Den uforbederlige bibliotekar
Niels Jensen

Ravnen

[Illustreret satirisk ugeblad udgivet af Socialdemokratiet].

Udkom 1876-77 og 1878-1921.

Skanningen er udført efter eksemplarer i privat eje.

Mere om tidsskriftet på Dansk Forfatterleksikon:

https://danskforfatterleksikon.dk/1850tit/0102/sknr102245.htm

---

Udarbejdet af Niels Jensen

RAVNEN

Nr. 13. Torsdag, den 27. Marts 1913

Tegning af VALDEMAR ANDERSEN.

Bakkanter skarer sig i Krans om Skovens kloge Fugl og priser dens Humør,
Og Ravnen hilser glad den Satyr-Dans — og stoler paa sit Næb og sine Klør.

Glem ikke at se til Dyrene!

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

GENUINE

LUNDS-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

PIANOER
i Leje 4-6-8-10 Kr. mdl.
Ved senere Køb godtgøres den betalte Leje.

HARMONIUMS
3-4-6-8-10 Kr. mdl.
Ogsaa for Udenbyesboende!

Frederiksborggade 36, Kbh.
Egne Piano- og Orgelfabriker i København og Aarhus.

Winther

Gift Dem aldrig!

før De har besøgt mine Møbelmagasiner
Adelgade 80, 86 og 87, ligefor Sølvgade.

Møbler til Sovekammer.

2 Senge med Fjedermadratser	85 Kr.
1 Klædeskab	20 »
1 Servante	20 »
1 Toiletmøbet	36 »
2 Stole	9 «
Ialt	170 Kr.

Møbler til Dagligstue.

1 Kanapé og 4 Stole	95 Kr.
1 sekskantet Salonbord	25 »
1 Pillespejl med Konsolskab	25 «
1 Dameskrivebord	35 «
Ialt	200 Kr.

Møbler til Spisestue.

1 elegant udskaaren Egetræs-Buffet	95 Kr.
1 Egetræs Spisebord	32 »
6 do. Stole	54 «
1 Anretterbord	14 »
1 Mekka Chaiselong	65 »
Ialt	260 Kr.

Billige Afbetalingsvilkaar, 10 Aars Garanti.

Pr. kontant 10 pCt.
Alt forarbejdes paa egne Værksteder og kun damptørret Materiale benyttes.

CHR. JENSEN,
Snedkermester.
Tlf. 8862 og Hellerup 831 x.

Arb. Ligkistemagasin.
35, Vesterbros Torv 35.
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.
Filial: N. Frihavnsgade 54. Tlf. Øbro 97 y.

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Sygeplejeartikler
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

RAVNEN faaes overalt!

Ikke med paa Mekanik'en!

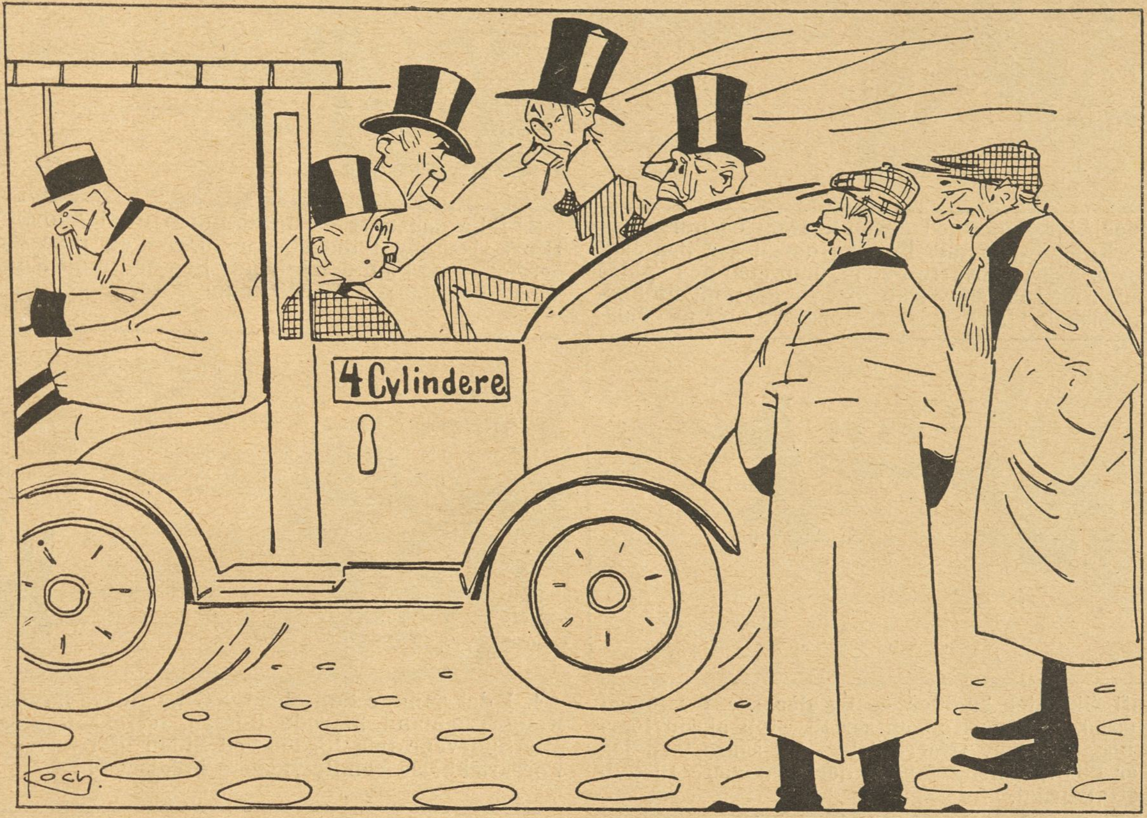

Tegning af A. Koch.

— Du, der skal Du se de fire Galajgutter; det er ikke nok, at de har Cylinderhatte paa, men de skal ogsaa reklamere med det paa Vognen!

Spegesilde-Vise.

1.

»*Jag vil ha' rus* —« ja, det er letnok sagt,
naar man har Lommen fuld af smaa Moneter,
skønt, skidt, har først man Druesaften smagt,
saa gaar man gladeligen paa en Peter!
Men efter Weib, Gesang og fyrig Vin
vi længes mod en liflig Medicin,
en som kan sødt os skaffe Ganekilden,
og det kan absolut kun — Spegesilden!

2.

Af Fiskesorter sætter jeg den først —
med al Respekt for Torsk, Sardin og Hummer;
den sølver Sild kan gi' fornyet Tørst
og svømmer glat henover mine Gummer.
Lad ogsaa Livet synes nok saa grimt —
saasnart jeg ser det første Sildeglimt,
fornyes al min Kunnen og min Villen,
og ømt jeg sætter Tand i Spegesilden.

3.

Der gaar det Sagn, at Jonas i en Hval
en Gang har boet i cirka otte Dage —
bevares vel, jeg fatter Mandens Kval
og vredes ikke for hans bitre Klage.
Men ved I hvad der redded Jonas' Liv,
da han paa Valen laa, langt fra sin Viv?
Jo, Fiskens Vom var fuld af Sild og Kilden
til Livets Ophold blev ham — Spegesilden!

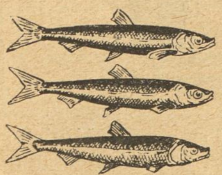

4.

Hvem skal ske Tak, fordi vi Silden har?
Jo, det skal Noah, denne brave Guds-Mand.
Han sikred sig et Ekstra-Eksemplar
og slap det ud i Havet nær ved *Rus*land.
Og siden var den hele Folkets Ven,
blev spist af Zaren og hans Tømmer-mænd,
fra Polens Is og lige til Antillen
der hersker enevældig — Spegesilden!

5.

Saa priset være denne lækre Fisk
ved Morgenstund saavel ved Aften silde.
Lad den ej ligge paa din Købmands Disk,
dens Skind med Skæl skal skælvende Du skille.
Skær den i Stykker, fyld den godt med Løg
og giv den Plads paa Bordets fine Fløj —
for dig gik den i Vandet, *Du* i Ilden
bør gaa for den, din Trøster, Spegesilden!

Axel Wessel.

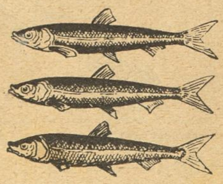

Lille Pytte og hans Legetøjs-Kamerater.

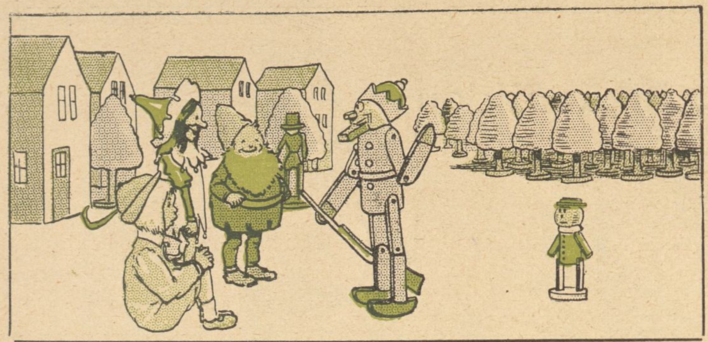

1. Her sidder *Lille Pytte* med det gule Haar og hører paa Hs. Majestæt Kong Træmands Forslag om at gaa paa Jagt i Legetøjsskoven bagved. »Narre-Peter«, ham med den spidse Hue, og Nissefa'r med det store røde Skæg synes godt om Forslaget, og hele Selskabet fra Pyttes Legetøjsæske gaar paa Jagt.

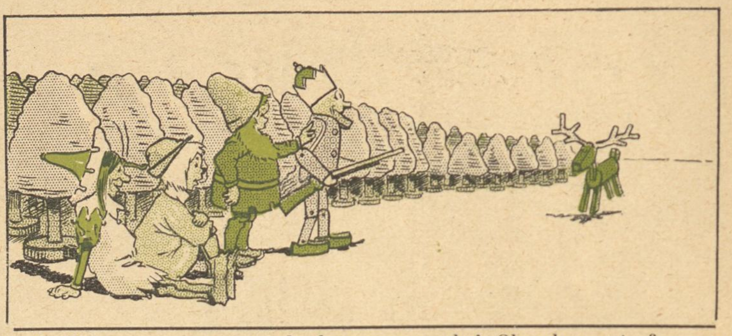

2. Ikke saasnart er de kommen ud i Skovbrynet, før en Hjort viser sig i det Fjærne. Den kan ikke styre sin Nysgerrighed og kommer løbende lige ned mod Kong Træmand, som staar parat med sin ladte Bøsse.

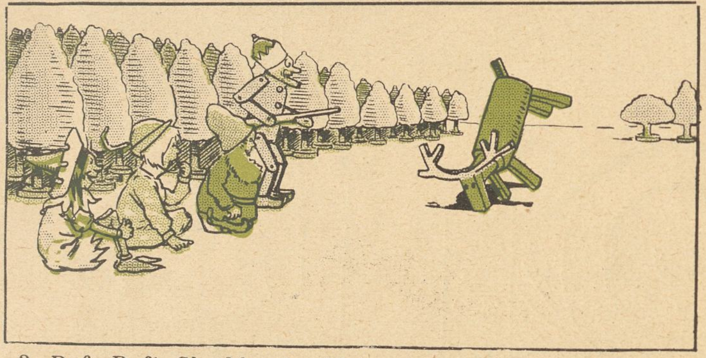

3. Puf—Puf! Skuddet knalder — og dèr ser I Hjorten falde paa Næsen, medens Kongen ser til, stolt af sin Færdighed i at bruge Gevær. »Narre-Peter« ler saare fornøjet, mens *Pytte* er lidt ængstelig for, at der skal være tilstødt Hjorten noget alvorligt.

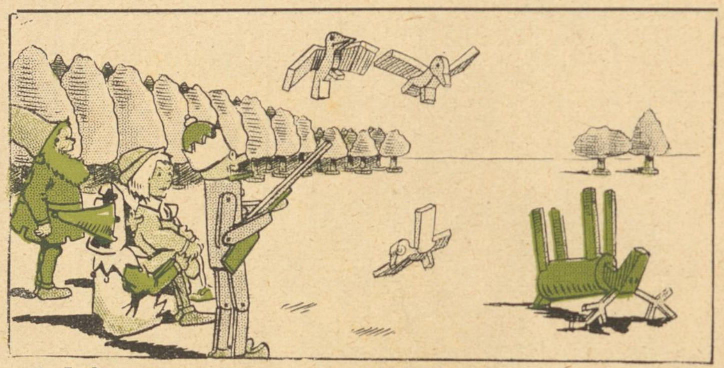

4. I det samme kom der tre Graaspurve flyvende i Luften, Kong Træmand hævede Bøssen, og en—to—tre — der laa alle Spurvene paa Jorden ved Siden af Hjorten, som af bar Forskrækkelse vendte Benene i Vejret.

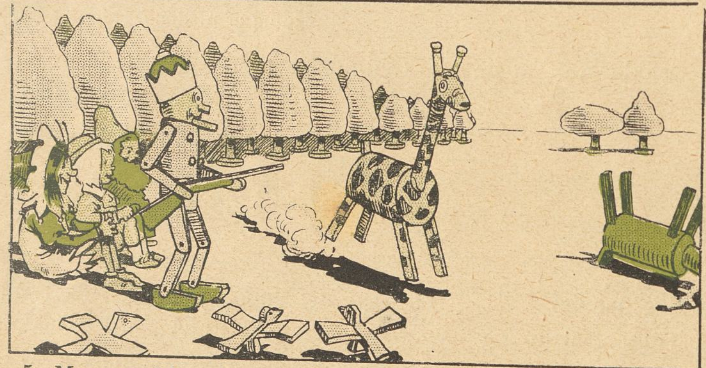

5. Men nu blev den ren gal, thi pludselig kom en meget stor Giraf farende ud fra Træerne og lige ind i Skudlinjen. Kongen blev noget forbløffet, og da Geværet ikke var ladt, kunde han ikke skyde lige straks.

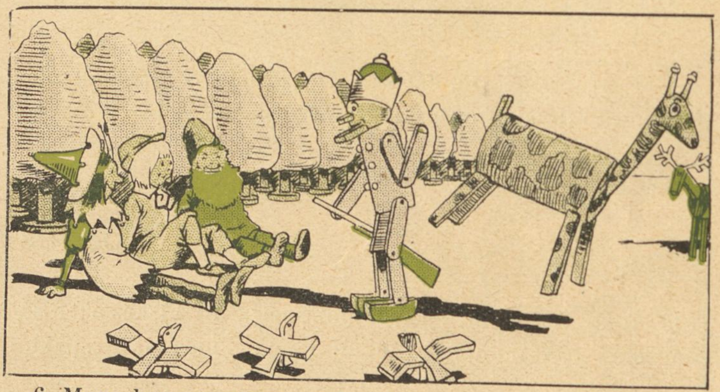

6. Mens han nu staar og forklarer, at der maa en større Kugle i Geværet til saadan en stor Giraf, vender denne sig om og sparker bagud med en saadan Kraft, at Kong Træmands Hovede flyr af!

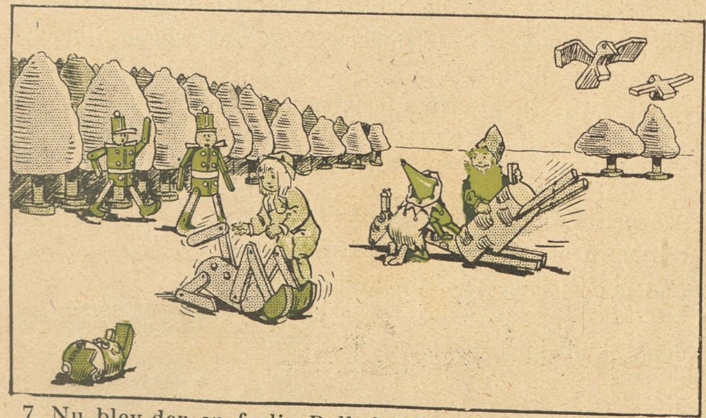

7. Nu blev der en farlig Ballade! Den forskrækkede *Pytte* spurgte Kongen, om det gjorde ondt, og »Narre-Peter« og Nissefa'r gik hen og gav Giraffen en ordentlig Omgang, mens Graaspurvene fløj til Vejrs, rædselslagne over, at Kongen havde mistet baade et Hovede og en Krone.
Men ud fra Skoven kom Hjælpen i to Soldaters Skikkelse.

8. Straks efter Soldaterne kom Kong Træmands Minister, den sorte Mand med den høje Hat, og da det netop er hans Specialitet at gøre tilskadekomne Konger i Stand, hovedsagelig ved Hjælp af Fiskelim, fik han snart Majestæten repareret. — Mens »Narre-Peter« ønsker Kongen tillykke med Helbredelsen, tager de to Soldater fejl og sætter et Kohovede og en Kohale paa Giraffens Krop — og saa begiver hele Jagtselskabet sig hjem til Legetøjsæsken.

ÆGTE KRONE PORTER DE FORENEDE

Uskyldig?

Næste Morgen tog Gryce og jeg til R., hvor det lykkedes os at opspore, at Herr Leavenworth, hans Niecer og Kammerpigen Hanna i Juli Maaned ganske rigtig havde opholdt sig der; paa samme Tid havde Clavering ligget ved Badestedet. Vi fik tillige opsnuset, at der i T., en lille By i Nærheden af R., havde boet en Metodistpræst, som senere var død. Hans Medhjælper Cook levede derimod, og ved at presse ham fik vi de nærmere Omstændigheder ved det hemmelighedsfulde Bryllup at vide. I største Spænding holdt jeg nu to Fotografier hen foran ham. »Hvilken var Bruden?« spurgte jeg. Han mønstrede dem et Sekund, saa greb han det ene af dem. »Det var hende,« sagde han fast. Jeg følte alt Blodet stige mig til Hovedet: Billedet var Marys. —

Begivenhederne udviklede sig nu med rivende Hast. Fra Spornæse, som opererede paa egen Haand i R., fik vi Meddelelse om, at Hanna Chester var set hos en Fru Amy Beldew der i Byen. Gennem en lokal Forretningsforbindelse, Herr Monell, lykkedes det mig, efter en Del Overtalelser, at blive indlogeret hos hende. Vi kom snart paa fortrolig Fod med hinanden, og da hun hørte jeg var Jurist, bad hun mig besvare et Spørgsmaal, som pinte hende. To Damer havde nemlig i sin Tid betroet hende en Pakke Papirer, som ikke maatte tilbageleveres en af dem uden begges Samtykke. Og nu havde hun netop modtaget Opfordring fra den ene af Damerne om at sende hende Pakken. Hvad skulde hun nu gøre?

»Ubetinget holde Deres Løfte,« svarede jeg højst interesseret. Hun vilde fremsætte en Indvending, men blev i det samme kaldt ud i Køkkenet. Næppe havde hun fjernet sig, før en Stemme hviskede mit Navn, og jeg saa Spornæse staa for mig forklædt som Landstryger. »Læs dette,« sagde han og kastede et Stykke Papir hen til mig, hvorefter han forsvandt uden at tilføje et Ord. Jeg løb det ilsomt igennem: »Hun er i det Værelse, som paa medfølgende Skizze er mærket med et Kryds.« Jeg tumlede ud af Stuen og gennem en lang Korridor, følgende Planen. Foran den med et Kryds betegnede Dør standsede jeg og lyttede. Jeg trykkede paa Klinken — Døren var aflaaset. Nu hviskede jeg Pigens Navn, men da intet Svar paafulgte, satte jeg Skulderen til og trykkede løs. Et forfærdeligt Syn frembød sig for mig: Hanna laa død paa Sengen. —

Fru Belden var utrøstelig herover og en Afmagt nær; vi maatte ikke destomindre en Time efter tage hende i skarpt Forhør. Hun afgav da følgende Forklaring:

I Juli forrige Aar havde hun lært Mary Leavenworth at kende. De havde straks følt sig tiltrukne af hinanden og Forholdet tiltog i Inderlighed fra Dag til Dag.

Da Mary gjorde Claverings Bekendtskab, indviede hun straks sin ældre Veninde i Sagen. Hun fortalte hende ogsaa om Onklens Had til Englænderne, og om hvilken Hindring det var for deres Ægteskab, da hun ikke kunde tænke sig at miste sin Onkels Rigdomme for at leve med sin Mand i langt beskednere Forhold.

Trods alle Betænkeligheder kom det dog til en hemmelig Forlovelse. Onkelen kom imidlertid under Vejr med den og befalede øjeblikkelig sin Niece at bryde med Briten. Mary adlød tilsyneladende, og Clavering paa sin Side forlod Badestedet, men fra nu af var Fru Belden Mellemledet; Mary kaldte sig paa hendes Forslag »Amy Belden« og Clavering »Le Roy Robbins«; Hanna besørgede Korrespondancen imellem dem. Men da Claverings Mor i England pludselig blev syg, gjorde han sig parat til Afrejse; forinden skrev han til Mary om at gifte sig med ham, da han elskede hende over al Maade. Hun indgik derpaa med visse Forbehold, som han accepterede, hvorefter det hemmelige Bryllup fandt Sted, medens Onkelen var bortrejst.

Kort Tid efter gjorde Mary den ubehagelige Opdagelse, at Eleonora havde ført Dagbog over de to sidste Ugers Begivenheder. »Og hun vil ikke tilintetgøre den,« klagede hun. Jeg forsøgte, at trøste hende med, at Eleonore ikke havde noget ondt i Sinde imod hende, men da hun ikke vilde tage mod Fornuft, enedes vi om at bede Eleonore deponere Dagbogen hos mig. Eleonore gik ind derpaa under Betingelse, at den ikke maatte tilbageleveres en af dem uden begges Samtykke. Saa blev da Vielsesattesten, Claverings Breve og Eleonores Dagbog laaset ned i en Blikæske og betroet mig.

Aftenen før sin Afrejse kom Mary for at sige Farvel. »Onkel vil aldrig anerkende vort Ægteskab,« sagde hun, »kun hans Død gør vor Forening mulig.«

Fjorten Dage senere hørte jeg om den Gejstliges Død, og straks efter læste jeg i en Newyorker Avis, at Clavering igen var indtruffet. Jeg erfarede, at den utaalmodige Ægtemand forgæves havde søgt at skaffe sig Adgang til sin Hustru. Tilsidst dristede han sig til — med Fare for at paadrage sig hendes Vrede — at skrive til Onklen, medens han til hende selv kun rettede følgende Linier: »Jeg vil eje dig; om du faar Medgift eller ikke er mig ligegyldigt. Kommer du ikke af dig selv, saa bortfører jeg dig.« Mary svarede følgende: »Herr Robbins gør vel i endnu engang at overveje, hvad han i sit Brev truer med. Enhver ubesindig Handling vil fuldstændig sønderrive alle Baand mellem ham og mig.«

To Uger senere blev Herr Leavenworth fundet myrdet i sit Kammer; umiddelbart efter indtraf Hanna Chester, som bønfaldt mig om at skjule hende for Verdens Øjne. — Og nu ligger hun død oppe paa sit Værelse!

»Naar fik De Opfordringen til at sende de omtalte Papirer?« spurgte Gryce.

»Igaar,« svarede Fru Belden. »Her er Brevet.«

Indholdet lød:

»Kære Veninde!

Jeg befinder mig i en forfærdelig Forlegenhed. Send øjeblikkelig det, som blev givet Dem til Opbevaring. Samtykke fra den anden Person kan ikke erholdes. Opfylder De ikke min Bøn, er jeg fortabt. Mary.«

Gryce og jeg tilkastede hinanden et betydningsfuldt Blik.

»Lad en Læge hente og syne Hannas Lig,« sagde Gryce til Fru Belden. »Senere skal De faa nærmere Besked.« —

En Time efter dampede vi afsted til Newyork. Gryce talte ikke, før vi løb ind paa Ankomststationen. »Jeg maa vist desværre arrestere Mary Leavenworth,« sagde han med ligesom en Tøven i Stemmen.

»Det vilde gøre mig meget ondt,« svarede jeg tungt.

Han syntes at gruble nogle Øjeblikke, saa yttrede han i en forretningsmæssig Tone: »Mød hos mig imorgen Eftermiddag Klokken tre.«

SLUTNING

Paa den fastsatte Tid stod jeg foran Detektivens Dør. Han ventede mig paa Tærskelen. »Sig ikke en Stavelse, saalænge De er her,« hviskede han til mig; »og bliv ikke overrasket over, hvad jeg siger eller foretager mig. Bryd Dem f. Ex. ikke om, at jeg kalder Dem for Smith. Herr Leavenworths Morder er funden og vil inden der er gaaet to Timer være under Laas og Lukke. Véd De, hvem det er?«

»Ja, De véd jo ikke, hvordan hun blev myrdet. Se engang her, dette Papir fandt man paa Gulvet i hendes Kammer, og skønt der kun var en lille Rest Pulver tilbage i det, var det dog tilstrækkeligt til at konstatere, at det var Gift. Nu vil De paastaa, at her foreligger Selvmord; nuvel, De har Ret; hun tog Pulveret; men hvem tvang hende hertil? Naturligvis den, som havde mest Grund til at frygte hendes Udsagn.«

»Men hvem var det? spørger De mig nu,« fortsatte han. »Smith, gamle Dreng, Leavenworths Morder — naa, jo, Aviserne har jo skrevet det; de siger jo alle, at det er en ung, smuk Kvinde. Haha! Aviserne har Ret, det er en ung, henrivende Kvinde — men hvem? Det er Spørgsmaalet?

Nogle sigter Hanna — jo pyt! Andre Eleonore, der var saa uretfærdigt betænkt i Onklens Testamente. Denne sidste Antagelse kan være begrundet — Eleonore har Skinnet imod sig. Men det er ikke hende. Nej, Leavenworths Morderske er den bedaarende Mary.« Han udtalte disse Ord med en saadan Kraft, at jeg for sammen; den Støj jeg gjorde, syntes at vække et Ekko; der lød ligesom et undertrykt Skrig; men da jeg uvilkaarlig saa mig om, mødte mit Øje kun de tomme Vægge.

Der indtraadte Stilhed; men saa gennemskar et frygteligt Skrig Luften; en mandlig Skikkelse styrtede forbi mig og kastede sig for Gryces Fødder: »Det er Løgn!« raabte han, »fordømt Løgn! Mary Leavenworth er uskyldig! Jeg er Leavenworths Morder! Jeg! — Jeg! — Jeg!«

Det var Truemann Harwell —.

Aldrig i mit Liv har jeg set et Ansigt lyse op i en saadan Triumf, som i dette Øjeblik Gryces. »Det var jo uventet,« sagde han, »men ikke uvelkomment. Rejs Dem, Herr Harwell og forklar Dem nærmere.«

Tegning af Chr. Bogø.

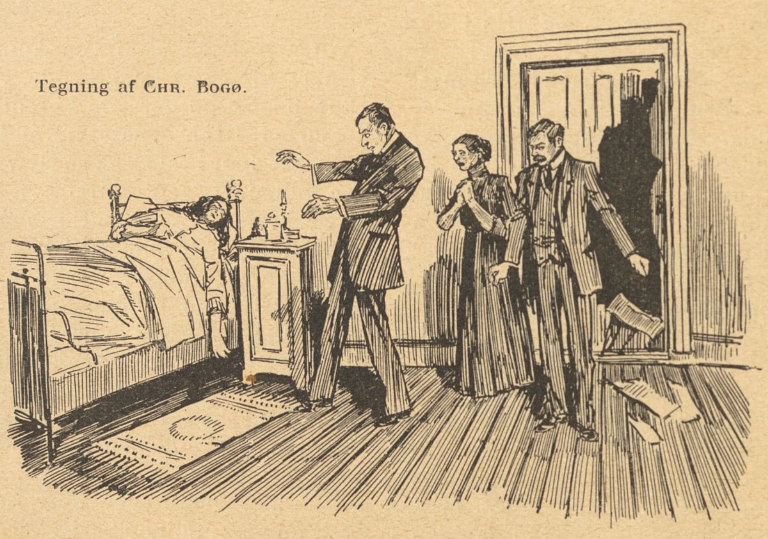

Et forfærdeligt Syn frembød sig: Hanna laa død paa Sengen.

Harwell sprang op og raabte i vanvittig Smerte: »Red hende! Red Mary! Hun maa ikke arresteres!«

»Nej, det maa hun ikke,« faldt nu en Stemme ind, og Henry Clavering traadte ind i Stuen. I samme Øjeblik fòr Harwell ind paa ham, men blev holdt tilbage af Detektiven. »Lad mig komme fri,« raabte nu Harwell, »lad mig faa Hævn over ham, der trods alt, hvad jeg har gjort for Mary, vover at kalde hende sin Hustru. Lad mig —«.

Han holdt pludselig inde og lyttede anspændt. »Hør,« »hviskede han og stirrede over Claverings Skulder. »Det er hende; hun kommer, hun —.«

Et dybt Fortvivlelsens Suk fuldendte Sætningen; Døren aabnede sig, og Mary Leavenworth stod for os, bleg og uden Anelse om, hvad der var gaaet for sig.

»Vé mig!« raabte Truemann, »ikke et Blik har hun tilovers for mig, skønt jeg har frelst hende. Ja, jeg har sagt Sandheden,« fortsatte han og sank ned for hendes Fødder, »og nu forlanger jeg blot, at du tror mig, naar jeg siger, at jeg kun gjorde det for at sikre dig Rigdommene. Jeg elskede dig jo og haabede at blive genelsket.« »Jeg forstaar Dem ikke,« sagde hun, »hvad vil De mig?« »Forstaar du ikke, at det var mig, som dræbte din Onkel, dræbte ham, da du, i det forfærdelige Øjeblik, hvor han havde stødt dig tilbage, raabte: Gid dog nogen vilde hjælpe mig! Da traadte jeg —«

»Stands!« udbrød Mary og fòr forfærdet tilbage; »altsaa en fortvivlet Kvindes halvt afsindige Udbrud gav Anledning til denne frygtelige Udaad! Derfor blev min bedste Ven myrdet!«

Men nu kunde Clavering ikke længere beherske sig; han styrtede hen og omfavnede hende. »Føler du dig ikke skyldig i anden Uret end den?« spurgte han. »Jo,« svarede hun og smilte til ham gennem Taarer, »tilgiv mig. Men Sagen var jo, at Eleonora mistænkte mig og hun kunde jo ikke andet — alle Indicierne talte imod mig. Jeg var min Uskyld bevidst; men formaaede ikke at overbevise mine nærmeste. Og overfor Verden maatte jeg tie; røbede jeg mit Giftermaal med et Medlem af den britiske Nation, som min Onkel jo hadede, ja, saa var jeg for Alvor fortabt. Med denne Byrde paa mine Skuldre, med denne Mistanke hvilende paa mig, maatte jeg vise min Ægtefælle tilbage, jeg —«

Hun fuldendte ikke Sætningen, men trykkede sit Hoved ind til hans Bryst. —

»Det er det bedste Arbejde, jeg endnu har gjort,« sagde Gryce til mig, da vi et Par Timer senere sad alene sammen.

»Ja, hvordan er alt det gaaet til?« spurgte jeg.

»Jo, ser De, hvad der kuldkastede enhver Mistanke hos mig mod Mary Leavenworth, var, at Revolveren var bleven renset; den Slags Ting gør en Kvinde ikke. Eller kender De maaske en Kvinde, som forstaar sig paa det? Jeg maatte derfor lægge om paa en anden Boug. Clavering og Harwell var de eneste Mennesker foruden Mary, som kunde mistænkes, dem opfordrede jeg derfor til at besøge mig, idet jeg meddelte hver enkelt, uden at den anden vidste noget derom, at Morderen var funden og vilde blive arresteret i mit Hus; hvis de ønskede det kunde de blive Viden til Tilstaaelsen. De var jo begge, omend af forskellige Grunde, interesserede i Sagen, og modtog heller end gerne mit Tilbud. Jeg lukkede dem saa ind i hver sit Kammer; jeg var fast overtydet om, at hvem af dem der saa havde begaaet Mordet, var det ene og alene sket af Kærlighed til Mary. Og Resten — kender De jo.« —

— Af Harwells Tilstaaelse fremgik det, at et Tilfælde havde røbet ham Marys Hemmelighed, det var Claverings Brev til Onklen. Han hørte Opgøret mellem Niece og Onkel og den førstes Nødraab. I sin vanvittige Kærlighed besluttede han at hjælpe hende og skød den gamle Herre — han troede, at det kun drejede sig om en Forlovelse med Clavering og at Lønnen ikke vilde udeblive. Hanna, Kammerpigen, som var forelsket i Harwell, mødte ham, da han kom ud fra Biblioteksværelset med Nøglen i Haanden. Han sagde hende, at Herren havde begaaet Selvmord, og at man vilde mistænke ham, om hun i Forhøret røbede, at hun havde truffet ham paa Trappen med Nøglen. Under Løfte om at ægte hende, fik han hende til at flygte til Fru Belden. Senere foranledigede han hende til Selvmord; stolende paa hendes irske Overtro, sendte han hende et »Tryllemiddel«, som bestod af ren Gift. —

— Nu er kun at berette, at Mary og Eleonora blev forsonede, at Mary ved sit Giftermaal skænkede hele Onklens Formue til et Børnehjem, og at Clavering og jeg allerede i et halvt Aar har været lykkelige Ægtemænd, han med Mary, jeg med Eleonora.

Ende.

I næste Numer paabegyndes paa disse Sider den amerikanske Sensationsroman »Det mystiske Tal«, illustreret af Osvald Jensen.

Det kan ikke nægtes at
„ADLER"
bör foretrækkes paa Grund af fineste Konstruktion og Materiale.

ADLER CYCLER.
ADLER AUTOMOBILER
ADLER SYMASKINER
ADLER SKRIVEMASKINER
Hoveddepot
København, K · Søtorvet 1-3.

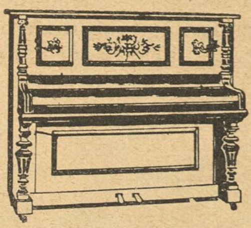

Musikforretningen „HARMONIA"
(Ved L. V. Nielsen). Tlf Byen 1858 y.
Lille Kongensgade 43.
Stort Lager af Musik-Instrumenter.
Pianoer og Orgler uden Udbetaling.
— *Brugte Instrumenter tages i Bytte.* —
Reparationer udføres omhyggeligt.
Strenge til alle Instrumenter.

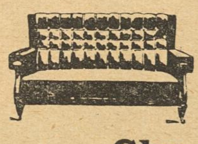

Møbler
paa Kredit fra 4 Kr. mndl. Henstand under Lockout og Strejker.
Chr. Larsen,
75, Godthaabsvej 75. (Hj. af Nr. Fasanvej).

Colgate's

Barbersæbe i Nikkel-Daase.

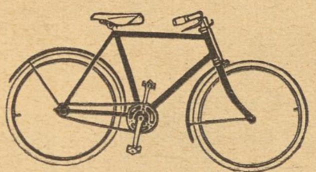

Bifortjeneste ved Salg af Alemannia-Cycler.
Forlang illustreret Katalog Nr. 45 over Cycler og Tilbehørdele gratis og franko forinden De køber
Pneumatikdæk Kr. 2.15, 2.85, 3.10, 4.20, 4.90, 5.80, Slanger Kr. 1.80, 2.25, 2.40, 2.95, 3.00, 3.65.
Acetylengaslygter Kr. 1.35, 2.25, 3.30, 3.85.
J. Fries, Beseler Eft., Cyclefabrik, Flensborg.

Mælkeriet Enigheden.
Aarsagen til Omsætningens Stigning er Varernes Kvalitet.
Vore 51 Vogne kører overalt.
Telefoner 2146 & 6270.

1898 1902 1906 1910 1912

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

LIND-HANSEN
ILLUSTRATIONS-ANSTALT
KØBMAGERGADE 67-69 : TELEFON BYEN 566 v.
CLICHEER · KATALOGER REKLAMER · TEGNINGER.
ILLUSTRATIONER AF ENHVER ART.

MUSIK INSTRUMENTER
Grammophoner & Fonografer.
A. Rosenwald, Købmagergade 59. Nørrebrogade 38. Værnedamsvej 12.

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faas overalt à 25 Øre.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Har De Tandpine,
brug da altid
Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter.
Advarsel mod Efterligninger.
Indregist. **9,** Kronprinsensgades nye Materialhandel **9.**

Køb RAVNEN

Oversnobben i Virksomhed.

Tegning af A. Koch.

— Hvorfor staar den Mand dèr med Hatten i Haanden?
— Kan Du ikke høre, at den automatiske Pipfugl fløjter »Kong Kristian stod ved højen Mast!«

Michelin Cykleringe **Kongelig Kvalitet. Folkelig Pris.**

Rød Indmad

[28]/2. Nu er der Tale om, at *Henrik Ibsen* skal laves i levende Billeder. Hvad mon den gamle vilde sige, hvis han pludselig saa »Rosmersholms« hvide Heste komme farende?

— Han vilde rimeligvis holde 2 Kroner paa en af dem.

[29]/2. Om en Maaned skal vi, i Følge den ny Politivedtægt, vige uden om de kongelige Personer paa Gaden.

— Saa gærne. Og *langt.*

[1]/3. De ugunstige sanitære Forhold ved *Chr. Kroghs* Cigarfabrik i Viborg har indvirket i en uhyggelig Grad paa »Spar 2« og de andre Mærker. Vil den Mand da ikke gøre noget for de daarlige Cigarer?

— Jo, bevares. Han skal have tilbudt at give dem *Mavebælte* paa.

[2]/3. Hvad mon *Axel Garde* egentlig tænkte, da han var færdig med at lave »Kommandørens Døtre« om til Films?

— *Gaa paa!*

[6]/3. *Der hersker stadig nogen Uvished med Hensyn til Symboliken i det ny Forsvarsmærke. Hvorledes skal den mon forstaas?*

— Den er da ganske lige til. Magister Harald Nielsen er en Dag gaaet paa Hovedet i et Hul i Nordfronten, og nu vil han og de andre Botanikkere ha' et Plankeværk om Hullet.

[8]/3. Pastor *Fenger* agter en af de første Søndage paa det skarpeste at angribe *Kinas* Ministerium, fordi det ikke vil udfylde et Hul i Pekings Ringmur mod Nord.

— Ja, *den* Tale kan han godt holde — fast paa!

[9]/3. I Anledning af *Hugo Carstensens* Chancer for at blive Birkedommer var der Tale om at give ham en Erindringsgave om den Tid, da han var Politiassistent, f. Eks. en guldbeslaaet Knippel af Fugleøjetræ.

— Fugleøjetræ! Har man det i *blaat?*

[12]/3. »Tordenskjold« skal nok op paa det kgl. Teater med Johannes Poulsen i Titelrollen. Gud ved om hans tynde Ben vil minde om Tordenskjolds?

— Jo — Tændstikker.

[18]/3. Nu har Renovationsselskabet også anskaffet sig Lastautomobiler. Hvad mon *de* skal hedde?

— Lokomobiler?

Maa je' be' om Ordet —

— Mit Navn er altsaa *Abert Mogensen* med to g'er og et i Reserve, hvis der skulde tilstøde none af de andre noget alvorligt.

Det var altsaa bare for en kort Bemærkning, som skal være afsluttet, inden Barberen lukker, og med Dirigentens Sansjon vil jeg bare bemærke til den sidste og ikke overdreven ærrede Taler, *at jeg er Højremand,* Højremand lige oppe fra Svederemmen i min Hat og ned til mine Støvlesaaler, som indvendig er forede med et Eksemplar af »København«, Bladet med de skønne Ligtorne.

At den forrige Taler var Sosjalist, det kunde jeg se med et blaat Øje, men naar han sa'e, at han vilde have Fæstningen afskaffet, Kanonerne lavede om til Kakkelovne og Geværløbene til Cyklestel, saa maa jeg af mine Lungers fulde Indignation raabe —: Frispark! Den Mand maa jo ha' haft Kærnemælk i Patteflasken, siden han kan staa og hoste paa en saa fædrelandskfjensk Maade. — Jeg er altsaa Højremand, og det vil jeg bli' ved med at være, saalænge der blot er et Ridderkors tilbage i Hofjuvelerens Butik, og jeg støtter mig til den militære Sagkundskab og bryder mig Fa'en om, at Generalerne er uenige.

Og jeg siger: Vi skal ha' *mejet mere* Fæstning — *vi skal ha' Vesterbrogade befæstet,* skal vi ha', for det er derfra at Faren truer, eftersom at Tyskerne natyrligvis kommer fra Roskildevejen.

Her resikerer vi, at de slipper alle Dyrene fra Zoologisk Have ned af Frederiksberg Bakke og lige i Hodet paa os inde paa Vesterbro.

Maa jeg be' om en Kanon ved Saxogade, et Batteri ved *Skydebanen* og lidt Pigtraad ved Værnedamsvejen. Og kunde vi saa faa *Witzansky* og hanses Drabanter til at staa paa det smalleste Sted med Blækhusene i Haanden, saa vil jeg nok se den Tysker lige i Øjet, som tør forcere »Sorte Hest«!

Men nu kommer jeg altsaa til det med gratis Cement fundamenterede Kærnepunkt i min Tale.

Jeg gore nemlig en *for*færdelig Opdagelse her i Vinters, da je' — forresten sammen med en Politibetjent i Funktion — passerede Fæstningslinjen ude ved Klampenborg.

Hvad ser jeg saa? Jeg vil be' dem af mine Tilhørere, der har svage Nerver eller mange Børn at forsørge, om at holde sig fast i Stolerykken. Nemlig fordi at jeg saa, *at Vandet i Fæstningskanalen var dækket af et tykt Lag Is!* Nu vil jeg be' dem med mig staa med fuldt Ansvar overfor den Skandale, at Tyskerne, naar de kommer til Klampenborg, ganz ruhig eins, svaj und trei trekvart kan ta' Skøjterne paa hele deres Regiment og skære den lige ind i den danske Fæstning, mens Prøjsernes Orkester staar i Ordrup Krat og spiller »I denne Vinter har vi hat!« — Denne *for*færdelige Skandale, mine Herrer, kan kun resolut undgaas paa en Maade, nemlig altsaa ved ganske simpelt *at nedlægge Varmerør i samtlige Fæstningskanaler.* Ved en passende Opfyring om Vinteren vil man undgaa denne landsfarlige Tilfrysning af Fæstningsgravene, og Danmark vil være frelst selv i 20 Graders siberisk Kulde.

Naa, men je' ser, at Dirigentens Tommelfinger klør efter Klokken, og jeg skal da slutte med paa det varmeste at anbefale Vesterbros Befæstning og Varmeledningerne i Kanalerne, hvortil jeg er villig at modtage frivillige Bidrag i min Hue nede ved Døren.

Derfor et Leve for Fædrelandet, Kanonerne og Varmerørerne! Vov! Vov!

TELEFON 3684. S. JOHANNESSON'S TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Forlovelsesringe 14 & 18 Karat.
Th. Halgreens
Specialforretning.
Gothersgade 34, lige for Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

LAX i alle Kvaliteter.
Gaasebryst, Oksetunger
etc. anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908.
Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.
Telefon 317 & 8231. Jacob B. Krøll,
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Særskilt Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. AUG. LARSEN.

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Først en hjærtelig Tak for al den Opmærksomhed, man fra alle Sider har vist os i Anledning af, at *Ravnen* som en anden Fugl Phønix er steget frem i en ny og forynget Skikkelse.

H. J. J. De spørger, om De kan blive Tegner ved »Ravnen«. Ja, det kan De rigtignok — hvis De altsaa *kan.* Overhovedet er alle Bidrag fra Tegnere, Digtere, Forfattere, Vittighedsjægere og andre lyse Hoveder særdeles velkomne og belønnes efter højeste Skala.

Redaktør *Axel Wessel* træffes paa »Ravnen«s Redaktionskontor, Nørre Farimagsgade 49, 2. Sal, Mandag, Tirsdag, Onsdag og Lørdag Eftermiddag fra Kl. 2—4 og Fredag Aften fra Kl. 7—9. »Ravnen«s Telefon: Central 1189.

Adolf Henriksen, Vesterbrogade 65. Vi er ikke bange for at købe en gammel Vittighed, som den unge Slægt ikke kender — men saa skal den rigtignok være mægtig grinagtig. De tre gamle Svende, De har sendt os, er lidt senede.

Hansen, Ravnsborggade. Historien om Fotografen, der lader sin Kone lave sine forskellige Kunders Livretter, for at Duften fra Køkkenet kan faa Kunderne til at se »venlige ud«, er i og for sig meget pudsig, men tror De, den er sand? Tænk Dem bare fem Kunder, som i Løbet af en Time skal lugte Gule Ærter, Stegt Aal, Brunkaal med Flæskeskank, Rombudding og kogt Torsk — hvad skal den arme Fotograf stille op med al den rare Mad?

Jesper P. Tager De ikke fejl af »Ravnen« og Charlottenborg-Udstillingen? Vi kan desværre ikke bruge Deres Oliemaleri, og naar vi skal være ærlige, tror vi, at Charlottenborg heller ikke kan det. Men der er Lærred nok til en Vest.

Rasmus Mortensen, Roskilde. De skriver: »Rasmus raaber »Ravnens« Ros Roskilde rundt« og spørger om vi kan fortsætte.
Ja vi kan —:
Kære Rasmus! Rid rapt Randers, Ringkøbing, Ribe, Rungsted, Ringsted, Rudkøbing, Rønne rundt, raab »Ravnen«s Ry rigtig reklamemæssig raskt!

A. Store Kongensgade. Tak for de tre Bidrag. De to er slemme; det tredje kan bruges, naar Farven bliver taget bort og Figuren tegnet om.

Heinrich Schwartz: Vi gengiver her Deres Vittighed: Kontoristen kommer styrtende ind til Chefen, der er Jøde: Hr. Mayer! Natan Wulffs Efterfølger er styrtet ned i Alperne og har slaaet sig ihjæl!
Mayer: Sikken en Uforskammethed — han skyldte os jo endnu et hundrede Mark!
— Vi for vort Vedkommende smilte behersket, men De har for Deres Vedkommende naturligvis Lov til at grine Dem en Mavepine til.

Snedker Martinsen, Husumgade.
Spørgsmaalet om De kan fraflytte Deres Lejlighed paa Grund af Væggetøj, er vist kommen i en forkert Brevkasse, og vi har ladet det gaa videre til en kendt Overretssagfører.
Den ene Ravn hugger ikke Øjet ud paa den anden!

Tegning af Osvald Jensen.

Konfirmandinden: Mo'r kan ikke fordrage, at Adam og Eva gik *nøgne* omkring i Paradis.

Præsten: Naa, ja, Deres Mo'r er vel meget blufærdig?

Konfirmandinden: Næ, hun er Modehandlerinde!

Tegning af C. Hoff.

Moderen: Ser Du, lille Aron, Ærlighed varer alligevel længst. Spejl Dig i din Moder og gør ligesom jeg. Nu har jeg været ansat ved Badeanstalten i 25 Aar, og jeg har aldrig taget saa meget som et — Bad!

Tegning af R. Storm-Petersen.

— Politi! Politi! — Min Mand er myrdet!
— Nu ingen Udflugter her — har Hunden Tegn?

Erotik.

Tegning af R. Storm-Petersen.

— Der nede gaar Skræderen med min Kone, tænkte jeg det ikke nok, at der var noget imellem de to!

C. B. Møller & Co.s Cigaretter

Hævet over enhver Konkurrence:
Rose No. 101.......15 Stk. 10 Øre
Zouav a la Algier .15 » 10 »

Den engelske Alliance.

1.
Ved Toldboden steg Matroser i Land
fra Nordsøens vestre Side,
de havde pløjet det salte Vand
i mange Herrens Tide.

2.
Ved Toldboden Tulle og Mille stod
i Pigernes herlige Skare,
thi danske Piger med Heltemod
tør trodse den mørkeblaa Fare.

3.
De kaprede straks *the dark-blue boys*,
der var ikke Grund til at vente,
og saa gik de ud paa Galerøjs,
for Damerne Byen kendte.

4.
Det gamle, fyndige Sandhedsord,
det havde de lært blandt andet:
Man gør, hvad man vil, naar Far og Mor
er taget en Tur paa Landet.

5.
At tale Engelsk er ej saa svært,
naar bare man vil probere,
de havde begge i Skolen lært:
I love you — behøves der mere?

6.
Men »*home, sweet home*« — ja ikke sandt,
den Vise man ej maa glemme,
en lille Frokost er brilliant
og smager dog bedst der hjemme.

7.
At skildre Gensynets Trylleri
er vistnok ikke nødvendigt —
o, herlige danske Bourgeoisi,
saa dannet og saa anstændigt!

Johannes Dam.

(Se Illustrationen paa næste Side.)

— Hvorfor kalder man i Grunden en *Kande* med Te for en *Tepotte?*
— Det er vel, fordi man kommer Te paa'den!

I Anledning af, at Ballettens Personale udvandrer til Skuespillet eller til Udlandet, maa man være forberedt paa et noget mærkeligt Repertoire.

For Eksempel:

Mandag: »Erasmus Montanus«. »Fandango«, danses af Olaf Poulsen og P. Jerndorff.

Tirsdag: »Bajadser«. Stepning, udføres af Johannes Poulsen.

Onsdag: »Nej«! Foredrag om Bournonville af Hans Beck.

Torsdag: »Den Gjerrige«. Børnebal, ledet af Balletdanser Christensen.

Fredag: »Køge Huskors«. »Dansen paa Koldinghus«.

Lørdag: »Thorvalsen«. »Valsedrømme«, danses af Poul Reumert og Fru Phister (som Gæst.)

AALBORG og A. BRØNDUM & SØN's
AKVAVITTER.

Den engelske Alliance.

Tegning af SVEND BRASCH.

Praktisk Svigermoder.

Datteren. De maa først høre hvad min Moder siger.

Frieren: Jeg troede, Deres Moder var bortrejst.

Datteren: Det er hun ogsaa, men inden hun rejste, har hun sagt Ja — i Fonografen!

Hinsides Atlanten.

A.: Da jeg var i Vestindien, traf jeg en Neger, der var saa sort, at man maatte tænde et Lys for at se ham.

B.: Tja, men jeg traf en Mand, der var saa mager, at han maatte komme to Gange ind i et Værelse, for at man overhovedet kunde se ham.

Paa Karneval.

Hun: Jeg er Spanierinde, men det vil sige: *ægte*. Hvad er De, min Herre?

Han: Jeg er Overkellner, *ogsaa ægte!*

Filosofisk.

Landbetjenten (til en Mand, der sidder oppe i et Træ paa Landevejen): Vil De straks komme ned, De har ikke noget at bestille deroppe.

Manden: S'gu heller ikke dernede!

Krig og Fred.

Løjtnanten: De har været meget tapper under Øvelsen, 84, og har faret frem som en Vanvittig. Havde vi haft Krig, vilde De være bleven indstillet til Belønning.

84: Og nu?

Løjtnanten: Nu faar de 4 Dages mørk Arrest!

Gang i Galoscherne.

Ved en Ildebrand i Chikago bredte Ilden sig i Skyskraberen fra 15. Etage og op til 32. Heroppe var der Galoschefabrik, og en Mand, der ikke naaede ned med Elevatoren, tog 25 Galoscher paa hver Fod og sprang ud.

Da han naaede Jorden, fik han et saadant »Afslag«, at han røg op til 32. Etage igen, og det blev han ved med i fire Dage.

Saa maatte man skyde ham, for at han ikke skulde dø af Sult.

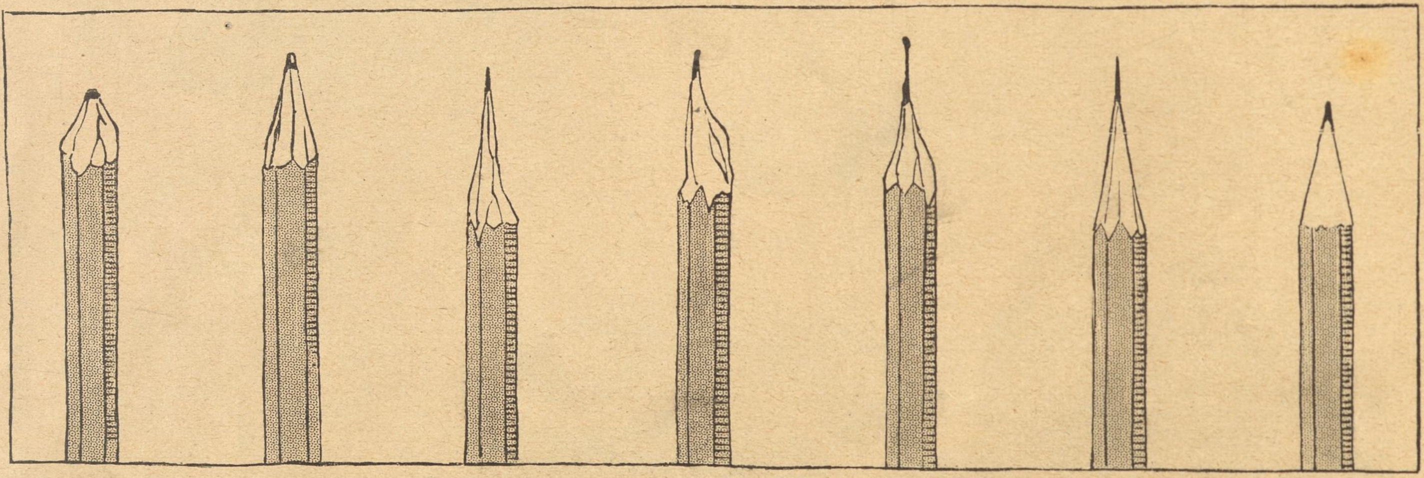

Vis mig dit Blyant, og jeg skal sige Dig, hvem Du er!

At udfinde et Menneskes Karakter ved Hjælp af Linjerne i dets Haand, er en Metode, som nu er gaaet af Mode, og Grafologernes Udtydning ved Brugen af Skriftprøver er i det lange Løb umulig, alene af den Grund, at en Rovmorder kan, ved at besøge et af de mange Skrivekursus, faa sin knudrede Haandskrift lavet til, saa den ligner en Bankfuldmægtigs.

Idet vi ganske ser bort fra de mange andre umulige Karakteriseringsmetoder, er det »*Ravnen*« en udsøgt Glæde at forelægge Offentligheden en splinterny og ganske ufejlbarlig Maade, hvorpaa man kan bedømme saavel sin egen Karakter som sine Medmenneskers.

Vis mig dit Blyant, og jeg skal sige Dig, hvem Du er, hvad Du indeholder, hvad Du er, eller hvad Du engang vil blive!

Eksperimentet er det nemmest mulige! De behøver bare at tage Deres Blyant frem og sammenligne dets Spids med ovenstaaende syv Prøver, saa har De ganske gratis faaet Deres Karaktertræk at vide.

Hermed følger »Ravnen«s patenterede Brugsanvisning:

Nr. 1: Ejeren er ikke fri for at være dum og af et temmelig brutalt Temperament, dertil mere klodset end han har Lov til at være!

Nr. 2: Hvo, der har spidset sin Blyant saa, er en jævn, rar og normal Person, som man godt kan betro sin Sparekassebog, forudsat at der ikke er *altfor mange* Penge i den.

Den Slags Folk har i Reglen Fuldskæg og mørkeblaa Øjne.

Nr. 3: Vedkommende er »lidt til en Side« og bør ikke have ladte Skydevaaben hos sig. Sætter altfor megen Pris paa Whisky og Billardspil!

Nr. 4: Denne Spids, der er skæv til begge Sider og ligner et halvt nedbrændt Tællelys, tyder paa Grusomhed og Lastefuldhed, og naar vi siger, at Vedkommende er i Stand til at æde sin egen Bedstemoder, saa kan han rolig bide Spids paa, at det er rigtigt!

Nr. 5: De er overordentlig letsindig, min Herre, og det med Knoppen paa Enden viser, at De kan sætte en hvilkensomhelst Sag paa Spidsen. Tillige er De meget lunefuld og saare svag overfor Kvinder!

Nr. 6: Korrekt og omhyggelig Person, Flip Nr. 16, velplejede Negle, gaar helst med høj Hat og danser af Princip aldrig forkert.

Vil gærne spille »den overlegne«.

Nr. 7: Er formodentlig er stor Æsel, men unddrager sig en Vurdering ved at spidse sin Blyant — paa Maskine!

I næste Numer paabegyndes Voltaires Fortælling: »Candide« eller »Den bedste Verden« i Fru Clara Levys Oversættelse.

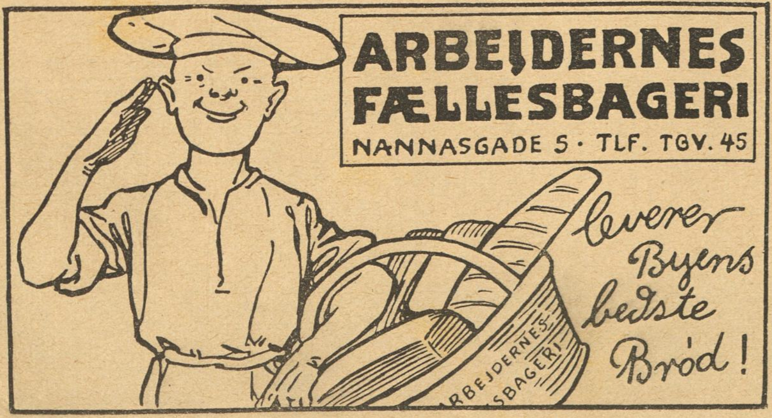

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt.

F.E.BORDING KØBENHAVN.

Der er langt til Gud, men længere til Hospitalet.

Tegning af C. Hoff.

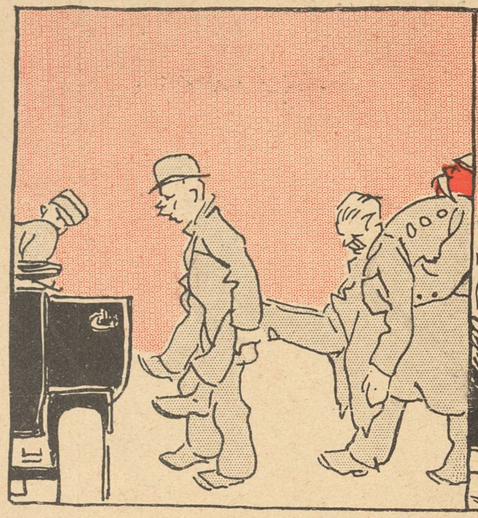

1. En Arbejdsmand i Valby faldt
haardt saaret om og skreg Gevalt.
Betjenten kom og fandt den gal —
den Mand maa paa et Hospital.

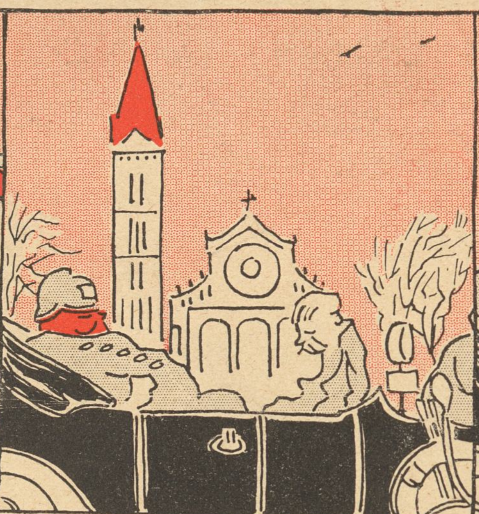

2. Det sved og sled i Mandens Krop,
mens Drosken foer i jævn Gallop
forbi en Kirke, stor og net,
med *Jesu Navn* som Etiket.

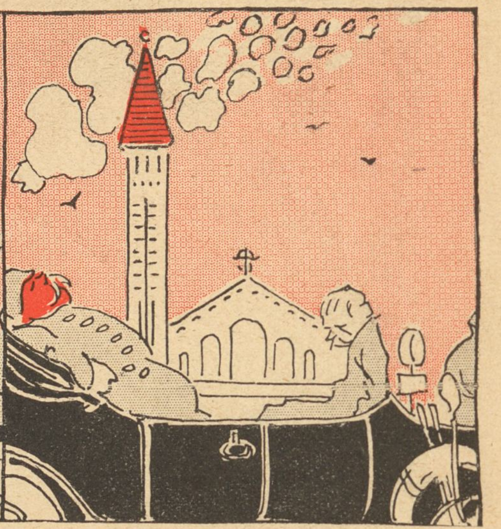

3. De kørte frem den lige Vej,
Christkirke-Spiret viste sig.
Her kom en Præst i Liberi,
han saa vor Mand og gik forbi.

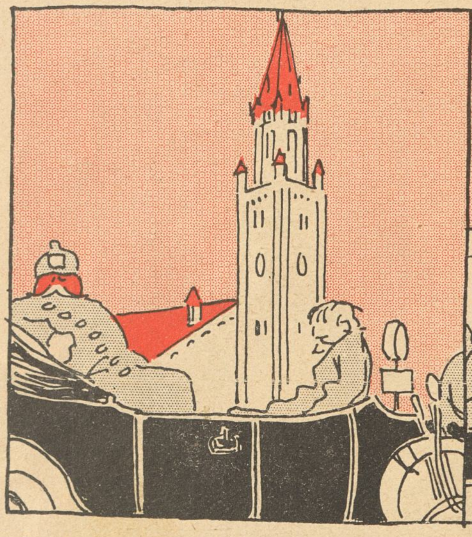

4. Nu Istedgades haarde Sten
gav Stød, der gik til Marv og Ben.
Hans Øre lytted lønligt til
Matthæuskirkens Klokkespil.

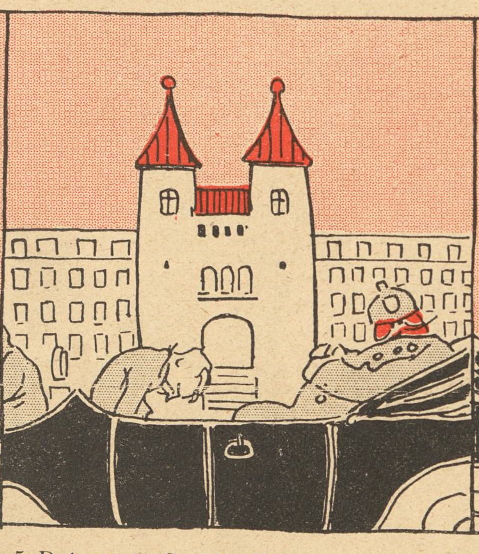

5. Det næste Stykke Vesterbro
tog Kusk og Hest med megen Ro,
og fra *Eliaskirken* fik
den saarede en køn Musik.

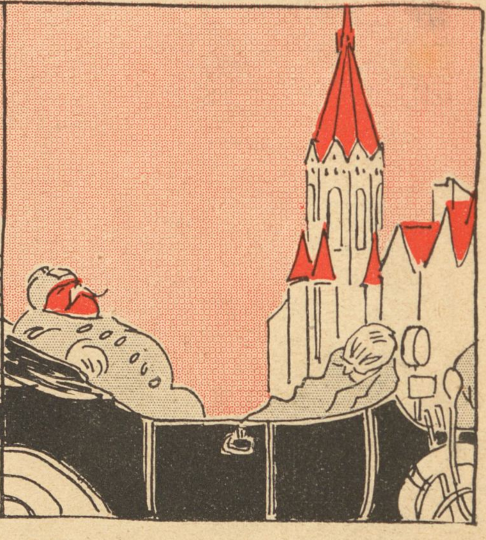

6. Mens Blodet fløed fra Mandens Saar,
hans Blik til *Stenoskirken* naar.
Om Lægedom den ej bar Bud,
men Spiret pegede mod Gud.

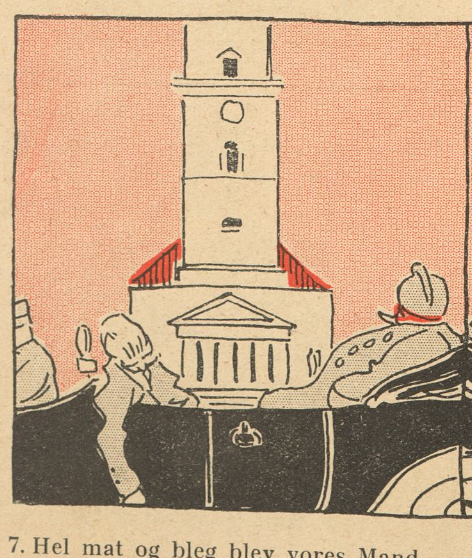

7. Hel mat og bleg blev vores Mand,
der kæmped for at holde Stand.
Han saa *Vor Frue Kirke*, som
var meget smuk, men kold og tom.

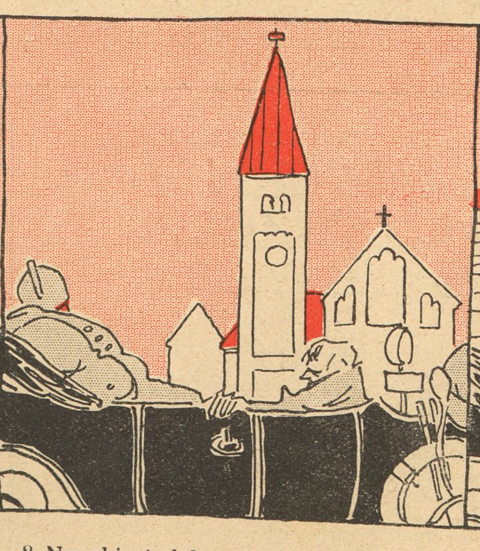

8. Nu skimted han i Taagesløer
Andreaskirkens Indgangsdør,
hvorpaa der sad en kostbar Laas
(Vorherre ved, hvor Nøglen faas).

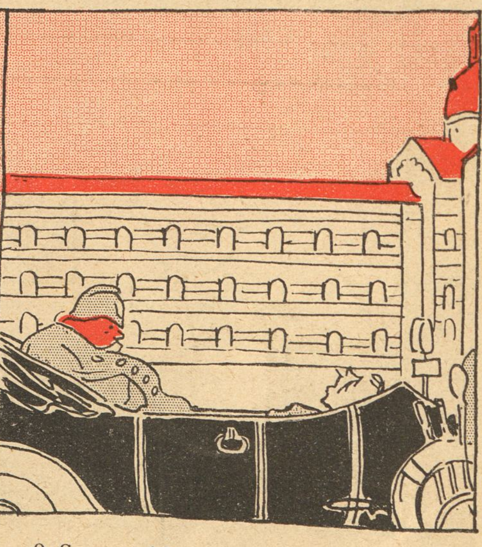

9. *Saa* naa'de de et Hospital,
og hermed endte Mandens Kval.
Ej Blodet mere fra ham flød,
for han var nemlig død.

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 14. Torsdag, den 3. April 1913

Tegning af A. Koch.

Snart gjalder Valgtrompetens skingre Skrald,
og Ekko lyder over Land og Stæder. —
Hu hej! det gaar afsted til Knald og Fald
i Valgkampagnens sære Glæder!

Skal *Estrups* Krigstaktik besejre *Klaus*,
ja, Vælger, ene Du for Svaret hæfter.
Men husk: at muge ud al Højres Flue-Snavs
det kræver mange Hestes Kræfter!

DET DANSKE MÆLKE-COMPAGNI
Pasteuriseret og raa sød Mælk
Daglig nykærnet Smør
Pasteuriseret Kærne Mælk
Telefoner 5858 - 2712

Arb. Ligkistemagasin.
55, Vesterbros Torv 55.
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

St. Jacobs Gæstehjem
Saxogade 80 (ved Istedgade). København.
250 propre Senge fra 35, 50 og 75 Øre.
Elektrisk Lys og Centralvarme.
Varme Retter fra 25 Øre serveres hele Dagen.
10 Minutters Gang fra Banen.

LAX i alle Kvaliteter.
Gaasebryst, Oksetunger
etc. anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908.
Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.
Telefon 317 & 8231. Jacob B. Krøll,
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

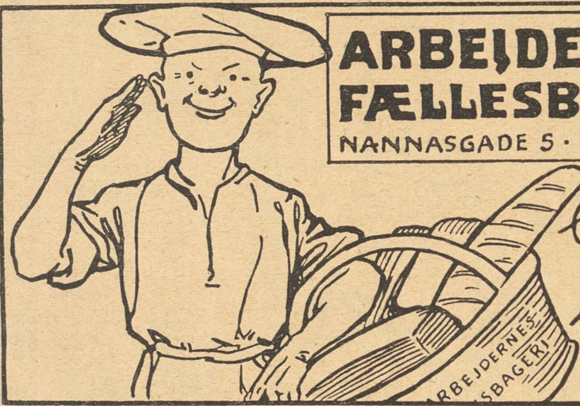

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
NANNASGADE 5 · TLF. TGV. 45
leverer Byens bedste Brød!

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Særskilt Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. AUG. LARSEN.

HY GI **Sygeplejeartikler**
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.
Filial: N. Frihavnsgade 54. Tlf. Øbro 97 y.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

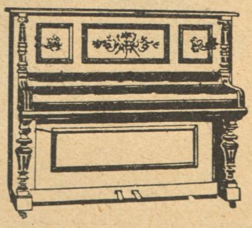
Musikforretningen „HARMONIA"
(Ved L. V. Nielsen). Tlf Byen 1858 y.
Lille Kongensgade 43.
Stort Lager af Musik-Instrumenter.
Pianoer og Orgler uden Udbetaling.
— *Brugte Instrumenter tages i Bytte.* —
Reparationer udføres omhyggeligt.
Strenge til alle Instrumenter.

Gift Dem aldrig!
før De har besøgt mine Møbelmagasiner
Adelgade 80, 86 og 87, ligefor Sølvgade.

Møbler til Sovekammer.		**Møbler til Dagligstue.**		**Møbler til Spisestue.**	
2 Senge med Fjedermadratser	85 Kr.	1 Kanapé og 4 Stole	95 Kr.	1 elegant udskaaren Egetræs-Buffet	95 Kr.
1 Klædeskab	20 »	1 sekskantet Salonbord	25 »	1 Egetræs Spisebord	32 »
1 Servante	20 »	1 Pillespejl med Konsolskab	25 »	6 do. Stole	54 »
1 Toiletmøbet	36 »	1 Dameskrivebord	35 »	1 Anretterbord	14 »
2 Stole	9 »			1 Mekka Chaiselong	65 »
	Ialt 170 Kr.		Ialt 200 Kr.		Ialt 260 Kr.

Billige Afbetalingsvilkaar, 10 Aars Garanti.
Pr. kontant 10 pCt.
Alt forarbejdes paa egne Værksteder og kun damptørret Materiale benyttes.
CHR. JENSEN,
Snedkermester.
Tlf. 8862 og Hellerup 831 x.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GENUINE
LUND'S-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

April-Vise.

Tekst: **Johannes Dam.** *Musik:* **Olfert Jespersen.**

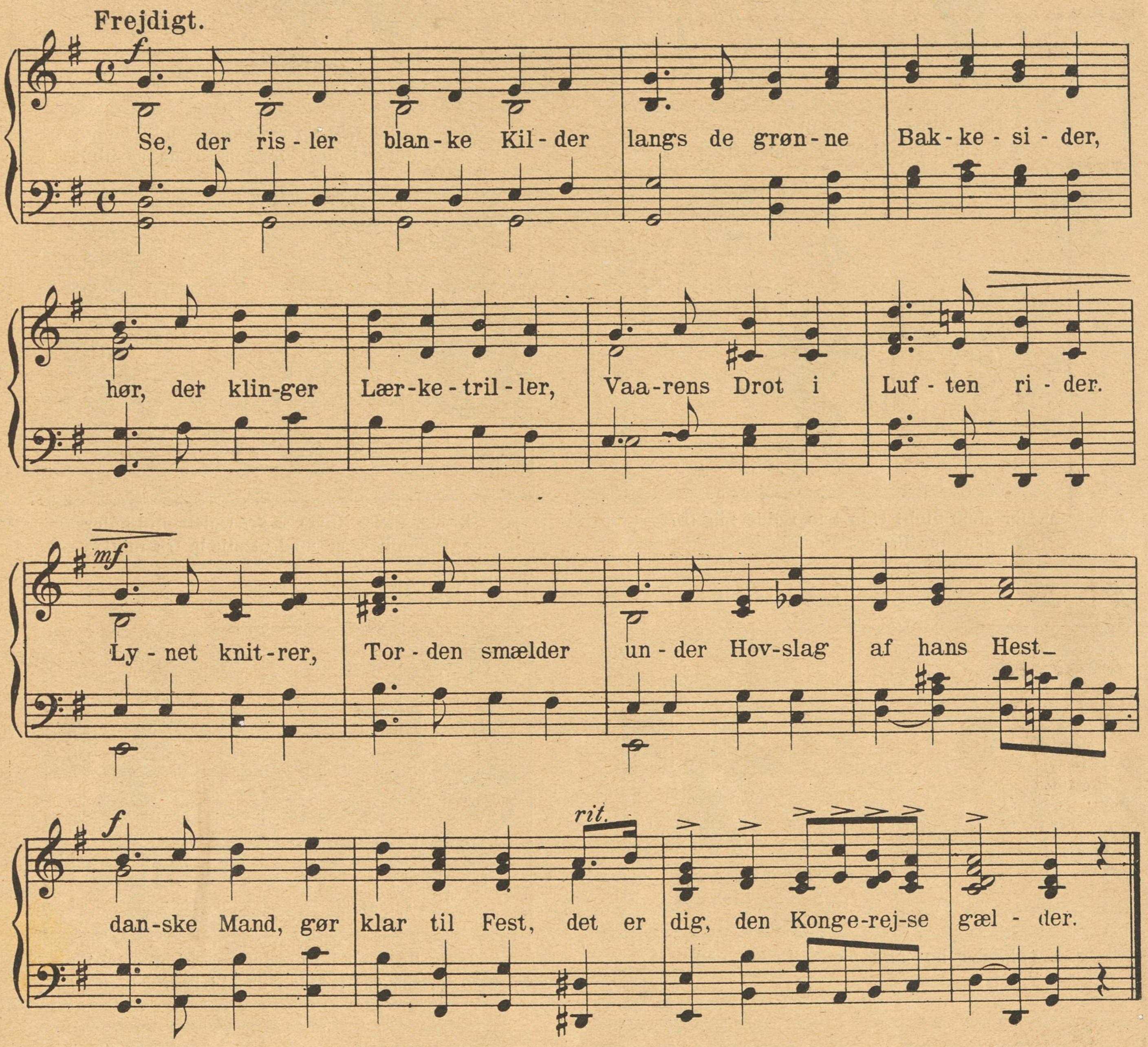

2.

Bred for ham det grønne Tæppe
af din Agers Spirer spæde,
større Pragt du finder næppe
bredt for noget Herskersæde.
Giv ham Touche for fuldt Orkester —
Hammerslag og Savens Klang,
Arbejdslarm og Arbejdssang
er Musik for slige høje Gæster.

3.

Stød i Jorden dybt din Spade,
ej for Fæstningsvold og Grave,
Fremtids Daad, ej Fortids Skade
dyrkes skal i Danmarks Have.
Lad kun tunge Byger græde
midt paa Himlens blanke blaa,
hils med Haab de Skyer graa,
der er Liv og Vækst i Himlens Væde.

Kong Petersens Krone.

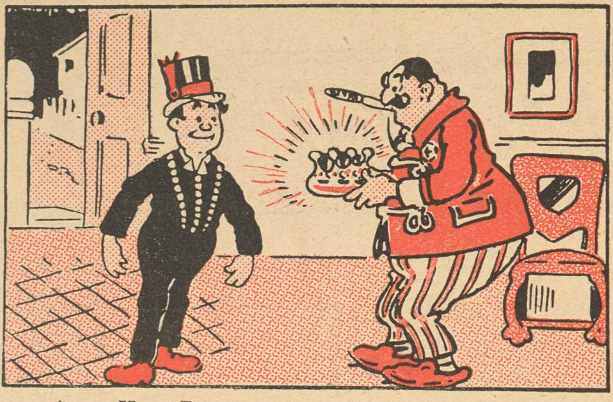

1. — Hør, Peter, gaa hen til Glarmesteren og faa den løse Diamant sat fast.

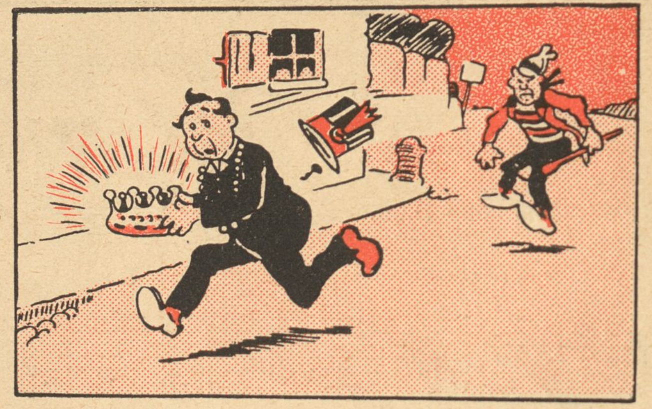

2. — Tak Skæbne! Dèr kommer en Røver og vil hugge Kong Petersens Krone fra mig!

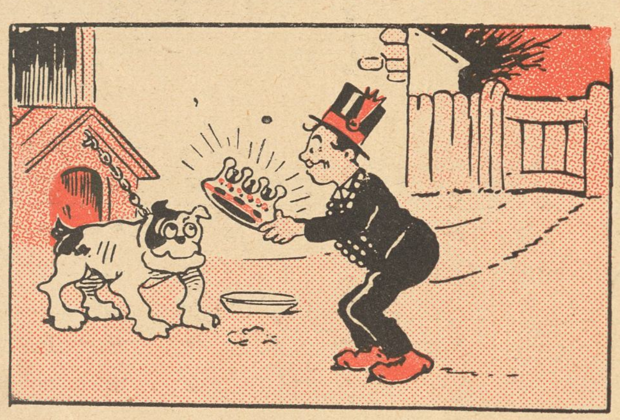

3. Dèr staar Bob! Han kan redde mig fra den grumme Røvers Forfølgelse!

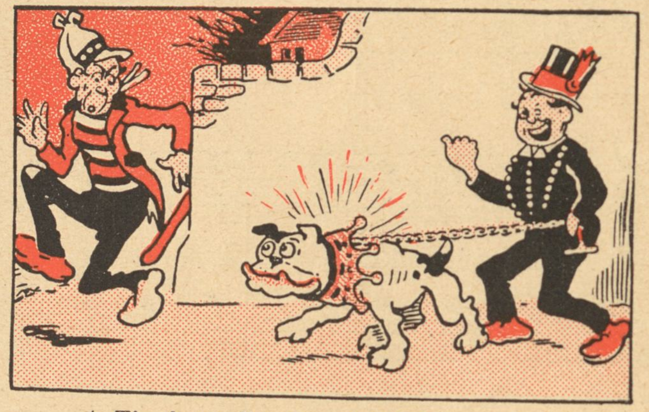

4. Tja, kære Røver — *det* Halsbaand lader Du nok være med at stjæle fra mig!

Stormen i den zoologiske Have.

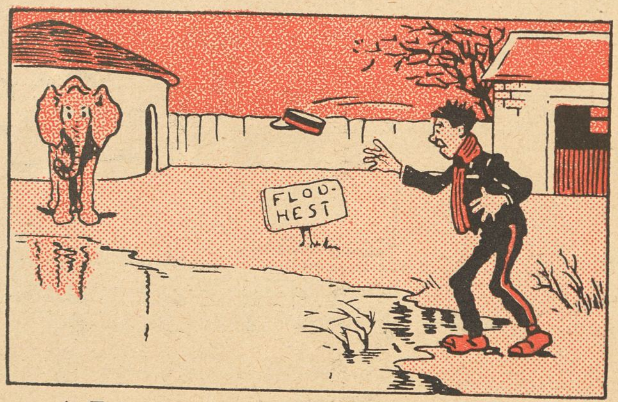

1. Tak, der fløj min pæne Kasket ned i Vandet!

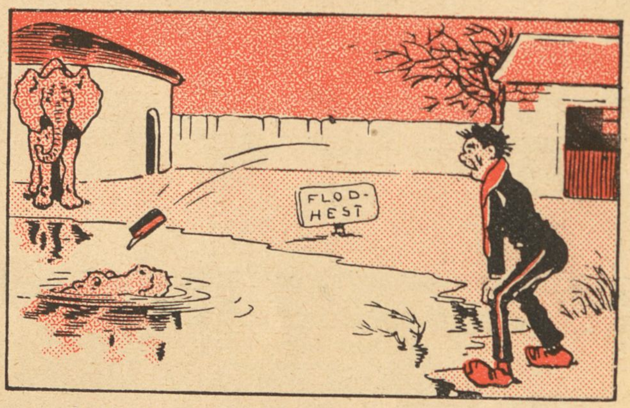

2. Og lige ned i Hovedet paa Flodhesten! Ja, saa ser jeg den da aldrig mer!

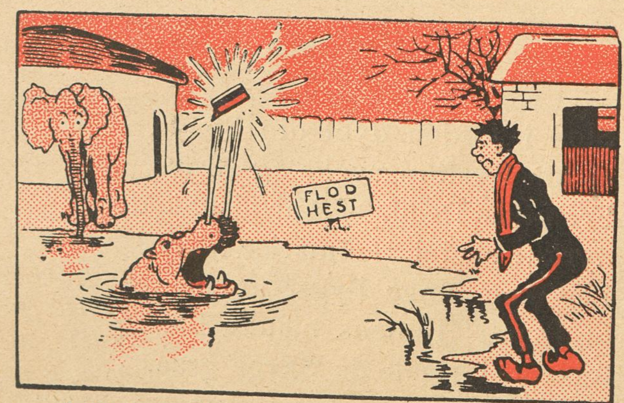

3. Nej, nu har jeg set mange Springvand i min Tid, men saadan et —!

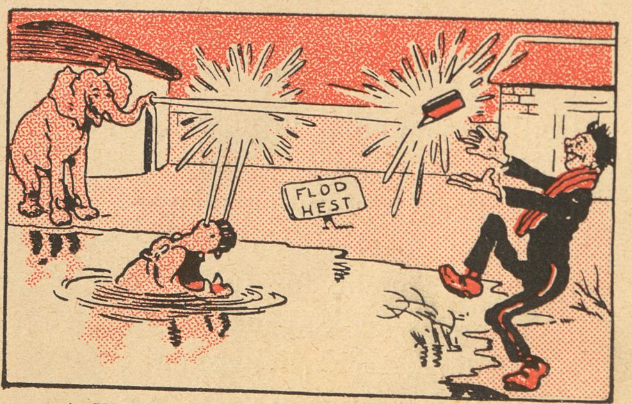

4. Hvorledes »Chang« klarede Situationen og skaffede Manden Kasketten tilbage!!

AALBORG og A. BRØNDUM & SØN's AKVAVITTER.

Det mystiske Tal

Amerikansk Sensationsroman.

(Illustreret af Osvald Jensen.)

1. KAPITEL

Kontorchefen meldte en Dame. Jeg lagde derfor Akterne tilside, i hvilke jeg læste og rejste mig uvilligt.

Men ved det første Blik jeg rettede mod den Fremmede, kastede jeg min Cigar bort og ordnede, som man senere fortalte mig, nervøst mit Slips. Det var nemlig en usædvanlig Personlighed, der stod for mig; trods den unge Dames øjensynlige Forvirring tog hun sig glimrende ud med sit blege, fornemme Ansigt og sin ranke Holdning.

»Jeg sendte ikke mit Kort ind,« begyndte hun, »da jeg kun ønsker et Raad og tænkte at mit Navn intet gør til Sagen.«

Hun følte sig aabenbart lettet, da hun fandt mig betydelig ældre end sig selv.

»Vil De ikke tage Plads,« svarede jeg og skød en Stol hen til hende, saaledes at Lyset faldt paa hendes Ansigt, medens jeg selv var i Skygge. Enhver Læge og enhver Sagfører kender dette lille Kneb. »Hvad Deres Navn angaar, er det næppe nødvendigt. Fortæl mig i hvert Fald allerførst, hvad det drejer sig om.«

»Jeg ved knapt, hvordan jeg skal begynde,« sagde hun langsomt. »Sætter vi, at en Mand — en bekendt Mand — forlader sin Bolig, uden at sige, naar han kommer hjem, hvor han gaar hen, og —«

»Og at han saa ikke vender tilbage?« tilføjede jeg, da hun stammede i det.

Hun nikkede og søgte efter et Lommetørklæde i sin Haandtaske.

»Hvor længe har han været borte?«

»Ti Dage.«

»Besad vedkommende Person mindre heldige Egenskaber? Drak eller spillede han?«

»Han drikker kun lidt, da hans Læge har forbudt ham Alkohol. Spille gør han undertiden, dog ikke om store Summer, og han har som Regel Held med sig.« Uvilkaarlig var hun bleven rød.

»Formodentlig gift?«

»Ja. Hans Hustru døde, da jeg —« Hun holdt inde og bed i sin Læbe. Det var altsaa ikke hendes Ægtefælle, det drejede sig om! I dette Øjeblik kom Solen frem bag Skyerne og kastede sine Straaler hen over den slanke Skikkelse. »Det drejer sig om min Far«, føjede hun til.

Latterligt, at jeg følte mig lettet over denne Oplysning!

»Kan De ikke tænke Dem Grunden til hans Forsvinden? Har han ikke skrevet en Linje til Dem?«

»Nej, desværre.«

»Er han ikke tidligere bleven længere Perioder borte fra Hjemmet. uden at sige noget til Dem derom?«

»Nej, aldrig. Han var ofte ude, men jeg vidste altid, hvor han befandt sig.« Hendes Stemme rystede og Taarerne var ved at bryde frem. Jeg besluttede at trøste hende lidt.

»Berolige Dem. Lad os først se, om der er noget alvorligt paa Færde. Ofte er der en ganske ligefrem Løsning paa de mest ubegribelige Gaader. Der kan jo f. Ex. være tilstødt ham et lettere Ulykkestilfælde.«

»Han havde altid Breve og lignende Sager i Lommen,« bemærkede hun.

»Var det alligevel ikke bedst, De sagde mig hans Navn?« spurgte jeg. »Ingen uden jeg behøver jo at erfare det.«

»Jeg hedder Grete Flemming,« svarede hun efter en kort Tøven, »og det drejer sig om min Far, Allan Flemming. Aah, hvad skal vi gribe til, Herr Knox? I over en Uge har han nu været forsvunden.«

Intet Under, at hun havde forsøgt at skjule den Forsvundnes Navn. Allan Flemming var altsaa borte! Sandsynligvis vilde mangen agtværdig Borger haabe, at han ikke kom tilsyne igen; Flemming, Skattedepartementets Statssekretær, en glimrende Selskabsmand og »anerkendt« Gentleman, men tillige en hensynsløs Politiker, hvis Vej gik hen over Lig, og som ikke tog det saa nøje med Midlerne.

»Det gør mig meget ondt,« sagde jeg, og jeg talte Sandhed, for at *han* netop skulde være hendes Far, bedrøvede mig. »Jeg forstaar, at der foreligger gode Grunde til at hemmeligholde hans Forsvinden. Muligvis holder han sig skjult af politiske Grunde —«

»Jeg hader Politik,« udbrød hun. »Alene Ordet »Politik« gør mig syg.« Hun rettede sig op i Stolen og lagde Haanden paa Armlænet. »Jeg kommer iøvrigt i Tanke om noget andet, Herr Knox. Dagen efter at min Far forsvandt, gik vor Hushovmester Carter sin Vej og har ikke siden vist sig.«

»Sagde han intetsomhelst om, at han gik?«

»Ikke et Ord. Han serverede Frokosten og lod sig derefter ikke se før sent om Aftenen. Han sov efter Pigernes Udsagn paa sit Værelse, men var borte før de andre stod op.«

»Vi skal senere tænke paa ham,« sagde jeg. »Deres Far har vel ikke været syg i den sidste Tid?«

Hun tænkte efter. »Jeg erindrer kun, at han fik en Tand trukket ud; men det kan selvfølgelig ikke hjælpe Dem,« tilføjede hun, da hun saa mit Smil.

»Er hans Hukommelse i Orden?«

»Han glemte for to Uger siden min Fødselsdag,« stammede hun, medens hendes Øjne fyldtes med Taarer. »Og det er første Gang i nitten Aar.«

Nitten! Nitten fra mine femogtredive giver desværre sejsten!

»Jeg mente kun,« tilføjede jeg, »at Folk jo undertiden pludseligt mister Hukommelsen og forsvinder længere Tid fra Hjemmet. Har Deres Far i den sidste Tid haft tunge Sorger?«

»Han var i hvert Fald meget nervøs og irritabel, saagar overfor mig. Mod Tjenestefolkene var han særlig urimelig; kun overfor Carter tog han sig sammen. Om nogen Slags Sindssygdom tror jeg dog ikke der kan være Tale, for hans Udseende, den Dag han forsvandt, havde intetsomhelst adspredt eller forvirret ved sig. — Der maa være forefaldet ganske usædvanlige Ting, siden han uden videre kunde forlade mig.«

»De har altsaa ingen Sødskende?«

»Nej, jeg gik til Dem – « Hun holdt inde.

»Ja, fortæl mig, hvorfor De netop kom til mig,« bad jeg.

»Jeg vidste ikke, hvorhen jeg skulde vende mig,« tilstod hun aabenhjertigt, »saa tog jeg Telefonbogen, slog op paa Sagførere, lukkede Øjnene og satte Fingeren et Sted paa Siden. Da jeg slog Øjnene op, viste min Finger paa Deres Navn.«

Jeg tror, jeg rødmede, men den kolde Douche var velgørende for min Forfængelighed, og et Øjeblik efter maatte jeg le.

»Vi tager det som et godt Varsel,« sagde jeg. »Jeg skal gøre mit bedste for at hjælpe Dem. Men jeg er jo ikke Detektiv, Frøken Flemming, og jeg tror, vi maa engagere en saadan.«

»Jeg ber Dem, ingen fra Politiet,« udbrød hun og fór sammen. »Vi klarer nok Sagen uden Politiets Hjælp.«

»Fortæl mig først alt, hvad der tildrog sig, den Dag Deres Far forsvandt. Udelad intet; ofte kan et Halmstraa være Redningen.«

»Allerførst kan jeg meddele, at vi bor i Monmouth Avenue og at der foruden os kun er Tjenestefolkene i Huset. Disse bestaa af Kokkepigen, to Stuepiger, en Vaskepige, Hushovmesteren og Chaufføren. Min Far tilbringer en stor Del af sin Tid i Byen, og naar han er ude, tager jeg gerne hen til mine to Mostre, Frøknerne Lætitia og Johanna Maitland i Bellwood.«

Jeg nikkede kun; jeg kendte begge Frøknerne ret godt; for Frøken Lætitia havde jeg sidste Aar opsat fire forskellige Testamenter.

»Far gik hjemmefra 10. Maj, og mere ved jeg ikke. Vor Automobil var til Reparation, saa han maatte altsaa forlade Huset tilfods. Han var synlig ærgerlig over et Brev han havde faaet —«

»Kan det Brev ikke skaffes tilveje?« indskød jeg hurtigt.

»Far tog det med sig, og jeg lagde Mærke til han var forstemt; han sagde ikke engang Farvel. Han steg ind i det elektriske Tog. Jeg troede, han tog ind paa sit Kontor og hørte derind næste Morgen, da han ikke var kommen hjem; men hans Sekretær sagde mig, at han ikke havde været paa Kontoret og heller ikke i Plattsburg, hvor man ellers hver Dag havde kunnet ringe til ham.«

Tiltrods for hendes aabne Ansigt følte jeg, at hun skjulte noget for mig. »Hvorfor siger De mig ikke alt?« spurgte jeg. »De skjuler maaske netop det for mig, paa hvilket det kommer an.«

Jeg traadte indenfor og opdagede Seddelen fastgjort til Hovedpuden med en Knappenaal.

Hun blev rød. Men saa rakte hun mig et almindeligt Stykke Papir, som hun tog frem af en Notitsbog. Der stod kun et Tal paa det: *Elleve Toogtyve.*

»De maa ikke anse mig for dum, fordi jeg viser Dem noget saa tilsyneladende ligegyldigt,« sagde hun. »Den anden Aften efter Fars Forsvinden var jeg meget nervøs og kunde ikke sove, da jeg hvert Øjeblik ventede hans Tilbagekomst og lurede paa hvert Skridt udenfor. Henimod Klokken tre om Morgenen troede jeg ogsaa bestemt at høre ham komme. Gulvbrædderne i hans Værelse knagede, som om én gik omkring derinde. Men da jeg ikke hørte Døren blive lukket til, stod jeg op og sneg mig hen til Værelset. Døren stod lidt aaben; jeg stak Haanden ind og drejede op for det elektriske Lys. I dette Øjeblik havde jeg en Fornemmelse af, at en eller anden stod lige i Nærheden af mig; ikkedestomindre var Værelset tomt ligesom Korridoren.«

»Og dette Papir her?«

»Jeg traadte indenfor og opdagede Seddelen fastgjort til Hovedpuden med en Knappenaal. Derefter gik jeg, højst overrasket, tilbage til mit Sovekammer og ringede paa min Pige, Annie. Klokken var halvfire, da Annie kom ind til mig. Jeg tog hende med ind i Fars Værelse og viste hende Papiret. Hun var aldeles sikker paa, at det ikke havde været der, da hun Klokken ni den foregaaende Aften havde tæppet af.«

»Elleve Toogtyve,« gentog jeg. »To Gange elleve er toogtyve, men det siger jo ikke meget.«

»Nej,« svarede hun. »Jeg tænkte først, det var et Telefonnummer og ringede til dette Nummer, men uden Resultat.«

Jeg maatte uvilkaarlig le; ogsaa hun smilede.

»Meget skarpsindige er vi jo ikke,« sagde jeg sluttelig. »Men tro mig, Frøken Flemming, hvis jeg ansaa Sagen for meget alvorlig, vilde jeg nu ikke le — udentvivl vil det om et Par Dage have klaret sig altsammen. For at komme tilbage til dette hemmelighedsfulde Elleve Toogtyve — lod De Tjenestefolkene kalde og undersøge Huset?«

»Ja; Annie fortalte mig, at Carter var vendt tilbage og at hun var gaaet op for at vække ham, men at han ikke gav noget Svar, skønt hans Dør var laaset indvendig fra. Annie og jeg drejede op for Lyset i hele Huset og gik sammen neden under og undersøgte alle Værelserne. Alle Døre og Vinduer var lukkede, men i Fars Arbejdsværelse stod to Skrivebordsskuffer aabne, og i mit Kabinet fandt jeg Skrivebordet opbrudt og mine Husholdningspenge stjaalne.«

»Ellers manglede intet?«

»Nej. Alt Sølvtøjet paa Buffeten i Spisestuen og en hel Mængde andre værdifulde Sager i Salonen var urørte.«

»Maaske har Carter været paa Spil,« bemærkede jeg. »Vidste han hvor De opbevarede Husholdningspengene?«

»Sandsynligvis. Men havde han villet stjæle, var der dog langt værdifuldere Ting i Huset. Saavel min Mors som ogsaa mine egne Smykker fandtes i mit Kabinet, og Døren til Skabet var ikke engang aflaaset.«

»Juvelerne var altsaa ganske urørte?«

Hun tøvede lidt. »Man har haft fat i dem,« sagde hun endelig. »Ser De, Herr Knox, min Bedstemor efterlod hver af sine Døtre en Del uaftrukne Perler — Perler var hendes Sværmeri. Tante Johanna og Tante Lætitia har aldrig ladet deres Perler aftrække, men min Mors Perler blev anvendt til forskellige antikke Smykker. Jeg gemmer disse i en Skuffe i Kabinettet, og næste Morgen var denne Skuffe opbrudt og stod halvt aaben, men der manglede intet.«

»Opbevarede De alle Deres Smykker der?«

»Ja, alle, undtagen en Ring, som jeg sjældent tager af Fingeren.«

»Her synes ikke at være Tale om et almindeligt Indbrud,« mente jeg overlegen. »Jeg frygter imidlertid for, at der mangler mig tilstrækkelig Indsigt — en Detektiv vilde af Deres Forklaringer kunne drage de allervigtigste Følgeslutninger.«

(Fortsættes.)

Det kan ikke nægtes at
„ADLER"
bör foretrækkes
paa Grund af
fineste Konstruktion
og Materiale.

ADLER CYCLER.
ADLER AUTOMOBILER
ADLER SYMASKINER
ADLER SKRIVEMASKINER

Hoveddepot
København, K · Søtorvet 1-3.

Afbetaling.

Thomsens Magasiner
for
Elegant Herre- & Dame-
Skræderi

Reel Behandling
garanteres.
Betalingsvilkaar
efter Aftale.
Nicolaigade 13. Slotsgade 3.
Ryesgade 128.
Christianshavns Torv 6.

Colgate's

originale
amerikanske
Cashmere
Bouquet
Parfume
tiltaler enhver.

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, **Harald Hansen**, Telf. 10392.

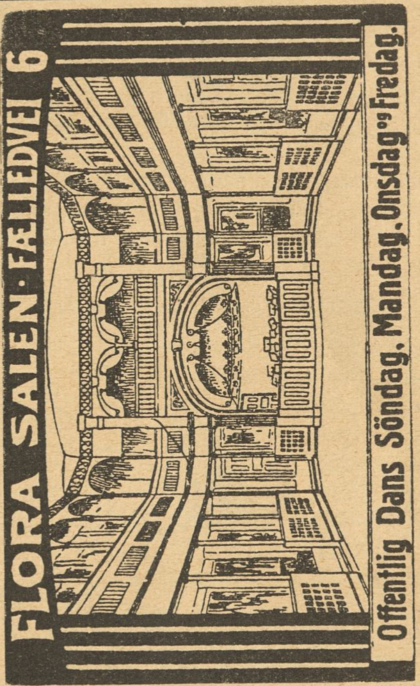

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faas overalt
à 25 Øre.

LIND-HANSEN
ILLUSTRATIONS-ANSTALT
KØBMAGERGADE 67-69 : TELEFON BYEN 566 v.
CLICHEER · KATALOGER
REKLAMER · TEGNINGER
ILLUSTRATIONER AF
ENHVER ART.

Hygiejne, Sygepleje,
Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret
Katalog.
Forretningen
grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

EUROPAS SMILEBAAND

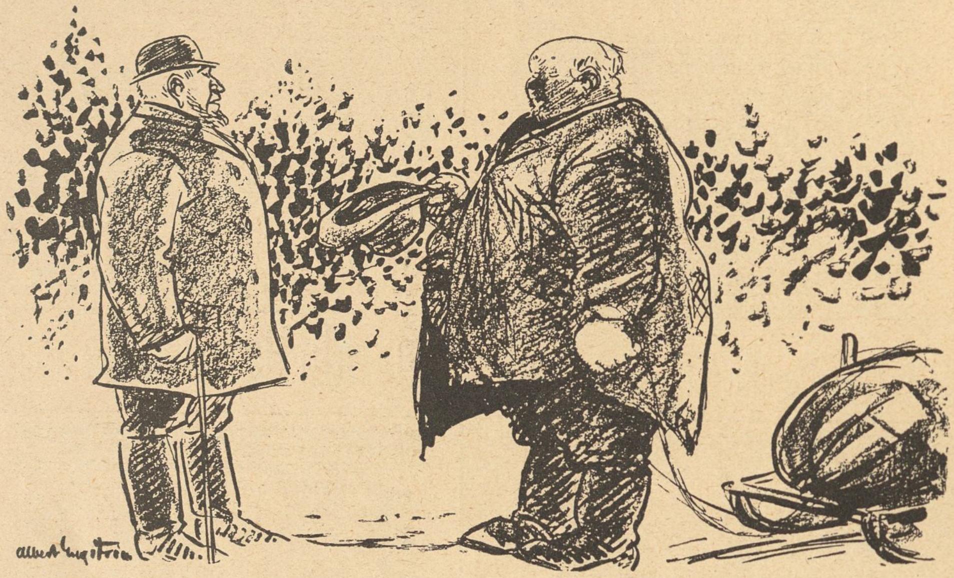

Soeknens officielle hopsamlare af ben och galoscher möter kommunalordföranden, som säger: — Det var tusan hvad Petter har lagt på hullet och ser välmående ut!

Petter: — Det är en heder för kommunen att ha en fet tiggare.

(»Strix«.)

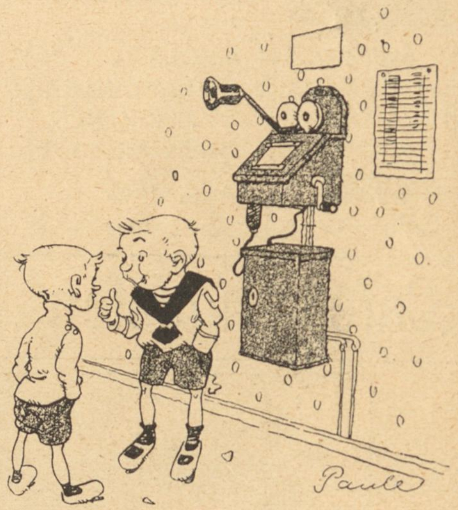

— Du, Kres'jan! Skal vi ikke ta' og ringe Kejseren op?

(»Lustige Blätter«.)

Hun: Tænker De ikke paa at gifte Dem?
Han: Nej Tak! Jeg foretrækker at leve à la carte!

(»La vie Parisienne«.)

Sporsans:

— Det var da en mærkelig Maade den Hund løber rundt paa.

— Den søger sin Herre, og han er *Kunstløber!*

(»Meggendorfer Blätter«.)

Rød Indmad

16/3. Den unge Kunstner Film-Jensen har faaet et Billede af *Ole Olsen* kasseret paa Foraarsudstillingen. Hvad mon Censurkomiteen havde mod det?

— Det var ikke rigtig *levende.*

17/3. Naa, nu har *Madsen Mygdal* gjort Svingningen ind i det radikale Parti; hvis han bliver ved med at svinge, kan der jo ske alt muligt med ham.

— Ja, Mygdal kan maaske blive gjort til »Elefant«.

18/3. Mon Kasino lægger »Dybbøl« ned med denne Sæson?

— Næ, det skal op senere under Titlen »Galsters Waterloo«.

20/3. Jeg ser, at Professor *L. A. Grundtvig* er bleven Leder af et Films-Foretagende med en noget mærkelig Moral. Hvad mon gamle Grundtvig vilde sige, om han vidste Besked med hans Efterkommeres Meritter?

— *Grynte vilde Grynderne . . .*

21/3. Det var da pudsigt, at det netop skulde blive Værten i »Nøddebo Kro«, der kom til at overtage Natbeværtningen »Maxim«. Mon han var rigtig klar over, hvad han gik ind til?

— Næ, ikke ganske. Han skal have tænkt paa at kalde Kaféen »Nøddebo Præstegaard«.

22/3. Centralteatrets Idé med at lave »intime« Titler paa sine Teaterstykker — »Alma, hvor bor Du?« — har vakt de andre Teatres Opmærksomhed, og fra næste Sæson agter det kgl. Teater at følge Eksemplet og foretage en Del Titelforandringer —:

»Nora, hvor gaar Du hen?« (»Et Dukkehjem«).

»Hedda, rabler det for Dig?« (»Hedda Gabler«.)

»Hedvig, nix pille ved Skyderen!« (»Vildanden«).

»Hilde, men du milde!« (»Bygmester Solness«).

»Osvald, gaar Du nu igen?« (Gengangere«).

»Signe, naar brænder Du den af?« (»Hagbart og Signe«).

»Solvejg, det varer sgu' for længe!« (»Per Gynt«).

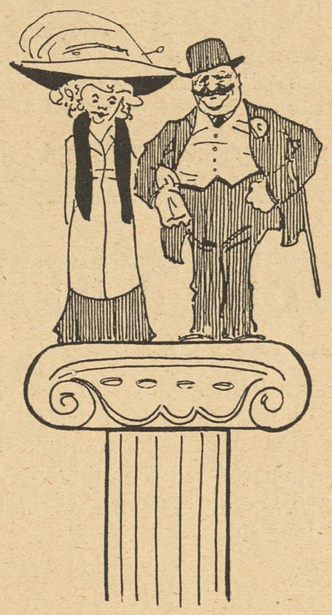

23/3. Nu er *Bryggeren* begyndt at rejse Monumenter for sine Kunder under Varemærket »Københavns Vartegn« og Nr. 1 bliver *Leda med Svanen.*

— Jeg ved nok at *Leda* holder meget af Øl, men er det ikke Whisky for *Svane-Knudsens* Vedkommende.

24/3. Der er stadig Strid om, hvor *Drachmanns* Grav skal ligge. Skagens By vil have den ind til sig, og Værten paa Badehotellet holder paa sit og bider sig fast i Grenen.

— Sikken en Grenebider!

25/3. I Anledning af Paasken lagde alle danske Høns en svær Bunke Æg. Om det saa var *Hønen* paa Nørregade præsterede den Æg i Stedet for Pærer.

— NB. Vindæg.

26/3. *Rudolph Tegners* Marmorgruppe paa den fri Udstilling »To Mennesker i Hvedebrødsdagene« har vakt megen Opmærksomhed ved den Hengivenhed, Herren og Damen syntes at føle for hinanden.

Kunstneren er allerede i Gang med en ny Gruppe af de samme Personer til den næste Udstilling. 1914 kommer Gruppen til at hedde: »Endnu en kort Tid hans eneste Kone!«

27/3. O, *Magius*, forlad dog ej din Post,
Du taaler ikke *femtes* sunde Kost.
I samme Nu Du fra dit Virke gaar,
Du bli'r et Kors paa Højres Kirkegaard!

28/3. — Skal Du i Dagmarteatret og se »Ildprøven«?

— Nej, den røg sgu' for stærkt ved Generalprøven!

— Maa je' be' om Ordet?

— *Nej*, ikke i dette Numer!

Glem ikke at se til Dyrene!

Ryg

H. NIELSEN
Cigar- og Tobaksfabrik,
Tlf. 309. ODENSE Tlf. 309.

UNIVERSO
(Indregistreret).
Stor 3 til 28. Mellemstor 3 til 25. Lille 3 til 20.
Hovedoplag: Vestergade 1, København K.

Arbejdernes Livsforsikring,
Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Redaktør *Axel Wessel* træffes paa »Ravnen«s Redaktionskontor, Nørre Farimagsgade 49, 2. Sal, Mandag, Tirsdag, Onsdag og Lørdag Eftermiddag fra Kl. 2—4 og Fredag Aften fra Kl. 7—9.

»Ravnen«s Telefon: Central 1189.

A. Jensen, Studiestræde 4. Tak for de tilsendte Vittigheder, af hvilke vi gengiver de to: — »Hvad kan man sige om Frue Kirke og en Frue, der vil have Penge af sin Mand?«

— »De vil begge have Spir!«

A. Har De hørt, at Cordosas Søn (har-Ry) for sit Forretningstalent?

B. Naa, De mener Harry Cordosa!

Til Deres Bemærkning om vi honorerer Deres Vittigheder, svarer vi *Ja.* Men nu, da de er offentliggjorte, vil der maaske rejse sig en Folkestemning med det Formaal at forære Dem en Villa paa Strandvejen, og saa spiller det forholdsvis beskedne Honorar jo ikke nogen større Rolle.

Th. L., Baldersgade. Vi takker for de tre Bidrag, men maa kræve nogen større Vid, og nogen omhyggeligere Udarbejdelse. Den fra Middelhavet er den bedste, men Enden er spunden altfor lang ud.

Rebus.

Tak for tilsendte Rebus, som hermed forelægges et undrende Publikum.

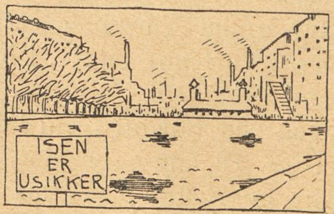

Der er ingen Ko paa Isen.

— Man skal da mindst være *stud. jur.* for at kunne hitte paa saadan noget! Honorar er afgaaet.

Frøken Britta (Billet mrkt. »Eva«).

I Stedet for at benytte den af Dem anviste, noget højtidelige Vej at lægge Billet ind, foretrækker vi paa dette Sted at meddele Dem, at Deres »Selvportræt som Eva« skal være os en dyrebar Erindring — men i »Ravnen«! Hvor vil De hen?

Firmaet A. og L. takkes hjærteligt for de fem tilsendte »Hoved-Forslag« til »Ravnen«. Hvad disse Forslag ejer af Fantasi, mangler de i Klarhed, og et »Hoved« maa efter vor Mening først og fremmest være *klart*, hvad vi haaber »Ravnen«s nuværende »Hoved« er.

Svendsen. Deres Digt »Lommetyven« har det ikke været os mulig at udtyde. og Digtets Slutning er af en forbavsende Virkning. Vi citerer:

»Vil De være vor Minister,
og ha' Sæde i vor Statsraad?
Det er Vejen til Etatsraad!
Madsen er holdt op at smile.
»Nej Tak!« — Madsen vil ha' Hvile.«

Rent bortset fra, at De aabenbart ikke er inde i Rangforordningen, saa begriber vi aldeles ikke denne Hr. Madsen, hvem vi — paa Deres Opfordring — hermed vil skaffe Hvile.

Visen om Severine. Kære unge Digter! For 10,000-de Gang kommer — i Deres Vise — lille Anna med Kallundborgtoget til København, gaar i »Figaro« og opdager, at Mandfolkene er »fæle«.

Skal vi nu ikke lade lille Anna — eller Severine, som *De* foretrækker — i Fred? Og prøv saa, om De ikke skulde være i Stand til at sætte et Par andre Strænge paa Deres Harpe, i hvilken der, i Parentes bemærket, er ganske god »Flugt«.

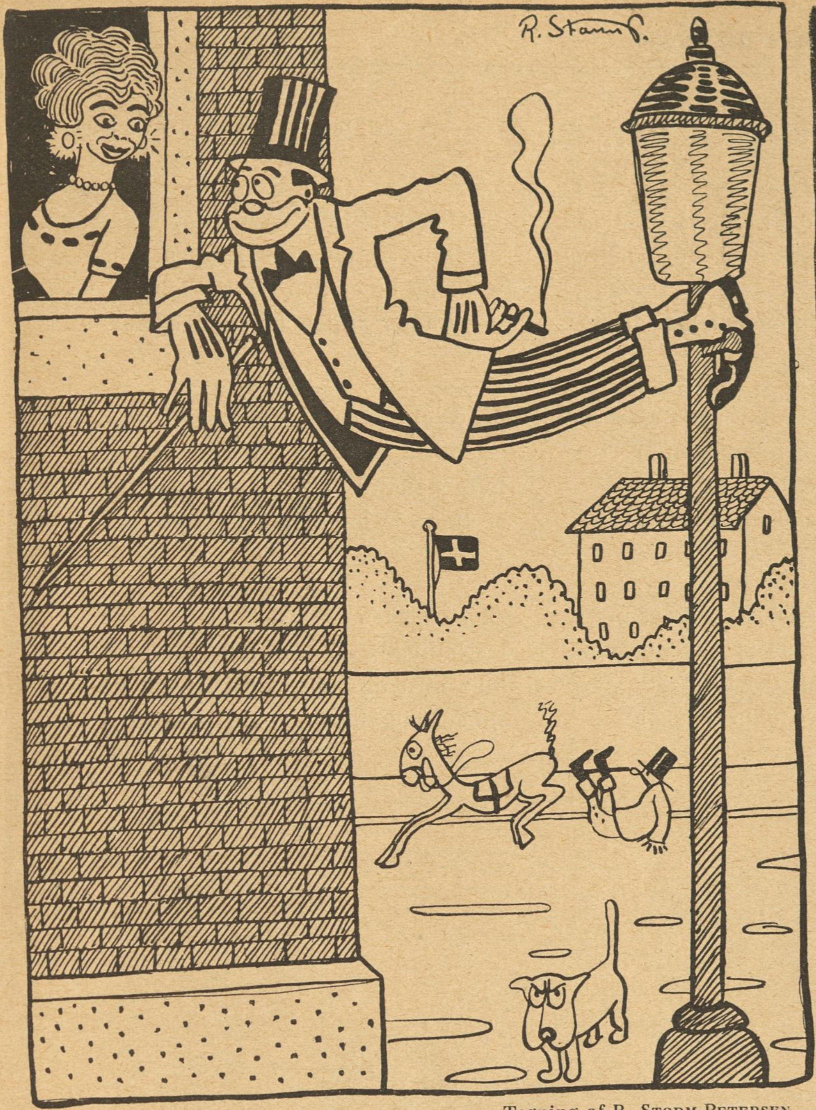

Tegning af R. Storm-Petersen.

Kærlighed overvinder alt, og følgelig er det Overkommis Hjærtemaal en smal Sag at naa op paa Lygtepælen for derfra at gøre Frøken Hulda et Tilbud.
(I Baggrunden *antydes* den Skræk, som angreb den bekendte Grosserer Jespersen ved Tanken om, at Lygtepælen skulde blive rødglødende.)

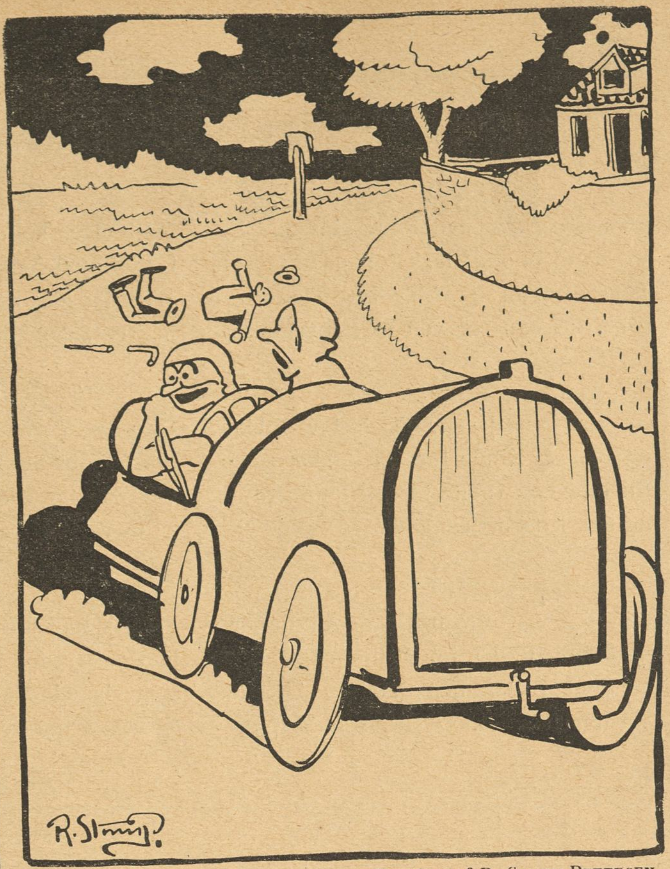

Tegning af R. Storm-Petersen.

— Hov! Jeg tror s'gu vi har kørt ham over!
— Lad os køre over ham en Gang til, saa er vi mere sikre!

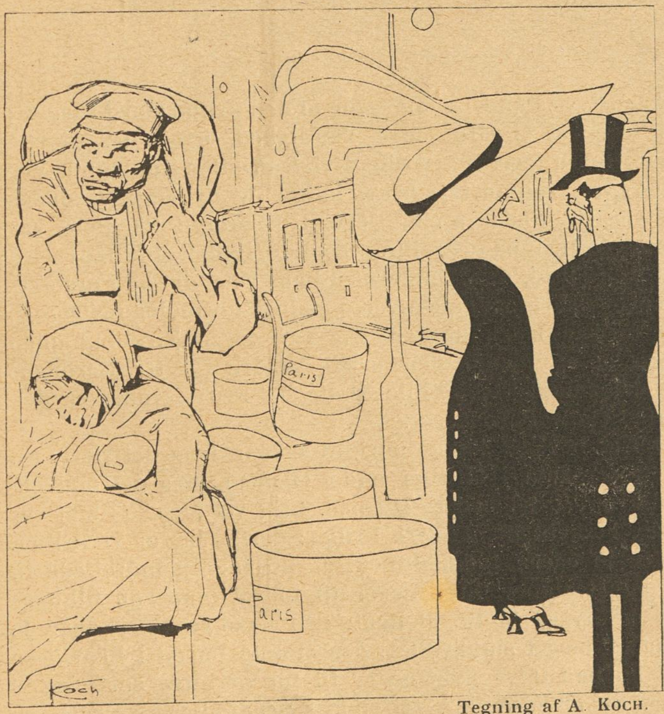

Tegning af A. Koch.

— Tænk Dem en Skandale, Baron, man har været smagløse nok til at lade disse polske Landarbejdere og de sidste Parisermoder ankomme med det samme Tog!

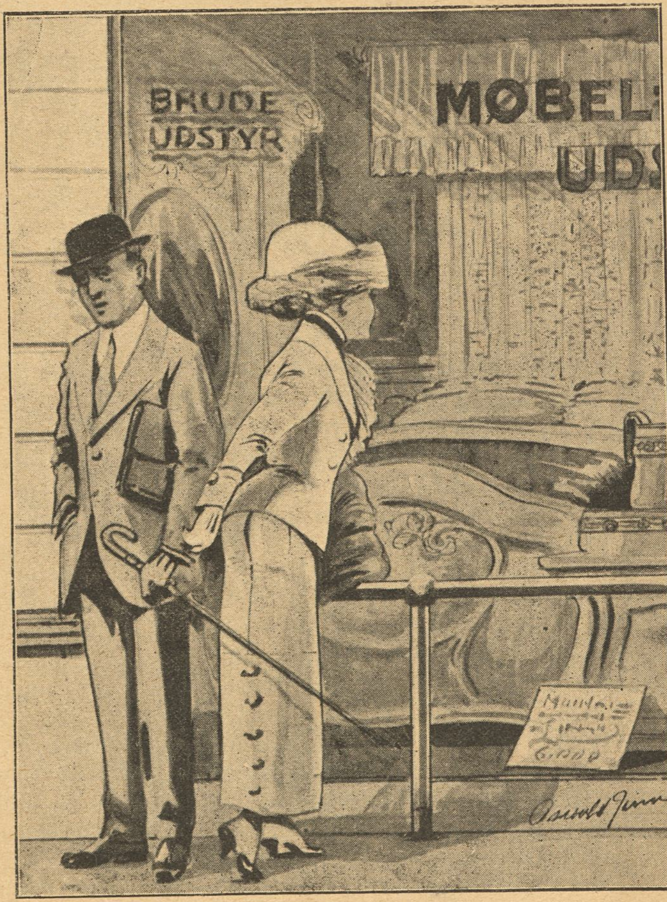

Tegning af Osvald Jensen.

Nej se, hvor skønt vi dèr kan ligge,
si'r hun, men *han* — han vil nok ikke!
Hvad Grunden er, det ved jeg ej
— men de bli'r næppe gift til Maj!

En Vise om Graf von Bio.

(Til Illustrationen paa næste Side.)

1.

Den store *Ole* med Filme-Kassen
er kendt af alle Slags Folk paa Pladsen,
naar de ham ser, bli'r de grebendes —
alt hvad han rør ved bli'r levendes.

2.

Og han er kendt fra Paris til Rio,
i Tyskland kaldes han *Graf von Bio.*
Hvordan det gaar ham i Persien,
ja, vent, der kommer et Vers igen!

3.

Paa Persi'ens Børs ses han daglig komme,
og Guldet pipler fra hver en Lomme,
ærbødig bøjes den store Flok,
der immer sulten faar aldrig nok.

4.

Se, Hamp og Hvede, Trælast og Sukker,
og Ben og Klude for *Ole* bukker,
thi han har valgt sig den fede Bid
og gør i bare *Celluloid.*

5.

Og selve *Tietgen* — en pæn Grosserer —
ses fra sin Sokkel at kokettere
med Mester *Ole*, hvis Film-Sukces
er mere værd end »D. F. D. S.«

6.

Og Skuespiller Kil- Sil- og Hilmer
sig bøjer dybt for den store Filmer,
hvis Melodrama om Mord og Svir
er Børsens fine Tip-Top-Papir.

7.

Selv tog han ofte paa Stor-Auktioner
og købte Bil'der for Millioner;
nu tænker han, mens han ser sin Stads
—: hvordan faa *Liv* i det *døde* Bras?

8.

Vel gik han aldrig paa Athenæum,
han ender dog paa et fint Musæum,
som vise skal alt det jordiske,
og rejses tæt ved oldnordiske!

9.

Den store *Ole* i »Paraplyen«,
i »National« — overalt i Byen
bli'r hilst og hædret ved Dag og Nat
som Konge over — sit Apparat!

Niels Negl.

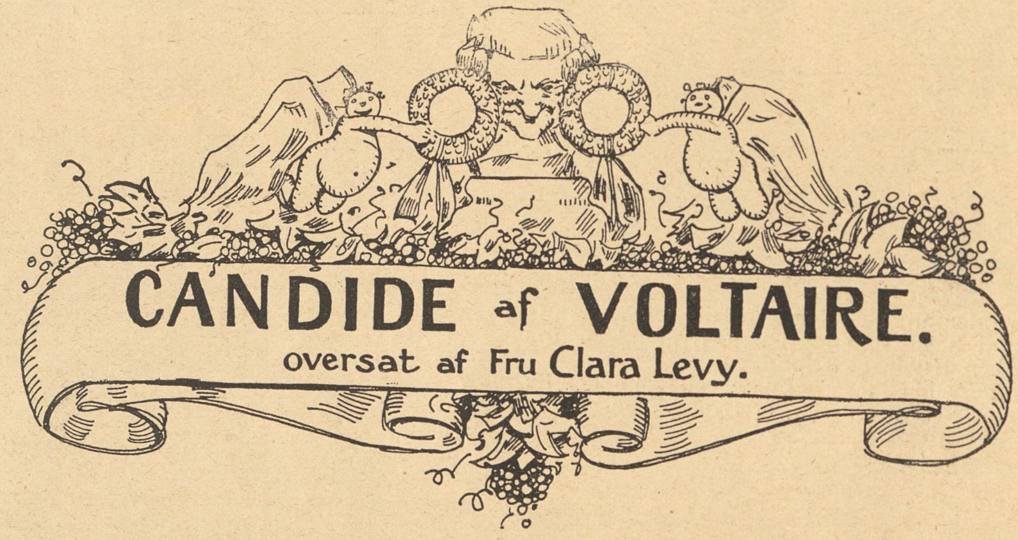

FØRSTE KAPITEL

Hvorledes Candide blev opdraget i et smukt Slot og hvorledes han blev jaget bort derfra.

DER var engang i Westfalen, i Baron v. Thunden-ten-tronckhs Slot, et ungt Menneske, som Naturen havde udstyret paa det bedste. Hans Sjæl spejlede sig i hans Ansigt. Hans Forstand og Dømmekraft var lige ud ad Landevejen, og det var rimeligvis Grunden til, at han blev kaldt Candide*). De gamle Tjenestefolk i Huset hviskede om, at han var en Søn af Baronens Søster og en brav og skikkelig Adelsmand fra Nabolaget, som Frøkenen ikke havde villet gifte sig med, fordi han kun kunde opvise 71 Ahner, da Resten af hans Stamtavle var bortkommen ved Tidernes Ugunst.

Hr. Baronen var en af Westfalens mægtigste Herrer, da hans Slot havde Port og Vinduer. Hans Riddersal var prydet med Vægtæpper. Alle hans Hønsehunde dannede et Kobbel, om saa skulde være. Staldkarlene var hans Beriddere og Landsbypræsten hans Hofpræst.

De kaldte ham alle »naadige Herre« og lo, naar han fortalte Historier.

Fru Baronessen vejede omtrent tre hundrede og halvtredsindstyve Pund, og opnaaede af den Grund stor Anseelse; hun forestod sit Hus med Værdighed, hvad der gjorde hende endnu mere agtværdig. Hendes Datter Kunigunde var sytten Aar, rødmosset, frisk, buttet og nydelig. Baronens Søn var sin Fader op af Dage. Huslæreren Pangloss var Husets Orakel og den lille Candide lyttede til hans Ord med den Tillid, som fulgte med hans Ungdom og Forstand.

Pangloss lærte dem metafysiko-teologo-kosmologo-Nigologi. Han beviste klart, at der ikke var nogen Virkning uden Aarsag og at i denne den bedste Verden var Hr. Baronens Slot det smukkeste af alle Slotte og Fru Baronessen den bedste af alle Baronesser.

»Det er bevist,« sagde han, »at saadan maa det være; thi da alt er skabt i et eller andet Øjemed, maa det nødvendigvis være i det bedste Øjemed. Læg vel Mærke til, at vor Næse er skabt til at bære Briller; derfor bærer vi Briller. Det er jo ogsaa tydeligt nok, at Benene er indrettede til Sko og Strømper. Stenene er til for at man kan tilhugge dem og bygge Slotte af dem; den naadige Herre har jo ogsaa et meget smukt Slot: den største Baron i Provinsen maa bo bedst! — Svinene er til for at blive spist; og vi spiser Svinekød hele Aaret rundt! Derfor har de Uret, som siger, alting er godt; vi bør sige, alting er paa det bedste.«

(Fortsættes S. 30.)

*) Den troskyldige.

Graf von Bio gaar paa Børsen fulgt af Filmens Duser.

Tegning af Chr. Hoff.

De forenede Bryggeriers CENTRAL HVIDTØL- Ren fyldig Maltsmag
SKIBSØL- Udpræget Skibsølstype

Candide hørte opmærksomt paa ham og gav ham i sin Troskyldighed Ret, thi han fandt Frøken Kunigunde overmaade dejlig, skønt han aldrig havde vovet at sige hende det. Han drog den Slutning, at næst efter den Lykke at være født Baron v. Thunden-ten-tronckh, var det den største Lykke at være Frøken Kunigunde, den næststørste at se hende hver Dag og den tredjestørste at blive undervist af Magister Pangloss, den største Filosof i Provinsen og følgelig i hele Verden.

En Dag, da Kunigunde gik og spadserede i Nærheden af Slottet i en lille Lund, som blev kaldt Parken, saa hun inde i Buskadset Magister Pangloss give hendes Moders Kammerjomfru, en smuk og meget lærvillig lille Brunette, en Time i Experimentalfysikken. Da Frøken Kunigunde havde gode Anlæg for Videnskaben, gav hun sig med tilbagetrængt Aandedræt til at iagttage de gentagne Forsøg, hun blev Vidne til; hun saa ganske tydeligt Doktorens tilstrækkelige Grund, Virkningerne og Aarsagerne, og hun gik urolig og ganske tankefuld bort med den største Trang til at blive lærd; hun tænkte, at hun vist meget godt kunde være den unge Candides tilstrækkelige Grund og han hendes.

Da hun kom tilbage til Slottet, mødte hun Candide. Hun rødmede. Candide rødmede ogsaa. Med skælvende Stemme sagde hun Goddag; og Candide talte til hende uden at vide, hvad han selv sagde. Den næste Dag efter Middag, da de havde rejst sig fra Taflet, blev Candide og Kunigunde alene bag et Skærmbrædt, Kunigunde lod sit Lommetørklæde falde; Candide tod det op. Hun rakte ham i al Uskyldighed Haanden; den unge Mand kyssede i al Uskyldighed den unge Piges Haand med Fyrighed og Varme og en ganske sjælden Elskelighed, deres Læber mødtes, deres Øjne straalede, deres Knæ skælvede og deres Hænder fór vilde.

Hr. Baron v. Thunden-ten-tronckh kom forbi Skærmbrædtet, og da han saa denne Aarsag og denne Virkning, jog han Candide bort fra Slottet med drøje Spark bag i. Kunigunde faldt i Besvimelse, og da hun kom til sig selv, fik hun paa Øret af Fru Baronessen; og alt var lutter Forvirring i det smukkeste og herligste af alle smukke Slotte.

ANDET KAPITEL

Hvad der hændte Candide blandt Bulgarerne.

Da Candide var jaget bort fra dette jordiske Paradis, gik han længe uden at vide hvorhen; ofte løftede han sit Blik mod Himlen, ofte vendte han sig om stirrede tilbage efter det skønneste af alle Slotte, der gemte den skønneste af alle Baronesser. Uden at have smagt Aftensmad lagde han sig til at sove paa aaben Mark mellem to Plovfurer, medens Sneen faldt i tætte Flokke. Gennemblødt og forkommen af Kulde slæbte han sig næste Morgen til den nærmeste Landsby, som hed Valdberghoff-trarbk-dikdorff. Penge havde han ikke og han var ved at dø af Sult og Udmattelse. Bedrøvet blev han staaende udenfor Døren til en Krostue.

To Mænd i blaa Klæder fik Øje paa ham. »Hør, Kammerat,« sagde den ene til den anden, »der staar jo en ung, velskabt Mand, han ejer vist den tilbørlige Højde.«

De gik hen til Candide og spurgte høfligt, om han vilde spise til Middag med dem.

»I beviser mig en stor Ære«, sagde Candide med klædelig Beskedenhed, »men jeg har ingen Penge til at betale min Del med.«

»Aa,« svarede den ene af de blaaklædte. »Personer med Deres Ydre og Deres Egenskaber betaler aldrig noget; er De ikke fem Fod og fem Tommer høj?«

»Jo,« svarede Candide med et Buk, »det er min Højde!«

»Min kære Herre, lad os straks gaa til Bords! Vi vil ikke alene fritage Dem for at betale; vi vil ogsaa sørge for, at en Mand som De aldrig skal mangle Penge; er Menneskene ikke skabte for at hjælpe hverandre?«

»Det har De fuldkommen Ret i,« svarede Candide, »det er det Magister Pangloss altid bar lært mig; jeg indser nok, at alt er paa det bedste.«

De bad ham modtage nogle Penge; han gjorde det og vilde give sit Bevis for dem; det vilde de ikke have, men satte sig til Bords.

»Elsker De ikke . . .?« spurgte den ene.

»Jo,« svarede Candide. »Jeg elsker Frøken Kunigunde af mit ganske Hjerte.«

»Nej,« sagde den anden. »Vi spørger, om De ikke af Deres ganske Hjerte elsker Kongen af Bulgarien.«

»Nej, jeg gør ikke,« sagde Candide. »Jeg kender ham aldeles ikke.«

»Ikke det? Det er den bedste Konge i Verden. Kom, lad os drikke hans Skaal.«

»Med Fornøjelse!« Og han drak.

»Saa!« sagde de to Mænd. »Nu er Du Bulgariens Støtte og Værn, Forsvarer og Helt. Din Lykke er gjort, en ærefuld Bane staar Dig aaben.« De lagde øjeblikkelig Lænker om hans Ben og førte ham til Hæren. Der lærte han at gøre højre og venstre om, at tage Geværet paa Skulderen, sætte Geværet ved Fod, lægge an, skyde og marschere; desuden fik han tredive Stokkeslag; den næste Dag gjorde han sine Øvelser bedre og fik kun tyve Slag; den følgende fik han kun ti og hans Kammerater gloede paa ham som paa et Vidunder.

Candide var endnu ikke kommen sig saa meget af sin Forbavselse, at han rigtig begreb, hvorledes han var bleven en Helt. En smuk Foraarsdag fik han Lyst til at spasere sig en Tur; han gik lige ud i den Tro, at det var Menneskene ligesaa vel som Dyrene tilladt at bruge deres Ben efter eget Forgodtbefindende. Men næppe havde han gaaet to Mil, før han blev greben af fire andre seks Fod høje Helte, der bandt ham og førte ham i Kachotten.

Efter Loven fik han Valget mellem at løbe seks og tredive Gange Spidsrod gennem hele Regimentet eller paa en Gang at faa tolv Kugler i Hovedet. Det nyttede ikke, at han snakkede om den fri Vilje og sagde, at han ikke havde Lyst til nogen af Delene; han maatte bestemme sig. Endelig valgte han, i Kraft af den Guds Gave, der kaldes Friheden, at løbe seks og tredive Gange Spidsrod. To Gange spadserede han frem og tilbage. Regimentet bestod af to tusind Mand, og han fik altsaa fire tusind Slag, som blottede hans Muskler og hans Nerver lige fra Nakkehvirvlen til Halehvirvlen. Da han skulde løbe tredje Gang og ikke kunde mere, udbad han sig som en Naade, at de vilde vise ham den Godhed at skyde ham som en Hund. Denne Naade blev ham tilstaaet; han blev bunden for Øjnene og maatte knæle ned.

I det samme kom Kongen af Bulgarien forbi. Han forhørte sig om Synderens Forseelse, og da han havde usædvanlig meget Omløb, begreb han af det, han hørte om Candide, at han var en ung Metafysiker, der ikke kendte stort til denne Verden, og benaadede ham med en Mildhed, som vil blive rost i alle Aviser og til alle Tider.

En flink Læge helbredede Candide paa tre Uger med de Plastre, som Dioskorides anbefaler. Han havde allerede faaet en Smule Hud paa Kroppen og kunde gaa, da det kom til Slag mellem Bulgarernes og Abarernes Konger.

TREDJE KAPITEL

Hvorledes Candide løb bort fra Bulgarerne, og hvorledes det videre gik ham.

Man kunde vanskeligt tænke sig noget skønnere, noget mere straalende og velordnet end de to Hære. Trompeter, Piber, Oboer, Trommer og Kanoner skabte en Harmoni, hvis Lige ende ikke findes i Helvede. Til en Begyndelse dræbte Kanonerne omtrent sekstusind Mand paa hver Side; derefter bortrev Geværilden ni — titusind Kæltringer fra denne den bedste Verden, hvis Overflade de havde besmittet.

(Fortsættes.)

Napoleon Bonaparte.

Nyt Kæmpeoplag af Aarets store Bogsucces.

Verdens bedste og mest spændende Historier. — Uforkortet Udgave.

5 elegant udstyrede **Bøger** **med ca. 50 Illustr.** efter berømte Kunstnere samt 1 stor kostbar

Duplex-Gravure

af Napoleon Bonaparte alt for **kun** **1½ Krone.**

Napoleon Bonaparte.
Duplex-Gravure efter Delaroche. (Størrelse 26×18 cm.)

(Stærkt formindsket Gengivelse af Værket.)

Napoleon Bonaparte, Marco de Saint Hilaires berømte Værk, er Verden over trykt i **Millionoplag,** og vil altid blive læst med Spænding og Interesse af Alle, Høje og Lave, Unge og Gamle. Napoleon er og bliver Verdens Eventyrhelt og ingen digtet Roman naar saa højt og betager Læseren saa fuldstændig som denne den bedste af alle Bøger om den store Kejsers offentlige og private Liv. Bogen er forsynet med **ca. 50 glimrende Illustrationer**.

NYT! Foruden disse 5 elegante Bøger faar Køberen **uden særlig Betaling** en mesterlig udført Duplex-Gravure efter Paul Delaroches berømte Maleri af Napoleon. Hertil leverer vi nu paa vore Kunders Opfordring en dejlig Mahogni-Ramme for kun 1 Krone.

Ønskes Værket indbunden i dobbelte meget solide komponerede Bind med Guldprægning, bliver den samlede Pris for alle 5 Bøger og Gravuren ialt *kun 2 Kr.* Intet egner sig saa glimrende til Festgave. Flere Eksemplarer kan bestilles paa én Bestillingsseddel. Bøgerne kan sendes tilbage, hvis de ikke er efter Ønske.

335. Bestillingsseddel.
til **Fergos Bog- og Kunstforlag, Vesterbrogade 61, København V.**

Af **Napoleon Bonaparte** bestiller undertegnede herved

..........Sæt **indbundet** à 2,00
.... » **uindbundet** - 1,50
..........**Mahogniramme** 1,00
+ Porto og 0,10 til Emballage.

Værket skal være uforkortet, nyt og fejlfrit og ledsaget af Duplex-Gravuren af Napoleon Bonaparte. Er dette ikke Tilfældet, forbeholder jeg mig Ret til at returnere Alt.

Navn..........

Stilling..........

Adresse..........

Forudbetaling modtages ikke.

Faas i Boghandelen og i

FERGOS BOGFORLAG,

Vesterbrogade 61,

Telf. 2758. **København V.** Grundl. 1881.

Da vi hver Dag modtager Ordrer i Hundredevis bedes Bestillingssedlen **snarest indsendt.**

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt.

F.E.BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Chr. Hoff.

1. Dèr ser jeg Jesus — saa er der Hjælp for syge Koner!

2. Ja, kære — hvis De kan deponere hundred Kroner!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 15. Torsdag, den 10. April 1913

Tegning af A. Koch.

Holger Petersen: Ti stille, Rambusch, med det »svage Punkt«, han *skal* ha' *Hul* i Nordfronten!

Glem ikke at se til Dyrene!

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Alm. dansk Vare- & Industrilotteri

Det nye Lodsalg er begyndt.

118,000 Lodder. 75,000 Gevinster.

Lodsedler faas à 1 Krone
hos Kollektørerne og i **Hovedkollektionen, Boulevard-Pavillonen, Vestre Boulevard,** lige overfor Raadhushaven.

Paa 1 Lod kan vindes **2** Gevinster
i samme Trækning.

PIANOER

i Leje 4-6-8-10 Kr. mdl.
Ved senere Køb godtgøres den betalte Leje.

HARMONIUMS

3-4-6-8-10 Kr. mdl.
Ogsaa for Udenbyesboende!

Frederiksborggade 36, Kbh.

Egne Piano- og Orgelfabriker i København og Aarhus.

Winther

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Arb. Ligkistemagasin.

55, Vesterbros Torv 55.
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

HERMAN JUST'S

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.
Filial: N. Frihavnsgade 54. Tlf. Øbro 97 y.

RAVNEN faaes overalt!

Enver Beys Saga.

1.

Nu vil jeg gærne digte
en Sang om *Enver Bey,*
som nylig kom i Sigte
paa den tyrkiske Galej.
Han fægtede og skod
med ægte Heltemod
og elskede at lugte Bøf, men navnlig
Serberblod.

2.

Han slog et Slag paa Porten
og samlede en Hær,
paa 8 Dage var der fjorten
Mand med èt Gevær.
Han gjorde megen Gæld,
slog saa sin Mo'r ihjæl,
tog med *Sofie* — Kæresten — et rørende
Farvel.

3.

Se, Tyrkermaanen viste
sig slemt aftagende,
men alle Allah priste
dengang *Bey* kom jagende.
Bulgarer raabte Ak!
og Serberne sa' — Tak,
nu vanker der skam dygtig med den
tyrkiske Tobak.

4.

Først skød han Generalen,
en Dreng og en Major,
straks efter laa paa Valen
et lidt blandet Herrekor,
som kom fra Asemblè
hos Storvisirens Fe —
men de var — pudsig nok — s'gu alle-
sammen tyrkiske!

5.

Saa indtog *Bey* Skutari,
Gallipoli med fler,
dog, Glæden blev ej varig —
der var ingen Fjende dèr.
Men den Slags Pilleri
han ej sig hængte i,
men derimod saa hængte han sit halve
Kompagni.

6.

Fra Asien fandt Vej der
nu en og anden Skurk,
som slutted sig til *Bey,* der
selv er lidt af en Agurk.
De fik sig straks en Sjus
og drak med Enver Dus
og foer saa rundt som vilde Dyr i
Archipelagus!

7.

Først gav de Øen Skyro
lidt af det grove Korn,
saa siger *Ritzaus Bureau,*
at de stjal det gyldne Horn.
Ja, fæl er Krigens Ve,
og her skal De ej se,
hvad hele Banden gjorde frækt i
Dardanellerne.

8.

Saa kom der Telegrammer,
at *Bey* var bleven skudt,
men den Slags Løgne stammer
fra en fæl Avis-Kanut.
Nej, Bey han holder Stand —
til Glæde for sit Land
han ligger ganske stille paa *Sofies*
Ottoman.

Niels Negl.

Tegning af Osvald Jensen.

Som det vil erindres, vandt *Poulsens* traadløse Telegraf en afgjort Sejr over *Marconis,* men først nu er det oplyst, at det var *det engelske Damepublikum,* der forskaffede Poulsen Sejren. Damerne var nemlig henrykte over, at Poulsen kunde præstere *200 Ord i Minuttet,* mens Marconi *ikke naaede højere end til 50 i samme Tidsrum!*

Bolles Abekattestreger.

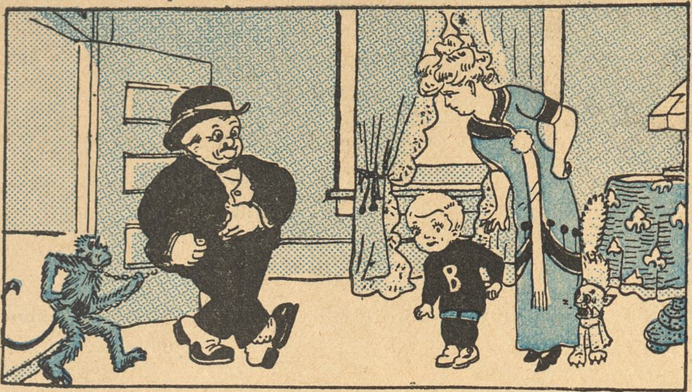

1. Bagermester Thomsen gør alt for at glæde sin »Lille Bolle« — ham med B'et paa Brystet — og kommer nu hjem med en Abekat til stor Glæde for Bolle men til Skræk for Huskatten.

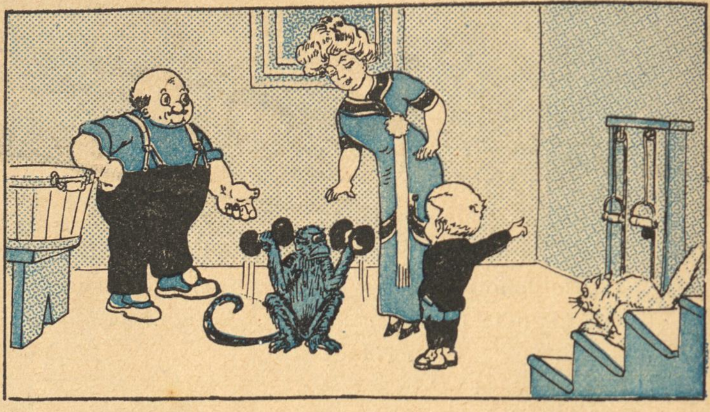

2. — »Nu skal I se, Abekatten kan gøre al Ting efter,« siger Faderen. — »Tag og træk i dine Haandseler,« siger Bolle med en lumsk Hensigt.

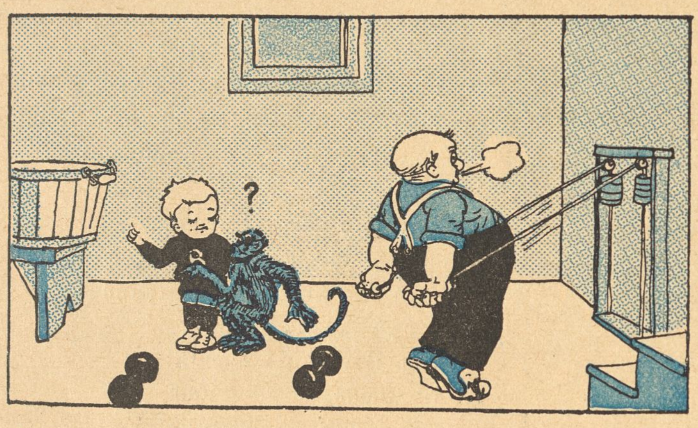

3. Thomsen gaar straks i Gang med Selerne, og Bolle siger til Abekatten —: »Kan Du gøre ligesom Fa'r?«

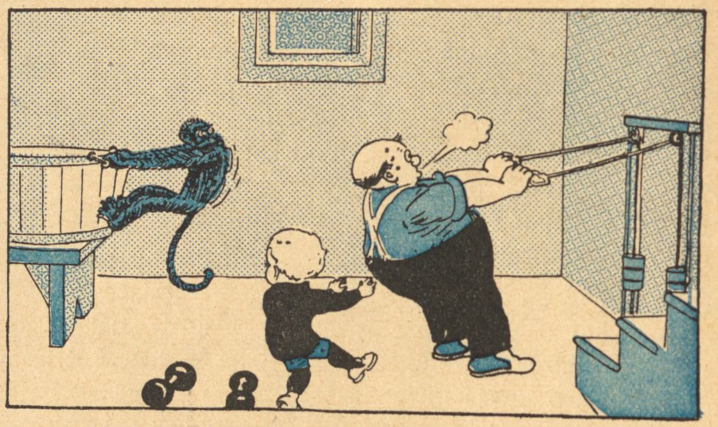

4. Abekatten farer op i den store Balje med Vand, og Bolle hvisker —: »Træk til! Abekat!«

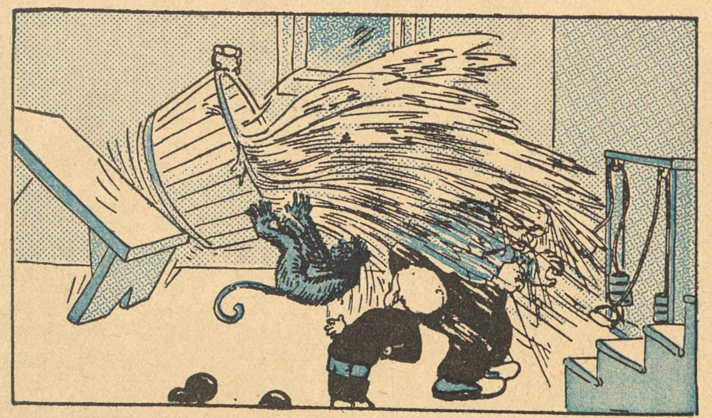

5. Her ser I, hvorledes et mægtigt Vandfald styrter ned over den skrækslagne Fader!

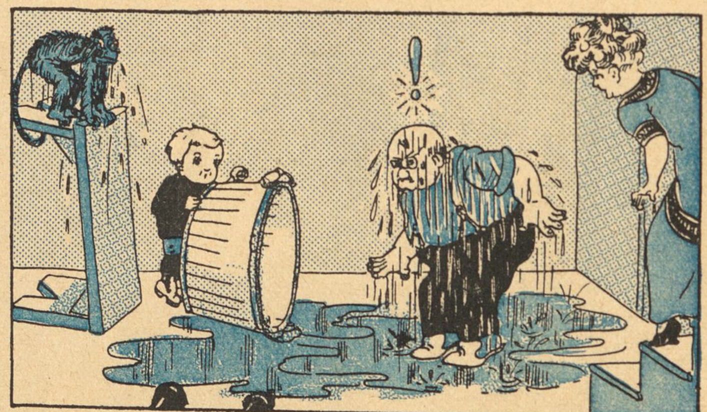

6. Ind styrter Bolles Moder og ser forfærdet sin Stue omdannet til en hel Sortedamssø!

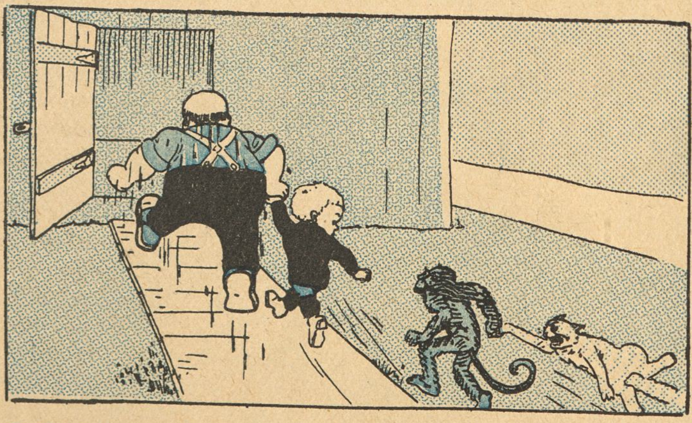

7. Den pjaskvaade Fa'r Thomsen tager Bolle ved Haanden og trækker ham ud i Brændehuset — og Aben aber efter med den fortvivlede Mis i Haanden.

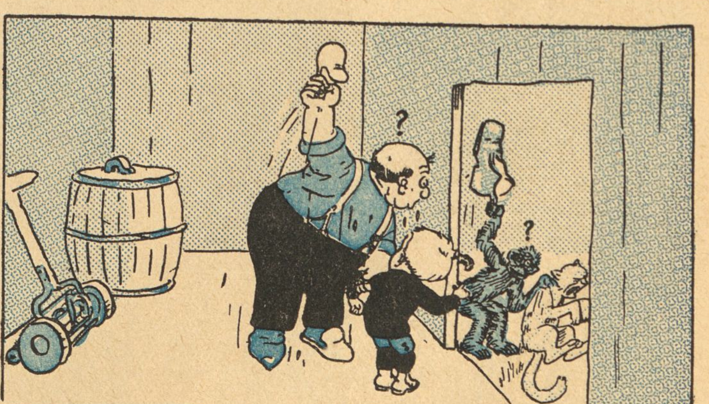

8. Nu skal der vanke en Omgang med Fa'rs Tøffel, men lille Bolle undgaar »Klaps« ved at pege paa Aben — der er i Færd med at give Katten Klø med en gammel Støvle!! Saa maatte tykke Thomsen le!

Det mystiske Tal

Amerikansk Sensationsroman.

(Illustreret af Osvald Jensen.)

»Vi *maa* finde min Far, Herr Knox,« udbrød hun og rejste sig. »Kender De en dygtig Detektiv, saa engager ham, kun beder jeg Dem være forsigtig, da Statssekretærens uforklarlige Fraværelse saa længe som muligt maa hemmeligholdes. Et er jeg sikker paa: at han holdes tilbage et eller andet Sted imod sin Villie; De aner ikke, hvilke Fjender han har! Folk, som Herr Schwartz f. Ex., der ikke kender til Samvittighed.«

»Schwartz?« gentog jeg forbauset. Schwartz var Fører for et politisk Parti, om hvem Modstanderne sagde, at han ikke veg tilbage for de gemeneste og nedrigste Midler. Og han og Flemming var efter den almindelige Mening Kaptajn og første Styrmand paa det Sørøverskib, som vor Statsskib afgav et Billede paa.

»Herr Schwartz og min Far er i Politiken Forbundsfæller,« forsatte den unge Pige rødmende, »men personlige Venner er de ikke; min Far er nemlig en hæderlig Mand.«

Jeg lod, som om jeg ikke hørte denne Bemærkning, og den unge Dame, som vel frygtede for, at have sagt for meget, gjorde Mine til at tage Afsked. Forinden hun gik, tog jeg det bestemte Løfte af hende, at hun straks vilde lukke sit Hus i Monmout Avenue og begive sig til sine Tanter i Bellwood. Jeg selv havde lovet hende, at anstille De mest indgaaende Efterforskninger efter hendes Far, og ringede i den Anledning til Detektiv Hunter, der indtraf sent om Eftermiddagen.

»Vor nuværende Regering er endnu værre end den forrige,« erklærede han, da han havde hørt min Beretning. »I Løbet af de sidste 10 Aar er der forefaldet flere Selvmord af politiske Grunde, end der er Fingre paa mine Hænder; jeg advarer Dem mod denne Sag — De gjorde klogest i, at skubbe den fra Dem.«

»Hvad mener de da om Tallet Elleve Toogtyve?« spurgte jeg nysgerrig.

»Det kan betyde alt muligt; maaske Dollars, eller en Togafgangstid, eller det ellevete og toogtyvende Bogstav i Alfabetet, k og v.«

»K og v?« gentog jeg, »hvad kan det betyde?« Hunter lo medlidende. »Giv Dem hellere af med Deres Retssager, Herr Knox,« sagde han, det andet skal jeg nok besørge.

2. KAPITEL.

Plattsburg er ikke det rigtige Navn paa den By, her tales om, men det er godt nok til vort Øjemed; ogsaa Navnet paa den nordamerikanske Stat, i hvilken vor Historie spiller, er fingeret.

Lad os antage, at min Hjemstavn er Manchester. Jeg bor hos min ældre gifte Broder Fred, der er en usædvanlig flink Fyr, og med hvis Kone og to Drenge jeg kommer fortræffelig ud af det. Da Fred og Edit kom tilbage fra Deres Bryllupsrejse, modtog jeg dem i deres nye Hjem.

»Her har du Hovednøglen, Jack,« begyndte min Broder muntert, »jeg stiller kun den Betingelse, at du altid kommer hjem før Naboerne er staaet op; som unge Folk maa vi holde paa vort gode Rygte.

»Og Du skal ikke føle Dig bunden til Frokosttiderne«, tilføjede Edit og gav mig et Kys.

Fred havde Lykken med sig, ogsaa i sit Ægteskab. I de sex Aar jeg har boet hos ham, har to unge Knox set Dagens Lys.

Den Dag, da Grethe Flemming havde besøgt mig, kom ieg hjem i en temmelig forvirret Sindstilstand. Vore Maaltider forløb som Regel ret gemytligt; sædvanligvis politiserede Fred og jeg livligt, og da Fred var af en anden Mening end jeg, geraadede vi ofte i Strid.

»Og hvad mener du om Flemming?« spurgte jeg sluttelig, da Fred erklærede, at han med Henblik paa Bestikkelserne absolut var imod Regeringen. »Har han ikke allerede af Frygt indført en Del Forbedringer?«

»Han og Forbedringer —jo Tak!«

»Har han ikke en Datter?« spurgte jeg i en let Tone.

»Jo, en henrivende Pige,« faldt Edit ind. »Hun er det eneste gode den Mand besidder.«

»Flemming er en Sjuft,« paastod Fred. »Siden han og hans Parti, tvang den stakkels Buttler til at begaa Selvmord, har jeg stadig ventet paa, at Straffen skulde ramme ham. Forøvrigt saa jeg ham idag paa Gaden.«

»Hvad gjorde Du?« udbrød jeg og sprang op fra Stolen.

»Han sad i en Droske og skændte paa en Politibetjent.«

»Hvor var det?«

»Paa Hjørnet af Kastanie- og Uniongade. Hans Droske var bleven paakørt af et Automobil og stærkt beskadiget, men han vilde alligevel ikke staa ud. Betjenten paa det Hjørne kan sikkert fortælle dig mere om det.«

»Hør engang, Fred,« sagde jeg alvorligt, »dette her maa du ikke tale om, og Du heller ikke, Edit! Jeg skal senere fortælle jer hvorfor.«

Da vi forlod Spisestuen, lagde lille Edit Haanden paa min Skulder. »Indlad dig ikke med de Folk, Jack,« sagde hun. »Grethe er en sød Pige, men Faderen er bevislig Skyld i Henry Buttlers, min Kusines Mands Død.«

»Du behøver ikke at gøre et Familieanliggende ud af Historien,« sagde jeg, »jeg har overhovedet kun set Pigen en Gang.«

Men Edit lo. »Jeg ved, hvad jeg ved,« sagde hun. »Iøvrigt var det letsindigt af dig, at forære Bobby en saa dyr Gyngehest.«

»Naa hvad, Drengen maa lære at ride; om fire Aar forærer jeg ham en Ponny, og saa —«

»Om fire Aar!« udbrød Edit leende. »Saa er du fyrretyve Aar, Jack. Og en Mand i din Alder uden Kone, han. —«

»Saa er jeg først niogtredive,« afbrød jeg hende værdigt.

»Og hvad Kvinderne angaar, saa har jeg Freds Elendighed daglig for Øje.«

Med disse Ord gik jeg, da jeg havde meget at gøre paa Kontoret. Klokken halvni sad jeg ved mit Skrivebord, men mine Tanker var ikke ved Akterne. Tilsidst opgav jeg Arbejdet og gik ud paa Gaden. Uvilkaarligt førte mine Skridt mig hen i Nærheden af det Flemmingske Hus; maaske havde Frøken Flemming ikke holdt sit Løfte om at forlade Hjemmet og var nu udsat for et nyt Besøg af den hemmelighedsfulde Indbyder.

Det var mig derfor en Lettelse, da jeg kom til Hjørnet og intet Lys saa i Huset. Uvilkaarligt betragtede jeg Bygningen, som var en af de største i Byen. Foran laa en lille Gaard med et Jergitter, i dens ene Hjørne var en Automo-

bilgarage, og da jeg nærmede mig denne, hørte jeg tydeligt, hvordan der blev arbejdet med et af de bageste Vinduer. Straks efter hørte Støjen op, og forsigtige Fodtrin kom over Gaarden. Jeg saa nu en Skikkelse svinge sig over Gitteret, og ile bort med mærkeligt lydløse Skridt. Det var en lille, bredskuldret Mand, som jeg straks gav mig til at forfølge. Engang standsede han og tændte sig en Cigaret. Saa vendte han sig imod mig, men gik derefter videre uden at sagtne Farten. Vi mødte ingen Betjent. Pludselig drejede Manden med Gummisaalerne til venstre og forsvandt — ind i en Politivagt. Jeg standsede forbløffet og kiggede ind gennem Vinduet. Manden traadte nu hen til den vagthavende Inspektør og vekslede et Par Ord med ham. Nogle andre Betjente sad paa Vægbænkene med Hjelmene paa Skødet; det var nemlig en lun Foraarsaften. Jeg hørte tydeligt den Nyankomnendes Stemme gennem det aabne Vindue.

»Huset er laaset,« berettede han, »men det ene Kældervindue har intet Jalusie og slutter ikke rigtigt. Shields saa jeg ikke noget til. Det vilde vist være heldigst, om han holdt Øje med Huset.« Han tav og trak grinende noget op af Lommen. »Dette her fandt jeg fastbundet til Klinken paa Køkkendøren,« sagde han og holdt et Papir i Vejret. »Det er bestemt for Shields og undertegnet Delia.«

Betjentene stimlede nysgerrige sammen om ham, ogsaa Vagtmesteren saa interesseret til.

»Læs hvad der staar,« sagde han. »Shields er gift, men hans Kone hedder ikke Delia.«

»Kære Tom,« læste Manden. »Ganske uventet giver vi Husholdningen op; inat er jeg der altsaa ikke. Jeg tager hen til Mutter Brennau; hvis du vil tale med mig, kan du ringe til Andersons Materialhandel, Svenden der er en Ven af mig. Vor Hushovmester, Herr Carter, sagde til mig forleden, at at han vilde skaffe mig Plads som Stuepige. Din Delia.

Jeg saa nu en Skikkelse svinge sig over Gitteret, og ile bort med mærkeligt lydløse Skridt.

Vagtmesteren var indigneret. »Jeg vil tage Tom lidt i Skole.« brummede han og stak Skrivelsen til sig. »Han har en flink Kone, og den Slags Ting passer sig ikke for en Politimand.«

Jeg havde imidlertid tændt mig en Cigar og spadserede nu videre. For en Begynder i Detektivfaget saa Sagen ret broget ud, men kunde jeg finde Andersons Materialhandel, fik jeg vel ogsaa fat i Delia og Carter.

Det var sent, da jeg naaede Hjørnet af Kastanie- og Uniongade, hvor Allan Flemmings Droske var bleven paakørt. Dagbetjentene var imidlertid blevet afløst, og Natbetjenten kendte begribeligvis ikke noget til Sammenstødet. Jeg begav mig derfor hjem iseng, men mine Tanker lod mig ikke i Ro. Jeg stod op og slog efter i Telefonbogen. Til min Forskrækkelse fandt jeg, at ikke mindre end tolv Andersons havde Materialhandel. — Da jeg omsider sov ind, drømte jeg, at jeg kørte omkring med Grete Flemming i en søndret Automobil, og at alle Butikker i hele Byen var Materialforretninger og havde Nummer Elleve Toogtyve.

3. KAPITEL

Efter en saa urolig Nat sov jeg længe, og da jeg kom ned til Frokost, var Fred og Edit allerede gaaet ud. Ved min Tallerken laa et Brev; jeg genkendte straks Johanne Maitlands sirlige Haandskrift.

Kære Ven Knox!

Søster Lætitia beder Dem spise hos os iaften i en snævrere Kreds. Hun har forandret sin Bestemmelse med Hensyn til Negerbørnehjemmet og vil gerne tale nærmere med Dem derom.

Med venlig Hilsen
Deres Johanna Maitland.

Dette Brev overraskede mig ikke, jeg fik nemlig altid, efter Børnehjemsdamernes Generalforsamling en saadan Skrivelse, da Frøken Maitland hørte til Oppositionspartiet. Jeg begav mig til mit Kontor og fik Lejlighed til paa Vejen at tale med Betjenten paa Hjørnet af Kastania- og Uniongade. Desværre kunde han ikke hjælpe mig. Han erindrede nok Paakørslen, men Herren i Drosken var ikke kommen tilskade og nægtede at opgive sit Navn, da han, som han sagde, kun kørte gennem Byen fra Banegaard til Banegaard og vilde skaanes for Trakasserier.

Klokken elleve talte jeg med Hunter, der endnu ikke havde erfaret noget. Jeg fortalte ham om alt, hvad jeg havde oplevet, og han modtog min Meddelelse om Delia og Mutter Bennau med et ringagtende Smil.

Samme Aften tog jeg til Bellwood, en Forstad, der ligger et Par Mil fra Byen. Det er en rolig Villaby, der heldigvis endnu ikke er gennemkrydset af elektriske Sporvogne. Ved Enden af Hovedgaden, som tidligere var Chaussee, ligger Maitlands Hus. Frøken Lætitia havde for en Række Aar tilbage været saa forudseende at udparcellere det mægtige Areal, som hørte til Ejendommen, hvorved de gamle Damers Formue var vokset overordentligt.

Hele Husførelsen her gik som efter en Snor, til trods herfor havde Hjemmet noget tungt og stift over sig, saa man ikke vovede at le højt og hjerteligt. Jeg havde tidligere spist i Bellwood; det var imidlertid ikke nogen stor Fornøjelse, eftersom Frøken Lætitia næsten var døv, men ikke vilde være ved det. Naar man ved Bordet talte om et eller andet, fòr hun straks ud med en Bemærkning ganske uden for Sagen, saa at man sad forlegen og tabte Traaden. Iøvrigt beherskede Lætitia sin Søster fuldstændig, skændte paa hende for de mindste Bagateller og behandlede hende helt igennem som et uartigt Barn.

(Fortsættes.)

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre
Nørre Farimagsgade 55.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Særskilt Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. AUG. LARSEN.

Sørgeligt men —

— Hvorfor kører de fine Folk dèr med Sørgeflor omkring Vognlygterne?

— Det er vel for at bevare Skinnet!

Godt forberedt.

Betjenten (som skal transportere en anholdt Tyv til Byen): — Saa, kom nu af Sted, vi har en Mil at gaa. — Hvad staar De og søger efter?

Tyven: Efter min Bædeker!

Før og nu.

Den gamle Frøken (ved Klaveret i sin Gaardlejlighed): Ak ja, hvor forskelligt! Før kastede man Rosenbuketter ind gennem mit Vindue; her har jeg hidtil kun faaet — en Støvleknægt!

Hjærteløst.

Pigen: Frue, nu er Dameskrædderinden her igen med Regningen paa Deres Sørgedragt.

Fruen: Ak, hvorfor bliver man ved at grave i dette Saar!

Højden!

Tænk Fru Jensens Mand skeler saa forfærdeligt, at han forleden kunde finde en 2-Krone med det venstre Øje og følge en Flyvemaskines Fart med det højre!

Scenevant.

Drengen: Far' hvad er en Monolog?

Faderen: Det er saadan en, som din Moder underholder mig med, min Dreng.

Gudskelov at Moden nu kræver smaa Hatte. Paa den Facon kan min Kones gamle Hat forslaa til alle tre Pigebørn.

Onkel Tom.

Onkel Tom var dog alle Dage en Fandens Karl! Men skidt gik det ham dog tilsidst. Efter at have faret i 35 Aar paa Varmen, kom han hjem til Svogeren i Danmark, fik Lungebetændelse og døde.

I Testamentet havde han bestemt, at han vilde brændes.

Da han havde ligget en halv Times Tid inde i Ovnen, lukkede Fyrbøderen Ovndøren op og kiggede ind. I samme Nu rejste gamle Tom sig op og raabte:

— Luk i hede hule Helvede den Lem dèr — sikken en Gennemtræk her bli'er!

Flab.

Han: Tager jeg fejl eller var De paa Eremitagen i Gaar, Frøken?

Hun: Eremitagen — nej.

Han: Sikken et Træf — det var jeg hellerikke!

Tværtimod.

Moderen: Kære Katy, jeg forstaar nu, at Du ikke lever lykkelig sammen med din Mand.

Datteren: Tværtimod, kære Moder —

Moderen: Jeg har hørt, at I skændtes hele Dagen i Gaar.

Datteren: Tværtimod — vi har ikke talt et Ord sammen i 14 Dage.

Europas Smilebaand

Hvordan Rotten skaffede sig Nattero.

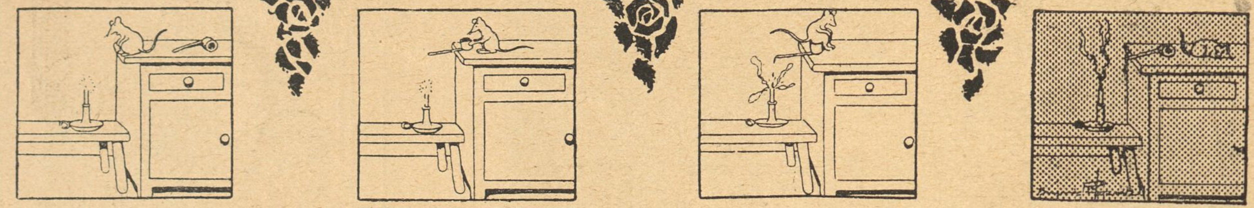

Jeg kan ikke sove for det Lys. — Hvordan faar jeg slukket Lyset — Jeg har en Idè. — Saadan — Godnat

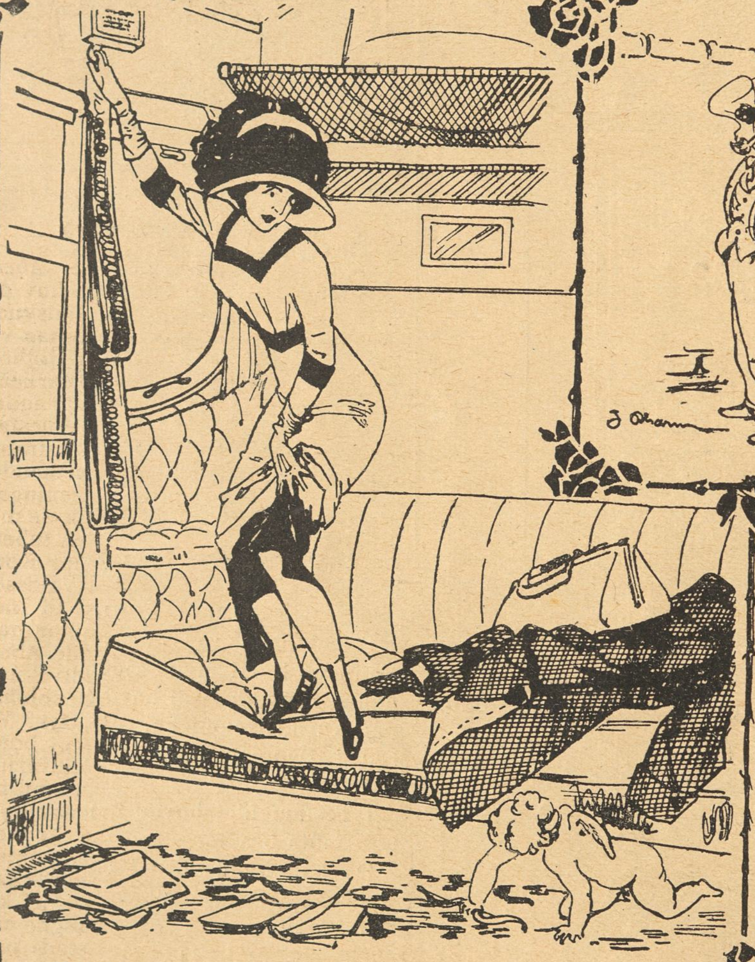

Nyt Attentat i en Jærnbane. Røveren Amor trænger ind til en ung Dame. (»Parisienne«.)

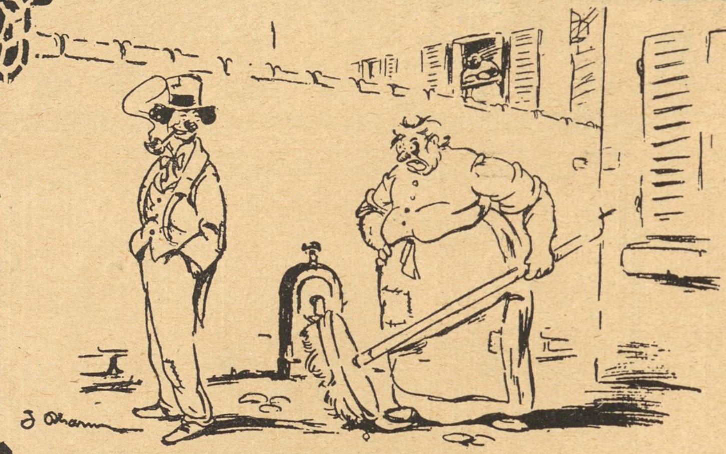

— Nu kan Du vove at sende mig flere Frierbreve! («Le Rire«.)

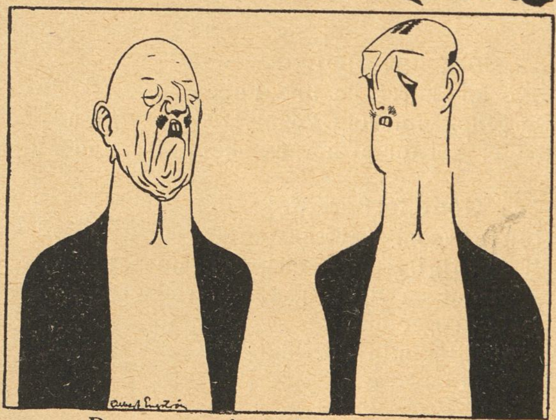

— Du som umgås med medelklassen, säj mej, hur har di det där nere, har di piano? (»Strix«.)

Hvordan Handelsrejsende Petersen stak Løven en Plade.

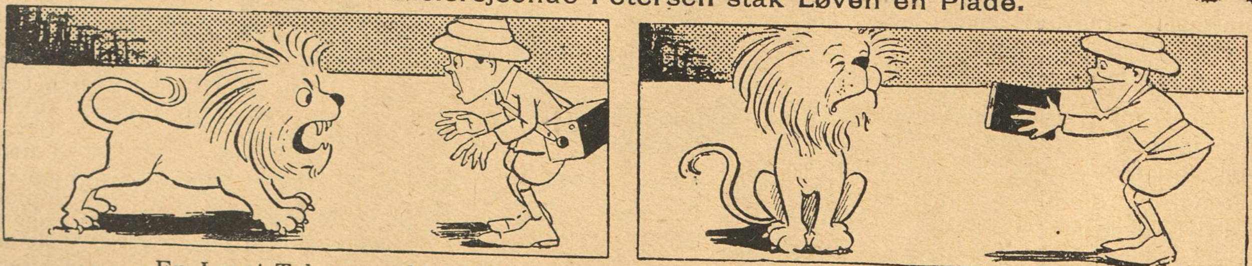

— En Løve! Tak, nu gælder det! — Maa jeg bede Dem se lidt venlig ud.

(»Schaps«.)

Michelin Cykleringe **Kongelig Kvalitet. Folkelig Pris.**

Rød Indmad

[26]/3. Verdenspressen meddeler, at Montegriner-Kongen, *Nikita*, er parat til at slaas med hele Evropa.

Det er skam modigt sagt, og helt uden Hjælp skal Manden ikke være. Hvis han vil henvende sig i Badstuestræde Nr. 53, skal han faa sin Knivbajonet sleben uden Spor af Udgift.

[27]/3. Jeg ser at den ny Birkedommer paa Frederiksberg forlanger, at hans Politiassistent, *Hugo Carstensen*, skal stille 60.000 Kroner i Kaution. Den er ikke saa god.

— Nej, men det kan blive det, hvis han skulde finde paa at lede flere »Knippelslag;« saa er der lidt at tage af til Erstatning for Svie og Smærte.

[30]/3. Det er svært saa Theatrene fisker i rørt Fæstningsvand:

Sønderbro: »Pigernes Jenser«, *Det nye Theater:* »Alexander den store,« *Nørrebros Theater*: »Syv militære Piger,« *Folketheatret:* »Soldaterløjer« og *Kasino*: »Dybbøl«.

— Komediespil kære!

[29]/3. Er det en Stikpille til den ny Teaterdirektør, Apoteker *Otto Benzon*, at *Frederik Jensen* opfører »Herkulespillen?

Tja, hvad siger Loven om *illoyal Konkurrence?*

[30]/3. *Alberti* skal give 34.000 Kr. for sit Ophold i Arresten paa Nytorv. Det var ellers en pebret Husleje.

— Naa, nu forstaar jeg hvorfor han gentagne Gange bad om at faa Gassen skruet ned!

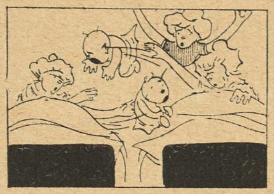

[31]/3. Det er jo en nydelig Skandale, at De saadan gaar hen og forbytter Børnene paa Rigshospitalets Fødselsafdeling.

Ja, men rent galt var det, at ægteviede Fru Charlotte Hansen fik et *uægte* Barn, medens Jomfru Jette Jensen fik et *ægte*!

[2]/4. Der er iværksat en ny Konkurrence til et Grundtvigs-Monument *uden* Pipfugl.

— Naa, saa behøver Billedhuggerne da ikke denne Gang at gøre Manden til et Fugleskræmsel.

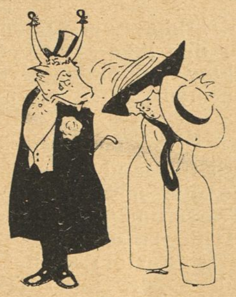

[3]/4. Den ny Politvedtægt bringer Folk til Fortvivlelse. Man maa ikke spytte paa Fortovet, Damerne skal bære Dupsko paa Hattenaalene, og man maa ikke banke paa en Port, før man har faaet Beboernes Tilladelse, men det er dog værst med By-Tyrene, som ikke længere maa gaa paa Gaden.

— Kunde man ikke have nøjes med at give dem Dupsko paa Hornene?

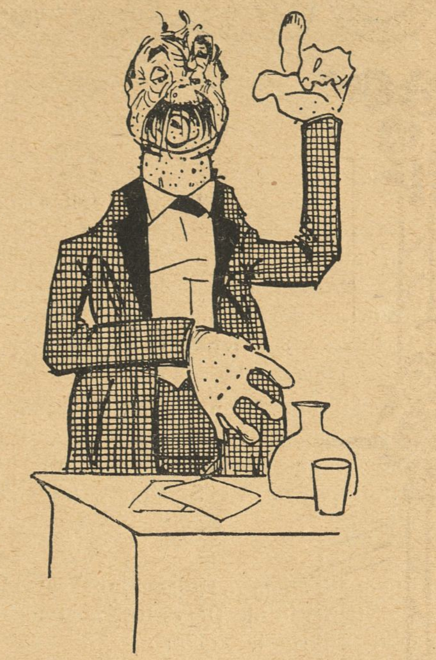

Maa je' be' om Ordet? —

— Deres betinget ærbødige *Abert Moggensen* vilde gærne be' om Lov og Ret til at indskyde en lille indskudt Bemærkning i Anledning af, at man vil forbyde selve Hans kongelige Højhed og Majestæt Kongen at skyde Markens Dyr og Skovens Fugle, samt andet Kryb, som det myldrer med i Majestætens eget Land. Den kalder je' stramtandet og mer end majestætforærmende, og hvis je' var Medlem af Foreningen for Dyrenes Beskyttelse, saa fik de mit Medlemskort lige i Ho'det og en tuberkuløs Spyttelat i Tilgift. Nu har Kongen dér gaaet og køft en Masse Bøsser og Geværer, som er altfor fine til Indfanderiet, og Hunde og Heste har han saa mange af, at han kan fylde Amalienborg Plads med dem. Men hva' nu? Hva' ska' han gøre med de sølvbeslaaede Skydere og de dejlige Dyr? Vil *De* maaske køve dem? Men rent bortset fra denne financielle casus Mixturius vil je' gøre den højærede Forsamling opmærksom paa, at ethvert dansk Dyr, der har Hjærtet paa det rette Sted og blot en lille Smule Dannelse i Kroppen med Glæde og Ærbødighed modtager en kongelig Kugle i Pelsen, og je' ka' godt tænke mig en Kronhjort segne om i Døden med »Kong Kristian stod« paa Læben, ligevis som mangen en loyjal Sneppe frydeful vilde lade sig skyje ved Tanken om at skulle ligge i Hans Majestæts Mave via en Sølvtallerken.

Nuvel da! Je, sku' ikke være den rene Højremand je' er — Ama'er og Brand ,brøle mig — om je' var kommen her op paa Talerstolen i Aften uden positive Hensigter, og je' forkynder da for al Folket iberegnet de tilstedeværende Refferenter, at Konge ikke ska' savne Stof til sine Geværer.

Maa han ikke faa Lov til nedligge Landets Dyr, *saa giver je' ham herved Ret til at skyde mig*, og je' opfordrer herved alle brave Spejderdrenge samt Medlemmer af frivilligt Westenhollerkorps, eventuelt de ældste Medlemmer af de kongevalgte Landsthingsmænd, til at stille sig til Skive for Hans Majenstæt, naar han vil ud at futte i Kongelunden.

Længe leve det fine Korn i Overklassen! Vov! Vov!

Redaktør *Axel Wessel* træffes paa »Ravnen«s Redaktionskontor, Nørre Farimagsgade 49, 2. Sal, Mandag, Tirsdag, Onsdag og Lørdag Eftermiddag fra Kl. 2—4 og Fredag Aften fra Kl. 7—9.

»Ravnen«s Telefon: Central 1189.

Redaktionen maa forny sin Tak til de mange elskværdige Medborgere og -inder, som paa forskellig Maade har gratuleret os til Starten af den ny »*Ravn*«.

Mourits Madsen, Holger Danskesvej 29. De vil her finde Deres to Kunstværker med tilhørende Tekst:

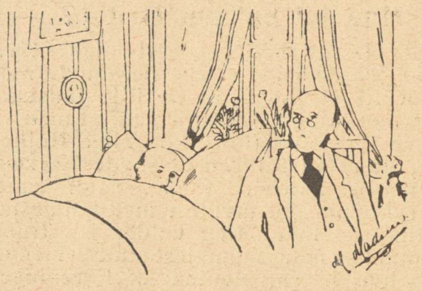

Præsten besøger den 70-aarige Ole Sørensen og siger: »Nu skal jeg sende Dem en Sygeplejerske, Ole. Det er en net, stille Pige paa de 40. »

Ole: »Ja Tak, Hr. Pastor, men skulde det komme an paa mig, vilde jeg da foretrække to paa 20.«

Vi tilstaar, at vi er imponerede af den gamle Svend, som da ogsaa hvad Udseendet angaar har bevaret en sjælden Ungdommelighed.

De kan tro, han er vant til 3 til 20!

— »Kære Marie, har Du noget imod, at jeg bestiller mig en Portion Lobescoves?«

— »Spiste Du ikke en Tallerken Øllebrød, inden vi gik hjemmefra, din Fyldebøtte: Du skal vel ikke blive ved at æde!«

Vi har aldrig set en »Tøffelhelt« saa livagtig fremstillet, og det sultne Blik, han bag Brilleglasset tilkaster sin velnærede Ægtehalvdel, er af den mest betagne Virkning.

Vi vil kun tilføje et —: Velbekomme!

C. H. Vejlø, Hørsholmsgade. Det gør os ondt at skulle sige det, men Deres Tegning er ganske ubrugelig.

V. W. Her er Deres Vittighed:

Fra Militærlivet.

Officeren: »Naa, Tre og Treds, kan De saa fortælle mig, hvorledes Fanen ser ud?«

Tre og Treds (der er Fynbo): »Fa'nen?«

Officeren: »Ja, den Onde brøle mig!«

Tre og Treds: »Han er sort, med Hestefo'!«

At den virkelig er falden ved Dragonregimentet i Aarhus, gør den ikke mindre grinagtig.

Tak for Deres elskværdige Lykønskning.

H. P. Christensen, Vodroffsvej 41.

Af Deres to Vittigheder optrykker vi den ene, der røber en kolossal Overlegenhed.

Den anden — den med Mavepinen — kommer alt for langt ind under Privatlivets Fred.

En Pige kommer ned til Ejendommens Vicevært: »Undskyld, jeg skulde sige fra Fruen, at der var en Hund, der havde lavet noget paa Trappen.«

Viceværten: »De kan hilse Deres Frue og sige, at hun maa gerne tage det, jeg bryder mig ikke om det.«

Bent Cramer. Deres Tegning vil blive benyttet.

Rønnekamp-Holst. Her ser De Deres tre Vittigheder som vi optager paa Betingelse af, at De næste Gang er endnu morsommere — og originalere!

Gylden Ungdom.

Faderen: Naa min Dreng! Har Du Gæld.

Sønnen: Ikke overvældende. I det mindste er den ikke større end, at Du ved Flid, klog Økonomi og alvorlig Selvforstaaelse med Lethed kan betale den.

Et kært Minde.

Præsten til Bondekonen:

Jeg synes det er sært, at de har hugget alle Træer om undtagen den faldefærdige Hvidtjørn derovre.

— Ja! Hr. Pastor: se det er jo et kært Minde — dèr i det Træ hængte min første Mand sig.

Sort paa Hvidt.

Lærerinden: Kan lille Peter fortælle mig om Vandet har nogen *særlig* Egenskab.

Lille Peter: Jo—e! det bliver *sort*, naar man vadsker sig i det.

Carl Brammer. Vi har ingen Grund til at gøre Reklame for bemeldte Etablissement, men vi kan bruge en enkelt af Deres Figurer, der dokumenterer, at De har Evner som Tegner.

Rasmus Andreasen. For tynd og for almindelig.

E. Stjerngren. Behag at finde noget, der er morsommere!

P. M. Poulsen. De vil se enkelte af Deres Bidrag benyttede.

Her finder De Deres lille April-Digt, som vi vil tilegne *Bjørnstjerne Bjørnson:*

April.

Jeg vælger mig April!
I den Violen dufter
med al sin Foraarslængsel,
man Sommertøjet lufter
i Strøgets glade Trængsel
og fryser lidt dertil.

Jeg vælger mig April
med Konfirmanders Skare,
med Vejr der hastig skifter,
med *Klaus*, der nu skal klare
vort Landstings snu Bedrifter
i Grundlovs-Rænkespil.

Jeg vælger mig April,
fordi til Valg den barsler,
fordi den Løfter giver,
fordi den Fremtid varsler,
der nok til Gerning bliver,
naar blot at selv vi vil.

Lægen: »Ja, det gør mig ondt, men Deres Mand kan højst leve i 6 Uger. — Sig mig, hvad er det for en Lyd? Er der Faarekyllinger i Sengen?«

Konen: »Nej, der er minsandten rigtige Kyllinger! Je' la' for 3 Uger siden en Snes Æg under ham, og nu begynder de at komme ud af Skallen. Paa 6 Uger kan han altsaa ru'e 2 Kuld ud, og de' er da altid en Skilling til Hjælp til Begravelsen!

Kære *J. W.* De er en meget kynisk Herre, men da Deres Opfindelse muligvis har en Fremtid for sig, lader vi den hermed gaa videre.

Tegning af OSVALD JENSEN.

— Der skal Du se, Mutter, alle Damerne staar med Priser i Hænderne. Det er nok *den hvide Slavehandel!*

Manden paa første Sal: Hvad i Alverden er det for Ballade?

Manden paa anden Sal: Aa, det er bare Kloakrenseren og Skorstensfejeren, som diskuterer Chancerne ved de kommende Folketingsvalg!

— Min gode Jacob, hvorledes gaar det nu med din Sagførerforretning?

— Jo Tak, Onkel. Det gaar stadig fremad. Nu forsvarer jeg kun bedre Kæltringer.

Tegning af CHR. HOFF.

C. B. Møller & Co.s Cigaretter

Hævet over enhver Konkurrence:
Rose No. 101.......15 Stk. 10 Øre
Zouav a la Algier 15 » 10 »
Monaco med Kork 10 » 10 »
etc.

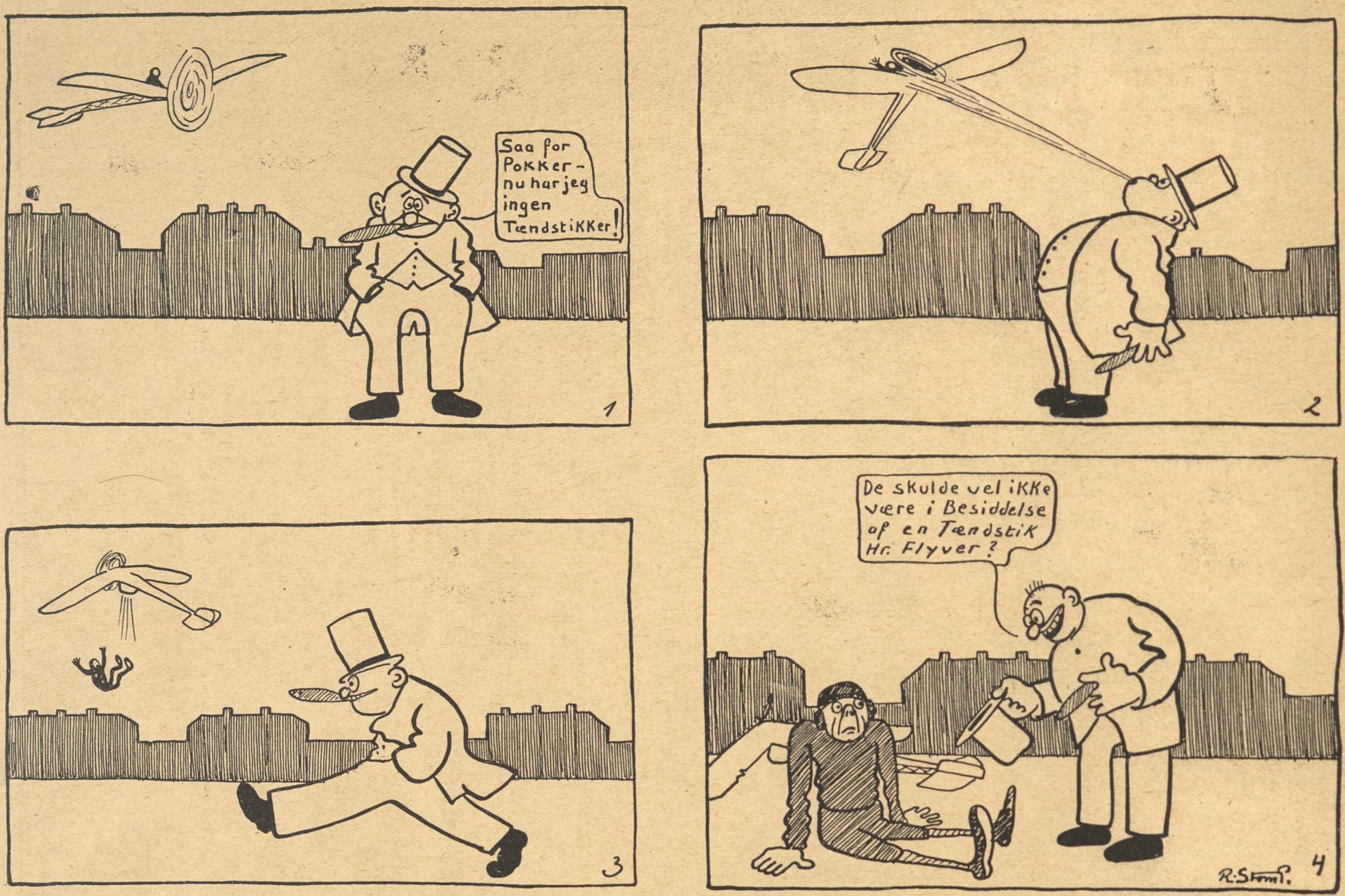

Tegning af R. Storm-Petersen.

Højres Forfatning.

Mel.: De gode gamle Rumlekasser.

1.
Til Brændevins- og Ølbeskatning
gik Højre med af Hjertenslyst,
men en Reform af vor Forfatning
var altid Højres værste Knyst;
og alle i Partiet tro'de,
at venstre holdt paa status qvo,
trods *Borgbjerg* eller *Ove Rode*
var Sagen stillet i Bero;
og tænk saa Rædslen i Højres Rækker,
den Gang *Klavs Berntsen* trækker
frem med Forfatningen.

2.
Hr. *Ellinger* sad syg af Smærte
og *Wenzel Neergaard* blev perpleks,
og *Estrups* store danske Hjærte
slog for en provisorisk Lex,
forfjamsket *Piper* førte Talen,
— han er en bred Begavelse —,
for Højres Sag i Landstingssalen,
som var man til Begravelse;
i Snapsetinget ved et Glas godt Øl
græd baade *Frijs* og *Rottbøl*
over Fatningen.

3.
Men *Holger Petersen* var listig,
han gik til *Arendrup* og *Juel*
og sa'e: Se, I kan mere dristig
slaa løs fra Eders sikre Skjul,
I lover bare Selvbeskatning,
thi i vor Nordfront er et Hul,
Nationen glemmer skam Forfatning
og stopper Forsvarsposen fuld;
gaa saa til Kongen med værdig Mine,
bed Kristian den tiende
sprænge Forfatningen!

4.
Og *Arendrup*, som forud ha'de
sit barske Generalskæg snoet,
tog Kursen ad Amaliegade
som nordfrontskyndig Patriot,
ham fulgte *Juel*, to rare Drenge,
og begge stod med Ryggen krum.
bad Kongen ta'e de søde Penge
og lave Provisorium;
Hr. *Holger Petersen*, skjult i Gaden,
henne ved Kollonaden,
stod med Forfatningen.

5.
Og der gik Uger, der gik flere,
med skarpt vor Højrepresse skød,
og mange stolte Officere
holdt Foredrag om Danmarks Nød,
Adrianopel og Skutari
beviste, hvad vi har forsømt,
og *Arendrup* var bleven arri',
han skældte *Klavs* og bliver dømt,
men *Holger Petersen* holdt sin Bøtte,
alt var til ingen Nytte,
bevar blot Fatningen!

6.
Men saa forleden den Finanslov
vort Landsting sidste Omgang ga',
det kom til en Debat om Lands Lov
og Forsvarssag etcetera,
Klavs Berntsen kraftigt Røsten hæved,
klart saa man Højres grimme Streg,
det nytted ikke *Holger* væved',
og hele Højre skutted' sig;
det Nordfrontshul ingen Ting betyder,
Højre er Grundlovbryder,
det er Forfatningen.

Tiderne skifte!

(Til Illustrationen paa næste Side.)

I 80'erne florerede den selskabelige Forening »Venusklubben«, der havde Lokale i »Kongens Klub«, og hvis Arrangør var Journalist *Andreas Buntzen*, Medlemmerne bestod af glade unge Herrer og fikse Ekspeditricer, som i fuldkommen anstændig Paaklædning dansede og slog Gækken løs med det Resultat, at Andreas Buntzen blev *kompromitteret*.

I Marts 1913 holdt Kunstnerforeningen af 18. November og »Journalistforeningen« Karneval i Paladshotellet med *Andreas Buntzen* som Arrangør. Bourgeoisiets Herrer og dets halvnøgne og yderst raffinerede Damer opførte et vildt Bakkanal, og Andreas Buntzen blev *komplimenteret*.

Hvis han i 1883 havde arrangeret en *saadan* Fest, vilde han være bleven *landsforvist*.

Havde han i 1913 budt Paladshotellet »Venusklubben«, vilde han have gjort sig umulig paa Grund af — *Anstændighed*.

Tegning af Osvald Jensen.

Tiderne skifte!

KUN ÆGTE SKATTEFRI **KRONE PORTER** fra DE FORENEDE BRYGGERIER

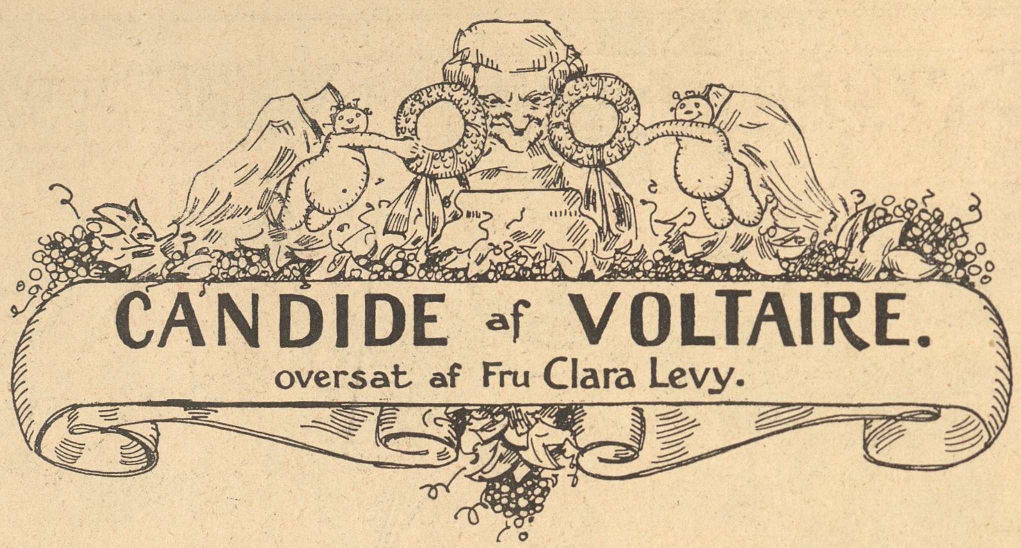

CANDIDE af VOLTAIRE.

oversat af Fru Clara Levy.

Bajonetten var ogsaa den tilstrækkelige Grund til, at nogle tusinde Mennesker omkom. Det hele beløb sig til en tredivetusind Sjæle. Candide rystede af Anget som en Filosof, og skjulte sig saa godt han kunde, medens det heltemodige Slagteri varede.

Da Slaget var forbi, og Kongerne hver i sin Lejr lod afsynge Takkebønner til Herren, bestemte han sig til at gaa andre Steder hen og tænke over Aarsag og Virkning. — Han vandrede over Dynger af Døde og Døende, og kom til den nærmeste Landsby. Den laa i Aske. Det var en abarisk Landsby, som Bulgarerne efter Skik og Brug havde brændt af. Der laa gamle Mænd gennemborede af Kugler og saa deres Hustruer dø med Børnene ved det blodige Bryst; der laa unge Piger med oprevet Underliv og ventede paa Døden, efter at de havde maattet tilfredsstille nogle unge Heltes naturlige Fornødenheder; andre, hvis Legemer vare halvt opbrændte, bad om Døden, for at den kunde gøre en Ende paa deres Lidelser. Rundt omkring paa Jorden laa Hjerner Side om Side med afhuggede Arme og Ben.

Candide skyndte sig, saa hurtig hans Ben kunde bære, bort til den næste Landsby. Den tilhørte Bulgarerne, og de abariske Helte havde behandlet den paa samme Maade.

Candide vandrede bestandig over Lemmer, som der endnu var Liv i eller over Ruiner, indtil han endelig naaede udenfor Krigens Skueplads; han havde en Smule Proviant i sin Vadsæk, og han tænkte endnu stadig paa Frøken Kunigunde.

Da han naaede Holland, var Provianten sluppen op; men da han havde hørt, at alle Mennesker var rige og kristne Folk i dette Land, tvivlede han ikke paa, at han vilde blive lige saa godt behandlet som i Hr. Baronens Slot, før han blev jaget bort for Frk. Kunigundes smukke Øjnes Skyld.

Han bad fire pæne Borgerfolk om Almisse; de svarede ham alle, at hvis han ikke lod den Levevej fare, vilde de sende ham i Tugthuset, for at han kunde lære at skikke sig vel.

Saa henvendte han sig til en Mand, der havde talt ganske alene i en hel Time i stor Forsamling om Kærlighed til Næsten. Taleren saa skævt til ham og sagde: »Hvad vil Du her? Kommer Du for at høre om den gode Sag?«

»Der er ingen Virkning uden Aarsag,« svarede Candide beskedent; »det ene er en nødvendig Følge af det andet og alt er ordnet paa det bedste. Jeg maatte jages bort fra Frøken Kunigunde; jeg maatte løbe Spidsrod, og nu maa jeg tigge mit Brød, indtil jeg kan tjene det, det kan ikke være anderledes.«

»Min Ven,« sagde Taleren, »tror Du, at Paven er Antikrist?«

»Jeg har ikke hørt det før,« sagde Candide, »men enten han nu er det eller ikke er det, saa er jeg sulten.«

»Du fortjener ikke at spise« sagde den anden, »gaa, Din Kæltring; gaa, Elendige og kom aldrig mere for mine Øjne.«

Talerens Kone kiggede i det samme ud af Vinduet, og da hun hørte, at det var et Menneske, som tvivlede om, at Paven var Antikrist, tømte hun i en Fart en Natpottes Indhold over Synderens Hoved. O Himmel! Hvor vidt drives ikke Kvinderne i deres Iver for Religionen.

En Mand, som aldrig var bleven døbt, en brav Gendøber, der hed Jacob, saa, hvor grusomt og skændigt de handlede med en af hans Brødre, et Væsen, der gik paa to Ben uden Fjer og som havde en Sjæl; han tog ham med sig hjem, lod ham vadske sig, gav ham Brød og Øl og forærede ham to Gylden, ja lovede endog at give ham Arbejde paa sine Fabriker for persiske Stoffer, der som bekendt laves i Holland.

Candide kunde have kastet sig for hans Fødder.

»Magister Pangloss har rigtignok Ret i, at alt her i Verden er paa det bedste,« raabte han, »Deres Ædelmodighed har gjort meget mere Indtryk paa mig end den sortkjolede Herres og hans Hustrus Haardhed.«

Da han den næste Dag gik og spadserede, mødte han en Tigger, hvis Ansigt var ganske dækket af Bylder. Hans Øjne var indfaldne, Næsetippen bortædt, Munden var skæv og Tænderne sorte; han talte med en rusten Stemme og plagedes af en saa frygtelig Hoste, at han spyttede en Tand ud ved hvert Anfald.

FJERDE KAPITEL.

Hvorledes Candide traf sin gamle Lærer i Filosofi, Magister Pangloss, og hvad der siden hændte.

Candide følte mere Medlidenhed end Afsky for den modbydelige Tigger og gav ham de to Gylden, han havde faaet af den brave Gendøber. Den gyselige Skabning saa opmærksomt paa ham, brast i Graad og faldt ham om Halsen. Candide fòr forskrækket tilbage.

»Ak,« sagde den ulykkelige Stakkel til den anden ulykkelige, »kender Du ikke mere din Ven Pangloss?«

»Hvad siger du, er det Dig, min kære Lærer; og i den Tilstand! Hvilken Ulykke har dog ramt Dig? Hvorfor er Du ikke mere i de skønneste af alle Slotte? Og hvad er der blevet af Frøken Kunigunde, den Perle blandt Piger, det Naturens Mesterværk?«

»Ak, det er ude med mig,« klagede Pangloss. Hurtig fik Candide ham slæbt ned til Gendøberens Stald, hvor han gav ham noget Brød at spise; og saasnart Pangloss var kommet lidt mere til sig selv, spurgte han ham:

»Hvorledes gaar det Kunigunde?»

(Fortsættes.)

LIND-HANSEN ILLUSTRATIONS-ANSTALT

KØBMAGERGADE 67·69 : TELEFON BYEN 566 v.

CLICHEER·KATALOGER REKLAMER·TEGNINGER. ILLUSTRATIONER AF ENHVER ART.

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2. MÆRKEPLADER

Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Hoved-Depot

„Français".

Gummivarelageret.

16, Lille Kongensgade 16.

Forlang Prøver og Prisliste.

Benyt Hygiejne-Modersrøjten.

Forlovelsesringe 14 & 18 Karat.

Th. Halgreens

Specialforretning.

Gothersgade 34, ligefor Regnegade.

Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.

NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat 10 Kr.

Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

Schulstad Ludvigsen Maltet Brød

Giv Agt paa Varemærket

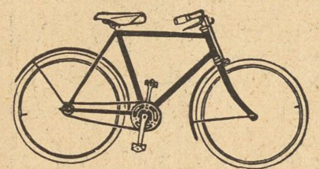

Bifortjeneste ved Salg af Alemannia-Cycler.

Forlang illustreret Katalog Nr. 45 over Cycler og Tilbehørdele gratis og franko forinden De køber.

Pneumatikdæk Kr. 2.15, 2.85, 3.10, 4.20, 4.90, 5.80, Slanger Kr. 1.80, 2.25, 2.40, 2.95, 3.00, 3.65

Acetylengaslygter Kr. 1.35, 2.25, 3.30, 3.85.

J. Fries, Beseler Eft., Cyclefabrik, Flensborg.

Holbergsgade 6

Vask Dem altid i

Worning & Petersens

Xeroform Sæbe.

Faas overalt à 25 Øre.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.

Forlang illustreret Katalog.

Forretningen grundlagt 1900.

Depotet „DISKRET"

Prinsessegade 49, Kbh. C.

Det kan ikke nægtes at

„ADLER"

bör foretrækkes paa Grund af fineste Konstruktion og Materiale.

ADLER CYCLER.

ADLER AUTOMOBILER

ADLER SYMASKINER

ADLER SKRIVEMASKINER

Hoveddepot

København, K · Søtorvet 1-3.

Mælkeriet Enigheden.

Aarsagen til Omsætningens Stigning er Varernes Kvalitet.

Vore 51 Vogne kører overalt.

Telefoner 2146 & 6270.

1898 1902 1906 1910 1912

Sygeplejeartikler

Gummivarer 2. Prisl.

Gummivarelageret „Hygi", København V.

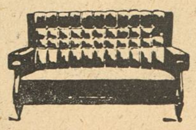

Møbler

paa Kredit fra 4 Kr. mndl. Henstand under Lockout og Strejker.

Chr. Larsen,

75, Godthaabsvej 75. (Hj. af Nr. Fasanvej).

Har De Tandpine,

brug da altid

Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter.

Advarsel mod Efterligninger.

Indregist. 9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

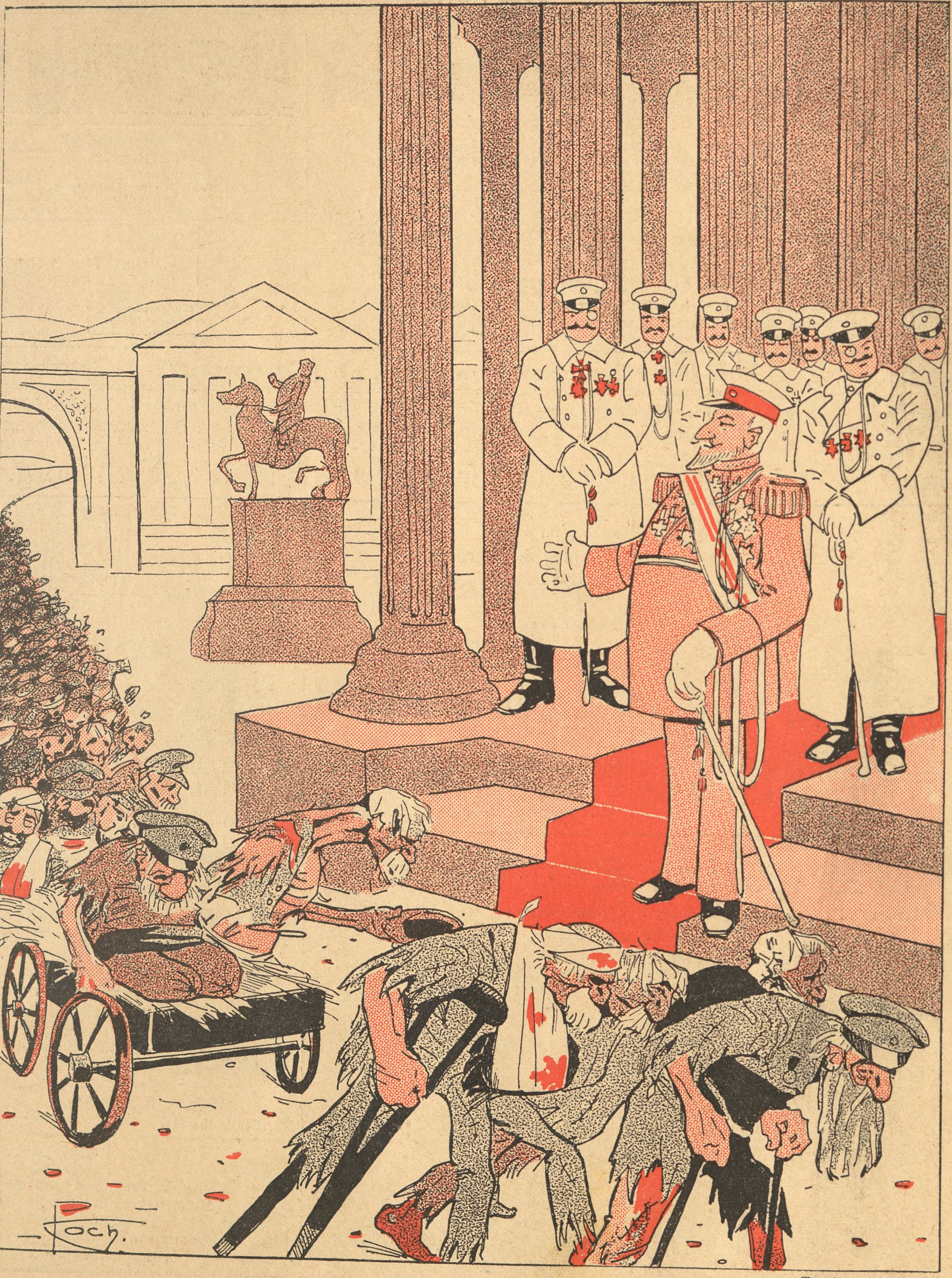

Tegning af A. Koch.

Bulgar-Zar Ferdinand: Til Lykke med Sejren, Soldater!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 16. Torsdag, den 17. April 1913

Tegning af Axel Nygaard.

— Gui, flytter De Madam Pedersen?

— Næ, vi sitter kuns vores Klunds ner i Kulkælderen, for naar nu Tyskerne begynder og bombardere vos, saa er vi dog ligegodt mere sikre dernere end oppe paa Kvisten.

DET DANSKE MÆLKE-COMPAGNI

Pasteuriseret og raa sød Mælk | Pasteuriseret Kærne Mælk
Daglig nykærnet Smør | Telefoner 5858 - 2712

Arb. Ligkistemagasin.
55, Vesterbros Torv 55.
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

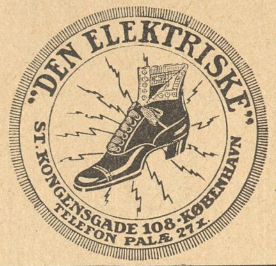

St. Kongensg. 108
ved Politistationen.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger*
Købmagergade 63—65.

LAX i alle Kvaliteter.
Gaasebryst, Oksetunger etc. anbefales
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908.
Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.
Telefon 317 & 8231. Jacob B. Krøll,
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer..
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

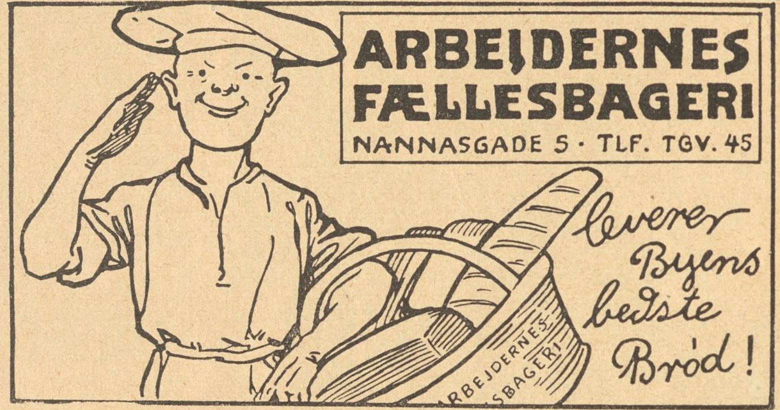

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Særskilt Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. AUG. LARSEN.

Sygeplejeartikler.
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.
Filial: N. Frihavnsgade 54. Tlf. Øbro 97 y.

Gift Dem aldrig!

før De har besøgt mine Møbelmagasiner
Adelgade 80, 86 og 87, ligefor Sølvgade.

Møbler til Sovekammer.
2 Senge med Fjedermadratser .... 85 Kr.
1 Klædeskab .... 20 »
1 Servante .... 20 »
1 Toiletmøbel .... 36 »
2 Stole .... 9 »
Ialt 170 Kr.

Møbler til Dagligstue.
1 Kanapé og 4 Stole... 95 Kr.
1 sekskantet Salonbord 25 »
1 Pillespejl med Konsolskab .... 45 »
1 Dameskrivebord ..... 35 »
Ialt 200 Kr.

Møbler til Spisestue.
1 elegant udskaaren Egetræs-Buffet .... 95 Kr.
1 Egetræs Spisebord... 32 »
6 do. Stole .... 54 »
1 Anretterbord .... 14 »
1 Mekka Chaiselong... 65 »
Ialt 260 Kr.

Billige Afbetalingsvilkaar, 10 Aars Garanti.

Pr. kontant 10 pCt.
Alt forarbejdes paa egne Værksteder og kun damptørret Materiale benyttes.

CHR. JENSEN,
Snedkermester.
Tlf. 8862 og Hellerup 831 x.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON's** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

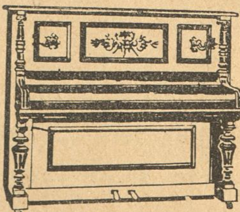

Musikforretningen „HARMONIA"
(Ved L. V. Nielsen). Tlf Byen 1858 y.
Lille Kongensgade 43.
Stort Lager af Musik-Instrumenter.
Pianoer og Orgler uden Udbetaling.
— *Brugte Instrumenter tages i Bytte.* —
Reparationer udføres omhyggeligt.
Strenge til alle Instrumenter.

GENUINE
LUNDs-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Roman-Illustrationer.

Tegning af R. Storm-Petersen.

Tegning af Chr. Hoff.

Præsten til Fangen, der har gjort Forsøg paa at flygte: »Kære Ven, jeg hører, at De har villet forlade os —«

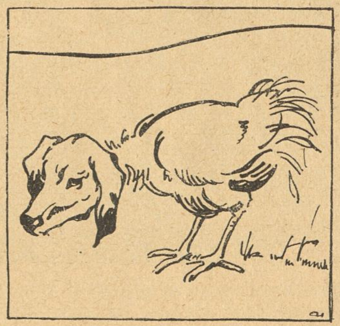

Hvorledes lille Peter tænker sig en Hønsehund.

To Kogebogs-Sonetter.

Hvordan en Sonet vel til kan blive,
De kunde ej i deres Hoved faa.
Hvis De tillader, Frøken, vil jeg saa
En passende Sonet-Recept Dem give.

Først tvende Rim man dobbelt rime maa.
Dertil lidt Fraser passende man rive.
Af lyrisk Duft man det en Jevning give,
Og lader det i Verse-Formen faa.

Tilslut man glemme ej at komme i
— Det give skal, figurlig talt Buketten —
lidt finstødt, symbolistisk Poesi.

Tillader De, jeg nu serverer Retten?
Og som en sikker Kok jeg er saa fri:
Hvorledes synes De vel om Sonetten?

Nu har jeg vist Dem, hvordan en Sonet
I en »beaandet Stund fra Tanken sprang.«
Hvis til at skrive selv De føler Trang,
Saa finder et Motiv vi ganske let.

Først tager man en Sommersolnedgang
Med Solens sidste Glød bag Løvets Flet.
En ensom Fugl, der flyver hjemad træt,
Og saa en Aftenklokkes fjerne Klang.

En Luftning saa der over Søen gaar
Og kruser let i Farten Vandets Flade,
Imens en Baad (med to) bag Sivet gynger.

Dertil en Duft af Rosers fulde Klynger.
En Nattergal, som fjernt i Krattet slaar,
Vil heller aldrig, tror jeg, kunne skade!

Frederik Skousbo.

Lille Pytte og hans Legetøjs-Kamerater.

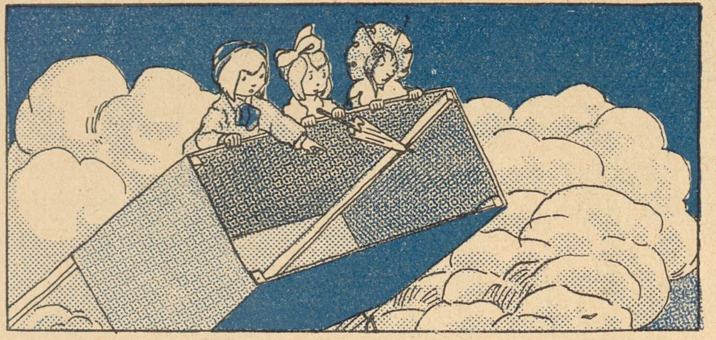

1. Her ser I Lille Pytte igen med Søster Else imellem sig og »Narre-Peter«. De er denne Gang kommen op med Faders Flyvemaskine, og nu skal I se, hvad de oplever.

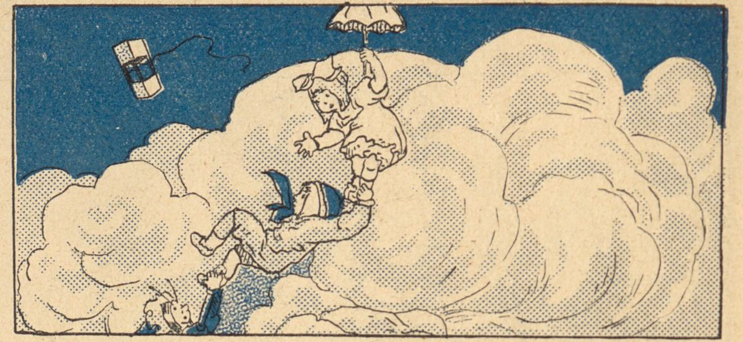

2. Bedst som de er paa Vej til Himlen, kommer der en Hvirvelvind og river Flyvemaskinen fra dem, men de holder godt fast i hverandres Ben.

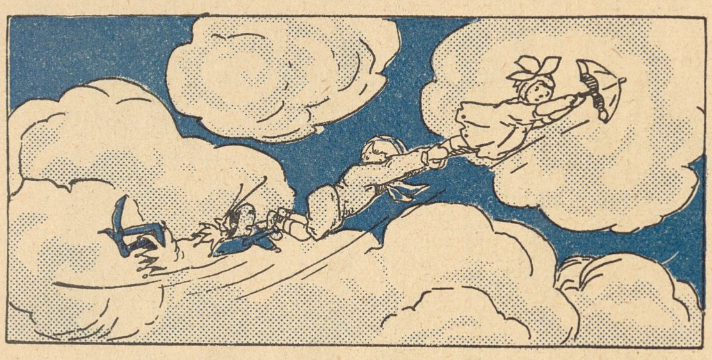

3. Pludselig kommer der Vind i Søster Elses Parasol — og afsted flyver de alle tre gennem Luften!

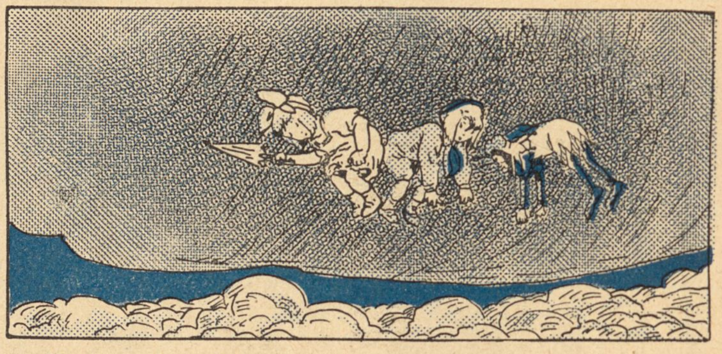

4. Men da de kom ind i en Tordensky, smækkede Elses Parasol sammen, og saa dumpede de nedad alle tre.

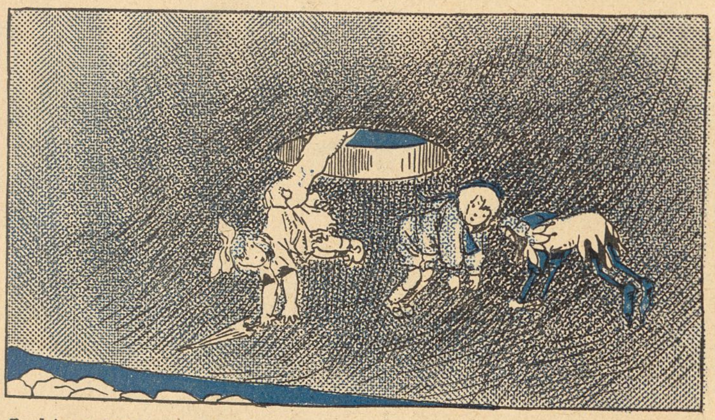

5. Lige med ét gik der Hul paa Tordenskyen, og en vældig stor Haand og Arm kom frem i et Hul og greb fat i Elses Kjole.

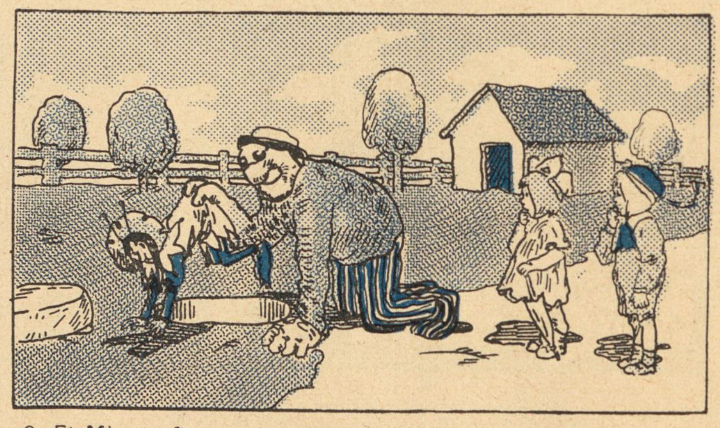

6. Et Minut efter stod de i Kartoffelmandens Land (mellem Jorden og Maanen) og saa sig forbavsede omkring.

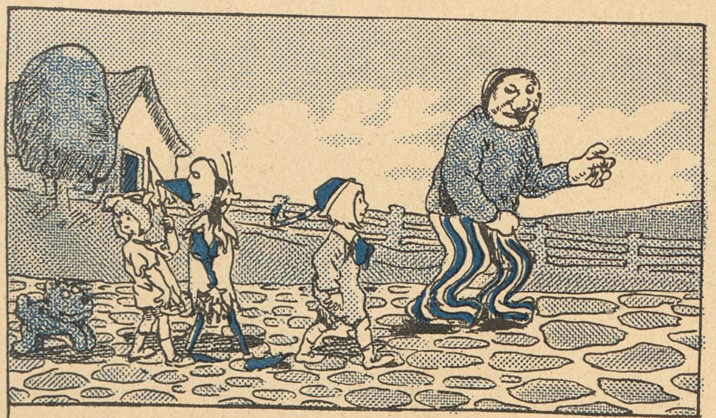

7. — Kom bare med mig! sagde den mærkelige Kartoffelmand, saa skal I faa noget at spise og noget meget smukt at se paa!

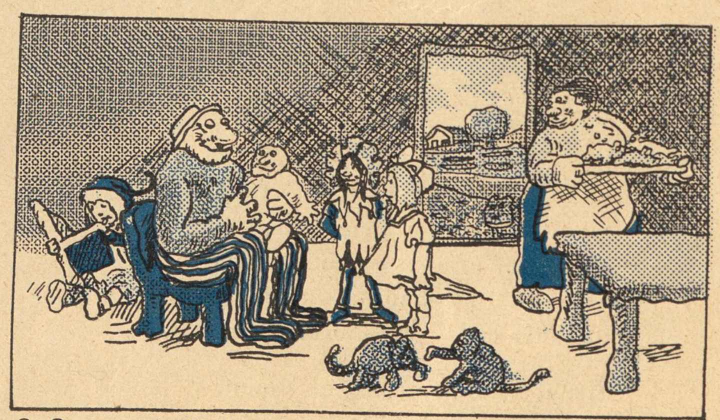

8. Og saa gjorde de Bekendtskab med Kartoffelmandens lille Søn og hans Kone, saa dejlige Billedbøger, levende Kartoffeldyr og fik smaa, stegte Kartoffelkaniner til Middag. Og da de havde spist, fulgte Kartoffelmanden dem ned paa Jorden!

De forenede Bryggeriers CENTRAL HVIDTØL - Ren fyldig Maltsmag
SKIBSØL - Udpræget Skibsølstype

Det mystiske Tal

Amerikansk Sensationsroman.

(Illustreret af Osvald Jensen.)

Hun lod hende blandt andet ogsaa kun læse religiøse og uskyldige Bøger, og stod der i en Avis en Beretning om en Skilsmisse, var det hende forbudt at tage det nævnte Blad i Haanden.

Stakkels Frøken Johanna! Hun hilste paa mig med sædvanlig Hjærtelighed, men var ligesom en Smule nervøs.

»Vor Niece er hos os,« meddelte hun, medens hun hjalp mig af med Frakken — »og vi skal have Vanilleis til Dessert.«

Frøken Lætitia modtog mig tronende i sin Sofa; henne ved Vinduet sad Frøken Flemming, sød og nydelig i en helt hvid Kjole. Der blev imidlertid ikke Lejlighed til megen Samtale med hende, da Frøken Lætitia straks istemte en Klagesang over det øsle i, at give sorte Vaisenhusbørn Sukkersirup og Smør paa Brødet. Jeg fik dog tilhvisket hende, at jeg havde antaget en dygtig Detektiv.

Aabenbart havde endnu en Dag tilbragt uden Efterretninger fra Faderen formindsket hendes Uvilje mod Detektiven, thi hun nikkede bifaldende og fortsatte med sin Syning. Lamperne blev nu tændte; ved en Bevægelse, som den unge Pige gjorde, saa jeg Glimtet af en Diamantring, der lignede en Forlovelsesring. Efter Bordet blev jeg nogle Øjeblikke alene med hende. »Jeg tør ikke betro mig til mine Tanter,« yttrede hun, »de er jo begge gamle, og ingen af dem har synderlig meget tilovers for Far. Sidste Nat lukkede jeg ikke et Øje. Tænk om han var kommen tilbage og havde fundet Huset lukket.«

»Saa vilde han sikkert have telefoneret hertil.« trøstede jeg hende.

Frøken Lætitia kom nu atter ind, og Grete blev sendt i Seng.

»Jeg vil ikke tale med Dem om Testamentet, Hr. Knox,« begyndte Lætitia. »Det kan vente, da jeg ikke foreløbig har i Sinde at dø. Nej, det drejer sig om noget andet. Og skønt De har taget Overskægget af, hvad der giver Dem et altfor ungdommeligt Udseende, vil jeg betro mig til Dem. Heinz Wardrop, min Fætters Søn, har jeg ingen Fidus til, hvad denne Sag angaar.«

»Heinz Wardrop?«

»Ja, han er Sekretær hos Gretes Far, og bliver vist snart hans Svigersøn. Men til Sagen. Tænk Dem, jeg er bleven bestjaalet.«

»Er det muligt?« udbrød jeg overvældet af begge disse Efterretninger.

»Ja, man har ikke taget Penge, skønt jeg ikke har saa ganske ringe en Sum liggende herhjemme.«

»Er det Perlerne?« spurgte jeg.

»Da De forrige Aar bragte Perlerne til Vurdering hos Juveleren, hvormange Stykker var der saa?«

»Seksoghalvfems, hvis jeg husker ret.«

»Stemmer,« sagde hun triumferende. »De tilhørte min Mor, og Gretes Mor havde ogsaa nogle. De er steget en Del i Værdi siden dengang.«

»Værdien er toogtyvetusind Dollars,« sagde jeg. »De vil erindre, Frøken, at jeg stadig har fraraadt Dem at opbevare Perlerne her i Huset.«

Damen skød sin Stol nærmere hen til mig.

»Igaar Morges,« hviskede hun alvorlig, »hentede jeg Æsken ned — jeg gemmer stadig Perlerne i den lille Kasse ovenpaa Klædeskabet. Johanna havde nemlig fundet et Portræt af min Niece Grete i Heinz Værelse sidste Gang han boede hos os, og Meningen er vel saa, at vi snart skal fejre et Bryllup. Derfor vilde jeg have fat i Perlerne, men der manglede ti.«

»Kun ti! Hvorfor har man ikke taget dem alle seksoghalvfems?

»Hvordan skulde jeg vide det?« spurgte hun skarpt. »Derfor har jeg jo en Sagfører, for at han skal vide mere end jeg.«

»De maa engagere en Detektiv,« udbrød jeg. »Har De først fat i Tyven, skal jeg nok besørge Resten. Men allerførst gælder det om at finde ham.«

»Jeg vil ikke have noget at gøre med Politiet,« sagde hun.« »Jeg vil ikke i Aviserne.«

»Sender De de resterende Perler hen i Banken?«

»Jeg ansaa Dem for at være klogere,« fór hun op. »Jeg vil lade Perlerne blive der, hvor de er nu, og passe godt paa dem. Den, der har taget de ti vil nok komme igen for at hente de andre, stol paa det!«

»Det vil jeg dog fraraade Dem,« erklærede jeg bestemt. »De risikerer blot Perlerne, og udsætter desuden baade Dem selv og Deres Søster for Fare.«

»Sludder!« brummede den gamle, gnaven over Modsigelsen. »Jeg ved, hvem Tyven er; det er den nye Stuepige, Bella, det kan ikke være nogen anden. Jeg lukker selv alle Døre af om Aftenen. Perlerne er forsvundne i Løbet af de sidste tre Uger; for da jeg en Lørdag for tre Uger siden talte dem efter, passede Antallet. Og dengang var de eneste Mennesker, der opholdt sig her i Huset, foruden os selv: Heinz, Bella og Kokkenpigen Heppie, og denne sidste har tjent her i fyrretyve Aar og kan ikke skelne en Perle fra et Charlotteløg.«

»Hvad skal jeg saa gøre?« spurgte jeg, »skal jeg arrestere Bella og undersøge hendes Kuffert?«

Jeg sank mere og mere i den gamle Dames Agtelse.

»Hendes Kuffert?« gentog hun foragteligt. »Den har jeg endevendt til Morgen under Paaskud af, at jeg vilde efterse, om hun havde stjaalet min Vaskesæbe. Sandsynligvis har hun nedgravet Perlerne i Køkkenhaven, og De maa nu blive her en tre fire Nætter for at være ved Haanden, naar jeg fanger Tyven.«

Jeg erklærede mig indforstaaet, da det var vanskeligt at sige Frøken Lætitia imod. Frøken Johanna lyste mig op paa mit Værelse.

»Er der hændet noget, som har foruroliget min Søster?« spurgte hun. »Hun har hele Dagen været saa irritabel.«

»Hun har ærgret sig over de sorte Vaisenhusbørn,« svarede jeg undvigende.

Frøkenen var tilfreds med dette Svar. Da hun var gaaet, aabnede jeg alle Vinduerne og tændte mig en Cigar. Jeg gennemtænkte nu alle de sidste Dages Begivenheder og havde netop røget min anden Cigar, da jeg hørte Fodtrin paa den Sti, der førte rundt om Huset. Jeg kiggede ud, men alt var hælgmørkt.

Skridtene var hørt op, men en eller anden fingererede ved et Vindue nedenunder.

Jeg trak Hovedet tilbage; ved Skæret fra den endnu gløende Cigarstump lykkedes det mig at se, at Klokken var trekvart paa to. Da jeg atter lyttede, var Indbryderen traadt hen til det andet Vindue og ruskede let i det. Frøken Lætitias Historie om Perlerne stod mig i frisk Erindring, jeg listede hen til Hovedenden af min Seng, hvor jeg altid havde min Revolver. Men jeg huskede saa paa, at jeg ikke var hjemme. Ved at rave omkring i Mørket, fandt jeg paa Kaminen en svær Metallygte; med den i Haanden følte jeg mig gennem Forhallen ned ad Trappen. Jeg begav mig nu hen til Biblioteksværelset, som laa lige under mit Værelse; Støjen ved Vinduet var imidlertid ophørt, men jeg synes at høre Fodtrin paa Vejen, der førte hen til Husets Facade. Rask drejede jeg mig om og løb mod Døren, men fik i det samme et heftigt Slag paa Næsen. Jeg tumlede tilbage halvt bedøvet, og først lidt efter gik det op for mig, hvad der var sket. Med begge Hænder udstrakte foran mig havde jeg fattet om hver Side af Døren og løbet min Næse imod Kanten. Ved dette Uheld var min Lygte rullet ned under Bordet, og jeg maatte nu krybe rundt paa Hænder og Fødder indtil jeg fandt den. Dermed spildte jeg ti Minutter. Jeg begav mig nu tilbage til Forhallen og derfra til Spisestuen. Her var nogen ved Vinduet; netop som jeg saa derhen, flygtede Vedkommende. Jeg ilede ud for at faa fat i ham. Til min Forundring fandt jeg Fordøren aaben; jeg tumlede ud i Mørket, men i samme Øjeblik susede noget ned i Hovedet paa mig; formodentlig var det en Stol. Jeg faldt omkuld og blev liggende som bedøvet. Da jeg kom til mig selv, stod der en tændt Lygte ved Siden af mig; Mundingen af en Revolver pegede paa mig. Manden, der holdt Revolveren, begyndte nu at tale:

»Hvor har De Haandtasken?« spurgte han barsk, medens han anbragte sit Knæ paa mit Bryst.

»Hvad for en Haandtaske?«

»Ingen Dumheder,« brummede Manden med Revolveren. »Saafremt De ikke inden to Minutter afleverer Haandtasken, skal jeg skyde Dem saa mange Huller i Bugen at den skal komme til at ligne en Schweitzerost.«

»Jeg har ikke set nogen Taske,« stammede jeg.

»Saa har De gemt den inde i Huset,« sagde Manden og nærmede Revolveren til mit Ansigt.

»Gaa selv ind og se efter,« sagde jeg ærgerlig.

»Lad mig rejse mig, saa skal jeg selv gaa med.« Mandens Ansigt prægedes af en mærkelig Blanding af Forundring og Vrede. »Saa De vil gaa med.« sagde han, idet han rejste sig, stadig sigtende paa mig. »Godt, tag saa Lygten og før mig derhen, hvor Tasken er, men lidt rask.«

Jeg var altfor medtaget til at sige ham imod. Jeg rejste mig og saa nu min Angriber i Ansigtet. Det var en ung, pæn Mand, som imidlertid gjorde et meget forstyrret Indtryk.

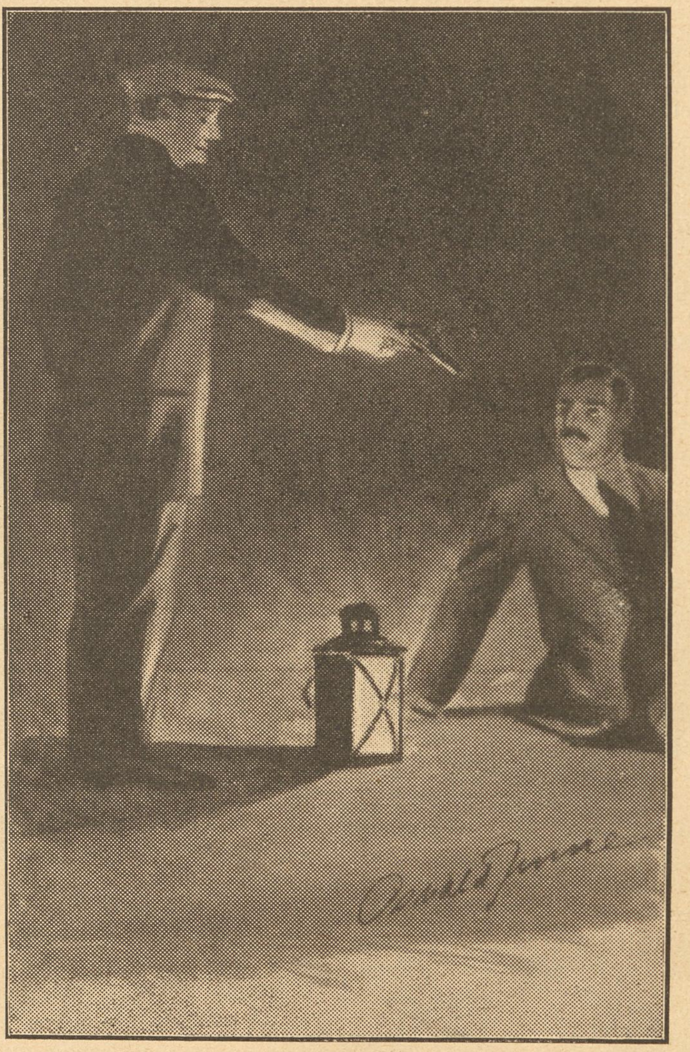

Da jeg kom til mig selv, stod der en tændt Lygte ved Siden af mig; Mundingen af en Revolver pegede paa mig.

»Som sagt,« begyndte jeg paany, »jeg ved ikke af nogen Haandtaske. Men hvis De vil give mig deres Ord paa, at der ikke fandtes Ting i den, som hører Huset her til, saa skal De selv faa Lov til at lede efter den.«

I næste Øjeblik sænkede han Revolveren og greb mig i Armen. »Hvem Pokker er De da egentlig?« spurgte han ærgerlig.

»Mit Navn er Knox,« svarede jeg og greb mit Lommetørklæde, da mit Hovede blødte fra et Saar over Øret. »John Knox hedder jeg.«

»Knox!« Han rev Lygten fra mig, holdt den i Vejret og saa opmærksomt paa mig. »Ja, naar de er Advokat Knox, hvor i Alverden er saa min Rejsetaske? Jeg hedder nemlig Heinz Wardrop og er bleven bestjaalet, Herr Knox. Jeg forsøgte at komme ind i Huset, uden at forstyrre hele Familien, og da jeg kom tilbage til Forstuedøren, hvor jeg havde ladet min Rejsetaske staa, var den forsvunden. Jeg troede selvfølgelig, at De var Tyven.

»Hvad havde De i Tasken?«

»Værdifulde Papirer,« bemærkede han kort.

Nu begyndte en omhyggelig Undersøgelse. og det lykkedes mig da ogsaa at finde Tasken mellem nogle Planter.

»Død og Pine, sikken et Held;« udbrød Wardrop. Af den Taske afhang saa meget, Herr Knox. Jeg ved ikke, hvordan jeg skal takke Dem, og undskyld, at jeg kastede Stolen i Hovedet paa Dem,«

Jeg rakte ham Tasken, og han ilede ud, tændte en Lampe i Biblioteksværelset og aabnede med skælvende Fingre Tasken. Den var tom!

Han stod et Øjeblik maalløs og stirrede ned i Tasken, saa kastede han den paa Bordet og vendte sig imod mig.

»Det er en dum Spøg! raabte han rasende. »De har gemt min Taske et eller andet Sted, for denne her er ikke min.«

»Vær nu ikke Idiot,« svarede jeg ærgerlig, »Hvordan skulde jeg kunne ombytte Deres Taske, naar jeg for ti Minutter siden hverken anede, hvordan De eller den saa ud. Her har en Tyv været paa Spil; Ombytningen er et gammelt Forbryderfif.«

Wardrop sank ned i en Stol og bedækkede Ansigtet med sine Hænder. »Det er ganske umuligt dette her,« sagde han efter en Pavse. »Saa længe jeg var i Plattsburg, blev jeg bestandig iagttaget, to Mænd vaagede over mig fra det Øjeblik, jeg i Tirsdags indtraf der. Jeg skiftede Hotel og følte mig fuldkommen sikker, men da jeg var paa Vej til Toget, bemærkede jeg, at jeg atter blev forfulgt. Jeg drejemig hurtig om og saa en af Folkene for mig, øjensynlig var han en Politimand. Saa kort før Valgene drives der jo al mulig politisk Svindel. Manden tog imidlertid ikke med Toget.

»Det kan den anden Forfølger have gjort.«

(Fortsættes.)

Uheldig nok.

Vennerne beklager gamle Petterson, hvis Kone er død, og Petterson siger: Tak, tak, ja, det var naturligvis trist, men det mest ærgerlige er, at hun lige havde købt to forlorne Tænder.

Jens Peter Jeppesen er indstævnet for at have givet Karlen et blaat Øje.

Dommeren: At De, der er stor og stærk, vil slaa paa saadan en lille Stakkel.

Jeppesen: Ja, hvad vilde Dommeren have gjort, hvis han havde kaldt Dem en Dumling fra Dragør?

Dommeren: Jeg er ikke fra Dragør.

Jeppesen: Jamen, hvis han havde sagt: Dumling fra Hobro?

Dommeren: Jeg er heller ikke fra Hobro!

Jeppesen: Jamen, hvis han havde kaldt Dommeren for saadan en Dumling, som Dommeren er — —?

Paa Karneval.

— Pas paa, Hansen, din Kone kommer.

— Bild mig ikke den ind — jeg har hendes forlorne Tænder i Lommen!

Reelle Hensigter.

Den unge Ægtemand: Lige fra Bryllupsdagen har jeg ventet paa at faa den Knap syet fast.

Den unge Kone: Ja saa — det var altsaa *derfor*, at Du giftede Dig med mig!

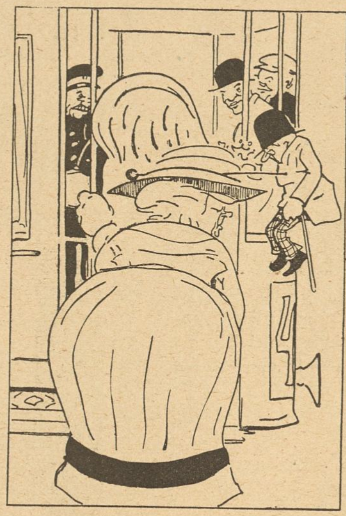

Hvorledes Fru Sørensen klarer Spørgsmaalet om Dup paa Hattenaalen.

Frygtelig Trudsel.

En lille Dreng kommer ind i en Bagerbutik for at købe for 5 Øre Fløde. Idet Bagerjomfruen giver ham Fløden, klapper hun ham paa Kinden, hvad Drengen aabenbart misforstaar, thi et Øjeblik efter kommer hans Moder farende ned og siger vredt til Bagerjomfruen:

— Hvor kan det falde Dem ind at slaa min Dreng. Hvis det sker én Gang til, saa kommer min Mand herned, og saa er De færdig med at være *Jomfru*.

Rekord.

— Hvorfor græder Du, min lille Dreng?

— Jo, Læreren sagde i Dag i Skolen, at der eksisterede 1500 Millioner Mennesker, og jeg var den allerdummeste!

Daarlige Tider.

Etatsraaden (til sin gamle Fuldmægtig, der beklager sig over sin lille Løn): Tja, hvad skal man sige — De er ikke den eneste, der har Grund til at beklage Dem. Jeg har saaledes ikke faaet en eneste ny Orden i det sidste halve Aar.

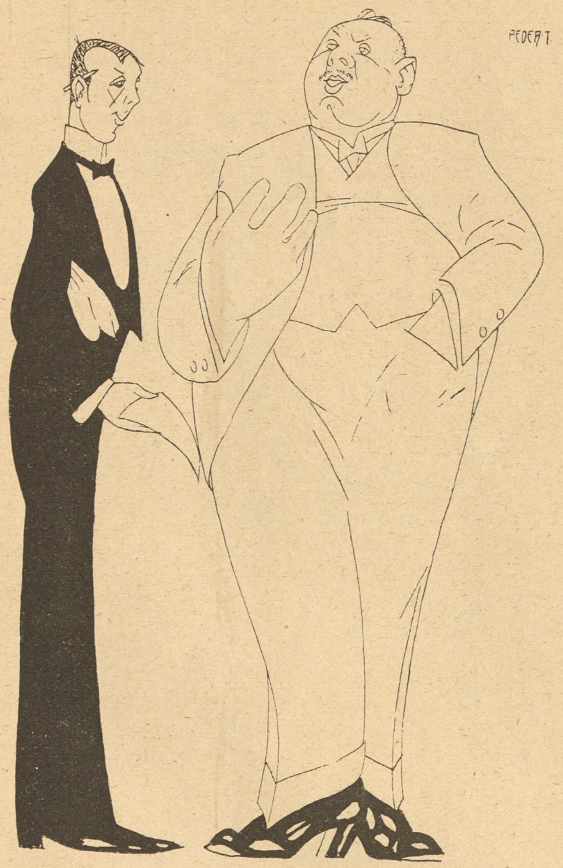

Tegning af Peter Tabor.

Herren (til Opvarteren): »Jeg er dansk Mand og Patriot, og jeg betaler ikke den tyske Rüdesheimer!«

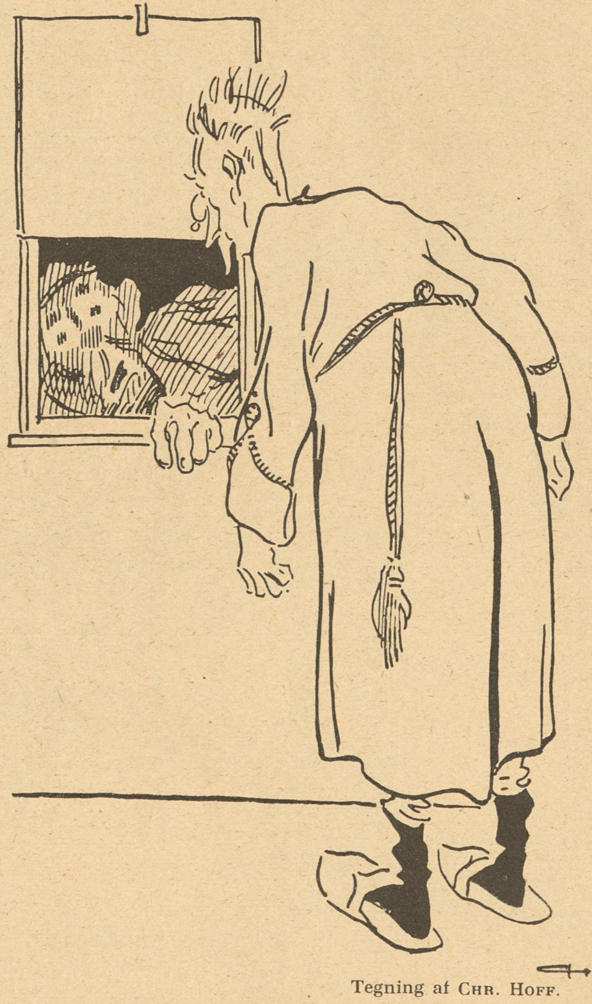

Tegning af Chr. Hoff.

Apotekeren: »Men hvordan er det, De kimer, Mand, det gælder da ikke Livet!«

Manden: »Jo, det gælder *mange Liv* — maa jeg be' om for 10 Øre Insektpulver!«

Europas Smilebaand

Flodhesten som Fæstning.

1. Jægeren: Der kommer en Løve!

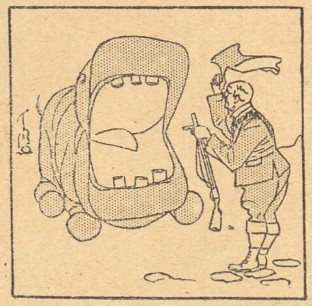

2. Goddag kære Flodhest, maa jeg ikke tage Plads i Deres Gab?

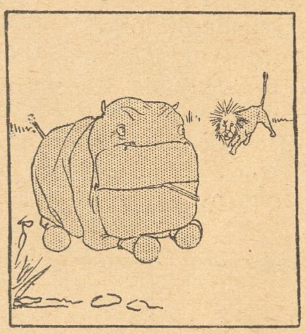

3. Flodhesten: Kom nu bare an, lille Løve!

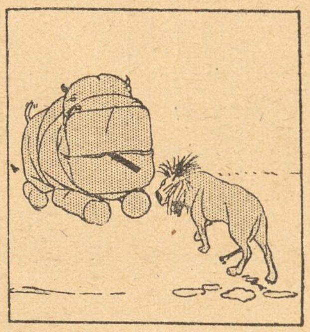

4. Løven: Hvorfor mon han gaar med Tandstikker i Munden?

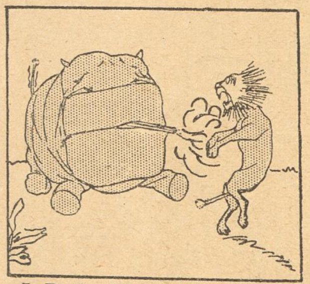

5. Puf — lige i Centrum!

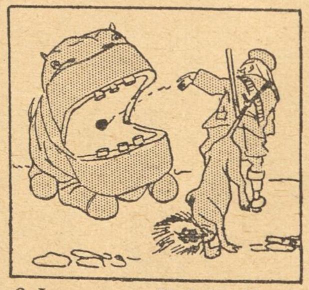

6. Jægeren: Tak for Husly! Her har Du en Valnød, saa gaar jeg med Løven!

Fotografen: Ja, undskyld Frue, men *saa* stor en Plade ejer jeg ikke!! («Bastiano».)

— Vil De spise til Aften med mig Frøken?
— Men, min Herre, jeg kender Dem jo ikke!
— Saa meget desto bedre — hvis De kendte mig, vilde De maaske sige Nej! («Parisienne».)

— Naa, Hr. Baron, jeg hører mit Automobil komme nede i Gaarden.
— Ak, nej! Det er Baronessen, der snorker! («Le Rire».)

Michelin Cykleringe **Kongelig Kvalitet. Folkelig Pris.**

Rød Indmad

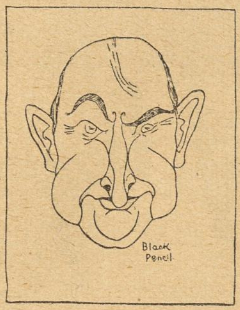

Her ser De Peter »Fjelle«,
lidt til Aars og svært erfar'n,
men rede til at gælde
for Ivar Schmidtses Lykkebarn.

¹/₄. Det viser sig, at Maleren *Zahrtmann* er født i Rønne i et Hus, der laa op til en almindelig Lade.

— Mon det dog ikke har været en Farve-Lade?

²/₄. Nu har Frederiksbergs Sporvejsselskab bestilt 10 ny Motoromnibusser.
— Skal vi saa ikke holde op med den Snak om-*ni*-biler?

⁷/₄. Bolignøden bliver mere og mere omsiggribende, og enkelte Steder henviser Husværterne Lejerne til Hundehuset.

— Jeg kender en Familie, som ikke engang kunde faa *den* Bolig. De holdt nemlig Hund, og saa vilde Værten ikke høre Tale om det!

⁸/₄. Mon dette Stykke, »Postillonen i Lonjumeau« ikke er gaaet paa Dagmarteatret under Titlen »Et Piskesmæld«?

— Næppe, for *det* var nemlig en *Knaldsukces*.

⁹/₄. Naa, nu skal Panoptikonbygningen omdannes til Hotel. Panoptikon figurerne flyttes fra Stuen ned i Kælderen, og Bygningen bliver gjort en Etage lavere.

Altsaa: *Vokset nedad.*

¹⁰/₄. Kong Leopolds Datter, Prinsesse *Louise*, har — mens hun ventede paa Arven fra sin Fader — gjort en Gæld paa 13 Millioner Kroner.

— Hvor de Konditorer dog tjener Penge!

¹¹/₄. *Skal vi ha' Sommersamling og skal Landstinget opløses, det er de brændende Spørgsmaal.*

— *Var jeg Klaus Berntsen, saa holdt jeg Landstinget samlet i den aller varmeste Sommertid; saa skal det nok blive opløst.*

¹²/₄. Nu siges det med Bestemthed, at Gyldendalske Boghandel skal laves om til Filmeri.

— Ja, saa har vi kun Charlottenborg tilbage, og lad ogsaa det saa hurtigt som muligt blive Biografteater.

¹³/₄. Regnskaberne paa Svovlsyrefabriken viser, at Aktionærerne faar et Udbytte af 23 Procent, og samtidig har Direktør *Siegumfeldt* betalt 18.000 Kroner i Skat. Direktionen drak i den Anledning Champagne.

— Jeg kender en Arbejder, som — i samme Anledning — drak Svovlsyre.

¹⁴/₄. Nu er Direktør *Falck* kommen hertil med en svensk Trup for at spille *Strindberg* paa Frederiksberg Teater, og Repertoiret bestaar af baade »Faderen«, »Frøken Julie«, »Kreditorer« og »Dødsdansen«.

Den gaar hellerikke.

— Aa, »*Kreditorer*« er han da sikker paa.

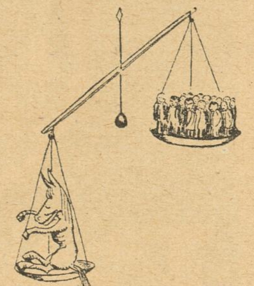

¹⁵/₄. Jeg ser, at Branddirektør *Nielsen* i Hobro har betalt 49.000 Kroner for et Føl. For de Penge kunde han have holdt 5000 Arbejdsmænd i Arbejde i 5 Dage med 2 Kr. pr. Dag.

— Jamen saa skulde de ogsaa slide i det som smaa Heste.

¹⁶/₄. *Nu er der falden en »Valdemarsdag« ned fra Himlen til de københavnske Skolebørn. De er naturligvis henrykte.*

— *Ja! — En Deputation fra Larslejstrædes Skole skal i Morgen op og takke Prins Valdemar for Dagen. Han bli'r himmelfalden.*

Hr. Redaktør!

Maa jeg — som Talerør for Byens største Vejrhane — bemærke, at »Ravnen«s første Numer var svagere end dets femte, der var noget stærkere end det syvende, som endnu ikke er udkommet. Jeg skal i Fremtiden med samme Sikkerhed som hidtil holde Dem a jour med, hvad jeg mener om »Ravnen«, selv om jeg ogsaa paa det Punkt er temmelig meningsløs.

Jeg beder Dem optage denne Spøg alvorligt.

Hils afdøde Baron *Eggers*.

Deres ærbødige
Baron Gylp.

Ryg

H. NIELSEN
Cigar- og Tobaksfabrik,
Tlf. 309. ODENSE Tlf. 309.

UNIVERSO
(Indregistreret).
Stor 3 til 28. Mellemstor 3 til 25.
Lille 3 til 20.
Hovedoplag: Vestergade 1, København K.

Glem ikke at se til Dyrene!

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Kære *O. B.* Sct. Hansgade. Tak for Sangen, den er ganske kvik, men Tiden er løben fra den gamle Vise om »Havelaagen«, og vi kan derfor ikke følge Deres elskværdige Opfordring.

Carlo Nielsen. Deres »Virkeligheds-skildring«, har ikke formaaet at lokke blot et svagt Smil frem paa vore Læber, og vi maa desværre lade Skildringen gaa i Papirkurvens umættelige Gab!

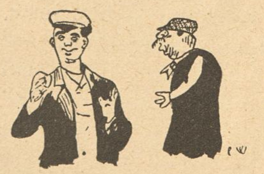

Bonden: »Jeg glemmer aldrig den Dag, da det var saa koldt, at Flammen paa mit Lys var bleven til en Istap!«
Amerikaneren: Det er Ingenting. I Amerika blæste det en Dag saa frygteligt, at min Hund, der gik med aaben Mund, fik vendt alle Haarene indad!«

C. W. Vi gætter, at Manden med den visne Arm og Grisetæerne paa Fingrenes Plads er Amerikaneren, og vi tilføjer, at han gør ikke noget rigtigt troværdigt Indtryk, hvorfor vi ikke er sikker paa, at hans Historie med Hunden er sand!

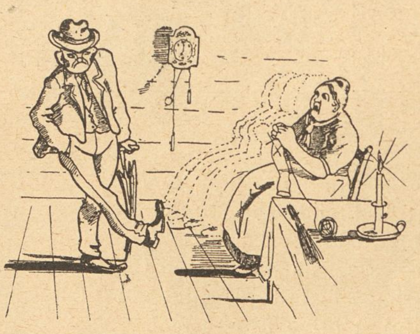

Den fulde Mand: »Je' vil ik-ke finde mig i, at Du saa-dan hol-hol-der Selskab hver Aften!!«

Harald Jordan. Vi har fundet denne lille, for Dem maaske kære Erindring og giver den Plads med den Bemærkning, at det maa være haardt for en Mand at komme hjem i den Tilstand til en 5—6 Koner!

»Jante«. De vil ved Lejlighed se Deres Tegning i »Ravnen«.

Hjalmar Nielsen, Kronborggade. Nok godt, men ikke godt nok!

»Troldungen«. Her er Deres meget farlige Vittighed:

— Hvad kan man sige om en Statspolitibetjent?
— ??
— At han er en »Bondefanger«.

Man *kan* sige det, men det kan let komme til at koste 10 Dages simpelt Fængsel! — Deres øvrige Vittigheder er — Haand i Haand — gaaet til Havsens Bund.

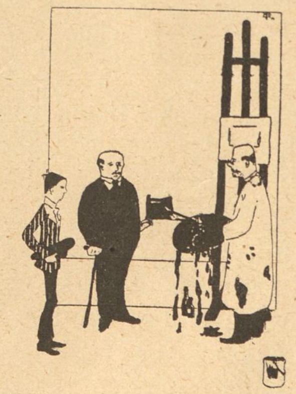

Faderen: »Jeg vilde gærne have, at min Søn fik Undervisning hos Dem.«
Maleren: »Har han vist noget Tegn paa Talent, som gør ham skikket til Kunsten?
Faderen (begejstret): Ja! Han kan sulte omtrent i en Uge!!

A. D. Kære unge Mand! Hvorlænge kan *De* sulte?

Bidrag fra Kunstens unge og yngste.

Interiør fra Abernes Verden.

Tegning af Peder Tabor.

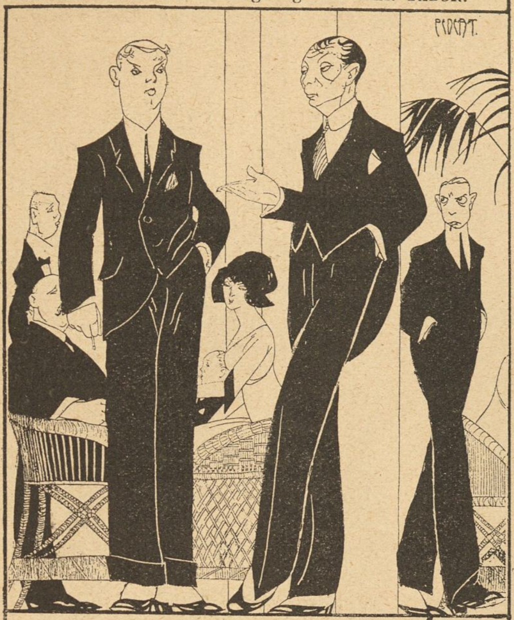

Tegning af Peder Tabor.

Anders Thomsen.

Tegning af Sv. Ulrich.

»Det er dog forfærdeligt, som man kommer til at se ud i de tarvelige Spejle.«

Tegning af Bengt Cramer.

Hun: Hvordan gaar det med Deres syge Fader, er hans Appetit bleven bedre?

Han: Jo Tak, det gaar fremad, i Nat drømte han om Svinekoteletter!

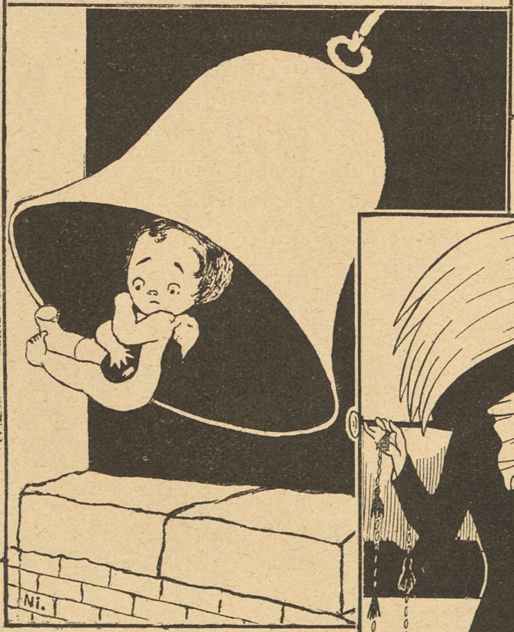

Tegning af Valdemar Ni.

Amor i Bryllupsklokken.

Tegning af O. C.

I Biografen, mens det er mørkt:

Han: I Betragtning af, at vi kun har kendt hinanden i fem Minutter, er det vel ikke passende, at jeg kysser Dem nu!

Hun: Det er ærgerligt, at vi ikke har kendt hinanden lidt længere!

Tegning af Ernst Lilliestrand.

— Jeg vil sige Dem, Frøken, der er intet, der som Ridning udvikler Tænkeevnen og skærper Forstanden.

— Ja saa. — Hvorlænge er det siden, at De holdt op med at ride?

Da Arendrup og Juel flyttede.

1.

»Hullet« var Højres Sorg,
men til Amalienborg
drog Arendrup og Juel
fra Deres skumle Skjul,
under vort Korsflag, ak,
Patriotismen trak
som en forpisket Mær,
ynksomt den trak sit Vejr;
for vort Lands Bestaaen
maatte den gaa paa 'en,
nu var Maalet blot
at naa til Kongens Slot.

2.

Juel han var i sit Es,
sikken et Flyttelæs!
alt Krigsberedskab laa
stablet paa Maa og Faa;
naa, for en halv Miljon
faar man en god Kanon,
Bøsser og Kuglesprøjt,
saa man kan sigte højt,
med en saadan Gave
kunde Kongen lave
Provisorium,
hvis ikke han var dum.

3.

Bagefter Vogn og Hest
gik der en Forsvarspræst,
skinnende from og fed
i al Guds Herlighed,
og nærmest ham man saa
en nøgen Eva gaa,
Forsvar var hendes Fryd,
gjaldt det, gav hun sin Dyd;
fulgte saa en Maler,
der som sløj Betaler
gav et Landskab bort
for Dyrehavens Fort.

4.

Ti gamle Koner trak
med under livlig Snak,
hver af dem bar en Stang,
hvor Kaffekedlen hang,
det var opløftende —
Stillingen drøftende
fulgte et blandet Kor
didhen, hvor Kongen boer;
hvor var Komiteen?
Ingen kunde se 'en,
for det gjaldt a' ta' 'et
som om det var privat.

5.

Foran Hr. Arendrups
Tog stod vort Drengekorps
og delte Bols'erne
med Westenholzerne,
Livvagten skuldrede,
Trommerne buldrede,
Folk blotted' Ho'derne,
Juel sank i Koderne,
Stemmen var der Graad i,
var mon Krisjan naadig?
men den tykke Prins
var mæt og glad til Sinds.

6.

Av — der blev intet a'
Velkomst den Flytteda',
Kongen sa'e: »Hus forbi!
Statskup — det ku' I li'e!«
Brat han med Haanden slog
ud imod Dannebrog,
føjed' saa til med Vægt:
»Pak Dig, Du Estrups Slægt!«
Og saa flygted' Flokken,
men i Gabestokken
Højres Komité
blev sat til Spot og Spe.

(Til Illustrationen paa næste Side.)

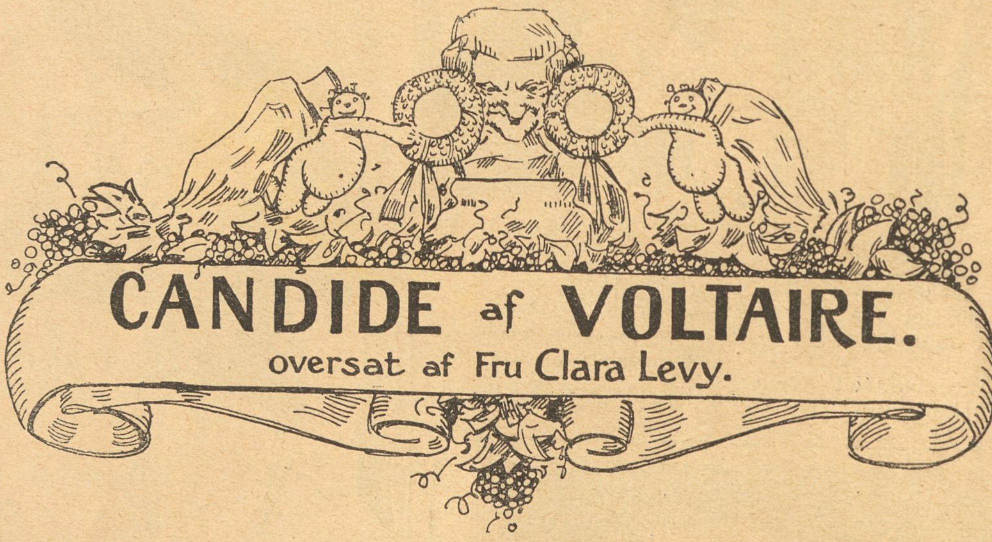

»Hun er død,« svarede Pangloss. Da Candide hørte det, besvimede han; hans Ven bragte ham til Bevidsthed ved at overstænke ham med noget fordærvet Eddike, som tilfældigvis fandtes i Stalden. Candide slog Øjnene op. »Kunigunde er død, raabte han, »ak Du den bedste i Verden hvor findes Du? Var det fordi hun saa mig blive jaget ud af sin Faders smukke Slot med det drøje Spark bag i?«

»Nej,« svarede Pangloss, »Bulgarernes Soldater sønderflængede hendes Underliv efter at have krænket hende paa det grusomste; Hr. Baronen, som vilde forsvare hende, fik en Kugle i Hovedet; Fru Baronessen blev hugget i Smaastykker og min stakkels Elev fik samme Medfart som Søsteren; hvad Slottet angaar, er der ikke blevet Sten paa Sten tilbage af det; ikke et Skur, ikke et Faar eller et eneste Træ er bleven levnet; men vi blev godt hævnede. thi Abarerne gjorde det samme ved et nærliggende Baroni, som tilhørte en bulgarisk Herre.»

Medens Pangloss talte, faldt Candide igen i Afmagt; men da han atter var kommet til sig selv og havde istemt sin sædvanlige Klagesang, forhørte han sig om Aarsagen og Virkningen og den tilstrækkelige Grund, der havde bragt Pangloss i en saa ynkværdig Tilstand.

»Ak,« svarede han, »det er Kærligheden; Kærligheden, Menneskeslægtens Trøst, al Verdens Opretholderske, alle følende Skabningers Sjæl; det er den ømme Kærlighed!«

»Ja, jeg har kendt denne Kærlighed,« sagde Candide, »denne Hjerternes Betvinger, denne vor Sjæls Sjæl; og den har ikke

(Fortsættes Side 62.)

Da Arendrup og Juel flyttede.

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØN'S
AKVAVITTER.

indbragt mig mere end et Kys og dertil 20 Spark bag i; men hvorledes har hos Dem en saa herlig Aarsag kunnet have en saa afskyelig Virkning?«

Paa disse Ord svarede Pangloss:

»Ak, kæreste Candide, Du kendte jo den smukke Paquette, den naadige Fru Baronesses Kammerjomfru; i hendes Arme har jeg nydt den himmelske Lykke, som har frembragt disse Helvedeskvaler, af hvilke Du nu ser jeg fortæres; hun var smittet og er nu maaske død. Paquette havde faaet denne smukke Foræring af en højlærd Franciskanermunk, som havde faaet den lige fra Kilden af en gammel Grevinde; Grevinden havde den fra en Ritmester, Ritmesteren fra en Markise, Markisen fra en Page, Pagen fra en Jesuit, som i sin Prøvestand havde faaet den fra en direkte Efterkommer af en af Christopher Columbus Staldbrødre. Hvad mig angaar, skal jeg ikke lade den gaa videre, thi jeg dør.«

»Men Pangloss,« raabte Candide, »det var da et underligt Slægtregister. Er ikke selve Fanden dets Stamfader?«

»Nej, aldeles ikke,« svarede den kloge Pangloss, »det er en ganske nødvendig Ting i denne den bedste Verden, et uundværligt Krydderi; thi hvis ikke Columbus fra en amerikansk Ø havde hentet denne Sygdom, som forgifter Avlingens Kilde, ja som ofte standser Avlingen og ganske naturligt strider imod Naturens store Øjemed, saa havde vi hverken haft Chokolade eller Cocheville. Desuden maa vi lægge Mærke til, at nutildags er den Sygdom særlig udbredt blandt os Evropæere ligesom Lysten til Pennefejder: Tyrkere, Indere, Persere, Siamesere og Japanesere kender den endnu ikke, men der er tilstrækkelig Grund til, at Turen ogsaa nok i Løbet af nogle Aarhundrede vil komme til dem. Imidlertid har den bredt sig stærkt blandt os især i de store Hære, der bestaar af smukke, veloplærte Lejesvende, som har Staternes Skæbne i deres Haand. Man kan være sikker paa, at naar tredvetusind Mænd staar opstillede til Kamp mod andre tredvetusind, har omtrent tyvetusind paa hver Side Françoser.«

»Det var dog mærkeligt,« sagde Candide, »Men nu maa vi sørge for at faa Dem rask.«

»Hvordan det, kære?« spurgte Pangloss. »Jeg ejer ikke en Hvid og paa denne Jord kan man hverken blive aareladt eller faa sat et Klyster uden at man har Penge eller der er en anden, som betaler det.«

De sidste Ord bestemte Candide; han kastede sig for den medfølende Gendøber Jacobs Fødder og gav ham en saa gribende Fremstilling af sin Vens frygtelige Tilstand, at den brave Mand uden Betænkning tog imod Doktor Pangloss og lod ham helbrede paa sin Bekostning. Pangloss mistede kun et Øje og et Øre ved Kuren. Da han skrev godt og regnede udmærket, gjorde Gendøberen Jacob ham til sin Bogholder.

Da han to Maaneder senere skulde paa en Forretningsrejse til Lissabon, tog han sine to Filosofer med paa sit Skib. Pangloss bevidste ham, at alting var indrettet paa det bedste. Men Jacob var ikke af den Mening.

»Menneskene,« sagde han, »maa sikkert have fordærvet Naturen en Smule, thi de er ikke fødte som Ulve. Gud har hverken givet dem firindstyvepundige Kanoner eller Bajonetter, men de har selv lavet Kanoner og Bajonetter for at ødelægge hinanden. I denne Sammenhæng kan nævnes Falitter, hvor Retten bemægtiger sig hele Fallentens Formue og snyder Kreditorerne for den.«

»Det er altsammen ganske nødvendigt,« svarede den enøjede Doktor, thi private Ulykker bidrager til det almene Vel, saa at jo flere private Ulykker, der sker, jo bedre er det for det almene Vel.«

Medens han talte var Himlen bleven overtrukken, det stormede fra alle fire Verdenshjørner og Skibet blev overfaldet af det frygteligste Uvejr, netop da de havde faaet Lissabons Havn i Sigte.

FEMTE KAPITEL

Uvejr, Skibbrud, Jordskælv og Dr. Pangloss, Candides og Gendøberen Jakobs videre Skæbne.

Halvdelen af de lamslaaede Rejsende var dødsens angste og grebne af den ubeskrivelige Rædsel, som et Skibs Slingring gyder i Nerverne og alle Legemets Væsker, der omtumles saa forskelligt; de havde næppe Kraft til at tænke paa Faren. Den øvrige Del skreg og bad. Sejlene var sønderrevne, Masterne knækkede, Skibet læk. Hvem der kunde hjalp til, men der var ingen Orden, ingen Kommando. Gendøberen stod paa Dækket og hjalp med at styre. En rasende Matros gav ham et saa haardt Stød, at han faldt om paa Dækket; men ved Tilbageslagets Heftighed tumlede Matrosen omkuld og faldt over Bord. Han blev hængende ved et Stykke af en knækket Mast. Den skikkelige Jakob kom ham hurtig til hjælp og fik ham halet op, men ved den voldsomme Anstrængelse faldt han selv i Vandet, medens Matrosen, som han havde reddet, ganske rolig stod og saa til og lod ham drukne uden at værdige ham et Blik. Candide kom netop tidsnok til at se sin Velgører dukke op af Bølgerne og igen blive opslugt af dem for bestandig. Han vilde styrte sig ud efter ham, men Filosofen Pangloss holdt ham tilbage og beviste ham, at Lissabons Rhed netop var til for at Gendøberen skulde drukne der.

Medens han var ved at bevise dette fra Grunden af, vendte Skibet Bunden i Vejret og hele Besætningen omkom med Undtagelse af Pangloss, Candide og den Skurk af en Matros, som havde ladet den brave Gendøber drukne; Fyren naaede Land ved at svømme; Candide og Pangloss blev ført derind paa en Bjælke.

Da de havde sundet sig lidt, begav de sig paa Vej til Lissabon. De havde endnu nogle Penge hos sig og haabede, at de ikke skulde blive nødt til at dø af Sult, efter at de nu var komne godt over Uvejret.

Men næppe havde de under Graad og Klage over deres Velgørers Død naaet Byen, før de mærkede, at Jorden begyndte at skælve under dem. Havet steg i Havnen, og de oprørte Bølger sønderslog de Skibe, som laa for Anker. Hvirvlende Skyer af Ild og Aske slog ind over Gader og offentlige Pladser. Husene styrtede sammen, Tagene faldt ned og Husenes Grundvold blev sprængte. Tredvetusind Mennesker af forskelligt Køn og Alder blev begravede under Ruinerne.

Matrosen fløjtede og bandede paa, at der maatte være noget at fortjene.

»Hvad kan mon være den tilstrækkelige Grund til dette Fænomen?« sagde Pangloss.

»Ak, det er Verdens yderste Dag,« raabte Candide.

Matrosen skyndte sig bort mellem Ruinerne og trodsede Døden for at finde Penge. Naar han fandt nogle, tog han dem og drak sig fuld, og naar han havde sovet Rusen ud, købte han sig Gunstbevisninger hos den første den bedste Tøs, han traf paa imellem Ruinerne af de sammenstyrtede Huse og midt imellem Døde og Døende.

Pangloss trak ham tilside.

»Min Ven,« sagde han, »De gør Uret, De forser Dem mod den almene Fornuft, De anvender deres Tid slet.«

»Jeg er min Sæl og Salighed Matros og født i Batavia,« svarede den anden, »de fire Gange, jeg har rejst til Japan, har jeg hver Gang trampet paa Korset. Kom blot ikke til mig med Dit Vrøvl om den almene Fornuft!«

Nogle Sten var styrtet ned og havde saaret Candide; han var falden om paa Gaden og laa dækket af Jord og Sten. Han bad Pangloss: »Skaf mig lidt Vin og Olie, jeg ligger her og er ved at dø.«

(Fortsættes.)

Det kan ikke nægtes at
„ADLER"
bör foretrækkes
paa Grund af
fineste Konstruktion
og Materiale.

ADLER CYCLER.
ADLER AUTOMOBILER
ADLER SYMASKINER
ADLER SKRIVEMASKINER
Hoveddepot
København, K · Søtorvet 1-3.

Afbetaling.

Thomsens Magasiner for Elegant Herre- & Dame-Skræderi

Reel Behandling garanteres.
Betalingsvilkaar efter Aftale.
Nicolaigade 13. Slotsgade 3. Ryesgade 128. Christianshavns Torv 6.

Colgate's

originale
amerikanske
Cashmere
Bouquet
Parfume
tiltaler enhver.

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

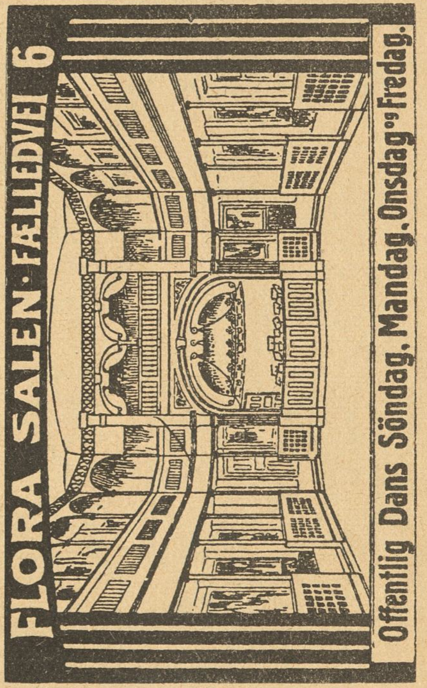

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faas overal[illegible]
à 2[illegible] Øre.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

LIND-HANSEN
ILLUSTRATIONS-ANSTALT
KØBMAGERGADE 67-69 : TELEFON BYEN 566 v.
CLICHEER-KATALOGER REKLAMER-TEGNINGER
ILLUSTRATIONER AF ENHVER ART.

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet. 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN

Fredsklokkens Lyd er min Skræk,
lad, for Pokker, dem slaas væk!
Naar dit Malmgab Freden toner,
købes der ej fler Kanoner.

Slagmarkens Blod giver Guld,
slaas til jeg faar Kassen fuld.
Krig fra alle Verdens Zoner,
det gir' mange Millioner!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 17. Torsdag, den 24. April 1913

Tegning af Bent Cramer.

Føj, skamme sig, *April*, at møde op med Frost og Uvejrssky
og glemme rent, at ikke *alle* Blomster har en Paraply!

Herre **MAGASIN DU NORD** Afdl.

Engelske Regnfrakker

Alle Foraarsnyheder ere nu hjemkomne. Elegante Façoner i alle Størrelser fra :: ::

30 Kr.

Cycleslag 6.50 - 14 Kr.

Det kan ikke nægtes at **„ADLER"** bör foretrækkes paa Grund af fineste Konstruktion og Materiale.

ADLER CYCLER.
ADLER AUTOMOBILER
ADLER SYMASKINER
ADLER SKRIVEMASKINER

Hoveddepot København, K · Søtorvet 1-3.

Glem ikke at se til Dyrene!

PIANOER
i Leje 4-6-8-10 Kr. mdl.
Ved senere Køb godtgøres den betalte Leje.

HARMONIUMS
3-4-6-8-10 Kr. mdl.
Ogsaa for Udenbyesboende!

Frederiksborggade 36, Kbh.

Egne Piano- og Orgelfabriker i København og Aarhus.

Winther

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.
Filial: N. Frihavnsgade 54. Tlf. Øbro 97 y.

Har De Tandpine,
brug da altid
Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter.
Advarsel mod Efterligninger.
Indregist. **9**, Kronprinsensgades nye Materialhandel **9.**

1.

Brisen den blide
har aandet paa Mulden,
Luften er lind, der er Farver i Skyen!
Solhavets Perlemorsbølger har avet
Mørket og Kulden;
vaarlige Drømme gaar tyst over Byen!

2.

Dèr, hvor de mørke,
forkrøblede Gader
ud i det vaarlyse Østerhav strømmer;
strøt i et Kaos mod alle de gule
Forstadsfacader,
ligger de Fattiges Haver og drømmer.

3.

Her kan Du finde
Glæden og Freden;
se, hvor de spirer omkap i hver Have:
Kvinder, som strikker, Purke, som pustende
leger i Heden!
brunede Mænd, som i Bedene grave!

4.

Her har den Fattige
inde fra Vrimlen
bygget sig Borg over Sliddet og Larmen!
Her kan han løfte den blegede Pande
frit imod Himlen;
købe sig Sundhedens Styrke i Armen.

Hans Laursen.

Thorvald med Kaninæggene.

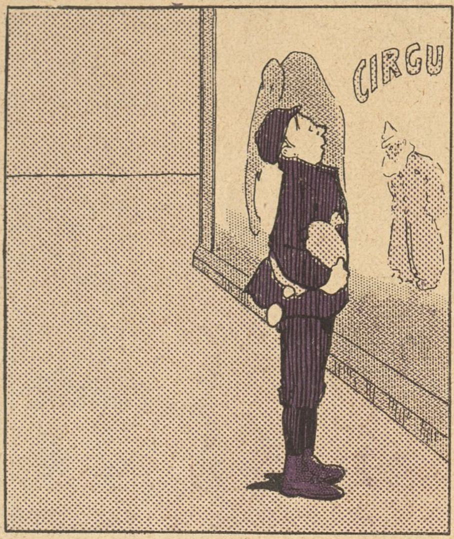

1. Thorvald har været ude hos sin Onkel i Brønshøj og faaet en Pose Kaninæg med hjem. Undervejs falder han i Staver foran en omrejsende Cirkus og mærker ikke, at der er gaaet Hul paa Posen.

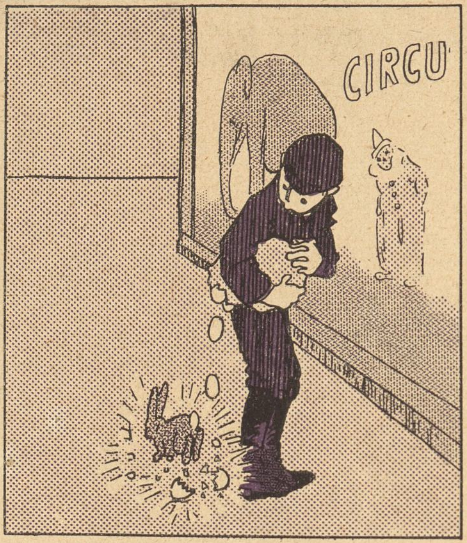

2. Pludselig vækkes han i sine Betragtninger og opdager til sin Forbavselse, at en stor Kanin springer ud af det første ituslaaede Æg.

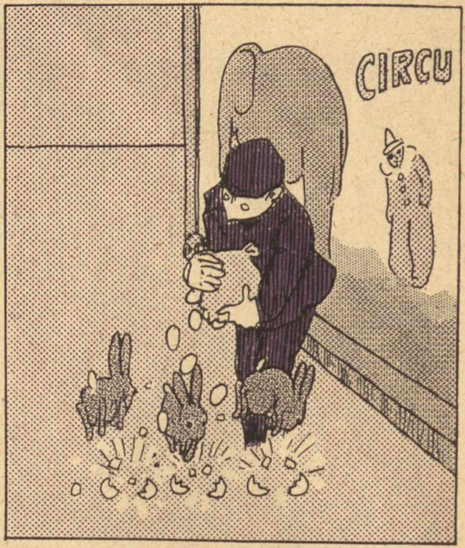

3. Paa et Øjeblik er der knaldet tre Æg — og vupdi! springer ligesaa mange Kaniner ud! Forgæves søger han at holde paa Posen — —

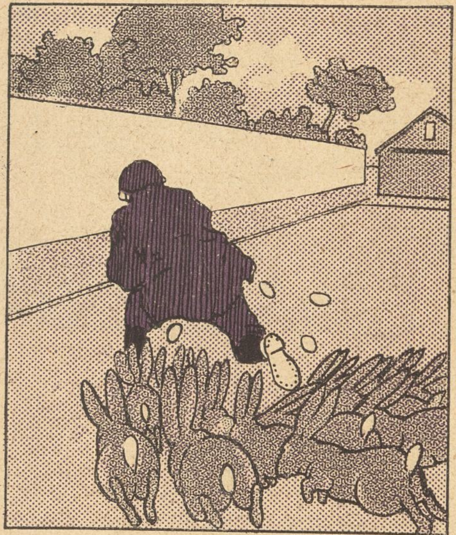

4. flere og flere Æg falder ud, og flere og flere Kaniner kommer frem. Forfærdet griber Kanin-Thorvald til Harens Gevær,

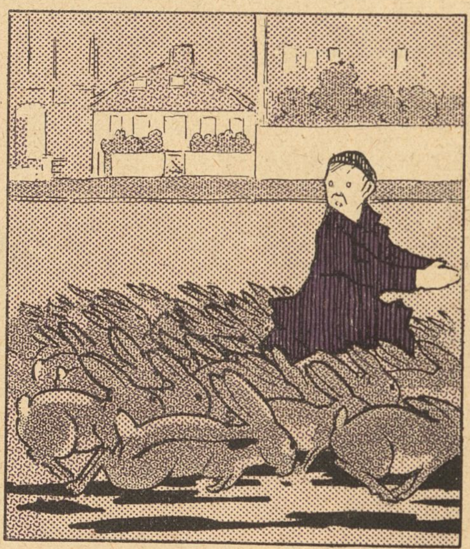

5. og styrter i vild Flugt hjemefter til Nørrebrogade forfulgt af den stadig voksende Kanin-Hær, der truer med at indeslutte ham!

6. Men saa er den hellerikke længere, for Sandheden er, at Thorvald har drømt det hele, da han faldt i Søvn over sin Geografi, som han ikke kan fordrage!!

Spøgelseshaanden.

Hvordan en Flyvemaskine bliver til.

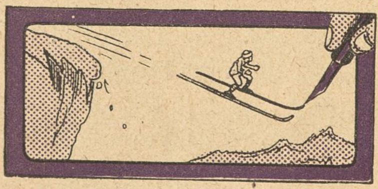

1.

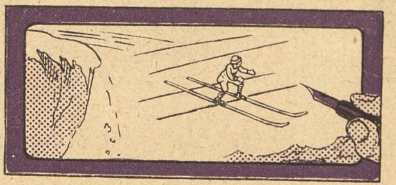

2.

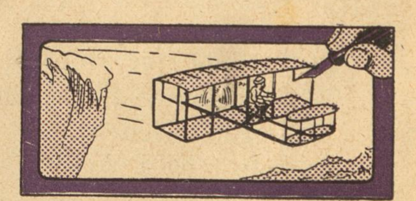

3.

Uventet Besøg.

1. — Her sidder vi godt, søde Carla.

2. — Se Fuldmaanen stiger frem!

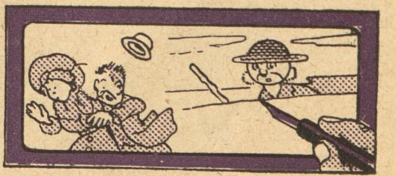

3. — Tak Skæbne, det er din Fa'r!

Det mystiske Tal

Amerikansk Sensationsroman.

(Illustreret af OSVALD JENSEN.)

»Det er muligt; men jeg forstaar ikke én Ting. Da vi kørte ind i Bellwood, aabnede jeg Tasken og lagde min Kursbog og Avisen ned i den. Dengang var det min rigtige Taske, for mine Flipper, min Haarbørste o. s. v. var i den.«

Medens han talte havde jeg gennemsøgt den tomme Taske.

»Hvor har De stukket Deres Kursbog hen?« spurgte jeg.

»I det lille Rum ved Siden.«

»Her er den,« sagde jeg og trak den frem. Wardrop saa pludselig ud, som havde han set en Aand. Han pressede Haanden mod Panden og begyndte at løbe omkring i Værelset som en Gal.

»Men det er jo ganske umuligt. Tasken var jo saa tung, da jeg gik fra Banegaarden, at jeg maatte bytte Haand hele Tiden. Da jeg naaede Huset her, satte jeg den fra mig og forsøgte at aabne Døren, som var aflaaset —«

»Nej, den var aaben,« afbrød jeg ham.

Han standsede og saa paa mig: »Sandsynligvis er vi begge forrykte,« sagde han. »Jeg kan forsikre Dem for, at jeg gjorde mig de største Anstrengelser for at aabne Døren; alle Døre bliver jo omhyggeligt lukkede her i Huset.«

»Ikke destomindre var Døren her aaben, da jeg kom ned ad Trappen.«

Vi var saa fordybede i vor Underholdning, at vi ikke hørte Skridt nærme sig. Pludselig stod Grete Flemming paa Tærskelen.

»Hvad er her i Vejen?« spurgte hun ængsteligt. »Er nogen brudt ind her i Huset?«

Jeg gav hende den nødvendige Forklaring, hvorefter hun — erindrende sig sit mangelfulde Toilette — skyndte sig op paa sit Værelse.

»Gaa De i hellere i Seng,« sagde Wardrop til mig, idet han greb efter sin Hat. »Jeg tager paa Banegaarden. Klokken fem afgaar første Morgentog; jeg vil dog se, hvem der forlader Bellwood med det.«

»Klokken er kun halvtre, bemærkede jeg. »Lad os først endnu engang se efter derude.«

Dette Forslag tiltalte ham meget. Vi fik tændt Lygten og gennemsøgte nu hele Haven og Omegnen af Huset, men forgæves. —

Lidt over fem vendte Wardrop fuldstændig udmattet tilbage fra Banegaarden; der var ingen Passagerer taget med Morgentoget.

Jeg søgte ilsomt min Seng for at faa lidt Ro, men det Spørgsmaal pinte mig uafbrudt: Hvem har oplukket Forstuedøren og ladet den staa aaben?

4. KAPITEL

Da jeg næste Morgen saa mig i Spejlet, kendte jeg knap mig selv igen. Min Næse var opsvulmet og i Panden havde jeg en vældig Bule. Frøken Flemming blev helt forskrækket, da hun saa mig.

»Ja, De har et fremmed Ansigt for dem,« sagde jeg. »Jeg forsøgte, at faa Bulen skjult med Talkum, men det gjorde kun Sagen værre, for nu ligner den en snekronet Bjergtop.«

Frøken Flemming smilede. »Jeg kan fortælle Dem, «sagde hun, »at jeg er meget glad over, at De har antaget Dem min Sag.«

Jeg rødmede; hvad jeg hidtil havde opnaaet, var jo ikke saa overvældende.

»Jeg vilde gerne stille Dem et Par Spørgsmaal, før der kommer nogen ned til Frokost,« sagde jeg undvigende, »Hvad hed den Pige, som den Nat hjalp Dem med at gennemsøge Huset?«

»Annie.«

»Og de andre Piger?«

»Delia og Rose.«

»De kan ikke fortælle mig noget nærmere om Dem?«

»Ikke andet end at Rose er tyk og gammel, Delia ung og smuk. Hun synes at nære en vis Interresse for Carter.«

Delia lod aabenbart til at have et stort Hjerte baade Carter og Betjent Shields havde Plads i det.

Wardrop traadte nu ind i Stuen. Begge de gamle Damer indtog Frokosten paa deres Værelser; vi tre spiste altsaa sammen. Underholdningen gik imidlertid trægt, da Wardrop var nervøs og forvirret.

»Jeg maa afsted med 9.30 Toget, Grete,« ytrede han. »Maaske kommer jeg tilbage til Aften. — Vi ses vel ikke mere, Herr Knox; jeg giver Dem endnu en Undskyldning for inat. Farvel.«

Da Døren havde lukket sig efter ham, saa den unge Pige forskende paa mig.

»De har ikke sagt mig Sandheden, Herr Knox,« sagde hun. »Der maa være tilstødt Heinz noget, saa forstyrret han var.«

»Hans Rejsetaske er stjaalet,« erklærede jeg, »det er vel Grunden.«

»Talte han ikke et Ord om Far?«

»Nej.«

»Muligvis ved han intet om Fars Forsvinden.« Frøken Gretes Øjne fyldtes med Taarer. »Jeg er bleven noget nervøs«, tilføjede hun. »Sig mig gik de forbi min Dør inat og rørte ved Haandtaget?«

»Jeg har ikke været i Nærheden af Deres Dør.«

»Da hørte jeg en passere forbi. Ogsaa i anden Etage gik nogen omkring, vistnok to Personer. Pigerne ligger i den anden Fløj, saa dem kan ikke have været.«

Denne Meddelelse gjorde et stærkt Indtryk paa mig, og jeg foreslog strax at gennemsøge Husets øverste Etage. Saa kravlede vi da op ad den smalle Loftstrappe til Tagværelserne. Ved Enden af en lang Korridor stod Familien Maitlands store Kufiert; der var ogsaa et Par Stiger og en gammel Komode, hvis ene Skuffe stod halvt aaben; men intet mistænkeligt var at se. Dog, da vi atter gik ned ad Loftstrappen standsede Grete pludseligt og stirrede paa det hvidskurede Trappegelænder. Jeg fulgte hendes Blik og blegnede: midt paa Gelænderet sad Aftrykket af en blodig Haand!

Pletten havde ikke været der længe efter dens rødligtbrune Farve at dømme, sandsynligvis en fem seks Timer; Haanden havde været kort og bred, Fingerspidserne vidt spredte fra hverandre. Grete skælvede; jeg halvvejs bar hende ned i Spisestuen.

»En ond Aand synes at forfølge mig,« bemærkede hun med et bedrøvet Smil, da hun atter havde fattet sig. »Mit eget Hjem forlod jeg paa Grund af Indbrud og nu sker det

samme her — og begge Steder var Huset særlig godt aflaaset.«

Det stod mig klart, at en og samme Person var paa Spil i begge Huse. Tjenestefolkene kendte jeg; ingen af dem saa ud til at være snedige Gavtyve. Gerningsmændene maatte altsaa søges udenfor.

Klokken lidt over ni kom Bella løbende ind i Værelset.

»Frøken Johanna,« stammede hun, »Frøken Johanna er — er forsvunden.«

»Er min Tante ikke paa sit Værelse?« spurgte Grete bestyrtet.

»Gaa selv op og se efter, Frøken,« svarede Bella, hvorefter vi alle tre ilede op ad Trappen.

Frøken Johannas Værelse var tomt; Sengetæppet var kastet tilside, som om hun pludselig var sprunget op. Der herskede den syndigste Uorden, en Stol var væltet, et Billede var revet ned, alt tydede paa, at en Kamp havde fundet Sted. Nu tog Grete Frøken Johannes nye Kappe op: den var bedækket med Blod.

»Hun er myrdet?« raabte Grete. »Gaa ned til Gartneren,« sagde hun derpaa til mig. »Han vil hjælpe Dem med at gennemsøge Haven og Kælderrummene; Bella og jeg tager saa Værelserne.«

Men hverken Grete eller Gartneren opdagede noget. Saa gik Grete ned til Frøken Lætitia, hvem hun skaansomt meddelte det skete. Men Tanten vilde ikke tro det.

»Naar alle hendes Klæder er der, saa er hun gaaet i Søvne,« sagde hun. »Hun har Anlæg i den Retning.« Men da Tiden gik, uden at Johanna kom tilsyne, tillod hun mig dog at telefonere til Hunter. Han ankom Kl. 3. Hans Undersøgelse var hurtig og grundig; et sammenrullet Stykke Papir som laa i Papirkurven, stak han til sig. Et Billede hang skævt over Kaminen; han steg op paa en Stol og tog det ned fra Væggen. Derved afsløredes en lille Aabning, i hvilken vi fandt gemt en Kærlighedsroman og en Krukke Hudcreme. Vi lo uvilkaarligt; disse Genstande var typiske for den kære gamle Dame, som endnu havde bevaret sit ungdommelige Sind.

Dog — vi fandt tillige noget andet: helt bagest laa en Lap hvidt Papir, paa hvilket stod skrevet Tallet »*Elleve Toogtyve!*«

5. KAPITEL

Heinz Wardrop kom tilbage fra Byen endnu medens Hunter var midt i sin Undersøgelser. Jeg fortalte ham om Formiddagens Begivenheder, hvad der højlig forøgede hans Forvirring. Han var iøvrigt en net Fyr med troskyldige blaa Øjne og blondt Haar, saa jeg kunde godt forstaa, at Grete syntes om ham. Han blev naturligvis endel forbauset ved at se Hunter hos os, men fulgte villigt med os op paa Tagværelserne. Ved Siden af den store Komode fandt Hunter et Par Blodsddraaber, ligeledes ved et Hjørne af den aabne Skuffe saas Blodspor. Hunter tog nu sin Lommebog frem og rettede nogle Spørgsmaal til os.

»Hvor gammel var Frøken Johanna Maithland,« begyndte han.

»Femogtredsindstyve Aar,« svarede Grete.

»Har hun modtaget noget Truselsbrev?«

»Ikke det jeg ved.«

»Naar hørte De den mistænkelige Støj, Frøken Flemming?«

»Omkring Klokken halvto.«

Et mørkt Hul gabede os i Møde. Hunter afrev en Tændstik og saa ned.

»Hørte De nogen Lyde, som kunde tyde paa, at der fandt en Kamp Sted? Skænderi eller Skrig?

»Nej.«

»Heller ikke har jeg hørt noget af den Slags,« indflettede jeg, »det eneste jeg hørte var Herr Wardrops Forsøg paa at komme ind her i Huset. Jeg gik saa ned og fandt, som De ved, Døren aaben.«

»Kom De hjem fra Byen Klokken halvto?« spurgte Hunter Wardrop.

»Ja, fra Banegaarden.«

Hunter saa skarpt paa ham. »Sidste Tog ankommer Klokken 12.30,« bemærkede han langsomt, »bruger De godt en Time om det Stykke korte Vej fra Banen hertil?«

Wardrop syntes ilde berørt, og jeg bemærkede, hvordan Gretes Øjne udvidede sig af Skræk.

»Jeg gik ikke lige hjem,« brummede Wardrop.

»Hvor var De da henne?« spurgte Hunter, »Jeg har ganske bestemte Grunde til at stille dette Spørgsmaal.«

»Deres Grunde vedkommer mig ikke — tror De virkelig, at jeg vilde krumme et Haar paa den gamle Dames Hoved?«

»Aldeles ikke,« svarede Hunter. »Kun er det mig paafaldende, at De ikke kan forklare mig, hvad De har taget Dem til en hel Time, ovenikøbet ved den Tid, hvor alt dette skete. Men derom senere. Foreløbig synes det mig ganske afgjort, at Frøken Maithland ikke var død, da hun blev skaffet ud af Huset.«

»Skaffet ud af Huset,« gentog Grete. »Tror De da at hun er bortført?«

»Muligvis. Hele Sagen er noget gaadefuld. Findes her noget ubenyttet Værelse eller skjult Rum, hvor man kunde skjule et Lig?«

»Ikke saa vidt jeg ved,« svarede Grete og aftørrede en Taare.

»Du skulde lægge Dig lidt, Grete,« sagde Wardrop. »Du maa være meget medtaget.«

»Sove!« udbrød hun oprørt. »Tror Du jeg kan sove? Først forsvandt Far og nu Tante Johanna. Heinz ved *du* hvor Far er?«

(Fortsættes.)

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

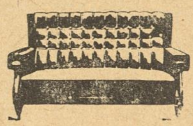
Møbler
paa Kredit fra 4 Kr. mndl. Henstand under Lockout og Strejker.
Chr. Larsen,
75, Godthaabsvej 75. (Hj. af Nr. Fasanvej).

Efter hendes Kogebog.

Fruen (til den ny Kokkepige): Og saa vil jeg med det samme gøre Dem opmærksom paa, at der er tre Ting, jeg ikke kan taale: Gule Ærter, Plukfisk og Modsigelser!

Ung Forretningsmand.

Tjeneren byder Ost til Jøden og hans Søn, og Sønnen hvisker til Faderen: — Tag den hollandske, Fa'r, den har mindre Huller end Sweitzeren!

Luksus.

Gæsten (i Landsbykroen): Hør, Hr. Vært, har De ikke en Tandstikker?

Værten: Jeg havde en, men den smed en ung Løjtnant væk i Morges!

Formildende Omstændigheder.

Onkelen: Det er dog skrækkeligt, saa Du bruger mange Penge.

Nevøen: Kun i den *første* Halvdel af Maaneden, Onkel — i den anden Halvdel bruger jeg slet ingen!

Der er Forskel.

Malerinden (til den nøgne Model): De ser saa genert ud; har De aldrig staaet Model før?

Modellen: Jo—o, men kun for Herrer!

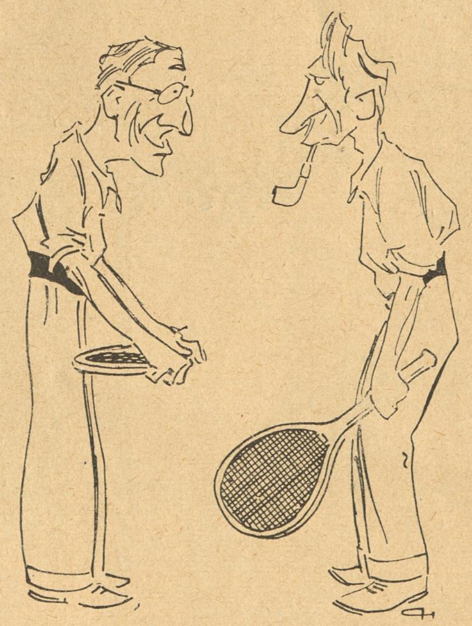

Billig Hævn.

— Naa, De er nok bleven Uvenner med Deres Chef!

— Ja, nu ler jeg ikke mer, naar han siger en Vittighed!

Formildet Omstændighed.

— Har Du hørt, at Komponisten Adolf Lund har udgivet en ny Komposition, en »Foraarsvals.« Der er et udmærket Motiv i den!

— Aah, i enhver Forbrydelse kan man jo finde et godt Motiv!

Pædagogik.

Moderen (til lille Carl): Hvorfor kommer Du dog saa sent hjem fra Skolen i Dag, Carl?

Carl: Jo, for Læreren lod mig sidde en Time over, fordi jeg ikke kunde finde Moskva paa Europa-Kortet!

Moderen: Kan Du hilse din Lærer i Morgen og sige fra mig, at Moskva blev brændt lige ned til Grunden i 1812. Det er ved Gud en Skandale, at en Lærer ikke ved det!

Lige tilpas!

Fruen (til sin Tjenestepige): Hvis den Slags hænder eengang til, Nora, saa maa jeg fæste en anden Pige!

Nora: Det er skam udmærket, Frue, for her er virkelig ogsaa altfor meget at gøre for een!

Betinget benaadet.

Stuepigen — La' vær at ta' mig om Livet.

Husets Søn — Aa, Omforladelse, jeg skal ikke gøre det mer!

Stuepigen — Det kan være nok med, at De be'r Omforladelse.

EUROPAS SMILEBAAND

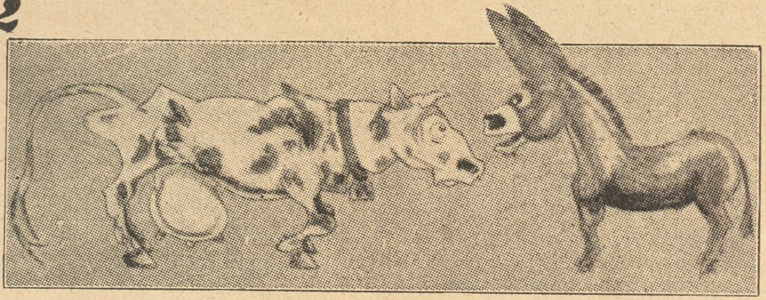

— Se dig for, din Okse! — Jeg er en Ko, din Abekat.
(»Lustige Blätter«.)

— Fryser deres Kone ikke? Hun har jo ingenting om Halsen! — Et Halsbaand til 10,000, kalder De det for Ingenting?
(»Fliegende Blätter«.)

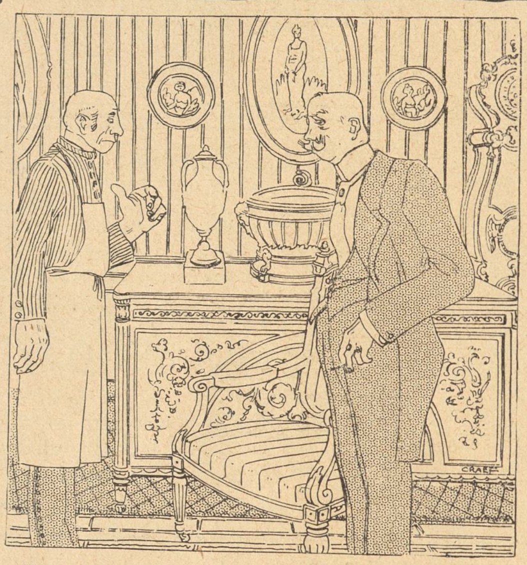

Tjeneren: Der staar en fattig Mand herude og spørger, om Hr. Baronen kan give ham lidt at bestille.
Baronen: Jo, bevares. Giv ham et Par gamle Blade, saa kan han læse dem!
(»Simplicissemus«).

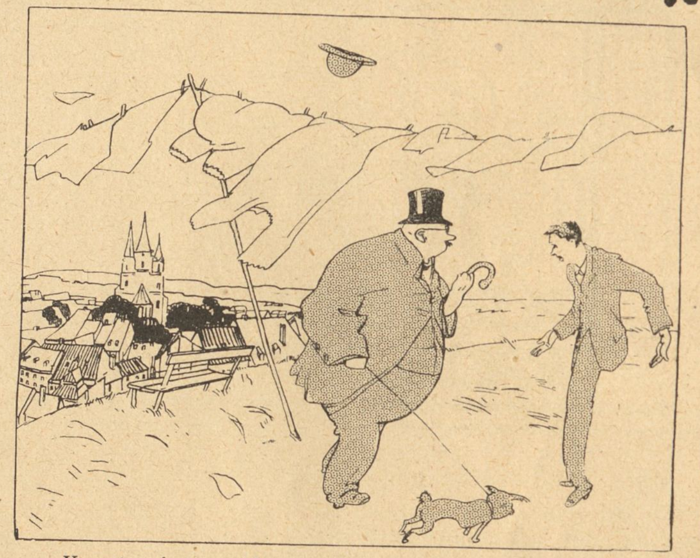

Kontoristen (der møder sin Chef i Stormvejr) — Undskyld Hr. Grosserer, at jeg ikke tager Hatten af!
(»Meggendorfer Blätt«).

Direktören: — Ni vil ha en tragisk roll säger ni. Nåväl, ni skall få en, den mest tragiska jag vet. Ni får spela hjältinnans mor i den här pjäsen, för hon dör 20 år före första akten.
(»Strix«).

På det vegetariska pensionatet.
— Värdinnan: — Skynda sej ät (spise) nu, fröken Karlsson, annars vissnar maten!
(»Kurr«.)

Michelin Cykleringe
Kongelig Kvalitet.
Folkelig Pris.

Rød Indmad

10/4. Det er kækt gjort af *Thor Lange* at sidde i Moskov og fornærme *Klaus Berntsen* i København og endda tilbyde at rejse hertil for at tage sin Straf sammen med *Arendrup*.

— Aa, ja, Men jeg vil dog først blive rigtig imponeret, hvis Lange fra København fornærmer den russiske Forsvarsminister og saa er rede til at tage et Par Aar i Peder Poul!

11/4. Jeg var til Møde i K. K. K. — de københavnske Kvinders Kaffevogns-Selskab — og hørte Arkitekt *Heinrich Hansen* beklage sig over, at der var bleven brugt for mange Bønner, og da jeg gik derfra, var min Tro bleven stærkt svækket.

— Tænk, og det var endda et *Bønnemøde*.

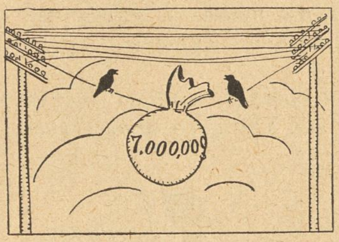

12/4. Nu viser det sig, at »Store Nordiske« har givet over 7 Millioner Kroner i Nettoindtægt, det er da et Selskab, der bærer sig.

— Jamen Pengene hænger i en Traad!

13/4. Det er kedeligt med det Vrøvl i Nattevagtkompagniet; nu ved jeg ikke, hvilket jeg skal vælge af de mange Tilbud angaaende Nattevagten.

— Var det mig, valgte jeg *Rembrandts*.

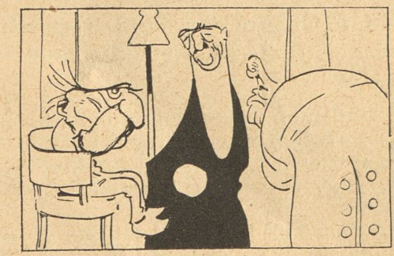

14/4. Pastor *Norlander* skal ha' Tak for den »med de indskrumpne Hjærners Parti«; han har dermed sat Politikerne indenfor Gammelmandsvældet i Landstinget paa den rette Plads, saa de nu staar helt oplyste.

— Ja, og halvt opløste.

15/4 Fru *Charlotte Norrie* har henvendt sig til Biskopperne med Forespørgsel om ikke Præsterne i Danmark vil præke til Gavn for Fæstningen i Nordfronten.

— Ja, kunde hun faa en Præst til at gøre det fornødne Indskud, saa havde baade hun og Fæstningen faaet den fornødne Skytspatron!

Nu er de ny Kiosker snart færdige, og man spekulerer paa, hvad Aktieselskabet vil bruge de gamle til.

— Der er Tale om en Stiftelse for ældre trængende Kioskdamer.

Direktør *Loewenstein* vil købe Flyvepladsen for 15.000 Kr. og ansætte *Bendt Rom* som Overflyver.

— Saa tror han naturligvis, at alle Veje vil føre til *Rom*.

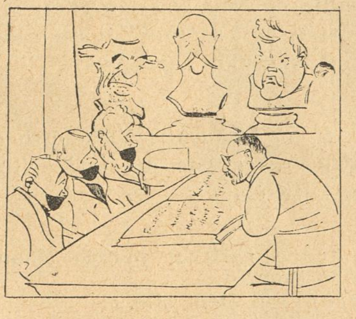

General *Arendrups* Vidneførsel mod *Klaus Berntsen* følges med spændt Opmærksomhed. Vidnernes *Munde* var imidlertid lukkede med 7 Segl, og de havde *lovet* baade til højre og til venstre at forblive tavse. De maa jo fejle noget.

— Skal vi sige *Mund- og Lovesyge!*

16/4. Kong *Alfonso* af Spanien har atter været Genstand for et Attentat, men han klarede den ogsaa denne Gang og stoler paa sit Held i Fremtiden.

— Tja — Haabet er jo *spanskgrønt*.

Hr. *Ivar Schmidt* han klarer den fint
og staar som Teatrets Messias.
Skøn var *Peter Fjelstrups* mægtige Kunst
— den rene Sven Gali — mathias!

17/4. Damefrisørinderne er meget vrede over, at de ikke kan faa Lov til at lægge Beslag paa deres Medhjælp til ud paa Natten og Søndagen med.

—Jeg vil anbefale, at det Haar, de ikke kan opsætte den ene Dag, det kan de opsætte til den næste.

18/4. Det gik alligevel ganske godt med det svenske Selskab under Direktør *Falck* paa Frederiksberg Teater. Nu behøver vi vel næppe at sende Bud efter ham til næste Aar.

— Jo, *Falck* maa man skam altid sende Bud efter!

20/4. Det er mærkeligt med disse Ægteskabskomedier paa Teatrene, som f. Eks.: »Hans eneste Kone« og »Hendes Mands Ven«; man hører aldrig noget om, hvordan det gaar med Ægteparrenes Børn.

— *Ungerne* er paa Folketeatret.

21/4. Jeg ser, at Detektivbureauerne er angageret af en Del større Forretninger, hvor Snushanerne skal gøre Indkøb paa Skrønt. Kan den ogsaa gaa?

— Det bliver i hvert Fald vanskeligt at gøre *Skinindkøb* i en Osteforretning.

Hans Hjærte sad et Sted, hvor ingen kunde komme,
men der var godt med Plads i Mandens »store Lomme.«

LIND-HANSEN
ILLUSTRATIONS-ANSTALT
KØBMAGERGADE 67-69 : TELEFON BYEN 566 v.
CLICHEER · KATALOGER REKLAMER · TEGNINGER.
ILLUSTRATIONER AF ENHVER ART.

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2 MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Forlov-elsesringe 14 & 18 Karat.
Th. Halgreens Specialforretning.
Gothersgade 34, ligefor Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880

Hoved-Depot
„Français".
Gummivarelageret.
16, Lille Kongensgade 16.
Forlang Prøver og Prisliste.
Benyt Hygiejne-Modersrøjten.

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Imellem os.

Redaktør *Axel Wessel* træffes paa »Ravnen«s Redaktionskontor, Nørre Farimagsgade 49, 2. Sal, Mandag, Tirsdag, Onsdag og Lørdag Eftermiddag fra Kl. 2—4 og Fredag Aften fra Kl. 7—9.

»Ravnen«s Telefon: Central 1189.

V. Hansen. De vil se Deres lille Skuespil paa Tryk, men i forkortet Form.

Godgørenhed.

Fruen (kommer ned til Ostehandleren):

»Hør — ved De hvad min gode Madsen,
jeg maa i Dag alvorligt paa Dem skænde!
Tænk Osten, som De sidst mig solgte
var raadden helt; at sligt mig kunde hænde
her — i en anerkendt Forretning —
jeg aldrig havde tænkt.«

Madsen (forekommende):

»Var Osten virk'lig saa elendig, Frue,
da vil saa gerne jeg den bytte:
det er min Skik. Naar Varerne ej due
de ta's tilbage og erstattes.
Jeg godtgør Osten, hvis den ej er kastet
af Fruen ud i Skraldespanden.«

Fruen (overrasket og fortrydelig):

»Hvad! — Gør De! Aa — hvor dumt dog at forhastet
jeg saa gav bort den. Det var Skade,
jeg ikke vidste det; jeg bare tænkte —,
— den raadden er — kan ikke byttes —,
vi havde netop Vask den Dag, jeg skænkte
den derfor til min Vaskekone.
Hun blev saa glad — det sølle Skind forresten,
men hvis jeg havde vidst — naa, hvad?
Man skal ogsaa stundom tænke lidt paa Næsten.

V. H. Stille.

Jens Jensen, Esbjerg. Nej! den oser stærkt — til Trods for, at den er gammel!

L. Mouritzen. Vi bruger den ene.

Bonden, der er bleven kørt over af Automobilet, og som nu staar paa Hovedet: A ska mæld ham — A ser han har Nr. 99 x!«

O. C. O. De synes at have Talent for at stille en Sag paa Hovedet; at vise et Menneske i samme Situation har De endnu ikke helt Taget paa!

R. C. S. Q., Aarhus. Vi lader hermed et Par Prøver paa det jyske Vid gaa over i Historien.

Læreren: »Hvor mange Maaneder har 28 Dage?

Drengen: Dem alle.

En berømt Kunstner gik en Dag ned ad Gaden og opdagede her en lille snavset Knægt. Kunstneren standsede foran Drengen, betragtede ham, og spurgte: »Hvor gammel er Du?« — »Jeg er 6 Aar.« — »Næ, Du maa være ældre?« — »Nej, jeg er ikke.« — »Gud maa vide, hvordan en Dreng kan blive saa snavset paa 6 Aar!« sagde Kunstneren og gik filosoferende bort.

Ubekendt Kunstner: Vi benytter herved Deres Tegning med tilhørende Tekst:

Konen: Kan jeg ikke faa denne Tandbørste byttet? Den har kun været brugt et Par Gange!

I Betragtning af, at Konen kun har én Tand, synes vi, at Manden skulde opfylde hendes Ønske.

Ali Sindbad. »Døden og Elskeren« skal ved Lejlighed blive serveret.

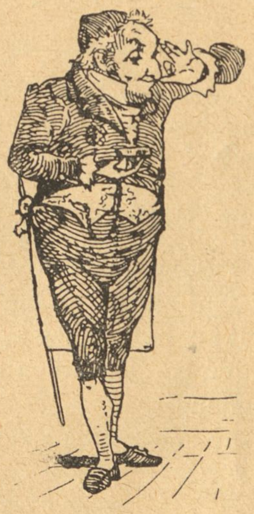

S. T. F. Vi gengiver her Deres Rebus og lader Opløsningen følge med det samme:

En Adelsmand af den gamle Skole
med Kalvekryds og broderet Kjole.
Han snuser, og i hans Smil kan man læse,
han sætter Pris paa sin romerske Næse!

Læssøe. Tak for det tilsendte, af hvilket vi vil gøre et skønsomt Udvalg. Her følger en lille Prøve paa Deres Vid:

— Hvad er Yogurth?
— Tykmælk, i hvilken der er gaaet Videnskab!

Den Pensionerede: Ja, der har de høje Herrer skam Ret — det har altid været vor tunge Lod og gaa rundt og slæbe paa Musiken!

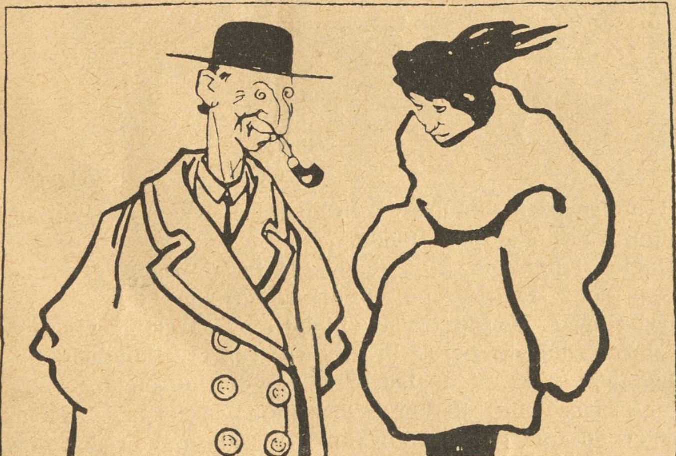

Tegning af Chr. Hoff

— Har De hørt, at Kafe »Pæren« er gaaet fallit?
— Saah?
— Jo, ser De, Værten havde været saa uheldig at faa Hankene paa venstre Side af Kopperne, og det holdt Gæsterne ikke ud i Længden?

Tegning af R. Storm-Petersen.

— Det er ogsaa Pokkers med de Digtere! Bedst som man gaar og taler fornuftigt med dem, saa er de helt oppe i Skyerne!

Tegning af P. Tabor

— Maa man nu ikke være stolt af saadan en Datter? Nu er hun bleven saa fin, at jeg ikke mere maa hilse paa hende!

C. B. Møller & Co.s Cigaretter

Hævet over enhver Konkurrence:
Rose No. 101 ...... 15 Stk. 10 Øre
Zouav a la Algier 15 » 10 »
Monaco med Kork 10 » 10 »
etc.

Traadløst Telegram fra Mars.

(Fra »*Ravnens*« Korrespondent).

Kære *Ravn!* — —
heroppe paa Mars
Er der Ballade, Gud Fader bevar's!
Jordmødre, Høkre og Kræmmersvende
De er sgu ikke mer' til at kende!
Det ender min Salighed, Fanden Spil'me'
At selve Præsten begynder at filme!
Nu filmer de alle baade smaa og store
— — —
Men det er jo ogsaa Marsbebo're.
Holger og *Ida* og *Asta Nielsen*
Har ogsaa heroppe, slaaet sig paa Fil'sen.
Ole han griner, for han har jo tjent,
Mens de andre vist næppe faar 4
Procent.
Alene paa Mars kan vi nu være sikker
Paa fyrre elegante Filmefabrikker.
Hr. *Rosenbaum* sikkert for Rosen har
sør'et
Emilius Madsen si'er: det er »Massen«
der gør 'et
Einer Zangenberg einer sig morderlig
for 'et,
Hr. *Kühle* vil ikke staa ledig paa Tor'et.
Og nu *Peter Nansen*, Ih sikken Ballade,
Blot ikke det bliver til Nansens Skade,
Og *Constantin Philipsen* møder i Zobel
Ta'r selv sine Billeder i Constantin-opel

Ja, nu strømmer de til fra alle Kanter,
Det faar gaa ud over *Asta* og *Valde*
Psilander.
Direktørerne kører i fine Karéter,
Det kommer der ud af at handle med
»Meter«.
Damerne elsker kun Filmen platonisk,
Schnedler Petersen elsker den blot
*Film*harmonisk.
Endnu kan vi vandre ad *en* Drama-Sti,
Men vi *hør'* nok et fælt Kosmo-Rama-
skrig!
Saa beklager jeg alle heroppe paa
Mars —
Det gaar ud over Mo'r's Fred og ud
over Fa'r's.
De hugger Fru A, naar hun gør Toilette
Og vi selv bliver taget, naar vi er paa
Closet!
Saa ramler det hele — og tak for Kaffen,
Gud Fader befri os for Biograffen!
Maaske et Aar, maaske en Da' gaar'n
Saa ender den hele Badulje paa
La'gaar'n!
Ja, kære *Hr. Ravn*, saadan er her paa
Mars;
Hvad her videre sker, skal vel ikke
forklar's?

Da jeg lige skal afsende Telegrammet,
Er et nyt Filmselskabs Ankomst be-
rammet.
Direktøren kan sig nu i Ro og Mag
glæde.
(Direktøren er forresten *Filosofen fra*
Magsstræde).
Til mere Oplysning De sikkert ej trænger
Venlig Hilsen — saa er *den* ikke længer.

Robert Bly
(*Marsbeboer*).

(Til Illustrationen paa næste Side.)

Tak, kære Bly, for den traadløse Straale,
men med Filmen vi os let kan med Mars-
kloden maale.
Hernede paa Jorden baade tidlig og
silde,
Er alle angreben af en Filme-Dille,
Der giver sig Udslag paa Gader og
Stræder,
Saa *Kunstens* Muse sin Afmagt begræder.
Se dette Billed', som *levende* beskriver
Filmsapparaternes sære Motiver —:
Mord og Brand og glubende Løver,
Mennesker, som al Slags Vanvid øver!
Her gælder det blot at knække og
brække sig.
— *Goethe* og *Shakespeare* ka' gaa hjem
og lægge sig!

Red.

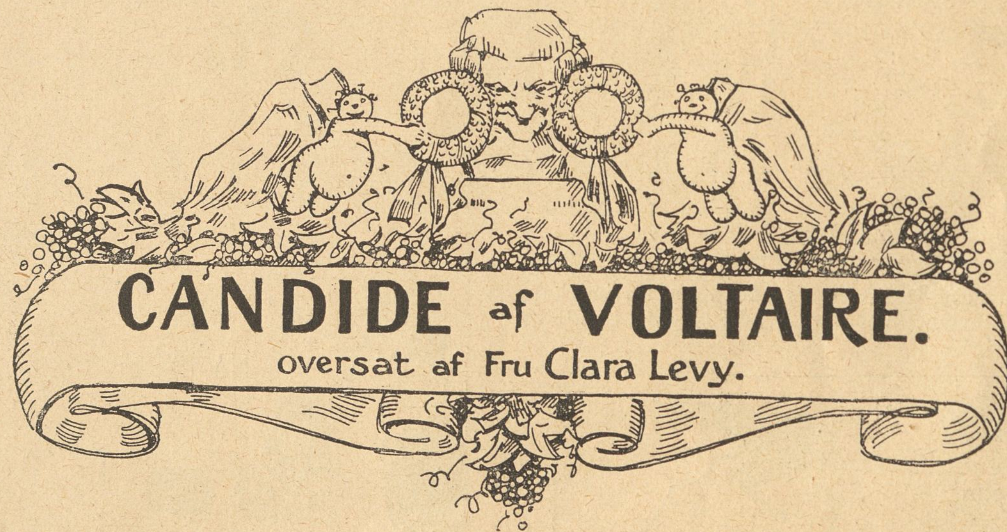

»Dette Jordskælv er ikke noget nyt,« svarede Pangloss, Forrige Aar led Byen Lima i Amerika den samme Skæbne; samme Aarsager har samme Virkninger; der maa ganske sikkert være en underjordisk Svovlstrækning mellem Lima og Lissabon.«

»Intet er mere rimeligt,« sagde Candide; »men skaf mig nu for Guds Skyld lidt Olie og Vin.«

»Rimeligt siger Du!« vedblev Filosofen. »Jeg maa bestemt hævde, at Sagen er bevist.«

Nu faldt Candide i Afmagt, og Pangloss bragte ham lidt Vand fra en Kilde i Nærheden.

Da de næste Dag krøb gennem Ruinerne af nogle Bygninger, fandt de Levnedsmidler, og det bragte dem en Smule til Kræfter igen. Saa gav de sig sammen med en Del andre til at hjælpe de Indbyggere, der med Nød og Næppe var undslupne Døden.

Nogle af de Folk, som de havde bragt Hjælp, gav dem et saa godt Maaltid som kunde skaffes her i Ulykken og Forvirringen. Men det var alligevel et sørgeligt Maaltid. Gæsterne vædede deres Brød med Taarer. Pangloss trøstede dem med, at saaledes maatte det nu engang være. »Thi,« sagde han, »alt her i Verden er paa det bedste; naar der er en underjordisk Brand i Lissabon, kan den ikke være noget andet Sted, thi det er umuligt, at den samme Ting paa samme Tid kan være mere end et Sted, saasom alt er saare godt.«

En lille Herre i sort Frakke, som var en af Inkvisitionsen

(Fortsættes Side 78.)

Udslag af den store Films-Dille i København Anno 1913.
(Formiddagsarbejde paa et moderne Filmsteater.)

Tegning af R. Storm-Petersen.

KUN ÆGTE KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Betjente, og som sad ved Siden af ham, tog høflig Ordet og sagde: »Herren tror bestemt ikke paa Arvesynden, ti hvis alt er paa det bedste, kan der jo hverken være Syndefald eller Straf.«

»Deres Højærværdighed maa tilgive mig? svarede Pangloss endnu høfligere. »Jeg tror paa begge Dele, thi Menneskets Syndefald og Forbandelsen maa nødvendigvis trænge ind i den bedste af alle mulige Verdener.«

»Herren tror altsaa ikke paa den fri Vilje!«

»Deres Højvelbaarenhed maa meget undskylde,« svarede Pangloss. »Den fri Vilje kan jo godt forliges med den absolute Nødvendighed, thi det er nødvendigt, at vi have den fri Vilje; den forudbestemte Vilje . . .«

Pangloss var midt i sin Udvikling, da Betjenten gjorde Tegn med Hovedet til sin Tjener, der var ved at skænke ham et Glas Portvin.

SJETTE KAPITEL

Hvorledes der bliver holdt en herlig Auto-da-fe for at afværge Jordskælv, og hvorledes Candide bliver kagstrøget.

Da Jordskælvet havde ødelagt Totrediedelen af Lissabon, havde Landets kloge Hoveder ikke kunnet finde sikrere Middel til at forebygge total Ødelæggelse, end at holde en herlig Auto-da-fe for Folket; Universitetet i Coimbra erklærede med Bestemthed, at nogle Mennesker, som blev ristede ved en langsom Ild, og under stor Højtidelighed, vilde være et ufejlbarligt Middel mod Jordskælv.

Som Følge deraf blev en Biskayer, der var bleven overbevist om at have giftet sig med sin Gudmoder, og to Portugisere, der havde skaaret Spækket ud af en Høne. før de spiste den, arresterede. Og da nu Maaltidet var endt, blev Pangloss og Candide hentede, den første fordi han havde snakket, den anden, fordi han havde hørt efter med en bifaldende Mine. De blev hver for sig ført til Kamre, hvor Solen aldrig kunde genere dem, da de var kolde som Iskældere; otte Dage efter blev de klædte i San-benito og man prydede deres Hoveder med Papirshuer. Candides Hue og Dragt var bemalet med omvendte Flammer og med Djævle uden Hale og Kløer. Men Pangloss Djævle havde Hale og Kløer, og Flammerne vendte opad. Saaledes klædte vandrede de i Procession; de hørte paa en trøsterig Tale og en dejlig skingrende Musik. Candide blev pisket efter Noder i Takt med Sangen. Biskayeren og de to Mænd, som vilde spise Flæsk, blev brændte og Pangloss blev hængt imod al Skik og Brug.

Samme Dag skælvede Jorden atter under skrækindjagende Bulder.

Candide var ude af sig selv af Angst og Forfærdelse; han rystede paa alle Lemmer og tænkte ved sig selv: hvis dette er den bedste af alle Verdener, hvorledes maa saa ikke alle de andre være? Lad endda gaa, at jeg er bleven pisket, det blev jeg jo ogsaa hos Bulgarererne. Men at jeg har maattet se Dig, min kære Pangloss, Du den største Filosof i Verden, blive hængt, uden at jeg aner hvorfor? At jeg har maattet se Dig, min kære Gendøber, Du det bedste Menneske paa Jorden, drukne i Havnen! Og at jeg maa høre, at De, Frøken Kunigunde, Perlen blandt Piger, er bleven bugsprættet, det er næsten mere end jeg kan holde ud!

Han vendte sig bort og vilde gaa, men kunne næppe bevæge Benene. Han havde maattet høre en Præken, var bleven pisket, havde faaet Syndsforladelse, og var bleven velsignet da en gammel Kælling kom hen til ham og sagde: »Vær kun ved godt Mod min Søn. og følg mig!«

SYVENDE KAPITEL

Hvorledes den gamle Kælling sørger for Candide, og hvorledes han finder sin Elskede igen.

Candide fik ikke mere Mod, men han fulgte dog den gamle ind i en forfalden Rønne. Der gav hun ham en Krukke Salve til at smøre sig med, bragte ham Mad og Drikke og pegede paa en smuk, lille Seng; ved Siden af Sengen laa en hel Klædning.

»Spis, drik og sov,« sagde hun til ham; »Vor Frue af Antocha, den hellige Antonius af Padua og den hellige Jakob af Compostella tage Dem i sin Varetægt. I Morgen kommer jeg igen.«

Candide, der var meget forbavset over, hvad han havde set og gennemgaaet, men dog mest over den gamles Venlighed, greb hendes Haand for at kysse den. »Nej, det er ikke min Haand, De skal kysse,« sagde den gamle. »I Morgen kommer jeg igen. Gnid Dem nu godt ind med Salve, spis og sov.«

Candide baade spiste og sov tiltrods for alle sine Ulykker. Næste Dag bragte den gamle ham Frokost, besigtigede hans Ryg og smurte den selv med en ny Salve; senere paa Dagen brugte hun ham Middagsmad og om Aftenen kom hun igen med Aftensmaden. Dagen efter gik det paa samme Maade.

»Hvem er De,« spurgte Candide atter. »Og hvad er Grunden til Deres Godhed?« »Hvorledes skal jeg dog vise Dem min Taknemmelighed.«

Den gamle Kælling svarede ikke et Ord; men en Aften kom hun tilbage uden Aftensmad.

»Kom med mig,« sagde hun, »men tal ikke.« Hun tog ham under Armen og førte ham med sig omtrent en Fjerdingvej ud i Landet; tilsidst kom de til et ensomt Hus, der laa skjult bag Haver og Kanaler. Den gamle bankede paa en lille Dør. Den blev lukket op, og hun førte Candide ad en hemmelig Trappe ind i et gyldent Kabinet, lod ham sætte sig paa en Brokades Sofa, gik sin Vej og lukkede Døren. Candide troede, at han drømte og antog sit Liv for en bedrøvelig Drøm, men det nærværende Øjeblik for en lykkelig Drøm.

Den gamle kom snart tilbage. Med Besvær understøttede hun en skælvende Kvinde, som var indhyllet i et Slør og straalede af Ædelstene; hendes Skikkelse var majestætisk. »Tag Sløret bort,« sagde den gamle til Candide. Den unge Mand nærmede sig og løftede frygtsomt Sløret; han troede, han saa Frøken Kunigunde; han saa hende virkelig; det var hende selv. Kræfterne svigtede ham, han kunde ikke sige et Ord men faldt bevidstløs om ved hendes Fødder. Kunigunde sank om paa Sofaen. Den gamle Kælling stænkede dem over med Spiritus; de kom til sig selv igen og talte med hinanden; i Begyndelsen var det kun afbrudte Ord, Spørgsmaal og Svar, som krydsede hinanden, Suk, Hulken og forvirrede Skrig. Den gamle tyssede paa dem og lod dem være alene.

»Det er Dem — De lever!« raabte Candide. »Og jeg skal genfinde Dem her i Portugal. De er altsaa ikke blevet voldtaget eller har faaet Maven sprættet op, som Filosofen Pangloss har forsikret mig?«

»Jo vist,« svarede den dejlige Kunigunde, »men man dør ikke altid af disse to Tilfælde.«

»Men Deres Fader og Moder, er de ikke blevne dræbte?«

»Jo, det er kun altfor sandt,« svarede Kunigunde grædende.

»Og Deres Broder?«

»Min Broder blev ogsaa dræbt.«

»Men hvorfor er De her i Portugal, og hvorledes har De faaet at vide, at jeg ogsaa var her, ved hvilket Mirakel har De ladet mig bringe til dette Hus?«

»De skal faa det altsammen at vide,« svarede hun, »men først maa De fortælle mig alt, hvad der er hændet Dem lige siden det uskyldige Kys, som De gav mig og efter de Spark, som de fik.«

(Fortsættes.)

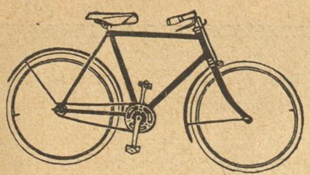

Bifortjeneste ved Salg af Alemannia-Cycler.

Forlang **illustreret Katalog** Nr. 45 over Cycler og Tilbehørdele **gratis** og **franko** forinden De køber.
Pneumatikdæk Kr. 2.15, 2.85, 3.10, 4.20, 4.90, 5.80, **Slanger** Kr. 1.80, 2.25, 2.40, 2.95, 3.00, 3.65
Acetylengaslygter Kr. 1.35, 2.25, 3.30, 3.85.

J. Fries, Beseler Eft., Cyclefabrik, Flensborg.

Mælkeriet Enigheden.

Aarsagen til Omsætningens Stigning er Varernes Kvalitet.

Vore 51 Vogne kører overalt.

Telefoner 2146 & 6270.

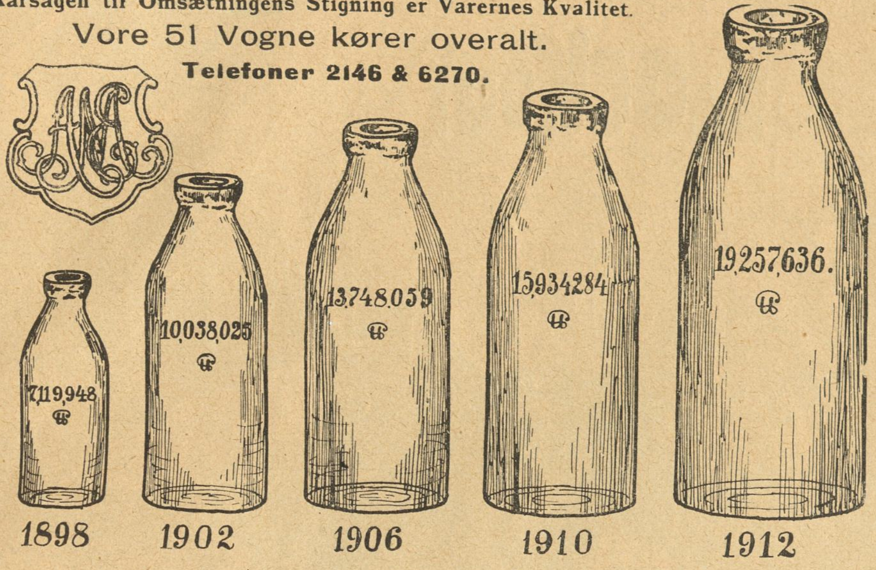

Holbergsgade 6

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faas overalt
à 25 Øre

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

Sygeplejeartikler
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Bog- og Papirhandelen
„FREMAD"

Frederiksborggade 33

Telefon 7106

fører Lager af ca. 1000 Nr. af
Gyldendals store Prisnedsættelse.
Katalog udleveres gratis.

Der tilbyder sig her en enestaaende Lejlighed til at supplere sin Bogsamling, og tilbyder vi efter nærmere Aftale, at levere større Bogsamlinger **paa Ratebetaling.**

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet. 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af A. Koch.

Nu driver Lockoutens Dødssejler frem
mod Arbejdets Kyst, mod de tusinde Hjem.
Guldets Magnater har grebet om Styret,
og Nøden blev straks til Sejladsen forhyret.

Men ude paa Stranden staar senede Mænd,
som aldrig med Fejhed og Løgn gik i Spænd.
De nittede sammen en broderlig Kæde,
som Ingen i Verden i Støvet kan træde.

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 18. Torsdag, den 1. Maj 1913

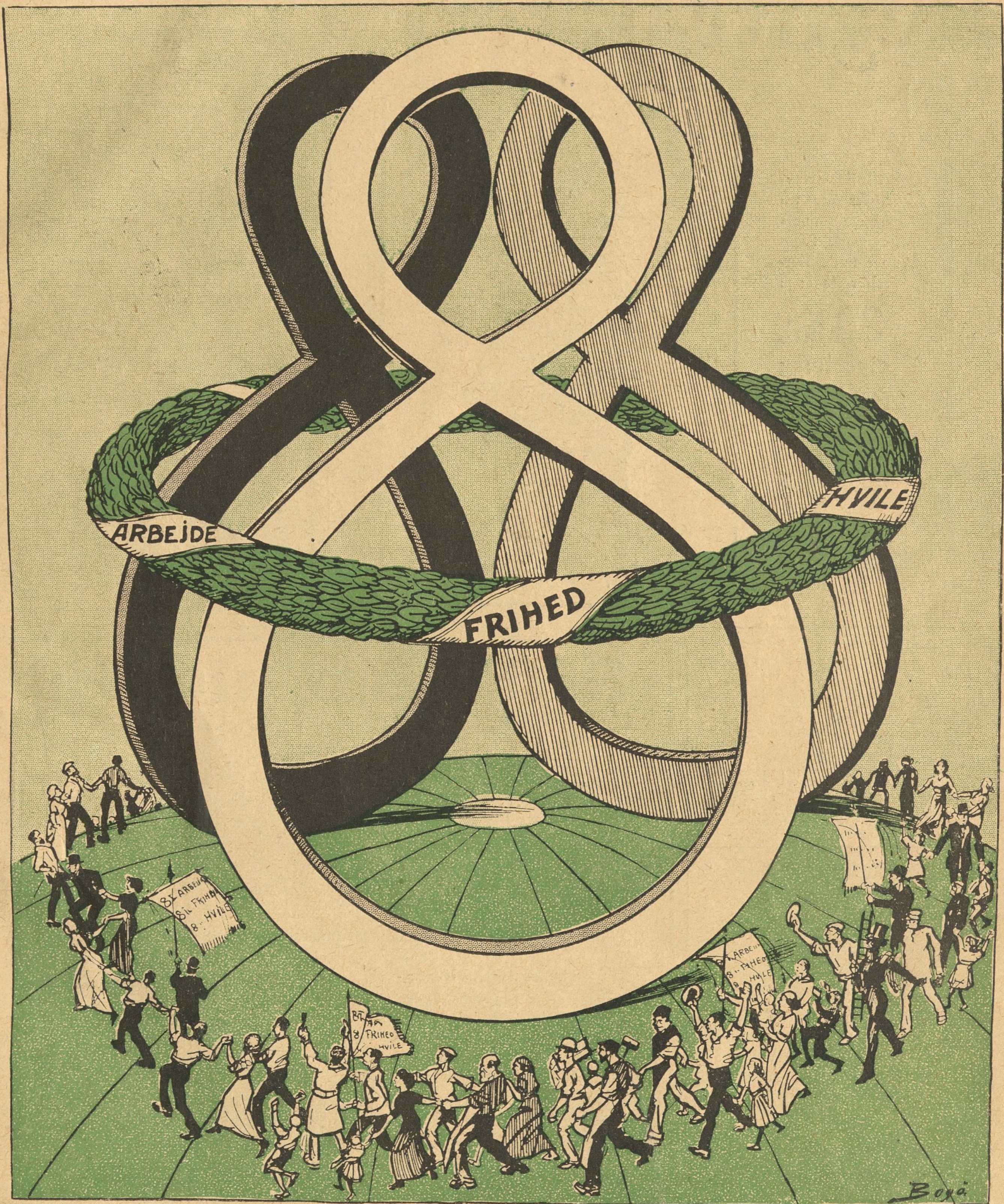

Tegning af CHR. BOGØ.

Under røde Silkefaner Hundredtusind Kække stile
frem at dele Døgnet ligeligt i *Arbejd', Frihed, Hvile!*

Herre **MAGASIN DU NORD** Afdl.

Engelske Regnfrakker

Alle Foraarsnyheder ere nu hjemkomne. Elegante Façoner i alle Størrelser fra : : : :

30 Kr.

Cycleslag 6⁵⁰ à 14 Kr.

Arb. Ligkistemagasin.
55, Vesterbros Torv 55.
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

LAX i alle Kvaliteter.
Gaasebryst,
Oksetunger
etc. anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908.
Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.
Telefon 317 & 8231. Jacob B. Krøll,
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer..
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Særskilt Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. AUG. LARSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Militærstøvler 13,50.
„Reforms“ **Skotøjslager** for stort.
Fodtøj for 10,000 Kr. brunt og sort skal sælges til nedsat Pris.
Elegante og moderne
Herrestøvler **9 à 10 Kr.** Sko **6 à 8 Kr.**
Damestøvler **7 à 9 Kr.** Sko **5 à 7½** —
Drengestøvler **6 à 8½ Kr.** Sko **5 à 6** —
Pigestøvler **5 à 7 Kr.** Sko **3 à 4** —
Brunnelstøvler **4½ à 6 Kr.** Sko **2½ à 3** —
Lager af Alt.
Telef. 2166. 2, Teglgaardsstr. 2.

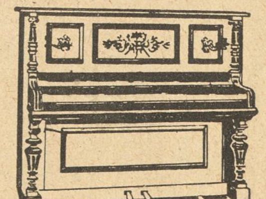

Musikforretningen „HARMONIA“
(Ved L. V. Nielsen). Tlf Byen 1858 y.
Lille Kongensgade 43.
Stort Lager af Musik-Instrumenter.
Pianoer og Orgler uden Udbetaling.
— *Brugte Instrumenter tages i Bytte.* —
Reparationer udføres omhyggeligt.
Strenge til alle Instrumenter.

Sygeplejeartikler.
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi“, København V.

Gift Dem aldrig!

før De har besøgt mine Møbelmagasiner
Adelgade 80, 86 og 87, ligefor Sølvgade.

Møbler til Sovekammer.
2 Senge med Fjedermadratser .... 85 Kr.
1 Klædeskab .... 20 »
1 Servante .... 20 »
1 Toiletmøbel .... 36 »
2 Stole .... 9 »
Ialt 170 Kr.

Møbler til Dagligstue.
1 Kanapé og 4 Stole... 95 Kr.
1 sekskantet Salonbord 25 »
1 Pillespejl med Konsolskab .... 45 »
1 Dameskrivebord ..... 35 »
Ialt 200 Kr.

Møbler til Spisestue.
1 elegant udskaaren Egetræs-Buffet .... 95 Kr.
1 Egetræs Spisebord... 32 »
6 do. Stole .... 54 »
1 Anretterbord .... 14 »
1 Mekka Chaiselong ... 65 »
Ialt 260 Kr.

Billige Afbetalingsvilkaar, 10 Aars Garanti.

Pr. kontant 10 pCt.
Alt forarbejdes paa egne Værksteder og kun damptørret Materiale benyttes.

CHR. JENSEN,
Snedkermester.
Tlf. 8862 og Hellerup 831 x.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

SKØN·VALBORGS·DAG

1.
Over alle Bakkekamme, paa en Himmel høj og klar
stiger Vaarens Sol og smelter Sølv i matte Vindusglar.
Kilder klukker smaa og viltre, Blæsten leger med dit Haar,
og et ødselt Sus af Livsmod gennem hele Verden gaar!

2.
Valborgs Dag! Det er som Pauker spiller op til Gæstebud
efter vaade, tunge Dage fyldt af Hagelsmæld og Slud.
Det er Tid for gylden Daarskab efter mager Snusfornuft;
Tid at suge hele Livet ind med Farver og med Duft!

3.
Bort fra Smudset! Slæng din Hammer hen i Værkstedsloftets Krog;
Du skal ud at mestre Sproget i den lyse Vaardags Bog!
Ud at smile, ud at juble, ud at aande Sjælen rén,
ud at spinde Haabets Guldtraad paa Naturens store Tén!

4.
Længe gik din Vej i Ødet under Frostens Himmeltegn,
til din Sjæl fik hede Længsler mod Kastanjens Blomsterregn!
Længe vandred Du i Skyggen, sled din Nakke skæv og vind,
medens Savnets raa Vandaler gik paa Hærtogt i dit Sind.

5.
Men i Dag, hvor Saften stiger fra den foraarsvaade Jord,
hvor de tyste Hymner smelter sammen til et Jubelkor,
skal Du ogsaa sprænge Hammen, vandre fra den store By,
ud, hvor alting kan sig fagert og forunderligt forny!

6.
Hils paa Solen! Dyk, foryng Dig i dens blanke Straalekrans,
til din Tanke laaner noget af det store Udsyns Glans!
Lad kun alle Svinghjul stivne! Det er jo skøn Valborgs Dag!
Den er viet Fest og Blomster — ikke Sliddets rustne Nag.

7.
Hvad var Livet, om vi aldrig kunde glemme *helt* os selv
paa en blomstersmykket Bakke under Blaaets dybe Hvælv!
Hvad var Livet, om vi ikke nu og da smak Boden til
og gik ud, hvor Glædens Magter fester under Glans og Spil!

8.
Over alle Bakkekamme, paa en Himmel høj og klar
stiger Vaarens Sol og smelter Sølv i matte Vinduesglar.
Kilder klukker smaa og viltre, Blæsten leger med dit Haar,
Livet tænder gyldne Fakler over alle onde Vaar!

Hans Laursen.

Børnenes Side.

Han kom alligevel til Amerika.

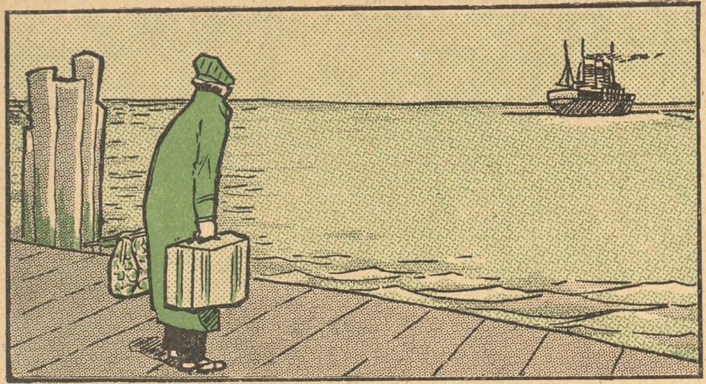

1. — Saa til Søs! Dèr gaar Amerikadamperen, og jeg skulde have været med!

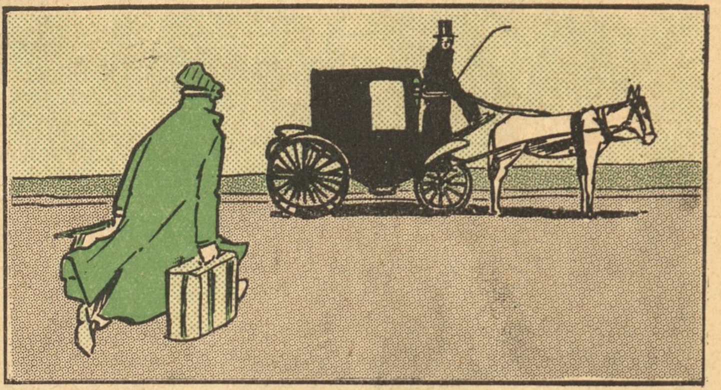

2. — Der kommer en Droske, den skal redde mig!

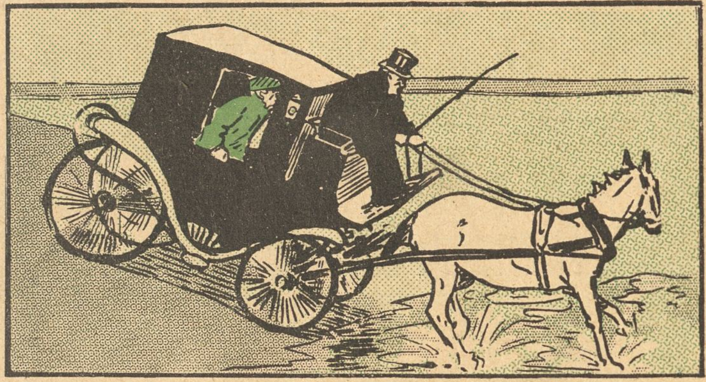

3. Droskekusken —: Javel, Herre, hvis Lotte vil, saa skal vi nok naa Damperen!

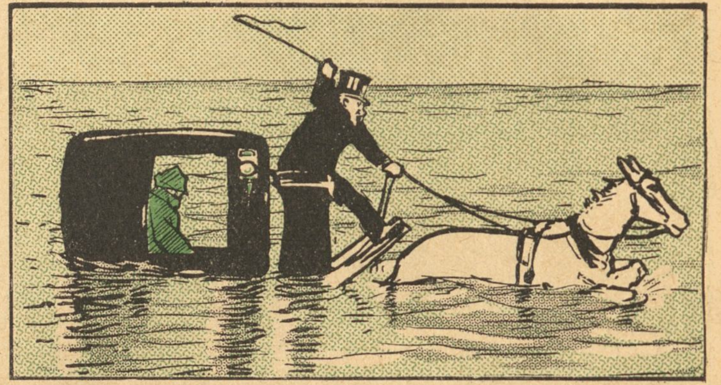

4. — Fuld Kraft paa Maskinen, Kusk! Hæng bare i, selv om Bølgerne gaar højt!

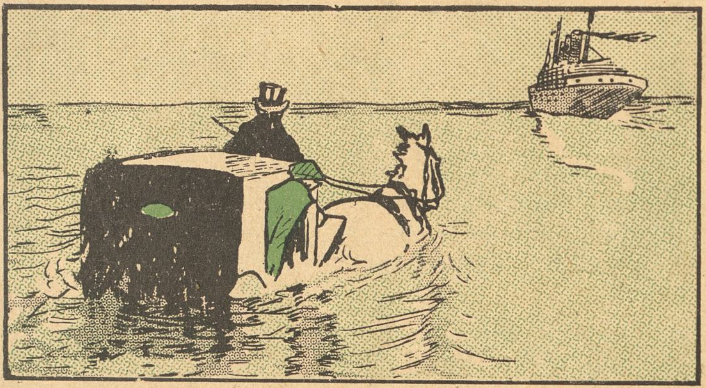

5. — Vi haler ind paa den! Dejlig Hest! Bare den nu vil flytte Skankerne!

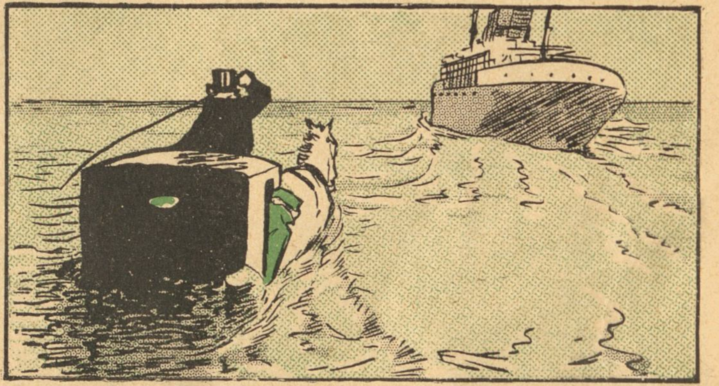

6. Kusken —: Ta'en med Ro, Herre, husk paa vi sejler kun med en Hestes Kraft!

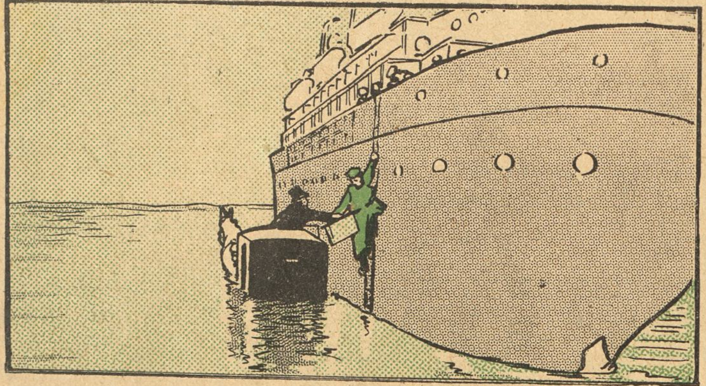

7. — Det var flot gjort, Kusk! Husk at give Lotte et Stykke Sukker fra mig!!

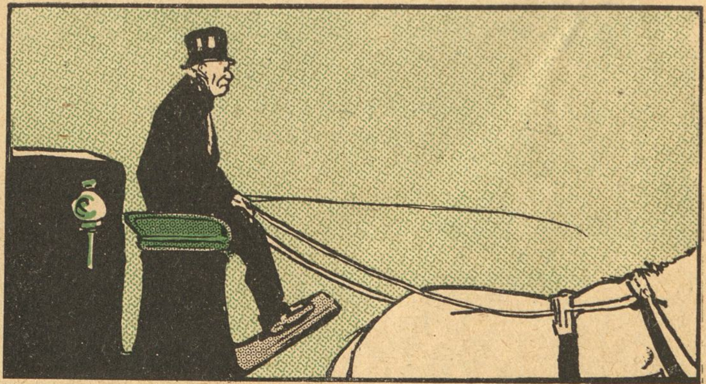

8. —, Han kom med Amerikadamperen — men han glemte at betale Køreturen!!

(»New York Herald«)

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Det mystiske Tal

Amerikansk Sensationsroman.

(Illustreret af Osvald Jensen.)

Han saa ud, som om Spørgsmaalet ikke kom ham uventet. »Ja, han har været borte fra Byen, men hvis der ikke tilstøder ham noget ganske uforudset, vil han komme hjem allerede i Dag.«

Grete udstødte et Lettelsens Suk og gik sammen med Wardrop nedenunder, medens Hunter slog sig ned paa en Kuffert.

»Hvad mener De om Hlstorien?« spurgte jeg ham.

»Ja, hvis jeg bare selv vidste det,« brummede han.

»Og Vinduet her?«

Han traadte hen til det, men kom straks tilbage. Han saa noget forbløffet ud,

»Vi kan sikkert antage«, bemærkede han, »at Damen ikke har forladt Huset i Natkjole, og tilsyneladende mangler ingen af hendes Klæder. Endvidere er hun ikke bleven bragt bort i en Vogn, da der paa Vejen langs Huset ikke findes Hjulspor. Hvis hun altsaa ikke er bortført i Ballon, maa hun være her endnu?«

»Haandaftrykket stammer vel ikke fra Frøken Johanna?«

Istedetfor Svar førte Hunter mig ned ad Trappen hen til det Sted, hvor Blodsporet sad.

»Antager vi, at De i Hast vilde gribe efter et eller andet, hvad vilde da ske?«

»Mine Fingre vilde sprede sig«, svarede jeg, da jeg forstod, hvor han vilde hen.

»Godt! Se saa engang paa denne Plet og læg Mærke til de korte Fingre — ved Siden af mine ligner de Barnefingre. At Aftegningen er bred, forklares ved Trykket; Fingrene viser, som De ser, nedad. Sætter vi altsaa, at Indbryderen ved Hjælp af en Stige er naaet ind i Huset —«.

»En Stige!« udbrød jeg forundret.

»Ja, den staar endnu op mod Vinduet derhenne. Nuvel, han gaar ned ad denne Trappe her i en bestemt Hensigt. Sandsynligvis ved han, at der gemmes Værdigenstande i det lille Vægrum over Kaminen i Frøken Johannas Værelse. Hvordan naar han nu derind? Døren til Tagkorridoren er aflaaset, men Døren til Badekamret staar aaben, og fra dette fører en anden Dør ind i Soveværelset. Frøken Maitland sover let, og da hun vaagnede, var hun altfor forfærdet til at raabe op. Hun forsøgte at naa hen til Korridordøren, men blev stoppet; sluttelig flygtede hun den samme Vej, ad hvilken Indbryderen var naaet ind. Alle Døre var imidlertid lukkede; i sin Dødsangst ilede hun saa op ad Loftstrappen, hvor hun blev indhentet.«

»Og kun faa Skridt derfra sad jeg og røg.«

»Den Ubekendte bar hende saa ned ad Trappen. Undervejs greb hun fat i Gelænderet, og Blodpletten fremkom.«

»Men hvorfor tog han hende med? Han behøvede jo kun at tage sit Bytte i Besiddelse og forsvinde?« Hunter grublede lidt. »Sandsynligvis gemte hun Nøglen til Vægrummet«, mente han omsider. »Findes der en eller anden Døgenigt i Familien, som er i Pengenød og ved, hvor de gamle Damer opbevarer deres Værdigenstande?«

»Flemming!« udbrød jeg.

»Eller maaske vor unge Ven, Wardrup«, bemærkede Hunter rolig. »Han vil ikke ud med, hvor han har været henne i den kritiske Time. Forsøget paa at komme ind i Huset var maaske kun Spilfægteri, og det bortstjaalne Indhold fra hans Rejsetaske Frøken Maitlands Ejendele.«

»Men hvor kan den gamle Dame da være henne?«

»Klokken 1.30 hørte Frøken Grete Støj fra Loftet. Klokken 1.45 hørte De Wardrop pille ved Vinduesprossen. En af to Ting er mulig: enten ligger den gamle Frøken død et Sted her i Huset, eller hun er flygtet gennem Hoveddøren lige før De kom ned ad Trappen, og saa maa Himlen vide, hvor hun gemmer sig. — Her findes vel ikke et Værelse, som ikke er gennemsøgt?«

I dette Øjeblik kom Wardrop atter tilsyne.

»De taler om ugennemsøgte Værelser, Herr Hunter«, sagde han. »Hemmelige Rum har vi ikke, men her findes endel Krinkelkroge og Nischer. Maaske opdage vi i en af dem —«. Han holdt inde og tørrede den kolde Sved fra Panden.

Vi undersøgte nu en afsides liggende Vinkælder, gennemkrydsede paa det nøjeste hele Haven, men forgæves. Klokken fem om Eftermiddagen ringede min Kontorchef til mig og besvor mig at komme hjem, da vigtige Forretninger ventede paa mig; jeg maatte til hans store Beklagelse svare, at det var umuligt. Da jeg gik fra Telefonen, greb Wardrop Detektiven i Skulderen:

»Men Død og Pine«, udbrød han, »jeg har jo rent glemt at vise Dem Rummet under Loftstrappen!«

Vi skyndte os op, og Wardrop skød en Lem i Gulvet tilside. Et mørkt Hul gabede os i Møde. Hunter afrev en Tændstik og saa ned. Men Rummet var fuldstændig tomt.

»Gaa ikke derned«, advarede Wardrop. »Det har i Aarevis ikke været benyttet og er meget støvet. Jeg viste en Gang for længe siden Frøken Johanna det; jeg tror ikke, Frøken Lætitia kender det.«

De har vel ikke i aarevis været i Nærheden af det, Herr Wardrop?«

»Nej.«

Hunter tog Foden væk fra en lille Genstand, som laa paa Gulvet. Han rakte den smilende til Wardrop.

»Det er en Fyldepen, som De har tabt tilmorgen«, sagde han roligt. —

Hunter maatte tilbage til Byen Klokken sex; jeg blev saaledes ene med mine Tanker. Hvorfor havde Wardrop løjet? Min Tro paa ham begyndte at svinde. Maaske havde han gemt Indholdet af sin Haandkuffert i det hemmelige Rum. Desværre kunde jeg ikke gaa ham paa Klingen, da han ogsaa forlod Huset og først kom tilbage senere under meget ejendommelige Omstændigheder. Hunter havde ikke meddelt mig, hvad der stod paa det Papir, han fandt i Frøken Johannas Papirkurv. Men jeg saa hans Forbauselse over at finde den anden Papirlap i Vægrummet med Tallet Elleve Toogtyve. Drejede det sig om en eller anden Begivenhed, der var indtraadt en 22. November?

Da Hunter var taget afsted, begav jeg mig endnu engang hen til Lemmen under Trappen. En hel Række Knager fandtes i Rummet; der havde formodentlig været ophængt Klæder paa dem; et Brædt var lagt hen over dem. Jeg rev en Tændstik af og betragtede Brædtet. I Støvet, der bedækkede det, saas Aftryk af Fingre og en Firkant, sandsynligvis hidrørende fra en Æske. jeg brændte mig paa Tændstikken og lod den falde. Ved dens sidste Opblussen fik jeg Øje paa en lille kuglerund Genstand paa Gulvet. Jeg tog den op: det var en Perle.

Jeg bragte den ind paa mit Værelse, hvor jeg hurtigt konstaterede, at den var uaftrukken og af betydelig Værdi. Uden Tvivl var det en af de stjaalne Perler.

Efter lange Overvejelser kom jeg til det Resultat, at Wardrop havde bemægtiget sig Perlerne og skjult dem i Trapperummet for senere at skaffe dem bort. Hvad Frøken Maitland angik, saa var hun bleven bortført og tilbageholdt et eller andet Sted i Pengeafpresnings-Øjemed. Kun var det mig uforklarligt, at Gerningsmanden ikke havde givet hende Klæder paa; han udsatte hende for en Lungebetændelse, saa koldt det var om Natten.

Inden Bordet begav jeg mig paa endnu en Rundtur omkring Huset. Paa den uasfalterede Vej, der skilte det Maitlandske Grundstykke fra Naboens, fandt jeg endelig noget bemærkelsesværdigt. Her var dybe Bilspor. Denne Vej var forsynet med høje Taxushække paa begge Sider og afveg fra Hovedvejen for at løbe rundt om Huset og saa atter forene sig med Hovedaaren. Det saas tydeligt, at her havde Bilen holdt og atter vendt.

Mine Anstrængelser havde altsaa dog givet et Par Resultater: jeg vidste nu, hvor de stjaalne Perler havde været skjulte og hvordan Frøken Johanna var bleven skaffet bort fra Bellwood.

Ved Maaltidet var Grethe og jeg alene.

»Det undrer mig, at Heinz er taget væk«, bemærkede hun.

»Han har vel sine Grunde.«

»Hvorfor taler De ikke rent ud af Posen?« spurgte hun pludselig. »De mener jo, at Heinz ikke er ærlig.«

»Men hvor kan De tro —«

»Aa, jeg kan se paa Dem, hvad De tænker«, afbrød hun. »Detektiven lo jo ogsaa af ham. Jeg ved udmærket Besked: jeg saa jo baade Heinz og Damen forrige Nat; han førte hende lige til Døren. De behandler mig allesammen som et Barn.«

Jeg blev stum af lutter Forbauselse. Nu var der altsaa kommen en ny Person til, og det ovenikøbet en Dame!

»Jeg ved ogsaa om Perlernes Forsvinden; ja, jeg ved endnu mere — jeg —«

Hun holdt inde, da hun vel havde sagt mere end hun vilde. Jeg tog hendes Haand.

»Gid De ikke vidste noget om alt dette«, sagde jeg. »Men da det nu en Gang er saaledes, saa lad mig hjælpe Dem at rede Traadene fra hverandre. Jeg vilde jo saa gerne —«.

I dette Øjeblik lød heldigvis Frøken Lætitias skarpe Stemme:

»Af Vejen, Heppie«, hørte jeg hende raabe, »endnu ligger jeg ikke paa Dødslejet. Hvor er Knox?«

Jeg ilede hende imøde.

»Nu ved jeg, hvor Johanna er«, sagde hun. »Hun er taget afsted for at hente sit nye Gebis.«

»Det vilde hun vel næppe gøre midt om Natten«, mente jeg. »Nej, det drejer sig nok her om Bortførelse og Løsepenge.«

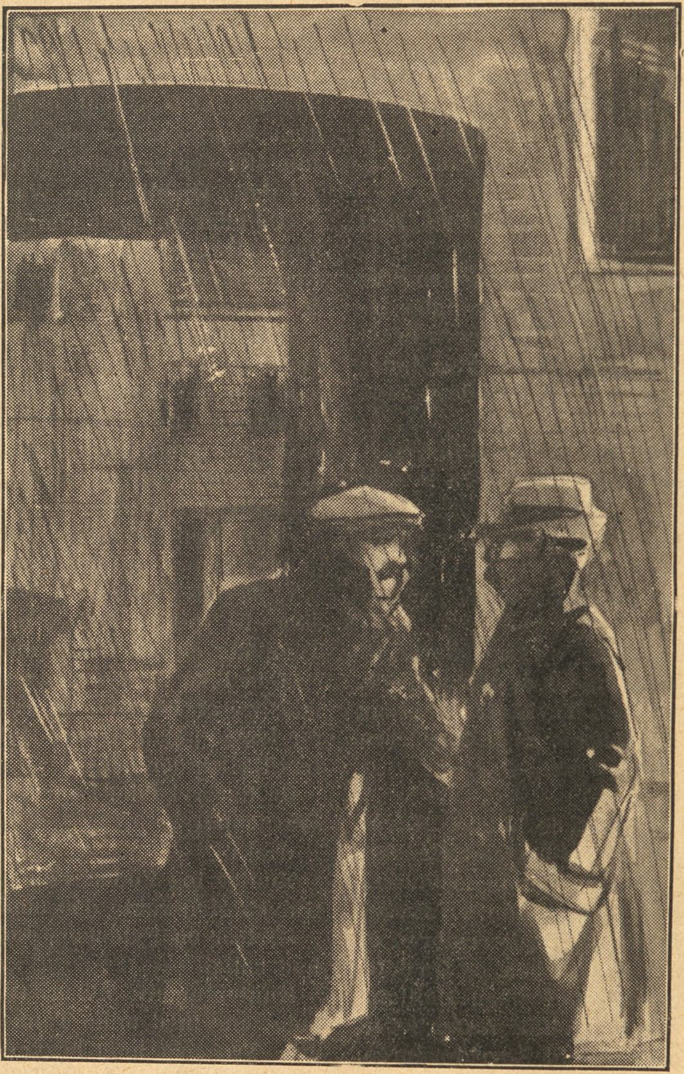

I den Formening, at det var Hunter, traadte jeg frem og berørte hans Arm.

»Løsepenge!« fo'r Frøken Lætitia op. »Herr Knox, min Far sled haardt for at fortjene sig en Formue, og jeg har hidtil ikke forødet den. Ifald Johanna Maitland har været saa dum at lade sig bortføre, saa maa hun ogsaa selv hjælpe sig ud af Klemmen; jeg giver ikke en Øre dertil.«

6. KAPITEL

Klokken ni om Aftenen var endnu intet nyt at melde, og de Betjente, som Hunter havde lade afsøge Omegnen, vidste intet at berette. Frøken Lætitia gik tidligt til Ro og blev hjulpen ovenpaa af Grete. Hunter telefonerede fra Byen og bad mig komme ind med Toget 9,30.

»Noget nyt?« spurgte jeg ham.

»Endnu ikke, men kommer nok. Tag en Droske ved Stationen og kør til Enden af Asketræ- og Parkgaden; kvittér Drosken dér og vent paa mig.« —

Det var begyndt at regne, og da jeg naaede det aftalte Sted, kom der en Tordenbyge. Jeg fandt dog straks Læ under en Portbue.

Bag mig hævede sig en syv Etages høj Lagerbygning. Ved en kejtet Bevægelse stødte jeg Porten op, jeg lænede mig til. Jeg saa ind i en Gaard, der var opfyldt med Kasser og Vogne. Pludselig drejede en Mand omkring Gadehjørnet; han gik med dybt sænket Hoved og var indhyllet i en Regnkappe. I den Formering, at det var Hunter, traadte jeg frem og berørte hans Arm. Han vendte sig øjeblikkelig, og jeg saa da, at jeg havde taget fejl. Jeg fremmumlede en Undskyldning, og han fortsatte sin Vej, idet han trykkede sin bløde Filthat endnu dybere ned i Panden. Jeg saa efter ham, til han forsvandt om det næste Hjørne – og nu var jeg sikker i min Sag: det var Wardrup. I samme Øjeblik kom Hunter, og vi fulgtes nu ad; jeg berettede ham straks om det mærkelige Møde. Han blev ikke særligt overrasket, men før vi naaede det næste Hjørne, standsede han.

»Har De nogensinde hørt »Den hvide Kat« omtalt?«spurgte han mig. »Det er en mindre politisk Klub«.

»Nej, den kender jeg ikke«.

»Jeg er selv Medlem«, fortsatte han. »Jeg skal nu indføre Dem i den. De vil komme i et mærkeligt Selskab«.

Vi fortsatte vor Vej, og befandt os snart i en smal, slet brolagt Gade; et Lagerhus' ituslaaede Vinduer gloede os imøde, paa den modsatte Side laa en Isfabrik. Foran en Dør paa Hjørnet gjorde Hunter Holdt. Han trykkede paa Klinken, og vi traadte ind i en lang, smal, med Fliser forsynet Gang, som kun var oplyst af en Lampe i Baggrunden. Snart naaede vi en ny Dør, over hvilken der hang en elektrisk Glødelampe, og som Hunter aabnede med en Nøgle, han tog frem af sin Lomme.

(Fortsættes).

Det kan ikke nægtes at
„ADLER"
bör foretrækkes paa Grund af fineste Konstruktion og Materiale.
ADLER CYCLER.
ADLER AUTOMOBILER
ADLER SYMASKINER
ADLER SKRIVEMASKINER
Hoveddepot
København, K · Søtorvet 1-3.

Afbetaling.
Thomsens Magasiner for Elegant Herre- & Dame-Skræderi
Reel Behandling garanteres.
Betalingsvilkaar efter Aftale.
Nicolaigade 13. Slotsgade 3. Ryesgade 128. Christianshavns Torv 6.

Colgate's

originale
amerikanske
Cashmere
Bouquet
Parfume
tiltaler enhver.

St. Jacobs Gæstehjem
Saxogade 80 (ved Istedgade). København.
250 propre Senge fra 35, 50 og 75 Øre.
Elektrisk Lys og Centralvarme.
Varme Retter fra 25 Øre serveres hele Dagen.
10 Minutters Gang fra Banen.

De træffer det rigtige ved at købe
Deres **Forlovelsesringe**
hos *Fritz Heimbürger*
Købmagergade 63—65.

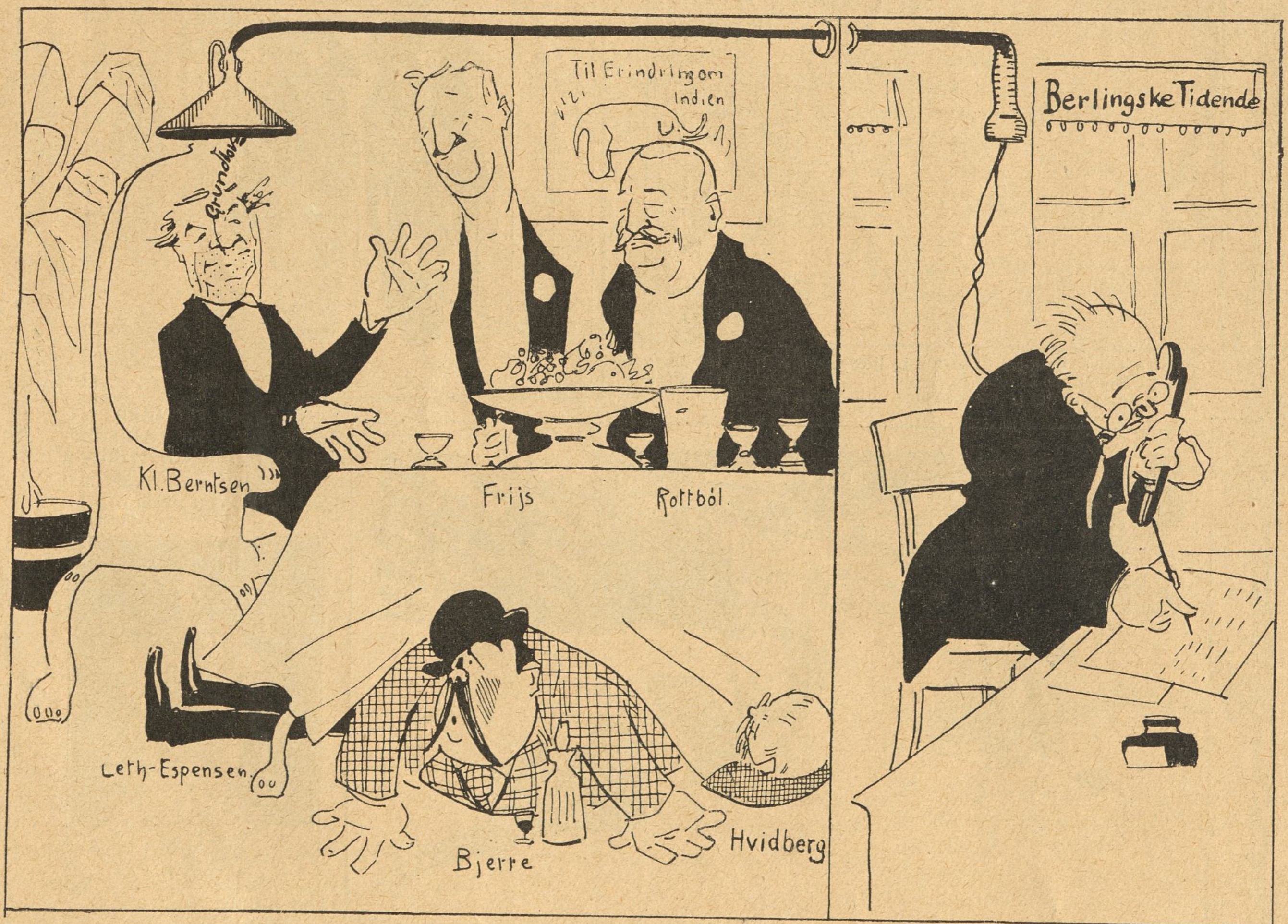

Tegning af A. Koch.

Hyggelig politisk Privat-Aften paa Frijsenborg.

EUROPAS SMILEBAAND

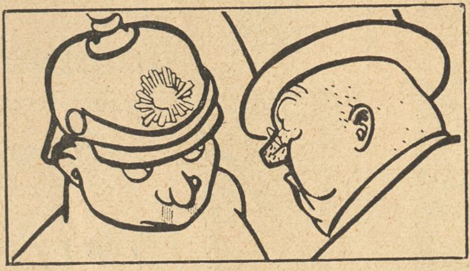

— Hör nu säj mej, konstapeln, var är det som rådmand Cederin bor?
— Rådman Cederin? Det är ju hernn själv?
— Ja, jag vet nog det, men var bor han?
(»Søndags-Nisse«.)

Den aandsfraværende Læge i Færd med at undersøge Patientens Lunger:
— Hallo! Er der Nogen?
(»Fliegende Blätter«.)

Modellen: Det forekommer mig lidt mærkeligt, at De har valgt mig til Model for Salome. (»Simplissimus«.)
Maleren: Ja, det er nu nærmest min Kone, der har bestemt det!

— När jag var liten, visste jag inte hva »Affischering förbjudes« betydde, å så fråga jag min syster, å hon trodde visst desamma..
(»Strix«.)

Baske-Nisse tappar sin brännvinskagge, pluggen går ur och brännvinet börjar rinna — klunk — klunk. (»Strix«.)
Nisse (i diket): — Ja, ja hör dej nog, käre vän, men ja kan inte hjälpa dej!

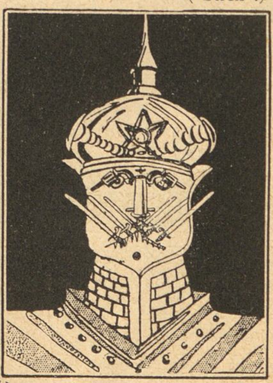

Det sidste Portræt af Kejser Wilhelm.
(»Pasquino«, Turin.)

Rød Indmad

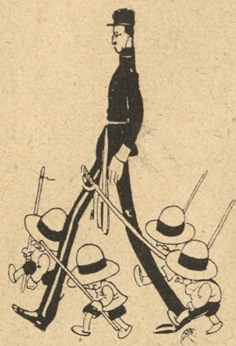

¹⁸/₄. Saa, nu skal ogsaa *Kongen* beskyttes, naar han gaar paa Gaden. Der var først Tale om at gøre ham et Pansertaarn, men foreløbig har man engageret fire militære Spejderdrenge.

— Havde syv militære Piger ikke været bedre?

¹⁹/₄. Teaterdirektør *Ivar Schmidt* foreslaar, at samtlige Filmsfabrikanter skal betale 20 pCt. til Direktørerne for at laane deres Skuespillere.

— Som gammel Skræddermester har Schmidt selvfølgelig sat sig et godt »*Maal*«, men det er ikke sikkert, at *Snittet* passer Fabrikanterne.

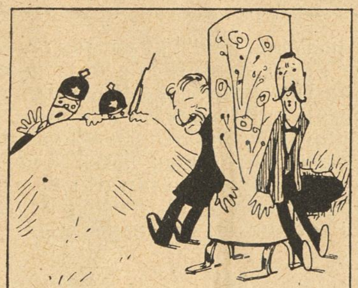

¹⁹/₄. Baronesse *Julie Reedtz-Thott* har til Dækning af Hullet i Nordfronten skænket en ualmindelig smukt broderet Kakkelovnsskærm, som d'Hrr. *Arendrup* og *Schested-Juul* — i den forfærdede »Fjendes« Paasyn — personlig satte omkring Hullet.

— Gudskelov, saa er vi altsaa godt dækkede!

²⁰/₄. Man taler om Strandvejen, om den skal brolægges eller asfalteres, og om hvornaar den skal *indvi'es*.

— Først og fremmest synes jeg, at den skulde udvi'es.

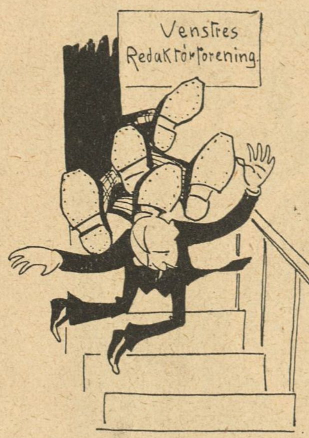

Snu og valen,
lumsk i Talen,
glad for Pralen
og Skandalen.
Trods hans Galen
tog de Ka'len —
Spark i Halen,
ud af Salen!

²¹/₄. Igaar blev atter Panoptikonbygningen bragt paa Bane i Borgerrepræsentationen.

— Jeg synes ikke, at den behøver at blive bragt mere paa *Bane*, end den er i Forvejen!

²²/₄. Jeg ser, at Politiet forleden Nat trængte ind paa et Bostonbal, hvis Deltagere forfærdede flygtede.

Var der egentlig nogen Grund til saa megen Skræk?

Jo, jo! Man var naturligvis bange for, at *Kniplerne* vilde danse med.

²³/₄. Idag har Sporvejsselskabet paa Raadhuspladsens Stoppesteder ophængt Kurve til de brugte Billetter.

— Kurvene er saa smaa, at man maa stoppe Billetten ned i dem, men det er vel derfor, de er ophængt paa et *Stoppested*.

²⁴/₄. Der skal være stor international Brandvæsenskongres i København, og Borgerrepræsentationen tænke paa at bevillige 10.000 Kr. til Kongressens Afholdelse og den nødvendige Fest.

— Hvis de vil stikke mig et Par Tusind, saa skal jeg nok sørge for *Fyrværkeriet*.

²⁴/₄. Det er nu bestemt, at Forfatteren *Harald Raage* skal have *Carl Møllers* humoristiske Legat, og det paastaas med Sikkerhed, at Møllers Ligsten skal være revnet.

— Det er nok af Grin!

²⁵/₄. Nu har *Otto Benzon* meldt sig ud af Foreningen til Dyrenes Beskyttelse. Hvad mon Grunden kan være?

— Han vilde ikke give Slip paa sin *Lyst-Jagt*.

²⁶/₄. Man har opgjort de aarlige Gasautomat-Tyverier her i Byen til ca. 3500, hvilket svarer til 9—10 Opbrydninger pr. Døgn. Det er da et farligt Arbejde.

— Aa, det gaar vist rent automatisk.

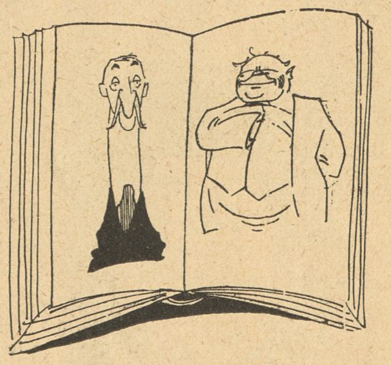

²⁷/₄. Idag er Doktor Kraks »blaa Bog« udkommet. Den begynder at faa et mere borgerligt Udseende. Side om Side med Kammerjunker X staar Urtekræmmer A.

— Saa er Ideen altsaa ude i det »blaa«, naar Urtekræmmer A kommer med; men det er vel fordi han handler med *Krak-mandler*.

Ryg ~
H. NIELSEN
Cigar- og Tobaksfabrik,
Tlf. 309. ODENSE Tlf. 309.

UNIVERSO
(Indregistreret).
Stor 3 til 28. Mellemstor 3 til 25
Lille 3 til 20.
Hovedoplag: Vestergade 1, København K.

Glem ikke at se til Dyrene!

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

Arbejdernes Livsforsikring,
Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

O. C. O. Her ser De Deres Karikatur i fuld Belysning, og vi betragter det som givet, at Kammersanger *Cornelius* vil indlemme Deres Værk i sit Karikatur-Album.

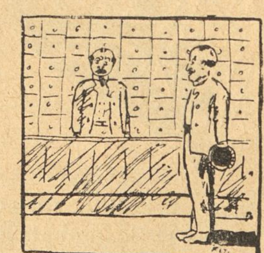

— Goddag, mit Navn er Hansen, jeg er Haarrejsende!

Axel Ottosson, Eislersgade. Her ser De deres Tegning, og vi giver Dem Ret — han er virkelig haarrejsende!

Kære *Alfred Møller!* Det glæder os, at De — skønt Patient paa Rigshospitalet — har bevaret det gode Humør, og vi lader her en Prøve af det gaa videre.

Sammenligning mellem Uhre og Piger.

Unge Piger ligner gamle Uhre: de gaar altid for stærkt. *Pyntesyge Piger* ligner Taarnuhre: man ser vel paa dem; men man tager dem ej i Huset. *Smukke Piger* uden Forstand ligner Spilleuhre: man bliver snart ked af dem. *Snakkesalige Piger* ligner Vækkeuhre: man hører nok paa dem, men ikke gerne. *Forvænte Piger* ligner Soluhre: de duer ikke i de mørke Dage. *Beskedne Piger* ligner Repeteeruhre: de lader sig kun høre, naar de opfordres. *Paahængende Piger* ligner pantsatte Uhre: man lader dem staa. *Rige Piger* ligner Gulduhre; de vurderes efter deres Guld. *Huslige Piger* ligner Penduluhre: de gaar sikrest.

L. Mauritzen, Gl. Mønt. De har givet ovenstaaende Billede denne Tekst:

— *Storken* var hjemme hos os i Gaar.

— Pyt! Vi faar »*Ravnen*« hjemme hos os hver Uge!

Med al fornøden Respekt for Storken sympatiserer vi dog med den lille Pige, der foretrækker »Ravnen«.

Den første Maj.

Tegning af R. STORM-PETERSEN.
Den første Kærlighed og den første Maj.

Tegning af TH. LØNDAHL.
Danskere i Paris den første Majnat.

Det bliver en varm Sommer i Aar; der er allerede kommen Pærer paa mit Træben!

— Elskede Petrea, enten maa De tilhøre mig eller knuse mig under Deres Automobil!

Den første Maj paa Boulevarden.

Forslag til ny Hattenaals-Beskyttere.

Den nyoprettede »Forening til Indførelsen af kunstneriske Hattenaals-Beskyttere« har tilsendt »Ravnen« ovenstaaende 6 Forslag, som vi hermed fremlægger Offentligheden til Godkendelse.

Nr. 1: Hattenaals-Beskyttere for *Sømandskoner*. Motiv: den grønne og den røde Lanterne.

Nr. 2: *Brandhjælme*, forbeholdt Damer, der sværmer for Brandvæsenet.

Nr. 3: Beskyttere for *Kanonkvinder* (tilegnet de Damer, der har ydet Bidrag til Hullet i Nordfronten).

Nr. 4: Specielt beregnet for Damer, der ogsaa vil have *Øjne i Nakken!*

Nr. 5: Motiv fra de siamesiske *sammenvoksede Tvillinger*, som ved denne Lejlighed nødvendigvis maa optræde adskilte.

Nr. 6: For erotisk anlagte Naturer, der sværmer for *Amor*. Damer, som vil anskaffe sig disse særdeles pyntelige Hattenaals-Beskyttere, bliver dog nødt til — at sætte Beskyttere paa Amors Pilespids!

Tegning af Osvald Jensen.

Herren til den gamle Mand: — Hvorlænge har den Præst præket?
Den gamle: Aa, snart i 25 Aar.
Herren: Naa—aa, saa kan jeg jo godt blive, for saa maa han snart være færdig!

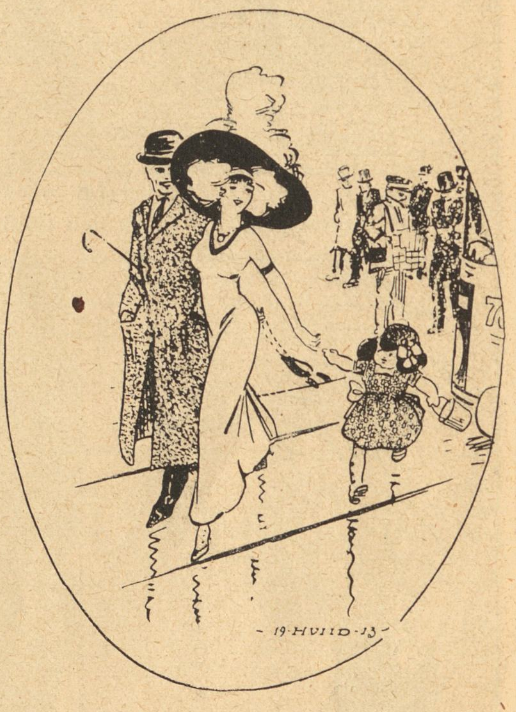

Tegning af Chr. Hviid.

— Mor, hvad forstaar man ved en »Glorie«?

— Jo, ser Du, lille Else, det er noget man har paa Hovedet, og som man ikke behøver Hattenaal til!

Køs mæ, Saaren!

For nogen Tid siden blev en ung (og vi maa tilføje smuk) Bondekone indlagt paa Kommunehospitalet. Hendes Sygdom var af en saadan Art, at en Operation nødvendiggjordes. Naa, den unge, smukke Bondekone blev da lagt paa Operationsbordet og blev bedøvet. Nu er det jo paa en Maade en meget fæl Ting at blive bedøvet, eftersom man under Narkosen let kan komme til at aabenbare sit Hjertes inderste Hemmeligheder. Det er Lægerne vel vant til, og de smilte derfor kun en Smule, da Bondekonen hele Tiden, mens Operationen stod paa, laa og bad: »Aa køs mæ, Saaren, køs mæ jen Gaang te, bette Saaren.«

Da Konen, efter at være helbredet, skulde rejse hjem, sagde Overlægen spøgende til hende:

»Naa, Farvel, lille Madam, og hils saa Saaren.«

»Nej, men kenne Doktoren da ham?«

»Ja, det gør jeg. Det er jo Deres Mand.«

»Ih, nej da. Saaren de æ da vo Avlskaal.«

Tableau!

Tegning af OSVALD JENSEN.

Havnekaptajn Drechsel vil afskaffe Strandvejens Badeanstalter og forhindrer derved bl. a. 10.000 Skolebørn i at faa sig et sundt Bad. Efter hvad vi erfarer, havde Hr. Drechsel i Nat *en* meget ond Drøm. Han drømte nemlig, at samtlige 10.000 Børn kom stormende og tog hans elegant udstyrede Badeværelse i Besiddelse. Men det allerværste var, at Hr. Kaptajnen i 8 Dage ikke *selv* kunde faa sig et Bad!

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØN's AKVAVITTER.

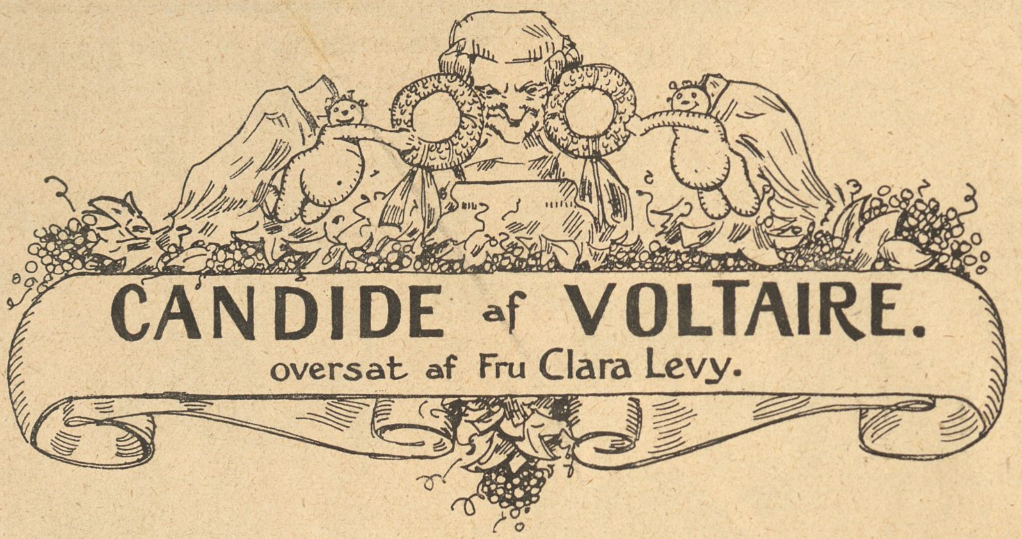

CANDIDE af VOLTAIRE.

oversat af Fru Clara Levy.

Candide adlød hende med den dybeste Ærbødighed; skønt hans Stemme var svag og skælvende og hans Rygrad bestandig smertede, fortalte han dog paa sin ligefremme Maade om alle de Lidelser, han havde døjet, siden de var bleven skilte.

Kunigunde løftede sit Blik mod Himlen. Hun græd over Pangloss og den brave Gendøbers Død, og derefter fortalte hun sine Oplevelser til Candide, som opmærksomt lyttede til hvert af hendes Ord og næsten slugte hende med Øjnene.

OTTENDE KAPITEL
Kunigundes Fortælling.

»Den Nat det behagede Himlen at sende Bulgarerne til vor dejlige Slot Thunden-ten-tronck, var jeg gaaet i Seng og sov sødt. Min Fader og min Broder blev myrdet, min Moder blev skaaren i Smaastykker. En stor, seks Fod høj Bulgarer, som saa, at jeg ganske havde mistet Bevidstheden over det forfærdelige Optrin, benyttede Lejligheden til at voldtage mig; derved vaagnede jeg op og kom til mig selv; jeg skreg, jeg slog fra mig, jeg bed og jeg rev; jeg vilde kradse Øjnene ud paa den store Bulgarer, jeg vidste jo ikke, at det som skete paa min Faders Slot, var Skik og Brug: tilsidst gav den raa Karl mig et Stik i venstre Side med sin Sabel; jeg har endnu Mærke deraf.«

»Ak«, sagde Candide aabenhjertet, »jeg haaber nok at faa det at se.«

»De skal faa det at se,« svarede Kunigunde, »men hør nu videre!«

»Fortæl blot, fortæl naadige Frøken,« sagde Candide.

Hun optog atter Traaden i sin Fortælling: »En bulgarsk Kaptajn kom ind i Værelset, han saa mig ligge og svømme i mit Blod, medens Soldaten stadig ikke lod sig forstyrre. Han blev oprørt over, at den raa Karl viste ham saa ringe Ærbødighed og stak ham ihjel.

Derefter lod han mig forbinde og føre som Krigsfange til sin Lejr. Jeg vaskede det Par Skorte, han havde med og lavede Mad til ham; jeg tør nok sige, han fandt mig smuk, og vil heller ikke nægte, at han jo var meget velskabt og havde en blød og hvid Hud; forresten var han ikke videre kløgtig og forstod sig ikke videre paa Filosofi: man kunde meget let mærke paa ham, at han ikke var opdraget af Magister Pangloss. Da han efter tre Maaneder havde mistet alle sine Penge og var bleven ked af mig, solgte han mig til Don Issachar, en Jøde, der drev Handel i Holland og Portugal, og som var en stor Ynder af Kvindekønnet. Denne Jøde gjorde store Anstrengelser, men sejrede ikke; jeg kunde bedre modstaa ham end den bulgarske Soldat. En ærekær Pige kan blive voldtaget en Gang, men derved bestyrkes kun hendes Dyd. For at gøre mig mere føjelig, bragte han mig til dette Landslot. Jeg havde altid ment, at intet i Verden kunde være smukkere end Slottet Thunden-ten-tronck, men jeg indsaa, at jeg havde taget Fejl.

En Dag saa Stor-Inkvisitoren mig ved Messen, han betragtede mig nøje og lod mig vide, at han havde vigtige Hemmeligheder at tale med mig om. Jeg blev ført til hans Palads, jeg fortalte ham, hvem jeg var, og han forestillede mig, hvormeget det var under min Værdighed at tilhøre en Jøde. Hans Højærværdighed foreslog Don Issachar at afstaa mig til ham. Don Issachar, der er Hoffets Veksler, og som har en Del at sige, vilde ikke høre noget om det. Stor-Inkvisitoren truede ham med en Auto-da-fe. Tilsidst blev Jøden bange og gik ind paa et Forlig, hvorved Huset og jeg skulde tilhøre dem begge i Forening. Jøden skulde have Mandag, Onsdag og Sabbatsdagen, Stor-Inkvisitoren de øvrige Dage i Ugen.

Det er nu et halvt Aar siden, denne Overenskomst er bleven sluttet. Det er ikke gaaet af uden Strid imellem dem; der har været Tvivl om, hvorvidt Natten imellem Lørdag og Søndag skulde tilhøre det ny eller det gamle Testamente. Hvad mig angaar, har jeg hidtil modstaaet dem begge, og jeg antager, det er Grunden til, at de begge endnu elsker mig.

Saavel for at forebygge Jordskælv, som for at forskrække Don Issachar, behagede det hans Højærværdighed Stor-Inkvisitoren at holde en Auto-da-fe. Jeg blev beæret med en Indbydelse og fik en udmærket Plads. Imellem Prækenen og Dommens Fuldbyrdelse blev der budt Damerne Forfriskninger. Jeg blev virkelig ganske forskrækket, da jeg saa de to Jøder og den brave Biskayer, som havde giftet sig med sin Gudmoder, blive brændtc. Men hvor bestyrtet, forfærdet og fortumlet blev jeg ikke, da jeg under en Sen-Benito og en Hue saa et Ansigt, der lignede Pangloss. Jeg gned mine Øjne og saa nøjere efter. Jeg saa ham blive hængt og faldt i Besvimelse. Og næppe var jeg kommen til mig selv, før jeg saa Dem, Candide, ganske splitternøgen. Dette bragte min Rædsel, Forfærdelse, Smerte og Fortvivlelse paa det højeste.

Jeg kan i Sandhed forsikre Dem, at Deres Hud er endnu hvidere og med et endnu skønnere rødligt Skær end min bulgarske Kaptajn. Dette Syn fordoblede de stærke Følelser, som overvældede og fortærede mig. Jeg skreg, jeg vilde raabe. Hold inde I Barbarer! Men Stemmen svigtede mig, og mit Raab vilde jo ogsaa have været forgæves.

Da De var bleven pisket godt igennem, tænkte jeg ved mig selv: »Hvor kan det dog være, at den kære Candide og den lærde Magister Pangloss er kommen her til Lissabon.

(Fortsættes.)

GENUINE
LUNDs-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.
Filial: N. Frihavnsgade 54. Tlf. Øbro 97 y.

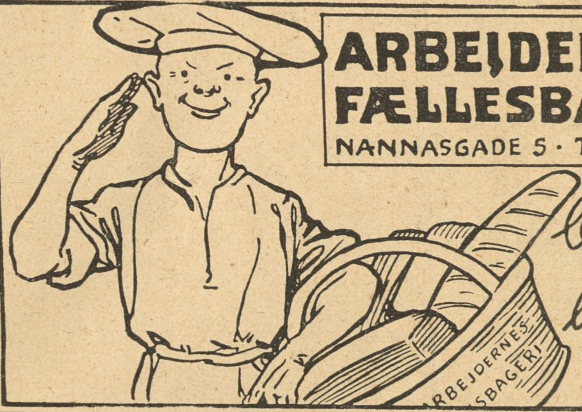
ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
NANNASGADE 5 · TLF. TGV. 45

St. Kongensg. 108
ved Politistationen.

Køb RAVNEN

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

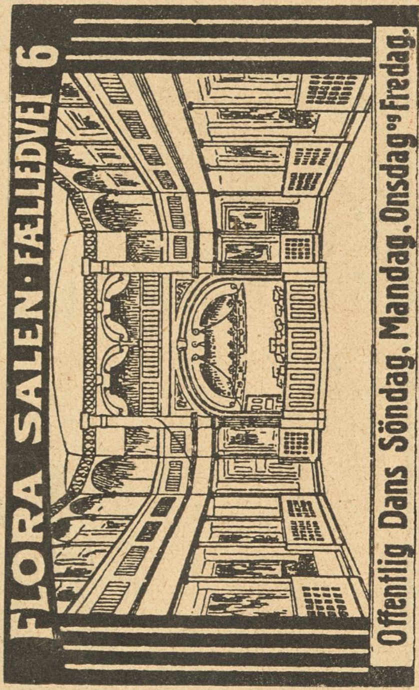

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faas overalt
à 25 Øre

LIND-HANSEN
ILLUSTRATIONS-ANSTALT
KØBMAGERGADE 67·69 : TELEFON BYEN 566 v.
CLICHEER · KATALOGER
REKLAMER · TEGNINGER.
ILLUSTRATIONER AF ENHVER ART.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet. 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt.

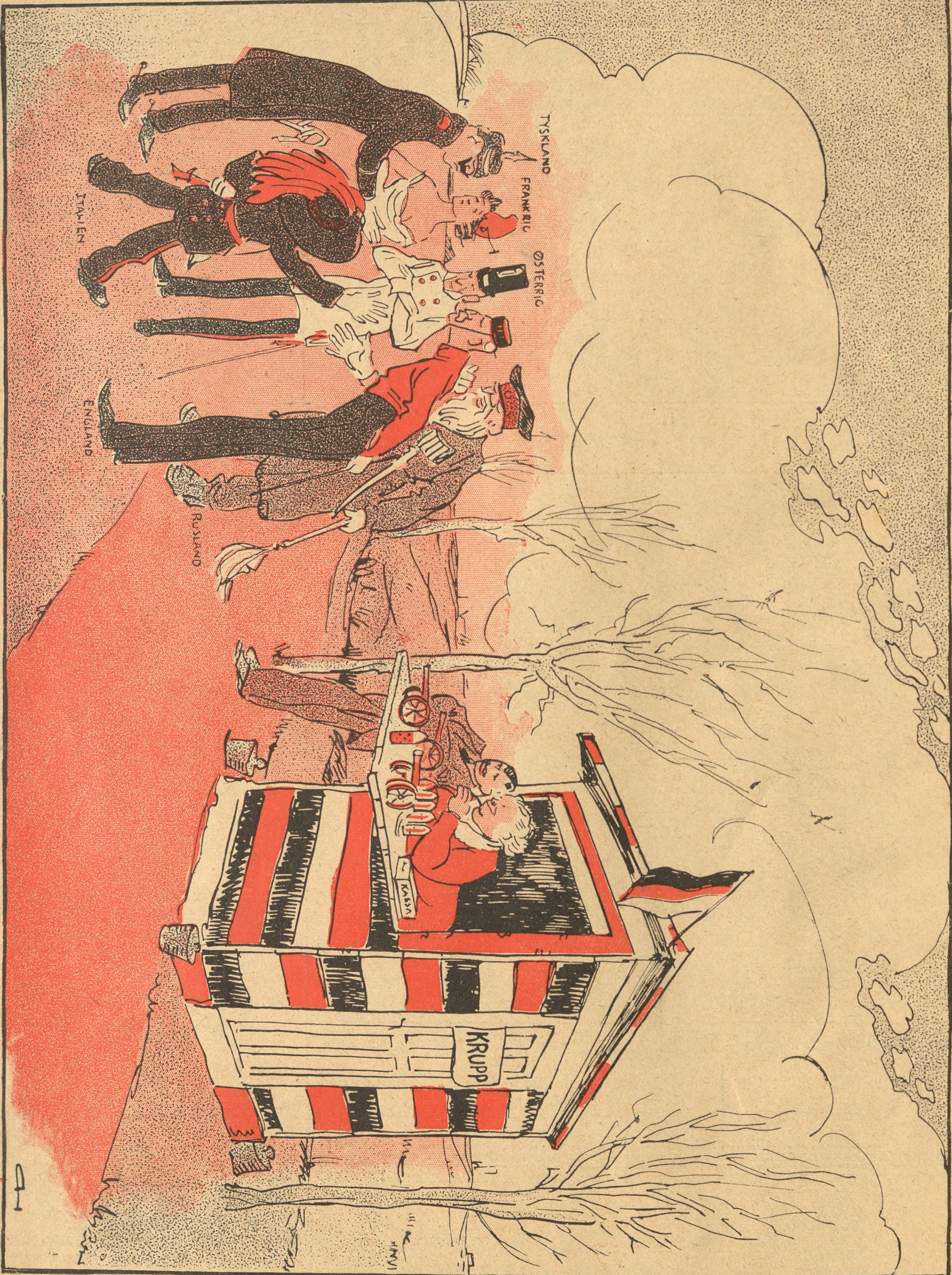

Tegning af Chr. Hoff.

Konen i Boden: Se nu først at faa dem i Haarene paa hinanden, og saa anbefaler Du vort Kram! Paa den Maade faar Krupp solgt Rub og Stub!

Det grønne Pinse-Nummer.

RAVNEN

Nr. 19. Torsdag, den 8. Maj 1913

Tegning af Svend Brasch.

Frisk og skøn som Sol og Bøg
saa er den danske Kvinde.
Gaa i Skoven ud og søg
om du kan Lykken finde!

Ung og kæk i Foraars-Brus
og sort som selve Ravnen
drikker hun sin Blomster-Rus
— og falder dig i Favnen!

MAGASIN DU NORD

FODTØJ

NYHEDERNE for Sæsonen ere nu paa Lager i et meget stort og **elegant** Udvalg fra Verdens toneangivende Storbyer. Vort Fodtøj er anerkendt for sin Soliditet, sin gode Pasform og **smukke** Façon.

DET **største** Lager og Udvalg i dansk og udenlandsk Fabrikat i alle Kvaliteter og til alle Priser. Vore Priser ere i Forhold til Kvaliteterne de **billigste** her paa Pladsen = = = = = = = =

FØRSTE Klasses dansk haandsyet Dame- og Herre Fodtøj, forarbejdet under speciel fagkyndig Ledelse, anbefales og sælges til samme billige Priser som Etablissementets øvrige Artikler = =

Magasin du Nord forhandler kun gode og **solide** Varer, der sælges under Etablissementets Garanti = = = = = = =

Eneudsalg af Fodtøj fra Otto Herz & Co., Frankfurt a/M.

AFBETALING

CARL JACOBSEN & CO.

Nørrefarimagsgade 64.

Militærstøvler 13,50.

„Reforms" **Skotøjslager** for stort.

Fodtøj for 10,000 Kr. brunt og sort skal sælges til nedsat Pris.

Elegante og moderne

Herrestøvler **9 à 10 Kr.** Sko **6 à 8 Kr.**
Damestøvler **7 à 9 Kr.** Sko **5 à 7½** —
Drengestøvler **6 à 8½ Kr.** Sko **5 à 6** —
Pigestøvler **5 à 7 Kr.** Sko **3 à 4** —
Brunnelstøvler **4½ à 6 Kr.** Sko **2½ à 3** —

Lager af Alt.
Telef. 2166. 2, Teglgaardsstr. 2.

Glem ikke at se til Dyrene!

PIANOER

i Leje 4-6-8-10 Kr. mdl.
Ved senere Køb godtgøres den betalte Leje.

HARMONIUMS

3-4-6-8-10 Kr. mdl.
Ogsaa for Udenbyesboende!

Frederiksborggade 36, Kbh.

Egne Piano- og Orgelfabriker i København og Aarhus.

Winther

Tivoli.

Sommersæson fra 7. Maj til 14. September 1913.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkestret og Promenadeorkestret. Hver Uge: Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.

Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Af »Ravnen«s Modejournal: Herremoder for Sommeren 1913.

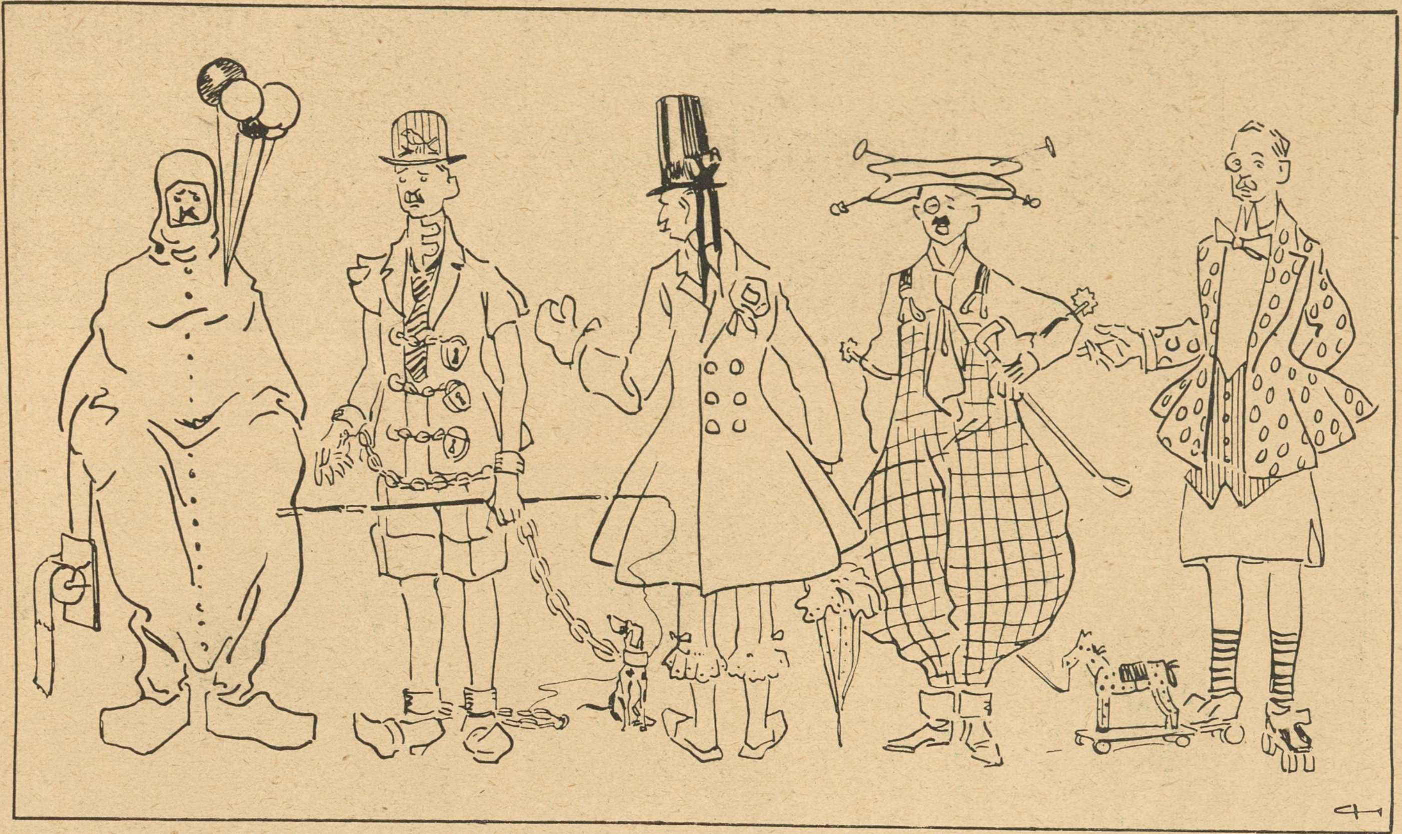

Tegning af CHR. HOFF.

»Ravnen« præsenterer hermed den højeste Mode for Herrer, som i Sommeren 1913 ikke har andet at bestille end at drive mellem Langelinie og Raadhuspladsen.

Det første Kostume er forbeholdt *Flyvere,* hvoraf der efterhaanden kan leveres en større Portion.

Nr. 2: elegant *Jakkesæt* med Træsko, Guldarmbaand med Kæde og faste Manchetter, Fjer paa Hjærnen og Hund i Haanden. Nr. 3: Højeste Mode for *Diplomater* til at knappe i Ryggen og med Narrestreger lidt nedenfor Knæene. Nr. 4: *Ridedragt* for Gentlemen med Dup paa Hattenaalen og Sporer paa Albuerne. Nr. 5: *Smoking-Sæt* direkte indført fra *Oringe,* tilegnet »Palmehavens« Herrer.

Carl Møllers Legat.

Mel.: Vi er et lystigt Folkefærd.

1.

Hvem er den største Humorist?
Det ku' jeg li' at vide.
Se den, der fik Legatet sidst,
det var jo *Harald Kidde.*
Han er jo sjov. Bedst skriver han
om Else eller Aage,
:|: men han fandt sin Overmand, :|:
og det er *Harald Raage.*

2.

Den største siden *Holbergs* Tid
som nok Legatet venter,
det er Satyren *Gustav Wied*
med sine Ekskrementer.
Faar han det nu? Nej, det kan skam
faa Blodet til at koge,
:|: at der ikke gi'es til ham, :|:
men dog til Harald Raage.

3.

Hvem er den største Humorist?
Ja, *Melbye* var vel Manden.
Han hører til — hvor er det trist —
Revyforfatterstanden.
Hvem er der saa? *Johannes Dam*?
Jo, I er li'saa kloge!
:|: Tror I, at det gi's til ham, :|:
naar der er Harald Raage?

4.

Arctander er jo ikke gal.
Kan han Legatet vente?
Nej, han har ej hos *Gyldendal*
en Konto at forrente.
Bestyrelsen har søgt og søgt
omkring i alle Kroge.
Er den bleven hel forrykt?
Nej, den har skam vist sin Kløgt,
den fandt jo Harald Raage!

5.

Hvem er den største Humorist
i hele Hovedstaden —?
Den ler jo bedst, der ler tilsidst,
til ham vel kommer Raden.
Hvem der har skrevet dette Digt,
det maa staa hen i Taage.
Nu har Mohren gjort sin Pligt,
vil De skyde — ja, saa sigt
og træf saa Harald Raage.

Raagen.

Bolle og Zebraen.

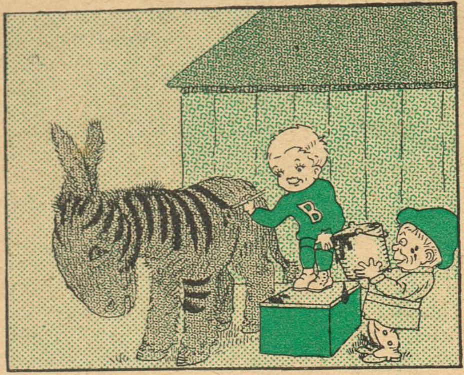

1. Nu skal I se lille Bolle lave Kommers igen. Han har laant Naboens Æsel og Naboens Søn (der forresten ogsaa er en Æsel), og nu maler de Æslet om til Zebra.

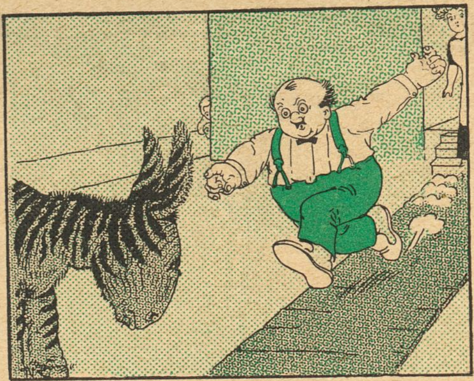

2. Bolles Fa'r, Du ved, Bagermester Thomsen, er netop staaet op, da han faar Øje paa det sjældne Dyr, som han tror er flygtet fra den zoologiske Have.

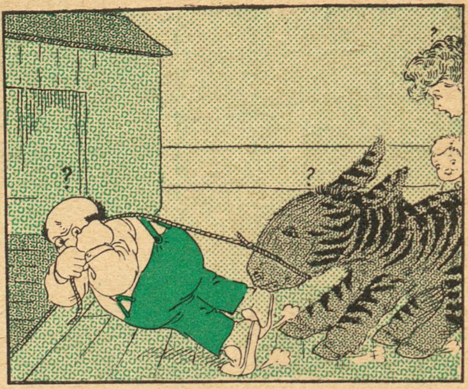

3. Thomsen kaster et Reb om Zebraens Hoved og haler afsted med Dyret, der protesterer af alle Kræfter.

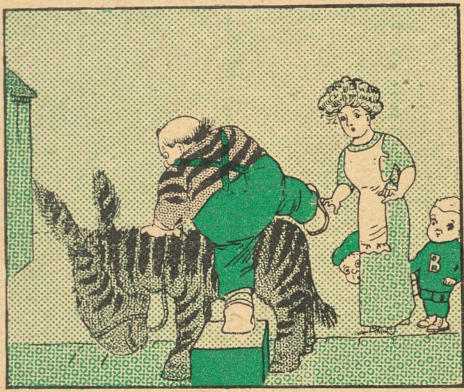

4. — Zebraerne er meget stædige, siger Thomsen til sin Kone, og det er en Kunst at ride paa dem, men jeg skal nok hamstre den!

5. Næppe er Thomsen kommen op paa Zebraen, før han ryger tilvejrs — selv stribet som en Zebra, for Malingen smitter naturligvis.

6. Zebraen vil benytte Lejligheden til at stikke af, men Thomsen faar fat i dens Hale, og saa viser en Politibetjent sig i Landskabet.

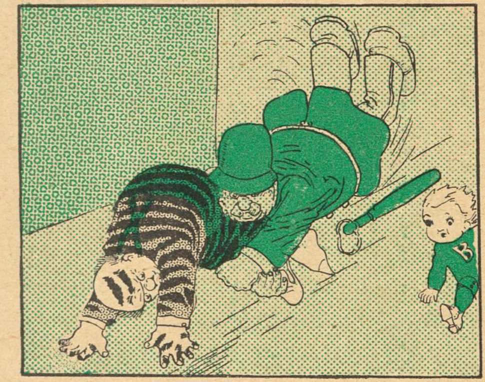

7. Betjenten tror, at det er en udbrudt Fange, der vil stjæle en Zebra, og her ser I, hvorledes Thomsen bytter Rolle med Zebraen.

8. Fru Thomsens Ankomst klarer lidt paa Begreberne, og forbavsede opdager saavel Thomsen som Betjenten, at de er blevne »strivrede«.

9. Bolle og hans Kammerats Ankomst paa det godmodige Æsel giver den uheldige Bagermester Forklaring paa Gaaden og —

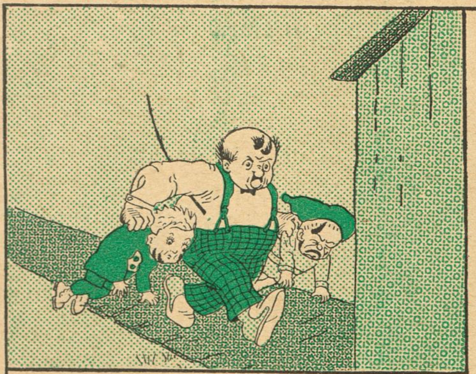

10. ja, Resten kan I vistnok gætte Jer til ved at kaste et Blik paa Historiens sidste Billede!

Hvorledes Børnene fordrev Musene.

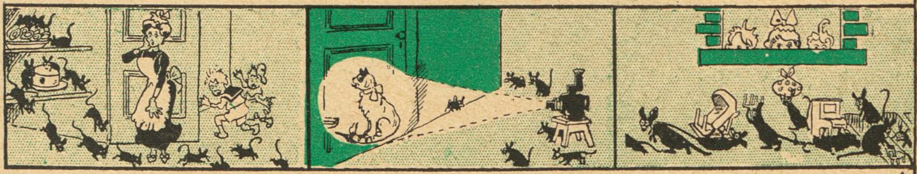

1. En Hær af Mus har erobret Køkkenet til stor Skræk for Tjenestepigen.

2. Men Børnene ved Raad: De stiller deres Laterna magica op med Billedet af en Kat.

3. og ved Synet af den holder alle Musene Flyttedag!

C. B. Møller & Co.s Cigaretter

Hævet over enhver Konkurrence:
Rose No. 101.......15 Stk. 10 Øre
Zouav a la Algier .15 » 10 »
Monaco med Kork 10 » 10 »
etc.

Det mystiske Tal

Amerikansk Sensationsroman.

(Illustreret af Osvald Jensen.)

Vi stod nu i en lille Gaard, og fra det to Etages Hus, der laa ligeoverfor, trængte Tonerne fra et Klaver og Mandsstemmer ned til os.

»Bevar først og fremmest Deres Sindsligevægt«, sagde Hunter; »ingen her tager Hensyn til, om De er Borgmester eller Natvægter.«

Vi traadte ind i Huset, og befandt os snart i et Køkken, hvoraf jeg sluttede, at Facaden maatte ligge ud imod en anden Gade og at Medlemmerne havde deres bestemte Grunde til kun at benytte Bagdøren. Køkkenet var lyst og propert; der var allerede samlet en Del Mennesker, som selv forsynede sig med Forfriskninger, da der ingen Tjenere var i denne mærkelige Klub. Jeg blev forestillet for nogle Medlemmer, deriblandt Byens Borgmester, en Læge, Direktøren for den offentlige Velgørenhed og en Assessor. Adskillige Personer begav sig op i den øverste Etage; jeg spurgte Hunter, om man dér beskæftigede sig med Politik.

»Nej,« svarede han, »den eneste Politik man driver i Øjeblikket er Poker.«

Man skænkede os kun ringe Opmærksomhed. Omtrent et Dusin Mennesker sad her og sludrede og drak Øl. Ved Klaveret sad en Mand med et rødt Overskæg, som netop tog Kegler paa en Arie af »Lucia de Lammermoor,« da vi slog os ned i et Hjørne bevæbnet med et Par Flasker.

»Idag er her temmelig roligt,« sagde Hunter. »Men imorgen Lørdag bliver her nok Leben.«

»Naar lukker Klubben?«

Som Svar pegede Hunter paa en Tavle over Døren:

»Den hvide Kat sover aldrig,« stod der.

»Den hvide Kat« har kun to Regler, »forklarede Hunter mig.« Den dér er den ene; den anden lyder: »Naar du er drukken og højrøstet, saa lad en Sygevogn bringe dig hjem.«

Selskabet syntes at være i god Stemning, og skænkede os som sagt kun ringe Opmærksomhed. Hunter hviskede til mig: »Vi har kunnet forfølge Flemmings Spor hertil. Han maa opholde sig i Etagen ovenover; hans Privatsekretær er her ogsaa. — Jeg ved knapt, hvordan Flemming ser ud, fortsatte Hunter. »Paa Portrætterne har han Overskæg, men de stammer fra flere Aar tilbage. Dengang var han ved Slotsforvaltningen og ejede dette Hus her. Han plejede at belønne Folks Tjenester med at give dem Andele i Huset og Klubben. Et Menneske kan skjule sig her i Aarevis; Politiet trænger ikke herind, da det ikke maa blande sig i Privatanliggender.«

I dette Øjeblik viste Wardrop sig. Han kom ned ad Trappen og styrtede gennem Værelset, uden at se sig hverken tilhøjre eller venstre.

»Gaa De ovenpaa,« hviskede Hunter til mig, idet han rejste sig. »Jeg maa se, hvor den unge Mand her gaar hen.«

Jeg efterkom hans Opfordring. Alle Dørene i øverste Etage var lukkede til; der hørtes højrøstet Tale og Raslen af Jettons derindefra. Jeg aabnede efter hinanden to Døre: Tobaksrøgen strømmede ud og jeg saa Folk sidde ivrigt optagne af at spille Poker. Den tredie Dør førte ind til et Badeværelse. Ved den fjerde Dør tøvede jeg, men aabnede den saa resolut og saa ind.

En kold Luftstrøm fra et aabent Vindue fór mig imøde. Her var alt stille, ingen Tobakslugt og ingen Kortspil. Et Bord stod midt i det lille Værelse og var bedækket med Papir og Skrivematerialer. I et Hjørne stod lidt Service med Resterne af et Maaltid, og en Feltseng med nogle Puder viste, at Rummet ogsaa benyttedes til Sovekammer. Men alt dette bemærkede jeg først senere, allerførst fangedes mit Blik af en Mand, der sad bøjet over Bordet med Hovedet hvilende paa sine Arme.

»Om Forladelse,« begyndte jeg, »jeg vilde kun se efter, om —«

Da bemærkede jeg pludseligt, hvad der var sket. En tynd Blodstribe flød ud over Papirerne paa Bordet. Jeg ilede til og løftede det mægtige graa Hovede ivejret. Det var Allan Flemming, skudt gennem Hjernen af en Revolverkugle.

Min første Tanke var, at allarmere Huset, men jeg tog saa det fornuftige Parti, at vente til Hunter kom. Jeg var selvfølgelig rystet og meget skuffet, da Flemming jo for os var Nøglen til Gaaden i det maitlandske Hus. Maaske burde jeg have tilkaldt en Læge, men jeg havde set for mange Døde til ikke at vide, at her ikke var noget at stille op. Jeg laasede Døren og bemærkede først da, at der ingen Vaaben var at se. Her kunde altsaa ikke være tale om et Selvmord. Jeg besluttede, at tilkalde den unge Læge, som spillede Kort i Sideværelset og aabnede Døren, jeg saa da Heinz, Wardrop og bag ham Hunter staa paa Gangen.

Hunter sprang ind i Værelset og overskuede med et Blik alt. Jeg saa paa Wardrop, han afgav et ynkeligt Skue. Bedækket med Sved sank han ned i en Stol.

»Hørte De Skuddet?« spurgte Hunter mig. »Der kan vel være gaaet to Minutter siden?«

»Jeg hørte nogle Knald, men troede de kom fra et Automobil «

Hunter gennemsøgte Værelset, saa under Bordet, og løftede Tæppet fra Feltsengen, da der pludselig blev banket sagde paa Døren og en Stemme hviskede: »Flemming! Flemming!«

Vi forholdt os fuldstændig rolige, og Manden trak sig tilbage. Detektiven bredte nu Tæppet ud over Sengen, hvorefter vi alle tre lagde Liget tilrette paa den.

»Før jeg tilkalder Doktor Gray fra Naboværelset,« sagde Hunter rolig, »vil jeg gerne vide, hvad De kender til denne Historie, Herr Wardrop.«

Wardrup stammede i det. »Han var meget daarlig, da jeg imorges forlod ham. I mange Aar har Flemming brugt Kokain og til Morgen-opbrugte han hele sit Forraad. Da jeg for en halv Time siden naaede herop, var han ved at dræbe sig. Jeg tog hans Revolver til mig, da han var ganske ude af sig selv, og løb efter en Læge —«

»De skulde ogsaa skaffe Kokain, ikke sandt?

»Ja.«

»De gik altsaa ikke, fordi han allerede var saaret og De befrygtede han skulde dø?«

Wardrop gyste, men tog sig sammen med en Kraftanstrengelse. »Jeg vil hellere sige Sandheden — han var død, da jeg traadte herind i Værelset.«

»Og Revolveren?« spurgte Hunter ivrig.

»Befandt sig i hans Haand.«

»Hvor er den nu?«

»Jeg vil give den til Coroneren.«

»Nej, De vil give den til mig,« sagde Hunter bestemt.

Efter nogen Tøven, trak Wardrop den frem fra en Bukselomme. Detektiven aabnede den: to Kamre var tomme.

»Og De ventede — skal vi sige ti Minutter — før De vilde hente Hjælp, og saa forlod De Huset for at finde en Læge, skønt her var en tilstede i Klubben! Hvad bestilte De i disse ti Minutter?«

Wardrop bed Tænderne sammen og svarede ikke et Ord.

»Ifald Flemming selv har skudt sig,« fortsatte Detektiven ubarmhjertigt, »saa maatte Krudtsporene kunde ses omkring Saaret. Yderligere var han ved at skrive et Brev, som altsaa ikke er afsluttet.«

Hunter tog Brevet. Det havde ingen Overskrift og begyndte saaledes:

»Jeg maa bort herfra. Tallene har ogsaa forfulgt mig herhen. Inat —«

Det var alt.

»Her kan ikke være Tale om Selvmord,« vedblev Hunter. »Her er foregaaet et Mord, og jeg raader Dem til, Herr Wardrop, at være forsigtig med Deres Udsagn. Kald paa Doktor Gray, Herr Knox!«

Jeg gjorde, som han bad mig, og kom lidt efter tilbage med Lægen.

»Flemming!« udbrød han forfærdet. »Begaaet Selvmord!«

Hunter betragtede ham skarpt. »Hvor længe har Manden været død?« spurgte han

Lægen undersøgte Skudsaaret og saa derefter hen paa os.

»Maaske højst en halv Time,« svarede han. »Hvordan skal vi faa skaffet ham bort i Stilhed. De husker jo, hvor meget Støv, der hvirvledes op, da Butler skød sig her«.

»Der blev den Gang sagt, at han var funden død paa Tømmerpladsen. Men denne Gang, siger jeg Dem, Doktor, bliver Liget her. For det drejer sig om Mord og ikke om Selvmord.«

»Mord?« gentog Lægen forbauset, »ja, men hvorfor — hvordan —«

Hunter havde andet at gøre end at besvare Lægens Spørgsmaal; han bad ham foranledige, at Klubbens Medlemmer forlod Huset i Stilhed.

En tynd Blodstribe fløð ud over Papirerne paa Bordet.

»Sig dem, at han er død. De nærmere Omstændigheder faar de tidsnok at vide.«

»Efter at Lægen var gaaet, lukkede Hunter Vinduet. Dette Vindue indgav mig en Tanke, jeg traadte hen til det og forsøgte, at se ud gennem Regnduggen.

I en Afstand af knap fem Meter laa Lagerbygningen med sine hæslige, graa Mure.

»Se engang her, Hunter,« sagde jeg, »kan han ikke være bleven skudt derovrefra?«

»Nej,« svarede han, idet han tilkastede Wardrop et Blik. »Herr Wardrop, jeg sender nu Bud efter Coroneren, bagefter maa De følge med mig til min Chef for at fortælle ham alt, hvad De ved om denne Sag.« —

Paa utrolig kort Tid var Klubhuset tomt, og endnu før Midnat ankom Coroneren. En halv Time senere kørte Hunter, Wardrop og jeg til Politichefen.

»Jeg er — jeg var — Herr Allan Flemmings Privatsekretær;« begyndte Wardrop sin Beretning, »og jeg fik den Stilling, fordi jeg var beslægtet med Fruen. Tre Aar har jeg beklædt denne Post, jeg har tidligere studeret Retsvidenskab. Allerede i lang Tid har jeg vidst, at Flemming brugte Kokain. Den 9. Mai lod Flemming mig kalde; jeg opholdt mig paa det Tidspunkt i Plattsburg. Han var i en forfærdelig trykket Stemning, kunde ikke sove, og paastod, at han blev forfulgt af en Person, som vilde dræbe ham. Tilsidst bad han mig om skaffe noget Kokain. og da han havde taget det, blev han roligere. Efter min Mening led han af Forfølgelsesvanvid; han havde da ogsaa antaget en Mand ved Navn Carter til at beskytte sig.

Der var i de Dage nogle Uregelmæssigheder i Slotsforvaltningen; jeg personlig ved ikke, hvori de bestod. Herr Schwartz meldte sig for at tale med Flemming; aabenbart gjaldt det om, at skaffe Penge. Flemming overgav mig nogle Papirer, som jeg skulde søge at rejse Kontanter paa i Plattsburg. Jeg tog afsted den 10. —«

»Samme Dag, som Flemming forsvandt?« afbrød Chefen ham.

»Javel; han begav sig hen i »den hvide Kat« og blev der hvad kun Klubbens Opsynsbetjent og en Mand til ved Besked om. Natten til den 21. vendte jeg tilbage og bragte Pengene med; jeg skjulte dem i en lille Haandtaske jeg bar hos mig. Jeg slap den ikke af Hænde før ved Verandadøren til min Tantes Hus i Bellwood. Dér er Pengene bleven stjaalet.«

»Var der andet i Tasken end Penge?«

»Ja, en lille Revolver, to Haarbørster, en Klædebørste, to Skjorter og nogle Flipper.«

»Og alt det blev ligeledes stjaalet?«

»Ja, alt undtagen min Kursbog.«

Politichefen og Hunter vekslede et hastigt Blik.

»Om De nu tror mig eller ikke,« fortsatte Wardrop, »Tasken var tom. Herr Knox her fandt den midt imellem Planterne paa Verandaen.«

»Hvormange Penge var der i Tasken, da de lod den staa?«

»Over hundredetusind Dollars. Det var mig selvfølgeligt yders pinligt, at skulde fortælle den Historie til Flemming, og han blev da ogsaa rasende, da han hørte den.«

»Forgreb han sig paa Dem?«

Wardrop blev rød. »Han vidste i Øjeblikket ikke, hvad han gjorde, de Penge havde overordentlig stor Betydning for ham; yderligere havde han ikke mere Kokain. Da jeg gik fra ham, var han rasende, og da jeg kom hjem, erfarede jeg til min Skræk, at Frøken Johanna Maitland var forsvunden, sandsynligvis bortført, og det netop paa samme Tid, som man havde stjaalet min Haandtaske. Det var derfor intet Under, at jeg gik fra Koncepterne.«

»Og hvordan i Nat?«

(Fortsættes).

Colgate's

Barbersæbe
~ i Nikkel-Daase. ~

HYGI **Sygeplejeartikler.** HYGI
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

Cirkus Beketow

København.

8. Maj til 7. Septbr.

Hver Aften Kl. 8.
Søn- og Helligdage Kl 4 og Kl. 8.
Største Kunstnerpersonale, der endnu har været i København.

Saa Du Røgen?

Teatrets Primadonna (stolt):

— Tænk, de vil opkalde en ny Cigar efter mig.

Direktøren (tørt): Vi faar haabe, den saa vil trække bedre end De!

Den lille Rolle.

Ung Skuespillerinde (der for første Gang har faaet en lille Rolle, siger efter Forestillingen til sin Kæreste):

Naa, hvorledes har jeg spillet min Rolle?«

Kæresten: Undskyld jeg har ikke hørt det — *jeg kom i samme Øjeblik til at nyse!*

Moderne.

— Er din Fader 70 Aar, saa falder det vel ham snart lidt besværligt saadan at gaa rundt og tigge fra Hus til Hus?

— Aa, nej, nu gaar han kun i Huse, *hvor der findes Elevator!*

Hans Ledetraad.

Hotelgæsten (der tidlig om Morgenen ser sin Nabo komme i Korridoren): — Hvorfor bærer De Deres Støvler i Haanden?

Naboen — For at jeg kan finde mit Værelse igen — *Nummeret staar nemlig paa Saalerne!*

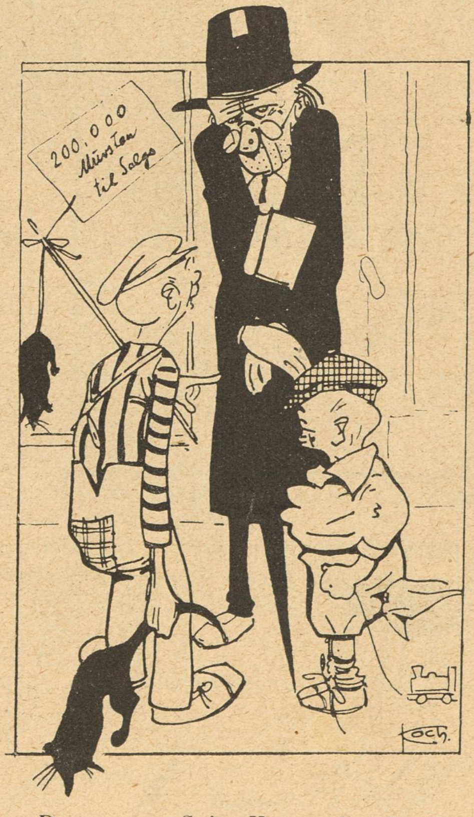

Drengen: Go'e Herre, kunde De ikke købe os to Mursten? Vi skulde gærne ha' dronet en Kat og en Rotte!

Han kendte ham!

En Prokurator kuldsejlede i Sommer og blev i bevidstløs Tilstand trukket op af nogle Fiskere. Under Oplivningsforsøgene var der En, som kom med følgende Forslag:

»Læg en 2 Krone i hans Haand, *er der Liv tilstede, saa lukker han den!*«

Føreren: »Dette er den berømte Dal med de 24 Ekkoer. Ifjor Sommer blev en Mand, som hørte dem pludselig vanvittig.«

Turisten: »Hvordan gik det for sig?«

Føreren: »Hans Svigermo'r raabte paa ham, *og da han hørte 24 Svigermødre paa en Gang,* blev det formeget for ham!«

Ved Landsbyballet.

Gamle Anders Jæn sidder og gnider en hæs Violin, samtidig med at han damper løs paa en sur Pibe, der øjensynlig er i Vejen for Instrumentet.

En Tilskuer spørger:

— Hør, Anders, naar Du sidder og spiller, generer din Pibe saa ikke?

Anders: Nej, et saa møjet æ Piv som æ Fevelin!

EUROPAS SMILEBAAND

Kalle Medvurst till Pälle Jockum:
— *Sa du ful?* Du ä faen ta mej så ful, så om du tittar i vattnet, så *dör* fisken. (»Strix«.)

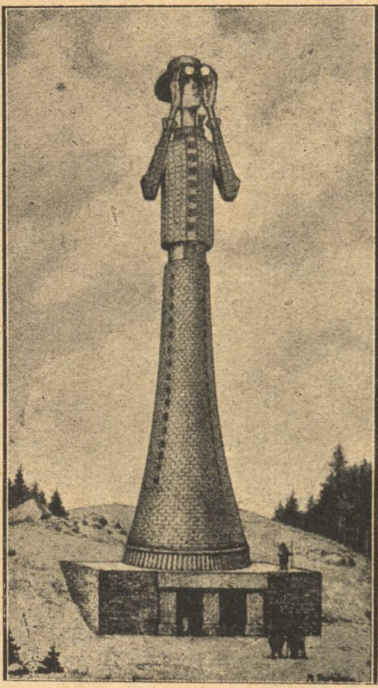

Forslag til et Udsigtstaarn.

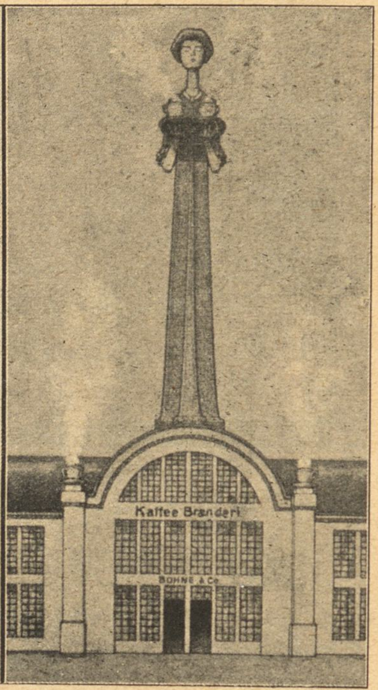

Forslag til en Fabriksskorsten.
(»Fliegende Blätter«.)

Mangemillionæren Morgan for Guds Trone.

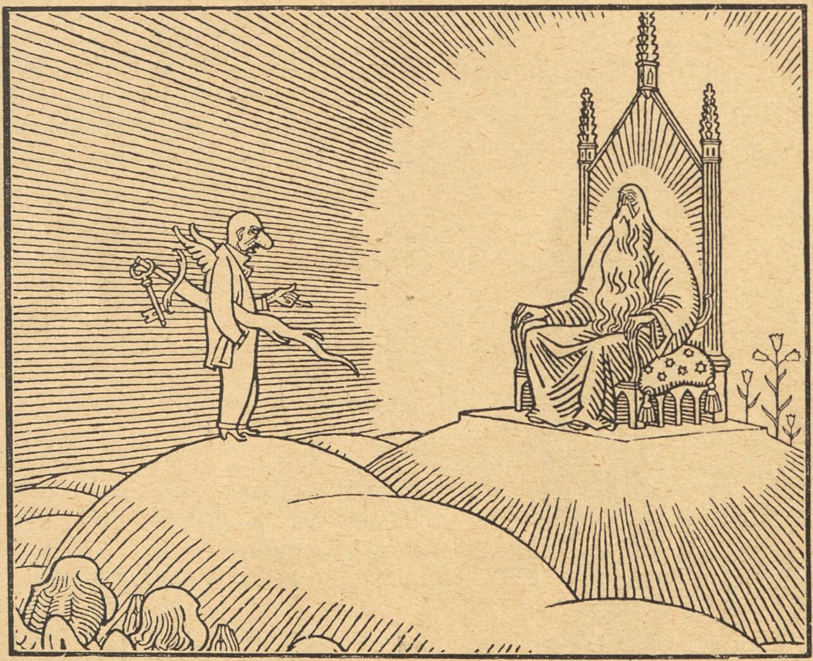

— Ja, det er en meget smuk Stol — hvad koster den?
(»Simplicissimus«.)

Misundelse.

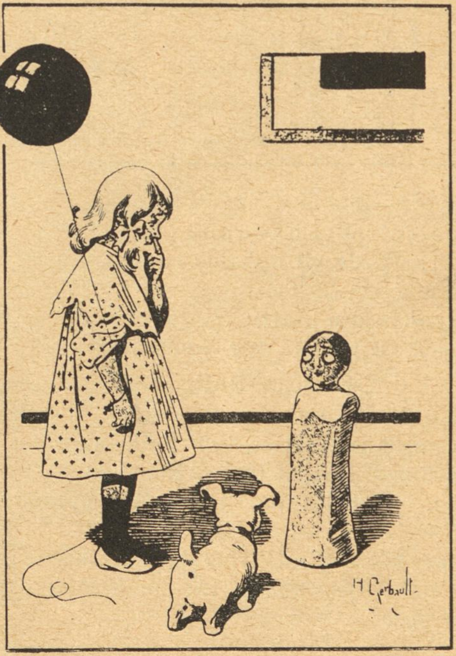

— Hvorfor ser Du saa ked ud af det, Dukke Lise?
— Fordi jeg ikke kan pille mig i Næsen saadan som Du! (»Pêle Mêle«.)

Landsbyskønhedens Gang gennem Københavnerlivet.

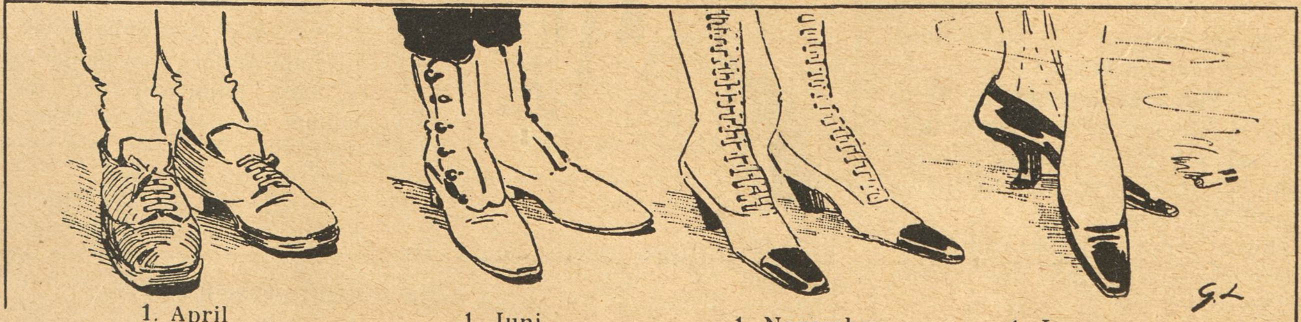

1. April 1. Juni 1. November 1. Januar (»Puck«.)

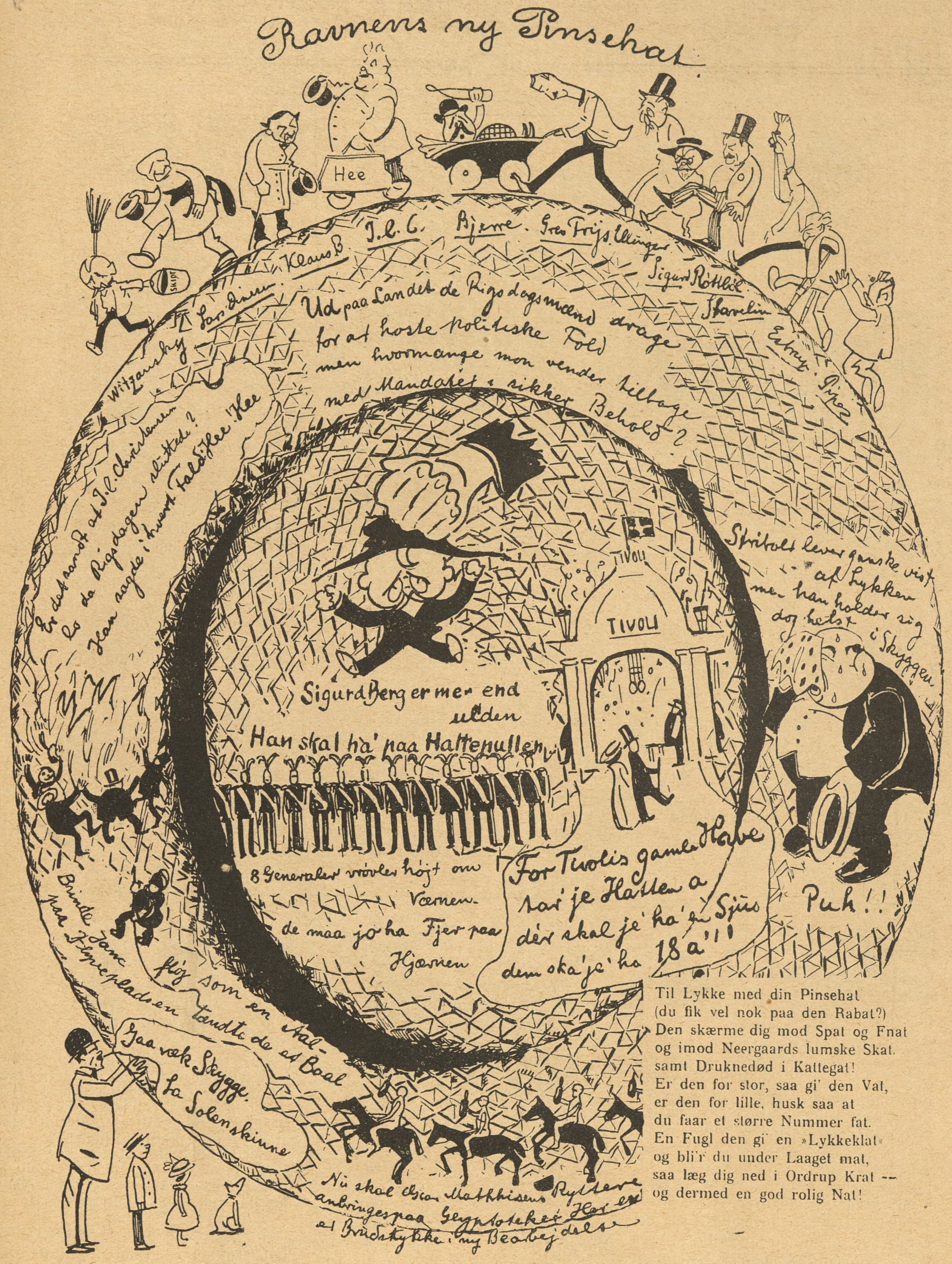

Til Lykke med din Pinsehat
(du fik vel nok paa den Rabat?)
Den skærme dig mod Spat og Fnat
og imod Neergaards lumske Skat.
samt Druknedød i Kattegat!
Er den for stor, saa gi' den Vat,
er den for lille, husk saa at
du faar et større Nummer fat.
En Fugl den gi' en »Lykkeklat«
og bli'r du under Laaget mat,
saa læg dig ned i Ordrup Krat —
og dermed en god rolig Nat!

Michelin Cykleringe **Kongelig Kvalitet. Folkelig Pris.**

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

LIND-HANSEN ILLUSTRATIONS-ANSTALT
KØBMAGERGADE 67-69 : TELEFON BYEN 566 v.
CLICHEER·KATALOGER REKLAMER·TEGNINGER. ILLUSTRATIONER AF ENHVER ART.

HANSONS STEMPELFABRIK NYØSTERGADE 2 TF. 354· MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

en gros. Hoved-Depotet
„Français“.
16, Lille Kongensgade 16.
Gummi- & Hygiejne-Lager.
en detail. Diskret Dame- & Herre-Expedition. Forlang Prøver og Prisliste.

Forlovelsesringe 14 & 18 Karat.
Th. Halgreens Specialforretning.
Gothersgade 34, ligefor Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

Schulstad Ludvigsen Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Den blaa Bog.

1.

Saa kom igen den kære »Blaa«,
Som Byens Snobber vented' paa,
Med Heltekraft fra a til aa
Af Byens gode Ragelse —
Hav Tak Du gæve Ove Krak,
Hav mange — ja hav tusind Tak,
Fordi Du uden Spor af Snak
Har gjort en fin Opdagelse. —

2.

Dog har Hr. Krak en Borgerdyd,
Han giver vore Sorger Lyd
Til mange »glemte« Men'sker Fryd
Han lover Bod den næste Gang —
Men de, der kom der denne Gang
Istemmer alle denne Sang:
»Den Bog er ordnet med Talang,
Den sidste er den bedste Gang.« —

3.

Hr. Ove Krak er redebon,
Vi finder mellem »Grev« og »von«
I Krak'ses fikse Lexikon
Dog flere uden Rang og Stand —
Som »*Brøddestablen*«, »*Niels Husar*«
Og »*Tudegøgen*« Valdemar,
»*Bech Olsens Skræk*« og »*Tuttefa'er*«
Samt Byens Bondefangerstand. —

4.

Vi ser, at »*Stablen*« med et Smil
Er født den ottende April,
Paa Fæl'jen er hans Domicil
Som Assistent paa Losseplads. —
»*Bech Olsens Skræk*« er født i Maj
Et Sted paa Roskild' Landevej;
At Mo'ren var en fæl Galej,
Det har i Bogen osse Plads —

5.

Hav Tak, Du gæve Ove Krak,
Med Smag Du hele Slænget trak!
Det er en rigtig køn Tobak,
Du der har samlet, Krakkemand. —
Paa Side 10 min Skrædder staar,
Af Glædesfryd mit Hjerte slaar:
Naar han i Bogen ogsaa staar,
Han rolig sy min Frakke kan!

Robert Bly.

Levevej.

Et Par Ægtefolk, som vil arbejde sammen, kan ved Overtagelse af en Forretning i Fiskebranchen, med en udmærket Kundekres, skaffe sig en Levevej. Lille Overtagelsessum.

G. H. De sender os ovenstaaende Udklip af »Politiken«s Annoncer og foreslaar, at Ægteskabsloven snart bliver revideret. Det ser unægtelig ogsaa besynderligt ud, at der offentlig kræves »godt Samarbejde« mellem Ægtefolk!

Polycarpus maa meddele os sin Adresse, for at hans Ønske kan ske Fyldest.

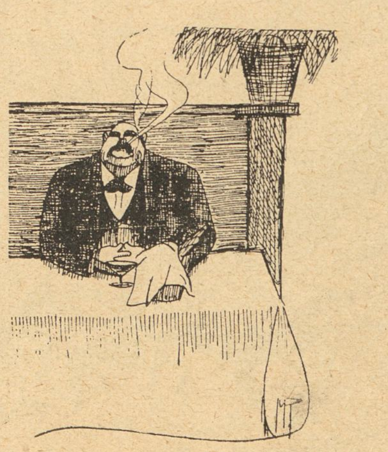

M. Rasmussen. Her ser De Deres Kunstværk.

Grossereren (efter en bedre Middag): Nu vil jeg oprigtig talt ønske, at alle Fattige var lige saa mætte som jeg er, saa ka' man s'gu da ikke sige andet, end at jeg er god ved dem!

Bjørn Rasmussen, Aagade 99, Aarhus. De vil her se Deres lille, lette Præstation, der har følgende Tekst: Fodboldspilleren (til Dommeren) »Pas paa, De ikke kommer til at fløjte i Piben i Stedet for at pibe i Fløjten!«
Vi vil blot — for at vise vor Skarpsindighed — tilføje, at den Fodboldspiller ganske afgjort ikke er Maalmand; for han har ingen Hænder.

Ærede Bidragydere til denne Rubrik, hvis Tal nu er naaet op til de hundrede, maa venligst have Taalmodighed. De skal alle blive belønnede — paa forskellig Maade.

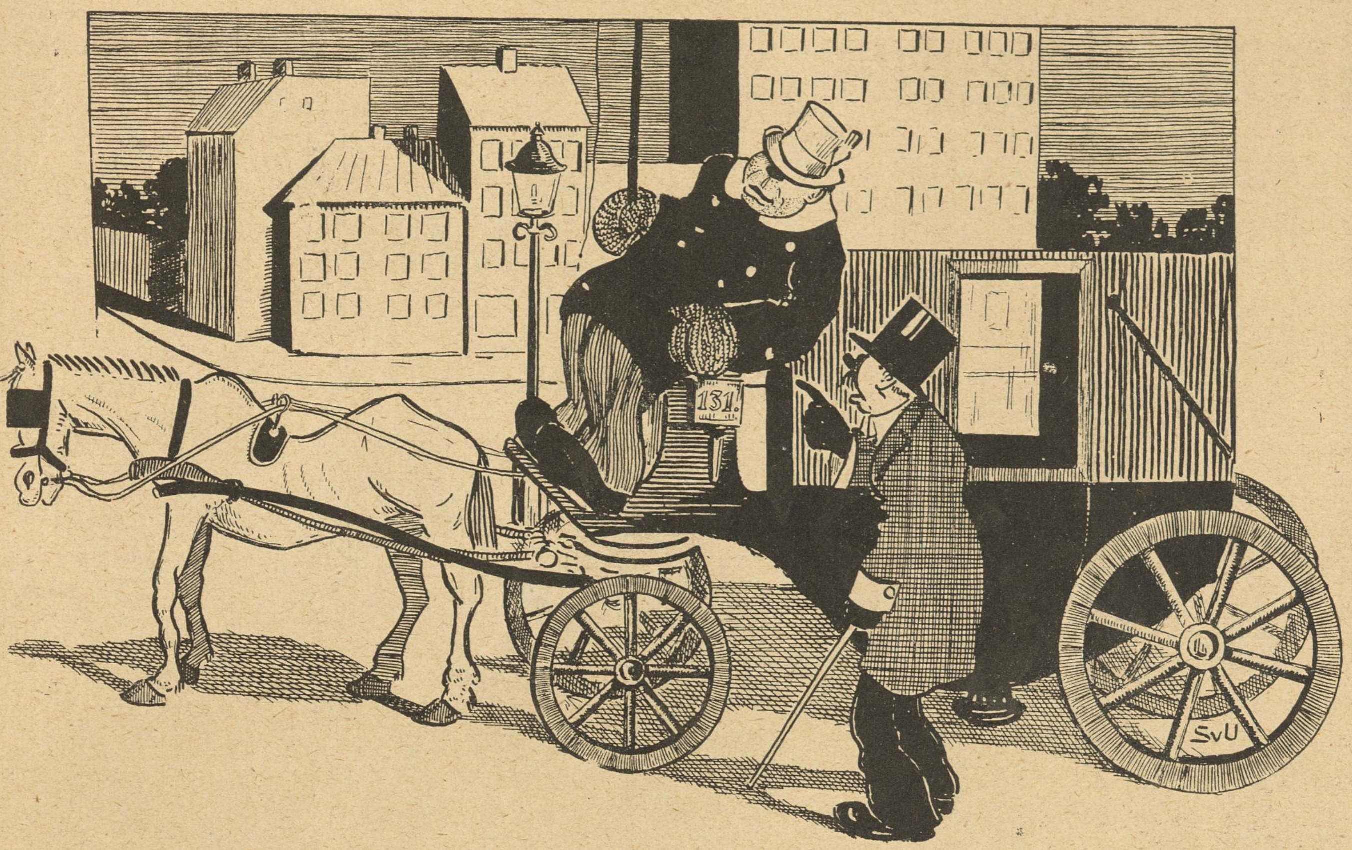

Tegning af Svend Ulrich.

— Ka' je' komme til at køre med den Møgvogn?
-- Ja, det kan De godt! Hvor ska' jeg læsse Møget a'?

Tegning af R. Storm-Petersen.

— Ta Dig i Agt, si'r je', at Du ikke kommer til at høre med til det København, der forsvinder!

Tegning af Peder Tabor.

Rovmorderen (livsvarigt Tugthus): Ah! En Edderkop paa Næsen — det betyder Lykke i Kærlighed!

Tegning af Osvald Jensen.

Generalstorm paa Klampenborgtoget Pinsemorgen.

Dyrehavsbakken.

1.

Skoven løfter stolt sin Nakke,
alle Knopper spinger ud,
til den gode, gamle »Bakke«
sender Vaarens Dag sit Bud;
Traditionen smukt i Ære,
sæt til Poesi din Lid!
»Kirstens Kilde« skal nok være
som paa Oehlenschlägers Tid.

2.

Naa, naturligvis — paa Pladsen
møder os moderne Ting,
til Musik af Lirekassen
Karussellen gaar omkring,
alt moderne, Død og Pine,
Hestegang sin Bane fik,
Karusseltur pr. Maskine,
Dampkraft eller Elektrik.

3.

Lad os blot med Strømmen følge
her fra selve Bakkens Fod,
se, hvor Gasballoner bølge
fra den store, aabne Bod!
de vil løses ud af Vrimlen,
her er en, hold Baandet fast,
aah — nu flyver den mod Himlen
over Granens høje Mast!

4.

Her er mange Ting paa Færde —
se, »Valhallas« høje Hal!
vil Du ind, saa bør Du skære
den »forkert« til Dansebal;
i Kafeens Tabernakel
Sangerinden Triller slaar, — —
nej — dér har vi »Mester Jakel«
og den Mand, som spiser Blaar!

(Til Illustrationen paa næste Side.)

5.

Pjerrot — aah, Du er livagtig,
som Du var et Sekulum,
Barnestemning har Du bragt i
Sindet, skønt Du spiller stum,
Kraven slutter tæt om Halsen,
hvid Du er fra Top til Taa, — —
saa, nu gaar Tallerkenvalsen!
lad os ofre, før vi gaa.

6.

Nu vi maa paa Hjemfart tænke,
men det var en dejlig Dag!
Nattens Skygger snart sig sænke
over Skovens lyse Tag,
Taagen løfter sig fra Dalen,
lyse Nat, Du er saa smuk! —
hør, nu sender Nattergalen
os sit sidste, søde Kluk!

A. C.

Tegning af Chr. Hoff.

Dyrehavsbakkens »Centrum«, set i Fugleperspektiv.

De forenede Bryggeriers CENTRAL HVIDTØL - Ren fyldig Maltsmag
SKIBSØL - Udpræget Skibsølstype

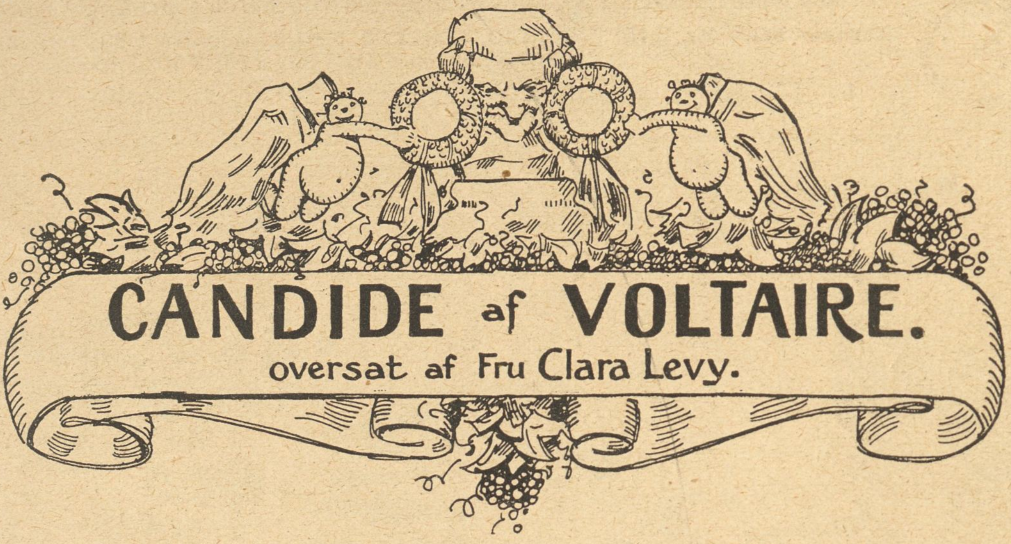

CANDIDE af VOLTAIRE.

oversat af Fru Clara Levy.

Den ene for at faa Hundrede Piskeslag, den anden for at blive hængt paa Befaling af hans Højærværdighed Stor-Inkvisitoren, hvis Elskede jeg er? Pangloss har grusomt narret mig, da han lærte mig, at alt her i Verden er paa det bedste. Jeg var fortvivlet og betaget, ganske ude af mig selv og ved at dø af Udmattelse. Jeg havde Hovedet fyldt af min Faders, min Moders og min Broders Drab, af den bulgarske Soldats Frækhed, af det Knivstik, han gav mig, af mit Fangenskab, af min Kokkepigetjeneste, og min bulgariske Kaptajn, af den ækle Don Issachar og den modbydelige Stor-Inkvisitor, af Doktor Pangloss, som blev hængt, og endnu skingrer i mit Øre den højtidelige »Misserere«, som blev spillet medens de blev pisket, men fremfor alt tænkte jeg paa det Kys, jeg gav dem bag Skærmbrædtet den Dag, jeg sidst saa dem.

Jeg priste Gud, fordi han efter saa haarde Prøvelser atter førte Dem tilbage til mig.

Jeg lod min gamle sørge for Dem, hun skulde bringe Dem herhen saa hurtig det kunde lade sig gøre. Hun har udført sit Hverv meget vel. Jeg har nu den usigelige Glæde atter at se Dem, at høre Deres Stemme, at tale med Dem. Men De maa være meget sulten; jeg selv har stor Appetit. Kom, lad os spise.

De gik til Bords, og efter Aftensmaaltidet tog de igen Plads paa den føromtalte smukke Sofa; der sad de endnu da Don Issachar, den ene af Husets Herrer kom ind. Det var Sabbaten og han kom for at gøre Brug af sin Ret og tale om sin ømme Kærlighed.

NIENDE KAPITEL

Hvad der hændte Kunigunde, Candide, Storinkvisitoren og Jøden.

Denne Issachar var en af de mest koleriske Hebræer, som nogensinde havde levet i Israel siden det babyloniske Fangenskab.

»Naa, din gallilæiske Hunhund,« raabte han, »er det ikke nok med Hr. Storinkvisitoren? Skal ogsaa den Slyngel dele med mig?«

Med disse Ord trak han en lang Dolk, som han altid havde hos sig og kastede sig over Candide, da han ikke tænkte, at han var bevæbnet. Men vor brave Westfaler havde tilligemed Klædningen af den gamle faaet en prægtig Kaarde. Han trak blank, skønt han af Naturen havde et fromt Gemyt. Og der laa nu Jøden stendød paa Gulvet ved den skønne Kunigundes Fødder.

»Hellige Jomfru,« raabte hun, »hvad skal der blive af os? Et Menneske dræbt her i mit Hus! Hvis Rettens Betjente kommer, er vi fortabte.«

»Hvis ikke Pangloss var bleven hængt,« sagde Candide, »havde han givet os et godt Raad i vor Nød, thi han var en stor Filosof. Men da han nu ikke er her, saa lad os spørge den gamle.«

Det var en meget forstandig Kone og hun begyndte netop at sige sin Mening, da en anden lille Dør blev lukket op. Klokken var et. Søndagen var begyndt og denne Dag tilhørte Hs. Højh. Storinkvisitoren. Han traadte ind og saa den kagstrøgne Candide med dragen Kaarde i Haanden, et dødt Legeme paa Gulvet, Kunigunde, der var ude af sig selv af Skræk og den gamle, som gav gode Raad.

Men læg nu engang Mærke til, hvad der gik for sig i Candides Sjæl, hør de Overvejelser, han gjorde. »Hvis den hellige Mand raaber om Hjælp, vil jeg ufejlbarlig blive brændt og Kunigunde vil maaske lide samme Skæbne. Han har ubarmhjertig ladet mig piske, og han er min Medbejler, nu er jeg en Gang begyndt paa at slaa ihjel og der er ingen Tid til at betænke sig.«

Denne Slutning var kort og klar; inden Storinkvisitoren fik Tid til at fatte sig, havde Candide gennemboret ham og kastet ham om ved Siden af Jøden.

»Jo længer jo bedre,« sagde Kunigunde. »Det var Nummer to. Nu kan vi ingen Tilgivelse vente, vi vil blive sat i Ban, vor sidste Time er slaaet. Hvorledes har De, Candide, som er saa spag af Naturen i Løbet af to Minutter kunnet dræbe en Jøde og en Prælat?«

»Min skønne Frøken,« svarede Candide, »naar man er forelsket, skinsyg og ovenikøbet bleven pisket af Inkvisitoren, kan man nok glemme sig selv.«

Nu tog den gamle Ordet: »I Stalden har vi tre andalusiske Heste, lad den tapre Candide sadle dem. Frøkenen har Moyadorer*) og Diamanter. Hurtig til Hest! Og saa ad Cadix til. Rigtignok kan jeg kun sidde paa det halve af min Bag. Men til Gengæld er det det smukkeste Vejr af Verden og det er en stor Behagelighed at rejse om Natten, naar det er køligt.«

Candide sadlede straks de tre Heste, Kunigunde, den gamle og han red tredve Mil uden Ophold.

Medens de flygtede, kom Sancta Hermandad**) til Huset; Hs. Højærværdighed blev begravet fra en prægtig Kirke og Issachar blev kastet i Rakkerkulen.

Candide, Kunigunde og den gamle var allerede naaede en Kro i den lille By Avacena, som ligger midt i Sierra Morenas Bjerge. Og de sad nu og talte sammen.

(Forsættes.)

*) Moyador eller Molda de Oro kaldtes ènhver Guldmønt i Portugal. Men egentlig gjaldt en Moyador omtrent 18 Kroner.

**) Portugisisk Domstol, tillige en Art Politi.

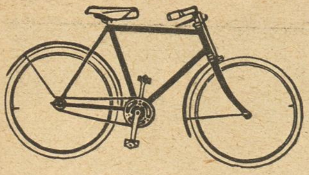

Bifortjeneste ved Salg af **Alemannia-Cycler.**

Forlang illustreret Katalog Nr. 45 over Cycler og Tilbehørdele gratis og franko forinden De køber.
Pneumatikdæk Kr. 2.15, 2.85, 3.10, 4.20, 4.90, 5.80, Slanger Kr. 1.80, 2.25, 2.40, 2.95, 3.00, 3.65
Acetylengaslygter Kr. 1.35, 2.25, 3.30, 3.85.

J. Fries, Beseler Eft., Cyclefabrik, Flensborg.

Mælkeriet Enigheden.

Aarsagen til Omsætningens Stigning er Varernes Kvalitet.

Vore 51 Vogne kører overalt.

Telefoner 2146 & 6270.

1898 1902 1906 1910 1912

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)

Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.

LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.

Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Alm. dansk Varelotteri.

2den Trækning begynder Onsdag den 14. Maj.

6000 Gevinster.

Paa et og samme Lod kan vindes

2 Gevinster.

Lodsedler sælges og fornyes à 1 Kr. 60 Øre hos Lotteriets autoriserede Kollektører og i **Hovedkollektionen, Tivolis Boulevard-Pavillon, Vestre Boulevard,** lige overfor Raadhushaven.

Holbergsgade 6

Vask Dem altid i

Worning & Petersens

Xeroform Sæbe.

Faas overalt à 25 Øre

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.

Forlang illustreret Katalog.

Forretningen grundlagt 1900.

Depotet „DISKRET"

Prinsessegade 49, Kbh. C.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Har De Tandpine,

brug da altid

Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter.

Advarsel mod Efterligninger.

Indregist. **9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.**

MÜLLERS HOTEL

(L. PRÆSTMARK).

Café, Restaurant og Billard.

Telefon 3558.

Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.

Nørre Farimagsgade 55.

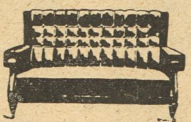

Møbler

paa Kredit fra 4 Kr. mndl. Henstand under Lockout og Strejker.

Chr. Larsen,

75, Godthaabsvej 75. (Hj. af Nr. Fasanvej).

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af A. Koch.

Pinse i Baggaarden: Naar de Fandens Rotter har været her, saa er der ikke en Brødskorpe til os andre!!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 20. Torsdag, den 15. Maj 1913

Tegning af Harald Jordan.

— Ja lille Mutter, nu er det slut. Fra i Morgen a' begynder jeg et nyt og bedre Liv — — men — *men væk mig ikke for tidligt!*

Tivoli.

Sommersæson fra 7. Maj til 14. September 1913.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkestret og Promenadeorkestret. Hver Uge: Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.

Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

TIVOLIS Salonkeglebane

anbefales. **Hyggelige Lysthuse for Familier og Selskaber.**

Proper og billig Servering.

Indgang fra Tivoligade.

P. SVENDSEN

Cirkus Beketow

København.

8. Maj til 7. Septbr.

Hver Aften Kl. 8.

Søn- og Helligdage Kl 4 og Kl. 8.

Største Kunstnerpersonale, der endnu har været i København.

Militærstøvler 13,50.

„Reforms" **Skotøjslager** for stort.

Fodtøj for 10,000 Kr. brunt og sort

skal sælges til nedsat Pris.

Elegante og moderne

Herrestøvler **9 à 10 Kr.** Sko **6 à 8 Kr.**
Damestøvler **7 à 9 Kr.** Sko **5 à 7½** —
Drengestøvler **6 à 8½ Kr.** Sko **5 à 6** —
Pigestøvler **5 à 7 Kr.** Sko **3 à 4** —
Brunnelstøvler **4½ à 6 Kr.** Sko **2½ à 3** —

Lager af Alt. Telef. 2166. 2, Teglgaardsstr. 2.

Arb. Ligkistemagasin.

55, Vesterbros Torv 55.

Telf.: Central 9375.

3, Blaagaardsgade 3.

Telf.: Central 5708.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Sygeplejeartikler

Gummivarer 2. Prisl.

Gummivarelageret „Hygi", København V.

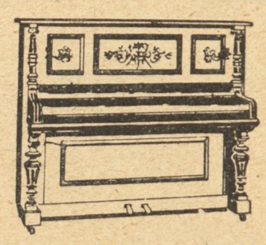

Musikforretningen „HARMONIA"
(Ved L. V. Nielsen). Tlf Byen 1858 y.
Lille Kongensgade 43.
Stort Lager af Musik-Instrumenter.
Pianoer og Orgler uden Udbetaling.
— *Brugte Instrumenter tages i Bytte.* —
Reparationer udføres omhyggeligt.
Strenge til alle Instrumenter.

LAX

i alle Kvaliteter.
Gaasebryst, Oksetunger
etc. anbefales.

Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908. Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.

Telefon 317 & 8231. Jacob B. Krøll, **Klareboderne 10. Kbhvn. K.**

GENUINE LUND's-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

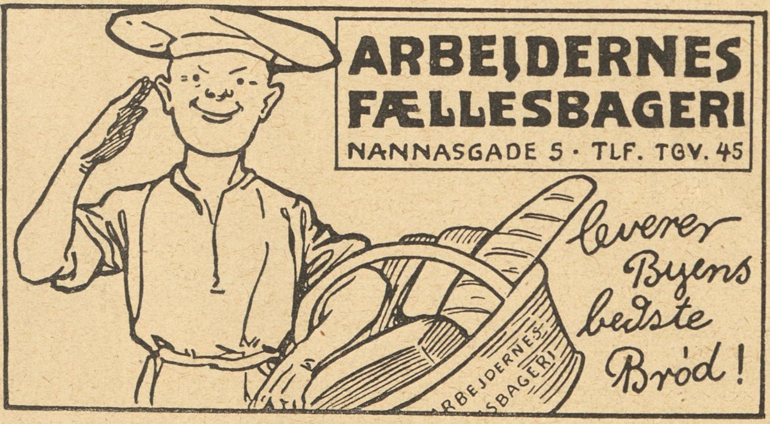

Peter Jensen,

Bispebjerg Kro,

ligefor Krematoriet og Kirkegaarden, 2 store lukkede Glasverandaer.

Have med Lysthuse.

Telefon Taga 800.

Nørre Central Café

(Nørrebros Runddel).

Særskilt Koncertsal og Billardsalon.

3 Billards.

Hyggelige Selskabslokaler.

Telf. 7476. AUG. LARSEN.

A. C. NIELSENS

Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.

SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.

Adelgade 31, 1. Bagb.

Telefon Palæ 2056.

S. JOHANNESSON's

TELEFON 3684. TELEFON 3684.

Svineslagteri.

Udsalg: **Højbroplads 13.**

Største Udvalg.

Statskontrol med Trikinundersøgelse.

Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

„DEN ELEKTRISKE" ST. KONGENSGADE 108 KØBENHAVN TELEFON PALÆ 271 X.

St. Kongensg. 108 ved Politistationen.

Studier fra den konservative Valgkamp.

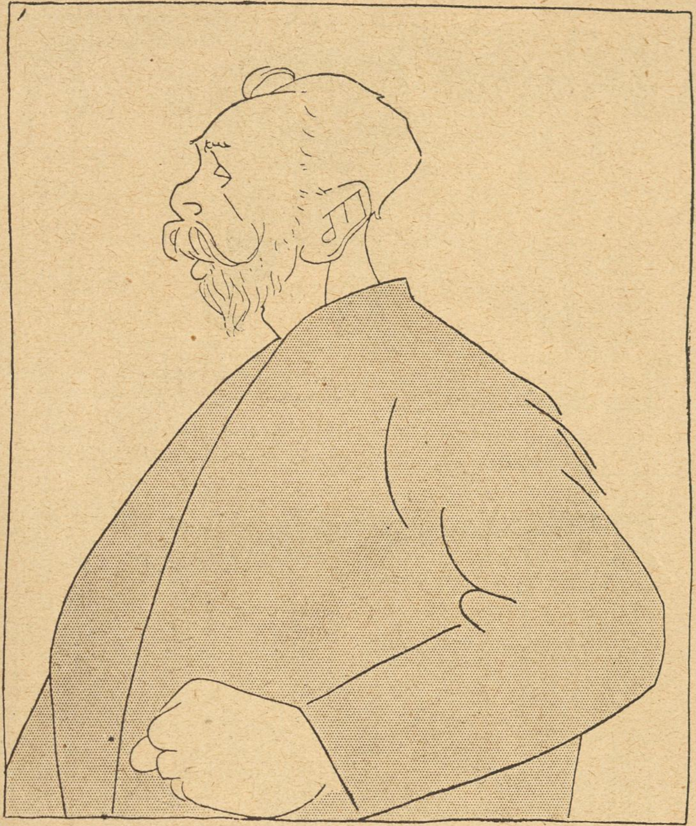

1. — Jeg vil sige, at saalænge Godsejerne sidder i Landstinget, skal Svinenes Interesser nok blive varetagne!

2. — Der er gjort saa megen Blæst ud af Sukkerets Toldbeskyttelse. Er der egentlig Anledning hertil? I de Kredse, hvor jeg færdes, køber man i hvert Fald ikke Brystsukker for Pengene!

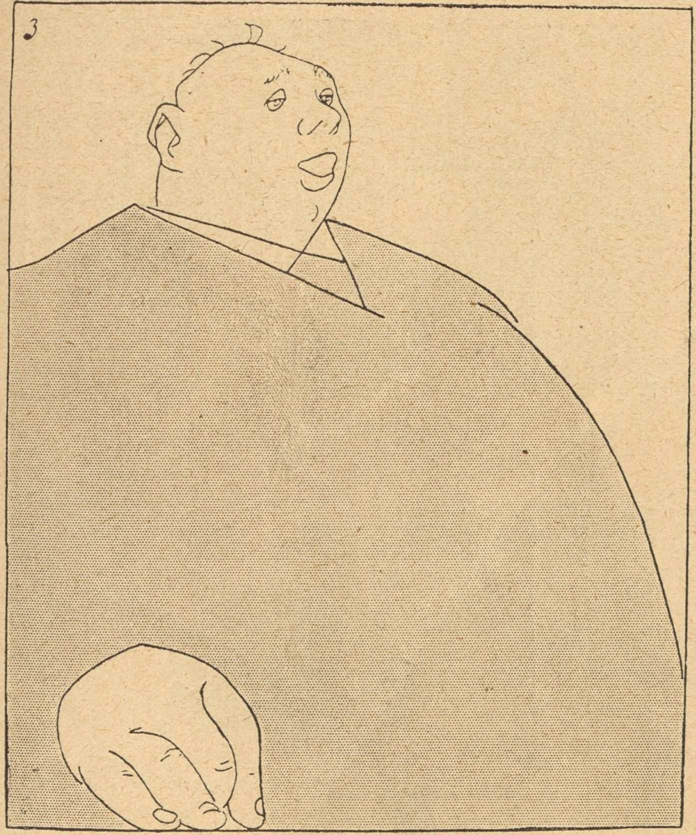

3. — Der er udspredt det Rygte, at jeg skulde være paavirket af københavnsk Intelligens. — Ærede Vælgere! Er det nødvendigt at stemple Rygtet som en nedrig Løgn!

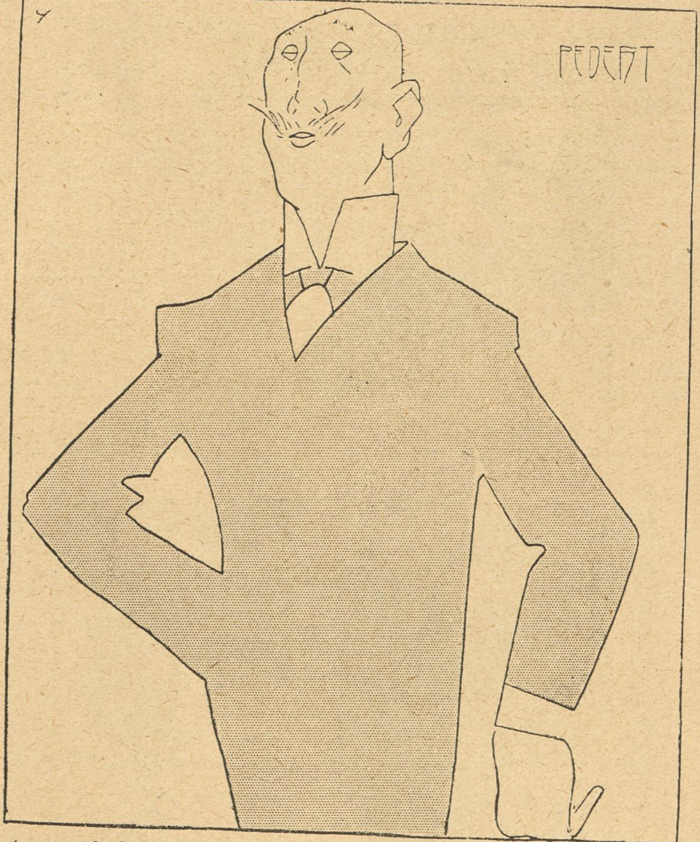

4. — Al denne Tale om de militære Straffes Grusomhed er stærkt overdreven. — Som Officer kan jeg oplyse, at der er moderne Bekvemmeligheder i Cellerne. — Skal en have mørk Arrest, er saaledes det Lys, der bliver slukket inde hos ham, elektrisk!!

Tegninger af Peder Tabor.

Hvorledes Jens fik Betjenten til at gaa paa Limpinden.

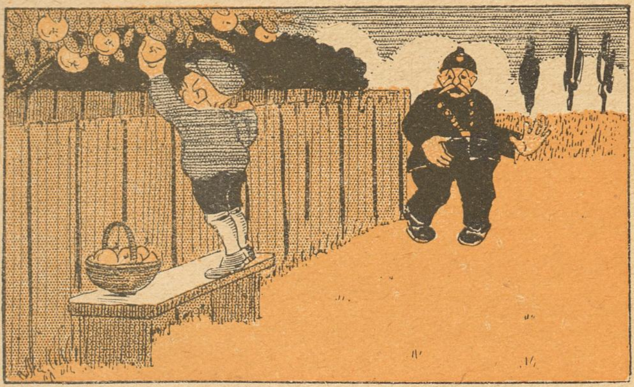

1. Jens kan ikke modstaa Naboens dejlige Pærer og er i Færd med at fylde sin Kurv, uden at se den fæle Betjent.

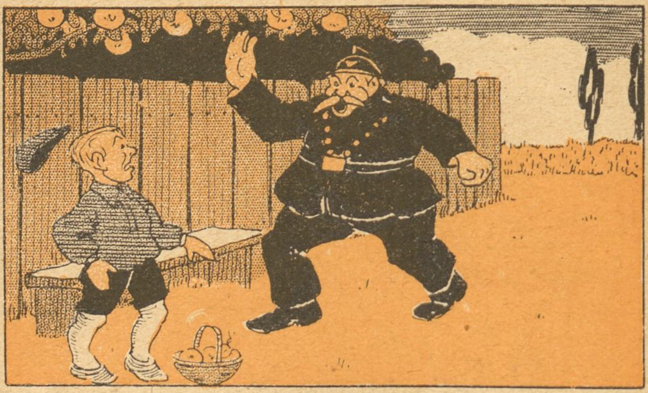

2. Bums! falder „Retfærdighedens Hammer“, saa Jens taber Kasketten alene ved Lufttrykket.

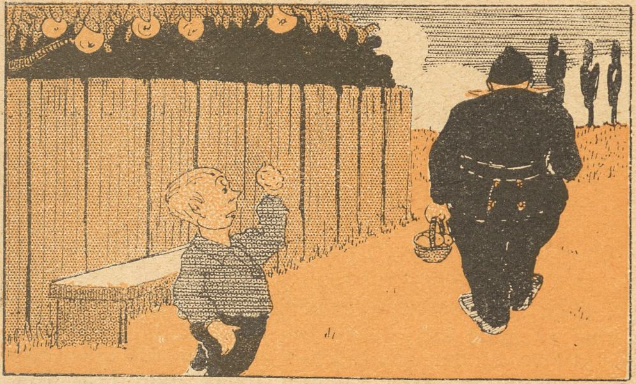

3. Mens Betjenten vandrer ud til Pæretræets Ejer, lover Jens at hævne sig frygteligt.

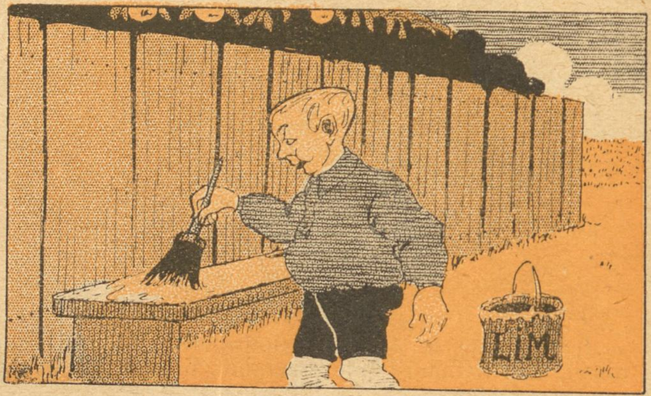

4. Jens ved, at Betjenten hver Dag tager sig en Lur paa Bænken, og i en Haandevending faar Jens fat i Fa'rs Limpotte.

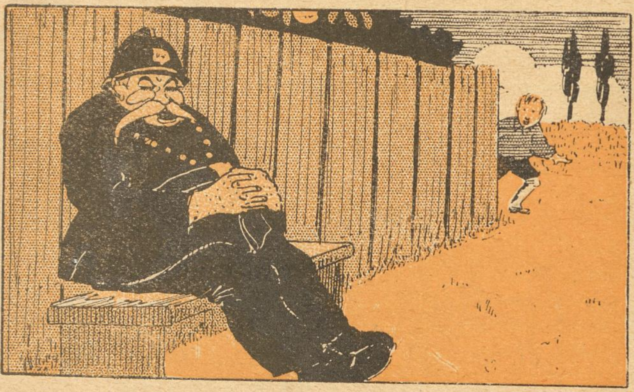

5. Ganske rigtig — et Par Minutter efter sidder Betjenten paa Bænken og sover velbehageligt ind.

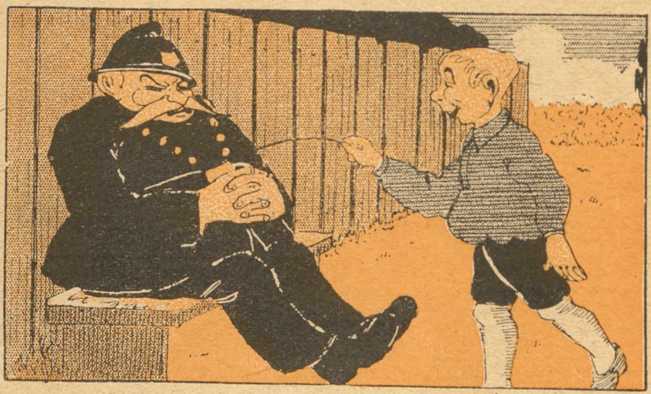

6. Og Jens-Aldrigbange kommer frem fra sit Skjul og kildrer Polismanden med en Gren, saa han vaagner.

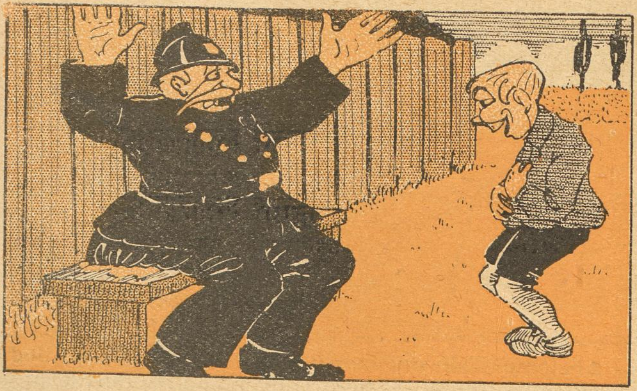

7. Forgæves søger Betjenten at rejse sig fra sit Limsæde og ramme den storgrinende Peter.

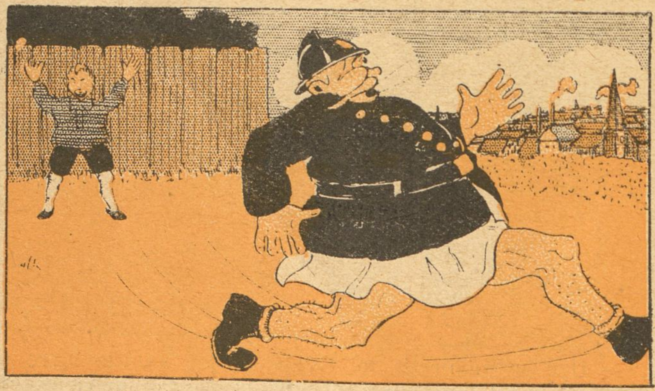

8. som nu har den usigelige Glæde at se sin Dødsfjende styrte buxeløs afsted.

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Det mystiske Tal

Amerikansk Sensationsroman.

(Illustreret af Osvald Jensen.)

»Inat havde jeg Følelsen af, at et eller andet alvorligt vilde ske og tog derfor herind, men kom jo desværre for sent. Flemming sad med Ryggen vendt mod Døren! hans Hovede hvilede paa Bordet — han var død.«

»Havde han Revolveren i Haanden?«

»Ja.«

»Er De vis paa det?« spurgte Hunter. »Tog De ikke snarere hans Revolver med Dem om Morgenen, da han truede med at skyde Dem?«

Wardrop fór sammen. »De er slet underrettet«, sagde han i en usikker Tone; men jeg saa paa hans Ansigt, at Hunter havde truffet Pletten.

»Hvormange Mennesker vidste, at Flemming skjulte sig i den hvide Kat?«

»Kun faa; foruden mig: Opsynsmanden samt Clarkson, Boroughbankens Kasserer, der efter Aftale var oppe og tale med ham.«

Politichefen henvendte sig nu til mig, og jeg fortalte ham da, hvordan jeg straks efter at Wardrop var gaaet gennem Lokalet havde aabnet Flemmings Dør og set ham sidde med udbredte Arme ved Bordet og med et Skudsaar i Panden.

»Hørte De intet Skud, medens De befandt Dem i Korridoren?«

»Jeg hørte flere skarpe Knald, som lignede et Automobils Eksplosioner.«

»Kan nok passe«, bemærkede Hunter tørt. »Borgmesteren sendte sin Vogn bort, da jeg gik efter Wardrop. Knaldene De hørte, var ikke Skud.«

»Mærkværdigt!« ytrede Chefen. »Huset var fuldt af Folk, og ingen har hørt Skudet!« Chefen rejste sig. »Jeg takker Dem, mine Herrer. Med Dem, Hunter, vil jeg gerne tale et Par Ord.« —

Jeg tror, Wardrop var forbauset over, at man lod ham gaa. Dog — da vi søgte en Vogn paa Hjørnet, bemærkede vi, at en Opdagelsesbetjent fulgte os.

Da vi naaede det maitlandske Hus i Bellwood vendte Wardrop sig til Betjenten med et svagt Smil: »Det regner stærkt, kom med indenfor. Jeg skal ikke løbe min Vej.«

Betjenten lo, jeg genkendte i ham den Mand, som jeg for to Nætter siden havde fulgt efter til Politivagten. Han modtog Indbydelsen med Tak og satte sig ved Foden af Trappen med en Avis og en Lampe.

SYVENDE KAPITEL

Wardrop gjorde nu saa tungsindigt et Indtryk, at jeg bad ham ind paa mit Værelse, hvor jeg heldte lidt Whisky paa ham.

»Tag Dem nu sammen Mand,« sagde jeg til ham; »det sværeste staar jo endnu tilbage. For De meddeler vel Grete hendes Fars Dødsfald?«

»Vil De ikke hellere gjøre det,« sagde han. »Hendes Far sigtede mig kort før sin Død for Tyveriet; *hun* tror, at jeg har bortført hendes Tante? tilsidst mener vel alle Mennesker, at jeg har myrdet hendes Far.«

»Jeg mistænker i alt Fald ingen,« bemærkede jeg. »Men jeg tror ganske vist, at De skjuler noget for os, Wardrop, at De søger at vende Mistanken mod Dem selv, for at dække en anden.«

Han saa mig fast i Øjnene.

»Jeg giver dem mit Æresord paa, at jeg ikke ved, hvem der dræbte Flemming, og at jeg fuldt og fast troede, han havde begaaet Selvmord — det havde han jo truet med om Morgenen.«

»Sig mig, har De nogensinde hørt Tale om Tallet »Elleve Toogtyve?««

»Elleve Toogtyve?« gentog han. »Nej, ikke det jeg ved.«

»Flemming har aldrig nævnet det?«

Han tænkte efter. »Maaske,« sagde han. »I vor Virksomhed havde vi jo meget med Tal at gøre. Iøvrigt kører Teatertoget til Bellwood fra Byen Klokken elleve toogtyve. Kan det nytte Dem noget?«

»Desværre næppe,« svarede jeg og saa paa mit Ur. Han forstod Vinket og tog Afsked. Jeg traadte nu hen til Vinduet og saa ud i Majnatten. Det var kun fireogtyve Timer siden, at Frøken Johanne forsvandt — saa sporløst, som om hun aldrig havde levet. I Mellemtiden havde jeg oplevet en Del; og imorgen maatte jeg berette Grete det altsammen. Hvem der nu kunde belægge sine Ord, saa det ikke gik hende alt for nær til Hjerte! —

Jeg vilde netop gaa i Seng, da Wardrop kom tilbage. Han var endnu fuldt paaklædt og havde Lædertasken i Haanden.

»Se engang paa denne her,« sagde han ophidset. »Det er ikke min Haandtaske! Hvordan har jeg dog kunnet se saa skrupforkert forleden Aften?« Han pegede paa et tomt Rum i Taskens Indre. »Se her; her havde jeg skrevet mit Navn med Blæk og ligeledes min Adresse.«

Jeg kiggede ned i Tasken, men saa intet Skrevet.

»Den, der har stjaalet min Taske, har haft denne her ved Haanden, for at ombytte den med min,« fortsatte han rasende. »Kan vi finde ud af, hvor den er købt. saa faar vi maaske fat i Tyven.«

»Fabrikantens Navn er intetsteds at se,« sagde jeg efter en omhyggelig Undersøgelse.

»Alt, hvad jeg begynder paa slaar fejl,« bemærkede han modfalden. »Nu lader jeg Tasken ligge her hos Dem, for sandsynligvis gennemsøger man mit Værelse, og jeg vil helst selv beholde Tasken som Bevisstykke. — Og saa Godnat.«

Jeg slukkede Lyset, og lod Døren staa lidt paa Klem — forrige Nat var jeg kommen for sent, det skulde ikke gentage sig.

Jeg maa vel være sovet ind straks; jeg vaagnede ved et Ryk. Der maa have lydt et Knald, mine Nerver reagerede endnu efter den stærke Lyd. Jeg stod op, indhyllede mig i min Kappe i Mangel af en Slobrok og gik saa paa Undersøgelse. Fra Frøken Maitlands Soveværelse lød en kraftig Snorken og nedenunder ved Trappen fik jeg Øje paa Betjent Davidson, der sad i en Lænestol og gabede.

»Jeg er halvt frosset ihjel!« hviskede han op til mig. »Kast et Par Tæpper ned til mig.«

Jeg gjorde, som han bad, og da han havde pakket sig godt ind, gav han sig til at skrælle et Æble.

»Var de inde paa mit Værelse imorges?« spurgte jeg. »Jeg havde en Følelse af, at nogen gik over Gulvet.«

»Wardrop var derinde,« svarede Davidson, »og tilmed to Gange. Jeg var ogsaa derinde, men paa Hosesokker.«

»Hvad kan han have villet mig?« udbrød jeg forundret.

Davidson trak' paa Skuldrene og gabede paany. Jeg begav mig atter i Seng, men kunde ikke sove. Da det begyndte at lysne, stod jeg op for at snakke lidt med Betjenten, men han var borte.

Wardrop viste sig ikke til Frokost. Grete kom ned netop som Bella satte Kaffen ind. Hun var træt og sank ned i en Stol. Jeg spekulerede paa, hvordan jeg skulde meddele hende Faderens Død. Helst havde jeg unddraget mig denne ubehagelige Pligt, men da jeg saa hende gribe efter Aviserne, hvor hele Historien i »den hvide Kat« sikkert var offentliggjort, turde jeg ikke opsætte Sagen længe. Saa skaansomt som muligt fortalte jeg hende da, at hendes Fa'r var bleven dræbt ved et Vaadeskud.

»Ved et Vaadeskud! udbrød hun, da den første Smerte havde sat sig. »Nej, han er bleven myrdet.«

Hun ilede ud af Stuen, inden jeg fik fremført et Ord, og jeg begav mig saa op til Tanten. Hun modtog Efterretningen om Svogerens Død med en vis Tilfredsstillelse.

»Saa han er bleven skudt,« gentog hun, idet hun rejste sig overende i Sengen. »Det er næsten for smuk en Død for Allan Flemming; jeg har altid ment han blev hængt.«

Derefter begyndte hun at snakke om sin Søster: hun var nu naaet til den Overbevisning, at hun var død. Vi holdt nu Raad om Frøken Grete.

»Jeg har ofte talt med hende om Fremtiden,« sagde jeg, »hun vil ikke gerne have fremmede Folk om sig. Foreløbig anser jeg det for heldigst, at hun aflægger Besøg i sit Hus i Byen; hun kan følges med mig derind. Derefter kan hun indtil videre tage Ophold hos min Broder og hans Hustru, der med største Glæde vil huse hende.«

Frøken Lætitia samtykkede heri og det samme gjorde Grete. Vi tog saa sammen ind, hvor alt blev ordnet som aftalt.

Lørdag Eftermiddag blev Allan Flemmings Lig bragt hjem. Frøken Johanna havde nu været savnet siden Torsdag, og Hunter, hvem jeg telefonerede til, kunde intet nyt meddele mig.

Jeg begav mig saa hen paa mit Kontor, hvor jeg efter at have ekspederet de mest paatrængende Sager, faldt i Betragtninger. Min Søster havde Ret i de Bebrejdelser, hun havde gjort mig: jeg havde forsømt min Forretning. Og Skylden var Gretes — skønt jeg kun havde kendt hende i tre Dage!

Jeg hørte ikke, at Døren aabnede sig.

»Jeg glemte før at sige Dem, at en Herre flere Gange har spurgt efter Dem,« sagde min Første-Fuldmægtig. »Han vilde ikke sige mig sit Navn. Skal jeg lade ham komme ind, hvis han henvender sig igen?«

Jeg svarede ja, og det varede da heller ikke længe, før der viste sig en Mand med en tynd, lys Moustache og et Par store, svømmende Øjne. Han holdt en hvid Filthue sammenkrammet i den ene Haand og saa meget forvirret ud.

»Jeg har været her seks Gange idag«, sagde han, idet han lod sig falde ned i en Stol. »Jeg hedder Lightfoot og er — var — Herr Flemmings Kasserer. Hans Død har rystet mig dybt. At han kunde begaa Selvmord!«

»Her er Tale om et Mord.«

Hans kolde Øjne trak sig sammen som en Kats. »Mord er et hæsligt Ord, Herr Knox. Flemming har mere end én Gang truet med at dræbe sig, det kan den unge Wardrop bekræfte. Han var syg og nedtrykt og forlod sit Hjem, uden at sige et Ord til Farvel, hvad der dog afgjort tyder paa Sindsforvirring. Jeg kommer lige fra Politiet, som er enig med mig i Antagelsen om Selvmord. Partibladene vil imorgen indeholde en længere Redegørelse angaaende dette Punkt. Skade kun, at Aviserne idag har skrevet saa meget om Selvmord.«

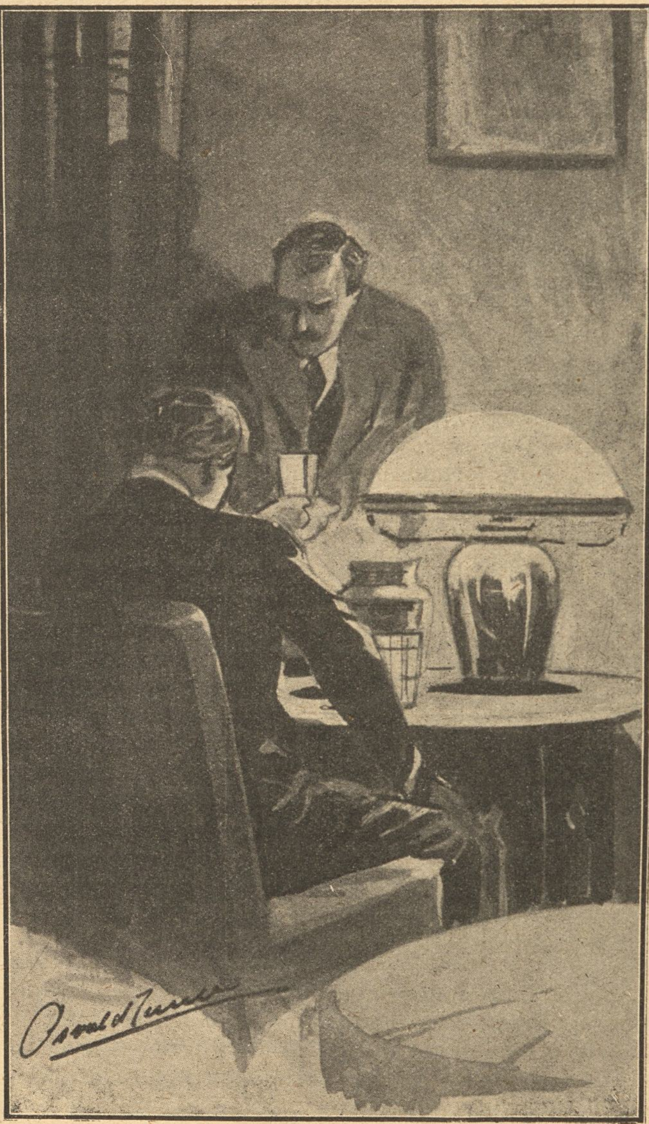

Tag Dem nu sammen, Mand, sagde jeg til ham.

Jeg sad som forstenet. »Selvmord? udbrød jeg tilsidst, »hvor der hverken var Vaaben eller Krudtspor om Saaret at se —.«

»Flemming var ikke forsigtig nok,« fortsatte Manden, uden at ænse min Bemærkning. »Jeg kan i Fortrolighed meddele Dem, at en større Sum, tilhørende Staten var deponeret i Booroug-Banken, og denne har tilmorgen standset sine Betalinger.«

Dette overraskede mig ikke, men jeg sagde intet.

»Jeg kom hertil igaar Aftes,« vedblev Manden, »og søgte i hele Byen efter Flemming. Først imorges hørte jeg Nyheden, og nu kommer jeg lige fra hans Datter, som viste mig herhen. Det drejer sig om en vigtig Sag. Nogle Papirer — Statsdokumenter — savnes og befinder sig utvivlsomt mellem Flemmings Privatpapirer. Nu vilde jeg gerne gaa dem igennem for endnu iaften at kunne tage hjem.«

»Jeg kan ikke ret godt give Dem denne Tilladelse,« svarede jeg, selv om Frøken Flemming intet har derimod. En saadan Undersøgelse kan selvfølgelig kun anstilles i Herr Wardrops Nærværelse; han er jo Privatsekretær.«

»Kan De straks skaffe mig fat i ham?«

Hans Iver gjorde mig mistænksom.

»Jeg skal gøre et Forsøg,« sagde jeg. »Paa hvilket Hotel bor De, saa skal jeg ringe iaften, hvis muligt.« —

Mærkværdigt nok var det umuligt at finde Wardrop, og jeg begav mig saa til det Flemmingske Hus for at spise.

Min Svigerinde Edith var der, og vi forsøgte begge to at opmuntre Grete. Efter Maaltidet telefonerede jeg til Lightfood, at Wardrop ikke lod sig opspørge og at der ingen Papirer fandtes i Huset; det store Pengeskab paa Kontoret var aflaaset, og Wardrop havde Nøglen.

(Fortsættes).

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger* Købmagergade 63—65.

Afbetaling.
Thomsens Magasiner for Elegant Herre- & Dame-Skræderi
Reel Behandling garanteres.
Betalingsvilkaar efter Aftale.
Nicolaigade 13. Slotsgade 3.
Ryesgade 128.
Christianshavns Torv 6.

Colgate's

originale — *amerikanske*
Cashmere
Bouquet
Parfume
tiltaler enhver.

Tivoli-Vise.

1.
Og dersom du morer dig dolig
De andre Steder du gaar,
Saa skal du ta' ind i Tivoli,
Halvfjerds Aar de fejrer i Aar.

2.
Vi fra »Boulevarden« vil finde,
De Træer man af Jorden ta'r;
Ja, Træerne gavner derinde,
Selv de Øltræer »Bodega« har.

3.
Men »*Callemand*« han maa vi savne,
Ham finder ej mere vi,
Nu er det tre fremmede Navne,
Der danner en skøn »Harmoni«.

4.
Verandaen inde fra *Wivel*
Er rykket os mere nær,
Men der er jo ingen Tvivel,
At den vil gøre sig der.

5.
Balletdanser *Huld* arrangerer
Hver Dans, af Idéer er han fuld,
Han lover dem Huldskab med mere,
Mod Tivoli bliver han huld.

6.
Og bli'r det for varmt i Sæsonen,
Og Heden os alle slaar,
De i Musikpavillonen
En *Ishøy* serveret faar.

7.
At Plænens Master man ærlig
Har vendt, saa paa tværs de kom,
Er sletikke noget særlig,
At »Saltemo—tale« om.

8.
Og hist i »Olympia« Dansen
Skal trædes, som altid før
I »Grøften« *Lauriz Johansen*
Dig læsker, hvis du bliver tør.

9.
Ja, hvis du keder dig dolig,
Og har et Par Kroner, o Held!
Da skal du gaa ind i Tivoli
Og slaa en Aften ihjel.

Robert Bly.

Ugalant Avertissement.

Søger snarest at indgaa Ægteskab, men kun med en smuk, slank, ung Dame. Billetter og Billeder udbedes kun af saadanne; korpulente Damer kastes i Papirkurven.

Frits Grobmann,
Styrmand.

En Forskel.

Kunden: — Hvor kunde De saadan snyde mig og sige, at Damen havde fremragende smukke Tænder og Øjne?

Ægteskabsmægleren: — Undskyld, men De maa vist have misforstaaet mig; jeg har kun sagt: fremragende Tænder og Øjne!

Fin Kritik.

Paa Maleriudstillingen. Manden: — Løb dog ikke saa ligegyldig forbi Billederne Mutter, Folk maa jo tænke, Du absolut ingen Kunstnerforstand har; — ryst dog i det mindste en Gang imellem lidt paa Hovedet!

Smukke og aandrige Kvinder er aldrig helt tilfredse, naar man kun finder smukt, hvad Munden siger. Man maa ogsaa beundre Læberne.

Lærerinden i Naturhistorietimen: — Mary! Hvad er et Æg?

Mary: — Et Æg? — er en Kylling, som ikke er udruget!

De ængstelige.

Tjeneren hos Tandlægen (for sig selv): »Virkelig høflige Folk, vore Patienter! Her hedder det den ganske Dag: Værsaagod — *gaa De først!*

Ærlighed varer længst.

Kunden (til den Handlende): »Naa, vil De saa garantere mig, at hele Klædedragten er af »Hel-Uld«?«

Den Handlende: »Nej, det kan jeg ikke. Jeg vil ikke narre Dem — men Knapperne er af Horn!«

En Mand kom ind paa Apoteket og bad om et Dusin Kininpiller.

»Skal jeg lægge dem i en Æske?« spurgte Pharmaceuten.

»De troede maaske, jeg vilde rulle dem hjem?« spurgte Kunden.

Musikalsk.

Komponisten (til sin Hustru, der i Mørket kysser ham paa Næsetippen): »En Oktav dybere, kære Klara.«

EUROPAS SMILEBAAND

— Nu skal ingen komme og sige om mig, at jeg ikke har Sans for »det højere«!

(»Lustige Blätter«.)

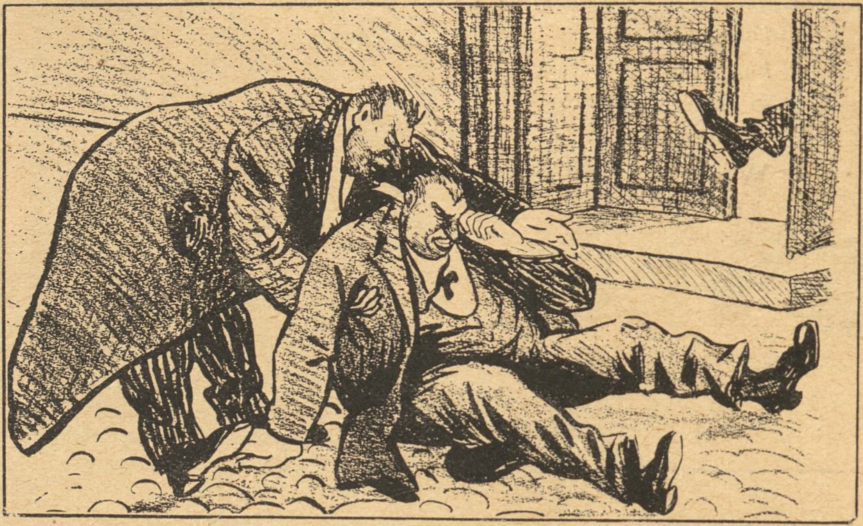

Bröderna August och Julle utfockas från en af stadens krogar.
— G-g-gråt inte du Julle, d-d-det finns fler k-k-krogar i stan.

(»Kurre«.)

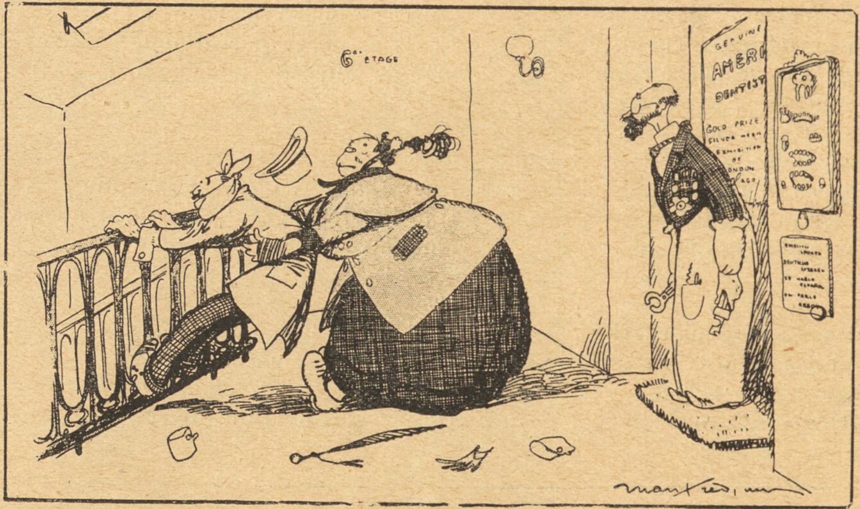

— Luk Døren op, Hr. Tandlæge! saa skal jeg nok komme med ham!

(»Le Rire«.)

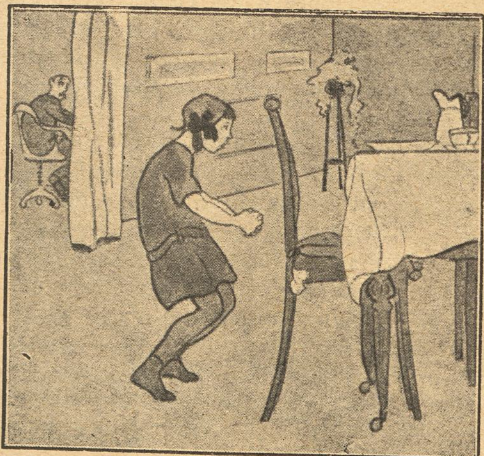

Lilla Frida läser sin bordsbön, då hennes papa ropar på henne från ett annat rum.
Lilla Frida stanner av mitt i bönen, niger vackert och säger:
— Förlåt lilla Gud, jag kommer strax tilbaka!

(»Søndags-Nisse«.)

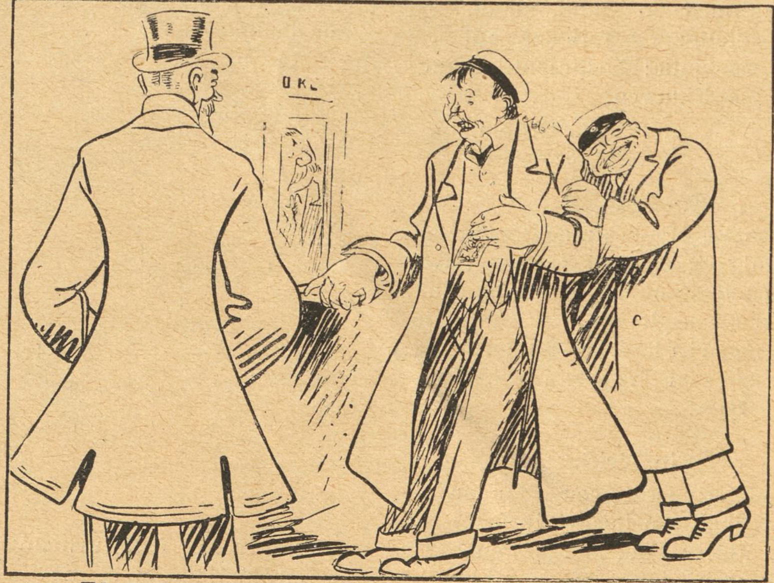

Första morgontåget andra maj. Jur. stud. Långberg till mannen i luckan:
— Var god och gif mig för fem kronor biljetter i riktning mot Alingsås!

(»Strix«).

Rød Indmad

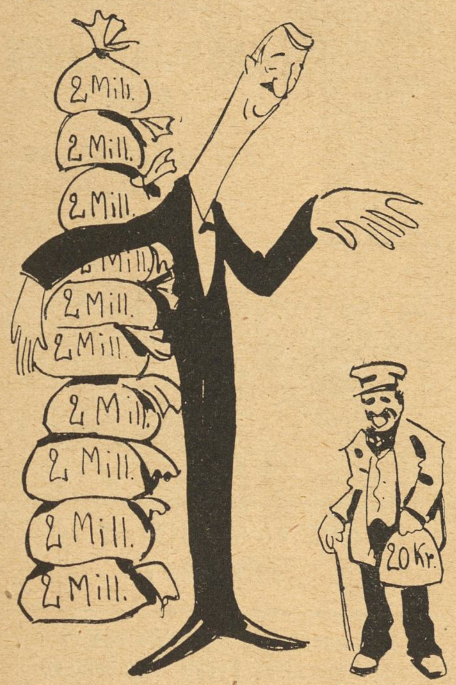

Spørgsmaal: Der maa vel betragtes som ganske givet, at Grev *Frijs*, der har *arvet* 20 Millioner Kroner, skal have langt større Stemmeret end en Landarbejder, der maa *slide* en hel Uge for at tjene 20 Kroner?

Svar udbedes den 20de Maj!

²⁶/₄. Nu skal vi have et Marinehospital. Det var virkelig en brilliant Tanke.

— Marinehospital lyder saa fint. Skal vi ikke hellere kalde det for Sø-Syge-hus for for*kølede* Matroser.

²/₅. Byfogeden har været paa Flyvepladsen og alt, hvad han fik fat i, var et gammelt Aëroplan, som nu skal til Aktion.

— Saa gælder det om at faa det i Vejret!

Man var jo dog et Stykke Skarn,
Hvis ej man syn's et »Lykkebarn«
Som lille Mabel Norrie
Var bedre end den Forrige.

⁴/₅. Kommandør *Hammer* har altsaa været et helt Aar om at lade Orlogsværftets Marketenter *H. L. Jensen* falde; saadan en Stædighed burde egentlig straffes.

— Ja, — maaske falder der en *Hammer* til!

⁵/₅. Københavner-Ekspressen maatte i Gaar sætte fuld Fart paa for at slippe igennem en brændende Skov ved Oranienburg, og Toget slap godt fra Vovestykket.

— Det er en Fornøjelse endelig at høre Tale om et dansk Ildtog.

Den ny Strandvej langs Sundets Kyst
skal sletikke hedde *Strandvejen.*
Til at lave et »Rysterim« faar jeg Lyst
og foreslaar derfor: *Vandstregen!*

Aborreparken ser nu sørgelig ud. Arbejderne er ifærd med at udgrave Viadukten. Det gaar mest ud over Damernes Aftenflirt.

— Ja, det er Synd for Aborre »Pakken«.

Naar *nu* vi ser Flyvere,
Knap nok vi ændser dem.
Prinserne flyver,
Og Flyverne prinser dem.

⁶/₅. Der har nok været Jordskælv i Skelskør.

— Ja dernede maa man jo være Jordskælvskør.

⁷/₅. Staten købte i Dag Grunde til det nye »Mosede Fort« og betalte det flot.

— De Bønder er sgu nogle heldige Kartofler, for ikke at sige »mosede Kartofler«.

Nu stiger Pris paa Sardinerne,
Og det er forbandet, paa Ære
Til Gengæld vil vores Pengepung
»Hermetisk tillukket« være.

⁸/₅. Ingeniør *Poulsen* fik nok et vældigt Nederlag med sin Traadløse.

— Jamen det gjorde ikke *Gnist* af Indtryk paa ham.

Nu skal der jo være Jernbane paa Island. De har forresten trængt til det i flere Aar, men mon det nu ogsaa er sikkert?

— Selvfølgelig! — Man har det fra den bedste Kilde paa Island.

Naa, nu er *Søren Kierkegaard* da bleven 100 Aar, Hvordan kom han mon paa den Idé med »Enten—Eller?«

— Det var saamænd paa en Skovtur, da han stod overfor Problemet —: Enten regner det eller ogsaa regner det ikke!

⁹/₅. Det kniber svært for Teatrene at klare sig overfor den stærke Varme og den grønne Skov, og hvad skal man egentlig se af det staaende Repertoire?

»Livet i Skoven.«

Glem ikke at se til Dyrene!

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

C. Porsing. Vi offentliggør her Deres Tegning, som det var fristende at bemærke et og andet om. Vi vil dog nøjes med at beklage Damen, som foruden at have et sjældent fladt Ansigt maa traske rundt med saadan et Par Gummiben.

Damen (ved et Besøg hos sin Veninde til dennes Datter): — Hvorfor stirrer Du saaledes paa mig, lille Paula.
Paula: Jo, Papa har sagt, at Du har en løs Tunge, og nu venter jeg paa, at den skal falde ud.

Bob. Benyttes.

Kære »Iron«! Tak for Deres lange Skrivelse, der virkelig har rørt os. Af Deres Bidrag hidsætter vi nu et Par Vers af Deres altfor venlige Digt:

Flyv højt, vor Ravn, paa stærke Vinger,
flyv over Bondeland og By;
flyv saa langt, som Humørets Klokke
klinger,
og befæst nu paany dit Ry!
Meld om Spøg, hvor de Triste græder
og slaa mellem de Muntre Bro!
Knyt til din Fane Held og Hæder,
giv dem, som skumler ingen Ro!
:,: Over Høj, over Dale,
skal du flyve i Dag!
Thi »Ravnens hvasse Tale
kæmper djervt for Folkets Sag! :,:

Flyv højt, vor Ravn, fold ud din Vinge
over hver, der paa vor Sejr tror;
faa de Unges Latter til at klinge
ved dit prægtige »Ravnekor«!
Glædens Bud skal Du os fortælle,
syng det ind i de tusind' Hjem:
De mugne Tanker dør af Ælde,
men de lyse spirer frem!
:,: Over Høj, over Dale
skal du flyve i Dag!
Thi »Ravnens« hvasse Tale
kæmper djervt for Folkets Sag! :,:

Ferd. Hansen. Tak for Bidraget. De vil faa det at se i ændret Form.

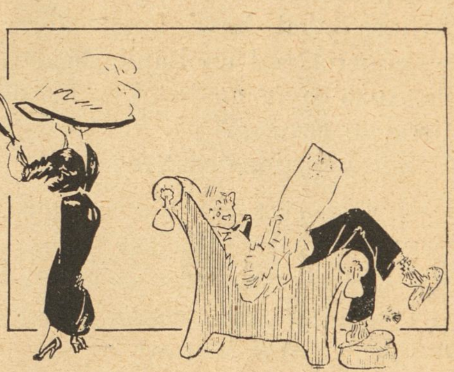

Erik Frederiksen, Ny Carlsbergvej.

Efter Hvedebrødsdagene.

Hun: Jeg maa lidt ud mellem Folk; tror Du det er morsomt hele Dagen igennem at gaa og se paa det samme kedelige Ansigt?
Han: Hvorfor gaar Du saa hele Dagen og ser Dig i Spejlet?

Harald Jensen, Aarhus. Papegøjehistorien skal komme frem ved Lejlighed.

Johan Hansen, Odense. Tak for det tilsendte, men der er sagt saa mange Vittigheder om de to Kafeer paa Købmagergade, at det vist ikke gaar an at servere Deres.

N. Nielsen, Nyborg. Vi bringer den ene.

Harald Christensen, Korsør. Glæd Dem til snart at faa Deres Selvportræt at se!!

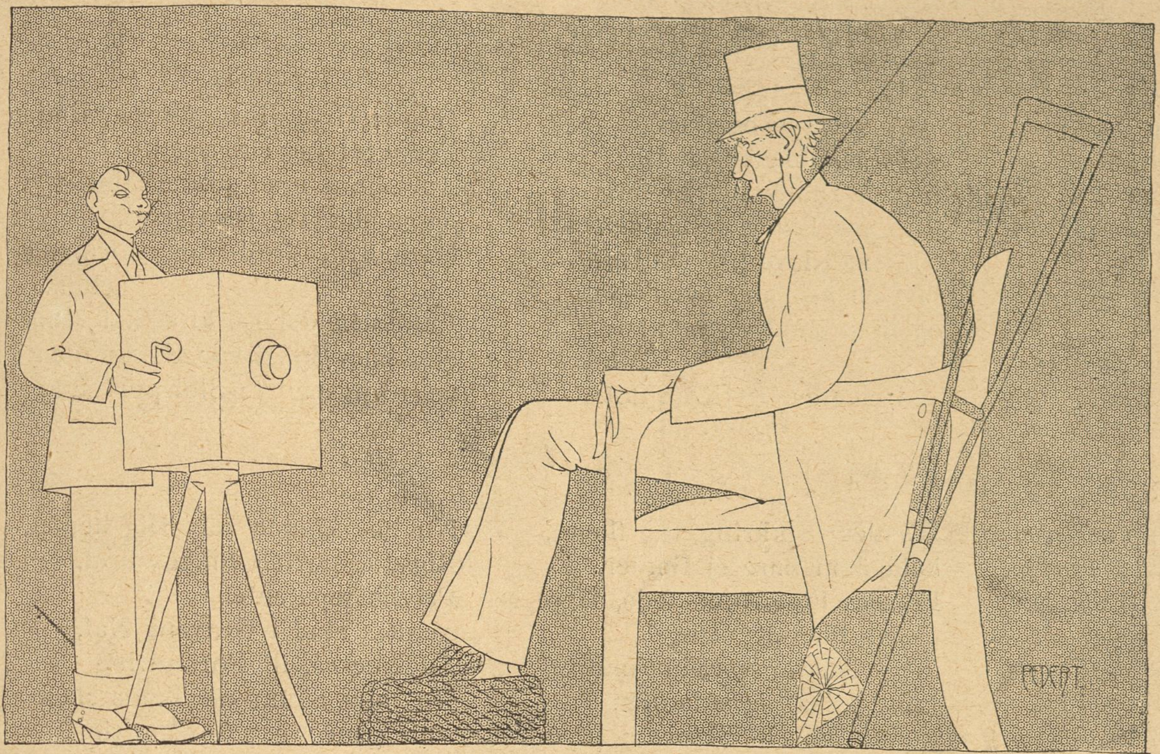

Tegning af Peder Tabor.

Den næste Filmssensation bliver efter Forlydende en Serie Billeder af en Københavner, som hverken spekulerer i Films eller skriver Filmsdramaer!

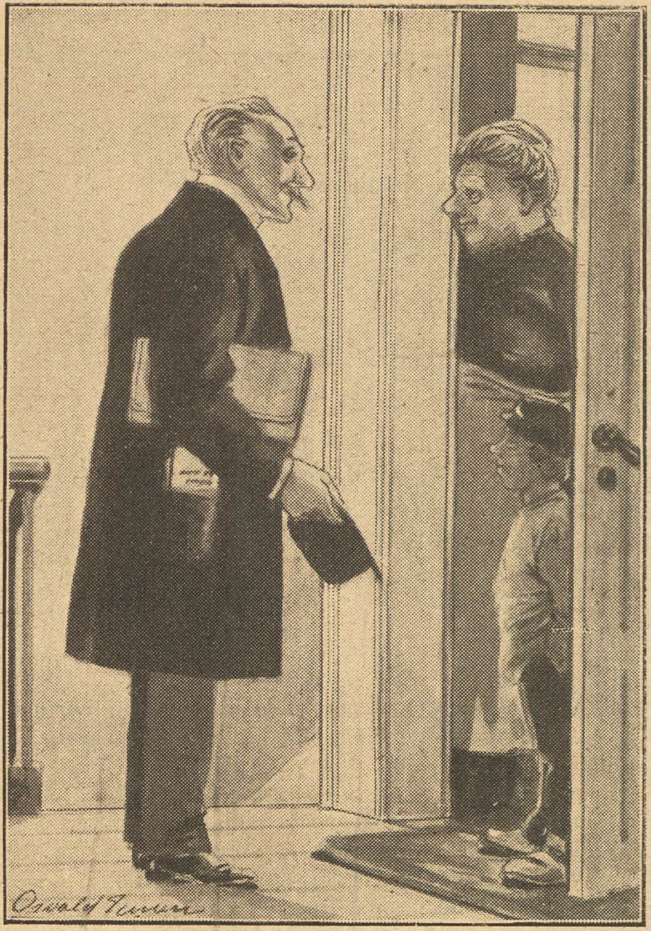

Tegning af Osvald Jensen.

— Goddag Frue, jeg er Agent for »Ædruelighedsforeningen« og vil gerne tale med Deres Mand.

— Han er ikke hjemme, Bæstet, men kan De finde ham, maa De gærne beholde ham med det samme!

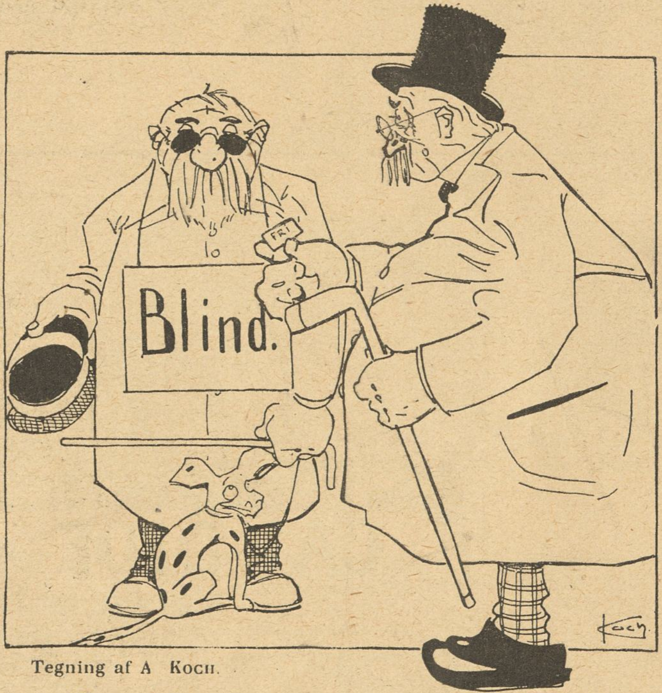

Tegning af A Koch.

— Herregud, er De virkelig helt blind. Jeg beklager Dem, og her har De en Fribillet til et Biografteater.

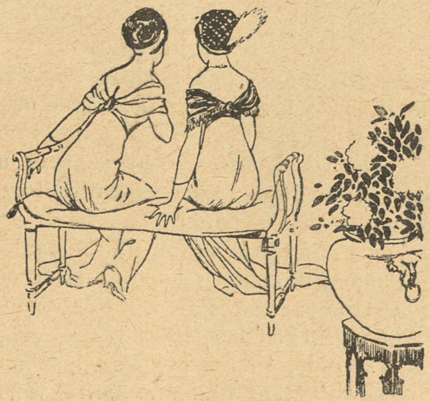

— Jeg blev saa forkølet i Aftes i Selskabet.
— Hvordan gik det til?
— Jo, jeg maatte først underholde en Afrikarejsende og derefter en Polarforsker!

Højres Ligtog.

1.

Livets Vej har Torn og Tidsel
for det stakkels Højrelag;
der er Graad og Tænders
Gnidsel,
»66« er død i Dag;
ingen Kranse dækker Baaren.
der er Sorg i Grevesind,
J. C. staar og visker Taaren
af sin runde Degnekind.

2.

»66« var syv og fyrre,
da den lukked Øjet til,
har vi Taarer, er de tørre,
thi dens Liv var Rænkespil;
»66« af Klavs blev dolket,
just da al Ting loved' godt
og man snød og narred
Folket
ved et greveligt Komplot.

3.

Gamle Grundlov, mørke Minder,
Prangertype, stor og bred,
Adelsborg med stolte Tinder
og med arvet Herlighed,
Danmarks Jord for Stormands-
ætten,
Landarbejder — knækket Mod,
Naadens Sol, hvor Folkeretten
ved din stængte Slotsport stod.

4.

Gamle Grundlov, Rigmandsvælde,
skabt ved Falskhed og Forlig,
sur i Sinde, graa af Ælde
stadig dog parat til Svig,
gamle Aagrer, krum og kroget,
pengestærk ved Folkets Flid,
Du er Død, og Kistelaaget
lukket af den nye Tid.

5.

»Genier« omkring Dig flagre,
kald dem bare ej Genier,
Frasers Flom, den fede, fagre
under liberalt Vizir,
deres Ansvar var, at søndret
Landet laa, og sidenhen
Folket blev til Skjorten plyndret
af de adelige Mænd.

6.

Nu har Døden selv Dig hentet,
Rigsdagsporten lukkes brat,
Privilegiepatentet
sænkes skal i Gravens Nat,
Adelsherre, til Forandring
Du med Skam og Skade staar,
»66« gaar nu paa Vandring
til Historiens Kirkegaard.

(Se Illustrationen sidste Side.)

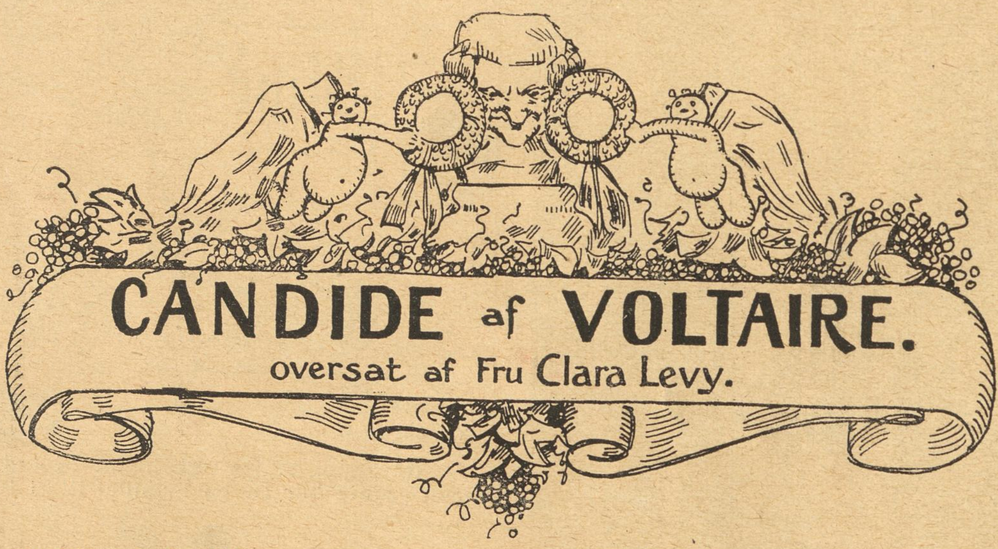

TIENDE KAPITEL.

I hvilken sørgelig Tilstand Candide, Kunigunde og den gamle kom til Cadix og hvorledes de indskibede sig.

»Men hvem har dog kunnet stjæle mine Penge og Diamanter?« klagede Kunigunde, »hvad skal vi nu leve af, hvad skal vi dog gøre? Hvor finder jeg Inkvisitorer og Jøder, som forærer mig andre saadanne Sager?«

»Ja,« sagde den gamle, »jeg har nu Mistanke til en ærværdig Franciskanermunk, som igaar overnattede i samme Kro som vi. i Badajos; men han var to Gange inde i vort Værelse og han tog afsted længe før vi.«

»Ak,« sagde Candide, »den kære Pangloss har ofte nok vist mig, at denne Verdens Goder er fælles for alle Mennesker, og at enhver har lige Ret til dem. Men den Franciskanermunk burde dog ifølge disse Grundsætninger have ladet os beholde saa meget, at vi kunde tilendebringe vor Rejse. Og nu har De altsaa slet intet tilbage, skønne Kunigunde.«

»Ikke en Skilling,« svarede hun.

»Men hvad skal vi dog gøre?« spurgte Candide.

»Vi maa sælge en af Hestene,« svarede den gamle, »jeg maa sætte mig op bag paa Hesten hos den naadige Frøken, skøndt jeg kun kan sidde paa det halve af min Bag; saa kan vi nok naa Cadix.«

I den samme Kro boede der en Benediktiner-Prior; og han købte Hesten til Spotpris. Candide, Kunigunde og den gamle rejste over Lucena, Chillas og Lebrixa til de kom til Cadix. Der var man i Færd med at udruste en Flaade og samle

(Fortsættes S. 126.)

Jeg drømte, at jeg saa —

Gerda Christophersen som Fiskerkone,

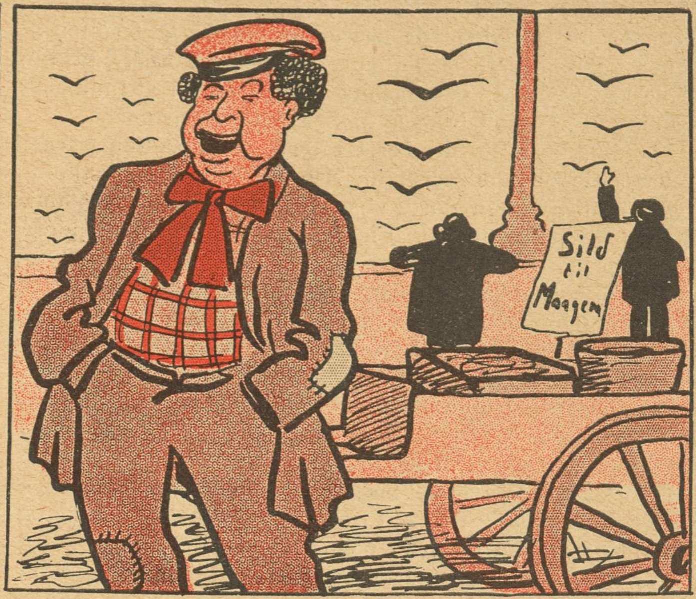

Peter Cornelius som Sildemand,

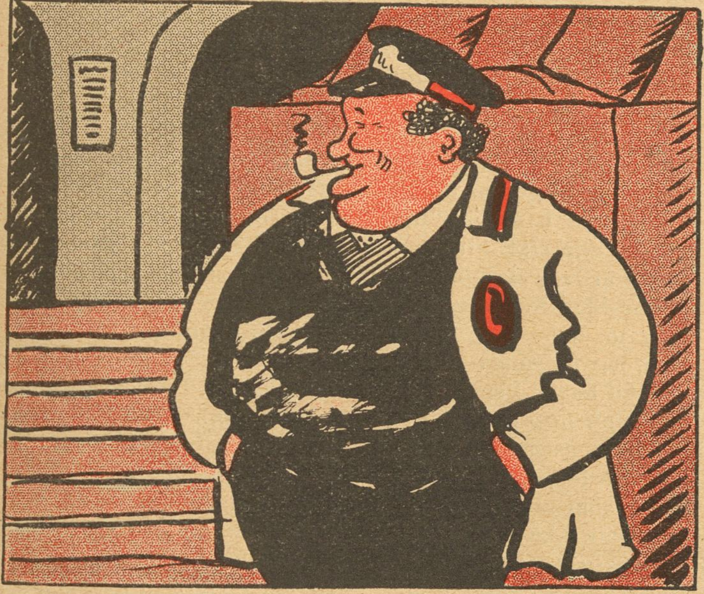

Olaf Poulsen som Bybud,

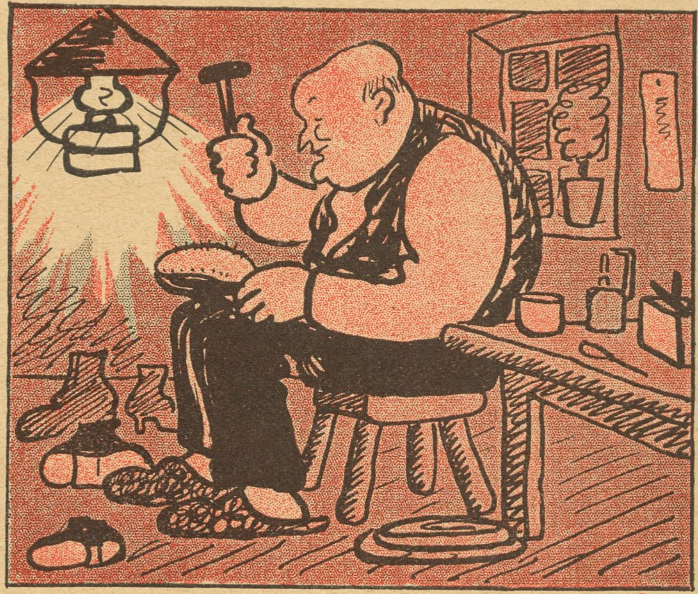

Ivar Schmidt som Skomager,

Stribolt som Bagersvend — og

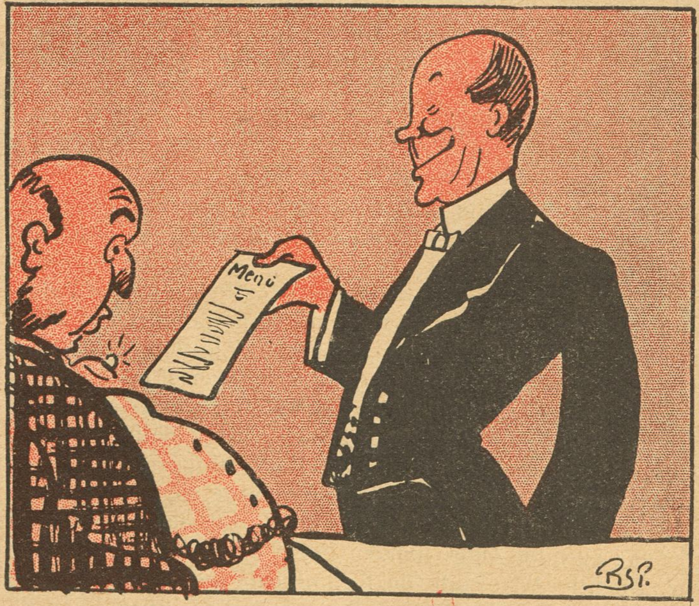

Frederik Jensen som Overkellner.

AALBORG og A. BRØNDUM & SØN's AKVAVITTER

Tropper for at tvinge de ærværdige Fædre af Jesuiterordenen i Paraguai til Underdanighed; de blev beskyldte for at de ved Byen St. Sacramendad havde sat en af Indianerstammerne op mod Kongen af Spanien og Portugal.

»Candide, som havde været i Tjenesten hos Bulgarerne, ekserserede paa bulgarisk for den lille Hærs Øverstkommanderende, og han gjorde sine Ting med saa stor Anstand, Hurtighed og Færdighed, at han blev sat til at kommandere et Kompagni Fodfolk.

Nu var han altsaa Kaptajn; han indskibede sig med Frøken Kunigunde, den gamle, to Tjenere og de to andulusiske Heste, som havde tilhørt Hs. Højærværdighed Storinkvisitoren af Portugal.

Paa Overrejsen talte de meget om den stakkels Pangloss' Filosofi.

»Nu er vi paa Vej til en anden Verden,« sagde Candide; »der er sikkert alt paa det bedste, thi vi maa dog indrømme, at der er en Smule Grund til at sukke over den fysiske og moralske Tilstand i vor Verden.«

»Jeg elsker Dem af mit ganske Hjerte,« sagde Kunigunde; »men min Sjæl er endnu ganske oprørt over alt det, jeg har set og gennemgaaet.«

»Det vil nok gaa godt altsammen,« svarede Candide. »Allerede Havet her i den ny Verden er bedre end vore europæiske Have, det er roligere og Vinden er ikke saa ustadig. Den ny Verden maa sikkert være den bedste af alle Verdener.«

»Gud give det,« sagde Kunigunde, »men jeg har gennemgaaet saa skrækkelige Ulykker i vor Verden, at mit Hjerte næsten ikke kan rumme noget Haab mere.«

»Hvor De dog klynker,« sagde den gamle. »Ak, De har dog ikke prøvet nogen Ulykke i Sammenligning med mig.«

Kunigunde var ved at briste i Latter, hun fandt det ganske komisk, at den brave Kone troede sig mere ulykkelig end hun.

»Aa,« sagde hun, »dersom Du ikke er bleven voldtaget af to Bulgarer, eller har faaet to Sabelstik i Livet, eller har faaet to af Dine Slotte jevnet med Jorden, dersom ikke to Fædre og Mødre er blevne dræbte for Dine Øjne, dersom Du ikke har set to af dine Elskere blive pisket ved en Autodafe, saa kan jeg ikke begribe, hvordan Du kan være ulykkeligere end jeg; og tænk paa, at jeg er en født Baronesse med femten Ahner og at jeg har maattet tjene som Kokkepige.«

»Naadige Frøken,« svarede den Gamle. »De kender ikke min Herkomst; og hvis De saa min Podex, vilde De ikke tale saaledes; da vilde De dømme anderledes.«

Hendes Ord vakte i høj Grad Candides og Kunigundes Nysgerrighed. Og den Gamle fortalte dem sin Historie.

ELVTE KAPITEL.

Den Gamles Fortælling.

Jeg har ikke altid haft sure og rødkantede Øjne; min Næse har ikke altid stødt mod min Hage og jeg har ikke altid været Tjenestepige.

Jeg er en Datter af Pave Urban X. og Prinsessen af Palæstina. Jeg blev indtil mit fjortende Aar opdraget i et Slot, saa pragtfuldt, at Eders tyske Boraners Slotte ikke en Gang kunde bruges til Staldbygninger der, og hver af mine Kjoler var mere værd end alle Westfalens Herligheder. Jeg blev for hvert Aar smukkere, yndigere og mere talentfuld, levede i Glæde og Anseelse og vakte store Forventninger. Jeg indgød allerede Kærlighed. Mit Bryst hvælvede sig, og hvilket Bryst var det ikke; hvidt fast og trindt som den medicæiske Venus'; og mine Øjne, hvilken Form og hvilke sorte Bryn. Den Glød, der lyste i mit Øje, fordunklede selve Stjernerne. — Saaledes skrev Poeterne i det Kvarter af Byen hvor vi boede! Mine Kammerjomfruer, som klædte mig paa og af, faldt i Henrykkelse, naar de betragtede mig for og bag; alle Mænd vilde gerne have været i deres Sted.

Jeg blev forlovet med den regerende Fyrste af Massa Carara. Ham skulde De have set! Han var lige saa smuk som jeg, han var Mildheden og Venligheden selv, havde en glimrende Forstand og elskede mig med en brændende Kærlighed; jeg elskede ham, som man kun kan elske første Gang; jeg forgudede og tilbad ham.

Forberedelserne til vort Bryllup blev gjort. Der blev udfoldet en enestaaende Pragt. Fester blev afholdte og Kamplege og Opera-buffa i en Uendelighed; i hele Italien sang de Sonetter til min Pris og de var alle mer end almindelig gode.

Jeg var nær ved min Lykkes Maal, da en gammel Markise, som havde været Fyrstens Elskerinde, bad ham drikke Chokolade hos sig. Næppe to Timer efter døde han under hæftige Krampeanfald. Men det er dog intet mod mine øvrige Ulykker?

Min Moder var fortvivlet, skønt hun langtfra sørgede saa dybt som jeg og hun vilde for en Tid rejse bort fra det sørgelige Opholdssted.

Hun havde en smuk Landejendom i Nærheden af Gaeta. Vi gik ombord i et Krigsskib, der var lige saa forgyldt som St. Peders Alter i Rom. Skibet blev overfaldet af en marokansk Sørøver. Vore Soldater forsvarede sig som det anstod Pavens Soldater: de faldt paa Knæ, kastede deres Vaaben og bad i deres yderste Time Sørøverne om Naade.

I en Hast blev alle, der var ombord afklædte saa nøgne som Aber, om det saa var min Moder, Hofdamerne og jeg. Det er utroligt saa hurtigt de Herrer kan rive Klæderne af Folk; men hvad der dog forundrede mig mest var, at de paa os alle stak Fingrene ind et Sted, hvor vi Kvinder ikke plejer at lade os komme nær, undtagen med Sprøjtespidser. Denne Skik forekom mig meget underlig; saaledes dømmer man jo, naar man aldrig har været udenfor sit Fødeland. Men jeg fik snart at vide, at det var for at undersøge om vi ikke havde gemt nogle Diamanter der. Det er en gammel Sædvane hos alle civilicerede Folk, som driver Sørøveri. Jeg har ogsaa hørt, at Malteseridderne altid gør det samme. naar de fanger Tyrkere og tyrkiske Kvinder; det er en Folkeret, som man ikke har forandret en Tøddel i.

Jeg vil ikke beskrive Dem, hvor haardt det er for en ung Prinsesse at blive ført med sin Moder som Slavinde til Marokko. De forstaar nok, hvad vi maatte gaa igennem paa Sørøverskibet. Min Moder var endnu meget smuk, vore Hofdamer og Kammerjomfruer besad alle større Skønhed, end man kan finde i Afrika. Hvad mig angik, var jeg henrivende smuk, yndig og tilmed uskyldig, men det varede ikke længe. Den Blomst jeg havde bevaret til den smukke Prins af Massa-Carara blev plukket af Røverkaptajnen, en afskyelig Neger, som oven i Købet troede, han viste mig stor Ære.

Sandelig! Prinsessen af Palæstina og jeg maatte have have overnaturlige Kræfter for at kunne udholde alt det, vi maatte lide, inden vi naaede Marokko. Men lad os forbigaa det, det er saa dagligdags Ting, at de ikke er Umagen værd at tale om.

Da vi kom til Marokko, rasede der blodige Borgerkrige mellem alle 50 Partier. Negere kæmpede mod Negere, Negere mod Mulatter, Mulatter mod Mulatter: Hele Riget var som et Slagteri.

Vi var knap naaede i Land, før en Del Negere, som vare Fjender af min Røverkaptajns Parti, rykkede frem for at tage hans Bytte fra ham. Vi Kvinder var efter Guldet og Diamanterne det værdifuldeste. Jeg blev Vidne til en Kamp, hvis Lige I Europæere end ikke kan gøre Eder nogen Forestilling om. De nordiske Folkeslag har ingen Lidenskab; de er ikke en Gang saa fyrige som de afrikanske Kvinder almindelig er.

(Fortsættes.)

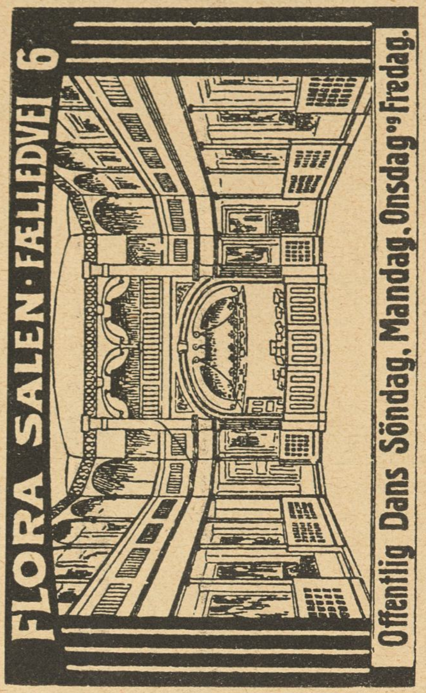

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faas overalt
à 25 Øre.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

LIND-HANSEN
ILLUSTRATIONS-ANSTALT
KØBMAGERGADE 67 69 : TELEFON BYEN 566 v.
CLICHEER · KATALOGER
REKLAMER · TEGNINGER
ILLUSTRATIONER AF ENHVER ART.

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

Køb RAVNEN

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, **Harald Hansen**, Telf. 10392.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Højres Ligtog den 20. Maj!

Tegning af A. Koch.

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 21. Torsdag, den 22. Maj 1913

Tegning af Osvald Jensen.

Claras hvide Tanke-Tempel
bærer Uskyldsmærkets Stempel,
hendes klare, rene Øjne
synes ej at kende Løgne.

Er hun from i al sin Gøren,
uskyldsren i smaat og stort? —
Se, hun triner ud ad Døren,
som hun **intet** havde gjort.

Glem ikke at se til Dyrene!

Telf. 4876 og 10424

Forlang Illustr. Katalog.

Karambol-, Bord- og Karoline-

Billards

i Ima Kvaliteter og nøjagtig Udførelse 10 Aars Garanti. Et Lager paa 30 nye og brugte Billarder er udstillet i mine Fabriks- og Lagerrum. De sælges billigt mod Kontant, men udlejes ogsaa med Køberet, eller sælges paa moderate Betalingsbetingelser. — Elfenbens- og Imitations-Baller. Alle Rekvisitter.

R. Laursen (tidl. Winthers) **Billardfabrik**

Classensgade 7, Kjøbenhavn.

Tivoli.

Sommersæson fra 7. Maj til 14. September 1913.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkestret og Promenadeorkestret. Hver Uge: Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.

Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

TIVOLIS Salonkeglebane

anbefales. **Hyggelige Lysthuse for Familier og Selskaber.**

Proper og billig Servering.

Indgang fra Tivoligade.

P. SVENDSEN

Da Lotte blev daarlig!

Jeg kender en gammel Dame paa godt firsindstyve Aar, og blandt mine Damebekendtskaber er hun en af dem, jeg sætter mest Pris paa. Hun har gennem flere Generationer været saadan en Slags Substitut i min Familie og kommet en Gang om Ugen og stoppet Strømper og Uldtøj og lappet Særke og Skjorter. —

Det er forresten et sørgeligt Tidens Tegn, at den Slags gamle Stoppepiger bliver mere og mere sjældne.

Min gamle Veninde hedder Grethe, hun er født Holstener og taler det yndigste gebrokne dansk-tysk; hun er meget tunghør og gør sig ikke Spor af Umage for at forstaa, hvad man siger til hende — selv tror hun nemlig, at hun har en morderlig fin Hørelse, og denne lille Skavank præger vore Samtaler i høj Grad.

Forleden aflagde jeg en lille Visit hos hende — selv kan hun nemlig ikke gaa ud mere — Skankerne begynder at slaa Sludder for hende, — og jeg vrælede:

»Naa, hvordan har Du det, Grethe?«

»Tak godt, — men jeg er saa betrübt, for min Ganglotte er blevet daarlig!«

Ganglotte! — Jeg spekulerede — hvem Pokker kan den Lotte være? — Hende havde jeg aldrig hørt Tale om.

»Hvad fejler hun?« vrælede jeg.

»Ble't gal i Kæden!« sagde Grethe og rystede mismodigt paa Hovedet.

»Hva' er de' saadan et Asen, der render i Kæden?« skreg jeg.

»Ja, — rende a' Kæden — faldt paa Gullet — kan ikke gaa mere!«

»Det er s'gu lige tilpas til hende!«

»Slutter — Dreng, — de' meget kedelig for mik!«

Det var altsaa en af disse sædvanlige Halløjtøse, hun havde faaet til at gaa Byærinder for sig — tænkte jeg — og nu render hun til Bal i Figaro og Kæden og triller paa Gulvet.

»Er hun meget daarlig?« spurgte jeg.

»Ja, knækket i Kæden?«

»Hva' for noget? — knækkede hun sig i Kæden?«

»Ja — mikket sørgeligt!«

Det var altsaa oven i Købet saadan en Gris, der drak sig fuld og knækkede sig.

»Hva' gjorde Du saa ved hende?«

»Sendt Bud efter en Mand, som ka' gøre ve' hende!

»Jeg synes s'gu Du bli'r noget frivol paa dine gamle Dage!«

»Ja, han kan komme i Eftermiddag og gøre ve' hende!«

»Hva' Fanden ska' han gøre ved hende?« spurgte jeg mere og mere forbavset. Grethe plejer ellers nærmest at være snærpet.

»Hænge hende op!« sagde Grethe.

»Er det ikke lige haardt nok?«

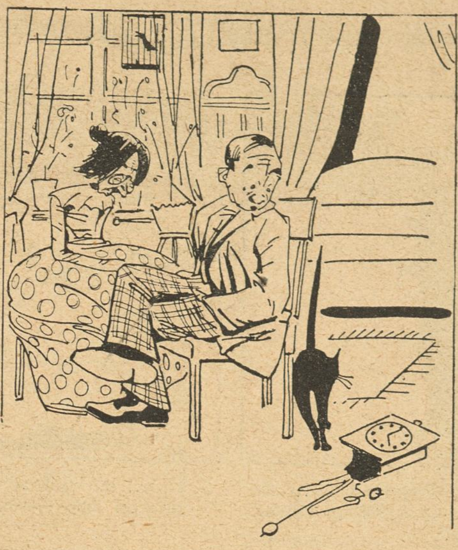

Jeg kendte slet ikke min gamle Veninde igen — hun var jo ligefrem raa. Og den mystiske Lotte begyndte virkelig at interessere mig.

»Hvordan ser den Lotte ud? spurgte jeg.

»Akkurat li'som Slaglotte.«

»Slaglotte? — Hva' Pokker har Du flere Lotter?«

»Ja, naturligvis — en Ganglotte og en Slaglotte!«

»Det er vist et Par søde Tøse!« tænkte jeg. »Kan jeg ikke faa den Lotte at se, inden hun bliver hængt?« spurgte jeg.

»Jo, — kigge sel' — hun ligger henne i Krogen.«

»Hvad gør hun?«

Jeg kiggede hen i Krogen, hvor Grethe pegede, — og saa bandede jeg, — der gik pludselig en Praas op for mig. — Henne i Hjørnet stod Grethes gamle Stueuhr! —

Det havde tabt Gangloddet!

»Nu skulde Pokker ta' Dig, — Dit døve Løg!« mumlede jeg og sjokkede af, frygtelig slukøret.

Orla Bock

Tegning af Bent Cramer.

Hun: Hvorfor ser Du saa bedrøvet ud, min Ven?
Han: Aa, jeg har tabt 15.000 Kroner paa Børsen i Dag.
Hun: Det var slemt.
Han: Ja — de 75 Kroner var mine egne!

Børnenes Side.

Professor Petersen og Løvetanden.

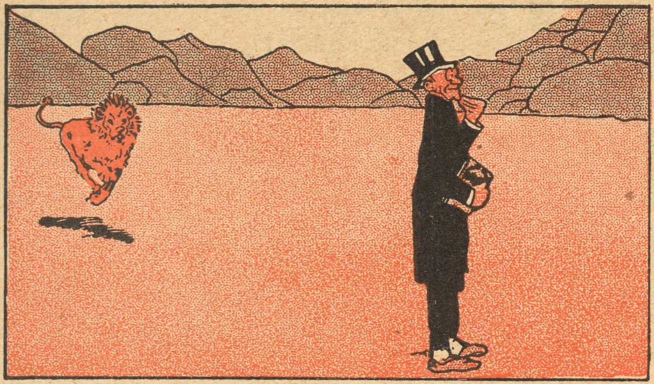

1. Den meget lærde Professor Petersen befinder sig omtrent midt i Sahara-Ørkenen og bemærker ikke, at Kongen over samme kommer farende i strakt Galop.

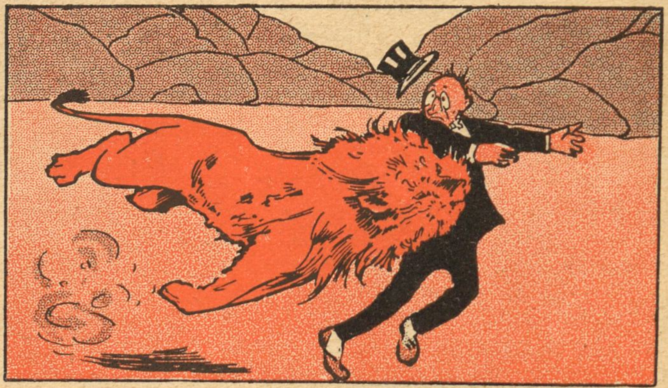

2. Habs! der sidder Professoren, som netop stod og tænkte paa en Kop Kaffe, spiddet paa Løvetanden!

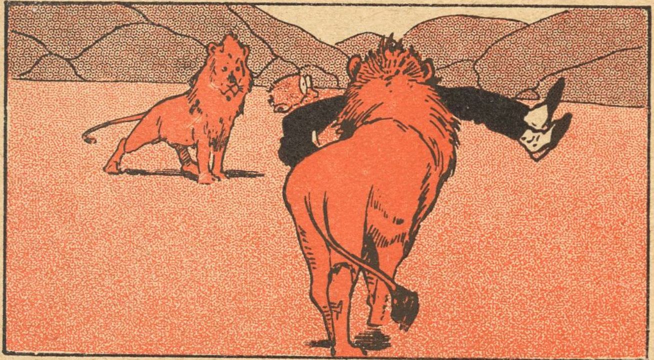

3. Et Minut efter ankommer der endnu en vældig Løve, hvis Tænder løber i Vand ved Synet af Kollegaens forholdsvis gode Mundfuld!

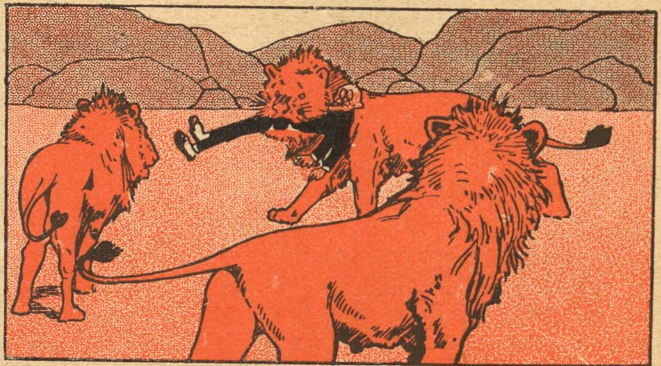

4. Nok en Kæmpe-Løve! Den arme Professor ser stærkt misfornøjet paa de sidstankomne, som betragter ham med sultne Blikke.

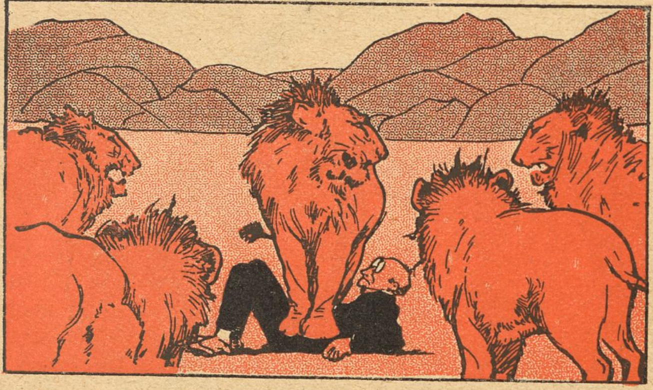

5. Men værre endnu blev det, da han saa sig omgivet af fem Løver, der alle vilde have en Bid med!

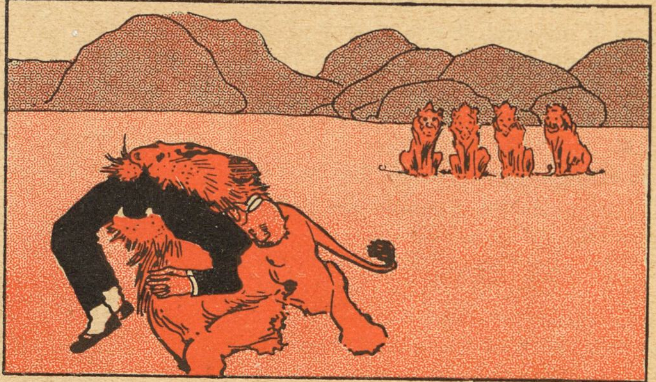

6. Men Løve Nr. 1 erklærede, at det kunde der ikke være Tale om, for han havde Kone og fire sultne Unger liggende henne i en Sandbunke — og saa spadserede den af med Petersen.

7. Fum! Bam! Bum! Alle fem Løver styrtede sig som vilde Dyr over den arme Professor, der —

(»New York Herald«.)

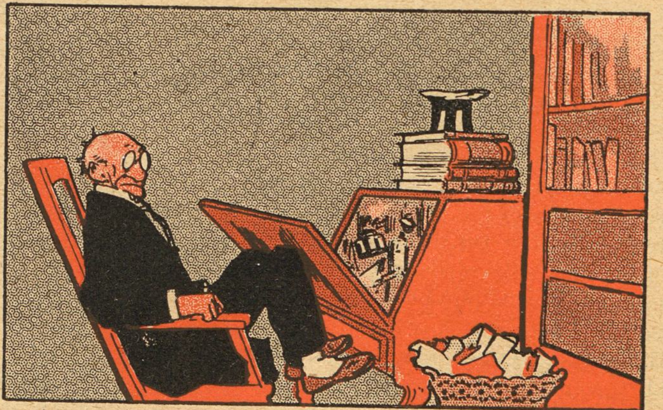

8. vaagnede af bar Forskrækkelse i sin Kontorstol! Han havde siddet og drømt det hele og var kommen til at sparke Kontorpultens Laag op!
Han blev altsaa ikke til Løveføde den Gang!

C. B. Møller & Co.s Cigaretter

Hævet over enhver Konkurrence:
Rose No. 101 .... 15 Stk. 10 Øre
Zouav a la Algier . 15 „ 10 „
Monaco med Kork 10 „ 10 „
etc.

Det mystiske Tal

Amerikansk Sensationsroman.

(Illustreret af Osvald Jensen.)

Lightwood blev rasende over den Besked og begyndte at blive grov; jeg svarede ham ikke, men hængte Telefonen op.

Aftalen var nu, at Edith endnu idag skulde tage Grethe med sig hjem. Grethe gik derfor ovenpaa, for at pakke en lille Kuffert. Da hun atter viste sig, brændte en rød Plet paa hendes Kind, og Knæene rystede under hende.

»Hvad er der ivejen?« udbrød Edith og greb hende i Skulderen.

»Der har boet nogen ovenpaa, medens jeg var i Bellwood.«

»Det maa være en Fejltagelse,« sagde jeg, da jeg saa hendes Angst.

»Se selv!«

Vi gik alle tre ovenpaa og standsede ved et lille Værelse, som laa ved Siden af Flemmings tidligere Soveværelse.

Grete drejede op for Lyset. »Før jeg tog herfra,« sagde hun, »aflaasede jeg selv dette Værelse, og da var alle Møblerne forsynede med Overtræk. Og hvordan ser her ikke ud nu!«

Vi kastede et Blik rundt i Værelset. Overtrækket var revet tilside fra Sofaen, og de hvide Silkepuder bar tydelige Aftryk af et Hoved. Bordet var endnu tildækket, men rundt omkring paa det saas Buler og Forhøjninger fra Bøger og Billeder, som laa under Overtrækket. Et Sted var det skubbet tilside, her stod en tom Kop. Paa Gulvet laa en Avis med Datum Fredag den 22. Et benyttet Haandklæde var yderligere Bevis for, at Grete havde Ret.

»Kan det ikke have været Deres Far?« spurgte Edith, da de atter stod ved Foden af Trappen.

»Nej,« svarede Grete bestemt, »han sov altid paa Chaiselonguen i sit Arbejdsværelse; jeg tror ikke, han nogensinde har tilbragt fem Minutter i min Stue.«

Hermed maatte vi slaa os til Taals. Jeg hjalp begge Damerne i en Droske og gik atter op i Huset, da jeg havde lovet, at tilbringe Natten der.

I Løbet af Aftenen ankom flere Mennesker, der under Paaskud af at bevidne deres Deltagelse, vilde tilfredsstille deres Nysgerrighed. Henad Midnat, da alt var roligt, og jeg sad læsende i Biblioteksværelset. traadte en Funktionær fra Begravelsesselskabet ind til mig og meddelte, at alt var i Orden for Natten.

»Plejer ikke en eller anden Nærstaaende at vaage, hvor der er Lig i Huset?« spurgte jeg.

»Det er en Smagssag,« svarede han. »Iøvrigt er De jo ikke beslægtet med den Afdøde.«

Med denne aandrige Bemærkning forlod han mig, hvorefter jeg laasede Gadedøren. Nede i Kælderetagen i Køkkenet gik Bella og rumsterede; jeg blev staaende ved Foden af Trappen til hun var færdig og som en forskræmt Kanin hoppet op paa sit Værelse. Saa lukkede jeg Spisestuedøren. lod et Blus brænde i Forhallen og gik i Seng.

Kort efter vaagnede jeg op med Hovedpine og en forfærdelig Tørst. Jeg spekulerede paa, om en Sygdom maaske skulde være i Anmarsch, men forstod saa, at Luften i Stuen var daarlig, hvorfor jeg aabnede et Vindue. Idet jeg nu saa ned, bemærkede jeg paa Muren ligeoverfor et Lysskær, der kom fra Vinduet i Flemmings Biblioteksværelse. Medens jeg stirrede paa dette Fænomén, slukkedes Lyset, men ikke saaledes, som om én havde drejet om for det, men som om et Jalousie var rullet ned. Til alt Held havde jeg en Revolver hos mig. Med den i Haanden steg jeg ned ad Trappen til første Etage, og bemærkede nu, at Lyset i Forhallen var slukket. Jeg naaede Stueetagen: Lyset i Biblioteksværelset brændte endnu og Døren var ikke helt lukket. Men nu skete desværre et Uheld; jeg løb mod en Bunke Klapstole, som Begravelsesselskabet havde efterladt i Gangen, og i samme Øjeblik blev Lyset slukket. Jeg rev Døren op, hævede Revolveren og raabte ind i Mørket:

»Hvem der?«

Der kom intet Svar, men jeg hørte hastige Aandedrag. »Svar eller jeg skyder!« truede jeg, men uden Resultat. Jeg følte mig nu forsigtigt hen til venstre og fik ogsaa fat i den elektriske Knap. Jeg drejede om, og der blev Lys, men Stuen var tom; kun Dørforhænget tilhøjre bevægede sig lidt.

Jeg løb derhen og rev Forhænget tilside; i samme Øjeblik blev en Dør lukket lige for mine Øjne. da jeg stødte denne op, befandt jeg mig i en Korridor. Jeg hørte Skridt tilvenstre for mig. Jeg følte mig frem i Halvmørket og kom ind i et begsort Rum, formodentlig Spisestuen, da min Haand berørte et stort Spisebord. Fodtrinene lød stadig foran mig. I Anretterværelset løb jeg mod en Væg. Det forekom mig nu, at én løb op ad Trapperne, og da jeg omsider fandt en Dør, rev jeg denne op og ilede efter. I næste Øjeblik svandt Gulvet bort under mig, jeg styrtede et langt Stykke ned — og saa mistede jeg Bevidstheden.

OTTENDE KAPITEL

Da jeg kom til mig selv, laa jeg i Bælgmørke. Mine Forsøg paa at bevæge mig, var til en Begyndelse frugtesløse. Jeg maatte være styrtet ned gennem en Elevator. Efter utrolige Anstrengelser lykkedes det mig at bevæge en Arm og et Ben og tilsidst fik jeg rejst mig og svunget mig op paa en Platform. Faa Minutter efter stod jeg nede i Stueetagen.

Jeg drejede nu op for samtlige elektriske Blus, stadig med Revolveren i Haanden, men der var ingen at se. Inde i Biblioteksværelset herskede en syndig Uorden, Skufferne i Skrivebordet stod aabne, og overalt paa Stole og Borde laa Bunker af Papirer og flød.

Efter at jeg var bleven færdig med mine Undersøgelser i Stueetagen og havde lukket af efter mig, gik jeg ovenpaa; jeg var nemlig overbevist om, at den mystiske Ubekendte befandt sig der. Jeg gennemsøgte systematisk alle Værelserne og havde stadig Fornemmelsen af, at der var nogen foran mig. Tilsidst opgav jeg og gik ned i Biblioteket for at afvente Morgenen.

Lidt over syv hørte jeg Bella komme nedad Trappen. Hun følte sig ængstelig fremad, som var hun parat til ved den mindste Lyd at fare op igen; senere hørte jeg hende beskæftiget nede i Køkkenet.

Jeg var for træt til at danne mig nogen Mening om, hvem den natlige Gæst kunde være; kun ét stod mig klart, at Flemmings Fjender forfulgte ham udover Graven.

Dagen forløb, uden at der hændte noget. En Fætter af den Afdøde, en gammel Ungkarl ved Navn Parker, meldte sig for at vaage næste Nat i Huset.

Jeg spiste til Middag hos min Broder, med hvem jeg

havde en længere Samtale efter Bordet, medens Grete beskæftigede sig med Børnene.

»Var det Selvmord?« spurgte han, efter at have lukket Døren til Barneværelset.

»Politiet mener ja,« svarede jeg.

»Morgenavisen holder paa Mord. Den paastaar yderligere, at Politiet har faaet et Vink fra oven om, at standse al Undersøgelse.«

Jeg sagde intet om Lightfood og hans Besøg paa mit Kontor, men besluttede i al Stilhed at forhøre mig lidt paa Morgenavisens Redaktion.

»Flemming har fortjent sin Skæbne,« mente Jack; »naar jeg tænker paa hvordan han ødelagde Henry Butler, og at Ellen Butler siden har været en Skygge af sig selv, saa er jeg ikke istand til at beklage ham.«

Hvordan var egentlig den Historie med Butler?« spurgte jeg.

»Henry Butler var Skattevæsenets Statssekretær og Flemming hans Kasserer. Han tvang ham til Selvmord — ved hvilke Midler ved ingen.«

I dette Øjeblik kom Edith ind og jeg rejste mig for at gaa. Ude i Korridoren traf jeg Grete.

»Bella har fortalt mig,« begyndte hun, »at De var oppe hele forrige Nat; hvad gik der for sig hjemme?«

»Det forekom mig,« stammede jeg, »at der var nogen inde i Bibliotheket; men jeg fandt ingen.«

»Er det hele Sandheden, eller kun en Del af den?« spurgte hun. Men uden at afvente mit Svar, fortsatte hun: »Jeg vil kun høre Deres Mening om Sagen; De var jo tilstede, da det skete. Tror De, at min Far skød sig?«

Jeg syntes, hun havde Ret til at faa ren Besked, og jeg fortalte hende saa, hvad der var gaaet for sig i den hvide Kat.

»Saa har Politiet altsaa standset Sagen, udbrød hun fortvivlet. »Og hvis det ikke havde gjort det, var Heinz bleven arresteret! Kan jeg da slet ikke yde nogen Hjælp? Skal jeg sidde med Hænderne i Skødet?

»Politiet har endnu ikke opgivet Sagen«, svarede jeg undvigende, »men der maa fares forsigtigt frem — af politiske Grunde.«

»Jeg forstaar,« nikkede hun bittert. »Man lader Morderen løbe, Herr Knox, for at undgaa Skandale.«

Jeg søgte at trøste hende, og lovede bl. a. endnu samme Dag at besøge Frøken Lætitia. —

Paa Vejen til Banegaarden mødte jeg Hunter.

»De har altsaa slaaet Sagen ned?« begyndte jeg —

Han tog min Arm. »Jeg vilde allerhelst sige min Chef Sandheden op i hans aabne Øjne,« sagde han. »At tale om Selvmord her!« Han holdt pludselig inde. »Kender De Burton fra Morgenavisen?«

»Nej men jeg har hørt Tale om ham.«

»Det er en Mand for Dem. Morgenavisen bekæmper paa det skarpeste de toneangivende Partikliker og Burton har overtaget Sagen.« Han standsede ved et Hjørne. »Farvel,« sagde han og glem ikke Burton.«

Jeg tog altsaa ikke til Bellwood, men gik i Stedet lige op paa Morgenavisens Redaktion, hvor Herr Burton straks stillede sig til min Disposition,

»De er den fjerde, som søger mig i den Anledning,« sagde han, da jeg havde fremført mit Ærende. »Først kom Hunter, saa Lightfoot fra Plattsburg og tilsidst Statsdommer Mc Feely i højstegen Person. Vil De, Herr Knox, ogsaa søge at overbevise mig om, at Flemming begik Selvmord?«

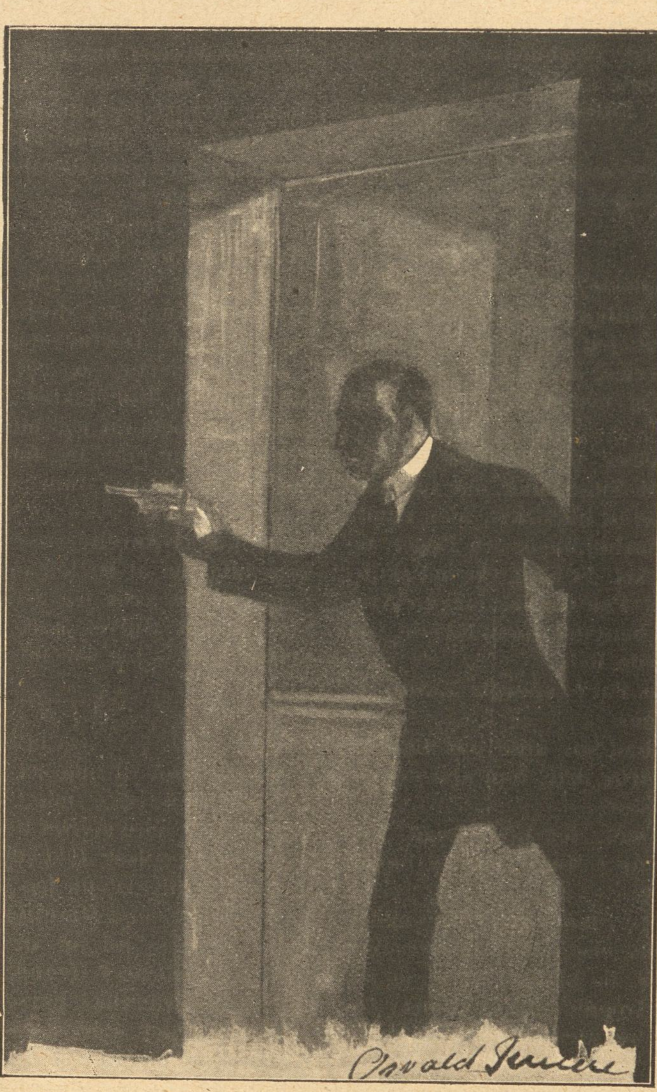

Jeg rev Døren op, hævede Revolveren og raabte ind i Mørket: »Hvem der?«

»Tværtimod,« svarede jeg bestemt, »jeg tror fuldt og fast, at han er myrdet.«

»Og at hans Sekretær Wardrop dræbte ham, ikke sandt?«

»Muligvis.«

I Stedet for at svare, trak Burton en lille Æske frem af sin Lomme. Han aabnede den og rakte mig en Genstand.

»Jeg har faaet denne Kugle af Retslægen,« sagde han. »De vil maaske lægge Mærke til, at det er en Kaliber 32, medens den Revolver, som Politiet fratog Wardrop var Kaliber 38, Spørgsmaalet er altsaa: Hvem tilhørte den anden Revolver?«

Jeg gav ham Kuglen tilbage, og han lod den tankefuld rulle omkring i sin Haand. Saa greb han ned i Lommen og trak et Stykke Papir frem. »Se her,« sagde han, »med dette Pulver kan man dræbe en Armé. Det er Cyankalium, og Apotekeren, som har solgt det, burde ordentlig tages ved Ørene.«

»Hvorfra har De det? spurgte jeg nysgerrig.

Burton lo hemmelighedsfulet. »Ja, som De ser — Sagen er ret usædvanlig,« svarede han og greb sin Hat.

»Jeg har iøvrigt ingen Mad faaet idag og Klokken er snart fem. — Saa De vil gerne vide, hvorfra jeg har Giften? Jeg skal sige Dem det: Clarkson, Kasseren ved Borough-Banken, der nylig lukkede sine Porte, har imorges gnasket lidt af det i sig.«

»Clarkson!« udbrød jeg. »Og hvordan gaar det ham nu?

»Spørg Vorherre om det,« svarede Burton, hvoraf jeg sluttede, at Clarkson var død.«

Jeg ledsagede Burton til en Restaurant og fortalte ham, medens han spiste, alt, hvad jeg vidste.

»Hvad Pengene angaar, som Wordrop havde i sin Taske, saa lader den Sag sig let forklare,« mente Burton. »Flemming benyttede Borough-Banken til Anbringelse af Statens Penge; han maa have vidst, at Banken stod paa svage Fødder, da han og Clarkson var fine Venner. En Statesekretær kan uden at yde nogensomhelst Sikkerhed, trække en Veksel paa en saadan Bank; hans personlige Underskrift er tilstrækkelig.«

(Fortsættes).

Cirkus Beketow
København.
8. Maj til 7. Septbr.
Hver Aften Kl. 8.
Søn- og Helligdage Kl 4 og Kl. 8.
Største Kunstnerpersonale, der endnu har været i København.

Sygeplejeartikler
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

Køb RAVNEN

Annoncer til Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

Colgate's

Barbersæbe
i Nikkel-Daase.

Fine Ting.

Gæsten: Vinen smager af Prop!

Kellneren: Vær De kun glad for det; den Herre, der sidder over for, sagde lige før, at den smagte *ikke af noget!*

Hævn.

Han: Til vor næste Cycletur køber jeg os en Tandem. Naar Du saa vil køre forbi alle Værtshuse, skal Du i det mindste *træde den selv!*

Fint turneret.

Dommeren: De paastaar altsaa, at de Anklagede ikke har været fulde, den Aften, de lavede Optøjer?

Værten: Ikke det allermindste, det var kun et lille Fad Øl, d'Hrr. drak — det drikker *De,* hvis det skulde være ganske alene, Hr. Dommer!

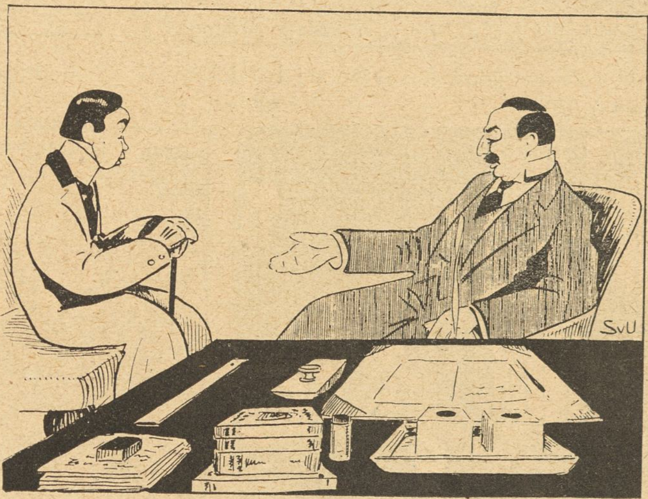

»Jeg haaber da, De antager min Digtsamling — jeg har ingen Penge og ingenting at putte i Kakkelovnen.«

»— Jamen, kære Ven, det gaar jo ikke — ingenting at putte i Kakkelovnen; saa skal De virkelig have Deres Manuskript igen!«

Stille Lykke.

Ægteskabskandidaten: Mit Navn er Møller »Billet mrk. eget Hjem«. Har jeg den Ære at tale med Damen, der har skrevet til mig under Navnet »Rosmarin«?

Gamle Jomfru: Nej, Rosmarin er den unge Frue ved Siden af, Hr. —

Kandidaten: O, jeg beder undskylde, saa er jeg gaaet forkert.

Gamle Jomfru: Aa, det gør ikke noget; jeg er den »stille Lykke« — og har ogsaa skrevet til Dem!

Forretning er Forretning.

Boghandleren: De ønsker H. C. Andersens samtlige Værker. Saagærne; dem har vi i to, i fire og i seks Bind — de seks Bind er naturligvis de samtlige!

Forslag.

— Jeg har allerede drukket 6 Glas Øl, og jeg lovede mig selv kun at drikke det halve.

— Naa ja, saa maa De næste Gang sætte Dem for at drikke *tolv* Glas, og da kun drikke *seks,* saa opnaar De det rette Resultat!

Et Glansnummer.

Skuespilleren — I Gaar Aftes havde jeg et Uheld. Paa Tribunen gjorde jeg et Fejltrin, saa jeg styrtede forover ned i Tilskuerrummet.

Vennen — Og Publikum?

Skuespilleren — Det gjorde megen Lykke; De troede det hørte til min Rolle, og jeg maatte paa Forlangende gøre det to Gange om!

Klavervirtuosen (i Sommerferien): — Men Klaveret mangler jo en Tangent!

Landsbyværten — Ja, men kan De da ikke spille uden om den, *der er jo nok foruden!*

Gæsten — Hvor længe mon den Mand vil være inde i Telefonrummet? Han er vist falden i Søvn!

Kellneren — Nej, jeg hører da, at han taler af og til!

Gæsten — Naa, ja saa skal De se, *han taler nok i Søvne!*

— Hos dit Herskab er der nok evig Strid og Spektakel?

— Det er intet Under! De lyver jo altid for hinanden, og naar det saa kommer frem, *saa siger de hinanden Sandheden!*

En Afbrænder.

Ægtemanden — Nu maa jeg igen lade Musikværelset opvarme. Jeg havde tænkt, at Kulden afskrækkede min Kone fra at spille. Men det modsatte er Tilfældet — nu spiller hun nemlig for at holde sig varm!

Dobbelt Brøde.

Assistenten — Drukkenskab er ingen Undskyldningsgrund for at De gik over den forbudte Vej, da De kom fra Værtshuset, altsaa maa De betale en Bøde!

Betjenten — Egentlig skulde han betale det dobbelte Hr. Assistent — *for han løb paa alle fire!*

EUROPAS SMILEBAAND

Korpralen: — Står de inte en jäkel å snyter sej i ledet! *A mä näsduk* (Lommetørklæde) *till:* (»Kurre«.)

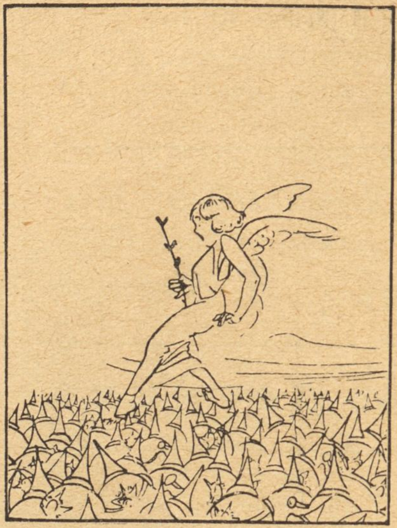

Fredsgudindens Marsch.
(»Pasquino«.)

Vid Rivieran.
Etatsraaden: — Jean, öppna fönsterna och släpp in klimatet? (»Strix«).

Den unge Pige til Røveren: — Aa, lad mig dog faa Lov til at beholde min Pudderkvast! (»Vie Parisienne«.)

— Min Fætter har en Gang skrevet i et Blad og tjent sig en Formue.
— Saa, hvad skrev han?
— En Ægteskabsannonce! (»Meggendorfer Blätter«.)

— Ä de oss dom förföjer?
Den vackra: Ja, en utav oss.
(»Søndags-Nisse«.)

Rød Indmad

[13]/5. Det var en stor Skuffelse, at Pinse-Solen ikke vilde danse i Aar skønt den havde en blank Himmel til sin Raadighed. Hvad mon der gik af den?

— Den vilde i Aar absolut danse *Boston* — og det havde Politiet nedlagt Forbud mod!

Jeg glæder mig gevaldig til det store Dyrskue, hvor jeg skal udstille en ældre, men særdeles net Ko. Bare jeg vidste, hvad jeg skulde kalde den?

— En slem Brøler?

[10]/5. Fodermester *Gulmann* i Zoologisk Have vil nu fejre sit fyrretyveaarige Jubilæum. Mon der skal være Fest?

— Ja, ja! Fodring Klokken 8, Dyreryg, Kaffe med ekstra Løve-tand, Sou-*terne*, *Ping*-vin og smaa Bjørne til Dessert.

Hansen: Hvorledes sad Pinsesnittet?

Petersen: Det sad og gjorde ondt paa den højre Kind — takket være min Barber!

[11]/5. *Knud Rasmussen* er kommen hjem fra Grønland og har medbragt en Grønlænder; mon han fulgte med helt frivilligt?

— Næ, der hjalp saamænd ingen kære *Eskimor*', han maatte pænt følge med *Grønlandsfar'en*.

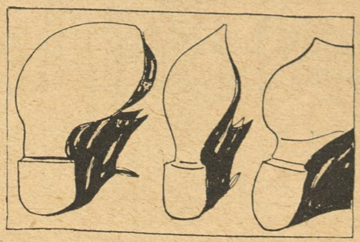

[15]/5. Det er en mærkværdig Tid, vi lever i, hvilket bl. a. ses af de besynderlige moderne Faconer paa Skotøj, som veksler mellem Rutschebanestil og Motiv fra Kæmpehøjene. Da jeg i Gaar var inde hos min Skomager og bad om at faa et Par Støvler af den gode gamle Facon til at stikke Fødder i, blev han yderst forbavset og erklærede, at saadan nogle Støvler skulde særlig laves og det vilde tage 14 Dage!

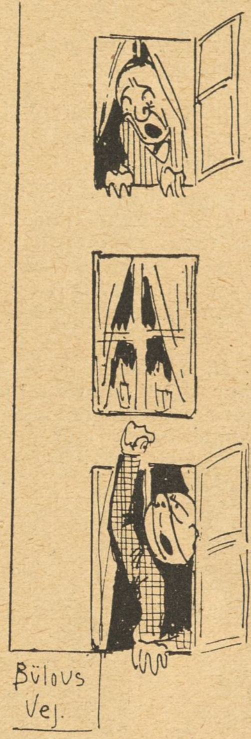

Det var en slem Højesteretsdom, som overgik Ejendommen paa Hjørnet af Bülows og Gl. Kongevej; man kan — for en Gangs Skyld — kalde den: et af de Stød, Værten *faar*.

— Ja, men det værste er, at Beboerne paa første og anden Sal haaner dem i de øverste Etager, fordi de boer paa ulovlig Grund og saa at sige svæver i Luften.

Bananer.

1.

Alfred stod paa Tor'et,
Alfred er en god old boy,
kan'nte gøre for'et,
at han elsker Spøg.
Byens Blade havde sendt
hver en Referent,
og blandt dem var *Søren*,
ham, De ved, den magre Rad
med de lange Øren
fra *Kent*(uckys) Blad.

2.

Folk om Talerstolen
lyttede til *Alfreds* Vid,
medens Aftensolen
skinnede saa blid,
Alfred gjorde Grin med Frijs
og — naturligvis —
Hullet, det berømte
Nordfrontshul i Danmarks Land
Søren sad og drømte
trygt om Durian.

3.

Saa fik *Søren* Kuller,
straks i vaagen Stand han kom,
hvad var det for Huller,
Alfred talte om?
dette Ord og Kvindens Magt
hørte han blev sagt;
hver en Valgretsherre,
som gik mod Forfatningssag,
skulde Kvinden spærre
ind paa Valgets Dag.

4.

Søren sad forvirret.
mager Kind blev rød af Skam,
han paa *Alfred* stirred',
den var dog for stram!
Solen sank bag Farimags,
Søren ilte straks
op til Redaktøren
den saa vidt bekendte *Kent*,
ham, der sendte *Søren*
ud som Referent.

5.

Ubehag og Sødme
op i begge Mandfolk steg,
først fik Kinden Rødme,
dernæst blev den bleg;
Kent, som været har, ak ja,
i Amerika,
stampede i Gul'et;
»krænke Dyden, haane Troen!
denne her om Hullet
bliver Sensation«!

6.

Sligt til Alvor maner,
naar man vil paa Torvet gaa,
dèr faar man »Bananer«,
Retssag ovenpaa,
Søren Sørensen, som sov,
er saa flad og flov,
Oberst *N. P. Jensen*
mister Stemmer mindst en Snes,
Kent gik over Grænsen
ind i 3. Kreds!

LIND-HANSEN
ILLUSTRATIONS-ANSTALT
KØBMAGERGADE 67-69 : TELEFON BYEN 566 v.
CLICHEER·KATALOGER REKLAMER·TEGNINGER
ILLUSTRATIONER AF ENHVER ART.

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354· NYØSTERGADE 2. MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

en gros. Hoved-Depotet
„Français“.
16, Lille Kongensgade 16.
Gummi- & Hygiejne-Lager.
Diskret Dame- & Herre-Expedition.
en detail. Forlang Prøver og Prisliste.

Forlov-elsesringe 14 & 18 Karat.
Th. Halgreens
Specialforretning.
Gothersgade 34, ligefor Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

Schulstad Ludvigsen Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Otto H., Maribo. De er en flittig Mand, som vi — foreløbig — vil opmuntre. Her ser De Deres sidste Produkt:

Den gamle Professor: »Et Jernbanesammenstød, er — naar to Tog forsøger at komme forbi hinanden paa samme Sæt Skinner; et Forsøg, som imidlertid sjælden lykkes!«

Vilhelm Berg. Tak for Visen, men de fleste af dens »Punkter« havde allerede været benyttet i »Ravnen«.

Hans Sørensen, Aarhus. Hav Taalmodighed!

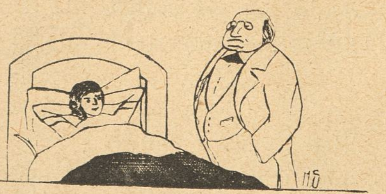

Faderen: »Nu har jeg forsøgt en nyropatisk og en homøopatisk Læge, og lige meget hjælper det.«
Datteren: »Du skulde forsøge en sympatetisk.«

Hans Sørensen, Aarhus. Vi har gengivet Deres Tegning, dels fordi den bekymrede Fader ligner *Lindstrøm*, og dels fordi Datteren er saa køn.

Erik Gundersen. Hermed de to Vittigheder, som De er ansvarlig for.

A: Sikken et straalende Vejr!
B: Kalder Du det straalende?
A: Ja — det regner jo!

A (som suger af alle Kræfter paa en Cigar): Ved Du hvad Forskel der er paa denne Cigar og en Hest.
B: Nej.
A: Jo, ser Du, en Hest kan trække; men det kan denne Cigar ikke.

Hr. F. H. United States. Et »stort Værk« over dette Emne, som er udnyttet mere end noget andet, tør vi ikke anvende her i »Ravnen«, og en lille Del af det har De vel ingen Glæde af at levere?

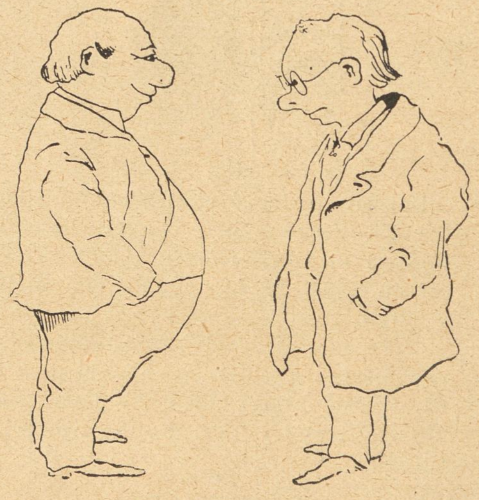

Gode *Bob!* Naar vi har givet Deres Produkt Husly, skyldes det ikke saa meget den særlig originale Tekst, men mere Deres ejendommelige og ganske hyggelige Opfattelse af Menneskene.

Et godt Raad.

A: Skal Din Søn studere?
B: Nej, han har ingen Ho'de!
A: Ja, men Gud, lad ham saa blive Hattemager.
B: Hattemager?
A: Ja, alt hvad de laver, er jo efter andres Hoveder!

Kære *L.* »Ravnen«s Læsere skal have Fornøjelsen at stifte Bekendtskab med Deres besynderlige Tegning, som De kalder »Fra en Morderhule i Hamborg.«
Ved at betragte Orkestret føler man sig i hvert Fald overbevist om, at det bestaar af — Mordinstrumenter.

Frederik Jensen. Vi har villet glæde Dem med at reproducere Deres Tegning og af to Grunde: Først fordi den ejer et elegant fransk Snit, dernæst fordi vi gaa ud fra, at De er identisk med en vis Skuespiller fra Nørrebro. Endelig er vi naturligvis ikke blind for den sunde Satire, De giver Ordet i Teksten.

»Tænk Dig: Kongen af Danmark — den lille Ø i det nordlige Ishav, Du ved — sender mig sit Landsfornemste Orden, en Isbjørn!«

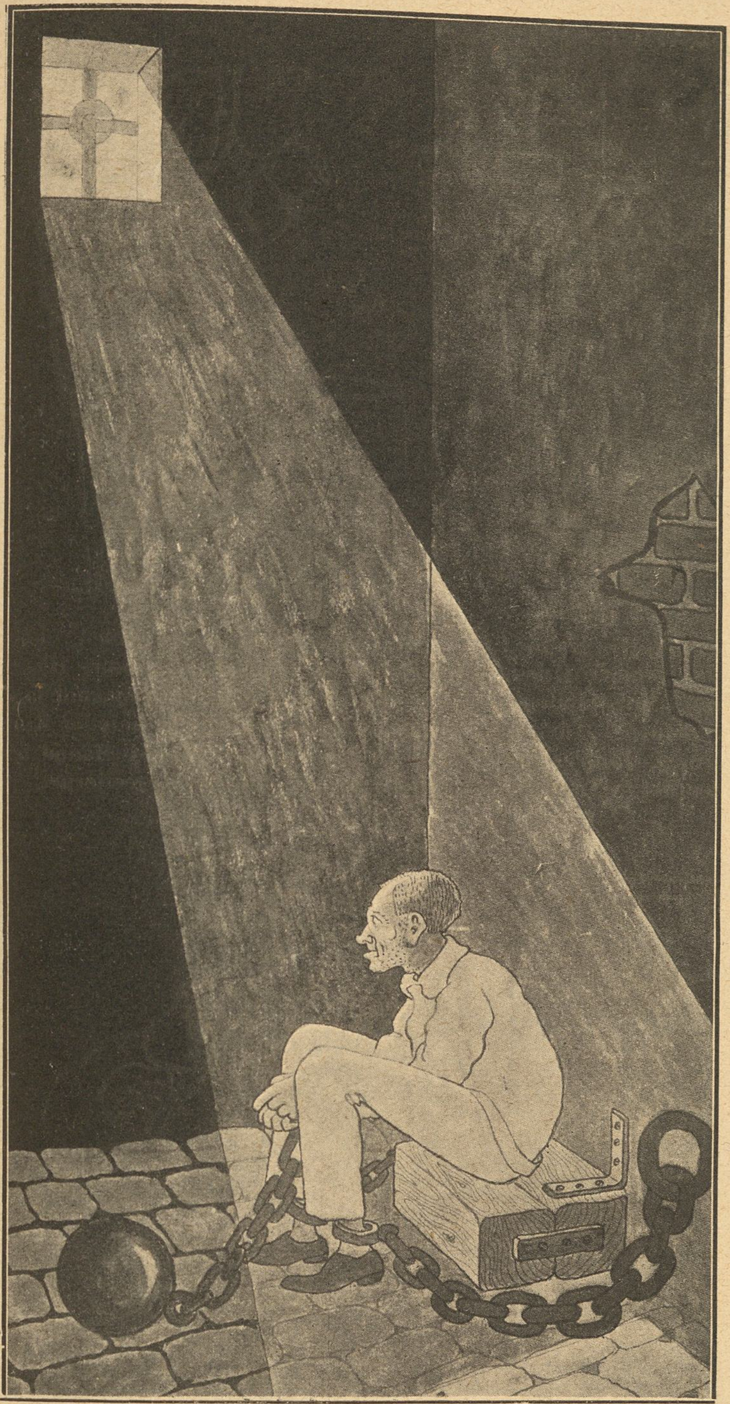

Tegning af BORRESØ.

Fangen: Man kan, hvad man vil, siges der! Det mærker jeg s'gu ikke noget til! Jeg vil nok . . . men jeg kan bare ikke!

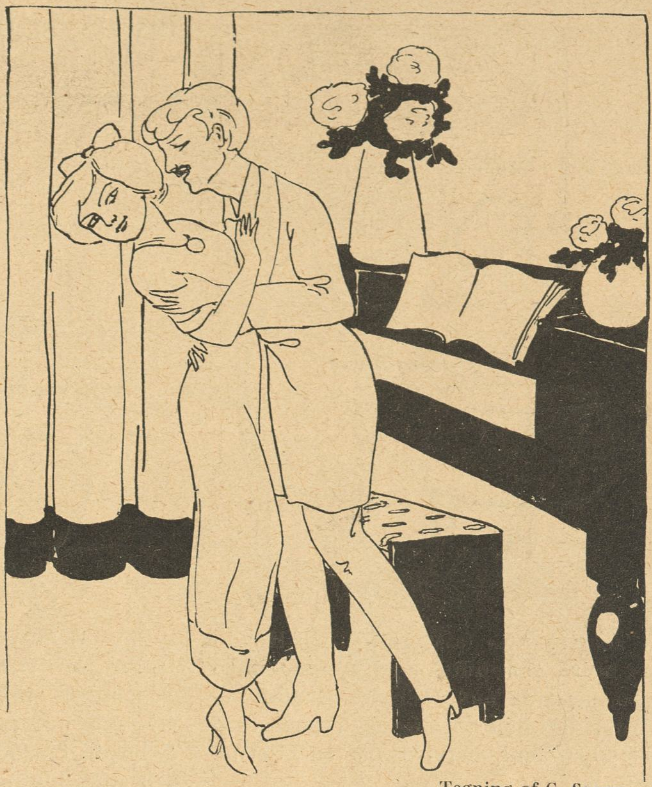

Tegning af C. SKYTT.

Han: Klara, min Elskede, vil Du være min Hustru?
Hun: Har Du spurgt Moder?
Han: Ja, men hun vil ikke ha' mig!

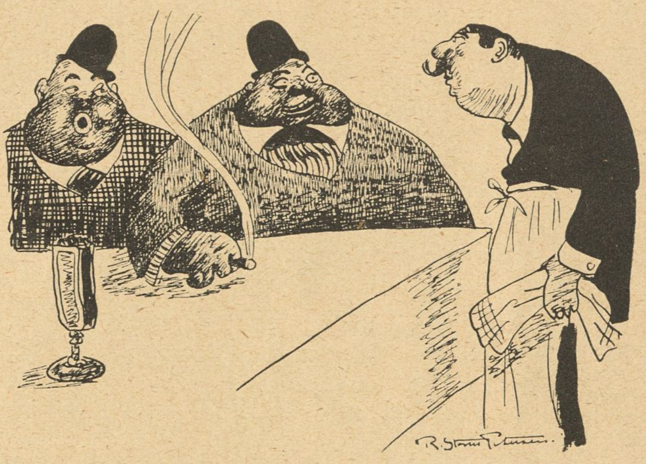

Tegning af R. STORM-PETERSEN.

Opvarter! Gi' vos *fire* Smørrebrødssedler, en lang Blyant, 6 Bøffer og en Flaske Whisky, som vi kan laje med til Maden kommer!

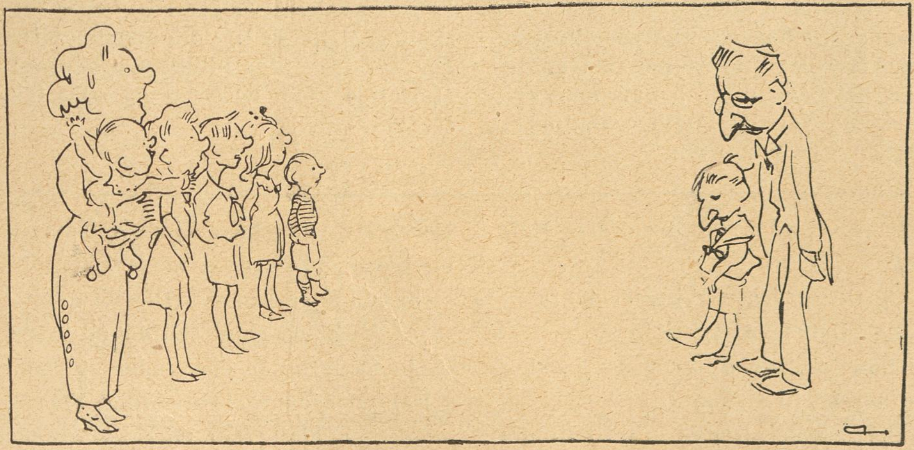

Tegning af CHR. HOFF.

Naar Fa'r og Mo'r har erklæret Krig, deler Familie-Sympatierne sig efter Næserne!

Den gamle Flue: Ser Du, min Søn, dengang jeg var ung, da var dette her *kun en Gangsti!*

Ny Bestillingsmetode —

1

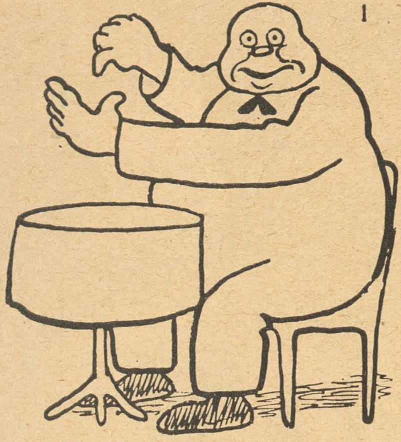

Venstre Arm udstrakt, aaben Haand — højre Arm løftet med Tommelfingeren pegende mod venstre Haand betyder en Bajer. Udføres Tegnet med et stort Smil, betyder det en Stjerne-Pilsner.

2

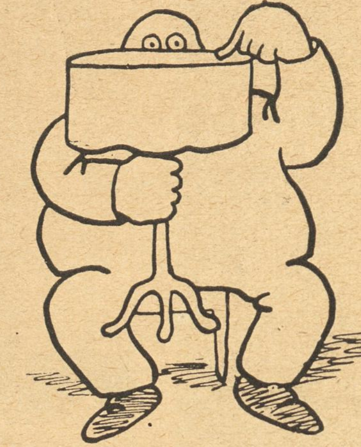

Bordet løftes med højre Haand i Højde med Øjnene — venstre Haands Pegefinger støttes mod Bordpladen — Øvelsen udføres siddende — det betyder en Thevandsknægt. Udføres Øvelsen staaende, betyder det *to* Thevandsknægte.

3

Man stiller sig paa Stolen, bøjer Hovedet og skygger med højre Haand for Øjnene, medens man spændt iagttager Bordpladen — det betyder Konjak. — Tegnet med venstre Haand betyder, at den skal være trestjernet.

4

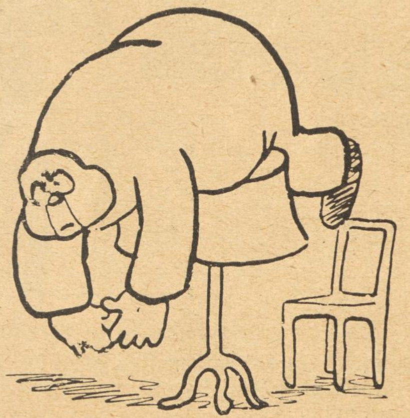

Tegnet paa, at man vil have en Mavebitter, fordrer en Del Øvelse — man gør bedst i først at foretage Øvelsen paa lavere Ting, f. Eks. en Skammel — eller en Cigarkasse.

Tegninger af R. Storm-Petersen.

5

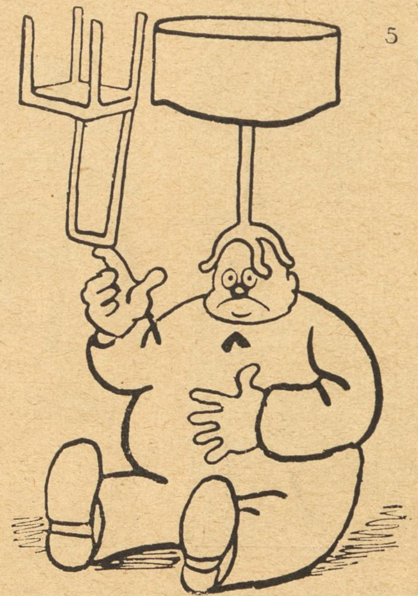

Denne Øvelse fordrer særlig Omtanke og Sikkerhed — Bordet paa Hovedet og Stolen balancerende paa højre Haands Pegefinger — betyder Portvin. Ligget venstre Haand paa Maven betyder det Caloric — og hvis man synger første Vers af »Dejlige Danmark« betyder det Champagne.

6

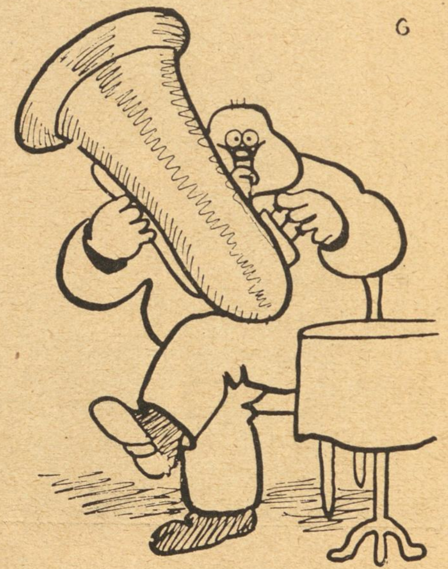

Vil man have en Sjus spiller man, (i siddende Stilling) paa Basun — »Det er saa yndigt at følges ad«, der er forskellige Melodier til de forskellige Mærker — f. Eks. »Jeg bliver paa Skuden«, »I Natten klam og kold« og »Den lille Hedelærke«.

Æreslegionen var langt mere skattet i Kejser Napoleons Dage, end den nu er, fortalte en bekendt Franskmand. Som et Eksempel herpaa vil jeg fortælle Dem en lille Anekdote:

En Dag mødte Kejseren en gammel Veteran med kun en Arm.

»Hvorledes mistede Du din Arm?«

»I Slaget ved Austerlitz, Deres Majestæt.«

»Og Du fik ingen Udmærkelse?«

»Nej, Deres Majestæt.«

»Her er mit eget Ridderkors, jeg slaar Dig herved til Ridder!«

»Deres Majestæt gør mig til Ridder, fordi jeg har mistet én Arm, hvad vilde Deres Majestæt have gjort, dersom jeg havde mistet begge Armene?«

»Saa vilde jeg have gjort Dig til Kaptajn.«

Da drog den gamle Soldat sit Sværd og huggede ogsaa den anden Arm af.

Det lyder jo meget troværdigt. *Spørgsmaalet er blot: Hvorledes gjorde han det?!*

Tegning af A Koch.

Paa Grønttorvet. *Redaktør Kent:* Hvad er det, Sørensen, jeg syn's, jeg lugter Durian?

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Man skulde tro, I Europæere havde Mælk i Aarene og ikke Blod; det er glødende Lava, der rinder i Aarene paa de Folk, der bor paa Atlasbjærget og deromkring. De kæmpede om os lige saa rasende som Løver, Tigere og Slanger. En Maurer trak i min Moders højre Arm, en af vor Røverkaptajns Løjtnanter halede i hendes venstre; en maurisk Soldat trak hende i det venstre Ben, en af vore Soldater holdt fast i det andet. Alle vore Kvinder blev næsten samtidig hale i alle i fire Verdenshjørner af fire Soldater. Kaptajnen holdt mig skjult bag sig, med dragen Sabel dræbte han enhver, der satte sig op imod ham. Tilsidst saa jeg min Moder og alle vore Italienerinder, sønderrevne, forhuggede, lemlæstede af Uhyrer, som kæmpede om dem. Mine Medfanger og de som havde fanget dem, Soldater, Matroser Negere, Sortbrune, Hvide, Mulatter og tilsidst min Kaptajn — alle bleve dræbte og jeg blev liggende halvdød paa en Bunke Døde.

Saadanne Scener spilledes som bekendt over en Strækning paa mere end tre- til firehundrede Mil og dog blev de 5 Bønner om Dagen, som Muhamed har befalet, ikke forsømte.

Med meget Besvær fik jeg gjort mig fri for den Mængde blodige Lig, som laa ophobede omkring mig, og fik mig slæbt hen under et stort Orangetræ, som stod ved en nærliggende Kilde; der sank jeg om, udmattet af Skræk, Træthed, Rædsel, Fortvivlelse og Sult. Sansebedøvet faldt jeg snart i dødlignende Søvn. Jeg var endnu i denne udmattede og ufølsomme Tilstand mellem Liv og Død, da jeg mærkede noget, som laa ganske tæt ved mig; jeg slog mine Øjne op og saa en smuk ung Mand, der sukkede og mumlede mellem Tænderne: »O che sciaguro d'essere senza cogl . . .!«

TOLVTE KAPITEL.

Den Gamle fortæller videre om sine Ulykker.

Hvor forundret og henrykt blev jeg ikke ved at høre mit Modersmaal, men endnu mere forbavset var jeg over de Ord, Manden hviskede. Jeg svarede ham, at der fandtes langt større Ulykker, end den, han beklagede sig over; jeg satte ham med faa Ord ind i de gyselige Lidelser, jeg havde gennemgaaet, og jeg besvimede atter. Han bar mig til et Hus i Nærheden, fik mig bragt til Sengs, og skaffede mig noget at spise; omhyggeligt sørgede han for mig; trøstede mig og smigrede mig; han sagde, at han aldrig havde set nogen saa skøn som jeg og at at han aldrig før havde været saa fortvivlet som nu over det uoprettelige Tab, han havde lidt.

»Jeg er født i Neapel,« fortalte han, »der kastreres hvert Aar en to—tretusind Drenge; nogle af dem dør, andre faar en Stemme, der er skønnere, end den skønneste Kvinderøst og atter andre rejser udenlands og kommer til at herske over Riger. Paa mig lykkedes Operationen særlig godt, jeg blev Sanger i Hds. Højhed Prinsessen af Palæstinas Kapel.«

»Hos min Moder!« raabte jeg.

»Deres Moder« gentog han grædende, skulde De være den unge Prinsesse, jeg har opdraget til hun var seks Aar og som allerede den Gang tegnede til at blive smuk, som De nu er?«

»Ja, det var virkelig mig, og min Moder ligger sønderrevet midt i en Bunke Lig nogle hundrede Skridt herfra . . . .«

Jeg fortalte ham alle mine Oplevelser; til Gengæld betroede han mig sine; han fortalte, hvorledes han var af en kristen Stat bleven sendt til Kongen af Marokko for at slutte en Overenskomst med ham. Fyrsten skulde forsyne ham med Krudt, Kanoner og Skibe, for at hjælpe ham til at tilintetgøre de andre kristne Staters Handel.

»Jeg har nu udført mit Hverv« sagde den høflige Eunuk; »jeg vil gaa ombord i Ceuta, og jeg vil tage Dem med tilbage til Italien. Ma che soiagura d'essere senza cogl . . . — —!

Jeg græd og takkede ham dybt bevæget. Men i Stedet for at bringe mig til Italien, tog han mig med til Algier og solgte mig til Deyen. Jeg var næppe bleven solgt, før den frygtelige Pest, som efterhaanden har hærget Afrika, Asien og Europa, tog fat i Algier. De har oplevet et Jordskælv, naadige Frøken, men har De maaske nogensinde haft Pest?«

»Nej, det har jeg ikke,« svarede Kunigunde.

»Hvis De havde haft det,« vedblev den Gamle, »vilde De indrømme, at det er adskilligt værre end Jordskælv. I Afrika er Pest meget almindelig, og den angreb ogsaa mig. Tænk Dem en Tilstand for en Paves Datter, en ung Pige paa 15 Aar, som i Løbet af 3 Maaneder havde lært Fattigdom og Slaveri at kende, som næsten hver Dag var bleven voldtaget, som havde set sin Moder blive sønderrevet, som havde døjet Sult og Krig og nu var ved at dø af Pest i Algier; jeg døde imidlertid ikke, men baade Eunuken og Deyen og næsten hele Haremet i Algier maatte bukke under for Sygdommen.

Da denne frygtelige Pests værste Ødelæggelser var forbi, blev Deyens Slaver solgte. Jeg blev købt af en Købmand, der førte mig til Tunis, han solgte mig til en anden Købmand, der igen solgte mig til Tripolis; fra Tripolis blev jeg solgt til Alexandria, fra Alexandria til Smyrna, fra Smyrna til Konstantinopel. Tilsidst blev jeg købt af en Janitchar-Aga, der snart efter blev udkommanderet til at forsvare Assov, som blev belejret af Russerne.

Denne Aga var en overmaadig artig Herre; han tog hele sit Harem med og anbragte os i en lille Fæstning ved Palus Meotis, hvor vi blev bevogtede af to sorte Eunuker og tyve Soldater.

(Fortsættes.)

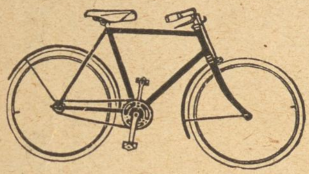

Bifortjeneste ved Salg af Alemannia-Cycler.

Forlang **illustreret Katalog** Nr. 45 over Cycler og Tilbehørdele **gratis** og **franko** forinden De køber.
Pneumatikdæk Kr. 2.15, 2.85, 3.10, 4.20, 4.90, 5.80, Slanger Kr. 1.80, 2.25, 2.40, 2.95, 3.00, 3.65
Acetylengaslygter Kr. 1.35, 2.25, 3.30, 3.85.

J. Fries, Beseler Eft., Cyclefabrik, Flensborg.

Mælkeriet Enigheden.

Aarsagen til Omsætningens Stigning er Varernes Kvalitet.

Vore 51 Vogne kører overalt.

Telefoner 2146 & 6270.

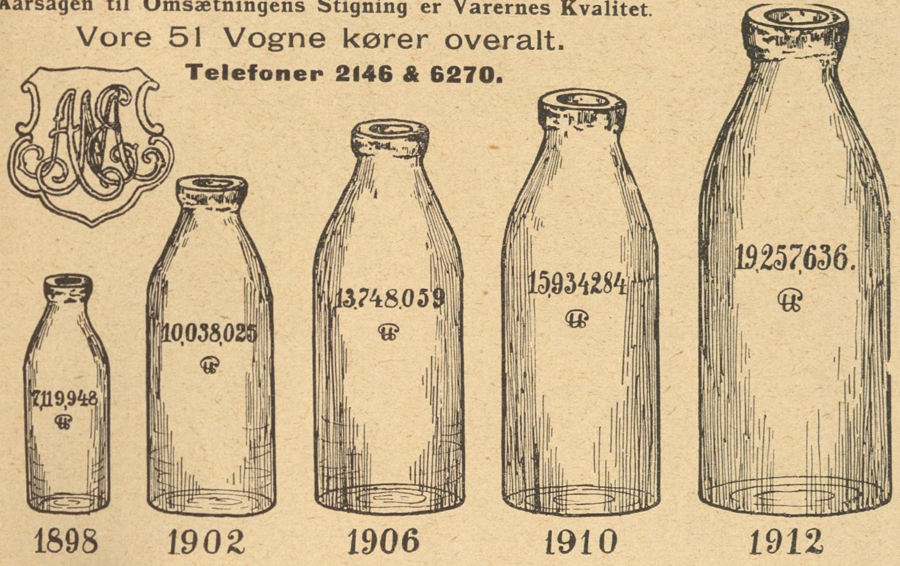

Har De Tandpine,
brug da altid
Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter.
Advarsel mod Efterligninger.
Indregist. **9,** **Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.**

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

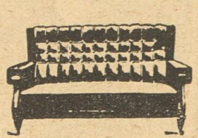

Møbler

paa Kredit fra 4 Kr. mndl. Henstand under Lockout og Strejker.
Chr. Larsen,
75, Godthaabsvej 75. (Hj. af Nr. Fasanvej).

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faas overalt à 25 Øre

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet. 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

I Fadet og **ved** Fadet.

Tegning af A. KOCH.

Den Hungrige i »Fadet« tog kun et karrigt Brød,
en Dag han gik og pintes i Skuffelser og Nød.
Nu skal han i Kascotten; thi saa er Verdens Gang —
Det gaar ej an at stjæle, fordi Du er i Trang!

Den Mæskede i Bilen stjal nys en Million,
— dog er han uangribelig og æret som Person.
Moralen er saa enkel: Stjæl stort, saa gaar Du fri.
— raps lidt — og Du blir' straffet for simpelt Tyveri!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 22. Torsdag, den 29. Maj 1913

Tegning af Harriet Fischer.

Første Skuespillerinde: Jeg kunde godt lide at gifte mig med en Officer, der havde en flot Uniform; skønt man bliver vel ked af den efterhaanden!

Anden Skuespillerinde: Saa gift Dig med en *Marine*officer — han har en smuk Uniform og er næsten aldrig hjemme!

Tivoli.

Sommersæson fra 7. Maj til 14. September 1913.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkestret og Promenadeorkestret. Hver Uge: Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.

Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

TIVOLIS Salonkeglebane

anbefales. **Hyggelige Lysthuse for Familier og Selskaber.**

Proper og billig Servering.

Indgang fra Tivoligade.

P. SVENDSEN

Cirkus Beketow

København.

8. Maj til 7. Septbr.

Hver Aften Kl. 8.

Søn- og Helligdage Kl 4 og Kl. 8.

Største Kunstnerpersonale, der endnu har været i København.

Sygeplejeartikler

Gummivarer 2. Prisl.

Gummivarelageret „Hygi", København V.

Arb. Ligkistemagasin.

55, Vesterbros Torv 55.

Telf.: Central 9375.

3, Blaagaardsgade 3.

Telf.: Central 5708.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Musikforretningen „HARMONIA"
(Ved L. V. Nielsen). Tlf Byen 1858 y.
Lille Kongensgade 43.
Stort Lager af Musik-Instrumenter.
Pianoer og Orgler uden Udbetaling.
— *Brugte Instrumenter tages i Bytte.* —
Reparationer udføres omhyggeligt.
Strenge til alle Instrumenter.

LAX

i alle Kvaliteter.
Gaasebryst, Oksetunger
etc. anbefales.

Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908.
Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.

Telefon 317 & 8231. Jacob B. Krøll,
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

GENUINE LUNDs-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Peter Jensen, Bispebjerg Kro,

ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI

NANNASGADE 5 · TLF. TGV. 45

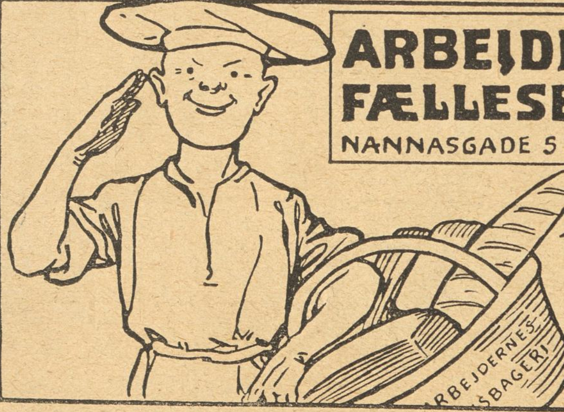

leverer Byens bedste Brød!

Nørre Central Café

(Nørrebros Runddel).

Særskilt Koncertsal og Billardsalon.

3 Billards.

Hyggelige Selskabslokaler.

Telf. 7476. AUG. LARSEN.

A. C. NIELSENS

Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.

SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.

Adelgade 31, 1. Bagb.

Telefon Palæ 2056.

S. JOHANNESSON's

TELEFON 3684. TELEFON 3684.

Svineslagteri.

Udsalg: **Højbroplads 13.**

Største Udvalg.

Statskontrol med Trikinundersøgelse.

Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

"DEN ELEKTRISKE" St. Kongensgade 108 · København · Telefon Palæ 271.

St. Kongensg. 108

ved Politistationen.

Livet.

Skitse af *Flemming Algreen-Ussing.*

Hun havde brudt med ham — klippet over det Baand, som havde bundet dem sammen, det Baand, som kun hun og han vidste eksisterede.

Bruddet havde været totalt. Hun havde beseglet det ved sin officielle Forlovelse med den unge Ingeniør Lund.

Og stud med. & chir. Arthur Holm var fortvivlet. Ja, *mere* end fortvivlet. *Saa* fortvivlet var han, at han prøvede paa at drikke denne sit Livs store Sorg ihjel.

Og han drak.

Men Sorgen fik han ikke Bugt med. Tværtimod!

Jo mere han drak, desto sørgeligere forekom det hele ham.

— — —

Arthur Holm havde sørget og drukket i fem Uger. Og endnu led han, som den lider, der er ude for Livets første og store Skibbrud.

Da var det en Aften, det ringede paa hans Dør. Han skyndte sig at gemme Glasset og Kognacflasken til Side og gik ud og lukkede op.

Det var Vennen, stud. polyt. Peter Jacobsen.

— Værsgod! Kom indenfor! Det var da fornøjeligt!

Arthur Holm havde ikke set sin Ven i over to Maaneder.

— Tak! sagde Jacobsen.

— Sæt Dig ned! bød Holm. — — Og hvor har Vorherre haft Dig saa længe?

Peter Jacobsen satte sig, og Holm saa, at hans Ansigt var trist og hans Gang usikker. Og han mærkede, at han dunstede uhyggeligt af Spiritus.

— Har Du drukket? spurgte Holm brutalt.

— En Smule!

— Ja, saa!

Der blev en lang Pavse.

Arthur Holm saa paa Vennen, der havde kastet sig paa hans Divan. Og der paakom ham en Følelse af Medlidenhed over for denne Ven, hvis triste Ansigt han endnu ikke forstod. Og i en velgørende Følelse af at være den overlegne, den i Livet erfarne, sagde han — og syntes selv, at han blev ti Aar ældre:

— Kære Du! Fortæl mig det saa!

Og saa fik han Historien:

Den mørkøjede Else Møller havde været paa Spil. Hun havde fanget stud. polyt. Peter Jacobsen i sine kokette Øjnes Spind, og nu sad han i Fangenskabet og fortvivlede — *fordi* hun samtidig havde spundet en anden Mand ind i sit Tryllenet — og *forlovet* sig med ham.

Den anden Mand hed Ingeniør Lund.

— — —

Arthur Holm lod sin Ven sove Kæferten ud paa Divanen — og gik selv i Seng.

Og han tænkte paa, hvilket underligt Tilfælde det i Grunden var, at Jacobsen var kommet til ham i den Tilstand — — at det ikke var ham, Holm, der var kommet til Jacobsen og havde berettet sin Lidelseshistorie.

Og han syntes pludselig, at hans Sorg blev saa lille og ubetydelig.

Den var jo ikke en Gang stor nok til, at han kunde dele den med Peter Jacobsen.

Og mens han tænkte paa sin Sorg og paa sin Vinhandlerregning — og grundede over, hvad der var størst — faldt han i Søvn.

Døden og Elskeren.

Sig mig Død, kan Du bli' tosset!
Helt forgabet i en Pige?
Er det derfor *min*, Du henter
til dit blege Knoglerige. —

Tag saa hel're hendes Moder
med til Dødens tavse Eden;
hun er gammel, mæt af Dage,
og hun længes efter Freden.

Se! Min Pige hun er munter,
ret en ung og livsglad Kvinde;
men en saadan ikke egner
sig som Dødens Elskerinde. —

Og Du duer ej som Elsker —
Du er blodløs, altfor mager,
og din Favn er altfor kølig
til at nogen den behager.

Svar mig store Ubekendte!
Sig, hvad nytter al din Higen,
thi med Tænder uden Læber
kan dog ej Du kysse Pigen!

ved
Ali Sindbad.

Tegning af Osvald Jensen.

Fruen (kommer farende ind til sin Mand): Otto! Du maa straks telefonere til Doktor Jansen – Henrik har slugt en 25 Øre!
Manden: Næ, saa ringer jeg hellere til Prokurator Møller — han er en Mester til at presse Penge ud af Folk!

Børnenes Side.

Tante Bettys Tyveskræk.

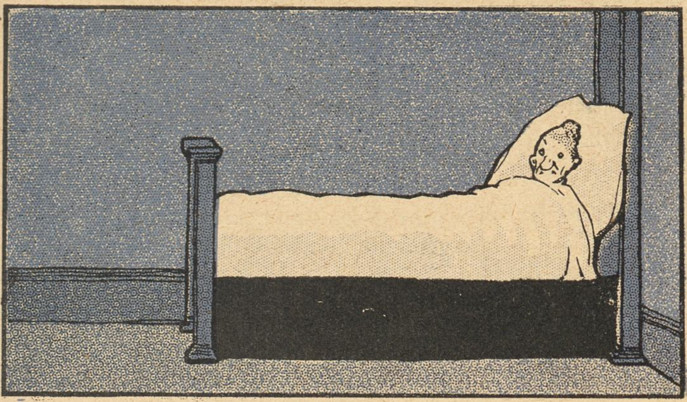

1. Her ser Du Tante Betty vaagne af sin Slummer, vækket af sin sædvanlige Skræk for, at der er kommen Tyve til Huse

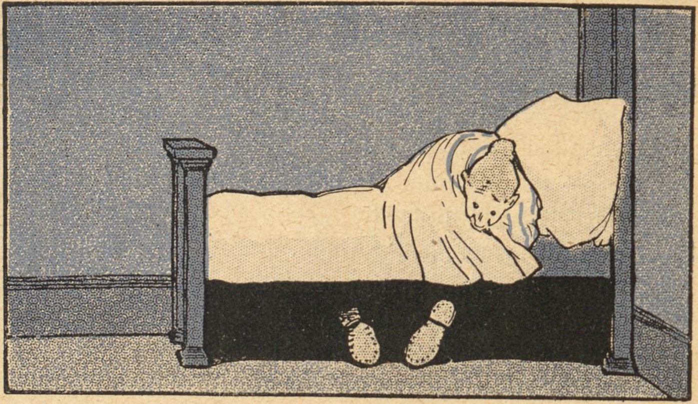

2. Forsigtig læner hun sig ud over Sengekanten og kigger ned – ganske rigtig! En Mand – en Tyv, selvfølgelig – ligger under hendes Seng!

3. Hvad er det? Nu er der nogen nede i Benenden! Tante Betty rejser sig halvt op og kigger – og opdager en Tyv til! Tak Støvle!

4. Nu krabler det paany – og værs'artig – en tredje Tyveknægt har indfundet sig og tager Plads under Sengen!

5. Et Sekund efter observerer Tante, mere og mere forskrækket, at der stadig indfinder sig flere og flere Tyve –

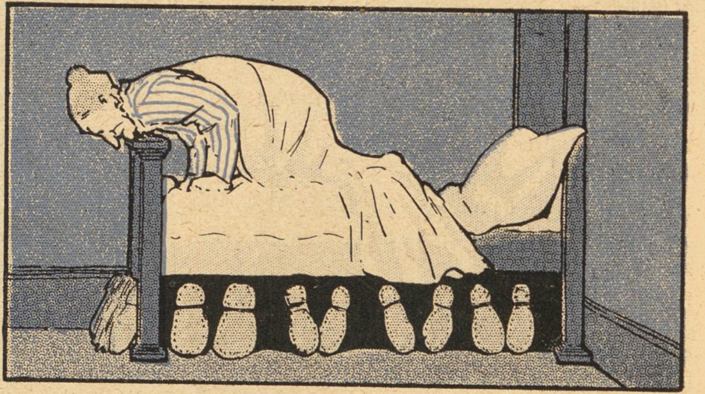

6. Tyvene kommer formelig flyvende ind i Sovekammeret og tager lynsnare Plads under Sengen, mens Tante farer frem og tilbage paa sit Leje.

7. Tilsidst opdager det gamle Liv en hel Hær af Tyve-Støvler, der groer frem som Padde-Hatte under Sengen,

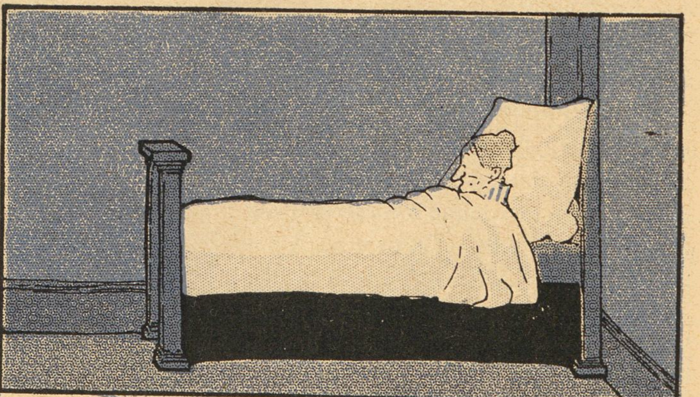

8. men saa vaagner Tante Betty heldigvis rigtigt, og er nurtig klar over, at det Hele er en nederdrægtig, ondskabsfuld Drøm!!

De forenede Bryggeriers CENTRAL HVIDTØL - Ren fyldig Maltsmag
SKIBSØL - Udpræget Skibsølstype

Det mystiske Tal

Amerikansk Sensationsroman.

(Illustreret af Osvald Jensen.)

»Har Flemming gjort det?«

»Netop. Flemming har sandsynligvis skullet dele Rovet med Schwartz og har maattet skaffe Penge for at undgaa Bankkrak og offenlig Skandale. Han lader altsaa Wardrop skrabe hundredetusen Dollars sammen inde i Hovedstaden og bringe hertil. Wardrop bliver bestjaalet eller paastaar det i hvert Fald. Banken gaar i Stykker og Clarkson dræber sig, da Flemming er bleven myrdet. — Hvad slutter De nu af alt dette?«

»At Clarkson begik Mordet!« udbrød jeg. »Han vidste, at Flemming skjulte sig i »Den hvide Kat«.

»Jeg vil opstille en anden Teori«, erklærede Burton og skubbede sin Tallerken tilside. »Wardrop meddeler Flemming i »Den hvide Kat«, at han er bleven bestjaalet; Flemming raser herover og slaar efter ham. Dette sker Fredag Morgen. Samme Dags Aften gaar Wardrop atter hen til ham. Tyve Minutter efter sit Komme forlader han Klubhen og fortæller Hunter, som er fulgt efter ham, at han søger en Læge, der kan saffe ham Koksin. Han er bleg og skælver. Han og Hunter vender sammen tilbage til Klubben og finder Flemming som Lig og Dem tilstede i Dødsværelset. Wardrop fortæller to forskellige Historier. Først, at Flemming begik Selvmord lige før hans Bortgang, dernæst, at han allerede var død, da han kom. Saa fremviser han Vaabnet, hvormed Flemming har skudt sig, og som iøvrigt genkendes af Frøken Flemming som tilhørende hendes Far. Imidlertid opstaar der en Uoverensstemmelse: Wardrop paastaar, at Flemming har medtaget Revolveren allerede om Morgenen og ikke om Aftenen, og dette stemmer ikke overens med Kuglens Kaliber, thi ingen kan udskyde en Kugle 32 af en Revolver 38. Altsaa, hvem har gjort det?«

»Paa Wardrop falder der en stærk Mistanke«, indrømmede jeg. »Hvad mener De om det mystiske Tal Elleve Toogtyve og om Frøken Maitlands Forsvinden?«

Han saa spottende paa mig. »For at opklare de to Punkter, maatte jeg spise en tredje Bøfsteg. Jeg kan imidlertid med min bedste Villie ikke se, hvad den gamle Dame har med Mordet at gøre.«

»Vor Herre bevares!« udbrød jeg. »Det er en yderst respektabel Dame paa femogtredsindstyve Aar. — Hvem tror De forøvrigt, der var oppe i det Flemmingske Hus i Nat?«

»Lightfoot«, svarede han kort. Han trak sit Ur frem. »Jeg maa endnu i Dag til Hovedstaden«, fortsatte han; »imedens maa De udrette et Par Ting for mig — sandsynligvis er jeg tilbage i Morgen Aften. Se først at opspore, hvor Carter er. Tag dernæst til Bellwood og forhør Dem hos Naboerne; Naboer ved altid god Besked med deres Næstes Ejendommeligheder.«

Vi skiltes ved Banegaarden. Jeg tog en Bil og afsøgte samtlige tolv Andersonske Materialforretninger for at faa fat i Delia og derigennem Carters Opholdssted.

Pludselig gjorde Chaufføren mig opmærksom paa, at en anden Bil uafladelig fulgte os. Vi standsede, og jeg gik hen til den anden Vogn, i hvilken jeg til min Forundring fandt Davidson.

»Jeg har i Gaar kørt den samme Runde«, sagde han smilende. »Politiet ved nu, hvor Carter er, og forstaa mig ret, Hr. Knox: Flemming dræbte sig selv. Jeg beder Dem derfor indtrængende om ikke mere at blande Dem i Sagen.«

Det klang som en Trusel, og jeg skyndte mig at svare: »Ja, saasnart den er opklaret.«

»Iøvrigt«, tilføjede han, som om han overhørte min Bemærkning, »kan De roligt opgive Carter, han rejste i Gaar Nat til en fjern Verdensdel, rigeligt forsynet med Penge.« Med disse Ord lod han Bilen vende og kørte bort.

Hvad skulde jeg nu gøre – nu da Carter var under Politiets Beskyttelse? Jeg spekulerede herover lige til jeg sad i Aftentoget og kørte til Bellwood.

Som jeg nu passerede Posthuset i den lille By, faldt det mig ind, at Postfolk erfarer mangt og meget, som gaar andres Næse forbi. Jeg gav mig derfor i Snak med Postmesteren, en gammel Invalid fra Borgerkrigen.

»Jo, jeg kender Frøknerne Maitland«, erklærede han, »Frøken Lætitia er noget stridbar, men Frøken Johanna er en Engel.«

»De er vel meget rige?«

»Meget rige«, bekræftede han. »Naa, Frøken Johanna har jo ikke megen Glæde deraf, Søsteren overlader hende ikke en Øre. Ja, det er virkelig en Skam«, tilføjede den gamle Mand, »at en saa pæn gammel Dame som Frøken Johanna saagar maa skjule sin Korrespondance for sin Søster. I over et Aar er hun kommen her to Gange om Ugen for at hente sin Post — i godt som i daarligt Vejr — Mandag og Torsdag.«

»Ogsaa sidste Torsdag«, spurgte jeg hastigt.

Postmesteren tænkte efter. »Nej, i Torsdags kom hun ikke«, svarede han. »Niecen hentede Brevene om Fredagen. Der var to, husker jeg, et fra Byen og et fra New-York«. —

Der var mørkt i det Maitlandske Hus; jeg opgav at gaa derind og tog hjem med Titoget. Meget havde jeg jo ikke erfaret, og af det Lidet, jeg havde opsnuset, formaaede jeg ikke at drage nogen Slutning. Hvorfor havde Grete afhentet Frøken Johannas Post, efterat den gamle Dame allerede var forsvunden? Og hvorfor havde Frøken Johanna en hemmelig Korrespondance?

NIENDE KAPITEL

Begravelsen fandt Sted om Mandagen. Samme Dag kom Fru Butler og tog Ophold hos os. Da jeg saa hendes blege Ansigt og hule Øjne, bad jeg Edith om at holde hende borte fra Grete. Et mærkeligt Tilfælde! Enken efter en Statssekretær og hans Efterfølgers forældreløse Datter under samme Tag! Og begge Mændene omkomne paa voldsom Maade og i Forbindelse med politiske Skandaler.

Da jeg om Tirsdagen vilde begive mig til Kontoret, mødte jeg Grete i Forhallen.

»Noget nyt?« spurgte hun.

»Ikke meget,« svarede jeg undvigende. »Forhaabentlig tager De ikke saasnart hjem til Deres Hus, Frøken Grete?«

»Foreløbig ikke, der vilde blive mig for ensomt.«

»Gaa en Tur med mig i Parken i Eftermiddag,« bad jeg; »jeg har noget at tale med Dem om.«

Hun samtykkede, og jeg skyndte mig afsted til Kontoret, hvor jeg til min Overraskelse forefandt Burton. Han med-

delte, at Wardrop havde solgt de stjaalne Perler til en Juveler i Plattsburg.

»Naar han har stjaalet Perlerne og solgt dem,« sagde jeg overrasket, saa har han ogsaa selv stjaalet Pengene ud af Haandtasken.«

»Det tror jeg ikke.« sagde Burton. Men han gav mig ingen Grunde for sin Antagelse.

Jeg fortalte ham nu om Carters Forsvinden. Han lo ondskabsfuldt.

»Politiet gør sig sandelig store Anstrengelser,« bemærkede han. Og da jeg refererede min Samtale med Postmesteren, tilføjede han: »Den gamle Dame er sikkert indviklet i Sagen. Maaske har hun laant Flemming Penge. Vi maa i alt Fald se at finde hende; hun kan utvivlsomt fortælle os interessante Ting. Foreløbig lader vi Pressen arbejde for os, det skal nok hjælpe.« —

Om Eftermiddagen mødte jeg Grete i Parken.

»Jeg vilde ønske, jeg havde nogen at sørge for«, sagde hun eftertænksomt, »jeg føler mig saa uendelig overflødig.«

Jeg greb hendes Haand. »Fra det Øjeblik, De betraadte mit Kontor«, sagde jeg, »tog De ogsaa Plads i mine Tanker. For mig vil De aldrig blive overflødig.«

En svag Rødme farvede hendes Kinder. — — —

Fru Butler sad samme Aften ligeoverfor mig i Bibliotekværelset og læste i en Avis. Pludselig gav hun et Skrig fra sig.

»Er det sandt?« udbrød hun. »Er Robert Clarkson død?«

»Ja«, svarede jeg. »Han begik Selvmord i Søndags.«

Hun gav sig straks til at le hysterisk, og derefter faldt hun i Krampegraad. Edith og jeg hjalp hende ind paa hendes Værelse.

»Sent paa Natten meldte Wardrop sig hos mig. Han kom sagte ind, og jeg bemærkede, at de tre sidste Dage havde medført en forfærdelig Forandring i hans Ydre. Hans Øjne var dybt indfaldne og Knæene rystede under ham.

»Jeg er glad over, at De er oppe,« begyndte han. »Jeg kommer til Dem, fordi jeg regner med, at De har bevaret Deres Koldblodighed. Mine Nerver er fuldstændig oprevne og jeg tror, jeg bliver forrykt.«

»Sæt Dem, og lad mig høre, hvad der er ivejen.«

Han traadte hen til Vinduet og betragtede opmærksomt Skodderne, før han svarede.

»Jeg har ikke sovet i flere Nætter, og jeg tvivler paa, at De overhovedet vilde gaa i Seng, naar De som jeg frygtede for ikke mere at vaagne.«

»Vrøvl!«

»Jeg siger Dem, Herr Knox, at jeg stadig bliver forfulgt af et Par Mænd, hvorhen jeg saa vender mig — ja, selv i Drømme er de efter mig.«

»Fra det Øjeblik, De betraadte mit Kontor«, sagde jeg, »tog De ogsaa Plads i mine Tanker.«

»Naa, ja, De har jo en god Samvittighed. Og Politiet paastaar jo ogsaa, at Flemming skød sig.«

Han bøjede sig frem og saa mørkt paa mig.

»Men hvis han nu ikke gjorde det? Hvis han er myrdet? Ja — hvis jeg nu har myrdet ham?«

Jeg for tilbage, men han fortsatte:

»De to sidste Dage har jeg uafladeligt forelagt mig selv det Spørgsmaal, om *jeg* maaske har gjort det. Han havde jo ingen Vaaben hos sig, medens jeg havde medført hans Revolver. Den Dag hadede jeg ham, og maaske begik jeg Gerningen i øjeblikkelig Sindsforvirring. Den Slags Tilfælde er før forekommet.«

Jeg hentede ham et Glas Vin fra Buffeten.

»Kan De give mig Deres Æresord paa, at De ikke hørte noget Skud?«

»Det kan jeg«, svarede han højtideligt. »Ikke desto mindre sank Flemming forover, netop som jeg traadte ind i Værelset. Jeg var saa bestyrtet derover, at jeg ikke ved, hvad jeg sagde til Politiet.«

»Wardrop, har De en Revolver Kaliber 32?« spurgte jeg og saa ham fast i Øjnene.

»Jeg *havde* en. Den laa i den stjaalne Lædertaske.«

»Saa kan jeg berolige Dem. Naar Revolveren blev stjaalet sammen med Tasken, har De intet med Mordet at gøre. Flemming blev nemlig skudt med en Revolver Kaliber 32.«

Han syntes først i Tvivl, men saa klarede han op.

»Og hør nu«, fortsatte jeg, »antager vi, at Flemming har haft en Fjende — hvad sikkert var Tilfældet — saa har denne stjaalet Tasken for at berøve Flemming Midlerne til at dække sig, naar det truede med Opdagelse af hans slette Forvaltning. I Haandtasken laa Deres Revolver; den har vedkommende Person stukket til sig for ved først givne Lejlighed at skyde Flemming en Kugle for Panden, efter først at have ødelagt ham financielt. Klinger det ikke sandsynligt.«

»Der findes i hver Fald Masser af Mennesker, som heller end gerne vilde styrte ham.«

»Hvem for Exempel?«

»De glemmer kun en Ting,« sagde han undvigende, »at ingen var tilstede i Værelset.«

»Der er bleven skudt fra Lagerhuset ligeoverfor, »bemærkede jeg. »Flemming sad og skrev ved det aabne Vindue med Ansigtet fuldt belyst, saa Sigtet har været let.«

»Død og Pine!« udbrød den unge Mand, »det kan der være noget i!«

»Nu er Spørgsmaalet kun, hvormange Personer, der vidste Besked med hans Nærværelse i Klubben, og hvem af dem, der hadede ham tilstrækkeligt til at dræbe ham.«

»Clarkson vidste det, men han har ikke begaaet Mordet.«

»Hvorfor ikke?

(Fortsættes).

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger*
Købmagergade 63—65.

Afbetaling.
Thomsen's Magasiner for Elegant Herre- & Dame-Skræderi
Reel Behandling garanteres. Betalingsvilkaar efter Aftale.
Nicolaigade 13. Slotsgade 3. Ryesgade 128. Christianshavns Torv 6.

Colgate's
originale amerikanske

Cashmere Bouquet Parfume
tiltaler enhver.

Frøken Sommer.

1.
Saa har vi Dig igen, Du smaa,
Som vi jo vented længe paa
I Slot som i den usle Vraa.
Du kom med al din Poesi —
Vi bejler alle til din Gunst,
Vi blændes alle af din Kunst,
Du drager os med Blomsterdunst,
Den Dunst med Fryd vi dykked' i.

2.
Vi ser Dig daglig sommerglad
Hensmægte i et Sommerbad,
Hvoraf Du atter kommer glad
Ifølge alle Normerne →
Du lægger Dig paa Strandens Bred,
Mens Solen stikker sommerhed.
Jeg ved dit Leje knæler ned —
Du holder pænt paa Formerne!

3.
Vi ser Dig ved Cafeens Bord
Iblandt det hele Sommerkor,
Der fører Du det store Ord,
Mens Du paa Cigaretten ry'er —
Du ryster din pompøse Hat,
Din herlige Pleureusehat,
Du lille hjerteløse Skat —
Og vips, Du saa fra Pletten fly'er —

4.
Vi ser Dig under Skovens Træer
Ved Solnedgang spadsere der
Med ham, som Du tilfældig bær'
I Hjertet for en Aftenstund —
Du lokker ham — vi ved det godt —
I Fantasiens Trylleslot
For der at tage Afsked blot —
Du har jo immer haft en Grund!

5.
Vi ser Dig bly og uskyldsren,
Paa dine lette Sommerben
Gaa ud ad Frederiksberg Alléen
Og hos Hr. Josty *drikke* The. —
Koket Du jager bort et Myg,
Og bag din gamle Tantes Ryg
Du modta'r Herreflirt — hvor styg —
Det kan din Tante ikke se!

6.
Vi ser Dig komme — ser Dig gaa,
Vi ser hvad Du kan hitte paa
Og hvem Du gider titte paa
Den korte Tid vi ejer Dig —
Vi nyder Dig, vi hylder Dig,
Vi skønne Aft'ner skylder Dig,
Med Lovord kun vi fylder Dig —
Paa Livets Vægt vi vejer Dig!

Robert Bly.

Det værste af alt.

Barnepigen har klapset Thorvald og Marie, som med mørke Miner ser hende i Færd med at snøre sine Støvler. Saa kalder Børnenes Moder i en ophidset Tone paa Pigen, der febrilsk arbejder med sine Støvler.

— Uh, siger nu Thorvald, jeg vilde ønske, at hun var død og borte!

— Næ, hvisker Marie, jeg vilde ønske, at hun i dette Øjeblik ikke havde en eneste Staalspids paa sine Snørebaand!

Teori og Praksis.

Overpræsidenten: Men hvorfor vil De dog skilles fra Deres Kone?

Ægtemanden: Det skal jeg sige Dem, Hr. Overpræsident. Jeg har nu levet i to Aar i fuldkommen Cølibat, mens min Kone har været paa Foredrags-Turnering med Spørgsmaalet: *Hvordan man bør være Hustru og Moder.*

Chefen: Har De ikke mere at bestille, Hansen? *Jeg har i de sidste 5 Minutter ikke hørt Dem stønne!*

— Uh, jeg har faaet saa meget Sand i Støvlerne, og det gør ondt, naar jeg gaar.
— Det maa vel være det, der hedder *Sandskridt!*

God Kost.

Køberen: Jeg vil nok tro, at det er en kraftig virkende Rottegift, men sig mig, søger nu ogsaa Rotterne til Giften?

Lærlingen: I, bevares! De kommer strømmende til den fra hele Omegnen!

Medgift.

Menageribesidderen: (til sin tilkommende Svigersøn): Naar De har en Del Penge, saa lav Dem ogsaa et Menageri. En Kamel, to Kvælerslanger og fem Strudsungeer kan min Datter godt faa i Medgift.

Kompliment.

Hun: Uh, hvor kolossale Øren Elefanten dog har!

Han: Ja, naar man sammenligner dem med Deres, Frk. Marie.

Bondekonen: Du har igen i Nat glemt at spærre Porten af, Din Drukkenboldt.

Bonden: Hvor tør Du sige det? Jeg har jo selv ligget foran den lige til i Morges tidlig!

EUROPAS SMILEBAAND

— Else, Du søde, vi vil sværge hinanden evig Troskab. Vore Forældres Spanskrør har for bestandig bundet os sammen! (»Simplicissimus«.)

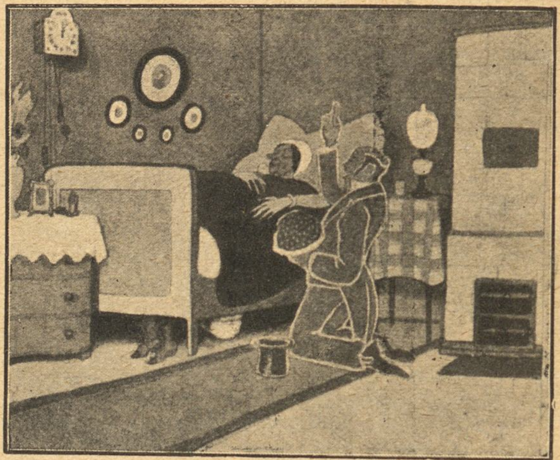

En dejlig Drøm.

(»Lustige Blätter«.)

— Här kommer du kl. 2 på natten hemledd af en vaktmästare! Hvarför kom du inte hem kl. 10, som du lofvade?
— Nå, hick, vakt-vaktmästarn hade inte, hick, tid förr. (»Kurre«.)

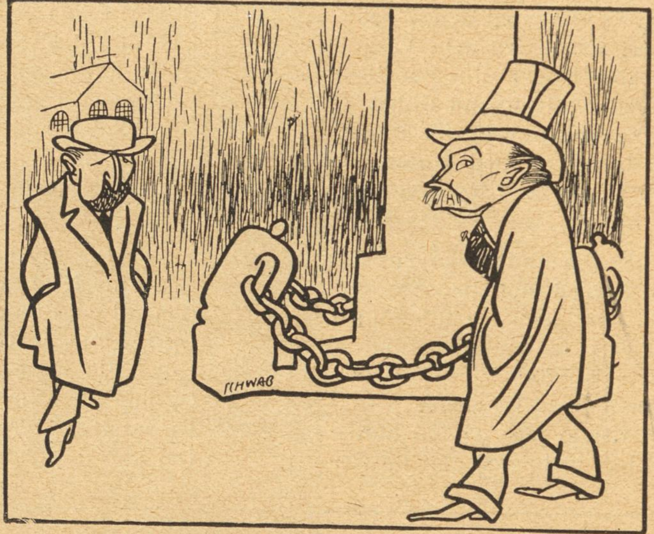

— Där kommer min hustrus förra man — om jag nu visste vem av os två som skal beklaga den andra först. (»Søndags-Nisse«.)

— Bare jeg nu vidste, om min Kone er oppe, eller om hun sover —?

(»Meggendorfer Blätter«.)

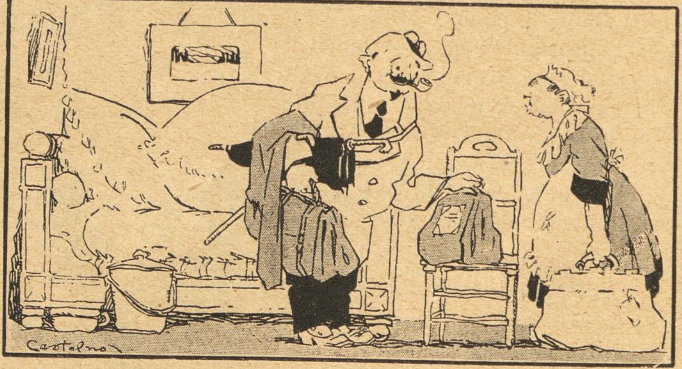

Den Rejsende: Er her nu ogsaa Ro paa Hotellet?
Værtinden: Ro? Her er saa stille, at man tydeligt kan høre Lopperne springe! (»Le Rire«.)

Michelin Cykleringe **Kongelig Kvalitet. Folkelig Pris.**

Rød Indmad

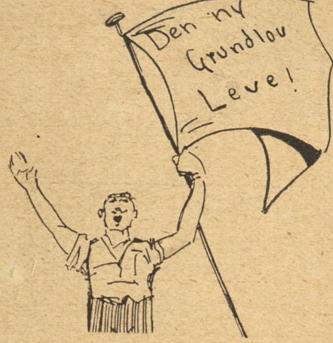

Den nye Grundlov, — se, hvor stolt den gaar
sin Sejersgang trods tusind trange Kaar!
Et Folk har stemt og viet den til Livet,
nu skal den trodsig trænge gennem Kivet!
I Nord og Syd dens Fane højt vi hejste
Og for dens Trivsel vi en Stemning rejste!
Den nye Grundlov blev paa Valgets Dag
Kød af vort Kød — og ej et skønt Bedrag!

14/5. Jeg læser idag i Bladene, at man agter at aabne et »Postmuseum«. Indvielsen foregaar ved en Festmiddag.

— Saa bliver »Kuverterne« slikkede.

15/5. Cirkusdirektør Magnus Odin *Beck-Olsen* havde i Gaar Sølvbryllup i Sverrig. Festen forløb efter alle Kunstens Bryderegler, og Beck var morderlig stærk.

— Det var han —: Kl. 6.15 Morgen »hævede han Bordet« ganske alene.

16/5. Naar *H. C. Andersen* siger »sgu« og gamle *Blicher* siger »Gud Fader bevares« og *Holberg* siger »Fanden ta' me'«, hvad siger saa den Indre Mission?

— Den siger selvfølgelig: »Føj for Satan«!

Jeg kender en Nordmand, som afskriver store Stykker af *Søren Kirkegaards* Værker og giver dem ud for sine egne.

— Kirkegaards-Tyverier er maaske tilladt i Norge!

19/5. Mon Cigar-Strejken snart vil blive afsluttet?

— Ikke før Principalerne kommer med et fornuftigt *Indlæg*.

Hundeudstillingen i »Olympia« er nok ikke videre stærkt besøgt, det er vel paa Grund af Varmen?

— Komiteen ønsker i hvert Fald, at det maa blive et *Hundevejr*.

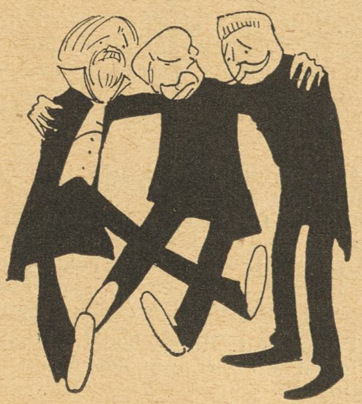

Farvel, o, Knudsen, Dinesen og Parkov!
Sikken Vandgang.— i Sandhed den *var* grov!

16/5. Vedbæk Hotel er nedbrændt til Grunden. Var der Mangel paa Vand?

— Absolut ikke. Hotellet ligger jo *ved Bæk* og Strand!

Brygger *Jacobsen* udeblev nok fra Tuborg-Festen, men han sendte dog pr. Telegram en Del rosende Ord om Øllet.

— De Ord kom vist ikke fra Hjærtet. Jacobsen har altid *Rosen* i Munden!

17/5. Livjægernes Kaptajn, Hr. *Carstensen*, fik ikke megen Fornøjelse af sit Sagsanlæg. Det blev jo i Retten *godtgjort*, at en Livjæger havde foretaget en spyttende Bevægelse i Aalborg.

— Bravo, det var *godt gjort!*

Nu er det *Wagners* Tur til at blive 100 Aar. I den Anledning skal vi oplyse, at da den meget unge Wagner en Gang fik en Strambuks af sin Fader, fandt ung *Richard* de første Motiver til »Ragnarok«.

21/5. Paa Valgaftenen slog berusede Højredrenge *Kreds* om de af Wivels Gæster, der ikke vilde rejse sig for »Kong Kristian« og gav dem Valget mellem at staa op eller at faa paa Snuden.

— Ja, i *den* Kreds sejrer Højre altid!

Opmærksomheden henledes paa at »Ravnens« Friluftsteater er aabent hele Aaret og Entreen kun er 10 Øre!

Arbejdernes Livsforsikring,
Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Kære *Kobeck*. Korsør. Efter at *Hammershøjs* Selvportræt skal have Plads i Ufficierne, er det ikke mere end rimeligt, at *De* faar Deres i »Ravnen«. Samtidig kan Folk se, hvem der har lavet følgende Vittigheder:

— Hallo! Har De hørt, at Bager Petersens Brød er forgiftet.
— Altsaa den enes Brød den andens Død.

— Hvem er den smækfede Madam, der gaar?
— Det er min Broders Svigerinde.
— Pardon! Naa Gudskelov, at Slægtskabet da er saa langt ude, altsaa Din Broders Konesøster.
— Nej, det er min Kone.

N. Nielsen, Nyborg. Deres Vittighed er ikke saa helt daarlig syet!

A: Mit Ur det passer ikke rigtig, Petersen, men jeg har tænkt paa at tale med en Skæder om det.
B: Ja, gaa Du til en Skræder, Din Tosse, og tal med ham om det!
A: Det vil jeg altsaa, for jeg skal nemlig sige Dig, Petersen, det er til Vestelommen, det ikke rigtig passer — Uret fejler ellers ikke noget!

C. Carstensen, Kolding. Honorar, 5 Kr., afsendt.

Højstærede Hr. Ravn!
Vil De ikke gøre mig den store Tjeneste at optage disse tre Vittigheder:

Lille Ellen kan ikke sin Naturhistorie, hvorover Frk. opbragt udbryder: Men Ellen dog, kan Du ikke engang fortælle om det ene Dyr; tænk engang (paa) hvor mange Dyr jeg har i Hovedet.

Greven (der har skudt paa en af Klapperne): Min kære! Den Sag er mig selvfølgelig meget ubehagelig! (Idet han tager en Halvtredskroneseddel af sin Tegnebog). Her har De foreløbig dette som Plaster. I Morgen vil jeg personlig erkyndige mig om Deres Befindende.

Klapperen: Mange Tak! — Ved den Lejlighed vil De maaske forny Forbindingen!

Højstærede Hr. *Nielsen*. Vi vil gøre Dem den store Tjeneste at optage de to af de tre Vittigheder, som bevise, at der hersker godt Humør i Boyesgade Nr. 3.

Hun: Det regner, og jeg har ingen Paraply.

Han: Gør intet, for jeg har en Saks —!

Værsaagod, den Paraply har jeg klippet ud af min Frakke!!

Svend Rosenberg. De har sendt os tre Bidrag, hvoraf det ene er mere genialt end det andet.

Vi begynder nu med det første i Erkendelse af, at *tre* vil være formeget paa en Gang.

Naar samtlige Værker har set Dagens Lys i »Ravnen«, kan De afhente et Honorar, som vil staa i et passende Forhold til Deres Talent.

Gunnar Lindberg. Vi har ikke kunnet modstaa Deres fortryllende Billede, som i nær Fremtid skal faa Plads i disse Spalter.

E. Steffensen, Maribo. Lad os se Tiden an.

N. Jørgensen, N. Frihavn. Tegninger, der ønskes optagne i »Ravnen«, skal være tegnede i Sort. Vi har gjort en Undtagelse med Deres lille Tegning. Den store kan ikke passere.

Aksel Ottoson, Geislersgade. Den er for tynd!

Marius Rasmussen. Naturligvis skal »Callemand« i »Ravnen«.

Cis. De har Ret. De første Vers var ikke saa gode, og de følgende desværre hellerikke. Men alle gode Gange er jo tre. — Tak for Pinsehilsenen!

Hr. Th. Petersen. Kunde være morsommere. Manuskript kan afhentes.

Tegning af Frederik Andersen.

— Far, hvad er en Pessimist for en?

— En Pessimist, min Dreng, jo, ser Du, det er f. Eks. en Fisk, som tror, at der er en Krog i alle Orme!

Tegning af Cl. Clemmensen.

— Hvorfor sidder Du og drikker Bitterere om Aftenen?

— Saa behøver jeg ikke at staa saa tidligt op om Morgenen!

Tegning af Svend Ulrich.

Portnersken: Hvorledes har Deres Kone det?

Manden: Jo Tak — efter Omstændighederne meget godt.

Portnersken: Er det en Dreng eller en Pige?

Manden: Næ, det er Skarlagensfeber!

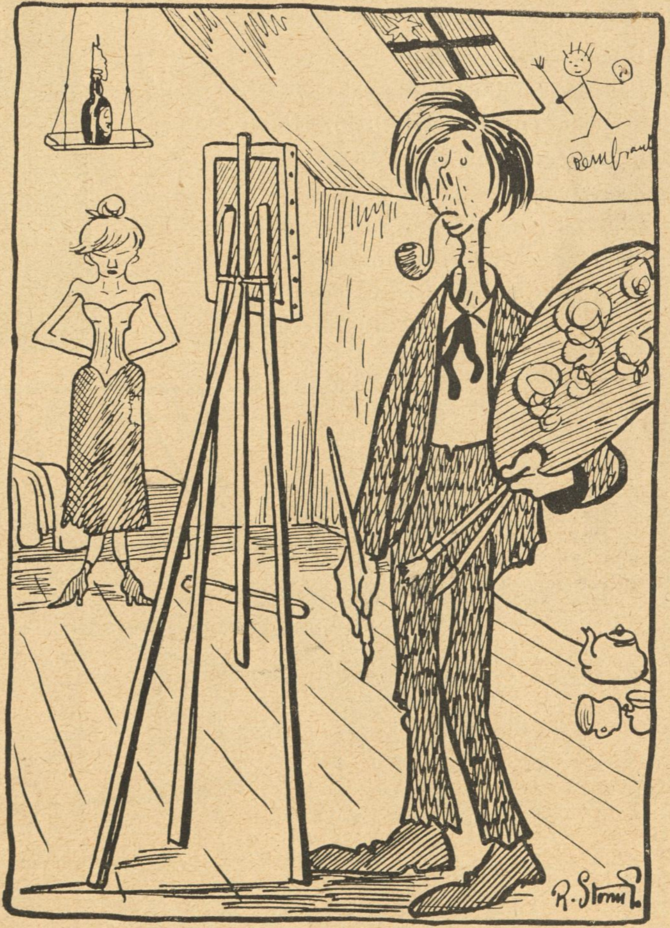

Tegning af R. Storm-Petersen.

— Tja, Frøken Splint, det er daarlige Tider, og herefter faar De ingen Løn, og saa maa De selv ta' Sukker med til vores Te om Morgenen.

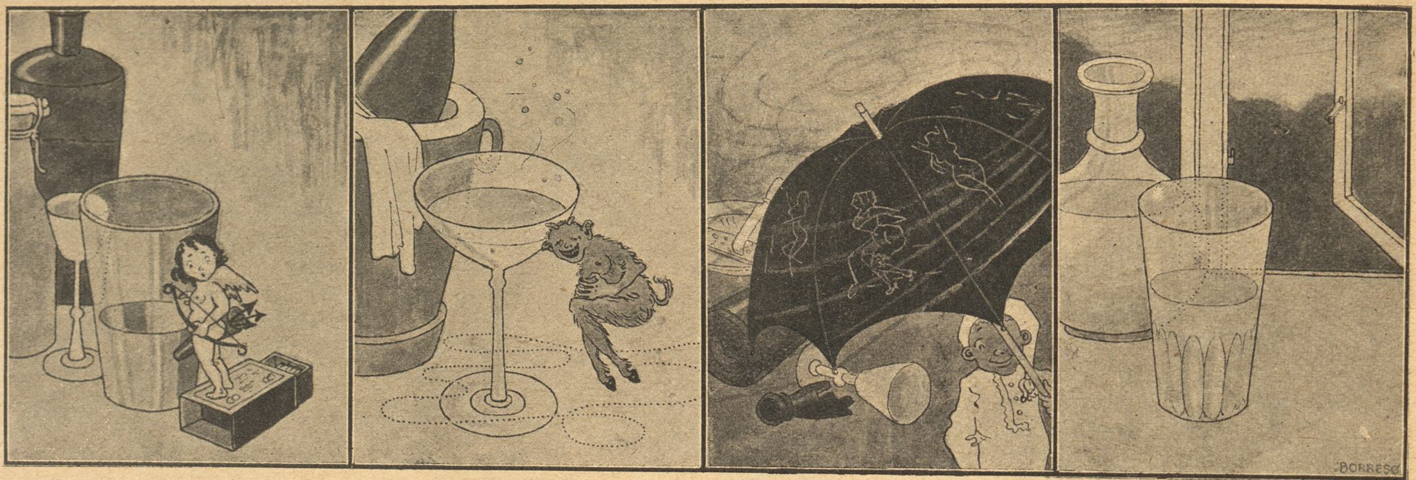

Tegning af Borresø.

Straks ved det første Glas
Vil *Amor* ha' en Plads.

Og ved det sjette uformodet
En Djævel farer Dig i Blodet.

Ved det tolvte møder kry
Hr. *Ole* med sin Paraply.

Det næste Glas, Du drikke kan,
Er et Glas koldt Kommunevand!

En nydelig Forestilling.

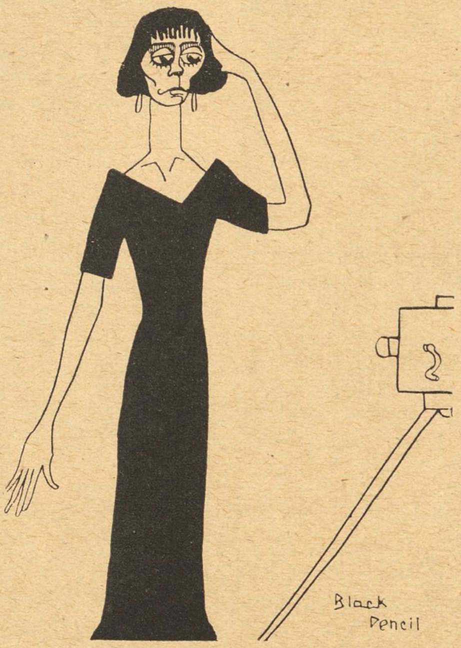

En ung Pige kom styrtende over Dronning Louises Bro. Hendes Øjne syntes at sprudle Vanviddets hede Glød, hendes Haar flagrede om hende, og hun dirrede over hele sin Krop.

Da hun naaede Midten af Broen, saa hun sig forvirret omkring, hævede Armene mod Himlen, udstødte et dybt, dybt Suk — og sprang over Rækværket ned i Søen.

Der var i dette Øjeblik ikke andre i Nærheden, end jeg og en ældre Dame, som rystende var Vidne til det uhyggelige Skuespil.

Uden at betænke mig ret længe, kastede jeg Overtøjet, sprang i Søen, og naaede efter et energisk, og ingenlunde ufarligt Arbejde ind til Bredden, medførende, den halvt bevidstløse Kvinde.

Der havde naturligvis hurtigt samlet sig en Del Mennesker, og snart ankom en Politibetjent, som bragte den formentlig sindssyge Kvinde til Kommunehospitalet.

En Herre komplimenterede mig for min Adfærd, og et Par Drenge tænkte vistnok paa at give mig et Hurra — men saa kom den føromtalte ældre Dame hen til mig og lagde sin Haand paa min Arm.

Med taarefyldte Øjne saa hun paa mig og sagde, svagt hulkende:

Det var storartet, gribende og smukt — *akkurat som Asta Nielsen, naar hun filmer!*

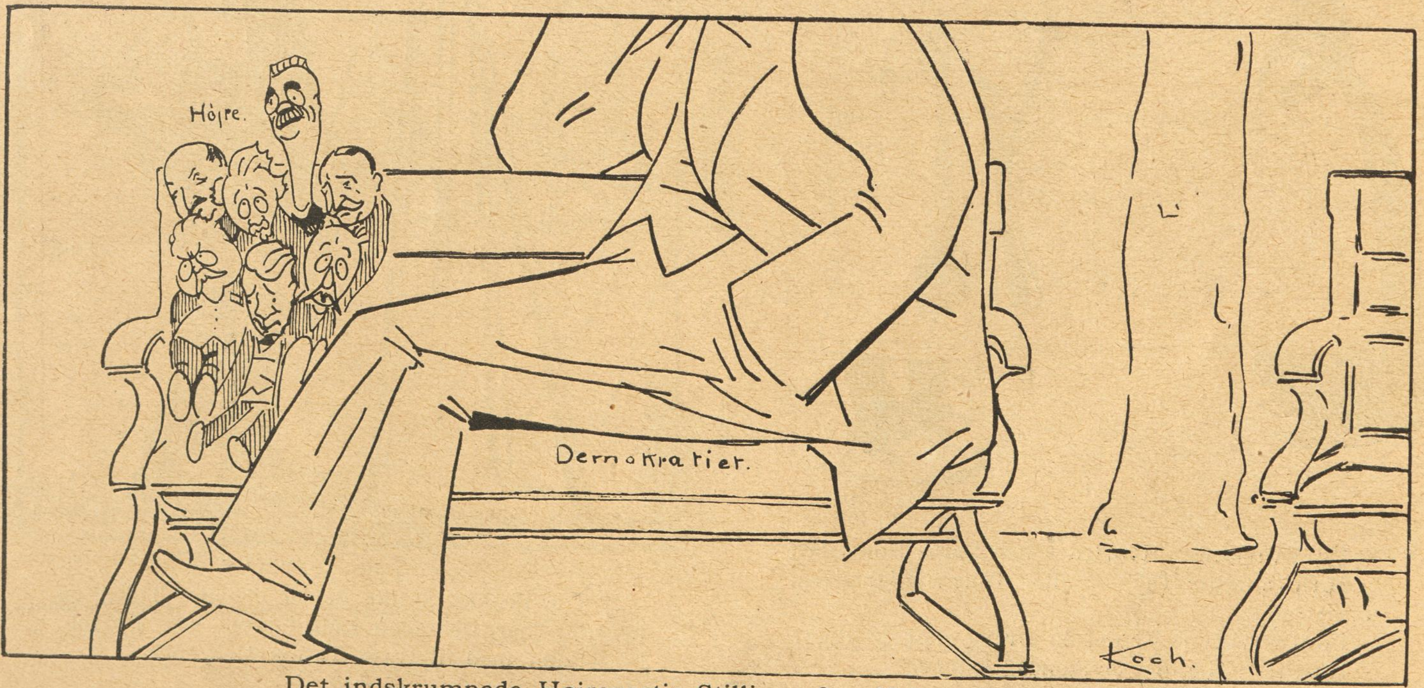

Det indskrumpede Højrepartis Stilling efter Valget den 20. Maj.

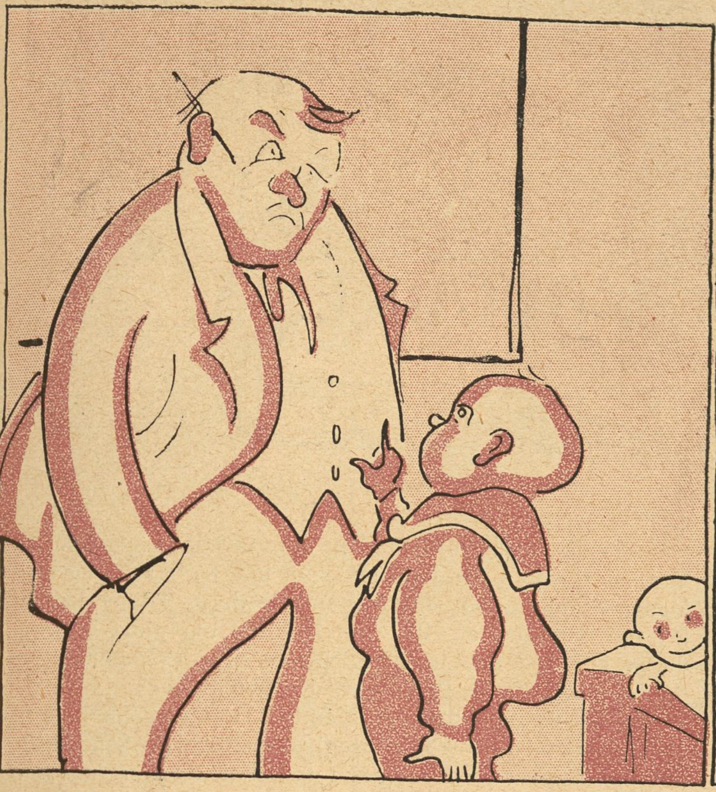

I Historietimen fortæller Læreren, at Henrik d. 1. af England aldrig lo, efter at hans Søn var død. Saa udbryder lille Frederik: — Jamen Hr. Lærer, hvad gjorde han, naar nogen kildede ham?

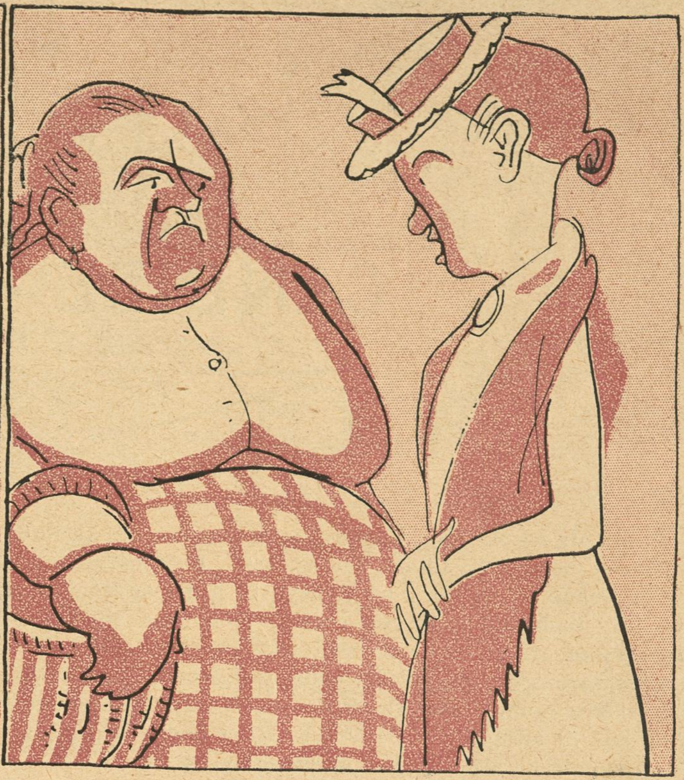

— Hvorledes gaar det med Manden?
— Aa, det er daarligt. Han har faaet Vand i Benene.
— Aark ja, Fru Hansen, det tænkte jeg nok, han gik jo med daarlige Støvler hele Vinteren!

— Kan Du svare mig paa en Ting, min Dreng. Hvad kalder man det, som taler til Dig indeni, naar Du er i Færd med at begaa noget galt?
Drengen: *Bugtaleri.*

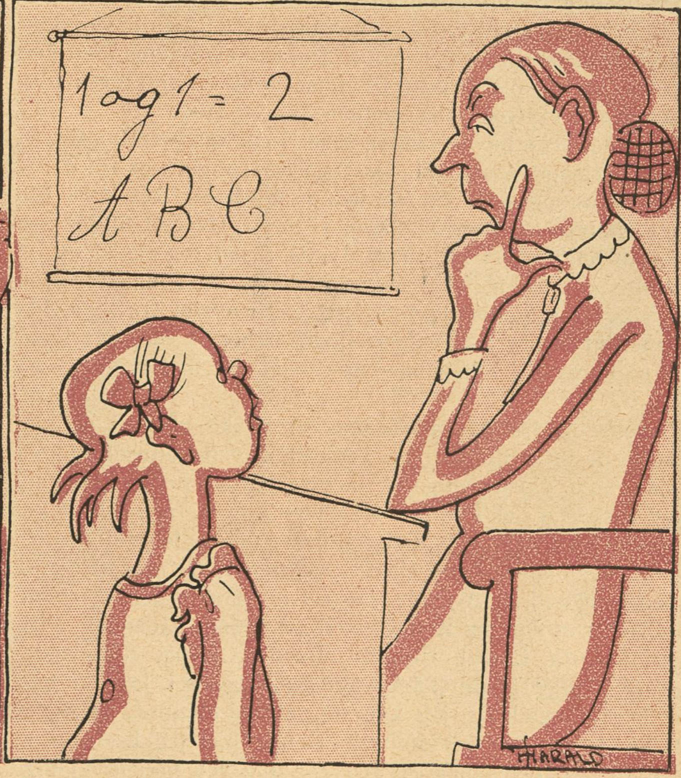

Lille Betty: Fa'r siger, at det vil tage tusind Aar at køre til en af Stjærnerne med et Iltog.
Lærerinden: Hvor ved han det fra?
Betty: Jo, for Fa'r er Lokomotivfører!

Tegninger af HARALD JORDAN.

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØN'S AKVAVITTER

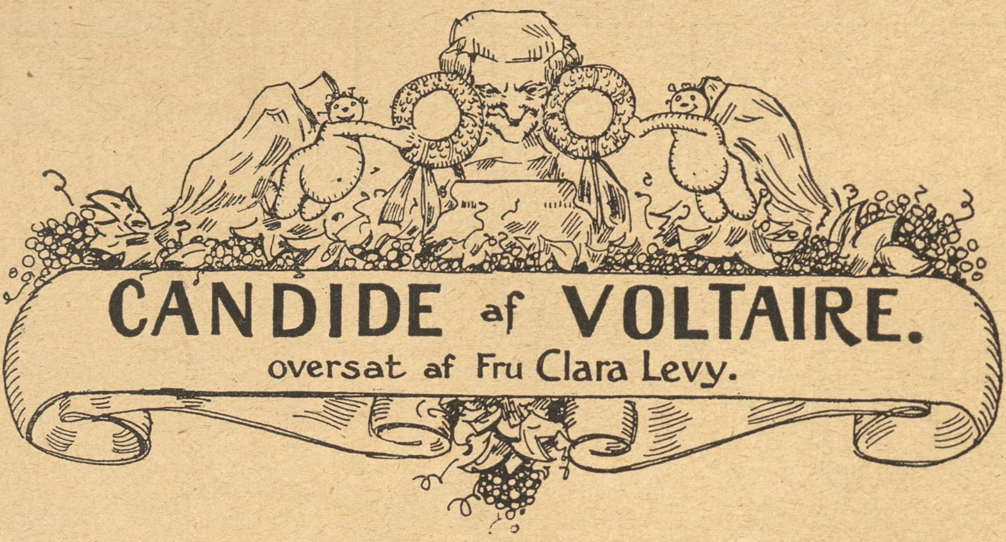

CANDIDE af VOLTAIRE.

oversat af Fru Clara Levy.

Vi dræbte en Mængde Russere, men paa det Punkt stod Russerne heller ikke tilbage for os, Assov blev hærget med Ild og Sværd og de tog intet Hensyn til Alder og Køn, kun vor lille Fæstning holdt sig stadig; Fjenderne vilde ved Hungersnød tvinge os til at kapitulere. De tyve Janitcharer havde svoret paa, at de ikke vilde overgive sig. For at de ikke skulde komme til at bryde deres Ed, tvang den yderste Nød dem til at spise vore Eunuker. Efter nogle Dages Forløb bestemte de sig til ogsaa at spise Kvinderne.

Imidlertid var der en meget from og medfølende Iman blandt os, og han holdt en smuk Tale til dem, hvori han overtalte dem til ikke at dræbe os. »Skær kun den halve Bagdel af Kvinderne,« sagde han, »saa har I Kød nok; og hvis det bliver nødvendigt, ved I jo, hvor I kan søge Eders Spisekammer. Himlen vil sikkert gengælde Eder en saa barmhjærtig Handling og hjælpe Eder.«

Hans Veltalenhed gjorde sin Virkning, vi maatte gennemgaa den skrækkelige Operation. Imanen smurte os med den samme Salve som bruges til Børn, naar de er bleven omskaarne. Vi svævede alle mellem Liv og Død.

Janitcharerne havde næppe faaet fortæret det Maaltid, vi havde forsynet dem med, før Russerne angreb os fra deres flade Skibe og ikke en Janitchar undkom. Russerne tog intet Hensyn til den Tilstand, vi var i. Overalt findes der franske Saarlæger; en meget dygtig Mand tog sig af os og helbredede os; jeg skal aldrig glemme, hvad han foreslog mig, da mine Saar vare helt lægte. Forøvrigt trøstede han os med at forsikre os om, at noget lignende ofte var hændet under andre Belejringer og at det var lovligt under en Krig.

Saasnart mine Medslavinder var raske nok til at gaa, maatte de rejse til Europa. Jeg tilfaldt ved Lodtrækning en Bojar, som gjorde mig til Gartner og hver Dag gav mig tyve Piskeslag; et Par Aar efter blev min Herre radbrækket sammen med halvtreds andre Bojarer for nogle Uroligheder, de havde anstiftet ved Hoffet. Jeg benyttede mig af denne Omstændighed og flygtede. Jeg rejste gennem hele Rusland. En Tid lang var jeg Kropige i Riga, senere i Rostock, Wismar, Leipzig, Cassel, Uttrecht, Leyden, Haag, Rotterdam. Jeg er bleven gammel i Ulykke og Skændsel, jeg har kun en halv Bagdel, og jeg kan dog aldrig glemme, at jeg er Datter af en Pave. Hundrede Gange har jeg besluttet at tage mig af Dage, men jeg hænger dog ved min ulykkelige Tilværelse. Denne latterlige Fejhed er maaske en af Menneskenes ulykkeligste Tilbøjelser, thi der er dog ikke noget dummere end at blive ved med at bære en Byrde, som man bestandig længes efter at kaste fra sig, at afsky sin Tilværelse og dog holde fast paa den, at kærtegne den Slange, som langsomt fortærer en indtil den har gennemboret ens Hjerte.

I alle de Lande min Skæbne har ført mig igennem, og i alle de Kroer, hvor jeg har tjent, har jeg truffet en uhyre Mængde Mennesker, der forbandede deres Tilværelse, men jeg har kun fundet tolv, som frivilligt har gjort Ende paa deres Ulykke; det var tre Negere, fire Englændere, fire Genfere og en tysk Professor, der hed Robeck.

Tilsidst fik jeg Plads hos Jøden Don Issachar; og han gjorde mig til Deres Tjenestepige, naadige Frøken. Jeg har bestandig været Dem hengiven og har tænkt mere paa Deres sørgelige Skæbne end paa min egen: »Jeg skulde aldrig have nævnet mine Ulykker, hvis ikke jeg var bleven lidt fortrydelig over, at De ansaa Dem for det ulykkeligste Menneske paa Jorden og hvis ikke det var Skik og Brug at fortælle Historier for at fordrive Kedsomheden om Bord.

Ja, naadige Frøken, De kan tro, jeg har Erfaring og jeg kender Verden; hvis det kan more Dem, saa bed enhver af de Rejsende om at fortælle Dem sin Historie, og hvis De finder en eneste, som ikke mange Gange har forbandet sin Tilværelse og ikke ofte har tænkt ved sig selv, at han var det ulykkeligste Menneske paa Jorden, saa maa De kaste mig paa Hovedet i Havet.

TRETTENDE KAPITEL.

Hvorledes Candide blev nødt til at forlade den skønne Kunigunde og den Gamle.

Da den skønne Kunigunde havde hørt den Gamles Historie viste hun hende al den Agtelse og Høflighed, som tilkom hende efter hendes Stand og Fortjeneste. Hun gjorde som den Gamle havde foreslaaet hende og opfordrede hver især af de Rejsende til at fortælle sin Historie. Candide og hun maatte indrømme, at den Gamle havde Ret.

»Det er stor Skade,« sagde Candide, »at den lærde Magister Pangloss mod al Skik og Brug er bleven hængt ved en Auto-da-fe, han kunde ellers have sagt os mange nydelige Ting om det fysiske og moralske Onde, som findes paa Havet og paa Jorden og jeg føler, at jeg vilde have Mod til i al Beskedenhed at turde komme med mine Indvendinger«.

Efterhaanden som enhver fortalte sin Historie, nærmede Skibet sig sit Bestemmelsessted. De landede i Buenos Aires. Kunigunde, Kaptajn Candide og den Gamle henvendte sig til Statholderen Don Fernando d'Ibarsa, y Figueora, y Mascarenes, y Lampuordos, y Souza. Denne Mand var saa hovmodig som kun et Menneske med saa mange Navne har Lov til at være. Til Mænd talte han med højadelig Overlegenhed og med Næsen i Sky, han lod sin Stamme rulle og tordne med en skaanselsløs Myndighed, han gjorde sin Gang saa hanestrunk, at enhver, der kom for at hilse paa ham, fik Lyst til at prygle ham. Kvinder var han aldeles gal efter. Han syntes, at Kunigunde var den smukkeste Skabning, han nogensinde havde set. (Fortsættes.)

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Glem ikke at se til Dyrene!

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faas overalt
à 25 Øre

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

PIANOER
i Leje 4-6-8-10 Kr. mdl.
Ved senere Køb godtgøres den betalte Leje.

HARMONIUMS
3-4-6-8-10 Kr. mdl.
Ogsaa for Udenbyesboende!
Frederiksborggade 36, Kbh.
Egne Piano- og Orgelfabriker i København og Aarhus.
Winther

Køb RAVNEN

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af A. Koch.

— Man skal ikke blive fed af Bibel og Kirkegang, Hr. Pastor.
— Naa, jeg kender da dem, der er bleven det, min gode Kone!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 23. Torsdag, den 5. Juni 1913

Tegning af BRUNO KNUDSEN.

— Hvordan blev Du egentlig bekendt med din anden Mand?
— Det gik ganske naturligt til. Du ved, min første Mand blev kørt over af et Automobil, og nu er jeg gift med den Chauffør, der kørte ham over.

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

═ Største Nytegning i Norden. ═

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

CARL JACOBSEN & CO.
Nørrefarimagsgade 64.

Glem ikke at se til Dyrene!

Telf. 4876 og 10424.

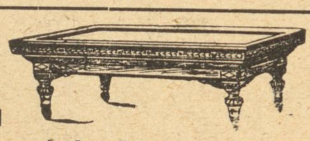

Forlang Illustr. Katalog.

Karambol-, Bord- og Karoline-
Billards

i Ima Kvaliteter og nøjagtig Udførelse 10 Aars Garanti. Et Lager paa 30 nye og brugte Billarder er udstillet i mine Fabriks- og Lagerrum. De sælges billigt mod Kontant, men udlejes ogsaa med Købere, eller sælges paa moderate Betalingsbetingelser. — Elfenbens- og Imitations-Baller. Alle Rekvisitter.

R. Laursen (tidl. Winthers) **Billardfabrik**
Classensgade 7, Kjøbenhavn.

Tivoli.

Sommersæson fra 7. Maj til 14. September 1913.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkestret og Promenadeorkestret. Hver Uge: Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.

Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

TIVOLIS Salonkeglebane

anbefales. **Hyggelige Lysthuse for Familier og Selskaber.**

Proper og billig Servering.

Indgang fra Tivoligade.

P. SVENDSEN

Tur & Retur.

Mel.: Visen om »Fletningerne«.

1.

I en Urtekrambod er ung Thorvald
Kommis
med en Gage — just ej overvæld'ne —
ja, bevares, han faar jo sin Kost og
Logi;
men Kontanterne er noget sjældne!
Dog da Vaaren oprinder med Himmel
saa klar
— og de Længsler, De ved, følger med
den —
ud til Hornbæk en Maj-Søndag-Morgen
han tar.
— Tur-Retur — saadan lyder Billetten!

2.

Naar man Dag ud og Dag ind maa staa
i Butik
mellem Tællelys og Margarine —
og til Kunder slaa om sig med Vitser
og Nik,
saa er Landluften dobbelt befrien'e!
Man forstaar derfor, Thorvald gaar glad
op i Nuet,
skønt af Krus han kun har en tolv-
tretten!
Naa, men dem kan han osse helt rolig
gi' ud:
Tur-Retur — saadan lød jo Billetten!

3.

Først en Frokost paa Kro'n — dertil
Øl, Akvavit,
og vor Ven kommer hurtigt der Fut i!
Saa en Strandtur! Paa den møder han
i en Klit
en Skønjomfru, han strax bliver skudt i!
»Et Glas Vin, lille De?« — han sig vover
saa vidt!
»Mange Tak! ler den Skønne koket;
men
det Glas Vin efterhaands blev til mange!
Naa skidt;
Tur-Retur — lyder stadig Billetten!

4.

Dagen svandt som en Drøm — ja og
Pengene med.
— Naa, Valuta den Lille jo ga' ham.
Mørket sænked sig tyst over Engene
ned,
medens Tiden — og Toget — løb fra ham!
Næste Morg'n ved Expressen vor Ven
stolt er mødt.
»Hov, De dèr,« Kontrolløren si'er vredt,
»den
her Billet gjaldt i Gaar!« »Jamen,« si'er
Thorvald stødt,
»Tur-Retur staar der jo paa Billetten.«

5.

Ak, der stod saa i Hornbæk vor Ven,
bleg og trist.
Husk, han var ganske blank for Moneter!
Naa, han slap jo derfra med lidt Møje
tilsidst;
men hans Konfirmations-Krydder
ble' der!
Om ej rig, saa er Thorvald af Skade
nu klog,
næste Gang han skal lufte Jaketten
og — i Foraarets Tegn — vil paa Landet
pr. Tog,
Tur-Retur tar han ikke Billetten!

Two-steep.

Ubetinget ærlig.

Moderen (der bringer sin Datter i Tjeneste): De skulde nu alligevel prøve Lene en Gang, Frue, De vil blive tilfreds.

Fruen: Frem for alt maa hun være ærlig.

Moderen: Det kan De godt stole paa, Frue, jeg har altid sagt til mine Børn, naar de ser en Bunke Penge foran dem — *Pas paa, de kan nemt være talte!*

Den reddede Moral.

Tjeneren: Undskyld, Frøken, naar De sidder alene, maa jeg ikke servere for Dem — men Herren, der sidder derovre, kunde jo passe særdeles net til Dem!

Barnepen.

Den lille Hugo har som Stileopgave »mit Levnedsløb« og begynder. I April, Aaret 1904, tog mine Forældre med mig til Leipzig og derefter til München, hvor jeg kort efter kom til Verden!

I Værtshuset.

Gæsten: Nu hyler de igen derhenne, og de har lige drukket Fred i en Flaske Vin!

Værten: Ja, men nu skændes De om, hvem der skal betale den!

Tre Madammer staar paa Gaden og sladrer:

— Ak, ak, ak! At det skulde gaa saa ilde for vor gode Pastor. En saa god og herlig Mand for Guds Rige — og nu har den forbandede Tøs faaet et Barn med ham. At hun dog ikke forstaar, at hun ødelægger hele hans Fremtid.

Sommerrevy-Figurer. I.

Brygger Jacobsen. Tegning af H. Haarløv.

Børnenes Side.

Kril og Krøls Gavtyvestreger.

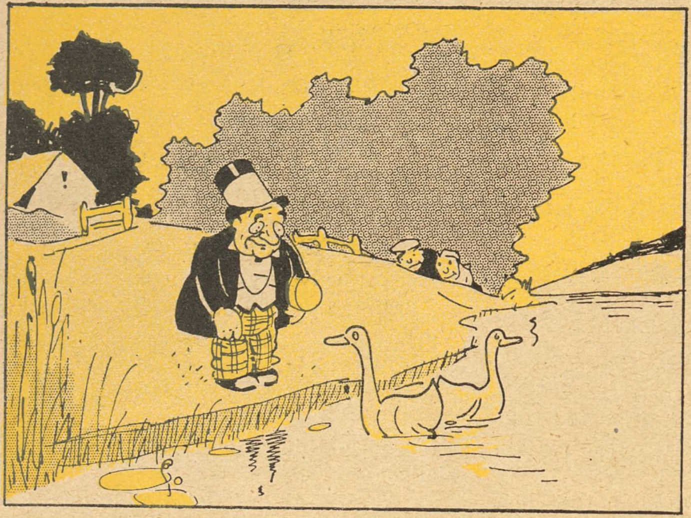

1. Organist Jespersen er kommen paa Landet og betragter med Interesse et Par Svaner.
   Kril og Krøl betragter Jespersen med en lignende Interesse.

2. Hallo, siger Kril til Krøl, nu skal vi ha' Fest — og saa giver de Svanerne Bukser og Vanter paa.

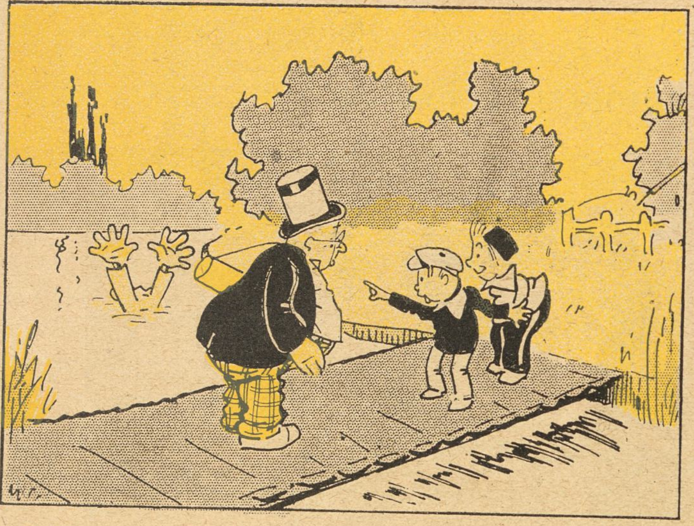

3. Hr. Organist!! Vores Fætter er ved at drukne! Kan De ikke hjælpe ham??

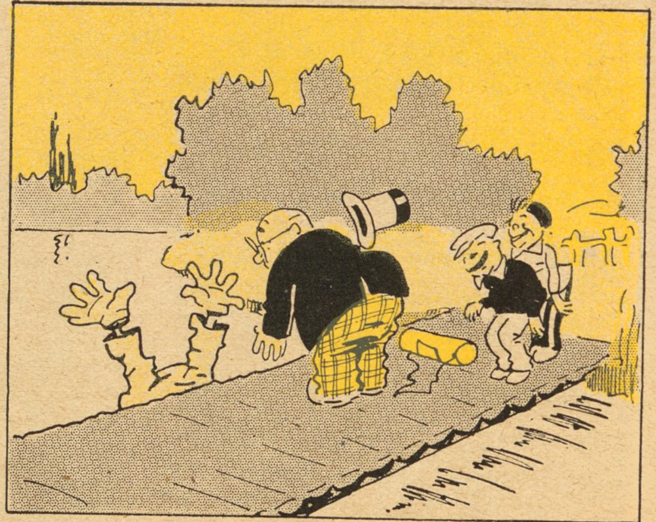

4. Du forbarmende! raaber Jespersen og taber Hatten af bare Sindsbevægelse.

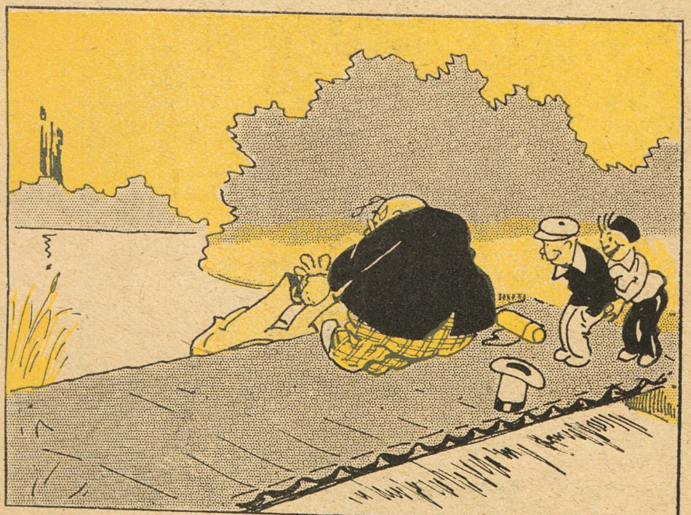

5. Ohiv, Ohøj! stønner Organisten og haler løs af alle Kræfter i Svane-Halsene —

6. og her ser I Resultatet af Kril og Krøls Gavtyvestreger!

C. B. Møller & Co.s Cigaretter

Hævet over enhver Konkurrence:
Rose No. 101 .... 15 Stk. 10 Øre
Zouav a la Algier . 15 „ 10 „
Monaco med Kork 10 „ 10 „
etc.

Det mystiske Tal

Amerikansk Sensationsroman.

(Illustreret af Osvald Jensen.)

»Fordi han bankede paa Døren for at tale med Flemming, da Detektiven, De og jeg stod i Værelset.«

Jeg trak min Notitsbog frem og tog det Stykke Papir, som Grete havde fundet paa Faderens Hovedpude.

»Denne Seddel blev fundet i Flemmings Værelse to Dage efter hans Bortgang, og en lignende Lap fandtes hos Frøken Maitland, da hun var forsvunden. Endvidere stod der i det Brev, som Flemming skrev paa, da han blev myrdet: »Tallene har stadig forfulgt mig;« saasnart vi finder ud af Tallenes Mening, ved vi sandsynligvis ogsaa, hvorfor han blev dræbt og hvem der dræbte ham.«

Wardrop rystede tvivlende paa Hovedet.

»Se nu først at faa opsnust,« fortsatte jeg, »hvordan Flemmings Privatliv i de sidste Aar har formet sig. Om han omgikkes tvivlsomme Kvinder, spillede eller lignende. Og fortæl mig saa, hvem De var sammen med, da De forsøgte at trænge ind i det Maitlandske Hus?«

Han for sammen, men anlagde saa en harmløs Mine.

»Hvem jeg var sammen med?« gentog han. »Jeg var selvfølgelig alene.«

»Nej, De var ikke. Der stod en Kvinde udenfor Døren — hun stjal Tasken.«

Han gik i Fælden.

»Nej, hun kan ikke have stjaalet Tasken; det er umuligt.«

Men i samme Øjeblik opdagede han, at han havde røbet sig, og blev taus. Straks efter tog han Afsked.

Jeg gjorde et Par Notitser i min Lommebod:

1. Lagerhuset og Tømmerpladsen undersøges.
2. Carter forsøges opsporet.
3. Samtale med Stationsforstanderen i Bellwood.
4. Besøg hos Nervelæge Dr. Anderson sammen med Wardrop.
5. Blomster til Grete.

TIENDE KAPITEL

Beretningen i Aviserne om Frøken Johannas Forsvinden bar hurtig Frugt. Klokken ni næste Morgen blev der telefoneret til mig fra Ligskuehuset, at en lille velklædt, ældre Dame var fisket op af Floden. Da man imidlertid tilføjede, at hun havde et stort Ar over Kinden, aandede jeg lettet op; det kunde ikke være Frøken Johanna.

Derimod slog Burtons Profeti til: Frøken Johanna var set paa hundrede forskellige Steder; men hvilket af disse var det rigtige?

Først henimod Middag fik jeg en ordentlig Besked gennem en Sporvognskonduktør, der meldte sig hos mig. Han havde den paagældende Nat Tjeneste i Vognen, der kører fra Haysgade til Wynton. Undervejs var Motoren kommen i Uorden, saa at han først indtraf i Wynton Klokken 2.40 istedetfor 1.25. Netop som de skulde køre videre, viste der sig en Passager — en lille Dame med brunt Slør, som saa ud til at være meget nervøs. Et Par Stoppesteder længere fremme steg en Mand ind i Vognen og tog Plads overfor Damen. Denne Mand søgte flere Gange at indlede en Samtale med hende, men forgæves. Da de naaede Liniens Endepukt, steg Manden ud, medens Damen blev siddende hele Rundturen med, indtil hun kort før Daggry stod af ved Hjørnet af Daygade og Førstegade. Det forekommer undertiden, at Mænd, for at faa en Rus til at forsvinde, kører Linien et Par Gange rundt i aaben Vogn — men Damer gør det sjældent; derfor erindrede han Tilfældet. —

Lidt senere modtog jeg en ny Meddelelse.

En Kusk fra en Automobildroske havde Torsdag Nat kørt en syg Dame fra et Hotel i Byen til et Hus i Bellwood. Damen havde sin Mand med, og Chafføren havde kørt langsomt, for at Vognen ikke skulde støde. Paa Hjørnet af en Gade, hvis Navn han ikke kendte, blev han, da han kørte hjem, anraabt af en Dame. Hun bad ham køre hen paa en smal Vej, der bøjede af fra Hovedgaden, og vente paa hende der en halv Times Tid, saa kunde han faa Tur tilbage til Byen.

»Jeg ventede en hel Time, inden kun kom tilbage,« sluttede han sin Beretning. »Jeg faldt nemlig i Søvn, ellers var jeg vel nok kørt min Vej. Omkring Klokken halvto kom hun sammen med en Herre, og da jeg saa i Aviserne, at en Dame den Nat var forsvunden fra Bellwood, vidste jeg straks, at det maatte være min Passager.«

»Kan De kende Manden igen, naar De ser ham?«

»Maaske kan jeg genkende ham paa Stemmen, jeg saa ham ikke tydeligt. Han havde en blød Hat paa Hovedet og en Rejsetaske i Haanden.«

»Hvad sagde han til Damen?«

»Ikke meget. Idet han lukkede Døren, hørte jeg ham sige: »De har bragt mig i en pinlig Situation,« eller noget lignende.«

»Var det en ung Dame?«

»Hun var ung og slank og hurtig i sine Bevægelser. Hun havde en svag Stemme, var klædt i sort og bar et tæt, sort Slør. Paa Torvepladsen steg de ud, og gik ind i en Sporvogn.«

»Det kan altsaa ikke have været Frøken Maitland,« sagde jeg. »Var der andet?«

Kusken fandt en lille Pengepung frem af sine Lommer.

»Hun lod denne Pung ligge i Vognen. Der var ingen Penge i, men kun dette Stykke Papir.«

Jeg foldede Papiret ud: der var skrevet med Blyant:

C. 1122.

Den Kendsgerning, at to forskellige Damer havde forladt Bellwodd alene den skæbnesvangre Nat, lod mig i Tvivl om, hvorvidt en af dem var den forsvundne. Kuskens Historie lod sig maaske bedst henføre til Frøken Johanna. Saa sky og ængstelig hun var, lod det sig næppe antage, at hun midt om Natten vilde gaa de fem Kilometer til Wynton, for derfra at tage Sporvogn til Byen. Men Udseendet og Tiden passede ikke. Kusken erklærede, at Damen var steget ind i Vognen Klokken 1.30, og Grete havde først hørt Fodtrinene paa Loftet Klokken 1.45. —

Jeg lagde Pengepungen ned i min Skrivebordsskuffe, som nu indeholdt følgende Bevismateriale: Papirlappen, som fandtes paa Flemmings Hovedpude; Sedlen fra Frøken Johannas Soveværelse; Perlerne fra det hemmelige Rum, og sluttelig Kuglen og Cyankaliet.

Jeg var langtfra stolt over den Rolle, jeg hidtil havde spillet; overalt, hvor der var en Dumhed at gøre, havde

jeg ikke svigtet. Jeg var faldet over Klapstole og gaaet paa Hovedet i en Elevator, jeg var kommen en halv Time for sent til at redde Flemmings Liv og lod Frøken Johanna bortføre lige for Næsen af mig. Endelig havde jeg ventet femogtredve Aar for at finde den rette Kvinde, og da hun omsider var funden, var hun forlovet med en anden! I saadanne Tanker var jeg nedsunken, da Burton traadte ind paa mit Kontor.

»Her er den rigtige Taske,« sagde han, og stillede en Haandtaske paa mit Bord.

»Hvor har De den fra?« spurgte jeg overrasket, medens Burton gav sig til at pille ved Laasen.

»Den blev funden i Boston,« svarede han.

Tasken viste sig, som ventet, tom.

»Maaske har Wardrop alligevel sagt os Sandheden!« udbrød jeg. »Han er bleven bestjaalet af Damen i Drosken og vil af Hensyn til Frøken Flemming ikke udtale sig nærmere.«

Jeg fortalte Burton om Dagens Begivenheder og viste ham Pungen med Indhold. Bogstav »C« foran Tallet 1122 syntes ham især gaadefuldt.

»Med Damen i Drosken har De maaske truffet det rette,« sagde han eftertænksomt. »Selvfølgelig forudsætter det, at Wardrop bragte Tasken til Bellwood. Er dette altsaa fastlaaet, saa er alt det andet ogsaa klart: han blev bestjaalet og Tyven tømte Tasken og sendte den til Boston.«

»Hvordan har de faaet fat i den?«

»Ved et Tilfælde. Politiet i Boston har arresteret en Bande Kufferttyve; hos en af disse forefandt man Tasken og sendte den saa efter den indeni opgivne Adresse — til Wardrop altsaa.«

»Ja, men —«

»Den kom netop, som jeg spiste Frokost sammen med Frøken Lætitia,« afbrød han mig grinende. »Hun og jeg er nemlig blevne fine Venner. — Har De nogensinde hørt Tale om Nervelægen Anderson?« spurgte han pludselig.

„Og endnu mere, jeg ved, hvem der begik Mordet."

»Jeg har allerede tænkt paa ham,« sagde jeg. »Kan det lykkes os, under et eller andet Paaskud, at faa Wardrop hen til ham, saa vil denne Mand gennem sin Eyperimentalpsychologie i Løbet af ti Minutter faa alt det ud af ham, som han skjuler for os.«

»Jeg lover Dem, at skaffe Wardrop herhen Kl. to imorgen,« sagde Burton og tog Afsked.

Men denne Dag bød paa endnu flere Overraskelser. Henimod Kl. fire meldte der sig en Dame, der kun vilde opgive sit Navn til mig personlig. Det var en meget smuk Kvinde af Middelstørrelse, noget paafaldende, men ret smagfuldt klædt. Mit gode Indtryk af hende forsvandt imidlertid fuldstændigt, da hun efterlod sin hæse Røst.

»Jeg er Fru Allan Flemming,« begyndte hun til min store Overraskelse.

»Undskyld — mener De den Allan Flemming, som døde fornyligt?«

Hun nikkede kun og greb efter et et sortrandet Lommetørklæde for at tørre en Taare bort.

»Vil De hermed sige, at Flemming var gift for anden Gang?« spurgte jeg tvivlende.

»Han ægtede mig for tre Aar siden i Plattsburg.«

»Ved Frøken Flemming noget om det?«

»Nej, ingen ved noget om det.«

»Saa kommer De vel til mig for den efterladte Formues Skyld?«

»Formue!« sagde hun foragteligt. »Naturligvis vil jeg modtage min Part, men det bliver vist ikke meget. Nej — jeg kommer her for at spørge, hvad De mener med, at Flemming begik Selvmord?«

»Se, se!«

»Jeg ved nemlig, at det er udelukket,« sagde hun bestemt. »Og endnu mere, jeg ved, hvem der begik Mordet.«

»Hvem da?«

»Henry Schwartz.«

»Schwartz? Men for Himlens Skyld —«

»De kender ikke Schwartz,« afbrød hun mig mørkt, »jeg har i femten Aar været gift med ham Hans eneste Interesse er Penge — at skrabe sammen — derfor har han saa længe spillet første Violin hos Regeringen.«

»De lod Dem altsaa skille fra ham?«

»Han var en Skurk! erklærede hun hadefuldt. »Han vilde have, at jeg skulde vende tilbage til ham, men jeg var hellere død. Jeg indrettede saa et Pensionat. Flemming boede af og til hos mig, og for tre Aar siden giftede vi os.«

»Han og Schwartz tilhørte jo samme Parti.«

»Ja — men de hadede ikkedestomindre hinanden af ganske Hjerte.«

»Har Schwartz tidligere traktet ham efter Livet?«

»Paa Flemmings og min Bryllupsdag stak han ham med en Kniv, men Saarene var ikke farlige.«

Jeg saa forundret paa hende: hun var ikke nær tiltalende nok til at man kunde forstaa denne Skinsyge!

»Jeg kan bevise mine Udsagn,« fortsatte hun. »Jeg har Breve fra Flemming med Anvisninger paa, hvad jeg skal gøre, i Tilfælde af hans pludselige Død. Endvidere er jeg i Besiddelse af Papirer — falske Veksler og Regninger — der kan skaffe Schwartz i Tugthuset — det vil sige, jeg besad dem; Flemming tog dem for kort Tid siden til sig.«

»Frygter De ikke for Deres eget Liv spurgte jeg.

Nej, jeg er ikke kun bange for, at han igen skal faa mig i sin Magt.«

»Han kan jo ikke tvinge Dem.«

»Gid han ikke kunde!« udbrød hun gysende, hvoraf jeg sluttede, at hun havde fortalt mig en Del af sin Historie.

Før hun forlod mig, gjorde hun mig en interessant Meddelelse.

»I »Den hvide Kat« findes en hemmelig Trappe, der fører op til et af de øverste Værelser. Kun faa kender den. Henry Butler blev funden ved Foden af den.«

»Han havde skudt sig, ikke sandt?«

(Fortsættes).

Højres Grundlovsdag.

1.

Femte Juni, Grundlovsdag,
Fuglefløjt i Skovens Sale,
alle Hytter hejser Flag
og der føres Frihedstale,
men paa Grevens høje Slot
er det Hele graat i graat.

2.

Sender Greven saa et Bud
hen til Folketingets Højre,
»kom ekspres, for det ved Gud,
jeg har aldrig haft det sløj're,
Valgdag var en travrig Dag,
tag en Vogn, men far i Mag«!

3.

Paa en Charabanc fra Blyt
Højre kom med Graad i Øjet,
Fraenkels Dress var ganske nyt,
Schovelin lidt sløj i Tøjet,
Wulff paa *Abrahamsens* Skød
hen i salte Taarer flød.

4.

Vredt var *Wenzel Neergaards* Blik,
Ellinger var morgenbitter,
mut Etatsraad *Hammerich*
ud mod Vang og Vænge titter,
og med Rædsel Alle næst
saa hvor Folk holdt Grundlovsfest.

5.

Endelig da Dagen led,
naaede de frem til Slottet,
hvert Gardin blev rullet ned,
og saa sludrede Komplottet
i Hr. Grevens høje Hal
drøveligt om Forholdstal.

6.

Udenfor lød glad Musik,
thi i Lunden fested Folket,
det var Ungdoms Politik,
den blir ikke bortfortolket,
dobbelt Valgret — aldrig mer,
Greven græder, Danmark ler!

Med paa Noderne.

— Hvorfor vakler Max saadan, naar han synger?

— Han har aabenbart læst i Teksten, at Sangen skal synges med megen Følelse *og Bevægelse!*

Gæsten: Hvad er det, Kellner — i Dag koster Leverpølserne 1 Kr., og i Gaar stod de til 80 Øre paa Spisekortet.

Kellneren: Ja, men i Gaar var de streget — *i Dag har vi dem!*

Ikke saa slemt.

— Femhundred Kroner tabte jeg i Aftes i Klubben!

— Men Du forbarmede —

— Jeg gav mit Æresord paa, at jeg vilde betale dem i Morgen.

— Hvor Du dog gjorde mig forskrækket — jeg troede, at Du *havde* betalt dem!

A.: — Jeg hører, at den berømte Kirurg Petersen er indbudt til Middagen.

B.: — Ja, bevares — *han skal skære Gaasen for!*

— Ved, De, Frøken, hvad der er det mærkelige ved at blive Røngtgenfotograferet?

— Nej!

— Jo, naar man fotograferer *Armene*, saa kommer *Benene* frem!

Liv i Kludene!

— Maa jeg bede om for 30 Øre Insektpulver, jeg skal nemlig i Aften *forestille levende Billeder!!*

Gennemskuet.

Fruen (til sin sent hjemkommende Mand): Undskyld Dig ikke! Du vidste godt, at Du vilde blive længe borte — hvorfor har Du ellers gemt Tæppebankeren?

Lige til.

Studenten: Jeg maa have 20 Kr. Hvad skal jeg nu sætte ud, Uret eller Bøgerne?

Vennen: Bøgerne selvfølgelig, for naar Du har 20 Kr. studerer Du jo ikke alligevel!

Annonce.

Femtusind Kroner søger en Kavaller at laane af en fin Dame, *eventuelt for Livet!*

Mellem Skuespillere.

— Jeg bad Direktøren om at give mig et Forskud i Aften, hvor jeg skal optræde i alle 5 Akter, og i hver Akt skal jeg ryge.

— Naa, fik Du noget?

— En Cigar og fem Tændstikker!

Europas Smilebaand

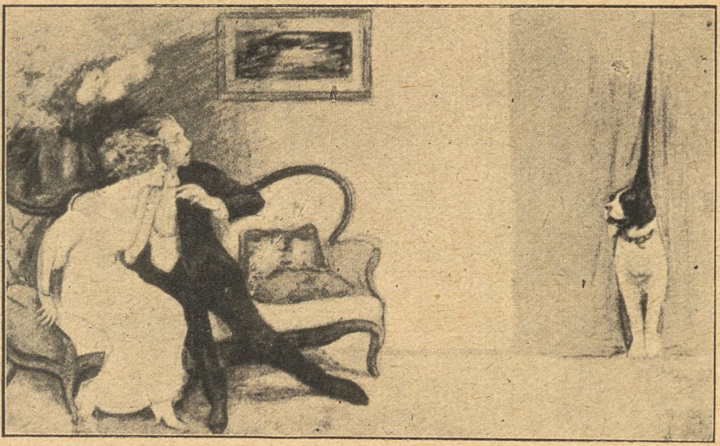

Falsk Allarm!

(»Life«.)

Indbrudstyven: Sikken en Gemenhed! Og saa skriver De uden paa Døren, at De er bortrejst i Dag!! (»Fliegende Blätter«.)

Faderen (der er vaagnet af sin Middagssøvn): Hvorfor hvisker I derhenne?
Huslæreren: Aa — om Forladelse! — Vi vilde ikke forstyrre Dem i Deres Søvn! (»Meggendorfer Blätter«.)

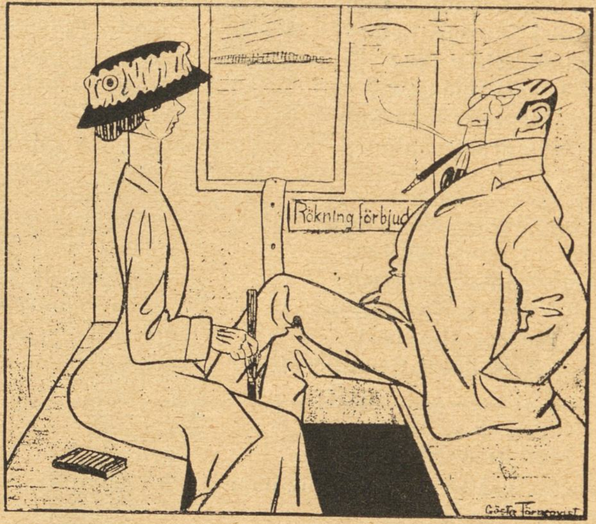

Damen: — Förlåt, men skulle det genera Er mycket, om jag råkar nysa (kommer til at nyse) af röken? (»Kurre«.)

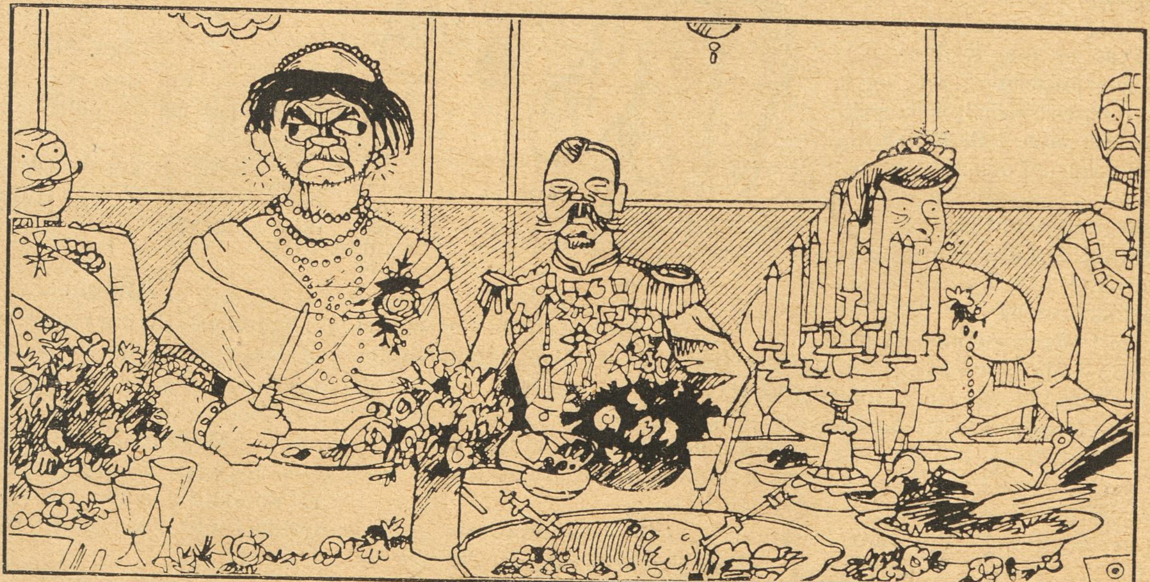

For at den russiske Kejser kunde føle sig helt tryg under Bryllupsmiddagen i Berlin, fik han en russisk Politispion til Borddame. (»Vorwärts«.)

Rød = Indmad

Højres Syvtal.

Schovelin.

Paa Højres politiske Syvtal i Folketinget danner Schovelin Krogen, der kommer det uappetitlige nærmest. En spidsfindig Kværulant, som overfører Børsmoralens »uangribelige« Rævestreger paa Dagens Polemik, en politisk Rebslager, som altid er parat til at spinde en Ende, under hvis Udarbejdelse han forsigtig gaar baglæns. Holdt i Ligevægt af dobbeltbelagt Rejemad og ristede Østers anvender han sin Tid og Kraft paa at holde Arbejderstanden nede, overbevist om, at Samfundet nødvendigvis maa gaa under den Dag, der ikke længere eksisterer Kontorchefer af Kaliber Schovelin.

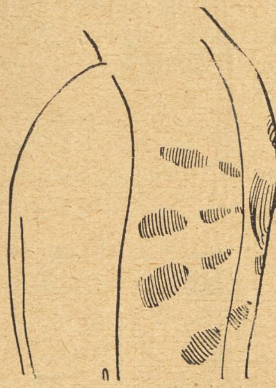

26/5 Nu har Politiet anholdt en Mand i Jylland og sigtet ham for at have drevet hvid Slavehandel. Foreløbig har man taget hans Fingeraftryk og vil nu undersøge, om de passer.

— Er det ikke en lille Smule upassende?

26/5. Der er dejligt i Tivolis »Forum«, som *Carl Lund* har været meget heldig med. Jeg fik baade Romtoddyer og Romkager, og det var udmærket altsammen.

— Ja, hvis der ogsaa havde været et *romersk Bad!*

Saa nu bliver ogsaa Tændstikkerne dyrere. Adskilligt har vi maattet give Afkald paa i Anledning af de stadige Prisforhøjelser, men *Tændstikkerne!*

— Nej, de kan jo ikke *stryges*.

Hvem er egentlig den populæreste Komponist i Danmark?

— *Gade* selvfølgelig. Selv i den mindste By i Danmark har de *Gade kær*.

26/5. Hvis den Cigarstrejke varer ved, saa tror jeg, at jeg vil aabne et Udsalg med billige Stumper!

28/5. En Soldaterautomat, den er go'! Ingeniør *Aaesen* vil sikkert faa megen Glæde af sine Jærnuhyrer, der kan fare op af Jorden og affyre 400 Skud uden at nyse. Dem maa vi ha' et Kompagni af, men hvor skal de ligge?

— I Kasernen ved Frederiksholms Kanal, naturligvis, for *de* gaar da paa de raadne Sild med krum Hals!

Et af Dyrehavens Træer skal være væltet. Det er trist, nu, da det netop »stod Brud«.

— Tja, det er vel sprunget forkert ud!

30/5. Underskud paa det kgl. Teater og samtlige Skuespillere og Skuespillerinder helt tossede efter at filme — den er ikke saa god at gaa ind til for den ny Direktør, *Otto Benzon*.

— Han har ogsaa tænkt paa at forandre Devisen over Teatret. Nu skal skal der staa: »*Ej blot til Films*«!

Maa je' be' om Ordet? —

Lige hjemkommen fra en eksplosionsholdig Agitationsrejse i Danmarks mest betrængte Højrekredse skal je' — hosstaaende Abert Moggensen med to g'er — tillade mig at bemærke, at det er en nydelig Kop Bollejon, d'Hrr. Sosjalister der hargaaet og lavet os paa den hellige Valgdag. Her har je' staaet i Hillerød og sagt *Valdemar Jensen* lige op i hans væmmelige, fripostige Ansigt, at han inte maatte tro, han var kommen til Dillerød, og aldrig skal je' glemme i denne flade Verden det sørgelige Syn, da *Larses* trofaste Taarer flød langs mit flossede Frakkeærme. Og i Fredensborg, hvor højsalige Alexander Nevski den tredje har slidt sine Manddomssko, har je' staaet paa den dannebrogssmykkede Valgtribune og mindet Vælgerne om alle de Udstyrsstykker, *Johan Knudsen* har bekostet paa Dagmarteatret, hvoraf korrekt logisk fulgte, at han skulde have Lov til at fortsætte Komediespillet i Folketinget. Je' vil sletikke tale om Frederiksværk, der nu er saa rød, at Krudtværket en a' Daene nok gaar i Luften med *Parkov* i Spidsen og med alle de brave Højrevælgere efter stigende Skala. Je' si'r af mit fulde randsyede Højrehjærte, at de' æ en *Skandulle* som a' Stemmerne er faldne ved dette Valg, der har negligeret mit Parti, saa der snart ikke er til en firmands Lomber i Snapstingelinget. Angaaende det Spørgsmaal, som har været fremme her i Lokalet i Aften, og som drejer sig om hvorvidt a' Klaus Bertelsen ska' gaa eller blive, saa er det at je' vil kaste den Brokke ind i Polemikken a' han hverken ska' gaa eller blive — han ska' *flyve*, ska' han, med Gnommotor paa mindst 50 Hesteskraft ud a' Folketinget, hvor han har forvansket den fra Fædrene og med Frærik den 7des egenhændige Underskrift prydede gammeldags Grundlov. La' ham ryge og rejse med Gedsereksspressen Sydefter, og je' ska' sæl staa ved Skiftesporet og paase egenhændig a' han ikke kommer til Vanløse i Stedet for. Det var altsaa bare *det*, jeg vilde ha' sagt i vort lille bedrøvede Fædreland, hvor den sidste Rest 'af sund Fornuft snart ikke har flere Talsmænd en *Frærik Hansen* og *Witzanki* — og saa min gamle Ven *Tapetfrænkel*, der er Mand for at klistre hele Sosjalistpartiet til op ad Vægge og ned ad Stolper.

Ska' vi la' ham leve! Vov! Vov!

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

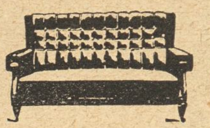

Møbler
paa Kredit fra 4 Kr. mndl. Henstand under Lockout og Strejker.
Chr. Larsen,
75, Godthaabsvej 75. (Hj. af Nr. Fasanvej).

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faas overalt
à 25 Øre

LIND-HANSEN
ILLUSTRATIONS-ANSTALT
KØBMAGERGADE 67 69 : TELEFON BYEN 566 v.
CLICHEER·KATALOGER REKLAMER·TEGNINGER
ILLUSTRATIONER AF ENHVER ART.

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354· NYØSTERGADE 2
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

en gros.
Hoved-Depotet
„Français".
16, Lille Kongensgade 16.
Gummi- & Hygiejne-Lager.
Diskret Dame- & Herre-Expedition.
en detail. Forlang Prøver og Prisliste.

Forlovelsesringe 14 & 18 Karat.
Th. Halgreens
Specialforretning.
Gothersgade 34, ligefor Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Hr. *R. Nielsen.* Deres Tegninger bærer alt for tydeligt Mærke af at være »tegnede paa to Minutter«!

Marius Rasmussen. Det var altsaa Billedet af den rare »Kallemand«, som De har været heldig at træffe i et af hans aller elskværdigste Øjeblikke, sandsynligvis beskæftiget med at dirigere *Beethovens* niende.

Et flinkt, ungt Menneske, som med Interesse vil malke en Besætning paa 8 à 10 Køer samt lidt Ungkvæg og Svin, kan faa en god Plads hos Gdr. *J. Petersen*, Gedser pr. Gedser St.

J. K. Andersen, Fredericia. De har fundet ovenstaaende Avertissement i »Ugens Nyheder«, og vi giver Dem Ret i, at det er lige haardt nok for det unge Menneske, der skal malke alle de Dyr!

— Det var en fin Hat, den!
— Aa, jeg synes, den er nærmest *kedel*-lig!

Vi maa udtrykke vor Forbavselse over, at det damper ud af Kedelhattens Tud. Er Damen virkelig *saa* varm?

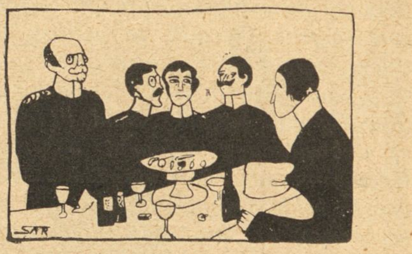

S. A. Rosenberg. Til ovenstaaende selskabelige Sammenkomst, hvis prægtige Udstyr — og da især den henrivende Opsats — har faaet vore Tænder til at løbe i Vand, har De tilføjet følgende Tekst:

— Jeg synes før De talte om, at De havde været i Ægypten, saa kender De maaske min Broder, for han har ogsaa været der.

Konen: Du kan tro, kære Mand, at jeg var syg i Nat; jeg bestilte ikke andet end at kaste op.
Manden: Det er slemt — jeg kender det af Erfaring.

P. Christiansen. Vi præsenterer Dem her en fuldgod Gengivelse af Deres Tegning. Et Blik paa Mandens Næse overbeviser os om, at han taler Sandhed.

Fra Kunstens unge og yngste.

— Nu er Ella igen bleven forlovet; hun er da en rigtig Slange — hun skyder »*Ham*« hvert Aar!

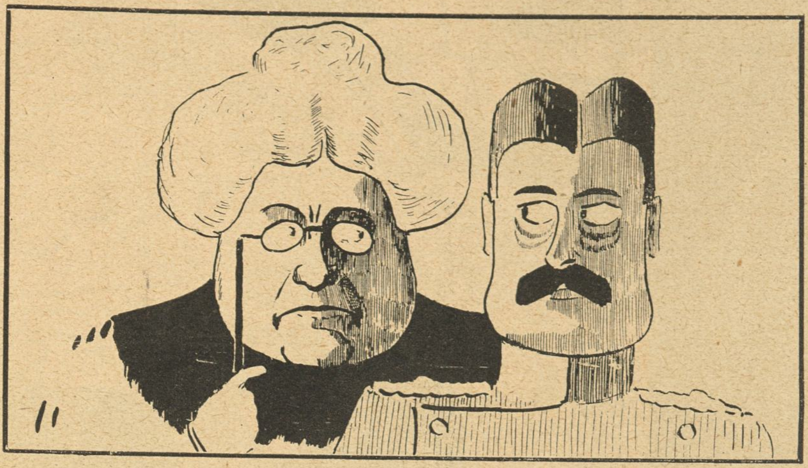

Væbnet Neutralitet. Tegning af Pr. M.

Den ene: Hør, sig mig Du, betragter Du Spil som en Last?
Den anden: Det kommer ganske an paa, om jeg taber eller vinder.

Tegnnig af Poul Wiene.

Rekrut Nr. 167 skal i »Spjældet« og faar Ordre til at møde hos Fængselssergenten medbringende sit reglementerede Rugbrød. Sergenten skeler lidt mistænksomt til 67s ikke absolut sirlige Person og spørger saa barsk:
»Har De Lus«?
67: »Næh, det troede jeg ikke, man selv skulde bringe med«!

Tegning af Axel Jensen.

Damen: Tænk Dem, jeg stod paa Gaden og forelskede mig i en Hat, og da jeg saa kom ind i Butiken, fik jeg at vide, at den var et Ildslukningsapparat!

Holger Reenberg.

Tegning af Black Pencil.

Klaus B.: Hvi grov Du min Ministergrav —?
J. C.: Det er ej mit, men *Tidens* Krav!

Tegning af A. Koch.

CANDIDE af VOLTAIRE.

oversat af Fru Clara Levy.

Det første han spurgte om, var, om hun ikke var Kaptajnens Hustru. Den Mine, hvormed han sagde det, forfærdede Candide, han turde ikke sige, hun var hans Kone, da hun jo ikke var det, han turde heller ikke sige, hun var hans Søster, for det var hun endnu mindre. Skønt en lille Nødløgn i tidligere Tid var meget almindelig og ogsaa i vor Tid kan være til Nytte, var hans Sjæl altfor uskyldig til at gaa udenom Sandheden,

»Frøken Kunigunde,« sagde han, »vil gøre mig den Ære at blive min Hustru, vi beder underdanigst Deres Excellense om at vise os den Naade at bestemme vor Bryllupsdag.«

Don Fernando d'Ibarca, y Figueora, y Mascarenes, y Lampuordas, y Souza drejede paa sin Knebelsbart med et haanligt Smil og bød Kaptajn Candide holde Mønstring over sine Soldater. Candide maatte adlyde; Statholderen blev tilbage med Frøken Kunigunde. Han erklærede hende sin Kærlighed, svor paa, at han allerede den næste Dag eller naar hun selv fandt det for godt, vilde række hende sin Haand for Alteret. Kunigunde bad om et Kvarter til at besinde sig i for at hun kunde raadføre sig med den Gamle og tage sin Bestemmelse.

»Naadige Frøken,« sagde den Gamle. »De har seksten Ahner og ejer ikke en rød Øre. Det beror paa Dem selv, om De nu bliver gift med den fornemste Herre i Sydamerika, tilmed har han den nysseligste Knebelsbart. Passer det sig for Dem at rose Dem af en altbesejrende Troskab? De er bleven voldtaget af Bulgarerne; en Jøde og en Stor-

(Fortsættes paa S. 174.)

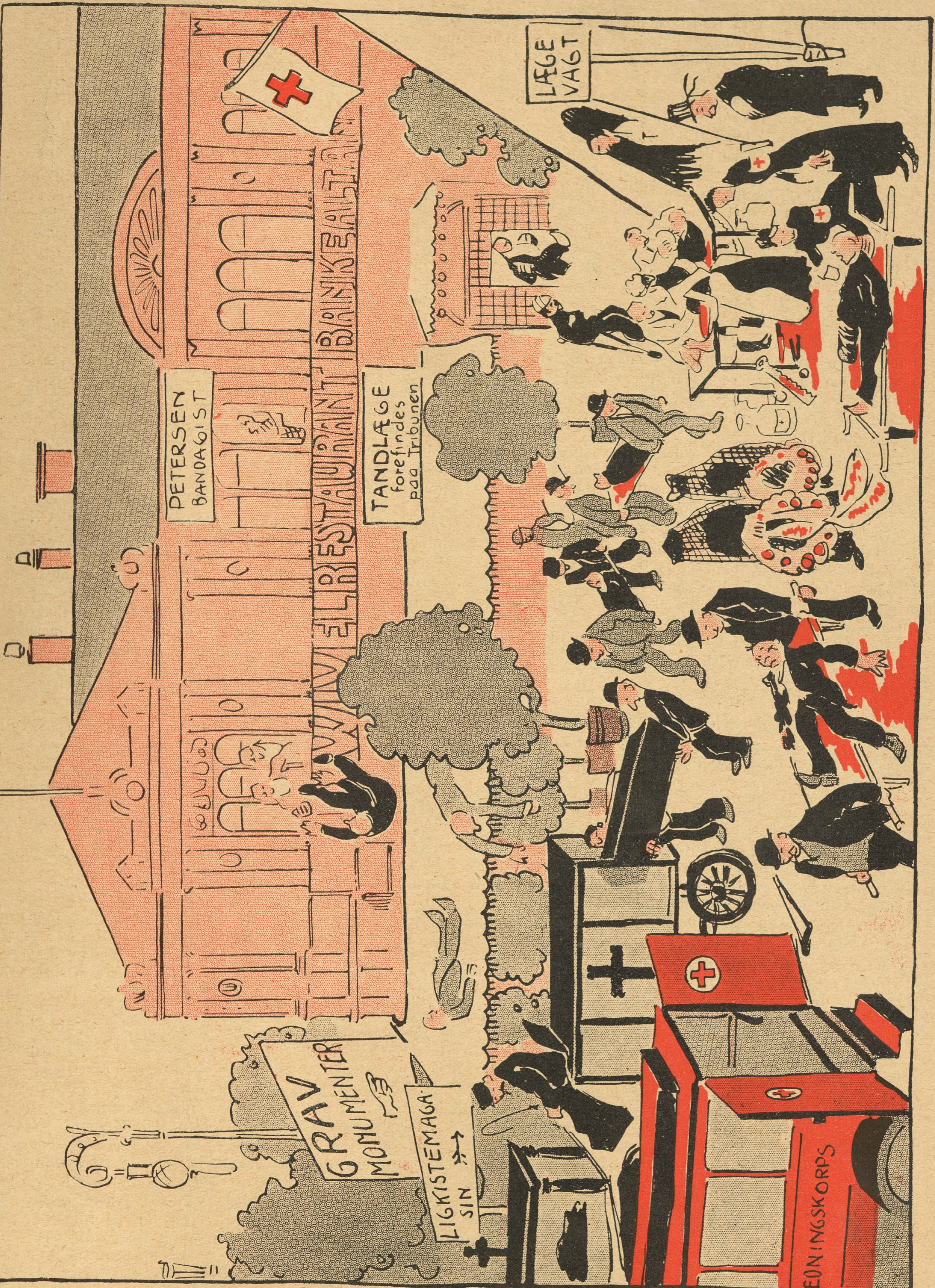

Tegning af Chr. Hoff.

»Kong Kristian« spilles paa Wivels Terrasse.

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

inkvisitor har ejet Deres Gunst; Ulykken er den bedste Læremester. Jeg maa tilstaa, at hvis jeg var i Deres Sted, vilde jeg ikke tage i Betænkning at ægte Hs. Exl. Statholderen og gøre Kaptajn Candides Lykke.«

Medens den Gamle saaledes talte med al den Betænksomhed, som kommer med Alder og Erfaring, fik de Øje paa et lille Skib, som løb ind i Havnen; ombord var der en Alcade*) og nogle Anguazils**). Der var nemlig hændet følgende:

Den Gamle havde gættet ganske rigtigt, da hun antog, at det var en langfingret Franciskanermunk, som havde stiaalet Kunigundes Penge og Smykker i Badajoz, medens hun og Candide var paa Flugten. Munken vilde sælge nogle af Smykkerne til en Juvelerer, men han kendte dem og vidste, de havde tilhørt Storinkvisitoren. Munken havde før han blev hængt, tilstaaet, at have stjaalet dem, han beskrev Personerne og den Vej, de havde taget. Candides og Kunigundes Flugt var allerede opdaget. De blev forfulgte til Cadix; derfra blev der øjeblikkelig sendt et Skib efter dem. Og Skibet laa nu allerede i Buenos-Aires Havn.

Det havde allerede rygtet sig, at en Alcade var kommen i Land for at forfølge Hs. Højærværdighed Storinkvisitorens Morder.

Den betænksomme Gamle vidste straks, hvad der var at gøre.

»De kan ikke flygte,« sagde hun til Kunigunde, »og De har heller ikke noget at være bange for, det er ikke Dem, som har dræbt Storinkvisitoren og desuden er Statholderen saa forelsket i Dem, at han ikke vil tillade nogen at krumme et Haar paa Deres Hoved. Bliv De kun her.«

Derpaa løb hun straks til Candide og sagde: »Flygt saa hurtig som muligt, ellers er De brændt til Aske inden en Time.«

Der var ikke et Sekund at spilde. men hvordan skulde han kunne skilles fra Kunigunde og hvor skulde han flygte hen?«

FJORTENDE KAPITEL.

Hvorledes Candide og Cocambo bliver modtagne af Jesuiterne i Paraguay.

Candide havde fra Cadix medbragt en Tjener af den Slags, man finder mange af paa de spanske Kyster og i Kolonierne. Han var kun kvart Spanier, født af en Mesuit†) i Tucuman; han havde været Kordreng, Klokker, Matros, Munk, Faktor, Soldat og Lakaj. Han hed Cacambo og var sin Herre meget hengiven, fordi hans Herre var saadan et godt Menneske. Hurtig sadlede han to andalusiske Heste.

»Kom, Herre, lad os følge den Gamles Raad,« sagde han, »og ufortøvet jage afsted alt hvad Remmer og Tøj kan holde.«

Candide græd og udbrød: »Min elskede Kunigunde, maa jeg virkelig forlade Dig paa et Tidspunkt, hvor Hs. Exl. Statholderen vilde have bestemt vort Bryllup! Kunigunde, hvad skal der blive af Dig saa langt borte fra din Hjemstavn?«

»Hun klarer sig nok,« svarede Cacambo. Kvinder er aldrig i Forlegenhed med hvad de skal gøre med sig selv; Vorherre tager sig nok af dem; lad os blot komme afsted,«

»Hvor vil Du føre mig hen; hvor skal vi tage hen; hvad skal vi gøre uden Kunigunde?« spurgte Candide.

»Ved den hellige Jacob af Kompostella,« sagde Cacambo. »De har jo villet kæmpe mod Jesuiterne; lad os nu kæmpe for dem! Jeg er godt kendt med Vejene og skal føre Dem til deres Rige, De vil blive henrykte over at faa en Kaptajn, som ekserserer paa bulgarisk. Der vil De gøre Deres Lykke. Har man ikke Held med sig i den ene Verden, maa man søge det i den anden. Det er altid en Fornøjelse at se andre Lande og have andet for end det sædvanlige.«

»Du har alsaa før været i Paraguay?« spurgte Candide.

»Ja vist har jeg saa. Jeg har været Skolepedel ved Kollegiet, jeg kender de hellige Fædres Militærdistrikt ligesaa godt som jeg kender Gaderne i Cadix. Det er en Regering, som er værd at beundre, Distriktet strækker sig allerede over trehundrede Mile og er delt i tredve Provinser. De hellige Fædre ejer det hele og Folket ejer intet. Det er et Mesterstykke af Fornuft og Retfærdighed! Jeg maa tilstaa, at jeg har aldrig set saa udmærkede Folk, som disse hellige Fædre, der fører Krig mod Kongerne af Spanien og Portugal og som i Europa er de samme Kongers Skriftefædre; her dræber de alle Spaniere og i Madrid sørger de for at deres Sjæle bliver sendt til Himlen; er det ikke herligt? Lad os skynde os: De vil blive det lykkeligste Menneske under Solen. Og hvor vil de hellige Fædre ikke blive glade, naar de faar en Kaptajn med bulgarisk Metode.«

Da de vare komne til den første Bom udenfor Byen, sag de Cacambo til Skildvagteree, at der var en Kaptajn, som ønskede at tale med Hs. Højhed Komandanten. Det blev meldt til Hovedvagten. En paraguaisk Officer skyndte sig afsted for at meddele Nyheden. Candide og Cacambo maatte først aflevere deres Vaaben, og deres to andalusiske Heste blev bragte i Sikkerhed.

De to Fremmede blev ført ind gennem to Rækker Soldater. For Enden stod Kommandanten med trekantet Hat og ophæftet Kjole med Sværdet ved Siden og Halvpiken i Haanden. Han gav et Tegn og straks blev de nysankomne omringede af 24 Soldater. En Sergent bad dem have Taalmodighed, thi Kommandanten kunde ikke tale med dem, da Hs. Højærværdighed Landets øverste Pater ikke tillod nogen Spanier at lukke sin Mund op undtagen i hans Nærværelse, hvis han da vilde blive mere end tre Timer i Landet.

»Og hvor befinder hans Højærværdighed sig i Øjeblikket?« spurgte Cacambo.

»Han er nylig bleven færdig med Messen. Nu er han til Parade,« sagde Sergeanten. »Og I kan ikke komme til at kysse hans Sporer før om tre Timer.«

»Men Hr. Kaptajnen, der ligesom jeg er ved at dø af Sult, er ikke Spanier, men Tysker,« sagde Cacambo; »kan vi da ikke faa nogen Frokost, medens vi vente paa Hans Højærværdighed?«

Sergeanten skyndte sig hen til Kommandanten for at aflægge Melding om denne Samtale.

»Gud være lovet,« sagde Kommandanten. »Siden det er en Tysker, kan jeg godt tale med ham. Før ham ind i min Løvhytte.« Øjeblikkelig blev Candide ført ind i en Løvhytte, der var omgivet af en meget smuk Søjlegang af grønlig aaret forgyldt Marmor og prydet med et Gitterværk bag hvilket Papegøjer, Kolibrier, Perlehøns og andre sjældne Fugle boltrede sig.

En udmærket Frokost blev bragt dem paa Guldfade; imidlertid maatte Paraguayerne ligge under aaben Himmel i den brændende Sol og spise deres Majs af Træfade.

Straks efter kom Hans Højærværdighed Kommandanten ind i Løvhytten. Det var en smuk, ung Mand med et fyldigt rødmosset Ansigt, smukke buede Øjenbryn, et Par levende Øjne, velformede Øren og stærkt røde Læber; han saa stolt ud, men hverken som Spanier eller Jesuit. Candide og Cacambo fik deres Vaaben, som var bleven taget fra dem, tilbage og ligeledes deres andalusiske Heste. Cacambo fodrede dem med Havre udenfor Løvhytten og holdt bestandig Øje med dem, da han var bange for Svig.

Candide kyssede først Sømmen paa Kommandantens Kjole og saa gik de til Bords.

(Fortsættes.)

*) En spansk Fredsdommer.
**) Spanske Politibetjente.
†) En Mesuit er Barn af en europæisk Mand og en vest- eller ostindisk Kvinde.

Mælkeriet Enigheden.

Aarsagen til Omsætningens Stigning er Varernes Kvalitet.
Vore 52 Vogne kører overalt.
Telefoner 2146 & 6270.

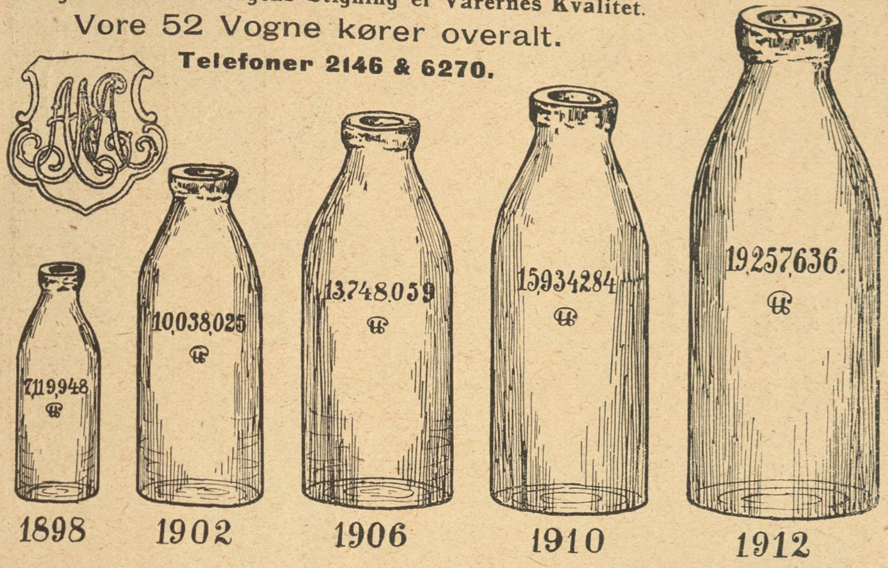

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Alm. dansk Varelotteri.

3die Trækning begynder Onsdag den 11. Juni.

7200 Gevinster.

Paa et og samme Lod kan vindes

2 Gevinster.

Lodsedler sælges og fornyes à 2 Kr. 20 Øre hos Lotteriets autoriserede Kollektører og i **Hovedkollektionen, Tivolis Boulevard-Pavillon, Vestre Boulevard**, lige overfor Raadhushaven.

St. Jacobs Gæstehjem

Saxogade 80 (ved Istedgade). København.
250 propre Senge fra 35, 50 og 75 Øre.
Elektrisk Lys og Centralvarme.
Varme Retter fra 25 Øre serveres hele Dagen.
10 Minutters Gang fra Banen.

Har De Tandpine,

brug da altid
Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter.
Advarsel mod Efterligninger.
Indregist. **9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.**

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

Cirkus Beketow

København.

8. Maj til 7. Septbr.

Hver Aften Kl. 8.
Søn- og Helligdage Kl 4 og Kl. 8.
Største Kunstnerpersonale, der endnu har været i København.

HYGI **Sygeplejeartikler**
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

HERMAN JUST'S

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet. 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

1. Kejser Wilhelms Overmundkok gør Indkøb til Gallataflet.
2. Berlins Fattige venter paa at gøre Indkøb til *deres* Middagsmad.

Tegning af SVEND ULRICH.

RAVNEN

Nr. 24. Torsdag, den 12. Juni 1913

Tegning af R. Storm-Petersen.

— Du, jeg har vaaren 3 Dage i St. Fransisco, og i den Tid brugte jeg 285 Kroner og 30 Øre.
— Sjugalaj! Var det til Sjusser allesammen?
— Næ, der var 2 Stykker med Svejserost og 3 til 20 imellem!

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. — **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

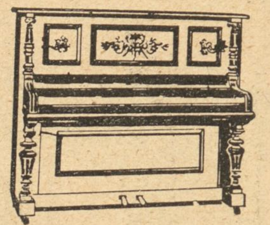

Musikforretningen „HARMONIA“
(Ved L. V. Nielsen). Tlf Byen 1858 y.
Lille Kongensgade 43.
Stort Lager af Musik-Instrumenter.
Pianoer og Orgler uden Udbetaling.
— *Brugte Instrumenter tages i Bytte.* —
Reparationer udføres omhyggeligt.
Strenge til alle Instrumenter.

LAX i alle Kvaliteter.
Gaasebryst, Oksetunger etc. anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908.
Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.
Telefon 317 & 8231. Jacob B. Krøll,
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN.

St. Kongensg. 108
ved Politistationen.

Sygeplejeartikler
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi“, København V.

»Hannele«.

Ved *F. A. B.*

Fru Claire havde hørt til med et Udtryk af dyb Rørelse, hun havde fældet virkelige Taarer, og nu i Mellemakten saa hun sig omkring i Logen med sine smukke, fugtige Øjne — hun saa meget fortvivlet ud.

»Kvindesjæl,« skrattede Rasswitz, og Etatsraad Lädecker, den lykkelige Besidder af denne Kvindesjæl, sagde forfængelig:

»Ikke sandt? Ja, hvad Følelse angaar er hun storartet. Hun har *hulket,* naar hun har hørt Beethoven.«

»De er vel mægtig rystet, min Naadige?« henvendte Rasswitz sig, aandrig som altid, til den smukke Frue.

Hun aandede et »Ja«, der endnu vibrerede af Graad. Og saa fortsatte hun med sin bløde, dybe Stemme, der klædte hende lige saa godt som de vaade Øjne:

»Hauptmanns Værk erindrer mig om noget, jeg selv har oplevet!«

»Ja saa!«

»Nej virkelig!«

»Fortæl!«

De tilstedeværende i Logen stak Hovederne sammen for bedre at høre, og Rasswitz bøjede sig frem over Fru Claires hvide Skuldre — maaske for ogsaa at se bedre.

Og Etatsraadinden fortalte:

»Paa vort schlesiske Gods levede en fattig Daglejers Kone ved Navn Lene, som ogsaa af og til kom og hjalp os i Køkkenet. Hendes Mand var død; hun havde en lille Pige paa tolv Aar, som hed Hannele ligesom vor Digters Heltinde — —«

»Hvor interessant!«

»En Dag forsvandt et Stykke Sølvtøj fra Køkkenet, og Mistanken faldt paa Lene. Vor Kokkepige udtalte sig saa bestemt imod Lene, at hun blev arresteret og anklaget. Ved Forhøret var hun forvirret, hun modsagde sig selv, og hun blev dømt til et halvt Aars Fængsel.

Hun havde vel siddet en tre Maaneder, da savnede jeg en Dag igen et Stykke Sølvtøj. Jeg lod søge efter det blandt Tjenestefolkene, og Sølvtøjet blev da fundet netop hos den Tjenestepige, der havde beskyldt Lene for Tyveriet. Og det, som Lene skulde have stjaalet, fandt man paa samme Sted! Tænk bare!

»Hvor interessant!«

»Straks næste Dag telegraferede vi til Øvrigheden, at Lene var uskyldig — —«

»Vi telegraferede!« gentog Etatsraaden betydningsfuldt og æskede med et stolt Blik Kresens Beundring.

»En Kvindesjæl! skrattede Rasswitz igen — denne Gang i Mol.

»Lene blev løsladt og kom tilbage til Landsbyen. Men fra nu af gik det hende daarligt. Rigtignok gav min Mand hende en ordentlig Erstatning — —«

»Hundrede Mark!« henkastede Herr Lädecker derimellem med en Tone, som hængte der seks Nuller bag dette Hundrede.

»— og jeg foræreде desuden Lene den Sølvaspargeskniv, som det drejede sig om ved hendes Arrestation. Men efter tre Maaneders Forløb var der intet tilbage af det hele. Saadanne Mennesker *forstaar* ikke at holde sammen paa noget. Saaledes kom Lene stadig mere tilbage. Folkene i Landsbyen vilde ikke give hende noget Arbejde; hun havde jo nu engang været fængslet. Og *vi* kunde jo dog heller ikke godt tage hende — i Fængslet lærer Folk ikke noget godt. Lene sank stadig dybere, og det endte med, at hun virkelig stjal.«

»Og den lille Pige, Hannele»?«

»Ja, det er netop det forfærdelige! Ogsaa den lille Pige kom ind paa Skraaplanet. Hun stjal tilsidst sammen med Moderen. Og en Dag, da Landpolitiet vilde føre dem begge bort, fordi de havde stjaalet en Kurv Roer fra *vor* Mark — —«

»De *utaknemmelige!*«

»Da undløb den lille Pige og stormede som vanvittig, jamrende og skrigende, stadig lige ud, lige i Floden og druknede i de høje Bølger! Man har aldrig fundet hendes Lig. Men jeg har saa tidt maattet tænke paa det stakkels Barn — ogsaa nu i Aften.«

En lille Taare blinkede i Fruens lange mørke Øjenvipper.

»Hvilket blødt Hjerte De har!« bemærkede Rasswitz igen meget træffende.

Og Etatsraaden tilføjede:

»Det blødeste i Berlin W. Hvad Følelse angaar, er hun uovertruffen!«

En kold en.

Jo, ser I, Venner, det var her paa en Bjørnejagt i Canada for saadan noget som fem Aar siden. Jeg samler jo, som I ved, paa Bjørneskind og jeg har da ogsaa faaet mig en pæn Samling. Men saa var det, at jeg gik hen og skød alle mine Kugler bort, og I kan tænke Jer hvilken forfærdelig Situation, da i det samme en vældig stor graa Bjørn viste sig, kun 50 Alen frem for mig. Uden at betænke sig, satte den i Løb ned imod mig, og jeg kunde se Mordlysten lue i dens smaa Øjne.

Jeg var naturligvis klar over, at min sidste Stund var kommen. Jeg havde nok Krudt i Bøssen, men altsaa ingen Kugler, og om noget Selvforsvar var der ikke Tale.

Medens det glubende Dyr nærmede sig, gik mine Tanker til Kone og Børn, og saa var det at Taarerne trillede ud af mine Øjne.

Nu maa I erindre, at det frøs en forskrækkelig Masse Graders Kulde, og saa opdager jeg, at Taarerne bliver til smaa Iskugler, som jeg vemodsfuldt staar og opsamler i min Haand. Og pludselig gik der et Lys op for mig — jeg maatte jo kunne bruge de smaa stenhaarde Iskugler som Projektiler mod det vilde Bæst, som nu ikke var mere end 6 Meter fra mig. Paa to Sekunder fik jeg hældt en Haandfuld frosne Taarer i Bøssemundingen — og et Sekund efter fik Bjørnen dette, jeg maa nok sige *glatte* Lag i Pelsen — ja, kære Venner, saa har jeg ikke mere at tilføje! — —

Sommerrevy-Figurer. II.

Tegning af AFZELIUS.

Klaus Berntsen.

Børnenes Side.

Hvorledes Fisken reddede Katten.

1. Fisker Jacobsen er ked af sin gamle Kat (han har nu aldrig været nogen Dyreven!) og skal nu ud og drukne Katten.

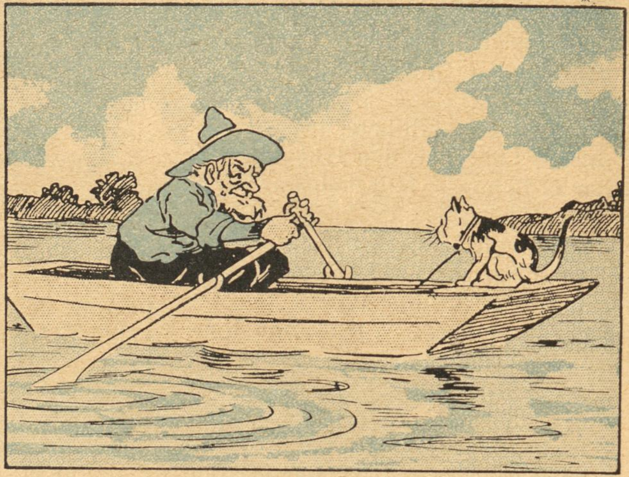

2. Den arme Mis sidder mismodig i Baaden med en stor Sten bundet til Halsen.

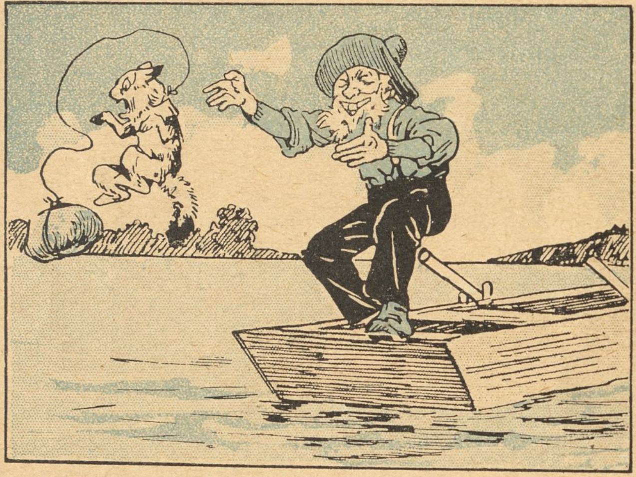

3. Herrut med Dig, raaber Fisker Jacobsen og slynger den rædselsslagne Kat ud i Vandet,

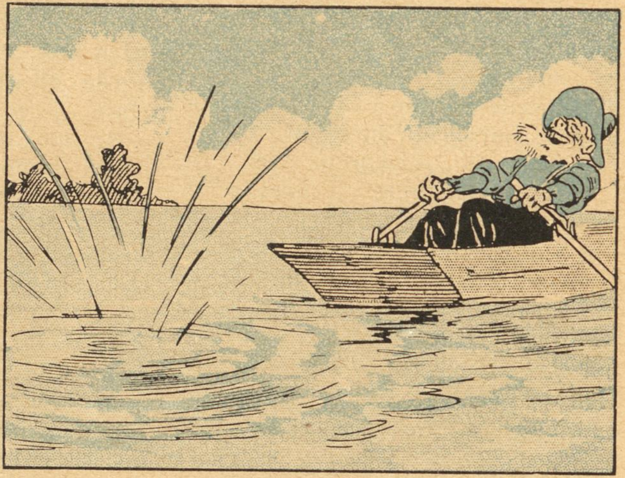

4. og leende af fuld Hals, glad ved at være bleven af med gamle Mis, vil Jacobsen ro hjemefter.

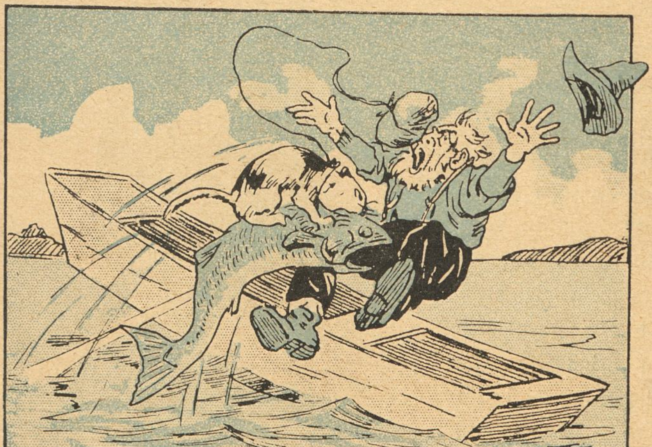

5. Men pludselig sker der noget mirakuløst, Katten er falden ned paa en stor Gedde, der flyver op over Vandet med Katten paa Ryggen —

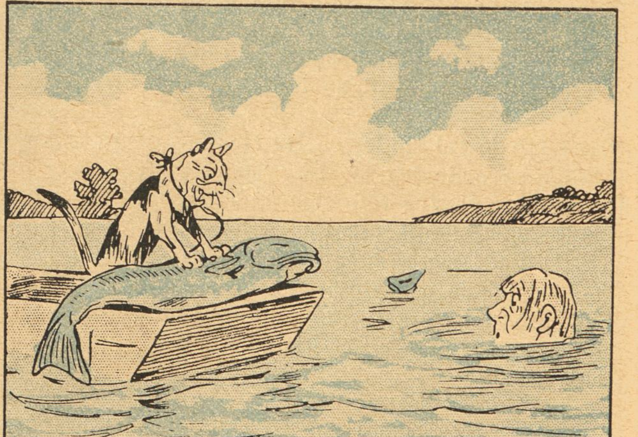

6. og lige i Hovedet paa Fisker Jacobsen, der dumper i Vandet, mens Katten grinende betragter ham, støttende sig til sin døde — skal vi sige: Redningsmand!

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØN's AKVAVITTER.

Det mystiske Tal

Amerikansk Sensationsroman.

(Illustreret af OSVALD JENSEN.)

»Det paastaar idetmindste Politiet«, svarede hun med et bittert Smil. »Man kan jo ogsaa myrde et Menneske paa den Maade, at man tvinger ham til Selvmord«.

»Har Flemming nogensinde talt til Dem om Frøknerne Maitland?« spurgte jeg efter at have faaet hendes Adresse.

»Jo, det var hans første Kones Søstre. Før han forlod Plattsburg, forsøgte han at laane Penge af dem.«

»Hvilket mislykkedes?«

»Den ældste Søster sendte ham telegrafisk et Afslag«.

»Endnu ét. Kender De noget til Tallet Elleve Toogtyve?«

»Det er f. Eks. mit Husnummer«.

Dette Svar var jeg ikke fattet paa. Betød det hemmelighedsfulde Tal denne Kones Husnummer, ja, saa var hendes Paastand med Hensyn til Schwartz sandsynligvis rigtig. Jeg kunde imidlertid vanskelig tænke mig denne tykke Mand med den mægtige Mave liste sig omkring for at sætte Sedler fast paa Hovedpuder. Havde Fru Flemming fortalt mig alt?

ELLEVETE KAPITEL.

Det var den sidste Aften Grethe var i min Broders Hus. Edith vilde ganske vist nødigt slippe hende, men Grete følte, at hendes rette Plads var hos Frøken Lætitia.

Det var en kold, regnfuld Majnat; vi sad ved Kaminilden og passiarede.

Edith gabede. »Jeg begynder at blive søvnig«, sagde hun. »Fred, gaa op og se om Børnene er dækket til. Jeg vil selv lægge mig lidt«. Med disse Ord vinkede hun til mig bag Gretes Ryg og lod os alene.

»Det er besynderligt nok«, sagde jeg, »jeg har endnu aldrig set Edith søvnig. Her maa vist foreligge et Komplot«.

»Hvordan da?« spurgte Grete og foldede Hænderne i Skødet, saa at hendes Forlovelsesring drillende blinkede mig i Møde.

De tror maaske, at jeg har noget at tale med Dem om, og deri tager De ikke fejl.

Jeg trak min Stol hen til hende, og vi sad nu et Øjeblik tavse.

»Heinz Wardrop var her sidste Nat«, begyndte jeg igen.

»Her?«

»Ja. Maaske var det urigtigt af mig, men jeg sagde intet om, at De var her«.

Hun saa paa mig med sine store, dybe Øjne. »Jeg har intet at skjule for ham«, sagde hun stolt, »og han behøver heller ikke at være bange for mig«.

»Jeg vilde tale med Dem, før De traf sammen med ham«, sagde jeg. »Endnu i Aftes trivlede jeg paa hans Ærlighed — men nu tror jeg virkelig, at han ikke ved noget nærmere om Deres Faders Død«.

»Og hvordan er det saa gaaet til med Perlerne, som han solgte i Plattsburg?« spurgte hun pludselig.

»Det Spørgsmaal vil han ogsaa nok kunne klare, Frøken Grete«, svarede jeg. Og til syvende og sidst — naar De elsker ham, saa er alt det andet jo ligegyldigt«.

Hun saa forbavset paa mig.

»Har han bedt Dem om at retfærdiggøre ham?«

»Aldeles ikke. Hvis De holder af ham, som en Kvinde holder af sin fremtidige Mand, saa gift Dem med ham og bliv lykkelig, hvis ikke — jeg be'r Dem, lad mig tale ud! Jeg har sat mig i Hovedet, om muligt, at rense ham for enhver Mistanke. Først naar det er lykkedes mig, vil ogsaa jeg træde hen foran Dem og lægge min Skæbne i Deres Haand.

Hun sad med sænket Hoved og blev skiftevis rød og bleg. Men saa kom ulykkeligvis Fred ind for at lede efter Tændstikker, og lidt senere Edith og Fru Butler. Aftenen forløb mat, og Klokken elleve gik Damerne til Ro. Fred og jeg blev siddende endnu et Par Øjeblikke i Biblioteksværelset; jeg fortalte ham om Eftermiddagens Begivenheder.

»Endnu en Kone!« udbrød han. »Hvem har saa skudt ham?«

»Schwartz«, svarede jeg bestemt.

»Selvmord«, erklærede han ligesaa bestemt.

Han lukkede nu alle Døre og Vinduer omhyggeligt, hvorefter han gik i Seng. Mit Soveværelse befandt sig lige over Biblioteksværelset, og paa den anden Side af Forstuen laa to sammenhængende Værelser, som beboedes af Fru Butler og Grete. Fred og Edith sov i en Sidefløj.

Jeg kunde selvfølgelig ikke straks falde i Søvn; min afbrudte Underholdning med Grete løb mig stadig rundt i Hovedet. Jeg tog saa en Bog, læste lidt og faldt omsider i Blund.

Pludselig vaagnede jeg ved, at en Haand gled hen over mit Ansigt. Jeg fo'r i Vejret — Haanden var forsvunden. Jeg sad stille som en Mus, men intet Fodtrin lod sig høre. Jeg gik saa ind i Forstuen, men da jeg ingen forefandt, beroligede jeg mig med, at jeg havde drømt, og satte mig gabende i en Stol. Imidlertid blev jeg fuldstændig vaagen og bemærkede nu, at en sødlig bedøvende Lugt opfyldte Værelset. Det steg mig til Hovedet, og pludselig gik det op for mig, hvad det var: Kloroform.

I samme Nu drejede jeg op for Lyset, kastede lidt Tøj om mig og bankede paa Gretes Dør. Den var imidlertid aflaaset, og jeg fik intet Svar — der var mistænkelig stille derinde. Nu gik jeg til Fru Butlers Dør, som stod halvt aaben. Et Blik paa den tomme Seng var mig nok; jeg ilede nu uden at betænke mig gennem Forbindelsesdøren ind i Gretes Værelse. Luften her var mættet med Kloroform; Grete laa tilsyneladende roligt sovende paa Sengen, et sammenfoldet Haandklæde var bredt ud over hendes Ansigt, og da jeg rev dette tilside, saa jeg, at hun endnu aandede ganske svagt, medens hendes halvt brustne Øjne stirrede mod Loftet.

Jeg rev alle Vinduerne op, vækkede Edith og min Broder og telefonerede til min Læge; hvad der hændte indtil han kom, kan jeg daarligt erindre; jeg ved kun, at vi forgæves tumlede med Grete, og at Fred bemærkede, at Sølvtøjet var urørt, men at Bagdøren til Køkkenet stod aaben. Omsider indtraf Doktoren, og efter mange Anstrængelser lykkedes det ham at bringe hende til Bevidsthed.

Først da faldt det Edith ind at se efter Fru Butler. Hun fandt hende ikke; jeg løb saa ned i Kælderetagen og derfra ud i Gaarden, hvor hun laa udstrakt paa Stenbroen i dyb Afmagt. —

Dette natlige Indbrud var os en Gaade. Ifald Grete anede

noget om de nærmere Omstændigheder, saa talte hun ikke om det; hvad Fru Butler angik, fik hun et hysterisk Anfald, blot man nævnede Ordet Indbrud.

Fred udviklede næste Morgen sin Mening om Sagen:

»Det skulde ikke undre mig, om Fru Butler har arrangeret hele Historien«, sagde han. »Et hysterisk Kvindemenneske kan man tiltro alt. Hvordan kan man komme ind gennem en indefra laaset Køkkendør?«

Efter min Mening var Indbruddet kun iværksat for at trænge ind i Gretes Værelse, hvor hendes Faders Papirer befandt sig. —

Ved Middagstid modtog jeg følgende Linier fra Lætitia:

Meget ærede Herr Knox!

Kom straks herud — der er foregaaet Ting af Vigtighed. Den gamle Gaas Heppie paastaar bestemt, at hun ikke har skubbet Sedlen ind under Mælkeflasken!

Jeg tog straks derud. Der var nu hengaaet ni Dage siden Johanna var forsvundet, og hvad havde der ikke tildraget sig i den Tid! Allan Flemming død og begravet; Borough-Banken krakket; Clarkson begaaet Selvmord; Wardrop stjaalet Perlerne; Flemmings anden Kone dukket op! —

Frøken Lætitia modtog mig i sit Soveværelse, hvor hun sad i en med Kattun betrukket, polstret Lænestol.

»Har han efterladt sig noget, Bæstet?« var hendes første Spørgsmaal.

»Kun lidt — muligvis kun Huset i Monmouth-Avenue. Jeg maa imidlertid desværre meddele Dem, at der har meldt sig en Enke i Boet«.

Hun aftog sine Briller, pudsede dem og satte dem atter paa Næsen. »Saa? Saa der eksisterer en Enke!« sagde hun uden synderlig Overraskelse. »Jeg troede ikke, at der fandtes andre Kvinder saa dumme som min Søster Martha. Noget nyt om Johanna?«

»Da jeg var her sidste Gang, troede De hende død. Har De forandret Mening?«

»Da De var her sidst, troede jeg saa meget. Som f. Eks. ogsaa, at Perlerne var stjaalne —«

»Var de da ikke det?«

»Nej«.

Hun ventede sagtens ikke, at jeg skulde tro hende; hvorfor hun saa udtalte sig saaledes, forstod jeg ikke.

Jeg gik imidlertid ikke nærmere ind paa Spørgsmaalet.

»Godt, det glæder mig, at det var en Fejltagelse«, sagde jeg kun. »Nu skal vi altsaa blot finde Frøken Johanna«.

»Hun er fundet«, sagde hun gnavent. »Derfor skrev jeg jo til Dem«.

»Er hun fundet?« næsten raabte jeg. »Hvad skal det sige?«

Hun trak et Stykke Papir frem af en Bog.

»Heppie fandt dette her under Mælkeflasken« oplyste hun og begyndte at læse for mig.

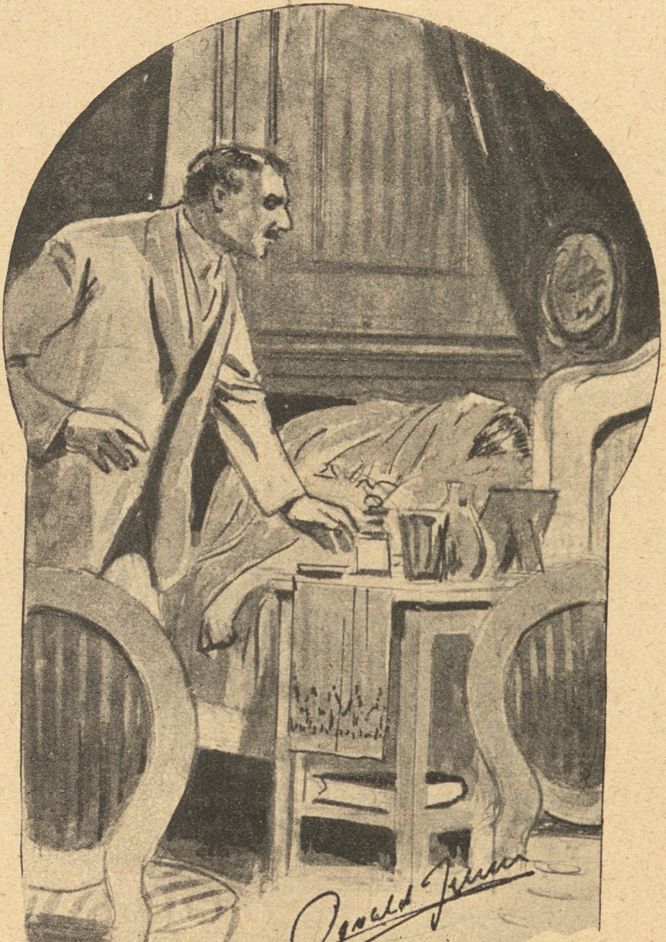

**Jeg ilede ind i Gretes Værelse.
Luften her var mættet med Kloroform.**

Indholdet var omtrent følgende: Den Skrivende vidste, hvor Johanna var. Hun var glad og tilfreds og havde først nu tilfældigt læst Avisberetningerne om sin Forsvinden. Mod en Betaling af 5000 Dollars vilde hun blive skaffet munter og glad tilbage. Beløbet skulde nedlægges i Maitlands Familiebegravelse.

»5000 Dollars er for meget«, erklærede den gamle Dame.

»Sagen forekommer mig lidet troværdig«, bemærkede jeg. »Under alle Omstændigheder vilde jeg ikke betale en Øre, før jeg vidste, hvem der har anbragt Sedlen her. Iøvrigt — her staar, at hun har læst Aviserne, men hendes Briller blev jo fundne i Biblioteksværelset!«

»Ganske rigtigt, Knox«, jeg havde ikke tiltroet Dem saa megen Forstand. Hendes Briller opbevarer jeg selv, og uden dem kan hun ikke se at klø sin Næse«.

Nu traadte Heppie ind; hun holdt Enderne af sit Skørt i Vejret og lod det først falde, da hun stod midt i Værelset. En Mængde forskellige Sager væltede ud paa Gulvet: En Natkjole, en Krave, et halvt Dusin Haarvalke, en Støvleknapper, et Jernbanekort og en ny sort Glachehandske.

»Hvorfra har Du alt det?« spurgte Frøken Lætitia i en truende Tone.

»Jeg fandt det alt sammen stukket ind under de uldne Sengetæpper. Hvis vi havde vasket Tæpperne i forrige Uge, som jeg vilde, saa —«

»Hold Mund«, afbrød Lætitia og vendte sig til mig: »Hvad mener De om alt det, Herr Knox?«

»Hvis dette tilhører Frøken Johanna, saa fremgaar det tydeligt, at hun ikke blev bortført, men nøje vidste, hvad hun gjorde. Ogsaa Jernbanekortet tyder paa en vel overvejet Plan. Saasnart vi finder ud af, *hvorfor* hun gik sin Vej, vil det ikke være vanskeligt at opdage hendes Skjulested«.

»Jeg forstaar ikke et Muk af det altsammen — Johanna plejede jo aldrig at have Hemmeligheder for mig«.

»Frøken Maitland«, spurgte jeg pludselig, »har De nogensinde hørt Tale om Tallet Elleve Toogtyve?«

»Om jeg har?« svarede hun. »I de sidste ti Aar har Negerbørnehjemmet opfodret nøjagtig ellevehundredeogtoogtyve Børn«.

Jeg trak paa Skuldrene, og da der i det samme blev meldt, at Bordet var dækket, gik jeg ind i Spisestuen. Jeg spiste alene. Bella vartede mig op.

»Sig mig, Bella, den Nat, hvor vi begge var alene i det Flemmingske Hus, hørte De da ingen løbe forbi Deres Dør?«

Hun saa stift paa mig. »Nej«, svarede hun, »jeg sov fast hele Natten«.

»De hørte altsaa heller ikke mig falde ned i Elevatoren?«

»Du gode Gud!« udbrød hun, »var det den, De faldt ned i!«

(Fortsættes).

Cirkus Beketow
København.

8. Maj til 7. Septbr.

Hver Aften Kl. 8.
Søn- og Helligdage Kl 4 og Kl. 8.
Største Kunstnerpersonale, der endnu har været i København.

Afbetaling.

Thomsens Magasiner for Elegant Herre- & Dame-Skræderi

Reel Behandling garanteres. Betalingsvilkaar efter Aftale.

Nicolaigade 13. Slotsgade 3. Ryesgade 128. Christianshavns Torv 6.

Colgate's

originale *amerikanske*

Cashmere Bouquet Parfume

tiltaler enhver.

Guds Fred paa Maskine.

1.
Vor Tid er en »Maskine« —
moderne Elektrik.
Saa sindrigt griber Hjul i Hjul —
Alt lystrer paa en Prik.

2.
Men at nu ogsaa *Kirken*
i Modens Fodspor sjokker
og giver Volt og Batterier
Bestillinger som *Klokker!*

3.
De næste Gang en Kabel
til Orgelpibe kæder
og smider Organisten ud
med samt hans Bælgetræder.

4.
Og lader Fonografer
istemme højt Tenor,
der ganske overflødiggør
de gamle Kirkekor.

5.
Skønt det er vist blasfemisk,
og sikkert Vrøvl, der bli'r:
For Fonografer spiller jo
kun »Valsemelodi'r.

6.
Lad Mekanik erobre
den allersidste Rest.
Det bli'r s'gu Sjov at høre paa
en flot, »elektrisk« Præst.

7.
Ja, smil, Pastor, men tænk paa
den mekaniske Soldat,
der løser Krigens Offer af —
og *hold Dig saa parat!*

8.
Du »Automaten« møder
med ufordulgt Foragt;
men imellem den og Menigheden
er der dog »Kontakt«.

9.
Ak, der er meget faa kun,
der røre vil en Mine,
om »Ordet« tolkes af en *Præst*
eller af en — *Maskine.*

10.
Det er en mægtig »Strømning«,
der skaber *dennes* Ord.
Og den har »Gnisten« — netop *den*,
hvorpaa at *alt* beror.

11.
Den mangler Hr. Pastoren,
Saa agtbar og saa from;
og derfor er din Kirke ogsaa
stemningsløs og — tom! *Skalk.*

Paa Privatbanen.

En Herre siger til Konduktøren: — Hvad var dog det for nogle Stød, det gav i Toget?

Konduktøren: Aa, det var kun Lokomotivføreren, der havde faaet Hikke, fordi han havde drukket koldt Øl.

En venlig Dame til Vogterdrengen:
— Hvad faar Du nu at spise til daglig, min lille Ven?
— Flæsk!
— Jamen, straks om Morgenen?
— Flæsk!
— Og til Middag?
— Flæsk!
— Og til Aften?
— Flæsk!
— Jamen, bliver Du da ikke træt af al det Flæsk?
— Træt? Jen ka' da aalle blyw træt a aa eed'!

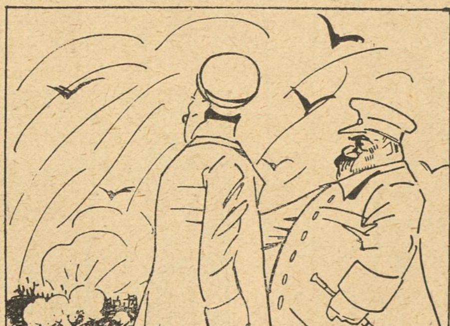

Bulgarofficeren: Det var dog en mærkværdig Bataillon dernede. Gang paa Gang har Tyrkerne slaaet den tilbage med Kuglesprøjte, Haandgranater og Kanoner; men bestandig kommer disse Mænd igen.

Hans Kollega: Ja, kære Kollega, Sagen er, at hele Bataillonen *bestaar af Handelsrejsende!*

Haarfint.

Lapsen: Er De *aldeles* sikker paa, at min Skilning er god?

Frisøren: Tja—? Der er ét Haar tilbage, ønsker De det til den ene Side eller til den anden?

Hos Tandlægen.

— Hvor meget koster det at faa trukket en Tand ud?
— 5 Kr. med Gas!
— Og hvor meget koster det saa med elektrisk Lys?

En bister udseende, elegant klædt Kone bliver paa Gaden antastet af en Bisse, der udbryder: — Goda', 13.
— Maa jeg bede Dem passe Dem selv!
— Ja, undskyld, jeg ta'r maaske Fejl, men ser De, ham 13, min gamle Krigskammerat, han lignede osse saad'n en mørk Sky, der var smækfuld af Uvejr.

EUROPAS SMILEBAAND

Dommeren (til Rovmorderen): Har De endnu et Ønske, saa sig frem.
Morderen: Ja, jeg vil *ogsaa* gerne have en Georgsorden!
(»Simplicissimus«.)

— Jeg havde ved Bordet paa den ene Side en Digter og paa den anden en Millionær.
— Hvad talte I da om?
— Med Digteren talte jeg om Penge, med Millionæren om Literatur. (»Life«.)

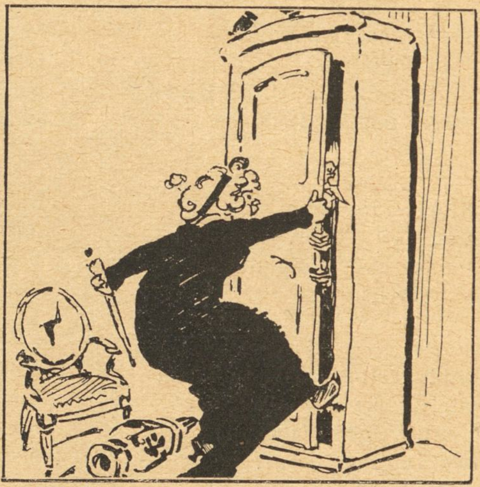

— Vil Du straks komme ud, Emil!
— Nej, jeg kommer *ikke* ud — jeg skal dog vise Dig, hvem der er Herre i Huset!
(»Le Rire«.)

— Men Hr. värd, värd! Där ä jü skäktor (Væggetøj) bakom tapeterna oppe i hele Våningen!! (Lejligheden).
— Bakom tapeterna — men hvad i herrans namn ska frun bakom tapeterna att göra?
(»Kurre«.)

Kapten Morgonstierna har vid en middag blifvit placerad mellan två damer, af hvilka den ena är änka och den andra har sin man i Indien.
Under middagen säger *änkan*: — Det är förskräckligt, hvad här är varmt!
Kaptenen, som förväxlat damerna svarar: — Åh, här är väl inte så farligt. Tänk på er man, han har det värra, han!
(»Kurre«.)

Michelin Cykleringe Kongelig Kvalitet. Folkelig Pris.

Rød Indmad

[23]/5. Nu beklager Jordemødrene sig over, at der fødes for faa Børn.
— Ja det er naturligvis kedelige Omstændigheder at praktisere under!

[28]/5. Den berømte Klovn *Lavater Lee* er bleven uhelbredelig sindssyg. Meddelelsen herom har gjort dybt Indtryk i Danmark, hvor han vil blive stærkt savnet og vanskelig at erstatte.
— Efter Forelydende befinder Hr. *Witzansky* sig udmærket.

[28]/5. *Gamle Kaptajn Weiss bliver 80 Aar i Dag. Der kan man se: Han har været i fire Slag og 18 Gange i Livsfare!*
— Ja, og to Gange færdig med fyrre!!

Hvad Forskel er der paa Københavnerkoret og en Rosportsmand?
— Det første er et rap Kor — den anden er Kapror.

[29]/5. Der meddeles i et Blad, at Raadhushavens Duer bliver stjaalne og stegte. Det var en værre And den. Hvad mon de har sagt til den Historie paa Raadhuset?
— Aa, — de unge Mennesker smilte, og gamle *Duer loo.*

[1]/6. Kong *Gustav* har været paa Besøg i København og flere Steder havde man saamegen Besvær med at forstaa hans højsvenske Sprog, at han jævnlig maatte benytte sig af Fingersproget. Da han om Søndagen spiste til Middag paa Amalienborg, rejste han sig pludselig op og gav sig til at »*kilde*« en af de kongelige Pærer, NB. i *Lyse*kronen.
Hvad mon han mente med det?
— Han har vel villet haft en *Lysekil.*

[2]/6 Fru *Prices* Afskedsforestilling paa det kgl. Teater formede sig som en Demonstration for hende og mod Teatret. Hvorfor lod mon Direktionen hende danse a'?
— Vides ikke. Men der er vel andre, som gærne vil have en *Price* paa *Slæbetov.*

Hvorledes skal man forklare Ordsproget »Stor Staahej for Ingenting«?
— Ved at fortælle om en Mand, der stjæler et Automobil for at skaffe sin Kone lidt Benzin til Handskevask!

[4]/6. *Olaf Poulsen* blev i Gaar paa Friluftsteatret modtaget med saa vældige Ovationer, at en hel Bisværm faldt til Jorden af Forskrækkelse.
— Naa. det var da *Bi-fald!*

[4]/6. Premierløjtnant *Hoeck* styrtede i Gaar ned med Flyvemaskinen »Maagen«, men slap heldigvis godt fra det. Det er ikke saadan at lege *Høg* over *Høg.*
— Nej, *Hoeck under Maagen* — det er jo lidt flovt!

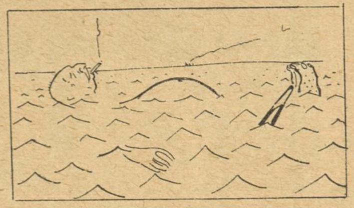

»Svømme« er ikke at »bade«,
saa talte den tørre Reol,
og blæste paa Børn, som glade
ønsked sig Søvand og Sol.
Selv kan han fornem og hoven gaa
i Vandet — for han svømmer oven paa!

[8]/6, Saa, nu skal der ogsaa være Rottekongres, og Festkomiteen med *Musmann* og *Rothenborg* i Spidsen arrangerer stor Middag paa *Fælle*-vejen. — Hvor mon Deltagerne skal bo?
— Paa Hjørnet af Bülows- og Gl. Kongevej; Ejendommen der er jo til Rotterne!

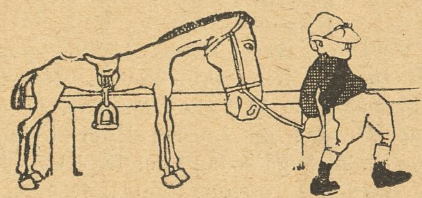

Knapt vænnet fra min Pa'taar
jeg ivrig med min Ma' gaar
til »Sport« i Ordrup »Tragaard«.
Jeg ingenlunde fragaar,
at som en Aligator
jeg jævnlig ganske bra flaar
Ordrups *Totalisator!*

Farvel o, skønne Aborrepark,
hvor jeg skrev mit Navn i Bark,
hver Aften, naar jeg gik hjem.
Du gav Rum for den *overjordiske*,
den berømte store nordiske
Kærlighed mellem el've og fem!
Hvilken Skæbne, der ej lod sig ane —:
en *underjordisk* blev din *Bane!*

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Redaktør *Axel Wessel* træffes paa »Ravnen«s Redaktionskontor, Nørre Farimagsgade 49, 2. Sal, Mandag, Tirsdag, Onsdag og Lørdag Eftermiddag fra Kl. 2—4 og Fredag Aften fra Kl. 7—9. »Ravnen«s Telefon: Central 1189.

Underofficeren: — Allerøverst kommer Hans Majestæt Kongen, saa kommer de højere Officerer, saa kommer vi, d'Hrr. Underofficerer, saa kommer d'Hrr. Officerers Hunde, og saa kommer I, Kraftidioter! Nedenfor Dig er der ingen Ting, absolut ingen Ting — undtagen Civilisterne, forstaar sig!

C. Kolding. Vi bringer her et Eksemplar blandt de mange, De har sendt os.

A. V. W. O. Den med Hunden er for stramtandet, og Papirkurven aad den med Hud og Haar!

Manden (som Aftenen i Forvejen har været fuld og endnu ikke er rigtig vaagen): Nu har jeg ringet stærkt i flere Minutter, og Pigen er endnu ikke kommen!

Højstærede *G. Lindberg*, Jagtvej. Det forbavser os, at Mandens Kone ikke gør Allarm. Men Batterierne er maaske i Uorden.

Johansen, Landskronagade. Her er Deres Historie. Belønningen kan De afhente paa Redaktionen.

Forskellen.

En engelsk Herre, som var paa Besøg i Amerika, nød megen Gæstfrihed hos en rig Mand i New York. Da han var i Færd med at tage Afsked, spurgte hans Vært ham, hvordan han syntes om Amerikanerne. »Jo, jeg synes meget godt om dem,« svarede Adelsmanden, »men alligevel, der mangler noget hos dem.« »Hvad er det,« spurgte Amerikaneren. »Det er Aristokratiet,« var Svaret. »Aristokratiet — hvad er det?« »Aristokratiet, Aristokraterne?« udbrød Englænderen overrasket. »Ved De ikke, hvad det er? Det er de, som — som ikke har nogen Beskæftigelse, hvis Fædre ikke havde nogen Beskæftigelse og hvis Bedstefædre heller ikke havde noget at tage sig til. Det er de, som, — ja, med eet Ord, det er Aristokraterne.« »Well,« svarede Amerikaneren roligt, »vi har Overflod af dem her, kun kalder vi dem ikke Aristokrater, — Vi kalder dem Landstrygere!«

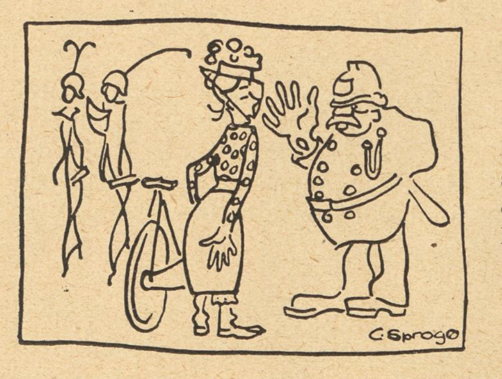

Betjenten (paa Østergade til den landlige Cyklistinde): — De maa ikke *trække* paa denne Side af Gaden!

Kære *Sprogø!* Deres Vittighed er noget vovet, men unægtelig ganske grinagtig. Imidlertid er det den moderne Streg i Deres Tegning, som har overvundet vore Betænkeligheder.

M. L. Hansen, Holger Danskesvej. Den lille Satire over Husværterne har været fremme før.

— Der skal Du se en Mand, som øver sig i at være Skolelærer!

Hr. *A. Gøtterf!* Hvis vi modtager Protestskrivelser fra Skolelærere, lader vi disse (baade Skrivelserne og Lærerne!) gaa videre til Dem!

Ida Jensen, Hilda L. E. L. De vil Tid efter anden se enkelte Dele af Deres Overproduktion i denne Rubrik. Men stop nu lidt for Tilførslen!!

Ros. Ikke rigtig morsom. Forsøg en Gang til.

Det strømmer ind med *Selvportrætter* fra denne Rubriks Bidragydere, men vi maa gøre opmærksom paa, at kun saadanne Ansigter, der besidder særegne Udtryk eller er set i Rembrandt-Belysning, kan vente Optagelse.

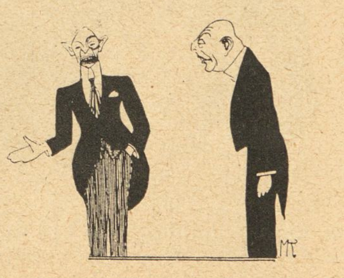

Tænk Dig Du, jeg havde i Nat en væmmelig Drøm. Jeg drømte nemlig, at jeg arbejdede!

Kære *P. M.* Hermed Deres adelige Herrer, i hvis Fjæs Modbydeligheden ved Tanken om at skulle bestille noget er levende afmalet!

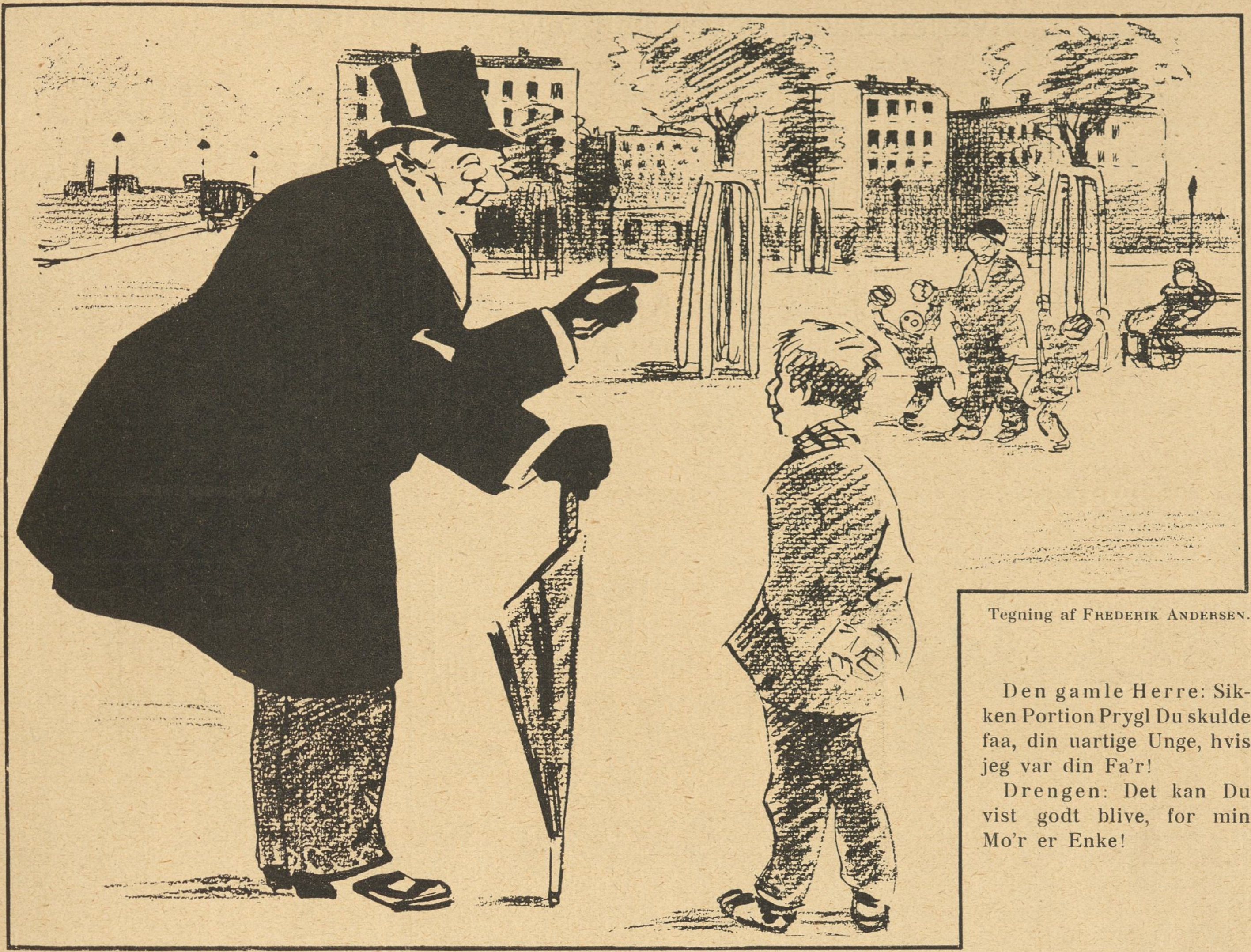

Tegning af Frederik Andersen.

Den gamle Herre: Sikken Portion Prygl Du skulde faa, din uartige Unge, hvis jeg var din Fa'r!

Drengen: Det kan Du vist godt blive, for min Mo'r er Enke!

Tegning af Sv. Ulrich.

Løven og Loppen.

1.

Mr. Dick i Afrika drog frem
og tog en Løve med sig hjem.
Den søgte ham at sønderrive,
fortabt tilsidst den maatte give.

2.

En Maanedstid gik rolig hen,
Mr. Dick kom saa paa Jagt igen.
En Loppe vild ham monne stikke
— men Loppen fanged han sgu ikke!

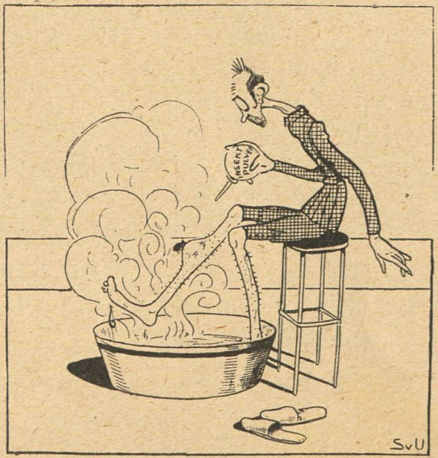

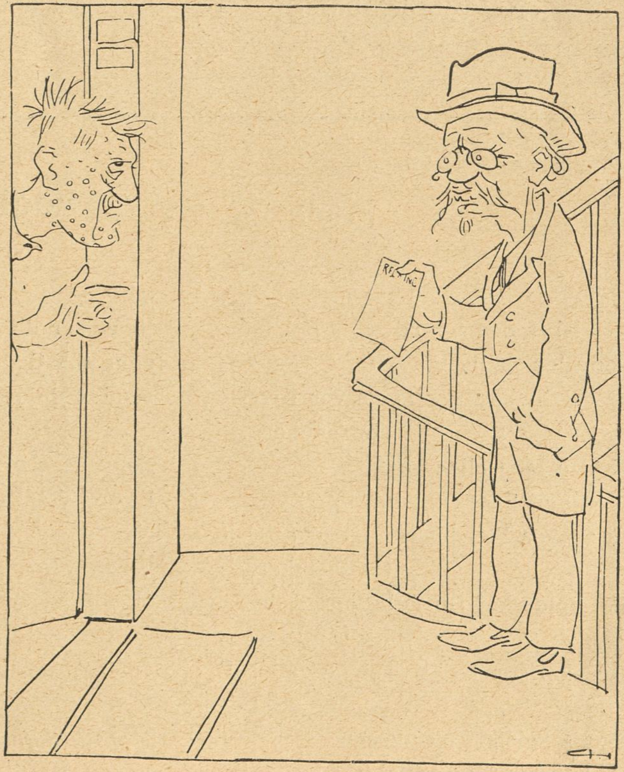

Tegning af Chr. Hoff.

— Nu har jeg været her med den Regning hver Dag i hele Ugen.

— Der er maaske en enkelt Dag, som passer Dem bedst.

— Ja, Onsdag.

— Godt, saa kom De kun hver Onsdag!

Hvorledes et Træben kan blive en Næringsvej.

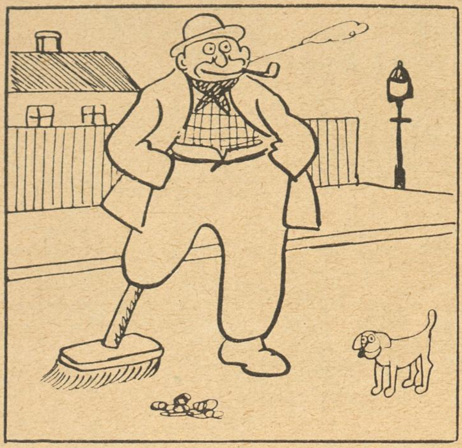
Gadefejer.

Leesvinger.

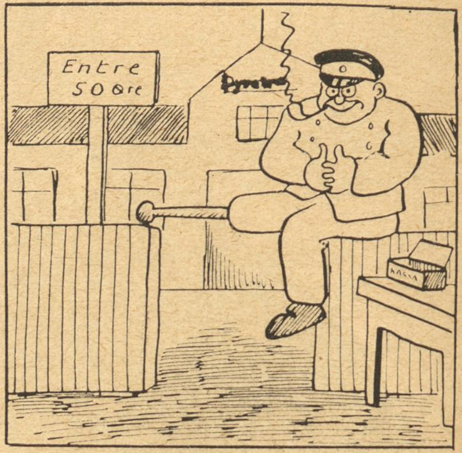

Tælleapparat.

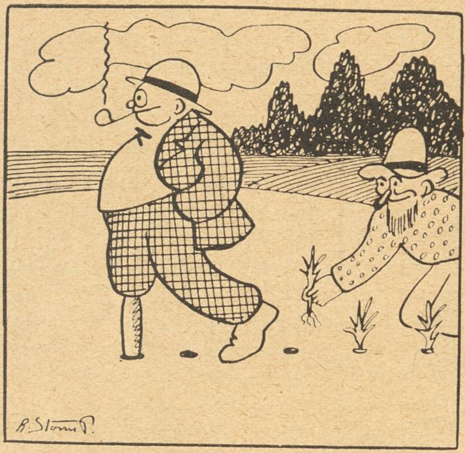

Hul-i-Jorden-borer.

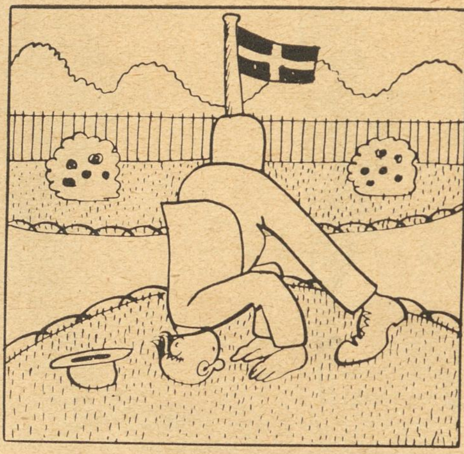
Flagstang i en Kolonihave.

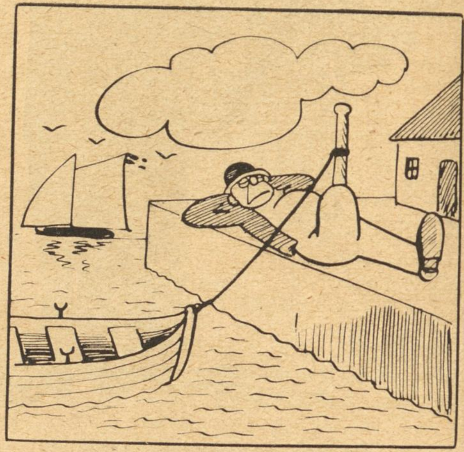
Fortøjningspæl.

Tegninger af R. Storm-Petersen.

Fodbolden leve!

(»Vi elsker vort Land«.)

1.

Vi elsker den Sport,
som den dejligste Sort
af de Glæder, der tager vor Krop og
vor Tanker.
Er Du lang eller kort,
kast kun Spørgsmaalet bort
her, hvor Vægten er lagt paa de smaa
Pusselanker.
En Bold skal Du købe og gi' den paa
Læ'ret,
Du skal sparke og »spæne«, til Du
taber Væ'ret —
under Skrigen og Skraal
skal Du sno Dig som Aal,
gør Du Maal, vil Du blive som *Høffding*
befaklet, beæret!

2.

Vi elsker de Spark,
som paa Gade og Mark
sender Bolde afsted og staar aldrig i
Stampe.
Selv den gærrigste Knark
i vor ny Idrætspark
giver Penge for spændende Englænder-
kampe.
Her jager de alle som Kat efter
Rotten,
er Dansken uheldig, saa bli'r der en
Spotten. —
Men er *Sofus* i Maal,
er det Maal som et Baal —
tidt og ofte er Skotten skam kommen ge-
valdig paa Potten!

3.

Vi elsker det Maal:
at se Lemmer af Staal,
at se Gutter, som rutter med Kraft
over Græsset.
Og naar *Wolle* gør Kaal
paa en Mand, sir' jeg Skaal,
og saa daaner Tribunen, der er saa
belæsset!
Er *Anton* i »Skuddet« og *Niels* paa sin
»Højde«,
har *Oscar* sin »Centring«, *Castella* sin
»Skøjte«. —
Well! Jeg si'r: never mind,
denne Kamp den er fein —
saa kan Dommeren gerne for mig staa
en Time og fløjte!

Bach.

Tegning af A Koch.

Fodbolden leve! Den ny Idrætsbane under en Englænderkamp.

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

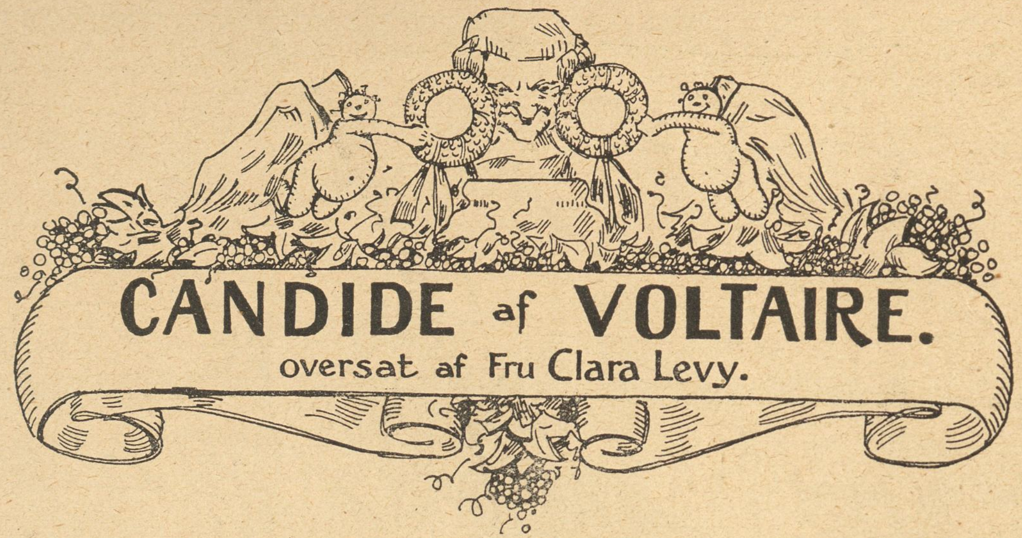

CANDIDE af VOLTAIRE.

oversat af Fru Clara Levy.

»De er altsaa Tysker?« spurgte Kommandanten ham paa hans Modersmaal.

»Ja, deres Højærværdighed,« svarede Candide.

Ved disse Ord kom de begge til at se paa hinanden i stor Forbavselse. En Følelse, de ikke kunde gøre sig Rede for, greb dem begge.

»Fra hvilket Sted i Tyskland kommer De?« spurgte Jesuitten.

»Fra det afskyelige Westfalen,« svarede Candide. »Jeg er født paa Slottet Thunder-ten-tronck.« —

»Ak, Himmel! er det muligt,« raabte Kommandanten.

»Hvilket Mirakkel!« raabte Candide.

»Er det virkelig Dem?« sagde Kommandanten.

»Det kan da ikke være sandt,« sagde Candide.

De faldt i hinandens Arme, de kyssede hinanden og græd begge heftigt.

»Skulde De virkelig, Deres Højærværdighed, være den dejlige Kunigundes Broder? De er altsaa ikke bleven dræbt af Bulgarerne. De er Hr. Baronens Søn. Og Jesuit i Paraguay! Man maa sandelig indrømme, at det er en underlig Verden, vi lever i. Pangloss, Pangloss, hvor vilde Du ikke have glædet Dig, dersom Du ikke var bleven hængt!«

Kommandanten gav sine Negerslaver og paraguaiske Tjenere, som havde skænket Vin for dem i Krystalbægere, et Vink om at de skulde gaa.

Han takkede Gud og den hellige Ignatius tusinde Gange. Han trykkede Candide til sit Hjerte; deres Ansigt var badede i Taarer.

»De vil blive endnu mere forbavset og ude af Dem selv,« sagde Candide, »naar jeg fortæller Dem, at Deres Søster, som De havde troet var bleven sprættet op af Bulgarerne, lever i bedste Velgaaende.«

»Hvor er hun da?«

»I Deres Naboland hos Hs. Excellence Statholderen af Buenos-Aires. Og jeg er egentlig kommen hertil for at kæmpe imod dem«.

Alt hvad de sagde hinanden i den lange Samtale gjorde det vidunderlige mere vidunderligt. Deres Sjæle var paa deres Læber, i deres Øren og Øjne.

Da de begge vare Tyskere sad de længe til Bords, medens de ventede paa Hs. Højærværdighed den øverste Pater. Og imidlertid fortalte Kommandanten den kære Candide sin Historie.

FEMTENDE KAPITEL.

Hvorledes Candide kom til at slaa sin elskede Kunigundes Broder ihjel.

»Jeg skal aldrig saa længe jeg lever, glemme den forfærdelige Dag, da jeg saa min Fader og Moder blive dræbt og min Søster skændet. Da Bulgarerne vare dragne bort, kunde de ingen Steder finde min højtelskede Søster, men min Fader, min Moder, jeg, to Tjenestepiger og tre Smaadrenge, som ogsaa var blevne dræbte, blev lagte paa en Kærre for at blive begravede i et Jesuitterkapel, som laa to Mil fra min Faders Slot.

En Jesuit stænkede os med Vievand; det var forfærdelig salt, og jeg fik nogle Draaber i Øjnenene. Den hellige Fader lagde Mærke til, at mine Øjenlaag dirrede en Smule; han lagde Haanden paa mit Hjerte og mærkede, at det slog, der blev sørget for mig, og efter tre Ugers Forløb skulde man ikke tro, at jeg havde været syg.

De ved selv, Kære Candide, at jeg var meget smuk og jeg blev efterhaanden endnu smukkere, derfor fattede Hs. Højærværdighed Fader Croust, Husets Prior, den største Hengivenhed for mig; han gjorde mig til Novise, og nogen Tid efter blev jeg sendt til Rom. Jesuitternes General vilde gerne hverve unge tyske Rekrutter. Paraguays Herskere antog kun nødtvungent spanske Jesuitter, de holder mere af fremmede, fordi de mener, at de bedre kan herske over dem. Jeg blev af Hs. Højærværdighed Jesuitternes General anset for værdig til at arbejde i denne Vingaard. En Polak, en Tyroler og jeg rejste herover. Straks efter min Ankomst opnaaede jeg den Ære at blive Underdiakon og Løjtnant; nu er jeg Oberst og Præst.

Vi skal nok tage eftertrykkelig mod Kongen af Spaniens Tropper; jeg indestaar for, at de ikke alene skal blive slaaede tilbage, men ogsaa faa Kirkens Band over deres Hoveder. Forsynet har sendt Dem hertil for at hjælpe os dermed.

Men er det virkelig sandt, at min elskede Søster Kunigunde er her i Nærheden hos Statholderen af Buenos-Aires?«

Candide forsikrede højt og helligt, at det forholdt sig saaledes. Og atter begyndte deres Taarer at flyde.

Baronen kunde ikke blive træt af at omfavne Candide han kaldte ham sin Broder og sin Befrier. »Maaske, min kæreste Candide,« sagde han, »kan vi sammen trænge sejrrigt ind i Byen og bringe min Søster Kunigunde med os tilbage.«

»Det er ogsaa mit højeste Ønske,« sagde Candide. »Jeg vilde have giftet mig med hende, og haaber endnu at komme til det«.

»Din uforskammede Tølper,« svarede Baronen, »vil Du have den Frækhed at ægte min Søster, som har seksten Ahner! Jeg synes, det er dristigt, at Du understaar Dig til at tale til mig om et saa frækt Forehavende.«

Candide sad som forstenet.

»Men Deres Højærværdighed, Alverdens Ahner kan i dette Tilfælde ikke komme i Betragtning. Jeg har revet Deres Søster ud af en Jødes og en Inkvisitors Arme; hun skylder mig stor Taknemlighed og hun vil ogsaa selv ægte mig!

(Fortsættes.)

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GENUINE
LUND^s-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Arb. Ligkistemagasin.
55, Vesterbros Torv 55.
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET“
Prinsessegade 49, Kbh. C.

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faas overalt
à 25 Øre.

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

Køb RAVNEN

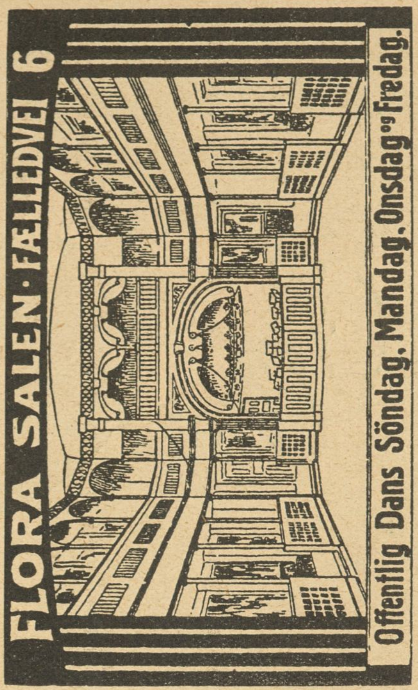

Glem ikke at se til Dyrene!

Tivoli.
Sommersæson fra 7. Maj til 14. September 1913.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkestret og Promenadeorkestret. Hver Uge: Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.
Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

TIVOLIS
Salonkeglebane
anbefales. **Hyggelige Lysthuse for Familier og Selskaber.**
Proper og billig Servering.
Indgang fra Tivoligade.
P. SVENDSEN

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN

Tegning af Svend Ulrich.

Ved Nationalforeningens Aarsmøde forlangte Kontorchef i Sundhedsbestyrelsen, *Johansen*, at der skulde foretages en videnskabelig Undersøgelse af Sanatoriebørnenes Kost. Kontorchefen erklærede, at Børnene spiste altfor meget og kun opnaaede at levere god Gødning!

Scene fra A/S »De danske Sanatorier og Gødningsfabriker«.

RAVNEN

Nr. 25. Torsdag, den 19. Juni 1913

Tegning af Axel Nygaard.

Damen: Uforskammede! Hvor tør De vove at kysse mig!
Herren: Ja, undskyld, Frøken, men Toget kører nu, og min Kone er ikke kommen — —!

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

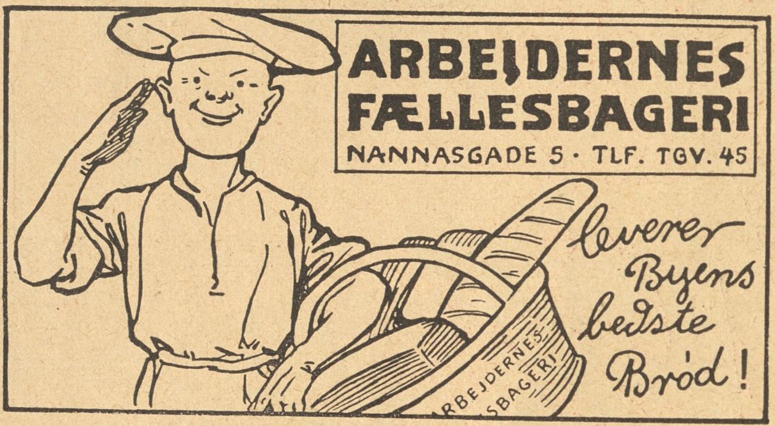

Glem ikke at se til Dyrene!

PIANOER

i Leje 4-6-8-10 Kr. mdl.
Ved senere Køb godtgøres den betalte Leje.

HARMONIUMS

3-4-6-8-10 Kr. mdl.
Ogsaa for Udenbyesboende!

Frederiksborggade 36, Kbh.

Egne Piano- og Orgelfabriker i København og Aarhus.

Winther

Tivoli.

Sommersæson fra 7. Maj til 14. September 1913.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkestret og Promenadeorkestret. Hver Uge: Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.

Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

TIVOLIS Salonkeglebane

anbefales. **Hyggelige Lysthuse for Familier og Selskaber.**

Proper og billig Servering.

Indgang fra Tivoligade.

P. SVENDSEN

Danske Sct. Hans-Orme.

Som Ormegaard betragtet er Danmark et velsignet lille fedt Land, hvor alt Kravl, der kan krybe og gaa, har betydelige Chancer for at naa til Tops. Et lidt slimet Underlag, en Krop, som formaar at sno sig i de rette Bugtninger, specielt overfor alt, hvad der lugter af *Hof* — mere behøves ikke for at bringe en dansk Orm op paa de rigtige Morbærblade.

Hvis Ormen kan faa Folk til at tro, at den er *et Lys,* er alle Veje til jordisk Herlighed den aaben, og denne Egenskab erhverves i de fleste Tilfælde gennem et stort, gyldent Arvelod, et fedt Embede og mange skinnende Kors og Stjærner.

»Ravnen« har hermed den Fornøjelse i sit Sct. Hans-Numer at præsentere sine Læsere et lille typisk Udvalg af danske Orme.

Der er først *Præste-Ormen,* glindsende af Snob-Fedt, lysende af Selvbehagelighed og lønnet med et halvthundred Tusind om Aaret.

Præstesnobben har den besynderlige Specialitet at lyse Guds Fred til Kanonernes Torden, og det generer aldeles ikke den dekorerede Orm, at hans Herre og Mester, Jesus, prædikede Broderskab og Fred mellem Menneskene — Krudt *fenger!* raaber Præsteormen, befæst vor Ormegaard med alle tænkelige Mordredskaber og slaa Fjenden ned, saa opnaar Du den rette Salighed! Amen! mumler alle Officers-Ormene.

En af Landets ældste og mest sejglivede Orme hedder *Estrup.* Han er fra *Ormen hin langes* Tid og er saa stokfuld af Konservatisme og Privilegier, at han ikke kan levne selv den mindste Plads af sit store Gods til de Arbejdere, som saar og høster for ham.

Denne Godsejer-Orm indtager en Hæderplads i Landstinget, hvor han vrider sig i vildt Raseri, hvergang der er Tale om Frihed og Fremskridt, og saa latterligt det end lyder, bestemmer denne Orme-Olding fra Fortiden endnu den Dag i Dag et Partis Taktik og Tænkemaade.

En af hans Beundrere hedder *Bauditz.* Han er en ualmindelig kras Orm og bevæger sig paa sit Kaalblad med en pragtfuld Blanding af pertentlig Jovialitet og pavelig Utilnærmelighed.

Lever indenfor en lille privat kinesisk Mur, hvor han har gjort sig det til Specialitet at tage Folk i Skole. Denne mægtige Orm bruger Pen, Bøsse og Spanskrør med samme Virtuositet, og med en Streg over et Stykke Papir forhindrer han mange Tusind fattige Skolebørn i at faa sig et sundt og rensende Øresundsbad.

Denne store Pædagog og Hygieiniker burde udryddes.

Stærk Ormethe anbefales.

En mærkelig Orm, som lever for at udsuge Arbejdere og undergrave Fagforeninger. Et Par Gange om Aaret kommer Ormen *Hauberg* frem i Nærheden af Ved Stranden, hvor han har indrettet sig en stor Lock-out-Kaserne.

Inde mellem Bladene paa en Tarifprotokol glider denne uhyggelige Orm frem og tilbage, ledende efter *Konfliktmuligheder,* og naar en saadan er funden, sætter Arbejdsgivernes Orm en galdegrøn Plet som Mærke, hvorefter den gaar »i Arbejde«, krympende sig for hver en Tomme, den maa trække sig tilbage.

Det ender i Reglen med, at Ormen maa æde den galdegrønne Plet i sig igen — og dermed er desværre Muligheden for et nyt Konfliktpunkt givet.

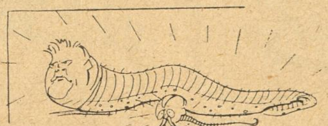

En stor, stærktlysende, blødt glidende, tyst virkende Sct. Hans-Orm, der gør i politiske Lavrbær og bestandig graver smaa Faldgruber for sine Modstandere, som kan tilhøre forskellige Fløje og Partier, ganske som Markedet byder.

Var i sin Tid stærkt inde med den store *Midgaardsorm* og bærer paa sig som Minde om ham et lille Insekt, der tilhører en endnu lavere Kaste end Ormenes.

I-C-Ormen er fuld af dansk Usundhed, skjult under et hvidt Slips og to Forglemmigej'er i Øjnenes Sted. Under Paaskud af at være sand, fædrelandsvenlig og folkekær smyger denne Orm sig ind i godtroende Menneskers Sjæl og afleverer med degnemæssig Salvelse en Bunke sukret Gift, der virker opløsende paa den eller dem, han gyder den ud over.

Vælger i Reglen den langsomtvirkende Gift, dels fordi den ligger hans Naturel nærmest, dels fordi han har *Tiden* for sig.

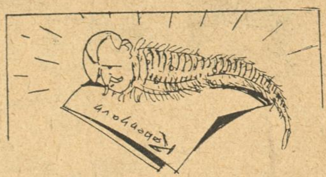

Det er en lækker Orm! Bilder sig ind at være et Lys, har ogsaa Pære, men uden Gnist. Fører en stærkt tvivlsom Tilværelse paa et Blad, der er gennemsivet af Polemik-Smuds og viser sig helst paa Politikens Grøftekanter efter Solnedgang. Ernærer sig paa ynkelig Vis ved at krybe for Magthaverne, hvor disse saa findes og hvor urimelige deres Adfærd end er, altid parat til at lave Bæ, saasnart Ordet *Socialisme* nævnes. »Kultorvets Lygtemand« vil snart være udgaaet, slukket af en vældig Frihedsbølge, og alt hvad denne Galdeblære har udrettet vil uvægerlig blive til — Ormeføde!

Sommerrevy-Figurer. III.

Tegning af H. Haarløv.

Kommandør Georg Brandes.

Lille Pytte og hans Legetøjs-Kamerater.

Børnenes Side.

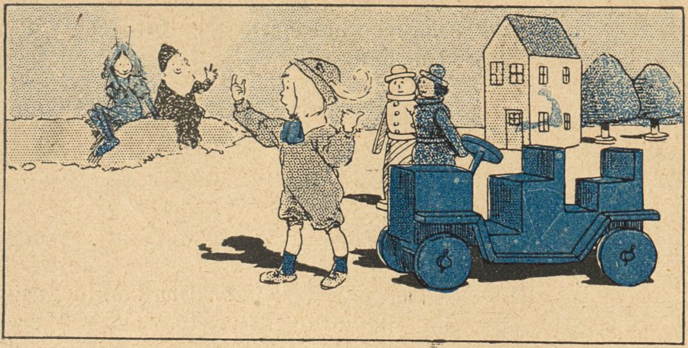

1. Vel mødt igen, lille Pytte! I Dag skal Du nok ud med dit ny Legetøjs-Automobil, og »Narre-Peter« og Nissefa'r skal naturligvis med!
Bare det nu maa gaa godt!

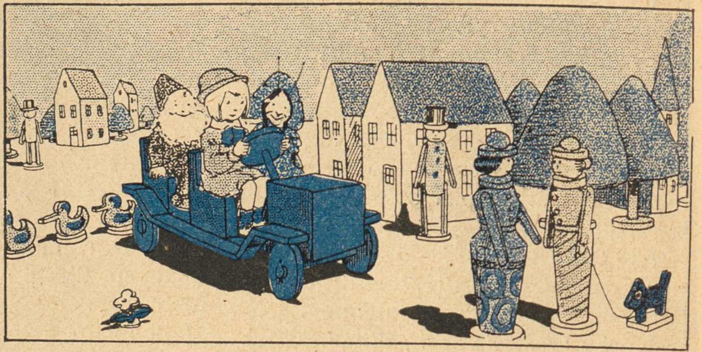

2. Med Pytte ved Styrehjulet gaar det ganske godt fremad gennem Legetøjsbyen. Nu gælder det bare om at komme udenom de to passiarende Damer!

3. Boms, Kakkelovn! Der ligger begge de fornemme Legetøjsdamer, som Nissefa'r sender et Par trøstende Ord, mens Lænkehunden skælder Pytte ud!

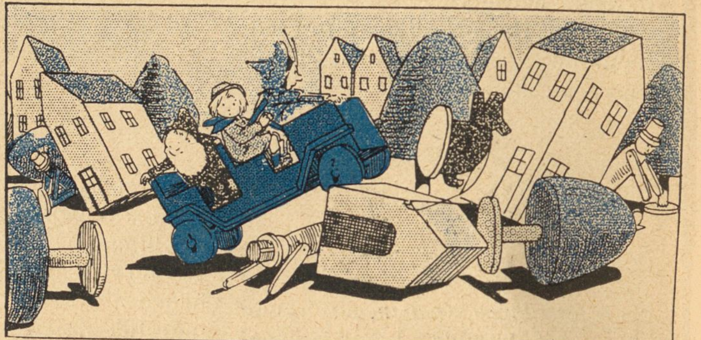

4. Men det blev meget værre endnu! Her skal I se hele Byen og flere af dens Indbyggere vakle og vælte som ved et Jordskælv!

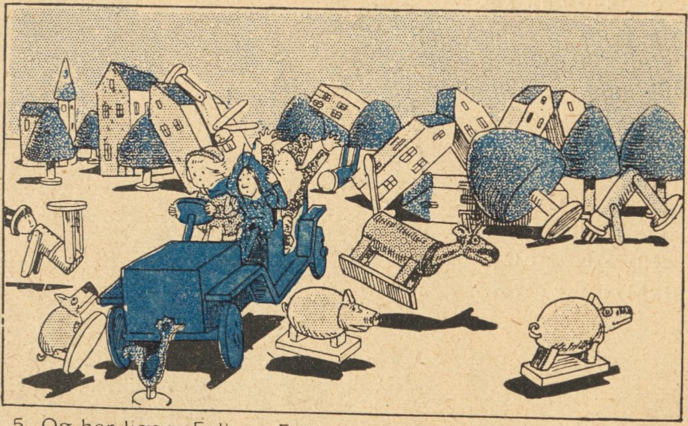

5. Og her ligger Folk og Fæ i en syndig Pærevælling, medens Automobilet stønnende fortsætter sin Rædselsfart.

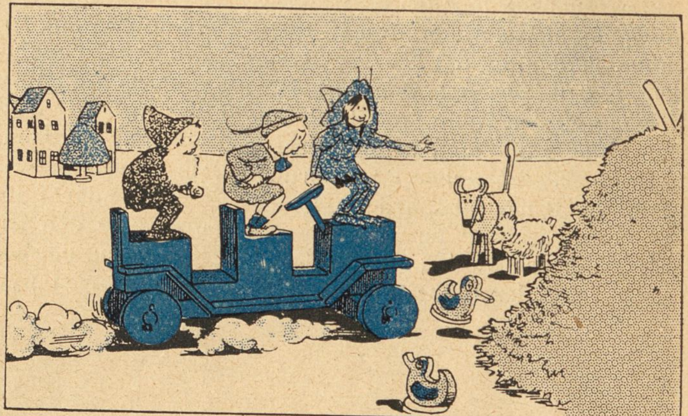

6. Saa viste der sig en Høstak, som Automobilet fløj lige henimod, og vi ser nu de tre Gutter forskrækket afvente Sammenstødet.

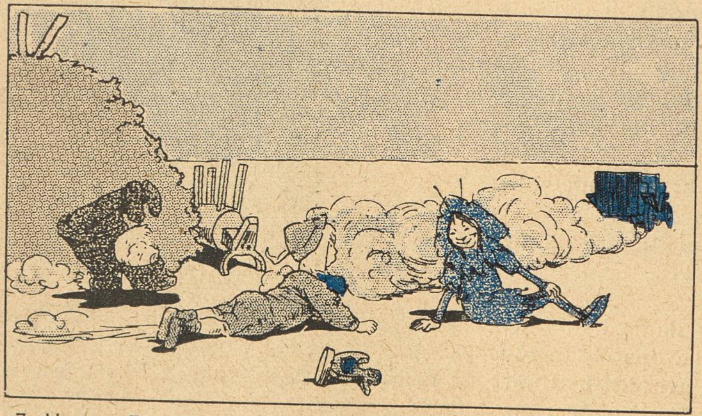

7. Her er Resultatet! Og saa slemt er det, at baade Hjorten og Anden besvimede af Skræk!
Men i det fjærne farer Automobilet afsted for fuld Kraft — og det standser ikke paa denne Side af Korsør!

Tryllehaanden.

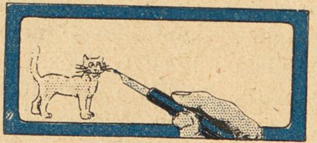

1. Se, se, en sød lille Missekat,

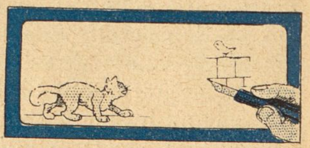

2. der straks er parat ved Synet af Fuglen

3. Men netop som Katten springer paa, har Tryllehaanden tegnet et skærmende Bur omkring den lille Fugl!

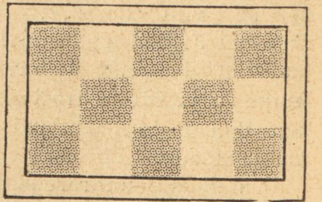

C. B. Møller & Co.s Cigaretter

Hævet over enhver Konkurrence:
Rose No. 101.......15 Stk. 10 Øre
Zouav a la Algier .15 » 10 »
Monaco med Kork 10 » 10 »
etc.

Det mystiske Tal

Amerikansk Sensationsroman.

(Illustreret af Osvald Jensen.)

Forskrækket over sine Ord tav hun pludselig.

»De har altsaa hørt det og dog sovet hele Natten«, sagde jeg venligt. »Bella, her stikker noget under. Bare det ikke er Dem, som har været ved Skrivebordet i Herr Flemmings Værelse for — skal vi sige, at søge efter Frimærker. Naa, bring mig saa en Kop Kaffe.«

Hun var bleven ganske bleg af Skræk, og hendes Hænder skælvede, idet hun tog min Tallerken bort. Da Kaffen omsider kom, var det Heppie, der brummende serverede den.

»Bella siger, hun har traadt forkert paa Foden«, oplyste Heppie knurrende.

TOLVTE KAPITEL

Jeg kom noget forsinket tilbage til Byen og fandt Wardrop og Burton ventende paa mit Kontor. Havde Wardrop forekommet mig forandret for to Dage siden, saa var han nu ligefrem skrækindjagende. Han saa sygt paa mig — Burton sad dinglende med Benene paa Skrivebordet.

»Wardrop paastaar, at han er bleven forrykt«, begyndte Burton. »Han husker ikke engang, at vi har været Skolekammerater. Hans Nerver er kaput, men vi vil give ham nye — ganske som man spænder nye Strænge paa et gammelt Klaver.«

»Burton vil have mig til en Læge«, tog Wardrop Ordet. »Syg er jeg ikke, kun —« Han forsøgte at tænde en Cigaret, men Tændstikken faldt ud af hans skælvende Fingre.

»Det anser jeg ogsaa for det bedste«, erklærede jeg.

Vi begav os altsaa til Dr. Anderson, med hvem alt var aftalt. Lægen viste Wardrop ind i et Slags Undersøgelsesværelse, forat han kunde aftage Frakke og Krave.

Lægen kastede et Blik paa en Seddel, han holdt i sin Haand.

»Jeg tror nu at have sammenstillet Spørgsmaalene rigtigt«, sagde han. »Selvfølgelig ligger alt dette ganske udenfor Rammen af min Virksomhed, Herr Knox. Selve Ideen til Experimentet stammer fra Münsterberg; jeg har et Par Gange havt gode Resultater. Allerførst maa jeg foretage en korporlig Undersøgelse af Herr Wardrop, og naar jeg ringer, maa en af de Herrer komme ind. To Personers Tilstedeværelse vil sandsynligvis kun gøre ham urolig.«

»Knox har her Forrangen«, mente Burton.

Undersøgelsen varede kun kort, og da jeg traadte ind i Konsultationsværelset, stod Wardrop ved Vinduet og saa ned paa Gaden. Lægen stak mig en Seddel ud, paa hvilken der stod:

»De Spørgsmaal, der nu kommer, gaar ud paa at prøve Tankeforbindelserne. Pas paa Længden af Tidsrummet mellem Spørgsmaal og Svar. En længere Tøven betyder altid et Forsøg paa at skjule.«

»Tag Plads her, Herr Wardrop«, sagde Lægen nu og skød en Stol hen til ham. Saa satte han sig lige overfor ham, medens jeg tog Plads ved Siden af Patienten, saaledes, at jeg nøje kunde iagttage Wardrops Ansigt og en hver af Specialistens Bevægelser. Paa Bordet stod et elektrisk Apparat, der lignede et lille Ur.

»Deres legemlige Tilstand, Herr Wardrop, er som sagt udmærket, og Ideen med Hensyn til at De er sindssyg, kan De fuldstændig slaa ud af Hovedet. Vi tør imidlertid ikke holde os til Legeme og Hjerne alene; Deres Nervesystem er oprevet, og derpaa maa vi rette hele vor Opmærksomhed. Sæt nu denne Tragt for Munden, saadan som jeg gør, og naar jeg saa raaber noget til Dem, saa raab De saa hurtigt som muligt de Ord eller Begreber ind i Tragten, som Deres Tanker sætter i Forbindelse med det, jeg sagde. Siger jeg f. Eks. »Larm«, saa vil Deres første Tanke være »Gade«, »Musik«, »Tromme« eller lignende Begreber, som forbinder sig med Ordet »Larm«. Pas saa paa!«

Til en Begyndelse faldt Wardrops Svar øjeblikkelig. Paa »Lys« svarede han »Lampe«, paa »Berøring« — »Haand«, og paa »Burton« — »Mand«. Nu fulgte »Automobildroske«, og efter en næppe mærkelig Pause kom Svaret »Vej«. Det begyndte at dæmre for mig, hvilke Muligheder dette Forsøg bød.

»Skrivebord« — »Pen«.

»Pibe« — »Røg«.

»Hoved«. Efter en Pause fulgte i usikker Tone Svaret »Haar«. Men Tankeforbindelsen lod sig ikke trænge tilbage, thi som Svar paa det følgende Ord »Is« gav han »Blod«, hvorved han utvivlsomt endnu tænkte paa det foregaaende Ord »Hoved«.

Jeg lyttede aandeløst til denne Tvekamp, medens Viseren paa det urlignende Apparat angav Tiden, der forløb mellem Spørgsmaal og Svar. Wardrops Øjne flakkede nervøst omkring.

»Varmt« — »Koldt«.

»Whisky« — »Glas«.

»Perler«. Et Øjebliks Tøven, saa »Æske«.

»Automobildroske« igen — »Nat«.

»Skud«. Efter en Pause »Revolver«.

»Nat« — »Mørke«.

»Blod« — »Hoved«.

»Rejsetaske«. — Han svarede »Tog«, men som Svar paa det næste Ord »tabt« gav han istedetfor det nærliggende »fundet« Ordet »Dame«. Han besad ikke tilstrækkelig aandelig Smidighed, til at rive sig løs fra Tankeforbindelsen med »Rejsetaske«. Ordet »Dame« hørte derhen. »Mord« gav »død«, men det straks efter følgende Ord »Skud« gav »Trappe«.

Jeg tror, at fra nu af var Wardrop paa sin Post, men hans Anstrengelser for at skjule Sandheden, forlængede Tidsrummet mellem Spørgsmaal og Svar. Klart og tydeligt følte jeg nu, at Allan Flemmings Enke havde haft Ret; hendes Mand var bleven skudt fra et Baghold. Men af hvem?

»Slag« gav »Stol«.

»Forsvundet« lynsnart »Rejsetaske«.

Hurtigt efter hinanden fulgte nu følgende Ord:

»Bank« — »Note«.

»Dør« — »Laas«.

»Penge« — »Breve«, aabenbart uden Sammenhæng. Wardrops Modstandskraft tog af. Paa det næste Ord »Trappe« svarede han »Ar«, og da var han fuldstændig faldet sammen. Jeg kunde læse i hans Sjæl; han saa for sit indre Øje Schwartz med Arret tvers over den hæslige Pande!

Prøven fortsattes.

»Mel«. Efter to Sekunders Tøven, som for at samle

Kræfter efter den udstaaede Skræk, kom han med Svaret: »Brød«.

»Træer« — »Blade«.

»Nat« — »Mørke«.

Nu fulgte en lang Række Ord, som intet sagde mig, tiltrods for at Lægens Øjne funklede af Iver. Saa kom igen Ordet »Rejsetaske«, og dennegang svarede han »gul« i Stedet for »Dame«. Efter det næste Ord »Hus« faldt »Gæst«. Det slog mig, at han med dette Svar tænkte paa mig, da den forbyttede Rejsetaske, som han endnu havde i Tankerne, befandt sig i min Besiddelse. Hurtigt som et Lyn fulgte dernæst Ordet »Gæst« fra Doktoren. »Breve« kom det tøvende fra Wardrop.

»Ældre« — »Schwartz«.

»Lagerbygning« — »Gaard« — uden tilsyneladende nærliggende Grund.

»Elleve toogtyve« — »C« var Svaret, som fulgte uden ringeste Tøven.

Elleve toogtyve C! Han røbede ikke ved ydre Tegn, at hans Ord indeholdt noget bemærkelsesværdigt, og jeg tvivler om, at det sælsomme i hans Svar overhovedet kom til hans Bevidsthed. Jeg fik det Indtryk, at han gentog noget, som han øjensynlig havde glemt; som om Nummeret med samt sin Forbindelse havde slumret i hans Underbevidsthed og først nu gennem Psychosen kom op paa Overfladen; saadan noget lignende, som om én sagde »a« — »b« — og en anden uden Reflektion fortsatte: »c«.

Psychologen tog Tragten fra Munden og kvitterede Wardrop; hvorefter han gennemgik Svarene sammen med Burton og mig.

»Ja, mine Herrer«, begyndte han omsider, »Sagen saa til en Begyndelse slem nok ud for Wardrop. Pengene forsvandt ud af hans Hænder, han havde samme Morgen en Strid med Flemming i »Den hvide Kat« og han forlod Klubben for at finde en Læge i Stedet for ganske simpelt at slaa Allarm. Men to Mennesker handler under Trykket af én pinagtig Situation ikke ens. Lad os nu se lidt paa Resultaterne. Efter Ordet »Hoved« fulgte i Løbet af fire femtedel Sekund »Haar«, og det næste: »Is« gav »Blod« til Svar. Dette beviser intet, han forsøgte kun, at undgaa Ord, som var ham ubehagelige. Saa tilraabte jeg ham Ordet »Rejsetaske«, og efter en Pause svarer han »Tog«. Det næste Svar — paa »tabt« — røber, hvad der inderligt beskæftiger ham: i Stedet for »fundet« siger han »Dame«. Deraf kan drages den Slutning, at han enten er bleven bestjaalet af en Dame eller bilder sig dette ind. — Saa kommer vi til »Skud« — »Trappe«, hvor findes Trappen i »Den hvide Kat«?

»Jeg hørte igaar om en hemmelig Trappe, der fører op til et af de øverste Værelser«, sagde jeg.

Doktor, for Himlens Skyld, hvad betyder: Elleve Toogtyve c?

Doktoren lo: »*Der* maa vi saa holde Udkig efter den Skyldige«, sagde han. »Videre: »Trappe« — »Ar«; er det ikke betegnende? Tankernes Sammenhængen er her klar nok: et Ar er saa paafaldende, at det først af alt trænger sig frem i hans Erindring.

»Schwartz!« udbrød Burton forfærdet. »Doktor, for Himlens Skyld, hvad betyder »Elleve Toogtyve C?« »Det, mine Herrer, maa De selv finde ud af. — Kort sammenfattet stiller Sagen sig saaledes for mig, at Wardrop mener sig bestjaalet for sin Rejsetaske af en Dame. Tre Gange siger han »Breve«, som Svar paa »Portvej«, »Gæst« og »Penge«. Var der nogen Gæst i Bellwood, da alt dette gik for sig?«

»Ja, jeg.«

»Bød De ham Penge for at faa visse Breve udleverede?«

»Nej.«

»Gav han Dem Breve til Opbevaring?«

»Nej, kun den Rejsetaske, som var bleven tilbage i Stedet for hans egen.«

»Lukket?«

»Ja. — Død og Pine! — Jeg gad vide, om der er noget i den! Mindst to Gange var han nede i mit Værelse den Nat, han overgav mig den.«

»Den har nok indeholdt Breve«, bemærkede Lægen tørt.

»En Ting har jeg ikke rørt ved«, fortsatte han, »og jeg tror heller ikke, Herr Wardrop har haft noget at gøre med den: den gamle Dames Forsvinden. — Naar jeg skal sige min Mening om Sagen under ét, saa bliver det den, at Wardrop er uskyldig i Mordet, men at han ved, eller tror at vide, hvem Morderen er. Ligeledes skjuler han noget, som staar i Forbindelse med visse Breve. Han er ingen Forbryder, men det, der næsten er værre — en ynkelig Svækling.«

Hermed var vor Mission hos Lægen tilendebragt, hvorfor vi takkede og tog Afsked.

TRETTENDE KAPITEL

Samme Aften fortalte jeg Grete, hvad der havde tildraget sig i Bellwood.

»Saa er jeg sikker paa, at Tante lever«, sagde hun lettet. »Hvad kan hun dog have haft for! Maaske —« »Maaske?«

»Hun har laant min Far en stor Sum Penge«, fortsatte Grete rødmende, »men vovede ikke at sige det til sin Søster. Disse Penge maatte skaffes tilveje inden Tante Lætitia fik noget at vide derom, men saa gik Borough-Banken istykker — og Beløbet kunde ikke tilbagebetales. Formodentlig er hun flygtet af Angst for Tante Lætitia.«

»Maa jeg gøre Dem et Spørgsmaal?«

»Ja?«

»Har De nogen Anelse om, hvem der har kloroformeret Dem inat?«

(Fortsættes).

Et moderne Fængsel.

Mel.: Langt ud i Skoven laa et lille Bjerg.

1.

Langt udi Nyborg ligger der
et Hus,
Som til moderne Fængsel
skal bru's;
Det blir uhyrligt,
Helt eventyrligt.
Er Dagene lange,
Saa faar hver Fange
Lov til i Fæl'skab
At modtage Selskab.
De faar ej Lussing,
Siger Hr. *Fussing* —
Fængslet ligger langt udi
Nyborg.

2.

Klokken otte Aften bli'r der
Bostonbal,
Som vil slutte med et let
Champagneknald,
Og er det fodkoldt,
Spiller man Fodbold,

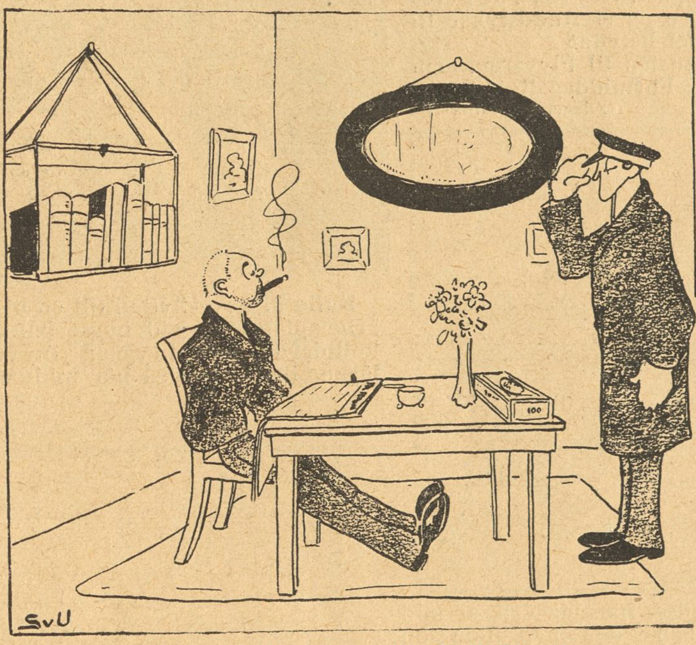

Passer det Dem at spille Fodbold nu?

De faar Cigar til
Og Billiard til;
Paa Dagens Gerning
Spiller de Tærning,
Mod saad'n't Fængsel
Har man da Længsel —
Fængslet ligger langt udi
Nyborg.

3.

Fortidsbrixen var en ækel
»svimmel« Seng
Fangerne nu sover blødt i
Himmelseng.
Torsdag er Frida',
5 Retter Midda',
Nyborg Orkester
Spiller til Fester.
Snaps maa man prisgi',
Soda med Whisky
Faar de ej sjælden
Bragt ind i Cellen –
Fængslet ligger langt udi
Nyborg.

4.

Er en Fange musikalsk og literær,
Faar han hundred Bøger og et fint
Klaver.
Adgang til Gaar'en
Ligefra Mor'en,
Søbadekysthus,
Have med Lysthus,
Biltur (en go' Fart)
»W C« (men Topart)
Smoking til Festbrug,
Ridedragt til Hestbrug —
Fængslet ligger langt udi Nyborg.

5.

Fangerne faar daglig sendt Avi-
serne
Og de sidste Moder fra Pariserne,
De kan, det ve' je'
Gaa paa Kome'je,
Sangen forynger,
Herold han synger,
Olaf og *Adam*,
Martinius' *Madam*
Og *Ellen Price*
Kunsten skal vise —
Og Fængslet ligger langt udi Nyborg,

6.

Tænk, at der i Nittenhundredtretten
gi'es
Saadn' et sjældent Cellefangeparadis!
Opsynet sukker,
skeler og mukker,
Øjet de lukker,
Ydmygt de bukker.
Tisker og smisker,
Sagte de hvisker:
Statens Forvalter
Han gør »Anstalter« —
Leve Fængslet langt udi Nyborg!

Robert Bly.

Konen (til Manden, der er ved at efterse en Bøsse): Pas no po, Knud, vi har dov saa tidt hørt, at en tom Bøsse ka' gaa av!

I Landsbyskolen.

Læreren: Svar mæ no blot ærli' og oprejti, som do vild' svaar jen a' di' Kammerater. Naar Jens no spur: Hans, er'ed dæ, der haa' gjor'ed. Hva vild' do saa saj?

Hans (brølende): A vild' saj Hold Kjæft!

EUROPAS SMILEBAAND

Den Fremmede: Jeg ser, Hr. Vært, at Deres Søn har bundet en Pølse og et Rundstykke til sin Drage. Hvad skal det betyde?
Værten: Det er Frokosten til Flyveren, som passerer her forbi hver Formiddag Kl. 10.

(»Fliegende Blätter«.)

Kalle är öfverflyttad till en utanför civilisationen befintlig arbetsplats och vid bogserbåtens synnerligen hårdhändta kollidering med bryggan (Broen): — »Fan också att dom lägger bryggorna så här midt ute i sjön!«

(»Strix«.)

— Den goda törsten, den har jag ärft af min far. Men pengarna att släcka den med, dom söp han redligen opp själf.

(»Kurre«.)

— Ja, der kan ikke være Tvivl! Den unge Værtinde er forelsket i mig! Nu har hun under det kogte Kalvehjærte lavet et Spørgsmaalstegn af brunede Kartofler!

(»Meggendorfer Blätter«.)

— Men tänk om ditt förhållande till flickan haft följder (fik Følger).
— Det var ingen risk (Risiko) ty i så fall, förklarade hon, kom hon att ta livet av sig.

(»Søndags-Nisse«.)

Rød Indmad

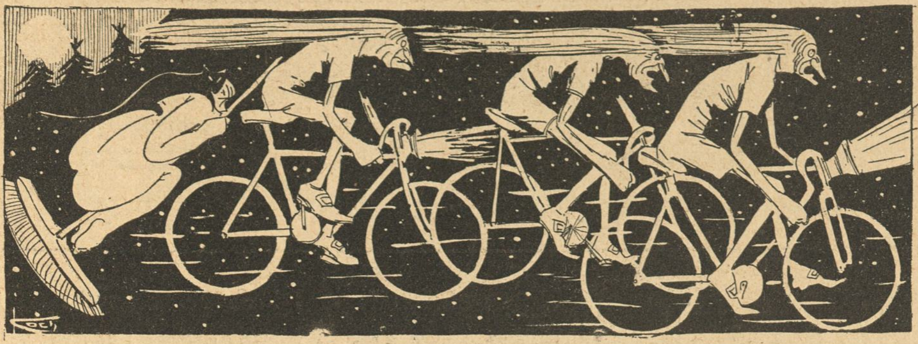

I Bloksbjærgkoret man nu *Kosteskaftet* meget sjældent finder,
de gamle Hekse farer flot afsted — lig moderne *Cyklistinder!*

Herlige Sommernat,
Puslen i Skov og Krat,
Bort fra det lumre København!
Og hver en munter Glut
drømmer, at hun til Slut
faar sig en »Boston« med en Faun!

Hvor mon der bliver mest Ballade her i Byen Sct. Hans Nat?

— Vel sagtens i Sct. Hansgade!

Familie Journalen og *Ørholms* Papirfabrikker er jo begge nedbrændt.

— Ørholm var jo ikke saa ung mere, men Familie Journalens Papirfabrik var jo i sin bedste *Aller*.

Det kongelige Teater venter sig et Overskud næste Aar.

— Mon? — Underskudet er *under Weiss.*

— Det er nok de unge Højremænd, som holder Møde herinde ved Siden af. De bestiller ikke andet end at raabe Hurra.

— Hurra, det er ikke noget Udraab, det er Højres Program!

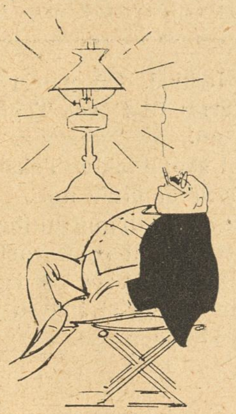

8/6 Den er go' med »Det danske Petroleumsaktieselskab«, der giver 125 pCt. Udbytte. De Aktionærer er jo nogle rene Aladdiner.

— Tja, de er Herrer over Petroleumslampens Aand!

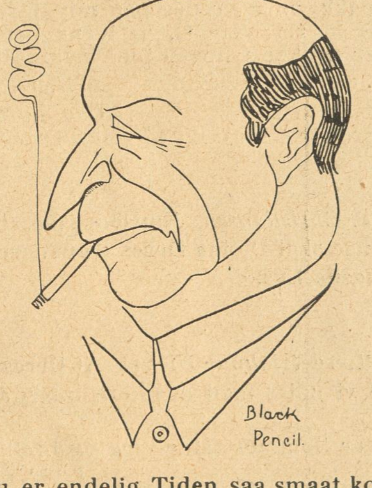

Nu er endelig Tiden saa smaat kommen, da Dr. *Mantzius* begynder at tænke paa at trække sig ud af al scenisk Virksomhed. Hvad mon der saa bliver tilbage af ham?

— *Den gamle Præst?*

9/6. At lave Blyant i Danmark er godt,
Det sætter os helt i Humøret,
»*det danske Blyant*« er en godt Ide,
Det lægger vi os *bag Øret.*

Den nye Strandvej tog Helgolands Plads,
Skønt Vikinger skreg »La falde« —
Men ved Kalkbrænderiet de dem føler tilpas,
Det kan man et »Vandheld« kalde!

10/6. Det var en farlig Børnehjælpsdag den! Paa en Gang blev jeg omringet af otte kvindelige Røvere, der hver holdt en Bøsse rettet imod mig. *Saa* overgav jeg mig!

I Friluftsteatret har *Olaf* Sukces,
Der møder hans Venner paa Rad,
Men *Træerne* syn's de'en skidt Ide,
De savner nemlig Fru *Blad.*

12/6. Nu kommer Hr. *la Cour* ved det meteorologiske Institut med den overraskende Meddelelse, at hele Sjælland ligger og vipper!

— Den Opdagelse maa da være gjort under en Brandstorm!

LIND-HANSEN
ILLUSTRATIONS-ANSTALT
KØBMAGERGADE 67 69 : TELEFON BYEN 566 v.
CLICHEER·KATALOGER REKLAMER·TEGNINGER.
ILLUSTRATIONER AF ENHVER ART.

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

en gros. Hoved-Depotet
„Français".
16, Lille Kongensgade 16.
Gummi- & Hygiejne-Lager.
Diskret Dame- & Herre-Expedition.
en detail. Forlang Prøver og Prisliste.

Forlov- elsesringe 14 & 18 Karat.
Th. Halgreens
Specialforretning.
Gothersgade 34, ligefor Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres Ikke. Forretningen etableret 1880.

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Redaktør *Axel Wessel* træffes paa »Ravnen«s Redaktionskontor, Nørre Farimagsgade 49, 2. Sal, Mandag, Tirsdag, Onsdag og Lørdag Eftermiddag fra Kl. 2—4 og Fredag Aften fra Kl. 7—9.
»Ravnen«s Telefon: Central 1189.

Adolf J., Clemensgade, Aarhus. Tak for de kønne Ord! Vi deler naturligvis ganske Deres Begejstring for *Voltaires* »Candide«, der utvivlsomt er en af Verdensliteraturens Perler, hvis djærve Vid ethvert sundt Menneske maa fryde sig over.

Med dette Selvportræt fulgte følgende Skrivelse:

Aarhus. Idet jeg takker Dem for Optagelsen af min Tegning i Bladets Nr. 21, sender jeg hermed mit Selvportræt, som jeg ogsaa haaber at se i »Ravnen«. Det bemærkes, at Portrættet er tegnet lige efter, jeg havde læst den sidste Ravn!

Alene for denne Kompliments Skyld faar jeg vel Tegningen optaget!!

Ærb. *Hans Sørensen.*

Da vi intet har at indvende mod Hr. Sørensens *Udtryk*, er han hermed indlemmet i »Ravnen«s sjældne Galleri af Selvportrætter.

K. L., Jagtvej. De nærer Frygt for, at Teksterne til Deres Tegninger ikke er gode nok og foreslaar, at vi eventuelt skal skaffe bedre Tekster, hvis da *Tegningerne* er gode nok.

Saamegen Fordringsfuldhed har ganske gjort det af med vort ellers ret haardhudede Hjærte, og De skal i en nær Fremtid faa et Par af Deres Produkter i »Ravnen«.

Sig til Storm-Petersen, at han endelig ikke maa vredes paa mig, fordi jeg har været saa fri, at tegne ham! — Det er ikke i nogen *ond* Mening!!!

Venligst
Hilda Larsen
Vesterbrogade 35.

P. Christiansen, Nansensgade. Inden længe skal De faa Deres Kunstværk for Dagens Lys.

Kære *Hjalmar Nielsen*. Af Deres Vise vil vi nøjes med at citere følgende:

Hver Sommer falder jeg og brækker mine Ben
over gamle Brosten, det er en nydelig en.
30 Gange er jeg paa Hospitalet bragt,
det maa De gerne sige jeg har sagt.

Disse fire Linjer forklarer nemlig, hvorfor Deres Vers har saadan nogle slemme Fødder.

E. O. Vi kan saa godt forstaa, at De ikke vil nævnes som Ophav til den pragtfulde Tegning! Naa, vi kan jo sætte den anonym!

— Naar Deres Datter kun faar et Tusind for hvert Aar hun fylder, synes jeg hun er temmelig ung til at gifte sig.

Moderen: — Saa tag mig, jeg er 45 Aar.

R. J., Frederikssund. Vi er ganske fortryllet baade af Tegning og Tekst! Et andet af Deres indsendte Arbejder vil i en forholdsvis nær Fremtid faa en Hædersplads i »Ravnen«.

— Naa, har Du Paraplyen med, som Du laante sidst af mig?
— Næh, den har jeg laant Møller.
— Det var kedeligt, for ham, som jeg har laant den af, siger, at ham der har laant ham den, vil have den igen.

E. S. Maribo. Ved Lejlighed!

S. A. R. Nu er »Serien« vist forbi, og vi takker for udmærket Medarbejderskab!

Tegning af Poul Corona.

— Op med 5 Øren her!
— Jamen jeg har ikke danset!
— Det er ligemeget — *De sveder!*

Tegning af A. Koch.

— Jeg skal paa »Bakken«, saa jeg vil raade Dig til at veksle den paa Torsken, Du fik, med en 5 Krone-Seddel!

Kom, Karoline, kom —
med Kærlighedens Gnommotor
vi flyver et Par Mil mod Nord,
og havner ved »det grønne Bord«
blandt Bakkefolkets glade Kor!

Tegning af R. Storm-Petersen.

— Je' er godt dækket. Je' bor her paa Fællejen, saa je' har baade *Kost* og Logi!

12 Ravne gratis!!

Abonnenter, der tegner sig for Juli Kvartal, kan — saalænge Forraad haves — faa samtlige Numre af »Ravnen« i det ny Format (12 Eksemplarer ialt) *gratis* udleverede i Ekspeditionen, Nørre Farimagsgade 49. St.

Abonnér paa »Ravnen«, *som illustreres af 26 af Landets bedste Kunstnere og skrives af de vittigste Penne.* Trods den enestaaende Stofmængde er Prisen kun 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre pr. Numer!

Obs! I Juli Kvartal paabegyndes en glimrende, spændende fransk Roman.

Tegning af Bent Cramer.

Herren: Du skal ikke tage Dig det nær, at Mary har bragt Sladder til Torvs om Dig.

Damen: Nej, det gør jeg hellerikke, det ærgrer mig bare, at jeg ikke kan finde paa noget ondt om hende!

Sankt Hans Nat.

1.

Luegyldne knitrer Flammerne fra Baalene i Natten.
Røgen snor sig i Spiraler,
som mod Hvælvet lydløst stiger!
Skæret fra de røde Gløder falder over Par, som springer,
duver, vugger sig og svinger
gennem Dansens Riger!

2.

Det er Aarets bedste Timer, disse korte, sølvblaa Stunder,
som i Nat har gæstet Verden,
fyldt af blid, hengiven Ynde!
Engen er et Tryllerige — og i Skovens Tempelkammer,
mellem slanke Bøgestammer,
er der bredt en Hynde!

3.

Kom! Vi slænger os derude! ser mod Himlens blege Sletter,
drømmer ungt og længselsvangert
Livets lykkeligste Drømme!
Kom! Vi svinger os i Dansen i de slørbehængte Enge,
hvor fra Violiners Strenge
bløde Toner strømme!

4.

Og vi lover her ved Baalet, som i favnhøj Vildhed knitrer,
Tro mod Livets lyse Magter,
Had til alt, som vil os binde!
Og i Overmod vi breder Armene imod den blege,
saa uendelige vege
Nat, som snart skal svinde!

5.

Og saa hænder det — hvem véd det — at vi fyldes af et Vemod,
som med Graad vort Øje dugger
og igennem Sjælen rinder — — —
Og vi bøjer os til Siden, lidt forknytte og forstemte,
mod en Favn, hvor tidt vi glemte
alle triste Minder!

6.

Dette Vemod, denne Søgen mod en Favn, hvis Glød vi elsker — — —
disse taageslørte Enge,
disse Baal, som favnhøjt stiger,
er den sølverblaa Sankt Hansnat: Kvintessentsen af en fager,
gylden Sommertid, som drager
gennem Nordens Riger!

Hans Laursen.

Hvordan man presser Citronen!

Tegning af Chr. Hoff.

De forenede Bryggeriers CENTRAL HVIDTØL- Ren fyldig Maltsmag SKIBSØL- Udpræget Skibsølstype

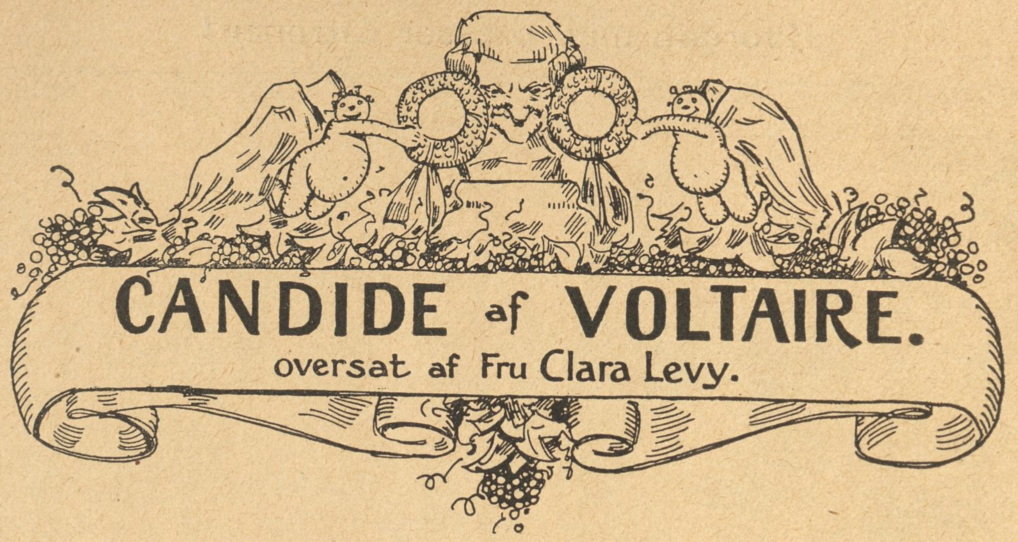

»Magister Pangloss har altid lært mig, at alle Mennesker er lige, og det er ganske bestemt, at jeg gifter mig med hende —«

»Det skal vi dog faa at se, din Skurk,« svarede Jesuitterbaronen af Thunden-ten-tronck. Og han gav ham med det samme et dygtigt Slag oven i Ansigtet med den flade Klinge. Candide drog sin Kaarde og jog den lige til Heftet i Jesuitterbaronens Liv. Men da han trak den dampende Kaarde ud. brast han i Graad.

»Ak, min Gud,« sagde han, »jeg har dræbt min Herre, min Ven og Svoger. Jeg er det bedste Menneske af Verden, og dog har jeg allerede myrdet tre Mennesker. Og af de tre var de to Præster!«

Cacambo, som havde staaet Vagt udenfor Løvhytten, kom nu løbende.

»Nu maa vi forsvare vores Liv til det yderste,« sagde hans Herre til ham, »Der kommer uden Tvivl snart nogen ind i Løvhytten, og saa maa vi i det mindste sælge vort Liv saa dyrt som muligt.«

Men Cacambo, som havde været i værre Knibe før, tabte ikke Hovedet, han tog Baronens Jesuitterkjole, kastede den over Candide, gav ham den Dødes trekantede Hat paa, og fik ham op paa Hesteryggen — alt i et Øjeblik.

»Nu afsted, Herre,« sagde han, »De vil af alle blive taget for en Jesuit, der bringer en vigtig Melding, og inden de kan sætte efter os, er vi allerede over Grænsen.«

Inden han havde talt ud, jog han allerede afsted i Forvejen, medens han raabte paa Spansk; »Plads! Plads, for Hs. Højærværdighed Obersten!«

SEKSTENDE KAPITEL.

Hvorledes det gik de to Rejsende med to Piger, to Bavianer og de vilde Folk, som kaldes Langørerne.

Candide og hans Tjener var allerede over Grænsen og endnu havde ingen i Lejren opdaget den tyske Jesuits Død. Den betænksomme Cacambo havde været saa forsynlig at fylde sin Randsel med Brød, Chokolade, Frugt og nogle Potter Vin. Paa deres andulusiske Heste var de hurtigt naaede dybt ind i et fremmed Land, hvor de hverken kendte Vej eller Sti. Endelig saa de en smuk Eng, som var gennemskaaret af lange Aaer, ligge for deres Øjne. Her lod de Rejsende deres Heste græsse. Cacambo raadede sin Herre til at spise og foregik ham selv med et godt Eksempel.

»Vil Du have, at jeg skal spise Skinke,« sagde Candide. »Jeg har myrdet Baronens Søn og er fordømt til aldrig mere at faa den skønne Kunigunde at se. Hvad Glæde har jeg af at forlænge min sørgelige Tilværelse, naar jeg maa henslæbe den langt fra min Elskede i Anger og Fortvivlelse? Og hvad tror du Tidsskriftet »Trevoux« vilde sige til det?«

Medens Candide talte saaledes, lod han samtidig Maden smage sig godt. Solen var ved at gaa ned, da de to vildfarende Rejsende hørte nogle svage Raab, der lød som Kvindeskrig. De kunde ikke høre om Skrigene udtrykte Glæde eller Smerte, men de sprang hurtig op med den Uro og Frygt, den ubetydeligste Hændelse kan fremkalde i et fremmed Land. Skrigene kom fra et Par let paaklædte Pigebørn, som hurtig løb over Engen forfulgt af to Aber, der søgte at bide dem. Candide blev rørt i sit inderste. Hos Bulgarerne havde han lært at skyde saa sikkert, at han kunde skyde en Nød fra en Hasselbusk uden at røre ved Bladene. Han greb sin spanske Dobbeltløber, sigtede og skød begge Aberne.

»Gud være lovet, min kære Cacambo,« sagde han. Jeg har frelst disse stakkels Piger ud af en stor Fare. Hvis jeg begik en Synd ved at dræbe Inkvisitoren og Jesuitten, har jeg da nu afsonet den ved at frelse de to. Det er maaske to Damer af Stand og denne lille Begivenhed kan maaske gavne os meget her i Landet.«

»Disse Damer kan snarere bringe os i en stor Forlegenhed,« sagde Cacambo.

Cacambos fornuftige Betragtning bevægede Candide til at forlade Engen og sammen med ham at begive sig ind i en dyb Skov. Der spiste de til Aften, og da de havde spist, forbandede de Storinkvisitoren, Statholderen af Buenos-Aires og Baronen, og lagde sig tilsidst til at sove paa det bløde Mos. Da de vaagnede, mærkede de, at de ikke kunde røre sig. Sagen var den, at de om Natten var bleven bundne med Basttove af Langørerne, Landets Indbyggere, som de to Damer havde forraadt dem til.

Et halvt hundrede Langører stod omkring dem med Pile, Køller og Stenøkser, nogle af dem var beskæftigede med at sætte en stor Kedel over Ilden, andre gjorde Stegespiddene i Orden og alle raabte de: »Det er en Jesuit, en Jesuit, nu kan vi faa Hævn og faa os et godt Maaltid. Nu vil vi æde Jesuitterkød, nu vil vi æde Jesuitterkød.«

»Sagde jeg Dem ikke nok, Herre,« hviskede Cacambo sørgmodig, »at de to Damer vilde bringe os slemt i Forlegenhed.«

Da Candide saa Kedlen og Spiddene, sagde han: »Ak, vi skal altsaa enten kort og godt koges eller steges. Hvad vilde dog Magister Pangloss sige, hvis han saaledes saa Naturen i al sin Nøgenhed. Alting er godt, det lader sig høre! Men jeg maa dog bekende, at det er temmeligt trist at have mistet Frøken Kunigunde og blive sat paa Spid af Langørerne.«

Cacambo var imidlertid ikke af dem, der tabte Hovedet.

»Bliv blot ikke fortvivlet,« sagde han til den ulykkelige Candide. »Jeg kender lidt til disse Folks Abesprog. Lad mig tale med dem.

(Fortsættes.)

Mælkeriet Enigheden.

Aarsagen til Omsætningens Stigning er Varernes Kvalitet.

Vore 52 Vogne kører overalt.

Telefoner 2146 & 6270.

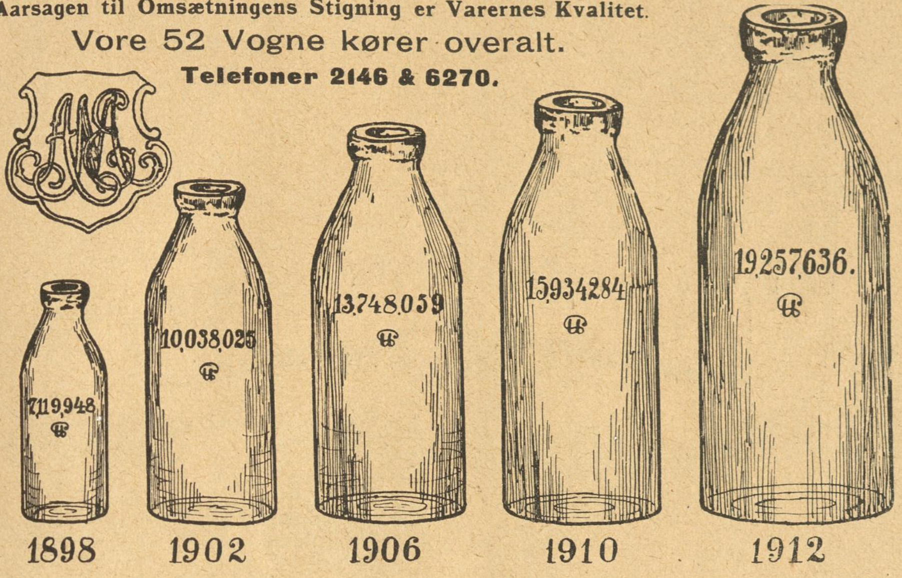

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)

Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.

LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.

Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Holbergsgade 6

Har De Tandpine,

brug da altid **Chr. V. Mendes berømte Dentin** à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter.

Advarsel mod Efterligninger.

Indregist. **9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.**

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.

Forlang illustreret Katalog.

Forretningen grundlagt 1900.

Depotet „DISKRET"

Prinsessegade 49, Kbh. C.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

HERMAN JUST'S

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

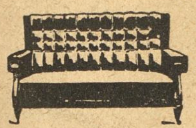

Møbler

paa Kredit fra 4 Kr. mndl. Henstand under Lockout og Strejker.

Chr. Larsen,

75, Godthaabsvej 75. (Hj. af Nr. Fasanvej).

Køb RAVNEN

Vask Dem altid i

Worning & Petersens

Xeroform Sæbe.

Faas overalt à 25 Øre

MÜLLERS HOTEL

(L. PRÆSTMARK).

Café, Restaurant og Billard.

Telefon 3558.

Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.

Nørre Farimagsgade 55.

Sygeplejeartikler

Gummivarer 2. Prisl.

Gummivarelageret „Hygi", København V.

Cirkus Beketow

København.

8. Maj til 7. Septbr.

Hver Aften Kl. 8.

Søn- og Helligdage Kl 4 og Kl. 8.

Største Kunstnerpersonale, der endnu har været i København.

Annoncer til Ravnen

modtages paa Ekspeditionen,

Nørre Farimagsgade 49 Stuen,

til 10 Øre pr. m/m.

Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN

Tegning af Osvald Jensen.

Kanoner tier; det sidste Flammebaal er slukt,
og Døden ruller ikke mer sin Tærning.
Fra Marken bølger op en hæslig branket Lugt —
og Diplomaten gaar nu til sin Gerning.

Hr. Diplomat! Se gennem Dødens stærke Lup
det Menneskehav i ynkelig Forfatning.
Gør nu et Bud og indkasser for Rub og Stub
en velafvejet, passende Erstatning!

Redigeret af AXEL WESSEL

Bade-Numer.

RAVNEN

Nr. 26. Torsdag, den 26. Juni 1913

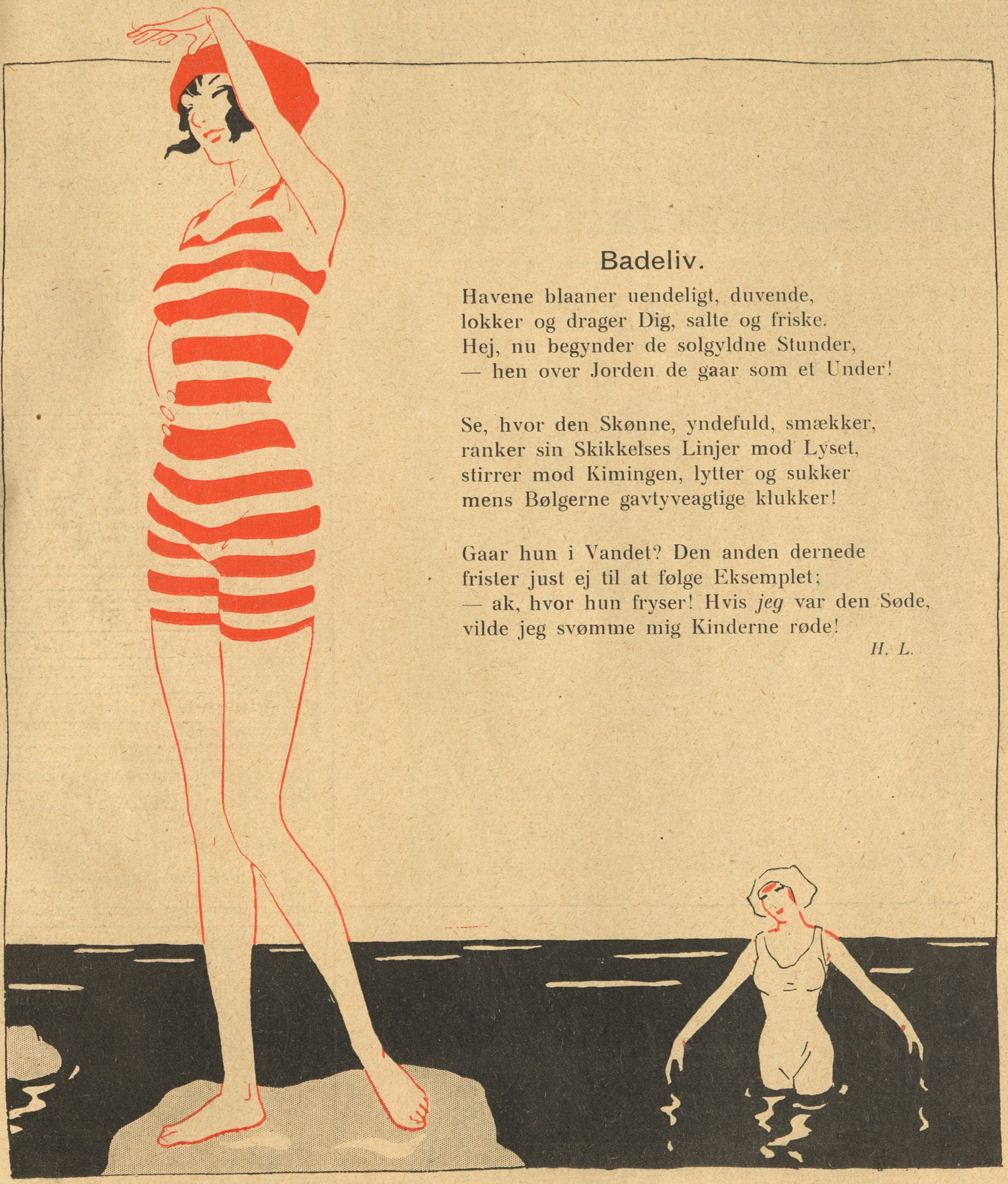

Badeliv.

Havene blaaner uendeligt, duvende,
lokker og drager Dig, salte og friske.
Hej, nu begynder de solgyldne Stunder,
— hen over Jorden de gaar som et Under!

Se, hvor den Skønne, yndefuld, smækker,
ranker sin Skikkelses Linjer mod Lyset,
stirrer mod Kimingen, lytter og sukker
mens Bølgerne gavtyveagtige klukker!

Gaar hun i Vandet? Den anden dernede
frister just ej til at følge Eksemplet;
— ak, hvor hun fryser! Hvis *jeg* var den Søde,
vilde jeg svømme mig Kinderne røde!

H. L.

Tegning af Svend Brasch.

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

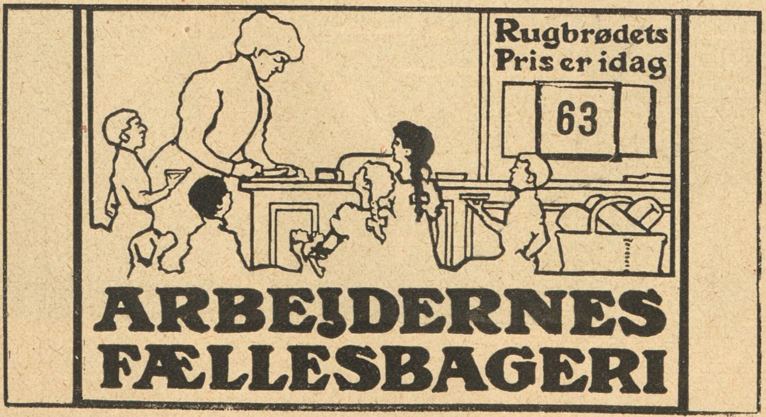

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. — Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

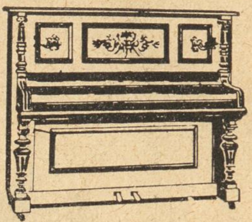

Musikforretningen „HARMONIA"
(Ved L. V. Nielsen). Tlf Byen 1858 y.
Lille Kongensgade 43.
Stort Lager af Musik-Instrumenter.
Pianoer og Orgler uden Udbetaling.
— *Brugte Instrumenter tages i Bytte.* —
Reparationer udføres omhyggeligt.
Strenge til alle Instrumenter.

LAX i alle Kvaliteter.
Gaasebryst, Oksetunger etc. anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908.
Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.
Telefon 317 & 8231. **Jacob B. Krøll,**
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN.

St. Kongensg. 108
ved Politistationen.

Sygeplejeartikler
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

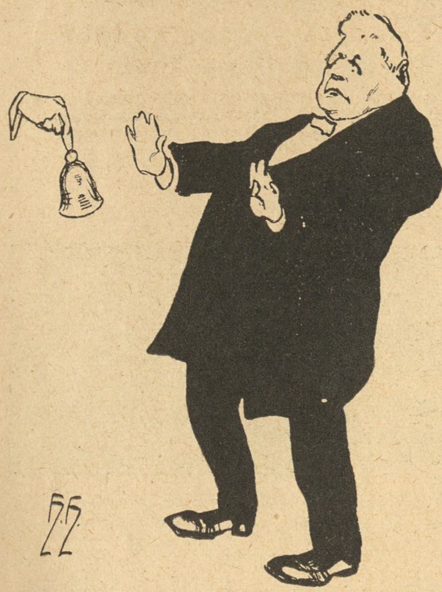

Degn, men ikke Klokker.

Kære I. C.!

Jeg ligger paa en Grøftekant, badet i 20 Grader Reaumur, og læser i en Avis, som paa Tilfældighedens Vinger er fløjet mig i Haanden — at De straks efter den lille hyggelige Venstresammenkomst nægtede at beklæde Formandspladsen i Folketinget.

Jeg iler da med at udtrykke min Beundring for dette Deres sidste næsten ubegribelige Skaktræk, og jeg tilføjer med det samme: Menneske, hvor faar De det fra? Deres Behændighed synes ikke at kende Grænser, Deres Snuhed standses ej af Væg og Mur, og jeg øjner ikke Bunden af Deres Ærlighed.

Hvis De ikke bliver vred, saa har jeg ikke set Magen til Diplomatik, siden jeg var til Hestemarked i Randers, og kan det glæde Dem, saa vil jeg maale Deres Statsmandskløgt med 1/5 *Griffenfeldt* og 4/5 *Kieler-Bjerre*.

Men De har altsaa i dyb Indignation sagt Nej til Folketingets Formandsklokke og er saadan paa en Maade ledig paa det politiske Torv.

Hvad skal det blive til med Dem?

Jeg øjner ingen Mulighed for Dem til igen at faa *Kasketten* paa Lokkerne, og saadan at blive ved med at lægge smaa Knaldhætter for den politiske »Futter«, er Dem ikke ganske værdig og giver jo endelig ikke *det store Rabalder*, som De — lad nu vær' med at stille Dem *altfor* hellig an — baade vaagen og i Drømme længes efter. Og De *skal* være noget fremragende, noget med Fiduser, Hommelaj og Morgenbøn. De vilde utvilvsomt gøre Dem som Cerberus ved »Kæmpebiografen«, og jeg undlader ikke at bemærke, at Pladsen som Markør ved Revolverbillardet paa Alleenberg er ledig. Der er ogsaa Chancer for Dem i Ny Albanien, hvor de trænger til en Høvding, som kan de to Tempi, en op og to i Mente, paa sine Fingre — men, skulde alt andet briste for Dem, kære I. C., saa opret De kun en politisk Instruktørskole i Rævegade, og De skal se, det kommer ikke til at mangle paa Elever, for hvem himmelblaa Sortkunst er dansk Ideal af Anno 1913.

Deres i dyb Ærbødighed hengivne

Peter Ravn.

— Fint Vejr i Dag siger Barbereren.

Intet Svar.

— Aldeles udmærket for Grøden!

Intet Svar.

— Kanske Kniven river?

Dyb Tavshed.

— Skulde det være lidt Spiritus?

Fremdeles intet Svar.

— Eller Pudder, hvad?

Langvarig Tavshed.

— Vil De kanske være saa venlig at betale ved Kassen?

Men nu tav ogsaa Barbereren; han huskede nemlig pludselig, at han var ifærd med barbere sig selv!

En Vandgang.

Mads Husmand og hans Kone gjorde for første Gang i deres Liv Visit i Hovedstaden og kom ind i en forholdsvis fin Restauration.

Konen følte pludselig Trang til at være lidt alene og blev vist ud paa Dametoilettet. Hun blev meget forbavset — hun havde aldrig set et W. C. før — dette her var næsten for fint. Hun kunde i al Fald ikke tænke sig, at man kunde sætte sig paa en blankpoleret Mahogniramme og løftede derfor denne op og placerede sig paa den bare Porcelænskumme. — Men hun sank ned og kom til at sidde fast — hun anstrengte sig vældigt for at komme op — men forgæves. Saa vrælede hun om Hjælp — og Personalet paa Restaurationen styrtede ud og vrikkede hende løs.

»Men hvorfor ringede De ikke?« spurgte Tjeneren.

»Det gjorde jeg osse,« sagde Konen grædende, »men hver Gang jeg trak i Klokkestrengen, fik jeg en Spand Vand ned over mig!«

Orla Bock.

Sommerrevy-Figurer. IV.

Tegning af H. Haarløv.

Censor P. A. Rosenberg.

Børnenes Side.

Professor Petersens Vandgang.

1. Professor Petersen (ham, der sidst blev ædt af Løverne) har tabt sine Briller, og gaar nu — stærkt optaget af videnskabelig Tænkning — lige ud i Vandet.

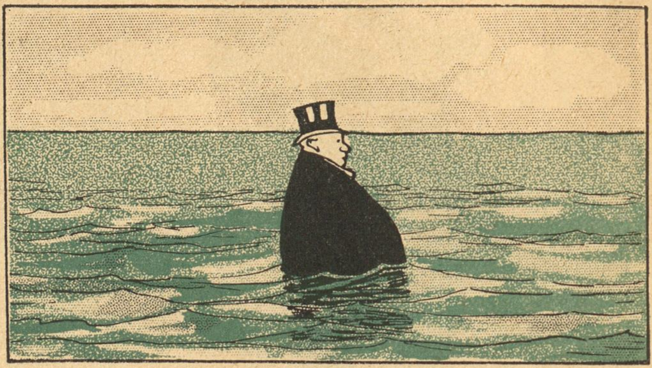

2. Han synes jo nok, at han bliver lidt fugtig om Fødderne, men slige Smaating generer ikke den lærde Mand.

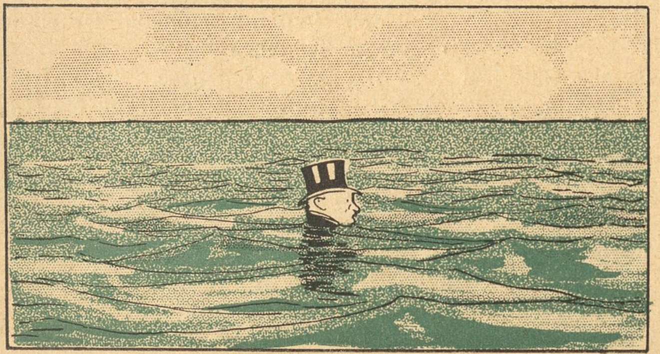

3. som paa dette Tidspunkt et Øjeblik beklager, at han har glemt sit Halstørklæde hjemme!

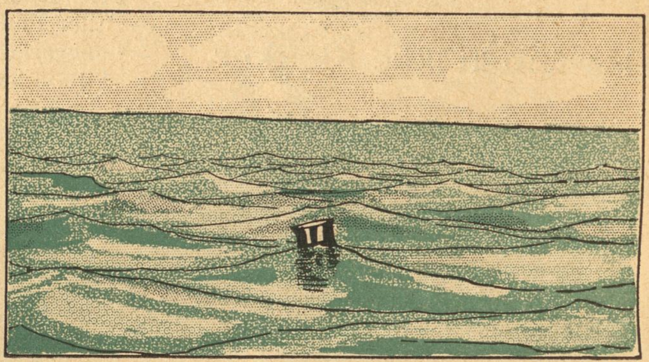

4. Nu lukker Bølgerne sig over Professorens høje Hat, og tankefuld daler Hr. Petersen ned paa Havets Bund,

5. hvor han, rolig som sædvanlig, spadserer videre, stadig optaget af at finde Forbindelsen mellem Blækspruttens Sugeskaale og dens Lunger.

6. Pludselig møder han en yngre Dame, som han synes at kende og derfor venlig hilser paa, men i et Nu forvandlede Damen sig til

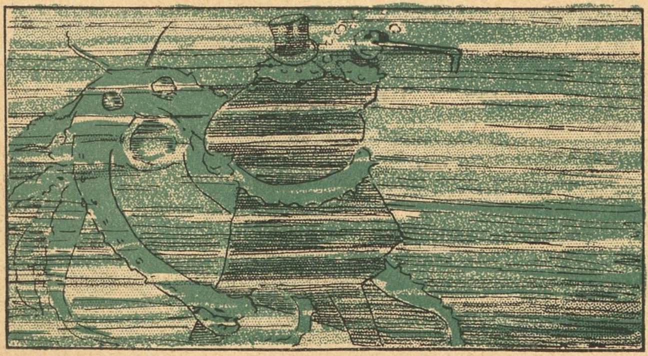

7. en nederdrægtig Blæksprutte, hvis Sugeskaale han allerede mærker flere Steder paa sin Krop

8. da han heldigvis vaagnede af sin Søvn, siddende i sin magelige Lænestol, hvor han kort Tid i Forvejen var kommen i Tanke om, at han ikke havde noget Blæk hjemme!

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Det mystiske Tal

Amerikansk Sensationsroman.

(Illustreret af Osvald Jensen.)

»Maaske — men jeg har forgæves spekuleret over Grunden til denne Fremgangsmaade.«

»Hvad siger Fru Butler?«

»At der er bleven hende vigtige Papirer frastjaalne, som laa under hendes Hovedpude.«

Næste Aften fik jeg Besøg af Burton.

»Kom med, sagde han. »Vi maa se paa den hemmelige Trappe. Jeg tror ikke rigtig paa den.«

»Da eksisterer den utvivlsomt,« svarede jeg. »Havde De set Wardrops Ansigt og hans Sjæleangst, da Ordet »Trappe« blev sat i Forbindelse med »Skud«, saa vilde De ikke være i Tvivl. Wardrop mistænker Schwartz og er bange for ham.«

»Hvis nu Trappen fører til Bagsiden af Værelset — Flemming sad jo med Ansigtet mod Vinduet — tror De saa, at Schwartz vilde gaa rundt om Bordet, for at skyde ham forfra? — Passiar!«

»Flemming kan have drejet Hovedet, bemærkede jeg.

Medens Regnen styrtede ned, naaede vi »Den hvide Kat«. Paa Hjørnet af Lagerbygningen standsede Burton. »Hvordan kommer man ind i den?« spurgte han.

»Hvorfor vil De derind?«

»Antager vi, at jeg havde et Horn i Siden paa vor Borgmester og vilde skyde ham, saa maatte jeg først udregne, hvordan det kunde lade sig gøre. Den menneskeotomme Bygning dèr vilde egne sig fortræffeligt til Skjulested. Jeg vilde opsøge det passende Vindue og vente til Lamperne ligeoverfor blev tændte. I en Afstand af ti Meter vilde jeg saa med en Revolver Kaliber 38 mageligt kunne nedlægge min Fjende.«

Vi stod ved den Port, hvor jeg en Uge tidligere havde luret paa Hunter. Pludselig skubbede Burton til Porten, og den gik op. Jeg hørte hvordan han tumlede rundt inde i den mørke Gaard.

»Kom herind,« hviskede han. Porten faldt i efter mig; jeg kunde ikke se en Haand foran mig. Burton greb mig om Armen og trak mig med hen til Bagbygningen.

»Hvis Vinduerne ikke er slaaet altfor fast i, kan vi vel naa indenfor,« fortsatte Burton sagte.

Vi strøg et Par Tændstikker og fandt omsider et halvtaabent Vindue. Parate til alle mulige Skændselsgerninger klattrede vi ufortrøden ind gennem dette, og naaede efter mange Genvordigheder op i første Etage, der ikke som Stuen var et enkelt stort Rum, men var inddelt i Værelser. Det kostede mig en Masse Tændstikker, at finde den Side af Huset, som laa lige overfor Klubben. Endelig lykkedes det, og Burton kiggede ud af Vinduet.

»Kan det passe bedre?« udbrød han. »Derovre er Scenen, og vi befinder os i Prosceniumslogen. Man kan jo næsten række derover.«

Han havde Ret. Højst fem Meter borte og i samme Linie som vort Vindue, laa det Værelse, i hvilket Flemming var bleven dræbt. Det var i Øjeblikket tomt; det fuldt belyste Bord stod som tidligere lige under Lampen. Enhver, som tog Plads ved Bordet, afgav en glimrende Skive for et Skud affyret fra det Sted, hvor vi stod.

»Naa, hvad bliver der saa tilbage af Deres Trappe?« sagde Burton smilende.

Det gik aabenbart lystigt til i Klubben i Aften; trods Regnens Plasken hørte vi Tonerne fra det uundgaaelige Klaver og Sang fra et halvt Dusin Mandsstruber.

Burton fik en Idé.

»Jeg holder ti Dollars paa,« sagde han, »at ikke en af hele Kleresiet derovre vilde høre, at jeg nu afskød min Revolver.«

»Jeg holder ti imod,« sagde jeg, Flemmings Død har opskræmt dem.

Burton gav mig sin Revolver.

»Jeg gaar derover og drikker mig et Glas Øl,« sagde han. »De fyrer saa Revolveren af — mod Gulvet eller mod en eller anden derovre som lader sig se, og som De ikke kan lide. — Altsaa om ti Minutter knalder De los!«

Han forsvandt i Mørket, medens jeg satte mig paa en tom Kasse og ventede. Da de ti Minutter var gaaet, rejste jeg mig og kastede et Blik over Gaden. Jeg spærrede Øjnene op: i det kriminelle Værelse befandt sig en Mand. Han stod ved Bordet med Ryggen imod mig. Nu traadte han tilside, og jeg saa, at han havde tændt et Lys, ved hvilket han — et efter et — brændte en Del Papirer, hvis forkullede Rester han lod falde ned paa Bordet. I samme Øjeblik genkendte jeg ogsaa Manden: det var Schwartz.

Nu gik han hen til Vinduet, rystede de forbrændte Papirrester fra en Avis ud paa Gaden, tændte sig en Cigaret og vendte tilbage til Bordet Saa betænkte han sig pludselig, traadte endnu engang hen til Vinduet og forsøgte at trække Forhænget for; men det var istykker, og jeg bemærkede nu, at han ikke var alene i Værelset, men talte med en anden.

Denne anden kom nu frem i Værelset: det var Davidson! De to Mænd var øjensynligt uenige, thi de gestikulerede ivrigt. Davidson gik saa sin Vej; jeg hørte en Dør blive lukket. Nedefra Stuelokalerne hørtes en stærk Larm. Jeg lænede mig forsigtigt ud ad Vinduet og kiggede derned: alle Klubvinduerne var lukkede og Jalousierne trukne for. Da jeg igen rettede mit Blik mod Værelset ligeoverfor, saa jeg til min Forbavselse en ny Person — en Dame. Schwartz havde endnu ikke set hende, men betragtede vedholdende en Ring, han holdt op mod Lyset. Damen havde slaaet Sløret tilside, men jeg kunde ikke genkende hende. Hun maa vel have yttret noget, thi Schwartz drejede sig pludselig om. Paa hans Ansigt afmalede sig Raseri og dødeligt Had. Han mumlede et Par Ord og pegede paa en Stol.

Schwartz syntes nu at forklare Damen et eller andet; hun blev imidlertid staaende ubevægelig, betragtende ham med et foragteligt Blik. Formodentlig har hun stillet visse Krav til ham, og hans Udflugter fyldt hende med Harme.

Schwartz pegede paa Vinduet — jeg antog han fortalte hende, at han havde kastet det hun ønskede ud paa Gaden.

Nu skete noget uventet: Damen trak en Revolver frem fra Brystet og sigtede paa ham. Han slog til hendes Arm, og Skuddet gik af. Damen tumlede tilbage, holdt sig nogle Sekunder fast ved en Stol, men sank tilsidst om paa Gulvet.

Saa gik Lyset ud.

Jeg tøvede ikke et Øjeblik, men styrtede som en Besat over til Klubben, hvis Dør efter Aftale med Burton stod aaben. Redaktøren sad i Køkkenet sammen med to Mænd, jeg ikke kendte, hver havde et Krus Øl foran sig.

»De har vundet!« udbrød han, medens jeg snappede efter Vejret. »Mine Kolleger her hørte ogsaa Skuddet, og hvis jeg ikke i Forvejen havde fortalt om mit Væddemaal, var her opstaaet Panik. Men hvad er der i Vejen med Dem, Knox?«

Jeg lukkede Døren til Sideværelset og saa paa de tre Mænd. »Kom med ovenpaa,« hviskede jeg. »Jeg har ikke affyret min Revolver. Deroppe ligger en død Kvinde.«

Med størst mulig Forsigtighed gik vi nu ovenpaa. I Korridoren traf jeg Detektiv Davidson og Dommeren Me Feely; Davidson forsøgte forgæves at aabne Døren til Ulykkesværelset med en falsk Nøgle. Der var altsaa kun én Ting at gøre: jeg maatte op paa Skulderen af en Mand og ind igennem Trækvinduet over Døren. Det lykkedes mig, og da jeg var naaet ned paa den anden Side og havde aabnet Døren udstødte jeg et Lettelsens Suk: jeg havde hele Tiden ventet, at føle Schwartz Næve i min Nakke. Vi drejede op for Lyset — Værelset var tomt!

En af Mændene stak i at grine, men i samme Øjeblik tog jeg en forniklet Revolver op fra Gulvet og holdt hen for Næsen af ham.

Burton var Situationen overlegen. Han rev begge Døre op til en lille Forstue med Knagerækker. Her var atter en Dør, som vi aabnede. En Trappegang gabede os imøde. Og her — paa et af de øverste Trin — laa den eftersøgte Kvinde.

»Min Gud,« stammede Burton, hvem er hun?«

FJORTENDE KAPITEL

Først da vi havde lagt Damen paa Sofaen, genkendte jeg hende — det var Ellen Butler! Hun levede endnu, men aandede kun svagt.

»Se om Dr. Gray er tilstede i Klubben,« sagde Butler til en af Mændene.

Lidt efter kom Lægen, som efter en hastig Undersøgelse konstaterede, at Damen sandsynligvis kun havde et Par Timer tilbage at leve i. Vi ringede efter en Sygevogn, som kørte hende til Hospitalet.

En Mængde Detektiver og Journalister søgte hele Natten efter Schwartz, men forgæves. Han havde en Times Forspring, og han havde forstaaet at benytte det. —

Edith, Fred og jeg skiftedes til at vaage over Fru Butler. Hun var saaret i Siden og Kirurgerne besluttede sig til at foretage en Operation. —

Mandag ledsagede jeg Grete til Bellwood.

»Det er forfærdeligt,« yttrede hun bl. a., »at hvor jeg saa kommer hen, sker der noget uforudset, noget uforklarligt. Jeg er næsten bange for at komme til Bellwood, især da Tante Johanna er borte og De, Herr Knox, bliver i Byen.«

»Jeg har jo desværre kun passet daarligt paa Dem,« sagde jeg. »Selv i Deres umiddelbare Nærhed kunde jeg ikke forhindre, at man fyldte Dem med Kloroform.«

„Min Gud," stammede Burton, „hvem er hun?"

»De fandt mig i rette Tid,« svarede hun. »Det er en herlig Følelse, at have en virkelig Ven, som man fuldt ud kan forlade sig paa.«

Disse Ord gjorde mig varm om Hjertet, og var Toget ikke i det samme løbet ind i Bellwood, ved jeg ikke, hvad der var sket.

Vi fandt Frøken Lætitia i Dagligstuen, Heppie laa paa Knæ foran hende med en Økse i Haanden. Imellem dem stod en Kiste og de skændtes nu om, hvordan denne bedst skulde aabnes.

»Sandsynligvis er det kun en Fejltagelse,« mente den gamle Dame, »Kisten er bestemt for en anden. Men da Fragt og Transport var betalt, tog jeg imod den.«

Jeg aabnede Kassen for hende; et pragtfuldt Bordservice kom tilsyne — men om Afsenderen fandtes ikke et Ord.

»Ifald Johanna endnu er i Live,« sagde Søsteren, »saa stammer disse Ting fra hende, hun ynder den Slags Overraskelser. — Iøvrigt vil hun nok vende tilbage, om det saa kun er for at blive bisat i vor smukke Familiebegravelse.«

Om Eftermiddagen indtraf Wardrop — hvem jeg lod alene med Grete — min Skæbne maatte dog snart afgøres enten paa den ene eller anden Maade. Da jeg vilde gaa, kom Bella mig imøde i Forstuen. Hun havde røde Øjne og holdt en sammenkrøllet Avis i Haanden.

»Er Fru Butler død?« spurgte hun grædende.

»Endnu ikke, men Døden kan ikke lade vente længe paa sig.«

Bella fortalte mig nu, at hun fra sit sejstende Aar havde været i Huset hos Fru Butler, indtil Hjemmet opløstes ved Mandens Selvmord. Mere kunde jeg ikke faa ud af hende, men jeg havde forsaavidt ogsaa faaet tilstrækkeligt at vide, som det nu gik op for mig, hvilken Andel Bella havde i den mystiske Begivenhed.

Jeg traadte ind i Biblioteksværelset, hvor jeg til min Overraskelse fandt Grete og Wardrop. Han gik nervøst op og ned ad Gulvet, standsede saa pludselig og skubbede Stole hen til Grete og mig.

»Jeg har noget at meddele Dem,« begyndte han, »og selv om Grete vil foragte mig for hele Livet, saa maa jeg ud med Historien. De kunde ikke narre mig igaar, Herr Knox; jeg vidste godt, hvad Doktoren havde til Hensigt. Faa en Tilstaaelse ud af mig om Flemmings Morder, var ham imidlertid umuligt — jeg ved nemlig — saa sandt jeg lever — ikke hvem det er!

Man har gjort mig ansvarlig for Frøken Johannes Forsvinden. Hvorfor skulde jeg gøre hende Fortræd; hun har jo altid været som en Mo'r for mig.

(Fortsættes.)

Cirkus Beketow
København.
8. Maj til 7. Septbr.
Hver Aften Kl. 8.
Søn- og Helligdage Kl 4 og Kl. 8.
Største Kunstnerpersonale, der endnu har været i København.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger* Købmagergade 63—65.

Afbetaling.
Thomsens Magasiner for Elegant Herre- & Dame-Skræderi
Reel Behandling garanteres. Betalingsvilkaar efter Aftale.
Nicolaigade 13. Slotsgade 3. Ryesgade 128. Christianshavns Torv 6.

Colgate's

originale *amerikanske*
Cashmere Bouquet Parfume
tiltaler enhver.

Skuepladsens Løver. I.

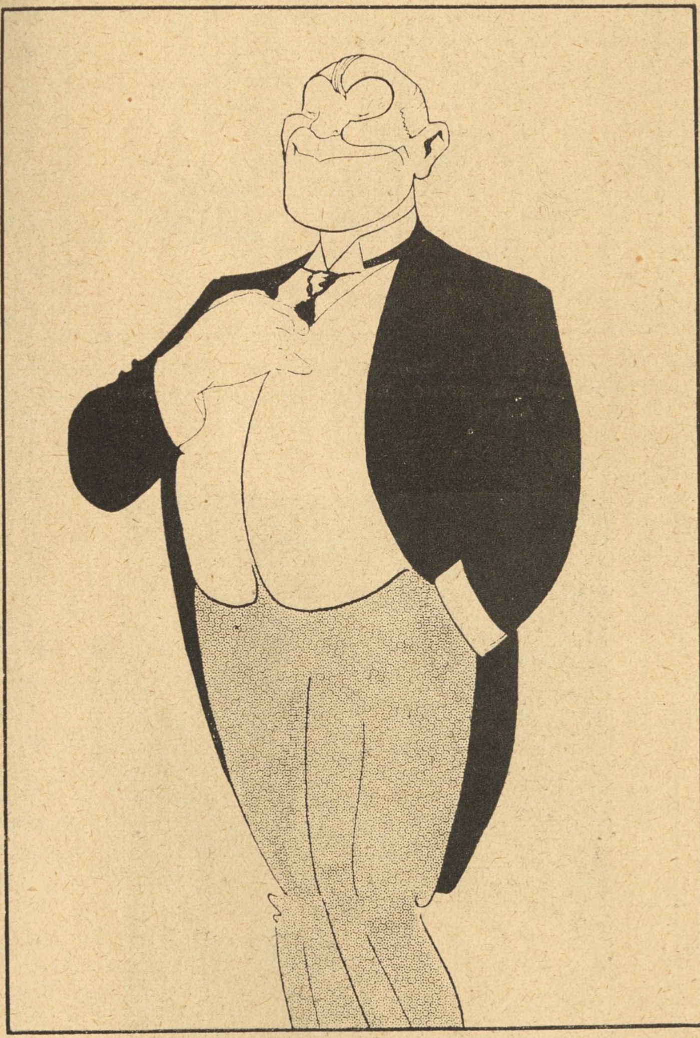

Tegning af V. Afzelius.

Paa Kunstens I den brede Prik,
Som skænked Folk en Glæde-Drik!
Mod Dig slog al Slags Vrede klik,
Du Danmarks store Frederik!

»Gaa i Vandet«-Vise.

(Mel.: »Med Haaret ned ad Nakken«.)

1.

Nu rejser de fine ad Strandvejen ud,
De trænger til den friske Luft paa Landet,
Mens Herren ved Standbred faar solbrændt sin Hud.
Saa gaar hans Kone li'saa pænt i Vandet.

2.

I Stranden der bader Hr. Løjtenant P.,
Ja, det er den Slags Mennesker, der kan 'et
I Bølgen han møder sin Skræder, o ve!
Der gik Hr. Løjtenanten slemt i Vandet!

3.

Ved Strandbreden sidder Hr. »J C« saa taus
Og tegner sære Runer hist i Sandet,
Han retter sig pludselig og si'er: bette Klaus!
Her vil jeg meget nødig gaa i Vandet.

4.

Paa Friluftsteatret det strømmer med Vand,
Saa Fornøjelsen er jo noget blandet,
Og selveste *Olaf* kunde ej holde Stand,
Og gik med »Dyrehavsspillet« i Vandet!

5.

Naar Varmen udsender en Bølge saa hed
Til Byen, saa vi sveder rent forbandet,
Saa sætter vi os i en Vinstue ned,
Og saa gaar der en »D. C. L.« i »Vandet«.

6.

Den splinterny Strandvej til »Helgoland« sa'e:
Nu maa I s'gu gaa læng're ud ad Landet,
Men ved Kalkbrænderiet ta'r vi Klæderne a' —
Der gaar den glade Viking nu i Vandet!

Robert Bly.

EUROPAS SMILEBAAND

Löjtnant Bridong: — Ja, om ja' nån gång gifter mig, så skall min fru åtminstone (i det mindste) ha så mycket pengar, att jag kan försörja henne anständigt. (»Kurre«.)

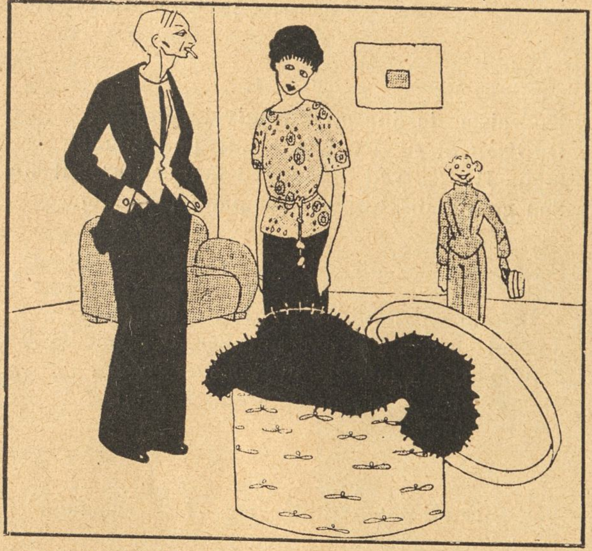

Manden: Men Barn dog, hvor kan det falde Dig ind at købe Pelsværk om Sommeren?
Konen: Du sagde jo i Gaar, at vi blev nødt til at tænke paa Fremtiden! (»Meggendorfer Blätter«.)

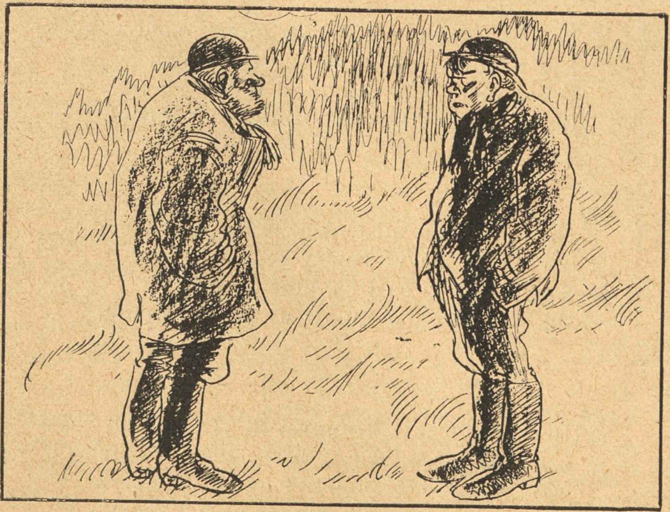

Drängen (Karlen) som varit på begrafningskalas (til Gravøl), tillfrågas (spørges) om han haft roligt (fornøjeligt).
— Rolit ja! Vi hade 160 liter brännvin å 18 knifvar (Knive). (»Strix«.)

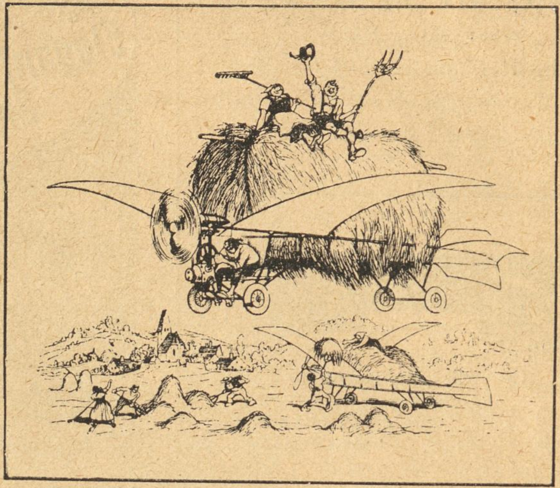

En Fremtids-Høstscene.

(»Fliegende Blätter«.)

— Sikken en Storm! Det maa ikke være rart for de arme Mennesker, der er paa Søen i Aften! (»Le Rire«.)

— Det är förfärligt! Om jag arbetar innan jag går till sängs, kan jag inte sova!
— Jag har det ännu förfärligare! Jag kan inte sova, om jag vet, att jag ska arbeta när jag stiger opp.

(»Søndags-Nisse«.)

Rød Indmad

[12]/6. *Olaf Poulsen* træner for at kunne spille »Recensentsen og Dyret« paa Friluftsteatret, hvis Vandstanden dersteds skulde naa 8 Fod over daglig Højde.

Har De hørt, at den sidste Mode forlanger, at Damerne skal have Mave?
— Der er ikke saa lidt *Fordel* ved den Mode!

[15]/6. Billedhugger *Rudolf Tegner* giver Folk Adgang til sin Skulpturudstilling. Han er ganske enestaaende.
— Det er godt han er enestaaende; det var ikke saa rart, hvis enhver Tegner huggede!

Den vidtberømte Professor Jørgensen var ikke helt heldig paa Børnehjælpsdagen. Han puttede nemlig en 2-Krone ned i en lille Piges Flødekop i den Tro, at hun gik med Bøsse.

Friluftsteatret har ikke været saa glad for Vejret; det daarlige Vejr havde de ikke *regnet* med.
— Det var mærkeligt. Det *regner* jo altid med daarligt Vejr.

Witzansky blev ordentlig klædt a' af Skoledirektør *Niels Hjort* ved Hof- og Stadsretten. Witzansky havde vist gjort Regning paa »Hjortens Flugt«.
— Ja, men det blev Hjortens *Tugt!*

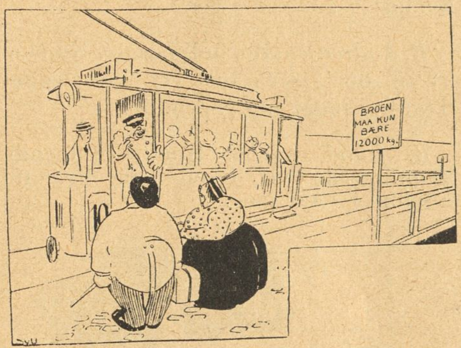

Mens Udgravningerne ved Sølvgade foregaar, sker Kørslen over en provisorisk Træbro.

Konduktøren: Næ, *Dem* tør jeg sgu ikke ta' med, for saa kommer vi op over de 12.000 Kilogram!

København ruster sig atter i Aar for at kunne modtage den store Strøm af Turister, som vil være velkomne overalt, og for hvem der ikke vil blive lagt den mindste Hindring i Vejen.

Ole Olsen synes, hans Skat er for høj,
og rædselsfuld viger han Pladsen.
Naa, en Indtægt paa 8 Millioner er sløj,
og her ser man ham flygte med *Kassen.*

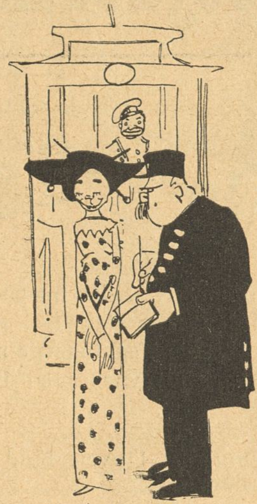

Pigen, der bliver noteret, fordi hendes Hattenaale ikke er beskyttede: — Gud, det er saamænd første Gang, at en Mand tager Notits af mig!

Har De set *Asta Nielsen* i »Spansk Blod«? Hun er saa »spy« som en Flue.
— Jo, som en spansk Flue — *hun trækker nemlig.*

Det er ubegribeligt, saamegen Varme et Menneske kan taale! Nu kan mine Landarbejdere komme til mig og simulere »Hedeslag« og Solstik!

DET DANSKE MÆLKE-COMPAGNI
Pasteuriseret og raa sød Mælk
Daglig nykærnet Smør
Pasteuriseret Kærne Mælk
Telefoner 5858 - 2712

LIND-HANSEN
ILLUSTRATIONS-ANSTALT
KØBMAGERGADE 67-69 : TELEFON BYEN 566 v.
CLICHEER · KATALOGER
REKLAMER · TEGNINGER
ILLUSTRATIONER AF ENHVER ART.

AFBETALING
CARL JACOBSEN & CO.
Nørrefarimagsgade 64.

Arbejdernes Livsforsikring,
Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

P. Christoffersen, Nørrebrogade. Teksterne er ikke saa daarlige, men for at kunne forstaa Tegningerne maa Læserne sikkert forsynes med Brugsanvisning!

Poul Munterup. I hvert Fald den ene vil blive benyttet.

A. Jacobsen, Jylland. En benyttet. Brev og Postanvisning afgaaet.

C. S. De er i Deres to sidste Tegninger ikke ganske paa Højde med Dem selv. Den med Kanibalerne vil maaske gøre sig i stærkt formindsket Maalestok.

P. Christiansen, Nansensgade. De to Gentlemen vil genopstaa i »Ravnen«s af Alverdens lyse Hoveder efterstræbte Spalter.

Her følger Deres første Tegning og Vittighed, hvis bitre Livserfaring er gaaet Redaktionen til Hjærtet.

— Naa, kære Ven, hvordan lever Du sammen med Konen?
— Jo Tak, vi har det saamænd paa samme Maade, som da vi var forlovede.
— Det var da glædeligt at høre —
— Ja, jeg gaar længe udenfor hendes Vinduer om Aftenen, før jeg tør gaa ind.

T. Løndahl. Den ene af de to vil ved Lejlighed blive samlet i den store Buket fra »Kunstens unge og yngste« — selv om De — efter alt at dømme — er hvad man kalder en rask gammel Svend!

R. Andreasen, Rørholmsgade. Nu skal vi se, om Deres lidt vel »overlegne« Tegning lader sig reproducere.

K. Lund, Aarhs. Honorar afsendt. Tegningerne vil i en nær Fremtid komme i »Ravnen«.

A. P. Her er Tegningen, der har følgende spirituelle Tekst:

— Kellner, et Glas Whisky.
— Saa gærne. Vand til det?
— Ja, Gu er jeg vant til det, men hvad kommer det Dem ved?

»Forhus og Baghus«
spilles — som tidligere omtalt — i Aften i Fredericia Teater for Haandværkerforeningens Medlemmer med Damer af det *Bassøeske* Selskab.
Efter Forestillingen er der Bal.

Kristian Andersen, Fredericia. Vi giver Dem Ret i, at Haandværkerforeningens Medlemmer og det *Bassøeske* Selskabs Damer her er sammenblandet paa en nærgaaende Maade.

A. R., H. C. Ørstedsvej. Teksten til Deres Tegning lyder som saa:

— Men Henry dog, hvem har givet Dig den Flænge paa Kinden.
— Aah, la' være med at tale om det — — det har en stor Idiot.
— Jamen, hvor tidt og ofte har jeg ikke sagt, at Du ikke skal barbere Dig selv!

De havde glemt det vigtigste, nemlig Flængen paa Kinden. Den blev paasat af en af »Ravnen«s første Tegnere, en Mand, der et Aars Tid har studeret Medicin.

En Papegøjehistorie.

Pastoren og Smeden har været til Fugleauktion og de har hver købt en Papegøje, som kan tale. Smedens er meget lærenem, og da den sjældent hører andre Udtryk end f. Eks.: Gid S . . . . havde Dig din forb . . . . . . Kælling, modtager den gerne Smedens Kone med samme Udtryk. Hun faar den da sendt over til Præsten for at den der kan lære at være noget pænere i Munden. Præstens Papegøje, der ikke er mindre lærenem, har kun lært nogle Skriftsteder, som den da bruger ved alle Lejligheder.

Naa, Smedens Kone kommer der over en Dag for at høre, hvorledes det staar til med Dyret, men næppe er hun kommet inden for Døren, førend hendes Papegøje skriger: Gid S . . . . havde Dig din forb . . . . . Kælling, og straks efter lyder det fra Præstens Papegøje: — Herre, hør vor Bøn!

H. J., Aarhus. Den ualmindelig gavflabede Papegøje har Ordet!

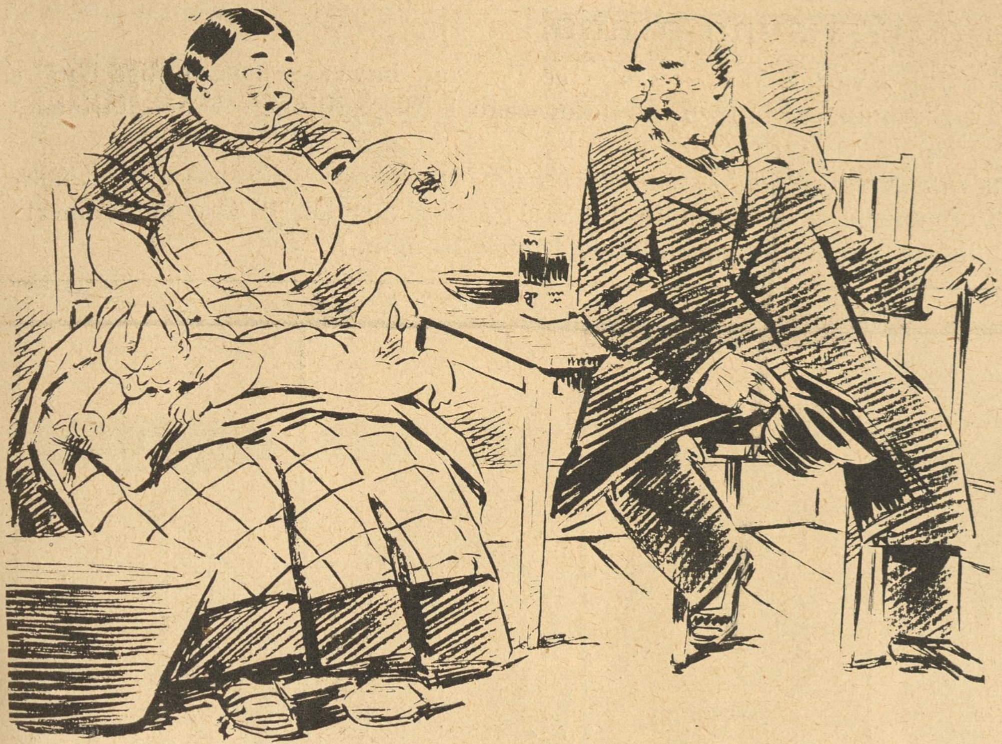

Tegning af FREDERIK ANDERSEN.

Lægen: Ser De nu paa Termometret, om Vandet har den rigtige Temperatur?

Konen: Næ, Hr. Doktor, jeg ser paa Ungen; bliver den rød, naar jeg putter den i Vandet, saa er det for varmt, og bliver den blaa, saa er det for koldt.

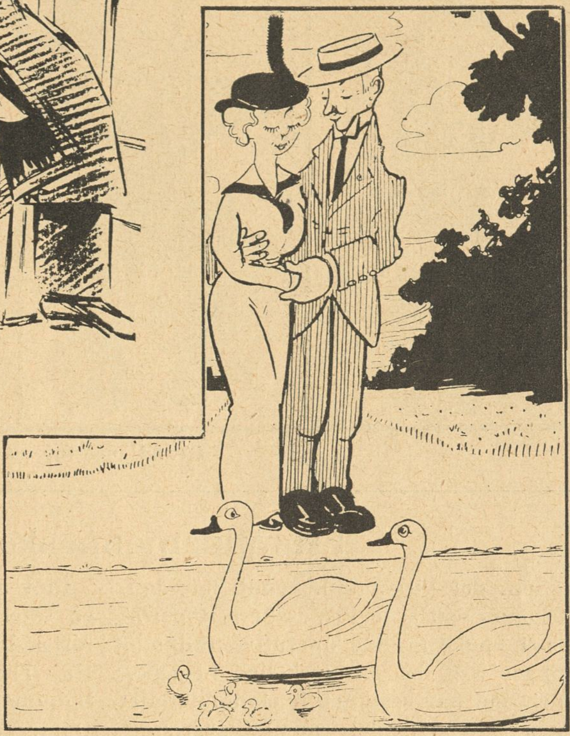

Tegning af SVEND ULRICH.

Tænk, om det var os!

Tegning af BRUNO KNUDSEN.

— Hvor lærte Du egentlig din rige Grosserer at kende?
— Mens jeg stod i Vand til Bæltestedet.
— Naa, paa den Maade fik Du dit paa det tørre!

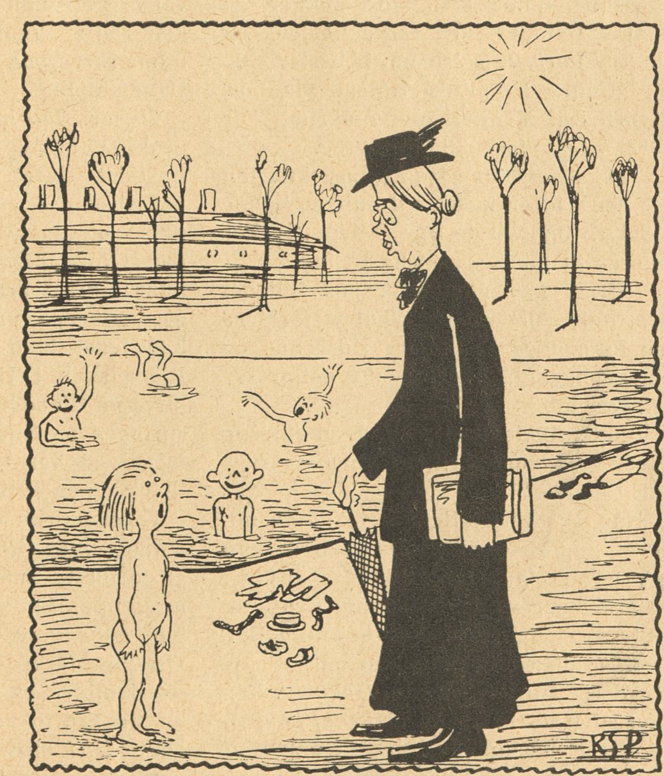

Tegning af R. STORM-PETERSEN.

Lærerinden: Skammer Du Dig ikke ved at bade sammen med Drengene?

Den lille Pige: Jamen, naar de ingen Tøj har paa, kan jeg jo ikke se, hvem der er Drenge!

12 Ravne gratis!!

Abonnenter, der tegner sig for Juli Kvartal, kan — saalænge Forraad haves — faa samtlige Numre af »Ravnen« i det ny Format (12 Eksemplarer ialt) *gratis* udleverede i Ekspeditionen, Nørre Farimagsgade 49. St.

Abonnér paa »Ravnen«, *som illustreres af 26 af Landets bedste Kunstnere og skrives af de vittigste Penne.* Trods den enestaaende Stofmængde er Prisen kun 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre pr. Numer!

Obs! I Juli Kvartal paabegyndes en glimrende, spændende fransk Roman.

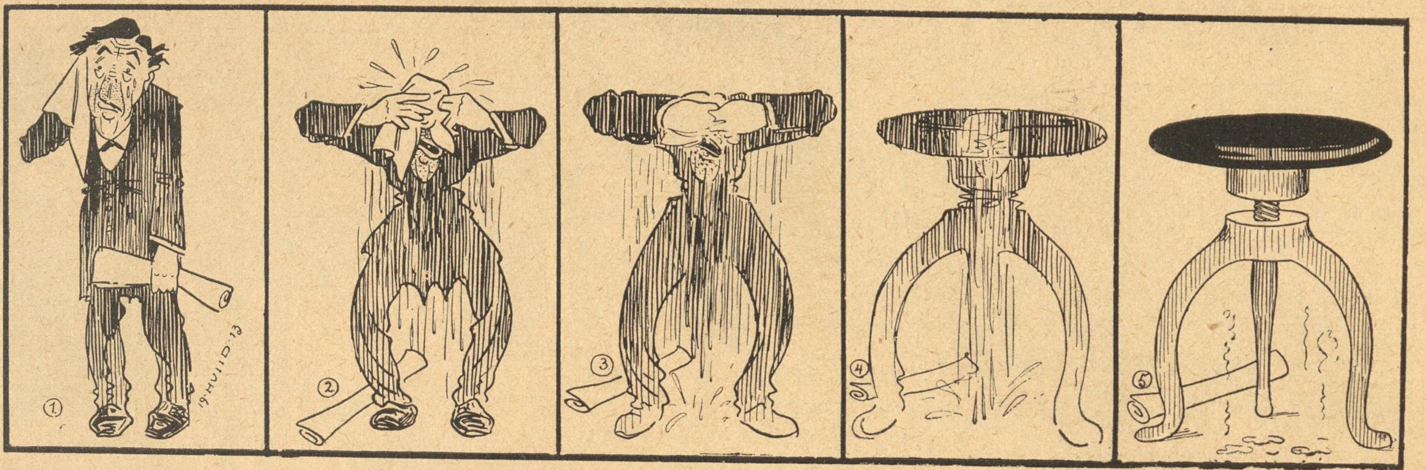

Grundlaget for »Klaringsdebatten« i Folketinget, Juni 1913. Tegninger af Chr. Hvid.

Fremtidsmennesker paa en Badeanstalt Aar 2000.

Som det vil være bekendt, har den berømte østrigske Professor *v. Uhlerth* gjort epokegørende operative Indpodninger paa det menneskelige Legeme, idet han har erstattet bortamputerede Arm- eller Bendele med tilsvarende Stykker fra forskellige Dyr, navnlig Aber.

Denne udmærkede Ide aabner de største Vidder for Lægekunsten, og *Robert Storm-Petersen* har i hosstaaende pragtfulde Fremtids-Fantasi vist os, hvorledes Menneskene omkring Aar 2000 vil forstaa at indrette sig.

Takket være den Højde, Lægekunsten til den Tid er naaet, vil enhver kunne udstyre sig med de Dyre-Attributer, der svarer til hans praktiske Behov.

Idet vi kaster et Blik paa Billedet fra højre til venstre, skal vi forklare de forskellige Personers Udseende og anskueliggøre, hvorfor de netop ser *saadan* ud.

Inde i Badehuset ser vi en løjerlig Herre siddende i Færd med at ryge sin Cigar.

Han er Skuespiller, d. v. s. han udfører kun en eneste Rolle og endda kun en Del af den, nemlig Rendegarns Parti af »En Skærsommernatsdrøm, hvor han optræder som *Æsel.* For at kunne illudere fuldstændig, har han ladet sætte et Æsels Hoved paa sin Hals, og han gør langt større Lykke end *Olaf Poulsen* gjorde et Tusind Aar i Forvejen.

Vi tilføjer, at denne Æsel af en Skuespiller er sikret en livsvarig Pension paa to Knipper frisk Hø pr. Dag.

Flot anbragt paa Badebroen ser vi en »Mefisto-Herre« sidde med et forførisk Udtryk i sit ædle Aasyn. Denne Hr. Thomsen har faaet en Hestefod indpodet og gør uhyre Lykke blandt Damerne.

Bag ham ses en anden Kavaler af samme Smagsretning, men han har valgt at anskaffe sig en Girafhals, hvilken sætter ham i Stand til at faa et udmærket *vue* over Badeanstaltens Dameafdeling.

Vi ser *Bademesteren,* som særdeles praktisk har forsynet sig med Svømmeføder, og et Stykke længere henne paa Broen ses en Forretningsmand, der alle Dage har været en stor Torsk og meget fornuftig har anskaffet sig et til hans indre Værd passende Ydre. Længere ude staar en Dreng, hvis Forældre har ladet ham forsyne med en Del Djævelskab i Haab om, at han skal blive en Fandens Karl! og alleryderst springer en Knægt, der er saa svømmegal, at han har ladet sig »operere« til Frø, paa Hovedet i Vandet.

Vi fæster nu Opmærksomheden paa *Manden med Hundehovedet.* Han var en af de første, som underkastede sig Vidunderoperationen, og i nogen Tid tjente han gode Penge ved at lade sig forevise paa Markeder, men han blev hurtig overtrumfet og arbejdsløs, og sætter nu sin Lid til at blive — halshugget!

Manden med Billardbenene er en almindelig Reklamemager, der forresten ikke har haft Held med sine Patentbillarder, og den strængt udseende Herre i Forgrunden med *Ørnekloen* er *Politibetjent.* Han har naturligvis let ved at slaa en Klo i Folk, der skal anholdes.

I hans umiddelbare Nærhed vil man opdage en Mand med to Sæt Hænder. Denne nette unge Mand er *Pianist* og gør stormende Lykke, naar han spiller *firhændigt!*

Endvidere ses en Mand med *Flodhesteben*; han led forskrækkeligt af Ligtorne og fik ved Hjælp af en dygtig Operatør Ende paa sine Lidelser ved at anskaffe sig *Tykhud.*

Tæt ved ham staar en meget spidsfindig Herre, der er *Toldassistent.* Han er ypperlig indrettet til at undersøge Vinfadenes Indhold, og hans Næbs røde Kulør behøver jo ikke at skrive sig fra Portvin.

Manden med *Elefantsnablen* er *Haandsprøjte ved Brandvæsnet,* som anskaffede sig en Snes saadan udrustede Mænd, der er fortrinlig egnede til hurtigt at slukke mindre Ildebrande.

Ham med Abefødderne er en stor Lommetyv, som stjæler ganske glimrende med Tæerne, og nær ved ham staar en af Badeanstaltens berømteste og ældste »Vikinger«, der er en ren Flodhest.

Paa Billedet ses endvidere et Par *Hunde med Menneskehoveder,* men det viste sig hurtigt at være et Fejlgreb fra Videnskabens Side, idet Hundene straks efter Operationen begyndte at spille — Herrer!

(Til Illustrationen paa næste Side.)

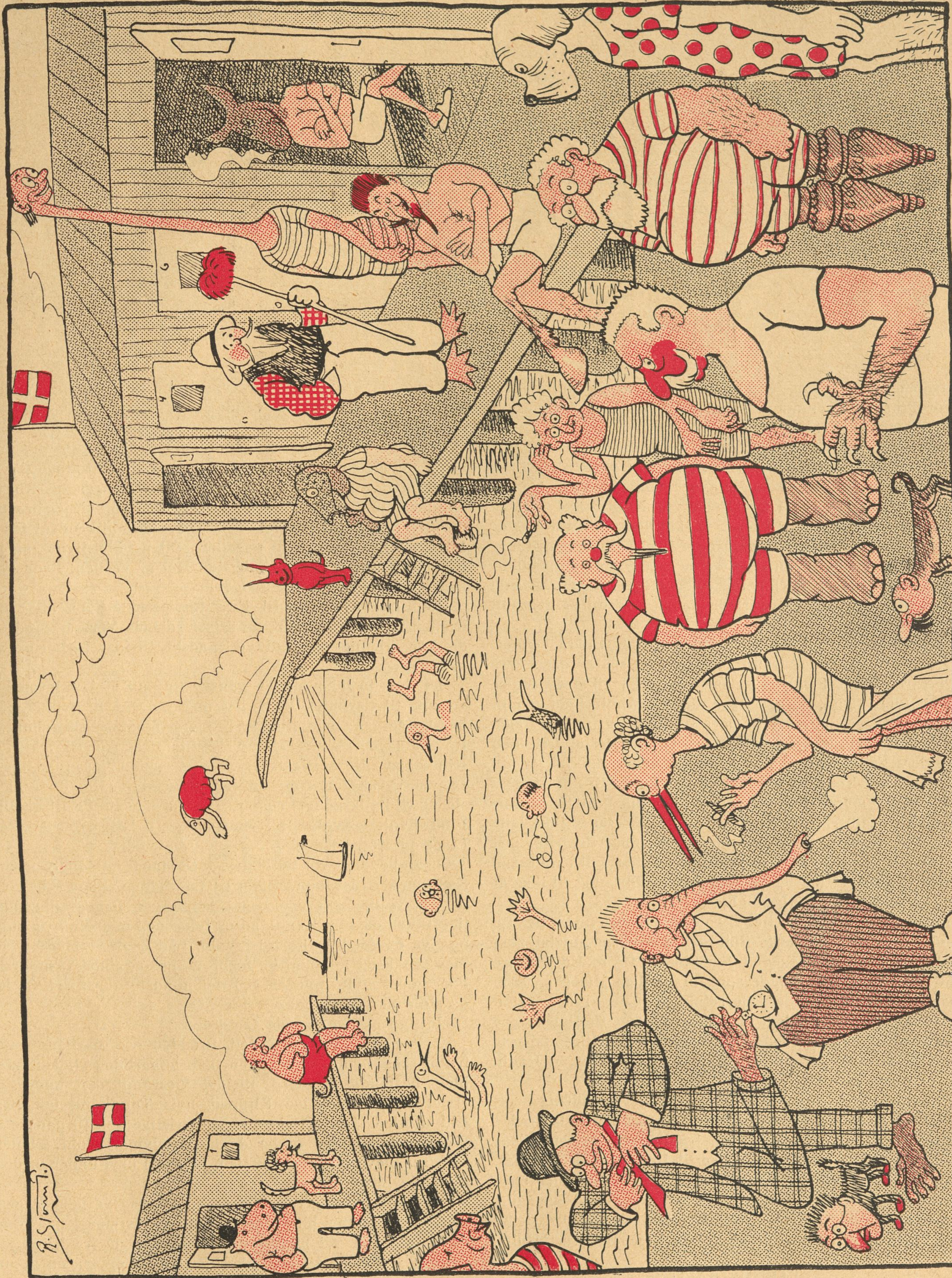

Tegning af R. Storm-Petersen.

Fremtidsmennesker. (Se Teksten Side 12.)

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØN's
AKVAVITTER

CANDIDE af VOLTAIRE.

oversat af Fru Clara Levy.

»Glem endelig ikke,« sagde Candide, »at forestille dem, hvor grusomt og umenneskeligt det er at koge Mennesker og hvor ukristeligt det er.«

»Mine Herrer,« sagde Cacambo, »I gør altsaa Regning paa i Dag at spise en Jesuit; det er ganske i sin Orden, intet er rimeligere end at behandle sine Fjender paa den Maade. Ja selve Naturen lærer os at slaa vor Næste ihjel, saadan er det hele Jorden over. Naar vi ikke benytter vor Ret til at æde vore Fjender, saa er det fordi vi kender andre lækrere Retter, men I kan ikke øse af saa gode Hjælpekilder som vi, og det er derfor for Eder meget klogere at æde Eders Fjender end at overlade Frugten af Eders Sejre til Ravne og Krager.

Men mine Herrer, I vil dog vel ikke æde Eders Venner. I tror, at i sætter en Jesuit paa Spid og saa er det Eders Forsvarer Eders Fjenders svorne Fjende, I vil stege. Jeg er født i Eders Land, og den unge Mand ved min Side er min Herre og meget langt fra at være Jesuit. Han har lige slaaet en Jesuit ihjel og bærer nu hans Dragt. Det er Grunden til Eders Fejltagelse. For at I kan se, at jeg har talt sandt, saa tag hans Kjole, bring den til det første Grænseskel af de hellige Fædres Rige og forhør der, om min Herre har dræbt en jesuittisk Officer. Den Smule Vej tager ikke lang lang Tid, og det er tidsnok at æde os, naar det viser sig, at jeg har løjet. Men naar I ser, at jeg har talt sandt, saa kender I Folkeretten og Skik og Lov altfor nøje til ikke at lade os vederfares Retfærdighed.«

Langørerne fandt, at hans Tale var meget fornuftig. De sendte to af de fornemste Folk afsted for saa hurtigt som muligt at skaffe Sandheden for Dagen. De to Udsendinge skilte sig fra deres Ærinde som forstandige Mænd og kom snart tilbage med gode Efterretninger. Langørerne løslod de to Fanger, behandlede dem med udsøgt Høflighed, gav dem Forfriskninger og ledsagede dem til deres Riges yderste Grænse, medens de jublende raabte: »Det er ingen Jesuit, det er ingen Jesuit!«

Candide kunde ikke komme sig af sin Forundring over, at det var Grunden til deres Frelse. »Ak, hvilket Folk, hvilke Mennesker, hvilke Sæder! Hvis jeg ikke havde været saa heldig at stikke min Kaarde lige til Heftet i Frøken Kunigundes Broder, var jeg ubarmhjertig bleven ædt. Men naar alt kommer til alt er Naturen i sin Nøgenhed dog god. Hvor stor Høflighed viste disse Mennesker mig ikke istedet for at æde mig, saasnart de fik at vide, at jeg ikke var Jesuit«.

SYTTENDE KAPITEL.

Candides og hans Tjeners Ankomst til Landet Eldorado og hvad der hændte dem der.

Da de vare komne udenfor Langørernes Rige sagde Cacambo til Candide: »De ser nok, at denne Halvdel af Verden ikke er en Smule mere værd end den anden; hvis jeg maa raade, saa lad os vende tilbage til Europa saa snart som muligt.«

»Men hvordan kan vi komme tilbage,« svarede Candide, »og hvor skal vi i det hele taget hen? Rejse tilbage til mit Fædreland tør jeg ikke. Der dræber Bulgarer og Abarer alle levende Væsner, tager jeg til Portugal, bliver jeg brændt, og bliver vi her i Landet, er vi hvert Øjeblik udsat for at blive sat paa Spid. Men paa den anden Side, hvor kan jeg bestemme mig til at forlade den Del af Verden, hvor Frøken Kunigunde opholder sig?«

»Lad os begive os til Cayenne,« sagde Cacambo; der træffer vi Franskmænd; de rejser jo hele Verden rundt og de kan hjælpe os. Gud vil maaske tilsidst forbarme sig over os.«

Det var jo ikke saadan ganske lige ud af Landevejen at komme til Cayenne. De vidste nok omtrent, til hvilken Side de skulde gaa; men Bjerge, Floder, Afgrunde, vilde Folk og Røvere lagde sig overalt i Vejen for dem som skrækkelige Hindringer. Deres Heste var ved at segne af Træthed, deres Proviant var fortæret, en hel Maaned maatte de ernære sig af vildtvoksende Frugter. Tilsidst naaede de til en lille Flod, hvor der voksede Kokospalmer. hvis Frugter gav dem Livet og Modet tilbage.

Cacambo, der var en ligesaa forstandig Raadgiver som Kællingen i Lissabon, sagde til Candide: »Vi kan ikke rejse videre, vi har allerede gaaet. langt nok. Paa Flodbredden ligger der en tom Kano. lad os fylde den med Kokosnødder og give os det lille Fartøj i Vold: Lad os drive med Strømmen, en Flod løber altid forbi et beboet Sted. Finder vi ikke noget godt, oplever vi i det mindste noget nyt. Og lad os stole paa Forsynet.«

»Ja, lad os det,« sagde Candide.

Et Par Mil drev de afsted. Bredden var snart blomsterfrodig, snart gold, undertiden flad, undertiden stejl. Floden blev bestandig bredere. tilsidst forsvandt den under en Hvælving af mægtige Klipper, hvis Toppe næsten naaede Himlen. De to Rejsende var dristige nok til ganske at give sig Strømmen under denne Hvælving i Vold; Floden, som nu blev smallere, rev dem lynsnart med under tordenlignende Larm.

Først efter fireogtyve Timers Forløb saa de igen Dagens Lys. Straks efter blev deres Kano sønderslaaet paa Skærerne. En hel Mil maatte de slæbe sig frem fra Klippe til Klippe, indtil de tilsidst fik Udsigten fri og saa en umaadelig Horizont, der var begrænset af uoverstigelige Bjærge.

(Fortsættes.)

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

HAFNIA

Skattefri PORTER

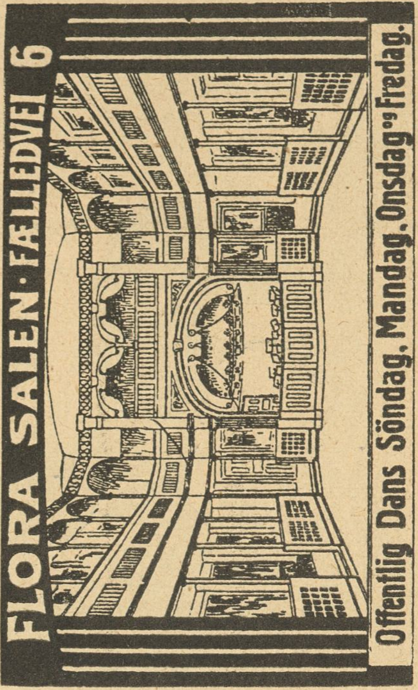

ZOOLOGISK HAVE

Glem ikke at se til Dyrene!

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Tivoli.

Sommersæson fra 7. Maj til 14. September 1913.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkestret og Promenadeorkestret. Hver Uge: Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.
Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

GENUINE
LUNDS-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Arb. Ligkistemagasin.
55, Vesterbros Torv 55.
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faas overalt à 25 Øre.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Køb RAVNEN

TIVOLIS
Salonkeglebane
anbefales. **Hyggelige Lysthuse for Familier og Selskaber.**
Proper og billig Servering.
Indgang fra Tivoligade.
P. SVENDSEN

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet. 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Den gode Gud: Hvad er det dog for en Masse Børn?

Tegning af A. Koch.

Sct. Peter: Det er Feriebørn. Naar de ikke kommer paa Landet og i Søbad, saa har vi dem i Reglen heroppe.

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 27. Torsdag, den 3. Juli 1913

Saa gratiøse Linjer,
saa nysselige Hænder!
Det er ved Gud omtrent en Skam,
jeg ingen af dem kender.

Saa vilde jeg traktere,
de søde Mammeseller,
paa noget mere ædelt end
Absinth og smaa Pruneller.

For saad'n pæne Piger,
som nys er konfirmerte,
maa virk'lig ikke gaa paa Bar
og blive rent spolerte.

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

Har De Tandpine,

brug da altid **Chr. V. Mendes berømte Dentin** à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter.

Advarsel mod Efterligninger.

Indregist. **9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.**

Tivoli.

Sommersæson fra 7. Maj til 14. September 1913.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkestret og Promenadeorkestret. Hver Uge: Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.

Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

TIVOLIS Salonkeglebane

anbefales. Hyggelige Lysthuse for Familier og Selskaber.

Proper og billig Servering.

Indgang fra Tivoligade.

P. SVENDSEN

Møbelfabr. Aktiv. Aaboulevard 3, Gl. Ladegaard, Hj. af Vodrofvej | **Prima Varer 10 Aars Garanti** **Lille Udbetaling.**

Fra Malerens Atelier.

Skitse af *Axel Schmidt.*

Det var kort efter Nytaar — Aarets ubehageligste Afsnit — og Stemningen var graa i Portrætmaler Høys Atelier, Pungen var tom, og Paletten var tør, han kunde slet ikke tænke sig at sætte Pensel til Lærredet, saa længe han har de Nytaarsregninger i Hovedet; de sled hans Hjærne og formørkede saavel hans som hans Kones Sind.

Mismodig skrabede han Bunden af sin Tobaksæske og fik stoppet sin Snadde med Tobakssmuld. Han faldt ned i en Stol og greb en Papirslap, der laa paa Bordet ved Siden af den blommefarvede Keramikkrukke, hvori nogle røde Ranunkler gik deres Opløsning i Møde, og han sagde:

— Rakel, det er dog en frygtelig stor Urtekræmmerregning?

— 40 Øre for en Gulvklud, hvad skal saa en stakkels Husmor gøre?

Fru Rakel stirrede vemodigt mod det brede Vindu.

— Og din Rammeregning, som den er løbet op? sagde hun og sukkede.

— Naar er Regninger ikke det? bemærkede han bittert og gav sig til at rense sin Pibe.

— Aa, hvor det dog stinker, sagde hun.

— Naa, maa jeg nu heller ikke ha' den Fornøjelse? Han smed Piben vredt fra sig.

— Hvem der bare var død og borte, sagde den lille Fru Høy stille og saa over mod Genboens vaade Tag, og paa de røgsorte Skorstenspiber, som den graa Himmel syntes at hvile paa.

— Saa! Skal vi nu igen tale om Død?

Nu begyndte den lille Høy, der havde fire Vintre paa sin Bag, at blande sig i Samtalen.

— Mormor er død, ikke Mor?

— Jo!

— Hun er paa Kirkegaarden, ikke?

— Jo, det ved Pelle godt, sagde Moderen.

Pelle, der sad og legede med noget Ler, fortsatte:

— Hvorfor er Mormor paa Kirkegaarden?

— Plag nu ikke din Mor, indskød Høy, der havde smidt sig paa Sofaen; *den* trængte ogsaa til nyt Betræk.

— Var det fordi hun spiste grønne Æbler?

Intet Svar.

Lidt efter begyndte Pelle igen:

— Dør Far osse?

— Ja, sagde Moderen.

— Og dør Mor osse?

— Ja! leg nu! sagde Faderen.

— Naar Far og Mor er døde, saa vil jeg bo her i Fars Atelier og lave Risengrød.

Pelles Far og Mor saa mørkt frem for sig ved Tanken, og Pelle fortsatte:

— Saa er Far og Mor osse paa Kirkegaarden, og saa kommer mig ud og graver Jer op, og I skal faa to Senge at ligge i, og Pelle skal osse nok komme med en lille Lampe til Jer!

Moderen smilede svagt og sagde belærende:

— Pelle kan ikke grave Far og Mor op, naar de er døde, for saa er de bleven til Jord. Præsten — ham kender Du jo godt — han siger altid »af Jord er Du kommen og *til Jord skal Du blive.*«

— Det sku' han bare osse bli'e, sagde Pelle næsten vredt.

Fru Høy lo, men hendes Mand kunde slet ikke udstaa at høre al den Snak om Død og Begravelse, og han sagde derfor til Pelle:

— Far vil overhovedet *aldrig* paa Kirkegaarden. Naar Far er død, skal han brændes, saa bli'r han til Aske, der kommer i en smuk ciceleret Urne. I kan sætte den der paa Kommoden!

Faderen nikkede melankolsk hen mod Kommoden, hvor hans Penselskrukke stod, og Pelles lille, lyse Hoved syntes overvældet ved Tanken om Faderen og dennes Fremtidsudsigter, men med et var han øjensynlig kommen til et Resultat, for han rejste sig hastigt op fra sin lille Stol og udbrød begejstret:

— Saa kan vi slibe Knive i Asken.

Hr. og Fru Høy saa paa hinanden; Rammeregning, Karklude, Husleje og al anden Nytaarskval var som glemt i samme Øjeblik, de lo, saa de næsten ikke kunde holde op, og han fløj op fra Sofaen, som Trold af en Æske, og svingede Fru Rakel overgivent omkring.

— I er jo helt benauede, sagde Pelle, der et Øjeblik selv saa saare benauet ud.

— Dejlige Unge! raabte Fru Rakel og kyssede sin Dreng paa Næsetippen.

— Ja, han er saagu ikke saa tosset, han ligner mig, sagde Høy og lo og blev ved at le, og Pelle, der følte at alt var idel Glæde, sang op:

Rundetaarn Du kender vist,
det er trindt og ikke spidst,

og Faderen og Moderen greb hver en af hans smaa buttede Hænder, dansede rundt og sang med:

lad os langsomt snegle op
i dens sære gamle Krop . . .

Ildens Skær lyste ud paa den store Gulvflade — ja, for heldigvis: Kul og Kredit havde de da.

Sommerrevy-Figurer. V.

Tegning af H. Haarløv.

X-Direktør Thomas S. Lorentzen.

Pjerrot som Jæger.

C. B. Møller & Co.s Cigaretter

Hævet over enhver Konkurrence:
Rose No. 101........15 Stk. 10 Øre
Zouav a la Algier .15 „ 10 „
Monaco med Kork 10 „ 10 „
etc.

Det mystiske Tal

Amerikansk Sensationsroman.

Men jeg vil gaa et Stykke tilbage i Tiden, til den Periode, da Butler var Skattedepartementets Statssekretær og din Far, Grete, hans Kasserer.

Butler var ikke Forretningsmand og overlod sine Undergivne altfor mange betydningsfulde Sager. Kasserevisionen var meget overfladisk og Butler i høj Grad godtroende. Saa kom det store Bankkrak og Opdagelsen af, at ogsaa Staten led et vældigt Tab. Ja — det gør mig ondt at sige det, Grete, men det var din Far, Herr Flemming, som havde deponeret Statens Penge i den fallerede Bank, skønt han maatte vide, hvordan Sagerne stod. Butler bar Ansvaret — hele hans Privatformue beslaglagtes og han kom seks Maaneder i Fængsel. Da han kom paa fri Fod igen, skrev han til Flemming og Schwartz, og bad dem om muligt redde noget af den tabte Formue til Fordel for hans Kone. Derefter skød han sig i »Den hvide Kat«.

Grete var bleven meget bleg; hun sad med Hænderne foldede i Skødet og saa ufravendt paa Wardrop.

»Flemming fik nu Butlers Stilling som Statssekretær og udnævnte Lightfood til Kasserer,« fortsatte han. »Og Forretningen gik videre i det gamle Spor. Et Par Gange, hvor der uventet skulde præsteres større Udbetalinger, var Statskassen faktisk tom; men Schwarts skaffede Penge. Jeg blev nu Herr Flemmings Privatsekretær i Plattsburg, og kom snart efter, hvor raaddent det hele var. Schwartz og Flemming maatte holde sammen, skøndt de hadede hinanden, og Forholdet blev ikke bedre, da Flemming ægtede Schwartz' fraskilte Kone.«

Grete saa forfærdet spørgende paa mig; jeg nikkede kun, og hun sank tilbage i Stolen.

»Den Dame var en ret almindelig Person, men hun holdt aabenbart, paa sin Maade, meget af Schwartz, eftersom hun kort efter Brylluppet forsøgte at myrde Flemming. For omtrent et Aar siden blev der foretaget et nyt Mordforsøg imod ham, denne Gang ved Gift; siden da har han været meget ængstelig og nervøs. Imidlertid blev Forholdene paa Skattekontoret vanskeligere; Schwartz stillede Fordringer — tilsidst vovede Flemming ikke engang at gaa alene ud om Aftenen. Han antog saa en Mand ved Navn Carter til at passe paa sig.

Nu begyndte Borough-Banken at vakle; Flemming havde trukket Veksler paa den til et Beløb af 500.000 Dollars. Han tog nu tilbage her til Byen for at stampe Penge op. En halv Million var nødvendig og det kunde ikke skaffes. Han var i samme Situation som Butler tidligere, kun at hans Forgænger var uskyldig, medens han var skyldig. Det lykkedes mig at skrabe 110.000 Dollars sammen, som jeg puttede ned i min Rejsetaske.«

Han holdt inde et Øjeblik for at tænke sig om, saa fortsatte han saa meget hurtigere:

»Desuden havde jeg fem Breve hos mig, som Butler i sin Tid havde skrevet til Herr Flemming, og som beviste, at Butler havde været den Bedragne, at han havde været efterladende, men ikke forbryderisk. Han anklagede deri Flemming for at have ruineret ham, og forlangte udleveret visse Papirer, der beviste hans Uskyld. Hvis Butler havde kunnet forelægge Retten disse Breve, havde Processen faaet et andet Forløb.«

»Vilde Du sælge de Breve?« faldt Grete ham i Talen.

»Først var det min Tanke, men jeg gjorde det alligevel ikke; Sagen forekom mig for smudsig. Jeg traf — for anden Gang i mit Liv — sammen med Fru Butler her ved Havedøren; jeg kom fra Plattsburg, og havde Brevene med for at sælge hende dem. I sidste Øjeblik bildte jeg hende imidlertid ind, at jeg ikke kunde faa fat i dem, de forvaredes i Flemmings Hus i Monmouth Avenue. Jeg hjalp hende op i en Automobildroske og lod hende køre hjem igen. Jeg forekom mig selv som en Sjover — hun vilde bevise sin Mands Uskyld og jeg — naa, ja, Grete, Flemming var din Far, og jeg maatte ogsaa tage Hensyn til Dig.«

»Tror De, at Fru Butler tilegnede sig Deres Haandtaske?« spurgte jeg.

»Nej, det anser jeg for udelukket. Jeg holdt nemlig Rejsetasken i Haanden under hele vor Samtale.

»Hvad skete der saa med disse Breve?«

»Jeg beholdt dem Natten over hos mig og skjulte dem næste Morgen i det hemmelige Rum ved Trappen.

»Og Perlerne?« spurgte Grete pludseligt. »Naar tog du dem?«

»To Dage før min Afrejse,« svarede han eftertænksomt. »Vi gjorde jo alt for at skaffe Penge, og din Far besluttede i Nødsfald at ofre dem.«

»Min Far!?«

»Troede du, at jeg havde stjaalet dem?« udbrød han bedrøvet. »Din Far gav mig nu uaftrukne Perler at sælge, og jeg fik elleve hundrede Dollars for dem.«

Grete tilkastede mig et fortvivlet Blik. Hvad havde hun ikke maattet gennemgaa! Hendes Far havde i al Hemmelighed giftet sig, havde været Fører for en Svindlerbande, ja, havde endogsaa nedladt sig til at stjæle en Haandfuld Perler!

»Saa fandt De ud af, at De var blevet berøvet Deres Penge, og begav Dem til Byen, for at meddele Flemming det,« bemærkede jeg. »De havde en Ordstrid med ham, ikkesandt?«

»Han troede det samme, som De,« svarede han bittert. »Da han var fuldstændig ude af sig selv, tog jeg hans Revolver med mig. Jeg vendte saa her tilbage til Bellwood, hvor jeg til min Skræk erfarede, at Frøken Johanna var forsvundet om Natten. Da jeg saa Blodpletterne paa Trappegelænderet, troede jeg hun var myrdet, og var nær besvimet af Rædsel. Jeg tog saa Brevene frem fra det hemmelige Rum, før jeg viste Dem og Hunter det, og gemte dem senere i den falske Rejsetaske, som jeg — aflaaset — gav dem til Opbevaring. De har den vel endnu?«

Jeg nikkede kun.

»Hvad det angik, som den Nat hændte i Klubben, saa sagde jeg Sandheden, men fortalte ganske vist ikke alt. Hvis De kendte Schwartz, vilde De forstaa hvorfor. Jeg gik altsaa den Aften op til det paagældende Værelse i »Den hvide Kat«, da jeg var bange for, at Flemming skulde dræbe sig selv eller en anden. Udenfor Døren tøvede jeg lidt, saa aabnede jeg den sagte. Døren ved den indbyggede Trappe blev i det samme lukket. Flemming sank forover, da jeg fik Øje paa ham, jeg sprang saa hen til den hemmelige Trappe og saa ned, men jeg kom for sent — Gadedøren

havde allerede lukket sig. Et Minut efter vidste jeg imidlertid, hvem der havde været paa Spil. Som De vil erindre, regnede det, og Schwartz havde efterladt en Paraply i Værelset med sit Navnetræk!«

»Schwartz!«

»Forstaar De nu, hvorfor man forfulgte mig? — Siden den Nat har jeg staaet under stadig Opsigt, ogsaa i dette Øjeblik lurer en eller anden sandsynligvis paa mig ved Haveporten. Naa, jeg husker nu, at jeg løb efter en Læge, at jeg medtog Paraplyen, som jeg lod staa udenfor et Hus med et Lægeskilt paa. Netop, som jeg skulde til at ringe, dukkede Hunter op og befalede mig at vende tilbage, Dr. Gray var i Klubben.

Ja, det er alt, hvad jeg ved. Tilbage staar Forklaringen paa, hvor Tante Johanna er henne, og hvem der har taget de 100000 Dollars — men her maa jeg altsaa melde Pas.«

»Jeg tror nu ikke paa Schwartz som Morderen,« sagde jeg eftertænksomt, »vi ved jo stadig ikke, hvad »Elleve Toogtyve C« betyder.«

FEMTENDE KAPITEL

Frøken Johanna Maitland havde nu været forsvundet i ti Dage. Da Fru Butler havde benyttet Automobildrosken kunde den gamle Dame kun være taget med Sporvognen; hun var altsaa spadseret de fem Kilometer til Wynton — hun, der ikke engang dristede sig til at gaa igennem Huset om Natten uden Lys.

Efter Maaltidet begav jeg mig straks tilbage til Byen; Wardrop ledsagede mig til Banegaarden. Paa hele Vejen derhen fulgte en Mand efter os.

»De ser, at jeg stadig bevogtes,« sagde Wardrop mørkt. »Jeg tror, jeg stikker af til Mexiko, hvor jeg har en Ven bosiddende; her er jo ikke mere noget for mig at haabe.«

Jeg tilkastede ham et Blik. »Hvad mener De med det?«

»At Livet ikke længere har mere Værdi for mig her end nogetsomhelst andet Sted.« —

Han vendte sig og forlod mig, medens jeg sprang ind i Toget opfyldt af nyt Haab. —

Klokken ni traf jeg sammen med Burton paa en lille Restauration, hvor jeg fortalte ham Wardrops Historie.

»Saa var det altsaa alligevel Schwartz,« sagde han beklagende. »Ham faar vi næppe Ram paa.«

»Er Deres Avis ham ikke svært paa Nakken?«

»Schwartz har i Eftermiddag Klokken tre købt min Avis,« svarede han med undertrykt Vrede. »Min Virksomhed dér er forbi. Imorgen bringer vi en Afbildning af hans Villa i Plattsburg og iovermorgen en Lobhudling af hans hidtige Forvaltning. Jeg selv rejser til Syden og slaar mig paa Rejsebreve.«

»Hvordan gaar det med Fru Butler?« spurgte jeg.

»Hun dør. Wardrop tager til Mexiko, Schwartz bliver Guvernør over Staten, og Frøken Maitlands Lig fiskes op af Floden. Men Morderen gaar fri.«

Klokken halvelleve telefonerede vi til Hospitalet, som meddelte, at Fru Butler laa paa sit yderste. Vi tog straks derud. Hun var endnu ved Bevidsthed og fortalte os sin Historie, som kort skal refereres.

Lige før hendes Mands Sammenbrud, havde der været en natlig Sammenkomst i deres Hus; ved dette Møde fik Butler Beviser for, at han havde været Offer for en Svindlerbande, og lod Flemming og Schwartz kaste paa Gaden. Hans Fald, hans Fængselsstraf og hans Selvmord fulgte Slag i Slag og bevirkede, at ogsaa hans Hustru knækkede fuldstændig sammen. Kun én Tanke formaaede undertiden at lyse op i hende: Hævn!

Nu smedede hun sin Plan, der gik ud paa, at tvinge Flemming til Selvmord. Hun valgte dertil et Middel, som omtrent drev ham ud i Vanviddet. Overalt saa han Tallet »Elleve Toogtyve C« for sig; undertiden kun Tallet uden Bogstavet. »*Elleve Toogtyve C« var Angivelsen paa Henry Butlers Fængselscelle — det havde gravet sig ned i hans Hustrus Sjæl, og nu lod hun det brænde sig ind som en Flamme i Flemmings Hjerne.* Over et Aar forfulgte hun denne Plan — undertiden benyttede hun Posten, undertiden anbragte hun Tallet paa de mest uventede Steder. Var hun sindssyg? Maaske; men hun var tillige ubønhørlig som selve Skæbnen.

Nu kom den Tid, da Sagerne begyndte at se betænkelige ud for Flemming; han flygtede til »Den hvide Kat«, og Ellen Butler strakte forgæves Armen ud efter ham. Hun havde besluttet at dræbe ham, og havde været i hans Hus den Nat, da Grete fandt Papiret med Tallet under sin Far's Hovedpude. Hun var imidlertid ikke den eneste Person, der samme Nat trængte ind i Huset; en anden havde ogsaa været der, thi hun fandt et Dameskrivebord opbrudt og en Skuffe tømt. Formodentlig havde Flemming selv været paa Spil. Overrasket ved Pigens Tilsynekomst, var Ellen Butler flygtet op i øverste Etage, hvor hun havde skjult sig i et tomt Soveværelse; først ved Daggry slap hun ud. Uden Tvivl var det Carters Værelse, der jo efter Gretes Udsagn den Nat havde været aflaaset indefra. Senere traf hun sammen med Wardrop i Bellwood, og hvad her gik for sig, ved vi allerede.

Et Resultat havde hun dog haft af Samtalen med Wardrop: hun fik at vide, hvor Flemming skjulte sig. Næste Nat begav hun sig til »Den hvide Kat« og forsøgte at trænge ind. Fra sin Mand vidste hun Besked med den hemmelige Trappe. Døren til denne var imidlertid lukket, og hun havde ingen Nøgle.

Ved Siden af hende ragede den tomme Lagerbygning i Vejret, og hun kom nu paa den Tanke, at man fra et af dens øverste Vinduer maatte kunne se, hvad der gik for sig i »Den hvide Kat«. Hun naaede da ogsaa op i øverste Etage, hvor hun fandt et halvtaabent Vindue, og hvor alt udviklede sig ganske paa samme Maade, som da Burton og jeg var der. Hun saa Flemming sidde i Klubværelset foran nogle Papirer. Med Albuen støttet mod Vinduesbrættet tog hun Sigte og skød.

Flemming sad et Øjeblik stille før han faldt forover; hun bemærkede samtidigt, at der befandt sig en anden Person i Værelset; en Mand, der først gik et Par Skridt frem, men saa løftede Hænderne i Vejret og forsvandt. Denne Mand var Schwartz. Derefter saa hun Døren fra Korridoren aabne sig og Wardrop langsomt træde ind; hun saa hans Bestyrtelse over det frygtelige Syn, der frembød sig for ham og blev pludselig grebet af Rædsel over sin Gerning. Med et Skrig styrtede hun ned paa Gaden og hjem paa sit Hotel.

Senere blev hun roligere. Et stod nu tilbage for hende: at afsløre Schwartz. Wardrop havde sagt hende, at hendes Mands Breve befandt sig i Monmouht Avenue. Dem maatte hun have inden Lightfoot fik fat i dem og tilintetgjorde dem. Samme Nat som Flemmings Lig stod i Lejligheden, begav hun sig hen i Monmouht Avenue, lukkede sig ind med en falsk Nøgle og fandt i Biblioteksværelset ikke de Breve, som Wardrop havde omtalt, men en hel Del andre kompromiterende Papirer.

Medens hun var beskæftiget med denne Undersøgelse, var det, at jeg havde set Lysskæret og var gaaet ned. Den Støj, jeg gjorde, advarede hende. Det lykkedes hende at naa Bagtrappen, da jeg var styrtet ned i Elevatoren. I den overliggende Etage løb hun i Armene paa Bella, der straks kendte hende og skjulte hende til næste Morgen.

Næste Dag bemærkede hun, at hun stadig blev iagttaget og modtog derfor straks Ediths Indbydelse, for at kunne bringe sig selv og sine Papirer i Sikkerhed. Nu skulde anden Akt af Dramaet forberedes; allerførst vilde hun sende Schwartz nogle Trudselsbreve og saa styrte ham.

(Fortsættes).

for alle Rekonvalescenter, for nervøse eller trætte Mennesker, hvis Arbejdskraft er nedsat gennem aandelig eller legemlig Overanstrengelse, mattende Sygdomme eller stærke Sindsbevægelser.

SANATOGEN

giver **fornyet Livslyst, god Appetit** og en udpræget Følelse af **Styrke** og **Velbefindende.**

SANATOGEN anbefales af mere end **18000 Læger,** og Tusinder Lidende fortæller om de **udmærkede Resultater,** de har opnaaet med SANATOGEN.

SANATOGEN sælges paa alle Apotheker i Originalpakker á 50, 100 og 250 gr. til Priser fra Kr. 1,65 til Kr. 7,70.

Prøv og døm selv!

Udførlige Brochurer sendes enhver gratis og franco fra

A/s SANATOGEN Co.

København. Frederiksberggade 2. Telefon 3661.

Mod Efterligninger advares!

!	Dr. HUGO LEVIN, København, skriver om Sanatogen: Jeg har anvendt Sanatogen i Tilfælde af Rekonvalescens og nervøse Svækkelsestilstande. Det viste sig, at Appetit, Søvn, Humør, kort sagt hele Almenbefindendet bedredes hurtigt og i paafaldende Grad.	!

EUROPAS SMILEBAAND

— O Gud, Kalle! Vad har du gjort?
— Jag tyckte att masken (Ormen) var så ensam, så jag tog och delade itu den, så att han skulle få sällskap. (»Kurre«.)

Grosshandlarn: Vi ha annonserat efter en stark springpojke (Bydreng). Är du stark?
— Jag vet inte — men jag har nyss kastat ut dom andra 40, som sökte platsen. (»Søndags-Nisse«.)

O. D. i Köpenhamn.

Uppsalastudenterna anlända till Toldboden från Malmö. En ung, blek student uppsökes af sin danska värd, hvarvid följande samtal uppstår:
Dansken: — Er De træt?
Svensken: — Näj, jag ä bara tjugesju —
Dansken: — Naa, saadan, De har været sösyg — — — (»Strix«.)

Kandidat Lundbom vaknar långt fram på förmiddagen med värkande hufvud (Hoved). Ser sig omkring i rummet för att kunna afgöra tiden, till slut säger han: — Ja nu äre för sent att stiga opp, å för tidit att lägga sej — hva tusan ska jag ta mig till? (»Kurre«.)

— Naa, Laura, giv mig nu lidt Plads. Du skal ikke være saa kold imod mig, blot fordi jeg har en lille en paa. (»Le Rire«.)

Rød Indmad

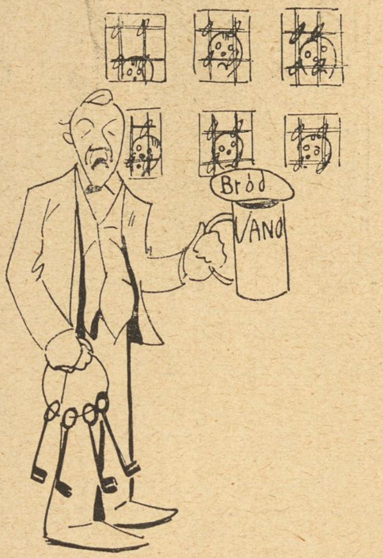

[18]/6. Hr. *Jerndorf Jessens* Skolefængsel gør ikke rigtig Lykke tiltrods for, at han havde den nydeligste Orden i Cellerne og selv bragte Vand og Brød til Fangerne. Manden skal desuden være interessant at snakke med.

— Ja, han er meget *fængslende.*

»*Bueskytten*« i Idrætspark
Med det kraftige Laar og Mandlæg
Sender sin Pil mod Træernes Bark —
Han skyder altsaa »med Anlæg«.

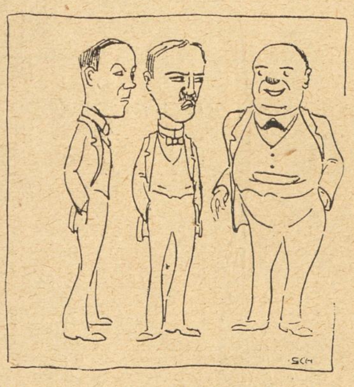

I Pavsen under Opførslen af »Quo Vadis« forsøger to yngre Herrer at gøre Nar af en ældre Mand med en noget rød Næse.

— Det er dog væmmeligt saa her lugter af Cognac, siger den ene af Herrerne til den anden.

Den rødnæsede svarer:

— Tror De ikke snarere, at det er *brændt Rom?*

[21]/6. Tivoli fortsætter sin Dirigentkonkurrence i Harmoniorkesteret, hvor efterhaanden d'Hrr. *Schiøler, Hemme, Norup* og *Knudsen* skal dirigere. Efter Forlydende vil Konkurrencen blive afsluttet med en Koncert, som bliver dirigeret af alle de fire Herrer paa en Gang.

— Mon det ogsaa er rigtigt, at *Carl Gottschalcksen* skal være Dommer?

Et nyt Ministerium vi fik
Og det er vel et af de gode.
Zahle havde et vældigt Slid
Med at rive dem op med »Rode«.

Danserindebrønden, si'er Jacobsen,
I Rosenborg Have *skal* den
Carl gør »Brønd«-Kur til den Ballet
Skraas for »Brøndkuranstalten«.

[24]/6. »Det gamle Tivoli« er nu bleven indrettet i »Olympia«, Direktionen var en Overgang bange for, at de antikverede Omgivelser skulde virke hemmende paa de dansendes Humør,

— Ak, nej. Allerede den første Aften var man klar over, at alt var ved det *gode gamle.* Selv de ældste Abonniner tog sig en »Boston«!

En *Kultusminister* til Amalienborg gaar
Og modta'r en Kongehilsen.
Der ser man, hvorledes man Hyldest faar,
Naar man blot hedder *Kejser-Nielsen.*

Blaagaards Plads skal nu fikses op,
Udkast, vi paa maa og faa faar.
Bare Ideen ej siger Stop,
Og en skøn Dag ud i det »*blaa gaar*«.

Jens Drachmanns Søn
har faaet Navnet Holger
Drachmann den Anden.

1.

Det var letsindigt gjort af Far'n
at kalde Drachmanns Barnebarn
for Holger D — — den Anden.
Thi for at kunne bære det
og ret af Hjertet ære det — —
de *ligne* maa hinanden.

2.

Ja, tænk, hvis *Holger* bliver stor
og *intet* af den *Gamle* bor
i Drengens Aand og Tanke.
Hvis ej til Druen han har Trang — —
og ikke vier med Fryd sin Sang
til Kvinderne de ranke — — —

3.

At *bære* det har store Krav.
Hans Vugge var det vilde Hav,
hans Fadder selve Solen.
Hans Plekters Strenge Hjertets Guld —
og derfor klang saa underfuld
hver Tone i Fiolen.

4.

Bliv derfor ej, Du lille Dreng,
der hviler i din hvide Seng,
en Bogens sky Fortolker.
Thi *husk,* Du har fra nu af *Pligt*
at bringe os, i Sang og Digt,
et Bud fra — *gamle Holger.*

Skalk.

Colgate's

Barbersæbe i Nikkel-Daase.

LIND-HANSEN ILLUSTRATIONS-ANSTALT
KØBMAGERGADE 67 69 : TELEFON BYEN 566 v.
CLICHEER-KATALOGER REKLAMER-TEGNINGER
ILLUSTRATIONER AF ENHVER ART.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Forlov-elsesringe 14 & 18 Karat.
Th. Halgreens
Specialforretning.
Gothersgade 34, ligefor Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

HANSONS STEMPELFABRIK NYØSTERGADE 2.
TF. 354. MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

en gros. Hoved-Depotet
„Français".
16, Lille Kongensgade 16.
Gummi- & Hygiejne-Lager.
en detail. Forlang Prøver og Prisliste.

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

A. Limkilde. Her er Vittigheden.

— Hør, Tjener! Sig mig en Gang, er dette »Bøf à la Nordpol«?
— Hvad mener Herren?
— Jeg mener, at Bøffen ligesom Nordpolen ikke er til at opdage!

Vi har desværre ikke kunnet gengive Deres ellers fortræffelige Tegning, fordi De har ladet den spille i alle Regnbuens Farver. Tegninger, der ønskes optagne i »Ravnen«, maa kun bære den *sorte* Farve. Hvad Vittigheden angaar skal vi bemærke, at De sikkert vil høre baade fra *Peary* og *Cook*.

C. A. Deres »Lejetjener« gjorde ikke rigtig Lykke blandt Redaktionens Medlemmer, og han blev fulgt til sit sidste Hvilested — Papirkurven — med al den Anstand han fortjente. Paa'en igen.

H. Eriksen. Deres Ide er god, men den kommer desværre lidt for sent til Situationen; Klaus B. er jo desuden ikke Manden, der skal bære Barnet i Kirke!

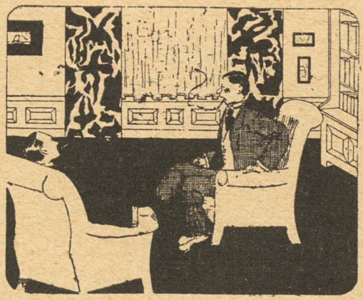

— I Indien kan man ikke hænge en Mand med et brækket Ben.
— Saa, hvad gør man da?
— Han bliver hængt i et Reb.

A. P. Teksten er ikke mærkelig, men det er derimod Tapetet, som Fagmænd vil studere med stor Interesse.

K. L., Skive. Tak for Visen, men naar det nævnte Blad har plukket de bedste Blomster af den, ønsker »Ravnen« ikke at møde med den saaledes noget medtagne Buket. Skriv os hellere en ny Vise — De har jo svært »Tag« i Strængene!

— Tror De nogensinde jeg oplever at faa min Middagsmad serveret?
— Aa, jo, — De er endnu i Deres bedste Alder!

K. L. Jagtvej. Det er ligegodt den frækkeste Tjener, vi nogensinde har været præsenteret for! Men han er ikke uvittig. Tænker De paa *Thomsen* i »National«?

Tegning af CHR. HOFF.

Fra Fyrstebesøgene.

Endelig mæt!

Tegning af V. AFZELIUS.

— Der er ingen, der er saa overtroiske som Skuespillere og Sømænd.

— Jo, Flyvere! Jeg kender en, der ikke tør gaa op med »*nedfaldende*« Flip paa!

Tegning af G. ALBERTUS.

— Tre Kroner for at splintre en skallet Stol? Det plejer jeg jo ikke at give mere end halvanden Krone for!!

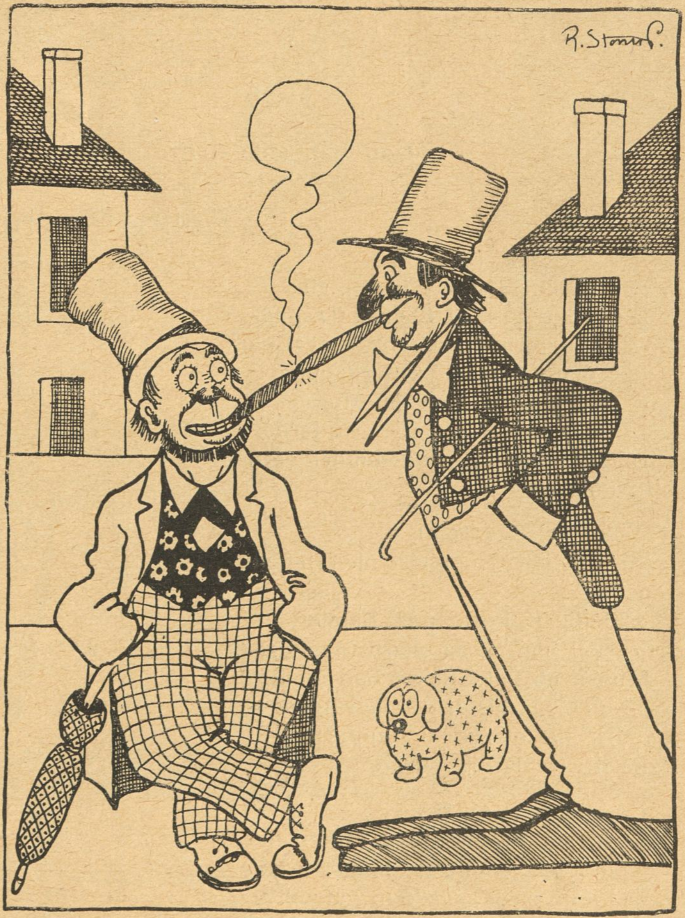

Tegning af R. STORM-PETERSEN.

— Er Du nu ikke bange for at blive arresteret for *hvid* Slavehandel?

— Næ, jeg handler kun med *sorte* Piger!

Kan han æde dem? Tegning af V. Afzelius.

Politiets Uniformfremgang.

(Mel.: »Det var en Aften i Tivoli.«)

(1800.)

Vi ser Betjenten saa brøsig staa
paa første Trin af Lovens Trappe,
Vi ser ham ned gennem Strøget gaa
med den berømte Vægterkappe;
og tidt han sov med sin Morgenstjerne,
og hugge Tran gjorde Manden gerne
:|: i gamle Da'e. :|:

(1863.)

Nu faar han »Knapper« med Hænder paa
og dejlig Uniform med Skøder,
nu skal han ogsaa med Knippel gaa.
og med en flot Chakot han møder.
Nu bli'r han bister og slaar Rekorder
ved daglig at lave ti Rapporter
:|: om dit og dat. :|:

(1913.)

Nu er der Fremskridt i Luften her.
nu har han smidt sin lange Frakke.
med let Kasket gaar han, ved enhver,
og nu har »Pans'ren« faaet Jakke.
For Jakke har han jo længe sværmet
med blanke Knapper og »Stads« paa Ærmet
:|: paa engelsk Vis. :|:

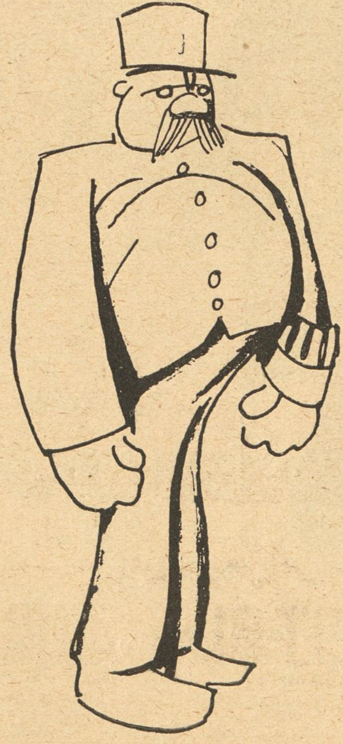

(1920.)

Nu gaar Betjenten med »Smoking« paa,
med fast Manschet og dito Krave
og med en høj Hat, og den er graa,
ja, nu er Ledet rent a' lave!
Hans Sko er Lak og hans Handsker Silke,
af Uniformer vi spørger: hvilke
:|: er fikseste? :|:

(1980.)

Nu ser vi ikke Betjenten mer'
paa »Risten« vi ham ikke finder —
om syvogtreds Aar det nemlig sker,
at »Panserne« er lutter Kvinder.
Naar Manden sover, da hviler Magten
hos hanses Kone, der staar paa Vagten
:|: den hele Nat. :|:

(2000.)

Nu møder Adam paa Post igen,
med Kvinden var det skidt Kotyme.
Paa Hjørnet staar atter Lovens Mænd,
men nu i Adamses Kostyme
med Hjælm og Sivsko og et Par Blade,
og nu er Panserne vældig glade
:|: for den Habit. :|:

Robert Bly.

Da Kongen forleden Dag ankom til Hornbæk, blev han kinematograferet sammen med det Ringheimske Filmsselskab. (Dagspressen.)

Et særdeles „levende“ Billede fra Kongens Besøg i Hornbæk.

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

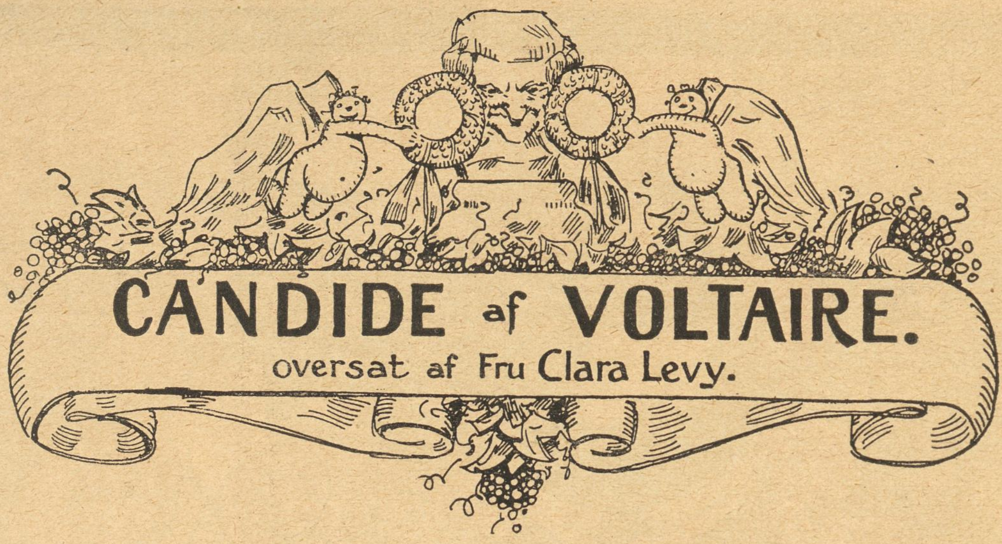

Markerne var anvendte saavel i det nyttiges som i det behageliges Tjeneste. Vejene var fyldte eller snarere smykkede med glinsende og kostbart udstyrede Vogne, som blev trukne af store, røde Væddere, der var burtigere end de bedste andalusiske, tetuanske eller meksikanske Heste. Ualmindelig smukke Mænd og Kvinder sad i de straalende Køretøjer.

»Det er et andet Land end Westfalen,« sagde Candide. Han og Cacambo kravlede ned af Klipperne og gik ind i den første Landsby, de kom til. Nogle Børn, hvis pjaltede Trøjer var af Guldbrokade, kastede til Maals udenfor Byen; de to Mænd kunde ikke se sig mætte paa dem. Stenene de kastede med var temmelig store og runde og straalede i røde, gule og grønne Farver. Candide og Cacambo fik Lyst til at tage nogle op; og se, det var Guld og Smaragder og Rubiner, saa store, at den mindste af dem vilde have været den største Pryd for Stormogulens Trone.

»De Børn, som leger der,« sagde Cacambo, »er sikkert Sønner af Landets Konge.«

I det samme kom Landsbyens Skolelærer for at kalde dem til Skole.

»Se paa ham, det er naturligvis den kongelige Families Hovmester,« sagde Candide.

De smaa, pjaltede Unger holdt straks op med deres Leg og lod Stenene og alt, hvad de havde leget med, blive liggende, Candide samlede det omhyggeligt sammen, løb efter Skolelæreren, overrakte ham det ærbødigt og lod ham ved Tegn forstaa, at deres kongelige Højheder havde glemt deres Guld og Ædelstene. Landsbylæreren smilte, kastede Stenene igen paa Jorden og stirrede forbavset op og ned ad Candide; derpaa gik han videre.

Candide og Cacambo var ikke sene til at samle Guldet, Rubinerne og Smaragderne op.

»Hvor er vi dog?« raabte Candide. »Prinserne her i Landet maa have faaet en ualmindelig kløgtig Opdragelse, siden de bliver lærte til at foragte Guld og Ædelstene.«

Cacambo var lige saa forbavset som hans Herre. Endelig kom de til det første Hus i Landsbyen, der var bygget som et Slot i Europa. En Mængde Mennesker stod udenfor Døren og der var endnu flere inde i Huset; en behagelig Musik lød dem i Møde, en appetitlig Duft steg frem fra Køkkenet. Cacambo gik hen til Døren og hørte, at der blev talt peruviansk. Det var hans Modersmaal: thi Alverden ved jo, at Cacambo var født i Tucuman i en Landsby, hvor man ikke kender andet Sprog.

»Jeg skal være Tolk«, sagde han til Candide. »Vi kan godt gaa ind; det er en Kro.«

To unge Mænd og to unge Piger i guldsmykkede Klæder og med skønne Baand i Haaret vartede op og bød dem tage Plads ved Spisebordet. Der blev budt fire forskellige Supper og til hver Suppe blev der serveret to Papegøjer, saa fulgte en kogt Kondor paa to Hundrede Pund, to aldeles fortræffelige stegte Aber, tre Hundrede Kolibrier paa et Fad og seks Hundrede andre Smaafugle paa et andet, de kosteligste Ragouter og det delikateste Bagværk; alt blev serveret paa Fade af en Slags Bjærgkrystal. Pigen og Opvarteren skænkede ogsaa forskellige Drikkevarer, der var tilberedte af Sukkerrør,

Gæsterne var for Størstedelen Købmænd og Vognmænd, de var alle overmaade høflige og udspurgte Cacambo med den største Belevenhed, og paa hans Spørgsmaal gav de fyldestgørende Svar.

Da Candide og Cacambo havde spist, kastede de to store Guldstykker, som de havde samlet op, paa Bordet, og mente, at de hermed havde betalt deres Fortæring.

Værten og Værtinden var ved at dø af Latter og maatte længe holde sig i Siden. Da de endelig havde faaet Vejret igen, sagde Værten.

»Vi ser nok, at Herrerne er fremmede her, og fremmede er vi slet ikke vant til. Derfor maa de undskylde, at vi gav os til at le, da De vilde betale os med de Stene, som findes paa Alfarvej. De har naturligvis ikke nogle af Landets Penge, men det behøves heller ikke for at spise her. Alle Kroer, som er anlagte for at lette Handelen, bliver bekostet af Staten. De er bleven tarvelig beværtet her, thi vor Landsby er fattig, men ethvert andet Sted, hvor De kommer hen, vil De blive modtaget, som De fortjener det.«

Cacambo forklarede Candide, hvad Værren havde sagt, og Candide hørte til med lige saa stor Forundring som den, hvormed hans Ven fortalte.

»Hvad er det dog for et Land, som er ukendt af hele den øvrige Verden, og hvor Naturen er saa vidt forskellig fra det, vi er vant til,« sagde de til hinanden. »Maaske er det virkelig det Land, hvor alt er paa det bedste, vi nu er komne til, thi saadant et Land maa der bestemt findes. Og hvad saa end Magister Pangloss sagde, har jeg dog lagt Mærke til, at det gik nok saa galt i Westfalen.

ATTENDE KAPITEL

Hvad de saa i Eldorado.

Den nysgerrige Cacambo gjorde Værten mange Spørgsmaal, og Værten sagde:

»Jeg ved ikke Besked med nogen Ting, og det befinder jeg mig vel ved. Men her bor en gammel Mand, som har været ved Hoffet. Han er den viseste i hele Landet, og han er ogsaa den snakkesaligste.«

Han førte straks Cacambo til den gamle; Candide var ikke mere Hovedpersonen; han fulgte kun sin Tjener.

(Fortsættes.)

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige.
Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Mælkeriet Enigheden.

Aarsagen til Omsætningens Stigning er Varernes Kvalitet.

Vore 52 Vogne kører overalt.

Telefoner 2146 & 6270.

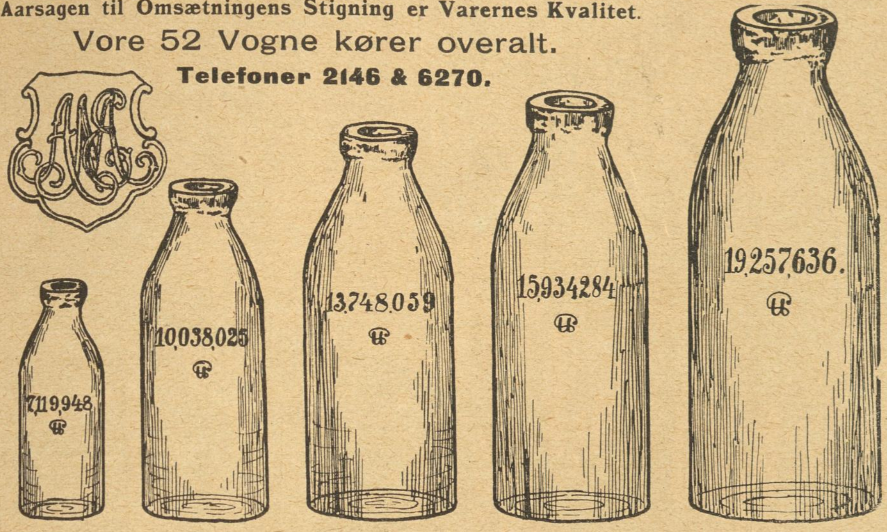

1898 1902 1906 1910 1912

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Alm. dansk Varelotteri.

4de Trækning begynder Onsdag den 9. Juli.

8400 Gevinster.

Paa et og samme Lod kan vindes

2 Gevinster.

Lodsedler sælges og fornyes à 3 Kr. 20 Øre hos Lotteriets autoriserede Kollektører og i **Hovedkollektionen, Tivolis Boulevard-Pavillon, Vestre Boulevard,** lige overfor Raadhushaven.

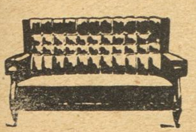

Møbler

paa Kredit fra 4 Kr. mndl. Henstand under Lockout og Strejker.

Chr. Larsen,
75, Godthaabsvej 75. (Hj. af Nr. Fasanvej).

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faas overalt à 25 Øre

Telf. 4876 og 10424.

Forlang Illustr. Katalog.

Karambol-, Bord- og Karoline-

Billards

i Ima Kvaliteter og nøjagtig Udførelse 10 Aars Garanti. Et Lager paa 30 nye og brugte Billarder er udstillet i mine Fabriks- og Lagerrum. De sælges billigt mod Kontant, men udlejes ogsaa med Køberet, eller sælges paa moderate Betalingsbetingelser. — Elfenbens- og Imitations-Baller. Alle Rekvisitter.

R. Laursen (tidl. Winthers) Billardfabrik
Classensgade 7, Kjøbenhavn.

Glem ikke at se til Dyrene!

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.

Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.

Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

Cirkus Beketow

København.

8. Maj til 7. Septbr.

Hver Aften Kl. 8.
Søn- og Helligdage Kl 4 og Kl. 8.
Største Kunstnerpersonale, der endnu har været i København.

HY GI **Sygeplejeartikler** HY GI
Gummivarer 2. Prisl.

Gummivarelageret „Hygi", København V.

HERMAN JUST'S

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. — **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ❊ Selskabslokalerne anbefales.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

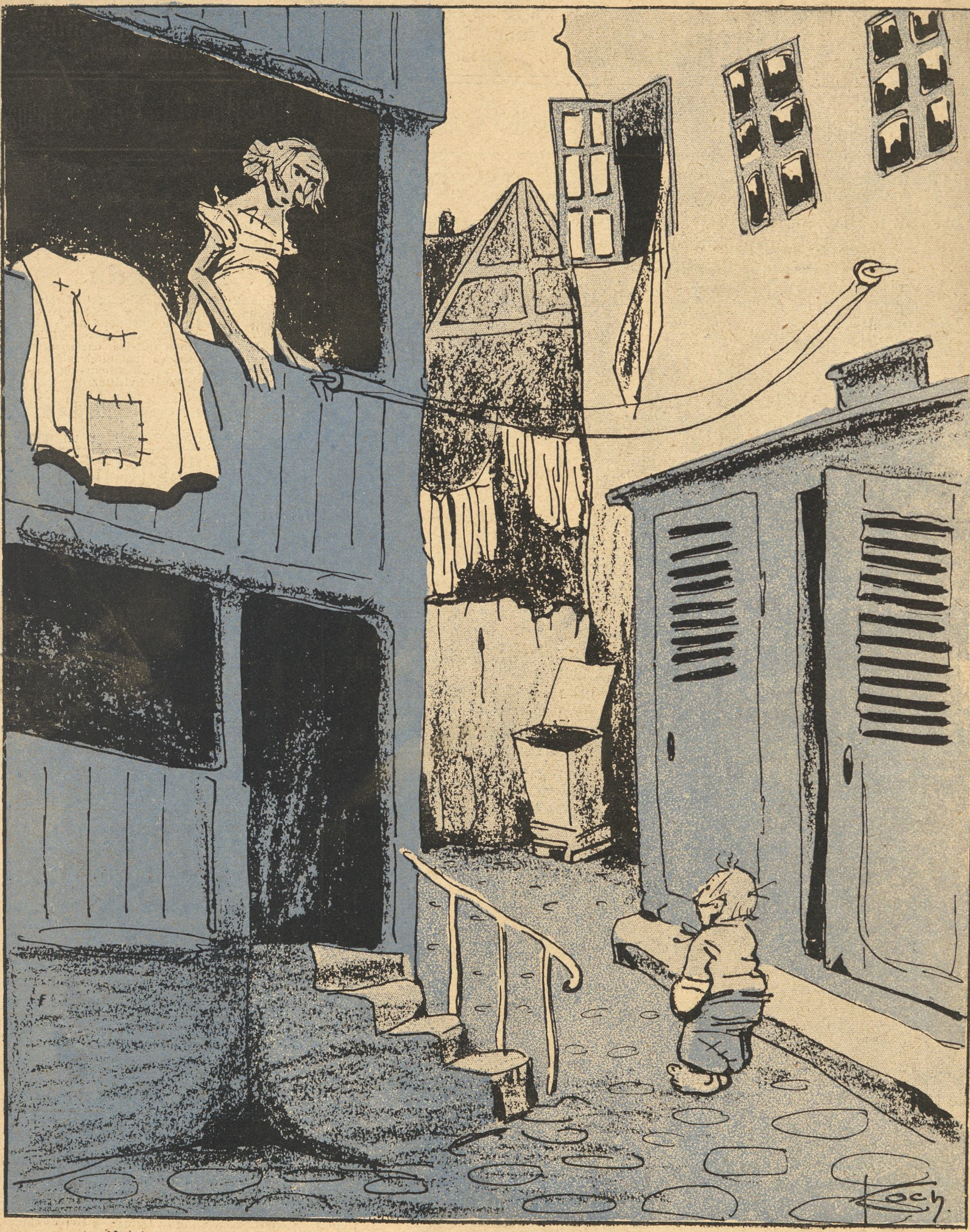

Tegning af A. Koch.

— Mo'r!
— Hvad er der?
— Mo'r, naar jeg en Gang bliver stor, saa vil jeg ha' Flæskesteg med Rødkaal og brunede Kartofler!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 28. Torsdag, den 10. Juli 1913

Mellem Millionærdøtre.

Tegning af Svend Brasch.

— Det er dog forfærdeligt, saa alle Nødvendighedsartikler fordyres.
— Ja, det har Du Ret i — en Mand er mindst dobbelt saa dyr nu som i Fjor.

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

en gros. Hoved-Depotet
„Français".
16, Lille Kongensgade 16.
Gummi- & Hygiejne-Lager.
en detail. Forlang Prøver og Prisliste.

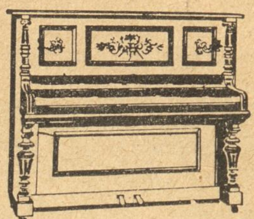

Musikforretningen „HARMONIA"
(Ved L. V. Nielsen). Tlf Byen 1858 y.
Lille Kongensgade 43.
Stort Lager af Musik-Instrumenter.
Pianoer og Orgler uden Udbetaling.
— *Brugte Instrumenter tages i Bytte.* —
Reparationer udføres omhyggeligt.
Strenge til alle Instrumenter.

LAX i alle Kvaliteter.
Gaasebryst,
Oksetunger
etc. anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908.
Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.
Telefon 317 & 8231. Jacob B. Krøll,
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

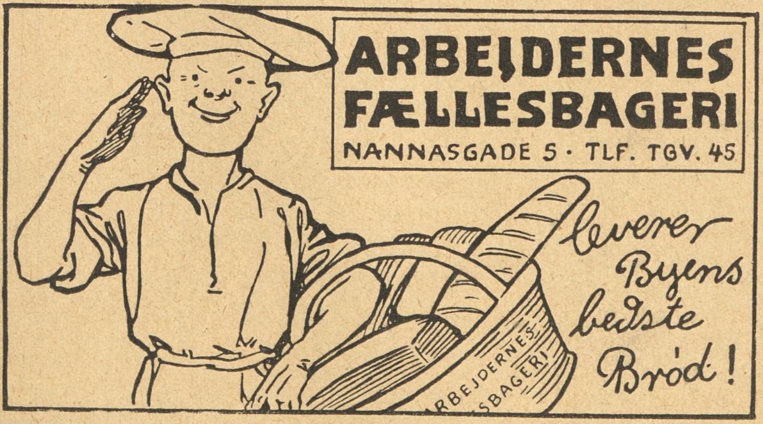

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Blikl ister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN.

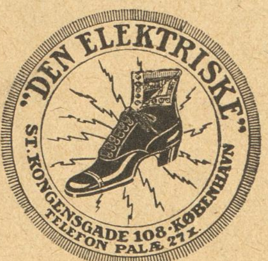

St. Kongensg. 108
ved Politistationen.

Møbelfabr. Aktiv. Aaboulevard 3. Gl. Ladegaard, Hj. af Vodrofvej | **Prima Varer 10 Aars Garanti** **Lille Udbetaling.**

Ordensstjernen.

Fortælling fra Rusland.

Af *Anton Tsjekov.*

Ved *Carl Nutzhorn-Kjersmeier.*

Gymnasielæreren Leo Pustjakov boede Dør om Dør med sin Ven Løjtnant Ledenzov. Til denne traadte han en Nytaarsmorgen ind med et usikkert Smil om Læberne.

— Glædeligt Nytaar, Gregori, sagde han. Du ved, jeg ikke kan lide at være paatrængende, og jeg vilde aldrig være kommet til Dig, hvis jeg ikke havde befundet mig i en saa nederdrægtig Situation. Vil Du gøre mig den Tjeneste at laane mig din Stanislausorden, blot for en Dag? Jeg skal nemlig til Middag hos Købmand Spitsjkin — Du ved, hvor megen Pris denne Parvenu sætter paa Ordner — han betragter jo næsten en som et Udskud, naar man ikke har noget i Knaphullet. Og desuden har han jo to Døtre, Nastja og Sina. Jeg beder Dig kun om denne Tjeneste, fordi jeg ved, at Du er min Ven. Naa, vil Du?

Løjtnant Ledenzov svarede muggent ja.

Klokken 2 om Eftermiddagen kørte Pustjakov op foran Købmand Spitsjkins Hus. Han slog sin Pels til Side, for at Droschekusken kunde beundre den laante Stanislausorden.

— Det er mærkværdigt, tænkte han, idet han gik op ad Trappen; men man føler ligesom mere Agtelse for sig selv. Skulde man tro, at saadan en lille Tingest, der højst koster 5 Rubler, kan have saa stor en Indflydelse.

Pustjakov traadte ind i Korridoren, og medens han hængte sin Pels op, kastede han et Blik ind i Spisesalen, hvor en Snes Damer og Herrer sad til Bords. Samtalen gik muntert og Maden var — efter Gæsternes Stemning at dømme — god.

— Halløj, der har vi Leo Nikolaitsj, hørte Pustjakov pludselig en Stemme raabe, og Købmand Spitsjkin, en lille, mavesvær Mand, kom ilende hen imod ham med udbredte Arme. De kommer noget sent, men det skal være Dem tilgivet. Vi andre er ogsaa lige kommen til Bords.

Pustjakov skød Brystet frem og traadte knejsende ind i Spisesalen. Men her mødte der ham et frygteligt Syn. Ved Bordet, ved Siden af Sina, sad hans Kollega Fransklæreren Fremblant. Hvis Franskmanden fik Øje paa hans Orden, vilde han sikkert komme med en Mængde højst ubehagelige Spørgsmaal og blamere Pustjakov for Livstid.

Pustjakovs første Tanke var at rive Ordenen af, men i næste Øjeblik kom han til at tænke paa, at den var syet fast. Han skjulte derfor Stanislausordenen med den højre Haand, gjorde et kejtet Buk og lod sig tungt falde ned paa den ham bestemte Stol, ligeoverfor hans franske Kollega.

— Er han fuld? tænkte Spitsjkin, der forundret betragtede Pustjakovs ophidsede Træk.

En Tallerken Suppe blev stillet frem for Pustjakov. Han greb om Skeen med den venstre Haand; men da han kom til at tænke paa, at det var udannet at spise med venstre Haand, sagde han:

— Tak, jeg skal ikke have Suppe. Jeg kommer lige fra min Onkel, Pastor Jelejev, og han nødte mig saa længe, at han tilsidst fik mig til at spise til Middag med sig.

Men samtidig fyldtes Pustjakovs Sjæl af et afmægtigt Raseri. Suppen duftede saa fristende, og rent galt blev det, da Støren blev baaret ind.

— Ak, gid dog denne Middag snart var til Ende! Mine Tarme skriger af Sult. Bagefter maa jeg gaa hen paa en Restauration og faa noget at spise.

Da den tredje Ret blev baaret ind, kastede Pustjakov et stjaalent Blik over til sin Kollega. Denne syntes ogsaa at være stærkt forlegen og spiste heller ikke. Og jo mere de to Kolleger saa paa hinanden, desto mere forlegne blev de.

— Han ved alt, den Slyngel, tænkte Pustjakov. I Morgen løber han til Direktøren!

Den fjerde Ret blev baaret ind. En høj Herre, med stor, krum Næse, rejste sig, slog paa sit Glas, strøg sig forlegent hen over sit skaldede Hoved og stammede:

— Æh . . . æh . . . æh . . . Skal vi drikke Damernes Skaal!

Selskabet rejste sig larmende og greb Glassene. Hurra, hurra, hurra! Damerne strakte smilende Glassene frem. Pustjakov greb sit Glas med venstre Haand.

— Aa, Leo Nikolaitsj, vær saa god at række Nastasja Timofejevna dette Glas, sagde Spitsjnin.

Til sin store Rædsel saa Pustjakov sig nødsaget til ogsaa at tage den højre Haand i Brug. Stanislausordenen kom til Syne. Pustjakov blev bleg, lod Hovedet hænge og skottede ængstelig over til Franskmanden. Denne tilkastede ham et forbavset, spørgende Blik, et Smil gled over hans Læber, og han tog nu sin højre Haand bort fra sit Frakkeopslag. Pustjakov saa til sin Forundring en Orden funkle paa Franskmandens Bryst — oven i Købet en saa høj Orden som Annakorset!

Pustjakov lo højt og satte sig mageligt til Rette paa sin Stol.

— Ah saa! udbrød Spitsjkin forundret, da han fik Øje paa Ordenen paa Pustjakovs Bryst.

— Ja, det er mærkeligt, svarede Pustjakov stolt; men af hele Gymnasiets Lærerpersonale er Hr. Tremblant og jeg de eneste, der er dekorerede.

Franskmanden nikkede bifaldende.

Efter Middagen gik Pustjakov om og viste alle Damerne sin Orden. Nu var han glad og let om Hjærtet, endskønt hans Tarme skreg af Sult. Misundelig saa han hen paa Tremblant, der stod og førte en Samtale om Ordner med Spitsjkin.

— Havde jeg vidst, at denne franske Abekat var en saadan Svindler, tænkte han, saa havde jeg mødt med selve Vladimirordenen!!

To Vagabonder ligger i Landevejsgrøften og ser en Deligence køre forbi. Inde i Vognen sidder to Bønder og suger af deres Piber.

— Ka' do si'e mig, hva' Sammenmenligning der æ me' vos og saa di to Bøndertampe derinde?

— Gu' ka' jeg ej.

— Jo, ser do, di to Bøndertampe, di kommer te' Byen me' en Dillesjangse, men vos, Kammerat, vi har Faneme Sjangse for a' komme te' Byen me' en Dille.

Sommerrevy-Figurer. VI.

Tegning af V. Afzelius.

Witzansky.

Kril og Krøl i Sommerferien I.

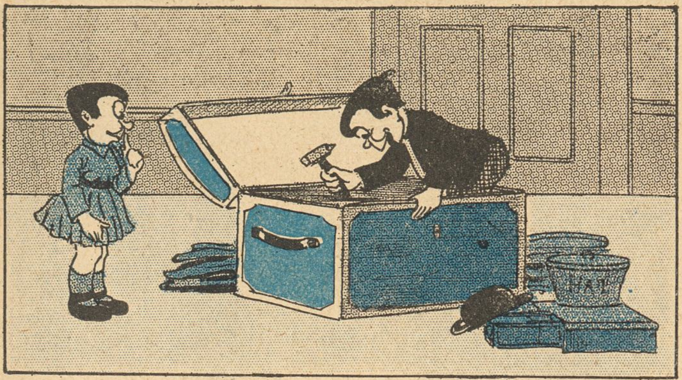

1. Kril og Krøl skal nu ned paa Landet til Onkel Julius, og de to Knægte begynder meget lovende — med at sømme Kofferten fast til Gulvet.

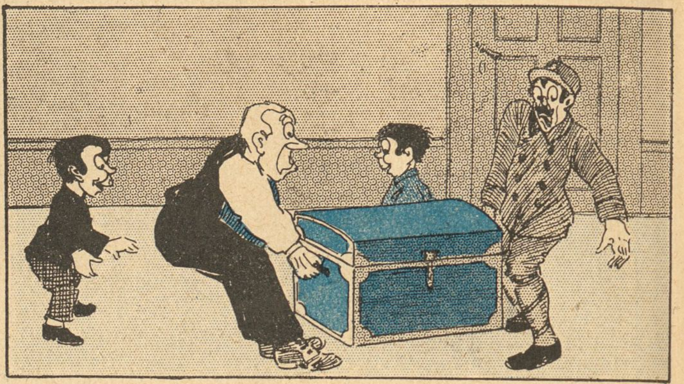

2. Drengenes Fa'r og Chaufføren, der skal køre dem til Banen, haler uforstaaende i Kofferten –

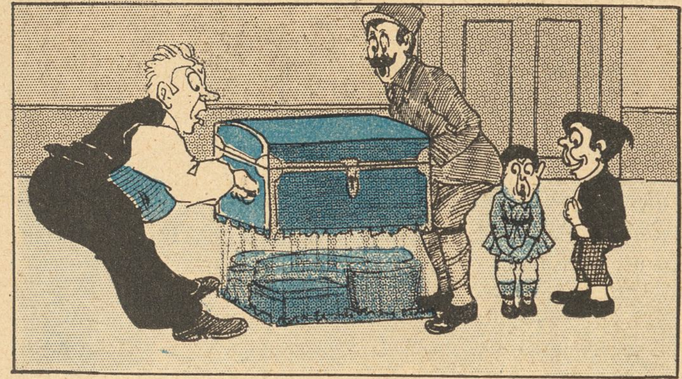

3. som omsider »giver sig« paa en højst ubehagelig Maade.

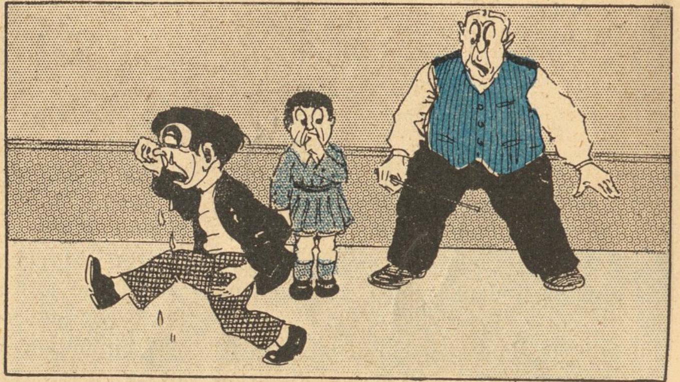

4. En Omgang Spanskrør bliver Lønnen — men Kril og Krøl er snart klar af den og lægger ny »Kabaler«.

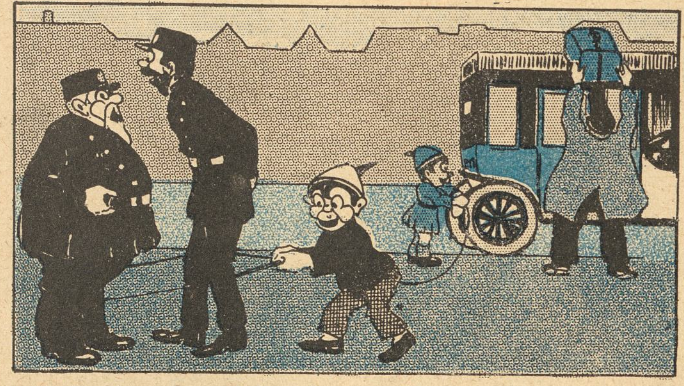

5. De to ualmindelig slemme Fyre lægger Snaren for intet mindre end Politiet, der bliver sat i »Rapport« med Automobilet.

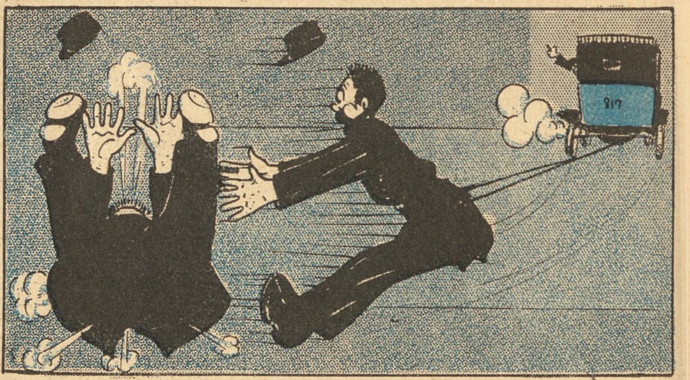

6. »Ramasjang!« synger det i Luften, da den tykke Nr. 1622 bliver revet over Ende, mens den tynde hales med af Automobilet.

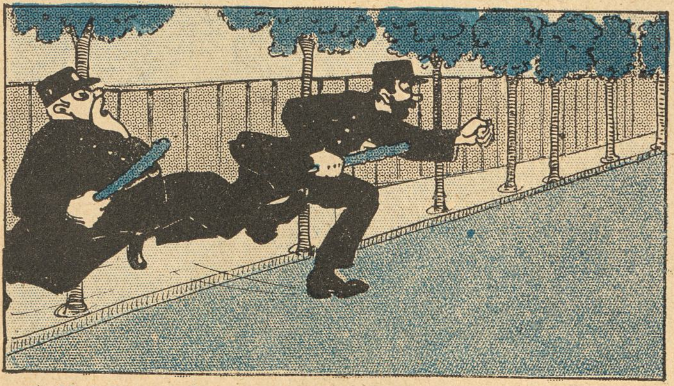

7. Kniplerne frem og afsted efter de frække Automobilrøvere!

8. Men Kril og Krøl klarer den flot og piler af med »Futteren«, medens »Panserne« staar med lange Næser!

(Fortsættes.)

De forenede Bryggeriers CENTRAL HVIDTØL - Ren fyldig Maltsmag
SKIBSØL - Udpræget Skibsølstype

Det mystiske Tal

Amerikansk Sensationsroman.

(Illustreret af Osvald Jensen)

Men Schwartz maa vel have faaet Nys om Fjernelsen af de Flemmingske Papirer og sluttet sig til Sammenhængen. Han lod i alt Fald sine Folk trænge ind i Fru Butlers Soveværelse, kloroformere Grete i det tilstødende Værelse og røve de under Fru Butlers Hovedpude liggende Papirer. Fru Butler havde saa forfulgt Mændene gennem Huset og Køkkendøren, men var faldet afmægtig om i Gaarden.

Næste Aften havde hun sneget sig ud af Huset og hen i »Den hvide Kat«. Men da havde Schwartz allerede brændt Papirerne. Hun hævede saa Revolveren imod ham, men han slog hendes Haand tilside. — — —

Da vi gik hjem fra Hospitalet, rettede Burton sine skarpe, blaa Øjne paa mig.

»De fleste Gaader er nu løste,« sagde han. »Kun én Ting staar tilbage. Ved De hvad, Herr Knox, jeg er ved at tro, at *De selv* har skaffet den gamle Dame og Haandtasken af Vejen!«

Ved Middagstid telefonerede jeg til Grete.

»Kom ind til Byen,« sagde jeg til hende, »og tag Nøglen til Huset i Monmouth Avenue med.«

Edith og jeg tog imod hende paa Banegaarden, hvorfra vi gik lige til det Flemmingske Hus. Foran Døren til Modtagelsesværelset standsede jeg.

»Jeg har noget mærkeligt for,« sagde jeg. »Jeg søger nemlig en Skuffe eller et Gemmested, hvor følgende Genstande findes: En lille Revolver, to Haarbørster, to Klædebørster, to eller tre Skjorter, et Par Kraver og noget Undertøj. Endvidere en lille Pakke i et Papir.«

Grete, bliv min!

»Hvad er det for noget dumt Tøjeri du der fortæller?« udbrød Edith.

»Det er ikke dumt Tøjeri, men en vel udviklet Tankegang,« svarede jeg, »og hvis min Teori ikke er rigtig, saa skyldes det kun mit sædvanlige Uheld«.

Jeg tror, Grete forstod mig, og vi gav os nu alle tre til at søge. Edith tog anden Sal, Grete Stuen og jeg af visse Grunde første Sal. Efter at have gennemsøgt to Værelser, naaede jeg ind i det blaa Boudoir. Og her fandt jeg i et lille Empireskabs øverste Skuffe, hvad jeg søgte. Jeg stak en lille flad Pakke i Lommen og raabte til de to Damer, at de skulde begive sig ind i Biblioteksværelset.

»Det Tabte er atter genfundet,« begyndte jeg, da vi var samlede. »Min Teori holdt Stik! Dette Brev her vil give os Forklaringen paa Frøken Johannas Forsvinden og det dèr er Pengene fra den forsvundne Haandtaske.« Med disse Ord lagde jeg Pakken med Pengene i Gretes Skød og aabnede uden videre Brevet, som jeg læste højt. Det lød:

»Min kære gode Niece:

Det gyser i mig, medens jeg sidder her i dette øde Hus og skriver. Naar du modtager disse Linier, svømmer jeg allerede paa Oceanet, det jeg har læst og drømt saa meget om, og som jeg aldrig har set.

En fyrretyveaarig Drøm gaar endelig i Opfyldelse! Jeg rejser til London og Paris og maaske til Italien, hvis de Penge, din Far gav mig for Perlerne, slaar til.

Dog allerførst køber jeg mig en elegant Hat og lækkert Undertøj og en Fletning — tænk dig Grete, en Fletning! Det har jeg ønsket i tred've Aar.

Jeg vilde have skrevet til Lætitia, hvis jeg ikke var kommen til Skade med min Haand, da jeg fremtog mine Klæder fra det Sted paa Loftet, hvor jeg havde gemt dem. Papiret blev helt blodigt, da jeg forsøgte paa det. Jeg gik de fem Kilometer til Wynton og tog saa Sporvognen. Naturligvis havde jeg lidt Samvittighedsnag, men nu er jeg femogtredsindstyve Aar, og vilde jeg naa mine Ønskers Maal, var det jo paa Tiden.

Jeg kørte saa herhen med Sporvognen og aabnede Døren med Reservenøglen fra dit Nøgleknippe. Men det mærkeligste skete dog i Bellwood. Da jeg vilde lukke Verandadøren efter mig, satte jeg min tomme Rejsetaske fra mig. I samme Øjeblik hørte jeg nogen komme, hvorfor jeg snappede min Taske og løb min Vej.

Du kan tænke dig min Overraskelse, da jeg imorges aabner Rejsetasken og ser det er Heinzes. Jeg tømmer den altsaa nu og tager den med, da han jo har min.

Hvis du finder denne Skrivelse straks, saa vent to Dage med at fortælle Lætitia Sammenhængen. Jeg sender hende fra Boston en smuk Gave for at formilde hende.

Og endnu ét: din Far huer mig ikke. Han har forandret sig meget. Forleden gav han mig et Stykke Papir med et Tal paa; han sagde, at det Nummer forfulgte ham overalt. Se, at faa ham til en Læge!

Og nu levvel, min kære Niece. Jeg indrømmer, at jeg er bleven letsindig, men jeg vil dog endnu engang inden jeg dør have Silkefoer i mine Klæder!

Din Tante Johanna.«

Vi brød allesammen ud i Latter. Edith løb til Telefonen, for at meddele Fred den store Nyhed; jeg var for første Gang den Dag ene med Grete.

»Grete,« sagde jeg og greb hendes Haand. Men hun rørte sig ikke.

»Grete,« gentog jeg, »jeg venter endnu paa din Afgørelse. Du ved, at jeg holder af dig — mere end Ord kan sige. Grete, bliv min!«

Hun vendte sig langsomt om imod mig. »Jeg er din,« stammede hun og faldt mig om Halsen.

Edith stod endnu ved Telefonen.

»Jeg ved ikke,« hørte jeg hende sige, »men jeg skal se ad.«

Da hun aabnede Døren ind til os, vilde Grete vikle sig ud af mine Arme, men jeg holdt hende fast. Edith blev staaende lidt i Døren og stirrede paa os; saa gik hun igen til Telefonen.

»Jo, min Ven,« sagde hun i Tragten, »lige i dette Øjeblik!«

ENDE.

MORDET I LA JONCHERE

Kriminalroman.

(Illustreret af Chr. Bogø.)

FØRSTE KAPITEL.

Den 6. Marts 1862, nogle Dage efter Fastelavn, kom fem Kvinder fra La Jonchere ind paa Politistationen i Bougival og forlangte at tale med Kommissæren.

De fortalte, at de i to Dage ikke havde set noget til deres Naboerske, Enken Lerouge, der boede ganske alene i et afsidesliggende Hus. De havde forgæves banket flere Gange paa Dørene. Disse og Vinduerne var fast tillukkede, og det var ganske umuligt at se ind i Stuerne, da Gardinerne var nedrullede. Der maatte altsaa være tilstødt Enken Lerouge noget, hvorfor Herr Kommissæren maatte lade Døren opbryde.

I Bougival, et i Nærheden af Paris ved Seinen beliggende Udflugtssted, der særlig besøges af Vandsportsmænd, forekom, som alle andre Steder, lidt af alt; men egentlige Forbrydelser var yderst sjældne. Derfor vilde Kommissæren til en Begyndelse heller ikke høre Tale om at tage derned, men gav sluttelig efter for Kvindernes indtrængende Bønner.

Ledsaget af en Gendarmerivagtmester, to Gendarmer og en Kleinsmed begav han sig under Førerskab af Kvinderne paa Vej til den lille By La Jonchere, der ligger mellem Malmaison og Bougival, omtrent tyve Minutters Gang fra Landevejen Paris—Saint Germain.

»Jeg ser intet Blod; hvor er hun saaret?« spurgte Kommissæren.

De gjorde Holdt udenfor en noget forsømt Have, i hvilken befandt sig et lille Hus, der tilsyneladende kun indeholdt to Rum og et Loftsværelse.

Kommissæren placerede to Mand ved Havelaagen med Ordre til ikke at indlade nogen Nysgerrig. Han selv gik med Vagtmesteren og Smeden op til Huset.

Nu slog han flere Gange sin Stok mod Døren og gik derefter paa samme Maade alle Vinduerne igennem. Men ingen rørte sig indenfor.

»Bryd Døren op,« befalede han Smeden.

Denne krammede sit Værktøj ud og skulde netop i Gang med Arbejdet, da en af Tilskuerne ude paa Vejen raabte: »Her er Nøglen!«

En Dreng havde fundet den i Grøften og bragte den triumferende.

Nøglen passede.

»Et daarligt Tegn,« mumlede Vagtmesteren og fulgte Kommissæren ind i Huset, medens Gendarmerne gjorde sig alle mulige Anstrengelser for at holde de utaalmodige Tilskuere tilbage.

Et eneste Blik var tilstrækkeligt for Kommissæren til at overbevise sig om, at Konerne havde haft Ret i deres Formodninger. Her var begaaet en Forbrydelse. I det første Rum var opbrudt en Kommode og to store Kister, hvis Indhold var strøet omkring paa Gulvet. I Sovekammeret herskede endnu større Uorden. Her saa ud, som havde en Vanvittig været paa Spil.

Nu opdagede Kommissæren Enken Lerouges Lig. Det laa tæt ved Kaminen, med Ansigtet begravet i Asken. Haaret og den ene Kind var forbrændt; det var et Under, at Ilden havde skaanet Klæderne.

»Jeg ser intet Blod; hvor er hun saaret?« spurgte Kommissæren.

Vagtmesteren fandt strax Stedet. »Her mellem Skuldrene. To Mesterstød. Hun maa være død paa Stedet!« Han bøjede sig endu dybere ned over Liget. »Hun er ganske kold og ikke længere stiv. Hun har ligget der i mindst seksogtredve Timer.«

Kommissæren satte sig ved et Bordhjørne og optog en foreløbig Protokol. Saa vendte han sig igen til Vagtmesteren: »Borgmesteren maa underrettes og dette Brev besørges til Paris' Kriminalret. I Løbet af to Timer kan Undersøgelsesdommeren være her. I Mellemtiden vil jeg afhøre Vidnerne. Selvfølgelig i det andet Værelse, for her maa alt blive, som det er.«

Forhøret blev ikke meget rigt paa Begivenheder, saa talrige Vidnerne end vare. Først og fremmest vidste ingen nogetsomhelst om Enken Lerouges Herkomst, Vaner eller Omgang. Kun en Gartnerkone, en Veninde af den Myrdede, og den Kone, der bragte hende Mælk, kunde afgive nogenlunde klare Meddelelser. Efter tre Timers Forhør, under hvilket de latterligste og mest modsigende Vidneudsagn var blevne afgivne, kunde endelig fastslaas følgende:

I Begyndelsen af Aaret 1860 var Fru Lerouge ankommen til Bougival tilligemed en stor Møbelvogn. Efter et kort Hotelophold havde hun lejet det lille Hus for trehundrede- og tyve Francs aarligt. Hun var dengang fireoghalvtres Aar gammel, kraftig og med et udmærket Helbred. Ingen vidste hvorfor hun havde slaaet sig ned paa en Egn, hvor hun ikke kendte et Menneske. (Fortsættes).

Cirkus Beketow
København.
8. Maj til 7. Septbr.
Hver Aften Kl. 8.
Søn- og Helligdage Kl 4 og Kl. 8.
Største Kunstnerpersonale, der endnu har været i København.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger* Købmagergade 63—65.

Afbetaling.
Thomsen's Magasiner for Elegant Herre- & Dame-Skræderi
Reel Behandling garanteres. Betalingsvilkaar efter Aftale.
Nicolaigade 13. Slotsgade 3. Ryesgade 128. Christianshavns Torv 6.

Colgate's

originale amerikanske
Cashmere
Bouquet
Parfume
tiltaler enhver.

Skuepladsens Løver. II.

Texière. Tegning af Hp. Hansen.

Løve, er vel nok lidt meget sagt,
Men med hvilket Dyr er han i Pagt?
Han er stærkest i Æventyr-Fortælling —
Stop! nu husker jeg — »*den grimme Ælling*«!

Samlermærke-Vise.

Mel.: Hønsefødder og Gulerødder.

»Op, lille Hans, op, lille Hans!
Nu synger Skovens Lærker.«
Nej, lille Mo'er, nej, lille Mo'er!
Det er Drenge med Samlermærker.
Peter har fem fra Østerbro,
og Jonas har ti fra Nørre,
mine er takket i Kanten, Mo'er,
og Christian er færdig med fyrre.

»Op, lille Hans, op, lille Hans!
Lære'n med Længsel kigger.«
Nej, lille Mo'er, nej, lille Mo'er!
Jeg skal ud i otte Butikker.
Peter blev smidt paa Ho'det ud
af en Butik paa Strøget —
der skal jeg ind i Aften, Mo'er,
og se om de gaar i Tøjet!

»Op, lille Hans, op, lille Hans!
Den Kalden bli'r jeg træt a'.«
Aa, lille Mo'er, aa, lille Mo'er!
Jeg mangler tre fra Cloëtta
og fire fra Magasin du Nord,
saa har jeg lige sytten,
og faar jeg tre fra Mønsted, Mo'er,
saa skal jeg holde »Bøtten«!

»Op, lille Hans, op, lille Hans!
Nu maa Du blive færdig.«
Nej, lille Mo'er, nej, lille Mo'er!
Jeg har det saa mærk-værdig.
Jeg gaar ganske fra »Samlingen«,
hvis jeg skal søge længe.
Nu er det hver Dag Mærkedag
for alle raske Drenge!

Op, lille Mo'er, op, lille Mo'er!
Jeg bli'r ganske alvorlig.
»Ak, lille Hans, ak, lille Hans!
Nu er jeg bleven saa daarlig.
Dine Mærker har mærket mig,
saa jeg nu er en Tosse!«
Er Du tosset, kære Mo'er —?
Gud, det er jeg vist osse!

Robert Bly.

Af en Mormons Liv.

På söndagspromenad.

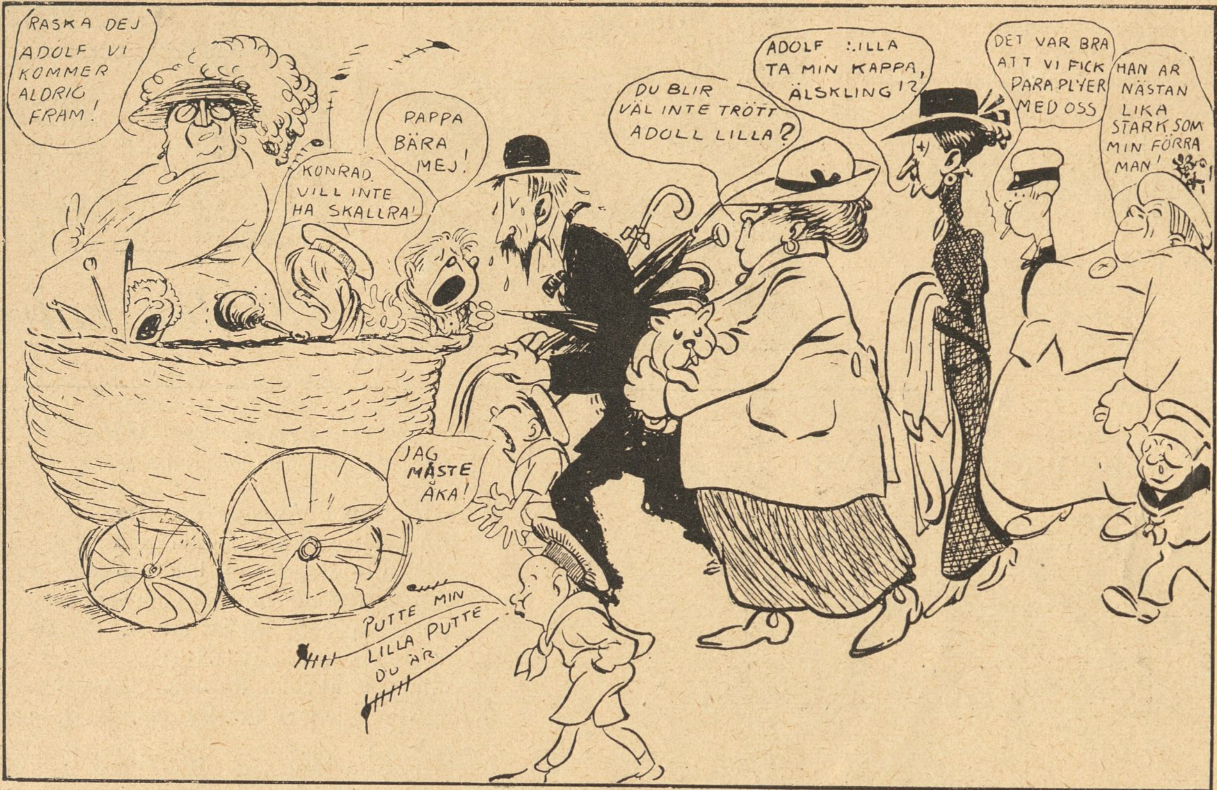

På måndag.

— Klockan är strax halv fyra på morgonen och Efraim har inte kommit!

(»Søndags-Nisse«.)

Rød Indmad

[24]/6. »K. F. U. M.« i London har sendt et Hold Fodboldspillere til København, hvor de spillede sammen med deres Trosfæller, som dog var isprængt et Par »internationale Fritænkere« — eller skal vi sige *Frisparkere.* Englænderne fik morderlige Klø, og det var nok ikke lutter Velsignelser, de lod dale ned over deres Modstanderes Hoveder.

— Nej, da den ottende Bold gik i Maal, raabte en engelsk »K. F. U. M.« i retfærdig Harme — »Saa, til Helvede!«

[25]/6. Nu er *Ishøy* engageret som Musikdirektør i Kasino.

— Mon ikke den bliver lige kold nok, hvis han f. Eks. skal dirigere »Snehvide«?

Brygger *Jacobsen* skal efter Forlydende betale en halv Million Kroner forud for Frue Kirke Spir, og han betaler naturligvis med en Check.

Tænk, interesserer han sig ogsaa for *Check-spir?*

Afgaaede Justitsminister *Bülow* har udnævnt sig selv til ekstraordinær Højesteretsassessor.

Knudsen trak Sværdet, det blanke,
Mod *Bellini,* han ku' ej la' være.
En af dem har vel en »Tanke« —
Men Tanker er toldfri, Kære.

[27]/6. *»Social-Demokraten« meddeler, at da Dykkerselskabet i Fjaltring sprængte en strandet engelsk Damper i Luften med Dynamit, var der adskillige Torsk, som blev daarlige og besvimede.*

— *Naa ja, det var da ikke saa underligt, om de rystede lidt i »Bukserne«.*

Brindejonc fik et Ridderkors, men hvad fik *Ulrich?*

— Hul i Hovedet!

[28]/6. I Paris skulde en Fru Goldschmidt foretage en længere Rejse med en Ballon, men Rejsen maatte opgives, fordi en Dames Hattenaal rev en stor Flænge i Ballonen.

— Ja, de Hattenaale! Tænk, hvis nu en Hattenaal rev Siden op paa »Hellig Olav«, saa den ikke kunde gaa til Amerika!

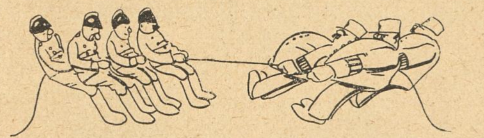

[29]/6. Sikken en Jubel det vakte paa »Stadion«, da Brandmændene sejrede i Tovtrækning over Politibetjentene. Tilfældet er i Grunden mærkeligt, da det ellers er Politibetjentenes Sag at *trække* Folk — paa Stationen!

— Der er vist dem, som mener, at Betjentene vilde have vundet, hvis det havde drejet sig om at »slukke«.

[30]/6. *Brindejonc* er en Knob! Han kan sidde paa sin Maskine oppe i Luften og fotografere og spise Frokost og maaske endda lave Kaffe.

— Ja — a — regner det, faar han jo *Vand paa Maskine.*

Hr. *Pio* og *Møen* geraader i Kamp
Til Forundring for hver en Fremmed.
Et godt Resultat naar man ikke ved Tamp,
Man skal blot holde Orden i »*Hjemmet*«.

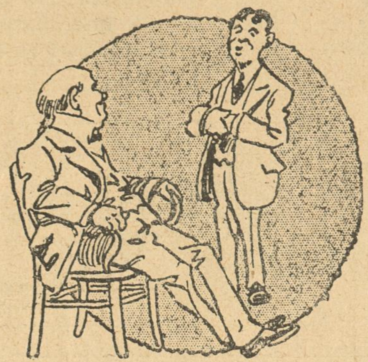

— Var Du til Sommerrevy-Premiére?

— Næ. Jeg skal sige Dig, min Kone er født i *Melbye,* vi spiller hver Aften *Dam,* og vi bor lige ovenover *Frederik Jensen,* saa jeg kunde »Revyen« udenad, inden den blev opført.

Politidirektørens ny Bestemmelser angaaende Blanding af Næringsmidler kommer nok til at berøre adskillige gangbare Varer.

— Ogsaa Blandingen af Sodavand?

Er det saa storartet, det d'Hrr. Doktorer *Ehlers* og *Jersild* har fundet paa?

— Jeg har hørt mange kalde det noget *Sprøjt.*

Nu er den første kgl. Hof-Barber bleven udnævnt. Den lykkelige er Barber *Georg Petersen* i Aarhus. Han har personlig i mange Aar været Prins *Christians* Barber.

— Hvor har han dog *skrabet!*

Et vigtigt *Dyrskue* forlanger
Paa Fælleden en Uge Plads.
Det var *Dyre*-Engagementer
Paa »*den danske Skueplads*«.

St. Jacobs Gæstehjem
Saxogade 80 (ved Istedgade). København.
250 propre Senge fra 35, 50 og 75 Øre.
Elektrisk Lys og Centralvarme.
Varme Retter fra 25 Øre serveres hele Dagen.
10 Minutters Gang fra Banen.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

LIND-HANSEN
ILLUSTRATIONS-ANSTALT
KØBMAGERGADE 67-69 : TELEFON BYEN 506 v.
CLICHEER · KATALOGER REKLAMER · TEGNINGER
ILLUSTRATIONER AF ENHVER ART.

Arb. Ligkistemagasin.
55, Vesterbros Torv 55.
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

Arbejdernes Livsforsikring,
Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Kære *Rob,* Lynettealle. De kan skrive en Vise, men den foreliggende mangler det vigtigste — *Pointe.* Sidste Vers, der skal danne Kernen, løber her ud i Sandet.

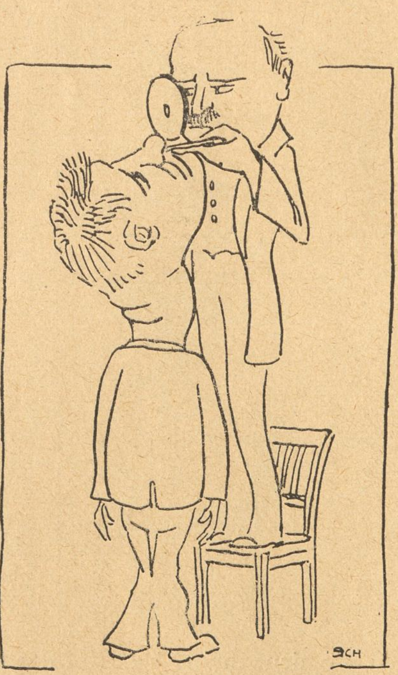

Lægen: De har ikke Spor af Polypper.
Patienten: Jamen, det siger alle mine Venner, noget maa jeg da fejle.
Lægen: Det gør De ogsaa, De bliver taget for meget ved Næsen.

H. Bjerring. Tegningen er ganske kvik, — men Teksten er lidt under daglig Vande!

— Sig mig engang, Madsen, hvornaar er Vejret poetisk?
— ? —
— Naar det laver Rim. — Og hvornaar er det matematisk?
— ? —
Naturligvis naar det regner!!

P. Bertelsen. Her har vi gjort et lille Greb i Deres store Pose. Maatte det give Dem Ro og Ligevægt paany!

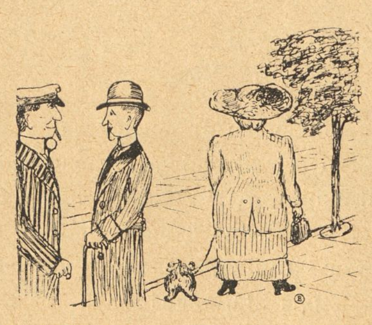

Første Herre: Sikken et lille Lam, der gik!
Anden Herre. Jeg synes det lille Lam er *fræk a' se.*

Bendixen. Aarhus. Vi ved ikke, hvad vi mest skal beundre, Tegningen eller den ualmindelig ondartede Brander. Skal vi sige, at de er lige — gode?

A. J. Hvis De kan sende en anden Tekst, er der ikke noget i Vejen for, at Tegningen kan komme i godt Selskab her i Rubrikken.

— Kære Fru Petersen, nu efter Deres Mands Død har De vel helt holdt op med at spille Klaver?
— Nej, ikke ganske. men jeg spiller nu kun paa de sorte Tangenter.

E. S., Maribo. Deres Ønske er sket Fyldest!

Gammel Dame: Undskyld, Hr. Portrætmaler, De kunde vel ikke male et Billede af mig og »Delle«?
Portrætmaleren: Det kan jeg desværre ikke, Frue, jeg maler af Princip aldrig Karikaturer.

Kære Hr. *Gøtterf.* Hvad tror De nu, den gamle Dame svarer paa den dristige Malers vittige Bemærkning? Der falder vist noget af!

Tegninger af R. Storm-Petersen.

En Brevveksling.

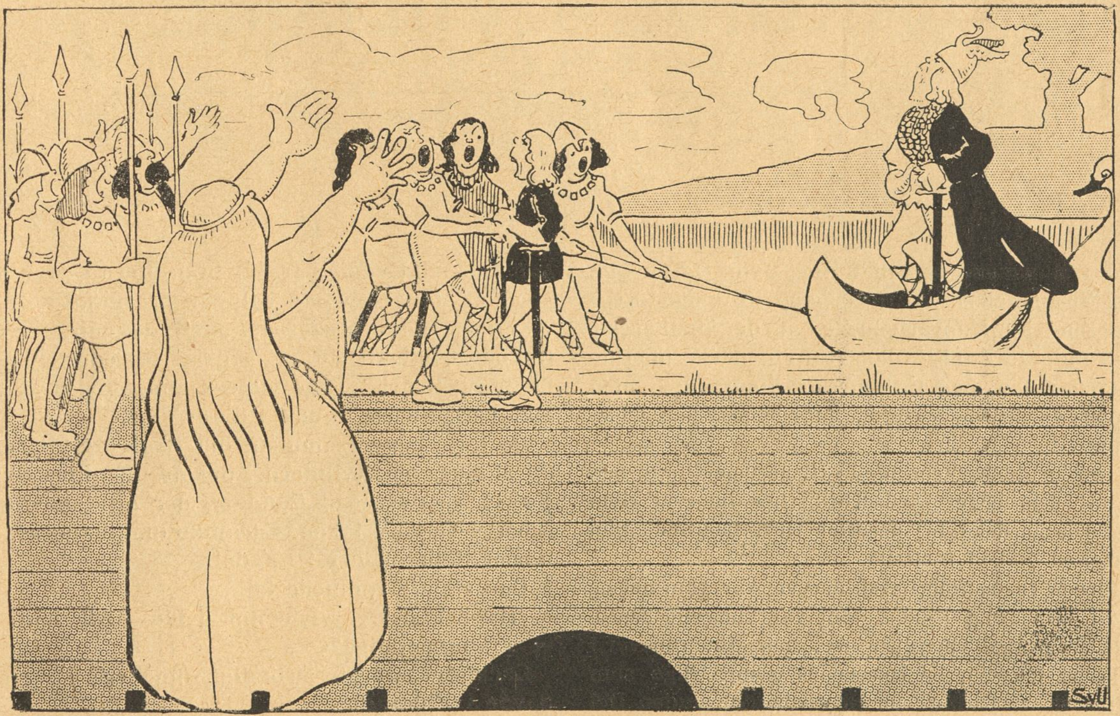

Tegning af Svend Ulrich.

Kære Herold!

Jeg gør vældig Lykke i London. Tænk, Studenterne trak Hestene fra min Vogn og kørte mig hjem til Hotellet.

Din altid hengivne
Peter Cornelius.

Kære Cornelius!

Tak for Brevet. Det glæder mig, at Du gør saa stor Lykke — men tænk Dig, i Stuttgart, hvor jeg sang »Lohengrin«, tog de begejstrede Korister *Svanen* bort og trak mig ind paa Scenen!

Din trofaste
Vilh. Herold.

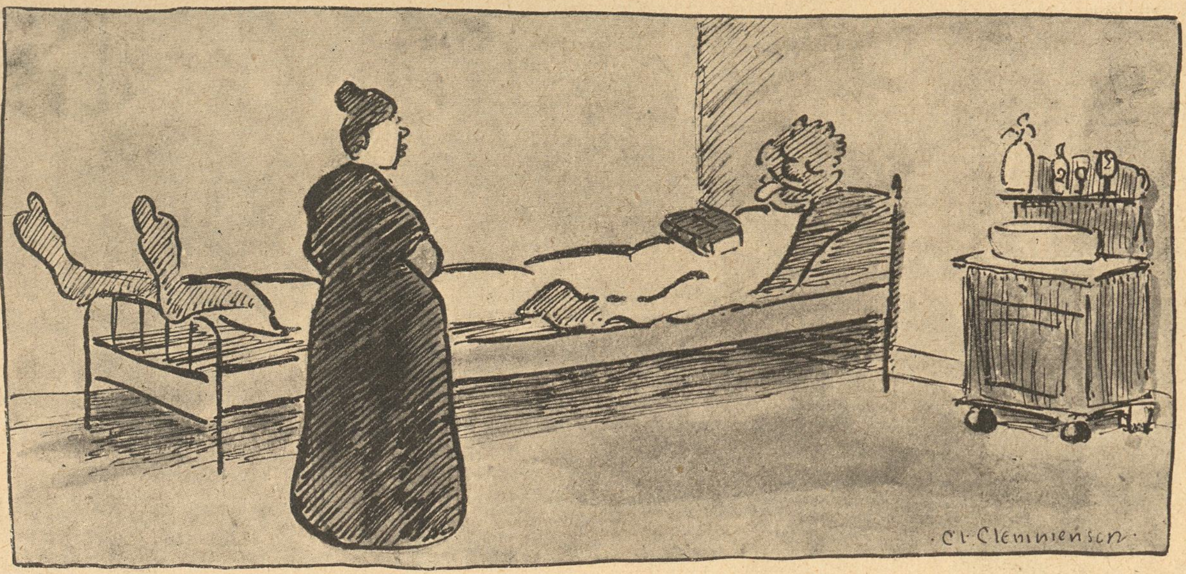

Tegning af Cl. Clemmensen.

— Det var godt, at han døde, ellers var han bleven taget til Gardist!

CANDIDE af VOLTAIRE.

oversat af Fru Clara Levy.

De kom ind i et ganske tarveligt Hus, hvor Døren kun var af Sølv og Vægpanelerne af Guld, men til Gengæld var disse Paneler saa skønt forarbejdede, at de kostbareste Paneler ikke kunde fordunkle dem, Forstuen var mærkeligt nok kun udsmykket med Rubiner og Smaragder; men den Maade, hvorpaa alt var ordnet, bødede paa den yderlige Tarvelighed.

Den Gamle nødte de to Fremmede til at tage Plads paa en Sofa, der var udpolstret med Kolibrifjer og bød dem Drikkevarer af Diamantskaale; derefter tilfredsstillede han deres Nysgerrighed ved at fortælle.

»Jeg er hundrede to og halvfjersindstyve Aar gammel og jeg har hørt af min salig Fader, som var kongelig Staldmester, om de frygtelige Revolutioner, han har oplevet i Peru. Det Land vi lever i, er Inkaernes gamle Rige, som de var saa dumme at forlade for at erobre en anden Del af Verden, hvor de tilsidst selv blev ødelagte af Spanierne. De Fyrster af deres Stamme, som blev tilbage i Fædrelandet var klogere; de gav med Folkets Bifald den Lov, at ingen af Landets Indbyggere nogensinde maatte forlade vort lille Kongerige, og det er det, der har bevaret vor Uskyldighed og vor Lykke. Spanierne har haft en svag Anelse om vort Lands Existens, de kalder det Eldorado, og en Englænder, som hed Ridder Raleigh, var for hundrede Aar siden ikke langt fra at finde herud. Men da vi er omgivet af uoverstigelige Klipper og bundløse Afgrunde, har vi hidtil været beskyttede mod de europæiske Nationers Rovbegærlighed; de er ganske tossede efter vort Lands Stene og Skarn, og de vilde saamænd slaa os ihjel til sidste Mand for at faa Fingre i disse Ting.«

De talte længe sammen; om Regeringsformen, om Sæder og Skikke, om Kvinderne, om de offentlige Skuespil og om Kunst. Tilsidst bad Candide, der altid havde fundet mest Smag i Metalfysikken, Cacambo om at spørge, om de havde nogen Religion der i Landet.

Den Gamle rødmede let.

»Hvor kan De tvivle om det?« sagde han. »Tror De da vi er utaknemlige?«

Cacambo spurgte ærbødigt, om hvad for en Religion, de havde i Eldorado.

Den Gamle rødmede endnu mere.

»Gives der mere end en Religion?« spurgte han. »Jeg tænker, vi har den samme Religion, som hele den øvrige Verden: vi tilbede Gud fra Morgen til Aften.«

»I tilbede altsaa kun en Gud,« sagde Cacambo der bestandig maatte tjene som Tolk for Candides nysgerrige Tvivl.«

(Fortsættes paa S. 254.)

Tegning af Chr. Hoff.

Brindejones Ankomst til København har sat nyt Liv i Flyvningen. Der var Øjeblikke, hvor man syntes, at Luften var hel fuld af *Maskiner*. (Dagspressen.)

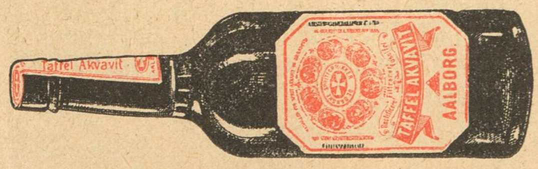

AALBORG og A. BRØNDUM & SØN's
AKVAVITTER

»Rimeligvis« sagde den Gamle, »da der hverken findes to tre eller fire Guder. Jeg maa tilstaa, at Folk fra den anden Verden kommer med besynderlige Spørgsmaal.«

Candide blev ved at overvælde den Gamle med Spørgsmaal; han vilde gerne vide, hvorledes de bad til Gud i Eldorado.

»Vi beder slet ikke Gud om noget,« sagde den gode og ærværdige Gamle. »Vi har intet at bede ham om; han har givet os alt, hvad vi behøver; men vi takker ham bestandig.«

Candide blev nysgerrig efter at se deres Præster. Han lod Cacambo spørge, hvor de var.

Den gamle Herre smilede. »Vi er allesammen Præster, kære Venner; Kongen og hver eneste Familiefader synger hver Morgen Lovsange til Guds Pris og fem-seks tusind Musikinstrumenter ledsager deres Morgenbønner.«

»I har altsaa ingen Munke, som underviser, som kives og trættes, som er herskesyge og som lader Folk brænde, hvis de ikke er af deres Mening.«

»Saa maatte vi da være nogle store Tosser,« sagde den Gamle, »her har vi alle den samme Mening, og jeg forstaar ikke, hvad I mener med Eders Munke.«

Candide var begejstret over alt det, han hørte, og tænkte ved sig selv: »Det er rigtignok noget andet end Westfalen og Hr. Baronens Slot: Havde Ven Pangloss set Eldorado, vilde han ikke mere paastaa, at Thunden-ten-tronck var det fortræffeligste Slot i Verden. Ja, man maa rejse, hvis man vil opleve noget, det er sikkert.«

Efter denne lange Samtale lod den brave Gamle en Vogn forspænde med seks Væddere og gav de to Rejsende tolv Tjenere med, som skulde følge dem til Hoffet.

»De maa undskylde, at jeg er for gammel til selv at have den Ære at følge Dem. Kongen vil sikkert modtage Dem, saa at De kan blive tilfreds; og hvis der er noget, De ikke synes om, maa De undskylde det med, at saaledes er det Skik og Brug her til Lands.«

Candide og Cacambo gik til Vogns; Vædderne fløj afsted og paa knap fire Timer naaede de Kongens Slot, der laa i Udkanten af Hovedstaden.

Hovedindgangen til Slottet var to Hundrede og tyve Fod høj og Hundrede Fod bred; ganske umuligt er det at beskrive det Materiale, den var af, men man kan nemt tænke sig, hvor meget den i Pragt og Rigdom maa have overstraalet det Støv og de Stene, vi kalder Guld og Ædelstene.

Da Candide og Cacambo steg ud af Vognen, blev de modtagne af 20 smukke, unge Piger af Livvagten, de blev førte ind i et Badeværelse og klædte i Dragter, der var vævede af Kolibridun. Af Kronens mandlige og kvindelige Statsembedsmænd førtes de straks derefter ind i Hs. Majestæts Gemakker og efter almindelig Skik og Brug igennem to Rækker Musikkere paa Tusind Mand i hver. Lidt før de naaede Tronsalen spurgte Cacambo en af Embedsmændene, hvorledes de skulde bære sig ad med at hilse paa Hs. Majestæt, om de skulde kaste sig paa Knæ eller paa Maven, om de skulde lægge Hænderne paa Hovedet eller paa Bagen, om de skulde slikke Støvet af Gulvet eller kort sagt hvilken Ceremoni, der blev benyttet.

»Det er Skik og Brug,« sagde Embedsmanden, »at omfavne Kongen og kysse ham paa begge Kinder.«

Candide og Cacambo faldt Hs. Maj om Halsen, han modtog dem med største Elskværdighed og bad dem venligt til Aften.

Før Bordet blev de vist rundt i Byen. De offentlige Bygninger ragede helt op til Skyerne. Torvene var var smykkede med Tusinder af Søjler. Der var Springvande med klart Vand, andre med Rosenvand og atter andre med Likører af Sukkerrør; de sprang uophørlig i store Bækkener, hvis Bund var dækket med en Slags Ædelstene, der duftede som Nelliker og Kanel.

Candide bad om at faa Højesteret og Parlamentet at se; han fik det Svar, at det fandtes ikke, thi der blev aldrig ført Processer. Saa forhørte han sig om Fængslerne, dem var der heller ingen af. Men det som morede ham mest, var Universitetet, hvor han saa et to Tusind Fod langt Galleri, der var helt fyldt med matematiske og fysiske Instrumenter.

Da de nu havde fartet rundt hele Eftermiddagen og faaet set omtrent en Tusinddel af Byen, blev de førte tilbage til Kongen. Candide og hans Tjener Cacambo maatte ved Bordet tage Plads mellem Kongen og nogle Damer. Saa kosteligt et Gæstebud er sjældent set og sjældent har et Maaltid været krydret med større Vittighed end den, Majestæten ved denne Lejlighed udfoldede. Cacambo forklarede Candide Kongens Vittigheder, der havde den Fordel, at de blev ved med at være vittige naar de blev oversatte, og mellem alt det, Candide forundrede sig over var det ikke det ringeste. De blev en Maaned hos de gæstfrie Mennesker. Candide sagde bestandig til Cacambo:

»Det er baade vist og sandt, at det Slot jeg er født i, kan ikke sammenlignes med dette; men her er ingen Frøken Kunigunde og Du har nok uden Tvivl ogsaa en, Du holder af i Europa. Bliver vi her er vi ikke mere end nogen af de andre Indbyggere; vender vi tilbage til den anden Verden med tolv Væddere belæssede med Eldorados Stene, saa er vi rigere end alle Konger tilsammen; vi behøver ikke mere at være bange for Inkvisitorer og vi kan let befri Frøken Kunigunde.«

Det Forslag syntes Cacambo godt om. Hvem har ikke Lyst til at flakke om, til at gøre sig gældende blandt sine Landsmænd og til at prale med det, man har oplevet paa sine Rejser? Vore to lykkelige Rejsende bestemte sig til ikke mere at være lykkelige og bad Hs. Maj. om Tilladelse til at rejse.

»Det er og bliver en Dumhed,« sagde Kongen. »Jeg ved nok, at der ikke er meget tillokkende ved mit Rige; men naar man blot har det nogenlunde godt et Sted, skal man blive der. Jeg har slet ingen Ret til at holde Fremmede tilbage; det er Tyranni, som ikke stemmer med vore Sæder og Love; enhver er sin egen Herre. Rejs, naar I har Lyst; men det er meget vanskeligt at komme ud af Landet. Det er umuligt at sejle ned ad den rivende Strøm, som ved et Mirakkel har ført Eder hertil, og som løber gennem Klippehulen. De Bjærgkæder, som omgiver mit Rige, er ti Tusind Fod høje og stejle som Mure. Hver af dem er ti Mil lang, og dybe Afgrunde hindre Nedstigningen paa den anden Side. Men siden I absolut vil afsted, skal jeg give mine Maskinbyggere Ordre paa, at forfærdige en Maskine, som kan lette Eder Vejen. Naar I er bleven ført over Bjærgene, kan ingen mere ledsage Eder videre, thi mine Undersaatter har aflagt det Løfte aldrig at gaa udenfor Grænserne og de er altfor forstandige til at bryde deres Løfter. Ellers kan I forlange, hvad I vil af mig.«

»Vi beder kun Deres Majestæt,« sagde Cacambo, »om nogle Væddere, belæssede med Levnedsmidler og Sten og Støv her fra Landet.«

Kongen gav sig til at le. »Jeg begriber ikke,« sagde han, »den Lyst, I Europæere har til vort Gadesnavs, men tag saa meget I vil. Og saa ønsker jeg Jer Lykke paa Rejsen.«

Kongen gav straks sine Ingeniører Ordrer til at konstruere en Maskine, som kunde bringe de to overordentlige Mennesker ud af Riget. Tre Tusind dygtige Mekanikere arbejdede paa den og 14 Dage efter stod den færdig, den havde kun kostet tyve Millioner Pund Sterling i Landets Penge. Candide og Cacambo blev anbragt paa Maskinen; desuden medtog den to store fuldt opsadlede Væddere, som de skulde ride paa, naar de var komne over Bjærgene, tyve Væddere med Levnedsmidler, tredive med Gaver af Landets største Sjældenheder og halvtreds med Guld, Ædelstene og Diamanter. Kongen omfavnede kærligt de to Rejsende til Afsked.

(Fortsættes.)

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

GENUINE
LUNDs-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

TELEFON 3684. S. JOHANNESSON'S TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: Højbroplads 13.
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

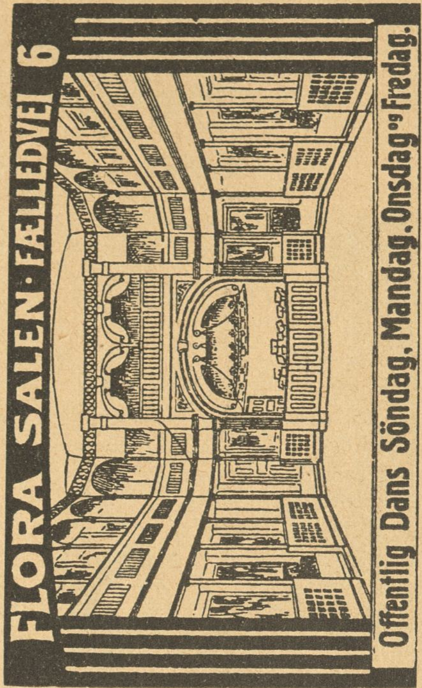

DET DANSKE
MÆLKE-COMPAGNI
Pasteuriseret og raa sød Mælk
Daglig nykærnet Smør
Pasteuriseret Kærne Mælk
Telefoner 5858 - 2712

Glem ikke at se til Dyrene!

Tivoli.
Sommersæson fra 7. Maj til 14. September 1913.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkestret og Promenadeorkestret. Hver Uge: Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.
Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faas overalt
à 25 Øre

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

TIVOLIS
Salonkeglebane
anbefales. Hyggelige Lysthuse for Familier og Selskaber.
Proper og billig Servering.
Indgang fra Tivoligade.
P. SVENDSEN

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

HYGI Sygeplejeartikler Gummivarer 2. Prisl. HYGI
Gummivarelageret „Hygi", København V.

Køb RAVNEN

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af A. Koch.

Kunst.

— Tror De ikke, der eksisterer anden Kunst end det dèr, Hr. Brygger? Jeg forsørger fem Børn for 50 Øre om Dagen — hvad kalder De *det?*

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 29. Torsdag, den 17. Juli 1913

Tegning af Harriet Fischer.

— Nu skal jeg fortælle Jer en uartig Historie!
— Nej, lad være! Der ligger en Herre oppe i Klitten med en Kikkert!!

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

═ Største Nytegning i Norden. ═

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

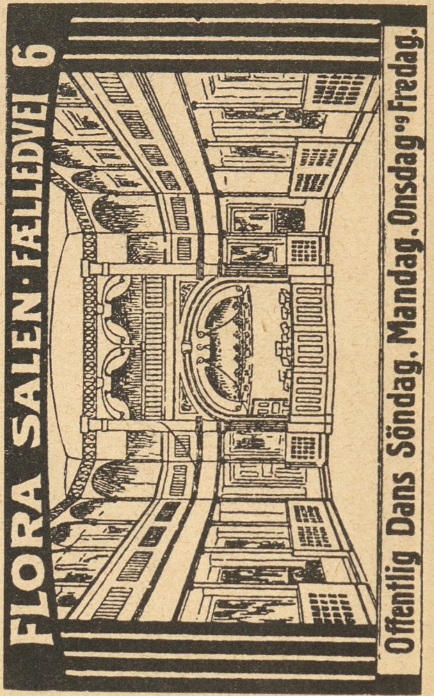

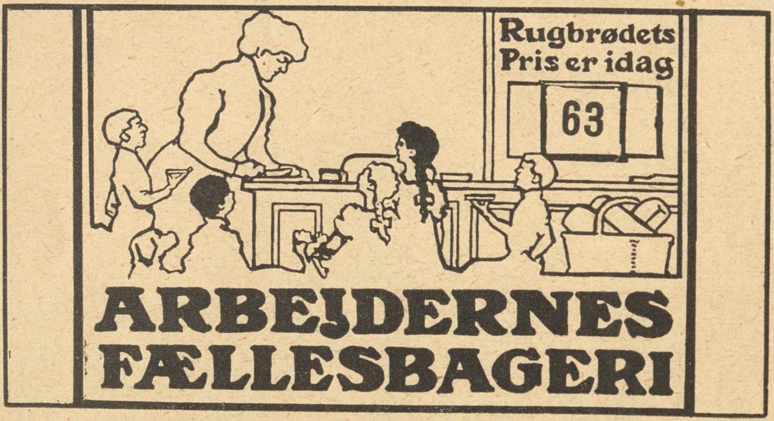

PIANOER
i Leje 4-6-8-10 Kr. mdl.
Ved senere Køb godtgøres den betalte Leje.

HARMONIUMS
3-4-6-8-10 Kr. mdl.
Ogsaa for Udenbyesboende!

Frederiksborggade 36, Kbh.

Egne Piano- og Orgelfabriker i København og Aarhus.

Winther

Tivoli.

Sommersæson fra 7. Maj til 14. September 1913.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkestret og Promenadeorkestret. Hver Uge: Solist og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.

Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

TIVOLIS Salonkeglebane

anbefales. **Hyggelige Lysthuse for Familier og Selskaber.**

Proper og billig Servering.

Indgang fra Tivoligade.

P. SVENDSEN

Møbelfabr. Aktiv. Aaboulevard 3. Gl Ladegaard. Hj. af Vodrofvei ||| **Prima Varer 10 Aars Garanti** **Lille Udbetaling.**

Foraars-Fornemmelser.

Jeg møder ham hver Dag i Frederiksberg Have, og han er ikke til at tage fejl af. Han er en ægte Frederiksberg-havetype, en Mand, der har sin Tegnebog i Orden, og som lever af de Midler, han har tjent sig ved at dyrke den fede sjællandske Bondejord. Og saa er han saa velsignet bondsk; ikke Spor af »københavneriseret.«

Hele Vinteren igennem har han gaaet og været lidt gnaven i Ansigtet, men forleden Dag da vi havde den første rigtige Foraarsdag med Solskin og Vindpust saa lunt, grinede han over hele Hovedet som en flækket Træsko.

»Æ' de' nu ikke dejlig og se saa der kommer Foraar i Luften?« sagde han, da vi fulgtes gennem Haven.

»De' gevaldig saa alting begynder og springe ud, — baade Knopper og Tullepaner og Pastor ispæritusser!

Nu kommer den herlige Tid, da man ka' gaa her i Haven og se paa Sla'smaal hver evige Dav!«

»Slagsmaal?« sagde jeg forbavset.

»Ja, — Sla'smaal, — mellem Andrikkerne omkring i Kanalerne! — De' gevaldig Grin! — Her er jo for lidt Ænder te' alle de Andrikker, og derfor taasker de jo løs paa hinanden saa Fjerene ryger a' dem. — De' morer mig ganske forkrækkelig.

De' i de' hele ta'et forfærdelig morsomt saa Foraaret ka' vende op og ned paa baade Mennesker og Dyr. — Mens jeg ha'de Gaarden, da ha'de jeg te' Eksempel en Nabo, som var en forskrækkelig Bøh-tosse. Jeg ka' huske a' je' kom ind til ham en Dag i Marts Maaned, og da gik han og holdt en forskrækkelig Kaje og skældte sin Kone ud for al de' værste der var til, bare for de' a' hun ha'de bedt ham om og staa op paa en Stol og bø'ste et Søm i Væggen te' og hænge et Skælderi' op paa.

›Tror du ka'ske a' jeg er Akrobat eller Badutspringer?« sa'e han, »tror Du jeg vil ligge og knække Arme og Ben bare for og bø'ste Dine raadne Søm i Væggen. De' ka' Du s'gu gøre selv!«

Men saa en Maanedstid efter, da der var kommet lidt Foraar i Luften, saa kommer jeg igen derover, og saa ligger han min Sæl og Salighed og kryver omkring oppe i et stort Kastanietræ ydt i Haven! — Og ve' Di hvorfor? — Bare for og hænge en skaldet Stærekasse op! *Foraarsfornemmelser!*

Nu er han forresten død og borte; — jeg var med te' hans Begravelse den anden Dav! — De' var en ganske storartig køn Begravelse — men der var forlidt Robeder.

De' ganske forskrækkelig saa Foraa-

ret de' ka vende op og ned paa Mennesker!

Jeg har te'med set a' de' har kunnet bevække a' store fornuftige Mandfolk de' er blevet saa tossede, saa de' er gaaet hen og har kysset deres egne Koner!

De' er ligegodt forfærdelig og tænke sig!

Saa nu ka' jeg høre der er en Andrik, der faar paa Snuden nede i Kanalen!«

Og Pokker tog ved den gamle Rentier, — han løb som en Skoledreng ned til Vandet.

Foraarsfornemmelser!!

Orla Bock.

Gamle Provst Ruelse har, naar han er paa Prædikestolen, meget faa Tilhørere, medens derimod Kapellanen, der under Provstens Sygdom forretter Gudstjenesten, altid har stuvende fuldt Hus. Saa en Dag siger Provsten et Kvarter før Gudstjenesten skal begynde til Kapellanen, at han i Dag selv vil prædike. Kirken er fyldt til sidste Plads, og da Provsten fra Prædikestolen ser ned over den overfyldte Kirke, smiler han fornøjet og siger: — Der narrede jeg Jer!

— Min Kone er saa skrækkelig nervøs. Saa snart hun hører en Smule Støj om Natten — tror hun straks, at det er Tyve.

— Jamen Tyve gør jo netop aldrig Støj!

— Det har jeg forklaret hende — men tænk Dig — nu er hun nervøs, naar hun ingen Støj hører.

Sommerrevy-Figurer. VII.

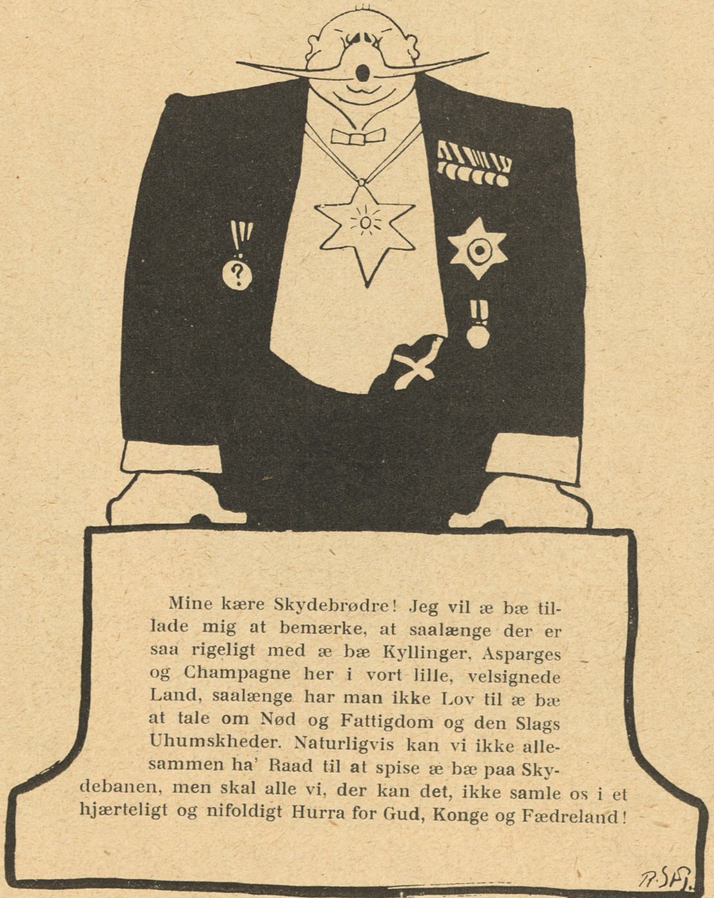

Tegning af R. Storm-Petersen.

Skydebane-Broderen.

Kril og Krøl i Sommerferien II.

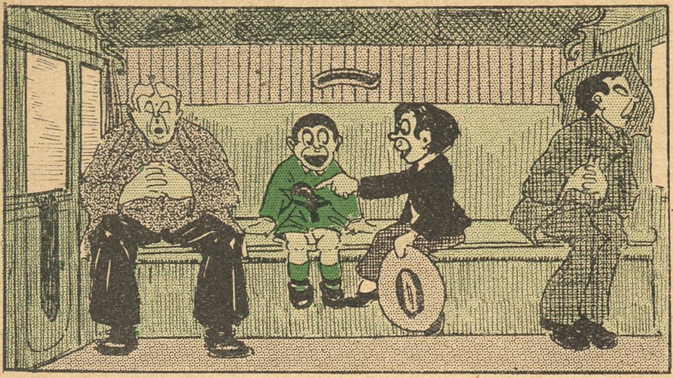

9. Nu er Kril og Krøl i Kupeen, der ruller mod Korsør, mens Fa'r tager sig en Lur. Halløj! siger Kril og peger paa Krøls Revolver — nu skal vi ha' Fest!

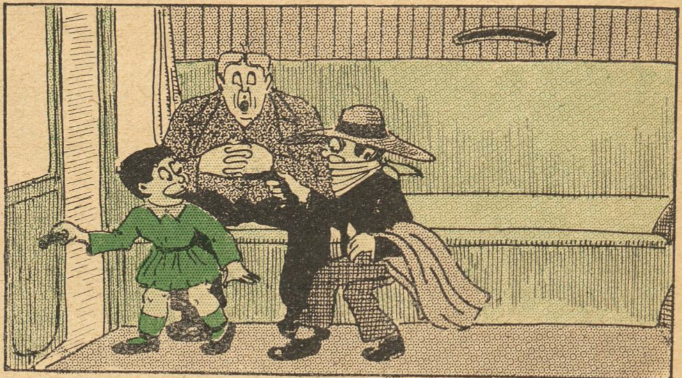

10. Kril klæ'r sig ud som »Røver«, og Krøl lukker Kupedøren op — og under Feltraabet: »Pengene eller Livet« gaar de ud paa Trinbrædtet.

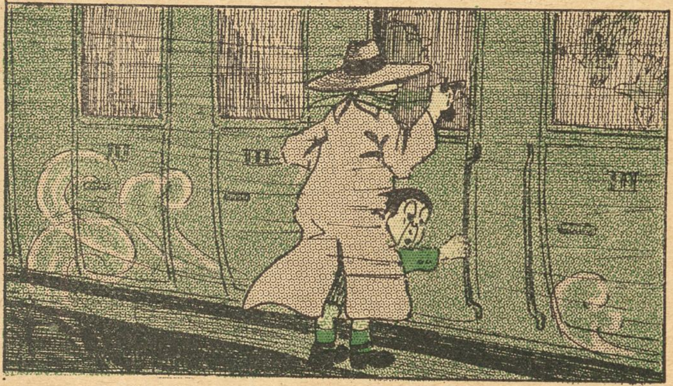

11. »Ned med Vinduet!« skriger Kril og hæver Revolveren til Ruden, bag hvilken ses et Par skrækslagne Passagerer.

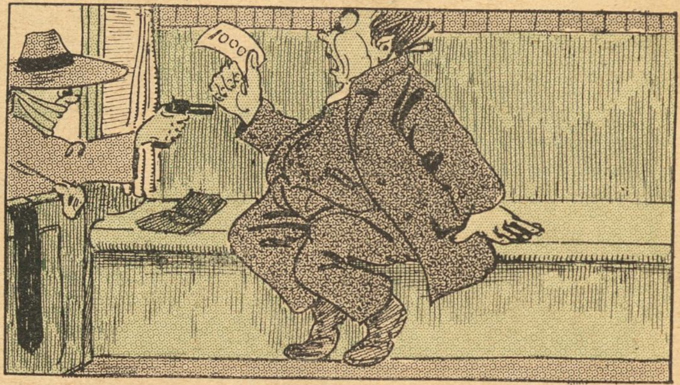

12. Det gaar først ud over deres egen Fa'r, som vaagner af sin Søvn, ser Faren og køber sit Liv for 1000 Kroner.

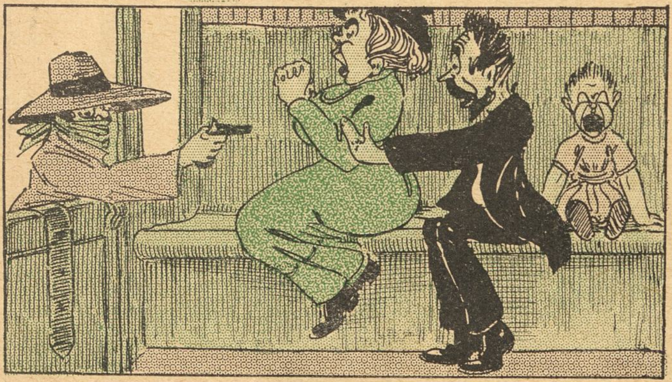

13. I næste Kupe tager Miniatur-Banditerne omtrent Livet af en Skolelærer med Kone og Søn —

14. og her driver Kril og Krøl deres Frækhed saa vidt som til at tvinge Lokomotivføreren til at standse Toget.

15. »Hænderne op!« hyler Kril og Krøl af deres Lungers-fulde Kraft, og baade Togfører og Passagerer beder om Naade

16. — — indtil Ungernes Fa'r har faaet gennemskuet Maskerne og Komedien og gør en brutal Ende paa sidstnævnte! (Fortsættes.)

C. B. Møller & Co.s Cigaretter

Hævet over enhver Konkurrence:
Rose No. 101 .... 15 Stk. 10 Øre
Zouav a la Algier . 15 » 10 »
Monaco med Kork 10 » 10 »
etc.

MORDET I LA JONCHERE

Kriminalroman.

(Illustreret af Chr. Bogø.)

Man antog, at hun stammede fra Normandiet, thi hun var om Morgenen iført et uldent Hovedtøj, som anvendes der. Hun klædte sig pænt og holdt af at bære Smykker. Antagelig maatte hun have levet ved Kysten, da hun altid talte om Havet og om Skibe. Om sin Mand, der som hun sagde var omkommen ved et Skibbrud, talte hun ikke gerne. Kun engang havde hun udtalt, at ingen Kvinde kunde have været ulykkeligere i sit Ægteskab end hun.

Hun gjalt for at være rig. Hun var ikke gerrig; forskellige havde hun laant Penge og aldrig krævet. Hun spiste og drak godt og indbød ofte sine Venner til et eller andet. Lykønskede man hende saa i Anledning af hendes Velstand, vægrede hun sig ikke. Hun sagde blot: »Jeg er ikke rig, men har, hvad jeg skal bruge. Og vil jeg have mere, kan jeg faa det.«

Hun havde aldrig antydet noget om sin Familie. Hun var meget mistroisk og forskansede sig i sit Hus som i en Fæstning. Det var en bekendt Sag, at hun drak tæt til Aftensmaden. Fire eller fem Gange havde hun haft Besøg af en Dame og en ung Herre. En enkelt Gang var en ældre, dekoreret Herre kommen kørende til hende i en pragtfuld Vogn.

Alt i alt nød Enken Lerouge ringe Agtelse. For en Kone i hendes Alder betjente hun sig med meget stødende Udtryk. Tiltrods herfor havde Slagteren fra Bougival, der var i Pengeforlegenhed, gjort Haneben til hende. Han var imidlertid bleven afvist.

Gentagende Gange havde man set to fremmede Mænd gaa ind til hende. Den ene var ung; ham antog man for at være Banefunktionær. Den anden var temmelig gammel, havde brunt Haar, bar en Arbejdskittel og saa ikke meget tillidsvækkende ud. Begge gjaldt for hendes Elskere. —

Kommissæren var endnu beskæftiget med Nedskrivningen af disse Fakta, da Undersøgelsesdommeren ledsaget af Chefen for Kriminalpolitiet og hans Betjent ankom. Herr Daburon, Undersøgelsesdommeren, gjorde med sine blide, noget sørgmodige Træk og tiltrods for sin kølige Tilbageholdenhed et sympatisk Indtryk. Begavet med Udholdenhed og en klar Forstand, saa han hurtig tilbunds selv i de mest indviklede Tilfælde. Ikke destomindre var han ikke særlig egnet for sin Bestilling, der jo fordrer en vis Haardhed i Karakteren. Han gik altid frem med en forsigtig Ængstelighed; Frygten for, at lade sig rive med af den Magt, hans Embede forlenede ham med, hindrede ham i at iværksætte den Slags Teaterkup, der saa hyppigt bringer Sandheden for en Dag. Hans ægte menneskelige Maade at tage Sagerne paa havde da ogsaa foranlediget Kollegerne til den Bemærkning, at han aldrig søgte at overføre Skylden til den Anklagede, men at bevise hans Uskyld.

Herr Gevrol, Chefen for Kriminalpolitiet, var overordenlig dygtig. Kun en Svaghed havde han: en utrolig Egensindighed. Iøvrigt var han uforfærdet og koldblodig. Hans egentlige Specialitet var imidlertid en forbløffende Hukommelse, hvor det gjaldt Fysiognomier.

Den Funktionær, der ledsagede ham, var en Lecoq, en ung Mand, der tidligere gentagende Gange havde været i Konflikt med Loven, men nu var en udmærket og skarpsindig Pdlitimand. Iøvrigt var han i høj Grad skinsyg paa sin Foresatte Gevrol, om hvem han havde en meget høj Mening.

Politikommissæren berettede nu de Kendsgerninger, der forelaa og oplæste Prntokollen.

Undersøgelsesdommeren gjorde kun én Indvending.

»De har glemt at spørge, hvilken Dag og paa hvilken Tid den Myrdede sidst er set.«

»Jeg er ikke færdig med min Beretning. Man har mødt hende sidste Gang Tirsdag Aften tyve Minutter over fem. Hun kom fra Bougival og havde en Kurv paa Armen.«

»Er De ganske sikker paa Tiden, Herr Kommissær?«

»Aldeles. To Naboer er Vidner. De er stegne fra Omnibussen fra Morby, der gaar hver Time og kort efter indhentede de Enken Lerouge; først ved hendes Dør skiltes de. Hvad hun havde i sin Kurv, ved Vidnerne ikke noget bestemt om. De har kun set to Vinflasker og en Snapseflaske. Fru Lerouge klagede over Hovedpine og sagde, at hun vilde straks gaa til Sengs,

»Saa ved jeg, hvem vi skal søge efter,« erklærede Gevrol.

»Ved De det saa nøje?« bemærkede Daburon.

»Selvfølgelig! Den store brune Fyr i Arbejdskittelen maa vi have fat i. Ham var Vinen og Snapsen bestemt for. Enken ventede ham til Aften. Og Elskeren er heller næppe udeblevet!«

»Maaske har De Ret,« sagde Dommeren. »Efter min Mening har den Udtalelse af Enken mere Betydning: »Vil jeg have mere, kan jeg faa det.«

»Disse Ord har jeg ogsaa bidt Mærke i,« sagde Politikommissæren.

Men Gevrol gjorde sig ikke mere den Ulejlighed at høre paa de andre; han havde sin bestemte Mistanke. Nu undersøgte han paa det omhyggeligste alle Husets Kroge. Pludselig spurgte han Kommissæren: »Slog ikke Vejret pludselig om i Tirsdags? Efter den fjortendages Frost kom pludselig Regn. Naar begyndte det at regne her?«

»Halvti,« svarede Vagtmesteren. »Jeg gjorde netop min Runde ved det Klokkeslet. Paa mindre end ti Minutter stod Landevejen under Vand.«

»Storartet!« udbrød Gevrol. »Hvis nu Fyren er kommet efter halvti, maa der findes snavsede Fodspor her paa Gulvet. Har De set nogle, Herr Kommissær?«

Kommissæren maatte tilstaa, at det havde han ikke tænkt paa at se efter.

»Men det er ikke for sent endnu,« tilføjede han. »I det andet Værelse har ingen været uden jeg og Vagtmesteren, og vore Fodspor er lette at kende.«

Han vilde aabne Døren, men Gevrol holdt ham tilbage og bad om Lov til at undersøge Sagen alene.

De andre blev saa staaende paa Trinet, fra hvilket de oversaa Skuepladsen for Forbrydelsen.

Midt i Værelset stod et smukt dækket Bord, med en optrukket Flaske Vin og en Flaske Snaps, af hvilken var drukket en fem seks Glas. Paa Bordet laa ogsaa en smuk Kniv.

Paa højre Væg stod to smukke Skabe; begge vare aabne, og Indholdet — Klæder og Vasketøj — laa spredt paa Gul-

vet. Den store Buffet ved Kaminen var ligeledes aabnet. Paa den anden Side af Kaminen stod et gammelt Skrivebord med en Marmorplade; det var fuldstændig ødelagt, og Skufferne henslængte rundt omkring. Endog Sengen var rodet igennem, og Straaet revet ud af Madrassen.

Gevrol kunde ingen Fodspor finde. »Han maa være kommen før Halvti,« sagde han. »Nu kan de godt allesammen komme herind.« Han lagde sig paa Knæ ved Liget.

»Smukt Arbejde; ingen Begynder,« knurrede han. Han saa sig om til alle Sider. »Den gamle har været ved at lave Mad; her ligger en Stegepande, noget Skinke og et Par Æ... Fyren har ikke villet vente paa det.«

»Røveri har udentvivl været Hensigten med Gerningen,« bemærkede Kommissæren til Dommeren.

»Selvfølgelig,« svarede Gevrol i en spottende Tone. »Derfor findes der heller ikke Spor af Sølvtøj paa Bordet.«

Lecoq, der støvede omkring paa egen Haand, udbrød pludseligt: »Se her! Her i denne Skuffe er Guldstykker — trehundredeogtyve Francs.«

Gevrol kom lidt ud af Fatning.

»Det beviser intet,« sagde han. »De Penge har han simpelthen glemt. Jeg har set en Morder, der ganske gik fra Koncepterne efter Udførelsen af sin Ugerning og slet ikke mere vidste, hvorfor han egentlig var kommen. Han flygtede uden at tage det mindste med sig. Hvem ved, om ikke Banditten her er bleven forstyrret? Maaske har en eller anden banket paa Døren. Det synes mig ovenikøbet sandsynligt, eftersom han har gjort sig den Ulejlighed, at slukke Lyset.«

»Ja, hvad! Det siger heller ikke noget,« sagde Lecoq. »Maaske er han et sparsommeligt, ordenselskende Menneske.«

Trods den omhyggeligste Undersøgelse af hele Huset, var der intet at opdage, som kunde afgive noget bestemt Holdepunkt. Saagar alle Enkens Papirer, om hun da havde haft nogle, var borte.

»Første Klasses Arbejde! Den fordømte Karl har forstaaet sine Ting,« svarede Gevrol. »Men jeg vil narre ham. I Aften slipper jeg et Dusin af mine Folk løs paa ham.«

»Bare De faar Held med Dem,« bemærkede Undersøgelsesdommeren.«

»Satans osse, at vi ikke har »Fatter Snushane« med!« udbrød Lecoq.

Gevral maalte sin Undergivne med et rasende Blik.

»Det manglede blot.«

Lecoq sænkede Hovedet og tav. Men det glædede ham, at han havde ærgret sin Foresatte.

»Hvem er Fatter Snushane?« spurgte Dommeren. »Jeg har hørt Navnet før.«

»Det er en Pokkers Karl,« slap det ud af Lecoq.

Og Gevrol forklarede, at Herr Tabaret, kaldet Fatter Snushane, var en forhenværende Assistent i Statens Tjeneste, der drev Detektivvirksomheden som Sport.

»Send Bud efter ham,« sagde Dommeren uden lang Betænkning til Lecoq. Denne skyndte sig at efterkomme Ordren, hvorefter Doburon tog fat paa Vidneforhøret.

Han fik dog ikke noget nyt frem. Enken Lerouge maatte tiltrods for sin Sladderagtighed have været mærkværdig tavs paa visse Punkter. Iøvrigt var alle Vidnerne af samme Mening som Gevrol. Kun Manden i Kittelen, hvis raa, brutale Udseende alle havde lagt Mærke til, kunde være Gerningsmanden.

Daburon begyndte saa smaat at tabe Modet, da man førte en Kræmmerske fra Bougival og en trettenaarig Dreng frem for ham.

Enken Lerouge havde i Kræmmerskens Nærværelse talt om en Søn. Fru Lerouge havde været beruset og var kommen op at skændes med en Fisker fra Marly. »Saadan en Seinefisker!« sagde hun haanende til ham. »Næ, min Mand var en rigtig Sømand. Han var ofte flere Aar borte ad Gangen. Min Søn er ogsaa Sømand; han er ombort paa et Krigsskib.«

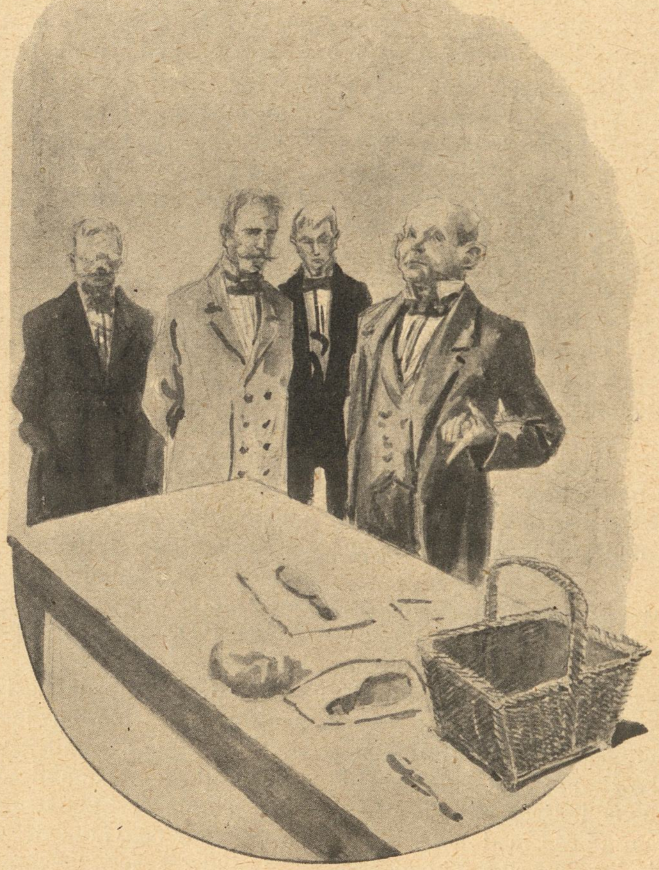

Mine Herrer, vi har her ikke med et Rovmord at gøre.

»Nævnede hun Sønnens Navn?« spurgte Dommeren.

»Ja, hun fortalte han hed Jacques, og at hun længe ikke havde set noget til ham.«

»Talte hun nedsættende om sin Mand?«

»Nej. Hun sagde blot, at han undertiden havde været noget skinsyg og brutal, men ellers en ret fremkommelig Fyr.«

»Har Sønnen besøgt hende i La Jonchere?«

»Derom har hun intet sagt.«

»Købte Enken Lerouge meget hos Dem?

»Omtrent for tresindstyve Francs om Maaneden. Hun var en kontant Betaler.«

Drengen blev nu opraabt. Han syntes ret opvakt og paa ingen Maade bange af sig.

»Naa, min Dreng, hvad kan du fortælle mig?« spurgte Dommeren ham.

»Jeg saa en Mand staa ved Fru Lerouges Havedør Søndag Morgen, da jeg gik til Messe.«

»Var Manden stor? Bar han Kittel? Havde han mørkt Haar?»

»Nej, han var lille og tyk og temmelig gammel.«

»Tager du ikke fejl?«

»Nej — jeg talte endda med ham.«

»Det maa du berette mig nøjagtigt.«

»Jeg kom altsaa forbi og saa Manden. Han var ganske rasende og havde et rødt Hoved. Han havde ingen Hat paa, saa jeg kunde se, at han næsten var skaldet.«

»Talte han til dig?«

»Han kaldte paa mig. Løber du godt? spurgte han mig. — Det skulde jeg mene, svarede jeg. — Saa løb ned til Seinen til den store Baad, der ligger forankret der; spørg saa efter Skipper Gervais og sig ham, at han skal gøre alt klart til at afsejle. Her har du halvtres Centimer.«

»Gjorde du det saa?«

»Selvfølgelig.«

Gevrol, der hørte nøje efter, bad nu Dommeren om ogsaa at maatte stille Vidnet nogle Spørgsmaal, hvilket tilstodes ham.

(Fortsættes).

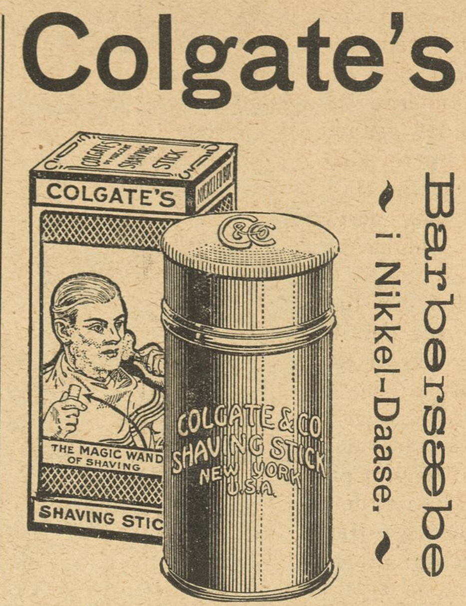

Skuepladsens Løver. III.

Poul Reumert. Tegning af Hp. Hansen.

Mod som en Løve, stærk som en Okse,
glat som en Aal og skarp som en Le.
Saa kan han synge, filme og bokse
— men det kan ogsaa *Johannes P.*

Dramaet i Draaby Kirke.

(Mel.: Længe nok har jeg Bondepige været.)

Længe nok har jeg Kirkekone vaaren,
Passet paa Kirken i Draaby som en Smed,
Gaaet til Haande hver Dag i Præstegaar'en,
Men af de Løjer er jeg nu bleven ked.
:|: Nu vil jeg glad
Sige Tak for Mad,
Nu kan Hr. Pastoren ta' og sidde, hvor jeg sad. :|:

Det var forleden jeg passede paa Kirken,
Pluds'lig man raaber: Madam Peddersen, kom ud!
Det var skam Filmsefotografen med Knirken,
Som havde sat sit Apparat i Gang, ved Gud.
:|: Hør, Madam P.,
Sa'e han, bé bé,
Vi vil gerne filme lidt i Kirken, kan vi de'? :|:

Jeg gav dem Lov, men det var værre, end De aner.
De leged Røver og Soldater over alt.
Fra Sakristiet kom tre, fire Karavaner,
De skød Revolver af, saa Fotografen faldt.
:|: Jeg blev klædt ud,
Godeste Gud,
Jeg sku' være selve *Holger Rasmussenses* Brud. :|:

Saa kom Pastoren selv, og han var i Ornatet,
Høj Hat og Briller og Galoscher, Paraply.
Først faldt han, li'saa lang han var, i Apparatet,
Saa kom han op igen, ja den var mer' end spy.
:|: Ih! hvor han skreg,
Da han øjned mig:
Kære Madam Peddersen, hvad gaar der dog af Dig? :|:

Præsten blev ramt af en Kugle midt i Panden,
Seks Danserinder traadte Boston med Appel,
Klokkerne kimede, som var de fra Forstanden.
En Mand sprang fra Loftet ned, men slog sig ej ihjel.
:|: Præsten han skreg:
Sikken Staahej,
Nu gaar jeg til Biskop *Ostenfeld*, ja, det gør jeg. :|:

Slaget er endt, og Kirken ligger i Ruiner,
Taarnet er væltet, Direktøren er tilfreds,
Og Skuespillerne de gaar nu om og griner.
For *min* Ulejlighed fik jeg en Krone og halvtreds
:|: Plus denne Tort,
Jeg blev jaget bort.
Være Kirkekone nuomstunder det er haardt! :|:

(Til Illustrationen Side 269.) *Robert Bly.*

EUROPAS SMILEBAAND

Spejderdrengen: Vänta et ögonblick — jag ska bara se efter, vad Baden-Powell (»Spejder-Generalen«) skulle ha gjort i den här situationen!
(»Søndags-Nisse«.)

Drengen: Fa'r, der maa da ha' siddet Nogen *meget længe* paa den Kamel, siden den har faaet saadan en Fordybning i Ryggen!

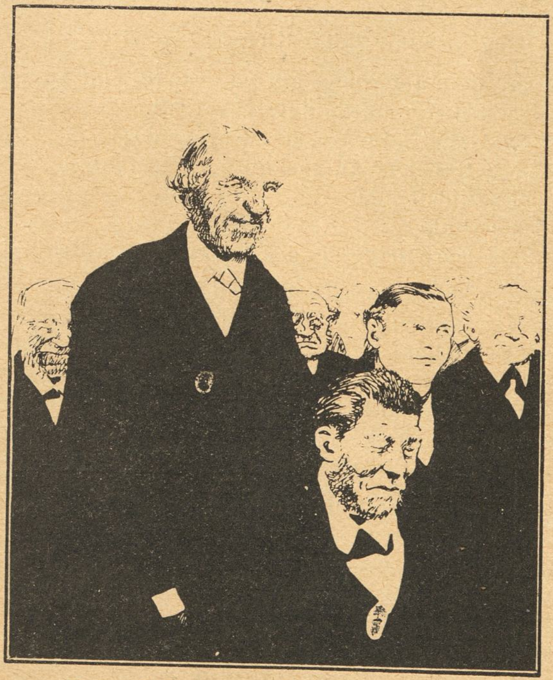

Der er i Kommunalforsamlingen Diskussion om Tørlægning af en lille Sø, men Arbejdet bliver for dyrt.
Då reser sig Carl Mikael, talar och säger: Jag föreslår att vi köper tie fat kunjak (10 Fade Kognak) och slår i sjön, så är den torrlagd innan kvällen.
Stämman biföll förslaget. En timme efter (at der var blandet Kognak i Vandet), var sjön torr.
(»Strix«.)

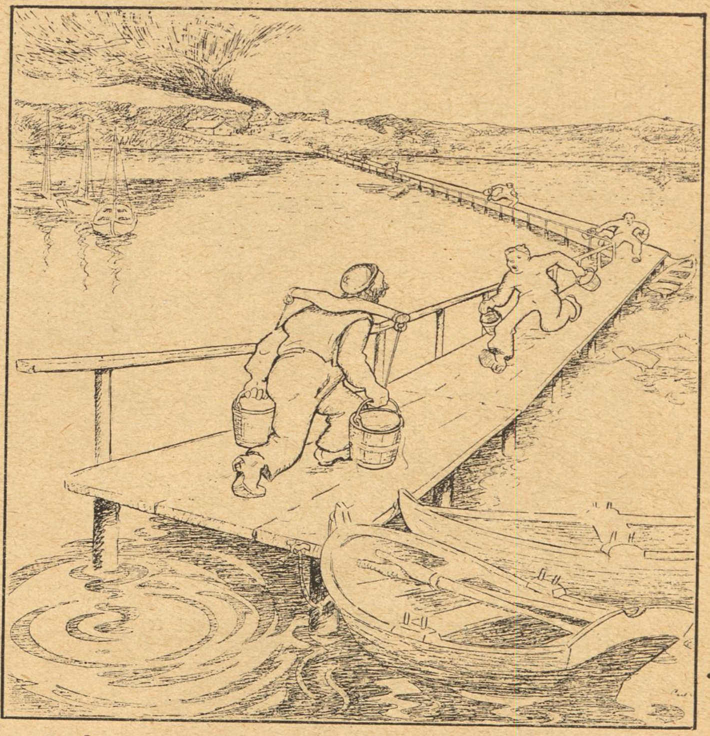

Brand hos Tysklands Molboer: — Pokker ogsaa, at den Bro skal være saa lang!
(»Simplicissimus«.)

Rød = Indmad

$^{5}/_{7}$. I Anledning af den ny Turistrute til Saltholm erfarer jeg, at Øens ældste Mand, den 90aarige *Ferdinand Jensen*, aldrig har sat sin Fod *udenfor* den.

— Næ, naturligvis, hvad skal Manden med vaade Fødder?

Bryggeren: Rentzmann — det var da en løjerlig Graaspurv! Vil han spire omkap med mig?

Allarmeringsøvelsen staar for Dør'n,
Og i Trøjen skal vi saa alle.
Naar en Mand skal rives fra Kone og Børn,
Det kan man da »*Hær-værk*« kalde!

$^{8}/_{7}$. Der er stjaalet en Masse Bøtter i Aalborg, og Politiet gør sig Anstrængelse for at holde Bøtte med Begivenheden. Hvorledes mon det gaar med Tyvene?

— De er kommen i Bøtten!

Cricketsæsonen omsider kom,
De Sportsmænd kan sig ej nære.
Hvor man ser en Bold vælte Pindene om,
Der ved man er noget i »*Gæ-re*«.

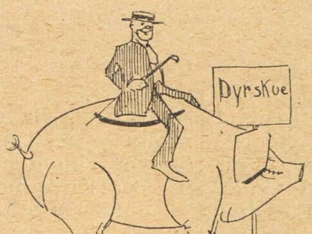

Dyrskuet blev en stor Succes, og Landboerne gnider sig i Hænderne ved Tanken om det vellykkede Stævne.

— Ja, tænk, at Københavnerne gik paa Grisen.

$^{9}/_{7}$. Nu har Teatrene sat Priserne op baade for Billetter og Garderobe — alting stiger.

— Ja, undtagen *Kunsten!*

Dynæs-Kongen i Skovens Sale
samlede femten Tusinde Mænd,
og alle følte sig revet hen
af hans Tanke, hans Pen og hans Tale.

$^{10}/_{7}$. Jeg læser, at en tysk Spion gik rundt i Paris og sultede med Kofferten fuld af Kruppske Mordredskaber, som han vilde sælge til den franske Regering. Han forsøgte forgæves i flere Beværtninger at faa 3 Stykker Smørrebrød for en Kanon.

— Det Fæ. Hvorfor tog han ikke til København? Her havde Forsvarskomiteen forgyldt ham!

Radium kan kurere Enhver,
Og man mærker jo særlig Gavnen,
Naar Radium paa Øjet kan fjærne »*Stær*«,
Saa man tydelig kan læse »*Ravnen*«.

— Det var et dejligt Sted! Her vil jeg slaa mig ned, for her er baade Centralvarme, W. C. og elektrisk Lys!

$^{11}/_{7}$. Det foruroliger mig noget, dette med at Lægernes Tavshedspligt kan blive brudt i givne Tilfælde. Lignende Forhold skulde nødig brede sig til andre Fag.

— Nej, navnlig ikke til Skrædernes!

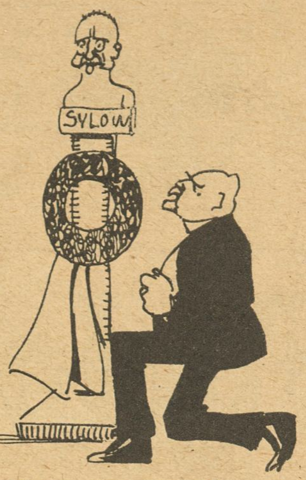

Siden *Sylow* døde, har Herredsfoged *Grundtvig* hver Dag bøjet sig i dyb Andagt foran sin hedengangne Mesters Buste. Han har ikke brændt den a' en eneste Gang, — men det har Gaardejer *Jespersen* sikkert heller ikke!

Friluftsteatret tjente nok Krus,
Kassen var hver Dag fin.
Altsaa — »Dramaet paa Koldinghus«
Blev ikke Teatrets »*Ruin*«.

$^{12}/_{7}$. Naa, det er en gal en med Boghandleren og Fotografen, der har fotograferet Husumfortet. Nu kan de sælge Billederne til Tyskerne, som saa kender hele vores Hemmelighed paa det Punkt.

— Naa, saa let gaar det nu ikke. Der er stærk Stemning for at flytte Husumfortet — og saa staar Tyskerne der sgu!

Jack Cowboy rider i Cirkusrum,
Paa Amager stilled han Trangen.
Han ta'r ikke alene sit Publikum,
Men ogsaa Hestene »fangen«.

$^{13}/_{7}$. I Gaar blev jeg stukket af et Myg i Elefanthuset i Zoologisk Have, og i Nat laa jeg i Drømme og gjorde et Myg til en Elefant!

LIND-HANSEN
ILLUSTRATIONS-ANSTALT
KØBMAGERGADE 67 69 : TELEFON BYEN 566 v.
CLICHEER · KATALOGER
REKLAMER · TEGNINGER
ILLUSTRATIONER AF
ENHVER ART.

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2 MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Forlovelsesringe 14 & 18 Karat.
Th. Halgreens Specialforretning.
Gothersgade 34, ligefor Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

en gros. Hoved-Depotet
„Français".
16, Lille Kongensgade 16.
Gummi- & Hygiejne-Lager.
en detail. Forlang Prøver og Prisliste.

Schulstad Ludvigsen Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

1. Sjover: Du, Valde, har Du hørt, a' der er en højere Magt, der har tvunget Stoffer til a' bli'e Afholdsmand?
2. Sjover: Næ — æ han gaaeh hen aa bleven hellig?
1. Sjover: Næ, han er s'gu død.

P. Christiansen. Her er baade Tegning og Tekst, saaledes som De har undfanget det. Honorar kan afhentes.

Kære *Hans Jensen.* Her følger Deres interessante »Blomstersprog«, som ganske vist er gamle, men maaske netop derfor gode?

Orientalsk Blomstersprog
for københavnske Damer og Herrer.

Aakande: Der gik De slemt i Vandet.
Ahorn: Min Mand er ikke hjemme.
Asparges: Kan De stikke den?
Bambus: Passer Gaden.
Blaabær: Vil De ha'e Prygl?
Cikorie: Nu skal De straks faa Kaffe.
Figenblad: Paa Thorvaldsens Musæum!
Førglemmigej: Giv mig Deres Fotografikort.
Gaaseblomst: Jeg er lige kommen ud af Skolen.
Georgine: Paa Søndag i Tivoli.
Grønkaal: Alt med Maade.
Grønært: Pil af!
Hanekam: Lader De Dem krølle hos *Kehlet?*
Hasselnød: Kan De knuse den?
Hvidløg: Jeg er af den mosaiske Troesbekendelse.
Humle: Nu kommer jeg.
Klokkelyng: Jeg gaar ikke med Vat.
Kodriver: Vil De følge Tante hjem.
Laurbærblad: Hellere Honorar.
Lilie: Den er jo ren.
Marehalm: Jeg drømmer om Dem.
Pebermynte: Jeg er 33.
Regnfang: Tør jeg tilbyde Dem min Paraply?
Rhabarber: Før mig herfra.
Ridderspore: Er De Løjtnant?
Snerre: Pas Dem selv, De!
Solsikke: Tag Deres Øjne til Dem.
Svedske: Jeg er Urtekræmmer.
Torskemund: Er De adelig?
Tulipan: De har en dejlig Farve i Aften.
Vedbend: Hæng bare i.

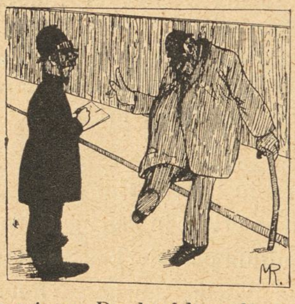

Betjenten: De hedder altsaa Petersen og hvad er De?
Manden: Je, Hr. Betjent, je' — hik — hedder altsaa Petersen, og jeg — hik — er — meget tørstig!

Hr. Redaktør!
De bedes venligst optage nedenstaaende i Deres ærede Blad.

A.: Du, har Du no'nsinde set min Hund, Trofast, gaa paa Forbenene?
B.: Næh, maa jeg se det engang!
A.: Ja, Du ka' jo se der! Hva' Fa'n tro'de Du ellers den sku' bru'e Forbenene til, naar de ikke var til a' gaa paa!

Uha—uha!

— Hva' Lighed er der mellem en god Vittighed og saa Byen København, — ???
— Der er ingen af dem, der er »vandede«!

»Troldungen«. Her ser De to af Deres Vittigheder, som passerede Kritikens Tælleapperat. En tredje er ligeledes reddet og vil snart vise sig i Horisonten.

Agenten: Nej, kære Ven, jeg kommer aldrig rygende ind til mine Kunder!
Vennen: Naa ikke, men det sker vel ofte, at Du kommer rygende *ud* derfra?

Hilda L. Vi har optaget Deres Tegning, trods den fryglelige »Randbemærkning« De har givet den. Forhaabentlig er det kun en tom Trudsel!

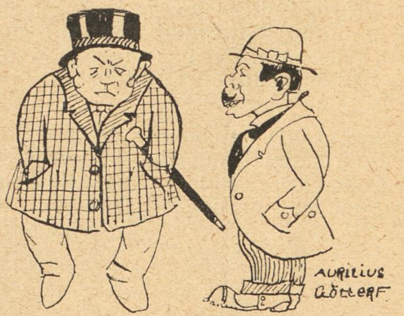

A.: Du har nu været paa Badehotel i 3 Maaneder og ser dog saa sur ud som en Agurk. Har Du ikke tabt noget af din Fedme ved dette Kurophold?
B.: Næ, ikke et halvt Pund; men naar man saa kommer hjem, faar man denne lidet glædelige Overraskelse, at ens Hustru har mistet 9 Pund paa een Nat.

A. Gøtterfl. Hvorfor taler *A* om den »lidet glædelige« Overraskelse? Han har dog *kun* været 3 Maaneder borte!

Bidrag fra Kunstens unge og yngste.

Tegning af Børge Brilmann-Petersen.

Pastor Madsen har netop sluttet sit Foredrag og paavist, at en lille Orm kunde leve fortræffeligt i den Karaffel, hvori der er Vand, medens den døde, saasnart den kom i den anden Karaffel, hvori der er Whisky. Da træder en gammel Fisker frem og siger:

— Hvad var det for et Whisky-Mærke, Pastoren anvendte?

— Hvorfor spørger De om det?

— Jo, *for jeg har Orm!* svarede Fiskeren.

Tegning af E. Lilliestrand.

— Mor, der staar at Fodring forbydes; men hvordan faar saa de stakkels Dyr noget at spise?

Tegning af Garde-Hansen.

— Ska' vi gaa hen i »Trekanten« og faa en »Rund«.

— Næ, la vos hellere gaa hen i »Cirklen« og ta' en »Spids«.

Tegning af Richard Johnsen.

Faderen: Det er meget letsindigt af Dig, at Du ikke forlover Dig. Alle dine jævnaldrende Veninder er jo allerede skilte.

Tegning af Black Pencil.

Fr. Jensen
som
Viseforedrager

Tegning af Chr. Bogø.

1.
Hej Manne, nu er *jeg* Kaptajn,
og straks jeg jer befaler:
at ro os let og hurtigt ud
af disse smaa Kanaler

2.
For vi kan naa saa milevidt,
hvis blot I kvikt jer skynder
— helt ud, hvor Havnen hører op,
og Havets Blaa begynder.

3.
Aa, Drenge! Se engang derind
paa Korset af vor Frue!
Det er som om det brænder op
i Solens gule Lue!

4.
Hvor var det dog gevaldig smart;
vi pjækked den fra Skolen:
nu skal vi rigtig slange os,
som Greven i »Gondolen«!

5.
Og naar vi kommer langvejs ud,
hvor Brisen havsalt stryger,
— — saa la'r vi Baaden *drive* — mens
vi Cigaretter ryger.

6.
— — Og pas saa paa vi ikke gaar
mod *Knippelsbro* derhenne — —
thi husk: at paa en sikker Kurs
man Skippere skal kende!

7.
Og vi er meget mere værd,
end Folk i Grunden aner;
vi burde have været med
i Marryats Romaner — —

8.
Og Drenge! Nu gaar vi til Havs,
dér skal vi Lykken finde,
— — men hvad er det? Jeg syn's et Ur
slog otte Slag derinde!

9.
Saa maa vi — tror jeg — meget før
imod Kanalen bøje. — —
Vi har jo sløjt med Mønt — og jeg
har sat i Pant min Trøje! *H. L.*

Godt kørende.

Automobilejeren (til en ung Mand, som han for en Maanedstid siden har kørt over): — Uden at være forpligtet dertil, har jeg givet Dem en kunstig Næse, en ny Øremuskel og et Gummiben. De har da den Lykke, at være kørt over af et anstændigt Menneske!

Av, Karen!

Fru Larsen: — Nu skal De høre, Fru Nielsen, hvad jeg læser i Avisen, at der er fundet i Nat: I Istedgade en Paraply, i Dannebrogsgade en Hat, paa Søndre Boulevard en Overfrakke, ved Godsbanegade en Glatring og paa Kvægtorvet en tom Portemonæi — *og alt dette tilhører min Mand!*

Tegning af A. Koch.

Films-Dramaet i Draaby Kirke. (Se Teksten Side 263.)

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

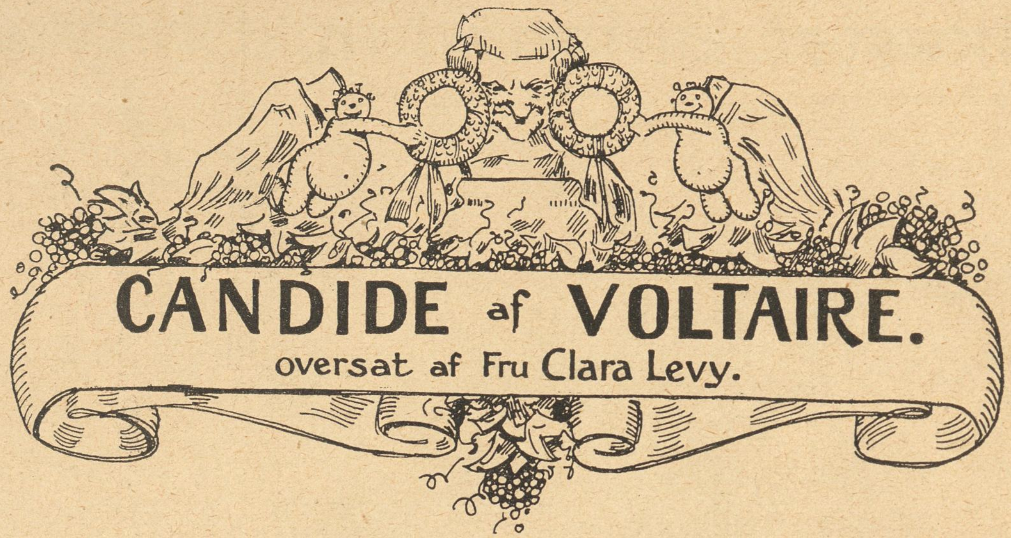

Det var et smukt Syn at se deres Afrejse og den opfindsomme Maade, hvorpaa de og deres Væddere blev hejsede over Bjergtoppene. Mekanikerne tog Afsked efter at have bragt dem i Sikkerhed, og Candide havde nu kun det Ønske og det Haab, at kunne lægge sine Væddere med alle deres Kostbarheder for Frk. Kunigundes Fødder.

»Nu kan vi da betale Statholderen af Buenos Aires,« sagde han, »om ellers Frøken Kunigunde kan vurderes højt nok. Lad os tage til Cayenne og indskibe os der, saa kan vi altid bestemme, hvilket Kongerige vi vil købe.«

NITTENDE KAPITEL.

Hvad der hændte dem i Surinam og hvorledes Candide gjorde Bekendtskab med Martin.

Den første Dag gik meget behageligt for vore to Rejsende. De var oplivede ved Tanken om at eje flere Rigdomme end Asien, Europa og Afrika tilsammen kunde opvise. Den forelskede Candide skar Kunigundes Navn i hvert andet Træ. Allerede den næste Dag blev to af Vædderne hængende i en Morads og sank i det med deres Oppakning. To andre Væddere døde af Anstrengelse nogle Dage efter; en syv otte Stykker omkom senere af Sult i en Ørken og andre styrtede siden efter i Afgrunden. Og endelig, da de havde rejst i Hundrede Dage havde de kun to Væddere tilbage.

Candide sagde til Cacambo: »Du ser min Ven, hvor forfængelig denne Verdens Rigdomme er. Det eneste faste Holdepunkt vi har er Døden og Haabet om den Lykke at faa Frøken Kunigunde at se igen.«

»Det indrømmer jeg,« svarede Cacambo, »men vi har endnu to Væddere tilbage, som bærer flere Rigdomme end Kongen af Spanien nogensinde vil komme til at eje; og der ser jeg langt borte en By, som vist maa være Surinam, der er i hollandsk Besiddelse. Saa er det forbi med vore Lidelser, og saa begynder vor Lykke.«

Da de nærmede sig Byen fandt de en Neger, som laa paa Jorden kun halv paaklædt: det vil sige han havde intet andet paa end et Par blaa Lærredsbukser; den stakkels Mand havde mistet sin venstre Fod og sin højre Haand.

»Men Gud,« sagde Candide paa hollandsk til ham, »hvorfor ligger Du der saa skrækkeligt tilredt?«

»Jeg venter paa min Herre, den store Købmand van der Dendur,« svarede Negeren.

»Er det Hr. van der Dendur der er Skyld i din Ulykke?« spurgte Candide.

»Ja Herre,« svarede Negeren, »saadan er det nu en Gang bleven Skik og Brug. Vi faar to Par Lærredsbukser om Aaret og det er hele vor Paaklædning. Naar vi arbejder i Sukkerfabrikkerne og Møllen knuser en af vore Fingre, bliver hele Haanden hugget af os, og naar vi vil flygte, hugger de Foden af. Baade det ene og det andet er hændet mig. For den Pris spiser I Sukker i Europa. Og dog sagde min Moder, da hun solgte mig for ti Pategoner paa Guineakysten: »Kære Barn, velsign vore Feticher og tilbed dem bestandig, de vil skænke Dig et lykkeligt Liv; Du nyder den Ære at blive de Hvides, vore Herrers Slave og Du gør derved dine Forældres Lykke.«

Jeg ved ikke, om jeg har gjort deres Lykke, men de har sandelig ikke gjort min. Hundene, Aberne og Papegøjerne er tusind Fold lykkeligere end vi Slaver. De hollandske Fetichtilbedere, som har omvendt mig, fortæller mig hver Søndag at vi alle, baade Sorte og Hvide er Adams Børn. Jeg forstaar mig ikke paa Stamtavler; men hvis Prædikanterne har Ret, er vi alle kødelige Søskendevørn og nedstammer fra Germanerne. Og saa maa De indrømme, at man ikke godt kan behandle sine egne Slægtninge frygteligere.«

»Aa, Pangloss,« raabte Candide. »Du havde aldrig kunnet forestille Dig en saadan Grusomhed! Nu er det forbi. Jeg kan ikke mere tro paa din Lære om den bedste Verden.«

»Hvad er det for en Lære?« spurgte Cacambo.

»Aa,« svarede Candide, »det er det rene Vanvid at paastaa, at alt er paa det bedste, naar det i Virkeligheden er paa det værste.

Og han græd over Negerens Skæbne, og græd, da de kom ind i Surinam.

Det første, de forhørte sig om, var om der ikke i Havnen laa et eller andet Skib, der skulde til Buenos-Aires. Uheldigvis traf det sig, at den de henvendte sig til var en spansk Kaptajn, som tilbød at slutte en Akkord med dem for en billig Penge. Han satte dem Stævne i et Værtshus. Candide og den trofaste Cacambo gik derhen med deres to Væddere, for at vente paa ham.

Candide, som jo var meget aabenhjertig af Naturen, fortalte Spanieren alle sine Oplevelser og betroede ham, at han med Magt vilde bortføre Frøken Kunigunde.

»Saa skal jeg nok vogte mig for at føre Dem til Buenos-Aires,« sagde Kaptajnen, »baade De og jeg vil blive hængte, thi den skønne Kunigunde er Hs. Exellence Statholderens Favoritinde.«

Det Svar kom som et Tordenslag for Candide, han græd længe, men tilsidst trak han Cacambo afsides.

»Hør nu min kære Ven, hvad Du maa gøre. Vi har hver især for en fem seks Millioner Diamanter i Lommen; Du har mere Omløb end jeg, rejs Du til Buenos-Aires og hent Frøken Kunigunde. Hvis Statholderen gør Vrøvl, saa giv ham en Million; og hvis det ikke hjælper, saa giv ham to. Du har ikke slaaet en Inkvisitor ihjel, ingen kan have Mistillid til Dig. Jeg vil imidlertid udruste et andet Skib og vente Dig i Venedig. Det er en fri Stat, hvor man ikke behøver at være bange for Bulgarer, Abarer, Jøder eller Inkvisitorer.«

(Fortsættes).

Mælkeriet Enigheden.

Aarsagen til Omsætningens Stigning er Varernes Kvalitet.

Vore 52 Vogne kører overalt.

Telefoner 2146 & 6270.

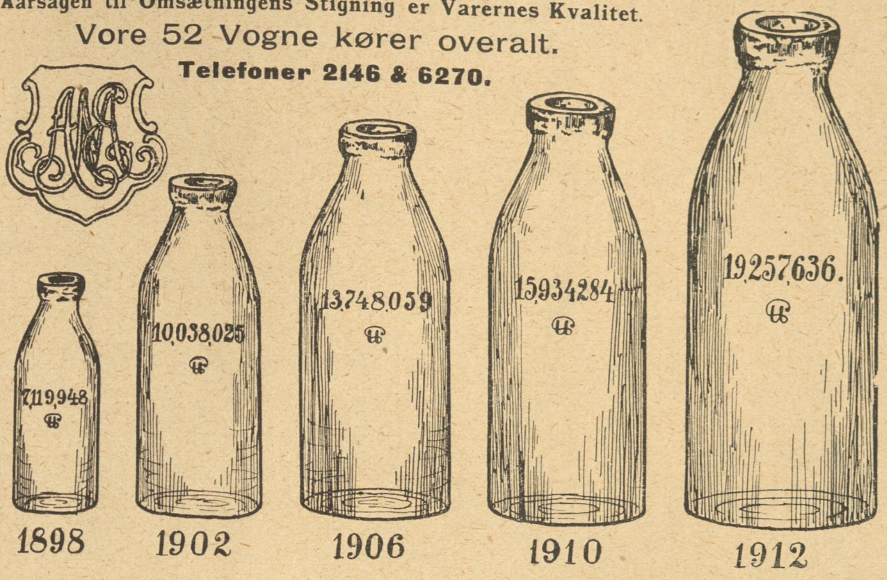

Har De Tandpine,

brug da altid **Chr. V. Mendes berømte Dentin** à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter.

Advarsel mod Efterligninger.

Indregist. **9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.**

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)

Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.

LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.

Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.

Forlang illustreret Katalog.

Forretningen grundlagt 1900.

Depotet „DISKRET"

Prinsessegade 49, Kbh. C.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Vask Dem altid i **Worning & Petersens**

Xeroform Sæbe.

Faas overalt à 25 Øre

Cirkus Beketow

København.

8. Maj til 7. Septbr.

Hver Aften Kl. 8.

Søn- og Helligdage Kl 4 og Kl. 8.

Største Kunstnerpersonale, der endnu har været i København.

Glem ikke at se til Dyrene!

MÜLLERS HOTEL

(L. PRÆSTMARK).

Café, Restaurant og Billard.

Telefon 3558.

Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.

Nørre Farimagsgade 55.

Sygeplejeartikler

Gummivarer 2. Prisl.

Gummivarelageret „Hygi", København V.

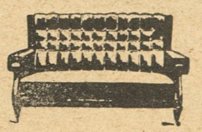

Møbler

paa Kredit fra 4 Kr. mndl. Henstand under Lockout og Strejker.

Chr. Larsen,

75, Godthaabsvej 75. (Hj. af Nr. Fasanvej).

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Medfølelse. Tegning af Osvald Jensen.

— Aa, læg mere i Kakkelovnen, Caroline; jeg sidder og læser om en stakkels Vagabond, der er frossen ihjæl!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 30. Torsdag, den 24. Juli 1913

Tegning af HARALD JORDAN.

— I Morgen tager Papa og jeg fire Uger bort for at bade.
— *Fire Uger!* Er I saa rædsomt beskidte!

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

en gros. Hoved-Depotet

„Français“.

16, Lille Kongensgade 16.

Gummi-, Hygiejne-, Bandage- og Sygepleje-Lager.

en detail. Forlang Prøver og Prisliste.

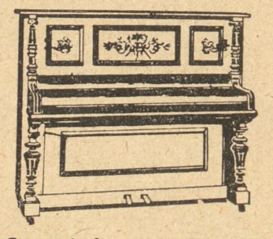

Musikforretningen „HARMONIA“

(Ved L. V. Nielsen). Tlf Byen 1858 y.

Lille Kongensgade 43.

Stort Lager af Musik-Instrumenter.

Pianoer og Orgler uden Udbetaling.

— *Brugte Instrumenter tages i Bytte.* —

Reparationer udføres omhyggeligt.

Strenge til alle Instrumenter.

LAX i alle Kvaliteter.

Gaasebryst,

Oksetunger

etc. anbefales.

Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908.

Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.

Telefon 317 & 8231. Jacob B. Krøll,

Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Peter Jensen,

Bispebjerg Kro,

ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.

Telefon Taga 800.

A. C. NIELSENS

Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.

SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.

Adelgade 31, 1. Bagb.

Telefon Palæ 2056.

Nørre Central Café

(Nørrebros Runddel).

Koncertsal og Billardsalon.

3 Billards.

Hyggelige Selskabslokaler.

Telf. 7476. M. C. ANDRESEN.

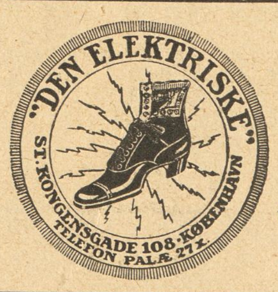

St. Kongensg. 108

ved Politistationen.

Møbelfabr. Aktiv. Aaboulevard 3. Gl. Ladegaard, Hj. af Vodrofvej

Prima Varer 10 Aars Garanti **Lille Udbetaling.**

En hamber Historie.

Historien er dratisk, men ikke desto mindre sandfærdig. En herværende Grosserer, der er ikke saa lidt af en Levemand og Udhaler, blev for et Aars Tid siden gift med en Dame, der er meget sikker og selv hjemme. Grossereren kom meget hurtigt under Tøflen og har ikke meget at skulle have sagt.

Forleden var Ægteparret i Teatret og bagefter skulde man soupere paa en eller anden Café.

»Hvor skal vi tage hen i Aften, min Putte?« sagde Grossereren.

»Jeg har hørt saa megen Tale om »Maxim«, — den Kafé kunde jeg godt lide at se,« sagde Fruen.

»Jamen det er da ikke noget Sted for en pæn Dame,« sagde Manden forfærdet.

»Sludder og Vrøvl,« sagde Fruen, »naar man er sammen med sin Mand, kan man godt gaa der. Nu *vil* jeg se det Etablissement.«

Og enten Grossereren saa peb eller skreg, maatte han lystre sin Ægtehalvdel, og man tog i »Maxim«.

Parret fik et Bord og der blev bestilt en splendid Aften. Medens man ventede, skulde Manden ind at telefonere hjem, og næppe var Fruen blevet alene, før hun fik Besøg af to af Kaféens Stamdamer, der var yderst velvillige og gærne vilde gøre den fremmede »Pige« en Tjeneste.

»Tag Dem i Agt for den Rad, De har faaet fat i,« sagde den ene af Damerne, »vi kender godt den Fyr, han er en rædsom Fedtsyl!«

Fruen blev aldeles himmelfalden, og hun var meget stram i Ansigtet, da Manden vendte tilbage. Maaltidet forløb i Tavshed; Fruen var ladet med Arrigskab, men hun beherskede sig, hun vilde dog ikke lave Skandale paa et offentligt Sted.

»Skaf mig en Bil, jeg vil hjem!« sagde hun, saa snart man havde spist.

Der blev telefoneret efter en Bil og man fik tilfældigvis en Chauffør, der kendte Grossereren.

Saasnart man kom ind i Bilen, brød Uvejret løs. Grossereren fik baade læst og paaskrevet, og Chaufføren sad udenfor og hørte paa Spektaklet. Saa holdt han pludselig stille uden for Frihedsstøtten, aabnede Døren og raabte yderst elskværdigt:

»Hør Grosserer, det er vist en forkert vi har faaet fat i i Aften! Skal vi ikke smide hende ud og køre tilbage og hente en anden!«

Nu kommer Grossereren ikke mere i »Maxim«.

Orla Bock.

Strø Sand paa!

Distriktslæge Sørensen er Formand for Vejudvalget og dertil en meget pertentlig Herre. Gamle Jens er kommunal Brolægger og mindre nøjeregnende end Doktoren. En Dag ligger Jens paa Gaden og lægger Sten. Dr. Sørensen kommer forbi og betragter hans Arbejde med kritiske Blikke. Saa stikker han Stokken ned mellem Stenene og snærrer: — Det er forbandet skidt Arbejde, min gode Jens.

Jens svarer ikke, men kaster flegmatisk en Skovlfuld Grus over den nylagte Stenbro. Doktoren fnyser: — Ja, det kan saagu' ikke hjælpe, at han slaar Sand paa. Det er formeget for Jens. — De' ska' Gestrikslægen itte snakke om, siger han, for der bli'r piskeme slaaet Sand paa saa meget a' Deres daarlige Arbejde, u'en a' saa mejet som en Mo'rs Sjæl nyser a'et.

Overlegen.

Overlægen gaar Stuegang med Kandidaterne. Patienterne ligger renvaskede i Sengene og lytter med stive Øren til Doktorens Visdomsord.

Doktoren standser foran en blegfed Patient, skyder dybsindigt Øjenbrynene i Vejret, rækker Haanden flegmatisk frem for at gribe Sedlen, som Sygeplejersken rækker ham:

Mogensen, Musiker.
Hæmoptysis.

Overlægen ser gennemborende paa Patienten.

— De spytter Blod, min gode Mand?

— Ja, Hr. Doktor, jeg — æh —

— Stille! Er De saa god! — De har det med Sved?

— Ja, Hr. Doktor!

— Godt, De er Musiker?

— Ja, jeg — —

— Meget rigtigt, der har vi det, Lungerne overanstrængte. De har blæst for meget. — Læg vel Mærke til Diagnostikens Betydning, mine Venner, vedbliver Overlægen i en docerende Tone henvendt til Kandidaterne.

— Hvad for et Instrument spiller De, min gode Mand?

— Tromme, Hr. Doktor!

Sommerrevy-Figurer. VIII.

Tegning af Peder Tabor.

Robert Henriques.

Kril og Krøl i Sommerferien III.

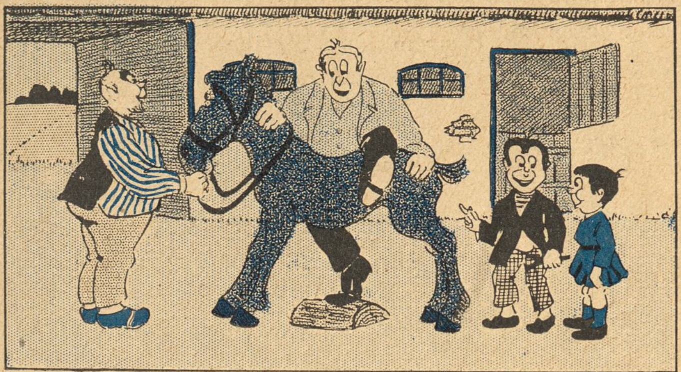

17. Kril og Krøl og deres Fa'r naar omsider over til Onkel Julius i Jylland, og her optræder — til Drengenes store Glæde — Fa'r som Skolerytter.

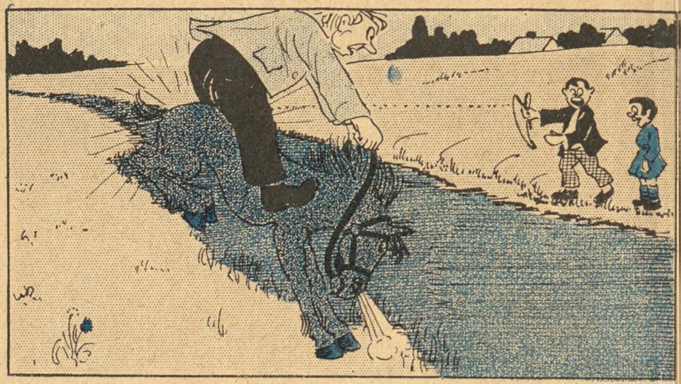

18. I strakt Gallop gaar det ned til Aaen, hvor den springske Hest afleverer sin Rytter, efter at Kril med et velrettet Pileskud har ramt Dyret i Halen.

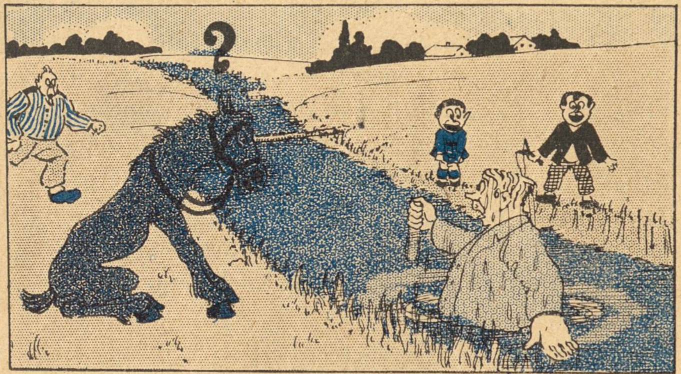

19. Og her staar Drengenes Fa'r i Vand til Bæltestedet, mens Onkel Julius forfærdet kommer ilende til Hjælp.

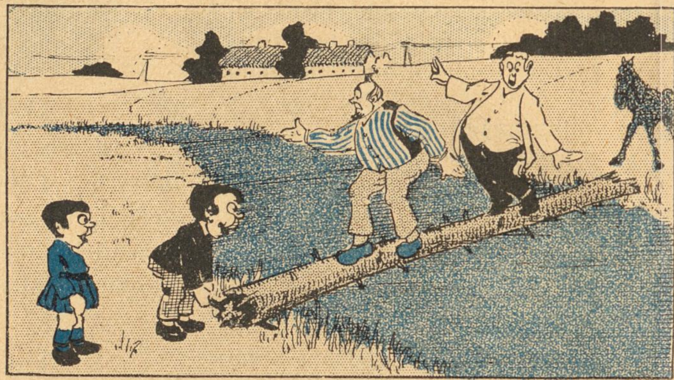

20. En Redningsplanke bliver i stor Hast lagt tværs over Aaen, og Balanceringen begynder med det Resultat —

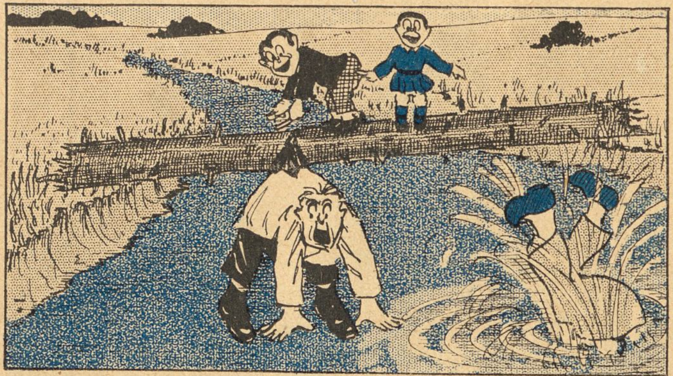

21. at Fatter bliver hængende paa Resterne af en Gren, mens Onkel Julius gaar paa Hovedet i Aaen!

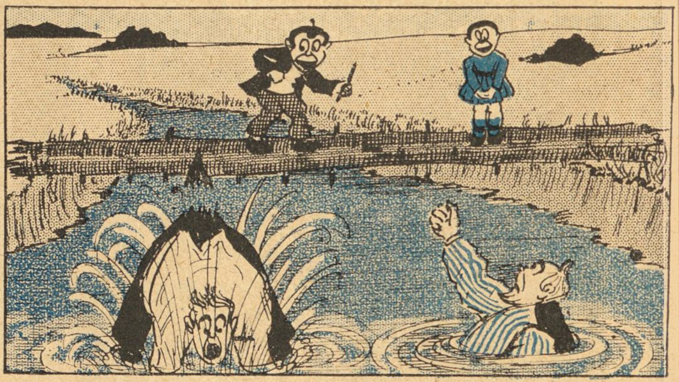

22. Nede fra Vandet lyder der just ikke Velsignelser op til Kril og Krøl, der er Skyld i alle Ulykkerne!

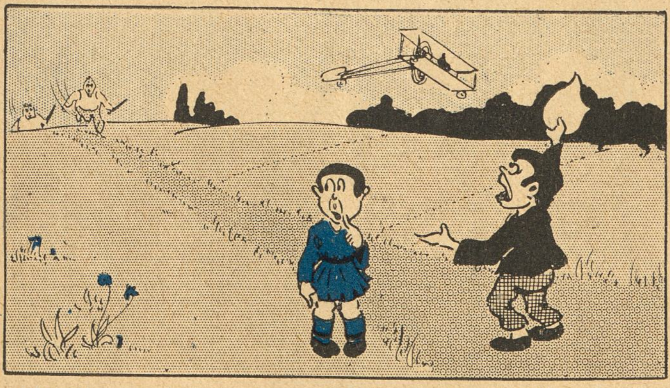

23. Drengene mærker, at den staar paa Klø over hele Linjen — de flygter ud paa Marken og hidkalder herfra en Flyver,

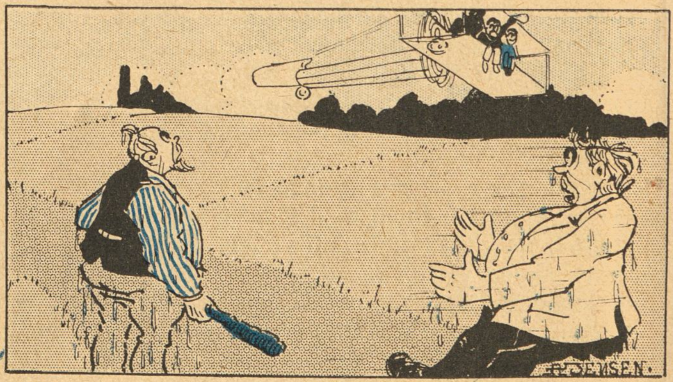

24. som beredvillig tager dem »ombord« — og saa gaar Farten gennem Luften, mens Fatter og Onkel Julius stærkt rystede betragter Himmelflugten!

(Fortsættes).

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØN's
AKVAVITTER

MORDET I LA JONCHERE

Kriminalroman.

(Illustreret af Chr. Bogø.)

»Vil Du kunne kende Manden igen?«

»Det tror jeg nok.«

»Paa Grund af hans røde Ansigt?«

»Ja, og fordi han ingen Vest havde paa.«

Gevrol roste Drengen, og mente at han nok maatte kunne komme i Tanke om noget mere. Efter lang Overvejelse erindrede han sig virkelig, at Manden havde baaret store Ørenringe.

»Storartet!« udbrød Gevrol fornøjet, »nu har vi ham snart.«

Ogsaa Daburon tillagde Drengens Udtalelser Betydning og vendte sig endnu engang til ham.

»Kan Du sige mig, hvad Slags Fragt Skibet havde?«

»Nej, Skibet var overdækket.«

»I hvad Retning afsejlede Skibet?«

»Det laa jo stille.«

»Naturligvis,« bemærkede Gevrol: »Dommeren mente kun, hvad Retning Skibets Boug pegede i.«

»Begge Skibsender var ens.«

Gevrol var meget skuffet, men gjorde dog endnu et Forsøg.

»Stod der et Navn paa Skibet?«

»Nej.«

»Og hvordan saa Skipperen ud?«

»Som alle Skippere her hos os.«

ANDET KAPITEL

Begge disse Vidneudsagn havde indgivet Dommeren nogen Tro paa Sagens endelige Opklaring.

Gevrol vilde straks afsted til Bougival, men Daburon holdt ham tilbage. Han vilde først undersøge, hvordan Enken Lerouge havde tilbragt Søndagen. Han udspurgte Naboerskerne, der forklarede, at hun havde ligget hele Søndagen i Sengen. Til en af Konerne havde hun endda sagt, at der i Nattens Løb var passeret hende noget forfærdeligt.

Først nu bemyndigede Dommeren Gevrol til at lede efter Manden med Ørenringene.

»Inden der er gaaet otte Dage har jeg snuppet ham,« forsikrede Gevrol.

Her blev han afbrudt af Lecoq, der aandeløst kom løbende. »Jeg har ham med,« raabte han. »Jeg tog ham, ligesom han vilde gaa ud. En Pokkers Karl! Han vilde ikke afvente Toget. Vi tog en Vogn og kørte herud paa halvtres Minutter!«

Efter et første Indtryk vilde ingen anse Herr Tabaret for at være Detektiv. Han var omtrent halvtresindstyve Aar gammel, lille og mager, og støttede sig til en Rørstok med udskaaret Elfenbenshaandtag. I hans runde Ansigt var der et Udtryk af Forundring. Hans smaa, graa, rødkantede Øjne vandrede hvileløst omkring. Meget paafaldende var hans udstaaende Ører. Han var velklædt, bar Silkehandsker og Gamascher.

Ved sin Indtræden bukkede Herr Tabaret meget dybt. »Undersøgelsesdommeren har behaget at lade mig kalde,« begyndte han i en underdanig Tone.

»Javel«, svarede denne, idet han ved sig selv tænkte, at Herr Tabarets Ydre just ikke svarede til hans Berømmelse.

»Jeg staar ganske til deres Tjeneste,« sagde Tabaret og bukkede endnu engang. »Lecoq har undervejs sat mig ind i Sagen.«

»Ja maaske faar De mere Held med Dem end vi andre,« bemærkede Dommeren. »Foreløbig skal jeg meddele Dem min Mening om Sagen.«

»Tak helst ikke,« svarede Tabaret. »Jeg foretrækker, at danne mig et Skøn paa egen Haand.«

Med disse Ord gik han hurtigt ind i det andet Værelse. Der gik en halv Time, inden han viste sig for igen at forsvinde. Dette gentog sig flere Gange, alt imedens han gestikulerede ivrigt, talte med sig selv, bandede højt, og saa atter udstødte Triumfsskrig. Lecoq havde intet Øjeblik Ro, snart maatte han søge efter dette, snart efter hint, saa maatte han skaffe Papir og Blyant, saa maatte han løbe efter en Skovl. Tilsidst forlangte Tabaret Gibs, Vand og en Flaske Olie.

Da der var gaaet en Time blev Dommeren utaalmodig og erkyndigede sig om, hvad den Gamle egenlig havde for.

»Han ligger ude paa Vejen, midt i Snavset,« berettede Vagtmesteren. »Han rører Gibs i en Tallerken.«

Lidt efter viste Tabaret sig i udmærket Humør. Han saa tyve Aar yngre ud. Lecoq derimod bar med pinlig Omhu paa en stor Kurv.

»Den Sag er jo klar som Dagen,« sagde Tabaret til Dommeren.

Lecoq stillede sin Kurv paa Bordet.

Nu kom ogsaa Gevrol tilbage, »Jeg er Fyren med Ørenringene paa Sporet,« sagde han. »Baaden er gaaet ned ad Floden. Jeg har ogsaa en nøjagtig Beskrivelse af Skipperen Gervais.«

»Aflæg De først Deres Beretning, Herr Tabaret,« sagde Dommeren kort.

Tabaret havde allerede bredt Indholdet af sin Kurv ud paa Bordet: en stor Klump her, flere Ark Papir og tre eller fire fugtige Gibsstykker.

I en affekteret beskeden Tone begyndte han: »Mine Herrer! Vi har ikke med et Rovmord at gøre.«

Gevrol vilde protestere.

»Jeg kan bevise min Paastand,« afskar Tabaret ham Ordet. »Kun paa et Punkt har Gevrol Ret. Morderen er kommen før halvti, før Regnen begyndte. Heller ikke jeg har nemlig kunnet finde snavsede Fodspor nogetsteds, derimod er der flere Støvspor under Bordet. Tidspørgsmaalet er dermed løst. Enken Lerouge ventede ikke det skæbnesvangre Besøg. Da der blev banket paa Døreu, var hun allerede begyndt at klæde sig af og stod netop i Begreb med at trække Uret op.«

»Hvilke Detailler!« udbrød Kommissæren.

»Det er altsammen let at konstatere,« fortsatte Tabaret uforstyrret. Uhret gaar fjorten Timer i Træk. Det er mer end sandsynligt, at Konen plejede at trække sit Uhr op inden hun gik i Seng. Viseren staar paa fem. Jeg antager nu, at Konen allerede havde begyndt at trække i Kæden, da det bankede. Der staar jo en Stol under Uhret paa hvilken der ses tydelige Fodspor.

Enken havde, da det bankede, allerede taget sin Bluse af; i sin Iver for at lukke op, kastede kun kun et Shawl over sig. Hun maatte kende Morderen, ellers havde hun ikke skyndt sig saadan med at lukke ham ind.

Morderen er en ung, middelhøj Mand. Den Aften var han meget elegant klædt, bar Cylinderhat og havde en Paraply med sig. Sin Havannacigar havde han i et Cigarrør . . .«

»Det er dog for stærkt,« slap det ud af Gevrol.

»Maaske«, svarede Tabaret, »men det er sandt. Betragt disse fugtige Gibsstykker, Herr Gevrol; det er Aftryk af Morderens Støvlehæle. De fandtes i Nærheden af det Sted, hvor Nøglen blev opdaget. Paa disse Ark Papir har jeg tegnet Aftrykket af hele Foden. Man ser tydeligt den høje Vrist, de smaa og smalle Fødder — en elegant Herres Fodbeklædning. Disse Spor har jeg desuden fundet to Gange ude paa Gaden og fem Gange i Haven. Det beviser dog, at Morderen ikke har banket paa Døren, men paa Vinduerne, bag hvilke han saa Lys. Ikke langt fra Hovedindgangen er han sprunget over en Grøft. Jeg slutter det af de dybere nedsunkne Fodspidser, Han har sprunget de to Meter med Lethed. Han er altsaa behændig, med andre Ord ung.«

Tabaret talte ikke højt, men tydeligt, og hans Blik sprang fra den ene til den anden, for at iagttage Virkningen af Beretningen.

»Og læg nu Mærke til denne Cirkel her paa Skrivebordets støvede Marmorplade. Hidrører den ikke fra en høj Hat? Og hvis Morderen ikke var højere end jeg, kunde han ikke have naaet op over Skabet med sine Hænder. Indvend ikke, at han kan have staaet paa en Stol. Thi saa havde han kunnet se, hvad der laa paa Skabet, og havde ikke behøvet at føle sig for.

Undrer De Dem over, at jeg ved Besked med Paraplyen? Nuvel, jeg har fundet Aftryk af Paraplyspidsen. Og i Ovnasken har jeg fundet denne Cigarstump. Den er hverken forbidt eller har været fugtet af Spyt; altsaa maa den være røget af et Rør.«

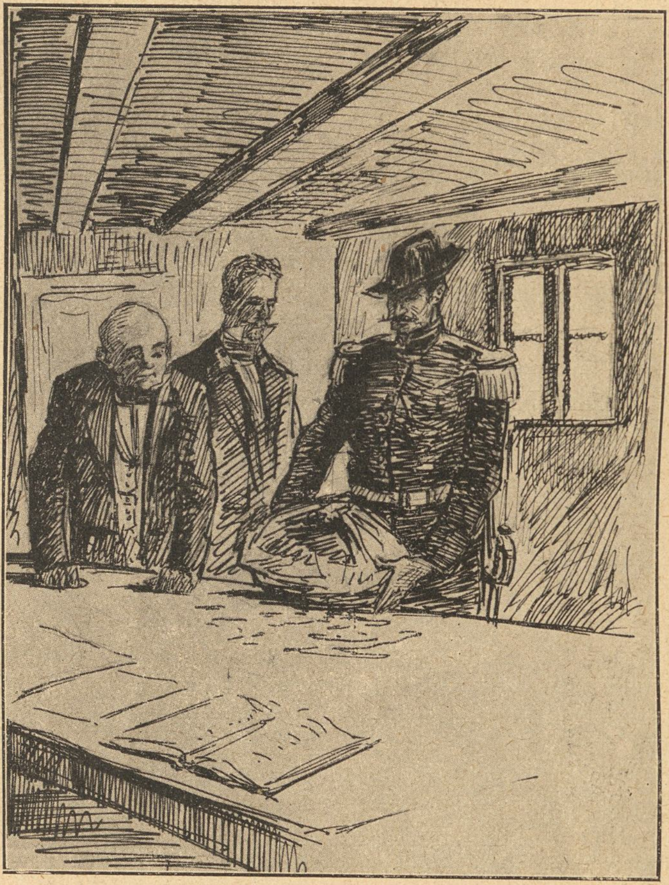

Han lagde en af Vand drivende Bylt paa Bordet.

Lecoq kunde ikke skjule sin Beundring; Kommissæren var forbløffet, Undersøgelsesdommeren henrykt. Kun Gevrol var øjensynligt i daarligt Lune.

»Den unge Mand betræder altsaa Huset,« fortsatte Tabaret; »men hvordan han forklarer sin sene Ankomst, aner jeg ikke. Sikkert er det kun, at han siger til Enken, han ikke har spist til Aften. Den Gamle skynder sig at lave noget til. Hun selv har forlængst spist. I Buffetten kan De se Resten af hendes Aftensmaaltid.

Det maa have været et ærefuldt Besøg for Enken, eftersom hun har lagt sin bedste Dug paa, og sat sit smukkeste Krystalglas paa Bordet.

Medens hun nu tilbereder Maden, drikker den unge Mand et Glas Vin. Saa anmoder han — for at faa Mod — om noget Brændevin, og drikker nogle Glas heraf. Han tøver endnu ti Minutter, saa sniger han sig hen til Enken, der staar bøjet over Panden og tilføjer hende to Stik i Ryggen. Hun retter sig halvt op og klamrer sig til Morderens Hænder. Denne farer heftigt tilbage, trækker sit Offer med og slynger det atter mod Gulvet. Konen rører sig ikke mere.

Mordværktøjet var langt og spidst. Man ser det af Blodsporene paa den Myrdedes Forklæde, paa hvilket Morderen har aftørret Vaabnet. Morderen selv vil næppe bære noget Spor af den korte Kamp. Ganske vist klamrede Enken sig til hans Hænder, men da han beholdt sine graa Læderhandsker paa, havde —«

»Men De fortæller os jo en hel Roman,« afbrød Gevrol ham.

»Nuvel, Herr Gevrol, har De ogsaa undersøgt den Myrdedes Negle. Nej, jeg tænkte det! For ser De, under Neglene vil De finde smaa forrevne Læderstumper.

Hvad har Morderen nu i sinde, nu da Konen er død? Stjæle hendes Penge og Værdigenstande? Aldeles ikke. Det han vil have, og det han *maa* have, er visse Papirer, som han véd i sit Offers Besiddelse. Derfor gennemstøver han alle Skabene, opbryder Skrivebordene, gennemroder Vasketøjet, ja, selv Madressen — til han finder dem.

Og hvad gør han med Papirerne? Han brænder dem! Ikke her i Kaminen, men i den lille Ovn i Sideværelset.

Dermed har han naaet sit Maal og det gælder nu kun for ham om, at tilsløre sit Motiv og arrangere et Rovmord. Han skraber derfor alle Værdigenstande sammen, vikler dem ind i en Serviet, slukker Lyset, lukker Døren udefra, kaster Nøglen i Grøften og forsvinder.«

»Herr Tabaret,« udbrød Dommeren, »jeg er overtydet om, at Deres Formodninger er rigtige.«

»Men,« indvendte Gevrol med et ironisk Smil, »var det ikke ret generende for den elegante unge Mand at bære denne iøjnefaldende Bylt?«

»Han har heller ikke baaret den langt,« svarede Tabaret. »Da han løb den korteste Vej langs Floden til Banestationen, var hans eneste Tanke, at skille sig af med den. Derfor har jeg ogsaa sendt tre Mand under Ledelse af en Gendarm ned for at fiske Bylten op. Finder de den, skal jeg give dem en god Drikkeskilling.«

»Af Deres egen Lomme, De Enthusiast?«

»Af min egen Lomme, Herr Gevrol.«

»Naa, ja, hvis Bylten virkelig findes,« bemærkede Dommeren, »saa kan man —«

En Gendarms Ankomst afbrød ham. Han lagde en af Vand drivende Bylt paa Bordet. I den fandtes Sølvtøjet, Smykkerne og Pengene. Tabaret tog en Hundredfrancsseddel op af sin Tegnebog og bad Gendarmen give den til Finderen.

»Takket være Deres Skarpsind, Herr Tabaret —«

Men her blev han atter afbrudt. Lægen, der skulde foretage Autopsien, var kommen og vilde paabegynde sit Arbejde.

Hans Undersøgelser bekræftede Herr Tabarets Formodninger. Ogsaa han mente, at en kort Kamp havde fundet Sted. Tre Timer før Mordet havde Enken spist.

Nu stod der kun tilbage, at fuldstændiggøre Bevismaterialet. Læderstumperne fra Ligets Negle blev omhyggeligt gemt i et Stykke Papir og lagt hen til Bylten med Værdisagerne og Aftrykkene. Daburon var tilfreds med Resultaterne.

(Fortsættes).

Cirkus Beketow
København.
8. Maj til 7. Septbr.
Hver Aften Kl. 8.
Søn- og Helligdage Kl 4 og Kl. 8.
Største Kunstnerpersonale, der endnu har været i København.

De træffer det rigtige ved at købe
Deres **Forlovelsesringe**
hos *Fritz Heimbürger*
Købmagergade 63—65.

Afbetaling
Thomsen's Magasiner for Elegant Herre- & Dame-Skræderi
Reel Behandling garanteres.
Betalingsvilkaar efter Aftale.
Nicolaigade 13. Slotsgade 3.
Ryesgade 128.
Christianshavns Torv 6.

Colgate's
originale amerikanske
Cashmere
Bouquet
Parfume

tiltaler enhver.

Skuepladsens Løver. IV.

Asta Nielsen. Tegning af H. HAARLØV.

Vær hilset, Du verdensberømte *Asta*,
Som kun behøver Paryk og lidt Pasta!
Din Filmen holder selv Pastor *Bast* a' —
Ung — rig — slank — og dermed Basta!

Hjemkomsten.

1.

I fire Aar var jeg udenlands —
den Tid vil jeg aldrig glemme;
jeg har pløjet Flinterenden til Vands
og været i Taarnby Kro til Dans,
men nu er jeg atter hjemme.

2.

Hvor er det forandret, mit gamle Hjem,
Larslejstræde fire og fyrre!
Den er jo forsvunden, den gamle Lem
og Trappegangen med Vindu paa Klem,
hvor Lagnerne hængte til Tørre,

3.

Og Høkerboden med Syltetøj
og Lageagurker og Skinker,
med Hakkebøffen af døde Øg,
de stegte Sild og de bløde Løg
Og de dejlige Indmadsfinker.

4.

Jeg bli'er jo af bar Forfærdelse stum:
hvad er det for Skrige-Plakater!
Jeg sukker og tænker: hvor Verden er grum! —
for Værten har lavet mit Vaskerum
om til Biografteater!

5.

Ja, Tidens Tænder har gnavet væk
af Hytterne som af Beboerne;
de har ædt Boulevardens Linde-Hæk
og min gamle Kærestes unge Træk,
— de Tænder er sgutte forlorne!

6.

Jeg dasked' omkring paa maa og faa
— og kigged' paa Gade og Stræde —
da kom jeg til Nørregade og saa,
hvor pænt man kunde la' »Hønen« gaa,
— jeg kunde ha' *fløjet* af Glæde!

Poul Munterup.

EUROPAS SMILEBAAND

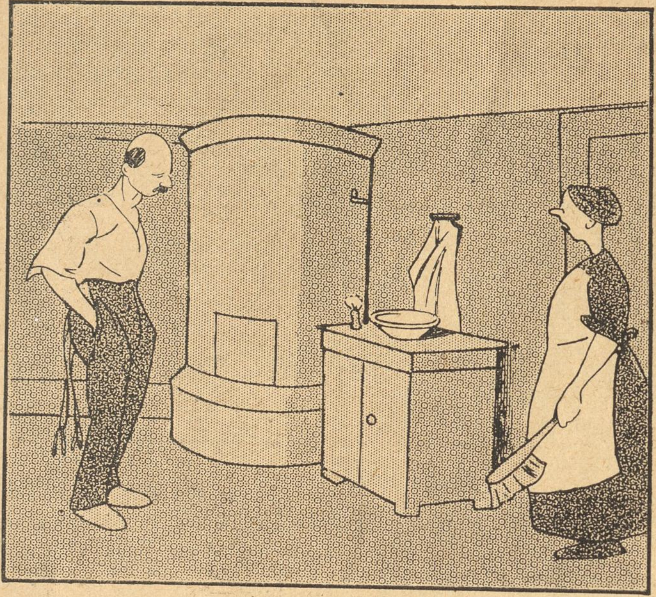

— Var det han som ringde?
— Ja, jag skulle gärna vilja ha in en kanna vatten . . .
— Ska de vara rent? (»Strix«.)

Doktorn: Jaha lilla frun det är att vänta en liten om ett par månader.
— Nej, men det kan inte vara möjligt, min man och jag ha ju varit gifta i bara två månader.
— Tja, det är nu en gång så, att mellan giftermålet och första barnet kan vara hur kort tid som hälst, men mellan första och andra barnet är altid minst nio månader. (»Kurre«.)

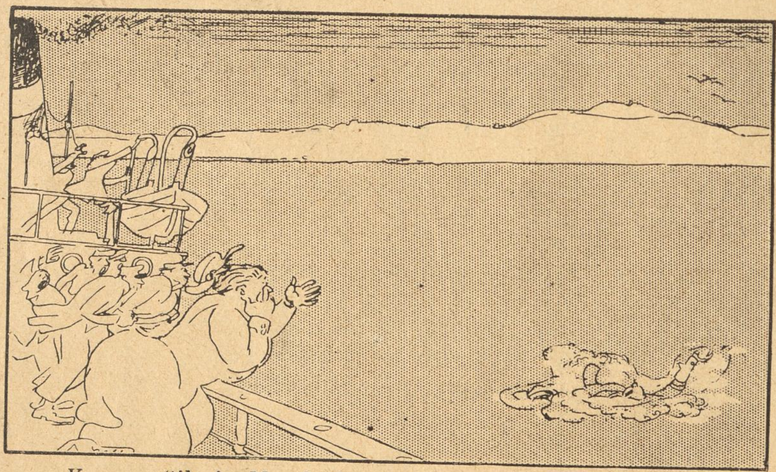

Konen (til sin Mand, der er ved at drukne): Gud, Adolf, Du har vel Nøglen i din Kuffert? (»Lustige Blätter«.)

— Tænk, Hansen har mistet sin Kone. Det er vist et frygteligt Slag for ham! (»Meggendorfer Blätter«.)

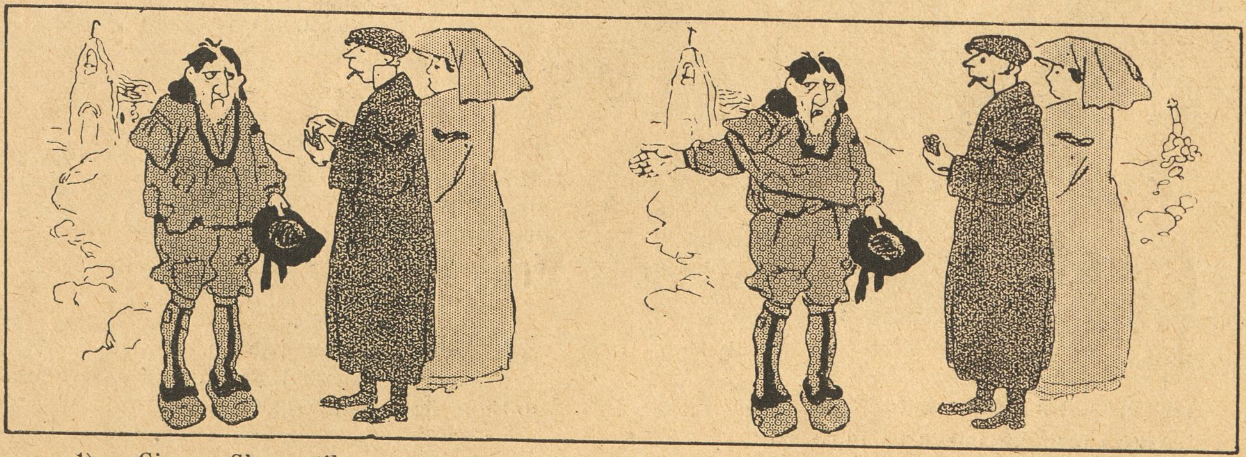

1) — Giv en Skærv til en stakkels enarmet Mand.

2) — Ja, kan De saa sige os, hvor »Røverborgen« er?
— Lige her til højre, go'e Herre! (»Le Rire«.)

Rød Indmad

[10]/7. Nu kommer Politilæge *Søren Hansen* og paastaar, at de førstefødtes Kvalitet er ringere end de efterfølgende Børns dito. Hvor mon han *ved* det fra?
— Manden maa tale af Erfaring!

»*White Star*« paa den ene Side,
(Hvide Stjerne) paa Dansk,
»*Cowboys Jack*« paa den anden Side,
Ama'r blir »*Amar*'ikansk«.

[11]/7. Det er en gal en med de Brønde ved Hedehusene; det ser ud til, at Københavns Drikkevand bliver snavset derude.
— Saa er det altsaa ikke *rent* — ad Hedehusene til!

En Mand kom i Friluftteatret ud
og udbrød: hvor er her dog nydelig!
Men da han saa »Värmländingerne«, sa'e han: Gud!
»Nu har jeg aldrig set Sverrig saa tydelig.«

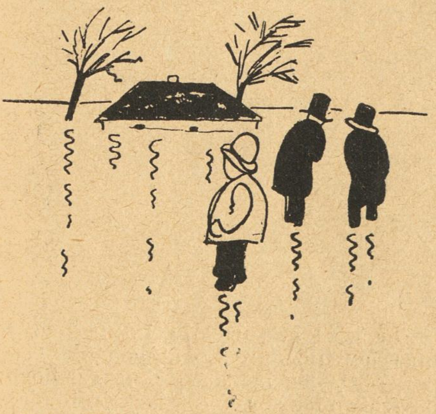

I. C. Christensen fik da ødelagt *Hvide Sande*, som han har ødelagt saameget andet. Gid den Mand snart kunde faa en kraftig Afsked fra det offentlige Liv.
— F. Eks. paa graat Sandpapir!

[12]/7. Jeg siger Tak for Køge Andelsslagteri! de sidder net i det, med den svinske Pølsemad de laver, og *nu* maa da Gryden koge over?
— Direktionen er ved godt Mod; den kalder det hele for noget »Pølsesnak«.

Teaterdirektørerne *vil*
ha' Skuespillerne paa Vildmænd
ved at forlange ti Procent
af det, de tjener paa »Filmen«.

Blir' der Strejke, skal jeg le,
for den har gæret længe,
og det sku' more mig at se
Fru *Hennings* hæve Strejkepenge.

Det er dog oprørende af denne *Martin Christensen* i Skive at lave falske Kødstempler til usundt Kød. Han fortjener selv at faa et »blaat Stempel«.
— Ja, i Øjet!

Kobberenglen paa Jesukirkens Klokketaarn har løsnet sig og svinger ret stærkt i Blæsevejr, staar der i Bladene. Det er ikke videre pænt gjort af det himmelske Væsen.
— Naa, der er vel Grænser selv for en Engels Taalmodighed.

Jeg var blandt de arme Mennesker, som under Dyrskue-Auktionen maatte stejle efter *Rasmus Nielsens* Automobil i 20 Graders Varme. Det var ligegodt drøjt, skønt jeg af Profession er Bud og saaledes vant til at bevæge mig.
— Naa, saa var der altsaa ogsaa *Bud* efter Automobilet!

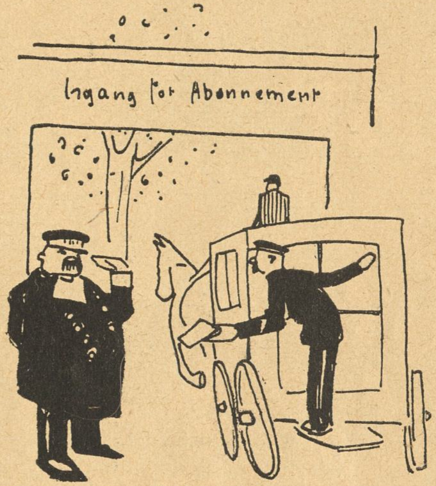

[13]/7. Jeg ser, at Tivolifunktionærerne har nægtet Ambulancevognen Adgang til Etablissementet. Kan den Slags Skandaler ikke undgaas?
— Nemt. Ambulancen kan jo abonnere.

[14]/7. Jeg ser, at 100,000 Kroner af Forsvarsindsamlingen endnu ikke er anvendt. Det er da ganske uforsvarligt.
— Ja, tænk bare, hvilken Masse Mennesker der kunde være slaaet ihjel for de Penge!

Der fortælles, at Kong *Haakon* vil abdicere, hvis det republikanske Forslag gaar igennem i Stortinget.
— Sæt, Kongen gjorde Alvor af sin Trudsel — stakkels Norge!

[15]/7. *Larsen-Ledet* er paa sin Stockholmer-Tur bleven bestjaalet for 950 Kroner. Tyvene har skaffet sig Adgang til Redaktørens Hus uden at støde paa nævneværdig Modstand, eftersom Hr. Larsen-Ledet ikke havde sørget for at stænge ordentlig af, inden han tog hjemme fra.
— *Ledet* maa jo have været rent af Lave!

LIND-HANSEN
ILLUSTRATIONS-ANSTALT
KØBMAGERGADE 67-69 : TELEFON BYEN 566 v.
CLICHEER·KATALOGER
REKLAMER·TEGNINGER
ILLUSTRATIONER AF
ENHVER ART.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske
Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

Arbejdernes Livsforsikring,
Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Ved Badestedet.

Ak, hvor her er kedsommeligt. Hver Dag 3 Glas Brøndvand og om Søndagen Manden — — — jeg vilde foretrække: Hver Dag 3 Mænd og om Søndagen et Glas Brøndvand.

A. R. Vi lader hermed Deres nysselige Dame gaa over i Historien, til Trods for at hendes Moral forekommer os noget dristig. Men hvad skal saadan en ung Dame med Brøndvand?

Konduktøren: Jeg vil gerne bede om Deres lille Piges Billet!
Moderen: Jamen hun er under 4 Aar.
Konduktøren: Hun ser ældre ud.
Moderen: Ja, stakkels Barn! Hun har haft saa mange Sorger.

Dommeren (til Fangen): Tilstaar De Deres Brøde?
Fangen: Nej min Prokurators Tale har overbevist mig om min Uskyldighed!

Foredragsholderen: Paa de ubetraadte Stier ser vi Fodsporene af en usynlig Haand — —

Kære *A. L. Madsen.* Deres Forsikringer, om at alle de tilsendte Vittigheder ikke har været fremme nogen Steder, holder vist næppe Stik, og vi vil nøjes med at lade efterfølgende tre Eksemplarer flyve ud i den vide Verden.

Honorar er afsendt.

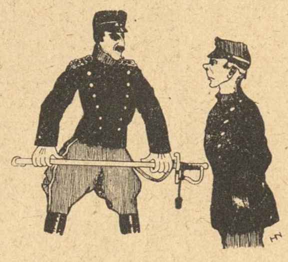

Avismand?

Premierløjtnanten: Hvad er Deres borgerlige Navn, 87?
87: A. Wismann.
Premierløjtnanten: Jeg spurgte ikke om Deres Livsstilling, men om Deres Navn.

H. N. Her er Deres Vittighed, der forekommer os at være en ny Variation over det velkendte Soldateremne.

Peter sidder og visker en Fejl ud i sin Stilebog, samtidig sidder han og synger »Kærlighed er en løjerlig« osv. af fuld Hals. Moderen, der i det samme kommer ind, siger formanende: »Peter, Du maa ikke raabe saa højt.« Men Peter svarer undskyldende: »Ja, men, Moder, jeg sidder jo og *visker!*«

Jørgensen, Ahornsgade. Ovenstaaende Morsomhed kan vi godt tale højt om. Vi vil blot tilføje, at det Barn, som De her har givet Ordet, utvivlsomt en Gang bliver Revyforfatter.

Hun: Finder De ikke, Hr. Professor, at det er en Skandale, at man tillader saadan en pjaltet Unge at gaa og tigge paa et Strøg, hvor vi andre ordentlige, velklædte Mennesker skal promenere?

R. Andersen. Deres fortræffelige Billede gengiver vi her. Men synes De egentlig, at denne lille Pige er saa pjaltet?

Ærede Redaktion!
Følgende Notits læstes forleden i Bladet »Nordsjælland«.

For ulovlig Beværtning
har en herboende Købmand maattet betale en Bøde til Politikassen. Han solgte fra sin Butik Bajere, som Gæsterne, efter at have nydt Øllet paa en af Kommunens Bænke overfor hans Butik, igen afleverede til ham.

Er den ikke god?

C. L., Helsingør.

Absolut! Vi maa dog bemærke, at det ikke hører til Sjældenhederne, at Gæsterne »afleverer« Øllet igen, men at *Værten* — eller Købmanden — faar det »retur« efter at det er drukket — *den* er lige fra Fad!

Kære Ravn!
Da jeg forleden aflagde Besøg paa en Landsbykirkegaard, fandt jeg følgende forbavsende Inskription paa tvende Gravkors:

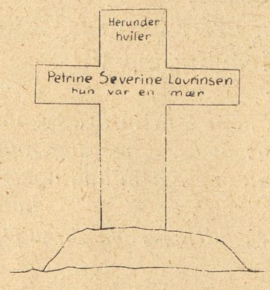

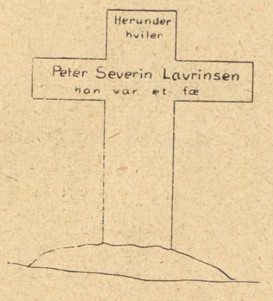

For ikke at forurolige dine Læsere maa jeg hidsætte Løsningen paa Gaaden. — Da jeg betragtede Gravstederne bagfra, opdagede jeg, at Inskriptionerne fortsattes.
Paa den ene stod:
kelig Kvinde, stræng og dømmende mod sig selv, overbærende mod andre. God mod fattige.
Paa den anden:
drelandssindet Menneske. *R. L.*

Tegning af Osvald Jensen.

Fruen (der overrasker sin Mand i en Kreds af glade Damer): Hvad skal dette her betyde?
Manden: Kære, Du ved, hvor nærsynet jeg er . . . og hver Gang jeg saa en smuk Dame, saa har jeg vinket hende herhen — i den Tro, at det var Dig!

København i Morgentimerne.

Klokken 4: Gadefejeren.

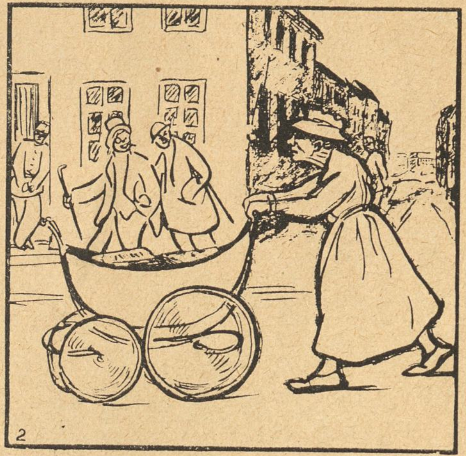

Klokken 5: Aviskonen.

Klokken 6: Arbejderskerne.

Klokken 7: Mælkedrengen.

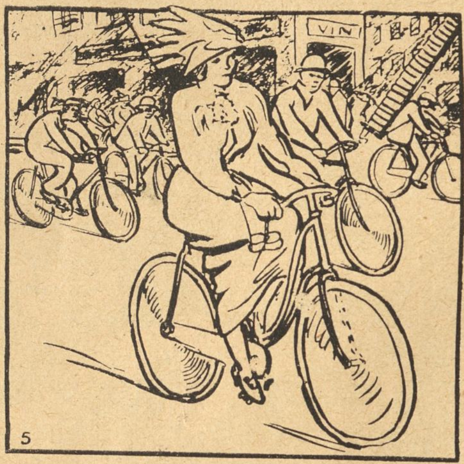

Klokken 8: Cyklisterne.

Klokken 10: Grossererne.

Tegninger af Iwan Donnér.

Bræddestablens Vise
eller
Farvel til „Nordpolen".

(Mel.: Gamle Minder, Klokkeklang osv.)

1.

Nu Farvel! Du gamle »Pol«,
Med de kære brave Minder.
Slig »Café« i Glædens Sol
Vanskelig paa Jord man finder.
Der har jeg drukket »Skaller« og Øl,
Udbragt Skaal for Caroline,
Flagret, som et nyfødt Møl,
Med »Plorøse-Josefine«.

4.

Nu Farvel! Du Akvavit,
Med din Slaveetikette.
Nu gaar *vi* to hver til sit,
Vejene er ikke lette.
Dejlige »Nordpol«, skønne Idyl,
»Mød mig i Nat i Drømme«, Kære,
Der har *jeg* givet »Pans'ren« Prygl
I en artig Atmosfære.

2

Nu Farvel! Du gamle Biks,
Med din snavsede Facade,
Du var ikke altid fiks,
Men et Verdensry Du ha'de.
Værten var fed, og Konen var svær,
Begge var kære, uden Tviv(e)l,
Der var meget bedre der
End en Aftenstund hos Wivel.

5.

Græd kun ud, »Birgitte Gøj«,
»Niels Husar« og »Hummelejen«,
»Olsens Skræk« og »Bløde Løg«,
»Slævesut« og »Lammestegen«.
Græd bare ud, saa faar I s'gu Ro,
Brænd'vinstaarerne de linder.
»Polen« her, den hører jo
Til det København, der forsvinder.

3.

Jeg fra Stolen flytter mig,
Ikke før det hele ramler.
Ak! at blive nytter ej,
Derfor jeg fra Biksen famler,
Udenfor *er* der stort »Ramasjang«,
Søde Pi'er i »Bostondansen«,
Fire »Løg« fra Smedens Gang
Staar og drøfter »Aftentjansen«.

6.

Nu Farvel! Du kære »Pol«,
Med de »røde«, »grønne« Flasker,
Med din ryggesløse Stol
Og med dine »City-Tasker«. — — — —
Graaden ta'r Mælet ganske fra mig,
Taarerne løber ad min Snabel.
Kære »Pol«, Farvel med Dig,
Hilsen fra din »Bræddestabel«.

Robert Bly.

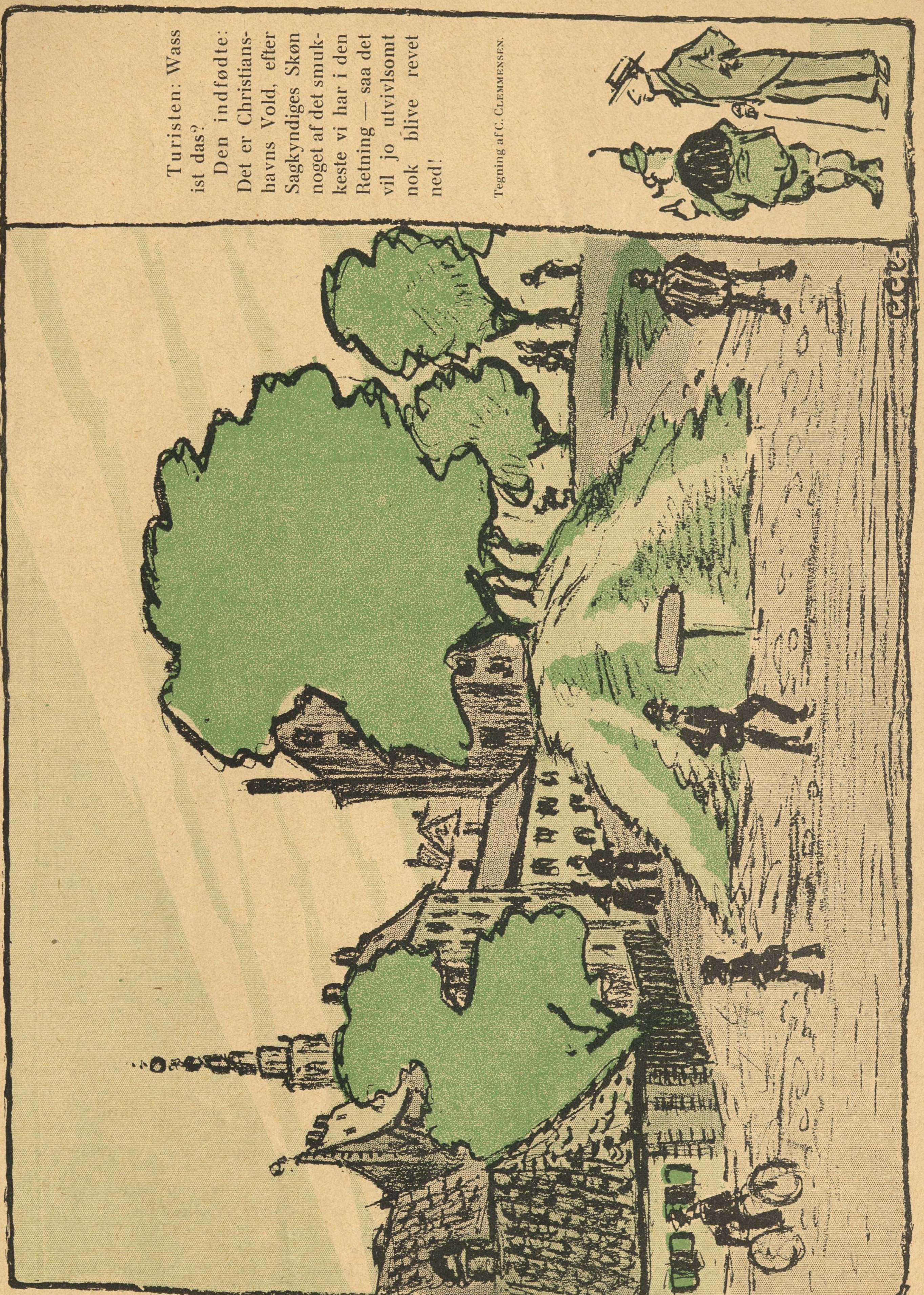

Turisten: Wass ist das?

Den indfødte: Det er Christianshavns Vold, efter Sagkyndiges Skøn noget af det smukkeste vi har i den Retning — saa det vil jo utvivlsomt nok blive revet ned!

Tegning af C. Clemmensen.

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

CANDIDE af VOLTAIRE.

oversat af Fru Clara Levy.

Cacambo var enig med ham i dette fornuftige Forslag; han var meget bedrøvet over at skulle skilles fra sin kære Herre, der var bleven hans bedste Ven; men Glæden over at kunne være ham til Nytte fik ham til at glemme den Sorg, han følte ved at forlade ham. De omfavnede hinanden og græd. Candide paalagde ham ogsaa, at han ikke maatte glemme den betænksomme gamle. Cacambo rejste samme Dag. Han var en brav Fyr, samme Cacambo.

Candide blev endnu en Tid i Surinam og ventede til en anden Kaptajn kunde føre ham og hans to Væddere til Italien. Han fæstede Tjenere og købte hvad der behøvedes til en saa lang Rejse; endelig henvendte Hr. van der Dendur, som ejede et stort Skib, sig til ham.

»Hvor meget forlanger De for at bringe mig, min Tolk, min Bagage og mine to Væddere til Venedig.«

Skibets Ejer forlangte ti Tusinde Pjastre, og Candide pruttede ikke.

»Hoho!« tænkte den snedige Hr. van der Dendur, »denne Mand giver uden videre ti Tusind Pjastre ud paa et Bræt. Han maa være meget rig.«

Straks efter kom han tilbage og erklærede, at han ikke kunde føre ham til Venedig for mindre end tyve Tusind Pjastre.

»Det skal De ogsaa faa.« sagde Candide.

»Det var det mærkeligste,« sagde Købmanden ved sig selv, »han betaler lige saa gerne tyve som ti Tusind Pjastre.«

Og han henvendte sig atter til Candide og sagde at han ikke kunde bringe dem til Venedig under tredive Tusind Pjastre.

»Naa ja, saa skal Du faa tredive,« svarede Candide.

»Hm, hm,« tænkte den hollandske Købmand igen, »tredive Tusind Pjastre betyder ingenting for ham. De to Væddere maa sikkert slæbe om paa umaadelige Skatte; her er ikke noget at betænke sig paa. Han skal først betale mig de tredive Tusind Pjastre og siden kan vi se Tiden an.«

Candide solgte to smaa Diamanter, hvoraf den mindste alene var mere værd end hele Kaptajnens Fordring. Han betalte forud, og begge Vædderne blev indskibede, medens Candide fulgte efter i en lille Baad for at sejle ud til Skibet paa Rheden. Skipperen passede sit Snit, hejste Sejlene, lettede Anker og stak i Søen for god Medbør.

Candide var aldeles maalløs og ude af sig selv og tabte ham snart af Syne.

»Ak!« raabte han; »den Slyngelstreg lugter næsten af den gamle Verden.«

Han vendte tilbage til Havnemolen sort fortvivlet. Det han havde mistet havde været nok til at skabe tyve Monarkers Lykke.

Han ilede til den hollandske Dommer, og da han var fortvivlet og ophidset, bankede han temmelig haardt paa Døren; han for ind, fortalte hvad der var hændet ham og raabte maaske lidt mere op end passende var.«

Dommeren lod ham først betale ti Tusind Pjastre for det Spektakkel, han havde gjort; derpaa hørte han taalmodig paa ham og lovede at undersøge hans Sag, saasnart Købmanden kom tilbage; tilsidst lod han ham betale ti Tusind Pjastre til i Gebyr.

Denne Fremgangsmaade bragte Candides Fortvivlelse paa det højeste, og det skønt han tidligere havde gennemgaaet Tusind Gange værre Ulykker; men Dommerens Koldblodighed og den Frækhed, hvormed Skipperen havde bestjaalet ham, bragte hans Galde til at løbe over og styrtede ham i den sorteste Fortvivlelse.

Han saa klart Menneskenes Slethed i al dens Nøgenhed, hans Tanker kredsede ikke om andet.

Da imidlertid et fransk Skib netop afgik til Bordeaux, og han ikke havde flere diamantbelæssede Væddere at indskibe, sikrede han sig en Kahyt til billig Pris og lod bekendtgøre i Byen, at han vilde give fri Rejse og Kost og desuden to Tusind Pjastre til en brav Mand, som vilde sejle med ham, men han stillede den Betingelse, at denne Mand skulde være led og ked af sine nuværende Forhold og den aller ulykkeligste i hele Landet.

Der meldte sig saa mange Ansøgere, at en hel Flaade ikke havde kunnet rumme dem. Af alle disse udtog Candide enkelte af de værdigste som saa selskabelige ud og som hver især paastod, at de burde foretrækkes.

Han bænkede dem i sit Værelse og lovede dem Aftensmad, hvis de vilde aflægge Ed paa sandfærdig at fortælle deres Historie. Han sagde dem, at han maatte vælge den, som han syntes havde mest Grund til at beklage sig og som var mest misfornøjet med Forholdene; desuden vilde han give hver af de andre en Pengegave.

Sammenkomsten varede til Kl. 4 næste Morgen. Da Candide hørte alle deres Oplevelser, kom han til at tænke paa, hvad den Gamle havde sagt ham paa Vejen til Buenos-Aires og paa det Væddemaal, hun havde gjort, at der ikke paa Skibet fandtes nogen, som ikke havde oplevet store Ulykker.

Ved hver Historie, der blev fortalt, mindedes han ogsaa Pangloss.

»Den gode Pangloss,« tænkte han, »vilde have meget ondt ved at forsvare sin Overbevisning. Gid han dog var her. Sandelig hvis alting er godt, er det kun i Eldorado og ikke andre Steder.«

Tilsidst bestemte han sig for en fattig Lærd, som i ti Aar havde arbejdet for Boghandlerne i Amsterdam. Han mente, at der ikke kunde være nogen Bestilling, man kunde være mere ked og led af.

(Fortsættes).

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Sygeplejeartikler
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

DET DANSKE MÆLKE-COMPAGNI
Pasteuriseret og raa sød Mælk
Daglig nykærnet Smør
Pasteuriseret Kærne Mælk
Telefoner 5858 - 2712

Glem ikke at se til Dyrene!

TELEFON 3684. S. JOHANNESSON'S TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Tivoli.
Sommersæson fra 7. Maj til 14. September 1913.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkestret og Promenadeorkestret. Hver Uge: Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.
Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

GENUINE
LUNDS-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

TIVOLIS
Salonkeglebane
anbefales. **Hyggelige Lysthuse for Familier og Selskaber.**
Proper og billig Servering.
Indgang fra Tivoligade.
P. SVENDSEN

HAFNIA

Skattefri PORTER

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arb. Ligkistemagasin.
55, Vesterbros Torv 55.
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faas overalt
à 25 Øre.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af A. Koch.

Vognmagergades Nedrivning.

— Ja, Husene dem kan de rive ned og bygge op igen — bare de ogsaa vilde bygge op, hvad de har revet ned i os Mennesker.

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 31. Torsdag, den 31. Juli 1913

Tegning af Eigil Petersen.

Byens unge Levemand møder hos Borgmesteren for at faa sin 4de Alimentationssag ordnet »i Mindelighed«.

Borgmesteren: De skulde prøve at tage Dem en Kone, Hansen.
Hansen: Det har jeg ogsaa forsøgt, Hr. Borgmester, men saa fik jeg Klø af Manden!

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

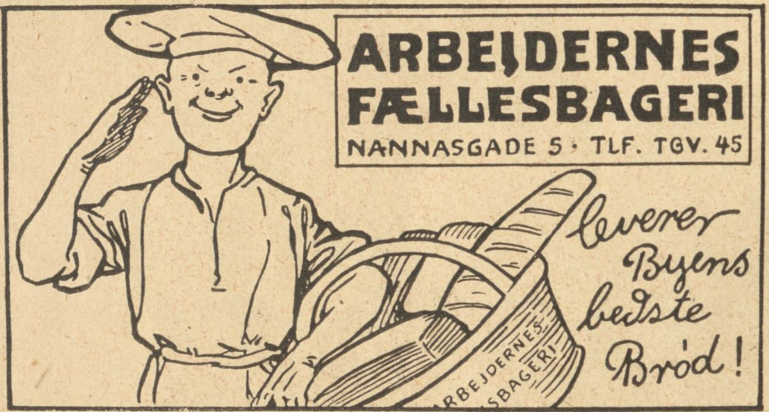

Telf. 4876 og 10424

Forlang Illustr. Katalog.

Karambol-, Bord- og Karoline-

Billards

i 1ma Kvaliteter og nøjagtig Udførelse. 10 Aars Garanti. Et Lager paa 30 nye og brugte Billarder er udstillet i mine Fabriks- og Lagerrum. De sælges billigt mod Kontant, men udlejes ogsaa med Køberet, eller sælges paa moderate Betalingsbetingelser. — Elfenbens- og Imitations-Baller. Alle Rekvisitter.

R. Laursen (tidl. Winthers) **Billardfabrik**

Classensgade 7, Kjøbenhavn.

Annoncer
til
Ravnen

modtages paa Ekspeditionen,

Nørre Farimagsgade 49 Stuen,

til 10 Øre pr. m/m.

Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

Tivoli.

Sommersæson fra 7. Maj til 14. September 1913.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkestret og Promenadeorkestret. Hver Uge: Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.

Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

TIVOLIS
Salonkeglebane

anbefales. **Hyggelige Lysthuse for Familier og Selskaber.**

Proper og billig Servering.

Indgang fra Tivoligade.

P. SVENDSEN

Køb RAVNEN

Møbelfabr. Aktiv. Aaboulevard 3. Gl. Ladegaard, Hj. af Vodrofvei | **Prima Varer 10 Aars Garanti** **Lille Udbetaling.**

Kaptajnen.

Fortælling fra Rusland.
Af *Anton Tsjekov.*
Ved *Carl Nutzhorn-Kjersmeier.*

Ildrød i Hovedet af Vrede skreg Fru Oberstinde Nasja Tyrina til Hotelværten, som hun havde ladet sende Bud efter:

— Enten giver De mig et andet Værelse, eller ogsaa flytter jeg! Her hersker jo de forfærdeligste Tilstande! Jeg beder Dem huske paa, at jeg har voksne Døtre, og her hører vi ved Dag og Nat kun denne Fyrs gemene Historier — Historier, som en Droskekusk vilde skamme sig ved at fortælle! Der kan De selv høre — nu begynder han igen!

— Nej, saa kan jeg en langt bedre Historie, gamle Ven, lød en munter Basstemme inde fra det tilstødende Værelse. Kan Du huske Løjtnant Drusjkov? Naa, en Dag da Drusjkov spillede Billard, og han gjorde en voldsom Bevægelse, revnede hans Bukser bagi . . . Hahaha! . . . Nu var der ogsaa Damer til Stede, og den fordrukne Løjtnant Okorin følte sig fornærmet paa sin Hustrus Vegne; han sendte Drusjkov sine Sekundanter; men ved De hvad Drusjkov svarede . . . Hahaha . . . »Lad ham sende min Skrædder en Udfordring; det er ham, der er Skyld i det hele; han har lavet Bukserne...« Hahaha.

Lilja og Mila, Oberstindens Døtre, der sad henne ved Vinduet og syede, slog skamfulde Øjnene ned og blev ildrøde i Hovedet.

— Ja, der kan De selv høre! fortsatte Fru Nasja Tyrina. Min Mand er Oberst, og jeg vil ikke finde mig i, at den første den bedste Droskekusk . . .

— Han er ikke nogen Droskekusk, Frue; han er Kaptajn og adelig og hedder Kikin . . .

— Naar han ikke respekterer sit Adelsskab mere, end han udtrykker sig som en Droskekusk, saa fortjener han endnu mere Foragt! Kort sagt: De maa tage alvorlige Forholdsregler.

— Men hvad skal jeg da gøre, Frue? De er jo ikke den eneste, der klager; alle klager; men hvad skal jeg stille op med ham? Hvormange Gange har jeg ikke gaaet op paa hans Værelse og sagt: »Hannibal Ivanitsj! Hvor kan De dog opføre Dem saaledes? Skammer De Dem da ikke?« Men han har drevet mig ud af Værelset med drøje Spark bagi. Tænk Dem, Frue: Om Morgenen naar han staar op, spaserer han i dybeste Negligé omkring i Korridoren. Undertiden naar han er fuld, skyder han til Skive efter Spejle og Lamper med sin Revolver. Hele Dagen bestiller han ikke andet end at drikke Brændevin, og om Natten spiller han Kort. Saa rager han i Slagsmaal med de andre Hotelgæster . . . Nej, han er min Plageaand!

— Jamen, hvorfor lader De ham da ikke sætte paa Gaden?

— Ja, det er let nok sagt! Han skylder mig for 3 Maaneder; men de Penge vilde jeg gerne miste, blot jeg kunde blive af med ham. Byfogeden har dømt ham til at fraflytte Værelset; men han har appelleret Kendelsen og trækker Sagen i Langdrag . . . Ja, han er min Plageaand! Og alligevel: paa Bunden er han saadant et ejegodt Menneske — ung, smuk og klog . . . Naar han ikke er fuld, ved han ikke alt det gode, han skal gøre for en. I sidste Uge, da han var ædru, tilbragte han flere Timer med at skrive Breve til sine gamle Forældre.

— De stakkels Forældre og hans stakkels Hustru, sukkede Oberstinden.

— Han er ikke gift, Frue. Han har vist nok at gøre med at klare sig selv.

Oberstinden begyndte at vandre op og ned ad Gulvet.

— Han er ikke gift, siger De? mumlede hun. Naa, saa han er ikke gift . . . Det er Synd for det unge Menneske, at han ikke har nogen, der kan lede ham ad den rette Vej . . . Vær saa god at sige til ham: Oberstinde Nasja Tyrina bor sammen med sine Døtre paa Nr. 47. Hvis han vilde aflægge os et lille Besøg, for at give os en Undskyldning, saa er han hjærtelig velkommen.

— Men Mo'r da! Det er vel ikke din Hensigt at invitere denne Fyr? spurgte Silja forundret, saasnart Værten var gaaet.

— Saa, saa, saa . . . I er altid saa stærke i Munden — det er sikkert derfor I ikke er blevet gift endnu . . . Se nu at faa gjort en Smule Toilette . . . Det første umiddelbare Indtryk, I gør paa Kaptajnen, kan blive af stor Betydning — —.

Dolk og Reddike.

Skuespiller Mandrup har i det historiske Skuespil kun en Replik: — Frygt ikke, med denne Dolk skal jeg redde Dig! — Han har øvet sig omhyggeligt Masser af Gange, og stiller sig, da Tiden endelig kommer, i en velberegnet Stilling og udbryder med vældig Pathos: — Med denne Reddike skal jeg dolke Dig!

Sommerrevy-Figurer. IX.

Tegning af Hp. Hansen.

Forhv. Operasanger Fr. Brun.

Kril og Krøl i Sommerferien IV.

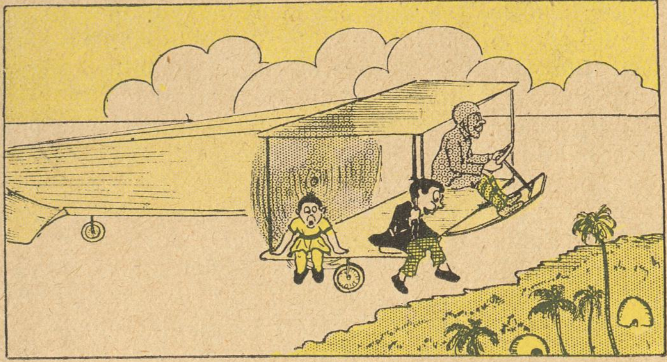

25. Du husker nok, at Kril og Krøl flygtede fra Far og Onkel pr. Flyvemaskine. Efter en rasende Fart gennem Luften daler de nu ned i et ukendt Land,

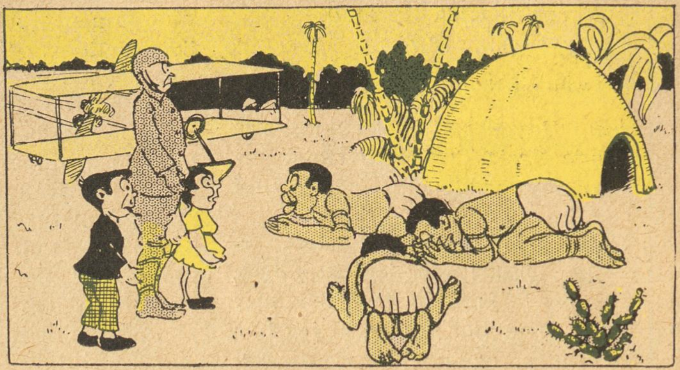

26. som viser sig at være Bambusstammen i det indre Afrika. Naturligvis bliver Flyveren og hans Passagerer hilst og dyrkede som de Himlens Væsner, de næsten er.

27. Ved den store Præsentation for Bambus-Høvdingen fører Kril Ordet og bedaarer alle de sorte ved sin Veltalenhed.

28. Høvdingen fører sine himmelske Venner ned i sin Rubinhule og stikker dem hver en dejlig Diamant, som enhver Glarmester vilde misunde dem.

29. Ved den store Aftenfest danser Drengene Fandango sammen med en Negerunge og en Abekat, mens Bam-busserne jubler i vilden Sky.

30. Den følgende Dag arrangeres der stort Væddeløb mellem Struds, Abekat og Negerunge, og Kril og Krøl kom ind som et Par smukke Nr. 1'er.

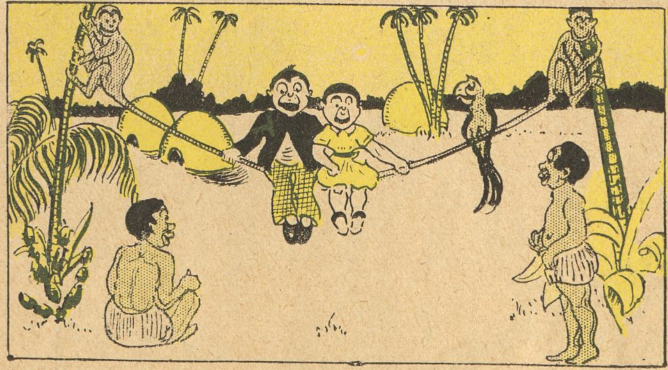

31. Her ser I Drengene behagelig underholdt i Bambus-Tivolis ny Abehalegynge,

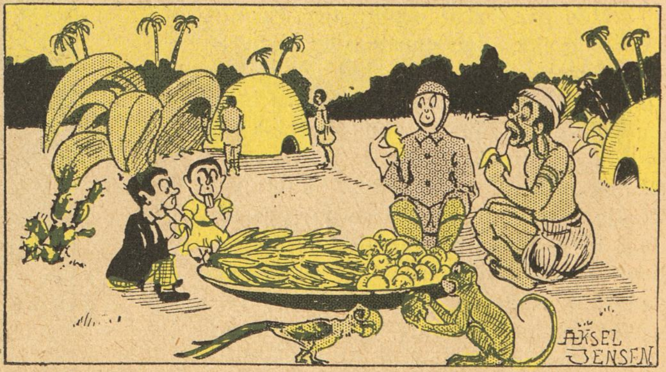

32. og der er ingen Grænser for, hvad de kan guffe i sig af Bananer! Næste Gang gaar Kril og Krøl ud paa ny spændende Æventyr.

(Fortsættes).

C. B. Møller & Co.s Cigaretter

Hævet over enhver Konkurrence:
Rose No. 101 .... 15 Stk. 10 Øre
Zouav a la Algier . 15 » 10 »
Monaco med Kork 10 » 10 »
etc.

MORDET I LA JONCHERE

Kriminalroman.

(Illustreret af Chr. Bogø.)

Det var allerede bleven mørkt. Myndighederne havde ikke mere at gjøre i La Jonchere. Kun Gevrol vilde blive til han havde fundet Manden med Ørenringene.

Dommeren foreslog Herr Tabaret, at køre sammen med ham tilbage. Paa Vejen til Banestationen talte de kun om Forbrydelsen. De var begge enige om, at man fremfor alt maatte udforske Enkens Fortid. Dommeren vilde endnu samme Aften søge Oplysninger i Marineministeriet om Enkens Mand og Søn.

Under Jernbaneturen talte Tabaret ikke. Dommeren saa nysgerrigt paa ham, undrende sig over, hvad der havde bragt denne Mand til at stille sig i Politiets Tjeneste.

»Herr Tabaret,« sagde han pludselig til ham, »hvor længe har De tilhørt det frivillige Opdagelsespoliti?«

»I ni Aar. Det undrer mig, at De ikke før har hørt Tale om mig.«

»Det har jeg, ellers havde jeg ikke idag ladet Dem hente. Hvad har drevet Dem ind paa den mærkelige Bane?«

»Sorg, Ensomhed og maaske Kedsomhed. Nu er jeg ret velhavende, men lige til mit femogfyrretyvende Aar kendte jeg kun Nød og Savn. Og det var min Far, der forbitrede min Ungdom, ødelagde mit Liv og gjorde mig til et ulykkeligt Menneske.

I mit femogtyvende Aar fortjente jeg 2000 Francs aarligt. Saa erklærede min Far, at han pludselig havde tilsat hele sin Formue, og at hvis jeg ikke understøttede ham, maatte han gaa tilgrunde. Jeg lovede, at sørge for ham og holdt mit Løfte i tyve lange Aar.

Men jeg maatte paalægge mig allehaande Savn, havde overhovedet ingen Glæde mer. Og den Gamle var aldrig tilfreds, til Trods for, at jeg arbejdede til langt ud paa Natten. Jeg elskede dengang en ung, smuk Kvinde — men hun var fattig.

Da den gamle Slyngel døde, var jeg ældet og forslidt.

De synes, at jeg taler meget respektløs om min Far. Men De kommer maaske paa andre Tanker, naar De hører, at jeg efter hans Død fandt en paa mit Navn lydende Livrente i hans Skrivebord paa 2000 Francs aarligt!«

»Deres Far var altsaa rig?«

»Han ejede et Gods i Nærheden af Orleans, som var forpagtet ud for 6000 Francs aarligt. I sit Testamente skrev han, at han kun havde villet vænne mig til Sparsommelighed og Orden ved sin Handlemaade.«

»Men nu er De altsaa kommen i Besiddelse af Formuen?«

»Ja, men for sent til at kunne nyde den. Naa, jeg opgav min Plads og var en Maaned efter nær ved at kreprere af Kedsomhed. Saa kom jeg ind i min nuværende Stilling — af Trang til at opleve noget, af Længsel efter at give Livet en Smule Indhold.« —

De kørte ind paa Banegaarden i Paris og tog lidt efter Afsked med hinanden.

TREDIE KAPITEL

Herr Tabarets Hjem laa kun faa Minutters Vej fra Banegaarden, ikkedestomindre tog det ham et godt Kvarter at tilbagelægge den. Den stærke Fædsel formaaede ikke at rive ham ud af hans dybe Tanker. Snart standsede han og gestikulerede ivrigt, snart gik han to Skridt videre, idet han mumlede' »Og vil jeg have mere, kan jeg faa det.«

Der laa Tyngdepunktet. Den Gamle havde vidst Besked om en eller anden Hemmelighed, som visse rige Folk havde al mulig Anledning til at skjule. Og det levede hun af. Tilsidst havde hun vel gjort det for tykt, saa man havde foretrukket, at befordre hende over i Evigheden. Hvad kunde det være for en Hemmelighed, og hvordan var netop Enken Lerouge kommen paa Spor efter den? Sandsynligvis havde hun tjent som ung Pige i et Herskabshus og dér set eller hørt et eller andet. Maaske havde hun været sin Frue behjælpelig ved et Elskovseventyr. Saa maatte man finde Damen og Elskeren. — Morderen havde Haandelaget! Det var fint Arbejde! —

Det Hus, udenfor hvilket Tabaret standsede, var en smuk og anseelig Bygning; paa første Sal havde Detektiven sin Bolig, der bl. a. indeholdt en stor Bogsamling. Den gamle Herre levede meget roligt og tilbagetrukket, kun kom han til sin Husholderskes Fortvivlelse aldrig præcis til Maaltiderne. Undertiden forlod han sit Hjem midt om Natten, ja forsvandt endog hele Uger ad Gangen.

Han omgikkes ingen med Undtagelse af en Fru Gerdy, som i femten Aar havde boet paa tredje Sal. Der følte han sig hjemme. Fru Gerdy var ham en trofast Veninde; for hendes Søn Noel nærede han en faderlig Hengivenhed. Han havde engang alvorligt tænkt paa, at bede den endnu ungdommelige Enke om hendes Haand. Men Frygten for at blive afvist holdt ham tilbage. Hos hans Notar laa et Testamente, som gjorde Noel til hans Universalarving. —

Tabaret satte sig tilbords og øste sig noget Suppe op. Men istedetfor at spise, fægtede han rundt med Skeen i Luften, saa at Manette, Husholdersken, forskrækket løb til.

»Vil De ikke spise, Herr Tabaret?« spurgte hun.

»Jo, jo, jovist, men —«

»Men?«

»Død og Pine! Jeg har det!« raabte han og strakte truende sine Arme frem.

Manette flygtede forfærdet hen til Døren.

»Det drejer sig om et Barn.«

»Et Barn?« gentog Manette, der nysgerrigt var kommen nærmere.

»Hvordan kan det falde Dem ind at belure mig. Se til at komme ud,« bed den Gamle hende af.

»Jeg tænkte jo nok, han snart blev helt gal,« brummede Pigen og fjernede sig krænket.

Tabaret slugte Suppen og faldt saa i dybe Tanker.

Enken Lerouge har tjent hos en rig Dame. Denne Dames Mand var Søofficer og havde begivet sig paa en længere Sørejse. Konen havde en Elsker, og mærkede, at hun skulde have et Barn, som hendes Mand ikke kunne være Far til. Hun betroede sig til Lerouge, og med hendes Bistand lykkedes det hende, hemmeligt at føde et Barn til Verden. »Men hvad er der bleven af Barnet?« mumlede Tabaret. »Dræbt er det ikke blevet, thi da vilde Lerouge som Medviderske og Medskyldige ikke være farlig. Man har altsaa betroet Enken Barnet, og senere forlangt det tilbage; men Bevidserne for dets Fødsel og Eksistens kunde ikke tilbageleveres. Der har

jeg det! Nu forstaar jeg, hvorfor Lerouge kunde faa, hvad hun vilde. Tilsidst har hun drevet det for frækt, og man gjorde saa éngang for alle Ende paa det. Hvem kan have gjort det? Faderen er for gammel. Det kan kun have været Sønnen. Den brave Gut vilde frelse sin Mor. Bagefter har han brændt Beviserne.«

Manette lurede ved Døren. Af og til opsnappede hun et Ord.

»Ha, ha!« lo hun ved sig selv, »han har haft fat i en Pige, og nu har hun indbildt ham, at han skal være Far.«

»Men hvad skal jeg nu gøre?« fortsatte Tabaret sin Enetale; »Gaa til Daburon?« Nej, jeg maa hellere først sove paa det.«

For at adsprede sine Tanker gik han op til Fru Gerdy. Uden at lade sig melde gik han som god Ven af Huset direkte ind i Dagligstuen.

Men paa Tærskelen standsede han. Alt syntes ham forandret. Det lille Marmorbord i Midten var rykket hen i en Krog. Fru Gerdys Lænestol stod ved Vinduet og paa Tæppet ved Siden af den laa en sammenfoldet Avis.

»Hvad er der sket?« spurgte Tabaret Pigen.

»Ja, tænk Dem, Herr Tabaret, som Fru Gerdy for lidt siden som sædvanlig sidder ved Bordet og læser sin Avis, udstøder hun pludselig et højt Skrig. Vi iler til og finder hende liggende bevidstløs paa Tæppet. Herr Noel bar hende straks ind i Sovekamret. Jeg vilde løbe efter Læge, men Herr Noel mente ikke det var nødvendigt.«

»Gaar det nu bedre?«

»Ja, hun er kommen til Bevidsthed. Herr Noel vilde være alene med hende og sendte mig bort. Men jeg hørte dem tale sammen. Aa, det var forfærdeligt!«

»Hvad var forfærdeligt?«

»Det, som Fruen sagde til Herr Noel.«

»Se, se! De har lyttet!«

»Fru Gerdy raabte saa højt, at —«

Herr Tabarat afskar hende Ordet. »Naar man lytter, forstaar man altid noget forkert. Mærk Dem det. Spørg min Manette, om ikke jeg har Ret.«

Med disse Ord sendte han den skamfulde Pige ud. Derefter tog han Avisen op fra Gulvet, stillede Lyset paa Kaminen og rykkede en Stol hen til Ilden.

Men næppe havde han begyndt at læse, før han overrasket sprang op. Han havde nemlig straks faaet Øje paa en Notits, der omhandlede Mordet paa Enken Lerouge.

»Hvad Pokker! Skulde Fru Gerdy —«

Men i næste Øjeblik satte han sig og mumlede: »Den Mordhistorie gør mig skør. Jeg ser Enken Lerouge alle Vegne.«

Ikke destomindre undersøgte han med spændt Opmærksomhed, om ikke en anden Beretning eller Meddelelse i Avisen kunde have foraarsaget det Passerede. Men han fandt intet. Da traadte Noel Gerdy ind i Værelset. Han var stor og velvoksen, havde fornemme, intelligente Træk, store sorte Øjne og svært bølget Haar. Tiltrods for, at han kun var treogtredve Aar gammel, havde han allerede erhvervet sig et Navn som Advokat, og gik med Lidenskab op i sin Gerning. Herr Tabaret havde ofte bebrejdet ham hans Principstrenghed og asketiske Livsførelse.

Tilfældet med hans Mor havde øjensynlig gjort et dybt Indtryk paa ham. Han var meget bleg, og skælvede stærkt. Tabarets Nærværelse syntes at overraske ham. »Fortæl mig dog, hvordan alt dette er kommen,« bad denne.

Den unge Mand tøvede lidt. Saa svarede han: »Fru Gerdy blev som ramt af Lynet, da hun læste om Mordet paa en Kone hun holdt meget af.«

»Hva'behar'?« udbrød den Gamle, der ikke kunde skjule sin Bestyrtelse.

Vi iler til og finder hende liggende bevidstløs paa Tæppet.

»Denne Kone var min Mor hengiven med Liv og Sjæl; hun var gaaet i Ilden for hende.«

»Saa har De vel ogsaa kendt hende?«

»Ja, og ogsaa jeg holdt meget af hende. Hun har været min Amme.«

»Hun! — Ja saa!« stammede Tabaret. Han var overvældet. Hvilken Lykke for ham. Nu kunde han uden at anstrenge sig faa et Indblik i Enkens Fortid! Stum sad han overfor Noel, indtil det faldt ham ind, at han maatte sige noget, hvis han ikke vilde forraade sig.

»Det maa have været et haardt Slag,« mumlede han.

»Ja,« fortsatte Noel mørkt, »for mig er det et usigelig tungt Slag. Denne Kones Død ødelægger alle mine Fremtidsplaner, alle mine Forhaabninger. Der er gjort mig stor Uret, jeg vilde og maatte hævne mig. Nu er det umuliggjort. Aah, hvor er jeg ulykkelig!«

»De ulykkelig! Hvad er der da ivejen?«

»Jeg vil aldrig komme til min Ret. Jeg vil staa værgeløs overfor de forfærdeligste Beskyldninger. Man kan ustraffet kalde mig en æreløs Bedrager.«

Forgæves anstrengte Tabaret sig for at sætte Noels Ære i Forbindelse med Forbrydelsen i La Jonchere.

»Mod, min kære Dreng. De har Venner, som vil hjælpe Dem. Betro Dem til mig. Det skulde undre mig, om ikke vi to —«

»Ja,« afbrød han den Gamle, »Dem vil jeg fortælle det. Kom med ind i mit Arbejdsværelse, dér er vi uforstyrrede.«

FJERDE KAPITEL

»Men hvis nu Deres Mor trænger til et eller andet?« bemærkede Tabaret, da Noel aflaasede Arbejdsværelsets Dør efter sig.«

»Fru Gerdy behøver kun at ringe, saa kommer Pigen.«

Tabaret var saa vant til at høre Noel omtale sin Mor paa den ømmeste og kærligste Maade, at den Kulde, ja, Foragt, hvormed han yttrede de sidste Ord, satte ham i Forbausele.

»Berolige Dem, kære Noel, lad Dem ikke saadan rive hen. Jeg tænker mig De har haft en Strid med Deres Mor, men det er glemt imorgen. Kald hende dog ikke saa ostentativt Fru Gerdy.« (Fortsættes.)

Skuepladsens Løver. V.

Albrecht Schmidt. Tegning af Black Pencil.

Han nytter ganske vist sin Chance,
men venter stadig Avancemance.
Bestandig holder han Balance
trods en utrolig Elegance.

Danmarks første Hofbarbér.

Mel: Naar man faar lidt godt at drikke (Gorm den Gamle).

Det er ingen Snak fra't Daarhus,
Men en Hændelse fra Aarhus,
At en Mand er udnævnt bleven,
»Kongeskraber« — »tak for Seven«!
Kongen blev barberet tit,
Saa', at Manden havde »Snit«,
Og sit Snit Barbé'ren saa'
Til at hænge rigtig paa.

Christian Edvard Ditlev Lassen
Var den bedste der paa Pladsen.
Hele Aarhus Borgerskabet
Blev hos Ditlev Lassen skrabet.
Lassen var Barbér med Liv,
Krøllet Haar og lydløs Kniv,
Skifted Kittel hvert Kvartal,
Lassen selv var genial.

Lassen staar en Dag og skummer
En tilfældig Publikummer.
Pluds'lig ad hans Dør mon trine
Hr. Kong Christian den Tiende.
Lassen sprang nu som en Snob,
»Skal jeg sætte Skægget op?«
»Skal Frisyren studses let?«
»Sæt Dem ned, Hr. Majestæt!«

Kongen smed sig, som han plej'r 'et,
Lassen talte straks om Vejret,
Om den sidste Tordenbyge
Og om Mund- og Klovesyge,
Om det sidste Bankekrak
Og en Masse anden Snak,
Indtil Kongen sagde Tak
Og paa Næven Lassen smak.

»Kære Lassen!« vedblev Kongen,
»Da vi nu er i Sæsonen,
Saa vil daglig her jeg træde.«
Lassen »skummede« af Glæde,
Modtog Ridderkorset her.
»Nu er De min Hofbarbér,
Kære Lassen, si'er jeg frit,
Børst mig lidt og giv min Sprit.«

Nu har Lassen otte Svende,
Han er ikke til at kende.
Paa hans Skilt i gylden Tone
Staar en mægtig gylden Krone.
Lassen selv gør ingen Gavn,
Men nu vil han skifte Navn,
Overlegen, vigtig, hov'n,
Som Hr. Ditlev Seifenschown.

Robert Bly.

Europas Smilebaand

— Det finns inga större uslingar på jorden än männene — bara man nu kunde få tag i en ny! (»Søndags-Nisse«.)

Madam Röthlund (efter Kaffeselskabet). (»Strix«.)
— Nu har jag släppt i väg en lögn (sluppet en Løgn ud), få si, hur den ser ut, när den kommer tebaks (tilbage).

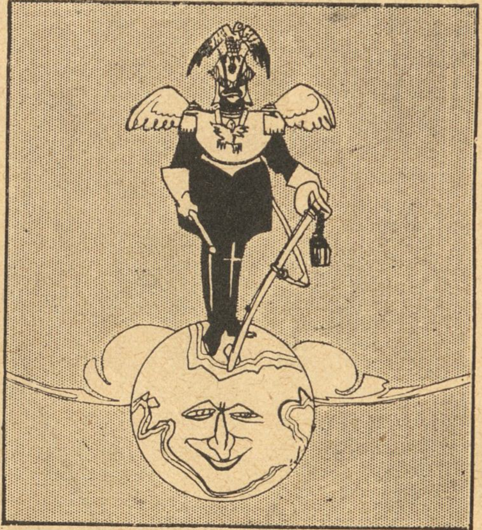

Næst Gud kommer Kejser Wilhelm, den stormægtige! (»Pasquino«, Turin.)

»Ingen Roser uden Torne«, sagde Haren, da den friede til Pindsvinet.
(»Simplicissimus«.)

Filmsfotografen ved Fyrstemodtagelsen: Saa for Fanden, nu har jeg sat en Rulle W. C. Papir i Apparatet i Stedet for Film!
(»Lustige Blätter«.)

De forenede Bryggeriers CENTRAL HVIDTØL - Ren fyldig Maltsmag
SKIBSØL - Udpræget Skibsølstype

Rød Indmad

I
Den fattige Mand kommer hinkende
med det, han tjente paa Plov og Skovl.
II
Men Bank-Direktøren blinkende
strø'r Guldet ud til Per og Povl!

[16]/₇. Telegrafen melder paany om store Hedebrande i Jylland. Det er en frygtelig Sommerplage. Er der noget, der er værre end Hedebrand!

— Jo, Koldbrand.

Den danske Nationalbank med Fryd
til de nye 10 Krone-Sedler skeler.
De mener, at de holder Boxerne oppe
bare ved Hjælp af de nye »*Seler*«.

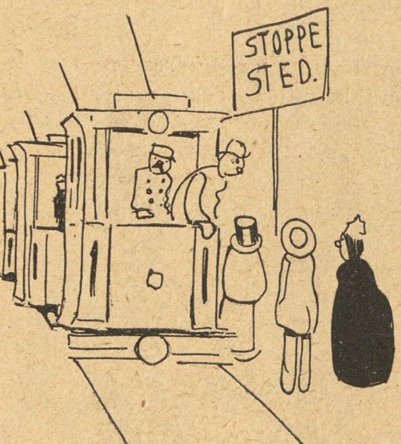

[17]/₇. København blev ubehagelig overrasket af en omfattende Sporvejsstandsning, og man blev ikke rigtig klar over Aarsagen.

— Jeg tror, at det var for at prøve de ny Stoppesteder!

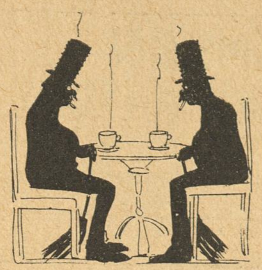

Skorstensfejerne har nok holdt skandinavisk Kongres i Citys Selskabslokaler, og Værten dér var meget glad ved Selskabet, der naturligvis lod Skorstenen ryge.

— Ja, det vil sige med *smaa Sorte!*

[18]/₇. Jeg læser i »Social-Demokraten«, at en Sporskifter i Belgien forleden vaagnede op som Millionær. Ja, det gaar løjerligt til i denne Verden!

— Det gør det. Der var en Gang en Millionær, som spekulerede meget ivrigt, og da *han* vaagnede en skøn Morgen, ejede han ikke *Spor*.

[19]/₇. *Carl Hjernø* optraadte i Aftes i »Billigheden« og blev tilsidst baaren i *Guldstol*.

— Tænk, har de saa dyre Stole i »Billigheden«!

I Faaborg man raser mod Ymers Brønd,
den skal væk, det har man nu svoret.
De mener i Faaborg: »Naar Katten er
ude,
spiller *Ras-Musen* paa Bordet!«

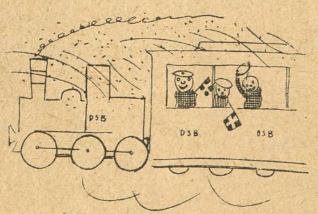

[20]/₇. Nu holder Klampenborg-Banen 50 Aars Jubilæum, og i alle de Aar har Banevæsnet kørt i Skoven for vores Penge og i Snavs og Støv.

— Ja, det har været *Støvets Aar* hele Rejsen igennem!

[21]/₇. Det viser sig, at Grev *Frijs-Frijsenborg* betaler sine Skovarbejdere 26 Øre i Timen, og der er virkelig Mennesker, som bebrejder ham det.

— De uforstandige! Greven kunde hvad Dag han vilde anskaffe sig Aber til Arbejdskraft — hvis han turde for Foreningen til *Dyrenes* Beskyttelse!

[22]/₇. Fiskeriforeningens Generalforsamling vragede Kommandør *Sølling* og alle de andre fine Mænd med den Bemærkning, at de var nogle løjerlige Fisk. Et Medlem udtalte, at man ligesaa gærne kunde have en Skare Munke til Foreningens Ledere.

— Naa—aa, den ny Præsident, Fisker *M. C. Jensen*, gaar da ogsaa med *Kutter*.

I Gustav Wieds Residensby,
Roskilde, er Bankkrak, min Ven.
Hvis Gustav satte sin Formue der,
Er der ikke en »Wied« igen!

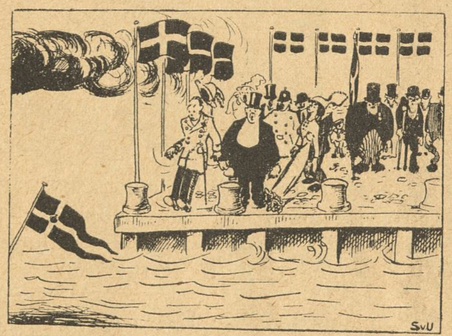

[23]/₇. Det var altsaa tredie Gang, at Kongen snød Aalborg og sejlede Byens Snobber forbi. Kan den ogsaa blive ved at gaa?

— Næ, Du kan tro nej! Næste Gang bliver der lagt Miner ud!

Til »hvide Sande« Ministrene ta'r,
saa de et Skøn nu kan danne.
At J. C. Christensen talte sandt,
det maa de nu »*vide*« og »*sande*«!

Det vakte stor Opsigt paa Børsen, at Papirfabrikernes Aktier faldt stærkt. Det var Spekulanterne, som lod Papirerne falde.

— Ja, for dem har det kun været Klat-Papir.

LIND-HANSEN
ILLUSTRATIONS-ANSTALT
KØBMAGERGADE 67 69 : TELEFON BYEN 506 v.
CLICHEER · KATALOGER REKLAMER · TEGNINGER
ILLUSTRATIONER AF ENHVER ART.

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2 MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

en gros. Hoved-Depotet „Français“.
16, Lille Kongensgade 16.
Gummi-, Hygiejne-, Bandage- og Sygepleje-Lager.
en detail. Forlang Prøver og Prisliste.

Forlov= elsesringe 14 & 18 Karat.
Th. Halgreens Specialforretning.
Gothersgade 34, ligefor Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

Schulstad Ludvigsen Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

M. Rasmussen. Vi lader hermed Deres Tegning af Hr. Feilberg gaa videre — — skønt Manden maa have Besvær med at flytte *de* Ben!

»Ravnen« bedes optage følgende:

A.: Har De hørt, at Brindejonc har faaet Ridderordenen?

B.: Ja, den kan jo nok trænge til at komme op i en højere Sfære.

stud. mag. *M.*

De ser her Deres Ønske opfyldt.

Kære Ravn!

Kan Du bruge følgende?

Paa Ballet.

Ung Herre: Maa jeg have Fornøjelsen at danse med Frøkenen?

Ældre Frøken: Tak, jeg danser ikke med Børn!

Ung Herre: Om Forladelse, jeg vidste ikke af, at Frøkenen var i Omstændigheder!!!

E. Nielsen. Her er Deres Vittighed, som efter Omstændighederne kan passere!

Kære *H. J.* Er Damerne virkelig saa fri i Hornbæk? Vær saa god at hilse!

Ferievise.

Petersen ud paa Landet med sin Familie tar;
at holde Sommerferie, den Sag er soleklar.
Han lejer flot et Værelse hos Fisker Rasmussen,
et Raad, som han har faaet af en gammel, trofast Ven.
Datteren sover om Natten i en Hængekøje,
Mand og Kone slumrer sødelig oppe paa et Bord.
I Sommerferien der ta'r man det ej saa nøje,
selv om man skal sove paa en Snor, det maatte jeg i Fjor.

Om Dagen sidder de dernede ved den blanke Sø,
mens Skibene paa Bølgen gynger saadan Pø om Pø,
og Datteren sig bader i det friske, klare Vand.
Men Petersen siger med al det Vand det gaar ej an
uden deri en lille extra fin Cognac kommer.
Ja, Familien har en rigtig herlig Sommer —
og særlig gamle Petersen lever saa glad og fro,
tænk, der findes tæt ved ham en lille hyggelig Kro.

H. N.

H. Nielsen, Kronborggade. Deres lille »Ferievise« har rørt os dybt!

Kære *Louise Rasmussen,* Jylland. Vi har, med Taarer i Øjnene, ladet Deres Vittigheder vandre i Papirkurven, saa Deres Haab, om ad *den* Vej at faa en Ferierejse, er desværre fuldstændig knust!

Turisten: Knytter der sig intet Sagn til dette Bjærg?

Føreren: Jo, en Mængde. Blandt andet gik et Par elskende for mange Aar siden op ad den Sti dèr og kom aldrig mere tilbage.

Turisten: Det var da uhyggeligt! — Hvad blev der af *dem?*

Føreren: De gik ned paa den anden Side af Bjærget!

Ida Jensen. Deres vidunderlige Bjærgparti vil afgjort interessere alle Malere og ikke mindst Teatermaler *Carl Lund.*

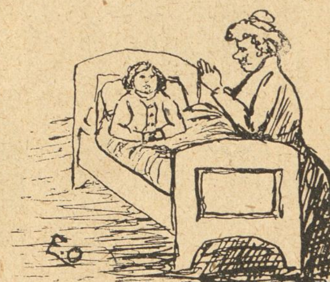

Slagterens lille Søn, der skal lære sit Fadervor, udbryder efter Sætningen »Giv os i Dag vort daglige Brød«: Mo'r, der skal osse Ky og Pølse paa!

E. O. Her genser De altsaa Deres saftige Vittighed, der staar i et underligt Misforhold til den Digter-Laurbærkrans, De har sat om Hovedet paa Slagtersønnen.

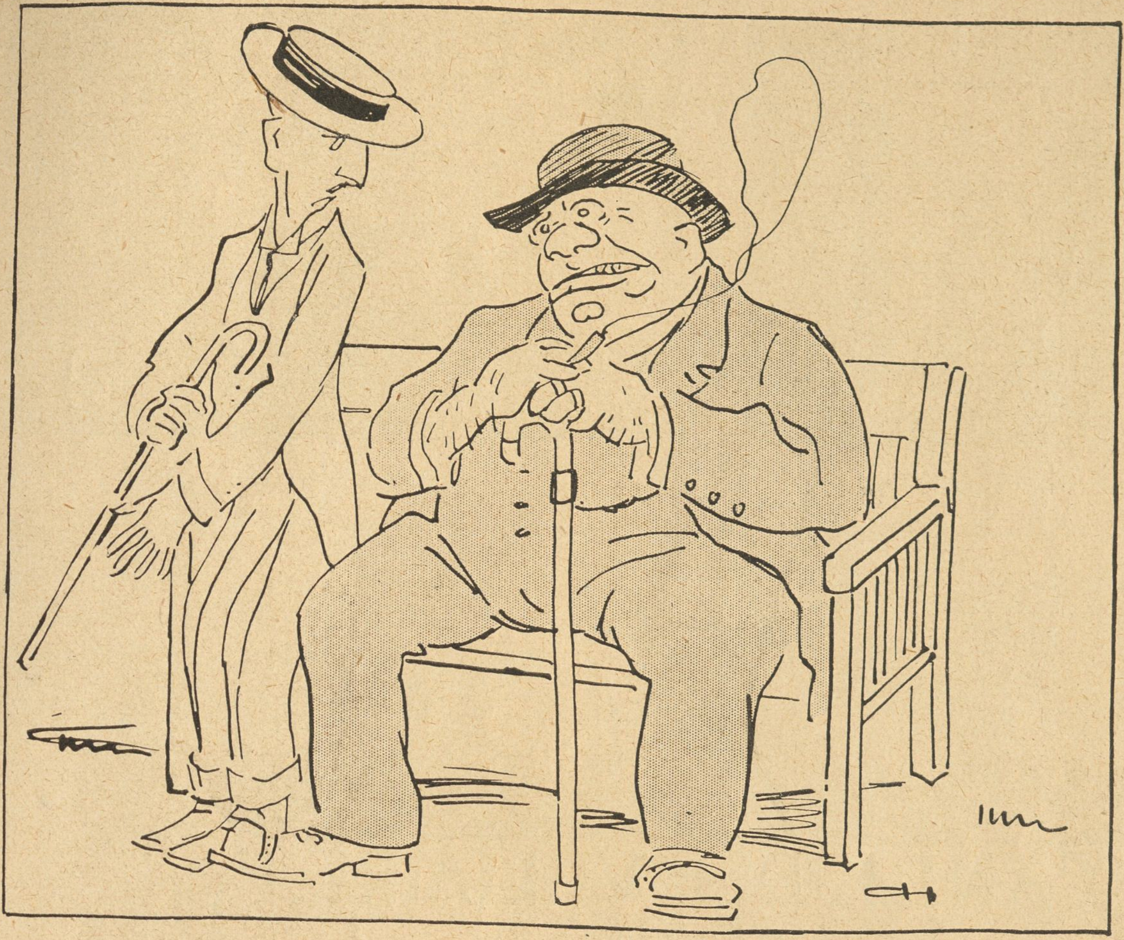

Tegning af Chr. Hoff.

Den tynde Mand: Jeg vil gærne have en Plads med.

Den tykke: Her er kun Plads til en, og desuden har Chr. Hoff *tegnet mig først.*

Et Bankraadsmøde. Tegning af Cl. Clemmensen.

Ja, mine Herrer, jeg ser ikke rettere, end at Ansøgeren maa være egnet til Direktørposten. Han har jo, efter det oplyste, hidtil kun bedraget for 20.000 Kroner!

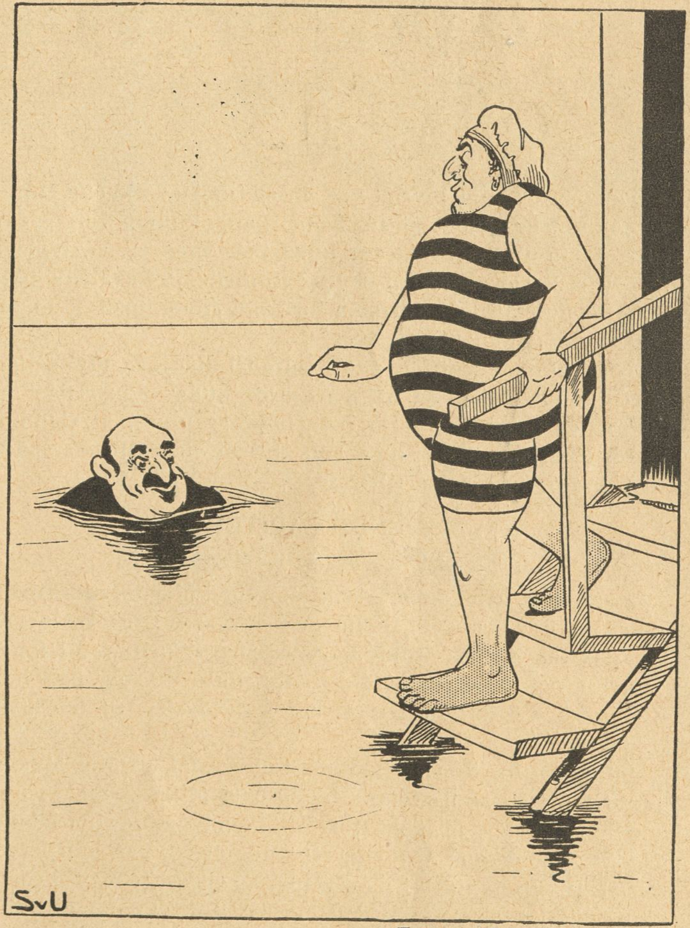

Tegning af Svend Ulrich.

Manden: Ih, hvor dine Ben er snavsede, Susanne!

Konen: Jamen, jeg er ogsaa tre Aar ældre end Dig!

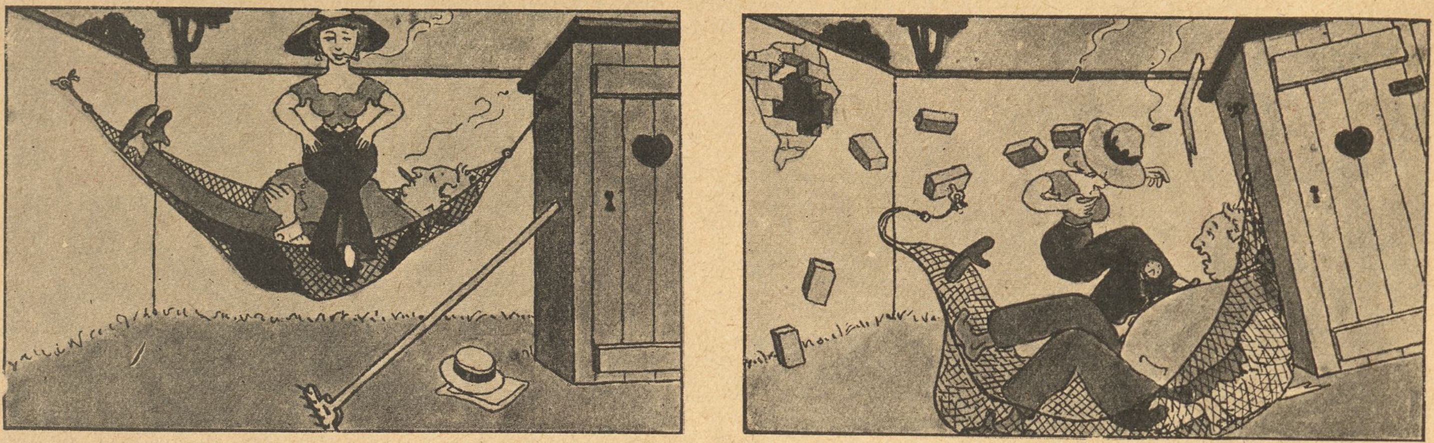

Uh, Carl, hvor er det dog dejligt — at ligge paa Landet!! Tegning af BORRESØ.

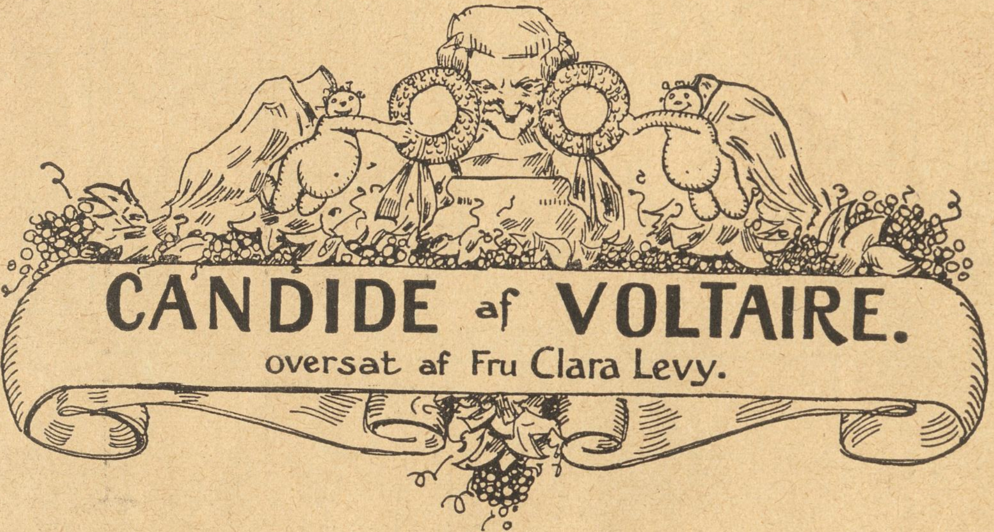

CANDIDE af VOLTAIRE.

oversat af Fru Clara Levy.

Den Lærde, som iøvrigt var en særdeles skikkelig Mand, var bleven bestjaalet af sin Kone, banket af sin Søn og forladt af sin Datter, som var løbet bort med en Portugiser. Han var bleven afsat fra et lille Embede, der skaffede ham Føde og Præsterne i Surinam forfulgte ham, fordi de mente han var Socinianer*).

Sandt at sige var de andre mindst lige saa ulykkelige; men Candide haabede, at den Lærde kunde adsprede ham lidt paa Rejsen. Alle de andre Ansøgere fandt, at Candide gjorde dem stor Uret; men han stillede dem tilfreds ved at give hundrede Pjastre til hver.

TYVENDE KAPITEL.

Hvad der hændte Candide og Martin til Søs.

Candide og den gamle Lærde, som hed Martin, indskibede sig altsaa til Bordeaux. De havde begge set og erfaret meget; saa selv om Skibet skulde have sejlet fra Surinam til Japan omkring det gode Haabs Forbjerg, vilde de dog paa hele Rejsen have haft Samtalestof nok i det fysiske og moralske Onde.

Imidlertid havde Candide en stor Fordel fremfor Martin, det at han bestandig kunne haabe paa at faa Frøken Kunigunde at se igen, medens Martin ikke havde noget at haabe; desuden ejede han Guld og Diamanter. Skønt han havde mistet Hundrede store røde Væddere, belæssede med Jordens ypperste Skatte og skønt den hollandske Købmands Skurkestrejer bestandig skar ham i Hjertet, hældede han dog en Smule til Pangloss Mening, naar han talte om Frøken Kunigunde og tænkte paa sine fyldte Lommer, især naar han havde drukket og spist godt.

En Dag blev Candides og Martins Samtale afbrudt af et Kanonskud; flere fulgte paa, de lød stærkere og stærkere. Passagererne fik deres Kikkerter frem og opdagede i en Afstand af c. tre Mil to Skibe, der fyrede paa hinanden. Af Vinden blev de ført saa nær hen til det franske Skib, at man med Lethed kunde overse Kampen.

Pludselig gjorde det ene af de to Skibe et saa haardt og velrettet Udfald, at det borede det andet i Sænk. Candide og Martin kunde tydelig se, at der ombord paa Dækket af det synkende Skib var omtrent et hundrede Mennesker samlet, de strakte Hænderne mod Himlen og udstødte jamrende Skrig og i et Nu var alt opslugt af Bølgerne.

»Ser De nu,« sagde Martin, »hvorledes Menneskene handler med hverandre?«

»Det er sikkert,« svarede Candide, »at der er noget djævelsk i denne Handling.«

Medens han talte, fik han Øje paa noget ubestemmeligt rødt noget, der svømmede ved Siden af deres Skib.

Der blev sat en Baad ud for at undersøge, hvad det kunde være; det var en af Candides Væddere. Han blev mere henrykt over at faa den Vædder igen, end han havde været bedrøvet over at miste de hundrede, der var fuldt bepakkede med Eldorados Diamanter.

Den franske Kaptajn saa snart, at Kaptajnen paa det Skib, som havde boret det andet i Sænk, var en Spanier, og at det sunkne Skibs Fører var en hollandsk Sørøver; det var den samme, som havde bestjaalet Candide.

(Fortsættes paa S. 302.)

*). Socinianer: Tilhænger af Socinus (16de Aarh.), som benægtede Christi Guddommelighed.

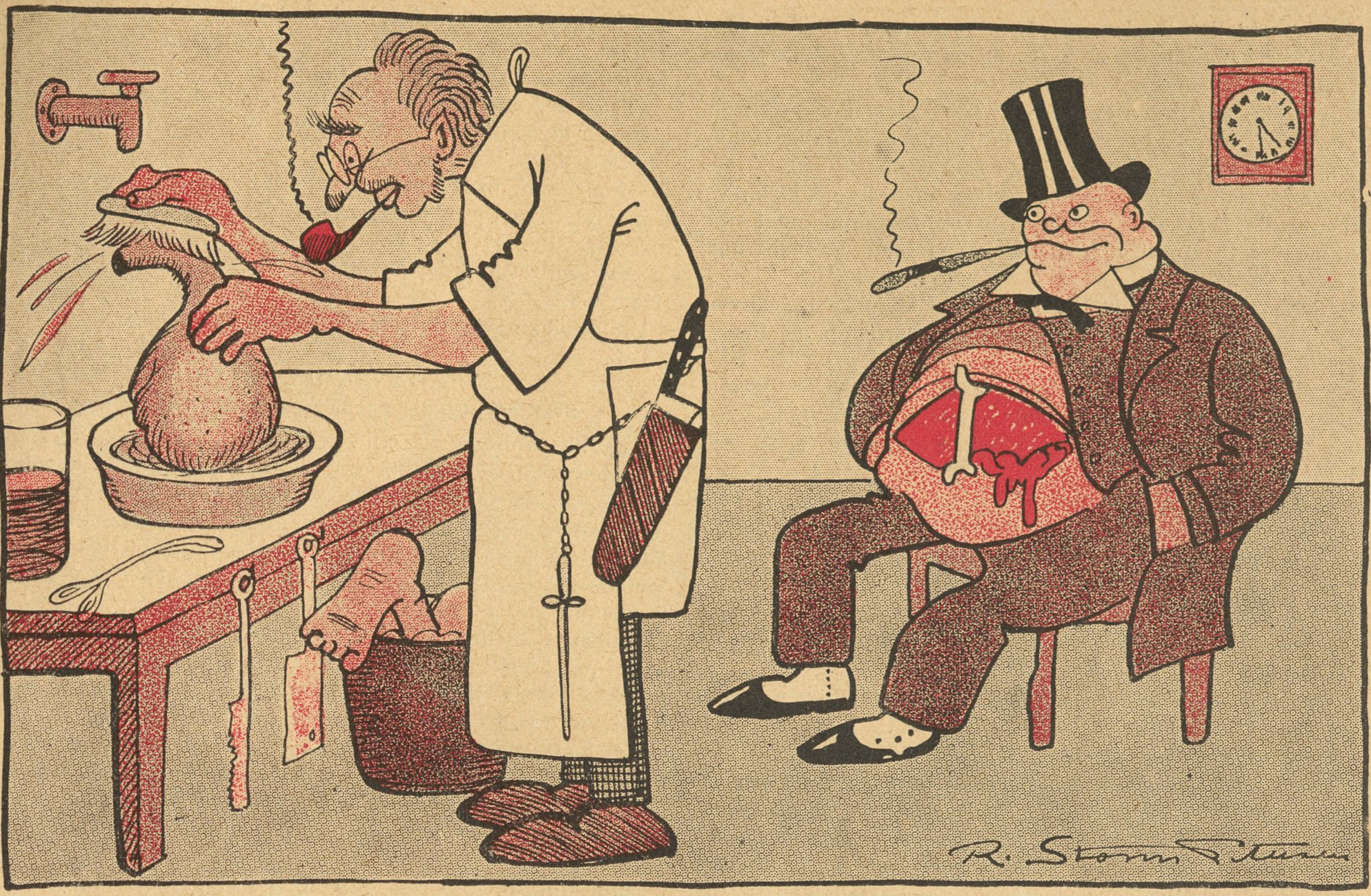

Tegning af R. STORM-PETERSEN.

— Lad det nu gaa lidt villigt, Hr. Doktor! Jeg skal være til Middag paa Skydebanen Klokken 5.

Tegning af HARRIET FISCHER.

— Jeg vil sige Dig, at hvis *hun* havde været et halvt Hovede højere og *han* et halvt Hovede mindre, og *hun* saa havde hans smaa Fødder og *han* hendes lille Overskæg — *saa* havde det virkelig været et smukt Par!

Tegning af BENT CRAMER.

Den første Rose har Flora funden,
og ømt hun hæver den til Munden.
Skal Peter ha' den eller Nikolaj?
Se, det ved Flora, men ikke jeg.

De umaadelige Rigdomme, den Skurk havde tilvendt sig, blev begravede med ham i Havet, og der blev ikke andet tilbage end en eneste Vædder.

»Her ser De,« sagde Candide til Martin, »at Forbrydelsen undertiden faar sin Straf; den hollandske Købmand, den Slyngel, har faaet sin velfortjente Løn.«

»Det er godt nok,« svarede Martin, »men hvorfor skulde saa alle Passagererne paa hans Skib omkomme med det samme; Gud har straffet Bedrageren, men Fanden har druknet de andre.«

Imidlertid sejlede det franske og det spanske Skib hver især videre og Candide og Martin fortsatte stadig deres Samtale.

De disputerede i fjorten Dage i Træk og efter de fjorten Dages Forløb var de ikke komne videre end paa den første Dag. Men de havde dog kunnet tale sammen, udveksle Meninger, trøste hinanden.

Candide klappede kærtegnende sin Vædder.

»Naar jeg har faaet Dig igen,« sagde han, »kan jeg lige saa godt faa min Kunigunde igen.«

ENOGTYVENDE KAPITEL.

Candide og Martin nærmer sig Frankrigs Kyster og taler derom.

Endelig fik de Frankrigs Kyst i Sigte.

»Har De nogensinde været i Frankrig, Martin?« spurgte Candide.

»Ja,« svarede Martin. »Jeg har rejst i flere af dets Provinser. I nogle af dem er de halve af Indbyggerne tossede, i andre er de altfor snedige, i nogle er de ligesaa dumme som fromme, i atter andre vil de gerne vise sig som Skønaander, men i dem alle er Kærligheden den første og væsentligste Beskæftigelse; den anden er at bagtale, den tredie at sige Flovser.«

»Har De aldrig været i Paris?«

»Jo, der har jeg været. Der finder man det altsammen rørt sammen; det er et rent Kaos. Tænk Dem en Trængsel. hvor hver søger sin Fornøjelse, og hvor næsten ingen finder den, saadan forekommer det i det mindste mig. Jeg har kun opholdt mig der en kort Tid. Da jeg kom dertil, blev alt hvad jeg ejede frastjaalet mig af nogle Lommetyve paa St. Germain Markedet; jeg blev taget for en Tyv og maatte sidde otte Dage i Fængsel; saa blev jeg Korrektør i et Trykkeri, hvor jeg lige tjente saa meget, at jeg til Fods kunde naa tilbage til Holland. Jeg har lært det skrivende, det intrigante og det fanatiske Paris at kende. Det siges, at der skal være overordentlig elskværdige Mennesker i den By: jeg vil nok tro det!«

»Jeg bryder mig nu slet ikke om at se Frankrig,« sagde Candide; »De forstaar nok, at naar man har været en Maaned i Eldorado, bryder man sig ikke om noget andet i Verden, end at gense Frøken Kunigunde. Jeg vil vente paa hende i Venedig; vi rejser gennem Frankrig til Italien. De vil vel nok følge med mig.«

»Det vil jeg naturligvis gerne,« sagde Martin; »det siges jo nok, at Venedig kun er behagelig for de fornemme Venetianere. Men de tager alligevel godt imod Fremmede, naar de har Penge. Jeg har ingen, men De har nok af dem. Jeg er villig til at følge Dem overalt.«

»Men sig mig nu en Gang,« spurgte Candide, »tror De, at Jorden oprindelig har været Hav, som der staar i den tykke Bog, Kaptajnen ejer?«

»Det tror jeg ikke en Smule af,« sagde Martin, »lige saa lidt som jeg tror paa alt det Hjernespind, man i de senere Tider har prakket os paa.«

»Men i hvilket Øjemed er da denne Verden bleven skabt?« sagde Candide.

»For at gøre os alle rasende,« svarede Martin.

»Tror De,« spurgte Candide, »at Menneskene altid har myrdet hinanden, som de gør det nutildags? Eller at de altid har været løgnagtige, bedrageriske, troløse, utaknemlige, ustadige, fejge, misundelige, lækkersultne, fordrukne, gerrige, blodtørstige, bagtaleriske, udsvævende, sværmeriske, hykleriske og taabelige?«

»Tror De,« spurgte Martin, at Høgene altid har ædt Duer, naar de har kunnet fange dem?«

»Naturligvis,« sagde Candide.

»Men naar nu Høgene bestandig har haft den samme Karakter, hvorfor tror De saa, at Menneskene skulde have forandret deres?«

»Aa, sagde Candide, der er da en Pokkers Forskel; den frie Vilje . . .

Under denne Samtale landede de i Bordeaux.

TOOGTYVENDE KAPITEL.

Hvad der hændte Candide og Martin i Frankrig.

Candide opholdt sig kun saa lang Tid i Bordeaux, som han behøvede for at faa nogle Stene fra Eldorado solgte og for at faa anskaffet sig en bekvem tosædet Vogn; thi han kunde nu slet ikke mere undvære sin kære Filosof Martin. Kun var han bedrøvet over at skulle skilles fra sin Vædder; han overlod den til Videnskabernes Selskab i Bordeaux; det udsatte som det Aars Prisopgave at udfinde Grunden til at denne Vædders Uld var rød. Prisen blev tilkendt en Lærd fra den nordlige Del af Landet, som ved A+B—C Z beviste, at den Vædder maatte være bestemt til at være rød og dø af Faarekopper.

Det traf sig saaledes, at alle de Rejsende Candide mødte paa Vejen i Kroerne, sagde til ham: »Vi skal til Paris.«

Dette enstemmige Raab drog tilsidst ogsaa ham mod Hovedstaden; det var jo desuden ingen stor Omvej til Venedig.

Han kom ind i Byen, gennem Forstaden St. Marcus, og troede, at han var i den skidneste Landsby i Westfalen. Næppe havde han fundet sig et Værtshus, før han blev angreben af en let Upasselighed, som skyldtes Rejsens Besværligheder. Da han havde en stor Diamant paa Fingeren, og da der mellem hans Tøj var blevet set et umaadeligt tungt Skrin, blev han snart belemret med to Læger, som han ikke havde sendt Bud efter, med forskellige fortrolige Venner, der ikke veg fra hans Side og med to fromme Søstre, der varmede Suppe til ham.

»Jeg husker nok, at jeg ogsaa var syg, da jeg første Gang kom til Paris,« sagde Martin. »Jeg havde ingen Penge og derfor heller ingen Venner, fromme Søstre eller Læger, men jeg kom mig alligevel.«

Imidlertid blev Candide snart syg for Alvor, som Følge af de mange Lægemidler og Aareladninger. En Gejstlig der fra Kvarteret kom høfligst og bad ham betale et Pas til den anden Verden. Det vilde Candide ikke, men de fromme Søstre forsikrede ham, at det var efter sidste Mode. Candide svarede, at han brød sig Pokker om Moden. Martin vilde kaste den gejstlige ud af Vinduet. Munken svor paa, at Candide ikke skulde blive begravet. Martin svor paa, at han nok skulde begrave Munken, hvis han blev at plage dem.

Striden blev heftigere. Martin tog Præsten i Skuldrene og smed ham ud. Dette gav Anledning til stor Forargelse og førte til en Verbal-Proces.

Candide blev snart rask igjen; medens han var ved at komme sig, havde han bestandig en Flok gode Venner om sig, som spiste til Aften med ham. Der blev ogsaa spillet meget højt. Candide undrede sig bestandig over, at han aldrig fik nogle Esser, men Martin blev slet ikke forundret. Efter at Candide var bleven snydt og bedraget af mange Slags Mennesker, blev han ked af Frankrig og besluttede at sætte Kursen mod Venedig. Efter nogle Dages Søgen fandt han en Skipper, der erklærede sig rede til at rejse, og nu gik Farten mod Venedig, hvor Candide skulde træffe sin elskede og Cacambo.

(Fortsættes.)

Mælkeriet Enigheden.

Aarsagen til Omsætningens Stigning er Varernes Kvalitet.

Vore 52 Vogne kører overalt.

Telefoner 2146 & 6270.

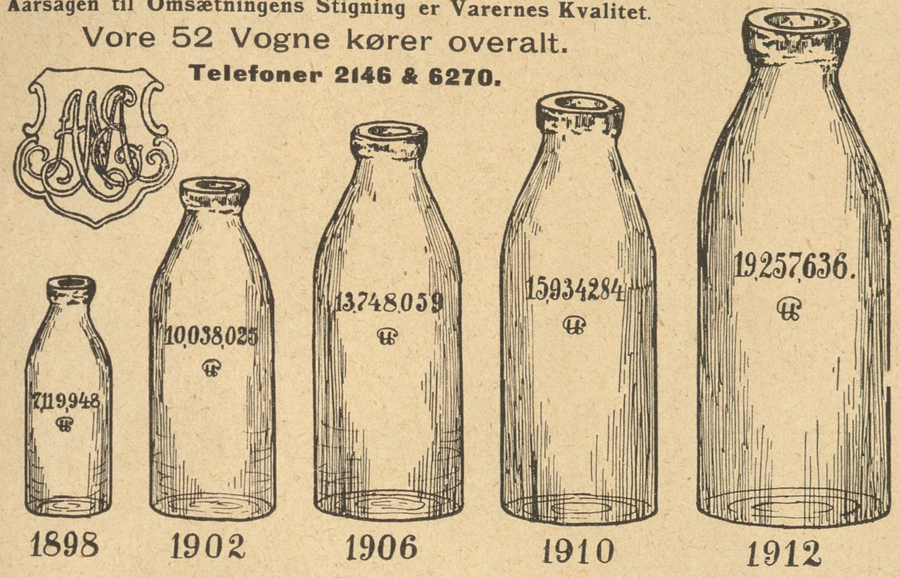

Har De Tandpine,
brug da altid
Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter.
Advarsel mod Efterligninger.
Indregist. **9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.**

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Glem ikke at se til Dyrene!

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faas overalt à 25 Øre.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Sygeplejeartikler
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

Cirkus Beketow
København.
8. Maj til 7. Septbr.
Hver Aften Kl. 8.
Søn- og Helligdage Kl. 4 og Kl. 8.
Største Kunstnerpersonale, der endnu har været i København.

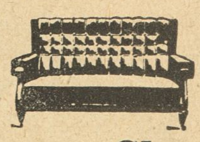

Møbler
paa Kredit fra 4 Kr. mndl. Henstand under Lockout og Strejker.
Chr. Larsen,
75, Godthaabsvej 75. (Hj. af Nr. Fasanvej).

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Jespersen-Affæren. Tegning af A. Koch.
Eftersom og fordi, at Sandsynligheden ikke kunde underkendes af Muligheden, vil Jespersen herefter være at anse for skyldig!

Redigeret af AXEL WESSEL

Aalborg-Numer.

RAVNEN

Nr. 32. Torsdag, den 7. August 1913

Tegning af OLUF NIELSEN.

Det er Stævnets Dag!
I sluttet Kreds staar Pennens Mænd
Og drøfter ivrigt, Ven med Ven,
Den store, fælles Sag.

Det er Byens Fest!
Under røde Lampers lune Skær
Der tales højt fra en og hver
For By og Land og Gæst!

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

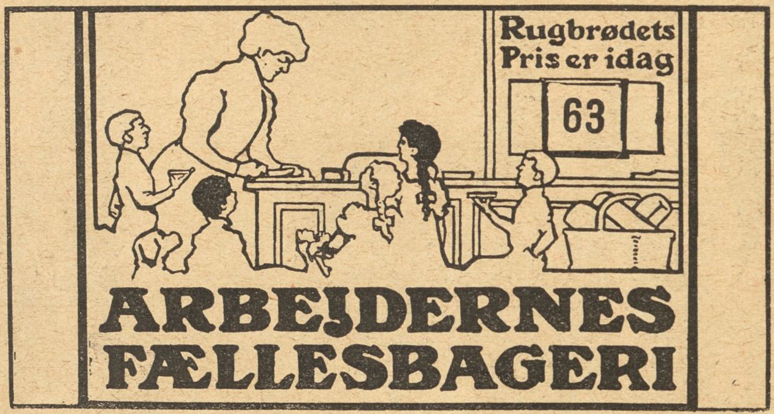

en gros. Hoved-Depotet
„Français“.
16, Lille Kongensgade 16.
Gummi-, Hygiejne-, Bandage- og Sygepleje-Lager.
en detail. Forlang Prøver og Prisliste.

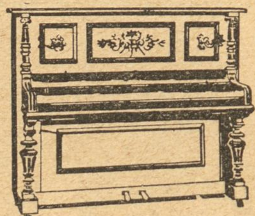

Musikforretningen „HARMONIA“
(Ved L. V. Nielsen). Tlf Byen 1858 y.
Lille Kongensgade 43.
Stort Lager af Musik-Instrumenter.
Pianoer og Orgler uden Udbetaling.
— *Brugte Instrumenter tages i Bytte.* —
Reparationer udføres omhyggeligt.
Strenge til alle Instrumenter.

LAX i alle Kvaliteter.
Gaasebryst,
Oksetunger
etc. anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908.
Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.
Telefon 317 & 8231. Jacob B. Krøll,
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

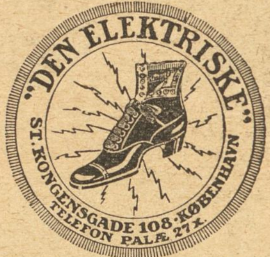

St. Kongensg. 108
ved Politistationen.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Cirkus Beketow
København.
8. Maj til 7. Septbr.
Hver Aften Kl. 8.
Søn- og Helligdage Kl 4 og Kl. 8.
Største Kunstnerpersonale, der endnu har været i København.

Aalborg.

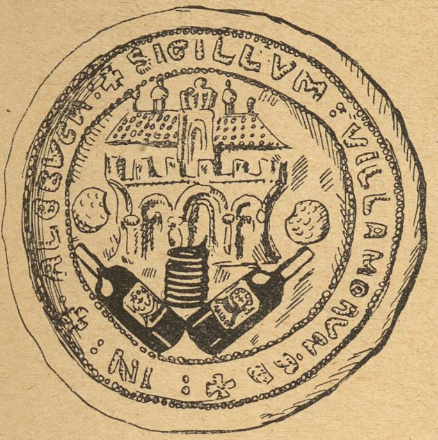

Aalborgs ældste Byvaaben.

Historie. *Aalborg* er en svær gammel Dreng, der ligger i Fleskum og Hornum Herred under 57°, 2 nordlig Bredde og dobbelt saameget vestlig Længde, beregnet efter en Linje, trukken fra St. Budolfi Kirketaarn tværs over Maren Poppes Gyde. Byens første Historie skjuler sig i den Taage, som endnu af og til optræder paa Limfjorden; man ved kun, at Byen i 1247 blev plyndret af *Abel*, som formentlig har villet hævne sig paa *Kain*, hvem han fejlagtig troede havde slaaet sig ned i Limfjordsbyen.

Bemeldte *Abel* fortrød forøvrigt sin stygge Adfærd; han fik Navneforandring til *Obel* og har senere bødet paa den stærke *Tobak*, han dengang bød Aalborg. Under *Hardeknud* var Byen *Mønt-Sted*, og fra det Tidspunkt skriver sig den første *Margarine*, der blev indviet af *Erik Præstehader* (1289), som var en ualmindelig vaagen Smørtyv.

Aalborg blev i sin Tid fint pyntet af *Valdemar Atterdag* og senest af *Valdemar Andersen*, og det er en Kendsgerning, at gamle *Klement* tog sin første Skipper-Skraa i Aalborg. »Nordjyllands Perle« er ved Hjælp af den megen Lim, som lyder i Fjorden, fastknyttet til *Nørre-Sundby*.

Bygninger m. m. Af kendte Bygninger kan nævnes Budolfi og Vor Frue Kirker, Missionshuset »Tabor«, Beiers Hotel og Aalborg Slot, hvor *Hans Maj. Hans* afgik ved Døden som en Følge af overdreven Østers-Nydelse. Til Byens mange gamle Minder hører »Den mørke Gang« — efter sigende anlagt af en Mand ved Navn *Lysholmer* — hvor *Holger Drachmann* fik Ideen til »Der var en Gang —« og »Latinergyden«, som er et Plagiat af Quarter latin i Paris. Vi nævner *Poul Pops* Hus i Brødregyde, der ligner en gammel Stærkasse eller maaske snarere et kønt Bur for en »Poppedreng«.

Næringsveje. Alle Næringsveje fører til Aalborg, der producerer baade Sild, Østers, Skraa, Snaps, Cement og Margarine. Berømtest er vel »Aalborg-Akkevitten«, som har faaet Tyskerne paa den Vildmand, at Aalborgenserne er Munke, der gaar og dyrker »dansk Dom« — *Munke* er vel nok det, man sidst kan kalde Aalborgs muntre Indbyggere!

Forlystelser. Aalborg har talrige Forlystelser, blandt hvilke kan nævnes Teatret, Varieteen, det militære Anlæg »Kom Karoline«, Blegkilde, Rejsebakken, Frederiksminde samt »Cimbria« og »Niels Ebbesen«, der vedligeholder Forbindelsen med København. Endvidere kan nævnes »Aalborg Amtstidende« (Fredericiagades ukronede Dronning), der er Kilden til megen politisk Fornøjelse.

Til de mere »stille« Forlystelser maa henføres Kaféer, Hoteller og Pensionater, hvor Wein, Weib und Gesang, Himmerlandshistorier og Grammofonkoncert hører til den daglige Menu og af og til giver *Ritzau* Stof til en halv Spalte.

Byens sidste ny Attraktion er Journalistkongressen i August 1913. *Den* løber næppe stille af — men det er heller ikke Meningen.

Jens Løgnhals.

Bark »Det grønne Haab« ligger til Ankers i Kattegat udfor Aalborg, og i Forkabyssen gaar Historierne paa Omgang.

Det er nu Jens Løgnhals Tur og han fortæller: »Vi laa en Gang udfor New York og fangede en morderlig stor Fisk, saa stor, som jeg aldrig har set hverken før eller senere. Men hva' Fa'en er det nu, saadan en stor Fisk hedder?«

— Det var vel en Hvalfisk, siger Kokken ironisk.

— *En Hvalfisk!* raaber Jens Løgnhals med en foragtelig Tone i Stemmen — den brugte vi til *Madding!*

Sommerrevy-Figurer. X.

Tegning af H. Haarløv.

Professor Birck.

De fik ikke skudt Hunden!

(»Kurre«.)

AALBORG og A. BRØNDUM & SØN's AKVAVITTER.

MORDET I LA JONCHERE

Kriminalroman.

(Illustreret af Chr. Bogø.)

Noel sprang ophidset op og fòr frem og tilbage i Værelset.

Endelig sagde han: »Jeg kalder hende saaledes, fordi hun ikke er min Moder.«

Disse Ord traf den Gamle som et Kølleslag.

»De ved vist ikke selv, hvilken Uhyrlighed De der udtaler,« sagde han alvorligt. »Det er jo ganske umuligt!«

»Det er Sandhed. Siden min Fødsel — i treogtredve Aar, har Fru Gerdy spillet denne uværdige Komedie — til Skade for mig og til Fordel for hendes virkelige Søn. For en Søn har Fru Gerdy.«

Og nu gav den unge Mand sin Vrede frit Løb.

»Er noget Menneske paa Jorden bleven saa infamt bedraget som jeg? Og jeg tilbad Fru Gerdy, opofrede hele min Ungdom for hendes Skyld. Hun spillede sin Rolle godt. Hendes Kærlighed var kun Hykleri. Og hun bedrog mig kun for at kunne sikre sin Bastard mit ansete Navn og min Formue.«

»De udslynger dér en forfærdelig Anklage, Noel, sagde Tabaret. »Fru Gerdy maa da have udvist en Frækhed og Koldblodighed, som kun faa Kvinder er i Besiddelse af. Har hendes Mand ikke —«

»Hendes Mand!« lo Noel bittert. »Hun har aldrig været gift. Og jeg skal jo altsaa være det uægte Barn.«

»Saa er det vel derfor Deres Forlovelse med Frøken Levernois ikke blev til noget?«

»Selvfølgelig. Og ikke destomindre har jeg aldrig gjort den, jeg kaldte min Mo'r, den ringeste Bebrejdelse. Jeg trøstede hende tværtimod, da der ikke var Ende paa hendes Selvanklager. Ja, Fru Gerdy var kun min Fa'rs Elskerinde. Han forlod hende tilsidst, efter at have givet hende trehundredtusind Francs.«

»Kan De nu ogsaa bevise alt, hvad De dér siger? Har De bestemte Holdepunkter for Deres Paastande?

»Fuldgyldige Beviser har jeg egentlig ikke. Men jeg har vigtige moralske Beviser. For tre Uger siden fik jeg det hele at vide. Et Ord, et eneste Ord af Enken Lerouge var nok til at konstatere alt. Men nu nægter Fru Gerdy. Og Forbrydelsen i La Jonchere har desværre tilintetgjort mine Beviser.«

Med største Spænding havde Tabaret hørt paa denne Beretning. Han sad et Øjeblik overvejende; saa bad han Noel om at betro ham Alt; maaske kunde han saa give ham et godt Raad.

»For tre Uger siden,« begyndte Noel, havde jeg Brug for nogle Familiepapirer og søgte efter dem i Fru Gerdys Skrivebord. Herved rev jeg tilfældig en Skuffe ud, hvis Indhold faldt paa Gulvet. Jeg ved ikke, hvilket Instinkt der fik mig til at læse det øverste Brev i en lille Pakke Papirer. Det var fra min Far. Aldrig havde Fru Gerdy villet nævne mig hans Navn. De forstaar derfor, at jeg tog Brevene og laasede mig inde paa mit Værelse for at gennemlæse hele Korrespondancen.«

»De blev grusomt straffet for Deres Indiskretion, stakkels Ven. Opbevarede De disse Breve?«

»Her er de. Jeg skal læse nogle af dem for at høre Deres Mening. Hør altsaa dette her:

Elskede Valerie!

Modtaget dit Brev, som jeg henrykt har læst over de hundrede Gange. Du vil altsaa skænke mig et Barn! Forfærdelige Skæbne, der holder mig tilbage her. Aldrig har jeg forbandet det Baand, som binder mig til et ligegyldigt Væsen saa stærkt, som nu. Jeg hader min Hustru, om end jeg ved, at ogsaa hun føler sig ulykkelig og kun nødtvungen har rakt mig sin Haand. Og mit Had er vokset til det grænseløse, nu jeg ved, at ogsaa hun skal være Moder.

Dit Barn, en inderlig Kærligheds Frugt, vil ingen Fader faa, ej heller noget Navn eller nogen Familie; Loven forbyder mig at anerkende det. Medens min forladte Hustrus Søn engang vil blive umaadelig rig, højt anset og faa et klingende Navn. Denne Uretfærdighed gør mig rasende. Og jeg maa finde en Udvej til at bøde paa den.«

»Naar er dette Brev dateret?« spurgte Tabaret.

»Venedig, December 1828. Her er et Brudstykke af et andet Brev:

Min Hustrus Svangerskab driver mig til Fortvivlelse. Stakkels Kvinde! Jeg hader hende og maa dog beklage hende. Hun synes at ane, hvorfor jeg er saa nedslaaet, og underkaster sig mig i Alt. Hvem ved, maaske tilhørte hendes Hjerte ogsaa en anden, da man slæbte hende til Alteret.

Denne beklagelsesværdige Kvinde var min Mor,« sagde Noel dybt bevæget. »Jeg har aldrig omfavnet hende. Nu er hun død.«

Tiltrods for sin Utaalmodighed vovede Tabaret ikke at rive den unge Mand ud af hans Sorg. Han ventede taus, til Noel igen begyndte at tale.

»Her er et Brev dateret Rom 5. Marts 1829:

Hvor ofte foregøgler min Fantasi mig ikke, hvordan vort Barn vil komme til at se ud, elskede Valerie. Skønhed, Aand og Ynde vil det faa fra dig; Mod og Stolthed fra mig. Men hendes Barn — kun med Rædsel tænker jeg paa det. Formaar Had at frembringe andet end et Misfoster?

»Misfostret er jeg«! sagde Noel med tilbageholdt Raseri.

»Og den anden — Naa, lad det være, og hør videre.

I Begyndelsen af Maj 1829 skrev min Fader følgende lakoniske Billet:

Elskede Valerie:

Lad mig saa nøjagtigt som muligt vide det sandsynlige Tidspunkt for din Nedkomst. Vidste du, hvad jeg har isinde med vort Barn, vilde du forstaa den Utaalmodighed med hvilken jeg imødeser dit Svar.

Jeg ved ikke,« bemærkede Noel, »om Fru Gerdy allerede dengang anede noget om min Fars Forehavende. Ihvert Fald har hun svaret straks, eftersom min Far den 14. Maj skriver:

Jeg havde ikke vovet at haabe paa et saa gunstigt Svar. Min Plan bliver nu gennemførlig: vort Barn skal bære mit Navn. Jeg skriver til dig fra Neapel, saa snart jeg har udrettet det vigtige Ærinde, man har betroet mig.«

»Ved De, af hvad Art Deres Far's Forretninger i Udlandet var?«

Min Fa'r var, trods sin Ungdom, en nær Ven af Karl den Tiende og var af ham betroet en hemmelig Sendelse til Italien. Min Fa'r var den bekendte Rheteau de Commarie.«

»Død og Pine!« — Den Gamle udtalte Navnet flere Gange, for at indprente det i sin Hukommelse.

Noel var bleven taus. Han syntes at kæmpe med sit Raseri. Saa begyndte han resigneret:

»Fra Neapel sendte min Fa'r følgende Brev:

Elskede Valerie!

Det gaar, som jeg ventede. Min Hustru vil nedkomme samtidig med dig. Begge mine Børn skal overgives til to Ammer fra N., hvor min Ejendom ligger. Den ene af dem, som er mig særlig hengiven, skal betros vort Barn. Begge Ammerne skal forlade Paris med Børnene samme Dag for at tage til N. Min Tjener Germain vil ledsage min Hustrus Barns Amme og indrette det saaledes, at begge Kvinder overnatter paa samme Gæstgivergaard og om muligt i samme Værelse. Her vil saa den mig hengivne Amme ombytte Børnene.

Gid nu mit inderligste Ønske maa blive opfyldt, og du og min Hustru begge føde Sønner til Verden! Hjælp mig nu, at virkeliggøre Planen, elskede Valerie. Jeg ved, at jeg forlanger et umenneskeligt Offer af dig, men betænk, at det bliver til Velsignelse for din Søn.«

»Hvordan optog Fru Gerdy Forslaget?« spurgte Tabaret.

»Hun har stræbt imod, da her findes et Brev paa tyve Sider, hvori min Fa'r opbyder hele sin Overtalelseskunst, for at omstemme hende. Den næste Skrivelse lyder saaledes:

Ammen kommer til dig idag. Tal ikke til hende om Anliggendet. Hun tror, at du intet ved om det. Jeg alene vil bære Ansvaret. Ammen hedder Claudine Lerouge. Hendes Mand er Sømand.

»Misfostret er jeg!« sagde Noel med tilbageholdt Raseri.

Dette Brev er det sidste Hr. Commarin har rettet til Fru Gerdy,« sagde Noel, der søgte at granske Tabarets Træk, for deraf at slutte, hvilket Indtryk denne Korrespondance havde gjort paa ham. »Yderligere Beviser har jeg ikke.«

»Hvilken Ulykke!« mumlede Tabarat.

Noel lagde Brevene paa Skrivebordet, vendte sig mod sin gamle Ven og saa længe paa ham. Saa sagde han langsomt og betonede hvert Ord:

»Antag, at jeg intet ved ud over, hvad jeg her har fortalt Dem; hvad mener De saa om Sagen?«

Tabaret tøvede lidt, inden han svarede:

»Paa Ære og Samvittighed: efter min Overbevisning er De ikke Fru Gerdys Søn.«

»De har fuldstændig Ret. De forstaar nok, at jeg straks opsøgte Claudine Lerouge. Den stakkels Kone! Hun holdt af mig og led meget under, at hun havde medvirket til at gøre mig Uret. Hun tilstod mig alt. Hun lovede mig at vidne og sige hele Sandheden.«

»Og nu har hun taget Hemmeligheden med sig i Graven,« udbrød den gamle Herre.

»Maaske! Men der er dog et lille Haab tilbage. Claudine var i Besiddelse af nogle Breve, som kunde kompromittere Herr. Commarin og Fru Gerdy, ja, som egentlig afgiver fuldt Bevis. De Breve maa kunne findes. Saa vil alt blive godt.«

Tabaret vidste kun altfor vel, at Noels Forhaabning ikke kunde gaa i Opfyldelse. Han var overbevist om, at det netop havde været Morderen om at gøre, at faa fat i de Breve. Han havde fundet dem og brændt dem.

»Kun undrer det mig,« sagde Tabaret efter nogen Overvejelse, »at Herr Commarin ikke har sørget bedre for Dem end Tilfældet er. Det kunde han dog i det mindste have gjort.«

»Det har sin Grund, og jeg kan egenlig ikke anklage min Fa'r herfor. Ganske vist varede Forholdet til Fru Gerdy endnu i mange Aar. Og jeg husker endnu en gammel fin Herre, der besøgte mig i Gymnasiet. Det kan kun have været ham. Men en Dag kom det til et Brud med Fru Gerdy, og siden saa han hende aldrig.«

»Selvfølgelig,« lo Tabaret oprørt, »en saa fin Mand —«

»De gør ham Uret, Herr Tabaret. Han havde sine Grunde. Fru Gerdy bedrog ham. Et kort Brev fra et senere Tidspunkt udviser det. Her er det:

Endelig blev mine Øjne aabnede. Jeg har ladet Dem iagttage, Valerie, og tvivler ikke mere. Jeg Ulyksalige! Nu ved jeg ikke engang, om jeg virkelig er Barnets Fader!«

»Men der har vi jo Beviset,« udbrød Tabaret. »Hvorfor skulde Herr Commarin græmme sig over Uvisheden, naar han ikke havde ombyttet sin legitime Søn med en Bastard og angrede det!«

»Fru Gerdy forsøgte at retfærdiggøre sig,« fortsatte Noel. »Men min Fa'r sendte hende Brevene uaabnede tilbage. Tilsidst fandt hun sig i det Uundgaaelige.«

Der blev banket sagte paa Døren.

»Fruen ønsker at tale med Dem,« lød Pigens Stemme udenfor.

Noel syntes at tøve.

»Gaa dog,« opfordrede Tabaret ham. »Vær ikke saa hjerteløs.«

Med synlig Uvillie adlød Noel sin gamle Ven.

Stakkels Dreng! tænkte Tabarat, det har været en skrækkelig Opdagelse. Og med sin naive Retskaffenhed aner han ikke engang, hvem der har ført Slaget. Heldigvis er jeg her. Om jeg nu blot kunde laane et af disse Breve i fireogtyve Timer! Anmoder jeg Noel derom, saa maa jeg røbe mit Forhold til Politiet. — Jeg tager udenvidere et; han vil ikke opdage det. Jeg maa sammenligne Skriften.

Næppe havde Tabaret faaet et Brev stukket til sig, før Advokaten igen traadte ind. Hans Selvbeherskelse, der var bleven ham en anden Natur, bevirkede, at han nu syntes fuldstændig rolig; man saa ikke paa ham, hvad der var foregaaet mellem ham og Fru Gerdy.

»Hvordan gaar det Fru Gerdy?« spurgte den gamle Herre.

»Meget daarligt. Hun er uklar og fantaserer. Jeg troer, hun mister Forstanden.«

»Tilkald en Læge.«

»Er allerede gjort.«

»Jo mere jeg tænker over Deres Historie, jo utroligere synes den mig.«

»Forstaar jeg fuldkomment. Selv mere erfarne Folk end De vilde komme tilkort her.«

Den Gamle undertrykte et Smil.

»Ja, ja,« mente han godmodigt, og gjorde sig Umage for at sætte et dumt Ansigt op. »Formodentlig har De forlangt en Erklæring af Fru Gerdy, ikkesandt?« (Fortsættes.)

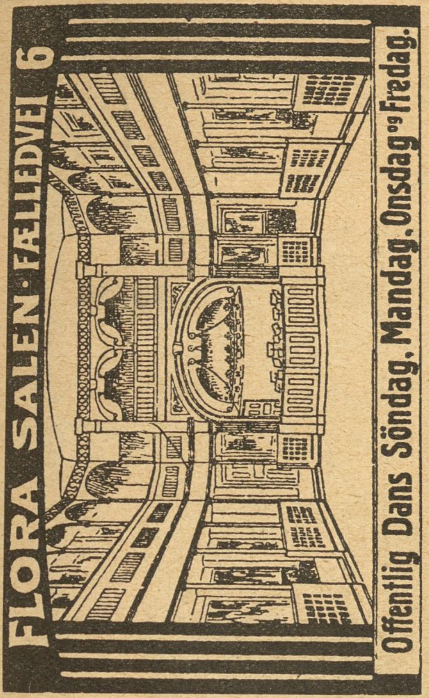

Arbejdernes Aktiebageri,
Fredericia,
anbefaler til Aktionærerne og andre ærede Forbrugere:
Rugbrød
Sigtebrød
Hvedebrød
samt vort nye, usyrede
Sundhedsbrød,
som særligt anbefales.
Bestyrelsen.

Afbetaling.
Thomsen's Magasiner for Elegant Herre- & Dame-Skræderi
Reel Behandling garanteres.
Betalingsvilkaar efter Aftale.
Nicolaigade 13. Slotsgade 3.
Ryesgade 128.
Christianshavns Torv 6.

Køb RAVNEN

Skuepladsens Løver. VI.

Johannes Nielsen. Tegning af Hp. Hansen.

Med Kunstens Aand han i Kontakt er,
og vaagen han mod Gøgl paa Vagt er.
Før læste han de Roller, som han magter,
nu læser han — Kollegernes Kontrakter!

Visen om „Granaten".

Mel.: En lillebitte Mand (Erik Bøgh.)

Fra Barnsben har jeg sværmet for Fæstning og Soldat,
Mit højeste Ønske var at faa en lille fiks Granat.
Den Gave var lidt klodset, jeg husker Fader sa'e:
Den Dreng maa være tosset, naar han stadigvæk vil ha'
»En lille pæn Granat,
En frygtelig Granat,
Jeg holder paa at Spanskrør er et bedre Surrogat.«

En Masse Aar er gaaet fra Barnets glade Stund,
Forleden løste jeg Billet til Tur i Øresund.
Omtrent ved Øen Saltholm vi gør et kort Omkring,
I Luften ser vi pludselig en højst mærkværdig Ting.
En lille pæn Granat,
En nydelig Granat,
Jeg rejste mig og knappede min nye Diplomat.

Ej mere kan man sejle i Fred i Øresund,
Imellem Langelinie og den pæne Middelgrund.
Thi man kan risikere en yndig Formidda',
Hvor ej man aner noget ondt, at bli' punkteret a'
En frygtelig Granat,
En rædselsfuld Granat,
En rigtig fin, fra Mellemfortet udsendt Kammerat.

At fortsætte Turen os ej behagede,
Til Oberstløjtnant *Knudsen* tog vi ind og klagede.
»Det *er* fuldtud forsvarligt, det Tidspunkt den fløj ud«,
»Den skal De ikke være bange for« — »og Herregud.«
En lille pæn Granat,
En hyggelig Granat,
Den kan De spytte ud igen, som var det lidt Sukat.

Farvel du kære Bølge, du svale Øresund,
Jeg glemmer aldrig dig, — og saa den frygtelige Stund.
Jeg aldrig mer' skal sejle, hvad Pokker der saa sker.
Jeg vaagner op af Drømme og i Sovekamret ser
En frygtelig Granat,
En væm'lig stor Granat,
Det er en mindre Øre-*sund* Fornøjelse — Godnat!

Rob.

Europas Smilebaand

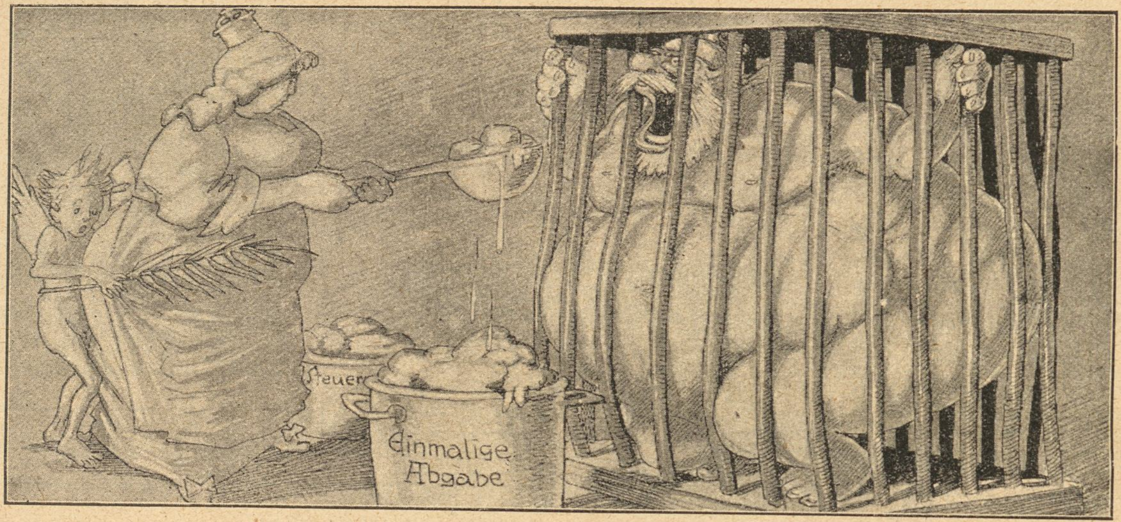

Fredsguden i Færd med at fodre Krigsguden. (»Lustige Blätter«.)

Højdepunktet af Flegma: Nu har jeg siddet her i 10 Minutter og rystet denne Flaske med Perikum — og saa kommer der et Jordskælv. Havde jeg vidst det, havde *jeg* ikke behøvet at ryste Flasken! (»Fliegende Blätter«.)

— O, Ni män! Ni skulle dränkas allihop! (druknes allesammen).
— Nå, nå — mina damer, Ni vore nog de första som hoppade efter! (»Søndags-Nisse«.)

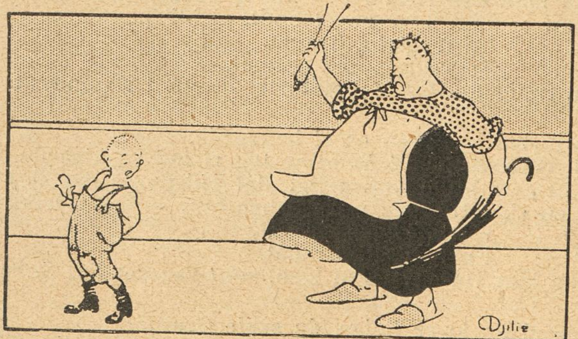

Moderen: Naa, jeg vidste jo nok, at jeg skulde faa Dig til at tie stille.
Drengen: Jeg tier aldeles ikke — jeg holder kun en Pavse! (»Le Rire«.)

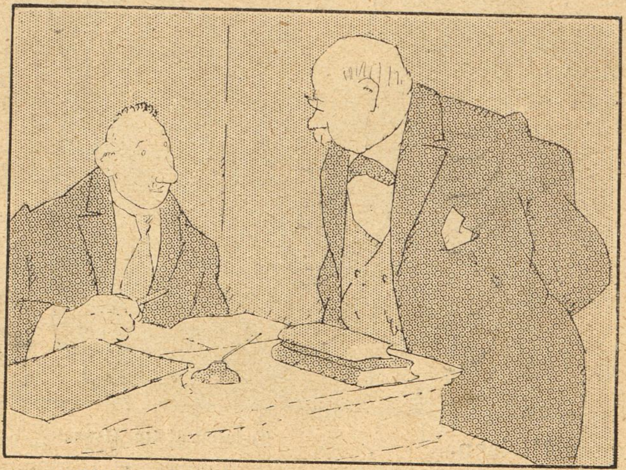

— Sitter ni och raderar i hufvudboken? Inte går det för sig inte!
— Jodå, det går alldeles utmärkt! (»Kurre«.)

Rød Indmad

Mon det er rigtigt, at *Obels* Tobaksfabrik i Aalborg er indrettet med vældige Rum, store Vinduer og hvælvede Lofte?

— Jeg har hørt nogen fortælle, at Bygningen har *Skraa*-Tag.

$^{23}/_{7}$. Det er da Pokkers til Film! Nu kan man filme en Geværkugle i Farten gennem Luften, og Mavens Bevægelser, mens den fordøjer gule Ærter. Man er snart ikke sikker paa noget som helst.

— Nej, det er sandt. Den Tid er vist ikke fjærn, da ens Kone Klokken 2 om Morgenen kan præstere en Film, som viser de Oplevelser, man kort i Forvejen har været Centrum i!

— Englænderne sætter vist umaadelig Pris paa *Aalborg*.

— Hvoraf slutter Du det?

— Jo, jeg hørte engang en Mængde Englændere raabe: Hip, Hip, Hurra for *the old Borg!*

$^{24}/_{7}$. »Social-Demokraten« meddeler, at Kongen forleden i »Dansk Yachtklub« udtalte sin Glæde over Organisationstanken. Efter dette kan man gøre Regning paa, at Kongen vil mælde sig ind i en Fagforening — men i hvilken?

— F. Eks. i *Guldtrækkernes.*

Fru Norrie vilde lave en Kunstkabaret,
Men fik nej, det var Synd for Fru Norrie.
Faa Tilladelse, det er ikke saa let —
Politiet er ofte saa snorrige!

En Kvinde fra Danmark til Grønland
er rejst
for at ægte en Indfødt mod Nord.
Endnu er hun dansk, men naar hun
kommer derop,
saa bliver hun nok Eski-mo'er!

Den dyreste »Film« bliver Oles
»Atlantis«,
hvor en Damper skal kæntre — oh
skælv!
Naar Olsens Damper da *undergaar*,
saa *overgaar* han sig selv!

$^{25}/_{7}$. Nu fortæller de svenske Blade, at Ejeren af *Kullen*, Grev W. Gyllenstjerna, vil sælge hele det populære Badested, og Bladene spekulerer paa at finde et rammende Skældsord til at hæfte paa den respektløse Sælger.

— Man kan kalde ham *Den kullede Greve!*

Da Kongen forleden paa »Dannebrog« passerede Aalborg, *skød* han en god Fart.

— Jamen det var sgu' skidt skudt for det var en *Forbier!*

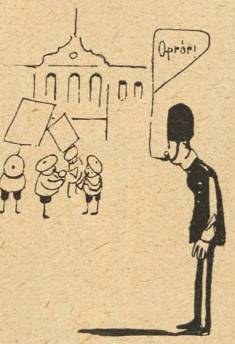

$^{26}/_{7}$. Sikken Panik, der blev paa Amalienborg, da de svenske Drenge spillede »Socialistmarschen«! Efter Forlydende blev Luften paa Slotspladsen Dagen derpaa desinficeret af *Wivels* Orkester, der spillede »Kong Kristian« staaende. Det var da et godt Indfald.

— Ligefrem *slaaende!*

Balkanøens Helte
deres Kvindetække vil vise —
Den ene vil hugge *Sofia,*
den anden Kirke *Lise!*

Hvis »K. B.« spiller Fodbold mod
»Aalborg«,
Saa faar sidstnævnte Hold Sorg.

»En krigsførende Nation« ønsker hurtigst muligt 3000 kunstige Lemmer. Billet mrk. »Balkanslagteren«, saadan staar der averteret i et tysk Blad.

— Og i et andet Blad staar der: »3000 brugte Lirekasser ønkes tilleje. Man bedes henvende sig i Belgrad«.

$^{28}/_{7}$. Ja, nu er altsaa *Ibsen* forloren og der er for Alvor gaaet *Film* i hans samtlige Værker.

Hvad mon den Gamle vilde sige, om han levede og var klar over, at han skulde være »levende«?

— Jeg tror han vilde sige —: Naa, saa bli'r mine Komedier alligevel »Kasse«-Stykker!

Til Sabroes Billede.

Alle vore Abonnenter og Læsere vil med dette Numer af »Ravnen« komme i Besiddelse af et Billede af *Peter Sabroe,* hvis tragiske Død rystede alle Landets Indbyggere.

Lad dette Billede pryde Deres Hjem og staa som et Minde om Børnevennen *Sabroe,* hvis Hjerte slog varmt for alle lidende og fortrykte!

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

LIND-HANSEN ILLUSTRATIONS-ANSTALT
KØBMAGERGADE 67-69 : TELEFON BYEN 566 v.
CLICHEER · KATALOGER REKLAMER · TEGNINGER
ILLUSTRATIONER AF ENHVER ART.

Annoncer til Ravnen modtages paa Ekspeditionen, Nørre Farimagsgade 49 Stuen, til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

Møbelfabr. Aktiv. Aaboulevard 3. Gl. Ladegaard, Hj. af Vodrofvei — Prima Varer 10 Aars Garanti — Lille Udbetaling.

Arbejdernes Livsforsikring, Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab. Statsanerkendt. Dosseringen 4.

En Vise.

Hansen han paa Landet ta'r,
Konen med han ikke har,
nej, hun maa værs'go bli'e derhjemme.
Saadan en lille Ferierejs,
den er sgu mordelig nejs,
men Hansens Hensigter de er skam slemme.
Men den Dag faar hun sku' nok at se
:|: nok at se, :|:
Hvor han bliver ked a'e de',
morderlig ked a'e de', at se.

Jeg forleden i Tivoli gik,
hvor jeg en Del Toddyer fik
inde i det herlige Forum.
Sent paa Dagen blev jeg fuld,
styrtede og faldt omkuld.
Uh, det var en værre Delerium.
Men den Dag faar jeg sku' nok at se,
:|: nok at se, :|:
hvor jeg bliver ked a'e de',
morderlig ked a'e de', at se.

N. Christensen, Aalborg. Efter at have læst disse to Vers, blev vi »morderlig ked a'e de'« — og strøg Resten. Vi tror ikke, at De skal »forsøge atter«.

R. A., Rørholmsgade. Ved Lejlighed og i smaa Portioner. Vi synes De er lidt nærgaaende mod *Eigil Petersen!*

Walter Poulsen. De skal — i nogen Grad — faa Deres Ønske opfyldt.

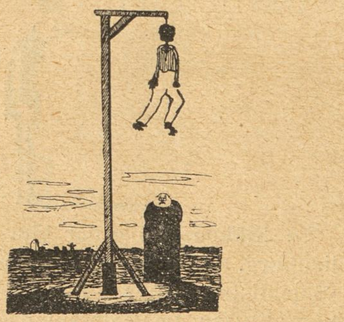

Den Hængte: De spurgte mig om mit sidste Ønske, jeg svarede, at jeg ingen havde, men havde jeg tænkt mig om, tror jeg næsten, jeg havde ønsket mig, at den Slyngel, der nede staar, maatte blive hængt op ved Siden af mig.

Kære *Aksel Ottoson.* De er en voldsom ung Mand og er noget af en Troldmand tillige. Hvorledes De faar den hængte Mand til at holde sin lange Tale er os en Gaade!

Honorar kan afhentes.

— Hvad, gaar Du nu med blaat Slips til lyst Tøj i Teatret?
— Ja, hvorfor ikke?
— Du ser jo nok, at der staar »Ej blaat til Lyst.«

Udenfor Modehandlervinduet.

— Peter, kan Du sige mig, hvad Forskel der er paa det Vindue og Bedstemoders Stue?
— Nej, det kan jeg ikke.
— Jo, ser Du, i det Vindue er der kun Hatte, men i Bedstemoders Stue er der Hunkatte!

Kære *H.*, Kolding. Den første Vittighed er god, men temmelig kendt, den anden er vistnok ny, men ikke god. Deres »Drøm« om et fyrsteligt Honorar gaar vist ikke i Opfyldelse!!

»En uskyldig bliver bagvasket!«

Kære *Rich.* Her ser De Deres vittige Paafund, hvis Virkning i nogen Grad ødelægges af den Omstændighed, at den »bagvaskede« Genstand minder vel meget om en Nøddeknækker.

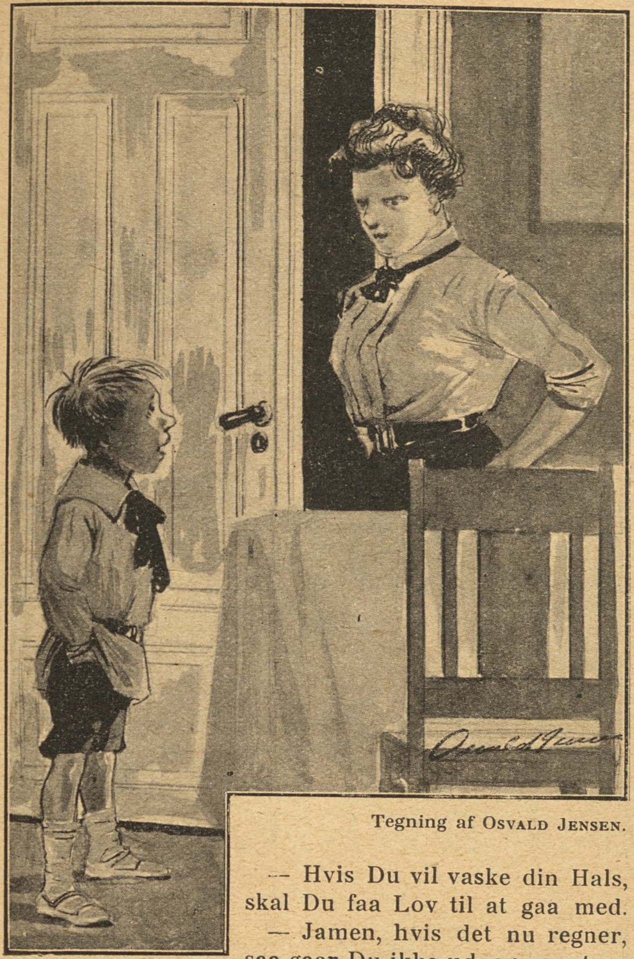

Tegning af Osvald Jensen.

— Hvis Du vil vaske din Hals, skal Du faa Lov til at gaa med.
— Jamen, hvis det nu regner, saa gaar Du ikke ud, og saa staar jeg dèr med en vasket Hals!

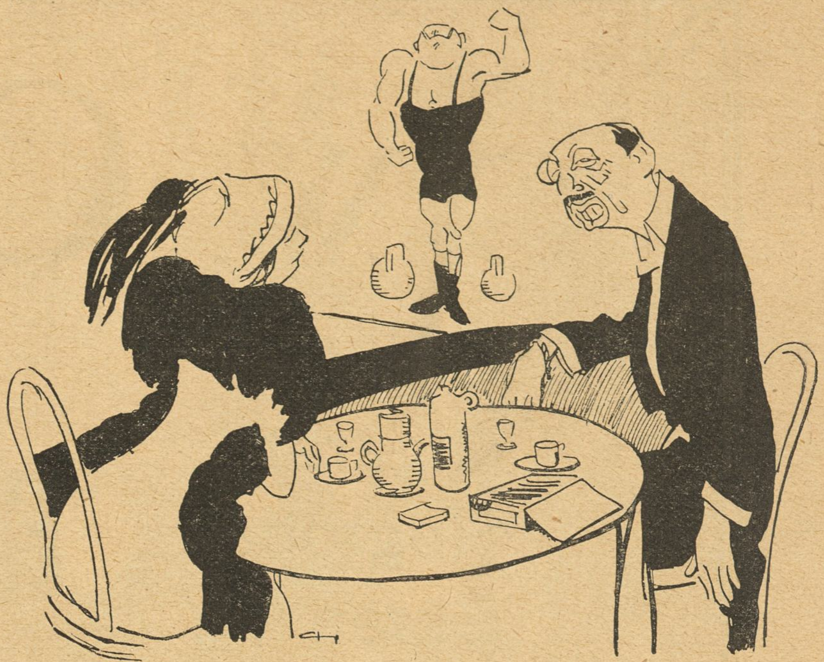

Tegning af Chr. Hoff.

Damen: Hvorfor har Du ikke saadanne Muskler, Preben?
Greven: I *vore* Kredse lægger man mere Vægt paa den aandelige Udvikling!

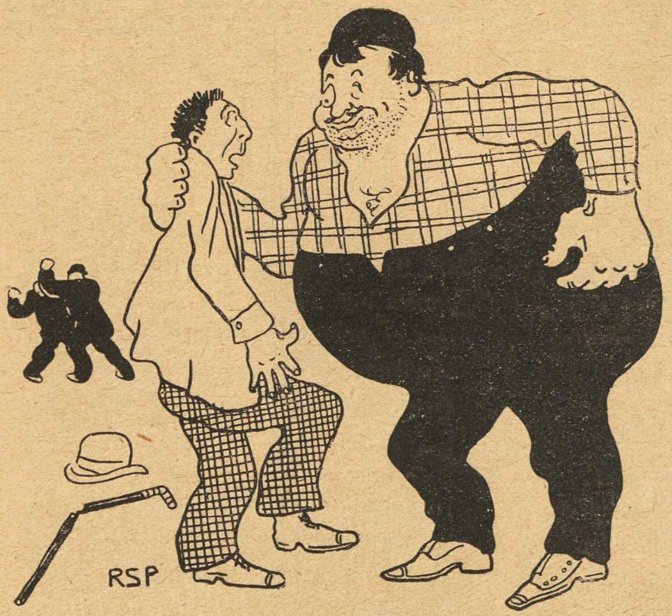

Tegning af R. Storm-Petersen.

— Hva' Fanden skriger Du om Hjælp for! Tror Du ikke, at je' ka' ordne Dig alene?

Tegning af Frederik Andersen.

Bankdirektør von Vexel: Jeg vil gærne købe en Revolver.
Ekspedienten: Saa gærne. Maa vi sende den til Dem?
Direktøren: Nej, den skal bruges med det samme!

C. W. OBEL

Cigar
Cigaret
Røgtobak
Skraa og
Snus

Fabriker.

Bedste danske Fabrikat.

Faaes over hele Landet.

Aalborg Vise.

Mel.: Naar man faar lidt godt at drikke.

1.

Dejligt er det skønne Aalborg,
Spørg en Mand som *Johan Skjoldborg.*
Den har styret tidt min Søsters
Og min egen Trang til *Østers*,
Plus min Trang til »*Akkevit*«,
Jeg om den maa snakke tidt,
(Dette er saa vidt vi ved)
Ingen Akke-vittighed!

2.

Limfjord løber som en Golf i
Aalborgs Nærhed — og »*Budolfi*«,
Det Kvarter i selve Aalborg,
Det kan Byen være stolt for.
Byens *Pressefolk* med Pift
Skriver kun med Aalborg »*Stift*«.
Aalborgs svage Køn har Ry
I den jyske Verdensby.

3.

Der skal næsten hele Pressen
Samles (Journalistkongressen).
Byen har jo *Sofus Raaen*
Og Hr. *Obel* (ham med Skraaen),
Raaen arrangerer Alt,
Det er bleven os fortalt,
Wolsing (Sekretær) er kær,
Fører Pressens sikre Tæ'r.

4.

Aalborg har en *Amtmand Brun*, som
Er saa populær og lun som
Ingen anden. — Vi i Ryggen
Nu skal følge ham til »*Løkken*«
Der for Pressen vil man let
Sende en adræt »Raket«
Ud til Hjælp for Redningen,
Kan saa *Pressen* »redde den«.

5.

Aalborggens'ren er elskværdig,
Stræbsom, flittig og slagfærdig,
Elskovsfuld og svært ædru'lig.
Ja, det sidste er han gru'lig.
Aalborgdamen hun er fin,
Li' fra Hælen til »Espri'en«,
Hendes Liv er gennembrudt,
Ja, og Strømpen, absolut.

6.

Hil dig, Aalborg! Jyllands Krone,
Med din Fjord i blaalig Tone,
Du er ingen lille Bond'by,
Og mod Nord er Du en »sund By«
Jylland — (har saa tidt vi sagt),
Som en »Runesten er lagt«.
Vel, nu skal De faa at se,
Vi skal tyde Rune*rne*!

Robert Bly.

Pressestævnets Komite venter den københavnske Presses Ankomst. Tegning af Peder Tabor.

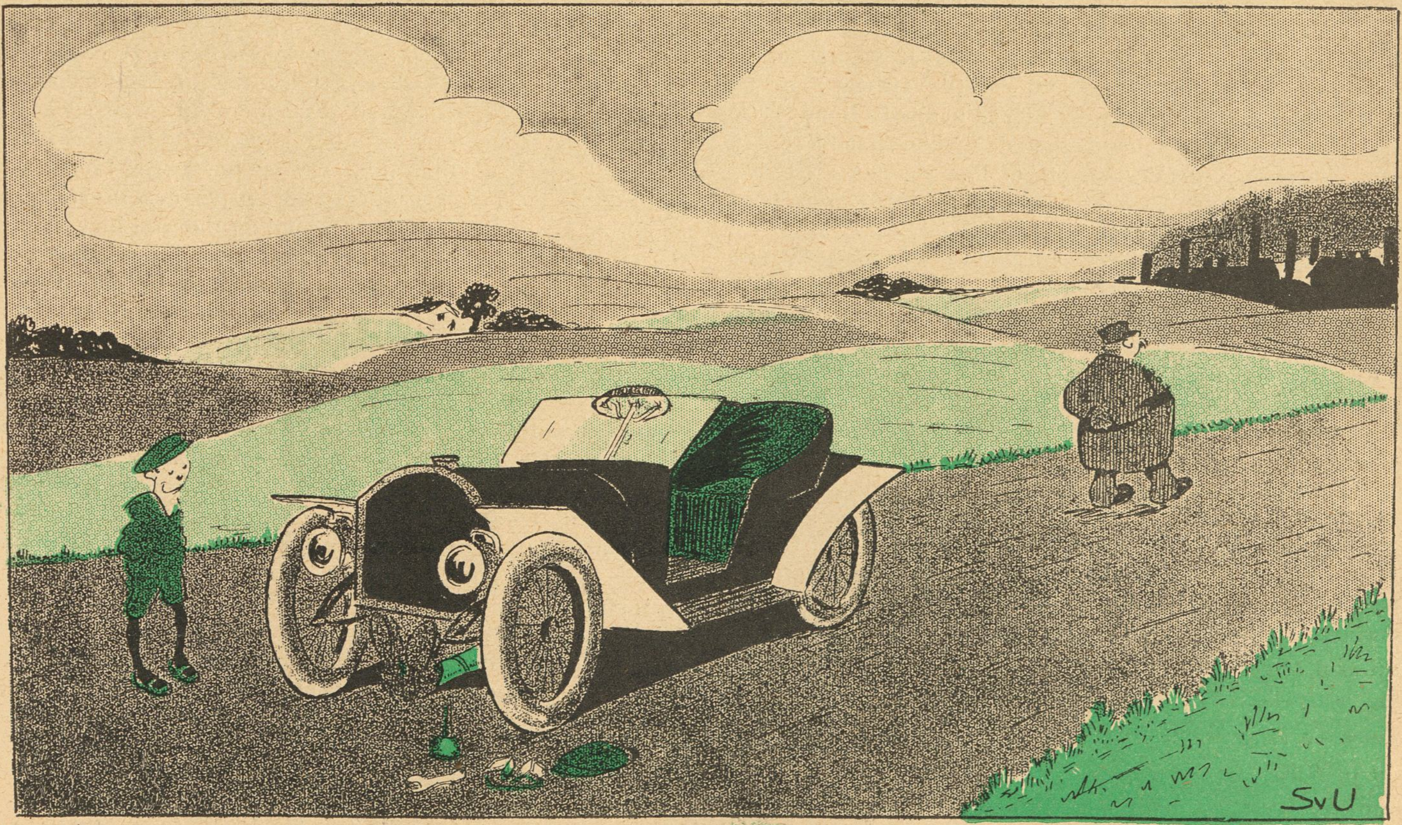

Drengen: Kom bare frem, De dèr, — »Panseren« er gaaet!! Tegning af Svend Ulrich.

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

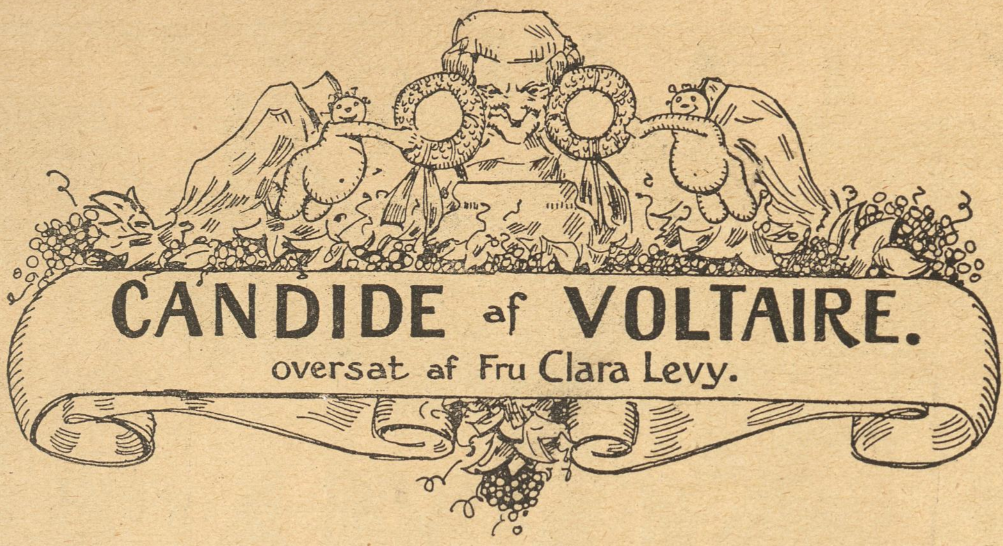

TREOGTYVENDE KAPITEL.

Om Paquette og Broder Giroflee.

De var næppe komne i Land i Venedig, før de lod Cacambo efterlyse i alle Værtshuse og Kaffehuse og hos alle Glædens Døtre, men han var ikke til at finde. Hver Dag lod de forespørge i Havnen paa alle Skibe og Baade, men ingen vidste noget om Cacambo.

»Det er dog underligt,« sagde han til Martin. »Jeg har haft Tid til at sejle fra Surinam til Bordeaux, rejse fra Bordeaux til Paris, fra Paris til Dieppe, fra Dieppe gennem hele Middelhavet og at opholde mig flere Maaneder i Venedig, medens den skønne Kunigunde ikke en Gang er naaet hertil. I Stedet for hende har jeg truffet en Tøjte og en perigordsk Abbed! Min dejlige Kunigunde maa være død, selv har jeg heller ikke andet Valg. Ja, det havde rigtignok været bedre at blive i det paradisiske Eldorado end at vende tilbage til det forbandede Europa. De har sandelig Ret, kære Martin, alt er kun Blændværk og Elendighed.«

Han sank hen i den sorteste Fortvivlelse og gik hverken i den nymodens Opera eller til andre Karnevalsforlystelser. Der var heller ikke den Kvinde, som kunde friste ham. Martin sagde til ham: »De maa være godt gal, naar De bilder Dem ind, at en Mestitstjener vil gaa til Verdens Ende for at lede efter Deres Elskede og bringe hende til Dem i Venedig. Hvis han finder hende beholder han hende for sig selv, finder han hende ikke, tager han sig nok en anden; derfor vil jeg raade Dem til at glemme baade Deres Tjener Cacambo og Deres elskede Kunigunde.«

Martin var ingen god Trøster. Candide blev mere og mere sørgmodig, og Martin forsømte aldrig at vise ham, at der kun var meget lidt Lykke her paa Jorden undtagen maaske i Eldorado, hvor ingen kunde komme.

En Dag, da de drøftede dette vigtige Emne og ventede paa Kunigunde, saa Candide paa St. Markuspladsen en ung Theatinermunk, som gik med en Pige under Armen. Theatineren var frisk, velnæret eg kraftig at se til; hans Øjne straalede, hans Blik var fast, hans Mine frejdig og hans Gang stolt. Pigen var smuk; hun gik og sang og saa ømt til sin Theatiner, som hun af og til kneb i de runde Kinder.

»De maa indrømme,« sagde Candide til Martin, »at disse Mennesker er lykkelige. Jeg har til dette Øjeblik paa hele den beboede Jord, undtagen i Eldorado, kun fundet ulykkelige Mennesker. Men jeg tør vædde paa, at den Theatiner og hans Pige er fuldt ud lykkelige Skabninger.«

»Jeg tør vædde paa det modsatte,« sagde Martin.

»Vi behøver blot at bede dem til Middag,« sagde Candide, »saa vil De faa at se, om jeg har taget Fejl.«

De gik ud til dem, hilste paa dem og indbød dem til at gaa med derhen, hvor Candide boede, og spise Macaroni, lombardiske Agerhøns og Caviar og dertil drikke Montepulcianervin, Lacrymæ, Cristi- og Samos- og Cypervin. Pigen rødmede og Theatineren tog imod Tilbudet; den unge Pige fulgte ham og stirrede forbavset og forvirret med taareblændende Øjne paa Candide. Saasnart hun var kommen inden for Døren i Candides Værelse, sagde hun:

»Men Hr. Candide! Kender De ikke mere Paquette?«

Candide havde til dette Øjeblik ikke lagt Mærke til hende, fordi han altid kun var optaget af Kunigunde, men nu sagde han:

»Mit stakkels Barn; er det virkelig Dem, som har bragt Dr. Pangloss i den smukke Tilstand, jeg har set ham i?«

»Ak ja, Hr. Candide,« sagde Paquette. »Det er mig i egen Person. Jeg ser nok, De ved Besked om alt. Jeg har ogsaa hørt om de skrækkelige Ulykker, der kom over Fru Baronessens hele Hus og den smukke Frøken Kunigunde. Men jeg kan gøre Dem min Ed paa, at min Skæbne næppe har været mindre sørgelig. Dengang De lærte mig at kende, var jeg endnu ganske uskyldig. Min Skriftefader, en Franciskanermunk, havde ikke stor Vanskelighed ved at forføre mig. Følgerne deraf var forfærdelige. Jeg maatte forlade Slottet kort Tid efter at Hr. Baronen havde jaget Dem ud i den vide Verden med haarde Spark bag i. Hvis ikke en berømt Læge havde forbarmet sig over mig, havde jeg nu været død. Af Taknemlighed var jeg en Tid Lægens Elskerinde. Hans Kone var vanvittig skinsyg og bankede mig ubarmhjertig hver Dag; hun var en ren Furie. Lægen var det hæsligste Menneske af Verden, og jeg den ulykkeligste af alle Skabninger, fordi jeg Dag ud og Dag ind blev banket for en Mands Skyld, jeg ikke brød mig det mindste om. De ved nok, hvor farligt det er for en arrig Kvinde at være gift med en Læge. Og den Læge, jeg taler om, blev af sin Kones Opførsel drevet saa vidt, at han en Dag, da hun var forkølet, gav hende et saa virksomt Lægemiddel, at hun paa to Timer døde under de frygteligste Krampetrækninger. Hendes Familie anlagde Sag imod Manden; han tog Flugten og blev sat i Fængsel. Min Uskyldighed vilde ikke have nyttet mig, hvis jeg ikke havde set en Smule godt ud. Dommeren frifandt mig paa den Betingelse, at han blev Lægens Efterfølger. Snart blev jeg fortrængt af en Medbejlerske og jaget bort med Utak. Bestandig blev jeg nødt til at fortsætte den modbydelige Levevej, der forekommer Jer Mænd saa behagelig, men som for os kun er den bundløse Elendighed. Jeg tog til Venedig for at øve mit Haandværk. Ak, Hr. Candide, gid De blot kunde forestille Dem, hvad det vil sige at være tvungen til uden Forskel at kærtegne snart en gammel Købmand, snart en Advokat, en Munk, en Gondolfører eller en Abbed; at være udsat for enhver Forhaanelse, enhver Mishandling.

(Fortsættes.)

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

Alm. dansk **Varelotteri.**

5te Trækning begynder Onsdag den 13. August.

9600 Gevinster.

Paa et og samme Lod kan vindes

2 Gevinster.

Lodsedler sælges og fornyes à 3 Kr. 70 Øre hos Lotteriets autoriserede Kollektører og i **Hovedkollektionen, Tivolis Boulevard-Pavillon, Vestre Boulevard,** lige overfor Raadhushaven.

NB. Køberen af et Lod til 5. Trækning har Fornyelsesret til 6. Trækning, med Gevinster til Værdi ca. ½ Million Kroner.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)

Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.

LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.

Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

DET DANSKE MÆLKE-COMPAGNI

Pasteuriseret og raa sød Mælk. Daglig nykærnet Smør.

Pasteuriseret Kærne Mælk. Telefoner 5858 - 2712

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.

Svineslagteri.

Udsalg: **Højbroplads 13.**

Største Udvalg.

Statskontrol med Trikinundersøgelse.

Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GENUINE

LUNDˢ-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

St. Jacobs Gæstehjem

Saxogade 80 (ved Istedgade). København.

250 propre Senge fra 35, 50 og 75 Øre.

Elektrisk Lys og Centralvarme.

Varme Retter fra 25 Øre serveres hele Dagen.

10 Minutters Gang fra Banen.

HYGI **Sygeplejeartikler.** Gummivarer 2. Prisl. HYGI

Gummivarelageret „Hygi“, København V.

Glem ikke at se til Dyrene!

Tivoli.

Sommersæson fra 7. Maj til 14. September 1913.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkestret og Promenadeorkestret. Hver Uge: Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.

Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

TIVOLIS Salonkeglebane

anbefales. **Hyggelige Lysthuse for Familier og Selskaber.**

Proper og billig Servering.

Indgang fra Tivoligade.

P. SVENDSEN

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.

Forlang illustreret Katalog.

Forretningen grundlagt 1900.

Depotet „DISKRET“

Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arb. Ligkistemagasin.

55, Vesterbros Torv 55.

Telf.: Central 9375.

3, Blaagaardsgade 3.

Telf.: Central 5708.

Vask Dem altid i

Worning & Petersens

Xeroform Sæbe.

Faas overalt à 25 Øre.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

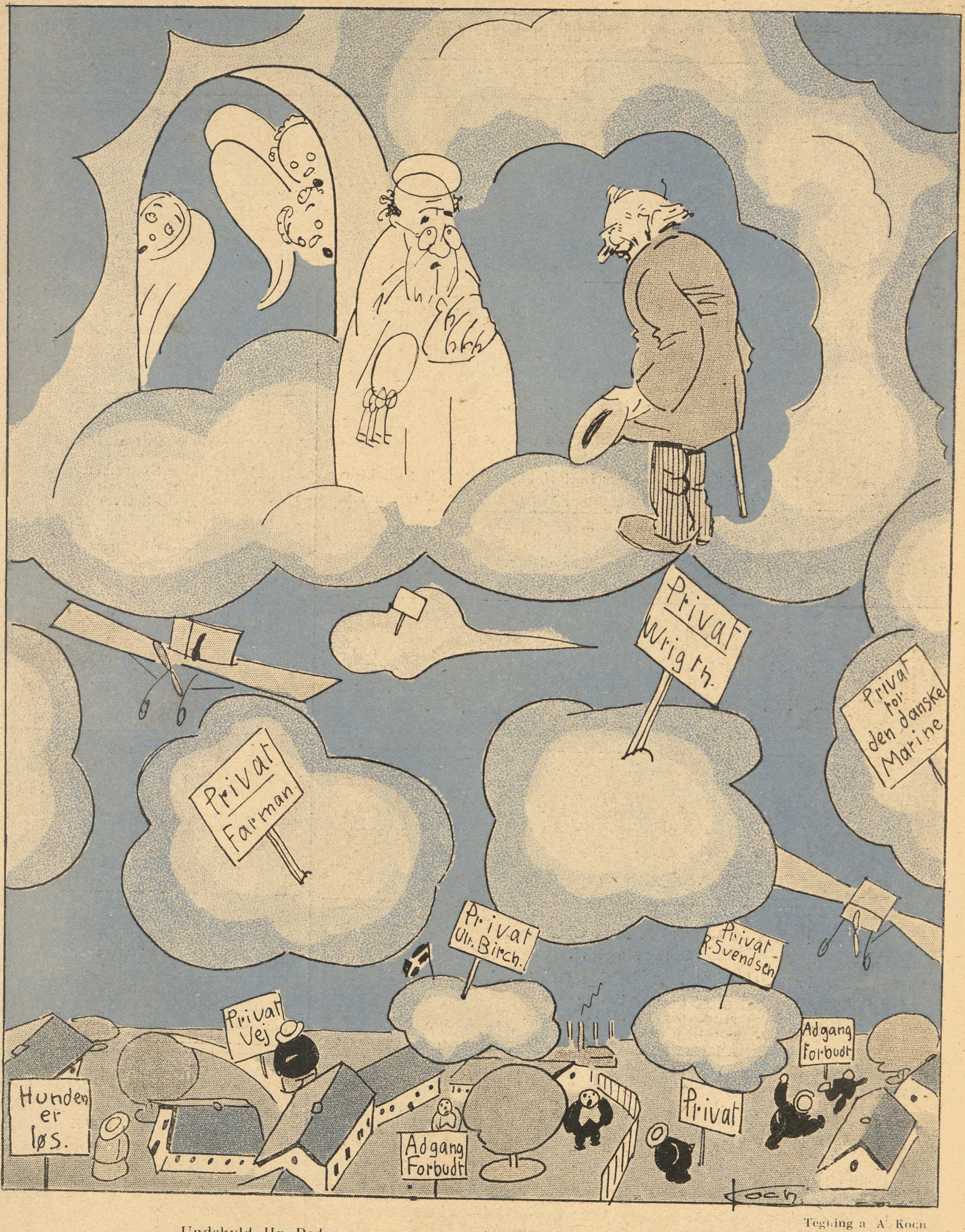

Tegning af A. Koch

— Undskyld Hr. Peder, maa man være her? For siden Menneskene er begyndt at tage ogsaa Luften i Besiddelse, er der ikke til at være for os ejendomsløse!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 33. Torsdag, den 14. August 1913

Tegning af BRUNO KNUDSEN.

Herren: Har Damerne ikke set mig før?
Damerne: Sandsynligvis — vi har nemlig været Sygeplejersker paa en Idiotanstalt!

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

═ Største Nytegning i Norden. ═

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

PIANOER
i Leje 4-6-8-10 Kr. mdl.
Ved senere Køb godtgøres den betalte Leje.

HARMONIUMS
3-4-6-8-10 Kr. mdl.
Ogsaa for Udenbyesboende!

Frederiksborggade 36, Kbh.
Egne Piano- og Orgelfabriker i København og Aarhus.

Winther

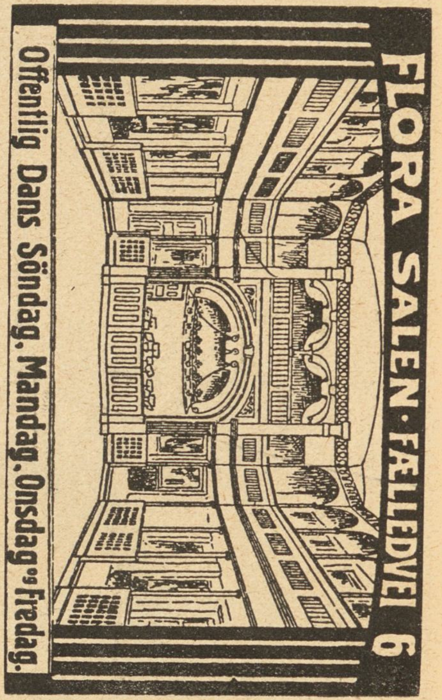

Tivoli.

Sommersæson fra 7. Maj til 14. September 1913.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkestret og Promenadeorkestret. Hver Uge: Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.

Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

TIVOLIS
Salonkeglebane

anbefales. **Hyggelige Lysthuse for Familier og Selskaber.**

Proper og billig Servering.

Indgang fra Tivoligade.

P. SVENDSEN

Møbelfabr. Aktiv. Aaboulevard 3. Gl. Ladegaard, Hj. af Vodrofvej ||| **Prima Varer 10 Aars Garanti** **Lille Udbetaling.**

En Travvise.

Det var sig unge Hansen
og Frøken Ebberup,
(i Paranthes bemærket
er hun en rigtig Knob!)
De vilde tage Tjansen
forleden Dag ved Trav —
men Lykken er saa svigefuld,
som Skum paa salten Hav!

Først holdt de nok paa »Dwina«;
(hun holdt paa dens Jockey.)
Een Daler gik straks fløjten,
den næste samme Vej.
Thi »Dwina« er en russisk Flod,
hvis Bølger hader Trav —
og Lykken er saa svigefuld,
som Skum paa salten Hav.

Den næste Gang i Løbet
de sammen holdt paa »Bob«,
— men Haabet brast i Svøbet,
for den slog i Galop,
og vist har det sin Charme,
men det er ikke Trav.
Ak, Lykken er saa svigefuld,
som Skum paa salten Hav!

Naa, Lykken kunde fanges
maaske ved Hest »paa Plads«.
Jockeyen i sin Sulky
sad som — en Dreng paa Dass.
Og skønt de skreg og raabte,
den løb i usselt Trav. —
Næ, Lykken er saa svigefuld,
som Skum paa salten Hav!

Den sidste Gang de voved,
Forsøget gjaldt en »Stald«,
— og dermed brast saa Haabet
om Vinding med et Knald!
De tumled over Pladsen,
som Skum paa oprørt Hav —
Og Skældsord gallopered,
mens Eder løb i Trav!

Her slutter min Beretning.
De tabte hver en Slump.
Tilbagetoget skete
i sære, korte Jump.
Snart var det ren og skær Galop,
men aldrig ærligt Trav!
Thi Lykken er saa svigefuld,
som Skum paa salten Hav!

Bob.

Gravskrift.

Han var Digter af Guds Naade, og fra Morgen til Nat
skrev han Hymner til den underfulde Jord,
og om alting ej var lige godt, saa hændte det dog, at
der var mangt et lille Guldkorn i hans Ord. . . .

Dog saa traf det sig mærkværdigvis, man fandt ham død en Dag. . . .
Der var ingen Præst og Arvinger, der græd . . . .
men hans Skrædder var den eneste, der trofast fulgte bag
ved hans Kiste til det sidste Hvilested. . . .

Carl Nutzhorn-Kjersmeier.

— Igen i Aftes saa jeg i Teatret et af disse løgnagtige Stykker om en Ægtemand, der er under Tøflen. Jeg havde den største Lyst til at tage min Portnøgle op og pibe.

— Hvorfor gjorde De det saa ikke?

— Nej, min Kone havde den.

Ved Garderoben.

A.: Du maa virkelig aflevere den Hat.

Fru A.: Jamen, saa kommer min Frisure i Uorden.

A. (ondskabsfuldt): Kan Du ikke aflevere baade Hat og Frisure?

I Tvivl.

Fruen: Lægen siger, at jeg trænger til Forandring. Skal jeg nu skifte Lejlighed, Tjenestefolk eller Veninder, Hunde eller . . . Gud ved om jeg ikke skulde flytte sammen med min første Mand igen?

A.: Sig mig: hvad maa en Mand være for at blive begravet med militær Honnør?

B.: Selvfølgelig Soldat.

A.: Næh — han maa da først være *død.*

Sommerrevy-Figurer. XI. (sidste.)

Tegning af V. Afzelius.

Musikdirektør Ishøj.

Kril og Krøl i Sommerferien V.

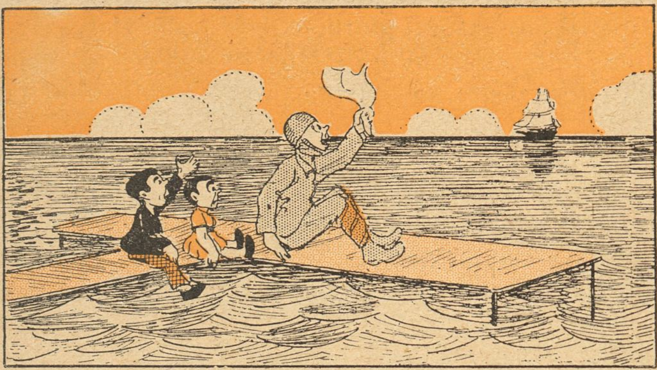

33. Kril og Krøl og Flyveren har nu sagt Farvel til Bambusserne, og her ser I dem dumpe i Havet — af Mangel paa Benzin. De signaliserer »Hjælp« til en stolt Fregat.

34. Men ulykkeligvis falder de mellem Sørøvere, som ikke føler sig imponerede af Kril og Krøl og den vildfløjne Flyver.

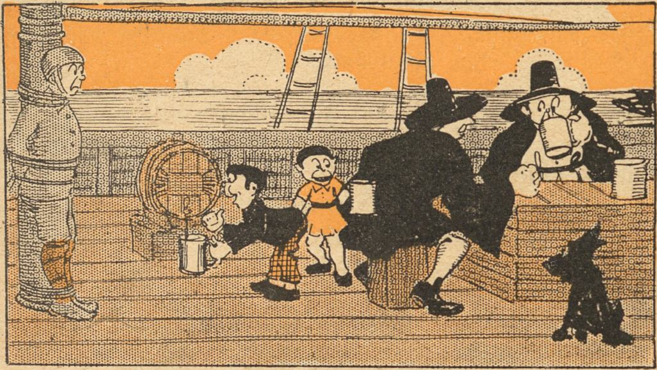

35. Aviatikeren bliver bunden til Stormasten og skal skydes, men Kril og Krøl røgter deres Hverv som Opvartere paa en meget energisk Maade.

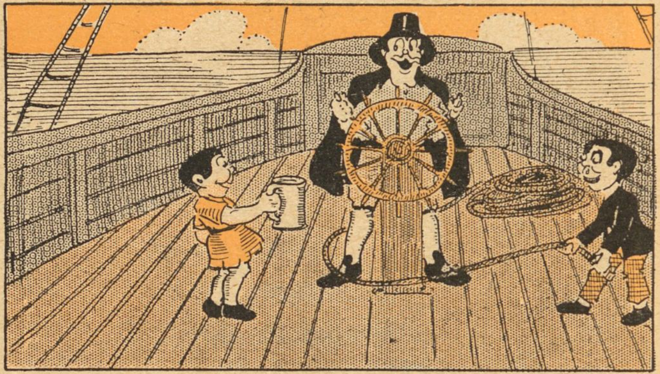

36. Selv Rorgængeren kan ikke modstaa Krils fyldte Krus, og den snedige Krøl spinder Sørøveren en ordentlig »Ende«.

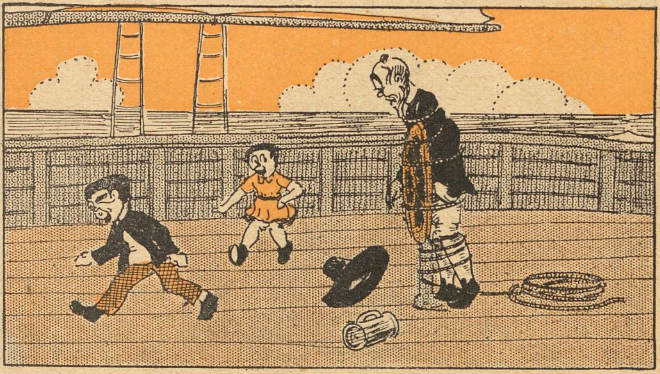

37. Da Rorsmanden er gjort tilstrækkelig »mør«, iler de to Æventyrere hen til deres Flyver

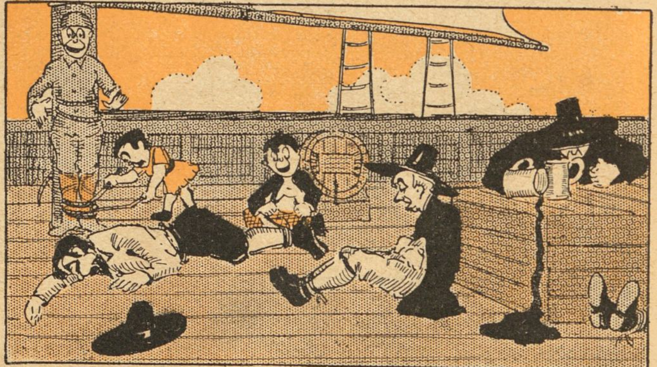

38. og løser hans Baand, uden at de drukne Røvere kan hindre det.

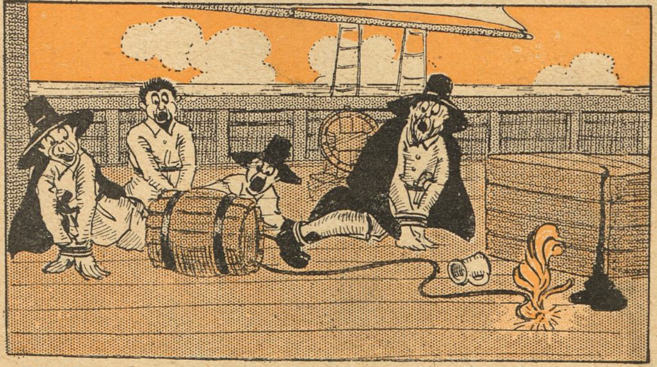

39. Derefter anbringer Drengene Sørøverskibets store Krudttønde paa Dækket, sætter en lang Lunte til og flygter i Skibets Baad, medbringende Skibshunden.

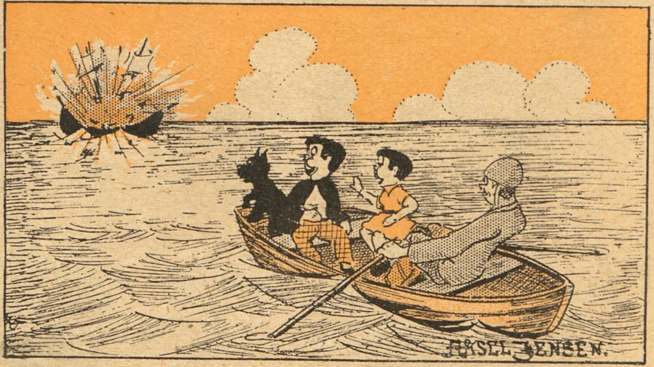

40. Med et mægtig Brag ryger Sørøvernes Skude i Luften — og Kril og Krøl befinder sig nu i aaben Baad paa aabent Hav!

(Fortsættes).

C. B. Møller & Co.s Cigaretter

Hævet over enhver Konkurrence:
Rose No. 101.......15 Stk. 10 Øre
Zouav a la Algier .15 » 10 »
Monaco med Kork 10 » 10 »
etc.

MORDET I LA JONCHERE

Kriminalroman.

(Illustreret af Chr. Bogø.)

Tabaret, der var optaget af, at give Samtalen den Vending han ønskede, bemærkede ikke, at Noel fór let sammen. »Naturligvis. Men hun forsøgte at lyve; hun prøvede paa at lægge den paagældende Korrespondance ud paa en anden Maade.«

Noel gav sig til at ordne Brevene og laasede dem saa atter ned i Skrivebordet Tabarets Tyveri opdagede han ikke. »Jeg forstaar jo nok det Hele,« fortsatte han. »Ved Tanken om, at hendes tilbedte Søn kunde blive tvungen til at gengive mig min Ret, bristede hendes Hjerte. Og jeg som troede hun holdt af mig!«

»Hun har sikkert underrettet Deres Far,« forfulgte den Gamle sin Tankegang.«

»Herr Commarin har været borte fra Paris den sidste Maaned, man venter ham først hjem i Slutningen af Ugen. Et Brev har saaledes næppe kunnet naa ham.«

»Hvorfra ved De, at Herr Commarin er fraværende?«

»Jeg har opsøgt ham, for at tale med ham.«

»De?«

»Ja, jeg. Tror De maaske, at jeg rolig vil lade mig bestjæle? — Det kostede mig Kamp, inden jeg tog den Beslutning. Jeg gruede for en Skandale. Jeg grundede saa over et Middel til at komme til min Ret, uden for stort Postyr.«

»Fandt De det?«

»Hør videre. En Morgen, efter en af de frygteligste Nætter jeg i mit Liv har tilbragt, sagde jeg til mig selv, at der maatte en Ende paa denne Tilstand, Resolut lod jeg mig køre hen til Commarins Palads. Der blev jeg modtaget af en Tjener, der meddelte mig, at Herr Commarin var rejst og at kun den unge Herre var hjemme.

Det krydsede min Plan; dog da jeg nu éngang var der, besluttede jeg, at se den unge Herr Albert. Jeg blev ført gennem en prægtig Forhal, ad en Marmortrappe op til Alberts Venteværelse. Dér blev jeg forhørt om mit Ærinde af en ny Tjener, hvorefter jeg endelig stedtes til Audiens. Jeg maa tilstaa, at den unge Mand gjorde det bedste Indtryk paa mig. Han er omtrent paa min Størrelse, har mørkebrunt Haar og vilde ikke være mig ulig, om han ikke bar Fuldskæg. Hans Ansigtstræk var ædle og hans Holdning rank. Kort sagt: det Navn, der ikke tilkom ham, bar han med Værdighed.

»De undrer Dem over, min Herre,« sagde jeg nu til ham, »at jeg, som er Dem fuldstændig fremmed, saa indtrængende ønsker at tale med Dem. Men jeg kunde ikke henvende mig til nogen anden i det triste Ærinde, som jeg straks skal fremsætte for Dem. Deres Navn staar nemlig paa Spil.«

Han syntes ikke at skænke mine Ord Tiltro. Bad mig vente med at fortsætte Samtalen til en anden Dag, da han netop ved denne Tid plejede at besøge sin Forlovede Frøken d' Arlange. Men da jeg var bange for, at han skulde undslippe mig, trak jeg rask Brevene frem og overrakte ham ét. Næppe havde han genkendt sin Fa'rs Haandskrift, før han blev tammere. Han skrev i en Hast et Par Ord til sin Kæreste og bad mig saa følge ham ind i Biblioteksværelset.«

»Blev han forvirret ved Synet af Brevet?« afbrød Tabaret den unge Advokat.

»Ikke det mindste. Efter at han han havde lukket Døren til Biblioteksværelset og bedt mig tage Plads, anmodede han mig om at forklare Hensigten med mit Besøg.

»Min Herre,« begyndte jeg, »hør mig i Ro, og lad Dem fremfor alt ikke henrive til nogen ubesindig Handling — det vilde være til ingen Nytte.«

Den unge Commarin blev mere og mere forbavset; tilsidst sagde han: »Tal kun, jeg skal taalmodig høre Dem tilende.«

Jeg rejste mig saa, traadte hen til ham og sagde stille: »Min Herre, De er ikke Herr Commarins legitime Søn. Disse Breve her vil bevise det. Den uægte Søn lever og sender mig til Dem.«

Medens jeg talte, havde jeg set fast paa ham, og jeg bemærkede nu, at et Vredeslyn fór over hans Ansigt. Et Øjeblik troede jeg, at han vilde fare mig i Struben; men han tog sig sammen. »Jeg vil gerne læse Brevene,« sagde han kort. Og jeg gav ham dem.«

»Hvis han nu havde tilintetgjort dem!« udbrød Tabaret.

Advokaten støttede sig tungt til Tabarets Skulder og sagde med dump Stemme: »Jeg var der jo. Stol paa, at der ingen Fare var for Haanden.«

»Han havde dræbt ham,« hviskede Tabaret.

Noel fortsatte uforstyrret sin Beretning.

»Herr Commarin jun. satte sig med Brevene ved et lille Bord, jeg stillede mig ved Kaminen, i hvilken der brændte en klar Ild. Jeg iagttog nøje enhver af hans Bevægelser, ikke den ringeste Forandring i hans Ansigt undgik mig.

Aldrig før i mit Liv har jeg set noget saa forfærdeligt, som den Rædsel, der pludselig afmalede sig i hans Træk. For hvert Minut, der gik, blev han blegere og blegere; han tog sit Lommetørklæde frem og førte det Gang paa Gang til Munden. Hans Læber var tilsidst ligesaa hvide, som Klædet. Store Sveddraaber perlede paa hans Pande, og hans Øjne blev livløse og stirrende. Men der kom intet Ord, intet Suk, ingen Stønnen over hans Læber. Et Øjeblik overvældedes jeg af en saadan Medlidenhed, at jeg var nær ved at rive Brevene fra ham, kaste dem paa Ilden og raabe til ham: Glem, hvad Du har læst. Lad alt blive ved det gamle, Du er min Bror, og jeg holder for meget af Dig, til at forvolde Dig en saadan Smerte.«

Tabaret greb Noels Haand og trykkede den hjerteligt.

»At jeg virkelig ikke brændte disse Breve, kan jeg takke min Omtanke for: den unge Mand vilde næppe anerkende mig som sin Bro'r uden disse Beviser.«

»Højst sandsynligt.«

»Jeg lod ham altsaa læse dem alle. Da han var færdig rejste han sig og sagde: »De har Ret, min Herre; hvis min Fa'r virkelig har skrevet Brevene, saa er jeg ikke Fru Commarins Søn. Imidlertid er alt dette jo kun Formodninger. Har De ingen virkelige Beviser?

Paa Indvendinger af den Art var jeg ikke forberedt. »Beviser kan Germain levere,« sagde jeg tøvende.

»Germain er død for flere Aar siden,« var hans Svar.

Saa nævnede jeg Ammen, Claudine Lerouge, og tilføjede, at hun boede i La Jonchere.«

»Hvad svarede han paa det?«

»Først tav han og syntes at overveje. Saa slog han sig

for Panden og sagde: Hende husker jeg. Jeg har besøgt hende tre Gange sammen med Far, og hver Gang gav han hende i min Nærværelse en betydelig Pengesum. — Der har De jo et Bevis, bemærkede jeg. Han gik nervøst op og ned ad Gulvet, standsede saa atter foran mig og sagde: De kender altsaa min Fa'rs legitime Søn? Jeg sænkede Hovedet og svarede stille: Det er mig selv. Det tænkte jeg mig, sagde han. Saa greb han min Haand og udbrød: Min Broder, jeg tilgiver Dem.«

»Det kunde han rolig have overladt Dem at sige,« mente Tabaret.

»Naa ja, som Sagerne stod, var han jo egenlig mere at beklage end jeg. At styrte ned fra en saadan Højde. — Efter en Pavse spurgte jeg ham, hvad han nu havde i Sinde. Han svarede: Om otte Dage kommer min Far tilbage. Jeg vil saa fordre en Forklaring af ham. Den Frist maa De give mig. Jeg lover Dem, at De skal komme til Deres Ret. Men nu beder jeg Dem forlade mig. De forstaar, at denne Afsløring har truffet mig som et Tordenslag. Paa et Sekund har jeg mistet alt, mit Navn, min selskabelige Stilling, min Formue og højst sandsynligt tillige min tilkommende Hustru, der er mig mere dyrebar end mit Liv. — Ganske vist, som Erstatning vil jeg genfinde en Moder — vi maa saa gensidig trøste hinanden. — Selvfølgelig viste jeg ham ikke Herr Commarins sidste Brev. For det Slag idetmindste vilde jeg spare ham.«

»Og hvad nu?«

»Jeg afventer min Fa'rs Ankomst. Alt afhænger af ham. Imorgen vil jeg ansøge Kriminalretten om, at Ensen Lerouges Papirer nøje maa blive prøvede. Findes visse Breve er jeg frelst.«

»Det er en drøj Tid for Dem.«

»Forfærdelig. Dertil kommer Pengesorger.«

»Pengesorger?« De, som lever saa tilbagetrukket?«

Aldrig i mit Liv har jeg set noget saa forfærdeligt som den Rædsel, der pludselig afmalede sig i hans Træk.

»Jeg har paadraget mig Forpligtelser. Jeg vilde ikke røre ved Fru Gerdys Formue, under disse Forhold.«

»Jeg forstaar Dem. Vil De gøre mig en Tjeneste?«

»Gerne.«

I mit Skrivebord ligger 15000 Francs, der ligefrem er mig i Vejen. Dem henter jeg nu til Dem.«

Den gamle Herre løb saa hurtig han kunde, ned i sin Lejlighed, og kom lidt efter tilbage med Pengene.

Noel vægrede sig men den Gamle lod ham ikke komme til Orde og tog Afsked.

Noel gik atter ind i sit Arbeidsværelse, hvor han lyttede efter om alt var roligt hos Fru Gerdy. Da han intet hørte, tog han Hat og Stok og steg sagte ned ad Trapperne.

FEMTE KAPITEL.

Til Fru Gerdys Lejlighed hørte ogsaa et Rum i Stueetagen, der tjente til Opbevaringssted for Brændsel o. l. Herfra førte en Dør direkte ud til Gaden. Denne Dør havde tidligere været ubenyttet; men for et Par Aar tilbage havde Noel ladet Laasen istandgøre, og fra den Tid forlod han altid Huset ad den Vej, naar han ikke vilde ses af Husbeboerne.

Ogsaa nu gik han gennem denne Dør ud paa Gaden. Her tøvede han, som var han ikke klar over, hvad Vej han skulde slaa ind paa. Saa gik han langsomt i Retning af Saint Lazare Banegaarden, til en Vogn kom forbi, i hvilken han sprang ind.

»Rue Faubourg Montmatre, Hjørnet af Rue de Provence. Men hurtigt!« raabte han til Kusken.

Paa det betegnede Sted forlod Noel Vognen og ventede til den var ude af Syne. Saa gik han ned ad Rue de Provence, standsede udenfor et af de fornemste Huse og ringede paa.

Døren blev straks aabnet. Da Noel gik forbi Portneren, hilste denne med ærbødig Fortrolighed.

Naaet op paa anden Sal, aabnede Noel en Dør, som var han hjemme her.

En nydelig Kammerpige kom ham imøde.

»Er Fruen hjemme?« spurgte han.

»Ja, Herre, og hun er meget vred paa Dem. Allerede tidligt imorges vilde hun sende Bud til Dem. Og lige nu vilde hun selv gaa. Jeg havde et forfærdeligt Mas med at forhindre, at hun handlede mod Deres udtrykkelige Ordre.«

»Det er godt,« sagde Advokaten.

»Fruen er inde i Rygeværelset. Jeg skal netop bringe hende Te. Vil Herren have Te med?«

»Ja, bring mig en Kop Te.«

Noel gik rask gennem det vidunderligt indrettede Spiseværelse og den med Rokokomøbler udstyrede Salon og traadte ind i Rygeværelset. Det var et højt, stort Rum, indrettet i kinesisk Stil. Væggene var behængte med Silkedrapperier, og opfyldte af Malerier forestillende kinesiske Folketyper. Fantastiske Fugle hængte under Loftet, der var afmalet som en klar, blaa Himmel. Og paa Gulvet bredte sig et kostbart Tæppe, dekoreret med Blomster og Frugter.

Da Noel traadte ind, laa en ung Kvinde, indhyllet i Silketæpper paa Divanen og røg en Cigaret. Hun var lille, men af sjælden Fuldkommenhed hvad Formerne angik. Vidunderlige var de zarte Hænder med de sirligt hvælvede rosenrøde Negle. Hendes Ansigt kunde næppe kaldes smukt; Panden var lidt for høj, og Munden med de paafaldende friske Læber for stor.

Yderligere gav de kulsorte, meget tætte Øjenbryn Trækkene et noget haardt Udtryk. Men det var ikke destomindre et af de Fysiognomier, man ikke let glemmer.

Hun rettede sig halvt op, da Noel viste sig.

»Kommer du endelig,« sagde hun let fornærmet.

Den tropiske Hede i Stuen tog Vejret fra Noel. »Her er vanvittig varmt. Man kvæles jo,« sagde han.

(Fortsættes.)

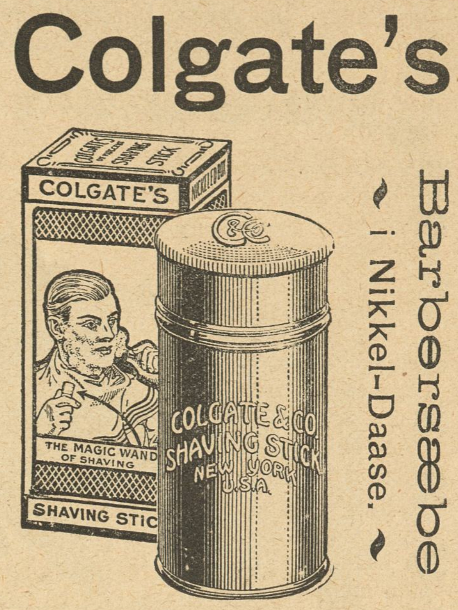

Skuepladsens Løver. VII.

Karl Mantzius. Tegning af Hp. Hansen.

Hvad skal man vel om hannem mene?
. . . Der *var* vel nok et lille »Notabene«?
Nu gaar han stum og stolt og ene
— Direkte over til den stumme Scene.

Admiral Ole Olsen.

Mel.: Vort Fødeland.

Vort Fødeland var altid rigt
Paa raske Orlogshelte,
Som ansaa »Filmen« for en Pligt
Og skalv ej naar det »gældte«.
Som Ivar Hvitfeld, Tordenskjold,
De gik i bedste Skole.
Men en er kendt paa Bølgen kold
— — —
Hr. Admiralen »Ole«.

Saa haard en Kamp der monne staa,
Statisterne var mange.
Man paa Kommandobroen saa
Hr. *Ole Olsen* prange.
Og aldrig han forglemmes skal,
Han stod paa sikre Fødder,
I Røg og Damp og Kuglers Knald,
Med Baadsmand »*Christjan Schrøder*«.

Men som vor Olsen mandigst slog
Og Filmeordre sendte,
Paa »*Tietgens*« Dæk han modig sto',
Og sin Cigar antændte.
»Dø skal vi, men vi hævnes maa«!
Det lød fra alle Kanter,
»I Døden hver en Gut skal gaa«,
Med *Føns* og *P-silander*.

Og Folket sprang fra Borde ned
Fra Dæk og »Takkelasjer«,
Fru *Clara With* sprang ogsaa med,
Og Folk med mindre Gager.
Fra »Kullas« Top de Svenske saa,
I Kattegat hin Flaade,
Hvorhen den Sømagt skulde gaa?
Det var for dem en Gaade.

Ved Toldbod'n steg Hr. »O« i Land,
Hans Haar de var nu hvide,
Til Admiral nu døbtes han
(Det maa vor Læs're vide),
Og aldrig uddør Olsens Ros
Og Gutternes, de tause,
Hr. Olsen er en gæv Matros.
— — —
— — —
Fem Minutters Pause!

Robert Bly.

EUROPAS SMILEBAAND

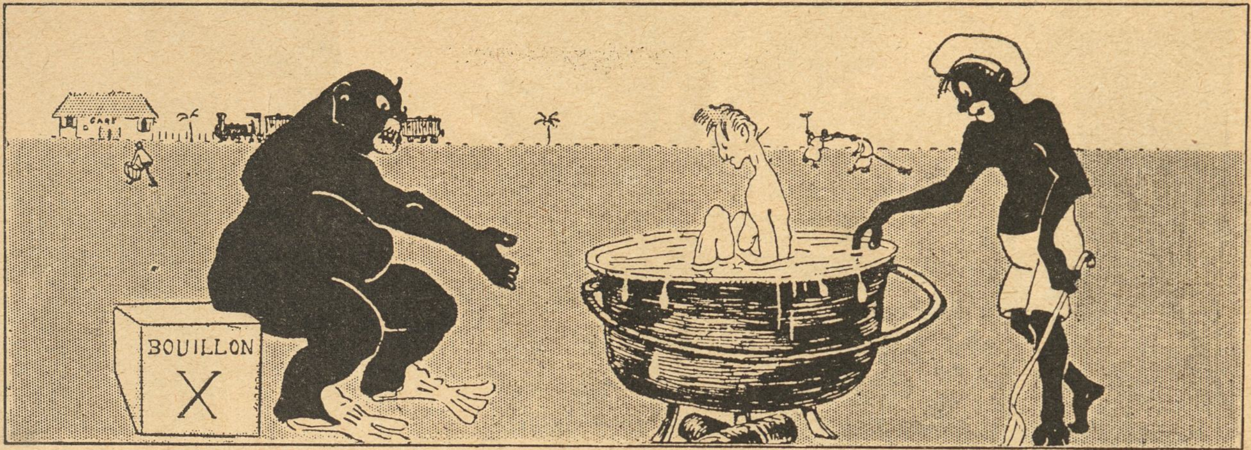

— Du tager altfor megen Suppe til saa lidt Kød. (»Le Rire«.)

Karlsson hade varit full och raglat (er faldet) på gatan. Borgmästaren förhör;: — Var Karlsson full?
Karlsson: — De har ja ingen aning om — — —
Betjenten upplyser att Karlsson varit så full, att han gått och raglat mycket.
Karlsson: — Gått och raglat — har man inte läst så ofta om att personer varit sjuka och då raglat — och fallit ner döda —. Jag tycker, att när polisen så, att jag raglade, skulle han ha kommit och frågat vänligt: — *Hur ä de mä Karlsson?* (»Søndags-Nisse«.)

Men fröken Ella, betänk Er ännu en gång innan Ni afslår mitt frieri. Tänk på, fröken Ella, att jag är lifförsäkrad för 300,000 kr. och har en långt framskriden lefverkräfta. (Leverkræft.) (»Kurre«.)

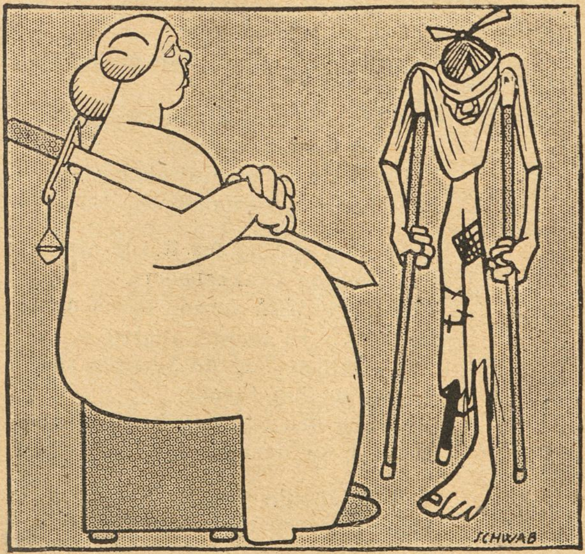

Den sittande damen. Men min snälla vän så Ni ser ut, vad har ni för er? — —
Den halta. Jag är Rättvisan. (Retfærdigheden.)
— Rättvisan?! Det är ju *jag!*
— Jovisst, men se *jag* är anställd (ansat) i krigsrätten! (»Søndags-Nisse«.)

Fruen til Tiggeren: Naa, passede noget af det Tøj, De fik forleden, til Deres Børn?
Tiggeren: Udmærket! Jeg lod straks mine Børn fotografere med Tøjet paa — og her ser Fruen Billedet (»Fliegende Blätter«.)

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Rød Indmad

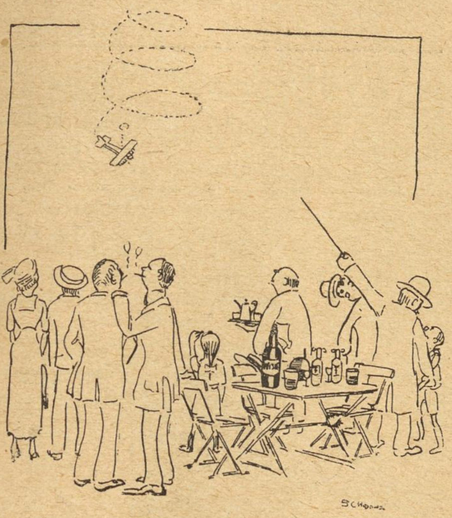

Jeg tror, at *Chevillard* har faaet Øje paa Whisky-Flasken.

— Hvorfor tror Du det?

— Jo, for han gaar jo ned som en Proptrækker!

Oh Ægtemænd, det bli'r en Svir for
Alle,
nu mærker I først til Lykken,
naar den nye Mode forlanger, at
»*Malle*«
ej mere skal *hægtes* i Ryggen.

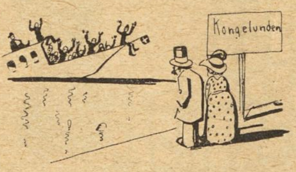

²⁹/₇. Sikken en Ballade med disse Rejser til Kongelunden. Der var flere Par, som slet ikke kunde komme hjem, og adskillige blev baade forlovede og gifte derude.

— Det var da morsomt, at Brylluppet kom til at staa i Kongelunden —!

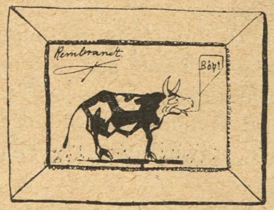

³⁰/₇. Saa, nu har *Karl Madsen* igen opdaget en *Rembrandt* og denne Gang en Ko. Hvor mon han har fundet den?

— Paa Dyrskuet, naturligvis.

Naa, Tak, nu filmer ogsaa *Herold!* Hvad skal Enden dog blive?

— Vel sagtens den, at *Kassander* gaar til Operaen.

²/₈. »*Scala*« er bleven saa elegant.
Som Teater i Højden det *naar* op,
og selv om Varmebølge vi har,
gør i Glæden den slet ingen »Skaar op«.

⁴/₈. Nu er *Helge Rode* bleven mystisk og har holdt en gudelig Tale oppe i Sverige. Bare han vilde holde den Tale en Gang til.

— Ja, og i »*Bernina*«.

Et *Spareur* er det nyeste Nyt,
I »*Optrækkeri*« ej det stikker.
Det kan staa paa Komoden saa uforknyt,
Mens vi stadig hører det »*tigger*«.

Er der nogen, der ved, hvorfor Vandhønerne ikke lægger Æg om Vinteren?

— Fordi Vandhanerne er frosne!

Moderen til sin Søn, der er bulgarsk Soldat: — Har Du slet ingen Heltegerninger udøvet i Krigen?

— Jo, en Dag huggede jeg begge Ben af en serbisk Officer,

— Benene? Hvorfor ikke Hovedet?

— Næ, for — for *det* var hugget af i Forvejen!

Malke Skuespillerne,
den Tanke er ikke skidt.
Malke dem for 10 Procent,
bli'r højt for »*Yver*« Schmidt!

I Følge et Telegram fra Bukarest skete der i Søndags en frygtelig Begivenhed, da Kongen og Dronningen af Rumænien passerede det Hotel, hvor »Times« Korrespondent boede.

Da Korrespondenten lænede sig ud ad Vinduet, blev han skudt i Karmen.

— Et senere Telegram oplyste, at det var i Rumæniens Dronning, Carmen, han blev skudt!

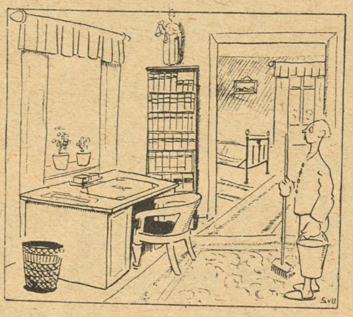

⁶/₈. Ja, saadan kunde man have haft det, hvis man havde stjaalet en 3—4 Millioner og ikke et Par gamle Støvler. Men nu faar Fængselsdirektøren travlt med at stemple Meddelelsen om den høje Fange som falsk.

— Hm, skal vi lade være med at tale om falske Stempler?

Jens Væver har opfundet »Snurrevod«,
det Hjerne og Snille kræver.
Det er lavet efter det bedste Mønster —
og »Mønster« er jo no'et for en Væver!

Harboørepræsten J. Chr. Berthelsen blev helt ellevild, da han saa Kongen, og i et Kvad priste han Kristian d. X. som —

— Som Kongernes Konge!

„Sana".
Export Mælk.
Export Fløde.
Piskefløde.
Bemærk Etiketten.
Faas hos enhver Købmand.
Steril og holdbar i ubegrænset Tid.
Dansk Fløde Export A/S., Odense.
Odense: Telefon Nr. 2052.
København: » Øbro 162.
» » Central 11050.

M. Thomsens Bogbinderi,
Aarhus, anbefales.
Telefon 2065.

Arbejdernes Forsamlingsbygning,
Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

LIND-HANSEN
ILLUSTRATIONS-ANSTALT
KØBMAGERGADE 67-69 : TELEFON BYEN 566 v.
CLICHEER·KATALOGER REKLAMER·TEGNINGER
ILLUSTRATIONER AF ENHVER ART.

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

en gros. Hoved-Depotet
„Français".
16, Lille Kongensgade 16.
Gummi-, Hygiejne-, Bandage- og Sygepleje-Lager.
en detail. Garanteret 1. Kl. Varer.
Forlang Prøver og Prisliste.

Forlov: elsesringe 14 & 18 Karat.
Th. Halgreens
Specialforretning.
Gothersgade 34, ligefor Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

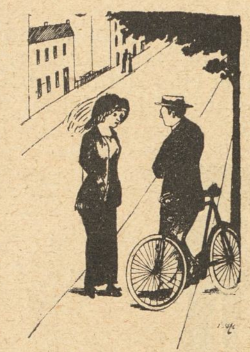

Hun: Jeg synes, De ser saa ærgerlig ud.
Han: Ja, jeg kom til at køre en af mine Kreditorer over i Gaar med mit Automobil.
Hun: Det kan De da nærmest være glad ved, saa slap De af med ham.
Han: Ja, men jeg havde desværre lige betalt ham!

Viggo Rasmussen, Odense. Her er Deres Tegning. Det er da en Trøst, at Automobilisten har slaaet sig paa Cyklen — den kan han næppe udrydde Resten af sine Kreditorer med!

Kaptajnen til Oppasseren, der tager Tallerkenen bort:
— En anden Gang maa De først spørge, om jeg ikke vil have mere.
Næste Gang spørger Oppasseren:
— Befaler Herr Kaptajnen mere Suppe?
— Ja Tak!
— Saa skal jeg melde, at der ikke er mere!

Misforstaaet.

Kunstneren: De maa endelig være varsom med dette Billede. Farverne er endnu ikke helt tørre.
Budet: Det gør saamænd ikke noget, Herr Maler, jeg har da kun mit gamle Tøj paa.

R. K., Jægersborggade. Her ser De Deres to Vittigheder, for hvilke De kan hente Honorar paa »Ravnens« Kontor.

Hans! Hans! elskelige Hans! — Saa dybt havde jeg sandeligen ikke troet Du var sunket!

Walter Poulsen. Vi skal Tid efter anden gøre Brug af nogle af Deres Bidrag, og begynder med ovenstaaende Tegning.

Forældreglæde.

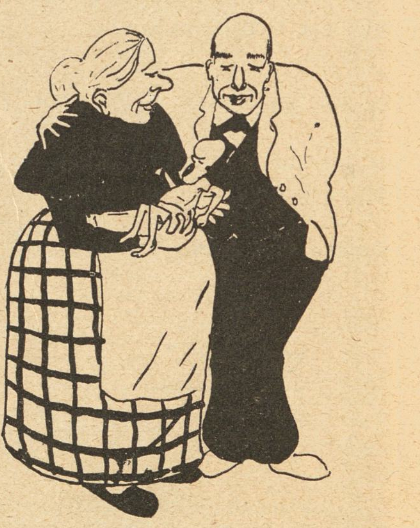

Otto P., Svendborg. Vi synes nu ikke, at Forældrene har nogen større Grund til at være glade over en saadan undervægtig Gut — men for ikke at gøre Skaar i *Deres* Faderglæde, sætter vi Ungen i »Ravnen«.

Alfred P., Ny Aaboulevard. Det er ikke lykkedes os at naa Bunden i den uhyre Masse Tegninger, De har sendt os, og er Enden ikke bedre end Begyndelsen, bliver Resultatet vist magert.

Elm, Randers. »Ravnen« er ikke uvillig til at lade Deres to smaa Tegninger træde frem for Offentlighedens Domstol — men De skal absolut ikke sende os flere i dette Kvartal!

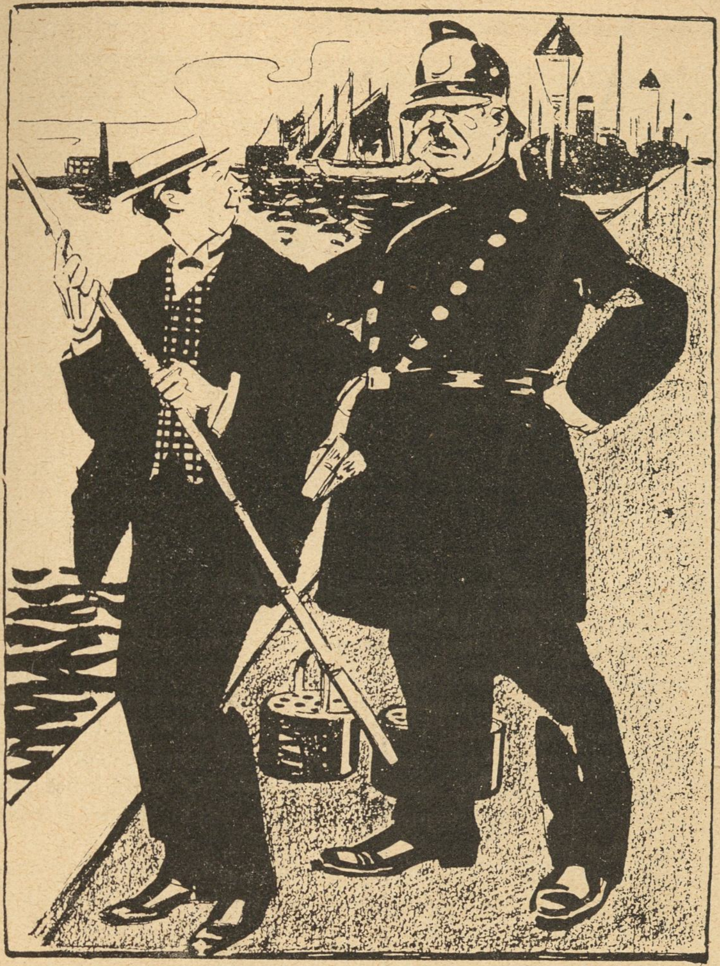

Tegning af Frederik Andersen.

Betjenten: Har De Tilladelse til at fiske her?
Manden: Ja, jeg har, men den er mundtlig.
Betjenten: Maa jeg se den?

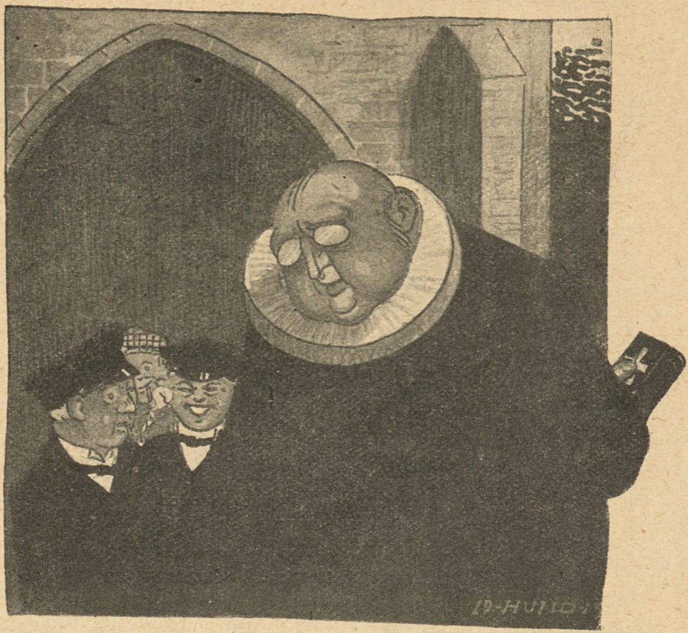

Tegning af Chr. Hviid.

Præsten: Men Peter dog, jeg hører, at Du har kysset en 16-aarig Pige. Hvor *kunde* Du dog det?
Peter: Jeg stod paa en Stol, Hr. Pastor!

Tegning af Chr. Hoff.

Kunden: Nu giver jeg 20 Øre for at blive barberet. Vil De paatage Dem at barbere kun den ene Side af mit Ansigt for 10 Øre?
Barberen: Ja, med Fornøjelse! Hvilken Side?
Kunden: Ydersiden!

Tegning af Harald Jordan.

Ved Visitationen har Nr. 315 ingen Kam.
Sergeanten: De har jo ingen Kam, 315.
Rekrutten: Jeg har helleringen Haar, Hr. Sergant!

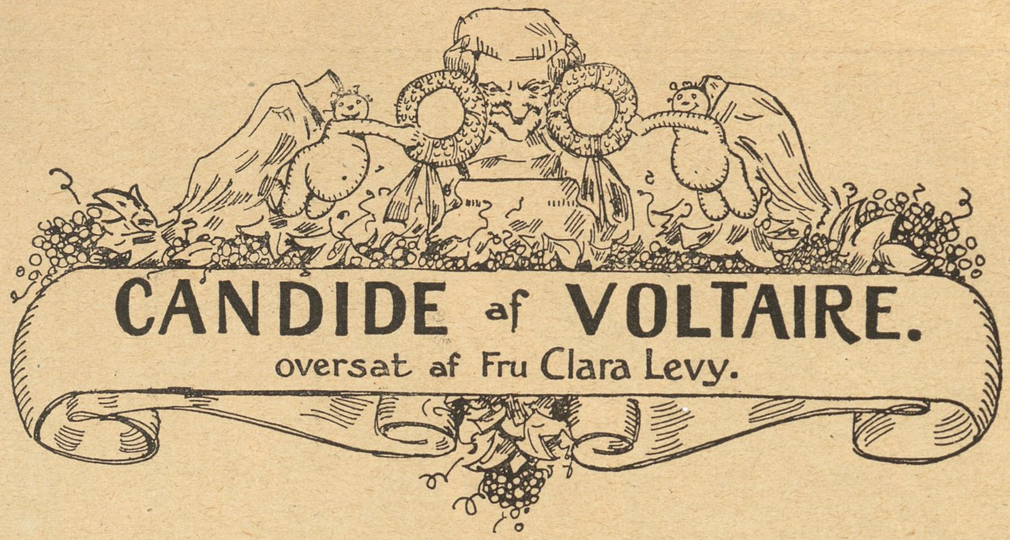

Den Smule, man har tjent hos den ene, bliver stjaalet af de andre. Retsbetjentene forlanger stadig flere og flere Penge, og den eneste Fremtid vi har at gaa i Møde er en græsselig Alderdom, et Hospital og en Rakkerkule. Og nu kan De nok slutte Dem til, at jeg er en af de ulykkeligste Skabninger, der kan gaa paa Jorden.«

Saaledes aabnede Paquette sit Hjerte for Candide. Martin, der havde været tilstede under Samtalen, sagde til ham:

»De ser, jeg har allerede halvt vundet Væddemaalet.«

Broder Giroflee var bleven i Spisesalen og sad og drak et Glas inden Middagen.

»Men de saa saa' glad og tilfreds ud, da jeg traf Dem,« sagde Candide til Paquette. »De sang og kærtegnede Theatineren paa en saa venlig og naturlig Maade, at jeg derfor troede, at De var lige saa lykkelig, som De nu siger, De er ulykkelig.«

»Ak, kære Herre,« sagde Paquette. »Det er en af de største Ulykker ved mit Haandværk. I Gaar blev jeg pryglet og plyndret af en Officer og nu maa jeg lade som jeg er rigtig fornøjet for at behage en Munk.«

Candide havde hørt nok. Han indrømmede, at Martin havde Ret.

De gik nu til Bords med Paquette og Theatineren; ved Bordet havde de det meget fornøjeligt og begyndte tilsidst at tale aabenhjertig med hverandre.

»Hr. Pater,« henvendte Candide sig til Munken, »Jeg synes at alle maa misunde Dem Deres Lod; Deres Ansigt straaler af Sundhed og Deres hele Væsen tyder paa, at De er lykkelig. De har den nydeligste Pige, som nok kan fordrive Deres ledige Timer og De lader til at være tilfreds med Deres Munkestand.«

»Aa, Gud give alle Theatinere laa paa Havsens Bund,« sagde Broder Giroflee. »Jeg har Hundrede Gange haft Lyst til at sætte Ild paa Klosteret og selv gaa hen og blive Tyrk. Da jeg var femten Aar gammel, tvang mine Forældre mig til at trække i denne fordømte Kjole for at de kunde efterlade den større Formue til min forbandede ældre Broder, hvem jeg ønsker al Herrens Straf Misundelse, Uenighed og Onskab hersker i Klosteret. Ganske vist har jeg holdt nogle slette Prædkener, som har indbragt mig nogle Skilling; Prioren har taget Halvdelen fra mig og det øvrige bruger jeg til at give ud paa Pigebørn. Men naar jeg om Aftenen kommer hjem i Klosteret, er jeg ved at knuse Hovedet mod Væggen i mit Sovekammer, og alle mine Medbrødre gaar det ikke et Haar bedre.«

Martin vendte sig om mod Candide og sagde med sin sædvanlige ligegyldige Mine:

»Naa, har jeg ikke vundet Væddemaalet helt og holdent.«

Candide gav Paquette to Tusind Pjastre og Broder Giroflee et Tusind.

»Men jeg indestaar for,« sagde han til Martin, »at med de Penge bliver de lykkelige.

»Det tror jeg ikke,« svarede han, »maaske gør De dem mere ulykkelige med deres Penge.«

»Naa, lad det nu gaa som det kan,« svarede Candide. »En Ting trøster mig i det mindste: jeg har faaet at se, at man ofte finder Mennesker igen, som man aldrig havde ventet at genfinde; lige saa godt som jeg har fundet min røde Vædder og Paquette, kan jeg ogsaa finde Frøken Kunigunde.«

»Jeg vil ønske,« svarede Martin, »at De en Gang maa blive lykkelig med hende; men jeg tvivler stærkt paa det.«

»De er meget haard!

»Jeg kender jo Livet,« svarede Martin.

»Men se engang de Gondolførere,« sagde Candide, »synger de da ikke fra Morgen til Aften?«

»Men De ser dem ikke i deres huslige Liv, med deres Koner og deres Rollinger,« sagde Martin. »Dogen har sine Sorger, Gondolførerne deres. Ganske vist er en Gondolførers Lod under alle Betingelser at foretrække for en Doges; men jeg tror dog, at Forskellen alligevel er saa ringe, at det ikke er Umagen værd at undersøge dem nærmere.«

FIREOGTYVENDE KAPITEL.

Hvorledes Candide og Martin en Aften kom til at spise sammen med seks Fremmede, og hvem de Fremmede var.

En Aften, da Candide vilde til at gaa til Bords sammen med Martin og de andre Gæster i Værtshuset, listede en Mand med kulsort Ansigt sig bagfra hen til ham, greb ham i Armen og hviskede: »Hold Dem rede til at rejse med os. Og glem det nu ikke.«

Han vendte sig nu om, og saa Cacambo. Kun Synet af Kunigunde kunde have glædet og forbavset ham mere. Han var ude af sig selv af Henrykkelse, han omfavnede og kyssede sin kære Ven.

»Kunigunde er her, er hun ikke? Hvor er hun? Bring mig hen til hende, for at jeg kan dø af Glæde i hendes Arme.«

»Kunigunde er ikke her,« svarede Cacambo, »hun er i Konstantinopel.«

»Store Gud, i Konstantinopel! Men det gør jo intet til Sagen, er hun end i Kina, vilde jeg ile derhen. Kom lad os rejse.«

»Vi rejser først, naar vi har spist,« svarede Cacambo. »Jeg kan ikke sige Dem mere nu. Jeg er Slave og min Herre venter paa mig. Jeg maa betjene ham ved Bordet. Lad Dem ikke mærke med noget. Spis og og hold Dem rede.«

(Fortsættes paa S. 334.)

Scenebillede af Hr. Ole Olsens næste Kæmpefilm. Med den lejede danske Flaade overrasker han en tidlig Morgen den tyske Østersøflaade, som han giver et glat Lag løst Krudt.

Tegning af Sv. Ulrich.

Ole (fra Kommandobroen paa »Olfert Fischer«): **Beruhen sie sich! Vi filmer!!**

Candide vidste ikke, om han var glad eller bedrøvet. Han var henrykt over at have genset sin tro Tjener, forfærdet over at se ham som Slave og opfyldt af Tanken om at gense sin Elskede. Dybt bevæget og forvirret satte han sig til Bords sammen med Martin, der ganske koldblodig hørte paa alle disse underlige Hændelser. Ved Bordet sad seks Fremmede, der var komne for at overvære Karnevalet i Venedig. Da Maaltidet næsten var endt, hviskede Cacambo til en af de Fremmede, der var hans Herre og som han hele Tiden havde skænket Vin for:

»Eders Majestæt kan tage afsted, naar det behager; Skibet ligger parat.«

Og derefter gik han ud.

De andre Gæster saa forbavset paa hinanden uden at mæle et Ord. Nu gik en anden Tjener hen til sin Herre og sagde til ham:

»Deres Majestæts Vogn venter i Padua, og Baaden ligger parat.«

Herren gav Tjeneren et Vink og han gik. Gæsterne saa endnu mere forundrede paa hinanden. Saa kom en tredie Tjener hen til en tredie Gæst og sagde: Følg mit Raad, Sire. Deres Majestæt skal ikke blive her længere; jeg skal hurtig gøre alt i Stand.« Og han gik straks sin Vej.

Candide og Martin var ikke et Øjeblik i Tvivl om, at det maatte være en Karnevalsspøg. En fjerde Tjener sagde til en fjerde Gæst: »Deres Majestæt kan tage afsted, naar det behager,« og gik som de andre. Den femte Tjener sagde det samme til den femte Herre. Men den sjette Tjener talte i en ganske anden Tone til den sjette Gæst, som sad ved Siden af Candide. Han sagde: Nu kan min Sandten hverken Deres Majestæt eller jeg faa Kredit mere, og baade De og jeg kan godt blive puttet i Hullet i Aften; nu vil jeg redde mit Skind, medens Tid er. Lev vel.«

Da alle Tjenerne var gaaet, sad de seks Fremmede, Candide og Martin længe uden at sige et Ord.

Men tilsidst brød Candide Tavsheden og sagde:

»Det var da en underlig Spøg, mine Herrer. Hvorfor er De allesammen Konger? Jeg kan forsikre, at hverken Martin eller jeg er Konger.«

Nu tog Cacambos Herre Ordet og sagde meget alvorligt paa Italiensk.

»For mit Vedkommende er det aldeles ingen Spøg; mit Navn er Achmed III; jeg har i mange Aar været Storsultan, jeg har stødt min Broder fra Tronen og hans Søn har stødt mig fra Tronen; alle mine Vezirer blev halshuggede og jeg selv maa tilbringe Resten af mine Dage i det gamle Serrail; min Brodersøn Storsultan Mahmud giver mig undertiden Lov til at rejse for mit Helbreds Skyld og nu er jeg kommen hertil Venedig for at overvære Carnevalet.

En ung Mand, som sad ved Siden af Achmet tog nu Ordet og sagde:

»Mit Navn er Ivan; Jeg har været Selvhersker over alle Russere; jeg blev stødt fra Tronen allerede da jeg laa i Vuggen. Mine Forældre blev sat under Laas og Lukke, og jeg selv voksede op i Fængsel; undertiden faar jeg Tilladelse til at rejse sammen med dem, der passer paa mig og nu er jeg kommen til Venedig for at overvære Carnevalet.«

Den tredie sagde: »Jeg er Karl-Edvard, Konge af England; min Fader har afstaaet mig sin Ret til Tronen; jeg har søgt at hævde den med væbnet Haand; ak, man har revet Hjertet ud af Brystet paa otte hundrede af mine Partifæller og slaaet dem om Kinderne med de blodige Indvolde. Jeg har været i Fængsel. Nu skal jeg til Rom for at besøge min Fader, der lige som jeg og min Bedstefader er bleven stødt fra Tronen. Og jeg er nu kommen her til Venedig for at overvære Carnevalet.«

Nu tog den fjerde Ordet og sagde: »Jeg er Polakkernes Konge. Krigsuheld har berøvet mig mine Arvelande; min Fader havde samme sørgelige Lod; jeg har givet mig Skæbnen i Vold, ligesom Sultan Achmet, Kejser Ivan og Kong Karl-Edvard, hvem Himlen skænke et langt Liv, og nu er jeg kommen for at overvære Carnevalet i Venedig.«

Den femte sagde: »Jeg er ogsaa Konge af Polen; jeg har to Gange mistet mit Rige; men Forsynet har skænket mig en anden Stat, hvor jeg har udrettet mere godt end alle Sarmaternes*) Konger tilsammen nogensinde har kunnet udrette ved Weichel-Flodens Bred. Jeg lægger ogsaa alt i Forsynets Haand. Og jeg er kommen til Venedig for at overvære Carnevalet.

Og nu var det den sjette Monarks Tur at tale.

»Jeg er nu ikke saa fornem en Herre som de andre; men jeg har dog været Konge saa godt som nogen anden. Jeg hedder Theodor. Jeg har været kaaret til Konge paa Korsika. Jeg er bleven kaldt Deres Majestæt, og nu bliver jeg næppe nok kaldt Herre; jeg har selv ladet slaa Mønt, og nu ejer jeg ikke en rød Øre. Jeg har haft to Ministre og nu har jeg næppe nok en Tjener; jeg har siddet paa en Trone og jeg har i London i Fængsel ligget paa Straa. Og jeg er bange for, at det vil gaa mig lige saadan her, skønt jeg ligesom Eders Majestæter er kommen til Venedig for at overvære Carnevalet.«

De fem andre Konger hørte med venlig Deltagelse paa ham. De gav hver især Kong Theodor tyve Zekiner til Klæder og Linned; Candide forærede ham en Diamant, der var to tusind Zekiner værd.

»Hvad kan det dog være for et Menneske, der har Raad til at give hundrede Gange saameget som vi og som gør det?« spurgte de fem Fyrster. »Er de ogsaa Konge?«

»Nej, høje Herrer og jeg føler heller ingen Lyst til at blive det.«

Netop som de var ved at rejse sig fra Bordet, ankom der til det samme Gæstgiveri fire Durchlauchtigheder, der ogsaa havde mistet deres Riger ved Krigens Ugunst og som kom for at tilbringe Resten af Carnevalstiden i Venedig; Candide lagde ikke en Gang Mærke til de nysankomne, al hans Hu stod kun til at opsøge den elskede Kunigunde i Konstantinopel.

FEM OG TYVENDE KAPITEL.

Candides Rejse til Konstantinopel.

Den tro Cacambo formaaede hurtig den tyrkiske Kaptajn, der skulde bringe Sultan Achmed til Konstantinopel, til at tage Candide og Martin med om Bord. Før de begav sig afsted, kastede de sig for hans stakkels Højheds Fødder. Paa Vejen til Skibet sagde Candide til Martin:

»Se, nu har vi spist til Aften sammen med seks afsatte Konger og en af disse seks Konger har jeg ovenikøbet givet Almisse. Maaske findes der mange andre Fyrster, som er endnu mere forfulgte af Skæbnen. Men jeg kan prise mig lykkelig. Jeg har kun mistet hundrede Væddere, og nu flyver jeg i min elskede Kunigundes Arme. Min kære Ven jeg maa endnu en Gang sige Dig, Pangloss havde Ret: alting er godt.«

»Jeg vilde ønske det,« svarede Martin.

»Men det Æventyr, vi har oplevet i Venedig,« sagde Candide, »er sandelig usandsynligt, har man nogensinde hørt eller set, at seks afsatte Konger spise til Aften sammen i en lille Kro.«

»Det er ikke mere underligt end alt det andet, vi har oplevet,« sagde Martin. »Det er ganske almindeligt, at Konger bliver afsatte. Og hvad den Ære at have spist til Aften med dem angaar, saa er det noget, som der saamænd ikke er Grund til at skænke en Tanke. Er det ikke ligegyldigt, hvem man spiser sammen med, naar blot Maden er god?«

*) Sarmater kaldtes Polakkerne undertiden.

(Fortsættes.)

Mælkeriet Enigheden.

Aarsagen til Omsætningens Stigning er Varernes Kvalitet.

Vore 52 Vogne kører overalt.

Telefoner 2146 & 6270.

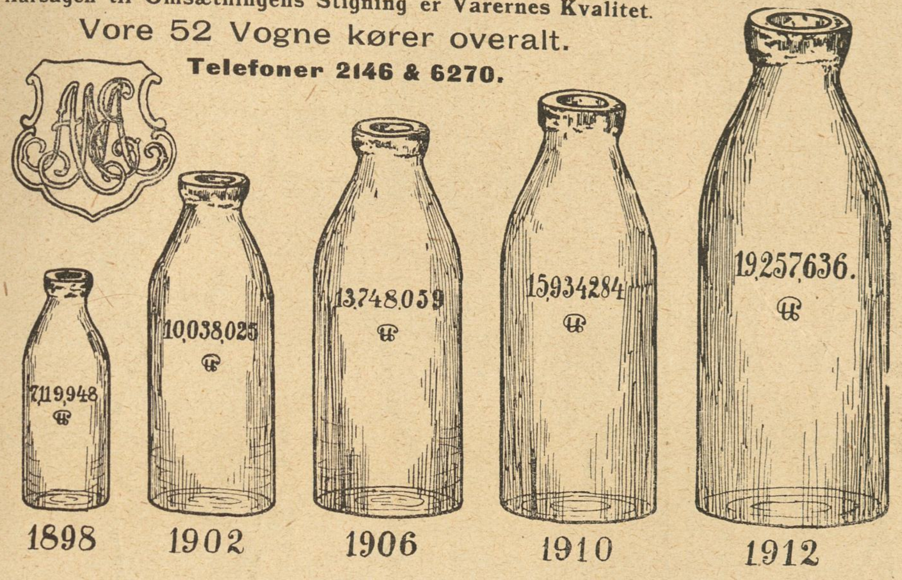

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)

Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.

LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.

Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Har De Tandpine,
brug da altid
Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter.
Advarsel mod Efterligninger.
Indregist. **9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.**

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Tlf. 10392.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113

Glem ikke at se til Dyrene!

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faas overalt à 25 Øre

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

HYGI **Sygeplejeartikler** HYGI
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

Cirkus Beketow

København.

8. Maj til 7. Septbr.

Hver Aften Kl. 8.
Søn- og Helligdage Kl 4 og Kl. 8.
Største Kunstnerpersonale, der endnu har været i København.

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i

Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.

Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Fru Justitia.

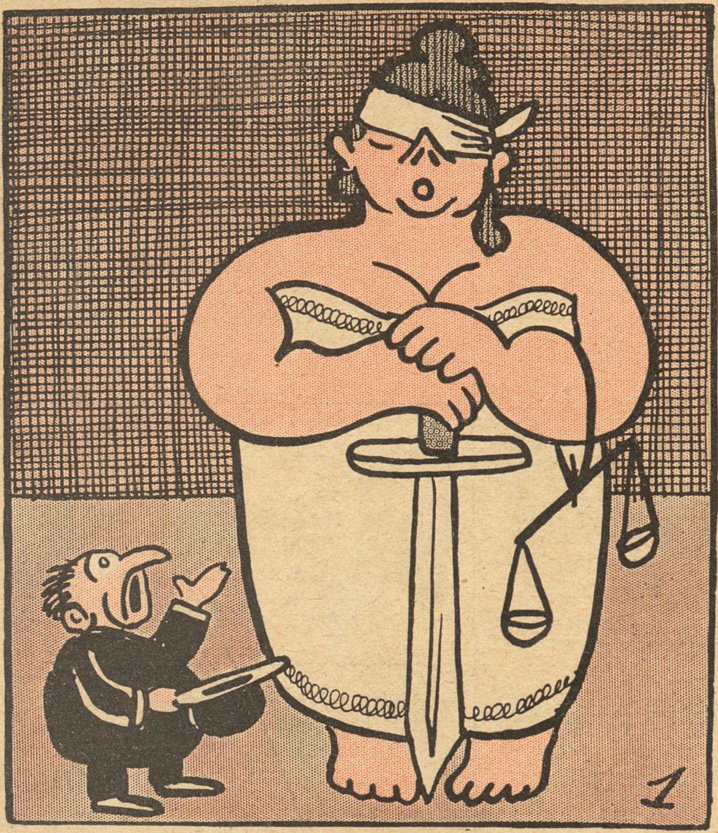

Naadige Frue, jeg beder Dem om Assistance i en Bedragerisag, Kartoffelallè Nr. 14, Petersen.

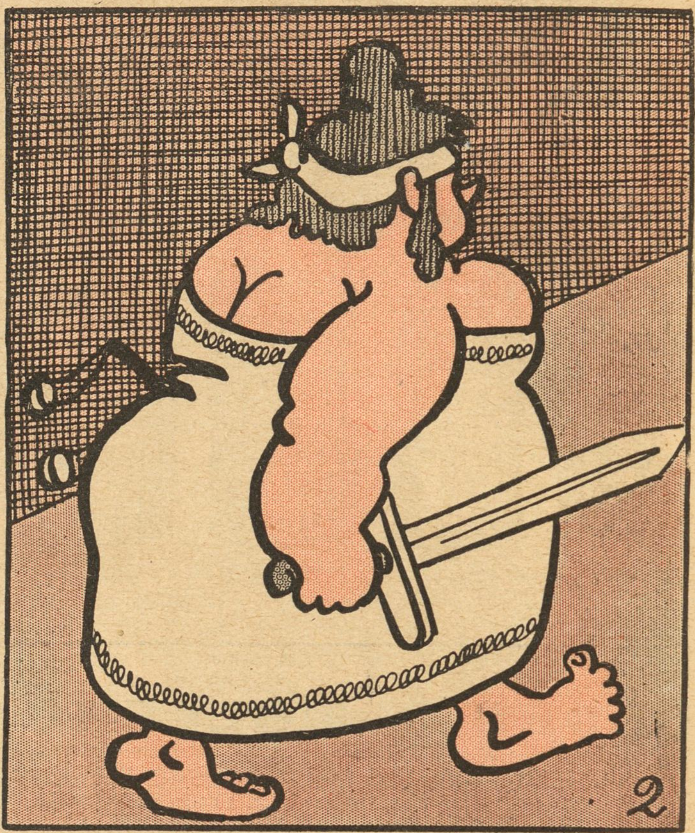

Retfærdigheden sover aldrig! Vær kun rolig, jeg skal nok ordne den Affære.

Er det her Petersen bor?
— Ja, Etatsraaden paa 2den Sal.
— En Etatsraad — saa er jeg gaaet forkert!

Tegning af R. Storm-Petersen.

Det var en slem Vildmand, De fik mig paa! Han er Etatsraad, men denne Arm naar ikke længere end til en Fuldmægtig!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 34. Torsdag, den 21. August 1913

Tegning af Osvald Jensen.

— Hvad tuder Du for, Tøs? Du kan da nok forstaa, at man ikke kan elske den samme Pige hele Livet igennem!

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

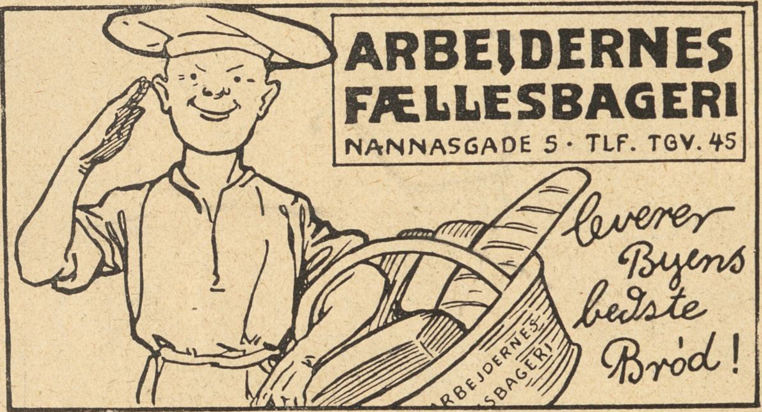

en gros. Hoved-Depotet
„Français“.
16, Lille Kongensgade 16.
Gummi-, Hygiejne-, Bandage- og Sygepleje-Lager.
en detail. *Garanteret 1. Kl. Varer.*
Forlang Prøver og Prisliste.

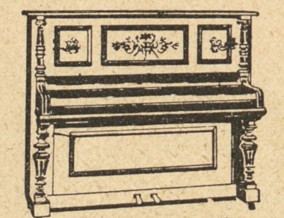

Musikforretningen „HARMONIA“
(Ved L. V. Nielsen). Tlf Byen 1858 y.
Lille Kongensgade 43.
Stort Lager af Musik-Instrumenter.
Pianoer og Orgler uden Udbetaling.
— *Brugte Instrumenter tages i Bytte.* —
Reparationer udføres omhyggeligt.
Strenge til alle Instrumenter.

LAX i alle Kvaliteter.
Gaasebryst,
Oksetunger
etc. anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908.
Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.
Telefon 317 & 8231. Jacob B. Krøll,
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

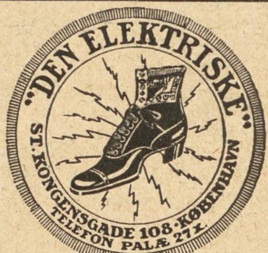

St. Kongensg. 108
ved Politistationen.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Cirkus Beketow
København.
8. Maj til 7. Septbr.
Hver Aften Kl. 8.
Søn- og Helligdage Kl 4 og Kl. 8.
Største Kunstnerpersonale, der endnu har været i København.

En Køretur.

Fortælling fra Rusland
af
Anton Tsjekov.
Ved *Carl Nutzhorn-Kjersmeier.*

Landmaaleren Gljeb Gavrilovitsj, Smirnov en lille, spinkel Mand, var ankommet til Guilusjki, en mindre Jernbanestation. Herfra havde han endnu 40 Mil at køre med Vogn.

— Hvor kan man faa et Par Postheste? spurgte Landmaaleren en Gendarm.

— Postheste? I 100 Versts Omkreds findes der ikke en eneste Posthest. Men udenfor Stationen kan De sikkert faa fat i en Bonde, der er villig til at køre for Dem.

Landmaaleren sukkede. Efter lang Søgen og Underhandling kom han endelig overens med en skummel, koparet og sværlemmet Bonde, der var iført en laset Kofte og Bastsko. Smirnov kravlede op i den knirkende Vogn.

Hesten foran Køretøjet var ung og stærk og havde udstaaende Øren. Da Kusken gav den et Rap med Pisken, rystede den kun paa Hovedet; ved det andet Piskeslag gav den et Ryk i Vognen; ved det tredie satte den sig endelig i Bevægelse.

— Skal det gaa saadan hele Vejen? spurgte Landmaaleren, der i sit stille Sind beundrede den russiske Kusk's Evne til at forene en søvndyssende Sneglefart med en øresønderrivende Larm. . . .

— Vi skal snart være der, trøstede Bonden. Dyret er ungt og flinkt. Kommer det først i Gang, er det ikke til at standse. . . . Hyp!

Aftenen begyndte at falde paa. Vejen gik henover en øde Steppe. Intet Hus var at se.

— Her kunde man saamænd let blive overfaldet og myrdet, tænkte Smirnov, idet han slog Pelskraven op over Ørerne. Kusken er ikke videre tillidsvækkende. Det er et fordømt raat Fjæs, han har! . . . . Sig mig engang, hvad hedder Du, min Ven? spurgte han højt.

— Jeg? Klim . . . .

— Naa, Klim, sig mig saa: er Egnen her ikke farlig? Har der aldrig været Overfald eller Mord?

— Nej, hvorfor skulde der da det?

— Aa, jeg ved ikke . . . . men i hvert Fald har jeg taget 3 Revolvere med, fortsatte Landmaaleren. Og en Revolver er ikke til at spøge med — den kan gøre det af med 10 Røvere . . . .

Det var nu bleven helt mørkt. Vognen kørte ind gennem en Skov.

— Hvor monstro han vil hen? tænkte Smirnov. Han vil sikkert lokke mig i Baghold . . . . Hør engang, sagde han til Kusken: Du sagde, at der ikke var nogen Fare. Det var ellers kedeligt. Jeg holder meget af at slaas med Røvere. Skønt jeg ser saa svag og spinkel ud, er jeg saa stærk som en Løve. Engang blev jeg overfaldet af tre Røvere. Den ene kvalte jeg med mine egne Hænder, de to andre holdt jeg fast, indtil der kom Hjælp; de blev sendt til Sibirien. Jeg behøver blot at tage en Fyr som Dig i Struben — saa kan Du godt sige Farvel til denne Verden . . . .

Klim tilkastede Smirnov et ængsteligt Blik og piskede atter løs paa Hesten.

— Ja, min Ven, fortsatte Landmaaleren. Jeg vil ikke raade nogen til at give sig i Lag med mig. Røveren risikerer ikke alene at blive lemlæstet paa det frygteligste — han bliver ogsaa stillet for Retten og dømt til at sendes til Sibirien. Jeg kender nemlig alle Dommere og Politimænd, og naar jeg rejser, er Øvrigheden underrettet derom og passer paa, at der ikke tilstøder mig noget. Gendarmer følger altid skjult bagefter mig . . . . Halløj! brølte han pludselig. Hvor skal Du hen?

— Jamen, vi skal jo gennem Skoven. . . .

— Det er dog forfærdelig saa bange jeg er! tænkte Smirnov. Blot han ikke har lagt Mærke til det! Noget har han nu for! Ellers vilde han ikke saa ofte vende sig om og se paa mig! Hvorfor kører han nu som en gal! . . . . Klim, sagde Landmaaleren til Kusken: hvorfor lader Du Hesten løbe saadan?

— Den løber jo saadan af sig selv. Naar den er kommen i Gang, er den ikke til at styre . . . .

— Du lyver, Slyngel! skreg Smirnov. Hold strammere i Tøjlerne . . . .

— Hvorfor det?

— Fordi . . . . fordi fire Kolleger af mig følger efter i Vogn. Jeg vil gerne tale med dem. Det er store, stærke Fyre, og de er allesammen bevæbnede lige til Tænderne. Hvorfor glor Du saadan paa mig? Der er dog ikke noget mærkeligt ved mig — det skulde da være min Revolver . . . . Vil Du se den? . . . . Her . . . .

Landmaaleren lod som om han søgte i sine Lomme. Da skete der pludselig noget uforudset: Klim sprang med et Hop af Vognen og løb saa hurtigt hans Ben kunde bære ham ind i Skovtykningen.

— Hjælp! skreg han. Hjælp! Tag Hesten og Vognen, men lad mig beholde Livet! Hjælp!

Man hørte ham løbe henover det visne Løv. Saa blev alt stille.

Landmaaleren, der mindst af alt havde ventet dette, standsede Hesten og faldt hen i dybe Grublerier.

— Den dumme Bondetamp maa være blevet bange for mig! tænkte han. Hvad skal jeg nu gøre? Jeg kender jo ikke Vejen og kan derfor ikke køre videre og desuden vilde man tro, at jeg havde stjaalet Hesten fra ham! . . . . Klim, Klim!

Men ingen svarede.

En kold Gysen fór gennem Smirnov ved Tanken om, at han skulde tilbringe Natten i Skoven i Selskab med Ulve og Bjørne.

— Klim, kære Klim! Hvor er Du?

I to Timer skreg Landmaaleren paa sin Kusk, og først da han havde skreget sig helt hæs, hørte han en sagte Klynken . . .

— Klim, raabte Smirnov glad. Er det Dig? Kom og lad os køre videre. . . .

— Jamen, Du vil jo slaa mig ihjel . . . .

— Aa, det var jo ikke andet end Spøg! Jeg har slet ikke nogen Revolver. Det sagde jeg kun af lutter Angst! Kom lad os køre videre. Jeg fryser! . . . .

Klim stod et Øjeblik ubeslutsom; saa faldt det ham ind, at en rigtig Røver vilde vel nok have stukket af med Hesten og Vognen. Med usikre Skridt nærmede han sig sin Passager.

— Gud tilgive Dig, brummede han, medens han kravlede op paa Bukken. Hvis jeg havde anet dette her, havde jeg ikke taget Dig med for 100 Rubler. Jeg var nær død af Angst . . . .

Klim gav Hesten et Rap af Pisken, ved det andet Piskeslag gav den et Ryk i Vognen. Da den ved det tredie endelig satte sig i Bevægelse, slog Smirnov sin Pelskrave op over Ørerne og lænede sig velbehageligt tilbage i Sædet. Han var nu ikke mere bange for Klim. . . .

Sangforenings-Dirigenter I.

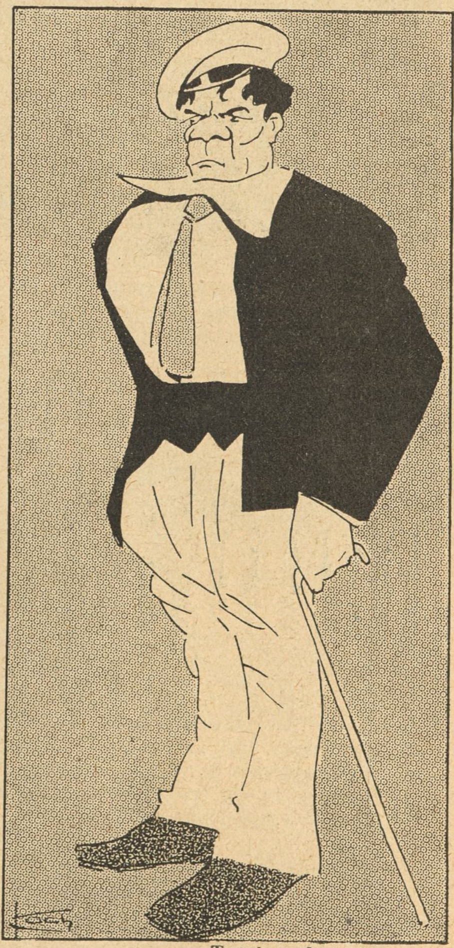

Tegning af A. Koch.

A. C. Meyer.
Leder for »De vandrende Sangere«.

Kril og Krøl i Sommerferien VI.

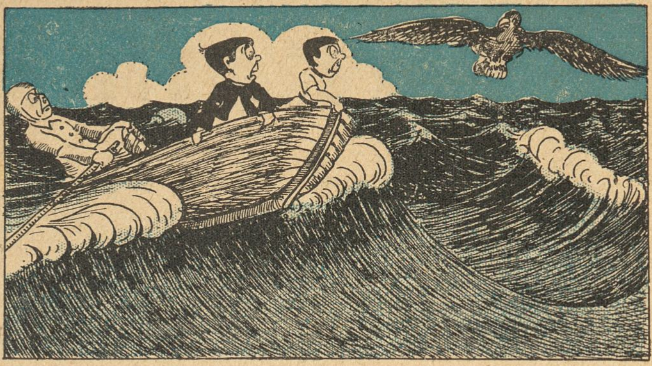

41. Vi slap sidst Kril og Krøl og deres Flyverven i en aaben Baad, efter at de havde sprængt Sørøverskibet i Luften. Sultne og tørstige er de omsider blevne — og saa viser der sig en mægtig Havørn i Luften.

42. Ørnen slaar en Klo eller to i Flyveren, til hvis Hænder Kril og Krøl krampagtig klynger sig — og saa gaar det afsted med 100 Kilometers Fart.

43. Her ser vi Ørnen blive ked af at slæbe den tunge Byrde, som forøvrigt lugter vel meget af Benzin, og nu gaar Rejsen nedad.

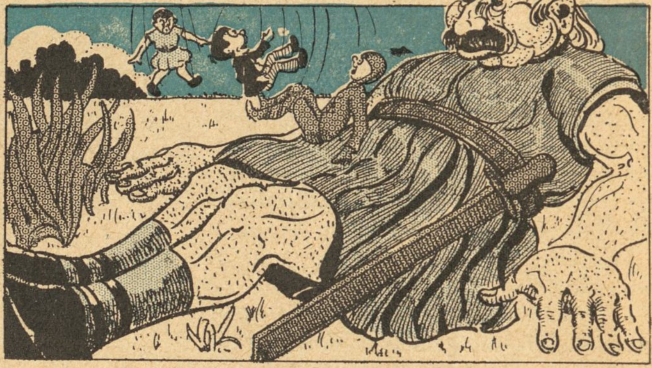

44. . . . og lige ned i Favnen paa en Korporal i Stor-Kæmpernes Land, som endnu ikke findes paa Landkortet.

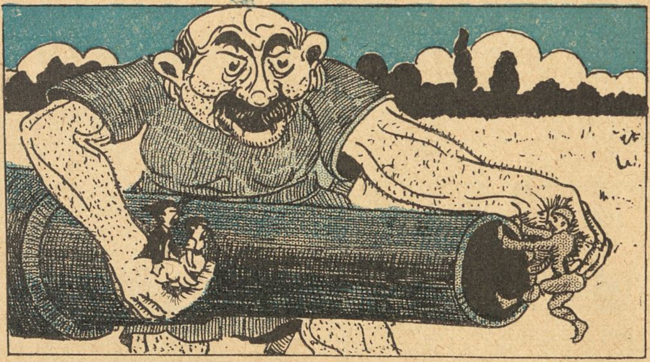

45. Korporalen tager uden videre de tre Lilleputter og putter dem i sin Kæmpekanon, hvori der i Forvejen er anbragt 2000 Pund Krudt.

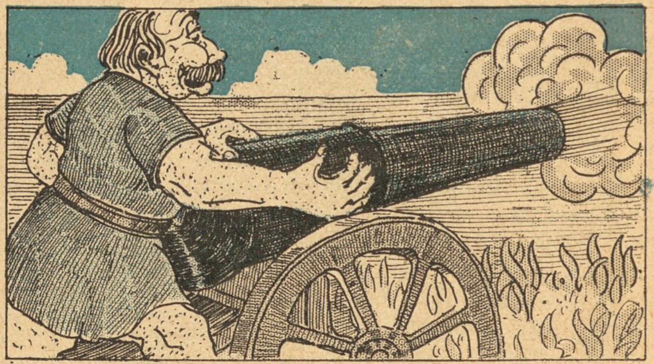

46. Bum, Rabadabum! Kanonen affyres med et almægtigt Rabalder — og ud flyver Flyveren, Kril og Krøl, hurtigere end nogen Flyvemaskine!

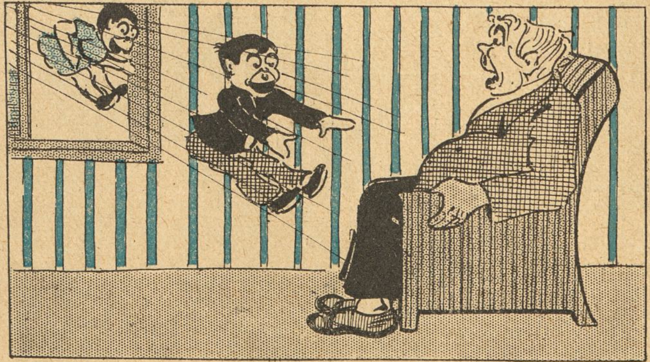

47. Retningen har været god — thi de to forfløjne Smaagutter og deres Rejsekammerat flyver lige ind til Danmark — og ind gennem Vinduet til deres egen kære Fa'r!

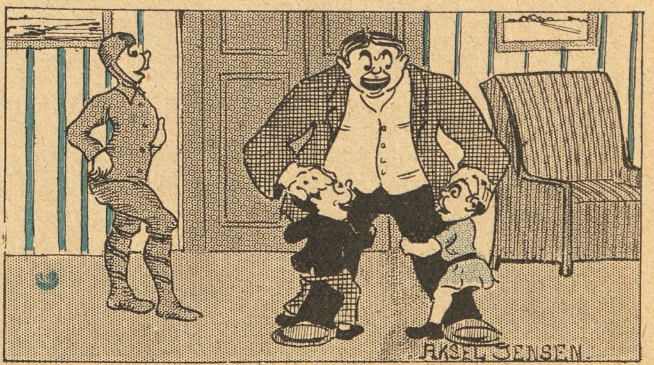

48. Og saa blev der almindelig Glæde over hele Linjen!! Om Aftenen fortalte Kril og Krøl deres mærkværdige Oplevelser, som vakte stort Bifald.
Inden længe hører vi nok igen fra de to raske Fyre, som var ude paa en saa sjælden morsom Sommerferierejse!

Forsamlingsbygningen, Koldinggade 4.
Store og smaa Lokaler. Moderne indrettet.
Anbefales de ærede Foreninger.
Restauration — *2 Billarder.*
Telefon Øbro 1132. **Joh. Olsen.**

MORDET I LA JONCHERE

Kriminalroman.

(Illustreret af CHR. BOGØ.)

»Virkelig? Jeg ryster over hele Kroppen af Kulde. Men jeg er ogsaa meget syg. Jeg kan nemlig ikke taale at vente, og siden igaar har jeg uafladelig ventet paa Dig.«

»Det var mig umuligt at komme igaar.«

»Og dog vidste Du, at det idag er Betalingstermin, og at jeg har en Del at afgøre. Alle de Handlende har presenteret mig deres Regninger. Vekslen for min Vogn er ogsaa bragt — og jeg har ikke en Sous i Huset. Og Clergot, den gamle Skurk, har lavet et Halløj over Vekslen paa de 3000 Francs, saa jeg maatte vise ham Døren. Jo, det er en sød Historie!«

»Ja jeg har haft Besvær med at opdrive Pengene,« indvendte Noel gnavent, »og det er et rent Tilfælde at jeg fik fat i dem idag.«

»Stakkels Mand,« sagde Juliette i en ironisk Tone. »Du vil virkelig indbilde mig, at Du har svært ved at skaffe 10.000 Francs?«

»Netop, ja.«

Hun saa paa ham og lo højt.

»Det klæ'r Dig, at spille den fattige unge Mand.«

»Hvis Du tror det er Komediespil —«

»Paa ingen Maade. Imorgen meddeler Du mig, at Du er i stor Pengeforlegenhed og iovermorgen —«

«At jeg er ruineret, ja,« afbrød Noel hende og stampede heftigt i Gulvet. »Og det er Sandheden. Jeg ejer ikke en Centner. Og hvis ikke der sker et Mirakel, maa jeg gribe til fortvivlede Midler.«

Den unge Kvindes Øjne lyste op.

»Ja, hvis det var sandt! Men Du er jo en Gavtyv! Man kan ikke tro paa Dig!«

Hendes glade Blik saarede Noel paa det dybeste. Hun tror mig og glæder sig over min Ulykke, tænkte han. Jeg er hende altsaa imod.

Han tog fejl. Den Tanke, at en Mand af Kærlighed til hende uden at gøre Bebrejdelser kunde styrte sig i Fordærvelse for hendes Skyld, havde noget Berusende ved sig, syntes hun. Overfor lykkelige Mennesker havde hun været kølig, men de Fattige og Ulykkelige maatte hun elske —

Men hendes Ansigt havde atter det haarde Udtryk, da hun sagde:

»Aa, det er jo latterligt, at tro paa saadan noget Vaas. Nuomstunder ruinerer man sig ikke længere for en Kvindes Skyld. Og Du er altfor beregnende, har altfor megen Selvbeherskelse —«

»Desværre har de Egenskaber ikke været mig til stor Nytte i mit Forhold overfor Dig. Til at begynde med var Du beskeden. Men det varede ikke længe før Du stillede Fordringer i Retning af Pragt og Luksus. Du fik kosbare Møbler, elegante Klæder, sjældne Smykker, Hest og Vogn. Til Dato har Du kostet mig firehundredetusind Francs.«

»Stemmer det?«

»Saa sikkert, som at jeg ikke har dem mere.«

»Ikke en Centim har Du givet mig mere en firehundredetusind Francs?«

»Nej.«

»Nuvel, saa vil jeg opstille dig et Modregnskab, for at Du kan se, at Du endnu er i min Gæld —«

Pigen bragte Theen og endte saaledes den smukke Underholdning. Advokaten tav af Hensyn til Pigen; Juliette af Hensyn til sin Elskede — thi Charlotte var hendes Fortrolige, for hvem hun intet skjulte, og af hvem hun taalte alt.

Juliette Chaffour var Pariserinde. Hun havde aldrig kendt sin Fa'r. Efter en Barndom, hvor hun snart blev behandlet med Haardhed, snart med overdreven Nænsomhed, var hun med sit tolvte Aar en fuldkommen fordærvet Skabning, for hvem moralske Grundsætninger havde noget ligefrem afskrækkende ved sig.

I en Forretning, hvor hun blev ansat, gjorde hun en ældre Herres Bekendtskab, som ogsaa havde kendt hendes Mor. Han lod hende undervise i Dans og Musik, for at faa lidt Politur paa hende, og hans Anstrengelser kronedes da ogsaa med Held. I Løbet af tre Aar var der af den kantede Backfisk bleven en graciøs ung Pige. Snart lærte hun en ung Kunstner at kende, som tog hende bort fra hendes Velynder. Den unge Mand blev hendes første virkelige Kærlighed. Han ejede intet. Og da de skiltes kunde hun have hele sit Habengut i et uldent Tørklæde.

I fire Aar tumlede hun omkring i Verden, og havnede sluttelig ved et mindre Teater. Da lærte hun Noel at kende.

Til en Begyndelse holdt hun af ham, men underligt nok, jo mere han ofrede paa hende, jo mindre Hengivenhed følte hun for ham.

Han elskede hende — ganske modstandsløst. Saasnart han saa hende var det ude med al hans Selvbeherskelse; han forraadte hende alle sine Tanker og var en Kastebold i hendes Hænder.

Naar han var alene, vendte Fornuften atter tilbage. Han saa klart, at hun ikke holdt af ham og kun legede med ham. Men Tanken om at skilles fra hende var ham utaalelig — og saa blev alt ved det Gamle. —

Medens Pigen gjorde Thebordet istand, var Noels Misstemning forsvunden, og da hun fjernede sig, satte han sig ved Juliettes Side paa Divanen og vilde omfavne hende. Men hun stødte ham koldt tilbage og sagde:

»Lad mig i Fred. Jeg har jo sagt Dig, at jeg idag er syg, og —«

»Er det dit Alvor? Saa henter jeg en Læge.«

»Nej. En Læge kan ikke hjælpe mig. Jeg keder mig simpelthen, og Du er den sidste, der kan helbrede mig for det.«

Noel rejste sig og satte sig paa den anden Side af Bordet. Han, der overfor andre Mennesker var energisk, heftig, ja herskesyg, han ventede nu med rørende Taalmodighed paa det Øjeblik, da denne Kvinde vilde tilstaa ham et Kærtegn.

Omsider syntes hun at komme i bedre Humør: »Saa, vær nu ikke vred, min Ven. Det var ikke min Mening at fornærme Dig. Jeg er kun saa forfærdelig nervøs i Aften.«

Advokaten blev straks lettere stemt ved disse Ord.

»Jeg tænker jo kun paa, at glæde Dig,« sagde han. »Du beklager Dig over mit Alvor og over at Du keder Dig. Har Du glemt Tirsdagen i Fasten, hvor vi gik i Teatret og bagefter paa Operabal?«

»Jo Tak. Paa Ballet saa Du ud som en Tordensky. Og ved Soupéen! — Dine Venner var heller ikke videre morsomme. Og saa maatte jeg omtrent lade, som om jeg ikke kendte Dig«.»

Han gik taus nogle Gange op og ned ad Gulvet, saa kiggede han paa sit Ur.

»Klokken er allerede over et. Jeg maa afsted.«

»Jeg troede, Du blev her idag.«

»Umuligt; min Mo'r er alvorlig syg.«

Han tog den gamle Tabarets Penge frem og lagde dem, Seddel efter Seddel paa Bordet.

»Her er titusind istedetfor ottetusind. Der vil gaa nogle Dage inden vi ses igen.«

»Rejser Du bort fra Paris?«

»Ikke just det. Men jeg har en vigtig Sag at ordne. En meget vigtig Sag. Ogsaa for dit Vedkommende. Gaar alt godt, er vi holdne Folk. Og saa skal Du faa at se, hvor meget jeg holder af Dig.«

»Hvad har Du for?«

»Siger jeg ikke.«

»Hør nu, søde Ven —« smigrede hun for ham, idet hun kælent omslyngede hans Hals og bød ham sine Læber til Kys.

Noel bukkede sig og kyssede hende; han var paa Nippet til at tale. Men saa ombestemte han sig. »Hvorfor skal jeg indgive Dig Forhaabninger, som maaske aldrig opfyldes?« bemærkede han. »Læg Mærke til, hvad jeg nu siger Dig: Kom ikke til mig og skriv ikke til mig. Skulde der være noget presserende, saa send den gamle Clergot.«

Juliette traadte et Skridt tilbage og spurgte smægtende:

»Du vil altsaa virkelig ikke sige mig noget?«

»Ikke iaften. Maaske senere —«

»Igen dette Hemmelighedskræmmeri,« sagde Juliette skuffet og ærgerlig.

Advokaten blev usikker.

»Hvis nu min Plan mislykkes?« stammede han.

»Godt. Som Du vil. God Nat. Jeg gaar i Seng.

Noel formelig løb hjem. Næppe var han traadt ind i sit Arbejdsværelse, før der bankedes paa Døren og en Stemme raabte:

»Skynd Dem, Herr Gerdy! Kom!

Han rev Døren op og spurgte mere utaalmodig en forskrækket:

»Hvad er der ivejen?«

»Fruen er ved at dø —«

Da Noel traadte ind til hende, laa hun i Krampe.

»Løb hen til Doktor Hervé,« sagde han til Pigen. »Bed ham komme straks.«

Pigen ilede afsted, og han selv satte sig paa Sengekanten. Lidt efter kom Doktor Hervé, der var en Studiefælle af Noel og dertil en god Ven af Huset.

Doktoren greb Lampen, saa den Syge prøvende i Ansigtet og spurgte: »Hvad er her forefaldet? Jeg maa vide det.«

Advokaten syntes pinligt berørt.

»Hvad maa Du vide?«

»Alt. Din Mor har Hjernebetændelse. En heftig Skræk, en stor Sorg eller lignende er Skyld deri —«

Noel trak sin Ven hen i en Vinduesnische.

»Du har Ret, Hervé. Madame Gerdy har haft en stor Sorg. Jeg vil betro Dig det. Hun er ikke min Mor. Hun har narret mig, for at hendes egen Søn kunde faa ikke alene mit Navn, men ogsaa min Formue. Først for tre Uger siden kom jeg under Vejr dermed. — Det ved hun, og nu — Er der Fare paa Færde?« afbrød han sig selv.

»Hvis ikke der sker et Mirakel, maa hun dø.«

6. KAPITEL.

Uret paa Banegaarden Saint Lazare slog elleve, da den gamle Tabaret forlod sit Hus. Han vilde opsøge Undersøgelsesdommeren. Herr Daburon var allerede gaaet i Seng, men Tjeneren havde Ordre til altid at give Tabaret Foretræde.

Da den lille Mand traadte ind i Værelset, rejste Daburon sig op i Sengen og udbrød: »Saa sent! Der maa sikkert være noget særligt paa Færde.«

Til Dato har Du kostet mig fire Hundrede Tusinde Francs.

Tabaret lo fornøjet.

»Jeg ved hvem den Skyldige er,« sagde han.

»Allerede! Er det muligt?«

Tabaret aflagde nu sin Beretning med en Præcision og Klarhed, som man ikke skulde tiltro ham; Brevene citerede han med en Nøjagtighed, som læste han dem op.

»Jeg har set alle Brevene,« sagde han, »hver enkelt har jeg haft i min Haand. Og dette her snuppede jeg, for at kunne sammenligne Haandskriften. Her har De det!«

»Ja, Herr. Tabaret, De har Ret. Vi kender nu den Skyldige. Faderens Fejltrin har gjort Sønnen til Morder.«

»Jeg har endnu ikke nævnet Navnet; jeg vilde først høre Deres Mening.«

»Tal De kun roligt. En fransk Dommer vil aldrig tøve med at anklage en Skyldig, staar han end nok saa højt.

»Faderen, der underskød sin uægte Søn, er Rhetaux de Commarin; Morderen er selve denne uægte Søn, Bæreren af Navnet, Albert de Commarin.«

Tabaret havde udtalt hvert Ord langsomt og betonet. Han regnede med, at dette klangfulde Navn vilde gøre et stærkt Indtryk paa Undersøgelsesdommeren. Men der skete mere end ventet.

Daburon sad som forstenet, Øjnene var vidt opspilede. Endelig fremmumlede han Navnet flere Gange, som for at lære det udenad.

Tabaret lagde samtidig Mærke til, at der fór et smerteligt Træk hen over hans Ansigt Hurtigt traadte han hen til ham.

»Hvad er der ivejen? Føler De Dem ikke vel?«

»Ikke vel? Hvordan kommer De paa det? Jeg befinder mig udmærket. Det var kun Overraskelsen. Vær saa god at lade mig være alene et Øjeblik. Gaa ind i mit Arbejdsværelse. Jeg kommer straks.«

Da den lille Mand havde fjernet sig, sprang Daburon ud af Sengen, kastede en Slobrok over sig og satte sig tankefuld i en Lænestol. Nu behøvede han ikke at lægge Tvang paa sig; han sad ganske sammensunken og det mørke Udtryk i hans Øjne viste hvor bevæget han var.

(Fortsættes.)

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger* Købmagergade 63—65.

Arbejdernes Aktiebageri,
Fredericia,
anbefaler til Aktionærerne og andre ærede Forbrugere:
Rugbrød
Sigtebrød
Hvedebrød
samt vort nye, usyrede
Sundhedsbrød,
som særligt anbefales.
Bestyrelsen.

Peins Depot Søndergade 44, **Aarhus.**
Prima hygiejniske Sanitetsartikler fra 1.00 til 4,00. Eneforh. for Danmark af Pein's Sikkerhedshjærte pr. 12 Stk. 2,50, 6 Stk. 1,35. Forsendelse diskret. Prøveudvalg ved at indsende 1,00. Illust. Katalog og 1 Prøve 30 Øre.

Afbetaling.
Thomsens Magasiner for Elegant Herre- & Dame-Skræderi
Reel Behandling garanteres. Betalingsvilkaar efter Aftale.
Nicolaigade 13. Slotsgade 3. Ryesgade 128. Christianshavns Torv 6.

Skuepladsens Løver. VIII.

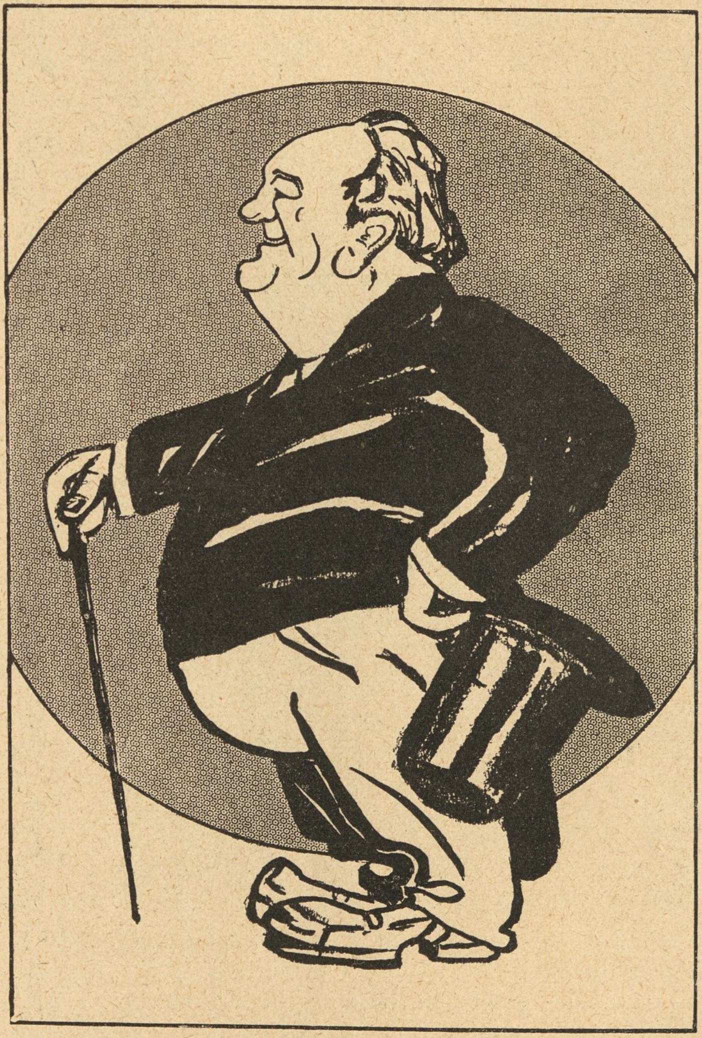

Olaf Poulsen. Tegning af Hp. Hansen.

Han er Kunstens Konsejlspræsident m. m.
Og han har kunnet den Kunst: at regere.
I Kulisserne hvisker nu flere og flere —
Ak, hvornaar vil han demissionere?

Visen om Isen.

(Mel.: Min Far han var en Fiskermand.)

1.

Den Gang da vi var bitte smaa,
da ku' man ikke hitte paa,
at Isen sku' man æde.
Den laa den hele Vinter smukt
og blinkede paa Sø og Bugt
for Skøjter og for Slæde,
— nu er den Som'rens Glæde.

2.

I hver en skummel Kælderhals
kan man nu finde Is tilfals
med Kræmmerhus og Vaffel.
Hver spiser Is paa sin Maner,
man spiser Is med fine Skeer
og Is med Kniv og Gaffel
og Is paa en Karaffel.

3.

Paa Gorm den Gamles Spisebord
— en Kæmpesten ved Isefjord —
ej brugtes Is til Føden;
man drak i Mjød en Kæmperus
og kastede saa Mjød og Krus
sin bedste Ven i Nødden,
og haaned ham i Døden.

4.

Om Eva havde Isen kendt,
hun ej som Æbletyv var endt
og Jorden ej forbandet.
Ja, Is er dog en herlig Ret,
og den Ide var ikke slet,
at Isen drog fra Vandet
og flyttede paa Landet.

Poul Munterup.

EUROPAS SMILEBAAND

— Saa bliver jeg Deres eneste Sommergæst i Aar?

— Ja, hele Familien skal leve af Dem!

(»Meggendorfer Blätter«.)

Fra gamle Dage.

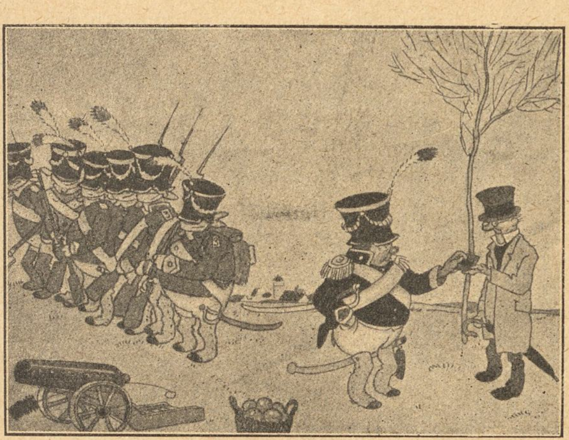

— Hr. Major, hvorfor har De bundet Mandskabets Øjne til?

— Jo, vi markerer, at vi er paa Natmanøvre!

(»Meggendorfer-Blätter«.)

Manden, som siger hvad der falder ham ind.

— Förlåt. Har herrn en tändsticka att låna mej?

— Nää. Men jag har en syster i Amerika som kan spela fiolin!

(Plats för Latter: — — —). (»Søndags-Nisse«.)

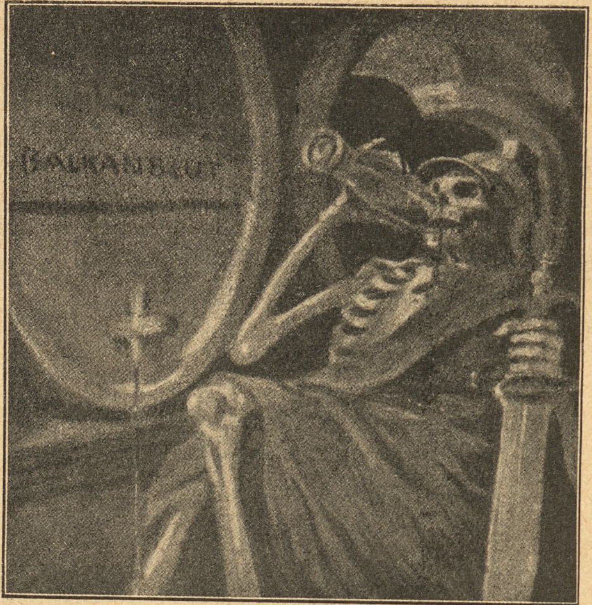

Døden: Lige til den sidste Blodsdraabe!

(»Lustige Blätter«.)

— Löjtnant Strålberg, hur ä' de me' honom (ham) nu för tiden?

— Ja' han har ju haft lite otur (Uheld), han flög i luften med en exploderande undervattensbåt efter att förut ha gått ner i Hafvet med en flygmaskin!

(»Kurre«.)

De forenede Bryggeriers CENTRAL HVIDTØL - Ren fyldig Maltsmag
SKIBSØL - Udpræget Skibsølstype

Rød Indmad

Den ny Tikroneseddel.

(Mel.: Komme hvo som komme vil.)

Tale var jo altid Sølv,
Medens Guld var »Tier«.
Tie gør vi ej i Dag,
Meget frit vi si'er:
At den nye Seddel, som
Vi nu fik, synes ej vi om,
:|: Det er vist en fejl Mand
Denne Maler *Heilmann*. :|:

Øverst smiler »Merkur« brun
Mellem Pebernødder,
Tvende Løver springer paa
Kanariefuglefødder.
Otte Hjerter uden Trang
Hopper mellem raaddent Tang,
:|: Det er for Eksempel
Sedlens bedste Stempel. :|:

Hvis den ikke uskøn er,
Vil jeg hedde Mikal.
Midt paa Sed'len find's en »Mark«,
Skønt det er en »Tikal«,
Marken har en kornrig Eng,
Og foroven det Refrain:
:|: Vexlet bli'r paa Ære
Den i Banken, kære. :|:

Og forneden staar et »10«,
Som i Staver falder,
Og i Baggrund ses en Hovn
Fine Muslingskalder.
Eller er det Østers, man
For en »Tikal« købe kan?
:|: Det er Symbolistisk,
Eller Humoristisk. :|:

Gid vor nationale Bank
Snart en ny vil trykke,
En som Alle gratis faar,
(Den vil gøre Lykke!)
Lad den blive tegnet — men
Helst af *R. Storm-Petersen.*
:|: Saa bli'r den os værdig,
Her er Visen færdig. :|:

Robert Bly.

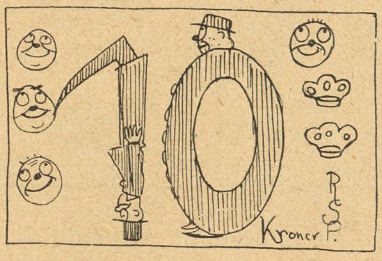

18/8 *Tænk, nu har man fundet et Skelet, der har ligget i »Maven« i over 100 Aar.*

— *Ja, det beviser, at Ben er ufordøjelige.*

Zoologisk Have er vældig med,
Interessen aldrig de slapper
Da Chefen dér er en »Dreyer«
Kan man godt forstaa det gi'er
»Knapper«.

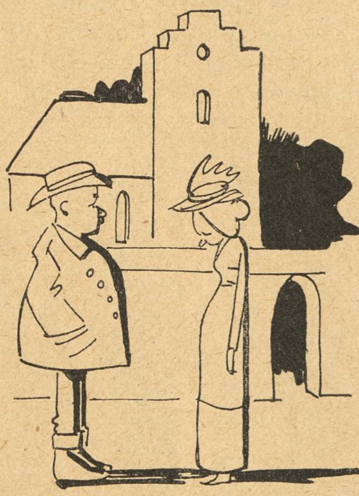

— Det er vist bedst, Du flytter til et andet Sogn, Sofie, Du ved jo, at vores nye Præst ikke kan fordrage *Jomfrufødsler.*

Hist paa Casino en »Dollarprinsesse«
kan meget for *Gerda* betyde.
Kate Ranza optræder som Gæst —
dér vil »Kate-strofer« lyde!

Nu viser det sig, at *Gustav Wied* har været den mest skarpsynede i Roskilde og forlængst opdaget, at den var muggen med Bankdirektør *Petersen.* Wieds Blik har formaaet at trænge igennem de mindste Nøglehuller.

— Naa, det var altsaa derfor han skrev en »Nøgleroman«.

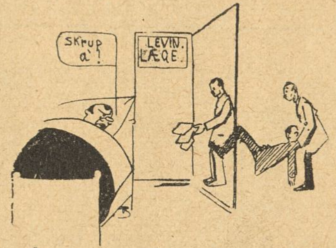

Her kommer vi med en Mand, Hr. Doktor, og han er lige ved at dø.

— Hvad i Alverden kommer det mig ved — Manden skal jo dø engang alligevel!

16/8. — Jeg var inde at gratulere Tivoli paa dens Fødselsdag, men jeg synes nu egentlig ikke, at der var noget *nyt* derinde.

— Hvadbehager? Der var da *det gamle Tivoli?*

Til Bebels Billede.

Budskabet om *Aug. Bebels* Død vakte Beklagelse og Deltagelse over hele den civiliserede Verden, hvor hans tankerige Taler og flammende Retfærdighedsfølelse har sat Spor, der vil faa Betydning for kommende Slægter. Med dette Nr. af »Ravnen« følger et Billede af den store tyske Socialdemokrat og Friheds-Høvding.

Møbelfabr. Aktiv. Aaboulevard 3. Gl. Ladegaard, Hj. af Vodrofvej | **Prima Varer 10 Aars Garanti** **Lille Udbetaling.**

Arbejdernes Livsforsikring, Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab. Statsanerkendt. **Dosseringen 4.**

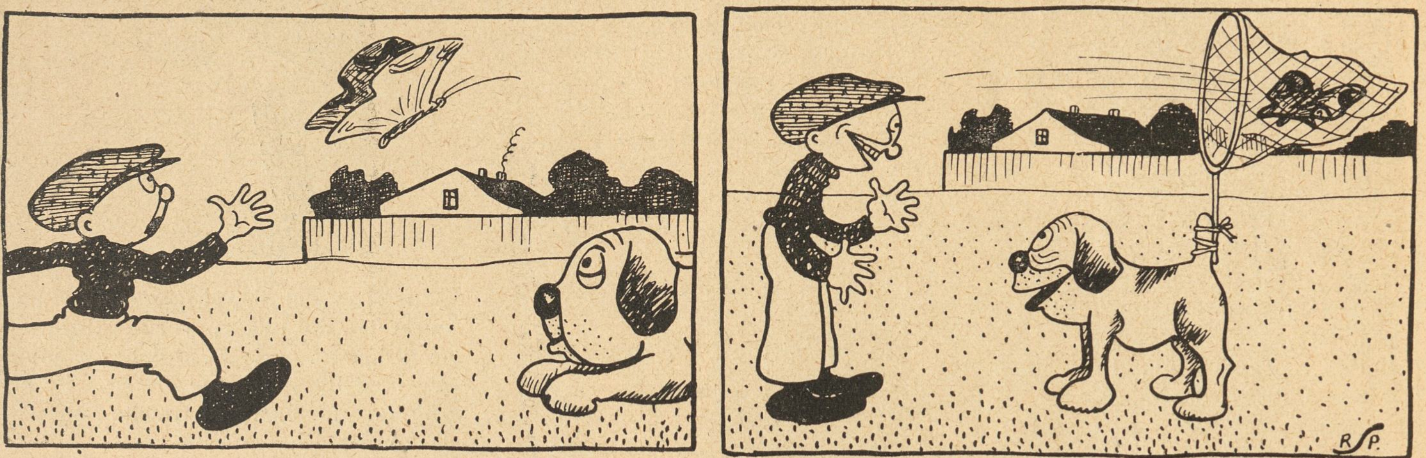

Et mærkeligt Tilfælde!

Tegning af R. Storm-Petersen.

Redaktør *Axel Wessel* træffes paa »Ravnen«s Redaktionskontor, Nørre Farimagsgade 49, 2. Sal, Mandag, Tirsdag, Onsdag og Lørdag Eftermiddag fra Kl. 2—4 og Fredag Aften fra Kl. 7—9.

»Ravnen«s Telefon: Central 1189.

Bonden (til Smeden, der er paa Vej til Kirke i stærk beruset Tilstand): A tøkkes, do skul' blyv' hjemm' i Da', saaent som do er!

Smeden (halvt fornærmet): Trovver do intj, a takker mej Gu' li'saa godt for en Dram som do for Fø'en?

Mikkel C. Da den vendsysselske Vittighed er hentet fra Virkeligheden, skal den ogsaa frem i Dagslyset!

Rich. L., Nørrebrogade. »Ved Himmelens Port« og »Millionær-Risiko« opnaaede kun et anstrengt Smil og er gaaet ud af Sagaen ved simpel Majoritet.

Kaj C. W. Deres lille Pennetegning kommer i »Ravnen«.

M. R. Kan passere.

Elm, Randers. Lad os se Tiden an, saa bliver der vel Plads til Deres Kunstværk.

Berthelsen, Aalborg. En eller to Prøver paa Deres sjældne Tegnekunst tænker vi nok, Læserne kan taale.

Kære *Las.* Det lune Vindpust og Stinkadores er virkelig altfor »lunt«!

Læreren: Véd man, Drenge, hvor lang Maanen er?

Lille Peter: Ja, den er bestemt en Alen.

Læreren: Hvordan kommer Du til det Resultat, Peter?

Lille Peter: Jo, Læreren sagde i Gaar, at Maanen holdt 4 Kvarter.

Turisten: Der svømmer en død Myg i min Mælk, min gode Kone.

Bondekonen: Umuligt! Har Herren nogensinde set en død Myg svømme?

»Blix«, Aarhus. De kommer til at være noget mere hitte-paa-som. Vi har af hele Bunken udtaget ovenstaaende to Vittigheder, hvis Originalitet De næppe tør beedige!

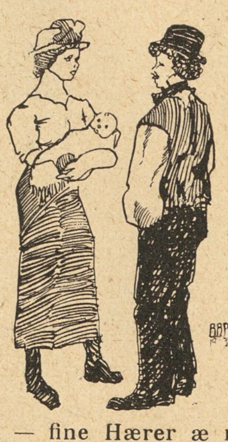

— Næ, — fine Hærer æ naa'et Møj — — der var en, han lovede maj et Automobil aa' saa fik jeg ikke en Gang en Barnevogn!

B. B. P. Ja, det var jo en trist Historie, og da Damen oven i Købet ikke har nogen Sko paa den højre Fod, trænger hun saa meget mere til at komme op og køre!

Lille Misforstaaelse.

Konen til en Bisse: — Med Forlov, hvordan kommer jeg paa Sundholm??

— Aah, vil Di paa Sundholm, lille Madam, de' ska' je' sgu sige Dem; — Di ska' barestens drikke og pæle rigtig godt i en Uge, og saa ska' Di ikke betale Deres Husleje, saa ska' Di se, saa kommer Di paa Sundholm li' medevons.

A. P. Deres »Bisse« har vist »pælet« den lidt mere end en Uge, hvad ogsaa hans hele Ydre synes at tyde paa!

En gammel, indvandret tysk Skomager siger: »Wir arme Leute mussen den Labskows spisen und Wasser trinken; die reiche Leute aber spiser den Lammesteg und Kalkuner und trinker en hel Flaske Materie til.«

Nu bin ich her über tyve aar gewesen, aber die dumme Leute forstaar mig dens ikke endnu!

Harald B. Vi gengiver her Deres tyske Filosofs Udtalelser, som sikkert vil gøre Lykke blandt hans talrige Landsmænd.

Tegning af HARALD JORDAN.

Pigebarnet: Jeg kan godt li'e Dig, gamle Dreng, men bare Du havde noget mere Haar!

Greven: Haar! Det er kun Bønder, der har Haar!

Tegning af R. STORM-PETERSEN.

— Du, Stoffer, her ska' Du se, hvor pænt Bladene skriver om mit sidste Indbrud!

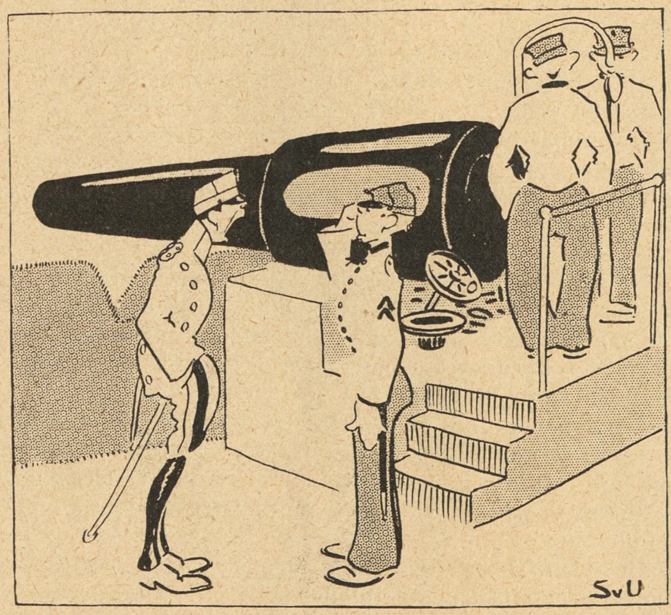

Tegning af SVEND ULRICH.

— Hvorfor Sa—a—tan skyder De ikke?
— Der er en Baad i Skudlinjen, Hr. Premierløjtnant!
— Hvad rager det os! Det er jo kun Civilister!

Tegning af G ALBERTUS.

Fruen: Hør, Maren, Deres Kæreste kommer her meget for hyppigt, og saa forekommer det mig, at hans Næse begynder at blive noget rød.

Maren: Tror Fruen maaske, at han bruger Deres Sminke?

KATHRINEBJERG EDDIKE
W·BÄHNCKE & Co
Tilkendt højeste Udmærkelse: København 1888 Aarhus 1909

Candide af Voltaire.

Saasnart Candide var kommen om Bord, fløj han sin gamle Tjener og Ven Cacambo om Halsen.

»Naa, hvordan ser saa Kunigunde ud?« spurgte han. »Er hun endnu et Vidunder af Skønhed? Elsker hun mig bestandig? Hvordan har hun det? Du har naturligvis købt hende et Slot i Konstantinopel.«

»Min kære Herre,« svarede Cacambo, »Kunigunde skurer Fade og Tallerkener ved Marmarahavets Bred hos en Prins, der kun har meget lidt Køkkentøj. Hun er Slavinde hos en gammel Fyrste, Ragotski, som Storsultanen giver tre Guldstykker om Dagen i det lille Fristed, han har fundet. Men værre er det, at hun har mistet sin Skønhed og ærlig talt er bleven skrækkelig grim.«

»Lad hende være skøn eller grim,« sagde Candide, »jeg er dog en hæderlig Mand og det er min Pligt bestandig at elske hende. Men hvordan kan hun være sunken saa dybt, naar Du havde en seks syv Millioner, som du skulde bringe hende?«

»Det er rigtig nok,« sagde Cacambo, »men har jeg ikke maattet give Statholderen af Buenos-Aires Signor Fernando d'Ibara-y-Figueora-y-Mascarenes-y-Lampourdos-y-Souza to Millioner for at faa Lov til at tage Frøken Kunigunde med mig? Og har ikke en Sørøver paa det nydeligste plyndret os for alt, hvad der var tilbage? Har ikke den samme Sørøver ført os med til Cap Matapan, til Milo, til Nicaria, til Samos, til det petræiske Arabien, til Dardanellerne, til Marmarahavet, til Scutari?

Nu tjener Kunigunde og den gamle hos den omtalte Fyrste, men jeg er Slave hos en afsat Sultan.«

»Ak, hvad er det dog for en Række af ulykkelige Hændelser?« sagde Candide. »Men jeg har Gudskelov endnu nogle Diamanter, jeg skal med Lethed løskøbe Kunigunde. Det er kun Skade, at hun er bleven saa grim.«

Han vendte sig til Martin og sagde:

»Hvem synes Du, der er mest at beklage, Kejser Achmet, Kejser Ivan, Kong Karl Edvard eller jeg?«

»Det er ikke let at sige,« sagde Martin, »jeg maatte kunne læse i Eders Hjerter for at dømme om det.«

»Ak,« sagde Candide, hvis Pangloss var her, saa vidste han det nok og kunde sige os det.«

»Jeg ved ikke,« sagde Martin, »med hvilken Vægt Deres Pangloss vilde have vejet Menneskenes Ulykker eller angivet Størrelsen af deres Lidelser. Alt, hvad jeg med Sikkerhed kan sige er, at der her paa Jorden er Millioner af Mennesker, der er hundrede Gange mere beklagelsesværdigere end Kong Karl Edvard, Kejser Ivan og Sultan Achmet.«

»Det er umuligt,« sagde Candide.

Efter faa Dages Sejlads naaede de Indløbet til det sorte Hav.

Det første Candide foretog sig, var at løskøbe Cacambo for en stor Sum Penge; derefter gik han med sine Ledsagere uden Ophold om Bord i en Galej for at sejle til Marmarahavets Kyst og finde Kunigunde, hvor hæslig hun end kunde være.

Blandt Mandskabet var der et Par Rorkarle, som roede meget slet og som den østerlandske Kaptajn af og til langede nogle Rap med en Hundepisk paa de nøgne Skuldre. Candide blev greben af en inderlig Medfølelse, betragtede dem mere opmærksomt end de andre Galejslaver og gik venligt deltagende hen til dem. Nogle Træk i deres næsten ukendelige Ansigter mindede ham om Pangloss og den stakkels Jesuitterbarn, Frøken Kunigundes Broder. Dette Minde gjorde ham dobbelt rørt og bedrøvet og fik ham til at betragte dem endnu nøjere.

»I Sandhed,« sagde han til Cacambo, »hvis jeg ikke havde set Magister Pangloss blive hængt og hvis jeg ikke havde haft det Uheld at stikke Baronen ihjel, vilde jeg tro, at det var dem, der sad og roede i denne Galej . . .«

Da de to Rorkarle hørte Ordene Baronen og Pangloss skreg de højt, blev siddende ubevægelige og lod deres Aarer falde. Den levantiske Kaptajn kom straks til og brugte Hundepisken med dobbelt Kraft.

»Hold inde, hold inde, Kaptajn,« skreg Candide. »Jeg vil give Dem saa mange Penge De vil have.«

»Men det er jo Candide,« sagde den ene af Rorkarlene.

»Er det virkelig Candide?« sagde den anden.

»Drømmer jeg eller er jeg vaagen?« sagde Candide, »er jeg virkelig nu paa Galejen? Er det Hr. Baronen, som jeg har dræbt? Er det Magister Pangloss, som jeg selv har set blive hængt?«

»Ja, det er os,« svarede de, »os selv.«

»Er det virkelig den store Filosof?« spurgte Martin.

»Kære Hr. Kaptajn,« sagde Candide, »hvad forlanger De i Løsepenge for Baron von Thundeten Tronchk, en af de fornemste Baroner i Romerriget, og Hr. Pangloss, der er den grundigste Metafysiker i hele Tyskland.«

»Din Kristenhund,« sagde den levantiske Kaptajn, »siden de to Kristenhunde og Slaver i deres Fædreland indtager saa høje Stillinger, som det uden Tvivl er at være Baron og Metafysiker, skal Du betale mig halvtredsindstyve tusind Zekiner for dem.«

»Det skal De faa, Kaptajn, men saa maa De føre mig sporenstregs til Konstantinopel, hvor De straks skal faa Deres Penge. Dog nej, bring mig hellere til Frøken Kunigunde.«

Næppe var Candide kommen med sit første Forslag til den levantiske Kaptajn, før denne øjeblikkelig vendte Skibet og lod det nu ro frem hurtigere end en Fugl kan flyve.

Candide omfavnede og kyssede atter og atter Pangloss og Baronen.

»Hvordan er det dog muligt, at jeg ikke har dræbt Dem,

(Fortsættes paa S. 350.)

Tegning af A. Koch.

Sæby pynter sig. I Anledning af Pressestævnet opfordrede Modtagelses-Komiteen Sæbys Beboere til at pynte sig og lagde navnlig Vægt paa, at Gadefejningen var sluttet inden Kl. 12 Middag.

kære Baron? Og De, min højtelskede Pangloss, hvor kan det være, at De er i Live efter at De er bleven hængt? Og hvorfor er De begge to Galejslaver i Tyrkiet?«

»Er det virkelig sandt, at min kære Søster er her i Landet?« spurgte Baronen.

»Ja,« svarede Cacambo.

»Og jeg skal se min kære Candide igen!« sagde Pangloss. Candide forestillede dem for Martin og Cacambo. De omfavnede alle hverandre og talte i Munden paa hinanden. Skibet fløj afsted; de var straks i Havn. Der blev sendt Bud efter en Jøde, og Candide solgte en Diamant, der var hundredetusind Zekiner værd mellem Brødre, for det halve, da Jøden svor ved Abraham, at han umuligt kunde give mere. Han betalte straks Løsepengene for Baronen og Pangloss. Pangloss kastede sig for sin Befriers Fødder og badede dem med sine Taarer; Baronen takkede ham med et højadeligt Nik og lovede at betale ham Pengene tilbage saasnart det blev ham muligt.

»Men er min Søster virkelig i Tyrkiet?« spurgte han.

»Det er sikkert nok,« svarede Cacambo, »siden hun er bleven Opvaskerpige hos en transylvansk Fyrste.«

Der blev straks sendt Bud efter to Jøder; Candide solgte to Diamanter til dem og de gik øjeblikkelig om Bord i en anden Galej og sejlede afsted for at befri Kunigunde.

SEKSOGTYVENDE KAPITEL.

Hvad der hændte Candide, Kunigunde, Pangloss og Martin osv.

»Jeg beder endnu en Gang om Tilgivelse, ærværdige Fader,« sagde Candide til Baronen, »fordi jeg har jaget Dem en Kaarde i Livet.«

»Lad os ikke tale mere om det,« sagde Baronen. »Jeg indrømmer, at jeg var lidt for ivrig; men siden De ønsker at vide Grunden til, at De har truffet mig som Galejslave, kan jeg fortælle Dem, at da vor Ordensbroder Apothekeren havde helbredet mine Saar, blev jeg overfaldet og bortført af en Afdeling Spaniere; jeg blev kastet i Fængsel i Buenos-Aires, paa samme Tid som min Søster netop rejste derfra. Jeg bad Pater Generalen om Tilladelse til at rejse til Rom. Jeg blev udnævnt til Legationspræst hos den franske Ambassadør i Konstantinopel. Jeg havde næppe været otte Dage i min nye Stilling, før jeg en Aften traf en ung overordentlig smuk Jcoglan*). Vejret var den Dag meget varmt. Den unge Mand fik Lyst til at gaa i Bad, og jeg benyttede saa ogsaa Lejligheden til at bade mig. Jeg vidste ikke, at det regnedes for en Hovedsynd for en Kristen at blive funden sammen med en ung Muselmand. En Kadi lod mig tildele hundrede Stokkeslag paa Fodsaalerne og dømte mig til at sendes paa Galejerne. Aldrig er der blevet begaaet en mere himmelraabende Uretfærdighed. Men jeg vil gerne vide, hvorfor min Søster er ansat hos en transylvansk Fyrste, der har funden Tilhold hos Tyrkerne.«

»Men nu De, kære Pangloss,« sagde Candide, »hvorledes gaar det til, at jeg ser Dem igen?«

»Det er rigtig nok, at De har set mig blive hængt; efter Skik og Brug burde jeg have været brændt, men De husker maaske, at det øsregnede, dengang de vilde til at stege mig. Uvejret var saa voldsomt, at de maatte opgive at tænde Baalet. Saa blev jeg i Mangel af bedre hængt. En Barber købte mit Legeme, tog det med sig hjem og begyndte at obducere mig. Han begyndte med et Tversnit fra Navlen til Nøglebenet. Ingen kunde være daarligere hængt end jeg. Den hellige Inkvisitions Skarpretter, som eller var Underdiakon, var virkelig overordentlig dygtig til at brænde Folk, men han forstod sig ikke paa at hænge dem. Strikken var vaad, den gled ikke godt og gik i Knude. Kort og godt, der var endnu Liv i mig. Da Barberen skar i mig, udstødte jeg et saa frygteligt Skrig, at han faldt bagover paa Gulvet og troede, at han obducerede den skinbarlige Djævel: halvdød af Skræk løb han ud af Døren og faldt hovedkulds ned af Trapperne. Ved det Spektakkel kom hans Kone løbende til fra et Værelse ved Siden af; da hun saa mig ligge udstrakt paa Bordet med mit Tversnit fra Navlen til Kravebenet, blev hun endnu mere forskrækket end hendes Mand. I fuldt Firspring løb hun sin Vej og faldt ovenpaa ham. Da de var komne lidt til sig selv, hørte jeg Doktorfruen sige til sin Mand: Min bedste Ven, hvor kunde det ogsaa falde Dig ind at obducere en Kætter? Ved Du ikke, at de Mennesker altid er besatte af Djævelen? Jeg skal i en Fart hente en Præst, som kan drive den ud.«

Disse Ord fik mig til at ryste af Skræk; jeg samlede den Smule Kræfter, jeg havde tilbage og raabte: »Hav Medlidenhed med mig!«

Saa tog endelig den portugisiske Barber Mod til sig, han syede mig sammen igen, hans Kone plejede mig og fjorten Dage efter var jeg igen paa Benene. Barberen skaffede mig Plads som Lakaj hos en Malteserridder, der skulde til Venedig; men da Herren ikke havde saa mange Penge, at han kunde give mig min Løn tog jeg Tjeneste hos en venetiansk Købmand og fulgte med ham til Konstantinopel.

En Dag fik jeg det Indfald at gaa ind i en Moske; der var ikke andre derinde end en gammel Iman og en ung Dame, der andægtig sagde sit Paternoster; hendes Hals var blottet og paa hendes Bryst sad der en dejlig Buket af Tulipaner, Roser, Anemoner, Ranunkler, Hyazinther og Avrikler. Hun lod sin Buket falde paa Gulvet: jeg tog den og satte den med ærbødig Ivrighed paa sin Plads. Jeg var saa længe om at sætte den fast, at Imanen blev forbitret og gav sig til at raabe om Hjælp, da han saa, at jeg var en Kristen. Jeg blev ført frem for Kadien, som lod mig give hundrede Sabelslag under Fodsaalerne og sendte mig paa Galejerne. Jeg kom netop paa den samme Galej og blev lænket til den samme Bænk som Hr. Baronen. Der var paa Galejen fire unge Marseillanere, fem neapolitanske Præster og to Munke fra Korfu, som fortalte os, at saadanne Hændelser var ganske dagligdags. Hr. Baronen paastod, at han havde lidt større Uret end jeg; jeg for mit Vedkommende holdt paa, at det var mere tilladeligt at sætte en Buket i en Dames Barm end at være nøgen sammen med en Icoglan. Vi skændtes uden Ophør og fik hver Dag tyve Slag af Pisken indtil Hændelsernes Sammenkædning her i Verden førte Dem til vor Galej og De løskøbte os.«

»Naa, min kære Pangloss,« sagde Candide. »Siden De nu er bleven hængt, obduceret, pisket og har været Galejslave, er De saa bestandig af den Mening, at alt er paa det bedste her i Verden?«

»Jeg bliver ved min første Mening,« svarede Pangloss, »jeg er da Gudskelov Filosof, saa det passer sig ikke for mig at skifte Overbevisning.«

SYVOGTYVENDE KAPITEL

Hvorledes Candide fandt Kunigunde og den gamle.

Medens Candide, Pangloss, Baronen, Martin og Cacambo fortalte hinanden om deres Oplevelser, drøftede de Begivenheder, der kunde hænde eller ikke hænde i denne Verden, skændtes om Virkningen og Aarsagen, om det moralske og fysiske Onde, om Frihed og Nødvendighed, og om den Trøst, man kan føle naar man er Galajslave i Tyrkiet, var de landede ved Marmarahavets Kyst ved den transilvanske Fyrstes Hus. Det første de fik Øje paa, var Kunigunde og den gamle, som var ved at hænge Haandklæder til Tørring paa Snore.

Baronen blegnede ved dette Syn. Og da den ømme Elsker saa sin skønne Kunigunde med smudsigbrun Hud, rødkantede Øjne, indfaldent Bryst, rynkede Kinder og røde ru Arme veg han et Par Skridt tilbage af Forfærdelse, men gik dog af Høflighed straks nærmere.

(Sluttes.)

*) Jcoglan kaldes de fornemme Herrers Pager.

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.
Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

LIND-HANSEN ILLUSTRATIONS-ANSTALT
KØBMAGERGADE 67–69 : TELEFON BYEN 566 v.
CLICHEER · KATALOGER · REKLAMER · TEGNINGER — ILLUSTRATIONER AF ENHVER ART.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GENUINE
LUNDS-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Sygeplejeartikler
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi“, København V.

Glem ikke at se til Dyrene!

Tivoli.

Sommersæson fra 7. Maj til 14. September 1913.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkestret og Promenadeorkestret. Hver Uge: Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Tetersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.

Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

TIVOLIS
Salonkeglebane
anbefales. **Hyggelige Lysthuse for Familier og Selskaber.**
Proper og billig Servering.
Indgang fra Tivoligade.
P. SVENDSEN

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET“
Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arb. Ligkistemagasin.
55, Vesterbros Torv 55.
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faas overalt à 25 Øre

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 K . 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN

Tegning af Peder Tabor.

— Hvem skulde tro, at man nogensinde ha'de været i Selskab med den fine Herre dér? . . . Og saa sidder vi dog paa akkurat den samme Side i Forbryder-Albumet!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 35. Torsdag, den 28. August 1913

Tegning af Chr. Hoff.

Ambt: Jeg tror saagu' den Snothas piller ved mit Legetøj!

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

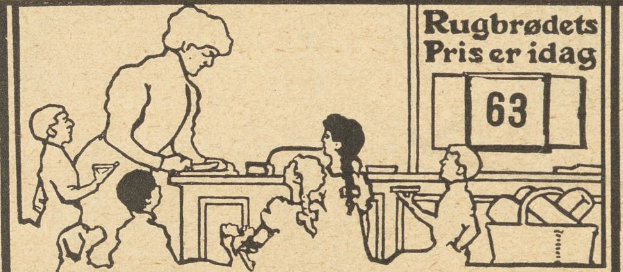

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI

PIANOER i Leje 4-6-8-10 Kr. mdl.
Ved senere Køb godtgøres den betalte Leje.

HARMONIUMS 3-4-6-8-10 Kr. mdl.
Ogsaa for Udenbyesboende!

Frederiksborggade 36, Kbh.

Egne Piano- og Orgelfabriker i København og Aarhus.

Winther

Holbergsgade 6

Har De Tandpine,
brug da altid
Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter.
Advarsel mod Efterligninger.
Indregist. **9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.**

Tivoli.

Sommersæson fra 7. Maj til 14. September 1913.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkestret og Promenadeorkestret. Hver Uge: Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.
Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

TIVOLIS Salonkeglebane

anbefales. **Hyggelige Lysthuse for Familier og Selskaber.**
Proper og billig Servering.
Indgang fra Tivoligade.
P. SVENDSEN

Møbelfabr. Aktiv. Aaboulevard 3. Gl. Ladegaard, Hj. af Vodrofvei | **Prima Varer 10 Aars Garanti** **Lille Udbetaling.**

Konservatisme.

Scener af en gammel konservativ Mands Liv.

Ekscellencen Estrups Riddersal. Paa Væggene Billeder af Nellemann og Matzen, Klør Konge, Spar Knægt, Ruder Dame og andre Medlemmer af den oldenborgske Stamme.

Ekscellencen sidder til Højbords med et konservativt Blink i begge Øjne og en Krykkestok i Haanden. Hos ham staar en Ingeniør.

Estrup.

Jeg skal ingen Telefoner ha' her paa mit Gods; De kan spare Dem Ulejligheden!

Ingeniøren.

— Jamen, Deres Ekscellence, det er dog saa praktisk at gribe Røret, trykke paa en Knap . . .

Estrup (slaar i Bordet med Krykken). Ingen Knapper her! Naar jeg skal tale med nogen, kalder jeg paa Vedkommende og bruger min Mund, og kun Kongen kan kalde paa mig. De kan gaa!

Ingeniøren (bukker).

Beklager, at Fremskridtet —

Estrup.

Rejs De til København med Deres Fremskridt!

Ingeniøren gaar. Ekscellencen skuer provisorisk frem for sig. En Tjener lister ind.

Tjeneren.

Deres Ekscellence, her er en Repræsentant for et berømt fransk Automobilfirma. Han vil gerne vise Dem et Automobil paa 100 Hestes Kraft.

Estrup.

Automobil!! Er Manden gal! Jeg, der har 100 Heste paa Græs!

Tjeneren.

Han siger, at Automobilet er forsynet med alle de ny tekniske Opfindelser, fuldkomment sikkert og meget billigt.

Estrup (slaar i Bordet.)

Jag ham bort med samt hans moderne Hokuspokus. Sig, at vi her ager med Fuldblods, som Gud i Forbindelse med min Opdrætter har skabt dem!

Tjeneren.

Repræsentanten spørger, om han ikke maa køre en lille Prøvetur med Deres Ekscellence?

Estrup.

Køre med mig og med det Benzin-Skidt! Hvilken Frækhed! Aldrig skal jeg sætte mine Fødder i saadan et moderne Mordapparat, der skræmmer Livet af vore Høns og gør Mælken sur i Koens Yver. Jag ham paa Porten og udslet Sporene af hans Gummiringe!

Tjeneren bukker og gaar.

Et Automobilhorn høres og Dampen stiger op forbi Riddersalens Ruder. Ekscellencen veksler Blik med Nellemann, der nikker bifaldende.

Støj og Raab fra Gaarden. Husholdersken kommer styrtende ind.

Husholderske.

Deres Ekscellence! Deres Ekscellence! Kom ud og se det sidste ny Vidunder!

Estrup.

Er hun galen? Hvorfor skriger hun op — hvad er der?

Husholderske.

Tænk, den store franske Flyver passerer om et Øjeblik forbi Bygningen her i 3000 Meters Højde!!

Estrup.

3000 Meters Højde! Hvilken Daare! Og Du tror, jeg interesserer mig for den Slags Luftkasteller?

Husholderske.

Jamen det er jo ingen Luftkastel, Deres Ekscellence! Han har to Passagerer med og er paa Vej til Paris.

Estrup.

Rul alle Gardiner ned i Salen og kald Folkene ind. Ej skal mit Øje skue dette sidste ny Udslag af den menneskelige Galskab. Sæt han faldt ned her og knækkede Halsen, den Nar! Rul ned, siger jeg!!

Husholdersken ruller forfjamsket Gardinerne ned og fjerner sig hurtig for at tilvinke Flyvemaskinen.

Ekscellencen betragter i Halvmørket Matzen, som smiler opmuntrende.

Det banker, Tjeneren kommer ind.

Estrup.

Hvad nu? Mere moderne Galskab.

Tjeneren.

Det er en Deputation fra Orlogsværftet, medførende Modellen til Flaadens ny Undervandsbaad.

Estrup (retter sig).

Ej! ej!

Tjeneren.

Kaptajn Petersen, der er Ordfører for Deputationen, meddeler, at Undervandsbaaden er i Stand til paa faa Minutter at sprænge et tysk Krigsskib med 800 Mands Besætning i Luften.

Estrup (rejser sig ungdommeligt).

Rul Gardinerne op og lad Deputationen komme ind! Sæt Vin paa Bordet, Cigarer og Frugt!

Det bliver atter lyst i Riddersalen.

Ekscellencen gaar rank og med Spænding malet i sine Træk mod Døren for at modtage Deputationen. Man hører ham mumle: »800 Tyskere paa en Gang! — Storartet!!«

Tæppet ruller diskret ned.

Peter Ravn.

Den gerrige Fa'er Jens.

Fa'er Jens har Køer og Svin paa Stald,
og Hvidkaal i sin Have.
Han fulgte tidligt Herrens Kald,
saa han har Troens Gave.
— — —
Men jeg har ingenting.

Fa'er Jens er grumme stærk i Bøn
og gammelklog paa Skriften.
Han Forskud faar paa Himlens Løn
til daglig i Bedriften.
— — —
Men jeg faar ingenting!

Naa, lad ham faa, hvad Gud kun vil
ud af sin store Ager!
Hans Gerrighed har ført dertil
at han er blevet mager!
— — —
Men jeg er tyk og fed!

August L. Bang.

Sangforenings-Dirigenter II.

Tegning af A. Koch

C. H. Debois.

Leder for »Arbejdernes Læseselskabs Sangkor«.

Den uheldige Tjener.

C. B. Møller & Co.s Cigaretter

Hævet over enhver Konkurrence:
Rose No. 101 .... 15 Stk. 10 Øre
Zouav a la Algier . 15 » 10 »
Monaco med Kork 10 » 10 »
etc.

MORDET I LA JONCHERE

Kriminalroman.

(Illustreret af Chr. Bogø.)

Navnet Commarin vakte smertelige Minder tillive hos ham, oprev et ikke lægt Saar. Fortiden stod med ét levende for ham.

Pierre Maria Daburon stammede fra en af Poitons ældste og mest ansete Familier, og kom gennem sit Slægtskab hurtig i Berøring med Paris' bedste Kredse. Han blev afholdt paa Grund af sin fortræffelige Karakter og sin Dannelse, og da han hyldedede den fornuftige Grundsætning, at en Lovens Haandhæver lærer mere af Omgangen med levende Mennesker, end af at studere tykke Folianter i sit Arbejdsværelse, undlod han ikke at tage livlig Del i Selskabslivet.

Men i Sæsonen 1860 forsvandt han pludselig fra Skuepladsen. Hans Venner erkyndigede sig om Grunden hertil og bragte i Erfaring, at han tilbragte sine Aftener hos Enkefru d'Arlange. Man undrede sig. Thi den gode Dame var ikke fri for at være en Smule latterlig. Hendes Klædedragt, Manerer, Konversation hørte til Ludvig den sekstendes Tidsalder, og kunde kun daarlig forliges med moderne Begreber.

Derfor havde hun aldrig haft Venner. Alle frygtede desuden hendes skarpe Tunge og ugenerte Djærvhed.

Hun havde overlevet hele sin Slægt; kun en ung Pige, hendes Sønnedatter, var bleven tilbage. Disse to boede da sammen, og tærede i Forening paa den lille Kapital, der i sin Tid var sat ud for Enken.

En af Daburons Venner havde en Aftenstund opfordret ham til at aflægge den gamle Dame et Besøg. Til en Begyndelse gjorde hun et forbløffende Indtryk paa Dommeren; han morede sig lystigt over hende, men kom dog igen. Og snart var han daglig Gæst, der hurtigt blev hendes erklærede Yndling.

»Han er et fortræffeligt Menneske,« plejede hun at sige, »saa velopdragen og saa taktfuld — Skade blot, at han ikke er adelig!«

For ret at forstaa Daburons venskabelige Forhold til den gamle Dame, maa man ikke glemme, at der i Huset ogsaa fandtes en ung Pige, selv om hun kun sjældent viste sig ved Selskaberne.

Claire d'Arlange var sytten Aar, da Daburon lærte hende at kende. Hun var et yndigt, stille Væsen, der saa ind i Verden med et Par klare uskyldige Barneøjne. Men eftersom hun udelukkende var opdraget af sin Bedstemor, var der kommet noget ejendommeligt og ualmindeligt over hende, hvad der imidlertid kun forlenede hende med en Ynde mere.

Daburon traf jævnlig denne unge Dame i Fru d'Arlanges Boudoir. Naar den gamle Dame talte, hørte han taalmodig til. Alle hendes pikante Anedoter lod han roligt gaa hen over Hovedet paa sig og stirrede samtidig paa Claire som paa en Helligdom. Var den brave Daburon sky og tilbageholden, saa var Claire frygtsom som en ung Hind; det var næppe nok at de talte med hinanden. Der behøvedes for Dommerens Vedkommende heller ingen Ord. Alene hendes blotte Tilstedeværelse gjorde ham over al Maade lykkelig.

Allerede et Par Gange havde han været besluttet paa, at bede Fru d'Arlange tale hans Sag for Claire. Men saa forestillede han sig, hvordan den gamle Dame ved hans første Ord bed ham af med et energisk »Nej«. Han kendte jo hendes Svaghed for Adelen og den sygelige Frygt for en »Mesalliance«. Hvorfor skulde han saa sætte Øjeblikkets stille Lykke paa Spil?

Men saa sagde han atter sig selv, at det kunde være farligt at vente for længe. En skønne Dag kunde Claire træffe en anden, forelske sig og snappes væk for Næsen af ham.

Da Foraaret kom, besluttede han, at hidføre en Afgørelse. Resolut, som en Soldat, der drager i Kamp, gik han en Aprildag hen til sin Veninde; nu skulde det briste eller bære.

I Forværelset erfarede han, at Fru d'Arlange netop var kommen hjem efter at have været ude fra om Morgenen, og at hun var i en Stemning, der grænsede til Raseri.

Grunden hertil var karakteristisk nok.

En Maler havde udført forskellige Husarbejder for hende. Men hver Gang han presenterede Regningen, afviste hun ham med et kort: En anden Gang! Det blev han ked af og stævnede hende. Damen blev rasende og forlangte af Dommeren, at han skulde tildele Maleren en alvorlig Straf. Og da hun ikke var til at snakke til Fornuft, men stadtg blev heftigere, viste Dommeren hende Døren. Man kan derfor forestille sig, i hvilken Tilstand hun vendte hjem.

Daburon kom straks ind til hende, og ingen kunde være mere velkommen end en Dommer. Fru d'Arlange fortalte nu yderlig ophidset, hvad der var passeret og fordrede kort og godt, at Daburon skaffede hende saavel Dommeren som Haandværkeren straffet.

Forgæves søgte Daburon at gøre hende klart, at Maleren var i sin Ret og at Dommeren maatte hævde sin Autoritet. Sluttelig raadede han hende til at betale Regningen for at faa en Ende paa Sagen. Men der kom han til den Rette: For ham var Beløbet maaske kun en Bagatel, sagde hun, men for hende var det en lille Formue. Hun viste jo knap hvor hun skulde faa Udkommet fra til sig og Claire. Havde hun været en Egoist, var hele hendes Kapital bleven sat ind paa en Livrente, men saa havde hendes Sønnedatter jo intet faaet. Og den Lille vilde jo nok engang gifte sig, skønt det maaske var tvivsomt, om nogen vilde tage en saa fattig Pige til Hustru.

Daburon fremmumlede en Protest og greb Lejligheden til at tale om det, hvorfor han egentlig var kommen.

»Jeg kender en Mand,« sagde han, »en agtværdig Mand, der holder af hende. Han er rig og i sine bedste Aar. Han vilde prise sig lykkelig ved at faa Claire uden nogensomhelst Medgift.«

»Hvad siger De! Hvorfor har De aldrig før talt om ham!«

»Jeg har ikke vovet det, Fru d'Arlange —«

»Ud med Sproget! Hvem er det?«

Hjertet sad Dommeren i Halsen. Endelig kom det med svag Stemme:

»Det er mig.«

Han saa bedende paa hende. Og da de afgørende Ord var udtalt, var han nær faldet sammen af Bevægelse.

Men hun lo til hun fik Taarer i Øjnene.

»Den skikkelige Daburon — det er storartet!«

Pludselig brød hun af og satte et meget værdigt Ansigt op.

»Er det Deres Alvor?«

»Selvfølgelig«.

»Og De er virkelig rig?«

»Det tør jeg paastaa, uden at prale.«

Fru d'Arlange overvejede. Saa hævede hun Hovedet og saa paa ham.

»Egentlig var det min Pligt, at vise Dem Døren,« begyndte hun. »Men jeg har lidt tilovers for Dem. Desuden er jeg gammel og ensom og i høj Grad bekymret for min Sønnedatters Fremtid. Det maa være min Undskyldning. Gaa altsaa til Claire og søg at vinde hende. Siger hun af egen frie Villie ja, skal jeg ikke sætte mig imod Forbindelsen.«

Daburon greb hendes Haand og kaldte hende den bedste, ædleste, mest uegennyttige af alle Kvinder. Han var fuldkommen svimmel af Lykke.

»De foregriber Begivenhedernes Gang,« sagde Fru d'Arlange afværgende. »Sagen er ingenlunde vunden. Deres Mor var adelig. Det stemmer. Men Deres Far var en slet og ret Daburon. Jeg finder det mer end tvivlsomt, at Claire vil bære et saa almindeligt Navn.«

Men Daburon delte ikke hendes Tvivl og en smuk Sommeraften, da han sad sammen med Claire i Haven, besluttede han, at tilstaa hende sin Kærlighed. Han tog den unge Piges Haand, noget, han endnu aldrig havde vovet.

»Tilgiv«, begyndte han; — »inden jeg dristede mig til at hæve mine Øjne til Dem, har jeg selvfølgelig talt med Deres Bedstemor. — Forstaar De mig ikke, Claire? — Et Ord af Deres Mund vil gøre mig til den lykkeligste eller ulykkeligste af alle Dødelige.«

Claire saa forfærdet paa ham. Saa skjulte hun Ansigtet i Hænderne og begyndte at græde. »Og saa betroede hun ham, at hun kun havde betragtet ham som en ældre Broder. Hendes Kærlighed tilhørte en anden.

Hun havde truffet sin Elskede hos en Frøken de Greillon, en Veninde af Bedstemoderen. Han tilhørte en af Frankrigs bedste Familier. Dette var ganske vist ingen Hindring for deres Forbindelse, men der var saa til Gengæld en anden Omstændighed, der stillede sig ivejen for deres Lykke: hans Far var en haard og pengegridsk Mand, hvis fornemste Krav til en Svigerdatter var Formue. Hans Navn var Commarin. —

Uger og Maaneder kæmpede nu Daburon for at rive Claire ud af sit Hjerte. Men det lykkedes ikke. Erindringen om hende forfulgte ham allevegne. En Dag opfordrede en Bekendt ham til at besøge en Klub, hvor ogsaa den unge Commarin kom. Han havde ikke senere kunnet forklare sig det, men paa én Gang stod den Beslutning fast hos ham, at dræbe sin Lykkes Ransmand. Han gjorde omhyggeligt Toilette; før han tog i Klubben stak han en Revolver til sig.

Da han kom derhen, viste Vennen ham en ung, brunet Mand, der sad læsende i en Avis. Det var den unge Commarin. Daburon gik med faste Skridt hen til ham, og i samme Øjeblik saa hans Fjende op fra Bladet. Da Daburon mødte hans Blik, tabte han Modet. Han drejede rundt paa Hælen og ilede uden at se sig om ud af Salen.

Commarin anede intet om, hvor nær Døden havde været ham. — Daburon kastede sig nu over sit Arbejde, for at glemme Claire. Det kostede Kamp, men omsider øvede Tiden sin nivellerende Magt og hans Saar lægedes. Indtil Taboret rev det op ved at nævne det forhadte Navn. —

Skæbnen havde nu udleveret ham den Mand, som havde tilføjet ham det dræbende Slag. Claires Tilbeder var ikke mere den rige, stolte Adelsmand, men en Bastard, der for at redde et stjaalet Navn havde begaaet et fejgt Mord. Og Daburon selv var hans Dommer! Retfærdighedens hævnende Sværd var lagt i hans Haand!

Men straks efter blev han selv ængstelig ved det Had, der flammede op i ham. Hans Æres- og Pligtfølelse oprørtes ved den Tanke at udøve en personlig Hævn under Dommerens Maske.

Et Ord af Deres Mund vil gøre mig til den lykkeligste!

Og lidt efter lidt traadte i Hadets Sted én for en Dommer ikke mindre farlig Følelse: Medlidenhed. Han var lige ved at vige Sædet som Retfærdighedens Haandhæver i denne Sag, men saa lød atter Samvittighedens Stemme, der bød ham gøre sin Embedspligt upaavirket af Kærlighed eller Had.

Klokken var henad tre om Natten, da Daburon endelig begav sig ind i sit Arbejdsværelse, hvor han ventede at finde Taboret indslumret. Men Taboret sov ikke. Dertil var han for optaget af sine Tanker.

7. KAPITEL.

Fatter Snushane fortabte sig i Kombinationer og Planer, som han atter forkastede. Han var saa fordybet heri, at han slet ikke bemærkede Undersøgelsesdommerens Indtræden. Først hans Tiltale vækkede ham.

»Jeg har tænkt meget over Sagen,« sagde Daburon.

»Jeg ogsaa,« sagde Taboret. »Netop som De traadte ind, søgte jeg at forestille mig, hvordan den unge Commarin vil forholde sig ved sin Arrestation. Det er et vigtigt Punkt. Maaske bliver han heftig og truer med at smide Politiet ud, hvad der er et yndet trick hos Forbrydere, der vil hæve sig over Mistanke. Eller han er kold og rolig. Isaafald forlanger han, at blive ført for sin Dommer, for at Misforstaaelsen straks kan hæves. Jeg troer, han vil optræde paa denne sidste Maade.« Daburon lo.

»Saa vidt er vi ikke endnu,« sagde han.

»Men om faa Timer. For jeg formoder, De vil underskrive Arrestordren straks imorgen tidlig.«

Dommeren vendte sig bort, som en Syg, der ser Kirurgen brede sine Instrumenter ud.

»De er noget hastig, min kære Tabaret,« bemærkede han Nærer De slet ingen Betænkelighed?«

»Han er Morderen. Hvem skulde ellers være det? Ingen andre end ham havde Fordel af, at Enken Lerouge med samt hendes Breve og Papirer forsvandt.

(Fortsættes.)

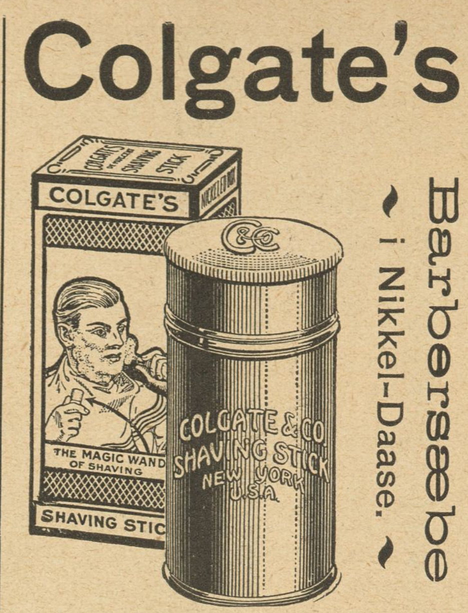

Skuepladsens Løver. IX.

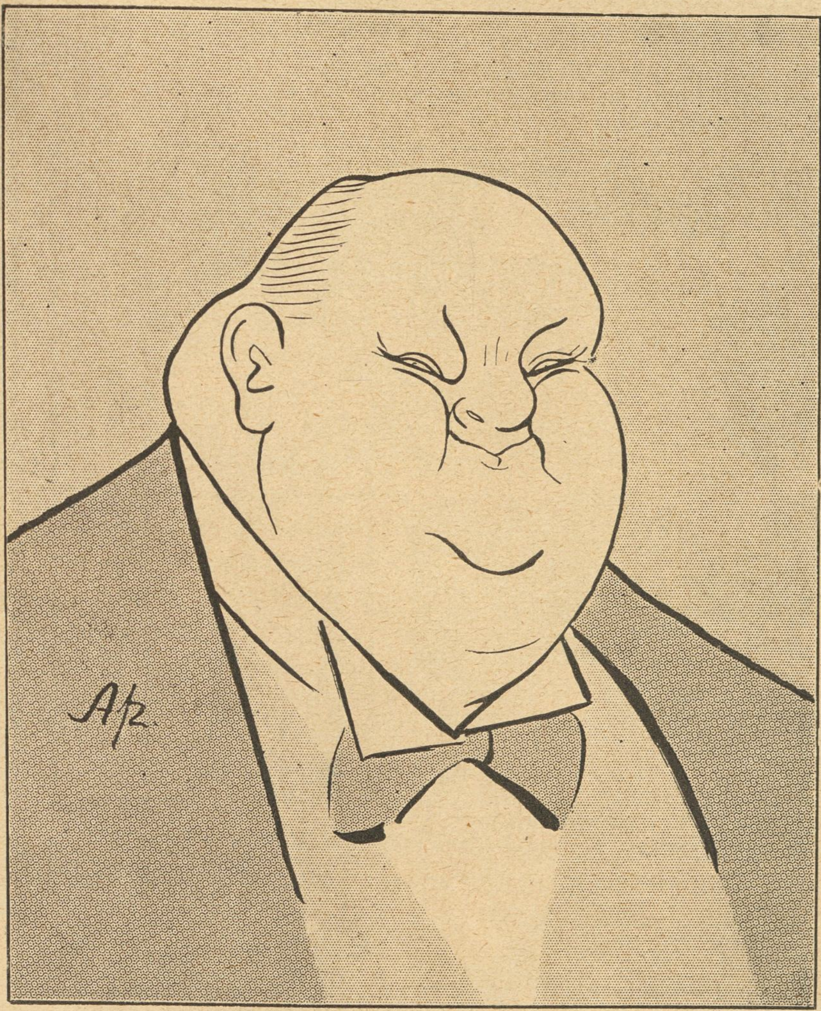

Oscar Stribolt. Tegning af V. Afzelius.

Tag mod min svage og senile Haand,
Du ekstraordinære Pilevaand.
Hvad skaffed os Humør og Hvile, Aand?
Dit tohundredpundige Smilebaand!

Visen om Kaptejn Koch.

Nu over Sten og Stok
Fra Grønland Kaptejn *Koch*
Kom hjem igen forgangen Dag og kan fortælle nok — —
I Grønlandsindlandsis,
Hvor der er Sne og Dis,
Har Manden drevet rundt omkring, som Spejder, 'turligvis.
Han gik blandt Eskimoerne som et andet Spøg'lse,
Og løb paa Ski hver Morgenstund, blot for sin Fornøj'lse.
Han har »filmed« Grønlands Pi'er naar de gik i *Flok* om,
Men om de ku' danse »Vrik« — det maa De spørge *Koch* om!

Han var lidt højt mod Nord
Blandt skidne Eskimo'er;
Som Whiskyflaske laa Hr. Kaptejn Koch paa Is i Fjor.
Han saa en Barnedaab
I Julianehaab,
Og Klokken tolv om Aft'nen aad de Ungen med et Raab!
Han tegned' Kort med Bjerge paa samt lidt mere Visvas,
Han undersøgte ogsaa om Pingvinen kan faa Iskias.
Fine Folk blandt Eskimoer gik med Hat og *Stok* om,
Men om Bankdirektø'rne stjal — det maa De spørge *Koch* om!

Hr. Koch han var syet ind
I et dejligt Skind
Og blotted blot sin Næsetip og lidt af venstre Kind.
Han leved meget sløjt,
Og kom det meget højt,
Saa fik han Søndagmorgen Levertran og en Beskøjt.
Han fandt en sjælden Krydsning af *en* Pingvin og Svale,
En Vaskebjørn paa 8 Ben og med Hestehale.
Grønlandspigerne er smaa, det er der sunget *nok* om,
Men om de paa Storken tror — det maa De spørge *Koch* om!

Omtrent da det var Slut,
Røg han tilvejrs som Krudt —
Hør bare efter hvad han fandt 10 Mil fra Evigtut:
Et Sted hvor Temp'ratur
Og Solens Reamur
Var ganske rent ad Helved til, ved Tanken helt han gru'er.
Det sne'de mellem 2 og 3, Klokken 5 det regned',
Saa skinned' Solen, Klokken 6 paany til Regn det tegned'.
Klokken 7 kom Kæmpehagl, rygende i *Flok* om,
Men om det sku' være Løgn — det maa De spørge *Koch* om!

Robert Bly.

Europas Smilebaand

Tjeneren til sin Kollega: Men hvorfor maler Du Abekattens Næse rød.
— Jo, ser Du, nu kommer Baronen hjem, og naar han spørger, hvor al Vinen er bleven af, saa peger vi paa Abekatten. («Fliegende Blätter».)

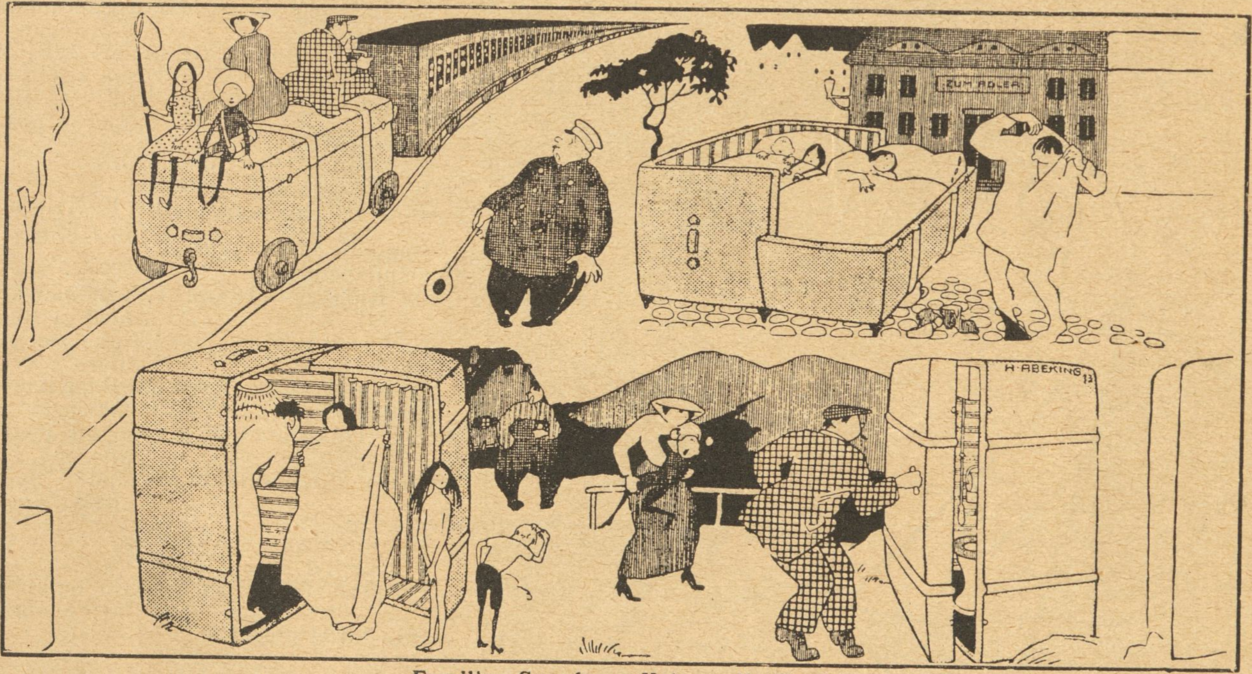

Familien Svendsens Universalkuffert.
1. Kufferten som Jærnbanevogn. 2. Som Familieseng. 3. Som Badeværelse. 4. Som W. C. (»Ulk«)

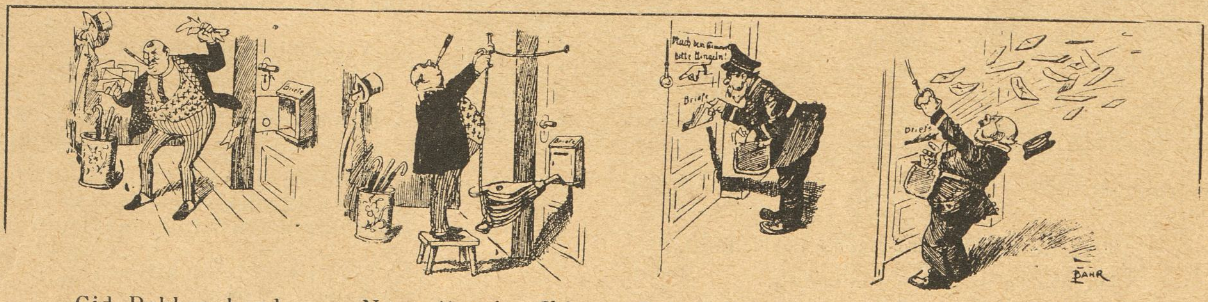

Gid Pokker havde alle disse Rykkerbreve!

Nu sætter jeg Ildpusteren til Brevkassen og Klokkestrængen.

Det er dog en svær Korrespondance den Mand har!

Ih, du milde!

(»Lustige Blätter«.)

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Rød = Indmad

Chevillard syn's vældig om København,
fra Morgen til Aften var han ej til at
stoppe.
Han bekender selv paa flydende fransk,
at han aldrig før har været saadan
»oppe«.

Det viste sig, at adskillige af de Skuespillere, der gik under med Ole Olsens „Atlantis" i Nordsøen, svømmede som rene Fisk.

— Naa, saa kan jeg godt forstaa Indignationen i Norge. Deroppe har de jo en stor Fabrikation af — Fiske-Frikadeller.

Bladene er i disse Dage fulde af Meddelelser om mere eller mindre alvorlige Jernbaneuheld, og i de fleste Tilfælde faar Sporskifteren Skylden. Mon det kan være rigtigt?

— At der er en Mængde Spor, som trænger til at *skiftes*, det kan der ikke være Tvivl om!

Paa gamle Tivolis Fødselsdag
var der Fest med Lamper og Wauxhall.
Den Aftens Indtægt blev sat ned
i Landmandsbankens Boxhal.

Det er forbudt —:
paa Gaden at ligge,
for meget at drikke,
Stjærner at kigge,
at gaa rundt og tigge,
til Damer at »dikke«
med venlige Blikke,
Betjenten at stikke
en Bajer for »Hikke«.
Danse »Boston« og »Vrikke«
— det maa man hellerikke.

Eugen Petersen.

16/8 Det fortælles, at Christian d. 8. lod *Carstensen* faa Bevilling til at drive Tivoli, for at Folket skulde holde sig fra at politisere. Kunde man ikke tage den Tanke op paany?

— Jo, saamænd. Hvad om man nedsatte en Komite med det Formaal, at forære *J. C. Christensen* et Tivolikort?

Paa »det kongelige« slider man Dag
og Nat,
baade Skuespiller, Maler og Sne'ker.
For *Benzon* gaar det som det var *smurt*
(han er ogsaa stadig væk Apoteker.)

— Ka' Du forstaa, hvorfor vi skal spille Fodbold her i Nyborg Fængsel?

— Næ, den ka' je' ikke. De maa jo være klar over, at vi hellere vil *fægte!*

20/8 Saa, nu er den gal i Hampeværeriet i Slagelse, hvor et Par Mænd har snydt for 100.000 Kr. Skulde man tro, at Hamp kunde kaste saameget af sig?

— Kære, de spinder Silke saadan et Sted!

Teatrene sætter nu Dampen op, og Det ny Teater slaar et stort Slag med »En Vesterbrodreng«. Bagefter følger det kongelige Teater med: »En Kongens-Nytorv-Pige«, Kasino med: »Hvor bor Du i Amaliegade« og Folketeatret med: »Tvillingerne fra Nørregade.« Dagmarteatret fortsætter med: »Hvor man keder sig i Jernbanegade«.

Nu ryger Slagterboderne væk
for Petersen, Sørensen, Hansen;
Hakker og Spader træder nu frem
og begynder paa »Mave«-Dansen.

Det paastaas, at Nørrebros Teaters Direktion vil købe Frederiks Hospital og anlægge en ny Scene derude. Hvad mon den skal hedde?

— Frderiks Rekonvalescenthjem?

Fra Frihavnen mærkes et Vindpust saa
lunt,
saa af Rædsel vi støder i Hornet.
Thi en Damper »losser« jo raaddent
Korn,
der nu tar Østerbroeren paa Kornet!

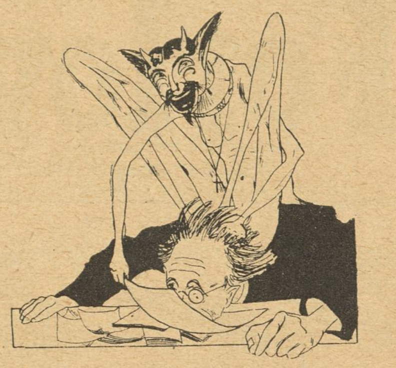

Nu har jeg modtaget et halvt Dusin Breve med Ordre til at afskrive en i Brevet staaende Bøn 9 Gange. Det maa jo være Fanden selv, der er paa Spil.

— Ja, eller et Maskinafskrivningsbureau!

Nu skal der Bilbus ad Strandvej ud,
glimrende er skam Ideen.
Ad Bilebrahesvej skal ogsaa en,
Og to ad Bilealeen!

19/8. Sikken en Panik i Sparekassens Østerbroafdeling! Er det en Maner, at komme ind i en Bank med Revolvere?

— Røverne ønskede vel at give det Udseende af, at de vilde gøre *Indskud!*

Alm. dansk Varelotteri.
6. Trækning
finder Sted
den 9.—20. September.
Fornyelsen maa ske senest den 6. September.
De ufornyede Lodder sælges den 8. September.

LIND-HANSEN
ILLUSTRATIONS-ANSTALT
KØBMAGERGADE 67 69 : TELEFON BYEN 566 v.
CLICHEER · KATALOGER
REKLAMER · TEGNINGER
ILLUSTRATIONER AF
ENHVER ART.

Forlov=elsesringe 14 & 18 Karat.
Th. Halgreens
Specialforretning.
Gothersgade 34, ligefor Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

Cirkus Beketow
København.
8. Maj til 7. Septbr.
Hver Aften Kl. 8.
Søn- og Helligdage Kl 4 og Kl. 8.
Største Kunstnerpersonale, der endnu har været i København.

M. Thomsens Bogbinderi,
Aarhus, anbefales.
Telefon 2065.

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2.
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

en gros. Hoved-Depotet
„Français".
16, Lille Kongensgade 16.
Gummi-, Hygiejne-, Bandage- og Sygepleje-Lager.
en detail.
Garanteret 1. Kl. Varer.
Forlang Prøver og Prisliste.

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

T. Petersen, Ny Kronprinsessegade. Tak for Tegningen, der vil blive benyttet.

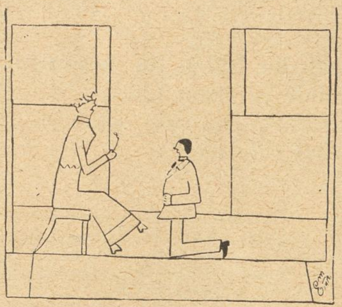

Han: Jeg elsker Dem! Jeg vil gøre alt for Dem!
Hun: Vil De saa ikke gaa Deres Vej!

Emanuel M. Vi forstaar saa godt Damens ualmindelig afvisende Svar, men det indeholder jo det umulige — thi hvorledes skal Manden bære sig ad med at gaa sin Vej, naar han kun har ét Ben?

H. Nielsen. Deres »Sommerferie-Vise« er græsselig, og vi beviser vor Paastand ved at aftrykke 1ste Vers — andre til Skræk og Advarsel!

I Ferien jeg var paa Landet,
ja hør nu bare her blandt andet
saa besøgte jeg min Kusine,
der bor nede hos Tante Line
paa en Gaard ved Kollerød,
der jeg rigtig min Ferie nød.
for tænk jeg saa straks mit Ideal,
tro nu blot ikke jeg er hel gal.

Jeg mødte den unge Jørgensen i Gaar. Jeg kunde næsten ikke kende ham igen; han saa saa melankolsk og nedbøjet ud, at han omtrent lignede en dødsdømt. Tidligere plejede han dog altid at være munter og glad.

Ja men han giftede sig for et halvt Aars Tid siden!

Kære *V. Rasmussen.* Det er kedeligt, at Deres to nysselige Damer ikke kan sige noget, der er mere interessant!

Advokaten: Efter Deres Fremstilling forekommer det mig, at Deres Kone har Uret.
Klienten: Turde jeg maaske bede Advokaten om selv at fortælle hende det.

C. Andersen. Vi gaar ud fra, at Manden med den lange Næse er Ægtemanden. Bemeldte Næse er nemlig ikke alene lang, men ogsaa *fin*.

Kære »Ravn«! Du bedes modtage følgende:

Jeg sad en Dag paa den »idylleriske« Kongehøj i Jelling med en lille Pige ved Haanden.

Da en Bonde gik forbi med en Le, spurgte den lille Pige: »Skal han nu ud og le?«

Jeg fik forleden af en Herre hans Visitkort. Derpaa stod der:
Hr. Chr. Rasmussen.
Medarbejder ved flere udenlandske Blade.

Da jeg spurgte om, hvad det var for nogle Blade, svarede han: »Jo, ser De. det er Tobaksblade; jeg er nemlig Cigarmager.«

Landliggerfrøkenen (til Bonden, hvis Havre er umanerlig lav): Hør, min gode Mand, den Havre kan De da ikke faa høstet med Maskine.
Bonden: Jow Frøken, de' go'e wal.
Frøkenen: Jeg mente dog, den var for lav.
Bonden: Jow Frøken, de' go'e. Vi tejer 'et nemlig aa mæ' æ' Babbie'maskien.

K. Jensen, Kolding. Af Deres righoldige Buket har vi opplukket ovenstaaende tre Blomster, for hvilke takkes og kvitteres.

Kakkelovnsrenseren: Ka' jen komme op at køre, Las Peter.
Las Peter: Ja, to do faar vel at sitte op, Volle, men a kører nu hejsen in't mæ Grise anden i Kasser.

Elm. De har Ret i, at Teksten ikke er særlig god, men den passer fortræffeligt til Tegningen.

En Vurdering.

To Breve.

I

Hr. Hansen!

Vi har bortført Deres Hustru. — Vil De deponere 10.000 Kr. i Banken under Mærket »Z« paa Banegaarden, skal hun frigives — ellers maa hun dø!

Den sorte Haand.

II

Gentlemen!

Under Mærket »Z« har jeg Dags Dato deponeret en Kuffert indeholdende min Hustrus Garderobe.

Med Tak for godt Samarbejde

ærbødigst

V. Hansen.

Barnesorg.

Da lille Peter om Aftenen skal i sin Seng, kalder han paa sin Moder og siger: — Mo'r, jeg har sagt saadan et fælt Ord i Dag. Jeg tror nok, det er at bande.

— Hvad har Du da sagt, min Dreng? siger Mo'r.

— *Desformedelst*, hvisker han med Graad i Halsen.

Længsel!

Bruden (der utaalmodig har ventet paa, at Præsten skal komme): —Sikke længe, det varer! Nu kunde vi allerede have været gift i 19 Minutter!!

Højst moderne!

Frieren: Jeg beder Dem herved om Deres Datters Haand.

Faderen: Har De nogen Anbefalingsskrivelse fra Deres tidligere Svigerforældre?

En Hjærtefejl!

A.: Hr. Doktor! Er min Datter *meget* syg?

Lægen: Aah-nej! Hun lider kun af en forbigaaende — Løjtnant.

A.: Der gaar gamle Svendsen — nu har ialt *fem* Læger opgivet ham.

B.: Saa—h? Hvorfor?

A.: Han vil ikke betale deres Regninger.

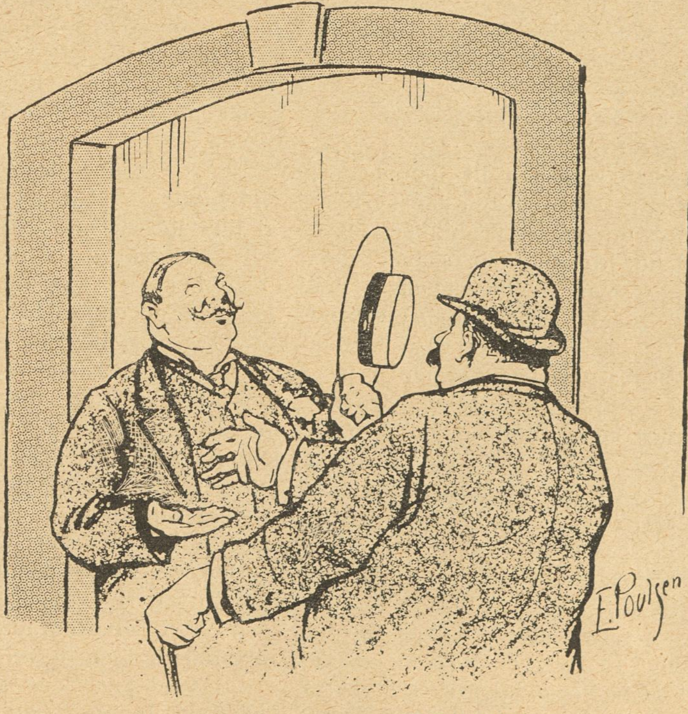

Tegning af E. Poulsen.

— Goddag, kære Ven! Hvor var det dejligt, at jeg netop skulde møde Dig *her!*

Læge.

Den gamle Dame: Aa, jeg har været saa syg, saa jeg ønskede, jeg var død!

Lægen: Saa var det rigtignok godt, De kaldte paa mig!

Sagfører.

Herren: Hvorforgræder Drengen der?

Drengen: Jo, for han har taget Peters Bismarcksklump.

Herren: Jamen Du staar jo med saadan en i Munden?

Drengen: Ja, men jeg er Peters Sagfører!

Præst.

Manden: Er den nu ogsaa paalidelig, den med Jonas i Hvalfiskens Bug?

Præsten: Naar jeg kommer i Himlen, skal jeg spørge ham ad!

Manden: Jamen, hvis han nu ikke er *dèr?*

Præsten: Saa kan *De selv* spørge ham ad!

Hurtighedsmaaler.

Den rejsende: Gaar Toget nu?

Konduktøren: Ja, lige straks.

Den rejsende: Kan jeg naa at sige Farvel til min Kone.

Konduktøren: Tja—e! — — Hvor længe har De været gift?

Av!

Tandlægen (venligt): Gør det ondt?

Patienten: Ikke i Tanden. Men hvis De vil tage Deres Manchetknap ud af mit højre Øje, og hvis De vil hoppe ned fra min højre Taa, vil jeg være Dem meget taknemlig!

Hertil og ikke længere!

Kunden (der har købt sig en Skjorte og et Slips): — Jeg vilde gerne have Lov at sætte Slipset paa her ved Spejlet.

Ekspeditricen (strengt): Ja, men *kun* Slipset, min Herre!

Gift Dem aldrig

før De har besøgt mine 4 Møbelmagasiner

Adelgade 80, 86 og 87 (lige or Sølvgade)

samt Østerbro Afdel.: Sct. Jakobsplads 6.

Specialitet: **2 og 3 Værelsers Møblementer.**

Danmarks største Afbetalingsforretninger.

Fineste Arbejde — Største Garanti — Største Lager — her paa Pladsen af

Soveværelses-Møbler · Dagligstue-Møbler · Spisestue-Møbler · Herreværelses-Møbler.

Uden Udbetaling til Folk i faste Stillinger. **10 Aars Garanti.** **Paa Afbetaling beregnes kun almindelig Bankrente.**

Stort Lager af Chr. VIII, Empire- & Chesterfield Møbler.

Alt forarbejdes paa egne Værksteder og kun damptørret Materiale benyttes.

Paa alt gives 10 pCt. pr. Kontant.

CHR. JENSEN,
Snedkermester.
Tlf. 8862 - Øbro 2120 y - Helrup 831 x.

Morgentanker.

— Hr. Mikkelsen, De kommer drivende paa Kontoret Kl. 11! Hvor længe sover De om Morgenen?

— Til Klokken 8.

— Naa, og jeg er Direktør Levinsohn og sover kun til Klokken 6.

— Ja, Hr. Direktør, det maa sikkert være dejlig at vaagne Klokken 6, og tænke paa, at man er Direktør Levinsohn. Men at tænke paa, at man er Kontorist Mikkelsen — det er saamænd mer end tidsnok Klokken 8!

Spart er fortjent.

Skomager Per Jensen gifter sig med en Enke, som har arvet en Beværtning efter sin Mand, Per Pedersen. Folk forundrer sig over, at Skiltet paa Beværtningen bliver siddende og viser Navnet Per Pedersen. En Mand spørger saa en Dag Per Jensen om Grunden.

— Jo, ser De, siger Per Jensen, det koster kun 4 Kr. at faa Navneforandring. men det vil koste mindst 10 Kr. at faa Skiltet malet om. Derfor har jeg foretrukket at faa Navneforandring, og nu hedder jeg Per Pedersen.

Hjem fra Krim.

Russisk Humoreske af *Anton Tsjekov.*
Ved *Carl Nutzhorn-Kjersmeier.*

Natalia Mikailovna er lige kommet hjem fra Krim og fortæller nu, medens de sidder ved Middagsbordet, sin Mand, hvor henrivende det har været. Munden staar ikke stille paa hende et Øjeblik. Manden betragter med oprigtig Glæde hendes henrykte Ansigt; af og til indskyder han et Par interesserede Spørgsmaal.

— Men det har vist været en dyr Historie? spørger han blandt andet.

— Aa nej, hvor kan Du sige det. Jeg og Julia Petrovna havde hver et dejligt Værelse og det kostede os ikke mere end 20 Rubler om Dagen. Det hele kommer an paa, at man forstaar at leve paa den rette Maade. Hvis man vil foretage Ture i Bjærgene, saa at man maa have baade Hest og Fører, bliver det en helt anden Sag . . . .

— Jeg læste forleden Dag i Avisen, at de tartariske Førere skulde være nogle forfærdelige Don Juan'er . . .

— Jeg ved ikke, hvad jeg skal svare paa dit Spørgsmaal; jeg har kun set dem paa lang Afstand og kun ganske flygtigt; man viste mig nogle af dem, men jeg lagde ikke videre Mærke til dem — Du ved, at jeg ikke kan udstaa Tsjerkesser, Grækere og Arabere . . . Men selvfølgelig gives der overalt letfærdige Kvinder, som . . . Aa, Vassili! afbrød Natalie Mikailovna indigneret sig selv. Hvor Kvinder dog kan være umoralske! Det saa' jeg mange Eksempler paa, medens jeg var paa Krim . . . . Tag f. Eks. Julia Petrovna, den Dame, jeg boede sammen med. Hun har Mand og to søde Børn, hører til det bedste Selskab, spiller altid hellig . . . . og alligevel . . . . Vil Du give dit Æresord paa, at Du ikke vil fortælle det til nogen?

— Ja . . .

Natalia Mikailovna lagde Gaflen fra sig, antog en hemmelighedsfuld Mine og hviskede:

— Nu skal Du høre . . . . Denne Julia Petrovna og jeg foretog en Tur op i Bjærgene, til Hest og med to Førere. Det var det dejligste Vejr! Julia Petrovna red et Stykke i Forvejen, hendes Fører gik ved Siden af. Jeg og min Fører kom et Stykke bagefter. Da udstøder Julia pludselig et Skrig og tager sig til Brystet; hendes Tartar slaar Armene om hendes Liv — ellers vilde hun være gledet af Sadlen. »Hvad er der i Vejen, Julia?« udbryder jeg forfærdet. »Aa, jeg dør, jeg dør! Jeg kan ikke ride videre!« stønnede hun. »Lad os saa ride hjem«, siger jeg. »Nej Natalia«, svarer hun, »det kan jeg ikke! Jeg er lige ved at forgaa af Smerte!« Og hun beder og bønfalder mig og min Suleiman om for Guds Skyld at ride tilbage til Byen og hente noget Nervetinktur . . .

— Vent engang . . . Jeg forstaar Dig ikke rigtigt, stammer Manden og klør sig i Hovedet. Før sagde Du, at Du kun havde set disse Tartarer paa Afstand og nu fortæller Du mig en hel Mængde om din Suleiman . . . .

— Aa, Du skal ogsaa altid hænge Dig i et Ord! svarer hans unge Hustru arrigt, men ikke mindste Spor forlegen.

— Jamen, der er en mærkelig Uoverensstemmelse mellem dine Ord! Selvfølgelig er der ikke noget ondt i, at Du har redet ud med en Tartar, men hvorfor søgte Du først at skjule det . . .

— Aa, Du er en løjerlig Mand! svarer Natalia Mikailovna indigneret. Er Du skinsyg paa Suleiman? Det er umuligt at foretage en Tur i Bjærgene uden Fører . . .

— Bevares!

— Maa jeg være fri for dit dumme Smil! Din Hustru er ikke nogen Julia. Jeg holdt altid Suleiman paa Afstand . . . Men Julia og hendes Mametkul kom mangen Gang ikke hjem fra deres Bjærgture før langt ud paa Natten . . . Du skulde forresten have set min Suleiman. Han havde helt kulsorte Øjne og det sødeste lille Tataransigt . . . Julia sværmede ogsaa for ham, men hun havde ikke Held med sig. For at hævne mig paa hende, gjorde jeg en Aften vældig Kur til Mametkul . . . Du skulde se den Scene, Julia lavede, kære Vassili! Det var ustyrligt morsomt!

Den kære Vassili gav sig gnavent til at vandre op og ned ad Gulvet.

— Ja, I har skam moret jer godt, det man jeg indrømme, brummede han gnavent.

— Hvad gaar der af Dig! udbrød Natalia Mikailovna krænket. Jeg ved godt, hvad Du tror, og det har Du ingen Grund til! Jeg skal aldrig mere fortælle dig noget . . . .

Tegning af Helgo Jørgensen.

Boston-Nat i Forum. (Tilegnet Politidirektøren.)

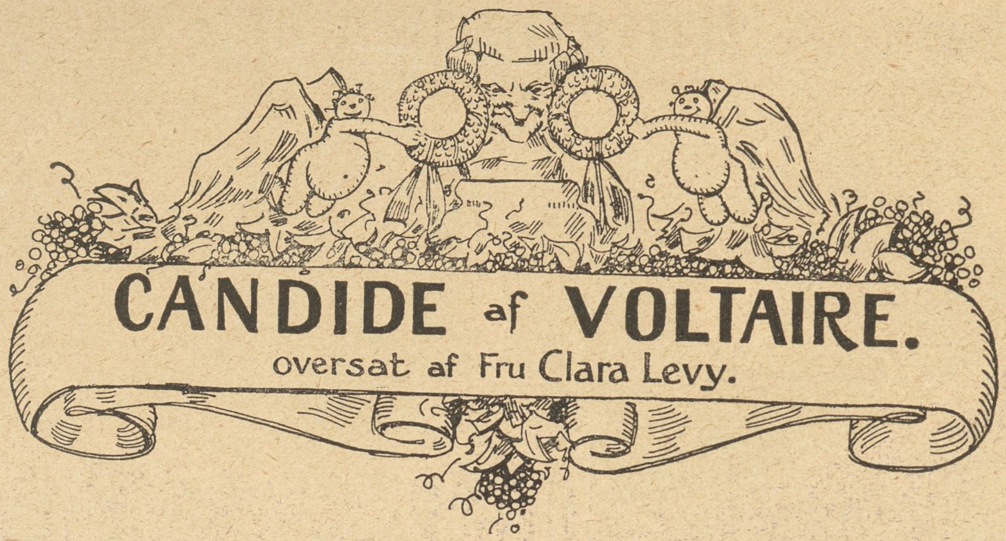

Hun omfavnede og kyssede Candide og sin Broder; de omfavnede ogsaa den gamle, og Candide løskøbte dem begge.

I Nærheden laa der en lille Avlsgaard. Den gamle foreslog, at de skulde nøjes med den saa længe indtil hele Selskabet fik bedre Udsigter.

Kunigunde vidste ikke, at hun var bleven grim, det havde ingen fortalt hende. Hun mindede Candide om hans Løfte i en saa bydende Tone, at han ikke vovede at sige Nej. Derfor lod han Baronen vide, at han vilde gifte sig med hans Søster.

»Jeg vil paa ingen Maade finde mig i at hun nedværdiger sig i den Grad eller at de byder mig en saadan Uforskammethed; ingen skal kunne bebrejde mig en saadan Æreløshed; min Søsters Børn kan jo i saa Fald ikke komme ind i de adelige Klostre i Tyskland. Nej, aldrig skal hun gifte sig med nogen anden end en Rigsbaron.«

Kunigunde kastede sig for hans Fødder og badede dem med sine Taarer, men han var ubøjelig.

»Din Ærkenar,« sagde Candide til ham. »Jeg har købt Dig fra Galejerne, jeg har betalt Løsepenge for Dig og Din Søster, som var Opvaskerpige her. Hun er rigtig grim, jeg er saa skikkelig, at jeg vil gøre hende til min Hustru, og saa vil Du sætte Dig imod det. Hvis jeg lod mig lede af min Vrede, vilde jeg dræbe Dig en Gang til.«

»Det kan Du gøre,« sagde Baronen, »men saalænge jeg lever, faar Du ikke min Søster til Gemalinde.«

OTTEOGTYVENDE KAPITEL

Slutning.

Candide havde i sit inderste Hjerte slet ingen Lyst til at gifte sig med Kunigunde, men dels bestemte Baronens overvættes Uforskammethed ham til at indgaa Ægteskab med hans Søster, dels holdt Kunigunde ham saa eftertrykkelig til Ilden, at han ikke kunde tage sit Ord tilbage. Han raadførte sig med Pangloss, Martin og den tro Cacambo. Pangloss holdt et smukt Foredrag, hvori han viste, at Baronen ikke havde nogen Ret over sin Søster og at hun efter Romerretten kunde ægte Candide til venstre Haand. Martin holdt paa, at de skulde kaste Baronen i Havet; Cacambo stemte for, at han skulde overleveres til den levantiske Kaptajn og igen sættes paa Galejerne, eller sendes til Rom til General-Pateren.

Den sidste Bestemmelse vandt almindeligt Bifald; ogsaa den gamle var enig med dem; der blev ikke sagt noget til hans Søster; Sagen blev ordnet ved Hjælp af nogle Penge og de havde den Fornøjelse at spille en Jesuit et Puds og straffe en tysk Barons Hovmod.

Man skulde nu tro, at Candide, da han efter saa mange Ulykker var bleven gift med sin Kæreste og boede sammen med Filosoffen Pangloss, Filosoffen Martin, den kloge Cacambo og den gamle, og da han desuden havde bragt saa mange Diamanter med fra de gamle Inkaers Fædreland, kunde have levet det lykkeligste Liv af Verden; men han blev efterhaanden saa meget bedraget af Jøder, at han snart ikke havde andet tilbage end sin lille Avlsgaard. Hans Kone blev Dag for Dag grimmere og samtidig mere galdesyg og utaalelig, den gamle var svagelig og endnu mere gnaven end Kunigunde. Cacambo, der arbejdede i Haven og tog til Konstantinopel for at sælge Grøntsager, var ked af Arbejdet og forbandede sin Skæbne. Pangloss var fortvivlet over ikke at kunne glimre med sin Lærdom ved et tysk Universitet. Hvad Martin angik, var han fuldt og fast overbevist om, at man var lige ilde faren alle Vegne og fandt sig derfor rolig i sin Skæbne.

»Lad os arbejde og ikke snakke,« sagde Martin, »det er det eneste Middel til at gøre Livet taalelig.«

Hele det lille Selskab bifaldt dette prisværdige Forsæt, enhver af dem gav sig til at udnytte sine Evner paa det bedste.

Den lille Jordlod gav god Indtægt. Kunigunde var i Sandhed meget grim, men hun lærte at bage ganske udmærkede Postejer; Paquette broderede og den gamle sørgede for deres Linned. Om det saa var Broder Giroflee kunde han gøre Nytte, han blev en meget flink Snedker og et skikkeligt Menneske. Pangloss sagde ofte til Candide:

»Alle Begivenheder hænger nøje sammen i den bedste af alle Verdener. Thi man maa jo erkende, at hvis De ikke for Frøken Kunigundes Skyld var bleven jaget ud af et smukt Slot med haarde Spark bagi, hvis De ikke var blevet taget af Inkvisitoren, hvis De ikke havde givet Baronen et godt Kaardestød, hvis De ikke havde mistet alle deres Faar fra det herlige Land Eldorado, vilde De ikke spist syltet Cederbark og Pistacher her paa dette Sted . . .«

»Det er ganske rigtig bemærket,« sagde Candide, »men lad os nu dyrke vor Have, bestille noget mere og snakke noget mindre — saa finder vi nok Tilfredshed og Lykke!«

Ende.

Mælkeriet Enigheden.

Aarsagen til Omsætningens Stigning er Varernes Kvalitet.
Vore 52 Vogne kører overalt.
Telefoner 2146 & 6270.

Glem ikke at se til Dyrene!

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Sygeplejeartikler
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113

„Sana".
Export Mælk.
Export Fløde.
Piskefløde.
Bemærk Etiketten.
Faas hos enhver Købmand.
Steril og holdbar i ubegrænset Tid.
Dansk Fløde Export A/S., Odense.
Odense: Telefon Nr **2052**.
København: » Øbro **162**.
» » Central **11050**.

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i
Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.
Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Arbejdernes Forsamlingsbygning, Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faas overalt à 25 Øre

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt

F.E.BORDING KØBENHAVN

Holbergs Komedie.

Digteren Holberg: „Der var mafoi Stof til en artig Comoedie!"

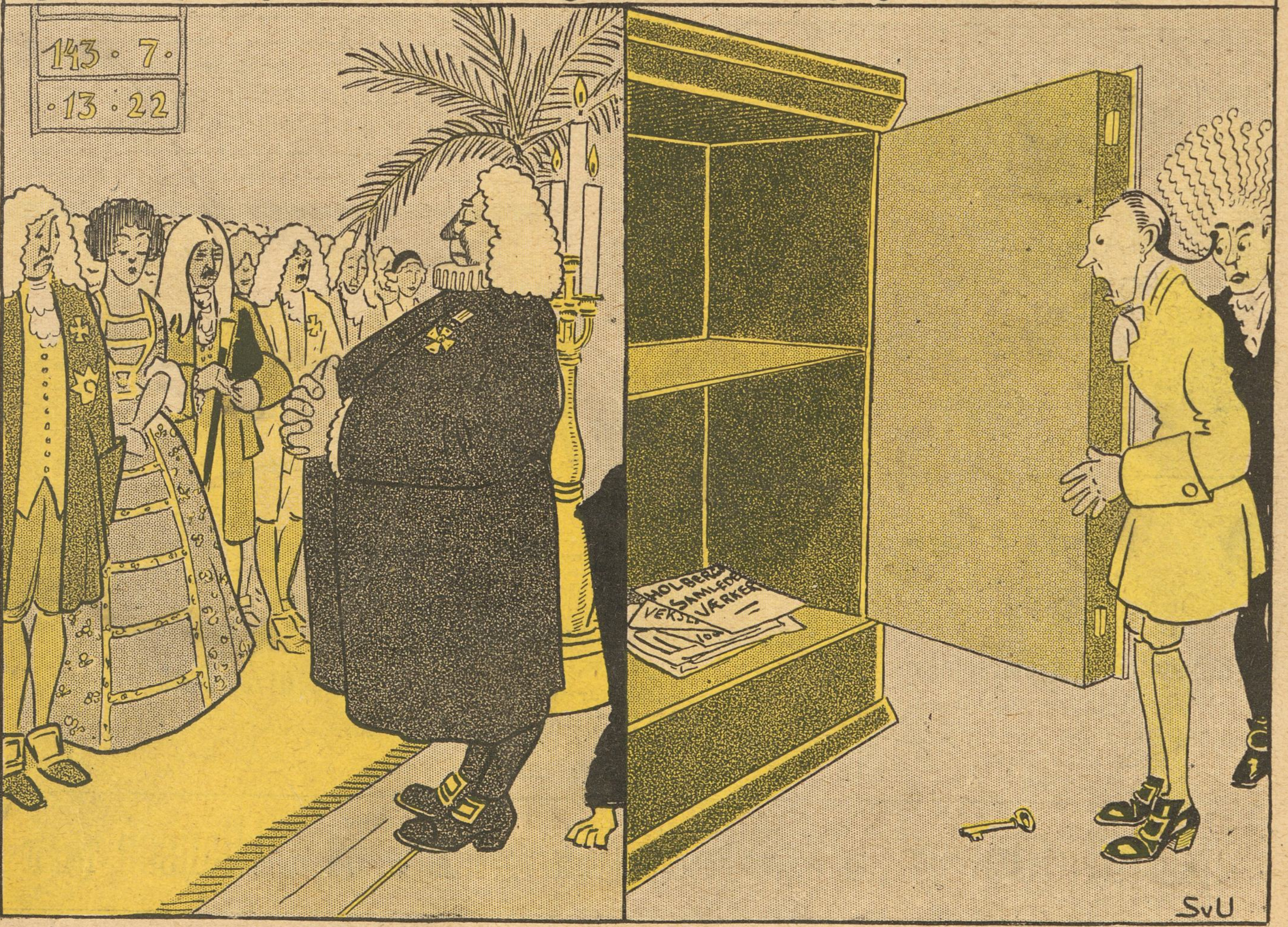

Tegning af Sv. Ulrich.

1 Akt.
Præsten: . . . Og han vil efterlade sig en tom Plads, som det bliver vanskeligt at udfylde!

2. Akt.
Revisoren: Ja, dèr sagde Præsten visseligen et sandt Ord! !

RAVNEN

Nr. 36. Torsdag, den 4. September 1913

Tegning af Helgo Jørgensen.

Nu kom September. Kølig klar
den Livet af vor Sommer ta'r
og skriver i sin sorte Sky —:
mobiliser din Paraply!

Af Goder har September faa
(den bringer Torsk, men de er smaa.)
— Hvis Du har Penge i din Box,
skynd Dig at købe Kul og Koks!

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI

Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

en gros. Hoved-Depotet
„Français“.
16, Lille Kongensgade 16.
Gummi-, Hygiejne-Lager.
Garanteret 1. Kl. Varer.
en detail. Forlang Prøver og Prisliste.
Modersprøjten anbef.

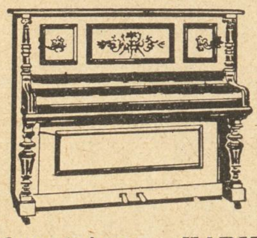

Musikforretningen „HARMONIA“
(Ved L. V. Nielsen). Tlf Byen 1858 y.
Lille Kongensgade 43.
Stort Lager af Musik-Instrumenter.
Pianoer og Orgler uden Udbetaling.
— *Brugte Instrumenter tages i Bytte.* —
Reparationer udføres omhyggeligt.
Strenge til alle Instrumenter.

LAX i alle Kvaliteter.
Gaasebryst,
Oksetunger
etc anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908.
Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.
Telefon 317 & 8231. Jacob B. Krøll,
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

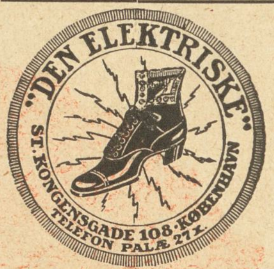

St. Kongensg. 108
ved Politistationen.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Cirkus Beketow
København.
8. Maj til 7. Septbr.
Hver Aften Kl. 8.
Søn- og Helligdage Kl 4 og Kl. 8.
Største Kunstnerpersonale, der endnu har været i København.

Der har vi dem igen —

Herrerne.

Nu aabner Teatrene, hvilket plejer at være et ubedrageligt Tegn paa, at Cyklelygten skal tændes Klokken 7,$_{10}$.

Samtidig med Skuespillerne og Skuespillerindernes Ankomst til Hovedstaden, gaar en Række mindre Badehotelejere fallit, og langs hele Sjællands Nordkyst og Jyllands Vestkyst hænger Flagene paa halv Stang og Medborgerne dersteds med Næbbet.

Naar en Skuespiller skal paa Landet, henvender han sig til forskellige godtroende og let duperlige Skræddere, som syr ham en 4—5 Par stramtsiddende — for Himlens Skyld: endelig stramtsiddende — Flonelstøj med Læg og Fold og Silke i Foret. Dernæst forsyner Kunstneren sig med 17 Silkeslipse i Farver, der varierer fra Krokodillebug-graat til Pelikannæb-gult, og udrustet med disse glimrende, men unægtelig ogsaa højst fornødne Prydelser + lidt Sort i Øjenhaarene, sætter Lamperækkens Helt sig i en 1. Klasses Kupe og ruller af mod det »Leje«, han skal brandskatte og male højrødt.

Enkelte af de mandlige Teaterherrer slaar sig ned i Hornbæk under Paaskud af at skulle gøre Studier *Tordenskjold*, i hvilket opsigtsvækkende Øjemed Skuespilleren med stor Opmærksomhed og synlig ophidset giver sig til at glo paa Fiskerne, naar de vender hjem med Skrupper. Andre Herrer tager til Skagen og søger at overdøve Vesterhavet med *Drachmannske* Deklamationer, og atter andre slaar sig ned paa *Anholt* for at studere Forbrydertyper.

Alle disse Anstrengelser lægger sig dog snart, og efter et Par Dages Forløb er der kun to Ting, de interesserer sig for, nemlig: kolde Sjusser og — mindre kolde Damer.

Saasnart det rygtes paa et Badested, at Skuespiller *Petersen* er ankommen, faar samtlige Damer en Fornemmelse, som om de blev rullet i Sand.

Det er en besynderlig Kendsgerning, at intet bringer i den Grad en Dame ud af Ligevægt som det, at hun bliver stillet overfor en Skuespiller, selv om han er den mest skimlede Frikadelle, hvis Opgave hidentil kun har været den, at komme ind i første Akt og mælde: »Pøblen nærmer sig, Hr. Greve.«

En saadan Kunstner vil hurtig se sig omgiven af en Beundrerskare, der nyder hvert Ord, han siger, og som besvimer af Henrykkelse hver Gang han synger — selv om han ikke har mere Stemme i Livet end en misbrugt Fonografvalse.

I en lille Maanedstid er Skuespiller Petersen Badestedets selvskrevne Don Juan og sande Hersker, og naar lige undtages, at han »synger« Huslejen af og deklamerer sig de fornødne Sjusser til, begaar han intet kriminelt; at han gaar »Aftenture« i Klitterne med de gifte Damer, medens deres Mænd er inde i Hovedstaden i nødvendige Ærinder, er jo af den Slags Forbrydelser, som ikke rammes af Loven — og desværre kun altfor sjældent af en knyttet Næve.

Naar Skuespilleren saaledes med et ikke ringe Udbytte har »gjort« tre-fire Badesteder, styrer han sin Kurs mod Hovedstaden, hvor han straks gør sig bemærket ved højtidelig at nægte Antagelsen af en mindre Rolle. Dagen efter, at han har aflagt Ed paa *ikke* at spille Rollen, beder han om Forladelse — og saa kan Tæppet gaa!

Damerne.

Hvad de skraa Brædders Damer angaar, stiller Sagen sig noget anderledes; de virker mere duse . . . . ved Hjælp af de mest skrigende Hatte, spanske Aftensjaler, forgyldte Champagneproppper i Stedet for Hæle og et lidende Udseende, som fremtrylles ved Anvendelse af et Par Potter Eddike og en sort Streg Vest Syd Vest for Næsefløjene.

Nutidens Kunstnerinder søge ogsaa ad andre Veje at gøre sig bemærket for »Hoben«, og et af deres Midler er *Fornavnet*.

Paa dette specielle Omraade er der i de senere Aar foregaaet de besynderligste Forandringer. Nu om Stunder kan der selvfølgelig ikke være Tale om, at en af Thalias Døtre *kun* hedder *Katrine*, selv om dette hæderlige Navn er anbragt paa hendes Døbeseddel. Naar hun et Par Gange har staaet og figureret paa *Sønderbros*, foregaar der en Forandring med hendes Fornavn. Hun hedder ikke længer Katrine, men *Kariné* — det kriminelle »t« udgaar af Programmet, en »Apostrof« sættes til, og tilbage bliver et splinternyt og yderst elegant Fornavn, som Damen kan være bekendt.

Følgende lille »Statistik« viser de besynderlige Omskiftelser, som i Løbet af de sidste 10 Aar har mærket Scenekunstens Dame-Fornavne:

1903	*1913*
Amalie	Amelie
Anna	Anà
Lise	Lizzie
Karen	Caréna
Vilhelmine	Villie
Karoline	Kitti
Petra	Pepé . . .

Og saa fremdeles. Med disse ny og smagfulde Navne vil Scenens unge og bly Væsner ganske anderledes kunne gøre Lykke — ved en Soupè; hvad *Kunsten* angaar er det jo et underordnet Spørgsmaal, der ikke mellem fornuftige Væsner spiller saa stor en Rolle som f. Eks. et Par gennembrudte Strømper. —

Men nu har vi dem altsaa igen, de kære Frikadeller og Delleriner, solbrændte og velfornøjede med Tilværelsen, og i Følge gammel Tradition tilgiver man de elskelige Scene-Væsner af begge Køn adskilligt.

Naa, det er der jo ogsaa al mulig Grund til. Især paa Scenen.

Peder Ravn.

Sangforenings-Dirigenter III.

Tegning af A. Koch.

Carl P. Nielsen.

Leder for Murerne, Malerne, Cigararbejderne, Formerne, Rugbrødsbagerne og det blandede Kor »Lyrico«.

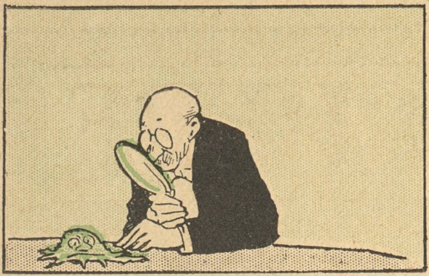

1. Professor Petersen — den gode gamle Bekendt — har fundet en ny Blæksprutteart og studerer den ivrigt ved Hjælp af sit Forstørrelsesglas.

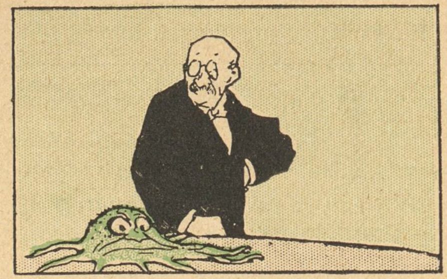

2. „Højst mærkværdig Sprutte“, mumler den lærde Petersen og ser forbløffet paa Bløddyret.

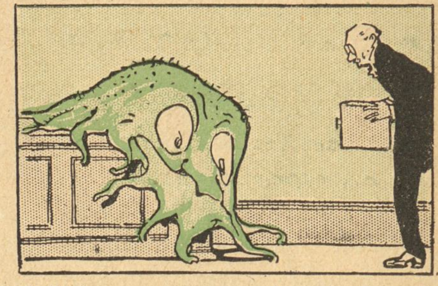

3. Professoren skynder sig ind efter sit Fotografiapparat, men ser nu til sin Forbavselse, at Bæstet er vokset kolossalt siden sidst.

4. Og pludselig omspænder Uhyret Petersen med sine lange Fangearme.

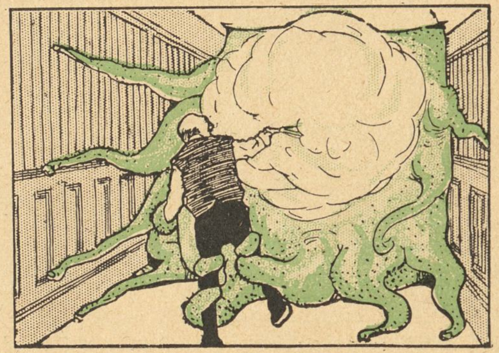

5. Det lykkedes Professoren at faa sin Revolver frem, og han fyrer et Skud af lige i Synet paa Blæksprutten.

6. Men Sprutten nyser ligegyldigt, og vokser saa enormt, at den fylder hele Huset og tvinger Petersen paa Flugt.

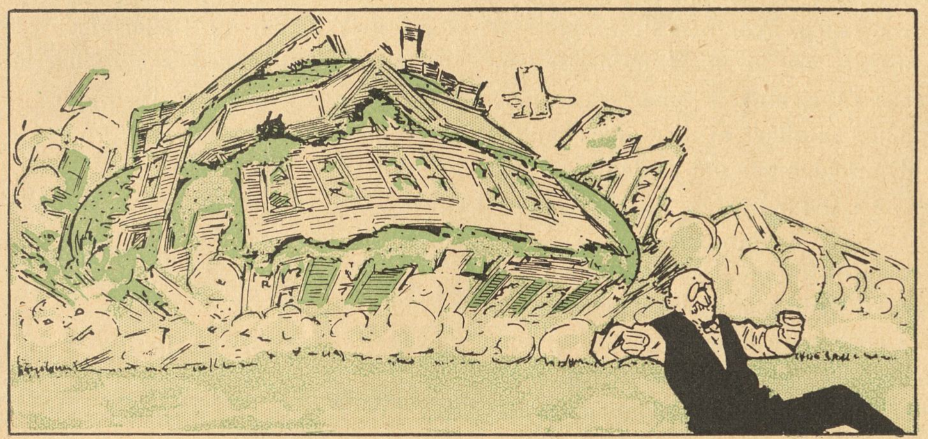

7. Straks efter lyder et mægtigt Brag — Udyret er svulmet saa gevaldigt op, at det sprænger hele Huset —

8. men saa bliver den hellerikke større, for ved Braget vaagner Professoren, der som sædvanlig har siddet i sin Stol og drømt!

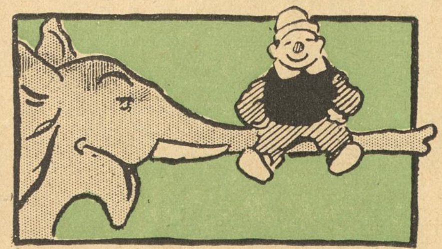

1. Her ser De den verdensberømte Elefant Jumbo.

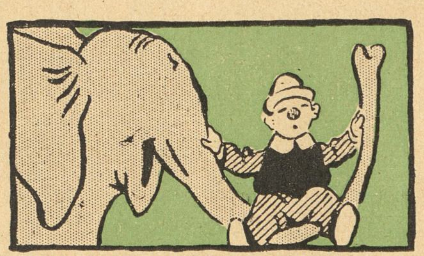

2. Dens Snabel kan bruges til alt. Til Gynge,

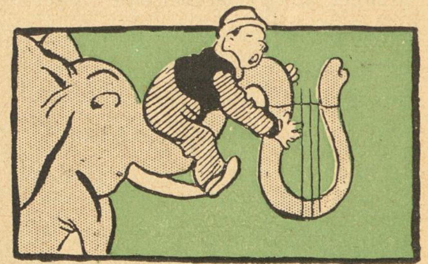

3. Til Harpe,

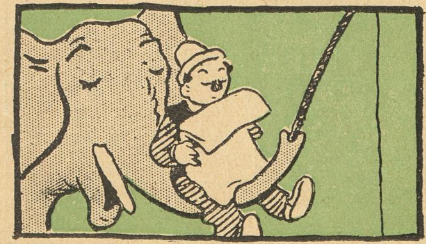

4. Til Medestang,

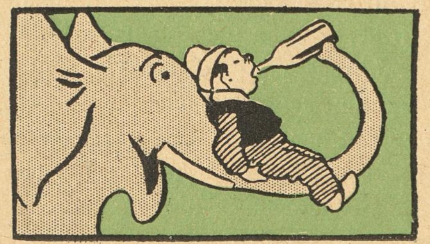

5. Til ›Automat-Kafé‹ —

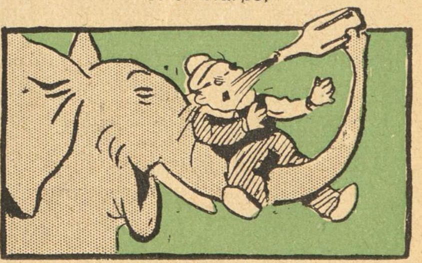

6. og til Styrtebad — men det var nu ikke Meningen!

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

MORDET I LA JONCHERE

Kriminalroman.

(Illustreret af Chr. Bogø.)

Min Ven Noel er gaaet saa skaansomt frem som muligt. Men han har vist den anden den truende Fare. Gaar vi ikke energisk frem, saa forbliver han den unge Commarin og min Ven Noel Advokat Gerdy til Døden henter dem begge.«

»Altsammen meget muligt, men —«

Tabaret saa forbløffet paa Dommeren.

»Hvor ser De endnu Vanskeligheder?«

»Vi maa handle med stor Forsigtighed. I et saadan Tilfælde maa man ikke foretage sig noget afgørende, uden at have Vished. Et Justistitsfejlgreb kan aldrig gøres godt igen.«

Tabaret hørte hovedrystende til. Men Daburon fortsatte:

»Jeg tror selv, at den unge Commarin er den vi søger. Men hvis vi nu tager fejl? Tænk paa den Opsigt en Proces vil vække. Og vort eget Renomé, vor Værdighed sætter vi paa Spil, hvis vi gaar uforsigtig til Værks.«

»Med ham er der ikke noget at stille op,« tænkte Tabaret. »Manden mangler Mod. Hvor der skal handles, taler han; hvor han skal underskrive Ordrer, faar han alle mulige Betænkeligheder.«

»Jeg tror, en Indstævning foreløbig vil være tilstrækkelig,« sagde Daburon tøvende.

»Saa er alt tabt,« brød Tabaret løs.

»Hvorfor det?«

»Det ved De dog som Fagmand bedre end jeg. Vi har her med en snu og beregnende Person at gøre. Ved et lykkeligt Tilfælde er vi kommen ham paa Sporet. Giver vi ham nu tilstrækkelig Tid, saa vædder jeg ti mod een paa, at han stikker af.«

Daburon vidste intet at svare hertil og Tabaret fortsatte:

»Vor Modstander er ganske øjensynlig en Mand med Aandsnærværelse, og desuden kender han Kriminalretsplejen. Det ser for mine Øjne ud, som havde han forberedt alt. Han har truffet sine Forholdsregler med alle Tilfælde for Øje, saa usandsynlig det end synes, at Mistanken overhovedet vilde falde paa ham. Hvis De nu advarer ham gennem en Indstævning, skal De se ham stille med et Alibi. Han vil bevise Dem, at han Aftenen og Natten før den skæbnesvangre Tirsdag har været i det allerfornemste Selskab. Tilsidst maa vi lade ham gaa igen med en ærbødig Undskyldning.«

»Naa —«

»Vi maa bringe ham ud af Fatning ved Anklagens Pludselighed. Ellers faar vi ikke noget ud af ham. Gid jeg var Undersøgelsesdommer — blot en Dag.«

»Hvad vilde De saa gøre?«

»Arrestere Manden og gaa ham paa Klingen med det samme. Jeg vil overvælde ham alene ved Vægten af min Overbevisning. Jeg viser ham, at jeg ved alt, viser ham det saa klart, saa afgjort, at han ingen Udvej ser og tilstaar. Jeg spørger ham overhovedet ikke, lader ham ikke komme til Orde. Jeg siger til ham: De bringer et Alibi med, ikkesandt? Det nytter Dem ikke. Det Fif kender vi allerede. Jeg skal sige Dem, hvad De har gjort den Aften: Henimod Klokken halvotte har De ubemærket fjernet Dem. Et Kvarter senere var De paa Saint Lazare Banegaarden. Klokken ni steg De ud paa Stationen Rucil og gik saa hurtigt De kunde til La Jonchere. Klokken et Kvarter paa ti bankede De paa Vinduet hos Enken Lerouge. Hun lukkede Dem ind. De bad hende om at give Dem noget at drikke og om at sørge for lidt Aftensmad til Dem. Klokken halvti stødte De noget lignende som en Kaardespids i Ryggen paa hende, hvorefter De gennemrodede alt og brændte Papirerne — De ved nok, hvilke jeg mener. De pakkede saa alle Værdigenstande sammen i en Serviet, for at fingere et Rovmord. Da De naaede Seinen, kastede De Pakken i Vandet, skyndte Dem til Jernbanestationen og viste Dem atter i Selskabet, som om intet var forefaldet. For saa vidt har De lagt alt udmærket tilrette: De har kun ikke regnet med en vis snedig Detektiv og med den Undersøgelsesdommer De ser foran Dem. De har lavet et Par Brølere. De skulde ikke have beholdt Deres fine Støvler paa. De burde have taget Deres perlegraa Handsker af. Og hvorfor bar De høj Hat og Paraply?

Naa, tilstaa nu, uden videre Vrøvl, saa kan De rolig ryge videre paa Deres Cigar i Fængslet.«

Den lille Mand var bleven helt rød i Hovedet af Ivrighed og stod nu triumferende foran Daburon.

»Ser De, saadan vilde jeg tale til ham,« sluttede han. »Og hvis Manden ikke er af Jern eller Sten, saa falder han sammen og tilstaar.«

»Men hvis det nu slaar fejl, min kære Tabaret?«

Tabaret saa forbløffet paa Undersøgelsesdommeren. »Ja, hvad saa? Saa maa man prøve paa en anden Maade — men det er ganske utænkeligt, han tilstaar straks.«

Daburon tav, tog en Pen og skrev et Par Lininier.

»Jeg giver mig,« sagde han. »Den unge Commarin bliver altsaa arrrsteret imorgen. Men først maa vi iagttage nogle Formaliteter. Jeg maa tale med hans Fa'r og med Advokat Gerdy. Og fremfor alt maa jeg have Brevene.«

Tabaret trak ærgerligt paa Skulderen.

»Brevene — Er det nødvendigt med Brevene?«

»Jeg forstaar ikke —«

»Jo, paa den Maade erfarer Noel jo, at jeg har bragt Retten paa Sporet. Det er mig meget ubehageligt. Mine Bekendte maa ikke vide, at jeg er Detektiv. De anser en saadan Beskæftigelse for ufin.«

»Naar det er Dem imod, skal Herr Gerdy intet erfare derom, Jeg vil ikke ligefrem lyve, men jeg vil bibringe ham den Tro, at jeg hos Enken Lerouge har fundet visse Papirer, som foranlediger mig til at afhøre ham.«

Den gamle Tabaret fortabte sig i Taksigelser. Endelig sagde han: »Hvis De tillader, vil jeg gerne være tilstede ved Arrestationen og ved Undersøgelsen af Papirerne.«

»Jeg vilde netop bede Dem derom —«

Morgenen begyndte at gry. Man hørte Vognrummel; Paris vaagnede.

»Der er ingen Tid at spilde,« sagde Daburon; »først maa jeg tale med Statsadvokaten, derefter tager jeg til Justitspaladset. De vil nok følge mig derhen, Herr Tabaret?

Den lille Mand bukkede dybt. I det samme traadte Daburons Tjener ind med et Brev.

»Der er en Gendarm fra Bougival, som bringer dette Brev,« meldte han. »Han venter i Forværelset.«

»Godt. Giv ham noget at spise og drikke.«

Dommeren brød Sejlet, »Se, se; det er et Brev fra Gevrol.«

Gevrol skrev:

Herr Undersøgelsesdommer!

Jeg har den Ære, at meddele, at jeg allerede er Manden med Ørerringene paa Sporet. Jeg fandt ud af, at han opholder sig paa en Vinstue. Søndag Morgen var Manden hos Enken Lerouge og kom derefter tilbage til nævnte Vinstue. Pludselig slog han sig for Panden og sagde: Jeg har helt glemt, at det imorgen er vort Skibs Navnedag, hvorefter han lod sig bringe endnu tre Bægre. Skibet maa hedde St. Martin. Hans Fragt bestod af Korn. Jeg har straks skrevet til Præfekturet, for at man kan eftersøge ham i Paris og Rouen. —

»Stakkels Gevrol,« udbrød Tabaret leende. »Vil De ikke straks meddele ham, at hans Anstrengelser er overflødige?«

»Paa ingen Maade. Saadanne Smaating kan faa deres Betydning,« svarede Daburon.

8. KAPITEL.

Samme Dag, som Mordet i La Jonchere blev opdaget, og i samme Time, som Tabaret udviklede sine Teorier for Undersøgelsesdommeren og Politimændene, rullede den gamle Commarin ind paa Paris Hovedbanegaard. Hans Søn tog imod ham. De hilste hjerteligt paa hinanden, ihvorvel de iagttog en vis formel Fornemhed. Idet de gik hen til deres Ekvipage, bemærkede den gamle Herre, at hans Søn saa meget bleg og mørk ud. Paa Faderens Spørgsmaal, om han ikke befandt sig vel, svarede han imidlertid undvigende.

Rheteau de Commarin vendte hjem i temmelig slet Lune. Han var en saa eksklusiv Natur, at der næppe fandtes hans Mage. Man saa det iøvrigt paa hans kolde, stolte Blik. Imidlertid lagde han ikke sine aristokratiske Fornemmelser for Dagen, paa en saa latterlig Maade som Fru d'Arlange. Han var endogsaa yderst høflig og hensyntagende i Omgangen med andre Mennesker. Men reaktionær og formel var han, og dette var ogsaa Grunden til, at han havde haft en politisk Kontrovers med sin gamle Ven Franz von Sarmeuse. Denne havde indrettet sit Slot til en Sukkerfabrik og herover var Commarin rasende. Man burde værne og bevare sine Familiebesiddelser, ivrede den gamle Herre overfor sin Søn, og ikke altid se paa Profitten!

»Ikke et Ord mere,« tordnede han.

Den unge Commarin vovede nogle Indvendinger. Herr von Sarmeuse havde otte Børn og var ikke særlig velhavende. Men den gamle Herre fandt ingen Undskyldning heri.

Aftensmaaltidet var næsten til Ende. Commarin senior, der var en stor Spiser, blev stadig ivrigere med sine Udviklinger, men Sønnen svarede kun med Enstavelsesord. Ærgerlig herover sagde den Gamle pludselig:

»Man skulde ikke tro, at Familien Commarins stolte Blod flød i dine Aarer.«

Nu kunde den unge Mand ikke beherske sig længere.

»Naar jeg gør et saadant Indtryk,« sagde han, »har det maaske sine gode Grunde.«

Det Blik, hvormed han ledsagede disse Ord, var af en saadan Natur, at den Gamle sprang op. Hans Vrede var borte. Stille spurgte han:

»Hvad mener du med det?«

»Jeg har noget meget alvorligt at tale med dig om, men jeg vilde nødigt ødelægge den første Aften for dig. Dog hvis du ønsker det, skal jeg gerne forklare mig med det samme.«

Med synlig Angst lyttede Greven til Sønnens Ord. Han anede, hvad der vilde komme.

»Tro mig,« begyndte Albert tøvende, »jeg har ikke isinde at gøre dig Bebrejdelser. Du har været saa god imod mig —«

»Til Sagen! Til Sagen!« udbrød Faderen barsk.

Albert tav nogle Øjeblikke. Saa begyndte han:

»I din Fraværelse har jeg — har jeg læst alle de Breve, som du engang skrev til Fru Valerie Gerdy.«

Commarin fo'r op, som bidt af en Slange.

»Ikke et Ord mere,« tordnede han. »Ikke et Ord mere om den Sag.«

Straks efter skammede han sig over det heftige Udbrud og sagde:

»Kom med op paa mit Værelse, jeg maa tale med dig.«

Han ringede. En Tjener viste sig.

»Hverken jeg eller min Søn er idag hjemme for nogen.«

Commarin havde i de tyve Aar, der var gaaet siden han skrev de skæbnesvangre Breve, mere end en Gang frygtet for, at Sandheden skulde komme for en Dag. Tre Personer foruden Enken Lerouge kendte jo Hemmeligheden. Han havde heller ikke glemt, hvad han dengang betroede Papiret.

Han begreb ikke den Lidenskab, som i de Dage tog ham saa fuldstændig fangen. Og hvordan han senere havde kunnet overgive den farlige Korrespondance i fremmede Hænder, var ham en Gaade. Men til at begynde med havde han haft en grænseløs Tillid til sin Elskede; ganske vist tænkte han paa at faa Brevene tilbage af hende, da han efter otte Aars Forløb løste Forholdet, men saa frygtede han for at gense hende, og atter vise sig svag. Maaske havde hun af Hensyn til sin Søn forlængst tilintetgjort Brevene.

Og nu var Ulykken sket.

Angst og Kval rasede i hans Bryst. Men han vilde ikke vise det. Hans Holdning var endnu fastere. hans Blik endnu stoltere, da han spurgte:

»Paa hvad Maade fik du fat i mine Breve?«

Ogsaa Sønnen havde genvundet sin Fatning. Han talte roligt og tydeligt og uden Omsvøb.

»Søndag Formiddag lod en ung Mand sig melde hos mig i Anledning af en meget vigtig Sag, som han sagde. Han meddelte mig, at jeg var en uægte Søn af Herr Commarin, underskudt i Stedet for hans retmæssige Arving.«

»Og du kastede ikke denne Mand paa Døren?«

»Det var min Hensigt, men saa bad han mig læse en Pakke Breve, før jeg fældede nogen Dom.«

»Du skulde have kastet dem paa Ilden.«

Albert saa taus og alvorlig paa sin Fader. Saa sagde han: »Jeg tog altsaa Brevene og læste dem.«

(Fortsættes.)

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113

Peins Depot Søndergade 44, Aarhus.
Prima hygiejniske Sanitetsartikler fra 1.00 til 4,00. Eneforh. for Danmark af Pein's Sikkerhedshjærte pr. 12 Stk. 2,50, 6 Stk. 1,35. Forsendelse diskret. Prøveudvalg ved at indsende 1,00. Illust. Katalog og 1 Prøve 30 Øre.

Haveby ved Emdrup.
Et Areal ved Emdrupvej sælges i Parceller paa 1400 à 1500 Kv. Alen. Billig Pris og lille Udbetaling (1/10). Villabebyggelse. Ingen Udgifter til Vejanlæg. Grundene paavises af Jordbruger Røptke, Villa »Kirstine« ved Krematoriet, Tlf. Søborg 132.
Nærmere ved Overretssagfører Axel Guthmann, Vestervoldgade 96.

Arbejdernes Aktiebageri, Fredericia,
anbefaler til Aktionærerne og andre ærede Forbrugere:
Rugbrød
Sigtebrød
Hvedebrød
samt vort nye, usyrede
Sundhedsbrød,
som særligt anbefales.
Bestyrelsen.

M. H. Cohen & Lamm,
Vekselerere & Bankiers.
Holmens Kanal 24 St.
Telefon 7895 og 7896.

Afbetaling.
Thomsens Magasiner for Elegant Herre- & Dame-Skræderi
Reel Behandling garanteres.
Betalingsvilkaar efter Aftale.
Nicolaigade 13. Slotsgade 3. Ryesgade 128. Christianshavns Torv 6.

Skuepladsens Løver. X.

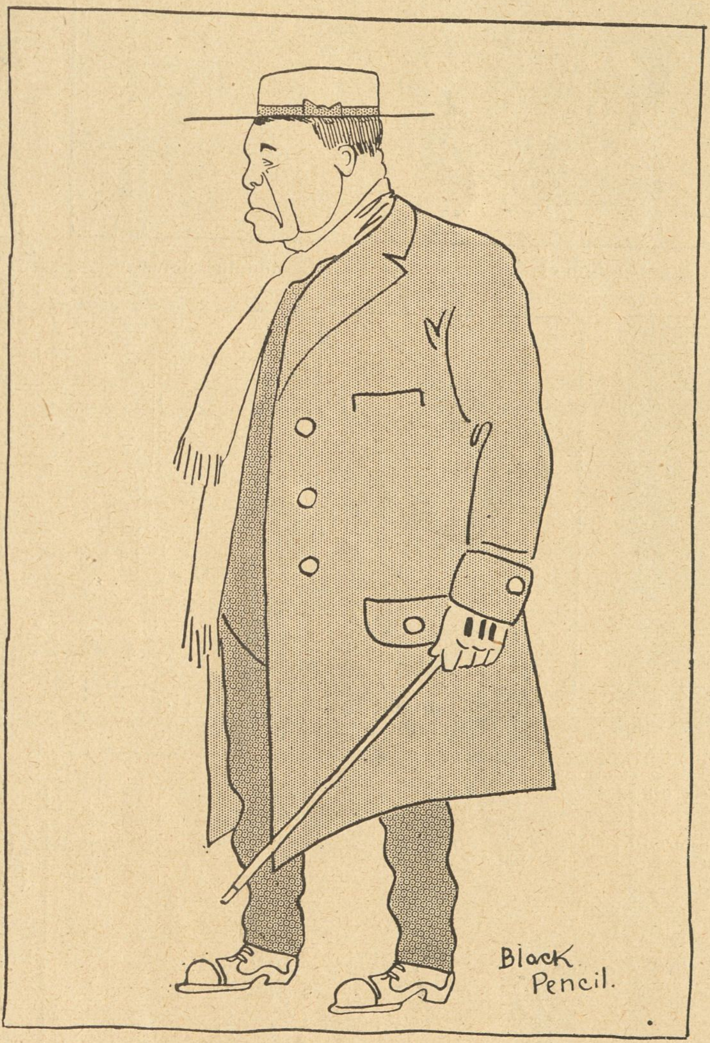

Emil Helsengreen. Tegning af Black Pencil.

Milevidt fra »Bussekister«,
Snart som Zink og snart som Phister.
Blandt Kunstnerhærens Artil'rister
En af dem, der skaber Gnister.

De danske Baner.

Mel. · Min Amanda var fra Kjerteminde.

Der er Slendrian, vi tyd'lig aner,
Og det er jo særligt slemt i Aar.
Hvad er det nu med de danske Baner.
Har de faaet deres Banesaar?
Somme si'er, at Ledelsen nu halter,
Og den staar i et uheldigt Tegn;
:|: Det er ked'ligt, naar en *Ambts*forvalter
Si'er, at der er ikke Spor i Vej'n. :|:

Li' fra Morgenstunden Melding lyder:
»Sporet skiftet fejl ved Helsingør,«
»Og ved Snekkersten det sig forskyder,«
»Lok'motiv i Grøften ved Korsør.«
»Og ved Hedehusene er Hede,
Den spolerer Banernes Idyl;
:|: Fire Spor har krummet sig dernede;
Jamen det er Sommersolens Skyld.« :|:

Hist i Pærekøbing staar tre gamle
Lok'motiver, som nu ikke bru'es,
Dem vil man en Sommermorgen samle
For at sende dem til Aarehus.
Da hvert andet Hjul desværre mangler.
Kan man ikke kalde den for Nejs!
:|: Og de ryster nu som et Par Rangler,
Og af Sporet ry'er de undervejs. :|:

Se i Tullebølle mangler Sveller,
Og i Ussebølle mangler Spor,
Og i Tjærebølle, Fanden heller,
Mangler baade Sveller, Spor og Jord.
Der er Dæmningsskred ved Nullevænge,
Og for det man skulde tro var Raad!
:|: Jamen, det har de nu vidst saa længe,
At de ikke gider gøre naa'et. :|:

Kommer Sommersolens Straaler hulde,
Vides Sporene skam ud som Vind,
Og naar Vintersolen sender Kulde,
Kryber alle Sporene skam ind!
Naar det blæser, bøjes de til højre,
Naar det regner, bli'r det venstre Spænd.
:|: Naar der falder Sne — det ved de nøj're —
Ja, saa retter de sig ud igen! :|: *Robert Bly.*

EUROPAS SMILEBAAND

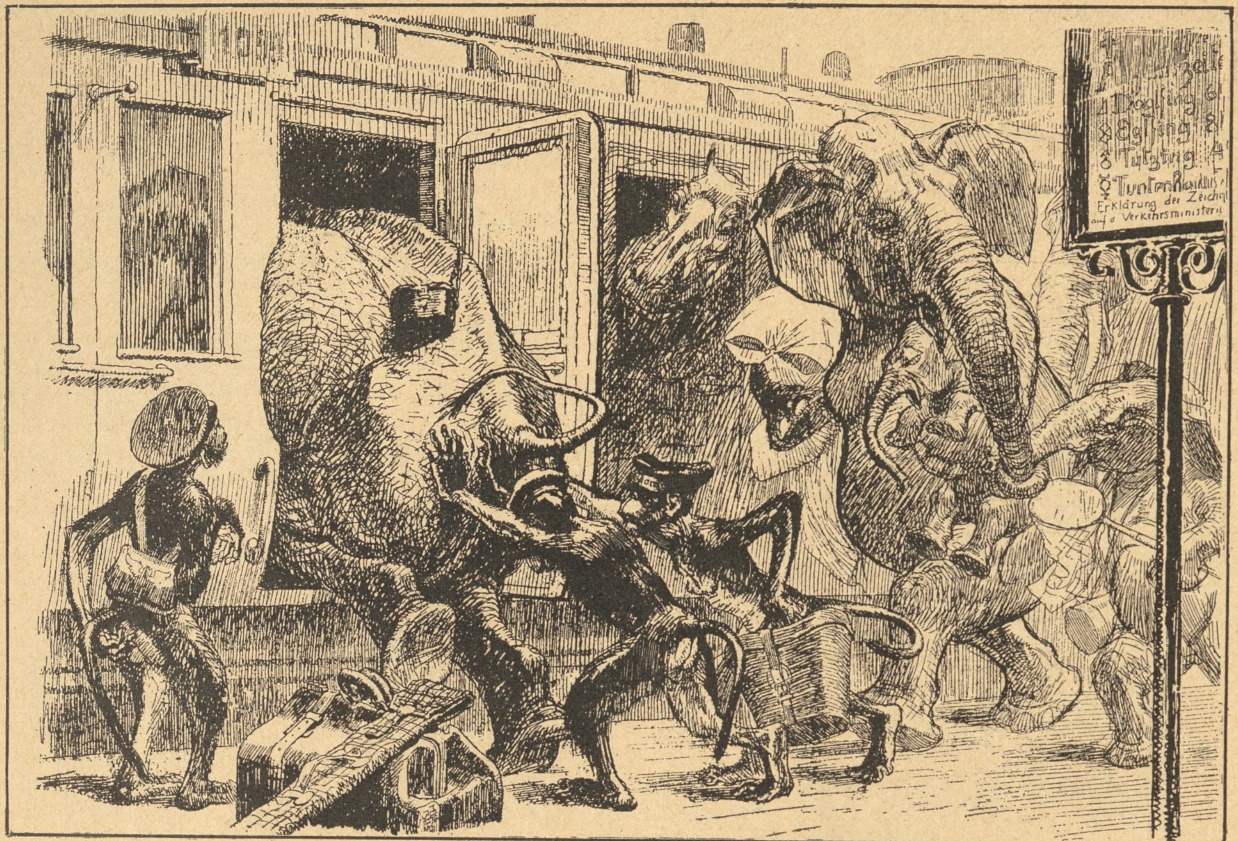

Rejse-Sæsonen begynder! (»Simplicissimus«.)

Stud teol. Shylander kommer mycket öfverförfriskad på gatan, hvor en vänlig herre stötter honom.
— Shylander: Min hik, herre är mycket vänlig. Får jeg, hik, veta namnet (maa jeg spørge om Deres Navn).
— Mit namn är överlärare J. F. Paulus.
— Jaså, Paulus. Da var det Dem, som skref de brefve till efesierna. Fick De nogensinde noget svar? (»Strix«.)

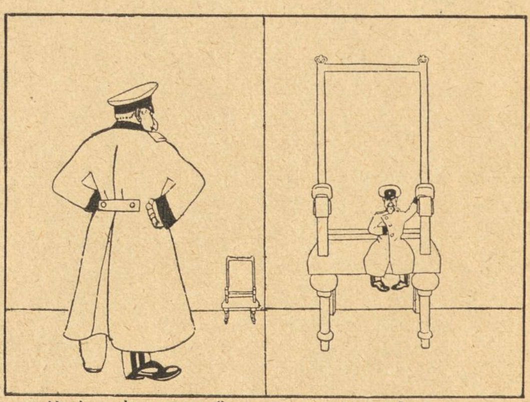

Bulgarkongen før Krigen — og efter Krigen.

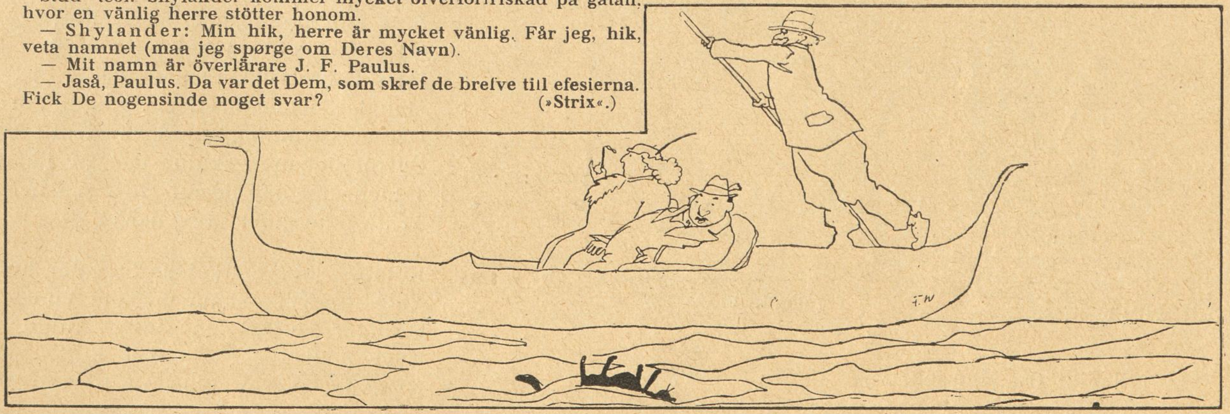

Venetiansk Poesi.

— Rosalinde! Her skal Du se et Stykke venetiansk Poesi. En død, kulsort Kat, der glider i den gyldne Kanal! (»Lustige Blätter«.)

Rød Indmad

1888—1913.

Før var han Borger ej i By,
og turde ej for Mester kny.
At tale med og slaa i Bord,
naar Mester kom med vrede Ord,
det kunde aldrig hænde!
Nu ler han af det vrede Blik,
som før ham til at skælve fik,
saadan kan det sig vende!
Igennem fem og tyve Aar
fik *Smeden* ændret sine Kaar,
nu er der Klang i Smedens Sang,
og sikker er nu Smedens Gang —
for han har lært den gode Kunst:
at kende Ret fra naadig Gunst!

J. O.

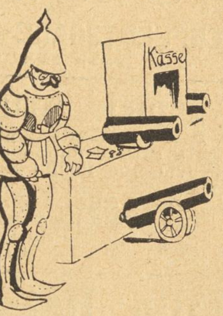

Bankrøveriet i Sparekassen vil have til Følge, at samtlige Funktionærer i de forskellige Banker iføres Harnisk og Hjælm og forsynes med Revolvere og Sprænggranater, og i Lokalerne opstilles for Fremtiden flere hurtigskydende Kanoner.

— Ja, og alle Bankerne indrettes med *Skydedøre!*

Politiet har faaet en ny Kasket,
der sikkert vil bringe Lykken.
Guldet skinner i Solens Glans,
Selv om Pans'ren sig holder i »Skyggen«.

24/8. Under Kriminalistmødet i København vil Politidirektøren holde en Tale om Bankrøveriet og deraf benytte Lejligheden til at understrege det smukke Forhold, som politimæssigt set bestaar i Danmark. Mens Politiet søgte efter Bankrøverne, fik alle de *smaa* Tyve Lov til at løbe. Det gamle Ordsprog maa saaledes laves om. I Danmark bliver de *smaa* Tyve ikke hængte — og de *store* kan man ikke fange!

Der har været Sindssygekongres i København, og de lærde Herrer klarede alle Programmets Afdelinger lige fra første til femte.

— Jamen, de endte paa *sjette*.

25/8. Det fortælles, at *Carl Gottschalcksen* tænker paa at rejse til Italien og begaa Selvmord. Kan det være rigtigt?

— Næ, det beror paa en lille Misforstaaelse. »Callemand« har blot erklæret, at han vil »se Neapel og dø«.

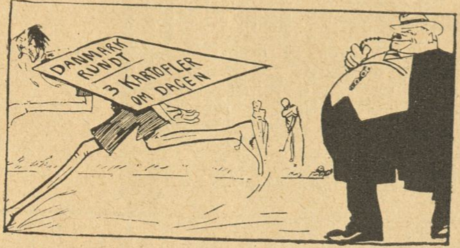

Godsejeren: Se, se, en Mand, der anstrænger sig saameget, behøver altsaa kun nogle faa Kartofler.

— Ja, Folkens, I maa have meget mere Bevægelse! Arbejd noget mere og mæt Jer med et Par Kartofler, saa behøver I ikke saa høj en Løn!

Nu sidder den lille Havfrue bly
paa Langelinievejen.
Som Kunst er hun: »slaaende Bevis«,
eller oversat: »En paa Kajen«.

26/8. Det var jo en nydelig Historie med den svenske Kanonbaad, der sank ved Hveen. Den almindelige Mening gik ud paa, at Baaden var kanonfuld.

— Passer ikke. Den skal i et Anfald af Højhedsvanvid have villet forsøgt sig som — Undervandsbaad.

— Jeg kan ikke begribe, at Anti-Afholdsmændene har saameget imod Sodavand. Saadan en smager ganske fortræffeligt, naar der kommer et Par Kognak'er i!

30/8. Det forlyder med Bestemthed, at Hr. *Ambt gaar.*

— Det vilde vi ogsaa gøre i hans Sted. Det er i hvert Fald ikke saa resikabelt som f. Eks. at køre med Jernbanen.

At »hugge« i Næstved og blive sat fast,
det er der jo ingen *Fest* ved.
Næstvedkasseren tænkte som saa:
Roskilde ligger jo *Næst ved!*

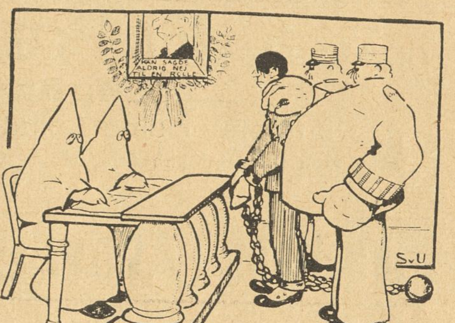

Reumert for Juryen.

Anklagede Skuespiller Poul Reumert! De har nægtet at spille to Roller, som Direktionen har betroet Dem. Agter De at fastholde dette Standpunkt?

Anklagede: Nej, jeg tager det halve af det i mig igen!

Af Benzons og Nathansens Affære
kan drages en gylden Lære —
det Ord er Sandhed til visse:
Hver So roser sine Grise.

Jeg ser, at en Velhaver vil sende *Johan Skjoldborg* op til Lapmarken for at skaffe Rener til de danske Heder. Gud ved, under hvilket Mærke Ekspeditionen skal startes?

— *Renheden* leve!

27/8. Der har været en Indbrudstyv paa det medicinsk-historiske Museum, og han har bortført to Mikroskoper. Mon den Tyv er rigtig klog?

— Næ, han har nok kigget for dybt i Glasset!

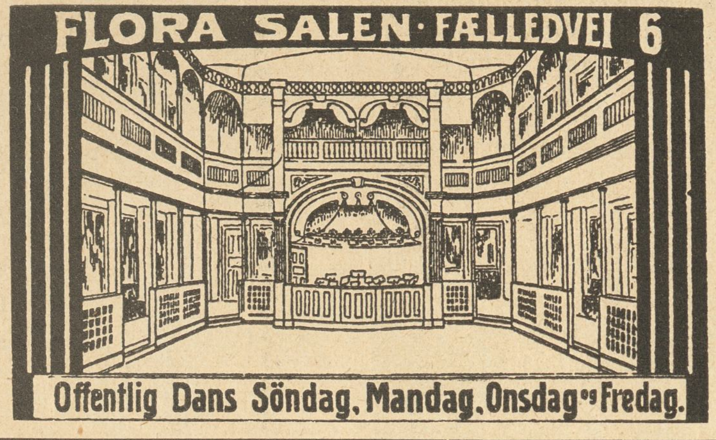

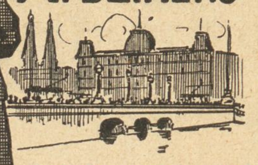

AFBETALING
CARL JACOBSEN & CO.
Nørrefarimagsgade 64.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ❊ Selskabslokalerne anbefales.

St. Jacobs Gæstehjem
Saxogade 80 (ved Istedgade). København.
250 propre Senge fra 35, 50 og 75 Øre.
Elektrisk Lys og Centralvarme.
Varme Retter fra 25 Øre serveres hele Dagen.
10 Minutters Gang fra Banen.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Køb RAVNEN

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

KØB HOS NOLFI og SPAR 10-33 %
Barne, Voksne, Puf, Spiral Senge fra 6,00 – 3,50 – 12,00 – 7,00
GRIFFENFELDTSGADE 50—50 A
Tel. Nora 1533 y

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Møbelfabr. Aktiv. Aaboulevard 3. Gl. Ladegaard, Hj. af Vodrofvei **Prima Varer 10 Aars Garanti** **Lille Udbetaling.**

Arbejdernes Livsforsikring, Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab. Statsanerkendt. **Dosseringen 4.**

A. Christensen. Babelshistorien forekommer os ganske morsom, men har den ikke været fremme før?

A. K. N., Kolding. Tak for de tilsendte Udklip; de er pudsige og lader sig høre.

H. Sørensen, Kapelvej. Tak for det flotte Sceneri fra Nørrebrogade med tilhørende haarrejsende Brander. Den skal nok komme frem.

Jens Daglykke. Kareten. C. Kolding. Honorar er afsendt.

A. B. C. Norma og *Kylle.* Deres Historier er lidt for velkendte, og de er gaaet i den store Fællesgrav under Hornmusik og de fornødne Taarer.

Maso. Ikke ilde; men er den original? Vent og lad os se.

Viggo Rasmussen, Odense. Ja, vi maa jo skaffe Plads for saamegen Vid!

»Mød mig i Nat i Drømme.«

Otto. P., Svendborg. Deres ualmindelig vellykkede Yngling fortjente at være Omslagstegning til den Sang, han saa følelsesfuld citerer.

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET GARANTI FOR HOLDBARHED
Skindergade 27.
Telefon 4946 og 10946.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger* Købmagergade 63—65.

Logik.

— Om jeg drikker et Glas til? Min Mave siger Ja, og mit Hoved siger Nej. Mit Hoved er klogere end min Mave, og den kloge giver efter. *Altsaa* drikker jeg et til!

Præsten (til den berusede Mand, som netop forlader en Beværtning) —: Hvor det gør mig ondt, at se Dem komme ud af denne Lastens Hule.

Den berusede —: Det gør osse mig ondt, Hr. Pastor, men De ka' jo bare — hik — stikke mig en 50 Øre, saa gaar jeg — hik — straks derind igen.

To Vagabonder staar i heftigt Skænderi:

— — Saadan en, siger den ene, vil snakke med! Jæ, ha'de sat to Aar i Tugthuset, før han ble' født! —

— Hvad er De?

— Jæ æ Hestehandler.

— De ser ellers ikke ud til at have noget at købe Heste for.

— Jo, men ser De, jæ køver nu inte mer' end som et hal't Pund a'Gangen.

Hustruen (vaagner op om Natten): Karl, Karl, der er vist en Tyv inde i Stuen!

Manden (ung Læge): Tys, gør ham ikke bange, det er maaske en Patient!

Et Brev.

Til Hr. Skræddermester Petersen!

Hermed følger en Knap. De bedes være saa venlig at sy mig et Sæt Tøj paa den, men sy nu ikke Bukselommerne i Vesten, som sidst.

Ærbødigst Ole Jensen.

En gammel Bonde viser nogle Besøgende rundt paa en Landsbykirkegaard og standser omsider ved et Gravsted, hvor der er gjort Plads til en Grav. Han siger da:

— Ja, se her ligger nu min Kvinde, og der ved Siden af skal jeg da ogsaa ligge en Gang, hvis jeg da maa leve saa længe!

Hvad er en Støvlepudser?

— En Støvleknægt. —

Hjælp! Hjælp!

Kort og godt.

I et amerikansk Blad finder vi følgende Notits —:

»Uden at tænke paa Faren lyste han med en Tændstik for at se, om der var Benzin paa Beholderen. Den var næsten fuld!

— — Begravelsen foregaar paa Tirsdag.«

— Hvis vi nu faar Krig, skal De saa rykke ud, Hr. Løjtnant?

— Naturligvis, det er jo min Opgave at dø for Fædrelandet!

— Jamen, hvis De nu ikke bliver dræbt, saa er det hele altsaa mislykket!

Hvad Meningen var.

En Herre kalder Opvarteren hen til sig og spørger:

— Se paa denne Bøf her. Sidste Aften, jeg var her, blev der serveret mere end 10 Gange saa stor en Portion. Hvad er Meningen med det?

— Hvor sad De i Aftes? spurgte Opvarteren.

— Har det noget at sige? Jeg sad forresten ovre ved Vinduet.

— Ja, saa er det nemt at forklare: Vi serverer altid store Portioner til de Gæster, der sidder ved Vinduerne!

Cyklisten dundrer paa Landsbyapotekets Dør midt om Natten:

— Maa jeg be' om 10 Potter Benzin!

— Rejs a' Helvede til!

— Saa kommer jeg til at ha' 10 Potter til — mindst! —

Hvad kan man sige om om en Kvinde, der først har været gift med en Skorstensfejer og senere med en Brandmand.

At hun er kommen fra Asken i Ilden!

Vel beskyttet.

Den nervøse gamle Dame paa 5te Etage i et Hotel til Stuepigen:

— Hvilke Forholdsregler har Ejeren af Hotellet taget i Tilfælde af Ildebrand?

— Ja, han har ladet Hotellet assurere for det dobbelte.

Ikke Madens Mængde,

men dens Kvalitet gør Udslaget ved Ernæringen. Det naturligste Middel til at give enhver Ret Kvalitet og Smag, selv om den er fremstillet ved de simpleste Midler, er

Liebig's Kød-Ekstrakt.

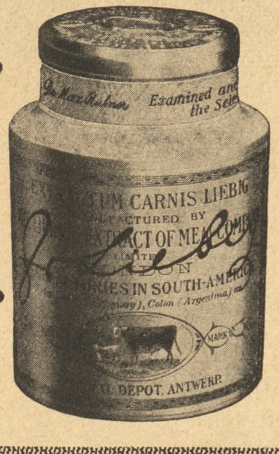

Retter, der er tilberedt med „Liebig", smager, som de var kogt med Bouillon af friskt Kød.

En Duel paa Løgne.

Amerikansk Humoreske af *Sigge Strømberg.*

Autoriseret Oversættelse ved *Carl Nutzhorn-Kjersmeier.*

— Ja, sagde Manden fra New York, vi har virkelig temmelig høje Huse i New York. Som De maaske ved, er der Folk, som er født i de øverste Etager, og som lever hele deres Liv deroppe. Ned paa Gaden kommer de sjældent eller aldrig — det er jo for dem en lige saa lang Rejse, som det er for os at rejse Amerika rundt. Ønsker de Afveksling, saa kører de bare en 40—50 Etager op eller ned med Elevatoren — saa har de Rejse nok! De har jo ogsaa alt, hvad de behøver deroppe — Præst, Skole, Kirke, Apothek, Teater, Cirkus og Legeplads for Børnene. Det skete engang, at en Mand faldt ned fra en af de øverste Etager i saadant et Hus. Well, man telegraferede straks ned og bad Folk om at tage imod ham, naar han kom. Brandvæsenet rykkede ud og tog Plads med et Redningsnet, paa det Sted, hvor man mente, han vilde lande. Manden kom ogsaa farende ned gennem Luften, og dumpede lige ned i Redningsnettet, saa han kom ikke det mindste til. Det kedeligste ved det hele var blot, at han allerede var død. Han var sultet ihjel paa Nedturen, stakkels Fyr!

Manden fra Chicago vendte Skraaen, spyttede paa en Flue, som krøb oppe i Loftet, nippede til sin Whisky, og smilte haanligt.

— Ja, sagde han, det lader virkelig til, at der findes Huse i Deres lille By, — hvad er det nu den hedder? — men den forbavsende ringe Modstandskraft og Koldblodighed hos Manden, som styrtede ned, vidner tydeligt nok om, at Manden var fra Østen, hvor Folk jo er mindre veludrustede, saavel i legemlig som i aandelig Henseende. Havde det været en Mand fra Chicago, saa havde han naturligvis, naar han kom forbi et Vindue, sagt, at han vilde have noget Mad. Ordene var saa blevet telegraferet videre, og nogle Etager længere nede var Maden bleven langet ud til ham. Han havde nu antagelig rejst med Cirkus Barnum som »Flyvemennesket«.

Følgende lille sandfærdige Historie kan maaske give Dem en Idé om af hvilket Materiale Indbyggerne i Verdens virkelige Hovedstad er gjorte. Paa Taget af et mindre Hus — kun 50 Etager — i Chicago laa der en Blikkenslager. Skraaede gjorde han naturligvis ligesom alle andre oplyste Mennesker, og da han bøjede sig ud over Tagrenden for at spytte Skraaen ud, fik han Overbalance og tiltraadte skyndsomst Nedrejsen.

Medens han faldt, talte han de Etager, han kom forbi — 50, 49, 48 o. s. v. — men holdt samtidig Øje med Skraaen, som fløj ved Siden af ham. Netop som han passerede Stueetagen, raabte han: »Jeg kom først!« Saa slog han mod Brostenene. Det er hvad man i Chicago kalder Koldblodighed ...

— Aldeles rigtigt, sagde Manden fra New York, og eftersom han kom først, maa man vel antage, at han havde en temmelig pæn Fart paa. Underligt nok er det, at han glemte at tage Tiden. Det vilde en virkelig koldblodig Mand — f. Eks. fra New York — aldeles sikkert have gjort. Det havde været af stor Betydning for Videnskaben, at have faaet Rede paa, hvor lang Tid en Person behøver for at komme ned fra et 50-Etages Hus ad den korteste Vej.

Jeg for min Del tror, at Mandens Hastighed omtrentlig vil kunne jævnføres med et af vore Togs. At slaa deres Hurtighed — ja blot naa den — tror jeg ikke han vilde kunne. Vi har f. Eks. i New York et Tog, som kan »Kunsten at flytte sig fremad« til Punkt og Prikke. Jeg mindes bl. a., hvordan jeg paa en Rejse mellem New York og Filadelfia, lagde Mærke til et højt Stakit, som løb langs Banelinien. Hvor meget jeg end brød min Hjerne, kunde jeg ikke finde ud af, hvad dette Stakit skulde være til, og spurgte derfor Konduktøren derom. Han forstod først ikke, hvad jeg mente, men pludselig gik der et Lys op for ham: »Stakit«, sagde han. »Nej, det var ikke noget Stakit, De saa, det var Telegrafpælene.«

— Jeg kan forstaa, sagde Manden fra Chicago, at man i New York hyppigt har den løjerlige Vane at køre med Godstog. Det gør jeg aldrig. Jeg rejste engang fra Chicago til Omaha med et rigtigt Hurtigtog. Da jeg forlod Chicago, fulgte min Hustru mig til Banegaarden. Netop som jeg bøjede mig ud gennem Kupevinduet for at kysse hende til Afsked, satte Toget sig i Bevægelse, og jeg kyssede i Stedet for min Svigermoder, som stod og ventede paa mig paa Perronen i Omaha.

Det kalder vi Hurtigtog i Chicago . . .!

Tyske Turister før

og efter Bankrøveriet.

Tegning af Chr. Hoff.

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØNS AKVAVITTER

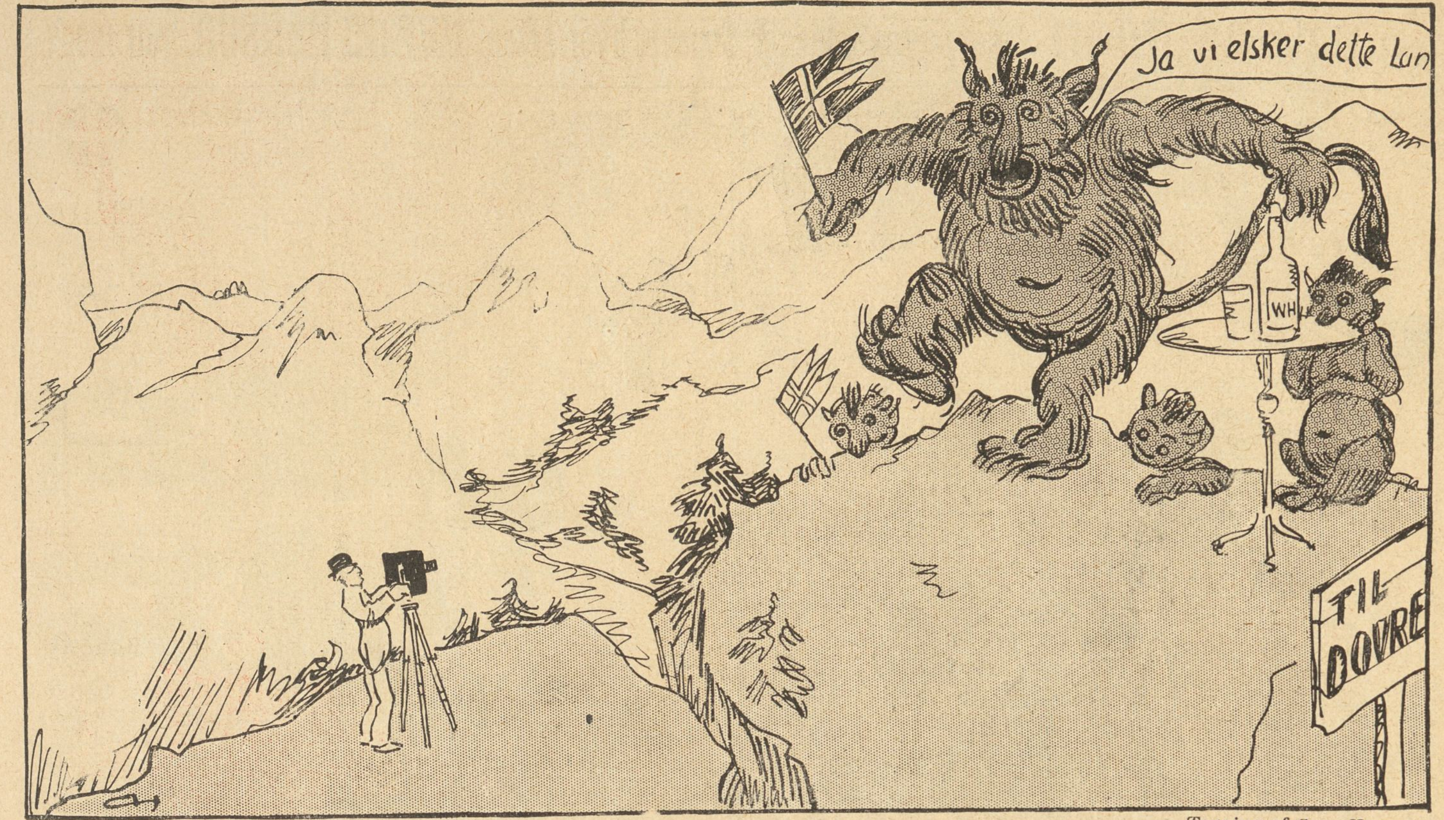

Tegning af Chr. Hoff.

Man har i Norge forbudt Opførelsen af *Ole Olsens* Film »Atlantis«. Skade at det gode Forhold mellem Ole O. og Norge nu skal ødelægges. Olsen havde netop i disse Dage gjort *Dovregubben* et særdeles favorabelt Engagementstilbud.

Præstevrøvlet.

1.

De Vaalse Bønder maa vente paa Præst.
Imens gaar Vrøvlet, som det kan bedst:
erbe, merbe og gak, gak, gak —
hvad siger *Poulsen?*

2.

Poulsen siger: Saafremt og om
og dersom og hvis og god og from,
erbe, merbe og gak, gak, gak —
hvad siger *Kock?*

3.

Kock han mumler om »Pæren mør«
og »gaa i Barndom« og »skrup« og »skør«,
erbe, merbe og gak, gak, gak —
hvad siger *Wegener?*

4.

Wegener siger: Ih, Gudbevar's,
min Mening — den — den vil snart erfar's,
erbe, merbe og gak, gak, gak,
hvad siger *Ostenfeldt?*

5.

Ostenfeldt udstøder dybe Suk,
og ingen forstaar af hans Snak et Muk,
erbe, merbe og gak, gak, gak —
hvad siger *Ussing?*

6.

Ussing væver og skriver en Bog,
af den bli'r ingen Mors Sjæl klog,
erbe, merbe og gak, gak, gak —
hvad siger *Kejser?*

7.

Kejser siger: Jeg arme Mand,
her er jeg skam kommen fælt daran,
erbe, merbe og gak, gak, gak —
hvad siger *»Ravnen«?*

8.

»Ravnen« siger: Nej Tak for mig,
jeg skal ikke paa den Galej,
erbe, merbe og gak, gak, gak —
uf, Præstesnak!

Narren.

— Grosserer Jacobsens Kone er dog et skrækkeligt Uglebillede.

— Ja, men hun skal have adskillige indre Fortrin.

— Kan han saa ikke lade hende vende.

Fint Regnskab.

Damen (til Tiggeren, der har været der for faa Dage siden): — Kommer De allerede igen? Var det ikke Dem, som jeg gav en Tiøre i forrige Uge? . . . Hvorledes anvendte De den?

Tiggeren: De' ska' jeg si'e Fruen! Allerførst tog jeg mig et romersk Bad, saa lo' jeg mig barbere og frisere og champonere! Saa købte jeg mig en Habit og høj Hat og et fint Slips og en Diamantnaal . . . Og saa om Aftningen var jeg i det kongelige Teater og hørte Herold og ba'etter uje hos Wivel, hvor den sto' paa et Dusin Østers og no'et andet Pilleri . . . Men nu er hele Formuen sluppet op, og jeg er paa Knæerne igen, lille Frue — saa hvis Di sku' ha' en Tiøre, saa si'er jeg inte Nej! . . .

Herreløst Gods.

For en Tid siden faldt en Meteorsten ned paa en Forpagtergaard. Den var meget værdifuld, og Godsejeren kom derfor straks og gjorde Fordring paa den. — Alle Mineralier og Metaller i Jorden her tilhører mig, sagde han, det staar i vor Kontrakt. — Men denne Meteorsten var ikke paa Gaarden, da Kontrakten blev opsat, indvendte Forpagteren.

— Men jeg gør Fordring paa den som flyvende Vildt, sagde Godsejeren. Forpagteren havde imidlertid Svaret paa rede Haand: — Den har hverken Vinger eller Fjer, sagde han, derfor maa den betragtes som Grundvildt og tilhører mig. Mens de stod og skændtes, kom en Toldembedsmand med en Trillebør. Han lagde Stenen op paa denne og sagde: — Som en Artikel, der er indført i Landet uden Toldafgift, er den hjemfalden til Staten, og jeg lægger Beslag paa den paa Regeringens Vegne!!

Ude af Syne.

Frøken Aase, Frøken Else la'r Blikkene glide
henover Marker og Enge saa vide.
De Faar og de Stude i Kløveren gumler —
Frøken Aase, Frøken Else de sidder og skumler.

Du milde Gud, hvor de keder sig herude!
Hvad rager dem Markernes Faar og Stude? —
De kære og søde smaa Krokker er kun glade
ved de Faar og de Stude, der gaar paa Østergade.

O. E.

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.
Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

HAFNIA

Skattefri PORTER

LIND-HANSEN
ILLUSTRATIONS-ANSTALT
KØBMAGERGADE 67-69 : TELEFON BYEN 566 v.
CLICHEER·KATALOGER REKLAMER·TEGNINGER
ILLUSTRATIONER AF ENHVER ART.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

DMC

DET DANSKE MÆLKE-COMPAGNI
Pasteuriseret og raa sød Mælk. Daglig nykærnet Smør
Pasteuriseret Kærne Mælk. Telefoner 5858 - 2712

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GENUINE
LUNDS-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

HYGI Sygeplejeartikler Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

ZOOLOGISK HAVE

Glem ikke at se til Dyrene!

Tivoli.
Sommersæson fra 7. Maj til 14. September 1913.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkestret og Promenadeorkestret. Hver Uge: Solist- og Symfoni Koncerter. — Operetter, Vaudeviller, Farcer og Revy i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, »Luna-Ballon«, Rutschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.
Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Store og smaa Lokaler, moderne indrettet, anbefales de ærede Foreninger.
Restauration — 2 Billarder.
Telefon Øbro 1132.
Joh. Olsen.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arb. Ligkistemagasin.
55, Vesterbros Torv 55.
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.

Faas overalt à 25 Øre

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet. 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495 Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN

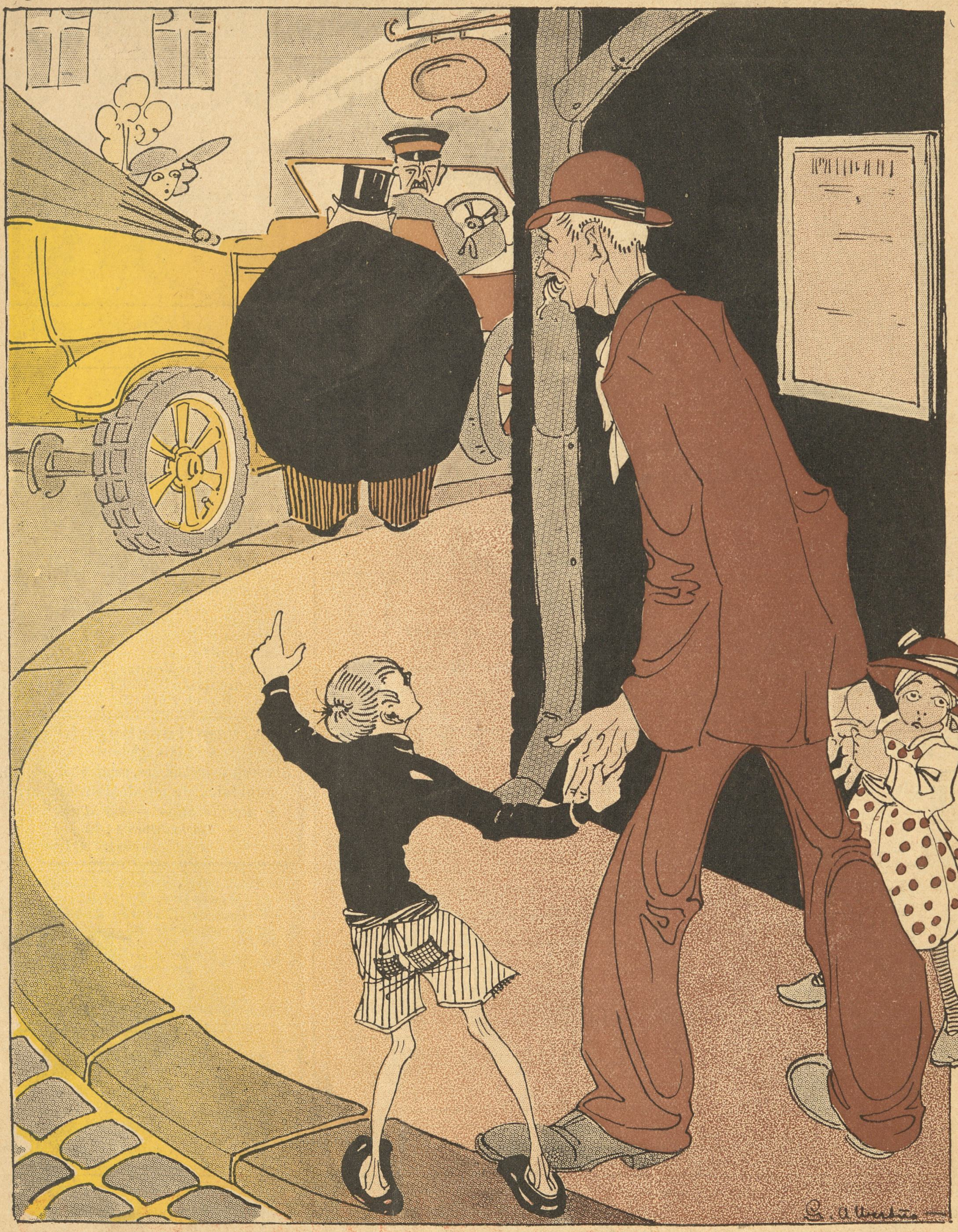

Tegning af G. ALBERTUS.

— Fa'r, hvorfor er den Mand saa fed?
— Det er fordi han ingenting bestiller, min Dreng.
— Jamen, Fa'r, nu har Du ikke haft noget at bestille i fire Maaneder, og det er Du da ikke bleven fed af!

Redigeret af AXEL WESSEL

Mobiliserings-Numer.

RAVNEN

Nr. 37. Torsdag, den 11. September 1913

Dèr er En, der ikke er indkaldt!

Tegning af Osvald Jensen.

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

= Største Nytegning i Norden. =

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

AFBETALING

CARL JACOBSEN & CO.

Nørrefarimagsgade 64.

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI

NANNASGADE 5 · TLF. TGV. 45

Leverer Byens bedste Brød!

Holbergsgade 6

Har De Tandpine,

brug da altid

Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter.

Advarsel mod Efterligninger.

Indregist. **9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.**

Telf. 4876 og 10424.

Forlang Illustr. Katalog.

Karambol-, Bord- og Karoline-

Billards

i Ima Kvaliteter og nøjagtig Udførelse 10 Aars Garanti. Et Lager paa 30 nye og brugte Billarder er udstillet i mine Fabriks- og Lagerrum. De sælges billigt mod Kontant, men udlejes ogsaa med Køberet, eller sælges paa moderate Betalingsbetingelser. — Elfenbens- og Imitations-Baller. Alle Rekvisitter.

R. Laursen (tidl. Winthers) **Billardfabrik**

Classensgade 7, Kjøbenhavn.

KØB HOS NOLFI og SPAR 10-33 %

Barne	Senge	fra 6,00
Voksne		— 3,50
Puf		— 12,00
Spiral		— 7,00

GRIFFENFELDTSGADE 50—50 A

Tel. Nora 1533 y

Møbelfabr. Aktiv. Aaboulevard 3. Gl. Ladegaard, Hj. af Vodrofvei **Prima Varer 10 Aars Garanti** **Lille Udbetaling.**

Det kimer nu —

Lidt om den store Mobilisering.

Det militære Væddeløb til Kastellet afgiver Stof til mangehaande og overvejende humoristiske Betragtninger — for jeg vil gærne se den Mand stift i Øjnene, som tør paastaa, at han har ladet sig *mobilisere* med Hjærtet fuldt af Fædrelandskærlighed!

Det har behaget Lovgivningsmagten og de militære Myndigheder at foranstalte dette Kapløb til »Generalstokken«, men Spændingen ved Løbet formindskedes noget af den Omstændighed, at Nr. 1 — en Indkaldt, som, da Klokken ringede, gik Formiddagspromenade paa Langelinje, — hverken fik Sølvpræmie eller Spadserestok med Guldknap, medens Nr. sidst er nogenlunde sikker paa at faa en Brummetur. — Odds var paa Forhaand 0,0!

Ejendommeligt nok blev samtlige Værelser i de *malmøske* saavelsom i de *nyborgske* Hoteller bestilte rundt omkring den 9—12, indenfor hvilket Tidspunkt man med Sikkerhed ventede Stormklokkernes Klemt. Disse Bestillinger er gjort af Velhavere, som ønskede sig fri for Mobiliseringens Strabadser, og som især har følt Rædsel ved Tanken om at skulle medbringe en Pakke Mad.

Pudsig nok er dog flere af de omtalte Hotelværelser bestilte *med Pakke*.

Men Størstedelen af Mobiliseringshæren maatte jo bide i det syrlige Æble, og rundt omkring paa Sjælland gjorde unge Mænd, som ellers ikke havde Tanke om Døden, Testamente. *Ikke* fordi de skulde ind til den københavnske Legetøjs-Krig, men fordi deres Liv blev overantvordret til et af Hr. *Ambts* ca. 150 Ekstratog — og *det* skal der unægtelig et godt Bryst til at staa for!

Saa ringede Klokkerne fjærnt og nær.

Det var som en Store-Bededagsmorgen med *Vold*-Stemning; ikke den berømte hyggelige fra Volden, der nu ikke er mere, men en rigtig veritabel Følelse af *Vold* med lange Kanoner og slebne Knivbajonetter, et lille Stykke *Balkan* paa Sjælland, denne Jordens frugtbareste og skikkeligste Ø, som man har fundet det »formaalstjenligt« at omdanne til et jærnbeslaaet Pindsvin.

Den store Udrykning.

Men dette Glimt af Alvor vejredes hen, da »Stormen« mod Kastellet tog Fart.

To Sjællændere fra Vordingborgegnen mødte med skarpe Leer, og en Skovhugger fra Hillerød tog sin bredbladede Økse med.

En kendt københavnsk Grosserer ankom bevæbnet *til* Tænderne — *Tænderne* havde han glemt hjemme, hvorfor han høfligt forespurgte, om Sergeanten vilde tygge Maden for ham.

I Nybrogade stoppede »Salatfadet« op, og Betjeningen forsvandt skyndsomt i Retning af Kastellet. »Fadets« Indhold gjorde ligesaa — dog i en anden Retning.

Klokken 11 Formiddag dalede Flyveren *Ulrich Birch* ned paa Eksercerpladsen og meldte sig til Forsvaret, rede til at gaa tilvejrs med et større Antal Bomber.

Kaptajn *Weiss* ankom i fuld Krigsmaling, men blev hjemsendt, og Professor *Andersen-Bang* mødte som frivillig og tilbød sin Tjeneste som *Spejderdreng*.

Vild Panik opstod der, da Skuespiller *Oscar Striboll* ankom i Automobil. Han bar Fuldskæg og tyrkisk Hue og Krumsabel; Skuespilleren blev nemlig overrasket af Klokkerne midt i en »Film« i Valby.

Et større Herreselskab, der sad og spiste Frokost paa »Kafe de la reine«, forlod over Hals og Hoved Kaffen — og glemte at betale, og en Værnepligtig, der, da Klokkerne begyndte at kime, befandt sig paa Rundetaarn, sprang i Befippelse ned fra Taarnet.

Han kom ingenting til.

Værst gik det dog under en større Tagbrand paa Nørrebro. Bedst som Sprøjtemandskabet havde faaet lagt fire Slanger ud, kimede Klokkerne — ikke Sprøjtens, men Mobiliseringens — og 12 Brandmænd kastede Slukningsredskaberne og ilede til Samlingspladsen, ladende Flammerne æde væk af Huset.

Det brænder endnu!

Højst uheldig var en Fuldmægtig paa et større Kontor i den indre By. Da Alarmen begyndte, stod han paa Hovedet i et Pengeskab, hvis Dør smækkede i.

Han kom fire Dage i mørk Arrest. To i Pengeskabet og to i Kastellet.

Det mærkeligste Tilfælde indtraf dog i en lille nordsjællandsk By.

Her ringede Klokkerne *slet ikke*.

Klokkeren var nemlig indkaldt og stejlede af, da han hørte det kime fra Nabobyens Kirketaarn.

Men det kommer nok til at ringe for Ørene af *ham!* *Peder Ravn.*

Derfor —

Han kyssed' hendes Mund,
den var hed og silkeblød —
saa vaagned' han og indsaa,
hvor stygt han sig forbrød.
Han stammed': »Tilgiv, Frøken«
— af Rædsel ganske vild,
hun kastede med Nakken,
mens Øjnene slog Ild.

Javist blev hun fornærmet
og rød og løb sin Vej,
men Grunden — ja, den aner
den arme Djævel ej:
Han spildte hver en Chance,
hun *hader* ham — fordi
han nøjedes med *eet* Kys
og ikke tog de ti!

O. E.

Sangforenings-Dirigenter IV.

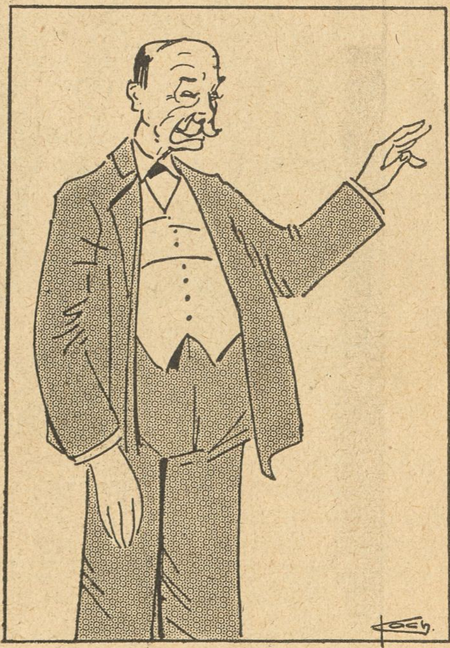

Tegning af A. Koch.

C. Ernst.

Leder for De sociale Skomageres Kor, »Carl«, »Syrenen«, »Noré« og Skibsmedenes Sangkor.

Tegning af Chr. Hoff.

C. B. Møller & Co.s Cigaretter

Hævet over enhver Konkurrence:

Rose No. 101 .... 15 Stk. 10 Øre
Zouav a la Algier . 15 » 10 »
Monaco med Kork 10 » 10 »
etc.

MORDET I LA JONCHERE

Kriminalroman.

(Illustreret af Chr. Bogø.)

»Og saa?«

»Saa gav jeg ham dem tilbage og bad om otte Dages Betænkningstid. Nu beder jeg Dig sige mig om Ombytningen virkelig har fundet Sted.«

»Naturligvis,« svarede Commarin barsk. »Du har jo læst Brevene.«

Den unge Mand nikkede et Par Gange. »Jeg tænkte det. Alle de Breve, jeg læste, udviklede klart dine Hensigter. Imidlertid staar der ikke et Ord om, at Planen virkelig blev udført.«

Commarin saa forbavset paa sin Søn. Han erindrede tydeligt, at han i sine Breve til Valerie gentagende Gange havde udtrykt sin Glæde over, at Planen lykkedes.

»Du har vel saa ikke læst alle Brevene?«

»Jo. I det sidste Brev omtaler Fru Gerdy kun Ammen Claudine Lerouges Ankomst. Hun skulde jo foretage Ombytningen.«

»Altsaa ingen virkelige Beviser,« mumlede den Gamle.

Han ærgrede sig over, at han straks havde svaret saa aabent. Sandsynligvis havde Valerie tilintetgjort de farligste Breve. Men hvordan var de andre saa kommen i fremmede Hænder? Maaske var hun død. Denne Tanke rystede den haarde, kolde Mand. Alt det, Nag, han havde baaret til hende, forsvandt, han følte med sig selv, at Lykken havde svigtet ham, da han forlod denne Kvinde. Hans Øjne duggedes, med Møje undertrykte han et Suk.

Albert saa forundret paa sin Far; han havde aldrig før set ham saa bevæget. Men snart anlagde den gamle Herre atter sin stolte, unærmelige Holdning. Han spurgte roligt:

»Du har endnu ikke sagt mig fra hvem Ulykkesbudskabet kom.«

»Fra den, hvis Plads jeg har indtaget; fra din retmæssige Søn Noel Gerdy.«

»Rigtig, Noel var hans Navn! Talte han om sin — om din Moder?«

»Han nævnede hende knapt. Han sagde kun, at hun intet vidste om hans Skridt. Et Tilfælde forraadte ham Hemmeligheden.«

Commarin senior tav og overvejede Sagen. Saa spurgte han Albert, hvad han nu vilde gøre.

»Min Pligt,« svarede denne. »Vige Pladsen.«

Forgæves søgte den Gamle, at faa ham fra denne Beslutning. Han forestillede ham, at der ikke forelaa fuldgyldige Beviser, og at man gennem Trusler, Penge eller paa anden Maade kunde bringe den anden til Tavshed. At der endvidere ikke gjaldt den samme Moral for alle Samfundsklasser og at Navnet Commarin ikke maatte skandaliseres. Men Albert stod urokkeligt fast paa, at baade Hensynet til Retfærdighed og til hvad der var klogt, bød ham at vige. Saalænge Medvidersken, Enken Lerouge levede, kunde man stadig befrygte en Retsskandale i stor Stil, og iøvrigt vilde han ikke tage, hvad der tilhørte en anden. Faderen spurgte haanligt, hvad han da vilde leve af; thi han maatte da ikke indbilde sig, at han vilde hjælpe ham med en Centim. Hertil svarede Sønnen, at han jo var uden Skyld i det skete, at han havde faaet en Opdragelse, der ikke gjorde ham det let, selv at skaffe sit Underhold, men at han, hvis Faderen fuldstændig slog Haanden af ham, vilde forsøge alene at optage Kampen for Livet.

Nu angreb den Gamle ham paa hans svageste Punkt: Claire. Men Albert erklærede, at han allerede havde talt med sin Forlovede. Hun var fuldkommen enig med ham og vilde trofast staa ved hans Side.

Tilsidst udbrød den gamle Commarin i sin Fortvivlelse:

»Og dette Menneske paastaar, at være min Søn! Nej! Nej! Mit Barn vilde aldrig opføre sig saadan. Spørg engang din værdige Moder, om jeg nu ogsaa er Fa'r til Dig.«

Nu tabte Albert Taalmodigheden.

»Tag Dig iagt! Hun er min Mor, og det mig nok. Ingen skal ustraffet fornærme hende.«

Ude af sig selv af Vrede sprang Commarin op fra sin Stol. Det saa ud, som om han vilde styrte løs paa sin Søn. Men pludselig tog han sig sammen, og hans Blik blev roligere og mildere.

Sluttelig sagde han:

»Jeg maa sige Dig, hvad jeg mener om Dig, før Du gaar. Du er fuldt ud værdig til at arve et stort Navn. Jeg er vred paa Dig, men jeg agter Dig. Giv mig din Haand, Albert, Du er en Hædersmand.«

De to Mænd trykkede hinanden i Haanden. Saa sagde Commarin sagte:

»Lad mig nu alene, min Søn. Imorgen tales vi ved igen.« Han saa mørkt efter Albert, da denne fjernede sig.

»Hvordan skal jeg holde Adskillelsen ud? Jeg havde sat alt mit Haab til ham. Og hvordan vil nu den anden være?« —

Albert stod længe ved det aabne Vindue og lod den kolde Natteluft strømme ind over sig. Den pragtfulde Have laa foran ham i Maaneskinnet. I Tjenerværelserne var der endnu Lys, Folkene gik fra og til, Hestene stampede i Staldene og Staldknægtene var beskæftigede med at skubbe Vognen ind i Remisen.

Alt dette skulde han forlade! Han sukkede dybt. Uret paa St. Clotilde slog tolv. Han frøs og lukkede Vinduet. For at sprede sine Tanker greb han en Avis. Det var den, hvori Mordet paa Enken Lerouge stod berettet. Linierne dansede for hans Øjne. Han kunde ikke læse mere. Han besluttede at skrive til Claire. Men han kom ikke længere end til Ordene:

»Min elskede Claire.«

Han var for angrebet til at skrive. Ordene vilde ikke føje sig. Henad Daggry overmandede Trætheden ham. Han kastede sig paa Sofaen og faldt i Søvn.

Klokken halvti om Morgenen fór han op. En Tjener havde revet Døren op: »Herr Commarin, Herr Commarin —«

Albert saa forundret paa ham. Da viste sig i Døren en Herre, hvis Armbind kendetegnede, at han var Politikommissær. Bag ham stod nogle Betjente. Og desuden en Herre i Civil.

Kommissæren traadte hen til Albert og spurgte:

»Er De Guy, Louis, Albert Commarin?«

»Ja, min Herre.«

»Saa arresterer jeg Dem i Lovens Navn.«

»Mig Herre, mig?«

»Her er Arrestordren,« sagde Kommissæren.

Mekanisk kastede Albert et Blik paa den. Saa raabte han forfærdet: »Myrdet Claudine?« Og ganske stille tilføjede han — dog saaledes, at Kommissæren, Tabaret og endnu en af Politimændene hørte det —: Jeg er fortabt!«

Medens Kommissæren stillede ham nogle Spørgsmaal, foretoges en omhyggelig Husundersøgelse. Tabaret ledede den. En Mængde Genstande blev tagne med, deriblandt nogle Skriftstykker og den omfangsrige Korrespondance. Særlig Vægt lagde Tabaret paa et Par Ting, som straks førtes til Protokols.

For det første: I Forværelset, hvor der opbevaredes en Mængde Vaaben, fandtes bag en Divan en itubrudt Kaarde. Dette Vaaben havde et ejendommeligt Greb, som ikke forekom i Handelen. Det bar en Krone i Initial med Forbogstaverne A. C. Kaarden var brækket midt over, og den anden Halvdel kunde ikke findes.

For det andet: I et Kabinet, der tjente som Garderobe, fandtes et Par endnu fugtige Benklæder, der bar Spor af Dynd og Jord. Paa den ene Side var der et Aftryk af grønligt Mos, som man finder det paa gamle Mure. Flere Steder var de sønderrevne. Paa Knæet saas en Rift paa ti Centimeter. Benklæderne var ikke ophængte, men laa henslængte mellem to store Kufferter.

For det tredie: I Benklædelommerne fandtes et Par perlegraa Handsker. Fingerspidserne, saavel som Bagsiden, var forkradsede og i Stykker.

For det fjerde: to Par Støvler, af hvilke det ene, skønt renset og pudset, dog var meget fugtigt. En Paraply, der næppe var tør og hvis Spids bar Spor af hvidligt Gadesmuds.

For det femte: I et stort Værelse, det saakaldte Bibliotek, en Kasse Cigarer med Paaskriften Trabukos. Og paa Kaminen flere Cigarrør af Merskum og Rav.

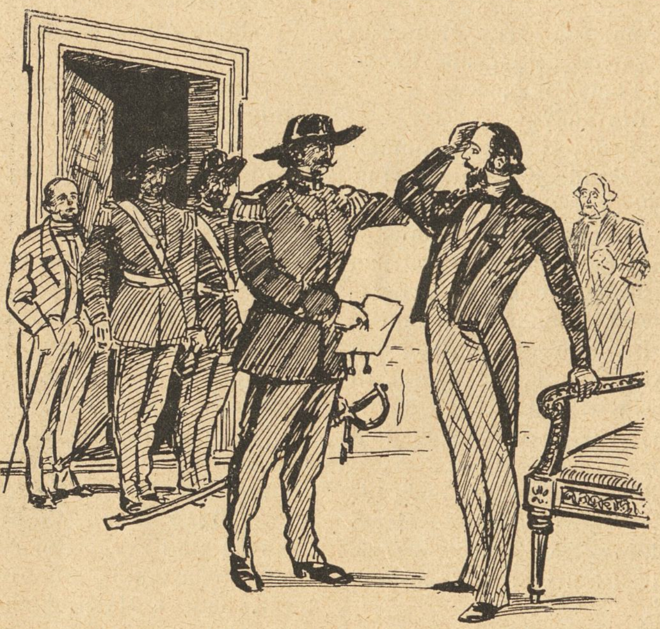

»Saa arresterer jeg Dem i Lovens Navn.«

Den gamle Tabaret traadte hen til Politikommissæren og sagde stille:

»Jeg har fundet alt det, jeg ventede.«

»Og jeg har talt med Tjeneren og faaet mærkelige Ting at høre.«

»Meget vel. Nu skynder jeg mig til Undersøgelsesdommeren.«

Albert havde omsider fattet sig og spurgte Kommissæren:

»Kan jeg ikke faa Lov til i Deres Nærværelse at tale et Par Ord med min Fa'r. Her foreligger en Feiltagelse.«

Politikommissæren beklagede ikke at kunne opfylde dette Ønske. »Vognen holder parat,« tilføjede han. »Vær saa god at følge med.«

9. KAPITEL

Daburon havde lige siden Klokken 9 siddet ved sit Skrivebord. Albert de Commarin skulde anklages for Mord, det var en afgjort Sag. Nu gjaldt det at gaa frem med Energi. Undersøgelsesdommeren havde allerede været hos Statsadvokaten og ladet Retten tilflyde de nødvendige Meddelelser.

Medens Arrestationen af den unge Commarin fandt Sted, fik saavel den gamle Fader, som Fru Gerdy og Noel Gerdy Stævninger: Daburon vilde danne sig et Skøn, inden det egentlige Forhør begyndte.

Aldrig havde Daburon imødeset Udviklingen af en Sag med større indre Bevægelse. Han kunde iværksætte Undersøgelserne med den reneste Samvittighed; ikke destomindre pintes han af en uforklarlig Uro.

Undersøgelsesdommeren ventede med stor Utaalmodighed. Han gik op og ned i Værelset og trak hvert Øjeblik sit Ur op for at sammenligne det med Væguret. Saa ofte han hørte Skridt i Korridoren, holdt han uvilkaarligt inde og lyttede.

Det bankede. — Den Indtrædende var Dommerens Amtsskriver.

Den lange, magre Skikkelse hilste og traf stiltiende sine Forberedelser.

I tretten Aar havde han siddet paa samme Plads. De forfærdeligste Ting var der bleven ham dikteret, uden at han fortrak en Mine. Hans lange, graa, ligegyldige Ansigt saa ud, som var det skaaret i Træ.

Hans Navn var Constant.

Han var netop færdig med sine Forberedelser, da Døren atter aabnede sig og Noel Gerdy traadte ind.

Han bukkede let, som en Mand, der er vant til at have med den Slags Affærer at gøre. Han saa i dette Øjeblik ikke ud, som var han Tabarets Ven, endnu mindre som Fru Juliettes Tilbeder; han var ganske og aldeles Advokat: overlegen, glat, høflig og dog unærmelig.

Ingen, der saa ham nu, vilde have tænkt sig Muligheden af, at han havde tilbragt Aftenen forinden i den største Ophidselse, at han senere havde besøgt sin Kæreste og derefter tilbragt Natten ved en Dødsseng — tilmed ved sin Moders Dødsseng, eller da ved hendes, som gjaldt for hans Moder.

Paa Dommeren derimod saa man, at han ikke havde sovet hele Natten; man saa det af hans Ansigtsudtryk, af Skyggerne under Øjnene.

Daburon rakte den unge Advokat Haanden. — Undersøgelsesdommeren havde kun et overfladisk Bekendtskab til ham, havde kun set ham nu og da, men han havde hørt ham omtale som en Mand af Talent, med en betydelig Fremtid for sig.

Han modtog ham paa den kollegialeste Maade og bad ham tage Plads. Efter nogle indledende Bemærkninger spurgte Dommeren:

»De ved jo allerede, i hvilken Anledning vi ulejliger Dem?«

»Ja, Mordsagen Lerouge i La Jonchere.«

»Vi fandt Deres Navn i nogle Papirer tilhørende Enken Lerouge og vil derfor gerne høre, om De kan meddele noget af Vigtighed.«

»Jeg blev heller ikke overrasket over Deres Stævning. Vi interesserer os for den brave Kone, der har været min Amme, og jeg ved, at Fru Gerdy ofte skrev til hende.«

»Meget vel. Saa vil De kunne give os gode Oplysninger.«

»Næ, desværre kun meget ufuldstændige; jeg ved meget lidt om min tidligere Amme.«

»Har De aldrig besøgt hende?«

»Nogle faa Gange. Fru Gerdy kan sikkert meddele Dem mere; hun var ofte nede hos hende, og jeg tror, Fru Lerouge betroede hende alle sine Anliggender.«

(Fortsættes.)

Colgate's

originale
amerikanske
Cashmere
Bouquet
Parfume
tiltaler enhver.

Skuepladsens Løver. XI.

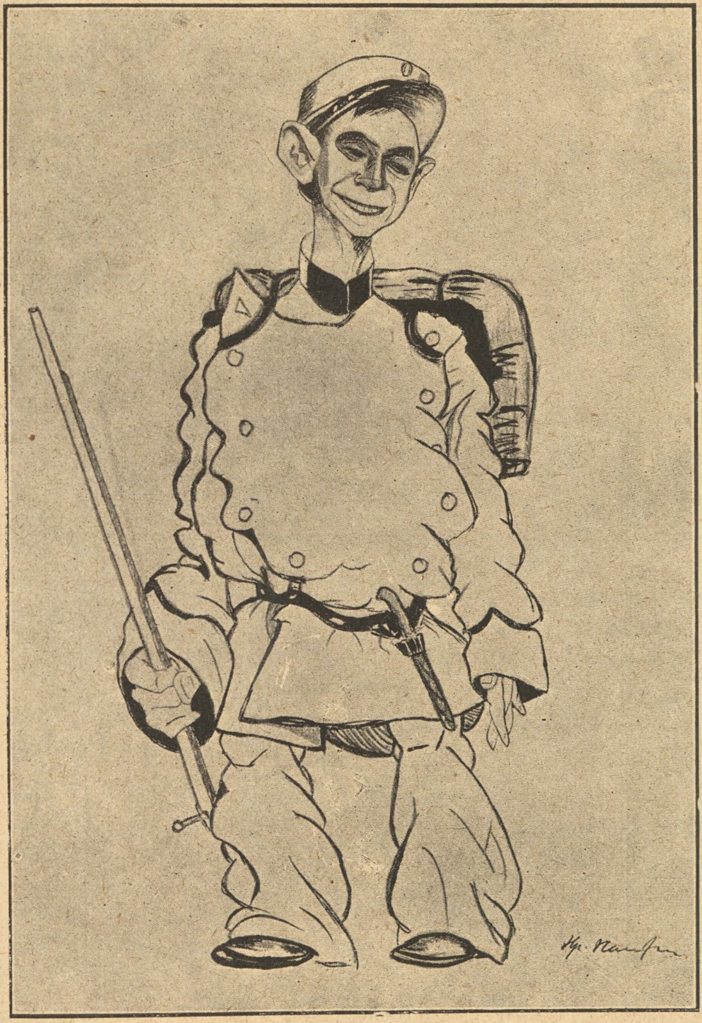

Holger Petersen. Tegning af Hp. Hansen.

»Gissemand« har mindsket sit glade Smil,
For han maa gaa rundt med Gevær i Hvil.
Men naar han igen bli'r fri og civil,
Se, saa er *han* først for Alvor *mobil!*

Mobiliseringsvise.

I Natten klam og kold
Imellem 10 og 12
Skal Dannerhæren møde rundtomkring i Hold,
Fra Jon med Kravelæg
Til gammel Dreng med Skæg
Og Høker Pedersen med Preserveringsæg!
Fru Pedersen hun vækker sin Mand med Snøft og Graad
Og kalder Krigens Rædsler for Skidt, og saadan no'et.
Nu ringer Klokkerne
Og rundt paa Sokkerne
Gaar Pedersen og purrer op i Lokkerne!

Hvor har vi Fjendens Trop,
Hver Mand maa strække Krop!
Johansen taber Wienerbrød og Kaffekop.
Hans Kone gi'er et Skrig:
»Gud! skal du nu i Krig«
»Johansen, husk nu Mavebæltet, endelig!«
Hr. *Alstrup* triller langsomt ad Trappen utilfreds,
Med Dannebrog i Haanden man skimter *Thomas S. Martinius*, se se!
Og Hr. *Johannes P.*
De kommer baade smilene og bilene!

Hist stejler Baron *Z*,
Og her den smukke *Vett*,
Der kommer Hr. *P-silander* med en fin Kasket.
Og *Fredrik Folkekær*
Og *Melby* — næh, la' vær,
Det maa De ikke byde mig om Morg'nen her!
Der kommer *Charles Kjerulf* saa trind og tyk og fed,
Og »Frelserkirkemanden« er ogsaa kommen ned.
Selv »David«, gamle Svend,
Og *H. C. Andersen*,
Og *Oehlenschlær* og *Holberg* de skal med paa den!

Det er et nyd'ligt Syn,
Forladt er hele Byen,
Af Mandfolk var der fjorten, hentede fra Fyen!
Kun *Kvinderne* man ser,
De tuder hvert Kvarter —
En Del ta'r Livet af sig, somme meget mer!
Saa tit har Kvinden sagt: gid at *han* var vel herfra!
Nu har hun faaet Forsmag paa den Harmonika.
Næh! Mandfolk skal der te'
Det kan vi tyd'lig se —
Mobiliseringen har rigtig vist os de'!

Robert Bly.

Europas Smilebaand

Frun kommer oförmodadt hem.
Frun: Hva ser jag, består Sofi sej med två gardister nu?
Pigan: Goa frun, de ä bara vaktombyte (Afløsning).

(»Strix«.)

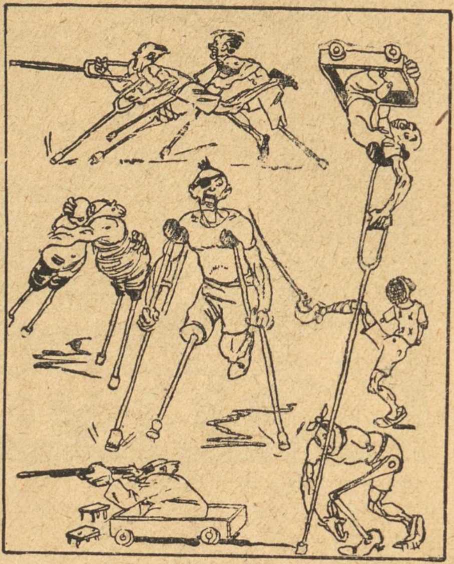

Grækenlands Olympiere efter Krigen.

(»Kakas-Marton«, Budapest.)

Den franske Soldat sætter Dup paa den tyske Soldats Pikkelhue.

(»Le Rire«.)

— Uf, at fok kan vella bada och skaffa sej gekt (Gigt). Jag har inte badat si'n 1879, men de rådde ja inte för (det kunde jeg ikke gøre for), för da blef jag inlagt på lasarettet!

(»Kurre«.)

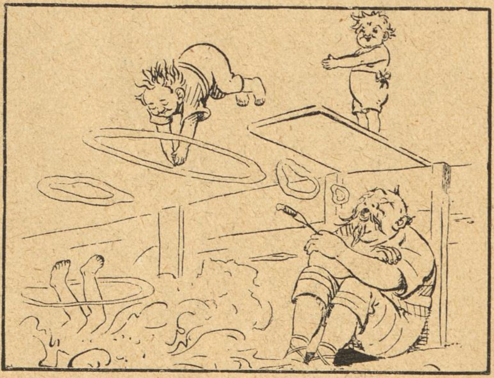

— Kedede De Dem ikke paa Badestedet?
— Ak nej! Vi underholdt os udmærket. Jeg blæste Cigarringe, og Børnene sprang igennem dem!

(»Meggendorfer Blätter«.)

Rød Indmad

»Dansk Arbejde«.

Der er udskrevet en Digterkonkurrence med det Formaal i to Linjer at sige noget træffende om »Dansk Arbejde«. Her er et Par Prøver:

Danske Film med *Asta Nielsen* i
Bærer Mærket: »Made in Germany.«

Vil tømte Sparekasser Du se,
Saa kom til Danmark, om jeg maa be'.

Ryg Kroghs Viborgcigarer, hvis Du skal smække Dig,
For saa bliver Du nødt til at gaa hjem og — lægge Dig!

Vil Bispene gøre »Strikke«,
De vil — og de vil ikke!
Nu hyler de op behørig
En Kirkekoncert med Humør i!

Politiassistent Borck —: Jeg vil F. g. m. ha' Fred og Ro paa Arbejdspladsen!

30/8. Vesterbros Teater har engageret en armløs Artist, som er i Stand til at spille Kort, Trompet, Violin og Skrivemaskine med Tæerne. Det er virkelig udmærket gjort.

— Jeg kan godt lide saadan en Mand, der altid er paa Tæerne. Han kommer ikke let paa Knæerne.

At filme i Vatikanet
Forbyder »Paven« som Mand.
Tænk, forbyde Filmeri —!
Der ser man bedst »Va—de—kan«.

31/8. Panamakanalen nærmer sig nu sin Fuldendelse, og der vil naturligvis blive afholdt store Festligheder, under hvilke samtlige Ingeniører vil faa sig en Panama-Hat.

— Den bliver vist af Bly!

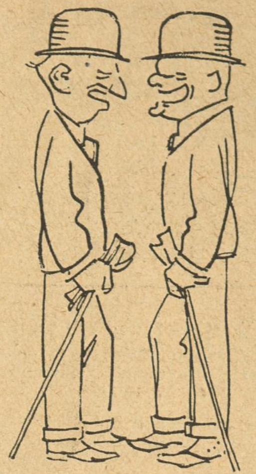

Endelig har Fru *Anna Norrie* fundet et Sted, hvor hun kan faa sin *Kabaret*. Det bliver i hele Førstesalen hos *Wivel*.

— Ja, fint skal det være! Andre maa nøjes med en Kabaret ved et Bord i Stueetagen!

I Anledning af Mobiliseringen har Byens Teaterdirektører paatænkt følgende Repertoireforandringer:

Det kgl. Teater vil paany give *Olaf Poulsen* Lejlighed til som *Klokker Link* at synge »Klokkens Lyd er min Fryd«.

Dagmarteatret vil genoptage »Klokken, der sank«.

Kasino agter at lade »Cornevilles Klokker« ringe.

Folketeatret opfører »Klokkerne« med *Ring* i Hovedrollen.

Damen fra Natcaféen
Er Charlotte Wiehe-Bereny.
Hendes Kjoler er ikke wiehe,
Men dog er det Kjoler med Ben i!

Det var da en kvik Idé, »Journalistforbundet« fandt paa, at sende 1000 Duer op fra Raadhuspladsen.

— Tja. Havde 1000 *Ænder* ikke været kvikkere?

Det var en bitter Kalk,
som ikke Fluerne huer'!
Men sømmer det sig en *Falck*
at slaa ned paa Fluer?

1/9. Nu begynder de igen paa Orlogsværftet med de Narrestreger, at lade Arbejderne vende Lommerne. Hvad er egentligt Meningen med denne Foranstaltning?

— Selvfølgelig vil man konstatere, om ikke en eller anden Arbejder forlader Værftet med et Dampskib i Inderlommen!

6/9. Rundskuedagen jeg morede mig, —
det maa gerne De kalde Kvind'lighed —
Med Interesse studered' jeg alt,
i Særdeleshed »Almindelighed«!

Jeg var paa Fabrik, hvor de laver Ilt
— den Time var sletikke spilt —
og jeg stod parat i den aarle Maar'n
og vented' Adgang til Rundetaarn!

Det var en køn Historie med „Flaskekroens Villaby". Bestyrelsen havde gjort Regning paa, at det skulde flaske sig.

— Jamen kan de „vaske sig"?

8/9. Nu kommer Lægerne og vil ha', at vi skal lade os vakcinere hvert 7. Aar mod Kopper. Enkelte Læger mener endda, at man skal vakcineres baade paa Arme og Ben.

— Ja, det er for Overkopper og Underkopper.

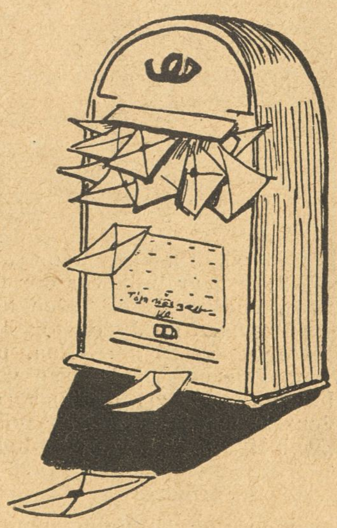

Under Mobiliseringen vil Københavns Postkasser kun blive tømte to—tre Gange om Dagen, og Følgen bliver den, at Kasserne tømmer sig selv for det halve af Indholdet.

— Saameget? — Det er da en Post!

Haveby ved Emdrup.
Et Areal ved Emdrupvej sælges i Parceller paa **1400 à 1500 Kv. Alen. Billig Pris og lille Udbetaling** (1/10). **Villabebyggelse.** Ingen Udgifter til Vejanlæg. Grundene paavises af Jordbruger **Røptke**, Villa »Kirstine« ved Krematoriet, Tlf. Søborg 132.
Nærmere ved **Overretssagfører Axel Guthmann, Vestervoldgade 96.**

HANSONS STEMPELFABRIK NYØSTERGADE 2. TF. 354. MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

M. Thomsens Bogbinderi,
Aarhus, anbefales.
Telefon 2065.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

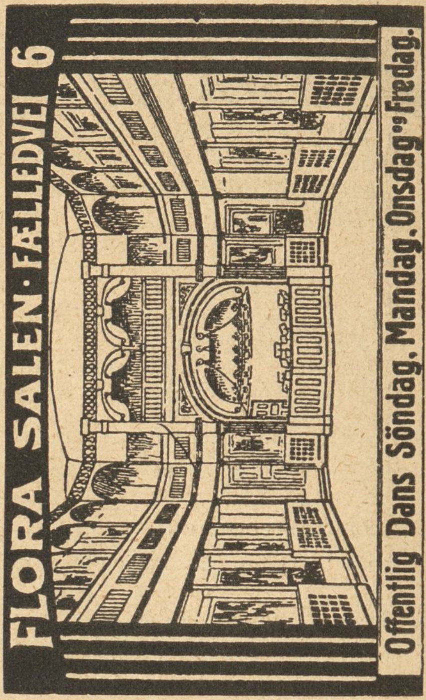

LIND-HANSEN
ILLUSTRATIONS-ANSTALT
KØBMAGERGADE 67-69 : TELEFON BYEN 566 v.
CLICHEER · KATALOGER
REKLAMER · TEGNINGER
ILLUSTRATIONER AF ENHVER ART.

Forlovelsesringe 14 & 18 Karat.
Th. Halgreens
Specialforretning.
Gothersgade 34, ligefor Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
»Skindergade 27.
Telefon 4946 og 10946.

en gros. Hoved-Depotet
„Français".
16, Lille Kongensgade 16.
Gummi-, Hygiejne-Lager.
en detail. *Garanteret 1. Kl. Varer.*
Forlang Prøver og Prisliste.
Modersprøjten anbef.

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

M. R. De har afhjulpet en dybt følt Trang ved at sende os et Billede af Heltenes Helt *Psilander. Han* skal i »Ravnen«.

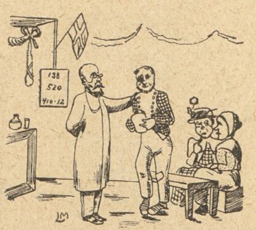

I en vestjysk Flække, hvor Missionens Bølger gaar højt, var der forleden Provstebesøg. Efter Talen konverserede Provsten en Jyde, slog ham paa Skulderen og sagde: »Naa, min gode Hans Jensen! Vil Du saa være med til at gaa ind i Herrens Vingaard?« Hans Jensen svarede med et polisk Smil: »Næj, Hr. Provst, saa vil a heller go øver i Jens Peters Gjæstgiveri; for ded æ vist møj billiere!

L. Mauritzen. Deres Tegning er meget dramatisk, men aabner dog Muligheder for Tvivl. Hvorfor Vandkaraflen er anbragt paa en Maleriramme, og hvorfor den ene Dame peger paa sin Mund — det vil vist aldrig blive opklaret!

Kan dette Billede ikke benyttes til en eller anden Vits.

Bertelsen, Aalborg. Jo, den kan: En bekymret Fader, der advarer sin Søn mod at tegne!

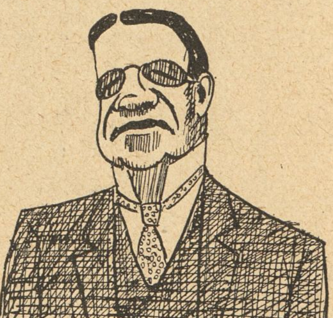

M. Rasmussen. Deres udmærkede Billede af Skuespiller *Jørgen Lund* vil sikkert glæde Modellen, som selv er en ivrig Medarbejder ved »Ravnen«.

Hun: Det er en Forbrydelse at stjæle et Kys!
Han: Saa! Hvorfor det! Det bliver jo altid givet igen!!

Kære *Erik Jensen.* Deres Vittighed er ikke ny, men den bliver interessant gennem den Omstændighed, at Damen ikke har nogen Mund — og se derfor skal hun i Avisen.

Tegning af Cl. Clemmensen.

Konen (i Vinduet): Hvor skal I hen med min Mand?

Mændene: Ka' di'nte høre Klokkerne ringer? Han skal uophoklelig møde i Kastellet!!

En gammel Negerinde, der har tilhørt en Menneskeæderrace, ligger paa det yderste, og Missionspræsten, der har omvendt hende, glæder sig til, at hendes Sjæl vil blive frelst.

— Har De ikke endnu et Ønske, saa skal jeg gøre alt for at opfylde det, raaber Præsten ind i Øret paa den gamle Negerinde.

Med svag Stemme svarer hun:

— *Aa, jo, en lille, stegt Barnehaand!*

Obersten har Selskab. Paa Bordet findes blandt andre Retter to Glas med Bladselleri. Da Selskabet begynder at spise Sellerien, styrter den nye Oppasser ud i Køkkenet til Pigen og siger med Forbavselse malet i alle sine Træk: — Ded æ dov den væ'ste endnu! Nu æder de mi' Sandten osse Boketterne!

Telefonen ringer, og Doktorfruen tager Hørerøret.

— Er det hos Dr. Jansen?

— Ja, det er, siger Fruen.

— Er Doktoren hjemme?

— Ja, han er, nu skal jeg kalde paa ham — *Værs'go' at tage Plads!*

Manden ligger bevidstløs paa Gulvet, og Konen staar og rusker i ham.

— Herregud, kan Du slet ikke tale? Kan Du ikke engang sige »Flaske«?

Manden rejser Hovedet lidt op og siger: — *Med hva'?*

— Naa, hvor skal det unge Par hen paa deres Bryllupsrejse?

— *Hun* til Skagen, og *han* paa Bornholm!

En lille Eksercerplads-Historie.

Generalen: Hvem er den Løjtnant der henne, han ser saa aandssløv ud?

Obersten: Det er den unge de Boeuf, han har haft en sørgelig Skæbne. Han faldt ned ad Trappen en Aften, han kom hjem, og siden har han været svaghovedet.

Generalen: Herregud, stakkels Fyr, ham maa vi gøre noget for. Sørg for at han bliver Kaptajn ved næste Avancement.

Kvinder.

Den unge Dame finder foran Hønsegaarden en Kylling, der har forvildet sig udenfor Gitteret.

— Aah, det stakkels, lille skælvende Dyr, den er lige ved at fryse ihjel. Jeg vil frelse den!

Tre Maaneder senere foran Hønsegaarden.

— Nu er den tilpas stor, jeg glæder mig til at faa den med Olivensauce til.

Rejsende Jensen, for Vinfirmaet Wasserman & Co., kom forleden til Pærekøbing og fik der at vide, at Hotelejer Hansen, til hvem der lige var afgaaet en stor Sending Vin, stod paa meget svage Fødder. Jensen telegraferede hjem: Hansen paa Fallitens Rand. Skal jeg stoppe Sendingen? — Wassermann svarede tilbage: Hvormeget vil Boet give? Svar: Tredive Procent.

Iltelegram tilbage: *Lad Hansen faa Varerne!*

Hr. Petersen har paa Kontoret fortalt en Vits, som efterfølges af en skraldende Latter. Han vender sig mod Bogholderen, som er fordybet i en længere Talrække: Hørte De den, Jensen?

Jensen (stadig tællende): Et Øjeblik — jeg ler straks!

Tegning af Frederik Andersen.

— Mobilisering og Mobilisering! Nu har Du i otte Dage været ude til Mobilisering! Du kan stole paa, jeg skal mobilisere Dig!

✿ Gift Dem aldrig ✿

før De har besøgt mine 4 Møbelmagasiner

Adelgade 80, 86 og 87 (lige or Sølvgade)

samt Østerbro Afdel.: Sct. Jakobsplads 6.

Specialitet: **2 og 3 Værelsers Møblementer.**

Danmarks største Afbetalingsforretninger.

Fineste Arbejde ~ Største Garanti ~ Største Lager ~ her paa Pladsen af

Soveværelses-Møbler · Dagligstue-Møbler · Spisestue-Møbler · Herreværelses-Møbler.

Uden Udbetaling til Folk i faste Stillinger. **10 Aars Garanti.** Paa Afbetaling beregnes kun almindelig Bankrente.

Stort Lager af Chr. VIII, Empire- & Chesterfield Møbler.

Alt forarbejdes paa egne Værksteder og kun damptørret Materiale benyttes.

Paa alt gives 10 pCt. pr. Kontant.

CHR. JENSEN, Snedkermester. Tlf. 8862 - Øbro 2120 y - Helrup 831 x.

Daarlig klaret.

I en lille Landsby boede en gammel Bondekone, Enkemadam Andersen. Der var to Døtre, den ene havde været gift et Par Aarstid, den anden var en ung Pige paa seksten Aar. Det var Madam Andersens største Sorg, at hendes gifte Datter ingen Børn havde, thi hendes højeste Ønske var at blive Bedstemoder.

I sin Nød besluttede hun at gaa til Præsten og bede ham om Raad. Hun tog en Kurv og pakkede i den nogle Snese Æg, noget Smør, et Par nyslagtede Ænder og andet godt, som en from Præstemand sætter Pris paa, og begav sig til Præstegaarden. Hun fik straks Præsten i Tale og forklarede ham Anledningen til sit Besøg. Præstens Blik gled kærtegnende henover de medbragte Madvarer, og han svarede:

— Det bedste jeg kan raade dem til, Madam Andersen, er at bede ret inderligt til Vorherre, saa hjælper han Dem nok.

Konen gik trøstet hjem og bad inderligt Vorherre om at opfylde hendes Ønske.

Nu gik der godt og vel et halvt Aarstid, inden Præsten fik Lejlighed til at tale med Madam Andersen. Saa en Dag møder han hende paa Landevejen og spørger:

— Naa, Madam Andersen. Har De nu Udsigt til at blive Bedstemoder?

— Ja, Gud bedre det, svarede hun sukkende, enten maa jeg have baaret mig forkert ad, eller den gode Gud maa have misforstaaet mig, for **det** er min **ugifte Datter**, der skal have et **Barn**!

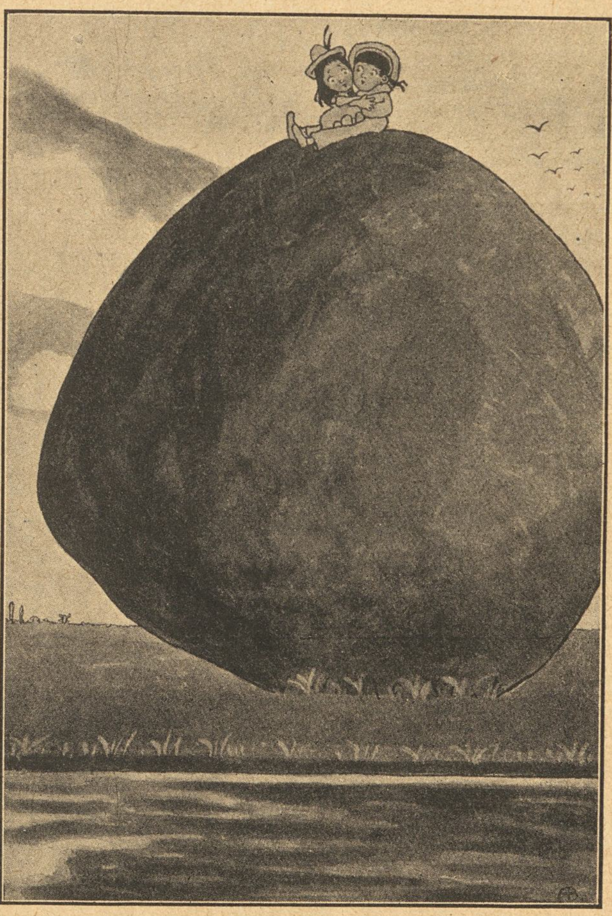

Tegning af Borresø.

Lad dem nu bare mobilisere, min Pige! Her er der ingen, der kan finde os!

Blindebuk.

„Krølle-Valde", „Greven", „Lynslugeren" og „Spids" — fire Herrer fra det mørkeste København — skal i Skoven men er ikke naaet længere end til en af de mange smaa Holdepladser paa Strandvejen. De rekvirerer Seperatkabinet og forlanger Spisekort. Smørrebrød, et Par varme Retter, Bajere, „Kradsere" og smaa Sorte glider hurtigt ned, hvorefter „Krølle-Valde" hidkalder Opvarteren og trækker noget, der ligner en Tegnebog, op af Lommen.

— Stop, siger „Lynslugeren", denne Gang er det min Tur til at betale!

— Nej, Du ka' tro Nej, Moppe, siger „Greven". Saadan leger vi heller ikke. — Opvarter! Hvor meget skal Di ha'?

„Spids" rejser sig, slaar i Bordet og raaber med en Stemme, der gnistrer af ædel Harme: — De understaar Dem ikke i at tage Betaling af disse Gentlemen. — Det er maj, der gi'r!

Ingen vil bøje sig. Der bliver stort Røre.

„Krølle-Valde" slaar sig for Panden. — Død og Pine! Nu har jeg en Ide. Vi ta'er ganske simpelt og binder Opvarteren en Serviet over Øjnene — og saa leger vi „Blindebuk". Den, han snupper først, skal betale.

Forslaget udføres.

Mens Opvarteren famler rundt, fordufter de fire Herrer ud i det Fri. Et Øjeblik efter kommer Værten op ad Trappen og staar maalløs i Døren. Opvarteren griber ham og udbryder triumferende:

— Naa, endelig! **Det bliver ham her, der maa betale Gildet!**

Lammesteg.

Skolelærer Olsen, der er Ordfører for en Deputation til Præsteparret i Anledning af dettes Guldbryllup, fremfører sin Hyldest i følgende velovervejede Vendinger:

— Saa skal jeg paa Sognets Vegne takke Præstens for, hvad De har været for os alle, og lad mig da minde om Salmistens skønne Ord! Fra Guds Børns Hus udgaar en liflig Lugt! Ingen ved det bedre end jeg, som har Have lige op til Deres Højærværdigheds Køkkenvinduer.

72 er hjemme i Pinsen og Mutter har faaet ham med i Kirke. Under Prædikenen tager 72 sig en lille Skraber. Præsten bliver færdig med Prædikenen og siger: — Lad os synge Nr. 72. — **Her!** raaber 72 og farer op som en Prop af en Sodavandsflaske.

Naar Allarmklokken kalder!

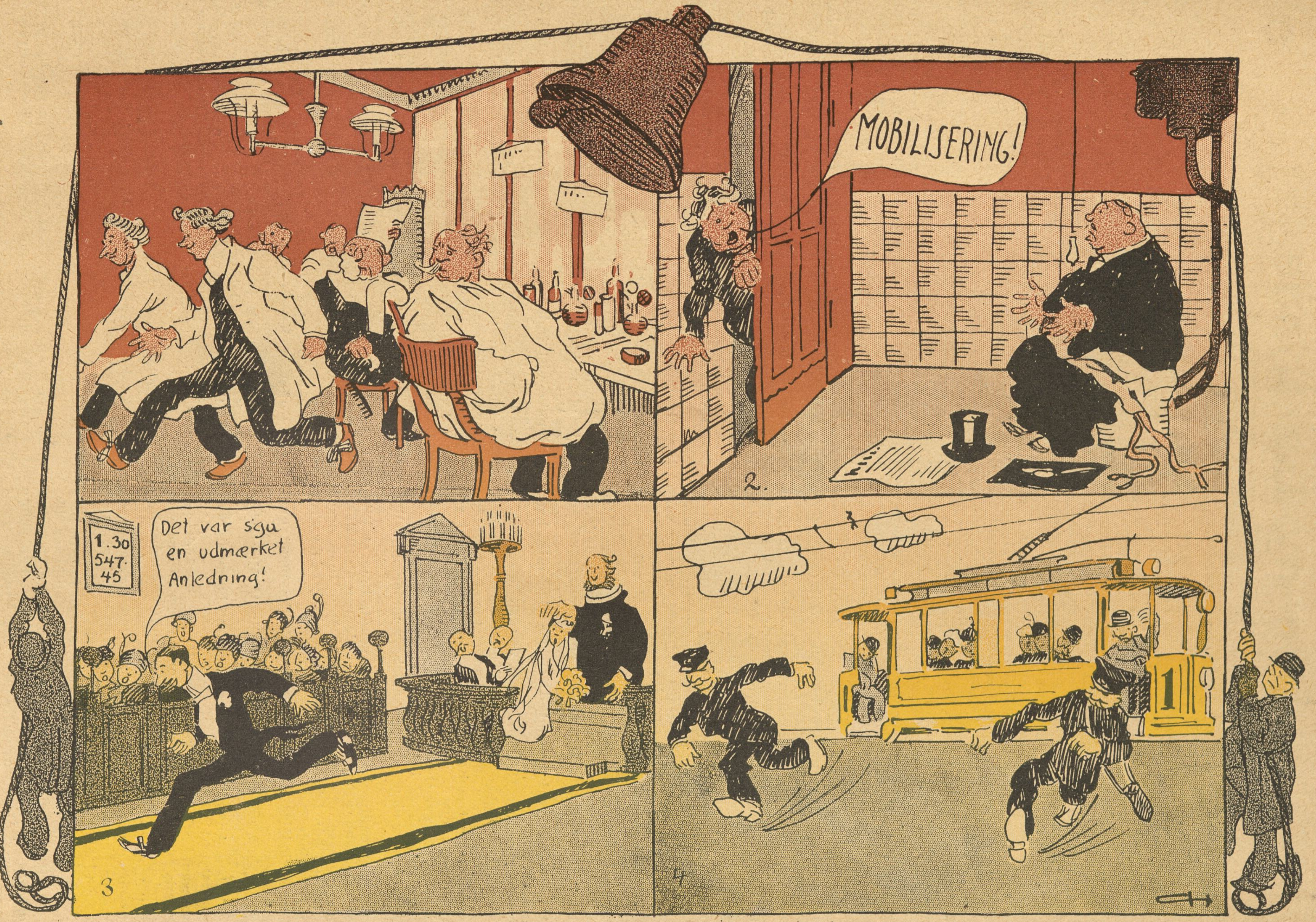

Tegning af Chr. Hoff.

1. *Barbersvendene*: Farvel d'Hrr.! Fædrelandet har Brug for vore Knive! 2. Panik i den Underjordiske!
3. Adjø, Sofie — maaske en anden Gang! 4. *Sporvognsfunktionærerne:* Hurtig Omstigning til Kastellet!

De forenede Bryggeriers CENTRAL HVIDTØL - Ren fyldig Maltsmag
SKIBSØL - Udpræget Skibsølstype

Den ny Lærerinde.

Amerikansk Humoreske af *Sigge Strømberg.*

Autoriseret Oversættelse ved *Carl Nutzhorn-Kjersmeier.*

Naar Læseren ser ovenstaaende Titel, tror han naturligvis, at jeg agter at fortælle den gamle Historie, som enhver Skribent i den nye og den gamle Verden har fortalt idetmindste en Gang i sit syndige Liv — Historien om den unge smukke Lærerinde, som ankommer til den kvindefattige Guldgraverby, hvor hun straks bliver Genstand for den mest intensive Opvartning fra den vilde, men ridderlige og stræbsomme Befolknings Side. Kun den ligeledes smukke og abnormt ædle Yngling af god Familie vover sig ikke frem paa Arenaen, thi han tror — som bekendt — at han ingen Chanser har ved Siden af den rige og vellystige Mineejer. Læseren mindes sikkert ogsaa, at den sidste en Dag søger at kysse Lærerinden, men denne forfærdelige Forbrydelse forhindres af den ædle Yngling, som Dagen derpaa finder en stor Guldklump, hvorefter han selv paatager sig Kysseriet i Fortællingen .... Bryllup! Almindelig Glæde!

Men Læseren tager fuldstændig Fejl! Det er ikke om denne Lærerinde, jeg vil fortælle, men om en helt anden. Min Lærerinde har ikke det mindste at gøre med den ovennævnte ....

Den Lærerinde, jeg vil fortælle om, ankom tll Harristown med det ordinære Tog, der som Regel hver Tirsdag plejede at ankomme dertil ved 5-6 eller 7-Tiden. Smuk kunde man vel næppe kalde hende, men hun havde et »fordelagtigt Ydre«, var høj og slank, og bevægede sig paa en Maade, som lod antage, at hendes Muskler var haarde og smidige.

Alle Byens unge Mænd, var nede for at møde Toget, og de blev lige saa behageligt overraskede som varmt interesserede, da de saa hende stige ud. Man havde nemlig ikke ventet hende de første Par Dage, thi der var endnu en Uge tilbage af Ferien, og den Omstændighed, at hun saaledes vilde faa nogle Dage fri, vakte manges skønne Forhaabninger til Live i mere end en ung, skraatyggende Cowboys Hjerte.

Roligt og frimodigt, trods de mange Øjne, der rettedes mod hende, gik Lærerinden hen til Stationsforstanderen ved Harristowns paladslignende Centralbanegaard, og sagde uden Omsvøb:

— Jeg er den ny Lærerinde. Kan De sige mig, hvor Skolen ligger?

Edward Baker Esq, Harristowns Don Juan, mere kendt under Navnet: »Brandy-Ned« stod tilfældigvis i Nærheden, og da han syntes, han maatte gøre noget for at opretholde sin Anseelse, saa traadte han straks frem og sagde i sin eleganteste Salontone:

— Hvorfor spørger De det gamle Fjols om det, lille Ven? Kom bare med mig — jeg skal nok vise dem Vejen! Jeg er vant til at tage saadanne smaa Englebørn under mine Vingers Skygge!

Lærerinden vendte sig mod Ned og sendte ham et Blik. Det var hele hendes Svar. Men Bakers Venner fik til deres Forundring at se, at Harristowns store Don Juan ogsaa kunde rødme; han fejede Perronen med sin bredskyggede Hat og stammede:

— Om Forladelse, Frøken! Jeg mente ikke noget ondt med det ....

Hvorefter han under sine Venners højlydte Munterhed trak sig tilbage ....

Lærerindens Anseelse var befæstet, og hun begav sig uantastet paa Vej til Skolen ....

Kassereren i »Syd-Docotas Bank«, Hr. C. B. Smithson, var Harristown-Gentleman, den toneangivende indenfor Byens højere Selskabsliv, og gik med Flip ved mere festlige Lejligheder, af hvilken Grund han derfor betragtede sig selv som den, der burde ønske Lærerinden velkommen. Dagen efter hendes Ankomst tog han derfor Flippen paa, og gik op til Skolen for at præsentere sig.

Da Lærerinden hørte hans Ærinde, smilte hun til ham paa den mest fortryllende Maade, og Hr. Smithsons ikke helt kolde Hjerte smeltede som Voks. Den halve Time, han tilbragte hos hende, var en af de behageligste, han endnu havde oplevet i Harristown, thi den lille Frøken var saa bedaarende, at han, da han gik derfra, var fuldstændig klar over, at hvis den ny Lærerinde gav ham en Kurv, saa vilde hans Liv være ødelagt ....

Da han kom hjem til sin tomme Ungkarlelejlighed, følte han Savnet af et kvindeligt Væsen, som kunde give et Hjem Varme og Hygge, stærkere end nogensinde før. Følgen heraf blev, at han allerede samme Aften foretog en Spaseretur, som tilfældigvis førte forbi Skolen. Og tænk blot! I et af Vinduerne stod den henrivende Lærerinde og nikkede til ham. Smithson hilste med en i Harristown hidtil ukendt Høflighed — og hun vinkede til ham, at han skulde komme indenfor ....

Saa øm, saa bedaarende og — fremfor alt — saa let tilgængelig havde Smithson aldrig kunnet tænke sig den unge Pige. Opmuntret af hendes Venlighed, greb han hendes Haand, og hun trak den ikke tilbage. Han drog hende nænsomt ind til sig, og hun gjorde ingen Modstand.. Da trykkede han hende heftigt ind til sit kraftigt bankende Hjerte. Hun gjorde ikke Forsøg paa at undslippe ham, men lænede tillidsfuldt og ømt sin Rosenkind mod hans kulørte Vest og lyttede bevæget til de kærlighedsfulde Ord, han hviskede i hendes Øre.

Men da han forsøgte at kysse hende, rev hun sig løs.

— Nej, Charley .... Hr. Smithson .... jeg er en ærbar Pige ....

— Det ved jeg elskede! sukkede Smithson. Men hvorfor?...

Vi kender hinanden altfor lidt endnu, Hr. Smithson, hviskede hun rødmende. Men senere .... maaske ....

— Hvorfor »maaske«?

— Naa, jo! maaske ikke »maaske«.

Smithson *gik* ikke hjem den Aften, han dansede. Og da han sov ind paa sit kyske Leje, var det for at drømme lyse Drømme ....

Om Morgenen vaagnede han en Del tung i Hovedet, men han blev fuldstændig klar, da han, medens han klædte sig paa, opdagede, at han havde tabt sin Tegnebog. Taber man en Tegnebog i Harristown, er den nemlig tabt for Ejeren, thi Indbyggerne er praktiske Folk og forstaar udmærket at skatte de milde Gaver, som et naadigt Forsyn lægger paa deres Vej.

Ganske vist indeholdt Tegnebogen kun et Minimum af Kontanter, men i den laa ogsaa Formlen til Laasen for Bankens Pengeskab, saa selv om Kassereren kunde Formlen udenad, maatte han nu til at ændre den af Hensyn til eventuelle nidkære Medborgere.

Det er derfor ikke til at undres over at han, trods sin unge Lykke, bandede ganske ukristeligt, medens han hastede afsted til Banken ....

Da han naaede Banken, saa han, at der udenfor var samlet en Sværm Mennesker, som betragte et af Vinduerne med indgaaende Opmærksomhed, og Kassereren saa straks at Grunden til denne usædvanlige Interesse var, at en af Ruderne var trykket ind ....

Med skælvende Hænder lukkede han Døren op og traadte indenfor ....

Her var alt i den skønneste Orden, og Pengeskabet var stadig aflaaset. Kassereren begyndte at dreje paa Kombinationsrullen — én Gang til Venstre, to Gange til højre o. s. v., og Pengeskabets Dør gik op ....

Alle Kontanter og let omsætttelige Papirer var forsvundne!

Men til Gengæld laa Kassererens Tegnebog der. Og i en af dens Rum laa en lille parfumeret Billet, hvorpaa der med pyntelig Damehaand stod skrevet:

»Elskede Charley!

Tak for Laanet af Formlen! Den har lettet mig mit Arbejdet betydeligt!«

Din egen lille
Carina.«

To Dage efter kom der fra Chicago to Detektiver, som var paa Spor efter en ung Skuespiller, der efterlystes for Røveri og Falsk ....

Med samme Tog kom den ny Lærerinde!

Mælkeriet Enigheden.

Aarsagen til Omsætningens Stigning er Varernes Kvalitet.

Vore 52 Vogne kører overalt.

Telefoner 2146 & 6270.

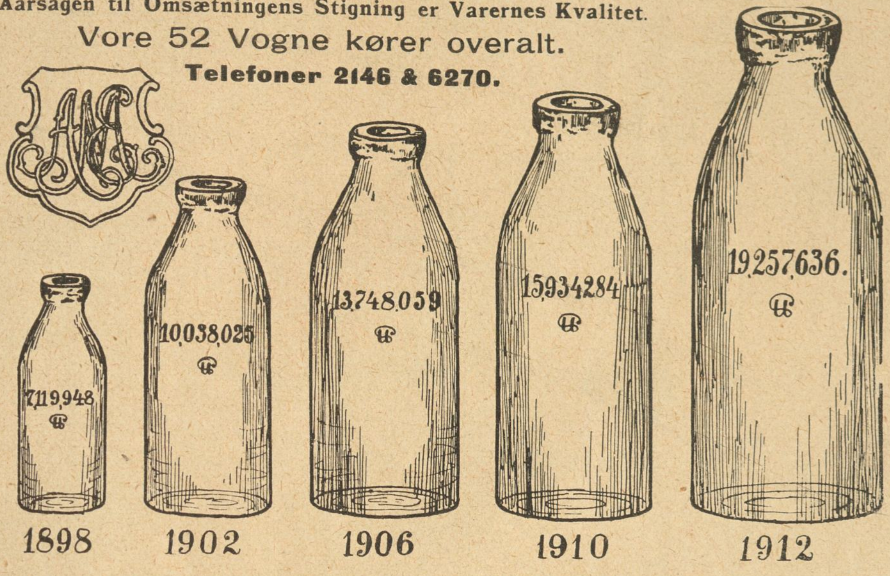

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)

Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.

LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.

Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Glem ikke at se til Dyrene!

MÜLLERS HOTEL

(L. PRÆSTMARK).

Café, Restaurant og Billard.

Telefon 3558.

Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.

Nørre Farimagsgade 55.

Sygeplejeartikler

Gummivarer 2. Prisl.

Gummivarelageret „Hygi", København V.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.

Forlang illustreret Katalog.

Forretningen grundlagt 1900.

Depotet „DISKRET"

Prinsessegade 49, Kbh. C.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

HERMAN JUST'S

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.

Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

„Sana".

Export Mælk.

Export Fløde.

Piskefløde.

Bemærk Etiketten.

Faas hos enhver Købmand.

Steril og holdbar i ubegrænset Tid.

Dansk Fløde Export A/S., Odense

Odense: Telefon Nr **2052**
København: » Øbro **162**.
» » Central **11050**.

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i

Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.

Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Arbejdernes Forsamlingsbygning, Aarhus.

Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.

Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.

S. M. Mikkelsen.

Vask Dem altid i

Worning & Petersens

Xeroform Sæbe.

Faas overalt à 25 Øre

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt.

F.E.BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Svend Ulrich.

Under Mobiliseringen: *Dametag paa Raadhuspladsen.*

RAVNEN

Nr. 38. Torsdag, den 18. September 1913

Hesteforstand!

Tegning af EIGIL PETERSEN.

— Har Du set Slagter Mortensens unge Kone?
— Ja, ja!
— Hvad synes Du om hende?
— Jo—o, hun er lidt lang i Bovene, og saa staar hun lidt over i Koderne, men ellers er hun s'gu' en hel pæn Hoppe til den Pris!

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

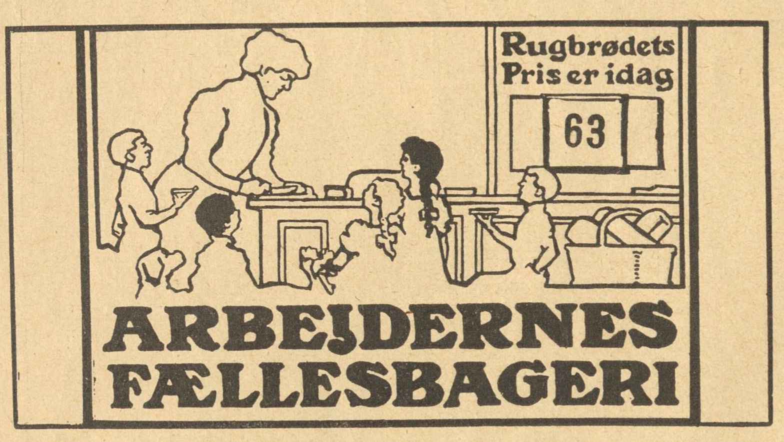

en gros. Hoved-Depotet „Français".
16, Lille Kongensgade 16.
Gummi-, Hygiejne-Lager.
Garanteret 1. Kl. Varer.
en detail. Forlang Prøver og Prisliste.
Modersprøjten anbef.

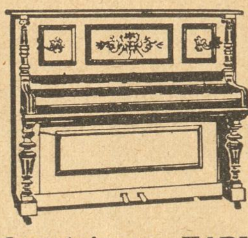

Musikforretningen „HARMONIA"
(Ved L. V. Nielsen). Tlf Byen 1858 y.
Lille Kongensgade 43.
Stort Lager af Musik-Instrumenter.
Pianoer og Orgler uden Udbetaling.
— *Brugte Instrumenter tages i Bytte.* —
Reparationer udføres omhyggeligt.
Strenge til alle Instrumenter.

LAX i alle Kvaliteter.
Gaasebryst,
Oksetunger
etc anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908.
Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.
Telefon 317 & 8231. Jacob B. Krøll,
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer..
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

St. Kongensg. 108
ved Politistationen.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
Skindergade 27.
Telefon 4946 og 10946.

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

Hvilken Melodi er Dem kærest?

»Ravnens« første Enquête.

Motto: Lad mig høre, hvad Du nynner, og jeg skal sige Dig, hvem Du er!

I de sidste Dage af Avgust Maaned udsendte »Ravnen«s Redaktion til en mindre Kreds — ca. et halvt hundrede — af kendte Damer og Herrer følgende Spørgsmaal:

Hvilken Melodi — hvilke Melodier — er Dem kærest?

Dette tilsyneladende saa ligefremme Spørgsmaal, som vi bad om at faa besvaret ganske enkelt, rummer i Virkeligheden en lille Verden af Følelse, thi den, der skal besvare det, maa røbe, hvad der ligger dybest i hendes eller hans Temperament, og Vedkommende giver derigennem en god Karakteristik af sig selv.

Redaktionen har haft den Glæde at modtage Svar fra saa godt som alle de offentlige Personligheder, den har henvendt sig til.

Vi har *fortrinsvis* æsket Svar fra Musikere og fra »Scenens Børn«, hvilke Medborgere sikkert har haft Besvær med at træffe netop *den* Melodi, *som blev dem kærest*, og deres Svar bliver følgelig af saamegen større Interesse.

Men ogsaa til enkelte *Malere, Politikere*, og *Forfattere* har vi rettet det lille, interessante Spørgsmaal, og overalt har berømte Samtidige lagt deres Svar paa »Ravnens« Bord.

Idet vi gaar ud fra, at *alle* Mennesker, selv de mest umusikalske, vil kunne »være med«, hvor Talen er om det store fælles Eje, *Tonerne*, aabner vi hermed »Ravnen«s første Enquête og giver de elskværdige Deltagere Ordet!

Der er mange Melodier jeg holder af.

En af dem er:

»Solen skinner paa Christianshavn« af *Charles Kjerulf*.

Carl Alstrup.

Jeg er troløs i min Kærlighed til Melodier; om Vinteren kan det være en Opera- eller Operette-Stump, jeg sværger til; om Sommeren er det nærmest Døgnets lette Melodier.

For Tiden holder jeg paa:

»Det var en Aften paa Tivoli.«

28/8 13. **K. Arne Petersen.**

Man maa lade Tivolis populære Direktør, at han har turneret sit Svar særdeles nydeligt!

Dejlig er Jorden.

Fini Henriques.

Formanden for Journalistforbundet, Redaktør *Kristian Dahl*, svarer:

Den Melodi, der i det givne Øjeblik bedst udløser min Stemning.

Kristian Dahl.

Svaret som en ægte Journalist!

»Brudevalsen« (Et Folkesagn).

Holger Hofman.

Den gamle Mester, *Kristian Zahrtmann*, vel den videst kendte af alle nulevende danske Malere, giver følgende ejendommelige Svar:

»Det er saa yndigt at følges ad« —

Kristian Zahrtmann.

Hr. Zahrtmann er berømt, ikke alene for sin Kunst, men ogsaa for sit Vid og sine bizarre Indfald.

Vi har Kunstneren mistænkt for, at han i sit Svar er lidt satyrisk.

Hr. Zahrtmann er ugift.

Dagmarteatret.

De beder mig om en Udtalelse, om hvilke Melodier jeg synes bedst om, det er lidt svært, da jeg elsker Musik i al Almindelighed. Min Yndlingsmelodi er *Griegs* vidunderlige *Solvejgssang*. Jeg synes, det er den skønneste Musik, der nogensinde er komponeret.

Venlig Hilsen

Fru **Agis Winding.**

Det kgl. Teaters berømte Heltetenor og Wagnersanger, *Peter Cornelius*, svarer:

Flyv Fugl! Flyv — af Hartmann.

Peter Cornelius.

kgl. Kammersanger.

»Social-Demokraten«s gamle Redaktør svarer taktfast:

»Socialisternes Marsch«.

E. Wiinblad.

Samtlige Besvarelser er blevne lagt i en Pose, rystede rundt og udtrukne i den tilfældige Orden, hvori de fremkommer.

I det næste Nr. af »Ravnen« vil Læserne finde Besvarelser fra: **Skuespillerinde Fru Panduro, Skuespillerne Lindstrøm og Holger Rasmussen, Kapelmestrene G. Prehn, Kasino og Carl Gottchalksen, Folketingsmændene J. C. Christensen og Hans Nielsen. Teatermaler Carl Lund, Komponisten Olfert Jespersen og Forfatteren Henrik Pontoppidan.**

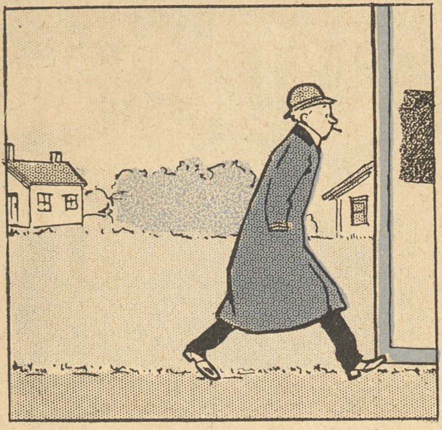

1. Unge Hansen har været paa Sold og skal nu skynde sig hjem.

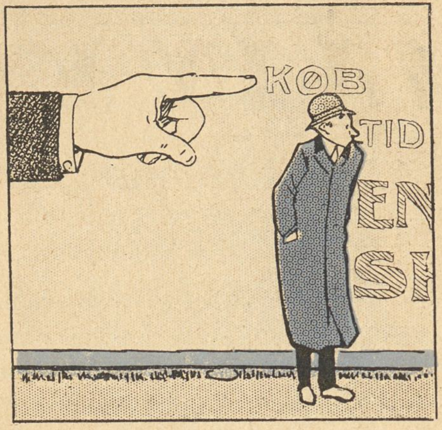

2. Men hvad er det? Jeg maa jo være gaaet forkert!

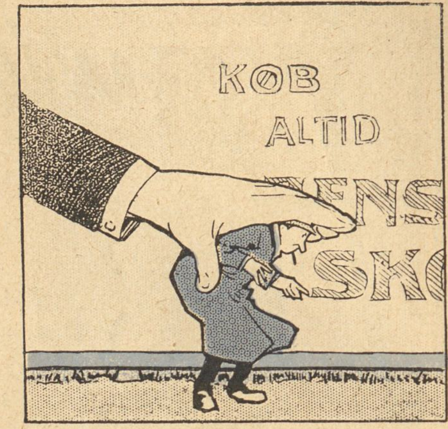

3. Av! Hvem er det, der dunker mig i Hovedet?

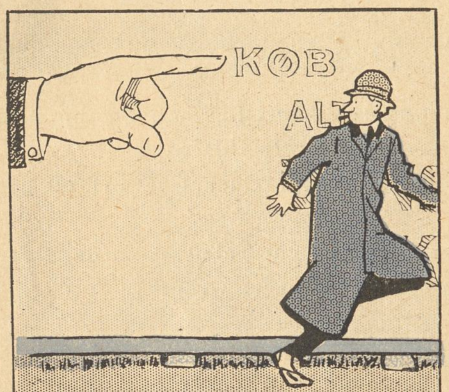

4. Hvad er det for en Masse Plakater? Jeg synes, de er levende!

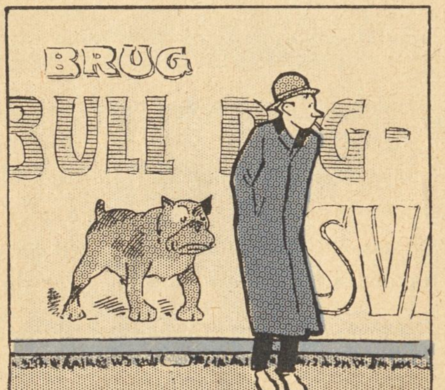

5. Den kan jeg ikke! Hvor er jeg?

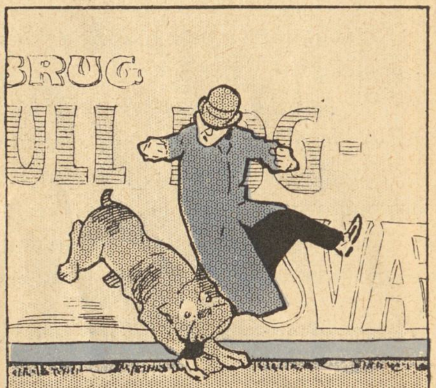

6. Av for Katten! Hvad gaar der af Hunden?

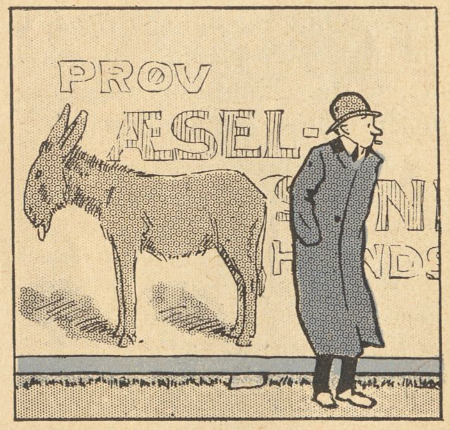

7. Der staar et Æsel, mon den kan vise mig Vejen?

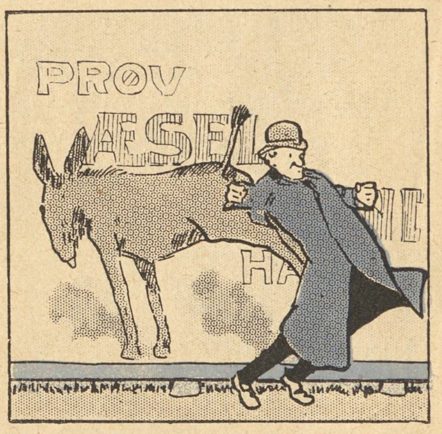

8. Ih, du milde! Sikken en Æsel!

9. Din infame Krokodille!!

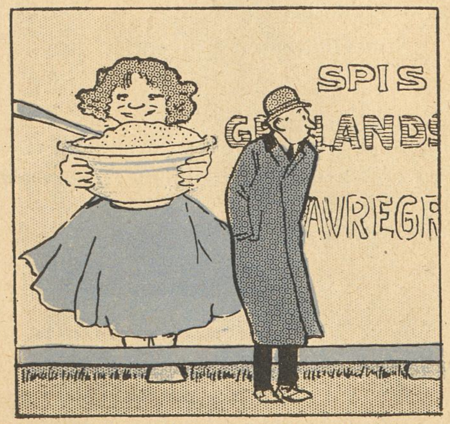

10. Jeg kan sletikke finde ud af det her!

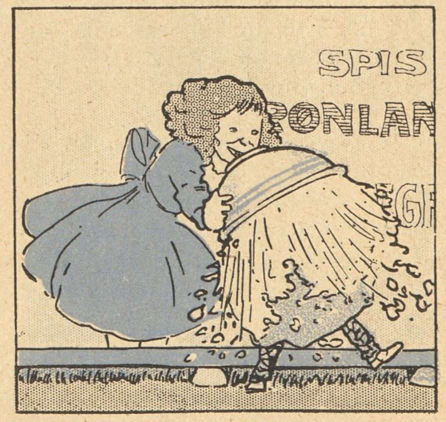

11 Ih, du store Grødfad!

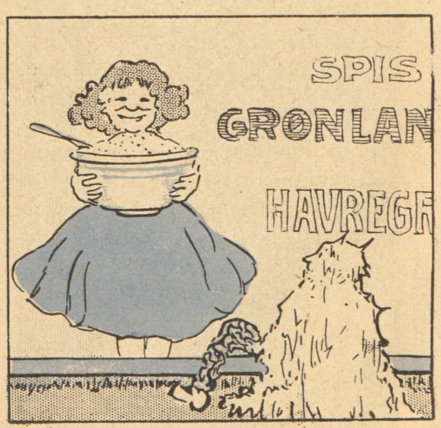

12. Jeg maa være plakat-fuld!

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

MORDET I LA JONCHERE

Kriminalroman.

(Illustreret af Chr. Bogø.)

»Fru Gerdy har vel faaet Tilsigelse?«

»Ja, men det er hende umuligt at komme. Hun er syg og ligger tilsengs. Hendes Læge, Doktor Arvé, holder det for ganske udelukket, at hun kommer sig.«

Dette var en meget ubehagelig Efterretning for Dommeren.

»Er det da ganske umuligt, at faa en Udtalelse fra hende?«

»Fuldstændig umuligt; hun taler i Vildelse. Da jeg i Dag forlod hende, var hendes Tilstand saaledes, at jeg befrygter det værste inden Aften.«

»Hvor længe har hun været syg?«

»Siden i Gaar Aftes.«

»Kom det saa pludseligt?«

»Hun har længe været lidende. I Gaar efter Aftensmaaltidet — hun havde næppe rørt Maden — tog hun en Avis, og hendes Blik faldt da tilfældigt paa Beretningen om Mordet i La Jonchere. Hun udstødte et Skrig, begyndte krampagtigt at sukke og faldt saa med Udbrudet: »Aa, den Ulykkelige!« om paa Gulvet.«

»Og hvad skete der videre?« spurgte Dommeren.

»Det var de sidste Ord Fru Gerdy udtalte. Vi bragte hende straks tilsengs og lod Lægen kalde. Siden er hun ikke kommet til Bevidsthed.«

»Ved De, om Enken Lerouge havde Fjender?«

»Nej.«

»Antager De, at hendes Død kunde være til Fordel for nogen?«

Undersøgelsesdommeren saa fast paa Noel.

Denne syntes pinligt berørt. Endelig svarede han i en usikker Tone:

»Nej.«

»Er det nu ogsaa rigtigt?« spurgte Dommeren indtrængende.

»Kender De absolut ingen, som kunde have Fordel af dette Dødsfald?«

»Jeg ved kun ét,« svarede Advokaten tøvende, »at det tilføjer mig en uberegnelig Skade.«

»Endelig,« tænkte Daburon, »kommer vi til Hovedsagen, uden at jeg har nævnet den gamle Tabarets Navn i denne Forbindelse.«

»Vær saa god, at forklare Dem nærmere.«

Noel syntes at blive mere og mere trykket af Situationen. — Han sagde:

»Jeg ved, at jeg maa sige Sandheden. Men der gives Forhold, som det falder en Gentleman vanskeligt at omtale; det er pinligt og undertiden ogsaa farligt, at afsløre Familiehemmeligheder.«

Daburon afbrød ham med et Vink. Noels smertelige Udtryk forfejlede ikke sin Virkning paa Dommeren. Han vidste jo, hvad han vilde faa at høre og forstod den unge Mands Ophidselse. Han raabte til sin Skriver med en ejendommelig Betoning:

»Constant.«

Den lange Skriver maatte allerede vide, hvad det betød; han rejste sig, stak Pennen bag Øret og gled langsomt ud.

»Det er meget elskværdigt af Dem, at De vilde skaane mig paa denne Maade,« sagde Noel, »overfor Dem alene kan jeg tale rent ud.«

»Gør det. Jeg skal intet protokollere, som ikke er absolut nødvendigt for Processens Skyld.«

Advokaten begyndte:

»Jeg troede indtil for kort Tid siden, at jeg var et Kærlighedsbarn. Jeg fandt intet krænkende deri. Jeg besad Ærgerrighed og haabede at arbejde mig i Vejret. Mit Forhold til den Kvinde, som jeg ansaa for at være min Moder, var udmærket; mine huslige Forhold var derfor særdeles lykkelige. — Da fandt jeg fornylig nogle gamle Breve, som min Fa'r, de Commarin, havde skrevet til sin Elskede, Fru Gerdy. Jeg læste dem og naaede til den Overbevisning, at jeg ikke var den, jeg tidligere havde ment at være, og at Fru Gerdy ikke var min Moder.«

Uden at give Undersøgelsesdommeren Tid til at fremsætte Spørgsmaal, fortalte han nu alt, hvad han Aftenen i Forvejen havde meddelt sin gamle Ven Tabaret. Han skildrede sin Sindstilstand efter Opdagelsen, sin Smerte, sin Tvivl, sin Ubeslutsomhed.

For at faa fuld Vished, maatte han høre de i Sagen interesserede Personers Vidnesbyrd. Men af Commarin eller Fru Gerdy turde han ikke haabe paa at erfare Sandheden. Der var altsaa ikke andre end Ammen tilbage. Og hun var nu død.

Han fortalte derefter om sit Opgør med Fru Gerdy og det meget omstændeligere end han havde gjort overfor Tabaret. Han sagde, at hun først havde nægtet alt, men senere, i et Øjebliks Fortvivlelse, presset dertil af hans Spørgsmaal, havde tilstaaet med Forbehold; overfor Verden vilde hun skjule alt, og hellere gaa til Grunde end berøve sin Søn hans Stilling.«

Tilsidst fortalte Noel om sin Forhandling med den unge Commarin, og om det overordentlig gunstige Indtryk han havde gjort paa ham.

Daburon havde taus hørt til, ikke et Ord, ikke en Bevægelse forraadte hans Tanker.

Da Advokaten sluttede, spurgte han:

»Hvordan kunde De paastaa, at Enken Lerouges Død ikke bragte Nogen Fordel?«

Advokaten svarede ikke.

»Det synes mig dog,« fortsatte Undersøgelsesdommeren, »at det vigtigste Bevis mod den unge Commarin er blevet tilintetgjort ved Mordet. Fru Gerdy kan ikke afhøres; den gamle Commarin vil nægte alt; Brevene beviser intet. Forbrydelsen er bleven begaaet i det for den unge Mand heldigste Øjeblik —«

Noel protesterede energisk:

»En forfærdelig Beskyldning! Jeg be'r Dem, Herr Dommer —«

Dommeren tilkastede Advokaten et strengt og forskende Blik. — Var han ærlig eller spillede han kun Komedie? Skulde han virkelig ikke selv være kommen paa den Tanke?

Noel lod sig imidlertid ikke bringe ud af Fatning; han fortsatte hurtigt:

»Hvilke Grunde kan den unge Mand have haft til at frygte saa meget for sin Stilling? Jeg har ikke truet ham. Jeg gjorde ham kun Sagen klar.«

»Han bad om Henstand?«

»Ja. Jeg foreslog ham, at vi skulde gaa sammen til Enken Lerouge, hvis Vidnesbyrd vilde betage os enhver Tvivl. Han syntes ikke at forstaa mig, tiltrods for, at han dog maa kende hende, thi han har jo flere Gange besøgt hende sammen med sin Fa'r, der, som jeg senere erfarede, bragte hende Penge?«

»Vakte den Omstændighed ingen Mistanke hos Dem?«

»Nej«.

»Hvordan forklarer De Dem den unge Mands Uvillie imod at ledsage Dem til Enken?«

»Han sagde, at han først af alt vilde tale med sin Far, der om nogle Dage vendte tilbage fra en Rejse.«

Daburon tvivlede ikke mere om Advokatens Oprigtighed. Han havde talt med en Aabenhed, som kun en ærlig Natur kan det.

»Det var egentlig ogsaa mig behageligere,« fortsatte Advokaten, »først at afvente min Fa'rs Hjemkomst. Overhovedet foretrækker jeg en venskabelig Overenskomst fremfor en Proces, skønt jeg har Beviser nok i Hænde til at anlægge en saadan.«

»De vil altsaa ikke fremføre Klage?«

»For ingen Pris. Jeg vil skærme det Navn, der rettelig tilhører mig, for Vanære. Ikke af Uegennyttighed, men af Fornuftshensyn. Fordi jeg ønsker at anlægge det. Ganske vist var jeg i Nødsfald ikke utilbøjelig til at overlade Albert mit Navn og min Rang, men jeg vilde saa have det betalt. Jeg ejer intet, og Pengemangel har ofte været en Hindring paa min Vej. Den Sum, min Fa'r gav sin Elskede, er næsten opbrugt. Min Opdragelse og Uddannelse har kostet meget, og min Advokatpraksis kan jeg lige akkurat leve af.«

»Inden Dagen er tilende, er De maaske i Besiddelse af alle Deres Rettigheder. Jeg kan meddele Dem, at vi allerede tror at vide, hvem Enken Lerouges Morder er; i dette Øjeblik maa den unge Commarin være bleven arresteret.«

»Hvadbeha'r? Hvordan?«

»Jeg takker Dem for Deres oprigtige og uforbeholdne Udsagn, de vil lette min Opgave meget. Imorgen vil vi opnotere Hovedpunkterne. Idag har jeg meget at varetage; kun maa jeg bede Dem tilstille mig Brevene. De er absolut nødvendige for mig.«

»Inden en Time skal De have dem.«

Advokaten takkede hjertelig for den Imødekommenhed Undersøgelsesdommeren havde udvist og gik.

Næppe havde Noel fjernet sig, før den lille Tabaret viste sig for Enden af Korridoren, skinnende af Glæde over de Nyheder han medbragte. Han skyndte sig ind til Undersøgelsesdommeren uden at banke paa — han, der ellers var Høfligheden selv.

»Vi har ham, vi har ham!« raabte Fatter Snushane og gestikulerede saa ivrigt, at selv den lange, tørre Skriver maatte le.

Daburons Tanker kredsede endnu om Advokatens alvorlige Udtalelser. Han blev ilde berørt af den Gamles ubeherskede Glæde og tilkastede ham et strengt Blik.

»Rolig, rolig, min gode Mand,« sagde han.

Til enhver anden Tid vilde Tabaret have ærgret sig over denne Tilrettevisning, men i dette Øjeblik var han altfor opfyldt af Triumf.

»Jeg har fundet det altsammen,« raabte han, »den sønderbrudte Halvdel af Kaarden, de forrevne graa Handsker, Cigarerne, alt, alt! Jeg vilde ønske Gevrol var tilstede, men han løber jo efter Manden med Ørenringene. Gevrol er et Geni!«

»Kære Tabaret,« sagde Daburon, »hvis det er Dem muligt, saa lad os være alvorlige og gaa saa frem i Rækkefølge.«

»Aa, Fanden, Hovedsagen er jo allerede i Orden. Naar Manden bliver ført frem, saa vis ham Handskerne og de Læderstykker vi fandt under den Myrdedes Negle — saa maa han give sig. Jeg tør lægge mit Hoved i Blokken paa, at han tilstaar.«

Langt om længe lykkedes det Daburon at berolige den Gamle og faa en ordenlig Forklaring ud af ham. Han blev meget overrasket ved at høre, at Albert ved Arrestationen havde udbrudt: »Jeg er fortabt!«

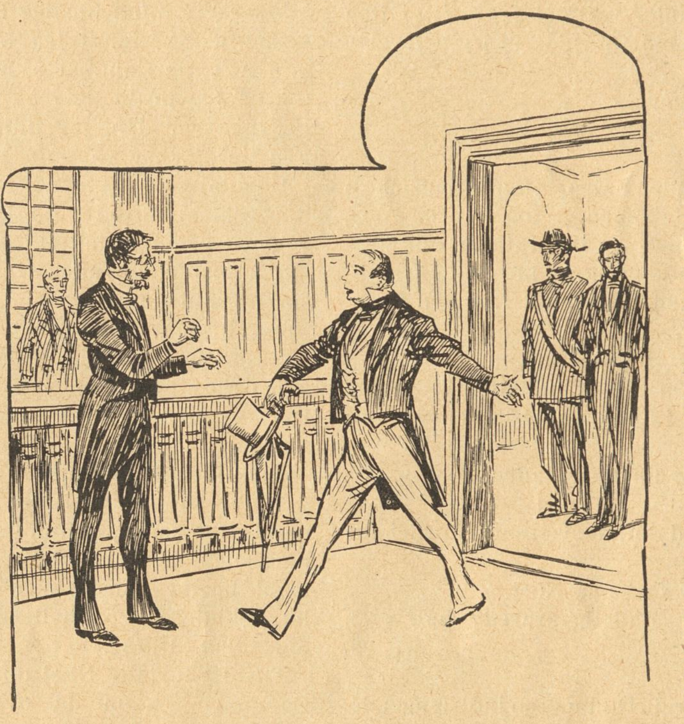

»Vi har ham, vi har ham!« raabte Fatter Snushane.

»Han laa ikke i Sengen,« forklarede Tabaret videre, »men paa Sofaen. Jeg lod med Villie en af Tjenerne skrækslagen løbe ind og kalde paa ham, for at han paa den Maade kunde faa sin første Forskrækkelse. Alt var omhyggeligt forberedt. Ved Siden af ham paa Gulvet laa en Avis med Beretningen om Mordet.«

»Ja, ja, De er en fortræffelig Detektiv,« sagde Dommeren.

»Det fik jeg ogsaa bekræftet gennem min Samtale med Herr Gerdy.«

»Saa Noel har været her?« spurgte Tabaret forundret, og hans tilfredsstillede Forfængelighed syntes at vige for en pinlig Alvor. Sagte tilføjede han:

»Ved han?«

»Nej, vær De kun ganske rolig. Jeg behøvede ikke at nævne Deres Navn.«

»Hvad mener De om ham?«

»Jeg er overtydet om, at han er en ærlig og taktfuld Mand; han har gjort et meget sympatetisk Indtryk paa mig.«

»Jeg holder af ham som min egen Søn. Han skal ogsaa arve mig. Jeg havde ogsaa udsat en Rente for Fru Gerdy, den vil jeg nu tage tilbage.«

»Hun faar heller ikke Brug for den. Hun ligger for Døden.«

»Herregud, stakkels Noel! Ganske vist, hun er jo ikke hans Mor, men alligevel — —! Det synes iøvrigt, som om alle Deltagerne i denne Affære skal dø bort. Da jeg forlod Herr Commarins Hus hørte jeg, at den gamle Herre havde faaet et Slagtilfælde.«

»Det var det værste, som kunde vederfares Herr Gerdy,« udbrød Dommeren.

»Hvorfor det?«

»Jeg regnede bestemt med, at den Gamles Udsagn skulde have hjulpet Herr Gerdy til sin Ret. Hvis han nu ogsaa dør, hvem kan da sige os, om den i Brevene udviklede Plan virkelig blev udført?« (Fortsættes.)

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113

Peins Depot Søndergade 44, Aarhus.
Prima hygiejniske Sanitetsartikler fra 1.00 til 4,00. Eneforh. for Danmark af Pein's Sikkerhedshjærte pr. 12 Stk. 2,50, 6 Stk. 1,35. Forsendelse diskret. Prøveudvalg ved at indsende 1,00. Illust. Katalog og 1 Prøve 30 Øre.

Haveby ved Emdrup.
Et Areal ved Emdrupvej sælges i Parceller paa 1400 à 1500 Kv. Alen. Billig Pris og lille Udbetaling (1/10). Villabebyggelse. Ingen Udgifter til Vejanlæg. Grundene paavises af Jordbruger Røptke, Villa »Kirstine« ved Krematoriet, Tlf. Søborg 132.
Nærmere ved Overretssagfører Axel Guthmann, Vestervoldgade 96.

Arbejdernes Aktiebageri, Fredericia,
anbefaler til Aktionærerne og andre ærede Forbrugere:
Rugbrød
Sigtebrød
Hvedebrød
samt vort nye, usyrede
Sundhedsbrød,
som særligt anbefales.
Bestyrelsen.

M. H. Cohen & Lamm,
Vekselerere & Bankiers.
Holmens Kanal 24 St.
Telefon 7895 og 7896.

Afbetaling.
Thomsens Magasiner for Elegant Herre- & Dame-Skræderi
Reel Behandling garanteres.
Betalingsvilkaar efter Aftale.
Nicolaigade 13. Slotsgade 3. Ryesgade 128.
Christianshavns Torv 6.

Skuepladsens Løver. XII.

Betty Nansen. Tegning af H. Haarløv.

Den Frues Kunst er dyb og fri
(Og angenem for Filmeri.)
Og hendes Sjæl er en utraadt Sti
(Med en lille Smule *buisness* i.)

Spyfluens Vise.

Mel.: En Baron ved Kongens Taffel o. s. v.

Se nu paa mig før jeg fly'er,
Lyt nu til mit Sum, sum sum!
Jeg er jo en gammel »Spyer«
Sum sum sum sum sum!
Og vi ta'r fra Lammestegen
Udi Skarnet, midt paa Vejen,
:|: Vi er flere med i Legen.
Spørg blot Publikum. :|:

Vi er morderlig beskidte,
Det er medfødt, Sum sum sum!
Vi befordrer al Slags Smitte
Sum sum sum sum sum!
Naar den unge Frue sover,
Lister jeg mig, som en Sjover,
:|: Hele hendes Ansigt over
Hjerteløs og grum. :|:

Jeg har tit kendt gode Dage,
Spørg min Kone, Sum sum sum!
Midt i en Napoleonskage
Sum sum sum sum sum!
Jeg til Kagen kom, paa Ære,
Fra en yndig Hestepære,
:|: Er man Flue maa man være
Næsvis, fræk og dum. :|:

Edderkoppen er min Fjende,
Den jeg hader, Sum sum sum!
I bevar's hvor den kan spinde
Sum sum sum sum sum!
Det kan *Redningsfalcken* ikke,
Men paa Krigsfod vil han ligge,
:|: Op for Fluer vil han ej stikke,
Jeg er næsten stum. :|:

Man vil føre Krig mod Fluen,
Hold mig i Haanden, Sum sum sum,
Sende den herrut af Stuen
Sum sum sum sum sum.
Man vil sætte Rottefælder
Rundt paa Kvisten og i Kælder
:|: Og forgiftede Frikadeller
Eller Flødeskum. :|:

Robert Bly.

EUROPAS SMILEBAAND

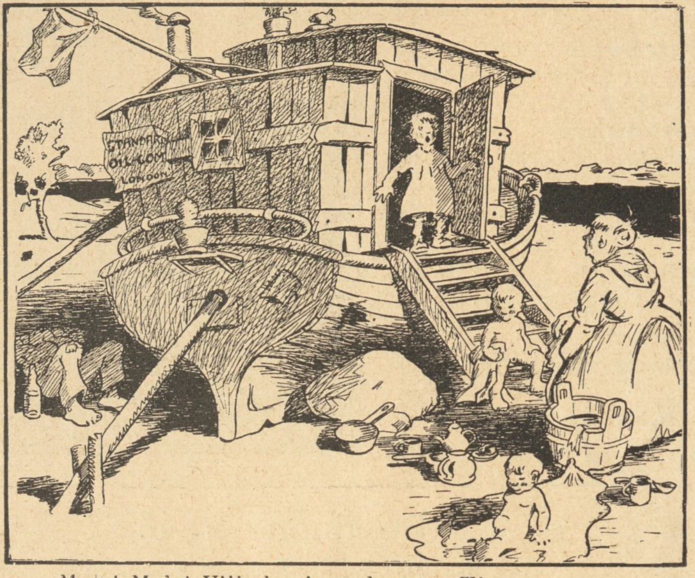

— Mo'r! Mo'r! Vilhelm har slugt en Tiøre.
— Det gør ikke noget, Fa'r havde dog drukket den op.
(»Simplicissimus«.)

— Hvad vil I, Børn?
— Mo'r har faaet Hovedpine. Maa vi ikke laane Deres Klaver en Times Tid.
(»Fliegende Blätter«.)

Under religionslektionen i en af skolans lägsta klasser frågar en liten flicka sin lärarinna:

— Fröken, är Gud sjuk? (syg)

— Nej, hvarför tror du det, min lilla vän!

— Jo, det står i tidningen (Avisen), att Gud till sig hemkallat doktor Pettersson.

(»Strix«.)

Den Besøgende: — Deres lille Søn kommer vel meget godt ud af det med Løven?

Menageriejer: — Ak ja! Vi putter dem i Badekarret sammen hver Lørdag Aften!

(»Lustige Blätter«.)

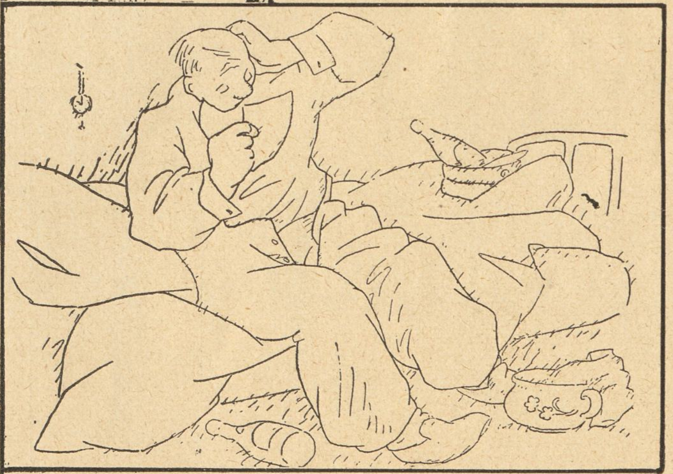

Filosofie kandidat Fogelqvist läser notan (Regningen) från föregående kväll:
6 groggar — smör ost och sill — 4 brännvin — 2 lageröl — 1 kaffe — 7 halfva punsch — 3 groggar — 1 glas hvitt vin.
Filosofie kandidat Fogelqvist: — Det var en djäfvulusisk baksmälla (Hovedpine) man får af det hvita vinet!
(»Kurre«.)

Rød Indmad

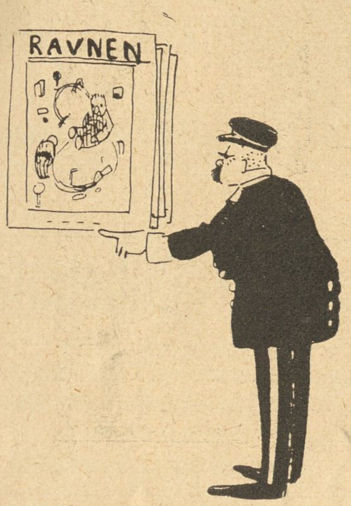

Stationsforstander *Wulff* ved Aalborg Banegaard forbød i Følge den jyske Presse »*Ravnen*« Nr. 35 Adgang til Banegaarden, og Anledningen var den, at Hr. *Ambt* befandt sig paa Forsiden.

— Er Manden da gal? Nægter han sin Overordnede Adgang til Banegaarden!

Hvad Lighed er der imellem
»De danske Baner«, min Bro'r,
og en Opdager, der er uheldig?
— — —
De er begge sjældent paa »Spor«!

Fabriksherren: 36 Øre i Timen, det kan der slet ikke være Tale om! Man maa dog huske, at Automobil-Benzinen er steget med 13 Øre pr. Pund og Rødvinen med 20 Øre pr. Flaske. Dertil kommer saa, at man giver ikke saa faa Skilling ud, naar man er paa Restavration og repræsenterer Standen!

Søren Krum contra Sally Jansen.

Kære Ravn!

Kan det interessere dine Læsere at erfare lidt om *Sally Jansens* sidste Skurkestreg, saa hør —: Onsdag Morgen d. 10. September Klokken 3,44 kimede min Telefon som den var gal; jeg styrtede op, greb Hørerøret og hørte en Stemme raabe: *Mobiliseringen er begyndt!* De maa møde omgaaende i Kastellet!

Hvad havde jeg at gøre? Jeg foer i Tøjet, pakkede 12 Stykker Smørrebrød ind og styrtede som en vanvittig og i øsende Regn til Kastellet — hvor jeg blev grint ud af et halvt Kompagni.

Det var Sally Jansen der havde været i Telefonen! Men vent, Sally! Din Tur kommer nok!

Hilsen
Søren Krum.

Hvis »Ravnen« havde spurgt Generaldirektør *Ambt*, hvilke Melodier, der var ham kærest, Gud ved, hvad han saa havde svaret?

Svar: Melodierne til: »Jernbanegallop« og »Pengepolka«

Det var Fandens! Nu er Klokken 5 paa Morgenen, og det er dog stadigvæk »Rundskuedag«!

Hr. Ellegaard har mistet sit Held,
og hvad vil Fremtiden bringe?
Men Ellegaard han aner jo selv,
at hans Held bestandig var for «Ringe«.

Nu gaar det løs i Mark
og Park
med Fodboldspark.
K. B. kan raa B.
Ø. B. kan lø B.
A. B. kan ta B.
93 er spage,
og »Frem« gaar tilbage!

Folketeatret opfører i disse Dage »Gammel Kærlighed«. Den ruster vel ikke?

— Næ, det faar den næppe Tid til!

— Nu maa vi ikke danse Boston for Politiet. Jeg synes, at De ogsaa skulde forbyde »*Champagnegalop'en*«, for sæt, at der er Afholdsfolk, der danser med, saa kunde de jo let blive berusede!

„Slaar du mine Jøder, slaar jeg dine Jøder",
raaber Nordentoft og højt af Harme gløder;
„tung og tornefuld og trang er Himmelvejen —
skal vel Syndens Børn ha' hele Lammestegen?"

Det er dog ikke ret mange Hunde, der ligger begravet paa Hundekirkegaarden. Men Pladsen er vel for *dyr?*

— Ja, *dér* ligger Hunden begravet.

Saa siger vi Farvel for denne Gang til
„Tivoli" og „Forum"
Og lægger i vor Kælder ned smaa femten
Tønder Kul i to Rum!

Den kvindelige Stortyv anholdt blev,
det nytted ikke hun mukked.
Fra Andre hun hugged saa længe, at
hun selv en Morgen blev hugget!

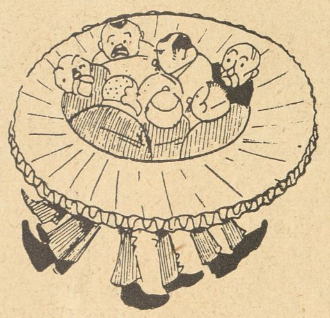

Nu skal han fra sin Have gaa,
og Kornet kan hans Slave slaa,
mens Konen for ham grave maa —
thi nu skal han jo lave paa
og rigtig fedtet rave paa
de Love, vi som »Gave« faa.
Og med sin tykke Mave paa
vi ser den Rigsdags-Pave gaa
til Kirke for at »smave« paa
alt, som har Præstekrave paa!

KØB HOS NOLFI og SPAR 10-33 %
Barne fra 6,00
Voksne – 3,50
Puf Senge – 12,00
Spiral – 7,00
GRIFFENFELDTSGADE 50—50 A
Tel. Nora 1533 y

Sygepleje Artikler,
garanteret fineste Kvalitet, en gros Pris. Fordelagtig Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til Eksporthuset Skandia, Frihavnen C 5, København Ø.

De træffer det rigtige ved at købe Deres Forlovelsesringe hos *Fritz Heimbürger* Købmagergade 63—65.

Møbelfabr. Aktiv. Aaboulevard 3. Gl. Ladegaard, Hj. af Vodrofvei | Prima Varer 10 Aars Garanti Lille Udbetaling.

Arbejdernes Livsforsikring, Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab. Statsanerkendt. Dosseringen 4.

Gaa kun til en samvittighedsfuld **Specialist** Fineste Tænder, billigste Pris.
Hele Tandsæt 16—28 Kr., enkelte Tænder 1 Kr., alt med Garanti. 18 Aars Praksis
Telefon Byen 1103 x. JØRGENSEN BILLE, Gothersg. 3 (ved Kg. Nytorv)

Mo'r, hvordan ser det ud, naar Fa'r læser en haarrejsende Historie?

K. Lindberg. Er det ikke en lidt haard Skæbne for den arme Mand, hvis Kone og Søn i den Grad er begunstigede med Haarvækst?

Da Vinteren kom, glemte den skønne
Bænken, Pilen og mig.
Hun fik sig en anden Hjertenskær og
rejste saa sin Vej,
og nu er hun gift og lever godt og
bor der nede ved Kil,
og derover sørger jeg og saa den
gamle grædende Pil.

Hjalmar Nielsen. Vi offentliggør sidste Vers af Deres bedrøvelige Vise »om den gamle hænge Pil«, og benytter Lejligheden til at spørge, om ikke De tror, at »den skønne« er stukken til »Kil« af Fortvivlelse over Deres Vers?

A. K., Brønderslev. Ved Lejlighed skal Deres lille muntre Historie komme frem.

— Skal der nu ogsaa finde Friluftsspil Sted her ved Vandet?
— Næ—æ!
— Ja, hvorfor har da alle Herrerne medbragt Kikkerter?

Børge B. Petersen. Det maa afgjort være et Sceneri fra et engelsk Badested. I hvert Fald lider Damen med Strømperne i en ligefrem uhyggelig Grad af »den engelske Syge«.

Hedda E., Aaboulevard. Farvelagte Tegninger kan ikke reproduceres. De tilsendte Eksemplarer kan afhentes.

Stor i alt.

Fruen (opbragt): Lad din Indbilskhed fare! I mine Øjne er og bliver Du en stor Idiot!
Herren (flegmatisk med en selvbevidst Mine): Selvfølgelig er jeg stor i alt.

Peter (der ser Chr.s Søster gaa ud ad Gadedøren): Hvor skal din Søster hen?
Chr.: Til Bønnemøde.
Peter: Hvad er det for noget?
Chr.: Det ved jeg ikke, men jeg ved da, at de allesammen faar Tevand.
Peter: Tevand? Har de da ikke Bønner nok?

J. Tønnesen. Af de tilsendte Vittigheder har vi udvalgt disse to. Men hvis De spørger, hvorfor vi netop har valgt *dem*, maa vi blive Dem Svar skyldig.

— Du, Stoffer, hvem er han?
— Det er den ny Minister for Jærnbaneuheld paa de danske Statsbaner!

B. og *J.* Skive. Det var en kolossal Produktion, mine Herrer! I smaa Dosis og med Mellemrum!

København i Aftentimerne.

Kl. 8: Farvel Hr. Chef.

Kl. 9: En lille Boston.

Kl. 10: Mit Navn er Petersen!

Af Assessor Tjæreballes Retsprotokol.

— — — Komparenten kan ikke mindes, at Arrestanten har sagt til ham, at han har fortalt Lassen, at nogen har meddelt hende, at han skulde have sagt til ham, at han ikke vidste noget om, at han heller ikke vidste noget, hvilket han absolut maatte vide, eftersom han til Komparenten havde sagt, at nogen maatte der da være, der vidste noget, hvilket Komparenten til ham indrømmede, at han troede, eftersom han havde sagt til ham, at han og hun havde betroet dem, at det ikke betød noget, hvilket han og Komparenten heller ikke tvivlede paa, da Arrestanten til ham havde sagt, at han havde fortalt, at det var noget Sludder det hele. — — —

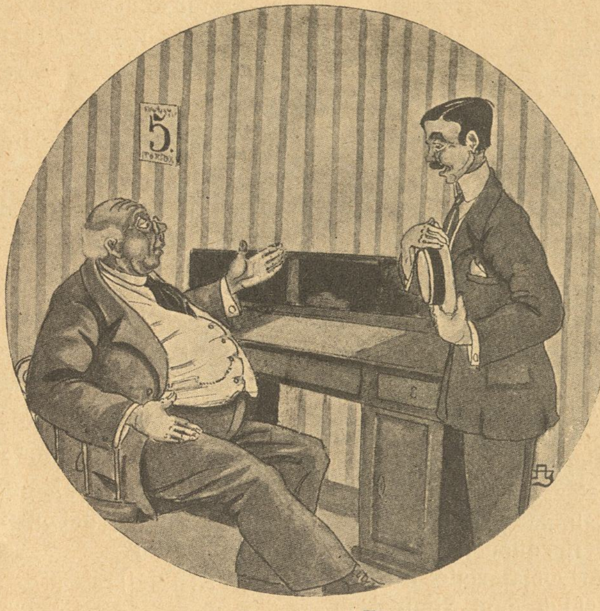

Tegning af Aksel Jensen.

Grossereren: Tja, unge Mand, Gagen er 60 Kr. om Maaneden.

Kontoristen: Naa. Hvormeget maa jeg saa tage af Kassen?

Det ligner Jer!

— Nu, er Klokken 6, sagde Olsen til sin Kone, saa har vi lige en Time til at klæde os paa til Teatret. — Lad mig nu se ,min Pige, at Du ikke bliver for sent færdig, som I Damer ellers altid bliver. — Jeg skal straks begynde at klæde mig om, sagde hun. — Ja, Tak, det kender vi nok. Jeg tør vædde paa, at jeg er færdig længe før Dig. Lad mig nu se, hvor er mit Tøj? — Her er det, lille Mand — Aa, Du vil nok sy Knapper i min Skjorte, ikke? Men se nu, hvordan min sorte Frakke ser ud! Aa, kan Du ikke børste den lidt, min Pige, — maaske presse den lidt op. — Jo, det skal jeg nok. — Og vil Du ikke nok snøre mine Støvler... jeg er begyndt at blive saa svær . . . Gud ved, hvor mit sorte Slips er henne — det kan Du vist bedre finde . . . har Du ikke et rent Lommetørklæde — aa, giv mig lidt Parfume paa, — bind saa Slipset! —

Fru Olsen for rundt og skaffede Herrens Pynt, medens hun nu og da saa Lejlighed til at knappe sit eget Tøj op.

— Har Du min Silkehat . . . aa, børst den lidt . . . Du maa virkelig binde Slipset lidt bedre — men Død og Pine — — —!

Olsen ser paa Uret med forfærdet Mine.

— Nu er Klokken virkelig 7, og Du er ikke videre! Ja, det ligner Jer Fruentimmere!

Kl. 12: Ka' Du høre Kukkeren?

Kl. 2: Skaal og Skraal!

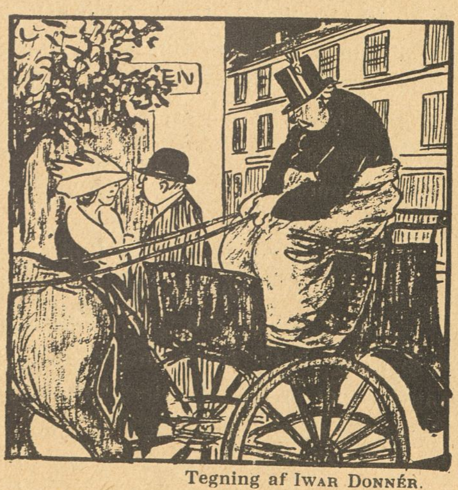

Tegning af Iwar Donnér.

Kl. 4: Det gaar atter hjemad —

Kan De lide Grønsager,
saa smag engang saadanne tilberedt **med** og **uden** Liebig's Kød-Ekstrakt. Den lille Prøve vil vise Dem, hvorledes Grønsager skal smage, naar de er rigtigt tilberedt! Kan De ikke lide Grønsager, har De dobbelt Grund til at gøre Forsøget!
Liebig's Kød-Ekstrakt
anvendes som Følge af dens stærke Koncentrering kun i forholdsvis smaa Kvantiteter.

Unge Piger.

Proverbe af *Jens Nyberg*.

Personerne:
Astrid, Grossererdatter, i 16 Aars Alderen.
Nina, Datter af en Embedsmand, ligeledes i 16 Aars Alderen.

Scenen er Astrids Ung-Pigeværelse. Nydelig udstyret, store højtidelige Billeder paa Væggene, smaa livlige Fotografier og Prospektkort, deriblandt noget rigeligt af Gerda Wegener-Genren, Billeder af Skuespillere og yngre Forfattere under de store Billeder eller hist og her stukket ned i Rammen af Skilderrierne; Gyngestol med broderet Tæppe, et lille Bogskab med Skolebøger, ovenpaa Bogskabet en Legetøjsstue fra Barneaarene og Blomster, der trænger til Vand. Paa den ene Side af Fløjdøren et Skab, paa den anden Side et lille Skrivebord med Skuffer, paa Bordfladen flere ikke helt opskaarne Bøger, Noder og Skrivemateriale. En lille smukfarvet, smal Seng med Fodstykket mod Vinduet, af hvilken dog det meste skjules af et kinesisk Skærmbrædt. Midt paa det tæppebelagte Gulv et blankpoleret Bord med Lysedug og Blomster, Fotografialbum, Sykurv, et Par Æbler og en for unge Piger umoralsk, næsten gennemlæst Bog (fryndset i Opskæringen, som flænset op i Hast med en Haarnaal).

Det er sen Foraarsdag med blød Skumring.

Astrid (fra Værelset ved Siden af):

— Kommer Du saa, Nina?

(Ind. Ser sig hurtig om, finder Bogen paa Bordet og skynder sig at putte den ind under Nodebunken paa Skrivebordet.)

Nina (kommer lidt efter ind med hastige Skridt, medbringende sit Overtøj):

-- Nej, mange Tak, Astrid, Klokken er mange, jeg maa skynde mig hjem. Farvel, lille Du . . . jeg *skal* gaa.

Astrid: Nej, nu maa Du vir-kelig ikke gaa, nu da vi netop rigtig skulde tale sammen alene . . . *Kan* Du da ikke vente . . blot et lille Kvarter? Vil Du ha' et Æble?

Nina: Nej, Du kære. Jeg *maa* gaa.

Astrid: Jamen saa følger jeg dig lidt paa Vej. Vent blot et Øjeblik. . . .

Nina (absolut): Næ . . nej. Nej! Det behøves ikke. (Tager Hatten paa.) Jeg skal ikke lige hjem.

Astrid: Skal Du ikke lige hjem? Skal Du maaske til Stævnemøde først? (bedende) Aa, vent nu et Øjeblik. Jeg *har* saa meget at fortælle dig . . . (hastigt) for Du *skal* vel ikke til Stævnemøde?

Nina (hvis Trang til Meddelsomhed er vakt ved Venindens Spørgsmaal, ser paa Uhret):

— Jamen, Du maa love mig, at jeg maa gaa om et Kvarter . . . Nej, jeg maa vist hellere gaa nu?

Astrid: Ja, ja, det skal jeg love Dig. Kom nu her med dit Overtøj, kom med Hatten! Saa! Nu sætter Du dig dér (peger paa Lænestolen.)

Nina (resigneret): Jaja da (sætter sig og strækker de velformede Ben — Lak — frem for sig paa en Skammel og ordner Kjolen i dekorative Folder.) — Har Du hørt det sidste Slagord?

Astrid: Nej!

Nina: Kom ind aa film . .!

(De ler begge.)

Astrid: Aa, du kære Pige, Du har altid været saa grinagtig, (bøjer sig ned over Lænestolen og kysser hende paa Panden) . . . vi to har nu altid været gode Veninder — ikke sandt, Nina? og det vil vi blive ved med. — Her har Du det ene Æble, saa tager jeg det andet.

Nina: Tak.

(De spiser begge. Nina falder til Ro i den bløde Lænestol. Pavse. Nina rejser sig og kaster Kærnehuset i en Keramikskaal.)

Nina (endnu spisende): *Uhm!!* — Har Du ingen Cigaretter?

Astrid: Jo, jeg har, jeg har vist nok nogle her i Skuffen. Jeg skal sige Dig, Nina, Mamma har forbudt mig at ryge, (hun roder i Skuffen.) Jeg kan nu heller ikke taale det, Du, for mine Øjne . . . og ved Du hvad, om Morgenen naar man vaagner saa har man den grimme Smag i Munden. . . Næ, hvor er Cigaretterne nu blevne af? (Roder stadig.) Aa, det er nu en Skam, jeg havde endda faaet dem af en Herre. . .

Nina (nysgerrig): *Har* Du? Af hvem?

Astrid: Nej, *det* faar Du ikke at vide, (lukker Skuffen i med et Smæk.) Nej, jeg har ingen Cigaretter; men det gaar

(Fortsættes paa S. 414.)

Præsternes Mobilisering. *Bispen:* Nu gælder det om at sigte lige paa *Arboe Rasmussen*, at ikke hele Kirken ramler med det samme!

Tegning af Cl. Clemmensen.

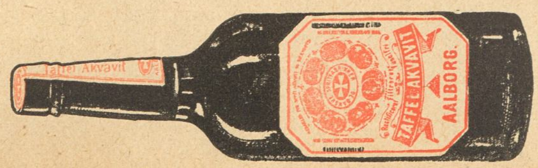

AALBORG og A. BRØNDUM & SØNS AKVAVITTER

vist heller ikke an at ryge, Mamma kan mærke det og Røgen sætter sig i Gardinerne . . . Aa, men Du kan tro, det er alligevel morsomt at ryge . . . . (i æggende Tone) . . . *Vi* sad forleden Eftermiddag oppe i Fruelunden inde mellem Granerne . . .

Nina: Hvem? Hvem? Aah, *det* kan Du da godt sige mig.

Astrid: Nej, det vil jeg nu ikke. Kan Du gætte, Du kender ham godt . . . Ha—ae!! Jo, Du gør . . . der sad vi ene to oppe. Søster Fie var gaaet fra mig, jeg mødte ham . . . han gav Cigaretter. Jeg fik ondt i Øjnene, men jeg holdt mig, kan Du tro.

Nina (inkvisitorisk): Kyssede han Dig?

Astrid (let blussende): Naa—aa, næ—æ ikke saadan . . . *direkte!* — han brændte sig paa Cigaretten. Jeg blev vred. Saa forsøgte han igen. Uf, hvor han væmmelig generede . . . men han *er* nu alligevel sød . . .

Nina (mistænksom): Er han mørk?

Astrid (drillevorn): Ja—e! Nej! Næ! lys, — lidt lys, saadan , . . Du ved . .!

Nina (rejser sig fra Lænestolen, gaar hen over det tæppebelagte Gulv i skinsyg Tempo): Aah, Du kunde gerne sige mig, hvorledes han ser ud.

Astrid (kaster sig kaad i den tomme Lænestol): Ha, ha, nej, Du kan tro nej . . . han er sød, det er han, og det er det eneste, jeg vil sige Dig, høj er han. — Aa, jo han er lys og mørk og sød . . . . (sætter Trutmund og fløjter lidt, gynger derefter voldsomt med Stolen.) Trala, Tralalala . . .! høj og sød . . .! (standser Stolens Bevægelse med et Ryk) *og nu skal jeg møde ham i Aften!*

Nina (forbavset): Skal Du *ogsaa!!*

Astrid: (forstenet): Skal—*Du* ogsaa?? — Skal *Du* til Stævnemøde, Nina?

Nina (vigtig og med Damediskant): Ja, Sel- -føl-gelig — naar jeg siger det. Jeg skal nu (ser paa sit Uhr) . . . jeg skal nu om en halv Times Tid.

Astrid (tør i Halsen): Hvem skal Du til Stævnemøde med lille, Nina?

Nina: Ja, nu er det vist din Tur til at gætte? (Drillende): høj og sød, det er han.

Astrid: Aa, Snak . . . (støder en Tanke fra sig): Snik-Snak . . . hvem er det Du, Nina? (alvorlig): Hør Nina, har vi to gamle ikke været Kammerater alle vore Dage, baade da vi gik i Skole og siden . . . *Sig* mig det nu, Du . . .

Nina: Ja, ja, da, vil Du love mig, at Du ingen vil sige det til?

Astrid: Ja.

Nina: Ingen i hele Verden?

Astrid: Nej.

Nina: Vil Du give mig din Haand paa det?

Astrid: Ja, selvfølgelig — Du kan faa dem begge to.

Nina: Ja, saa skal Du høre . . . nej, jeg vil ikke fortælle det alligevel.

Astrid: Er det Viggo?

Niaa: Nej, hvor vil Du hen? — den Skørtejæger.

Astrid: Ja, uf, Viggo er ogsaa en væmmelig Knægt. — Hvem er det, Du?

Nina: Vil Du sige mig *din* . . . din Kæreste . . . Er I forlovet?

Astrid: *Pyt!!* Nej, Du. Men han holder af mig . . . Vi skal mødes Klokken syv.

Nina: Skal vi sige det til hinanden paa engang? En, to, tre . . . Naa? — om igen! Altsaa: En, to, tre! (Ingen begynder; de brister begge i tvungen Latter.) Nej, *nu* skal det være Alvor, ikke osse? — Du? — Astrid? — Staa nu ikke der og film! — *Saa!* Nu begynder vi. Du tæller.

(Begge tæller samtidig): E—en, to—o, tr—r—r, men før Nina bliver færdig siger Astrid (pludselig med jublende Strubetone): *Kaj!*

Nina (hvid): *Det er vel ikke Kaj Poulsen* . .? Skal — *Du* — med — ham?

Astrid (lidt benovet): Jo—oe! (spørger frejdigt): Er han ikke sød?

Nina (haardt): Du lyver!

Astrid: Hvad gør jeg? Fy, hvor Du er ækel.

Nina: Jo, Du gør, Du lyver, hører Du? (hurtigt): Du *lyver*, gør Du!

Astrid: Næ, hvor maa Du skamme dig! (Hun staar maalløs et Øjeblik og gaar derefter hen og tager den umoralske Bog frem fra Nodebunken, aabner den og tager et Fotografi og et Visitkort med rødt Gummitryk og holder begge Dele op for Øjnene af Nina.)

Nina (tager det fra Astrid og siger med Taarer i Øjnene): Næ, hvor Du er uforskammet . . . saa styg . . . saa ond . . . uh! . . . saadan en *Tøs* . . . (kaster Fotografiet paa Gulvet og tramper paa det. Standser og ser Bogen paa Bordet.)

Astrid (med overjordisk Jeanne d'Arc-Stemme): Værs'go' — riv Du bare den itu . . . riv hele Huset ned om Du lyster . . . gør Du bare det, Du onde Pige . . .

Nina: Den Bog er ikke din?

Astrid (krukket): Nej, det er hans . . .

Nina (kaster sig hulkende i Lænestolen): *Og — den — lovede — han, at tage med i Aften til mig* . . .

Astrid (ser forbavset paa Nina): Var det *ham*, Du skulde møde? . . . Kaj! Kaj! (synker hulkende i Knæ ved Bordet med Ansigtet i Hænderne.)

Tæppet.

Politiet og Røverne.

Betjentene løb, og de sprang, og de svedte,
ved Banen de spejded', ved Skibe de ledte;
de søgte ved Nat, og de søgte ved Da',
de søgte bestandig — ved Siden a'.

Et Tilfælde (det er der ej noget nyt i)
kom end'lig til Hjælp og sa': sei so güttig!
Men Pengene, dem ku' de ikke ta',
de laa dog i Skuffen — ved Siden a'.

Da sluttelig den store Sejer var vundet,
saa gjaldt det endnu at faa Skyderen fundet.
„Tøm Aaen til Bunds, den Tingst maa vi ha!"
Og fundet det blev den — ved Siden a'.

Narren.

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.
Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

LIND-HANSEN ILLUSTRATIONS-ANSTALT
KØBMAGERGADE 67-69 : TELEFON BYEN 566 v.
CLICHEER·KATALOGER REKLAMER·TEGNINGER. ILLUSTRATIONER AF ENHVER ART.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

DET DANSKE MÆLKE-COMPAGNI
Pasteuriseret og raa sød Mælk. Daglig nykærnet Smør
Pasteuriseret Kærne Mælk. Telefoner 5858 - 2712

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GENUINE
LUNDs-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

HYGI Sygeplejeartikler. Gummivarer 2. Prisl. HYGI
Gummivarelageret „Hygi", København V.

Glem ikke at se til Dyrene!

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Store og smaa Lokaler, moderne indrettet, anbefales de ærede Foreninger.
Restauration — 2 Billarder.
Telefon Øbro 1132.
Joh. Olsen.

Annoncer til Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arb. Ligkistemagasin.
55, Vesterbros Torv 55.
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faas overalt à 25 Øre.

Køb RAVNEN

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

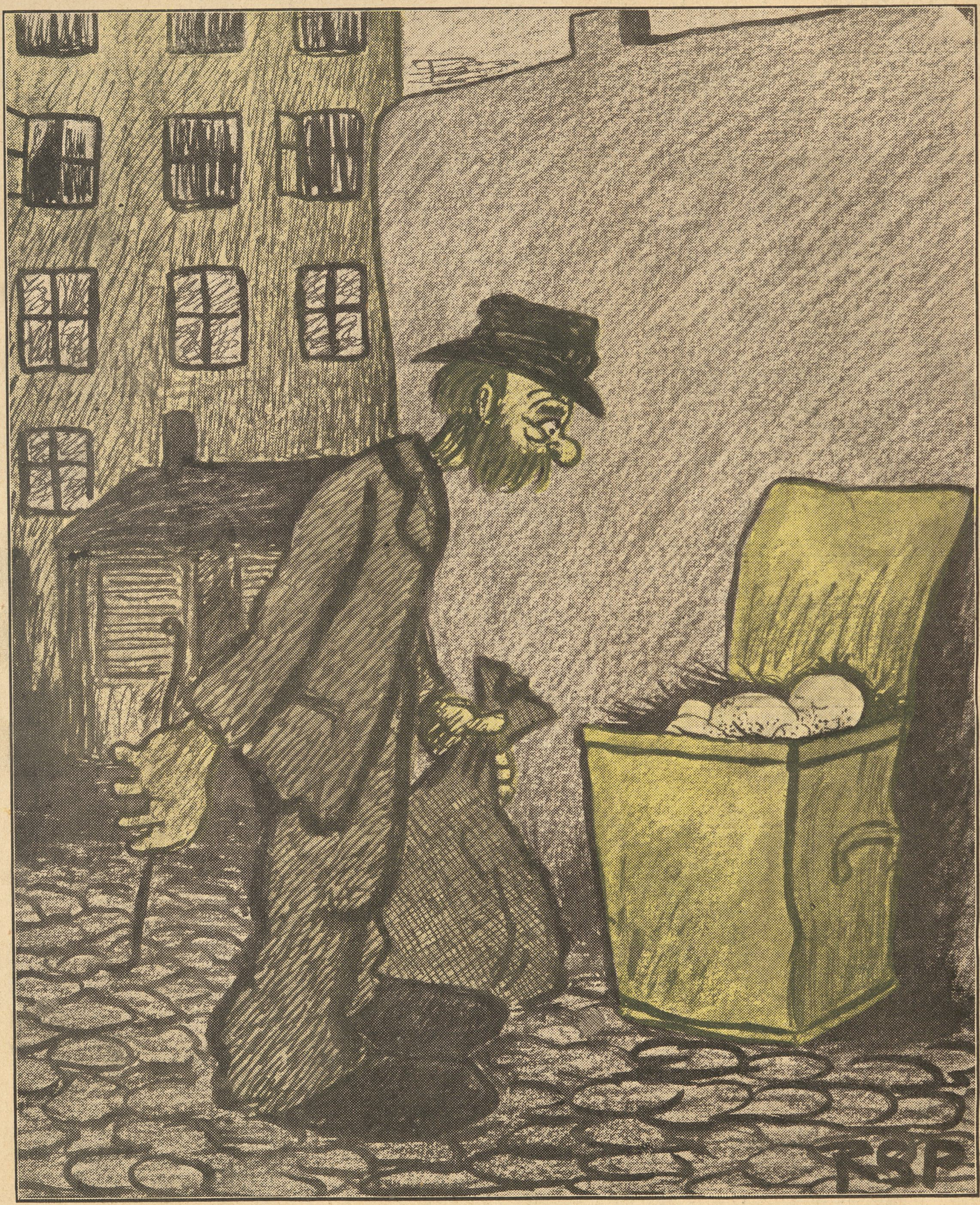

Tegning af R. Storm-Petersen.

— Tja, det er jo ikke alle Børn, der er saa heldige at blive født i en Krybbe!

RAVNEN

Nr. 39. Torsdag, den 25. September 1913

Fra de højere Lag. Tegning af HARRIET FISCHER.

Herren: Var I mange til Middagen i Gaar?

Damen: Nej, kun Familien. Der var mig selv, min ny Mand og min forrige Mand med sin ny Kone, og min ny Mands fraskilte Kone med sin Forlovede.

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

CARL JACOBSEN
& CO.
Nørrefarimagsgade
64.

Holbergsgade 6

Har De Tandpine,
brug da altid
Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter.
Advarsel mod Efterligninger.
Indregist. **9,** Kronprinsensgades 9, nye Materialhandel **9.**

PIANOER
i Leje 4-6-8-10 Kr. mdl.
Ved senere Køb godtgøres den betalte Leje.

HARMONIUMS
3-4-6-8-10 Kr. mdl.
Ogsaa for Udenbyesboende!

Frederiksborggade 36, Kbh.

Egne Piano- og Orgelfabriker i København og Aarhus.

Winther

KØB HOS NOLFI og SPAR 10-33 %

Barne	Senge	fra 6,00
Voksne		— 3,50
Puf		— 12,00
Spiral		— 7,00

GRIFFENFELDTSGADE 50—50 A
Tel. Nora 1533 y

Møbelfabr. Aktiv. Aaboulevard 3. Gl. Ladegaard, Hj. af Vodrofvei | **Prima Varer 10 Aars Garanti** **Lille Udbetaling.**

Hvilken Melodi er Dem kærest?

»Ravnens« første Enquête.

Motto: Lad mig høre, hvad Du nynner, og jeg skal sige Dig, hvem Du er!

I de sidste Dage af Avgust Maaned udsendte »Ravnen«s Redaktion til en mindre Kreds — ca. et halvt hundrede — af kendte Damer og Herrer følgende Spørgsmaal:

Hvilken Melodi — hvilke Melodier — er Dem kærest?

Redaktionen har haft den Glæde at modtage Svar fra saa godt som alle de offentlige Personligheder, den har henvendt sig til.

Idet vi gaar ud fra, at *alle* Mennesker, selv de mest umusikalske, vil kunne »være med«, hvor Talen er om det store fælles Eje, *Tonerne*, fortsætter vi hermed »Ravnen«s første Enquête og giver de elskværdige Deltagere Ordet!

Charlottenlund, d. 28. Aug. 13.

Kære Herr Wessel!

Det var en fiks Ide, i bedste Betydning.

Jeg hugger lige ned paa den Melodi, jeg elsker og har elsket fra Barn: »I Danmark er jeg født, der har jeg hjemme.« Komponist: *H. Rung*. Men naturligvis er der utallige Melodier, som er mig kære, som f. Eks.:

Fini Henriques: Til min Moder.

Lange-Müller: Kornmodsglansen.

Carl Nielsen: Du danske Mand,

og saa fremdeles.

Men hele min Sjæl, og hver Fiber i mig, dirrer af Smerte og Fryd paa én Gang ved de faa Toner: »Lyksalig, lyksalig, hver Sjæl som har Fred.«

Her er al menneskelig Ondskab og al Godhed forenet. Jeg kan hade og elske, rase og græde over den Melodi.

Venlig Hilsen, Deres hengivne

Olfert Jespersen.

Folketingsmand *Hans Nielsen* svarer —:

Mestersangen af »Mestersangerne i Nürnberg« er det vidunderligste i Musikens vidunderlige Verden.

Hans Nielsen.

Pilgrims Choret af Op. Tannhäuser af *Richard Wagner* samt Brudevals Motivet af *Ball.* »Et Folkesagn« af *Niels V. Gade.*

Carl Gottschalksen.

Nu ved Læserne altsaa, hvor Hr. *Gottschalksen* har sit Hjerte, mens hans Taktstok dirigerer de sidste ny Slagmelodier!

Det danske Folk har en Rigdom af Melodier. Det er ikke let at udtale sig absolut for nogen enkelt. Jeg kan det i alt Fald ikke.

J. C. Christensen.

Den bekendte Politikers berømte diplomatiske Evne svigter, som Læserne vil se, heller ikke paa det musikalske Omraade!

Brudevalsen af »Et Folkesagn« af *Niels V. Gade.*

Viggo Lindstrøm.

»Glassalens« Primadonna har Ordet —:

En lille, vistnok ret ukendt engelsk Sang: »Beautiful Garden of Roses«.

Elna Panduro.

»Violen«. Du spørger, min Dreng, hvad jeg vil med den visne Viol, og »Flyv, Fugl! Flyv«.

Carl Lund.
Teatermaler.

Den gamle Korsfarersalme: »Dejlig er Jorden«.

G. Prehn.
Kapelmester ved Casino.

Ungdommens mangfoldige Melodi.

Holger Rasmussen.

Bestandig blandt de unge!

»Den tapre Landsoldat«!

Henrik Pontoppidan.

Forfatteren til »Lykke-Peer« og andre vidtbekendte Værker tror, som det vil huskes, at Danmarks Helse sidder i en Kanonmunding. Ak, Hr. Forfatter, »Den tapre Landsoldat« er død — *Melodien* derimod vil velleve endnu i hundred Aar!

I det næste Nummer af »Ravnen« vil Læserne finde Besvarelser fra: **Folketingsmand Th. Stauning, Forretningsfører for Smede- og Maskinarbejderforbundet J. A. Hansen, Skuespiller Stribolt, Kapelmester Hans Ishøj, Koncertmester Marius Hansen, Balletmester Hans Beck, Redaktør Gerh. Nielsen, Aalborg, Forfatteren Johannes Dam, forhv. Luftskipper Johansen og Cyklerytteren Thorvald Ellegaard.**

Hansen og Søslangen.

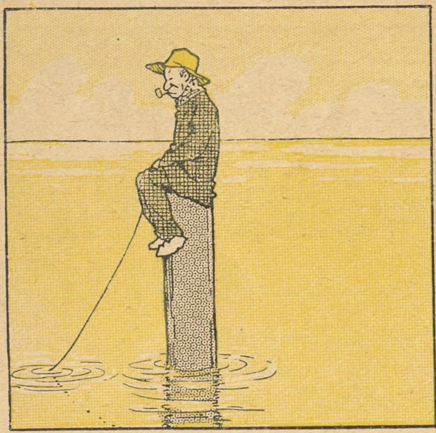

1. Hansen har igen haft en væmmelig Drøm. Han drømte, at han sad og fiskede.

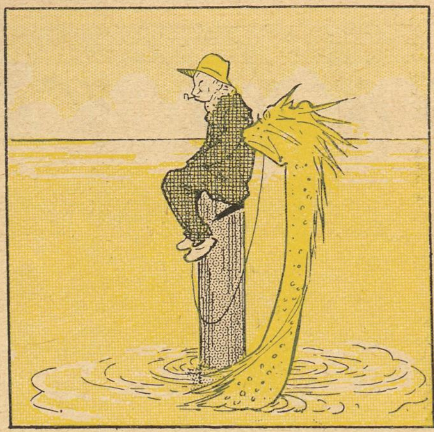

2. Uden at han aner det, har en Søslange »bidt paa«.

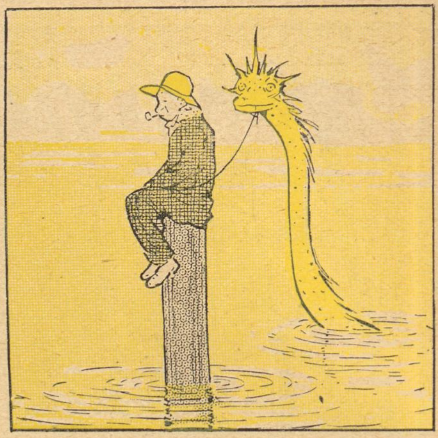

3. Fornærmet, som den er, beslutter den at hævne sig.

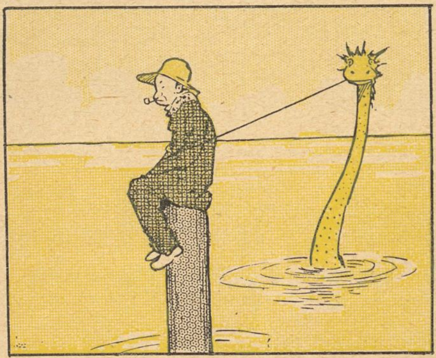

4. Og i det Øjemed snurrer den Snoren omkring Hansen,

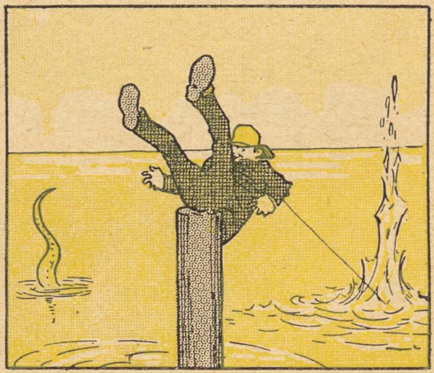

5. som pludselig bliver revet ned fra sin Pæl.

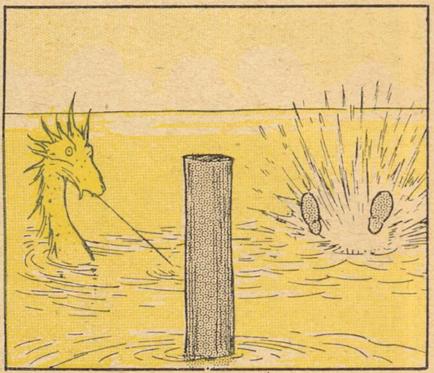

6. — Jeg skal lære Dig at fiske Søslanger, mumler Uhyret.

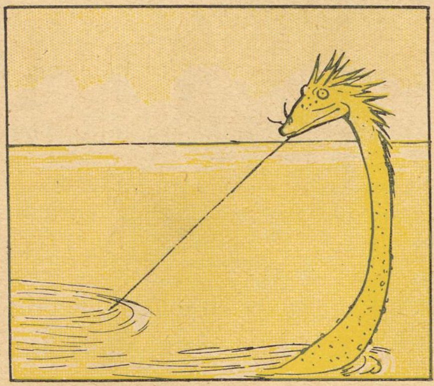

7. — Ned med ham, og saa skal han faa sig en »Flyvetur«.

8. og det skal blive af den Slags, der har vasket sig!

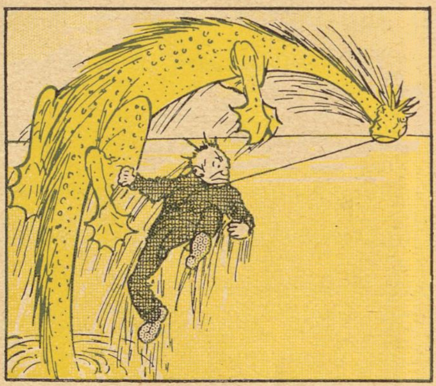

9. Hansen ser sig fortvivlet omkring og ved hverken ud eller ind.

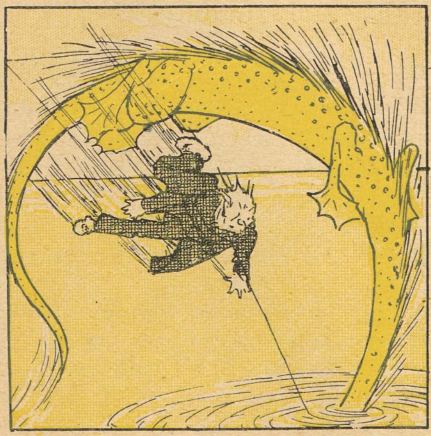

10 — Det er dog den værste Rutchebane, jeg har været oppe i, tænker han.

11. — Og saa røg han sammen med Søslangen tilbunds som en Brosten!

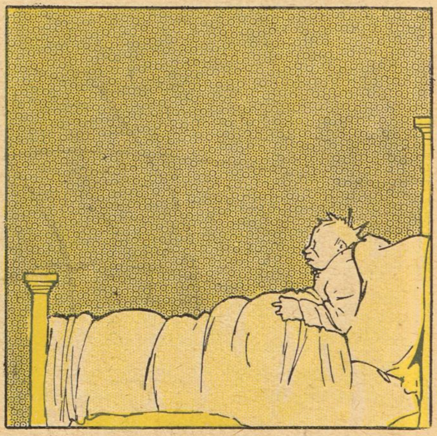

12. — Godmorgen, Hansen! Vel hjemkommen fra »Baderejsen«!

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

MORDET I LA JONCHERE

Kriminalroman.

(Illustreret af Chr. Bogø.)

»Det er sandt,« mumlede Tabaret, »det er sandt, derpaa havde jeg ikke tænkt.«

I dette Øjeblik blev Døren aabnet, og den gamle Commarin selv, stiv og kold, viste sig paa Tærskelen.

Commarin slog ud med Haanden, hvorefter de to Tjenere, som havde fulgt ham, fjernede sig.

10. KAPITEL.

Undersøgelsesdommeren kastede et Blik paa den gamle Mand og var straks klar over, at med ham var det forbi. Han gav Skriveren og den lille Tabaret et Vink om at fjerne sig. Den sidste gik meget nødigt.

Commarin syntes hverken at bemærke deres Nærværelse eller deres Gaaen. Daburon skød en Stol hen til ham. »Jeg er meget træt,« mumlede han, idet han satte sig.

Daburon havde taget Plads ved sit Skrivebord »Jeg maa bede Dem om nogle Oplysninger, Herr Commarin,« begyndte han. »De er vel ikke upasselig?«

»Tak, det gaar bedre. Det gaar bedre. Det var for haardt et Slag. Mine Folk ansaa mig for at være død. Men min kraftige Konstruktion sejrede; det er vel Meningen, at jeg skal tømme Ydmygelsens Kalk til Bunden.«

Et Anfald af Aandenød overfaldt ham.

Dommeren stod tavs, ventende paa, at han var istand til at tale. Endelig sagde han:

»Jeg kunde have sagt mig selv, at der maatte opstaa en Ulykke. Alt kommer for Dagen før eller senere. Og nu staar altsaa min Søn anklaget for Mord. Men *jeg* fortjener Straf, for jeg har forberedt, hvad han forbrød.«

Daburon fandt Commarins Handling ganske utilgivelig, og han havde foresat sig at sige den stolte Aristokrat sin uforbeholdne Mening. Men den Gamles Anger og Fortvivlelse afvæbnede ham.

Endnu inden han kunde faa et Ord fremført, fortsatte Commarin i en Ophidselse, der stod i sælsom Kontrast til hans ubevægelige Holdning:

»Skriv, Herr Dommer, skriv min Tilstaaelse ned, uden at skaane mig paa noget Punkt. Hvad har jeg at miste? Alt er jo tabt, naar Æren er tabt; skriv, jeg ønsker, at Verden erfarer, at jeg har Hovedskylden.«

Han tav et Øjeblik, som for at samle sig. Saa vedblev han i en fastere, om end stadig bevæget Tone:

»Jeg var i den Alder, som min Søn nu er i, da mine Forældre, trods alle mine Modforestillinger, tvang mig til at ægte en ung Pige af fornem Familie. Jeg gjorde hende ulykkelig; jeg kunde ikke elske hende. Jeg elskede en anden. Denne anden var smuk, aandrig, temparamentsfuld. Hun hed Valerie Gerdy. Alt er dødt i mig, men dette Navn kan endnu bevæge mig. Jeg kunde heller ikke beslutte mig til at bryde med hende efter Brylluppet, og jeg maa tilstaa, at det hovedsagelig var min Skyld, at Forholdet vedvarede; hun vilde hellere miste mig end dele mig med en anden. Dengang elskede hun mig. Derfor gav hun tilsidst efter for mine Bønner. Forholdet fortsattes altsaa, og paa samme Tid følte min Hustru og min Elskede, at de skulde være Mødre. Dette Sammentræf bragte mig paa den ulyksalige Ide at ombytte Børnene. Men Valerie afviste til min Forundring Forslaget med Afsky. Moderfølelsen var allerede vakt. Hun vilde ikke skille sig fra sit Barn. Jeg har gemt de Breve, hun dengang skrev til mig; inat læste jeg dem alle paany. Jeg forstaar ikke min Daarskab, begriber ikke, hvordan jeg kunde modstaa hendes Bøn. Hun havde vel en Forudanelse om den Ulykke, som nu er brudt ind over mig. Jeg rejste til Paris. Jeg vidste, at hun vilde give efter, naar jeg blot truede med, aldrig at vilde gense hende.

En Tjener, paa hvem jeg kunde forlade mig, og Claudine Lerouge fik den Opgave, at foretage Ombytningen. Den unge Mand, som De idag har arresteret, er altsaa min Elskerindes Søn.«

En saa klar og fyldestgørende Erklæring havde Daburon ikke ventet. Han glædede sig derover paa den unge Advokats Vegne.

»De erkender altsaa, Herr Commarin, at Herr Noel er Deres legetime Søn? At han alene har Ret til at bære Deres Navn?«

»Ja. Dengang glædede jeg mig over Resultatet, som over en vunden Sejr. Jeg var beruset af den Tanke, at have min Elskedes Barn hos mig. Den anden vilde jeg ikke se, jeg næsten hadede ham. Valerie, der er meget godhjertet, gjorde mig Bebrejdelser derfor. Min Hustru elskede det Barn, som hun ansaa for sit eget, over al Maade. Hun vilde bestandig have ham om sig. De kan ikke tænke Dem, hvor pinligt det var mig, at se hende overøse min Tilbedtes Barn med Kærtegn. Jeg søgte saa vidt muligt, at holde ham borte fra hende; hun kendte jo ikke Sandheden; hun troede, at jeg vilde berøve hende Barnets Kærlighed og med denne Tanke døde hun. Jeg maa indrømme, at hun døde som en Heltinde, uden Klage eller Knurren.«

Daburon havde gerne udbedt sig nogle Oplysninger, af Commarin, men han vovede ikke at afbryde.

»Jeg har ikke grædt mange Taarer over hende,« fortsatte den gamle Herre. »Men jeg fik min Straf. En skøn Dag, meddelte en velvillig Sjæl mig, at Valerie i lang Tid havde bedraget mig. Jeg vilde ikke tro det. Dog ansaa jeg det for min Pligt, at anstille Undersøgelser, og jeg fik da ogsaa Beviserne i Hænde for hendes Utroskab. Hendes ny Elsker var en Kavalleriofficer. Sædvanligvis besøgte han hende ved Midnatstid, men det hændte ogsaa, at han blev hele Natten hos hende. Saa forsvandt han tidligt om Morgenen. Han laa i Garnison langt borte fra Paris og tog ofte Orlov for at besøge hende. En Aften meddelte min Oppasser mig, at han igen var hos hende. Jeg skyndte mig straks derhen. Hun modtog mig glad som sædvanlig og faldt mig om Halsen. Jeg troede, man havde narret mig og var ved at angre min Vildfarelse, da jeg saa et Par Glacéhandsker ligge paa Klaveret. Jeg ønskede ingen Scener; jeg frygtede for, at min Heftighed kunde føre mig for vidt; jeg gik derfor min Vej, uden at sige et Ord. Siden har jeg ikke set hende. Hun skrev til mig, men jeg sendte hende Brevene uaabnede tilbage. Hun forsøgte, at trænge ind i min Bolig, at tale til mig paa Gaden, men jeg afviste hende stadig. Hvad jeg led, lader sig ikke beskrive. Jeg hang ved denne Kvinde med hele min Sjæl. Jeg fandt ingen Erstatning nogetsteds og har aldrig forvundet Tabet af hende.

Det er dog ikke alt. Nu begyndte jeg ogsaa at tvivle om, jeg var Alberts Far. Senere beroligede jeg mig. Dog — saa lydig og god en Søn Albert end var: der var altid en Skranke imellem os. Undertiden tænkte jeg paa, at gaa til Retten og bekende alt. Men jeg frygtede for mit ansete Navn.

Den gamle Mands Stemme svigtede. Taarerne løb ham ned ad Kinderne.

Døren gik op og den lange Skriver stak Hovedet ind.

Daburon befalede ham at tage Plads og vendte sig derefter til Commarin: »De har begaaet en stor Synd«, sagde han, »nu maa De tage Følgerne. Først og fremmest er det Deres Pligt at gøre saa meget som muligt godt igen.«

»Det er ogsaa min Hensigt.«

»Forstaar De mig rigtig?«

»Fuldkommen.«

»Det vil maaske være Dem en Trøst, naar jeg siger Dem, at Noel Gerdy i alle Henseender er den høje Stilling værdig, som De vil give ham. Intet Medlem af Deres Familie har altsaa gjort sig skyldig i en Forbrydelse. Den idag arresterede er jo ingen Commarin.«

»Saaledes er det,« svarede Commarin noget livligere. »En Commarin havde ikke overlevet denne Time. Blod afvasker enhver Skam.«

Disse Ord gjorde Dommeren eftertænksom.

»De er altsaa ligeledes overtydet om den unge Mands Skyld?«

Commarin saa forundret paa Dommeren.

»Jeg kom til Paris i Aftes. Hvad der er forefaldet i Mellemtiden, ved jeg intet om. Kun antager jeg, at man ikke kan fare saadan frem, som man har gjort, uden Grund. Naar De har arresteret min Søn, maa De vel ikke alene have haft Mistanke, men ogsaa positive Beviser.

Daburon bed sig i Læben. Han havde forløbet sig. Hvor let kunde han ikke vække Commarins Mistanke. Blev han opmærksom paa Faren, kunde man ikke længere stole paa ham. Og nu dukkede ogsaa et andet Spørgsmaal op: Indtil hvilket Punkt var Commarin fremmed for Forbrydelsen i La Jouchere? Og paa hvilken Side laa hans Interesser? Han spurgte:

»Naar opdagede De, at Deres Hemmelighed var røbet?«

»Igaar Aftes. Albert selv udtalte sig om mine Forhold, og det paa en Maade jeg slet ikke kan forklare mig. Hvis han ikke —«. Han holdt inde og sagde saa stille:

»Albert vilde være en Helt, hvis han ikke er skyldig.«

»Har De nogensomhelst Grund til at tro paa hans Uskyld?«

Commarin rettede sig pludselig op.

Jeg vil give Retten alle mulige Oplysninger om mine Forhold, saadan som det er min Pligt. Iøvrigt ved jeg intet. — Jeg skal ganske simpelt sige Dem, hvordan det gik til,« fortsatte Commarin. »Altsaa igaar Aftes omtalte Albert de ulyksalige Breve og fralokkede mig paa en snedig Maade en Indrømmelse. Han erklærede saa, at vilde vige Pladsen. Jeg forsøgte paa at faa ham fra det, men forgæves. Han udtalte yderligere, at hans Forlovede billigede hans Beslutning. Hun er en d'Arlange, som De maaske ved.«

Ved at høre dette Navn sprang Dommeren op fra sin Plads. Derefter greb han et Aktstykke og holdt det op for Øjnene.

Han følte sig med ét usikker. Han frygtede sin gamle Svaghed. Hvorfor havde han overtaget Undersøgelsen? Formaaede han virkelig at bevare sin Passivitet?

Allerhelst havde han udsat Forhøret. Men det var kun at forlænge Pinen. Han fortsatte altsaa.

»Den Beslutning, som den unge Mand her tog, tyder i hvert Fald paa et ædelt Sindelag. Talte han intet om Enken Lerouge?«

»Jo, jovist, han talte om hende,« svarede Commarin, som havde han hidtil forglemt denne Omstændighed.

»Saa udtalte han formodentlig ogsaa, at alene denne Kvindes Vidnesbyrd var tilstrækkelig til at bevise Noels Rettigheder?«

»Ganske rigtig, det sagde han, og hovedsagelig paa det grundede han sin Modstand.«

»De maa saa nøjagtigt som muligt fortælle mig, hvad der hændte mellem Dem og den unge Mand.«

Commarin adlød. Hans Ophidselse havde lagt sig. Han kunde atter tænke klart.

Jo livligere og omstændeligere Commarin gengav Samtalen, jo fastere blev Daburons Overbevisning om Alberts Skyld.

Hvad der imidlertid mest havde glædet Commarin hos Albert, det oprørte Dommeren.

»For en snedig Komedie!« tænkte han. »Han er jo et Forbrydergeni! Der maa et Mirakel til for at faa Bugt med ham. Som han har forudset og forberedt alt. Hvor brillant udtænkt er Optrinet med Faderen! Et Mesterværk! Hver enkelt Omstændighed er nøje afvejet! Saagar Mødet med hans Elskede er medregnet! Intet mangler. Mon han nu ogsaa virkelig har givet Claire Underretning? Sandsynligvis. Stakkels Pige! Hvilken Ulykke, at elske en saadan Mand! Hans Plan var meget simpel. Han vilde vinde Tid. For senere at lade sig overtale af Faderen og saa maaske blive ekstra belønnet for sin Eftergivenhed.«

Da Commarin sluttede, sagde Dommeren:

»Jeg takker Dem, Hr. Commarin. Endnu kan jeg intet bestemt sige Dem. Dog synes det mig sandsynligt, at den unge Mand har optraadt overfor Dem som en fuldendt Skuespiller.«

Advokat Gerdys Indtræden afbrød Forhøret. Han bar en sort Lædermappe under Armen.

Noel bukkede for Commarin. Denne rejste sig op og trak sig som af Diskretionshensyn tilbage i en Krog af Værelset.

»I denne Mappe,« sagde Noel halvhøjt til Dommeren, »finder De alle Breve. Undskyld mig, jeg maa desværre gaa med det samme; Fru Gerdys Tilstand er meget betænkelig.«

(Fortsættes.)

Et Anfald af Aandenød overfaldt ham.

Skuepladsens Løver. XIII.

Johannes Ring. Tegning af HP. HANSEN.

Han dyrker vel ikke det store Sving,
Og hader af Hjærtet alt tomt Kling-Kling.
Paa Scenens Himmel en mærkbar Ting
— Om just ej Saturn, saa dog dens *Ring*.

Vintermoder for Herrer.

(Sæson 1913.)

Herrekorsettet.

Hver Mand skal ha' Korset paa,
I Handlen blir det født,
Naar først man bliver vant, saa vil
Det gaa, som det var »snørt«.
For gøre god Figur
Er en Nødvendighed,
Selv om Korsettet blir
En »trykkende« Omstændighed.

Herrekyse.

Hver Mand skal bære Kyse
Og gaa omkring til Nar,
Selv om han »kyser« Livet af
De Mænd, som ingen har.
Den bliver klædelig
Og vække vil Halløj —
For Pigerne vil tro, at den
Er syet af »Kyse«tøj!

Gennembrudte Strømper.

Med gennembrudte Strømper
Skal Herrerne gaa ud;
Det bliver, hvad man kalder for
»Det store Gennembrud«.
Selv om han »sokker« ve'et,
Saa skal han trække i
De Strømper, som i Hælen bær
Hans Kones Fotografi.

Hægtes i Ryggen.

Og han skal gaa paa Strøget,
Til Grin for Slægterne.
For første Gang vil Manden komme
Svært til »Hægterne«,
Han bli'r lidt »Ryggesløs«,
Men det er dog en Svir,
Naar han skal høre paa,
Hvad hanses »Hægtehalvdel« si'er!

Skindboa og Muffe.

Til »Muften« skal han komme,
Det søde lille Lam,
Og det var virkelig Synd,
Hvis »Skindet sku' bedrage ham«.
Saa skal han gaa med »Ræv«,
Til Fryd for sine Børn —
De Børn, der ofte saa ham gaa
paa Strøget med en »Bjørn«!

Robert Bly.

EUROPAS SMILEBAAND

Indvielsen af Fredspaladset i Haag er efter Forlydende bleven udsat, da Bygningen ikke kunde — bare sig for Grin! (»Søndags-Nisse«.)

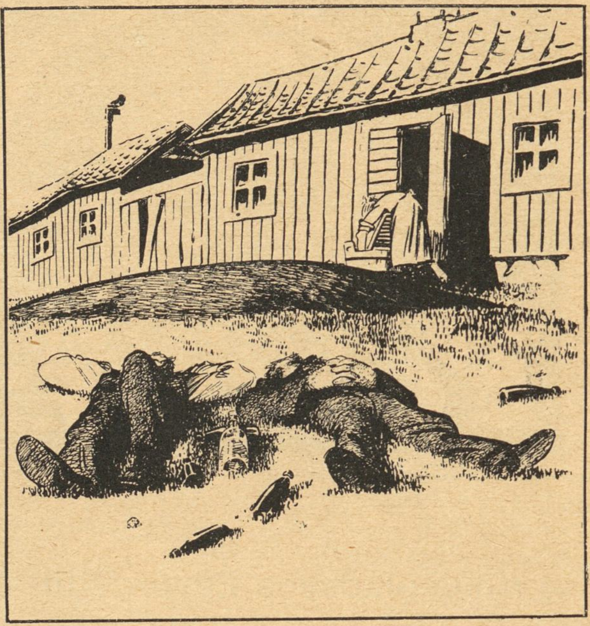

— Mycket dukti månniska te arbeta, din Gumma! (Kone.)
— Jaa, ja skulle önska je hadde ett par till åf samma sort. (»Strix«.)

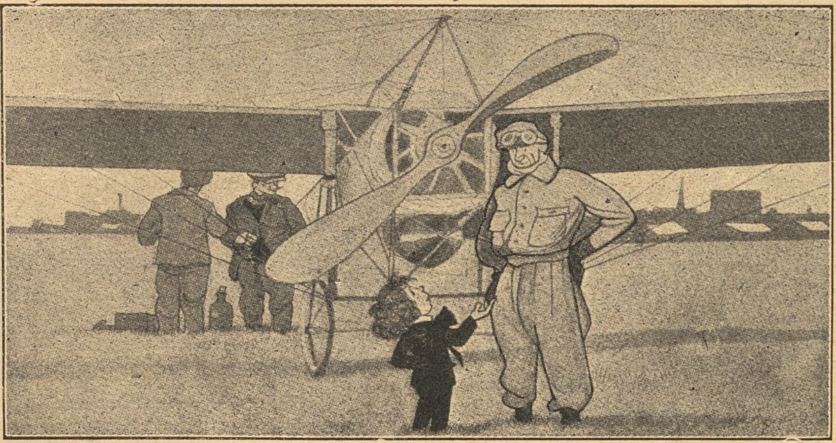

Vidunderbarnet.

Flyveren: Hvorfor vil Du ikke med op?

Vidunderbarnet: Næ, det er for resikabelt. Om *De* slaar Dem ihjæl, betyder intet, men jeg har en stor Familie at forsørge!

(»Lustige Blätter«.)

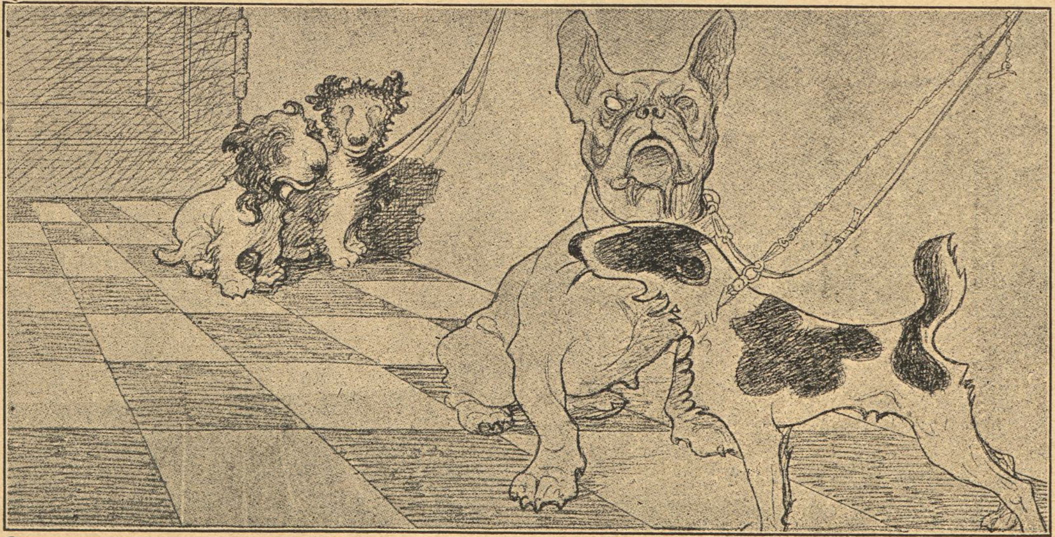

Ved Varehuset

Den fine Hund: De to Fyre derhenne skulde egentlig anbringes ved Indgangen for Personalet. (»Simplicissimus«.)

Rød Indmad

Hjemsendelsen.

Da vi marcherede ud,
Sikket Syn — store Gud!
Vores Oberst han knejste paa Hesten!
Men da et Kvarter var gaaet,
Gren jeg ikke mer a' no'et,
Jeg har Ligtorn — saa kan I vel Resten.

Vort Kvarter var ej Sjov,
No'en laa i Halm og sov,
Andre ude paa Jord, paa den bare.
Jeg holdt Vagt den hele Nat —
Der blev skudt en gammel Kat,
Saadan frelste vi Danmark fra Fare.

Næste Dag hjem vi gik
Under lystig Musik
(Nogle kørte i Bil og i Busser) —
Med mit Krus og halvtreds
Var jeg tem'lig tilfreds —
Det var lige til to store Sjusser.

Saadan endte det Spil —
Men hvad Gavn det var til,
Ja, derpaa vil jeg ej spekulere. —
Eet er sikkert og vist:
Jeg *har væ't* Mobilist,
Og det bliver jeg s'gu aldrig mere!

Et Par af Badehotellerne ved *Mølle* og *Kullen* averterede forleden efter Malere, der kunde dekorere paa egen Haand. Personlig Henvendelse snarest. Tre Malere besluttede at søge Arbejdet. Den ene gav sig til at lave Planer og Udkast hjemme, den anden foretog omhyggelige Studier paa vore Musæer, men den tredie besteg sin Cykle og kørte lige op til Hotellerne, hvor han fik Arbejdet.

— Moralen er: Den, der kommer først til *Mølle*, faar først *malet!*

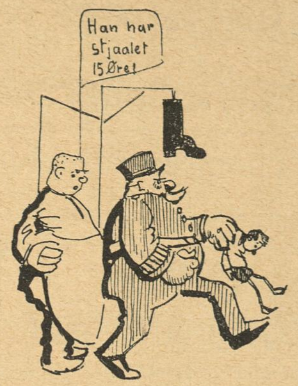

Betjenten: Hva! — har Knægten stjaalet 15 Øre! Sikken en Bankrøver! Men ham skal vi nok faa til at tilstaa, saasnart jeg har været henne hos Smeden og faaet gjort et Par Haandjern — for vi har dem ikke saa smaa paa Lager!

Jeg har en Tante
paa Dosseringen
Hun fik Tvillinger af Skræk
for Alarmeringen!

Nu aabner Fejlberg Drachmanns *Kro*,
hvor mit *Hjerte* sig ret kan glæde,
og saa længe min *Lever* og *Lunge* er go'
skal ved Bordet med Druernes Væde
jeg lystelig drikke og sjunge —
Kro — Hjerte — Lever — Lunge!

Østerssæsonen er nu begyndt,
Glæden er stor i Hallerne.
Den dovne Dreng faar ingenting,
Han har bare Brug for »Skallerne«.

Frihavnsdirektørerne de gaar af,
og det er skam ingen »Toldspøg«.
Direktør bliver »*Bergsøe*«, — tænk
Bergsøe's Roman
ender saa her i en »*Told-støj*«.

— Det er en nydelig »Strimmel«, den med »Copenhagen Film Compagni«, der gaar hen og gi'r op, netop som *Kassen* er fuld.

— Ja, det vil sige af Narrestreger.

Sally Jansen kontra Søren Krum.

Kære Ravn!

Jeg ser til min Overraskelse, at *Søren Krum* rykker frem mod mig i det forrige Numer af »Ravnen« og beskylder mig for at have alarmeret ham falsk ud i Kastellet. Det er ikke andet end simpel Hævn fra Søren og hans Kones Side, idet navnlig den sidstnævnte er gal over, at *min* Kone har en finere Hat paa end Fru Søren Krum.

Her ser Du, kære »Ravn«, et Billede af Søren, da han ansøgte om sin nuværende Kones Haand.

Læg rigtig Mærke til, hvor lille Fru Sørens Haand er; den forsvinder helt i Sørens behaarede Lab!

Men her skal Du se et andet Billede, som jeg har lavet.

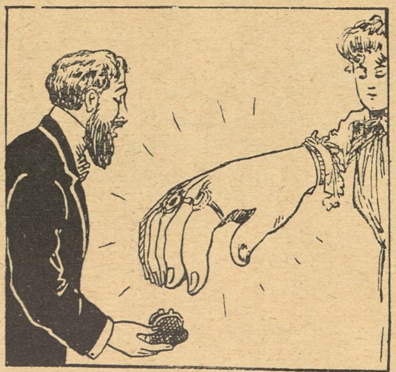

Det forestiller Fru *Søren Krums Haand tre Maaneder efter at de er blevne gifte!*

Kan Du stikke *den*, lille Søren?

Ærbødigst
Sally Jansen.

Hr. Schmidt.

En Riddersmand mødte en Pige og sa':
Vil Du lege lidt med Hr. *Schmidt?*
For saa skal vi ha' det saa sødt og saa fedt,
Som vi plejer, dér hvor jeg kommer fra.

Og Pigen troede hans ærlige Navn,
Der er skattet saa bredt og saa vidt.
Saa kom der en Dreng. Da sagde Hr. *Schmidt*:
Den ta'r Magistraten i København.

Men *den* synes Pigen ej overvættes Om. Nej, stop nu lidt, Hr. *Schmidt*,
Nu har jeg gaaet og ledt og ledt —
Maa jeg spørge: Skal vort Forhold
(fortsættes).

Haveby ved Emdrup.
Et Areal ved Emdrupvej sælges i Parceller paa **1400 à 1500 Kv. Alen. Billig Pris og lille Udbetaling** (1/10). **Villabebyggelse.** Ingen Udgifter til Vejanlæg. Grundene paavises af Jordbruger **Røptke**, Villa »Kirstine« ved Krematoriet, Tlf. Søborg 132.
Nærmere ved **Overretssagfører Axel Guthmann, Vestervoldgade 96.**

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2 MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

M. Thomsens Bogbinderi,
Aarhus, anbefales.
Telefon 2065.

Peter Sørensen
Nørrevoldgade 22
Eneste Specialfabrik for Pengeskabe i Danmark.
Hvert Skab bukket af en Staalplade.
TELF. BYEN 2536 x TELF. C. 223

LIND-HANSEN
ILLUSTRATIONS-ANSTALT
KØBMAGERGADE 67-69 : TELEFON BYEN 566 v.
CLICHEER · KATALOGER REKLAMER · TEGNINGER
ILLUSTRATIONER AF ENHVER ART.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Forlov- elsesringe 14 & 18 Karat.
Th. Halgreens
Specialforretning.
Gothersgade 34, ligefor Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

en gros. Hoved-Depotet
„Français“.
16, Lille Kongensgade 16.
Gummi-, Hygiejne-Lager.
Garanteret 1. Kl. Varer.
en detail. Forlang Prøver og Prisliste.
Modersprøjten anbef.

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

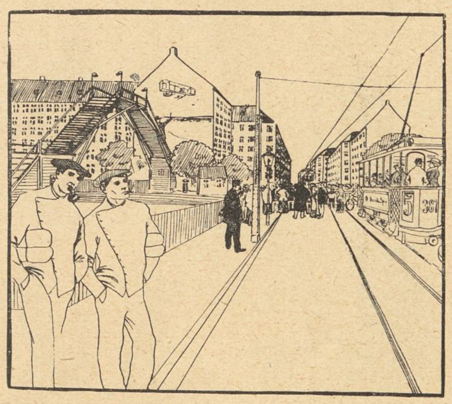

Første Smed: De var Satans til Tid, de Bomme er om at komme op.
Anden Smed: Ja, de skulde tage og smøre den med lidt — *Bom*-olie.

Værsgod, Hr. *Sørensen!* Her ser De Resultatet af Deres Flid. Ønsker *De selv* lidt Smørelse, saa kig op paa Redaktionen.

Vi har modtaget en Mængde »Mobiliserings-Vittigheder«, af hvilke vi dog har hjemsendt de fleste. Her er et Par, der er bleven »inde«:

A.: Ved Du hvorfor man lavede hele denne Mobiliserings-Halløj?
B.: Næ.
A.: Jo, Militærmyndighederne kunde ikke finde *to* Mand, og saa kaldte de hele Hæren sammen for at hitte dem!
Jens.

A.: Ved Du hvad Resultatet blev af den store Alarmering?
B.: Nej, da.
A.: At Kvinderne for Fremtiden vil komme ind ved Artilleriet. Det er billigere, da de Indkaldte selv medbringer Batterierne! *Oda.*

Kære *Oda!* Vi rødmer lidt paa Deres Vegne!

»Han slugte hende med Øjnene.«
Ærbødigst
En Abonnine.

Tak, kære *Abonnine,* for Tegningen. Det er vel ikke *Dem,* Manden sluger med Øjnene? Hvis saa er, faar vi vel ikke flere Tegninger af den Slags, og det er vi ked af!

— Men hvad forestiller dog Deres Maleri?
— Mørke, Hr. Kunsthandler!

Axel O. De sender os hosstaaende Kunstværk og forespørger om De kan hente Honorar for det. Det lader til at se meget sort ud for Dem, saa kom bare.

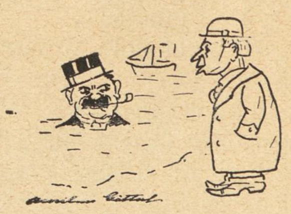

— Men hvad Pokker laver De dog dernede i Vandet fuld paaklædt?
— Aa, jeg er blot ude at prøve om min nye Regnfrakke er vandtæt.

Amilius G. Her er endnu en Prøve paa Deres sjældne Tegnekunst, men vi tør ikke love at optage hele Prøvelageret.

En Bisse har stjaalet en Spejderuniform og »laver den« nu saaledes —: Go'e Herre, giv en Skærv til en afskediget Spejdergeneral!

Bertelsen, Aalborg. Denne lader vi passere, men Resten er gaaet til den store Brigade, hvor Deres General strængt taget ogsaa hører hjemme!

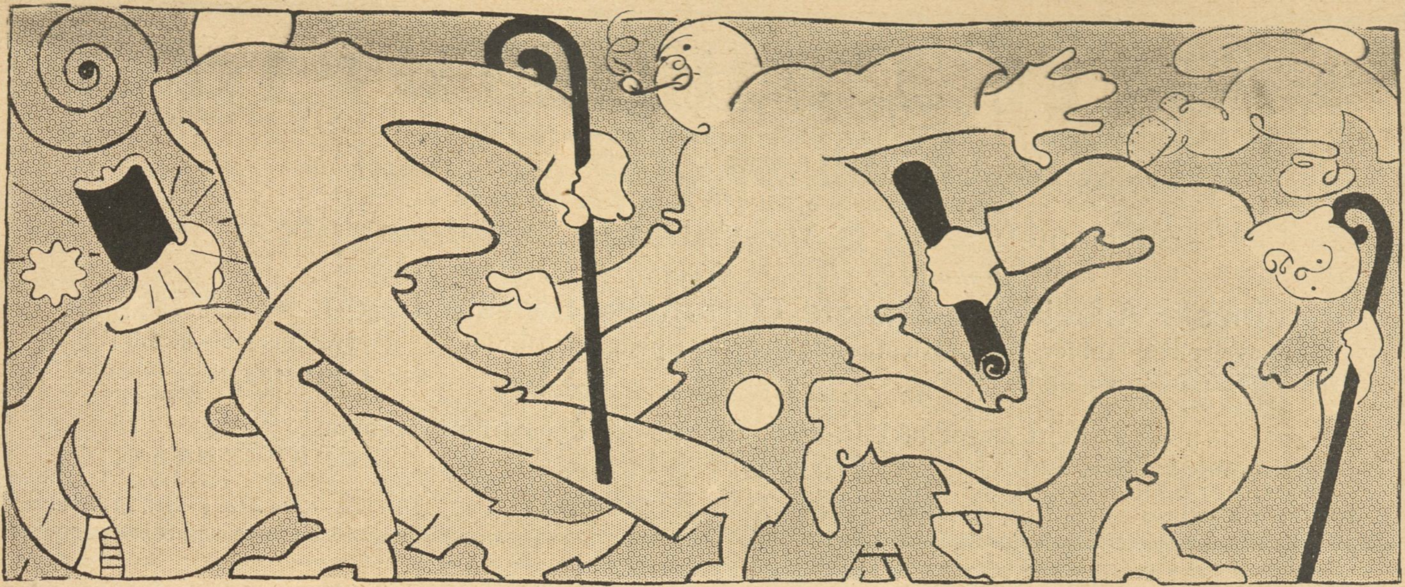

›Hastværk er Lastværk‹. Symbolistisk Frise af Helgo Jørgensen.

— Men Gud, hvorfor falder Deres lille Dreng hele Tiden paa Hovedet ned?

— Aa, det er den Tandlæge, der har sat for store Plomber i hans Tænder!

Unge Petersen kommer ud fra en Gadedør og staar paa Fortouget og kysser paa Fingeren op til en af de øverste Etager. En af hans Bekendte kommer til i det samme og siger:

— Naa, boer de Kæreste her?

Petersen —: Næ, men det er jo ikke nødvendigt at Folk skal vide, at jeg kommer fra *Laanekontoret!*

Fruen: Jeg hører, at der er en Herre i Køkkenet, Frederikke. Men jeg vil intet Kæresteri ha'!

Pigen: Aark Frue, det er en Kunstner, der er i Færd med at male mit Portræt!

— Hør dog, hvor Søen larmer!

Ægtemanden (genert og angst): Hm — min Kone er lige gaaet ned til Stranden —!

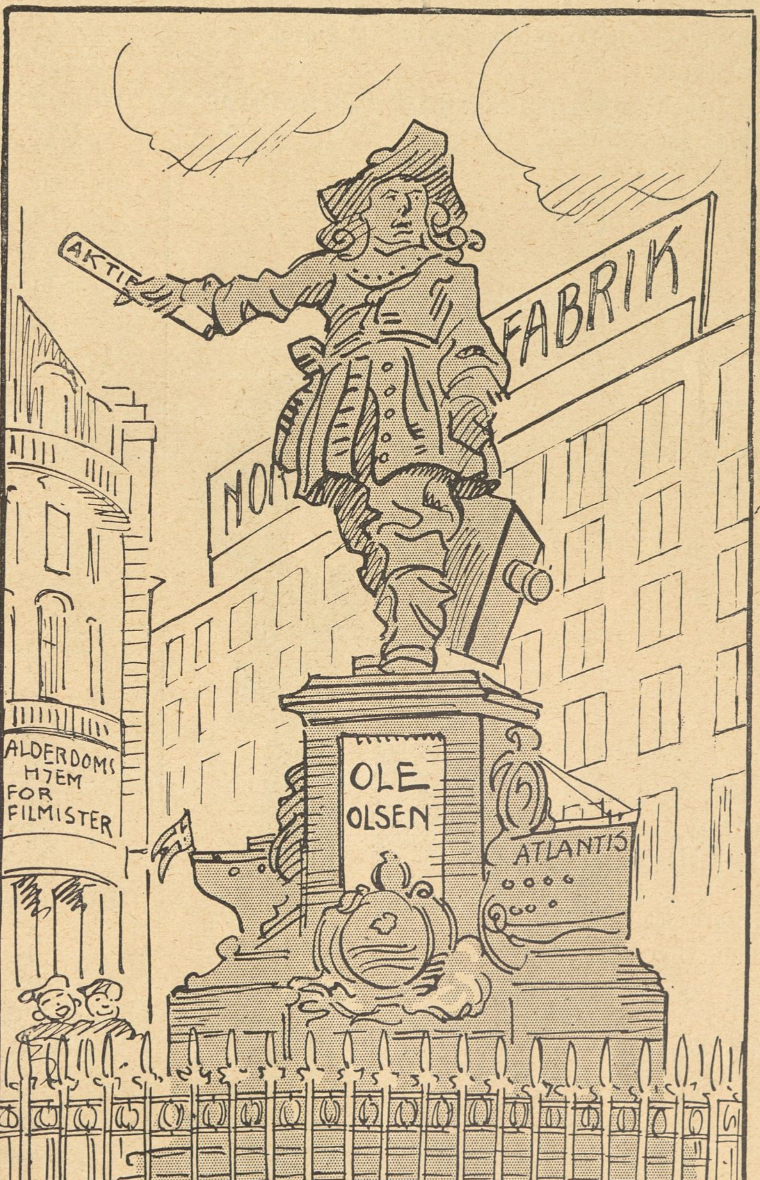

Tegning af Chr. Hoff.

Det er utroligt, hvad Folk finder paa nu om Stunder. Man har Vogne uden Heste, Krudt uden Røg, Telegraf uden Traad —

— Ja, nu mangler der bare en Ting!

— Og det er?

— Medgift *uden Koner!*

Skuespilleren (til Kellneren) —: De var i Gaar Aftes i Teatret, Jean, hvorledes tog jeg mig ud som Kellner?

Kellneren —: Briliant! De havde virkelig ikke haft nødig at blive Skuespiller!

Truffet!

Lærerinden: Kan lille Klara anføre mig et Eksempel paa Verdens Forfængelighed?

Klara: Strudsfjeren i Frøkenens Hat!!

Ole Olsens Statue.

Om hundred Aar
Niels Juuel pilles væk,
Og der rejses
en hel anden Statue,
Hvem er vel som Ole
foretagsom og kæk?
Imod ham var
Niels Juuel kun en Nathue!

Gift Dem aldrig

før De har besøgt mine 4 Møbelmagasiner

Adelgade 80, 86 og 87 (lige or Sølvgade)

samt Østerbro Afdel.: Sct. Jakobsplads 6.

Specialitet: **2 og 3 Værelsers Møblementer.**

Danmarks største Afbetalingsforretninger.

Fineste Arbejde — Største Garanti — Største Lager — her paa Pladsen af

Soveværelses-Møbler · Dagligstue-Møbler · Spisestue-Møbler · Herreværelses-Møbler.

Uden Udbetaling til Folk i faste Stillinger. **10 Aars Garanti.** Paa Afbetaling beregnes kun almindelig Bankrente.

Stort Lager af Chr. VIII, Empire- & Chesterfield Møbler.

Alt forarbejdes paa egne Værksteder og kun damptørret Materiale benyttes.

Paa alt gives 10 pCt. pr. Kontant.

CHR. JENSEN, Snedkermester. Tlf. 8862 - Øbro 2120 y - Helrup 831 x.

Grosserer Mortensen er — mod al Forventning — bleven Afholdsmand, og da han første Gang giver Møde i Logen, træffer han en Bekendt, der siger til ham —:

Naar De nu er bleven Afholdsmand, vil De maaske ogsaa melde Dem ind i en Vegetarianerklub?

Mortensen —: Næ, min bedste Herre, *spise* det vil jeg dog ikke gøre i *Smug!*

— Kan man brænde Fingrene paa et Ispalads?

— Ja, hvis man er Aktionær, og Paladset gaar i Stykker!

Tidens Tegn.

Bogholderen kommer løbende ind i Chefens Privatkontor og raaber:

— Hr. Meyer, Kassereren —!

Meyer springer skrækslagen op og skriger: Ha, den Skurk! Altsaa havde mire Anelser Ret! Hurtig kald paa Politiet! Telefoner, nej telegrafer til alle Banegaarde og Dampskibe, og sørg for, at hele Opdagerkorpset bliver alarmeret! Nu endelig hurtigt! Aa, Gud! Aa, Gud!

— Maa jeg tale ud, sagde nu Bogholderen — Kassereren spørger, om Hr. Meyer kan veksle en Femhundredkroneseddel?!!

Jacob Isac skulde indkassere 500 Kroner paa en Veksel, som ellers skulde protesteres. Da Isac kom til den Skyldige, raabte denne —:

Herut med Dig! Ud fra min Kristen-Dør! Jeg vil ikke ha' med en Jøde at gøre!

— Ak saa, svarede Isac, saa kommer jeg igen i Morgen *som Protestant!*

— Hvad kan man sige om en Mand, der skærer en Hængt ned?

— Man kan sige, at han er Strikke-Bryder!

Sangforenings-Dirigenter V.

Tegning af A. Koch.

Poul Hellmuth.

Leder for »Ydun« og Regensens Sangkor.

Løjerlige Fisk.

Herren (ved et Akvarium med Rovfisk): Ser Du disse store Makreller og Sværdfisk, de æder de smaa Sild i en Mundfuld.

Damen: O, Gudskelov, at *vi* lever i retsordnet Samfund!

En Mand løber i en mørk Port paa en Vogn.

— Gid den Vogn stod i Helvede, raaber Manden.

En Stemme svarer:

— Saa løber De nok paa den en Gang til!

Prokurist Jantsen i Firmaet Ludvigsen og Peterhoff skal giftes efter et Par Aars Forlovelsestid, og nu er han i Færd med at skrive et Brev til sin Forlovede.

Han slutter Brevet saaledes:

„Iøvrigt med Hensyn til mine Følelser for Dig, saa henviser jeg til mit Brev af 22 dennes, tredie Side, nederst."

Rigsdagsmandens Kone.

— Deres Hr. Gemal taler højt i Søvne?

— Ja! —

— Det maa da være ret forstyrrende!

— Aa, ikke noget videre; jeg fratager ham altid Ordet eller ogsaa kalder jeg ham til Orden, saa tier han gærne stille!

Inspireret.

— Deres Mand ser man aldrig noget til, Fru Jespersen, hvad for noget smukt skriver han nu paa?

— Jo, ser De, han har for 14 Dage siden været paa en Søndagsudflugt, hvor han fik vaade Fødder — og nu laver han et Heltedigt *over Syndfloden!*

Lille Peter beder sin Aftenbøn: — Kære, lille Vorherre, giv godt Vejr i Morgen, Peter Severin Hansen, Halvrimmen pr. Aabybro.

Kong Salomon og Jørgen Hattemager.

1. Naar Kongen falder i Vandet. 2. Naar Arbejdsmand Andersen falder i Vandet.

Tegning af R. Storm-Petersen.

C. B. Møller & Co.s Cigaretter

Hævet over enhver Konkurrence:
Rose No. 101.......15 Stk. 10 Øre
Zouav a la Algier 15 , 10 ,
Monaco med Kork 10 , 10 ,
etc.

Manden, der stjal fra sig selv.

Fuldmægtig Sigurd Hell indtog en betroet og vellønnet Stilling i Firmaet Petersen & Hansen. Men Sigurd Hell var ung og letsindig, og derfor kneb det for ham at faa sin Gage til at slaa til.

Da han den 17. November om Aftenen forlod Kontoret, var han saaledes meget forpint og nedbøjet over, at han den næste Dag skulde skaffe tre Hundrede Kroner, som han havde laant af en Ven.

Men da Sigurd Hell var af et saare frejdigt og lyst Gemyt, sagde han snart til sig selv, at der endnu var adskillige Timer til den attende.

Han gik derfor hen paa den nærmeste Kafé og spiste sig ubekymret en god Middag. Og han tilbragte Aftenen i Teatret.

Da han næste Morgen sad paa sit Kontor, saa han uhyre lyst paa det hele. Morgenstund har Guld i Mund, og der var jo længe til Aften. Og før behøvede han ikke at betale Vennen de tre Hundrede Kroner.

Klokken elleve om Formiddagen modtog Hall ad telegrafisk Vej tre Hundrede Kroner fra en Fætter, der var Sagfører i Roskilde. Fætteren bad ham omgaaende indsætte Pengene i Hovedstadsbanken, da en Veksel ellers vilde blive protesteret.

Hell tænkte et Øjeblik paa at disponere over Fætterens tre Hundrede Kroner til Fordel for Vennen; men han betænkte sig og sendte Forretningens Agent hen i Banken med Fætterens Penge.

Mens han undrede sig over, hvor lidt der skal til for at blive Forbryder.

Agenten blev utrolig længe borte, og Hells Fantasi udmalede straks et Ulykkestilfælde, der var tilstødt Agenten, som nok paa Hjemvejen fra Banken var blevet kørt i Stykker af en løbsk Automobil eller noget i den Retning.

Det faldt ham samtidig ind, at han i Dag for Firmaet Petersen & Hansen i Provision skulde udbetale Agenten netop tre Hundrede Kroner. Hvis Agenten nu virkelig var død ved et Ulykkestilfælde, var der ikke et Menneske, der kunde modbevise, at Hell forinden havde udbetalt ham denne Provision, som han saa roligt kunde stikke i sin egen Lomme.

Sigurd Hell gik ivrigt op i Tanken og blev ligefrem skuffet, da Agenten kort efter viste sig lyslevende paa Kontoret.

Men hurtigt glemte Hell sine forbryderiske Tanker og besluttede sig endeliig til at bede sin Ven og Kreditor om Udsættelse med Tilbagebetalingen.

Det var dog, naar alt kom til alt, nok saa hæderligt som at stjæle fra andre.

Hen ad Eftermiddagen, kort før Lukketid, slog det ned i Hell, at han jo i Firmaets Pengeskab opbevarede en Obligation for en gammel Tante, der var bange for selv at ligge inde med sine Værdipapirer, at Tanten aldrig bekymrede sig om Obligationen, men lod ham hæve Kuponerne for sig,

Efter flere Minutters pinlig Overvejelse fik Hell fat i Obligationen, gik hen med den i en Bank og belaante den med tre Hundrede Kroner, som han straks pr. Postanvisning sendte af Sted til Vennen.

Den Aften drak Hell sig fuld.

Næste Formiddag stillede Tanten uventet paa Kontoret. Hell stirrede forfærdet paa hende.

Men Tanten mærkede intet. Hun talte venligt og elskeligt med Nevøen om alt muligt andet end om Penge og Værdipapirer.

Først til Slut kom hun ind paa Obligationen.

Hun saa hen paa Jernpengeskabet og bemærkede, at der maatte den da ligge trygt nok.

Mens Hell blev bleg i Ansigtet.

— Iøvrigt, sagde Tanten, er Du jo nu saa gammel, at Du selv kan gøre med den Obligation, hvad Du vil. Den er jo Din og ikke min. Men Din Mo'r bad mig i sin Tid opbevare den og nyde godt af Renterne, til Du selv blev femogtyve Aar. Og det blev du jo forleden Dag. Til Lykke!

Hvorefter Tanten trykkede sin Nevøs Haand og gik.

Siden den Dag holdt Hell sig altid strengt inden for det tilladeliges Grænse.

Af og til spekulerer han over, om han den Gang disponerede uredeligt over fremmed Ejendom.

Tilsidst slog han sig til Ro med, at han *kun* havde stjaalet fra *sig selv*.

Flemming Algreen-Ussing.

Ak, de Kvinder!

Frøken Vera græd og græd og var ganske fortvivlet, thi hendes Forlovede, Løjtnant Møller, havde været hende utro.

Dette kunde hendes noget ældre Ven, Direktør Olsen, ikke udholde at se paa; det skar ham i Hjertet. Efter nogle Dages Betænkning tilbød han Frøkenen sin Haand og sit Hjærte som Erstatning for den troløse Kriger. Tilbudet blev modtaget, og de blev gift med stor Pomp og Pragt.

Da Direktøren saa en Maanedstid efter Bryllupet en skønne Dag kom hjem fra Kontoret, fandt han sin unge Viv henslængt paa Sofaen og ganske opløst af Graad. Forbavset spurgte han om Grunden til hendes Taarer. Intet Svar, kun forstærket Hulken.

Direktøren blev gnaven og sagde: „Der er ingen død eller syg i Familien — vi er selv begge raske — jeg har mit gode Udkomme — du faar alt, hvad du peger paa — du har ingen Grund til at være saa fortvivlet —."

Da hævede Fru Vera sit taarevædede Ansigt mod ham og sagde: „Jo, jeg har — — Møller har igen været mig utro!"

En Logiker.

En Professor savnede sine Briller. Han vidste ikke, om han havde kastet dem bort, eller om de var stjaalne. I sin Fortvivlelse resonnerede han saaledes:

„Hvem stjæler? En Tyv. Naar en Tyv stjæler et Par Briller, er han enten kortsynet eller ikke. Er han kortsynet, saa har han enten et Par Briller eller ikke. Har han et Par Briller, hvortil bruger han saa mine? Men har han ingen, saa kunde han ikke se mine, fordi han er kortsynet. Altsaa kortsynet er han ikke. Men naar han ikke er kortsynet, hvortil bruger han saa mine Briller? Altsaa en Tyv har ikke taget mine Briller. Jeg maa have lagt dem et eller andet Sted. Men naar man har lagt en Ting et eller andet Stad, maa man se at finde det igen. Jeg ser, at jeg ikke kan finde Brillerne. Men naar jeg kan se noget, maa jeg dog have et Par Briller paa Næsen: altsaa jeg har Brillerne paa Næsen!"

Mælkeriet Enigheden.

Aarsagen til Omsætningens Stigning er Varernes Kvalitet.

Vore 52 Vogne kører overalt.

Telefoner 2146 & 6270.

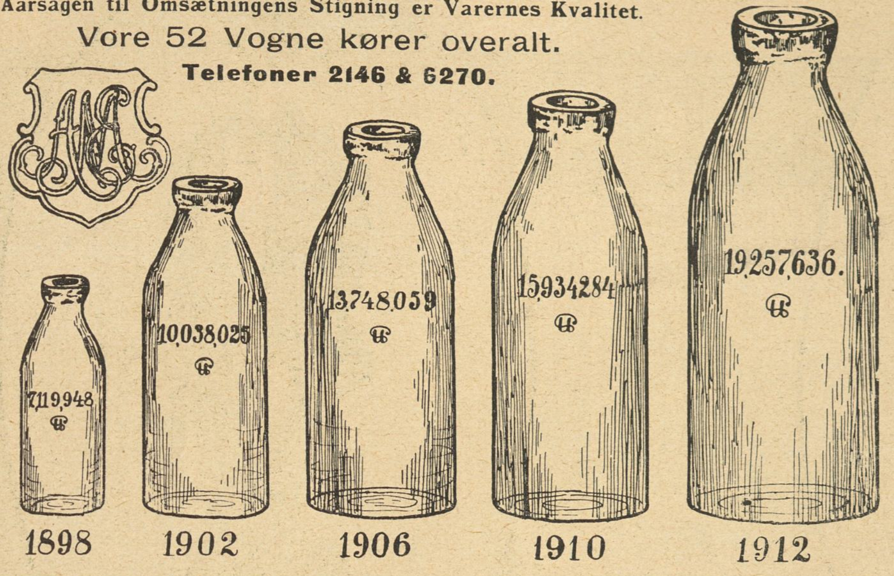

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)

Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.

LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.

Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Glem ikke at se til Dyrene!

MULLERS HOTEL

(L. PRÆSTMARK).

Café, Restaurant og Billard.

Telefon 3558.

Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.

Nørre Farimagsgade 55.

Sygeplejeartikler

Gummivarer 2. Prisl.

Gummivarelageret „Hygi", København V.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.

Forlang illustreret Katalog.

Forretningen grundlagt 1900.

Depotet „DISKRET"

Prinsessegade 49, Kbh. C.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.

Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

„Sana".

Export Mælk.

Export Fløde.

Piskefløde.

Bemærk Etiketten.

Faas hos enhver Købmand.

Steril og holdbar i ubegrænset Tid.

Dansk Fløde Export A/S., Odense.

Odense: Telefon Nr. **2052**.
København: » Øbro **162**.
» » Central **11050**.

Man bør

støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i

Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.

Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Arbejdernes Forsamlingsbygning,

Aarhus.

Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.

Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.

S. M. Mikkelsen.

Vask Dem altid i

Worning & Petersens

Xeroform Sæbe.

Faas overalt à 25 Øre

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af SVEND ULRICH.

Nu frem den danske »Ungdom« stormer
med Ho'det fuldt af bar »*Dum-Dum*«.
En Storm mod blanke Uniformer
og Krig med *Hennessy* og *Skum*.

Se denne Skare »Dingenoter«,
for hvem Salut og Krudt er Leg.
De er vel ikke *Idioter*,
men *rigtig* kloge er de ej!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 40. Torsdag, den 2. Oktober 1913

Tegning af HELGO JØRGENSEN.

Nu blæser hun op, Oktober,
med fejende Dans af Mikrober,
som i Klæder sig sammenhober
— altsaa: hold Dig prober!

Nu fryser de smaa Antiloper,
og din Næse faar Glans af Zinnober,
thi farlig er denne Oktober
— altsaa: hold Dig sober!

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

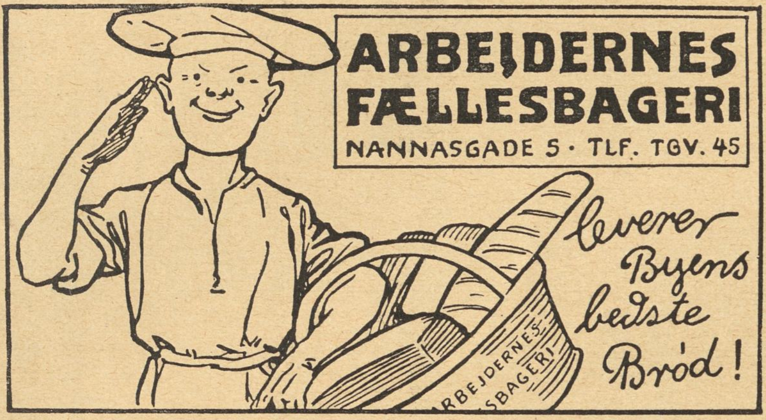

en gros. Hoved-Depotet
„Français“.
16, Lille Kongensgade 16.
Gummi-, Hygiejne-Lager.
Garanteret 1. Kl. Varer.
en detail. Forlang Prøver og Prisliste.
Modersprøjten anbef.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113

Peins Depot **Søndergade 44, Aarhus.**
Prima hygiejniske Sanitetsartikler fra 1,00 til 4,00. Eneforh. for Danmark af Pein's Sikkerhedshjærte pr. 12 Stk. 2,50, 6 Stk. 1,35. Forsendelse diskret. Prøveudvalg ved at indsende 1,00. Illust. Katalog og 1 Prøve 30 Øre.

LAX i alle Kvaliteter.
Gaasebryst,
Oksetunger
etc. anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908. Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.
Telefon 317 & 8231. Jacob B. Krøll,
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

„DEN ELEKTRISKE“ ST. KONGENSGADE 108 KØBENHAVN TELEFON PALÆ 272
St. Kongensg. 108
ved Politistationen.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

Hvilken Melodi er Dem kærest?

»Ravnens« første Enquête.

*Motto: Lad mig høre, hvad Du nynner,
og jeg skal sige Dig, hvem Du er!*

I de sidste Dage af Avgust Maaned udsendte »Ravnen«s Redaktion til en mindre Kreds — ca. et halvt hundrede — af kendte Damer og Herrer følgende Spørgsmaal:

Hvilken Melodi — hvilke Melodier — er Dem kærest?

Redaktionen har haft den Glæde at modtage Svar fra saa godt som alle de offentlige Personligheder, den har henvendt sig til.

Idet vi gaar ud fra, at *alle* Mennesker, selv de mest umusikalske, vil kunne »være med«, hvor Talen er om det store fælles Eje, *Tonerne*, fortsætter vi hermed »Ravnen«s første Enquête og giver de elskværdige Deltagere Ordet!

Den kæreste og samtidig mest pompøse Musik, jeg kender, rummes i *Beethovens* femte Symfoni.

Hans Ishøy
Kapelmester.

Visedigteren, Forfatteren *Johannes Dam*, har sendt følgende Svar:

Duetten mellem Elsa og Ortrud i 2. Akt af Lohengrin, — tror jeg nok. **Johannes Dam.**

Koncertmesteren i Tivolis Koncertsal og ved Palækoncerterne, Violinvirtuosen *Marius Hansen*, giver dette Svar:

Dødsarien af »La Tosca«.

Marius Hansen
Koncertmester.

Redaktøren af »Nordjyllands Social-Demokrat« skriver:

I. Internationale.
II. Kongernes Konge.

Gerh. Nielsen
Redaktør. Aalborg.

I. Internationale.
II. Socialisternes Marsch.

Th. Stauning.

»Hvor Nilen vander Ægypterens Jord« og »Dengang jeg drog afsted«.

Oscar Stribolt.

Hr. *Stribolt* var, som det vil huskes, mellem de Indkaldte under Alarmeringen, men kom *ikke afsted.*

Det kgl. Teaters Balletmester, *Hans Beck*, har sendt os følgende, desværre negative Svar:

D. 28 August 1913.

Hr Redaktør Wessel!

Da jeg aldrig deltager i nogen Slags Enquête, beklager jeg meget ikke at kunne opfylde Deres Ønske.

Med særdeles Agtelse

Hans Beck.

Højst beklageligt! Vi vilde have sat stor Pris paa at vide, til hvilke Toner den glimrende Danser helst bevægede sig!

»Den flyvende Fynbo«, vores allesammens *Thorvald*, sætter følgende Toner højst:

Lange-Müller: Serenaden af: »Der var engang —« Melodier i Danmarks Melodibog.

Thorvald Ellegaard.

Forretningsføreren for Smede- og Maskinarbejderforbundet holder paa —:

»Jægerkoret af Syvsoverdag«.

J. A. Hansen.

»Danmarks Vovehals«, forhenværende Luftskipper *Johansen*, giver følgende fornøjelige Svar:

Som lille Dreng sad jeg paa Pigens Skød og hørte hende synge en Melodi til denne Tekst:

Den fagre Ungersvend stod i Afstand derfra
og hørte paa begge deres Tale.
Sig mig naadige Gud, som i Himmelen bor,
O, sig mig, hvem af de to jeg skal tage!

Melodien gjorde et uudslettelig Indtryk paa mig og har siden i mange, mange Aar staaet som den kæreste, jeg kendte.

I Fjor hørte jeg den paany, men saa hed den —: »Med Haaret ned ad Nakken«!

Lauritz Johansen.

I næste Nr. af »*Ravnen*« vil man finde Besvarelser fra: **Borgmester Jensen, kgl. Kapelmusikus Anton Hansen, Landstingsmand Harald Jensen, Aarhus, Folketingsmand Sigvald Olsen, Bogtrykker Victor Petersen, Birkedommer Ricard, Kunstfyrværker Fritz Busch, Skuespiller Henry Seemann og Komponisten Charles Kjerulf.**

En mærkelig Bryllupskage.

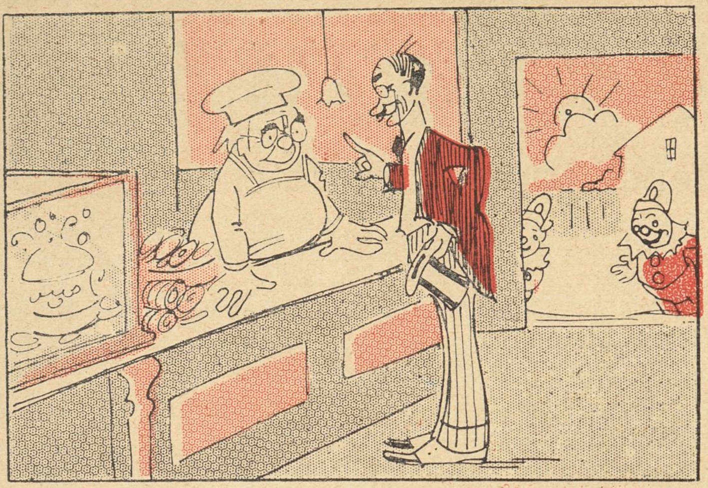

1. Brudgommen: God Dag, kære Konditor Bolle, kan De lave mig én rigtig fin og lækker Iskage til mit Bryllup.

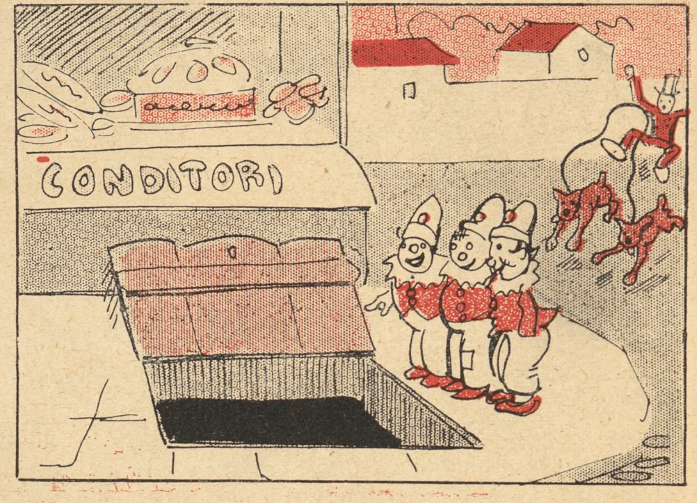

2. De tre smaa Pjevser kigger slikmundede ned i Bolles Kælder, hvorfra en liflig Duft stiger op. I Baggrunden river Baronens Hunde sig løs fra Tjeneren.

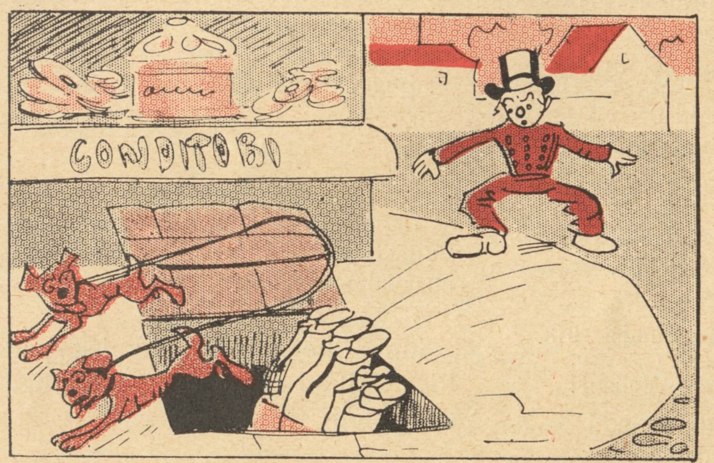

3. Og nu indtræffer en mærkelig Katastrofe, idet de lystige Hunde river de tre Pjevser ned i Konditorens Kælder.

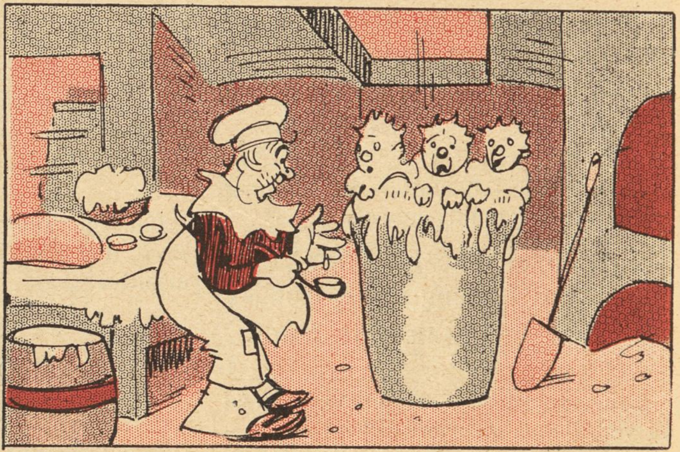

4. Her falder de lige ned i Bolles Iskagedej til stor Forbavselse for Konditoren, der netop er i Færd med at komponere Bryllupskagen.

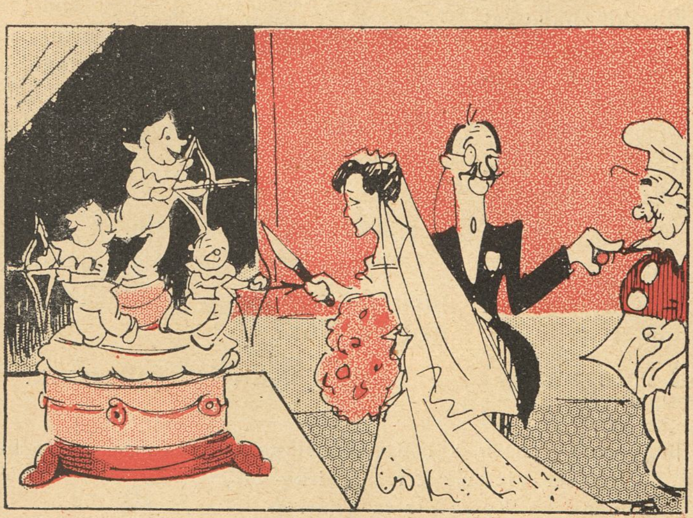

5. Saa faar Bolle den storartede Ide, at overtale Drengene til at agere Sukkerfigurer paa Bryllupskagen.

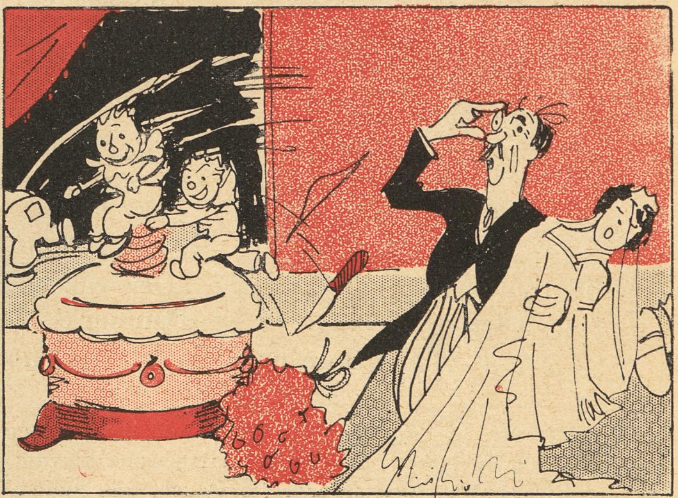

6. Men da Bruden vil til at skære Hovedet af den mindste Pjevs, flygter de alle tre storgrinende, medens Bruden besvimer i sin rædselsslagne Brudgoms Arme!

AALBORG OG A BRØNDUM & SØNS
AKVAVITTER

MORDET I LA JONCHERE

Kriminalroman.

(Illustreret af Chr. Bogø.)

De sidste Ord udtalte Noet noget højere, saa at Commarin hørte dem. Denne fo'r sammen og undertrykte med Møje det Spørgsmaal, som svævede paa hans Læber.

»Vent et Øjeblik«, sagde Dommeren og rejste sig, hvorefter han tog Noel ved Haanden og førte ham hen til den gamle Herre.

»Hr. Commarin, jeg har den Ære at forestille Dem Hr. Noel Gerdy.«

Det kom øjensynligt ikke Commarin uventet, thi han blev staaende ubevægelig, ikke en Muskel i hans Ansigt rørte sig. Noel derimod fo'r tilbage, som truffet af et Slag. Han vaklede og søgte efter et Støttepunkt.

Fader og Søn stod overfor hinanden, tilsyneladende fordybede i deres Tanker, men i Virkeligheden maalende hinanden, som vilde den ene læse i den andens Sjæl. Daburon var ikke helt tilfreds. Han havde tænkt sig, at de vilde synke i hinandens Arme; nu stod de — den ene stiv og kold, den anden forvirret — overfor hinanden. Endelig sagde han med en mild Bebrejdelse i Stemmen:

»Hr. Commarin, De erkendte for lidt siden, at Hr. Gerdy var Deres legitime Søn.«

Den gamle svarede ikke; han lod, som om han intet havde hørt. Noel samlede alt sit Mod og sagde:

»De er vel ikke vred paa mig, Hr. Commarin?

»De kan godt sige Fa'r,« afbrød den gamle ham i en Tone, der var alt andet end mild. Og idet han vendte sig imod Dommeren, fortsatte han: »Er der mere, jeg kan tjene Dem med?«

»Ja, jeg maa bede Dem høre Oplæsningen af Deres Udsagn og underskrive Protokollen. Læs Constant!«

Noel fulgte Oplæsningen med spændt Opmærksomhed og han erfarede meget, som var af største Vigtighed for ham.

Da Constant var færdig, rakte Doburon Commarin en Pen. Den gamle Herre skrev under uden nogensomhelst Indvending. Derefter vendte han sig til Noel;

»Jeg er noget angrebet, min Søn. De maa støtte mig lidt.«

Den unge Advokat traadte til

Da de var borte, kunde Dommeren ikke styre sin Nysgerrighed. Han ilede til Døren og saa ud i Korridoren.

Den gamle syntes kun med Møje at slæbe sig afsted. Advokaten gik ved Siden af ham med smaa Skridt og var øjensynlig yderst omhyggelig overfor ham.

Dommeren saa efter dem, til de drejede om Hjørnet. Saa gik han tilbage til sin Plads og udstødte et dybt Suk. »Det var i det mindste én Lykkelig. Dagen er altsaa ikke helt spildt.«

Men han maatte fortsætte med sit Arbejde. Saa snart som muligt maatte Albert forhøres og forinden nogle af Huset Commarins Tjenere.

Disse blev ført ind enkeltvis. Ingen af dem kunde berette noget særligt nyt. Og dog var næsten alle deres Udsagn kompromitterende for Albert, Det var let at se, at de alle ansaa deres Herre for skyldig.

Snart sad Dommeren inde med en Mængde Enkeltheder, der hver for sig ikke havde meget paa sig, men som i Sammenhæng var af afgørende Betydning. Da de forskellige Udsagn blev sammenholdt, kunde Dommeren følge den Anklagede fra Søndag Morden tidligt, det vil sige fra Advokatens Besøg, og derefter Time for Time lige til Arrestationen.

Straks efter at Noel havde forladt ham, havde Albert givet Befaling til at sige til alle Besøgende, at han var rejst paa Landet. Tjenerne havde derefter udvekslet Bemærkninger om, at den unge Herre vist var utilpas eller dog i høj Grad nervøs.

Han havde hele Dagen opholdt sig i sit Arbejdsværelse, ja, lod saagar Tjeneren servere Maaltiderne her. Han rørte imidlertid ikke Maden, og om Aftenen sendte han alle bort med de Ord: »Gaa kun, gaa, mor jer.« Yderligere havde han forbudt enhver at betræde hans Værelse, uden at der var ringet.

Han plejede ellers at staa tidlig op. Men Mandag Morgen viste han sig først Klokken tolv. Han klagede over Hovedpine. Befalede at forspænde Vognen og tog straks efter Ordren tilbage. Kans Kammertjener havde hørt ham sige: »Hvorfor tøve saa længe?« Og straks efter: »Jeg maa gøre en Ende paa det.

Han satte sig ved Bordet og skrev. Kammertjeneren Lubin maatte derefter besørge et Brev til Frøken Claire d'Arlange. Han maatte kun aflevere det til Frøkenen selv eller til hendes Selskabsdame.

Et andet Brev med to Tusind Francs fik Tjeneren Josef til Besørgelse; det skulde afleveres til Klubben. Josef kunde ikke mere erindre sig Adressatens Navn.

Om Aftenen spiste han en Skefuld Suppe og lukkede sig inde paa sit Værelse.

Tirsdag var han tidlig oppe. Han vandrede uafbrudt omkring i sit Værelse, som var der noget, der ikke lod ham i Ro.

Henimod Klokken et gik han ned i Stalden og striglede sit Yndlingsdyr.

»Stakkels Dyr,« mumlede han.

Klokken tre bragte et Bud ham et Brev. Han aabnede det i største Hast. Han stod netop ved det store Blomsterbed foran Huset.

To Tjenere hørte han tydelig sige: »Hun vil ikke yde nogen Modstand.«

Han gik ind og kastede Brevet paa Ilden.

Klokken seks havde han netop sat sig til Middagsbordet, da to af hans Venner, Hr. Courtivois og Hr. Chouzé, der ikke vilde lade sig afvise, trængte ind til kam. Han syntes fortrydelig derover.

De to Herrer vilde overtale ham til at tilbringe en fornøjelig Aften sammen med dem. Han afslog det koldt, han havde vigtige Ting at varetage.

Den Aften spiste han noget mere end de foregaaende Aftener. Han lod saagar Kældermesteren bringe en Flaske Vin, som han tømte. Derefter drak han en Kop sort Kaffe og røg et Par Cigarer. Klokken halvotte gik han, bærende en Paraply, bort fra Huset. Klokken to om Natten kom han tilbage og sendte Kammertjeneren bort.

Tidligt næste Morgen undrede Kammertjeneren sig over den Tilstand, hvori hans Herres Tøj befandt sig. Det var vaadt og tilsmudset, Benklæderne var revne itu. Han gjorde en Bemærkning derom. Den unge Herre svarede fortørnet: »Det skal De ikke bryde Dem om.«

Iøvrigt syntes han at være i bedre Humør. Hele Eftermiddagen tilbragte han i sit Arbejdsværelse, hvor han brændte en Mængde Papirer.

Torsdag saa han igen lidende ud; kun med Besvær kunde han afhente sin Fa'r paa Banegaarden. Aftenen efter det heftige Optrin var han i en beklagelsesværdig Tilstand. Lubin vilde hente Lægen, men han forbød ham det og befalede ham ikke at tale til nogen om sin Utilpashed.

Dette var i kort Uddrag Tjenerens Udsagn.

Folkene vidste allesammen meget godt, hvor vigtigt hvert Ord var, de sagde om deres Herre. Det fremgik, at Albert var en god Herre, let at betjene, velvillig og høflig mod enhver.

Efter Tjenerne kom Politikommissæren i Forhør. Han bekræftede i et og alt Forhørets Beretning og lagde ligeledes stor Vægt paa Ordene: »Saa er jeg fortabt.« Ogsaa han mente, at der heri laa en Tilstaaelse.

Derefter lagde han alle de hos Albert forefundne Sager frem for Dommeren.

Denne undersøgte alt omhyggeligt og mumlede: »Alt stemmer.«

Han lagde Bevisstykkerne paa sit Skrivebord og kastede et Par store Ark Papir hen over dem.

Det var ved at blive Aften, og Daburon havde lige netop Tid nok endnu til at forhøre den Anklagede. Hvorfor tøvede han da? Han havde jo Beviser nok i Hænde. Og dog følte han en Mangel paa Mod, han ikke kunde forklare sig. Han kom pludselig til at huske paa, at han intet havde spist siden den foregaaende Aften. Hurtigt lod han sig bringe en Flaske Vin og nogle Tvebakker. Saa gav han Befaling til at føre Albert de Commarin ind.

11. KAPITEL.

Albert befandt sig efter sin Arrestation i en Art Bedøvelsestilstand. Mekanisk svarede han paa Politikommissærens Spørgsmaal. Saa greb to Politiagenter ham i Armen og slæbte ham ned ad Trappen og ind i Vognen, der ventede i Gaarden. De lod ham tage Plads paa Forsædet, de to Mand satte sig overfor ham. En tredie placerede sig hos Kusken, og Vognen satte sig i Bevægelse.

Albert satte sig tilbage i den snavsede Vogn, ude af Stand til at tænke over sin Stilling.

Kun Enken Lerouges Billede dukkede en Gang op for ham. Han saa hende for sig som han havde set hende sidste Gang, da han med sin Fa'r havde været i La Jonchere. Det var Foraar, Hækkene blomstrede og duftede; den gamle Kone stod med en hvid Hue paa Hovedet i Korridoren og rakte bedende Hænderne frem, idet hun talte til hans Fa'r. Han tog saa sin Portemonnæ frem og gav hende et Guldstykke.

Vognen holdt. Albert blev slæbt ud og ført ind i en stor mørk Sal. Her var Retsskriveren tilstede, som førte Arrestprotokollen. Han stillede nogle Spørgsmaal, som Albert mekanisk besvarede.

Nu blev han undersøgt. *Raa Hænder greb ham rundt omkring paa Kroppen.* Denne Behandling vakte hans Vrede. Men netop derigennem kom han til Besindelse.

Atter greb man ham i Armen og førte ham gennem en lang, mørk Korridor.

En Dør aabnede sig, og han blev bragt ind i et lille Værelse. Hans Ledsagere fjernede sig: Døren blev slaaet i og laaset.

Hans første Fornemmelse var befriende. Han var alene. Han hørte ikke mere nogen hviske omkring sig, ingen stillede Spørgsmaal til ham. Det var ham, som var han for evigt skilt fra Mennesker; han følte som en Forsmag paa Døden.

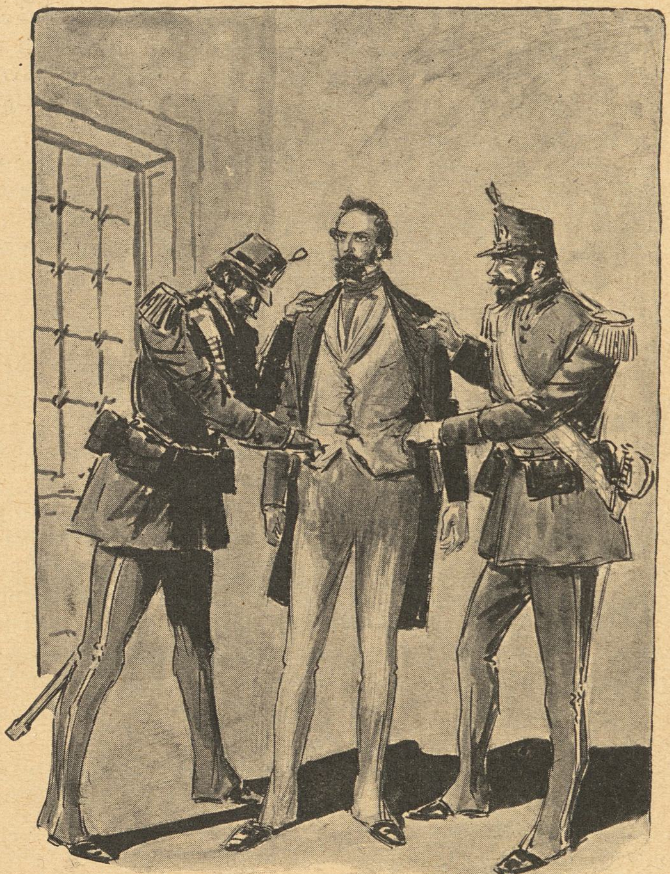

Raa Hænder greb ham rundt omkring paa Kroppen.

Udenfor hans Dør var to Mand posterede. En gammel Graaskæg og en Yngre. De skiftedes til at kigge igennem det lille Hul i Døren.

De iagttog enhver Bevægelse, enhver Mine hos den Fangne.

»Han er som en Klud,« hviskede den gamle. »Naar man ikke har mere Courage, skulle man hellere være ærlig. Se, nu lægger han sig paa Sengen. Han lader til at være søvnig. Den Mand maa have et godt Sovehjerte. Noget lignende har jeg aldrig set.«

»Det kommer af, at De kun har haft med ubetydelige Arrestanter at gøre. Jeg har behandlet store Forbrydere, og jeg kan sige Dem, at de opfører sig alle saadan. Straks efter deres Indespærring falder de sammen. Men næste Morgen er de igen ovenpaa.«

»Ja, men at han kan sove.«

»Det finder jeg meget naturligt. Siden han begik Ugerningen, har Manden haft Djævelen i Kroppen. Nu er alt opdaget, han ved, hvad der venter ham, og det er ogsaa en Slags Beroligelse.«

Albert sov fire Timer. Da han vaagnede, følte han sig bedre tilpas. Han oversaa i et Nu Situationen og mumlede hen for sig. Nu gælder det ikke at tabe Modet.«

Han havde gerne ladet sig forhøre for at faa Lejlighed til at tale ud. Han vilde kalde. Men lod det være.

Nu vilde han se paa sit Ur og bemærkede saa først, at man havde taget det fra ham. Man behandlede ham altsaa som en gemen Forbryder. Han undersøgte sine Lommer. De var tømte. Da faldt det ham ind, at han maatte være usoigneret. Saa godt som muligt pyntede han lidt paa sig.

Han anede ikke, at fire Øjne iagttog ham.

Da Gendarmerne kom for at hente ham til Forhør, fandt de ham siddende ved Fodenden af sin Seng, med Ansigtet begravet i Hænderne.

Han rejste sig og gik dem imøde.

(Fortsættes.)

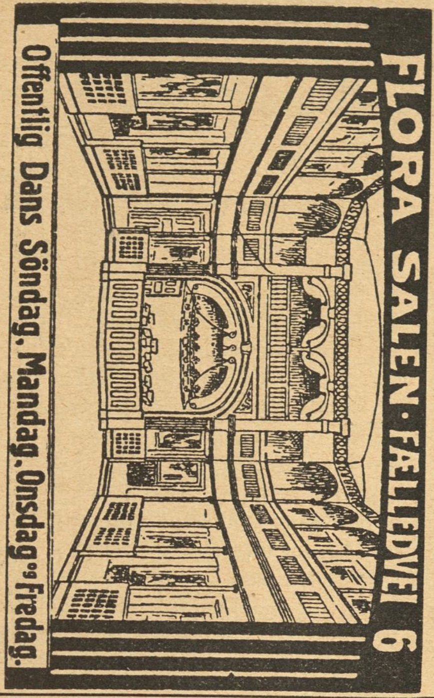

Arbejdernes Aktiebageri,
Fredericia,
anbefaler til Aktionærerne og andre ærede Forbrugere:
Rugbrød
Sigtebrød
Hvedebrød
samt vort nye, usyrede
Sundhedsbrød,
som særligt anbefales.
Bestyrelsen.

M. H. Cohen & Lamm,
Vekselerere & Bankiers.
Holmens Kanal 24 St.
Telefon 7895 og 7896.

Afbetaling.
Thomsen's Magasiner for Elegant Herre- & Dame-Skræderi
Reel Behandling garanteres.
Betalingsvilkaar efter Aftale.
Nicolaigade 13. Slotsgade 3.
Ryesgade 128.
Christianshavns Torv 6.

Skuepladsens Løver. XIV.

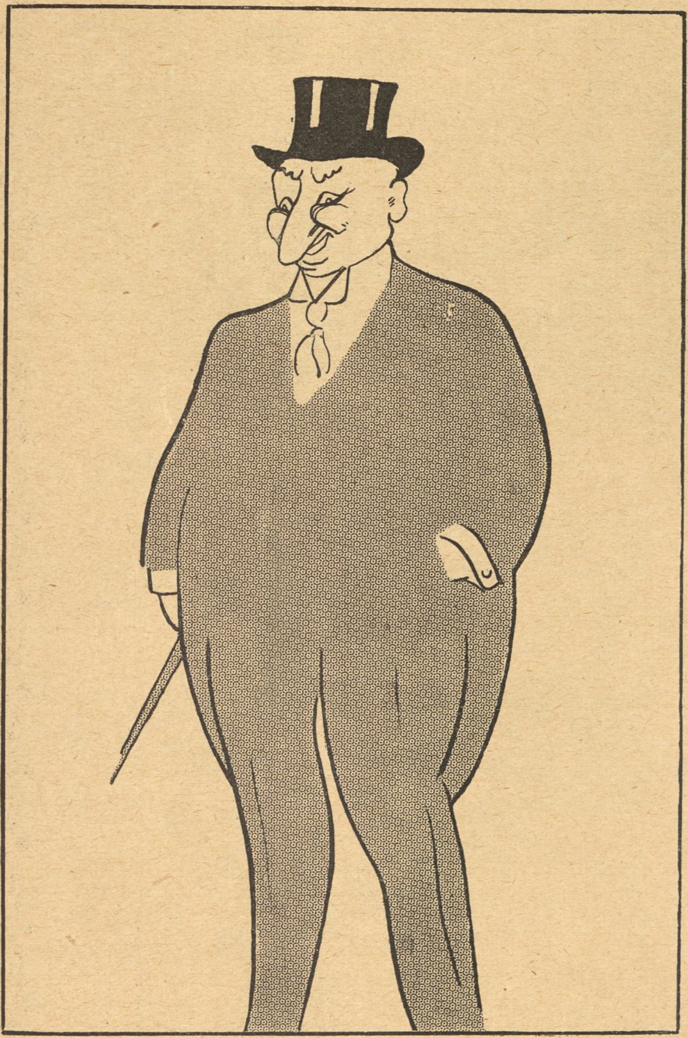

Peter Fjelstrup. Tegning af V. Afzelius.

Mellem norske Fjælde »Fjelle«
Raser i sin fulde Vælde —
Hjemme er om ham at mælde:
Snart Geni og snart en »Delle«.

Filmsaktionærens Vise.

Mel.: Min Amanda var fra Kjærteminde.

O, jeg husker tydeligt den Lørda',
Da jeg mødte med min Aktiesum.
Filmens Guder var jeg slemt førført a',
Dengang var jeg dum, aa! hestedum!
Ole Olsen sagde selv: la' være;
Bag ad Dansen gaar I dog, ak ja!
:|: Men jeg tro'de dog den kunde skære
Med 50 Procent hver anden Da'. :|:

Vi tog Film i Tusindvis af Meter,
Og vor Glæde var saa grumme stor.
Men det hele var vist nok en »Peter«,
For vi solgte nemlig ikke Spor.
Vores gyldne Drøm blev ikke Alvor,
Vores Selskab var et dristigt Spil.
:|: Og da der var gaaet knapt et Halvaar,
Ku' vi se den gik ad Helved til. :|:

Vores første Film hed »Pengesorger«,
Vores anden Film »Der var engang —«,
Vores tredie hed »En skuffet Borger«,
»Fire« — »Aktionærens Svanesang«.
Og »Den tomme Kasse« var den næste,
Nummer syv »En Direktørs Ruin«,
:|: Men den ottende var dog den bedste,
Den hed »Ole Olsens største Grin«. :|:

Vores Filmsteater var det største,
Som man her i gamle Danmark saa,
Vore Skuespillere var de første,
Det kan De ta' lev'ne Billeder paa!
Vor' Aktører var saa godt gageret,
At de med privat Bil kom, ved Gud.
:|: Kun en enkelt Gang er det passeret,
At en Dame tog med Sporvogn ud. :|:

Nu har Minderne vi kun tilbage,
Aldrig mer' i den Ballon vi vil.
Naa, forresten maa vi ikke klage,
Vi har filmet fine Skuespil!
Fine Film i næsten alle Toner,
Hver Dag ser vi paa dem et Kvarter.
:|: Kære Læser, — men de tusind Kroner
Er det eneste vi ikke ser! :|:

Robert Bly.

EUROPAS SMILEBAAND

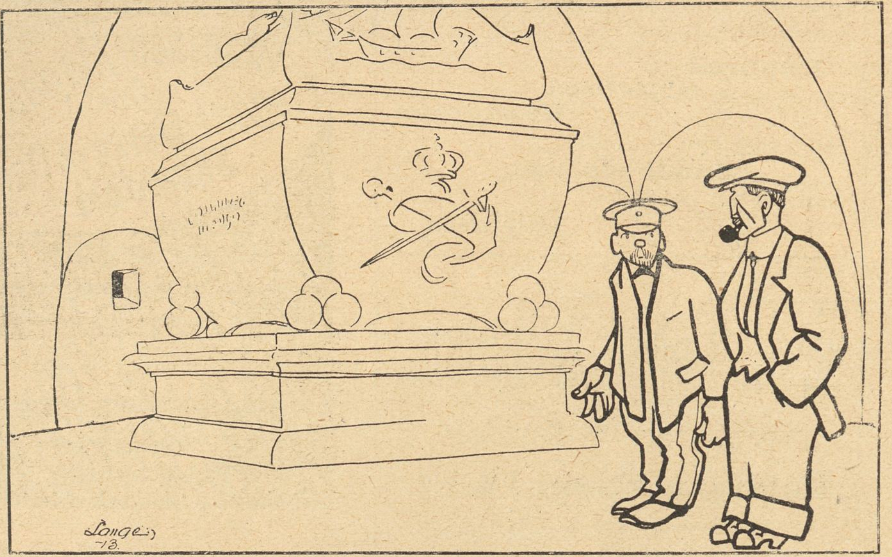

— Här hvilar världens förnämsta sjöhjält. Han stof omslutes ytterst af en marmorsarkofag, vägande 75,000 kg., därinnanför af en stålkista, som väger 60,000 kg., i den står en af bly med en vikt af 54,000 kg. och i denna den mahognykista, som omsluter kroppen!

— Hm, ja — — jag tror han är säker där. Men *skulle* han krypa ut, så telegrafera genast till mig — jag betalar hvad det kostar!

(»Strix«.)

— Ah, se så, lilla ven, följ me' nu bara!

(»Kurre«.)

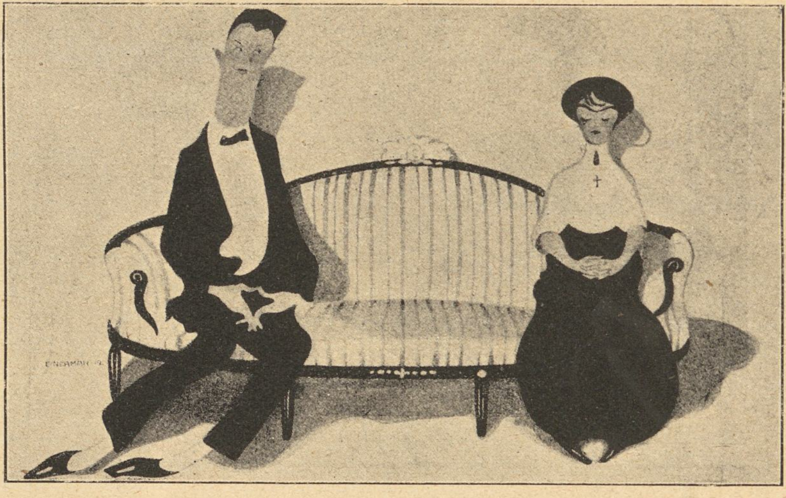

Skal — Skal ikke — —

(»Søndags-Nisse«.)

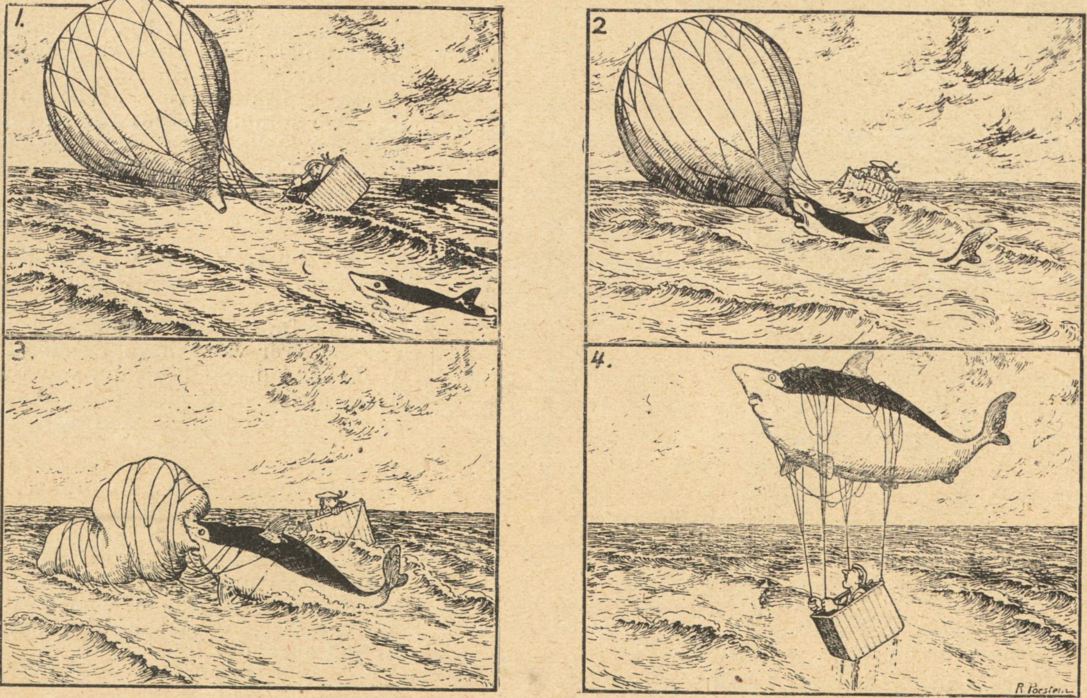

Luftskipperens Æventyr.

(»Fliegende Blätter«.)

Rød Indmad

Poul Reumert lod sig altsaa overtale til at spille Jøden i »Gustav Wase«, skønt han i forrige Sæson udførte Jøden i »Indenfor Murene«. Men nu *skal* han vel ikke spille flere Jøder?«

— Jo — *den evige Jøde!*

Kineseren gaar med sin daglige Pisk,
Men Japaneren ejer Forstanden.
Kina udfordrer Japan polisk,
De »*skæver*« saa smaat til hinanden.

Konen: Det begynder at blive koldt, Moses, jeg tror, jeg lægger lidt i Kakkelovnen.

Manden: Tag henne i den øverste Skuffe, der ligger Filmaktierne!

Et engelsk Teater forærer Tilskuerne en lille Genstand, der passer til det opførte Stykke.

De københavnske Teatre agter efter Forlydende at optage Ideen, og vi ser os i Stand til allerede nu at røbe nogle af de Overraskelser, der venter Publikum.

Her er en lille Fortegnelse:

»*Barberen i Sevilla*«: Et Stykke Barbersæbe til Herrene, en lille Pudderkvast til Damerne.

»*Hvo som elsker sin Fader* —«: Et Spanskrør.

»*Hvor Nilen vander*«: En Paraply.

»*Damen fra Natkafeen*«: Et Par Strømpebaand.

»*Wilhelm Tell*«: Et Æble.

»*Min Ven Teddy*«: En Toddy.

»*En Vesterbrodreng*«: Et blaat Øje.

Hr. »Rollo«, den friska og gamla,
fik lokket paa Glatis Hr. *Kamla*.
Nu begge de gamla og friska
af Øjet maa Taarerne viska.

Hr. Sørensen fra Garnisons
staar iført Indianerkluns.
Imens den Herre fromt mon smile,
han tilbereder de lumskeste Pile.

I Gift han dypper Pilen snildt.
Mod Himlen ser den Herre mildt:
hans Pil har ramt og Giften smertet —
„Salige ere de rene af Hjertet!“

Kommunehospitalet
slog Jubilæumsstrængen,
de raske de »holdt Fest«,
mens de syge »holdt Sengen«.

— Det er dog skrækkeligt!
— Hvilket?
— Tyrkerne er gaaet i Land paa Lolland.
— Sludder.
— Her staar da, at Tørken har anrettet stor Skade paa Roemarkerne!

Hurra, Hurra for den danske Uge!
Det er noget, Søren Jensen kan bruge,
det danske Folk hans Klaverer maa ta' —
dem vil Udlandet nemligen ikke ha'.

Det var dog gebommelig, saa Bladene slog til Lyd for »Trompeten«; der var baade Basunstød og Stortrommeslag!
— Ja, det var en hel *Scala*.

Søren Krum contra Sally Jansen.

Kære Ravn!

Sally Jansen har i forrige Nr. af »*Ravnen*« den Dristighed at aftegne min Kone samt gramse ved Privatlivets Fred. Noget saadant kunde ikke falde mig ind et eneste Øjeblik, og jeg skal da ogsaa indskrænke mig til at vedlægge et Portræt af Sallys Kone — saa ved man vist Besked! Jeg mener bare, at naar man render rundt med en saadan Mørbrad, saa skal man ta' lidt forsigtig paa andre Folks Koner, men det har Sally Jansen bare aldrig kunnet. Paa Fru Jansens Portræt har hun egenhændig skrevet »Tak Søren« i Anledning af, at jeg til hendes Fødselsdag for ti Aar siden forærede hende den Ravbrosche, hun har dinglende under sin Dobbelthage.

For at gøre Samlingen komplet bringer jeg her et Amatørfotografi af Sally Jansen, taget netop som han er i Færd med at drive sin Haandtering.

Han er nemlig Bondefanger.

Hvis der ellers er mere, Du vil ha' i Glas og Ramme, kære Sally, saa er jeg klar med Stiften.

Ærbødigst
Søren Krum.

Jeg var nede paa Kongens Nytorv og saa to *Herolder* udenfor det kgl. Teater, hvor de proklamerede »Den danske Uge«.

— *To* Herolder. Sludder! Den ene har naturligvis været *Cornelius!*

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

St. Jacobs Gæstehjem
Saxogade 80 (ved Istedgade). København.
250 propre Senge fra 35, 50 og 75 Øre.
Elektrisk Lys og Centralvarme.
Varme Retter fra 25 Øre serveres hele Dagen.
10 Minutters Gang fra Banen.

AFBETALING
CARL JACOBSEN & CO.
Nørrefarimagsgade 64.

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

Møbelfabr. Aktiv. Aaboulevard 3. Gl. Ladegaard, Hj. af Vodrofvej | Prima Varer 10 Aars Garanti **Lille Udbetaling.**

Arbejdernes Livsforsikring, Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab. Statsanerkendt. **Dosseringen 4.**

— Men hvad er det dog Du spiser, min Dreng?
— Det er Suppe.
— Suppe! Sniksnak, det er jo en Gulerod.
— Ja—a— men jeg *har* spist en Buljontærning.

Osvald Jensen. Det var en sjælden fiffig Dreng — men køn er han ikke!!

En fuld Mand staar i Retten anklaget for i en Rus at være gaaet ind i en Butiksrude.
Assessoren: Gjorde De det med Forsæt?
Den Anklagede: Nej, Hr. Assossor, jeg tror nok, at det skete med *Bagsæt.*

Under Alarmeringen.
Kaptajnen: Socialdemokraterne har Ret, naar de siger, at Militærudgifterne er steget til det dobbelte, men det er Fanden tordne mig heller ikke saa underligt, for nu skal der dobbelt saa stor en Uniform til Jer, som for 20 Aar siden!

En af de tykke.

Tak, »*Tykke*«, for Vittighederne; de er sletikke saa tyndbenede.

En Islænder traf i Reykjavik sammen med en flot Herre, som havde en ualmindelig smuk Hund. Islænderen spurgte da: Er det Herrens Hund? han fik det noget mærkelige Svar: Nej, men jeg er Hundens Herre. Svaret morede Manden meget, og da han gik hjem tænkte han paa, han skulde fortælle Konen det paa bedste Maade. Da han saa træffer Konen ude ved deres Gris, faar han en lys Ide og siger saa: Spørg mig om det er min Gris, saa skal Du høre noget morsomt.
Konen: Er det Fa'rs Gris?
Manden: Nej, men jeg er Grisens Fa'r! *A. K.*

A. K., Brønderslev. Her har vi altsaa Deres lille grinagtige Islænder, som vil gøre Lykke nu, da Lampen skal tændes — paa Island.

Hun: Jeg maatte hen til Dig paa Kontoret. saadan længes jeg efter Dig, min lille, søde Mand!
Han (kendt med Sagen): — Har Du Regningen med?

J. C., Skive. Ja, de stakkels Ægtemænd! Denne Gang skal Manden her vel betale Spadserestokken, der sidder i Damens Hat?

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger* Købmagergade 63—65.

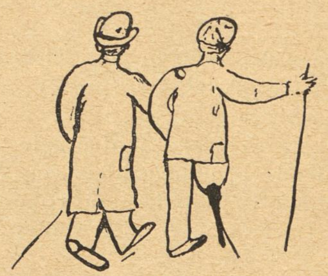

Manden (i Overfrakken): Kniber det ikke for Dem at gaa saa rask med det ene Ben?
Krøblingen: Aa jo, saamænd gør det saa. Det venstre kniber det med, men det højre er kun to Aar gammel, saa det har ingen Nød med det. *S. N.*

S. N., Randers. Det var jo et nydeligt Par, De har sendt os. Vi vil dog ganske privat bemærke, at vi hellere vilde gaa med et smukt Træben fremfor med det Par Skøjter, Invalidens Kamerat er forsynet med!

En ny og sørgelig Vise.

Skreven til Advarsel for ubefæstede Sjæle.

Der var en lille Pige, ej mer i Ungdoms Vaar,
(med Tugt at melde, var hun lidt over tredve Aar.)
Hun følte sig saa ene, og Hjertet var bespændt,
thi Kærlighedens Lykke hun end ej havde kendt.

Hun gik i dybe Tanker — ja, hvad hun tænkte paa,
var no'et i Retning af en lille Gud med Vinger paa —
og som hun saadan vandred, saa mødte hun med eet
en venlig ældre Herre: »Mit Navn det er Hr. Schmidt.«

Han smilede saa kærligt, hans Mine var saa go',
han vidste, hvor der var et Værelse paa Vesterbro:
dér snakked de saa muntert en Time vidt og bredt,
de bare sad og snakkede — gjorde hun og Schmidt.

Men tænk, hvordan i Verden det underligt kan gaa —
en skønne Dag kom Storken og banked høflig paa.
Han bragte med en Pakke, han smilte lunt og fedt,
og Pigebarnet stammed: »Aa, det er vist fra Schmidt.«

Den første Gang hun mødte igen sin Hjærtenskær,
hun takkede for Gaven, men Manden sa': »La' vær',
jeg gav Dig ikke noget!« Hun kendte ej sin Ven,
sin egen lille Schmidtemand — nu hed han Fred'riksen.

Alt hvad hun bad og kæled', det nytted' ingenting,
han svared' hende ikke, men vendte sig omkring.
Bedrøvet med sin Pakke hun hjemad maatte gaa —
Ak, Verdens fule Ondskab hun kunde ej forstaa.
— — —

Oh, Piger — hør Moralen: Hold hjemme Jer i Ro,
gaa aldrig med en Herre en Tur paa Vesterbro —
for hvis Ulykken kommer saa er det lige fedt,
om Herren hedder *Fred'riksen* eller hedder *Schmidt!*

Old boy.

Tegning af Cl. Clemmensen.

Selvmorderen: Hvor Fanden bliver det Tog af? Har jeg stillet mit Uhr forkert eller er det det sædvanlige Smøleri med vore Jernbaner?

Tegning af C. Rogind.

Næ, Mutter, lad ham nu bare spise færdig først, saa kommer han til at smage os saa meget bedre!

Venlig Herre (til en blind Tigger): Hvorledes bærer De Dem nu ad med at finde hjem? De har jo ingen Hund.

Den blinde: Aa, det er nemt nok. Jeg gaar bare til højre, og naar jeg saa har lugtet *Ost* to Gange, *Klipfisk* en Gang og *Æbleskiver* tre Gange, drejer jeg til venstre, og saa er jeg straks hjemme!

Lille Niels, der tripper forventningsfuldt lige før Fyrværkeriet skal brændes af, siger ængsteligt til sin Mo'r: — Mo'r — Mo'r, jeg skal paa W. C.; men jeg er bange for, at det skal futte af ime'ns!

Professoren: Det er skrækkeligt, som min Hukommelse svigter mig. Tre Ting kan jeg ikke mere huske, for det første Navne, for det andet Tal, for det tredje — — — *Død og Pine, nu har jeg ogsaa glemt det!*

En ung »Levemand« kommer farende hen til en Automobildroske og raaber til Chaufføren: — Chauffør! I vanvittig Fart til Nr. 49! Gaden skal jeg se at hitte undervejs!

— Hvorledes opdagede Du, at Tyven laa under Sengen?

Forfatteren: Ved et rent Tilfælde. Jeg laa og læste et Kapitel af min nye Bog højt for min Kone, og saa var der pludselig en, som snorkede.

To Bisser er paa Gaden ved at komme i Slagsmaal. Den ene siger:

— Du maa gøre ved mig, hvad Du vil, for det ka' Du ikke, men dine spydige Feduser taaler je' ikke ud a' Stedet!

Spis med Appetit!

Det er den samlede Ernæringslæres første og vigtigste Grundsætning. Hvad der smager een, har man bedst af; derfor bør enhver lade sin Mad tilberede med Liebig's Kød-Ekstrakt. Den er det naturligste Middel til at give Supper, Sovs, Kød-og Fiskeretter samt Grønsager den behagelige appetitvækkende Smag, der gør det simpleste Maaltid til en Nydelse.

Liebig's Kød-Ekstrakt

er stærkt koncentreret Kød-Bouillon uden Tilsætning af fremmede Stoffer.

Hr. Petersen, som er meget paaholdende, gør Maanedens Regnskab op med sin Husholderske —: Den 12te — Benzin 10 Øre — den 15de igen — Benzin 10 Øre — for Fanden, Jomfru Madsen, holder De Automobil?

Indbrudstyven: Jeg vil ikke *Dem* noget, jeg vil kun have Deres Penge.

Tjenestepigen (noget tilaars): Gaa Deres Vej, De er som alle andre Mandfolk.

Vittig Skomager.

Den unge Læge, der lige er kommen til Byen, gør Visit hos en Skomager, der har 9 Børn. Skomageren har ikke noget imod, at tage ham til Huslæge forudsat, at Doktoren tager Arbejde for Pengene.

— Ja, ser De, siger Doktoren, jeg faar alt nyt fra København, saa der bliver kun Reparationerne.

— Ja, det kan nu gaa lige op, siger Skomageren, for her hos mig bliver det ogsaa kun Reparationerne, det ny besørger jeg selv. —

Jernbanevid.

Ved De, hvad der er meningsløst? Jo, ser De, at en Afholdsmand rejser med et *Bumle*-Tog, en sund Mand i et *Kurér*-Tog og en Musikhader i et *Harmonika*-Tog!

Lille Misforstaaelse.

En Sygeplejerske fra Fødselsstiftelsen, der har haft Ferie, kommer til København med Toget en Aften saa sent, at hun vanskeligt kan naa at være paa sin Plads i rette Tid. Hun tager derfter en Drosche og beder Kusken køre alt, hvad Remmer og Tøj kan holde.

— Til Fødselsstiftelsen!

Kusken pisker paa Lotte, og ved Bestemmelsesstedet ser han nøje paa den unge Dame idet hun stiger ud, og siger fornøjet:

—Vi klarede den jo stolt, lille Jomfru!

Sangforenings-Dirigenter VI.

Tegning af A. Koch.

V. Poulsen.

Leder for: Gørtlernes, Sporvejsfunktionærernes, Politibetjentenes, Skorstensfejernes, Karl Marx' m. fl.s. Sangkor.

Baronen (til en af sine Arbejdere): Socialist! Bilder De Dem virkelig ind, at der kommer en Tid, da hvert eneste Menneske tjener 10 Kr. om Dagen?

Arbejderen: Næh — Baronen da'tte!

De umyndiges Røst.

Hos Grosserer Hansen har den ældste Søn fornylig haft Bryllup. De, der var mest interesserede i Begivenheden, var ubetinget Brudgommens to yngste Søskende, Else og Erik, der i høj Grad optoges af Tanken om, trods deres ringe Alder (5 og 7 Aar) snart at kunne blive rigtig Onkel og Tante.

Dagen efter Brylluppet aflagde Grossereren og Frue en Visit hos de nygifte. Erik og Else kunde næppe styre deres Taalmodighed, mens Forældrene var borte; de laa hele Tiden i Vinduet og kiggede ned ad Gaden med Næserne trykte flade mod Ruden.

Da de saa endelig saa Forældrene dreje om Hjørnet og nærme sig Gadedøren, for de ned fra Vindueskarmen, igennem Stuerne og ud paa Trappen, mens de raabte af fuld Hals: Naa Fa'r og Mo'r — hvormange Børn har de saa faaet?

Paa Gaden: Han: Frøken, maa jeg ikke tilbyde Dem min Paraply?

Hun: Jamen De har jo slet ingen Paraply.

Han: Hvad gør det — det regner jo heller ikke.

Tulles Børn.

Tulle vil saa forfærdelig gerne have en lille Søster og talte tit med Mo'r derom. En Aften sagde Mo'r: »Bed nu rigtig pænt til Vorherre om, at Du maa faa en lille Søster — saa hører han dig nok.

Og Tulle bad af hele sit Barnehjertes dybeste Inderlighed.

Næste Morgen ved Daggry vækkede hun Mo'r og sagde ivrigt: »Mo'r, har du faaet en Lille, for jeg har ingen faaet.

Første Bisse: Stoffer, Du er meget beskidtere end som jeg.

Anden Bise: Ja, ser Du, det er det man kalder *Smudskonkurrence.*

— Du, jeg føler mig altid saa højtidelig til Mode, som om jeg var i Kirke, hver Gang jeg faar omsat en Veksel.

— Bare Du ikke gaar hen og bliver hellig!

Tegning af Helgo Jørgensen.

Bind dit Skørt og flet dit Haar — Hold mig i Haanden i 30 Aar!
(Forslag til en Gadeplakat til Feilbergs Drachmanns-Kro.)

De forenede Bryggeriers CENTRAL HVIDTØL - Ren fyldig Maltsmag
SKIBSØL - Udpræget Skibsølstype

Af det daglige Liv —.

Jeg vil skrive en lille Komedie ud fra det daglige sandfærdige Liv, og jeg behøver dertil kun 2 Personer og et Milieu.

Første Person er Etatsraaden, og han er rig — ellers var han jo ikke Etatsraad.

Den anden er en mistænkelig Person og dertil fattig — ellers var han jo ikke mistænkelig!

Den mistænkelige har faaet den ejendommelige Idé, at gaa op til Etatsraaden paa hans Kontor — dér har vi Milieuet, et smukt Privatkontor med amerikanske Patentmøbler, en Bøffellæder Lænestol til den gode Kunde at sætte sig i og paa Skrivebordet mange og solide Messingting og en Kasse med fine Cigarer.

Hvordan den mistænkelige er sluppet ind i dette allerhelligste faar staa hen. Det skyldes rimeligvis manglende Menneskekundskab hos en underordnet Person, men ham vil jeg ikke have med i Komedien.

Nok er det, at den mistænkelige, der ogsaa er lurvet, og i det følgende vil blive kaldt: den mistænkelige og lurvede, er kommen indenfor Kontorets Dør, og der bliver han staaende med Hatten i Haanden, medens Etatsraaden roligt skriver videre.

Lidt efter drejer Etatsraaden sig rundt paa sin Patentstol og siger, idet han stirrer paa den mistænkelige og lurvede:

»Naa, hvad vil saa De!«

Den mistænkelige og lurvede:

»Ja, Hr. Etatsraaden maa meget und — — —«

Etatsraaden skarpt:

»Penge — hvad?«

Den mistænkelige og lurvede:

»Næ—e — ja—e jo«

Etatsraaden:

»Jeg tænkte det!«

Her vil den Skuespiller, der skal spille Etatsraaden, faa en vanskelig Opgave med at fremstille hans Udtryk af overlegen Skarpsindighed, Selvgodhed og Glæde ved Situationen, men ham om det.

Etatsraaden fortsætter:

»Penge, altid Penge, ingen Arbejde, Kone og Børn, Hospitalet, en ækel Attest, der kan være forfalsket, en ynkelig Mine — — ikke sandt?«

Den mistænkelige og lurvede:

»Jo!«

Etatsraaden:

»De kan dog svare — hvad hedder De?«

Her henter Etatsraaden, som vi i det følgende vil kalde: den rige Etatsraad, en tyk Bog, bundet ind i et dyrt Bind, og slaar op i den.

— »Hvad hedder De?« — gentager han.

Den mistænkelige og lurvede:

»Niels Peter Schlippert«

Den rige Etatsraad:

»Vent lidt — Niels — Peter — hvad var det mer?«

Den mistænkelige og lurvede:

»Schlippert!«

Den rige Etatsraad:

»Er det med p—er?«

Den mistænkelige og lurvede:

»Ja med p—er«.

Den rige Etatsraad skriver Navnet ind i Bogen:

— »Schlippert — latterligt Navn — hvor meget havde De saa tænkt Dem?«

Den mistænkelige og lurvede fatter pludseligt Haab og Stemmen stiger et Par Toner:

»Aa, hvis Hr. Etatsraaden virkelig — —«

Den rige Etatsraad:

»Snik — Snak — hvor meget!«

Den mistænkelige og lurvede:

»Ja—e — jo—e — en 100 Kroner, saa — — —«

Den rige Etatsraad fører ind i Bogen:

»100 Kroner, og hvad vilde De saa bruge de Penge til, hvis De fik dem?«

Den mistænkelige og lurvede:

»Aa, saa vilde jeg jo — — ja saa vilde jeg jo løse hjem, og for Resten vilde jeg starte en Vogn med Æbler og Stikkelsbær.«

Den rige Etatsraad:

Æbler og Stikkelsbær — ganske fornuftigt — og løse hjem — ikke ualmindeligt — — ja nu kan de godt gaa.

Den mistænkelige og lurvede bliver dog staaende, medens den rige Etatsraad slaar Bogen sammen og atter giver sig i Lag med sit Arbejde. Først længe efter opdager den rige Etatsraad ham igen:

»Naa, er De her endnu,« siger han.

Den mistænkelige og lurvede:

»Ja — jo—e — jeg vilde jo blot — bare gærne vide — vide — — naar jeg saa — maatte se her op igen —«

Den rige Etatsraad:

»Se her op igen! — se her op igen — De maa sku' aldeles ikke se herop igen, højstærede. Tror De jeg smider 100 Kroner ud til hvem som helst, der slippes ind i mit Kontor og vil starte en Vogn med Æbler og Stikkelsbær?«

Den mistænkelige og lurvede:

»Men jeg troede — — — Etatsraaden skrev det jo altsammen i Bogen — —«

Den rige Etatsraad:

»Ja, gu' skrev jeg, men det er nu min Privatfornøjelse — *jeg samler paa Tilfældene*, skal jeg sige Dem — og se saa at komme ud — Farvel Højstærede — —«.

— — —

Her gaar Tæppet meget hastigt ned og afskærer alt Bifald eller Mishag, og en Moral kan heller ikke uddrages, thi den rige Etatsraad tror ikke paa et Helvede og den mistænkelige og lurvede ikke paa en Himmel.

Jens Locher.

Intermezzo.

Det var Morgen — jeg var søsyg;
Skibet rulled tungt af Sted.
Over Himlen lette Skyer
Fulgte Solens Sneglefjed.

Middagssolens hede Straaler
Vakte mig til Live snart.
Mod den Skønne jeg langs Dækket
Iled frem i Slingrefart.

Klokken tre min hede Elskov
Spurgte — blidt som Elskov bør:
— Hvordan skal jeg Synder finde
Nøglen til dit Hjertes Dør?

Hendes store, mørke Øjne
Skued blidt mod Dækket ned:
— Kvindens Blysomhed suppleres
Smukt af Mandens Dristighed!

Sent paa Dagen først jeg fatted. . .
— Jeg til hende iled fro.
— — Ind ad hendes Dør just smutted
Skibets frække Piccolo!

Ud paa Natten blev jeg søsyg —
Skibet rulled tungt af Sted.
Maanen, bleg blandt blege Stjerner,
Saa paa min Elendighed.

Jesper Ewald.

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.
Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GENUINE
LUNDs-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Sygeplejeartikler
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

Køb RAVNEN

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Store og smaa Lokaler, moderne indrettet, anbefales de ærede Foreninger.
Restauration — 2 Billarder.
Telefon Øbro 1132.
Joh. Olsen.

KØB HOS NOLFI og SPAR 10-33 %
Barne, Voksne, Puf, Spiral **Senge** fra 6,00 — 3,50 — 12,00 — 7,00
GRIFFENFELDTSGADE 50—50 A
Tel. Nora 1533 y

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arb. Ligkistemagasin.
55, Vesterbros Torv 55.
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faas overalt
à 25 Øre

Køb RAVNEN

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet. 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af CHR. HVIID.

Rønnebær!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 41. Torsdag, den 9. Oktober 1913

Tegning af SVEN BRASCH.

Naar jeg nu skal aflægge Regnskab for »Den danske Uge«, saa vil jeg sige, at den har været til stor Velsignelse for vort elskede Fædreland saavel som for min Urtekræmmer, der i de danske otte Dage ikke har solgt en eneste udenlandsk Citron. Jeg raaber da af mit fulde Hjærte: Ned med den franske Drue! Ned med den spanske Flue! Ned med den afrikanske Due, og længe leve den danske Uge!! Den skal leve saa længe mit Hjærte slaar — hold mig saa i Haanden i tredive *danske* Aar!!

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

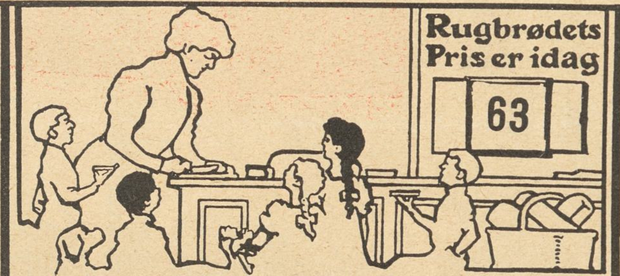

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI

AFBETALING

CARL JACOBSEN & CO.
Nørrefarimagsgade 64.

Holbergsgade 6

Har De Tandpine,
brug da altid
Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter.
Advarsel mod Efterligninger.
Indregist. **9**, Kronprinsensgades nye Materialhandel **9.**

Telf. 4876 og 10424.

Forlang Illustr. Katalog.

Karambol-, Bord- og Karoline-Billards

i Ima Kvaliteter og nøjagtig Udførelse 10 Aars Garanti. Et Lager paa 30 nye og brugte Billarder er udstillet i mine Fabriks- og Lagerrum. De sælges billigt mod Kontant, men udlejes ogsaa med Køberet, eller sælges paa moderate Betalingsbetingelser. — Elfenbens- og Imitations-Baller. Alle Rekvisitter.

R. Laursen (tidl. Winthers) **Billardfabrik**
Classensgade 7, Kjøbenhavn.

Spar Penge

Køb Senge hos **NOLFI** der varer længe

Spiralsenge fra 7,00. Pufsenge fra 12,00. Jernsenge fra 3,50. Barnesenge fra 6,00.

Divaner fra 15,80. Komodes. Sofasenge med Plyds 25 Kr. Chaiselonguer.

Puder, Dyner, Vat, Divan og Uldtæpper billigst og bedst

GRIFFENFELDTSGADE 50—50 A
Tel. Nora 1533 y

Møbelfabr. Aktiv. Aaboulevard 3. Gl. Ladegaard, Hj. af Vodrofvei ||| **Prima Varer 10 Aars Garanti** **Lille Udbetaling.**

Hvilken Melodi er Dem kærest?

»Ravnens« første Enquête.

Motto: Lad mig høre, hvad Du nynner,
og jeg skal sige Dig, hvem Du er!

I de sidste Dage af Avgust Maaned udsendte »Ravnen«s Redaktion til en mindre Kreds — ca. et halvt hundrede — af kendte Damer og Herrer følgende Spørgsmaal:

Hvilken Melodi — hvilke Melodier — er Dem kærest?

Redaktionen har haft den Glæde at modtage Svar fra saa godt som alle de offentlige Personligheder, den har henvendt sig til.

Idet vi gaar ud fra, at *alle* Mennesker, selv de mest umusikalske, vil kunne »være med«, hvor Talen er om det store fælles Eje, *Tonerne*, fortsætter vi hermed — paa fjerde Numer — »Ravnen«s første Enquête og giver de elskværdige Deltagere Ordet!

Jyllands politiske Høvding, Landstingsmand *Harald Jensen*, svarer:

Ingen bestemt. Elsker al god Musik og hver smuk Melodi.

Harald Jensen.

Af Melodier, jeg har kære, skal jeg nævne: »Modersmaal har en himmelsk Lyd«, Toreadorens Sang af »Carmen«, Gralsfortællingen af »Lohengrin«, »Socialisternes Marsch«, »Internationale« og »Proletarens Vise«.

Sigvald Olsen.

Kasinos fejrende Oprette-Helt har — som saa mange andre — valgt:

Salmen: »Dejlig er Jorden«.

Henry Seemann.

Den vidtbekendte »Luft-Symfoniker«, Tivolis *Busch*, dukker ned i Barndommens Erindringer og skriver til os:

Den gamle Skolesang —:
»Hjem, Hjem, mit kære Hjem!«

Fritz Busch.
Tivolis Kunstfyrværker.

Komponisten og Musikkritikeren *Charles Kjerulf* har blandt sit store Musikforraad disse to Melodier kærest:

Den gamle Folkevise:
»Jeg gik mig ud en Sommerdag at høre —« og *Offenbach:* Brevkupletten af »Storhertuginden af Geroldstein.«

Charles Kjerulf.

Borgmester *Jensen* har sendt os dette Svar:

»I Flugt gaar Tiden over Livets Bølger«.

J. Jensen.

Den ny Birkedommer paa Læsø, Forfatteren *Fr. Ricard*, kniber — skønt i Besiddelse af et musikalsk Talent — udenom:

Byrum, Læsø 28/8 1913.

Kære Wessel!

Det er et vanskeligt Spørgsmaal. Dem plejer Jurister og Jøder (Jøder er i Reglen fødte Jurister) at besvare ved at stille et Spørgsmaal igen til Spørgeren. Ja, kære Wessel, hvad er højest: Rundetaarn eller et Tordenskrald?

Med venlig Hilsen

Ricard.

Medlem af »Social-Demokratens« Kontrolkomite, Bogtrykker *Victor Petersen*, tegner sig for disse Toner:

»Kom Maj, du skønne milde —« og »Internationale«.

V. Petersen.

»Basunens Konge«, Solist ved Kommunens Frikoncerter og i Tivolis Koncertsal, kgl. Kapelmusikus *Anton Hansen*, giver følgende, højst pudsige Svar:

Ingen Musik mig mere fryder
end naar *Champagnegalopen*
lyder,
den er *min kæreste Melodi;*
thi naar den er spillet, — *er*
Koncerten forbi!

Anton Hansen.

I næste Nr. af »*Ravnen*« vil man finde Besvarelser fra: **Borgerrepræsentationens Formand, Landstingsmand Chr. Christiansen, Forfatteren Anton Melbye, Skuespillerforeningens Formand, Johannes Ring, Folketingsmand Marott, Formanden for Journalistforeningen Andreas Buntzen, Kapelmester Schnedler-Petersen, Redaktør Borgbjerg, Direktør, Skuespiller Frederik Jensen og kgl. Operasanger Niels Hansen.**

Chevillards sidste Luftæventyr.

1. Chevillard tænder sin Cigaret i Kometens Hale.

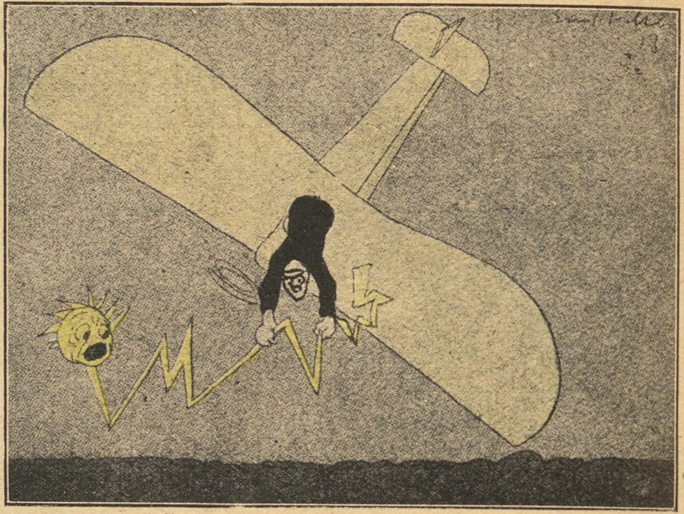

2. Her stopper han et Lyn, som skulde ned og gøre Ulykker paa Jorden.

3. Flyveren farer lige ind i Maanen, som netop er komplet fuld.

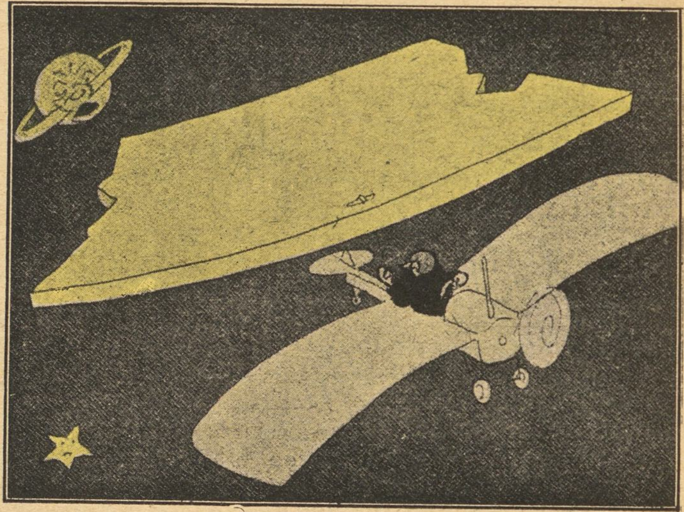

4. Her ser vi ham bortføre et Stykke af Saturns Ring (han vilde have foræret sin Kæreste hele Ringen)!

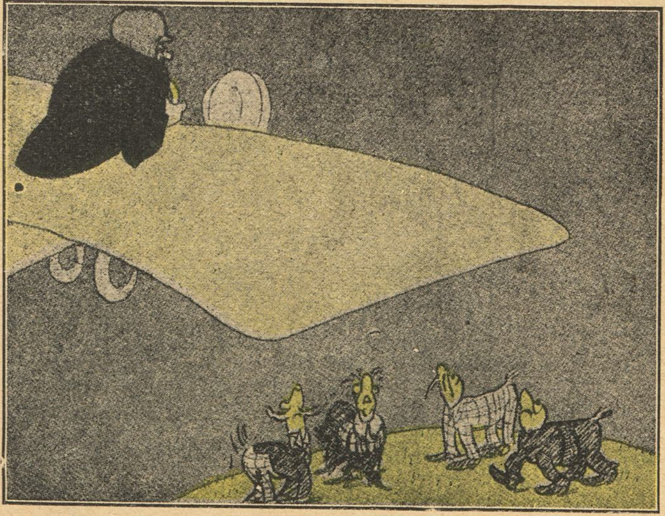

5. Chevillard studerer Marsbeboerne paa nært Hold.

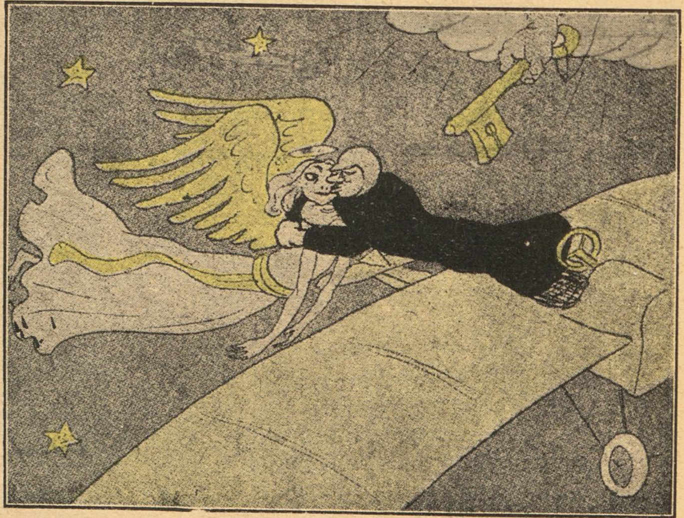

6. Luftens Betvinger gør Stormkur til en af Himlens Engle!

(»Jugend«.)

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

MORDET I LA JONCHERE

Kriminalroman.

(Illustreret af Chr. Bogø.)

»Jeg er parat,« sagde han.

Med faste Skridt fulgte han Gendarmerne gennem Gangene.

Imedens udstod Daburon bitre Kvaler; han gik urolig omkring, ventende paa det Øjeblik, hvor han skulde staa Ansigt til Ansigt med den Anklagede. Han stod netop ved Døren, da Gendarmernes tunge Skridt hørtes i Galleriet.

»Han kommer,« sagde han højt.

Hurtig tog han Plads ved sit Skrivebord og lod, som om han var fordybet i Akterne.

Den unge Commarin traadte ind med sikker Holdning. Man saa paa hans Ansigt, at han havde gennemgaaet svære Pinsler, men hans Øjne var faste og klare.

Daburon fremsatte nu sine Spørgsmaal efter en omhyggelig lagt Plan.

»De ved vel allerede,« begyndte han høfligt, »at De ingen Ret har til det Navn, De bærer!«

»Ja, det ved jeg, jeg er Hr. Commarins uægte Søn. Jeg ved ogsaa, at min Fa'r ikke kan adoptere mig, selv om han vilde, da jeg er født under hans Ægteskab.«

»Og hvilket Indtryk har denne Opdagelse gjort paa Dem?«

»Jeg maa aabent tilstaa, at den har bedrøvet mig meget. Et Fald fra en saadan Højde maa altid smerte. Det falder mig dog ikke ind at bestride Hr. Noel Gerdys Ret. Jeg vil afstaa ham min Plads, hvilket jeg allerede har sagt Hr. Commarin.«

Dette Svar havde Daburon ventet. Det bestyrkede kun hans Mistanke. Det passede ganske ind i det Forsvarssystem, som han havde forudset den anden vilde anvende.

»De har heller ikke megen Udsigt til at vinde en Proces. Deres Far og Mor vilde vel have sagt god for Dem, men Advokat Gerdy har Enken Lerouges Vidnesbyrd at holde sig til, og det vilde have afgjort Processen i Deres Disfavør.«

»Det har jeg indset.«

»Derfor staar De nu ogsaa anklaget for at have myrdet Enken Lerouge.«

Dommeren saa paa Albert med et gennemtrængende Blik, men den unge Mand fortrak ikke en Mine.

»Jeg kan kalde Gud til Vidne paa, at jeg ikke har begaaet denne Forbrydelse. Jeg er selvfølgelig som Fange noget vanskelig stillet med mit Forsvar, men jeg venter af Deres Retsind, at De, saavidt det staar i Deres Magt, hjælper mig med at bevise min Uskyld.«

»Hvilken Forstillelse!« tænkte Dommeren.

Han gennemløb nogle Aktstykker og understregede nogle Sætninger.

Pludselig spurgte han:

»Da De blev anresteret, udbrød De: Jeg er fortabt! Hvad mente De med det?«

»Jeg erindrer, at jeg sagde de Ord. Da jeg hørte, hvad man beskyldte mig for, slog det ned i mig som et Lyn, hvor forfærdelig min Stilling var. Jeg forstod, hvor vægtig Anklagen var, og hvor megen Sandsynlighed den havde for sig. Hvem kunde drage Fordel af Claudines Død? Kun jeg. Saa undslap mig de Ord.«

Den Forklaring lød ikke ilde, og Daburon beundrede næsten denne forbryderiske Karakters Kraft og hans Aandsnærværelse.

I hvert Fald er det sikkert, at ingen uden De kunde have saa afgjort en Fordel af Enkens Død. Vi er saa meget mere faste i vor Tro paa, at De er Gerningsmanden, som her jo ikke er Tale om et Rovmord. Den Fakke, som blev kastet i Vandet, er funden. Alle Enken Lerouges Papirer er brændte. Kunde de skade nogen anden end Dem?«

»Jeg kan intet svare hertil.«

»Besøgte De ofte Fru Lerouge?«

»Jeg har været hos hende to eller tre Gange sammen med min Fa'r.«

»En af Deres Folk paastaar, at De mindst ti Gange er kørt til hende.«

»Manden tager fejl. Hvad Vægt ligger der iøvrigt paa Besøgenes Antal?«

»Kender De hendes Bolig?«

»Ganske nøje. Huset har to Værelser. Claudine sov i det bagerste.«

»Det staar altsaa fast, at Enken Lerouge kendte Dem. Hvis De f. Eks. en Aften sent bankede paa hendes Vinduer, mener De saa ikke, at hun vilde lukke Dem op?«

»Absolut.«

»Var De syg i de Dage?«

»Ja, i hvert Fald meget utilpas. Mit Legeme laa under for Vægten af denne tunge Prøvelse.«

»Hvorfor forbød De Deres Kammertjener Lubin at hente Lægen?«

»Hvad kunde en Læge hjælpe for mine Lidelser?«

»Man siger, at De har brændt en Masse Papirer, særlig Breve.«

»Jeg havde besluttet at forlade Huset. Det forklarer jo alt.«

Albert besvarede ethvert af Dommerens Spørgsmaal uden Tøven. Hans Stemme skælvede ikke engang.

Daburon indsaa, at han ikke kom videre paa den Maade. Han havde med en overlegen Modstander at gøre, der parerede alle hans Udfald.

Han sagde nu pludselig.

»Fortæl mig nøjagtigt, hvad De foretog Dem sidste Tirsdag fra Klokken seks Aften til Midnat.«

For første Gang syntes Albert at være i Forlegenhed med Svaret. Hans Blik, der hidtil havde været rettet mod Dommeren, sænkedes mod Gulvet.

»Nu har jeg ham,« jublede Daburon indvendig, »Ja,« føjede han højt til: »Fra Klokken seks til Midnat.«

»Jeg erindrer det ikke nøje.«

»Det maa De ikke sige. Hvis jeg spurgte Dem, hvad De foretog Dem for tre Maaneder siden, saa var Deres Tøven forklarlig. Men jeg spørger Dem om i Tirsdags! og i Dag har vi Fredag. Iøvrigt var det Fastetirsdag, den sidste Karnevalsdag. Maaske kan denne Omstændighed lede Dem paa det rette Spor.«

»Jeg var ude den Aften.«

»Hvor spiste De?«

»Hjemme, som sædvanligt.«

»De lod Dem bringe en Flaske Vin og tømte den. De trængte altsaa til Stimmulans for at kunne udføre Deres Forehavende.«

»Jeg havde ikke noget særligt for,« svarede den Anklagede usikkert.

»De tager fejl. To af Deres Venner vilde afhente Dem, men De svarede, at De nødvendigvis skulde mødes med en anden.«

»Det var kun et Paaskud. Jeg var fortvivlet og ulykkelig. I en saadan Sindsstemning søger man dog Ensomhed.«

»Anklagen lyder paa, at De vilde være alene for at kunde begive Dem til La Jonchere. Dagen forinden havde De ytret: »Hun kan ikke modstaa mig!« Hvad mente De med det?«

»Jeg tænkte paa en Person, som jeg Aftenen forinden havde skrevet til, og fra hvem jeg havde faaet Svar, Da jeg sagde de Ord, maa jeg endnu have staaet med Brevet i Haanden.«

»Brevet var altsaa fra en Dame?«

»Ja.«

»Hvad gjorde De med det Brev?«

»Brændte det.«

»Frygtede De for, at det skulde kompromitere Dem?

»Paa ingen Maade. Det handlede om rent personlige Ting.«

Brevet maatte være fra Frøken d'Arlange. Daburon var sikker herpaa. Skulde han spørge? Han bøjede sig ned over sit Skrivebord for at Albert ikke skulde se hans Ansigt, og spurgte.

»Fra hvem var dette Brev?«

»Fra en Person, jeg ikke kan nævne.«

Daburon rettede sig op.

»Glem ikke, hvilken svær Anklage der er rettet mod Dem! Gør ikke Deres Stilling vanskeligere ved Udflugter og Fortielser.«

»Ikke hvad mine egne Anliggender angaar. Men om andres maa jeg have Lov til at tie.«

„Nu har jeg ham!" jublede Daburon indvendig.

Det foruroligede Dommeren, at Tabarets Profeti her ikke slog til. Tabaret havde forudsagt et Alibi, et omhyggeligt forberedt Alibi. Men Daburon ventede forgæves paa, at det skulde komme.

»Videre. Hvad tog De dem for efter Maaltidet?«

»Jeg gik ud,«

»Dog ikke straks. Efter at De havde drukket Vinen, røg De en Cigar. Hvilket Mærke ryger De?«

»Trabukos.«

»Bruger De Cigarrør?«

»Ja,« svarede den Anklagede, hvem dette Spørgsmaal syntes at forundre.

»Hvad Tid gik De ud?«

»Omkring Klokken otte.«

»Havde De Paraply med?«

»Ja.«

»Hvor gik De hen?«

»Jeg gik en Tur.«

»Alene.«

»Ja.«

»Uden noget Maal?«

»Ja.«

»Hele Aftenen?«

»Ja.«

»Beskriv nøjagtigt, hvilken Vej De gik.«

»Det er meget vanskeligt.«

»Tænk Dem om.«

»Det var mig kun om at gøre at faa frisk Luft.«

»Jasaa.«

»Jeg søgte at ryste den Bedøvelse af mig, som jeg i tre Dage havde vandret rundt i. Jeg ved ikke, om De kender den Tilstand. Jeg havde tabt Hovedet. Jeg gik og gik, gennem Gader og over Pladser.«

»Det lyder altsammen meget usandsynligt,« sagde Dommeren.

Ikke desto mindre vidste Daburon meget godt, at den Slags Ting var mulig. Havde han ikke selv en Gang tumlet rundt i Paris uden Maal og Med? Hvad skulde han have svaret, hvis man hin Morgen havde spurgt ham, hvor han havde været henne? — Men nu var han midt i Kamptummelen, han forfulgte Maalet med hensynsløs Lidenskab.

»De kan altsaa ikke nævne mig nogen, De mødte? Som kan bevidne at have set Dem? De talte ikke med nogen?«

»Nej.«

»De gik ikke ind nogetsteds, paa en Café eller i et Teater?«

»Nej.«

»Det er en stor Ulykke for Dem. En stor Ulykke, thi jeg vil ikke skjule for Dem, at Enken Lerouge blev myrdet Tirsdag Aften mellem otte og tolv. Undersøgelsen har nøje slaaet dette Tidspunkt fast. Jeg beder Dem i Deres egen Interesse tænke efter, om De slet ikke kan give nogen Oplysning om, hvor De har været i det Tidsrum.«

Disse Ord syntes at ryste den unge Mand stærkt. Han slog sig med en fortvivlet Gebærde for Panden, men svarede dog roligt og bestemt:

»Jeg er meget ulykkelig, men jeg kan ikke give andre Oplysninger.«

Daburon blev mere og mere forbauset. At Manden virkelig var saa stædig! Dommeren tog den Bunke Papirer bort, som dækkede Bevismaterialet og sagde:

»Saa prøver vi Beviserne. Træd nærmere. Erkender De at disse Genstande tilhører Dem?«

»Ja, de tilhører mig.«

»Godt. Lad os først se paa denne Kaarde. Hvem har brækket den itu?«

»Jeg.«

»De?«

»Ja. Under en Fægteøvelse med Hr. von Courtivois. Han kan bekræfte det.

(Fortsættes.)

Skuepladsens Løver. XV.

Holger Hofman. Tegning af V. Afzelius.

Paa Krop og Aand en af de stærke,
Der ofte byttet Ørn med Lærke,
En Smilets Mand, der kan bersærke
— En Spreder og et Samler-Mærke.

Berømte Stemmer i Grammophon.

Mel.: Min Søn, hvis Du vil i Verden frem, saa buk!

Hver Mand med et Navn mødte op til Parade
Forled'n —
Og sang ind i »Tragten« og kom paa en Plade
Besked'n —
Gud sikken et Sjov, hvis der »Plader« nu fandtes
Af *Dante* og *Shakespeare* — men nu har vi
Brandes,
Hans Stemme var go' nok,
Den fyldte for to nok
Forled'n.

Carl Lund var den første — og det vil sig lønne
En Gang —
»Naar Farverne er røde og gule og grønne«,
Han sang —
Og Hr. *Holger Rasmussen,* Sangens Fortolker,
»O, dejlige Danmark«, den indsang jo Holger.
Og »*Stadil*« fik kun Lov
At synge om Grundlov
Med »Bang —«

Grev Friis han sang Visen om Klaus hos Grev
Friisen
Med Smag —
Hr. *Ishøy* han spilled om Grønland og Isen
Den Dag —
Hr. *Fiskefredriksen* gav en Historie
Om Torsk uden Bukser og Østers, det tror je',
Og *Roskildepeter*
Om blanke Moneter
Uha! —

Jør'n Fredriksen fiks med den letteste Gang han
Kom frem —
»Kærlighed er en løjerlig Graaspurv«, den sang
han
Med Klem —
For Tenorer er Pladerne morderlig varige,
Hr. *Herold* var villig og sang saa en Arie,
Fra Tænder og Struben
Lød »*Tan*-hauser — fra »Ruben«.
(Den var slem!)

»*Ak, kæreste Guldsmed*«, det sang Hof-*Mikkélsen*,
Saa glat —
Og »*Rullen* den gaar« — sang *Martinius Nielsen*
Lidt mat —
»Slaar Du mine Jøder, sang *Reumert* i Tvivel,
Og »Natten er vor egen«, den lød jo fra *Wivel*.
Carl Jacobsen sang s'gu:
Ja vi vil ha' Øl nu —
God Nat?«

Robert Bly.

Europas Smilebaand

Hon: — Dansa långsamt — jag har sorg.

(»Kurre«.)

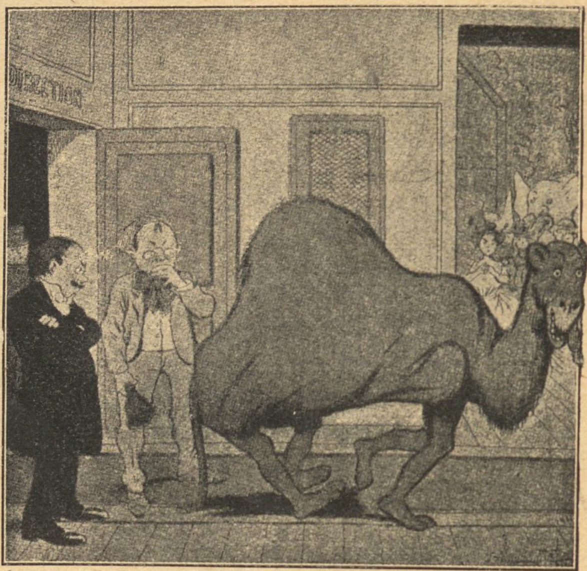

Direktøren: — Gav jeg Dem maaske ikke bestemt Ordre til, at vi skulde have *to Afholdsmænd* til at spille Kamelen?

(»Pêle Melê«.)

Nils Lasse er komit in i kyrkan til et bröllop. Brudparet skrider just på gången med ett par börnforan. Nils utbrister förbluffad (forbløffet)—: Dä va inte for tidligt, att pappa och mamma gifte säj!

(»Strix«.)

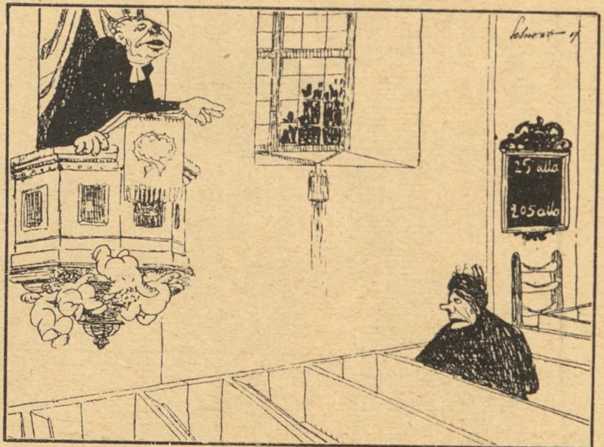

Pastorn: — Mina älskade åhörare! (Tilhørere.)
Den ensamma Damen: — Ach, hr. pastor, det kommer så öfverraskande!

(»Søndags-Nisse«.)

Han: — Tror ni, att kyssar äro skadliga för hälsan! (Sundheden.)
Hon: — Jo, det vill jag lofva. För inte så länga sedan kysste mig en herre, och jag kan försäkra, att det bekom honom mycket ila — min man kommer där, ni kan säll fråga honom. (Spørge ham.)

(»Kurre«.)

Rød Indmad

Ugens Samlermærke.

Nu har Hotel d'Angleterre aabnet sin Palmehave, hvor de kære »Løg« kan spire videre og spekulere paa, hvorvidt »Boston« danses bedst i gule eller violette Strømper. »Ravnen« præsenterer her det »Mærke«, under hvilket »Palmeløgene« samles.

Om Tivoli man sige kan
at det er en rigtig *go'* Have,
man »for*møbler*« Penge om Sommeren der
og om Vinteren man bru'r den til »*Bohave*«.

Ministeriet har resolveret, at der ikke er noget at foretage i Anledning af, at Pastor *Koch* ikke vilde *døbe* Steinckes Barn. Havde *jeg* været i Ministerens Sted, skulde jeg ordentlig have *konfirmeret* Præsten.

Mikkel.

Nu gaar vor Grundlov i Landstinget op
blandt rivende Ulve og Bjørne —
der staar *et Vilddyr* med skarpen Tand
og lurer paa hvert et Hjørne.

Dog *de* kan fældes og slaas til Jord,
med *dem* har det ingen Fare —
men *Ræven* — ak, Grundlov, se dig om,
for *ham* maa du ta' dig i Vare!

København i Tredserne er en Bog,
der fra *den* Tid samler Interesserne,
om *Viggo Lindstrøm* vi sige kan,
han vil »spinde Silke paa Tridserne«.

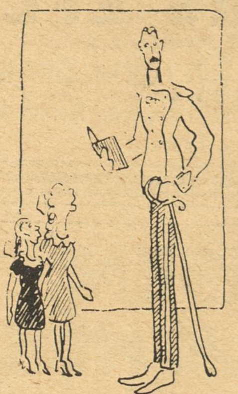

Kongen har i Odense eksamineret nogle Smaapiger i *Engelsk*, hvilket indtraf Dagen før »den danske Uges« Begyndelse.

— Det var da godt, at det var Dagen *før*.

Kampens Maal.

Hvad kæmper den danske Ungdom for?
Hvad bringer dens Kind til at gløde?
Begejstring for nye Tanker i Vækst?
Eller Mindet om det, som døde?

Bevæges dens Hjærte af Kunst, Poesi,
at Foraarets jublende Lærke?
Ak nej — se Kampens det høje Maal:
et manglende Samlermærke!

Alle Slags Udspioneringsforretninger i Sporvogne, Jærnbaner, ved Post- og Telegrafvæsen samt ved Dag- og Natrevolutionen besørges promte, solidt og billigt. Henvendelse i Borgerrepræsentationen.

Magius.

Sally Jansen contra Søren Krum.

Kære Ravn!

Nu synes jeg sgu', at den er lige over Nordfronten! Tænke sig, at Søren Krum, som jeg har kendt, fra han fik Ris paa Raadstuen, ikke undser sig for paa en skandaløs Maade at sætte min Kone fra hendes korpulente Periode i »Ravnen«. Hun har siden tabt 75 Pund og er lige saa normal som andre Mennesker, og hvad det angaar med Ravbroschen, saa glemmer nok den fine Hr. Søren, at hanses Kone en Gang til hendes Fødselsdag har faaet 6 Sølvskeer og et Dusin haandbroderede Lommetørklæder af mig, for det trængte hun nemlig til, da hun immer gik med Snue, og de havde ikke andet end nogle Blikpinde at røre rundt med i Kaffen.

Men siden den noble Hr. Søren er saa stiv i Amatørbilleder, saa maa jeg maaske ogsaa være med i Vognen?

Det er saamænd et fuldtud korrekt Billede af Hr. Søren Krums førstefødte, en rigtig regulær Abekat, der gør Gæld og Plat og hvis hele Fornøjelse er *Flasken!*

Og den øvrige Familie er saamænd ikke mange Haar kønnere!

Dette Billede vil Hr. og Fru Søren maaske vedkende sig? De lar' nok være med at smøge det a' sig, for det er nemlig paalideligt nok. Her kan man se Fru Sørensen sidde i sit sædvanlige *Kaffesladderselskab*. Den gamleste er saamænd Svigermoderen! Jeg garanterer for, at hun er stramtandet og hun er Mand for at knække en Valnød, naar den bliver lagt mellen Næsen og Hagen.

Og »Damen« (Hm!) med det mislykkede Kræmmerhus i Hatten er Hr. Søren Krums Datter, *Thilde*. Jeg mener, hun er saa tydelig, at det vist ikke er nødvendigt at præsentere yderligere. Jeg skal blot bemærke, at hun farer fra det ene Bostonbal til det andet med Hovedet nedad og Benene i Vejret.

Nu tænker jeg Hr. Søren kan klare sig med *den* Krumskyller, ellers kan jeg forsikre ham for at jeg har Krukken fuld.

Er du der Niels?

Ærbødigst
Sally Jansen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

LIND-HANSEN CLICHÉES
KØBMAGERGADE 67-69

Forlovelsesringe 14 & 18 Karat.
Th. Halgreens Specialforretning,
Gothersgade 34, ligefor Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

Filmeren Psilander.

M. R. Tak for Psilander! Deres Opfattelse, at Manden er en stor Skurk, har De givet et glimrende Udtryk!

Carl Chr. O. Nej, Tak, den er for uappetitlig!

Krølle, Skanderborg. Vi takker for disse fortræffelige Beviser paa, at Humøret holdes højt i Skanderborg.

C. C. Kolding. Deres Historier er bedre end Deres Vers; men vi skal dog bringe en Mundsmag af de sidstnævnte.

Løjtnanten beklager sig til sin Chef over, at Kammeraterne kalder ham et Fæhoved.

— Aah, bryd Dem aldrig om det, svarede Obersten smilende, jeg har jo ofte kaldt Dem for det samme.

— Ja, men det er noget andet, for Hr. Obersten kender mig, svarede Løjtnanten smigret.

Kære Hr. *L.* Den sidste Levering holdt langt fra Maal med den første! Ovenstaaende Vittighed, der just ikke funkler af bare Nyhed, blev den eneste, der overlevede Massakren!

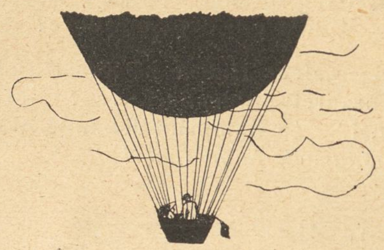

Hun: Jeg føler mig saa ulykkelig. Mit Hjerte er saa tungt som Kampesten.

Han: Død og Pine! Saa maa vi have noget mere Ballast ud.

V. R., Odense. Nu stiger den! Vi antog, at hvad to Mennesker betroede hinanden i en Ballon et Tusind Meter tilvejrs, maatte forblive en Hemmelighed!

— Tænk Dig en Ærgelse jeg har haft. Min Onkel, som jeg skulde arve og som er over halvfjers Aar, han har gaaet hen og giftet sig med en ung Pige paa tyve Aar!

— Det kalder jeg ligefrem en gemen Drengestreg!

B. B. Deres Tegning er meget oplivende, og man behøver ikke at ønske den forføriske Dame et langt Liv, for det *har* hun.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris.
Fordelagtig Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Peter Sørensen
Nørrevoldgade 22
Eneste Specialfabrik for Pengeskabe i Danmark.
Hvert Skab bukket af en Staalplade.
TELF. BYEN 2536 x — TELF. C. 223

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. — Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113

Hoved-Depotet
en gros. „Français".
16, Lille Kongensgade 16.
Gummi-, Hygiejne-Lager.
en detail. Garanteret 1. Kl. Varer.
Forlang Prøver og Prisliste.
Modersprøjten anbef.

Carlsberg Pilsner
Hof-Pilsner.
Carlsbergs Overskud tilfalder Nationen.

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Tegning af Peder Tabor.

Konen: Forfængelige gamle Abekat, nu er det anden Gang i denne Uge, Du staar og pudser Tænder!

Frøken Jette: Tænk, Kammersanger Jensen har aflyst »Lohengrin« i Aften; han er bleven saa forkølet.

Frøken Pjette: Uh, skal vi ikke sende ham en Æske Hostebolscher?!

Fru A.: Hvordan gaar det med Deres Mands Tandpine.

Fru B.: Ja, nu er han da begyndt at tænke paa at lade den trække ud. I Gaar skrev han Adresserne op paa alle de Tandlæger, som er — bortrejste!

— Hvorfor vil De lade Dem skille fra deres Mand?

— Af den samme Grund, jeg havde til at gifte mig.

— Og hvad var det for en?

— Jeg var træt af at være alene!

En ældre gerrig Ungkarl (som ser en moderne klædt Dame): Nu maa det da være den rigtige Tid at gifte sig i — saa snævre, korte Kjoler og saa smaa Hatte, det kan da ikke koste ret meget!

— Hvad er en Ampel?

— Det er en Lampe med et »l« i den forkerte Ende!

Frøken Ada: (medens hun betragter en Venusstatue): Det ser jo virkelig ud, som om Kvinderne i gamle Dage har været tykkere om Livet end nutildags.

Frøken Asta: Tror du saa ikke ogsaa, at Mændene i tidligere Tider har haft længere Arme?

Flyveren: — De kan gratulere mig i Dag. I Morges nedkom min Kone med en kraftig Dreng.

— Hvorledes gik Nedkomsten?

— Let Landing i Glideflugt!

Gæsten: Hør, Hr. Vært, der er lovet mig et Værelse med Udsigt til Vand.

Værten: Det har De ogsaa faaet — der staar en Vandpost i Gaarden lige udenfor Deres Vindue!

— Maa jeg tilbyde Dem min Paraply, Frøken?

— Hvad mener De med det? Det er jo det fineste Vejr!

— Ja—a— men Barometret falder stærkt!

Frøkenen: Tænk Dem, Løjtnant, jeg har vundet 40,000 Kroner i Lotteriet!

Løjtnanten: Og desuden mit Hjerte. Det kan man kalde, at have Lykken med sig!

Lille Marie: Mama siger, at Storken har bragt os gennem Skorstenen.

Lille Anna: Det gaar ikke hos os, for vi har Centralopvarmning!

A: Hvad vilde du gi en Hund for at forhindre den i at gø om Natten?

B: Jeg vilde simpelthen give den bort!

Dommeren: — Og De nægter fremdeles tiltrods for, at Signalementet er fuldt overensstemmende: Høj, slank og yppig Figur, nøddebrunt Haar, himmelblaa Øjne, fin Teint, smukke Tænder, smaa Hænder og Fødder og klædt efter nyeste Mode?

Damen (smigret): Nej — saa tilstaar jeg!

— Maa jeg ikke skrive et lille Bidrag op her i min Fortegnelse over Hjælp til en fattig Familie, spurgte en Dame; den Familie kan ikke betale Huslejen denne Gang.

Herren: — Det vil jeg foreløbig betænke mig paa; hvor bor ellers de Mennesker?

— De bor i min Ejendom.

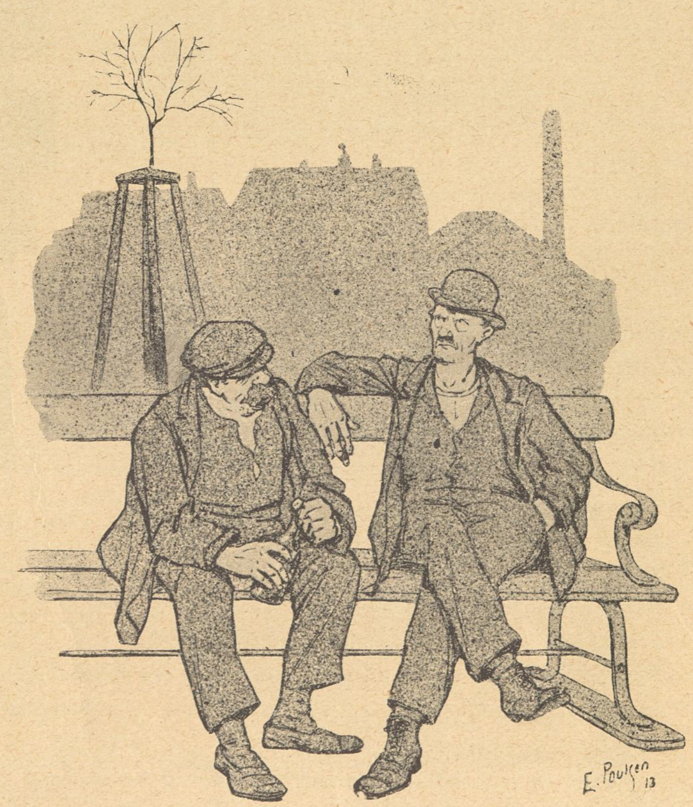

Tegning af Emil Poulsen.

Du, Sofus, det er sgu' underligt, at en Kærneka'l som Dig ikke kan gi' andet end Skaller!

Gift Dem aldrig

før De har besøgt mine 4 Møbelmagasiner

Adelgade 80, 86 og 87 (ligefor Sølvgade)

samt Østerbro Afdel.: Sct. Jakobsplads 6.

Specialitet: **2 og 3 Værelsers Møblementer.**

Danmarks største Afbetalingsforretninger.

Fineste Arbejde — Største Garanti — Største Lager — her paa Pladsen af

Soveværelses-Møbler · Dagligstue-Møbler · Spisestue-Møbler · Herreværelses-Møbler.

Uden Udbetaling til Folk i faste Stillinger. **10 Aars Garanti.** **Paa Afbetaling beregnes kun almindelig Bankrente.**

Stort Lager af Chr. VIII, Empire- & Chesterfield Møbler.

Alt forarbejdes paa egne Værksteder og kun damptørret Materiale benyttes.

Paa alt gives 10 pCt. pr. Kontant.

CHR. JENSEN, Snedkermester. Tlf. 8862 - Øbro 2120 y - Helrup 831 x.

En kedelig Omstændighed.

Direktør P. er overrendt af Forfattere, der vil læse deres Lyst- og Ej—blot—til—Lyst—Spil op for ham. Digteren Hansen-Fuglesang har troligt fulgt ham i Hælene med sit Manuskript i adskillige Sæsoner, men har endnu ikke opnaaet den Audiens, hvorefter han tørster.

En Dag er han imidlertid heldig og træffer den ellers saa travle Direktør magelig henslængt i en polstret Lænestol.

— Naa! Er det Dem, siger Direktøren og vender fortvivlet Øjnene i Hovedet. Det er vel igen den velsignede Tre-Akter?

— Ja, stønner Hansen-Fuglesang, og haler Manuskriptet frem af Inderlommen.

— Lad gaa da! siger Direktøren resigneret — men det maa ske i en Fart. Som De ser, har jeg lige tændt min Cigar — naar den er røget ud, maa De være færdig. Det vil jeg sige Dem.

Hansen-Fuglesang sætter Lorgnetterne paa Næsen, griber krampagtig sit Manuskript og begynder med Anspændelse af al sin Energi. Nu og da skæver han hen til Direktøren, der ubarmhjertig puster den ene Røgsky ud i Værelset efter den anden. Han stammer, hakker i det saa det er en Gru, men opnaar da til sin store Glæde at faa udslynget den sidste Replik, netop som Direktøren lægger Cigarstumpen fra sig.

Hansen-Fuglesang ser forventningsfuld op fra Manuskriptet.

— Ja, siger Direktøren, det er slet ikke saa galt. Det tiltaler mig egentlig. Det er virkelig en god Ide med alle disse Mennesker, der stammer — — baade Faderen, Moderen, Datteren og Elskeren. Det kunde jeg have Lyst til at prøve!

— Jamen det er jo ikke Personerne! Det er mig, der stammer!

— Oho! Ja, saa er det ikke morsomt — — saa tiltaler det mig ikke — saa kan jeg skam ikke bruge det, siger Direktøren og slaar ud med Haanden til Farvel!

Sangforenings-Dirigenter VII.

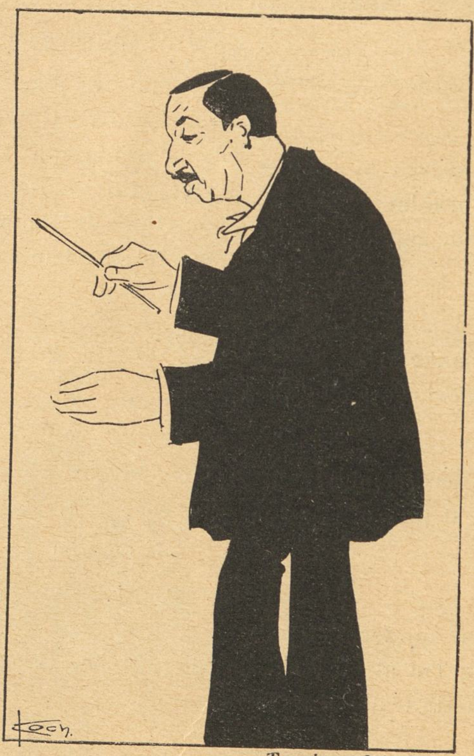

Tegning af A. Koch.

A. Andersen.

Leder for: Telefonarbejderne, Modelsnedkerne, Fabriksarbejderne, »Falken« og »Enevoldskvartetten«.

Gamle Slidesen, der har haft 50 Aars Jubilæum som Kopist i Marineministeriet, gik en Aften dødtræt i Seng og bad sin Aftenbøn som følger:

— Kære Gud og Fader, Du kender jo min Bøn, til hvis Ordlyd og Indhold jeg herved i alle Punkter henviser.

Løjtnant Flink er ude med en Deling for at eftersøge en bortløben Fange. Han opdager Flygtningen i det Fjerne og kommanderer:

— Deling, løb! Da de er lige ved at naa Flygtningen, lyder pludselig Løjtnantens Stemme: — Holdt! Kalder I det at løbe? Om igen, tilbage til Udgangspunktet og forfra det hele!

Peter: Skal vi lege Fortepiano?
Hans: Hvorledes leger man det?
Peter: Du skal blot lægge Dig ned paa Gulvet, og saa hamrer jeg løs paa Dig, til Du skriger!

— Frøken Jansen faar en stor Medgift.
— Ja, men det er blodige Penge.
— Hvorfor det?
— Jo, Faderen er jo *Slagter!*

Lærerinden: Nævn mig tre Dyr, lille Johanne, der lever i Afrika!
Lille Johanne: To Papagøjer og en Abekat!

Midt inde i en vældig Folkestimmel spørger en Kone: Aah, er der ingen af Dem, der har set en Dreng?

En Stemme svarer: Jo, lille Madam, herhenne staar en halv Snes.

Konen: Ja, men jeg leder efter en lille Dreng med eet Øje!

En anden Stemme: Hvis han er meget lille, skulde De lede efter ham med *begge* Øjnene!!

Tegning af N. E. Lange.

I Gaar blev Falcks Fluefangere alarmeret til en Familie i Skvaldergade, hvor det lykkedes Korpset at fange den første Flue levende. Af Familien blev to dræbte og tre haardt saarede. (Dagspressen.)

C. B. Møller & Co.s Cigaretter

Hævet over enhver Konkurrence:
Rose No. 101 .... 15 Stk. 10 Øre
Zouav a la Algier . 15 „ 10 „
Monaco med Kork 10 „ 10 „
etc.

Manden med Revolveren

Fortælling fra Rusland af *Andreij Avertjenko.*

Ved *Carl Nutzhorn-Kjersmeier.*

Landbrugslotteriet
bortspiller halvaarlig 25000 Gevinster til
Værdi 1 Million 132,670 Kr.
1ste Klasse:
1/1 Lod Kr. 1,20. 1/2 Lod 70 Øre.

I en 2den Klasses Kupé i Iltoget mellem Moskva og Kiev sad der tre Rejsende: Hr. Tjetverukov, Assistent i Indenrigsministeriet, hans Hustru Simotjka, og Hr. Vasselij Abramovitj Sandomirski, Rejsende for Firmaet Ewans & Krumbel . . . .

Paa en Mellemstation, steg en pelsklædt Herre ind i Kupéen. Han tilkastede Ægteparret Tjerukov og Hr. Sandomirski et prøvende Blik; saa tog han en Avis frem og fordybede sig ivrigt i den . . . .

De tre andre Passagerer led alle Kedsomhedens Kvaler. Tjetverukov sad og drejede sit Cigaretetui mellem Fingrene, Fru Simotjka forsøgte at sove, og Sandomirski gennembladede for tiende Gang i det tyske Vittighedsblad, som han nu kunde udenad ligefra »Hovedet« til Bogtrykkerens Navn . . . .

— Fem Timer endnu! udbrød Fru Simotjka og gabede fortvivlet. Det er ikke til at holde ud!

— Ja, saadan en Jernbanerejse kan være forfærdelig trættende og kedsommelig, svarede hendes Mand eftertænksomt.

— Ja, dræbende kedelig, tilføjede Sandomirski dybsindigt.

Den fremmede, der sad henne ved Døren, foldede sin Avis sammen, lod sit Blik vandre henover Selskabet, og brast i Latter.

— De keder Dem? sagde han smilende; og jeg ved godt hvorfor. Simpelthen fordi De ikke udgiver Dem for den De virkelig er, og det er frygtelig kedeligt . . . .

— Hvad mener De med det? udbrød Sandomirski krænket.

— At De er en anden end den, De udgiver Dem for, svarede den fremmede roligt. Hvem er De for Eksempel?

— Jeg? . . . . Jeg rejser for Firmaet Ewans & Krumbel, Klæde og Trikotage . . . .

— Hahaha! lo den fremmede. Jeg tænkte det nok! Hvorfor vil De egentlig udgive Dem for en anden end De er? De er jo i Virkeligheden Kardinal ved det pavelige Hof i Vatikanet!

— Kardinal? udbrød Sandomirski forbløffet. Hvad mener De?

— Aa, lad nu blot være! Jeg ved, at De er en af de mest snu Diplomater i hele Europa! Jeg har hørt ikke saa lidt om Dem! I Stedet for at sidde og fylde mig med Sludder, skulde De hellere fortælle mig lidt om Forholdet i Vatikanet og om Deres Erobringer mellem de fromme Italienerinder . . .

— Maa jeg nu være fri! hvæsede Sandomirski.

— Saa saa! sagde den fremmede beroligende, trak en Revolver frem og sigtede paa Sandomirski. Giuseppe! Jeg er et fortræffeligt Menneske, men jeg kan ikke lide at være i Kupé med en Løgner og Hykler . . . .

Fru Simotjka flyttede sig forfærdet bort fra den fremmede. Tjetverukov blev urolig og vilde rejse sig; men en bydende Gestus af den fremmede naglede ham til Stedet . . .

— Min Herre! Frue! Jeg vil ikke gøre Dem det mindste ondt, fortsatte den fremmede; jeg fordrer kun, at denne Mand tilstaar, hvem han virkelig er.

— Jeg er Vasselij Abramovitj Sandomirski! hviskede den Handelsrejsende med skælvende Læber.

— Du lyver, Giuseppe, Du er Kardinal, ikke sandt! sagde den fremmede truende og rettede Revolveren mod ham . . . .

— Ja, saa er jeg altsaa Kardinal! udbrød Sandomirski fortvivlet . . . .

— Naa, det var da endelig godt! Fortæl mig saa et af Deres Eventyr med Deres kvindelige Skriftebørn . . . .

Fru Simotjka lo; hendes Mand saa krænket ud; Sandomirski stammede halvdød af Angst:

— Tag Deres Revolver væk, saa skal jeg fortælle! En skønne Dag forelskede en italiensk Dame sig i mig . . . .

— En Grevinde? spurgte den fremmede.

— Ja, en Grevinde . . . . Vassilij, jeg elsker Dig, sagde hun. Og vi kyssede hinanden . . . ,

— De maa fortælle mig noget udførligere, indskød den fremmede. Hvor traf De hende, og hvordan vaagnede Kærligheden til Live hos Dem?

— Det var paa et Bal, fortsatte Sandomirski hurtigt. Hun var klædt i hvidt med en rød Rose i Bæltet Den portugisiske Gesandt præsenterede os for hinanden. Jeg sagde: »Ak, Grevinde, hvor De dog er smuk!«

— Sludder! afbrød den fremmede ham strengt. Hvor kunde De som Gejstlig gaa paa Bal?

— Det var ikke noget rigtigt Bal, blot en lille selskabelig Sammenkomst. Hun sagde: »Giuseppe, jeg er saa ulykkelig! Jeg vilde gerne skrifte for Dem!« »Godt,« sagde jeg, »kom blot.« Hun kom. »Giuseppe,« sagde hun, »tilgiv mig, men jeg elsker Dem . . . .«

En frygtelig dum Roman! afbrød den fremmede ham foragteligt. Deres Medrejsende har hørt til uden mindste Interesse. Hvis Paven kun har saadanne Kardinaler som Dem, saa beklager jeg ham virkelig . . . .

Den fremmede vendte sig mod Tjeverukov og sagde høfligt:

— Jeg forstaar ikke, at De vil have, at Deres Frue skal kede sig saa skrækkeligt, naar De dog er i Besiddelse af et saa glimrende Talent . . . .

— Hvilket Talent? udbrød Tjetverukov blegnende.

— Aa, De synger jo som en Caruso! Deres Baryton har forskaffet Dem mange Laurbær i Europas Storstæder . . . .

— De tager sikkert Fejl, svarede Tjetverukov med et blegt Smil. Jeg er Embedsmand, og det er min Hustru Simotjka . . .

— Hr. Kardinal! sagde den fremmede henvendt til Sandomirski. Er det ikke den berømte Barytonsanger . . . .

— Jo, det er, svarede Sandomirski skadefro.

— Dér kan De selv høre. Fra en Kardinals Mund kommer der kun Sandhed. Syng nu lidt for os, Maestro . . . .

— Jeg kan ikke synge, stammede Tjetverukov fortvivlet; jeg har en Stemme som en Lungepiber . . . .

— Aa, det er blot det sande Talents Beskedenhed. Syng nu Maestro . . . .

Den fremmede rettede Revolveren mod Tjetverukov; denne stak Hænderne i Lommen og begyndte at synge med skælvende Stemme og skærende falsk. Den fremmede lyttede opmærksomt til . . . .

— Dér kan De se, De har en glimrende Stemme! Keder De Dem mere mine Herskaber?

— Aa, vi morer os saa vidunderligt! sukkede Sandomirski.

— Det glæder mig. Jeg ser, naadige Frue, at De nu ogsaa ser lidt mere oplivet ud. Men der er én Ting jeg — undskyld — ikke kan lide hos Dem. De gaar med Korset, og jeg hader alt falskt og kunstlet. Jeg beder Dem derfor høfligt om at tage det af. Deres Mand vil sikkert ikke have noget imod det?

Tjetverukov stirrede som fortryllet ind i Revolverløbet og stammede tænderklaprende:

Ikke det mindste . . . . ikke det mindste . . . .

Fru Simotjka tilkastede ham et forargeligt Blik; saa begyndte hun at knappe sit Liv op . . . .

— Kardinal! sagde den fremmede strængt. Som Gejslig tør De ikke overvære denne Scene. Hold Avisen op for Dem . . .

Sandomirski adlød. Fru Simotjka tog sit Korset af. Hun var ligbleg . . . .

Toget nærmede sig en Station. Den fremmede rejste sig, samlede sin Bagage sammen og sagde:

— Toget holder fem Minutter ved denne Station. Indtil Toget gaar, vil jeg blive staaende paa Perronen med Revolveren i Lommen, men med Fingeren paa Aftrækkeren. Hvis nogen af Dem forlader Deres Kupé skyder jeg. Farvel mine Herskaber!

Da Toget atter satte sig i Bevægelse, kom Konduktøren ind og rakte Tjeverukov en Seddel. Der stod:

»Jeg haaber, De vil indrømme, at De ikke har kedet Dem. Denne originale Maade at fordrive Tiden paa har desuden det Fortrin, at enhver faar Lejlighed til at vise sin sande Karakter. Lykkelig Rejse, mine Herskaber!

Mælkeriet Enigheden.

Aarsagen til Omsætningens Stigning er Varernes Kvalitet.

Vore 52 Vogne kører overalt.

Telefoner 2146 & 6270.

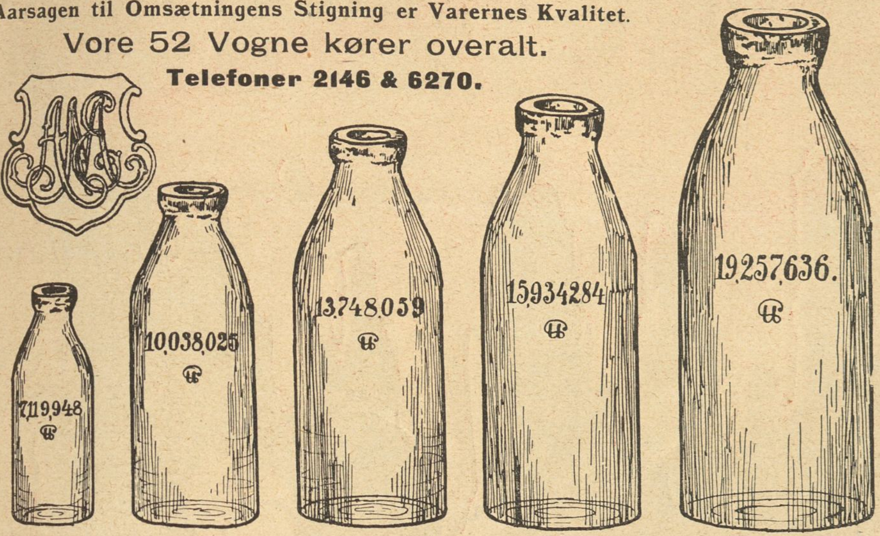

1898 1902 1906 1910 1912

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER

Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

M. Thomsens Bogbinderi,

Aarhus, anbefales.

Telefon 2065.

MULLERS HOTEL

(L. PRÆSTMARK).

Café, Restaurant og Billard.

Telefon 3558.

Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.

Nørre Farimagsgade 55.

Alm. dansk Vare- & Industrilotteri

Det nye Lodsalg er begyndt.

118,000 Lodder. 75,000 Gevinster.

Lodsedler faas à 1 Krone

hos Kollektørerne og i **Hovedkollektionen, Boulevard-Pavillonen, Vestre Boulevard**, lige overfor Raadhushaven.

Paa 1 Lod kan vindes **2** Gevinster

i samme Trækning.

HY GI **Sygeplejeartikler.** HY GI

Gummivarer 2. Prisl.

Gummivarelageret „Hygi“, København V.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.

Forlang illustreret Katalog.

Forretningen grundlagt 1900.

Depotet „DISKRET“

Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning,

Aarhus.

Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.

Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.

S. M. Mikkelsen.

Vask Dem altid!

Worning & Petersens

Xeroform Sæbe.

Faas overalt à 25 Øre

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i

Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.

Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgssteder disse Varer.

Køb RAVNEN

„Sana“.

Export Mælk.

Export Fløde.

Piskefløde.

Bemærk Etiketten.

Faas hos enhver Købmand.

Steril og holdbar i ubegrænset Tid.

Dansk Fløde Export A/S., Odense.

Odense: Telefon Nr. **2052**.
København: » Øbro **162**.
» » Central **11050**.

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Chr. Hoff.

Satan: Jeg synes, at Søgningen har været lidt sløj i den senere Tid.
Hans Oldemor: Jamen saa lav et Samlermærke for Fanden!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 42. Torsdag, den 16. Oktober 1913

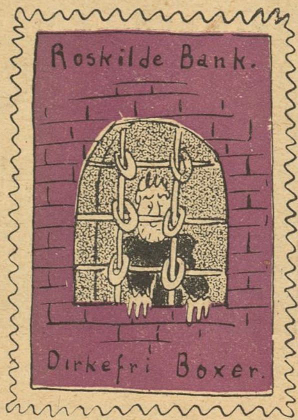

Tegning af N. E. Lange.

Tegning af A. Koch.

Tegning af Chr.-Hejnæs.

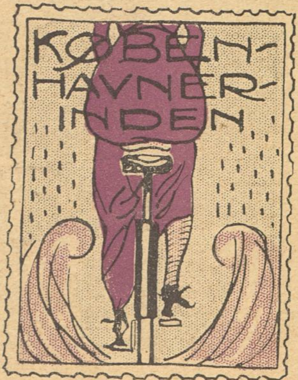

Tegning af Chr. Hoff.

Et Blad af »Ravnen«s Samlermærke-Album.

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

AFBETALING

CARL JACOBSEN & CO.

Nørrefarimagsgade 64.

Peins Depot Søndergade 44, **Aarhus.**

Prima hygiejniske Sanitetsartikler fra 1,00 til 4,00. Eneforh. for Danmark af Pein's Sikkerhedshjærte pr. 12 Stk. 2,50, 6 Stk. 1,35. Forsendelse diskret. Prøveudvalg ved at indsende 1,00. Illust. Katalog og 1 Prøve 30 Øre.

LAX i alle Kvaliteter. **Gaasebryst, Oksetunger** etc. anbefales.

Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908. Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.

Telefon 817 & 8231. Jacob B. Krøll, **Klareboderne 10. Kbhvn. K.**

Peter Jensen,

Bispebjerg Kro,

ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

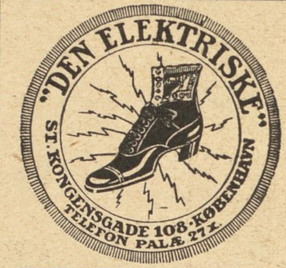

St. Kongensg. 108

ved Politistationen.

Nørre Central Café

(Nørrebros Runddel).

Koncertsal og Billardsalon.

3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.

Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS

Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.

SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.

Adelgade 31, 1. Bagb.

Telefon Palæ 2056.

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET GARANTI FOR HOLDBARHED

Yale **Laase & Nøgler Ny Østergade 2.**

Hvilken Melodi er Dem kærest?

Med dette Nr. afsluttes »*Ravnen*«s første Enquête, der har vundet saa enestaaende Tilslutning, og som utvivlsomt har bragt Læserne megen Glæde — og Stof til megen Diskussion! Komponister, Musikere, Skuespillerinder, Skuespillere, Forfattere, Kunstnere, Politikere og andre fremragende Damer og Herrer har med stor Elskværdighed ransaget den musikalske Del af deres Hjærter og sendt os deres saa interessante Svar.

I det følgende Nr. af »*Ravnen*« skal vi bringe en lille »Statistik«, der skal vise, hvilken Melodi og hvilken Komponist, der har samlet flest Stemmer.

Redaktionen beder samtlige Deltagere i den fornøjelige Enquête gennem disse Linier modtage en *Tak* — og saa har følgende Herrer Ordet:

Teaterdirektør, Revyforfatteren *Anton Melbye* har sendt følgende karakteristiske Svar:

»Agnete og Havmanden«.

Anton Melbye.

Den vittige og moderne Visedigter bøjer sig altsaa for de gamle Folkevisetoner, og Rygtet taler aabenbart sandt, naar det fortæller, at den saa satiriske Forfatter har sine sentimentale »Momenter«.

Borgerrepræsentationens Formand, Landstingsmand *Chr. Christiansen*, svarer:

Don Josés og Michaelas Duet, »Barndomshjemmet«, af »Carmen« og *Emil Hartmanns* »Vuggevise«.

Chr. Christiansen.

Skuespillerforeningens Formand, *Johannes Ring*, er stemt for:

Melodien til den gamle Korsfarersang »Dejlig er Jorden«.

Johannes Ring.

Folketinsgmand, Redaktør *Marott* skriver:

Jeg synes i Almindelighed bedst om de danske Melodier. De svarer til Folkets Temperament og Landets Natur, f. Eks.: »Der er et yndigt Land« og »Droslen slog«. Af socialistiske Melodier — Arbejderklassens Kampsange — finder jeg »Internationale« pompøs og meget stemningsrig. Det er trist at høre, hvorledes Smagen gaar i Retning af at tralle paa elendige Operetteviser.

E. Marott.

Journalistforeningens Formand, *Andreas Buntzen* giver følgende interessante Besvarelse —:

Den Melodi er mig kærest, som i Øjeblikket er fremme i Hukommelsen — mere eller mindre bevidst. Næsten uafbrudt hører jeg Melodi, ellers skal jeg da være stærkt optagen. Skulde jeg mellem de kære udnævne en »kæreste«, saa er det en gammel Melodi af *I. P. E. Hartmann*, som foruden mig intet Menneske kender.

Andreas Buntzen.

Tivolis'- og Palækoncerternes populære Leder har Ordet —:

Den gamle Korsfarersang »Dejlig er Jorden« og Tschaikowskys »Andante cantabile« er vist nok de to Melodier, som har gjort det største Indtryk paa mig. — Forøvrigt elsker jeg al god Musik. Med lige stor Glæde nyder og spiller jeg en fejende Strauss-Vals som en af Tschaikowskys Symfonier eller Wagners, Joh. Svendsens, Mozarts og Sibilius's Værker, for blot at nævne nogle af de Componister, som staar mit Hjærte og Naturel nærmest.

Fr. Schnedler-Petersen.

Af de mange Melodier, der har frydet mig, er en mig særlig kær: Det Par Strofer Hans Sachs synger udenfor sin Skomagerbod i *Wagners* »Mestersangerne« —: Den Fugl, der sang i Dag —

F. J. Borgbjerg.

Teaterdirektør, Skuespiller *Frederik Jensen* giver følgende, for de fleste sikkert overraskende Svar —:

Kære Wessel!

Hvilken Melodi der er mig kærest? Jeg svarer uden Betænkning »Marseillaisen«.

Din hengivne

Frederik Jensen.

Det kgl. Teaters unge Tenorkraft, *Niels Hansen*, hvis pragtfulde Verdens-Stemme om faa Aar vil bringe alle andre Tenorsangere i Forglemmelse, sender »Ravnen« følgende Svar:

Hr. Redaktør Axel Wessel.

Hvilken Melodi — hvilke Melodier, der er mig kærest — ja det er et vanskeligt Spørgsmaal at besvare for en Sanger, der, som jeg, endnu staar paa Tærskelen til Tonerigets Tempelhal. — Margrethes Bidrag til Kærligheds-Duetten af »Faust« 3. Akt er noget af den reneste Musik — Melodi — jeg endnu har hørt.

Ærbødigst

Niels Hansen.

Kril og Krøl i Skoletimen. I.

(Sagnet om Thors Hammer.)

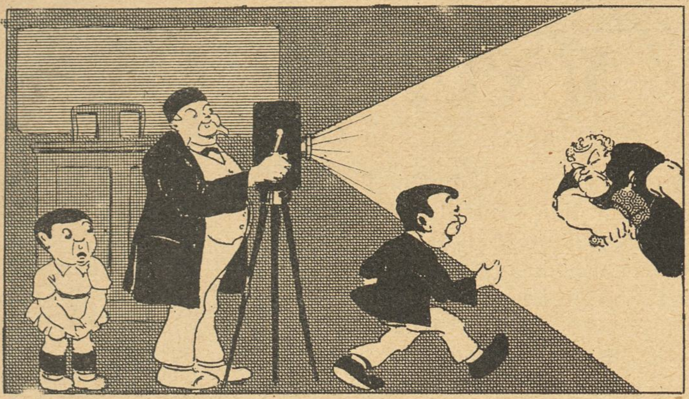

1. Kril og Krøl, vore gamle Venner, har nu faaet tykke Fjas til Lærer, og han er Mand for ved Hjælp af sit Filmsapparat at lære Drengene Skolefagene, saa de aldrig glemmer dem. I Dag begynder Fjas med Sagnet om Thors Hammer.
Se, Børn, her ser I Thor ligge og sove med Hammeren i Haanden.

2. Nu kommer Jætten Trym listende, den Gavtyv, og Kril og Krøl er meget spændte paa, hvad Trym vil. — Ha! Ha! han hugger Thors Hammer og stikker af med den!

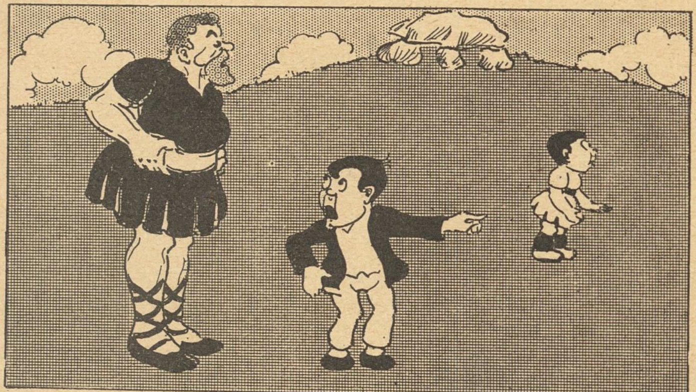

3. Kril farer hen og vækker Thor og fortæller ham, hvilken Vej Trym er taget. Thor blev rasende og svor Hævn. Han fik at vide, at Hammeren laa i Jættehjem 8 Mil under Jorden, og Thor kunde faa Hammeren igen, hvis Trym fik Freja til Kone.

4. Saa foreslog Kril, at Thor klædte sig ud som Brud for at faa Adgang til Jættehjem. Den er god, sagde Thor, og lidt efter buldrede Thors Vogn over Regnbuen, saa Lynene og Gnisterne fløj fra Hjul og Bukkehorn, og midt paa Buen stod Heimdal og spillede »Mød mig i Nat i Drømme«!

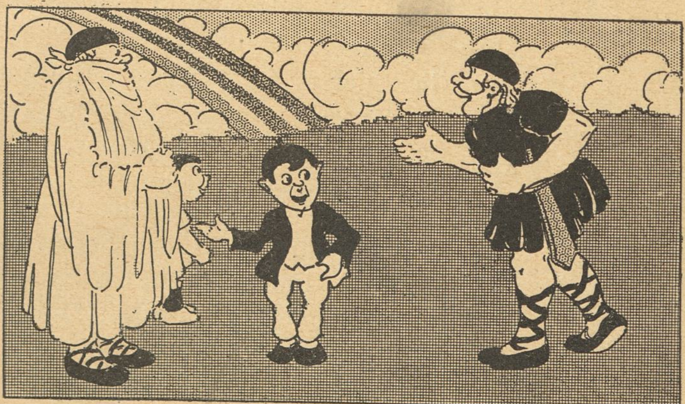

5. Naa, nu naaede de Jættehjem, hvor de blev særdeles pænt modtagne; Kril foretog med megen Anstand Præsentationen mellem den unge Brud og den forelskede Hammer-Røver Trym.

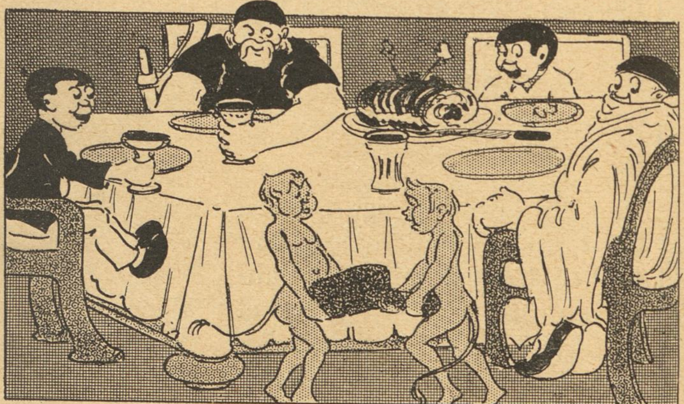

6. Snart sad de allesammen bænkede omkring et Bord med en dejlig Flæskesteg, hvoraf Thor, der var skrupsulten, aad mægtige Portioner. Da de havde spist og drukket godt, bad Kril om Bruden maatte se Thors Hammer, og to Jætter kom da slæbende med den. (Fortsættes.)

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

MORDET I LA JONCHERE

Kriminalroman.

(Illustreret af Chr. Bogø.)

»Jeg skal forhøre ham om det Punkt. Hvad er der blevet af den afbrækkede Spids?«

»Det ved jeg ikke. Spørg min Kammertjener Lubin om det.«

»Det har jeg allerede gjort. Han erklærer, at han forgæves har søgt efter Stykket. Jeg maa bemærke, at Fru Lerouge er myrdet med en spids Kaarde. Det Stykke Tøj, hvori Morderen har aftørret Vaabnet, afgiver Beviset.«

»Jeg beder Dem, Hr. Dommer, om at lade foretage den nøjagtigste Undersøgelse af mit Værelse. Stykket maa findes der.«

»Jeg skal give Ordre dertil. Se her er en af Deres Støvler. Jeg anbringer den paa dette Fodaftryk, fundet i den Myrdedes Have. De ser, den passer nøjagtig.«

Albert fulgte enhver af Dommerens Bevægelser med den største Opmærksomhed. Man saa paa ham, at hans Angst tiltog. Var det Bevidstheden om hans Skyld, der overvældede ham? Saa han alle Udveje spærrede?«

Paa alle Dommerens Bemærkninger svarede han med dump Stemme:

»Det er rigtigt, fuldkommen rigtigt.«

»Morderen havde ligeledes en Paraply. Han har støttet sig paa den i den fugtige Jord. Aftrykket er her; det passer nøjagtig med Deres Paraplyspids.«

»Naa ja, den Slags Ting fabrikeres i Mængde.«

»Godt, lad saa det være. Se denne Cigarstump, som blev fundet paa Skuepladsen for Forbrydelsen. Hvad er der at bemærke ved den?«

»Det er en Trabukos, og den synes at være røget af et Cigarrør.«

»Fuldkommen rigtig. Af et Cigarrør som dette.« Daboron pegede paa et af de Merskums- og Ravrør, som man havde fundet i den unge Mands Bibliotek.

»Et sælsomt Sammentræf,« hviskedede den anklagede hovedrystende. »Jeg forfølges af en ond Skæbne.«

»Taalmodighed, det er ikke alt. Enken Lerouges Morder gik med Handsker. Den Myrdede klamrede sig i Dødsangsten til hans Hænder, saa at nogle smaa Læderstykker blev siddende under hendes Negle. De er perlegraa, som De ser. Nuvel, de Handsker De bar Tirsdag Aften er her. De er ligeledes perlegraa — og forrevne. Sammenlign! Er det ikke samme Skind, samme Farve?«

Hvad skulde den Anklagede svare hertil? Daburon kiggede uafbrudt paa ham, medens det saa ud, som var han udelukkende beskæftiget med Tingene paa sit Skrivebord. Albert var sønderknust. Den kolde Sved perlede ham paa Panden. Flere Gange gentog han:

»Det er forfærdeligt. Det er frygteligt!«

»Endelig ser De her Benklæderne, som De bar Mordaftenen. Nuvel,« fortsatte den ubønhørlige Dommer, »de er tilsmudsede og forrevne. De siger, at de ikke mere husker, hvor De var henne. Lad os antage, at De taler sandt. Men mener De at kunne indbilde nogen, at De ikke ved, hvor De har revet Deres Benklæder itu og ødelagt Deres Handsker?«

Hvilket Menneske besad Mod nok til at modstaa et saadant Angreb? Den unge Mands Viliekraft var brudt. Han blev pludselig svimmel. Han lod sig falde ned paa en Stol, idet han fortvivlet udbrød:

»Det er til at miste Forstanden over!«

»Erkender De nu,« fortsatte Dommeren og saa gennemtrængende paa ham, »erkender De nu, at Enken Lerouge kun kan være myrdet af Dem?«

»Jeg indser, at jeg er Offer for et forfærdeligt Spil af Tilfældigheder. Min Hjerne er til den Grad fortumlet, at jeg ikke mere kan skelne mellem, hvad der er sandt og usandt. Jeg kan kun gentage: jeg er uskyldig!«

»Saa sig mig, hvor De var henne Tirsdag Aften.«

Den Anklagede stammede mat:

»Jeg har allerede sagt, hvad jeg kunde sige.«

Daburon rejste sig.

Nu kom først Hovedslaget.

Jeg skal hjælpe paa Deres slette Hukommelse og sige Dem, hvad De har foretaget Dem. Tirsdag Aften Klokken otte, efter at de havde drukket Dem Mod til, forlod De Deres Hjem. De gik til Banegaarden Saint Lazare, hvor De tog Toget 8,35. Klokken ni steg De ud paa Stationen Rueil — — —«

Og paa den Maade blev han ved. Den kloge Dommer lod sig rive med af Taborets altfor livlige Fantasi og gentog næsten Ord for Ord de samme Tirader, som den anden den foregaaende Nat havde afleveret.

Og hvert Ord traf. Enhver ny Vending slog mere og mere Modet ned hos den Anklagede. Dommeren saa ham staa saa hjælpeløs foran sig, at det forekom ham, som ethvert Støttepunkt svigtede ham, som om Grunden gled bort under den unge Mands Fødder.

»Hør mit Raad,« sluttede Dommeren. »Opgiv Deres Benægtelsessystem. De kan alligevel ikke gennemføre det. De maa kunne indse, at intet er skjult for os. Tro mig, De staar Dem ved, at aflægge en aaben Tilstaaelse og apellere til Deres Dommers Mildhed.«

Daburon forudsatte, at den Anklagedes Modstandskraft var tilende. Han saa ham sønderknust, tilintetgjort, — men saa fortvivlet Albert end følte sig: ved Dommerens sidste Ord tog han sig sammen.

Alvorlig og fast sagde han:

»I Deres Sted vilde jeg maaske tale paa samme Maade. Fra deres Standpunkt synes det maaske utvivlsomt, at jeg er den Skyldige. Men jeg sværger Dem til, at jeg ikke er det.«

»Nuvel, saa udtal Dem aabent. De maa underbygge Deres Udsagn.«

»Det kan jeg ikke. Jeg kommer kun tilbage til den samme Forsikring: jeg er uskyldig. Bevise det, kan jeg ikke. Alligevel vil jeg ikke helt fortvivle. Sandheden maa en Gang komme for en Dag. Derpaa venter jeg med Tillid.«

»Hvad mener De med det?«

»Ikke andet end hvad jeg siger.«

»De benægter altsaa det hele?«

»Jeg er uskyldig.«

»Godt, det er nok for idag. Jeg vil nu lade Potokollen

oplæse for Dem, saa vender De tilbage til Fængslet. Jeg formaner Dem til at overtænke Sagen. Forhaabentlig kommer De i Nattens Løb paa bedre Tanker. Ønsker De at tale med mig, saa send Bud, jeg kommer til enhver Tid. Læs Constant!«

Da Albert, ledsaget af Gendarmerne, forlod Værelset, sagde Dommeren halvhøjt:

»Det er en sej Krabat!«

Han nærede ikke den ringeste Tvivl om Alberts Skyld. Og han var overbevidst om, at de Edsvorne vilde dele hans Anskuelse. Men tiltrods herfor kunde han ikke frigøre sig for en vis Uro, en vis Utilfredshed med sig selv.

Pludselig stod det ham klart, hvad der var ivejen: han følte Anger over, at han havde overtaget denne Sag. Netop nu, hvor hans tidligere Medbejler var slaaet til Jorden, netop nu, gjorde han sig Bebrejdelser, fordi han ikke var traadt tilbage. Han havde tilmed kunnet staa som en trøstende Ven ved hendes Side, som var bleven ramt haardest ved dette frygtelige Slag. Hvem ved, om der ikke herigennem kunde have opstaaet nye Muligheder for ham. Nu stod han som den, der havde kastet Ulykken ind over Albert, ja, som hans Morder. —

Tabaret traf Dommeren i en meget mørk Sindsstemning.

»Hvad svarede han?« raabte den lille Mand, inden han endnu havde lukket Døren efter sig.

»Det ser ud til, at han er skyldig,« svarede Dommeren i en kort og afvisende Tone.«

Tabaret blev helt forbløffet; han havde ventet sig en længere Lovtale.

»Jeg kommer kun,« sagde han i en beskeden Tone, »for at spørge Dommeren, om der er kommen nye Momenter til.

»Han har intet Alibi,« bemærkede Dommeren tørt. »Han erkender at have Skinnet imod sig, men nægter alt.«

Den lille Mand blev staaende midt i Værelset med stirrende Blik og aaben Mund.

Tiltrods for sit slette Lune kunde Daburon ikke undertrykke et Smil. Ogsaa den lange Skriver lo.

»Intet Alibi,« mumlede den lille Mand. »Forklar det, hvem der kan. Intet Alibi! Skulde vi alligevel have taget fejl!«

»Nej, vi har ikke taget fejl, desværre. Han er Morderen. Iøvrigt kan De jo læse Protokollen.«

Tabaret benyttede sig af Tilbudet. Han satte sig paa Constants Plads, støttede Albuerne paa Bordet og slugte Beretningen om Forhøret.

Saasnart han var færdig, sprang han op og sagde med halvkvalt Stemme til Dommeren:

»Jeg har, uden at ville det, anrettet en forfærdelig Ulykke. Herr Dommer, Manden er uskyldig!«

»Taalmodighed, kære Tabaret, Taalmodighed. De taber jo ganske Hovedet. Hvordan kan De tale saaledes, efter at De har læst det?«

»Netop fordi jeg har læst det, siger jeg til Dem: Hold inde! Ellers sker der et Justitsmord! Læs endnu engang med koldt Blod Protokollen, og det vil staa klart for Dem, at hvert af den Anklagedes Ord beviser hans Uskyld. Er han endnu i Varetægtsarresten?«

»Ja, og der skal han blive. Hvordan kan De tale som De gør, efter det De sagde mig inat?«

»Jeg siger jo stadig det samme. De har kun ikke forstaaet mig, og nu er Ulykken sket! Tilgiv, at jeg tilsidesætter den Respekt, som jeg er Dommeren skyldig. Men De har ikke opfattet min Metode rigtigt, og den er dog ganske simpel! Naar en Forbrydelse foreligger, saa prøver jeg alle Enkeltheder nøje og danner derefter min Angrebsplan, som jeg først overleverer Dommeren, naar den er færdig og afsluttet. Finder jeg den Mand, paa hvilken min Plan indtil de mindste Detailler passer, saa er han Forbryderen. Hvis der er Uoverensstemmelser. har man anholdt en Uskyldig. Det er ikke tilstrækkeligt, at denne eller hin Omstændighed stemmer. Enten alt eller intet.

Ogsaa i dette Tilfælde naaede jeg gennem Undersøgelsen af det Bekendte til det Ubekendte — til Gerningsmanden. Jeg studerede hans Arbejde og dannede mig derigennem et Skøn om hans Personlighed. Mine Fornuftslutninger gik ud paa, at han maatte være en kynisk, hensynsløs Knægt, snu og i Bund og Grund fordærvet. At en saadan Fyr skulde have tilsidesat de simpleste Forsigtighedsregler er ganske usandsynligt. Døm selv! Manden er saa dreven, at han ikke efterlader sig noget Spor.

Ialtfald kan selv Gevrols øvede Øje ikke se noget. Og et saadant Menneske skulde til den Grad prisgive sig, at han ikke kan opfinde en Forklaring paa, hvor han har været henne den skæbnesvangre Nat? Det er umuligt. Jeg er sikker paa mit System. Enken Lerouges Morder har et Alibi. Den unge Commarin har intet, altsaa er han uskyldig.«

Daburon saa paa den ophidsede Mand med et ironisk Smil.

»De er en fortræffelig Mand, Herr Tabaret, men De har en Fejl: De er for skarpsindig. Og De mener, at ogsaa andre er i Besiddelse af det overordentlige Skarpsyn, som De selv besidder. Deri tager De imidlertid fejl. Den Anklagede har med Hensyn til sit Alibi ikke iagttaget nogensomhelst Forsigtighed, da han ansaa det for umuligt, at Mistanken faldt paa ham.«

»Nej, Herr Dommer, nej, og tusinde Gange nej! Den, jeg tænker paa, den virkelig skyldige, han, som vi endnu ikke har fat paa, han forudser alt og regner med alle Muligheder. Forsvarer den unge Mand sig overhovedet? Nej. Han er ganske simpelt sønderknust. Søger han at undskylde sig? Nej. Han svarer kun: »Det er forfærdeligt!« Der stikker noget under, som han ikke vil sige.«

Dommeren rystede paa Hovedet. »Jeg kan meget godt forklare mig hans Optræden og er saa sikker i min Sag, som havde han allerede tilstaaet. Jeg har Beviser nok.«

»Ja bevis mig her og bevis mig der, Beviser har man altid i Overflødighed.«

(Fortsættes.)

Hold inde! Ellers sker der et Justitsmord!

FLORA SALEN · FÆLLEDVEJ 6
Offentlig Dans Söndag, Mandag, Onsdag og Fredag.

Arbejdernes Aktiebageri,
Fredericia,
anbefaler til Aktionærerne og andre ærede Forbrugere:
Rugbrød
Sigtebrød
Hvedebrød
samt vort nye, usyrede
Sundhedsbrød,
som særligt anbefales.
Bestyrelsen.

M. H. Cohen & Lamm,
Vekselerere & Bankiers.
Holmens Kanal 24 St.
Telefon 7895 og 7896.

Afbetaling.
Thomsens Magasiner for Elegant Herre- & Dame-Skræderi
Reel Behandling garanteres.
Betalingsvilkaar efter Aftale.
Nicolaigade 13. Slotsgade 3. Ryesgade 128.
Christianshavns Torv 6.

Skuepladsens Løver. XVI.

Holger Reenberg. Tegning af Hp. Hansen.

Med Sværd han stormed Kasinos Klipper
— Paa Folketeatret Forsøget glipper.
Kunsten stiger, falder og vipper,
Omtrent som Façonen paa Flipper.

Den hvide Slavehandel.

(En sandfærdig Vise i 5 Vers.)

Mel.: Vort Fødeland var altid rigt.

I Saxogade Nummer 5
der stod en yndig Kvinde.
Da Gadedøren stod paa Klem,
faldt Lygtens Skin paa hende.
Hun stod med nedvendt Øjenlaag,
hun havde lige læst en Bog
i et forfærdelig dejligt Sprog:
»den hvide Slavehandel!«

Veronika hun saa sig om
og Haand mod Haaret førte.
En Tyrk ad Saxogade kom
og hendes Arm berørte,
Veronika slog Øjet ned,
men op igen, saa vidt jeg ved.
I hendes Bryst en Længsel stred:
— — —
Den hvide Slavehandel.

I Porten listed Tyrken ind,
og Pigen samme Vej kom.
Hr. Tyrken sa'e med bange Sind:
oh Frøken! Salem Alejkum!
Veronika, Veronika!
Forstod jo ej et Muk dera',
Men sagde rent mekanisk, ja!
— — —
den hvide Slavehandel.

Hr. Tyrken var af hæsligt Stof,
hans Liv var bar' Rekorder.
Nu bo'de Tyrken med sit Hof
udi Hotel »Tre Hjorter«.
Veronika stak hjemmefra,
tog ren Chemise paa den Da'
og straks til Banen sig bega'
— — —
den hvide Slavehandel.

Veronika dog stoppet ble'
paa Vejen ud til Banen.
Hr. Tyrken han blev rasende,
og raabte, Føj for Fa'nen.
Veronika, Veronika,
hin Mø fra Saxogade a'
kom ikke til Amerika
— — —
til den hvide Slavehandel.

Robert Bly.

EUROPAS SMILEBAAND

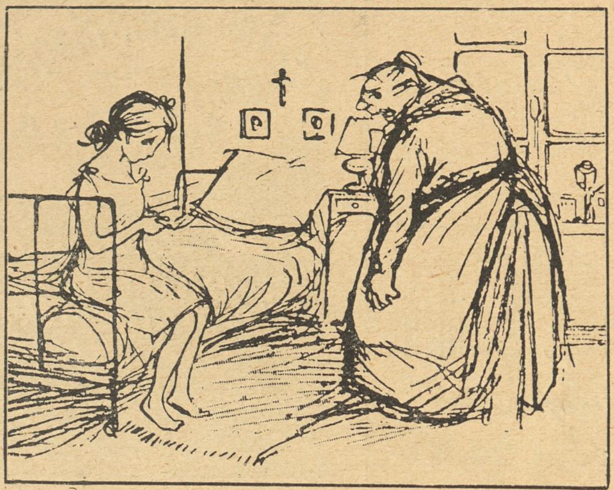

— Lyserødt Korset! Lyserødt Korset! Gaar *jeg* maaske med lyserødt Korset . . . eller din Fa'r, hva'?

(»Le Rire«.)

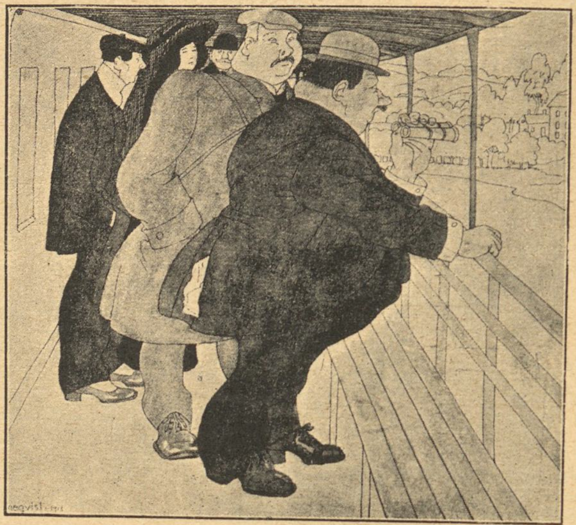

Karlsson och Lundblad företagar en turistfärd genom Sverige.

Karlsson (vid passerandet af et för sin skönhet särskildt berömd parti): — Om det här förbannade naturssköna landskapet ville ta slut nå'n gång, så man fick gå ner till sin grogg igen!

(»Strix«.)

Nyförlovade Olivia: Älskade Adolf, ska vi inte göra någon bröllopsresa?

Adolf (Bankkasserer): Nej, det gör vi inte, för då passar de bara på och reviderar kassan. (»Søndags-Nisse«.)

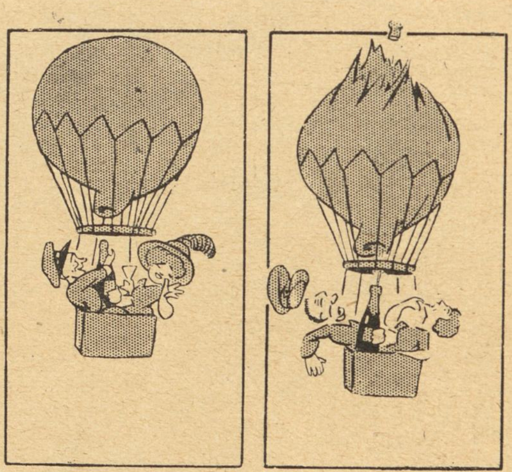

Livsfarlig Knaldeffekt!

(»Lustige Blätter«.)

— Nej, men se, Hr. Fanden, lillefanden har fått sitt första horn! (»Kurre«.)

Rød Indmad

Ugens Samlermærke.

Storken sidder paa Bondens Tag, og sidst har den siddet paa *Ærø*. Nu skal *Jørgen Frederiksen* til at vaske sig ren for Kriminalretten — tak for Seven, den bli'r go', naar Retten begynder at synge —: Næ, stop nu lidt — *Schmidt!*

Banernes gamle Afgangssignal
vil man atter paa Bane bringe,
at ringe med Klokken naar Toget gaar
den Forandring bli'r ikke saa »*ringe*«.

²⁸/₉. Forfatteren, Præsten *Jacob Knudsen* skriver i en Artikel, at noget af det *friskeste*, han har hørt Tale om, er Jordskælvet i Messina, hvor der dræbtes 200,000 Mennesker.

— Jeg vil nødig være sammen med den Herre, naar han indtager *Forfriskninger*.

²/₁₀. Naa, nu har *Lorry Fejlberg* købt »Lars Mathiasens Minde«; hvad er nu Meningen med det?

— Jo, han skal ha' mere Plads til at *kro* sig paa, og »Billigheden« var nok for *dyr*.

⁴/₁₀. Nu har Frans v. Jessen anskaffet sig en Dykkerdragt. Hvad mon han vil bruge den til?

— Han skal efter Forlydende være Krigskorrespondent ved Undervandsbaadene.

Den nye Opfindelse, »Kinetofonen«
er ikke det rene Kludder.
»Kinetofon« er paa Dansk det samme
som »en Film der løber med Sludder.«

⁵/₁₀. Det er en slem Plet, unge *Terp* satte paa Studenterforeningen med sin Slavehandler-Vise, og Senioren, Hr. *Falck* vil vist ikke kunne afvaske Pletten, selv om han mobiliserer hele sit Redningskorps.

— Han kan jo prøve med lidt *Terpen*tin.

Nu vil Bilerne sætte Priserne op,
det ser vi i flere Aviser,
hvad mener saa Taxa-Jespersen,
naar han kalder det *Bil*-lige Priser.

⁶/₁₀. Fru *Fabian* har anlagt Sag mod »Kistens« Direktør, Hr. *Wunsch*, som paa sin Side forlanger 1000 Kroner i Erstatning, fordi Fruen har optraadt i Tivolis Glassal. *Den* gik Retten ikke ind paa, og Wunsch maa skyde en hvid Pind efter de 1000 Kr.

— Det havde dog ellers været en rar Pind til hans *Kiste*.

⁷/₁₀. Grev *Frijs* havde nok rent glemt, at der var noget der hed Landsting, saa optaget, som han var, af at gaa paa Jagt i Frijsenborgs Skove.

— Ja, det var først, da *Grevinden* sagde: Sikken et dejligt *Udvalg* vi bøssede i Dag! *Udvalg!* raabte saa Greven — Død og Pine! Jeg maa i Landstinget!

Husværten: Ja, her er saamænd nok af baade Rotter og Væggeløj i Ejendommen, men Gudskelov — Børnene har jeg faaet udryddet!

³⁰/₉. »Den stumme i Portici« fik nok ikke Publikum bragt til Begejstring. De fleste holdt sig stumme — og nok ikke af Henrykkelse.

— Jamen, hvad er ogsaa det for en Ide af *Herold* at forsøge sig som Fagforeningsleder? Det er let nok at synge: »forsamler jer, I Fiskermænd« — længe efter at Fiskernes Generalforsamling har valgt en ny Formand!

Reklamer i Sporvogn er herligt
og Indtægten den bliver stor.
Vil man Kundekreds søge ad *den* Vej,
ja saa er man kommet paa »*Spor*«.

Fru Anna.

Snart stævner de danske Studenter til Fest:
en Helgeninde vil møde som Gæst
blandt Salens Buster og skinnende Lamper —
den bli'er Bamber!

Hun taler om det, man ej gøre maa,
(det Emne magter hun som kun faa)
om Daarligheden bag Scenens Ramper —
den bli'er Bamber!

Hun taler om Synden i Syd og Nord,
fra Strøget til Spaniens Toreador.
Af Skræk de kyske Studenter damper —
den bli'er Bamber!

Den Lørdag Aften vil fylde for to —
men Tanken er rent umanerlig go':
Fru Anna, som Synden og Lasten tamper —
den bli'er Bamber!

Narren.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger* Købmagergade 63—65.

Møbelfabr. Aktiv. Aaboulevard 3. Gl. Ladegaard, Hj. af Vodrofvej || **Prima Varer 10 Aars Garanti** **Lille Udbetaling.**

Arbejdernes Livsforsikring, Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab. Statsanerkendt. **Dosseringen 4.**

Dansk Svineslagteri i Argentina. To unge Danske, Martin Hvenegaard og Peter Klelund Verdich, har i disse Dage aabnet det første danske *Hvineslagteri* i La Carlota i Argentina.

En Fodermester,
som vil malke en Karl og en Pige, kan til 1. Novbr. faa Plads hos **Proprietær Nielsen, Langgaarden pr. Flittinge St. (Lolland).**

Den bedrageriske Direktør
er kun nogle og tredive Aar gammel. Da Banken i 1906 aabnedes, kom han til Roskilde fra Odense, hvor han var ansat i en af Bankerne.
Han skildres som en meget dygtig Bankmand, men et meget letsindigt Menneske, hvad hans Privatliv tilstrækkelig tydeligt bekræfter. *Han er gift.*

N. H. N., Kolding. Tak for de tre Avisudklip fra henholdsvis »Kolding Folkeblad«, »Herregaardens Adresse-Tidende« og »Nationaltidende«. De er hver for sig smaa »Perler«.

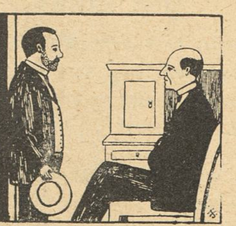

Godsejeren: Jeg kan virkelig ikke skrive Dem nogen Anbefaling, naar jeg har sagt Dem op, fordi De har stjaalet fra min Have.
Gartneren: Jo, De kan skrive, at jeg har været flink og bragt det mest mulige ud af Deres Have.

Hjalmar J. De kan hente Lønnen for Deres Tegning Flid paa vort Kontor. — Vittigheden er forresten gammel!

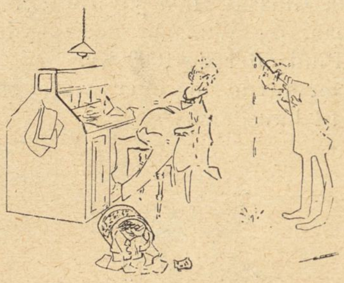

Ulykkestilfælde.
— Hr. Direktør, jeg vilde gerne bede om et lille Tilskud til min Gage, da jeg har giftet mig.
— Gør mig meget ondt, min kære! For Ulykkestilfælde, der forefalder udenfor Fabriken, er *Direktionen* ikke ansvarlig.

Erik F., Ny Carlsbergvej. De faar ovenstaaende lille Mesterværk honoreret ved Henvendelse paa vort Kontor.

»Snører man sig ikke, faar man Børnene lettere, men snører man sig, faar man Mændene lettere.«

A. R. Ja, vist skal der en *Snøre* til for at faa »Bid!«

— Det var dog nogle dejlige Blommer, Du havde med hjem til mig, lille Mand; dem skal jeg snart faa gjort Kaal paa!
— Du kan spare Dig Ulejligheden for min Skyld; jeg holder ikke af — Blom-Kaal!

tt. Deres Vittighed falder lige i Blommetiden og følgelig i god Jord.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Salg til Eksport.
Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til
JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

Carlsberg Pilsner
Hof-Pilsner.
Carlsbergs Overskud tilfalder Nationen.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

De ny Ægteskabsregler.

Har De hørt, at nu skal vi drilles
med Regler om giftes og skilles,
sat op af en lærd Kommission?
De rummer saa mangen en Snare —
thi skal jeg det hele forklare
hver giftebegærlig Person.

Har éngang til Pigen De friet,
staar Pokker skinbarligen i 'et,
ja, saa skal De ret passe paa:
Hvert Smykke, hver Hat og hver Kage,
hvert Kys — *alt* skal gives tilbage,
naar De fra hinanden vil gaa.

Men hvis Deres Elskov ej svækkes,
hvis Planer om Fremtiden lægges,
og Lysning hos Præst bli'r begært,
saa kræves Attest: Deres Pære
fuldkommen i Orden maa være —
og det kan jo tit falde svært.

Er Pagten saa endelig sluttet,
saa laves Kontrakt paa Minuttet,
og den er af haardeste Slags:
Hvis rundt paa Caféer De drysser,
hvad eller De Svigermo'r nysser,
saa staar den paa Skilsmisse — straks.

Og hvis Deres Frue har Fætter,
der sender hver Uge Buketter,
det Ret *Dem* til Friheden gi'r.
Sligt kommer jo ofte belejligt,
for *giftes* — ja gu' er det dejligt,
men *skilles igen* — sikken Svir!

Naar saa De er gaa't fra hinanden,
saa gælder det: brug nu Forstanden,
spild ej, som et Fæ, Deres Tjans —
for hvis De Dem *anden Gang* gifter,
Fortræd for Dem selv De kun stifter:
Saa faar De en Tur paa St. Hans!

Old boy.

Hurtig klaret.

Gæsten: Kellner, det her Øl smager ikke godt!

Kellneren: Piccolo, bring den Herre et Vinkort!

Mistænkeligt.

Petra: Hvad er det for Folk, dit nye Herskab?

Jenny: Ja, de er noget mærkelige. Det første, jeg blev sendt i Byen efter, var *Kaviar* og *Insektpulver!*

Selvtrøst.

Ung Enke: Aah! mit Tab er uerstattelig.

Veninden: Jeg ved, hvad det vil sige at miste en god Ægtefælle. Jeg har desværre selv følt det.

Enken: Ja, og saadan en Mand som min. — Jeg forsikrer Dem, at kun Haabet om en snarlig Genforening med ham vil holde mig i Live.

Tegning af Osvald Jensen.

Damen: Har De lagt Mærke til, at her er saa mange Margueritter her paa Egnen?

Officeren: Ja, det kommer af, at her ingen Garnison er.

Damen: Hvadbeha'r?

Officeren: Jo, De ved nok, Frøken, at Margueritter bruges til Opklarelsen af Spørgsmaalet: Elsker — Elsker ikke!

34 Kg. bedste Oksekød,

ben- og fedtfrit, giver kun eet Kg. Liebig's Kød-Ekstrakt. Med andre Ord: af eet Kg. Ekstrakt kan man fremstille det samme Kvantum Bouillon eller Suppe, som man vilde faa ved en fuldstændig Udkogning af 34 Kg. prima Oksekød.

Liebig's Kød-Ekstrakt

er altsaa betydelig billigere end friskt Kød.

Tømrer Frandsens Visitkort.

— Nu skal J bare høre, Kammerater, jeg kan en sandfærdig Historie. Se, det var forleden Aften, godt op paa Morgenstunden, saa kom Frandsen, J ved, ham Tømmergutten, hjem med en lille En paa Nordfronten, og saa vaagnede jo Madammen og gav sig til at salutere, saa det rystede i Lampekuplen.

Men Frandsen sa' ikke et Muk, og da han havde hørt paa Madammen i 7 Minutter, saa gik han li'saa stille ud i Korridoren og gav sig til at mase paa det uhyggeligste. Lidt efter kom han ind i Sovekammeret — slæbende paa Lejlighedens Udgangsdør.

— Ka' Du se, hvem det er, der bor her? sa' han.

Og saa pegede han paa Dørpladen, hvor der ganske rigtig stod: Hans Frandsen, Tømrer.

Den kunde Madammen ikke svare paa, og Frandsen stavlede af med den tunge Dør. Men nu er det jo ikke saadan at staa i den tidlige Morning i en kraftig Nordøst og sætte en tung Egetræsdør paa Hængslerne, og da Frandsen havde maset i ti Minutter, raabte han ind til Madammen —: Hør, Lavra, ka' du'tte komme og hjælpe for syv Søren!

Saa listede Madammen stille ud paa Tøflerne og ved fælles Anstrængelse kom „Visitkortet" paa Plads igen. Og saa sa' Madammen —:

— Naa, det lader dog til, at jeg ogsaa boer her!

Saa grinte Frandsen! Og saa blev de go' Venner igen!

Sangforenings-Dirigenter VIII.

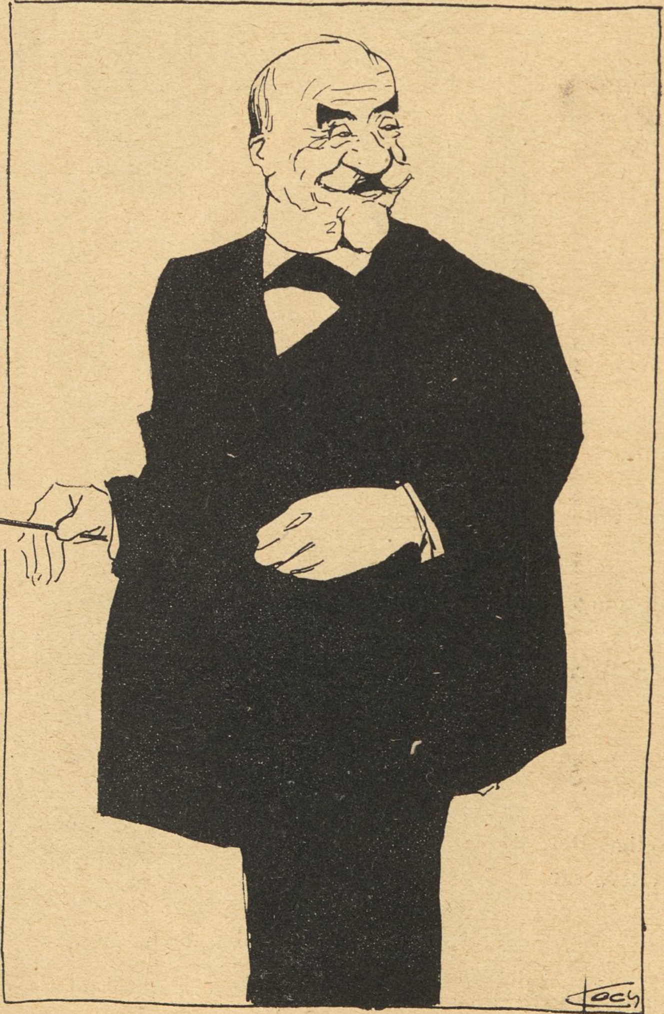

Tegning af A. Koch.

Axel Guldbrandsen.

Leder for: Typografernes Sangforening, Odeon, Brage, De centraliserede Sangforeninger af 1859 og De sjællandske Provinser.

Tiden gaar.

Gæsten: Nu har jeg siddet her i to Timer og ventet paa Morgenbladene.

Opvarteren: Naa, ja, hvis De vil vente en halv Time til, saa kommer Aftenaviserne.

Kvindens Alder.

Damen: Mænd lever hurtigere end Kvinder.

Herren: Ja, det passer. Da vi sidst var sammen, var vi begge 25 Aar. *Nu* er jeg 35, medens *De* — efter hvad jeg hører — kun er 28!

Det ligner ham.

Jens Peter har tjent hos Pastor Nybølle i 25 Aar, og den for sin Gerrighed bekendte Præst lovede Jens en smuk Belønning for sin lange og tro Tjeneste.

Paa Højtidsdagen bliver Jens Peter kaldt ind til Præsten, der holdt en lang Tale for Karlen og overrakte ham — ikke en anstændig Pengesum, — men sit Fotografi!

Jens Peter stod i nogen Tid og betragtede Portrættet og sagde saa, ganske tørt:

— Ja, det ligner Pastoren!

AALBORG og A. BRØNDUM & SØN'S
AKVAVITTER

Tegning af Osvald Jensen.

En Prædikant.

Amerikansk Humoreske af *Sigge Strømberg.*

Autoriseret Oversættelse ved Carl Nutzhorn-Kjersmeier.

Fra den glasklare Himmel sendte Solen sine brændende Straaler ned over den lille Prærielandsby. Intet Vindpust rørte sig, og Byens Gader var øde og mennesketomme, thi det var ved Middagstid da alt levende stønnede under Græsørkenens usigelige Hede. . . .

Inde i Kroen, hvor der var mere køligt, havde den Smule Liv, som endnu pulserede, koncentreret sig. Dér stod en halv Snes Cowboys og lænede sig mod Disken: de drak kæmpestore Whiskyer og berettede kunstfærdigt sammenføjede Historier om de varme Dage, de havde været med til, samtidig med at de udstødte fæle Forbandelser over de begivelsesløse Middagstimer, som et uciviliseret Fastlandsklima daglig Tvang dem til at gennemleve. De kastede længselsfulde Blikke ud af Vinduet, udenfor hvilket Prærien bredte sig i al sin trøstesløse Ensformighed, i det forfængelige Haab, at der skulde ske noget. . . .

Pludselig udstødte Bartenderen et Raab og pegede ud over Prærien. Langt, langt ude, hvor Jord og Himmel smeltede sammen, saas et mørkt Punkt, der langsomt blev større og større. Det delte sig i to og noget efter kunde man skelne to Ryttere, der nærmede sig Byen i hurtigt Trav. . . .

— Gud ved, hvad det er for nogle Idioter, som er ude i den Hede? sagde en ung Mand, og udtrykte derved de andres Tanke til Punkt og Prikke. . . .

— Enten kommer de, for at hente Doktoren, og i saa Fald er det fornuftigt af dem at være to, thi én Mand var sikkert ikke nok til at faa ham ud i Dag, eller ogsaa maa de være skruptossede. . . .

Imidlertid var Rytterne kommet saa nær, at man kunde underkaste dem et nøjere Eftersyn. Den ene af dem var høj og svær og klædt som en Cowboy, den anden var lille og spinkel og iført stor, bredskygget Hat og sort Diplomatfrakke. . . .

— Føj for Satan! udbrød en. Det er jo en Præst!

De to Mænd red lige hen til Kroen; den mindste af dem steg ved den andens Hjælp af Hesten, børstede Støvet af sin Frakke, og traadte, fulgt af sin Ledsager, hen til Disken og bad om to Glas Sodavand.

— Med Whisky eller Cognac? spurgte Bartenderen, medens et stille Grin oplyste de omkringstaaendes Ansigter.

Præsten syntes dog ikke at tage det ilde op. Hans Smil var tværtimod endnu mildere, da han svarede:

— Tak helst uden Alkohol!

Bartenderen mumlede noget om gamle Kællinger og Sirup, men stillede alligevel to Glas Sodavand frem paa Disken. Præsten og hans Ledsager drak, men den sidste kastede et saa længselsfuldt Blik efter en Whiskyflaske, som stod paa en Hylde, at alle Gæsternes Hjærter begyndte at banke i Forventning om noget storslaaet. . . .

Da Præsten havde drukket sit Glas ud og omhyggeligt tørret sig om Munden med et Silkelommetørklæde, vendte han sig mod Forsamlingen og sagde:

— Kære Brødre! Mit Navn er Josuah Jeremiah Jennings, og jeg er — hvad i kan se af min Klædedragt — en Ordets Forkynder. Længe hørte jeg, der boede i en af Østens Storstæder, Tale om det vilde Liv, som førtes her ude paa Prærien. Jeg hørte Tale om, hvordan Alkoholen flød i Strømme, hvordan umaadelige Summer bortspilledes i Faro og Poker, og hvor lidt et Menneskeliv, som dog er Skaberens dyrebareste Værk, regnes paa disse Steder. Jeg blev slagen med Rædsel, men en Nat, da jeg laa og sov sødt, vaagnede jeg ved, at en Stemme sagde til mig: »Josuah! Hvi ræddes du? Gaa ud paa den vilde Prærie og forkynd Ordet. Du er et ringe Redskab, men ved dig skal Herren udføre et stort Værk.« Og jeg drog af Sted, for at lyde min Mesters Vilje. Og se! Mit Arbejde har sat herlig Frugt i denne magre Jord! I alle Byer, jeg har besøgt, er et aandeligt Liv spiret frem, og mange Sjæle er blevet vundet for Herren. Nu sidst kommer jeg fra Big Rock, Eders Naboby, hvor jeg har udført et stort Arbejde. Derfra medbringer jeg denne ny frelste Broder (han pegede paa sin Ledsager), som har været min Vejviser og skal være mig behjælpelig ved de Møder, jeg agter at holde. Jeg har tænkt at begynde Arbejdet i denne By med at holde et lille Møde her. Jeg haaber ikke, at Værten har noget derimod?

Bartenderen syntes at have en Del at indvende, men den nyfrelste blinkede til ham paa en egen hemmelighedsfuld Maade. Han nøjedes derfor med at vende Præsten Ryggen.

— Jeg opfatter min Vens Tavshed som en Tilladelse, sagde Præsten, og skal straks aabne Mødet — jeg skal blot ud at hente min Bønnebog i min Saddeltaske. . . .

Præsten gik. Næppe var han ude af Døren, før den »nyfrelste« tog Ordet:

— Ja, Kammerater, I kan bande paa, han har omvendt os i Big Rock! Jeg har aldrig moret mig saadan siden den Gang, jeg var ude i Butte og saa Cirkus Barnum. Han har faaet os til at falde paa Knæ og synge Salmer, strække Hænderne i Vejret og raspe Bønner af os, saa at der i hele Big Rock ikke er en Sjæl som ikke har faaet Motion nok for det første Aar. Det var saa grinagtigt, at jeg paatog mig at være Vejviser, blot for at faa det at se en Gang til. Men hvis I vil have rigtig Fornøjelse af det, Drenge, skal i holde gode Miner. Lad som om I tager ham alvorligt, og lad ham frelse jer saa meget han vil. Syng, naar han vil, fald paa Knæ, naar han vil, gør alt, han vil have jer til — saa lover jeg jer den grinagtigste Festforestilling. . . .

Præsten traadte atter ind, og medens den »nyfrelste« lagde sit Ansigt i saa gudelige Folder, at Mændene næppe kunde holde sig for Latter, tog den Guds Mand Ordet.

— Mine Venner! begyndte han. Vi vil indlede denne lille Andagtstime med en Sang — en af de Sange, som I lærte i jeres Barndom og sikkert endnu ikke har glemt. Nogle af jer husker uden Tvivl den lille smukke Sang: »Jeg ønsker at blive en Engel.«

Ingen svarede, og Pastorens Ansigt antog et paa samme Tid forundret og bedrøvet Udtryk.

— Men den lille Sangens Perle, som hedder: »I Himlen er mit Hjem«, — den kan I da?

Samme Resultat. Pastoren sukkede dybt.

Saa maa min nyfrelste Ven og jeg synge den alene; men jeg haaber, at I snart vil kunne synge i Kor med os. . . .

Saa istemte Præsten Søndagsskolesangen: »Jeg ønsker at blive en Engel og iblandt Engle staa«, og den »nyfrelste« faldt i med en vældig Brændevinsbas, saa at Tilhørerne dirrede af Grin. . . .

Da Sangen var til Ende, foldede Pastoren sine Hænder.

— Lad os løfte vore Hjærter og vore Hænder mod det Høje og opsende en Tak til al Tings Ophav. . . .

Alle søgte at se højtidelige ud. Pastoren rakte sine Hænder mod Himlen og begyndte at bede med en Stemme, der skælvede af Sindsbevægelse. Alle fulgte hans Eksempel, og snart stod de tilstedeværende med oprakte Hænder og var ved at forgaa af Grin.

Da trak »den nyfrelste« to Revolvere frem, rettede dem mod Menigheden og sagde: »— Kære Brødre! Hvis I ikke ønsker at blive forløst fra denne Jammerdal, *saa bliv ved med at holde Hænderne i Vejret, medens Pastoren tømmer jeres Lommer!*«

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.
Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

HAFNIA

Skattefri
PORTER

LIND-HANSEN
KØBMAGERGADE 67-69
CLICHÉES

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

DET DANSKE
MÆLKE-COMPAGNI
Pasteuriseret og raa sød Mælk
Daglig nykærnet Smør
Pasteuriseret Kærne Mælk
Telefoner 5858 - 2712

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GENUINE
LUND^S-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Sygeplejeartikler
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi“, København V.

Køb RAVNEN

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending for-endes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Store og smaa Lokaler, moderne indrettet, anbefales de ærede Foreninger.
Restauration — 2 Billarder.
Telefon Øbro **1132.**
Joh. Olsen.

Spar Penge
Køb Senge hos NOLFI der varer længe
Spiralsenge fra 7,00. Pufsenge fra 12,00. Jernsenge fra 3,50. Barnesenge fra 6,00.
Divaner fra 15,80. Komodes. Sofasenge med Plyds 25 Kr. Chaiselonguer.
Puder, Dyner, Vat, Divan og Uldtæpper billigst og bedst
GRIFFENFELDTSGADE 50—50 A
Tel. Nora 1533 y

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET“
Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arb. Ligkistemagasin.
55, Vesterbros Torv 55.
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.

Faas overalt à 25 Øre

Køb RAVNEN

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet. 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret. Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495 Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Moderne Husværter.

Tegning af G. ALBERTUS.

Husværten: De kan jo godt faa Lov til at spadsere i Gaarden og trække frisk Luft en Gang om Dagen, men De maa komme herind paa Kontoret og hente Nøglen —!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 43. Torsdag, den 23. Oktober 1913

Tegning af Oluf Nielsen.

— Smukke Ella! Du skulde have været en Engel!
— Fy dog, Hr. Baron, jeg kunde virkelig ikke holde ud altid at gaa med de samme Fjer!

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

═ Største Nytegning i Norden. ═

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

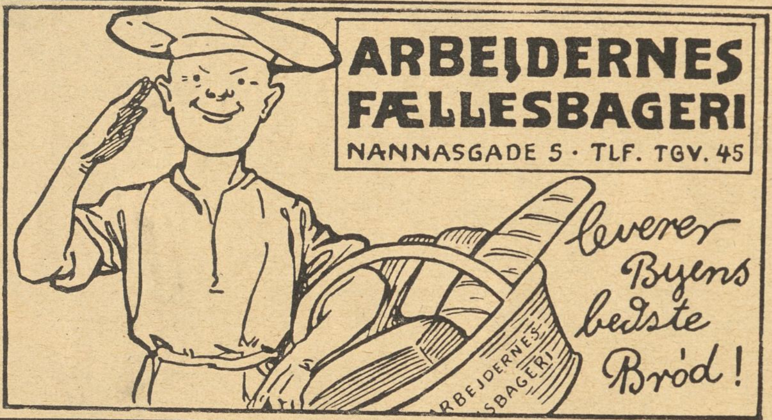

Har De Tandpine,
brug da altid
Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter.
Advarsel mod Efterligninger.
Indregist. **9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.**

PIANOER
i Leje 4-6-8-10 Kr. mdl.
Ved senere Køb godtgøres den betalte Leje.

HARMONIUMS
3-4-6-8-10 Kr. mdl.
Ogsaa for Udenbyesboende!

Frederiksborggade 36, Kbh.
Egne Piano- og Orgelfabriker i København og Aarhus.

Winther

Spar Penge
Køb Senge hos NOLFI der varer længe

Spiralsenge fra 7,00.
Pufsenge fra 12,00.
Jernsenge fra 3,50.
Barnesenge fra 6,00.
Divaner fra 15,80.
Komodes.
Sofasenge med Plyds 25 Kr.
Chaiselonguer.

Puder, Dyner, Vat, Divan og Uldtæpper billigst og bedst

GRIFFENFELDTSGADE 50—50 A
Tel. Nora 1533 y

Møbelfabr. Aktiv. Aaboulevard 3. Gl. Ladegaard, Hj. af Vodrofvei | **Prima Varer 10 Aars Garanti** **Lille Udbetaling.**

Hvilken Melodi sejrede?

En lille musikalsk Statistik.

Hvilket *musikalsk Resultat* fik saa »*Ravnen*«s Melodi-Enquête, som blev fulgt med spændt Interesse over hele Landet?

Vi samler og sorterer de halvtredsindstyve Besvarelser og skal nu give Læserne Besked om, hvilken Melodi og hvilke Komponister, som blev foretrukne af de mange elskværdige Deltagere.

Salmen »Dejlig er Jorden« og Socialismens Kampsang »Internationale« — to Modsætninger, der dog i Virkeligheden er hinanden nær — opnaaede det største Antal Stemmer, 5 hver. For Salmen stemte: *Fini Henriques*, *G. Prehn*, *H. Seemann*, *Johns. Ring* og *Schnedler Petersen*. For »Internationale«: *Gerh. Nielsen*, *Stauning*, *Sigvald Olsen*, *Maroll* og *Victor Petersen*.

Derefter kommer Brudevalsen af »Et Folkesagn« (N. W. Gade), med 3 Stemmer *(Holger Hofman*, *C. Gottschalksen* og *Viggo Lindstrøm)* og »Flyv, Fugl, flyv —« (Hartmann) med 2 Stemmer *(Cornelius* og *Carl Lund)*.

Lægges Besvarelserne tilrette efter *Komponisterne*, sejrer den ubekendte Tonekunstner, der har skabt »Dejlig er Jorden«, som fik 5 *rene* Stemmer, medens de 5, der stemte paa »Internationale«, ogsaa har stemt paa andre Komponisters Værker.

Gamle Hartmann staar dernæst med 4 Stemmer, nemlig de ovennævnte 2 og *J. A. Hansen* (»Syvsoverdag«) og *A. Buntzen* (en ubekendt Komposition af den gamle Mester.)

Hartmann maa dog dele Æren med *Wagner*, som ogsaa fik 4 Stemmer: *Hans Nielsen* og *Borgbjerg* (begge »Mestersangerne«), *C. Gottschalksen* (»Tannhäuser«) og *Johannes Dam* (»Lohengrin«).

Beethoven og *Mozart* maatte nøjes med hver 1 Stemme, henholdsvis *H. Ishøy* (den femte Symfoni) og *Victor Petersen* (»Kom Maj, du skønne, milde«), og mere faldt der heller ikke af til andre udenlandske Berømtheder, som *Puccini (Marius Hansen)*, *Bizet (Chr. Christiansen)*, *Gounod (Niels Hansen)*, *Grieg* (*Fru Winding*), Marseillaisen *(Frederik Jensen)*.

Men regnet alt i alt: — *det danske Arbejde* sejrede!

Medens der paa udenlandske Komponister faldt 20 Stemmer, opnaaede danske Kompositioner 26, delte mellem gamle danske Folkeviser og Melodier af mere moderne Art.

Resten af Stemmerne var »spredte.«

Der har i dette ejendommelige og paa sin Vis enestaaende »Mestersanger-Stævne« ikke været en eneste Mislyd; »*Ravnen*«s første Enquête er — trods de mange, stærkt blandede Stemmer — endt i en fornøjelig Harmoni, for hvilken vi paany takker de udmærkede »Musikanter«.

Den Beredvillighed, hvormed de har fulgt vor Opfordring, tager vi som et Varsel om, at vi næste Gang ikke forgæves banker paa deres Dør.

Red.

Rigsdagsmænd.

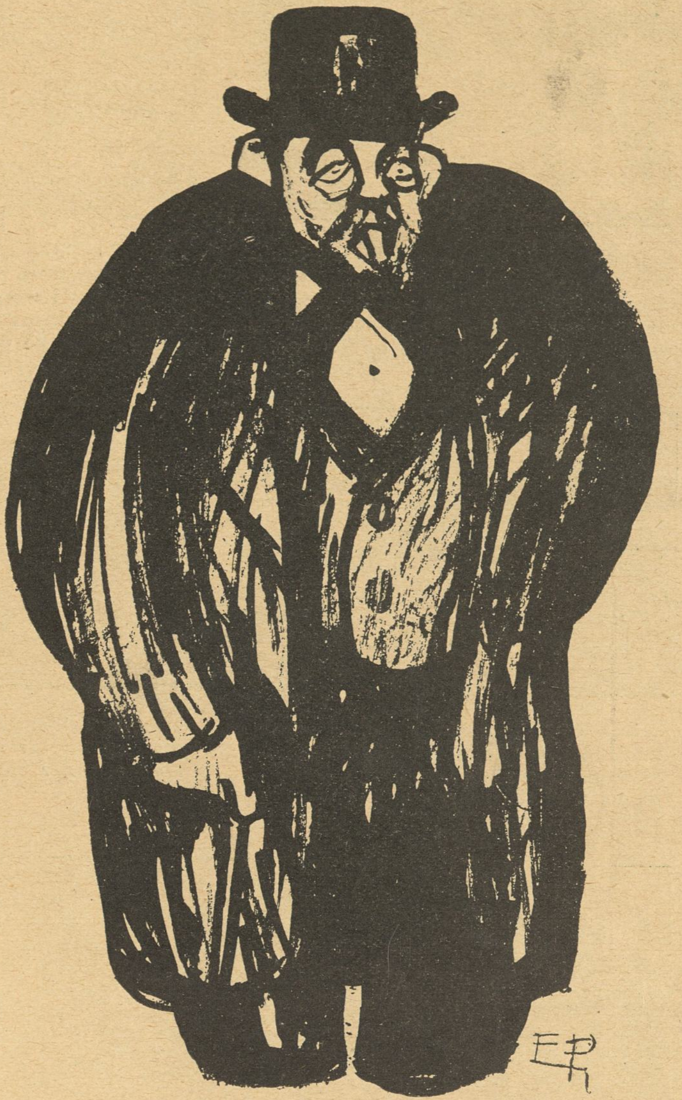

Tegning af EIGIL PETERSEN.

Anders Thomsen.

„Ravnen" har herved den Fornøjelse at præsentere „Den stumme i Fredericiagade", Rigsdagens Demosthenes, Manden, der baade er fra og til Aars.

Anders Thomsen minder stærkt om en omvandrende Uldjyde-Butik, og det skal efter Sigende ikke blot være udvendig at han er ulden.

Skikkelsen synes oprindelig at være hældt ned i et Par store Vandstøvler af dem til at knappe i Halsen, men da han for mange Aar siden drog til Tings, fik han den Anbefaling med, at han ikke var tabt bag af en Vogn, ikke født i Gaar og ikke var rar at bide Skeer itu med.

For et Par Sæsoner siden blev denne let slørede politiske Sol sat op i Formandsstolen, hvis elektriske Pære dog tog Glansen fra hans just ikke gnistrende do.

Denne Tom Thomsen blev derpaa kongevalgt Landstingsmand. Kongen er, som bekendt, uansvarlig for sine Handlinger.

— Hvor bliver min Mand af? spørger Fruen.

Kontoristen paa Krudtfabriken:

— For en halv Times Tid siden sprang han i Luften med Fabriken, saa nu maa han vel snart komme ned igen!

Kril og Krøl i Skoletimen. II.

(En Time i Naturhistorie.)

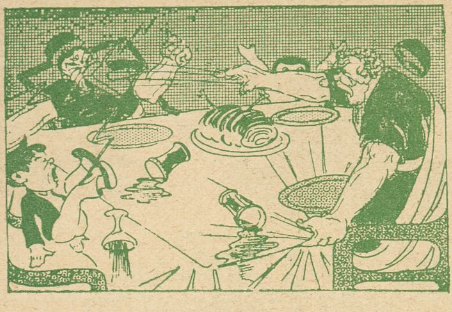

7. Næppe havde Thor faaet Haanden om Skaftet, før han kastede først Brudesløret — og derefter Hammeren lige i Skallen paa Trym, der dejsede bagover, trækkende Kril og Krøl med sig.

8. — — Men hvad var det?!! De laa jo begge to paa Gulvet i Skolestuen, mens Lærer Fjas stod og grinte af dem! Se saadan skal man lære Historie — og derpaa gaar vi over til en Time i Naturhistorie!

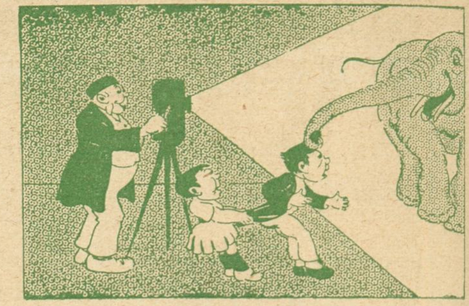

1. Nu er Kril og Krøl til Naturhistorie hos Lærer Fjas, der sætter sine »levende Billeder« i Bevægelse. En mægtig Elefant viser sig paa Væggen, og Børnene føler sig øjeblikkelig »tiltrukne«.

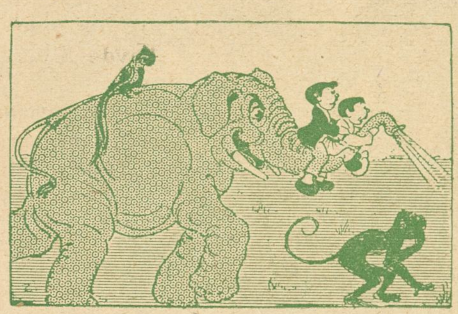

2. I deres livlige Fantasi ser de sig siddende paa Elefantens Snabel i Selskab med en Papegøje og en Abekat, og nu gaar Turen ind i Urskoven.

3. Her falder Elefanten i en Udgravning, og de forsamlede Dyr og Kril og Krøl tager sig et billigt Grin —

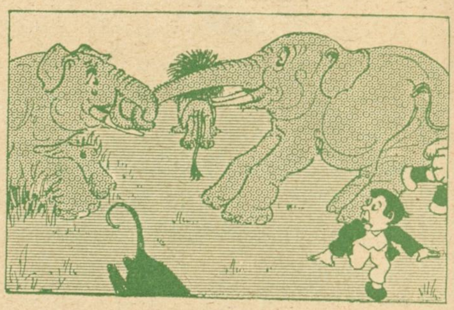

4. indtil Elefantens Broder kommer til og hjælper den neddumpede Klods op. Saa foretrækker Kril og Krøl og de andre Tilskuere at forsvinde.

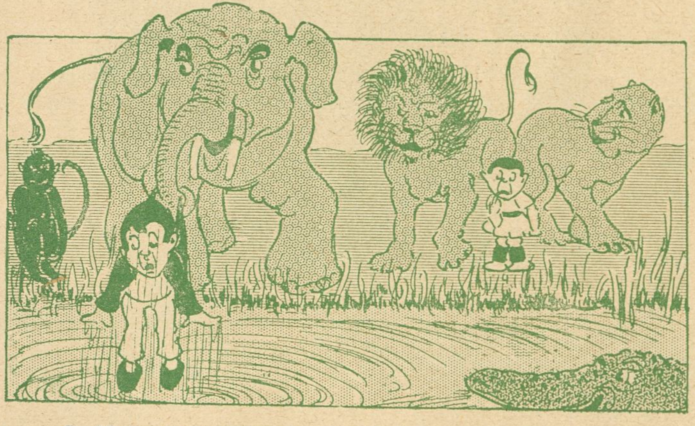

5. Men den fortørnede Elefant indhenter Flygtningene og giver Kril en ordentlig Dukkert til Straf for hans Grineri.

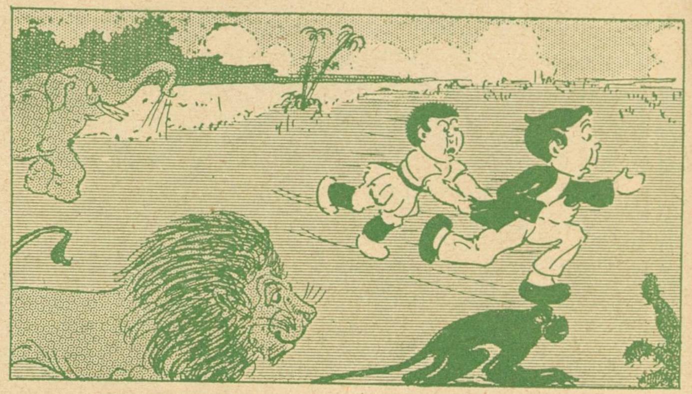

6. Rædselslagne flygter Drengene gennem Ørkenen, forfulgt af Elefanten,

7. og lige med ét ruller de ned ad en Skraaning — i Gabet paa en graadig Flodhest!

8. Men i dette kritiske Øjeblik standser Læreren Filmsapparatet — og Drengene finder sig selv liggende paa Gulvet! Det hele var Film!

Paa Torsdag skal vi ha' en rigtig morsom Time i Geografi!

(Fortsættes.)

De forenede Bryggeriers CENTRAL HVIDTØL - Ren fyldig Maltsmag SKIBSØL - Udpræget Skibsølstype

MORDET I LA JONCHERE

Kriminalroman.

(Illustreret af Chr. Bogø.)

»Og hvis han ikke har begaaet Forbrydelsen, han, som ene har Fordel af den, hvem er saa Morderen? Maaske hans Far, den gamle Commarin?

»Nej, Morderen er en ung Mand.«

Daburon var ved at ordne sine Papirer. Nu tog han sin Hat og sagde, idet han gik:

»Vi taler videre om Sagen imorgen, idag er jeg dødstræt. Constant, sørg for, at jeg bliver hentet, hvis Anklagede vil tale med mig.«

Da han vilde gaa ud af Døren, traadte Tabaret endnu engang hen til ham.

»Han er uskyldig. Det sværger jeg Dem til. Hjælp mig, at finde den Skyldige. Tænk paa det Samvittighedsnag —«

»Ja, det er godt.«

Dommeren skubbede utaalmodig den lille Mand tilside og ilede ud gennem Korridoren.

Tabaret saa længe mørkt efter ham.

»Blot Albert i sin Fortvivlelse ikke begaar Selvmord,« mumlede han. »Hvis han bare ikke begaar Selvmord! Men jeg vil ikke forlade ham. Jeg har bragt ham i Ulykke. Jeg maa ogsaa frelse ham. Den Skyldige maa findes. Han skal komme til at bøde for min Fejltagelse!«

12. KAPITEL.

Da Noel Gerdy havde forladt Undersøgelsesdommerens Værelse sammen med den gamle Commarin, ledsagede han ham til hans Vogn, der holdt udenfor Justitspaladsets Dør. Her bukkede han og spurgte:

»Naar maa jeg søge Dem?«

»Stig med ind,« svarede den Gamle.

Advokaten fremstammede en hel Masse Undskyldninger.

»Stig med ind,« gentog Faderen i en Tone, der ikke tillod Modsigelse.

»De har genfundet Deres Fa'r,« fortsatte han, »men jeg maa straks sige Dem, at De har mistet meget af Deres tidligere Frihed.«

Først da Vognen satte sig i Gang, bemærkede den Gamle, at Noel havde taget Plads paa Forsædet. Det syntes at mishage ham.

»Er De gal!« udbrød han. »Som min Søn har De Deres Plads her ved Siden af mig.«

Advokaten adlød, idet han gjorde sig saa lille som mulig. Scenen hos Daburon havde rystet ham. Hans sædvanlige Sikkerhed og Ro var borte. Men medens de kørte, genvandt han sin Fatning.

Da de naaede Commarins Villa, steg den Gamle med stort Besvær ud af Vognen; hans Holdning var dog saa rank som nogensinde.

Naaet op i Arbejdsværelset bad den Gamle med kold Høflighed Sønnen om at tage Plads.

Fa'r og Søn maalte hinanden med et Blik, hvori der stod meget lidt at læse om Sympati og Familiefølelse. Det saa mere ud, som vilde de aflure hinanden de svage Punkter, inden de begyndte Kampen.

»Fra idag kan De betragte mit Hus, som Deres eget,« begyndte Commarin senior i en streng Tone.

»Jeg takker.«

»De er nu en Commarin; De indtræder i alle de Rettigheder, som hidtil var Dem foreholdt. De behøver ikke at takke mig.«

»Maa jeg ikke —«

»Nej, jeg frabeder mig al Taknemlighed. Glem ikke, at hvis intet var hændt, havde jeg aldrig nogensinde anerkendt Dem. Var det gaaet, som jeg ønskede, havde Albert aldrig maattet forlade sin Plads hos mig.

»Nuvel, som De vil,« svarede Noel. »Jeg forstaar ogsaa Deres Standpunkt. Havde jeg begaaet en lignende Handling, som De, vilde jeg bære mig ad, ganske som De har gjort. Hellere gøre sig skyldig i en hemmelig Uretfærdighed og holde sig rank, end tilsmudse sit ansete Navn.«

Dette Svar overraskede den Gamle paa en behagelig Maade. Advokaten udtalte nøjagtig hans egne Anskuelser.

Han lod sig dog ikke mærke med sin Tilfredshed, men sagde i en streng Tone:

»Jeg har ingen Ret til Deres Hengivenhed og forlanger den heller ikke. Men hvad jeg forlanger er en Søns ubetingede Lydighed overfor sin Fa'r. De udtalte nylig en Dom over mine Forhold: det har en Søn ingensomhelst Ret til. Ligeledes maa jeg bede Dem ikke at afbryde mig, før jeg er færdig med at tale.

Da jeg var fyrretyve Aar gammel, gik min Fader allerede i Barndom, ikke desto mindre viste jeg ham altid skyldig Ærbødighed.

Hør nu, hvad jeg har bestemt:

Albert havde sit eget Tjenerskab, egen Ekvipage og et maanedligt Underhold paa 4000 Francs. Netop paa Grund af den ejendommelige Stilling, De nu indtager overfor Offentligheden, ønsker jeg, at De faar en endnu større Husholdning. Jeg forhøjer Deres maanedlige Indkomster til 6000 Francs, og haaber De forstaar at udgive dem paa en værdig Maade. Overhovedet beder jeg Dem udvise stor Forsigtighed, saavel i dette, som i alle andre Forhold. Tusinde Øjne iagttager Dem, og enhver lille Forseelse vil blive kritiseret af vore Standsfæller. Kan De fægte?«

»Jeg rammer min Mand.«

»Vel. Rider De?«

»Nej, men jeg vil lære det.«

»Godt. Deres Bolig vil jeg lade indrette i en anden Fløj: Alberts tidligere Lejlighed maa ingen betræde. Tjenerskab, Ekvipage, Møbler, alt maa anskaffes fra nyt, for at De straks kan indtræde i Verden med Aplomp. Jeg vil nu give Ordrer og forestille Dem for mine Folk.«

Den Gamle vilde ringe, men Noel holdt ham tilbage med en Haandbevægelse. Han blev underlig tilmode ved at høre ham tale saaledes. Den Tilværelse, som han antydede for ham, overtraf hans dristigste Forventninger. Men han var vant til, at skjule selv de heftigste indre Kampe under Ligegyldighedens Maske, og saa derfor kold og upaavirket ud.

»Undskyld, at jeg vover at modsige Dem. Deres Godhed rører mig dybt, men jeg maa anmode Dem om, at udsætte disse Foranstaltninger endnu en lille Tid. Naar De har hørt, hvad jeg har at sige, tror jeg, at De vil give mig Ret. Min Stilling er ejendommelig, og gør mig det til Pligt, at

at være tilbageholden. Hvis jeg bærer mig ad, som De siger, og saa hurtigt optræder som Deres Søn, medens Deres anden Søn endnu er i saa frisk Erindring, saa vilde det se ud, som havde jeg slet ikke kunnet vente med at tilvende mig Byttet. Og paa et Tidspunkt, hvor vort Hus rammes af en saa stor Ulykke, vilde en saadan Optræden kun skade mig.«

Den gamle hørte rolig til, uden at ytre nogetsomhelst Tegn paa Bifald eller Misfornøjelse; han syntes dog ikke at finde Noels Udtalelser helt urigtige.

Dette gav Noel Mod. Han fortsatte med at paapege, at en Overgangstid vilde gøre ham det lettere at vænne sig til den nye Position, og sluttede med at sige:

»Jeg haaber, De skal blive tilfreds med mig. Og hvis Deres første Indtryk af mig ikke har været helt ugunstigt, saa tilstaa mig en Bøn.«

»Naa?«

»Giv mig Lov til at lægge et Ord ind for Albert.«

Commarin saa mistroisk paa Noel og sagde:

»Hvad kan vi gøre for ham?«

»Og det spø'r De om?« udbrød Noel. »Vil De virkelig forlade ham, nu da ingen staar ved hans Side? Han er Deres Søn, og han er min Broder; i tredive Aar har han baaret Navnet Commarin. Medlemmer af en Familie har Pligter overfor hverandre. Om han er en Forbryder eller ikke maa vi ikke hæfte os ved, naar han trænger til vor Bistand.«

Den gamle Herre hørte her sine egne Meninger udtale, og det rørte ham.

I en noget mildere Tone, spurgte han:

»Hvad vil De da gøre?«

»Frelse ham, hvis han er uskyldig, hvad jeg stadig haaber paa. Jeg er jo Advokat; jeg vil forsvare ham. Man siger, jeg har Talent. I denne Sag vil jeg bevise det. Det skal være min sidste offentlige Optræden.«

»Frelse ham, hvis han er uskyldig!«

»Men hvis han nu tilstaar?« indflettede den gamle. »Maaske har han allerede tilstaaet.«

»Isaafald,« svarede Noel alvorligt, »vil jeg bevise ham den sidste Tjeneste.«

»Naa?«

»Jeg vil sørge for at sætte ham istand til at forlade Verden inden Dommen falder.«

»Det kalder jeg vel talt, min Søn!«

Han rakte Noel Haanden.

Noel saa, at han var inde paa det rette Spor. Han var i Begreb med at erobre ham.

Commarin ønskede dog stadig, at han skulde bo hos ham. Men Noel protesterede atter og atter.

»Tilgiv mig,« sagde han, »men jeg har ogsaa Pligter mod andre. Fru Gerdy ligger for Døden. Kan jeg da forlade hende nu, hun, som har været en Moder for mig?«

Commarin lænede sig tilbage, begravede Ansigtet i sine Hænder og mumlede:

»Valerie! Valerie!«

Fortiden dukkede pludselig op for ham.

»Hun har gjort mig megen Fortræd,« sagde han, forfølgende sin Tankegang. »Hun ødelagde mit Liv. Og alligevel — har jeg Ret til at være uforsonlig? Et Ord af mig vilde maaske trøste hende i hendes sidste Time. Jeg gaar med Dem.«

Noel blev ubehagelig berørt.

»Spar Dem selv for et saa oprivende Syn. Jeg forsikrer Dem for, at den ulykkelige ikke kan forstaa Dem, ja ikke engang genkende Dem.«

»Naa, ja, saa gaa alene,« sukkede Faderen. »Gaa da, min Søn!«

Noel jublede indvendig. da han af Commarins sidste Ord forstod, at den gamle var blevet mildere stemt. Han bukkede til Afsked.

Den gamle vinkede til ham, at han skulde vente.

»Kom til Middag. Jeg spiser præcis halvsyv.«

Han ringede.

Den første Kammertjener viste sig.

»Denis, for alle andre end denne Herre er jeg ikke hjemme. Sig det til Folkene. Herren hører hjemme her.«

13. KAPITEL.

Tabaret ansaa ikke sin Sag for tabt, selv om han i Øjeblikket var slaaet. Efter den Fortvivlelse, der havde grebet ham, fulgte en modig Beslutning om ikke at vige tilbage. Hvad han ansaa for at være rigtigt, skulde ogsaa for enhver Pris gennemføres.

Et Menneskeliv stod paa Soil. Nu gjaldt ingen Tøven.

Dog ogsaa hos ham gjorde Naturens Krav sig gældende. Da han kom ned paa Gaden, mindede hans Mave ham om, at han hele Dagen intet havde spist. Han gik ind paa en Restauration og fik noget Mad. Og som bekendt ser man anderledes paa en Ting før end efter et Maaltid.

Tabaret fandt ikke længere Tingen saa vanskelig. Han gjorde sig klart, at han havde en hel Maaned til at forfølge sine Maal i. Kunde han nu blot sætte den unge Commarin i Kundskab om, at der blev arbejdet for ham.

Da han havde spist, rejste han sig oplivet og gik hurtig til sit Hjem. Klokken slog ni, da han betraadte Huset.

Først ringede han paa hos Noel Gerdy. Han vilde dog spørge til sin gamle Venindes Befindende.

Noel selv lukkede op for ham. Han saa meget rystet ud. Tabaret tænkte ved sig selv, at den Syges Tilstand dog maatte ligge ham meget paa Hjerte, selv om hun ikke var hans Mor.

Det greb ham. Han traadte nærmere, skønt han stadig maatte være bange for at forraade overfor Advokaten, at han var stærkt interesseret i Enken Lerouges Anliggender.

Desuden plagedes han af Nysgerrighed efter at faa at vide, hvad der var foregaaet mellem den gamle Commarin og den unge Mand. Han besluttede derfor at holde Tungen i Tømme, og fulgte Albert til Sygeværelset.

Fru Gerdys Tilstand havde forandret sig noget; ingen vidste dog rigtigt, om det var til det bedre eller til det værre.

(Fortsættes.)

Skuepladsens Løver. XVII.

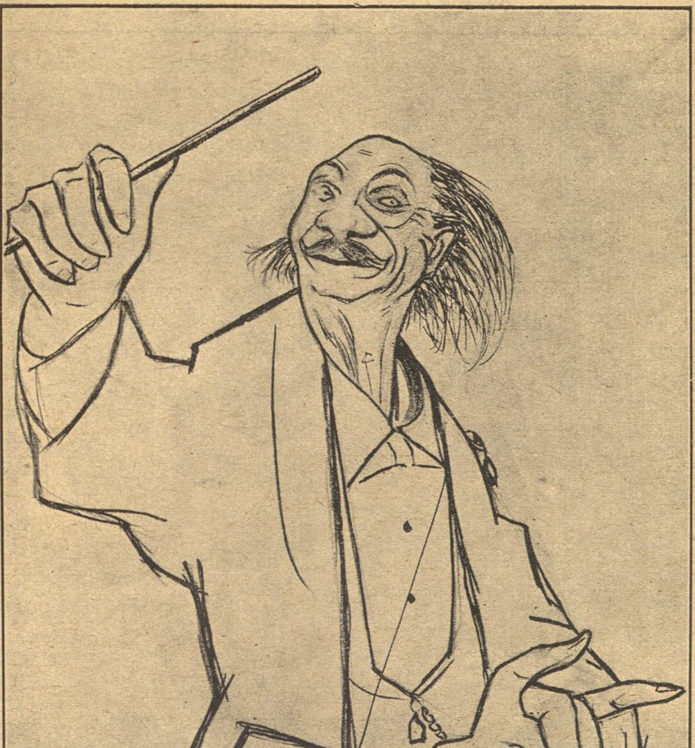

Valdemar Neumann. Tegning af Hp. Hansen.

Han Podiet til »Scenekunst« bru'er
Og henrykker Frøk'ner og Fruer.
Med »Pinden« han lokker og truer,
Li'som en Mand, der fanger Fluer.

Den danske Løjtnant.

(Mel.: Der var engang en tapper Mand.)

Med Skaft af Lak, og Næsen »brak«
og Skilning ned ad Nakken,
en Helt blandt det civile Rak
med flot Figur i Frakken.
En Mand med Pral og Flommeord,
som alt i Verden sløjt fandt,
naar lige undta's Aftensbord —
Det er den danske Løjtnant!

Med Mod i Bryst — i Fredens Stund
Med Pi'er han kissemisser,
men mod sin Deling bru'r han Mund
som »Laban«, »Sjover«, »Bisser«.
Han raser, naar i Nattens Ro
der lyde kan et Fløjt blandt
Soldaterne, da klør hans Klo —
Det er den danske Løjtnant!

Han griner af enhver Rapport
og ryster paa Kasketten.
En Klage kan forklares bort,
saa han tilsidst har Retten.
Han er en Søn af Guden Mars
(Hans »Tække« Damer »højt« fandt).
Han er jo *dannet*, Gudbeva'rs —
Det er den danske Løjtnant!

Hans Skæg er net, stiv hans Manschet,
en nybagt Holger Danske.
Han gaar med strammeste Korset
og mindste Damehandske.
Hans Distinktioner sidder godt —
til Gilder aldrig sløjt vant.
Og bruge Lommepenge flot —
Det kan den danske Løjtnant!

Ja, lad os aldrig miste ham,
han er en Pryd for Hæren.
En Svend, der altid rejser Kam
naar Faren truer Æren.
Og hvis De virk'lig tvivler paa
her er den mindste Døjt sandt
i Visen — *En* vil den forstaa:
Det er den danske Løjtnant!

Robert Bly.

Europas Smilebaand

— Kan du tänka dej, i går tog jag fel (fejl) brännvinsbutelje (Brændevinsflaske) och tog mig en stor klunk svofvelsyra i stället (en stor Slurk Svovlsyre i Stedet).

— Kors för sju tusan! A nu?

— Å nu vill jag inte ha något annat (noget andet)!

(»Strix«.)

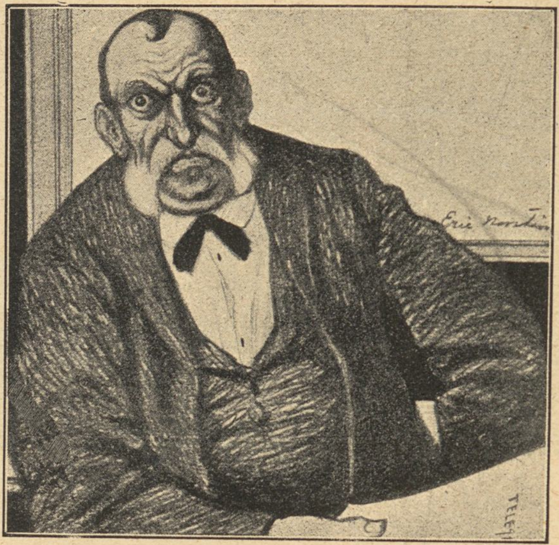

Grosshandlare Wålmlund får telegram att kassören schappat (Kassereren er stukket af) till Amerika med 60,000 kronor:

— Å, den djä-f-la Columbus! (»Kurre«.)

Skrædder Pelle har været til Gilde i Nabobyen og fortæller:

— Vi söp (drak), vi söp så jäflit, tvo liter, så hade de väret Daniel, var han dött.

— Va for en Daniel?

— Vecken (hvilken) Daniel som helst!

(»Strix«.)

Den praktiske Tigger.

(»Meggendorfer Blätter«.)

Du, tror Du vi kommer til at flyve som ham dér?

(»Kurre«.)

Rød Indmad

Ugens Samlermærke.

Med stor Tilfredshed har Københavnerne genset *Callemand*, som paany svinger Taktstokken til Københavnernes kæreste Melodier. Callemand har, som bekendt, været en Tur i Italien og hjembragte derfra en stor Del Noder, Papir og en Tube Fiskelim, — og der er ingen Tvivl om, at Københavnerne *bider paa!*

Skattesnyderne.

Maaske din Skat Du ka'tte yde,
det hænder for den Bedste Mand —
men fremfor alt: Du ska'tte snyde,
saa times Dig det væ'ste Kan.

Under Grundlovsdebatten i Rigsdagen mødte *Stauning* og *Zahle*, der var paa Vej op ad Trappen, *J. C. Christensen*, som var i Færd med at gaa ned.

— Er der noget Nyt, d'Hrr., spurgte J. C.

— Næ, svarede *Stauning*, — ikke andet, end at vi gaar *op* og De gaar *ned!*

En Dobbeltgevinst — ej en enkel,
vor Rigsdag har nyligen faaet:
Hr. Doctor philosophus *Fraenkel* —
det lyder da rigtig af no'et.

Jeg spør': Skal den tages alvorlig,
hans Talen paa engelsk og fransk?
Aa jo, den Ide er ej daarlig,
for — han er umulig paa *Dansk*.

Samtlige Dagblade har i disse Dage bragt ovenstaaende Billede, som er hentet fra den berømte Roman: »Gøngehøvdingen«. Billedet viser, hvorledes *Ib* i en farlig Situation kun klarer sig ved Hjælp af *Ravnen*, som han aabenbart har abonneret paa. Det fremgaar altsaa med tilstrækkelig Tydelighed, at *Ravnen* bringer Hjælp, Glæde, Fornøjelse og Kundskab ud i alle Kredse, hvorfor man omgaaende bør tegne sig som Abonnent paa det livskraftige og saa gemytlige Dyr!

10/10. Nu blev det altsaa bestemt, at *Rubin* skal være Leder for Nationalbankens Guld. Er *han* god til det?

— *Rubin?* Han er en ren Perle!

Det er helt imponerende at høre *Zahle* tale i denne Tid, og han holder det ene Møde efter det andet.

— Ja — han skal ogsaa ha' Navneforandring. Han vil i Fremtiden kalde sig *La zahlle*.

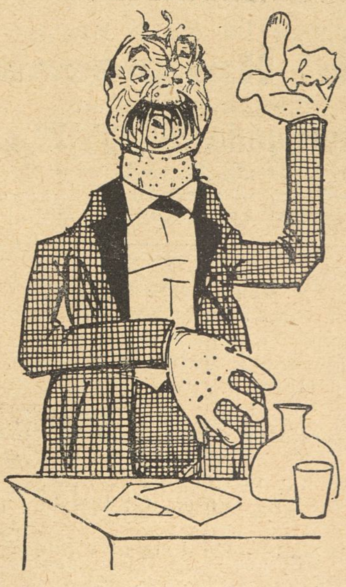

Maa je' be' om Ordet? —

Efter at de Herrer nu med engleren Taalmodighed har hørt Indenrigsen Ove Rode staa her og lave Danmark en ny haandbroderet Grundlov, saa maa det maaske være undertegnede Abert Moggensen beskikket at smide et Par modsigende Brokker ind i Diskursen? Jeg har i længere Tid, nemlig for ikke at gribe *for*styrrende ind i Grundlovsdebatten, holdt mig selv solo passiv, men nu kan jeg altsaa ikke holde mig længere, da det forekommer mig, at mine Meningsfæller i Højre trænger til al den Hjælp, som jeg og det røde Kors ka' yde dem. Vi Højremænd ser jo anderledes klart paa Sitevasjonen, idet nemlig at vi er ikke saa bæløjede at gi' Komformander Valgret til det ophøjede Landstingeling saavel som til det sig noget lavere befindende Folke dito. Der skal Skæg og Rynker og rød Næse til, før man kan tale med om Poletik, og man ska' ha' rammet mange Snapse ned og prøvet alt muligt, før man med modent Overlæg ka' gaa hen og stemme paa Schovelin og Frænkel, som holder paa mit Program og forbyder Børn under 10 Aar Adgang til Arenaen. Vi modne Mænd af Højre har ikke noget imod at *for*ene og allerere os med J. C. Christensen, for *vi* ved nemlig *hvilken Melodi der er ham kærest*, selv om han søger at komme udenom Spørgsmaalet i »*Ravnen*«s Nr. 39. Hans kæreste Melodi er: *Det er saa øndigt at følges ad* med Højre naar det gælder rene Linier og klare Grundsætninger, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa, da jeg, ligesom min Ven Rottbøll, ikke ved saadan præcicement hvad almindelig Valgret er — men *saameget* ved jeg, at vi maa have Folkekirken afskaffet og indrettet den til opvarmede Valgburuer for Højre, *saa* skal der nok komme Klem i Aggitationen til Fordel for en vaskeægte Grundlov, der skiller Skidt fra Kanel og holder paa de fra Gorm den Gamles Dage solidt anlagte og af Estrup og Nelleman gennembearbejdede Livsvilkaar, hvorefter alle have sig at rette under Trudsel af *Stavene frem* samt Grundlovsforhør under Assessor *le Maire* ved Kriminalkammer Nr. 2. Jeg ser nok, at den ærrede Dirigent bliver epéleptist i Klokken, men der er vel Talefrihed her i Danmark, og naar Hans Eksellense Ove Rode ka' staa her og sprætte Frederik den 7. op, som han var en gammel Strømpe, saa maa det vel nok være en overbevisningstro Højremand tilladt at paapege de fornødne Ændringer i Programmet. La' nu bare de gamle og fornuftige Mænd som Kongen har lagt ind i Landstinget i Forbindelse med J. C. Christensen, plus velvillig Assistanche af Asger Karstensen, ordne hele det Spørgsmaal, og la' vos andre forene os i det gamle Samlermærke: Friheden med de fornødne Indskrænkninger og nødvendige Fratrækninger længe leve! Vov! Vov!

Da Skuespiller Stribolt i Gaar var i Færd med at læse „Ravnen", anbragte en Flue sig paa Skuespillerens fyldige Nakke. I samme Øjeblik rettede Stribolt, saare fornøjet over, hvad han læste, sit Hoved op — og kvas! blev Fluen klemt flad mellem Nakkens Folder.

Direktør Falck, Fluedræberens Organisator, skal interessere sig stærkt for dette mærkelige Tilfælde.

Da vi paa Grund af de stadig stigende Læderpriser, kun i kort Tid kan garantere nedenstaaende billige Priser, anbefaler vi vore ærede Kunder i By og paa Land at forsyne sig snarest mulig.

Denne **Herrestøvle** i fint sort Skind 6,35
i fint brunt Skind. 6,75

Eleg. **Derby** Laktaa, Off.-Hæl 4,95 ægte Lak 5,85

Stærke billige Drenge- & Pigestøvler

Denne **Damesko** i ægte Lak 4,50
Sort eller brunt Skind, Off.-Hæl . . 3,75

Denne **Damestøvle** i fint sort Skind med Laktaa og Off.-Hæl 5,35
i fint brunt Skind 5,75

Skotøjsfabriken, Nørrebrogade 47, 1., Hj. af Nørrebrostræde. København N

Eksped.: aaben fra Kl. 9—7. Lørdag 9—9.
Provins-Eksped.: Opgiv det Nr., De bruger.
Alt sendes pr. Efterkrav. ☛ Hvad ikke passer ombyttes. ☚

Forlovelsesringe 14 & 18 Karat.
Th. Halgreens Specialforretning.
Gothersgade 34, ligefor Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880

I Kongostaten.

— Naa, Minko, hvorfor saa bedrøvet?
— Aa, jeg har mistet min bedste Ven!
— Hvor er han da bleven af?
— Han var alt for god for denne Verden, saa aad jeg ham, for at ikke en anden skulde æde ham!

Han havde Ret.

Fruen (farer ind fra Køkkenet): Ih, Du forbarmende, Madsen! Begge vore Skinker er stjaalne i Nat!
Madsen: Hvad sa'e jeg? De holder sig ikke!

Fra *Laurits Jensen*, Esbjerg.

Tak og Genhilsen!

Den største Kval.

Ej een, men tvende Kvaler mit Bryst
i rasende Vildhed hærger —
og slige Kvaler aldrig nogen har lidt
— ved Himlens Guder jeg sværger!

Den første er mindst, men dog mægtig stor;
thi jeg har mistet den Kvinde,
som for mig syntes det bedste paa Jord
— den skønneste Pris at vinde.

Men denne Kval mod den anden dog er
som en liden Draabe i Havet —
jeg lider — jeg martres, styrter af Sted,
og ønsker jeg alt laa begravet.

Oh, skænk mig Lindring, almægtige Gud!
al Menneskehed, vær stille — — —
jeg styrter i Støvet, jeg skriger det ud:
— **Min Flip er et Nummer for lille!!!**

Frank Alvin.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Annoncer til **Ravnen**
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

Carlsberg Pilsner
Hof-Pilsner.
Carlsbergs Overskud tilfalder Nationen.

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Hvem laver den bedste Vittighed?

Tegning af Frits Jürgensen.

I dansk Tegne- og Vittighedskunst indtager *Fritz Jürgensen* en Førsteplads, som ingen senere Tegner (Kunstneren døde 1863) har kunnet gøre ham stridig. Overalt i Danmark er disse enkle Pennetegninger kendte og skattede; vi behøver blot at minde om Manden, der falder ned fra Rundetaarn (»Gud — stødte De Dem?«) eller Maleren, der sidder ved sit Staffeli og siger: »Gud bevares, jeg bøjer mig for van Dyck, men ogsaa jeg er Maler!« — saa rulles et helt Galleri af Vittighedstegninger frem for Læsernes Blik.

En af »Ravnen«s mange Venner har skænket os en aldrig før reproduceret Tegning af Mesteren, og vi gengiver den her, men uden Tekst.

Billedet viser os tre Børn, der aabenbart taler om *Heste*. De tre pudsige Gutter har meget tilfælles med Børnene paa en af Jürgensens mest kendte Tegninger: »Spred jer lidt, saa Folk kan se, at vi er et helt Regiment!«

Nu er det vore Læseres Opgave at lave en morsom Tekst til denne Tegning, og naar man hører, at *første Præmie* bestaar af selve Frits Jürgensens værdifulde *Originaltegning*, indfattet i en fin Guldramme, vil dette sikkert være Signalet til et almindeligt Kapløb om at finde den morsomste og til Billedet svarende Vittighed.

Vi lader det dog ikke blive ved den ene Præmie alene. Efter at Redaktionen har udtaget Vittigheden til første Præmie, uddeles der — ved Lodtrækning — 10 Præmier, bestaaende af farvelagte *Originaltegninger* af følgende Kunstnere: *Chr. Hoff, Chr. Hviid, Osvald Jensen, Bruno Knudsen, A. Kock, Axel Nygaard, Eigil Petersen, Storm-Petersen* og *Sv. Ulrich.*

Yderligere belønnes de næste fem Vittigheder, som efter Redaktionens Skøn fortjener Præmie, med 2 Kroner pr. Stykket — ialt altsaa *16 Præmier.*

Den lille Konkurrence afsluttes den 1. November; Besvarelser, der indkommer efter denne Dag, er ugyldige, og Opgørelsen vil findes i det Nr. af »Ravnen«, som udkommer i Midten af November.

Besvarelserne sendes til »Ravnen«s Redaktionskontor, Nørrefarimagsgade 49, og Konvolutten bedes mærket med Navnet *Frits.*

Thi aabnes hermed »Ravnen«s første Konkurrence! God Arbejdslyst og op med det berømte danske Humør!

Fra Eksamensbordet.

Unge Petersen har været til Eksamen. Ved Opgavernes Censurering opdages det, at hans Løsning har stor Lighed med Naboens, og han bliver kaldt ind for den strænge Censor.

— Det er bedst De tilstaar, Petersen, at De har snydt. Vi snød ogsaa i min Tid, saa jeg ved nok, hvordan det gaar til. Man skriver Resultatet paa en Lap Papir, som man binder i en Snor og kaster hen ad Gulvet, og saa trak Kammeraten den til sig, naar han gik hen for at drikke — — — — —

Unge Petersen (afbryder): Nej, nej, Hr. Censor, siden den Tid er der sket betydelige Fremskridt!

Gift Dem aldrig

før De har besøgt mine 4 Møbelmagasiner

Adelgade 80, 86 og 87 (ligefor Sølvgade)

samt Østerbro Afdel.: Sct. Jakobsplads 6.

Specialitet: **2 og 3 Værelsers Møblementer.**

Danmarks største Afbetalingsforretninger.

Fineste Arbejde — Største Garanti — Største Lager — her paa Pladsen af

Soveværelses-Møbler · Dagligstue-Møbler · Spisestue-Møbler · Herreværelses-Møbler.

Uden Udbetaling til Folk i faste Stillinger.

10 Aars Garanti.

Paa Afbetaling beregnes kun almindelig Bankrente.

Stort Lager af Chr. VIII, Empire- & Chesterfield Møbler.

Alt forarbejdes paa egne Værksteder og kun damptørret Materiale benyttes.

Paa alt gives 10 pCt. pr. Kontant.

CHR. JENSEN,
Snedkermester.
Tlf. 8862 - Øbro 2120 y - Helrup 831 x.

Kun en Jøde.

Fra Kiew der lyder et Skrig saa højt,
at Hjertet maa skælve og bløde.
De fleste rører det ikke en Døjt —
en Lus kun — en jammerlig Jøde!

Men Præsterne, ja de skriger vel op,
naar Staklen pines til døde?
Ak nej, Hr. Pastoren hytter sin Krop —
slaa løs? for en Vantro, en Jøde?

Men Konger og Kejs're truer da vel
og bliver af Harme røde?
Aa Gud, jeg maa grine mig halvt ihjel —
man gør ej Postyr for en Jøde.

Og dog — jeg mindes »den store Nation«
i Dreyfus-Kampagnen gløde — —
Jeg Fæ — da gjaldt det en Rangsperson,
og ikke en ludfattig Jøde!

Narren.

Et Samvittighedsspørgsmaal.

Politimesteren: Her har De Deres Portemonnæ tilbage. Tog Tyven noget andet fra Dem?

Den unge Dame: Ja, han stjal ogsaa et Kys.

Politimesteren: Vil De ogsaa ha' det tilbage?

Godt svaret.

Den gamle Organist Jespersen kom forleden i Strid med Kaptajn Hansen, og efter en længere Ordstrid udbrød Kaptajnen:

— Pyt, om jeg hugger en Finger af Deres Haand, saa gaar hele Deres Talent fløjten!

— Meget muligt, svarede Jespersen, men om jeg slaar Dem sønder og sammen, saa der ikke bliver andet end Støv af Dem — saa er der ikke gaaet den mindste Smule Talent tabt!

Wein und Weib.

Den, der drikker ædel Vin, førend han har ladet Duften gaa igennem sin Næse, han begaar den samme Fejl som den, der gifter sig med en Pige, uden at have kysset hende!

Harmoni.

— Jeg har en Kamerat ved Navn *Birk*. Han fik for 14 Dage siden sit ene Ben amputeret af, og nu har vi skillinget sammen til et Træben. Men han har stillet den udtrykkelige Fordring, at Benet skal være af — *Birketræ!*

Smag og Behag.

— Hvor kan det være, at De blev afskediget fra Deres forrige Herskab, naar De dog er i Besiddelse af en saa udmærket Anbefaling?

Tjenestepigen: Jo, ser De, det var Fruen, der afskedigede mig, og Herren, der gav mig Anbefalingen!

Sprogmand!

— Du, henne paa Fabriken har jeg faaet en Franskmand lige ved Siden af mig.

— Du forstaar jo ikke et Ord Fransk, saa hvorledes klarer Du den?

— Det gaar udmærket. Franskmanden er — døvstum!

Tak Skæbne!

Fru Konsulinde Petersen møder paa sin Bryllupsrejse i Berlin en Skolekammerat, Justitsraadinde. Thorsen, der var bleven gift et Aar i Forvejen, og som netop var bleven rask efter at have sat Trillinger i Verden.

Konsulinden udbryder ved Gensynet:

— Herregud, lille Du, som fik Trillinger.

— Ja, kære Konsulinde, svarer Justitsraadinden, men det mærkeligste var, at da vi skulde afsted paa vor Bryllupsrejse, saa stod der tre smaa Drenge og kastede Gryn efter vores Vogn.

— I, du forbarmende, raaber Konsulinden — da min Mand og jeg tog afsted, var der seks smaa Piger, som kastede Gryn paa Vognen!!

J(ensine) C(hristines) Vuggevise.

Lille Højre, sov nu sødt,
luk de trætte Øjelaage,
dæk dig kun saa lunt og blødt,
jeg skal sidde tro og vaage.
Drøm trods Storm og Uvejrs Sus
om den lille *døde Mus.*

Frygt ej Zahles Argelist,
frygt ej Fjende-Tales Bulder —
jeg foruden Ro og Rist
skærmer Dig, mens Tord'nen ruller.
Synker alt dit Værk i Grus,
stol dog paa den *døde Mus.*

Sov kun rolig, nær ej Frygt!
Wulffs og Fraenckels Vrøvl, det glade,
ødelægger ej min Kløgt,
de kan ikke »Sagen« skade.
Milde Blikke! Ej konfus!
Tie kan den *døde Mus.*

Lille Højre, sødt og mildt
vogter dig en Venneskare —
jeg og mine lirker snildt,
frelser Dig fra hver en Fare:
Højres Ønsker trygt i Hus
bringes af den *døde Mus!*

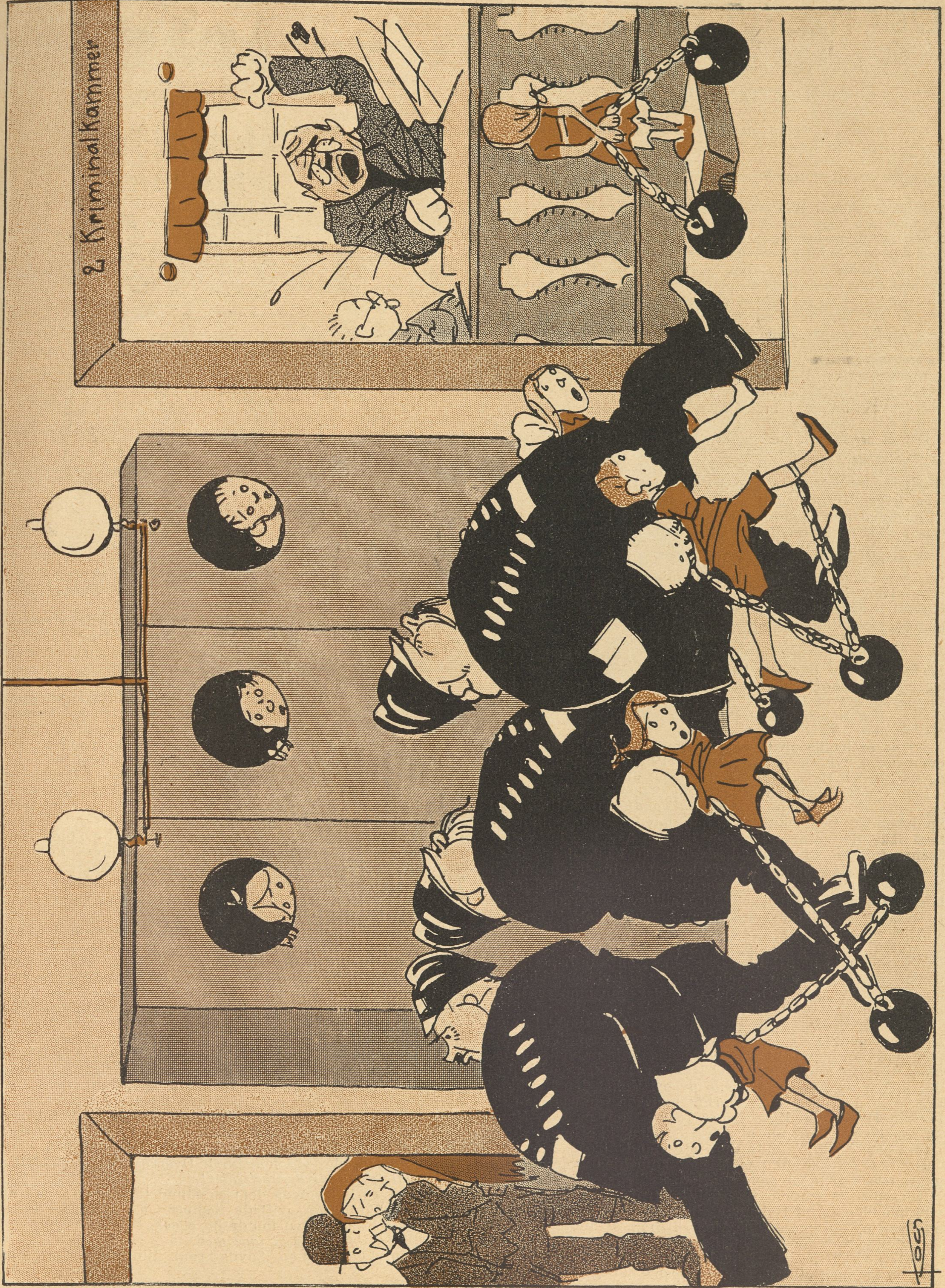

Tegning af A. Koch.

Dagligt Liv paa Domhuset i det 20de Aarhundrede.

C. B. Møller & Co.s Cigaretter

Hævet over enhver Konkurrence:
Rose No. 101 .... 15 Stk. 10 Øre
Zouav a la Algier . 15 » 10 »
Monaco med Kork 10 » 10 »
etc.

Det mislykkede Kup.

Russisk Humoreske af *Anton Tsjekov*.
Ved *Carl Nutzhorn-Kjersmeier*.

Leo Savitsj, et Gennemsnitsmenneske med en pæn lille Kapital, en ung Kone og en begyndende Mave, var til Fødselsdagsgilde hos en af sine Venner. Han havde siddet i flere Timer og spillet Whist med Værten og to andre trivelige Medborgere, da det pludselig slog ned i ham, at det var længe siden, han havde drukket en Snaps. Han lagde Kortene fra sig, balancerede paa Taaspidserne gennem Stuen, gennemskred den store Salon, hvor Ungdommen dansede (her smilte han nedladende og klappede faderligt en ung, slank Apoteker paa Skulderen) saa forsvandt han gennem Døren ind i Spisestuen. Henne paa et lille Anretterbord stod der en Karaffel med Brændevin; paa en Tallerken laa en allerede halvt fortæret Sild, der var garneret med Løg og Petersilje. Leo Savitsj skænkede sig et Glas, slog ud med Haanden som om han skulde holde en Tale, drak ud og skar et Ansigt som en Martyr; saa jog han en Gaffel i Silden og .... Inde fra den store Salon, hvor der blev danset, hørte han tydeligt to Stemmer ....

— For min Skyld ingen Allarm, sagde en kvik Kvindestemme. Hvornaar skal det være?

Det er jo min Kone! tænkte Leo Savitsj. Hvem kan det være, hun taler med?

— Naar Du vil, min Ven .... svarede en dyb, klangfuld Basstemme. I Morgen kan jeg desværre ikke; jeg er optaget hvert Minut paa Dagen.

Det er jo min Sagfører Dektarev! sagde Leo til sig selv. Ogsaa Du, min Søn Brutus! Har hun nu ogsaa faaet fat i Dig! Selvfølgelig kunde hun ikke nære sig ....

— Imorgen er jeg altsaa optaget, fortsatte Basstemmen. Det gaar ikke an Du skriver til mig, lige saa lidt som at jeg skriver til Dig — Faarehovedet aabner jo principmæssigt ethvert Brev, der er adresseret til Dig. Vi maa se at finde paa en List. Sidder Idioten nu og spiller Kort?

— Ja, og han taber selvfølgelig, det Skrog!

— Han har jo ogsaa Heldet med sig i Kærlighed, grinte Sagføreren. Nu har jeg det forresten. I Morgen Kl. 6 skal jeg ind i Nationalparken og tale med Inspektøren. Du kan saa have lagt et Brev til mig i den store Marmorvase — du ved den til venstre for Sandstensgrotten ....

— Ja, ja ....

— Det er baade poetisk og hemmelighedsfuldt og er desuden noget nyt. Og det bedste af det hele er, at din Tyksak og min bedre Halvdel ikke faar noget af vide ....

Leo Savitsj hørte sin Hustru og Sagføreren bortfjærne sig; han drak endnu et Glas og vendte atter tilbage til Spillebordet. Den Opdagelse, han havde gjort, ophidsede ham ikke det mindste — den Tid, da han lavede huslige Scener for den Slags Skyld, skældte sin Kone ud, ja oven i Købet pryglede hende, var forlængst forbi — han lod nu Tingene gaa som de bedst kunde og saa gennem Fingre med sin Hustrus Utroskab. Men alligevel ærgrede denne Historie ham. Udtrykkene: Faarehoved, Idiot, Skrog og Tyksak saarede hans Æresfølelse.

— Den Sagfører er dog en Slyngel, tænkte han. Naar han møder mig paa Gaden, lader han som om han er min bedste Ven, straaler over hele Ansigtet af Lykke og klapper mig paa Maven .... Og nu — ja, der kan man se, hvad han indeholder ...,

Leo ærgrede sig mere og mere. Ved Aftensbordet søgte han fuldstændig at ignorere Sagføreren, men denne var paatrængende som altid og overdængede ham med Spørgsmaal. Om han havde vundet? Hvorfor han saa saa' ked af det ud? o. s. v. Ja, han havde oven i Købet den Frækhed at spørge Leos Hustru, hvorfor hun sørgede saa daarligt for sin Mands Sundhed. Fruen lo, saa' ømt paa sin Mand og snakkede videre saa at selv Djævelen ikke kunde have faldet paa, at hun kunde være sin Mand utro ....

Da Leo Savitsj ud paa Natten kom hjem, var han saa gnaven og irritabel som om han i Stedet for Kalvesteg havde spist en gammel Galosje til Aften. Maaske havde han efterhaanden kunnet glemme alt; men hans Hustrus evige Snakken op om den dejlige Aften, fik ham stadig til at tænke paa, at han var blevet kaldt Faarehoved og Idiot ....

— Hvad skal jeg gøre? tænkte han. Skal jeg prygle Sagføreren igennem eller skal jeg udfordre ham? Skal jeg lægge noget uappetitligt og ildelugtende ned i Vasen — f. Eks. en død Rotte — eller give hans Kone et lille Vink? Hvad skal jeg gøre?

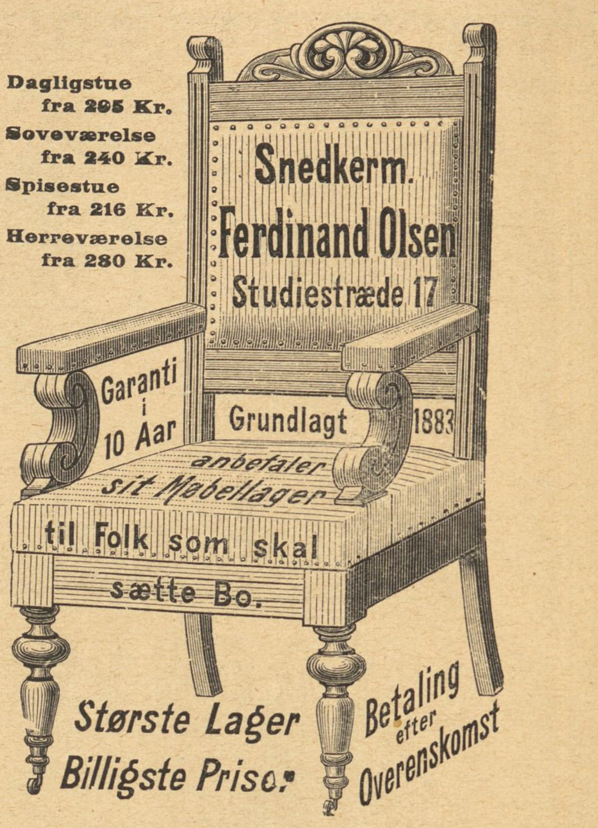

Længe blev Leo ved med at vandre op og ned ad Gulvet. Hans Hustru var forlængst gaaet i Seng. Paa engang blev han staaende og slog sig for Panden.

— Nu har jeg det! udbrød han, og hans Ansigt straalede af Glæde. Det skal blive en kostelig Spas!

Leo satte sig ved sit Skrivebord og skrev med fordrejet Haandskrift følgende Brev:

Hr. Købmand Dulinov! Hvis De ikke inden den 12 September Kl. 6 Eftermiddag lægger 200 Rubler i den store Marmorvase til venstre for Sandstensgrotten i Nationalparken bliver De myrdet og Deres Butik sprængt i Luften!«

Da Leo Savitsj havde fuldført dette Brev, begyndte han af lutter Henrykkelse at danse rundt paa Gulvet.

— En genial Ide! mumlede han og gned sig i Hænderne. En bedre Hævn kunde den Onde selv ikke udpønske! Naturligvis bliver Dulinov saa rædselsslagen, at han straks render til Politiet, der saa vil lægge sig paa Lur i Parken og hugge min Ven, Sagføreren naar han ved 6-Tiden kommer og stikker Haanden ned i Vasen .... Han vil ordentlig begynde at ryste i Bukserne, og der vil sikkert gaa lang Tid hen, inden han formaar at bevise sin Uskyldighed.... Maaske bliver han oven i Købet straffet for Pengeafpresning.

Leo Savitsj gik selv ned og kastede Brevet i en Postkasse. Med et roligt Smil om Læberne slumrede han ind; han sov den Nat saa sødt som aldrig før ....

Da Leo vaagnede næste Morgen og hans geniale Plan faldt ham ind, gav han et fornøjet Grynt fra sig og han kneb sin troløse Hustru i Kinden. Hele Dagen var han i straalende Humør. Gang paa Gang forestillede han sig Sagførerens Rædsel ....

Da Klokken blev 5 kunde han ikke holde Spændingen ud, men skyndte sig afsted til Nationalparken for med egne Øjne at glæde sig over sin Fjendes forsmædelige Nederlag.

— Aha! tænkte han, da han mødte en Politibetjent. Leo skjulte sig i et 'Buskads, der ikke laa langt fra Marmorvasen. Tiden sneglede sig hen. Nogle Minutter i 6 dukkede Sagføreren frem! han stak Haanden ned i Vasen og trak en stor Konvolut frem. Han aabnede den, og paa hans Ansigt malede der sig den største Overraskelse. *Konvolutten indeholdt to Hundrederubelsedler!*

Sagføreren betragtede dem en Stund i Tavshed; saa trak han paa Skuldrene, puttede Sedlerne i sin Tegnebog og sagde saa højt, at Leo kunde høre det:

— *De er altid værd at tage med!*

Den ulykkelige Leo Savitsj sank tilintetgjort om paa Jorden.

Mælkeriet Enigheden.

Aarsagen til Omsætningens Stigning er Varernes Kvalitet.

Vore 52 Vogne kører overalt.

Telefoner 2146 & 6270.

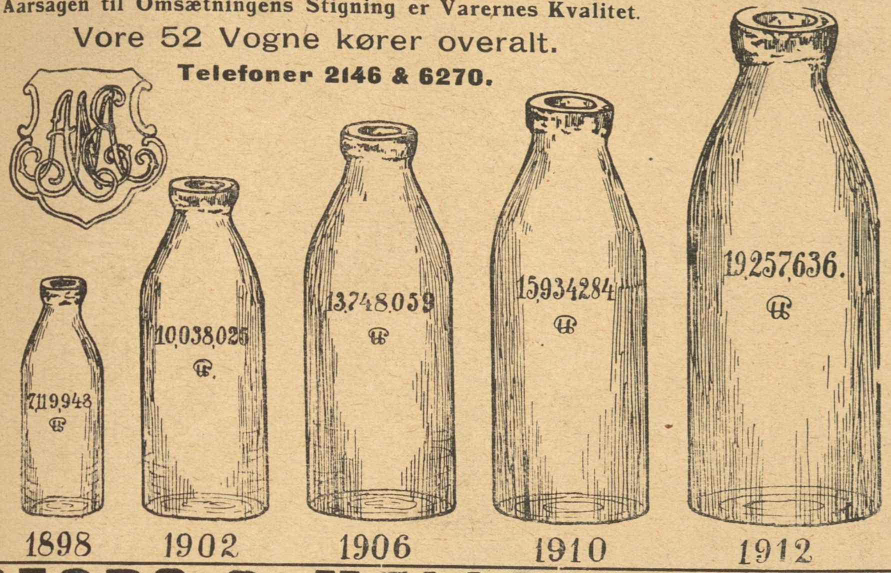

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)

Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.

LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8

Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER

Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

M. Thomsens Bogbinderi,

Aarhus, anbefales.

Telefon 2065.

MULLERS HOTEL

(L. PRÆSTMARK).

Café, Restaurant og Billard.

Telefon 3558.

Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.

Nørre Farimagsgade 55.

HYGI Sygeplejeartikler HYGI

Gummivarer 2. Prisl.

Gummivarelageret „Hygi“, København V.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.

Forlang illustreret Katalog.

Forretningen grundlagt 1900.

Depotet „DISKRET“

Prinsessegade 49, Kbh. C.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.

Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

Peter Sørensen

Nørrevoldgade 22

Eneste Specialfabrik for Pengeskabe i Danmark.

Hvert Skab bukket af en Staalplade.

TELF. BYEN 2536 x TELF. C. 228

Arbejdernes Forsamlingsbygning,

Aarhus.

Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.

Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.

S. M. Mikkelsen.

LIND-HANSEN CLICHÉES

KØBMAGERGADE 67-69

Vask Dem altid i

Worning & Petersens

Xeroform Sæbe.

Faas overalt à 25 Øre

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Man bør

støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i

Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.

Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Køb RAVNEN

DANSK FLØDE EXPORT A/S · SANA · VELSMAGENDE SUND NÆRENDE · ODENSE

„Sana“.

Export Mælk.

Export Fløde.

Piskefløde.

Bemærk Etiketten.

Faas hos enhver Købmand.

Steril og holdbar i ubegrænset Tid.

Dansk Fløde Export A/S., Odense

Odense: Telefon Nr. **2052**

København: » Øbro **162.**

» » Central **11050.**

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt

F.E.BORDING KØBENHAVN.

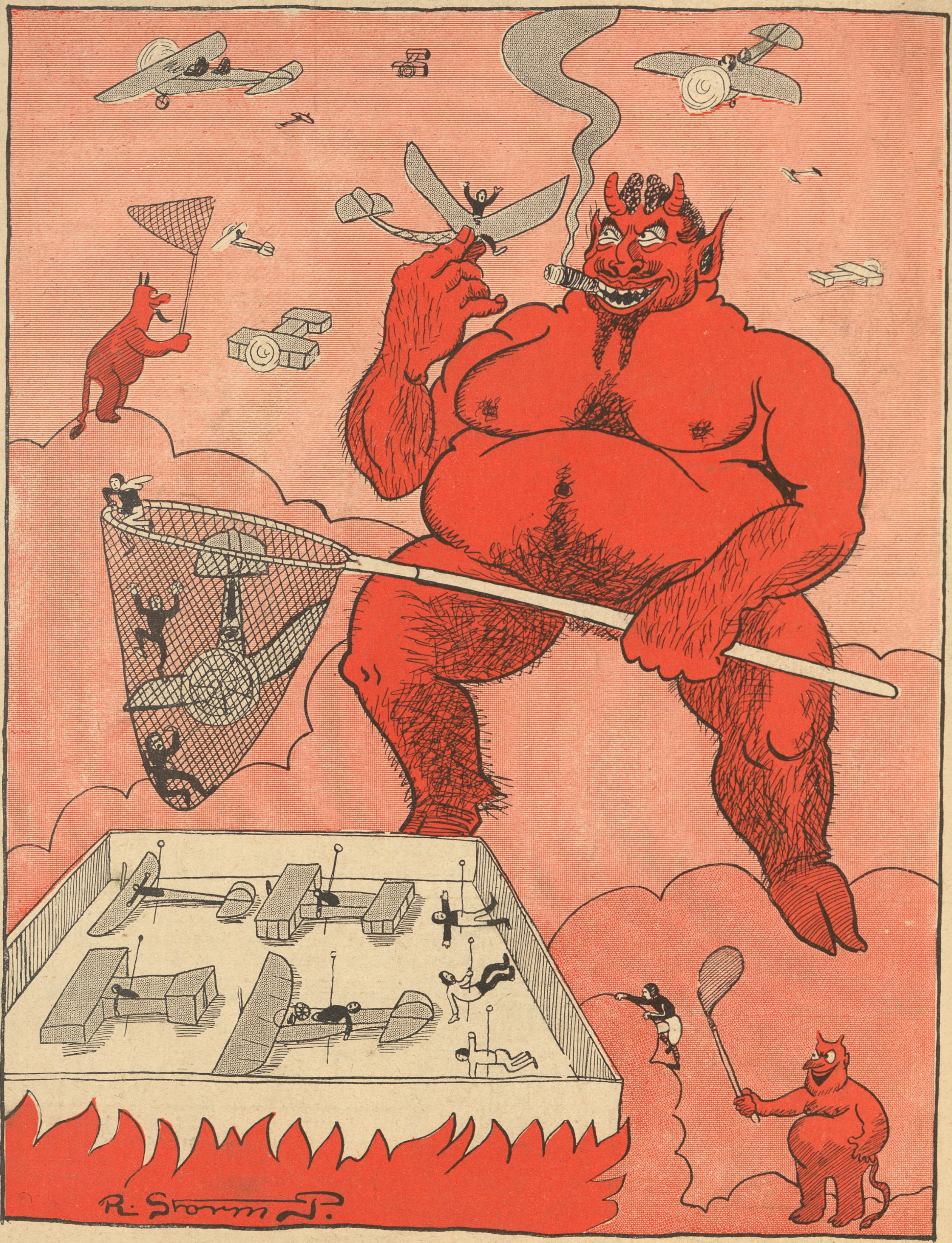

Satans Insektsamling.

Tegning af R. Storm-Petersen.

RAVNEN

Nr. 44. Torsdag, den 30. Oktober 1913

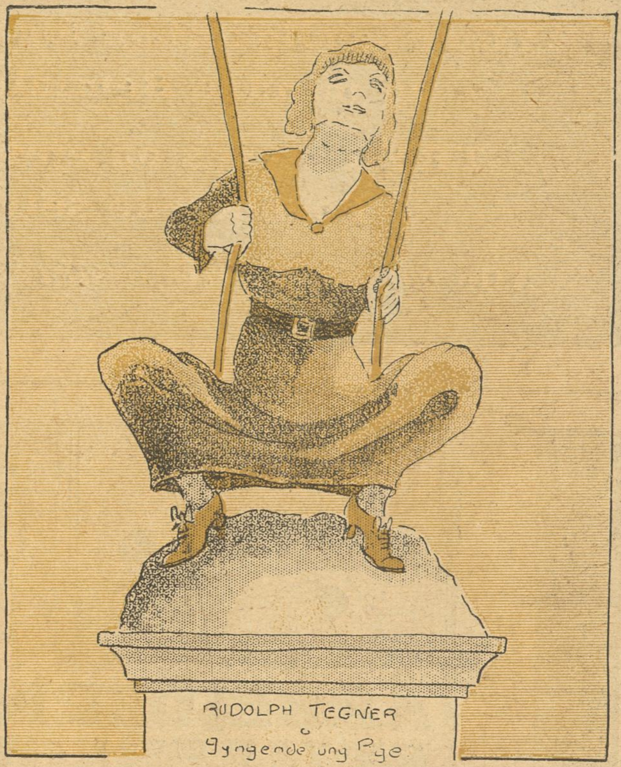

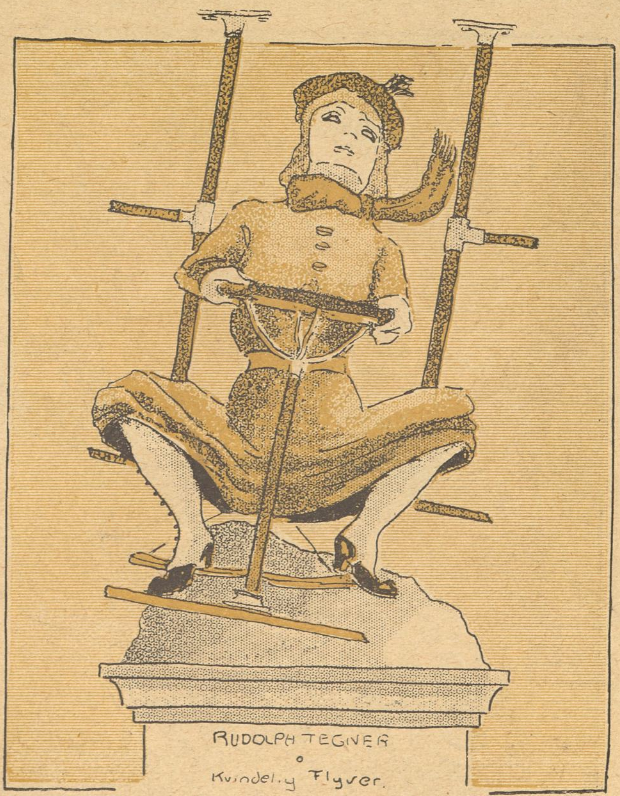

Tegning af G. Chr.-Hejnæs.

Rudolph Tegners »Frø« har vakt stor Forargelse paa Charlottenborg, og det vil sikkert falde Kunstneren svært at sælge »Frøen« i dens nuværende »uanstændige« Skikkelse. »Ravnen« bringer her fire Udkast til en Omskabning af Kunstværket uden at dets Stilling forandres — og dermed vil det pinlige Spørgsmaal være løst, Kunstnerkomiteen til Trøst og Borgerskabet til idel Glæde.

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

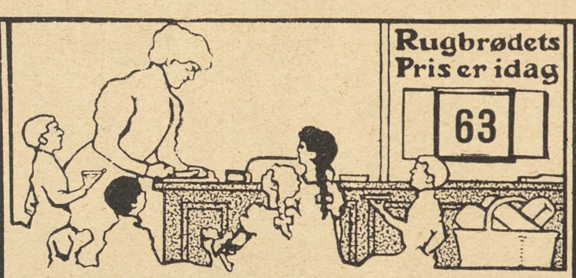

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI

AFBETALING

CARL JACOBSEN & CO.

Nørrefarimagsgade 64.

Peins Depot Søndergade 44, **Aarhus.**

Prima hygiejniske Sanitetsartikler fra 1.00 til 4,00. Eneforh. for Danmark af Pein's Sikkerhedshjærte pr. 12 Stk. 2,50, 6 Stk. 1,35. Forsendelse diskret. Prøveudvalg ved at indsende 1,00. Illust. Katalog og 1 Prøve 30 Øre.

LAX i alle Kvaliteter.
Gaasebryst, Oksetunger etc anbefales.

Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908. Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.

Telefon 817 & 8231. **Jacob B. Krøll,**
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer..
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

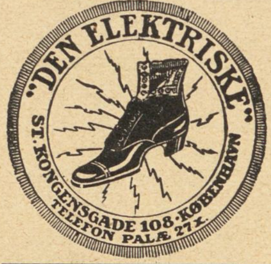

St. Kongensg. 108
ved Politistationen.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Pebersvendens Tappenstreg.

Her sidder jeg nu ved min Flaske
og mindes de henfarne Dage,
da sammen vi to kunde traske
evindeligt frem og tilbage.
Hjem fulgte *Du mig*,
og hjem fulgte *jeg Dig*
under Latter og Leg
den gamle Vej —:
I Ungdommens Dage er alting saa blankt,
og frem og tilbage
er lige langt! —

Her sidder jeg med mine Minder
om Elskov og Elskovens Kvaler:
Hvor kosted de Blod, disse Kvinder, —
min Ven har kun kostet en Daler!
Det Glas, jeg ta'er først,
skal slukke min Tørst,
det næste Glas Vin,
mit Hjærtes Ruin;
thi, ak, jeg har elsket og levet og lidt:
Skaal! Skaal!
Resultatet er bleven — *skidt!*

Nu sidder jeg ved min Boutelje,
og tryg til min Drik tør jeg nippe,
thi Elskovens Morgen-Revelje
den vækker af Drømmen mig ikke.
Stød kun i din Lur,
en anden har Tur,
lad ham gøre Kur,
mig blev Du for sur . . .
Ej Druernes Sødme
som Elskov forgaar:
Oporto! Din Rødme
er Roser i Vaar! —

Holger Rasmussen.

Tegning af Helgo Jørgensen.

En kold En.

To Rejsende kom i Snak sammen.

Den første fortalte: Jeg var en Gang paa en Nordlandsrejse og satte mig ind i en Kafe, hvor der var saa forskrækkeligt koldt, at naar jeg spyttede ud af Vinduet, blev de forbigaaende ramt af Isklumper.

— Den Egn kender jeg godt, svarede den anden Rejsende. Da jeg var deroppe, frøs det saa nederdrægtigt, at Vandet blev til Is i Munden paa mig, naar jeg gurglede mig, og jeg maatte ha' en Læge til at tø min Mund op med en Spritflamme.

— Saa—aa, svarede den første og kiggede mistroisk til sin Rejsefælle. — Men jeg var en anden Gang længere Nord paa, og der indtraf noget mærkeligt. Der kom en Bande Landevejsrøvere spadserende paa Vejen, hvor de pludselig blev overfaldet af en saadan Kulde, at de allesammen blev til Isblokke.

De blev staaende saadan i omtrent 100 Meters Afstand fra hverandre, og saa indrettede Amtsforvalteren dem til *Telegrafpæle!*

Den anden svarede ikke og der kom en uhyggelig Kulde imellem dem. Da de lidt efter skiltes, hilste de meget *køligt* paa hinanden.

Hvad mener hun?

Ved en tysk Kuranstalt kommer den 10aarige Grossererdatter op at ride paa et Æsel. Æselføreren konverserer den unge Dame og siger: »Har De ogsaa et Æsel, hvor De boer i Berlin?«

Den meget unge Dame svarer: »Ja, men Mo'r vil skille sig fra det!«

Godsejeren (til den nye Tjener): Forstaar Du, ved det store Selskab kalder jeg Dig *Jean* i Stedet for Hans, det lyder bedre.

Hans: Hvad skal jeg saa kalde Greven?

Godsejeren: Idiot!!

— Onkel, i Nat havde jeg en dejlig Drøm.
— Saa, hvad drømte Du?
— Jo, jeg drømte, at Du havde laant mig 100 Kroner.
— Det er godt, min Ven, Du maa gerne beholde dem!

Kril og Krøl i Skoletimen. III.

(Geografitime.)

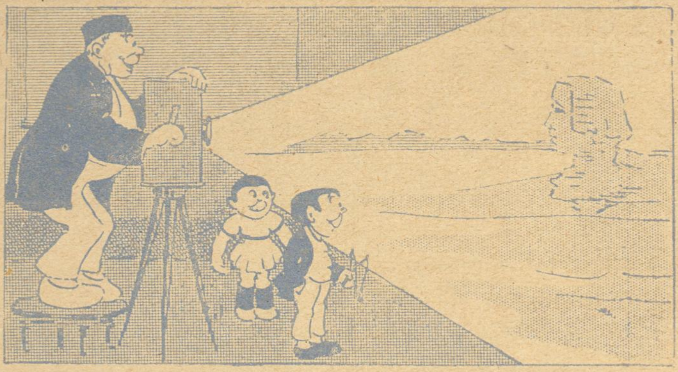

1. Lærer Fjas fortsætter med sine dejlige »Levende Billeder«, og i Dag er Kril og Krøl til Geografi. Fjas' Film fremtryller Sfinxen i Sahara Ørkenen,

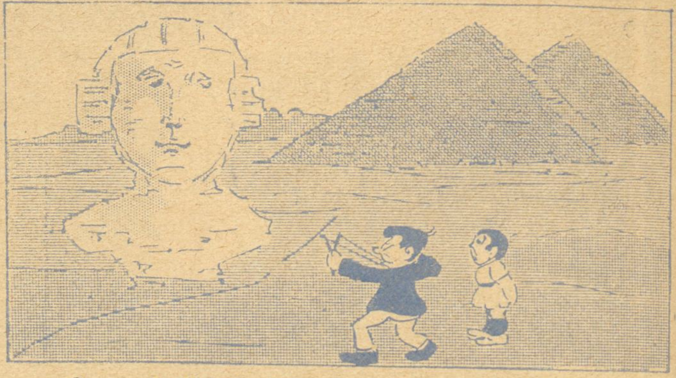

2. og øjeblikkelig føler de to raske (omend lidt næsvise!) Drenge sig hensat til Ægypten, hvor Kril straks begynder sine Løjer og bruger Slangebøssen mod en 2000aarig Dame.

3. Atis-s-s! nyser Damen med en saadan Kraft, at Drengene bliver slynget langt bort — helt over til Vesuv, som Fjas har sat ind i sin Billedkasse.

4. »Vil Du nu se, Krøl,« siger Kril, »vi er kommen over til Italien, hvor Bjærgene ryger paa lang Pibe hele Dagen! Vi maa op og rode lidt i Pibehovedet!«

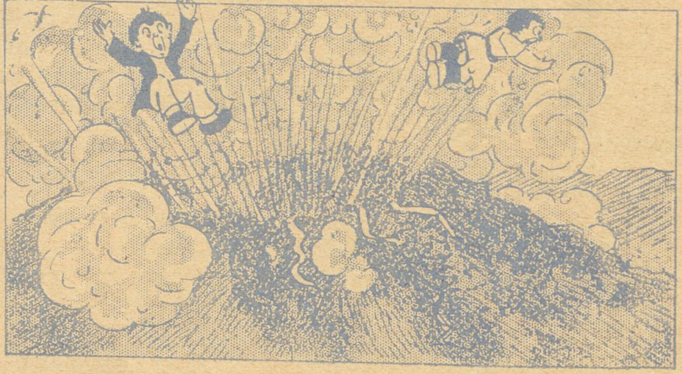

5. Som sagt, saa gjort. De to Gavtyve kravler op til Vesuvs Top for at se, »hvad der er inden i«, og lige med ét sprutter Vesuv baade Tobak og Aske ud i Rummet.

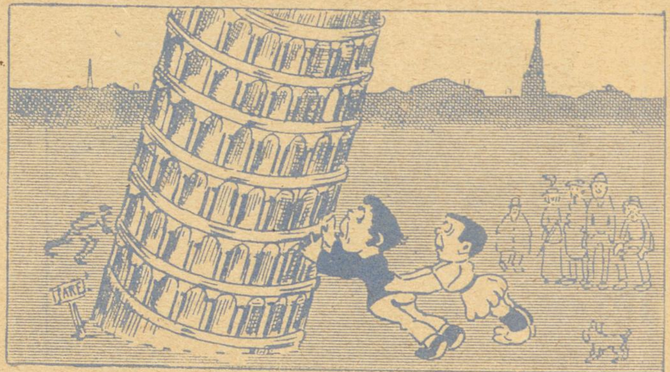

6. Et Sekund efter daler de henrykte Unger ned foran det skæve Taarn i Pisa, og selvfølgelig giver de sig straks til at »rette paa Taarnet«.

7. Men inden de har faaet rejst det lige op, ruller Fjas Paris frem for de glade Drenge, som finder sig selv i Eiffeltaarnets Top,

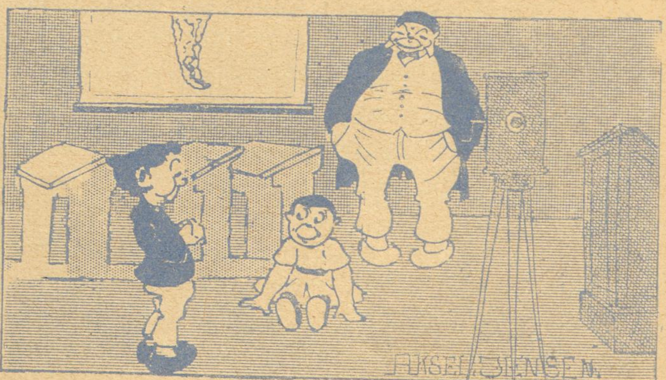

8. hvorfra Krøl gaar ned pr. Faldskærm — lige ned for Foden af Læreren, der fornøjet slutter den lærerige Time.

Næste Gang skal Kril og Krøl ha' en Omgang i Fædrelandshistorie. (Fortsættes.)

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

MORDET I LA JONCHERE

Kriminalroman.

(Illustreret af Chr. Bogø.)

»Stakkels Kone,« hviskede Tabaret. »Hun er bleven haardt prøvet.«

»Det er hun,« sagde Noel. Jeg troede, at jeg ikke mere brød mig om hende. Men nu, da jeg skal miste hende, tænker jeg paa al den Kærlighed, hun har vist mig. Ja, — som Sagerne staar, vil det være en Velgerning for hende at dø. Og alligevel — jeg kan ikke faa mig selv til at tro, at hendes Søn er Forbryder!

»Nej, vel? Det glæder mig, at De ogsaa er af den Mening.«

Noel undrede sig over, at hans gamle Ven Tabaret syntes at interesse sig saa stærkt for den ham ubekendte Anklagede. Og Tabaret blev forskrækket over, at han havde forglemt sig, og forsøgte at forklare sin Deltagelse.

»Jeg glæder mig kun over, at De deler min Mening. Jeg kender jo intet til det, men alle Mennesker taler jo om den Anklagede, og de fleste anser ham for uskyldig. Jeg selv kan ogsaa kun med Vanskelighed tænke mig, at en saa ung Mand af af hans Dannelse har begaaet et gement Mord.«

»Kære Hr. Tabaret,« svarede Gerdy, »hvad vil det sige, at han anses for uskyldig? Den store Mængde er dum og forblændet. Den var istand til at stene en stakkels uskyldig Djævel, kun fordi han ikke forstod at opvække dens Interesse. Paa samme Maade antager den sig ofte paa det varmeste en overbevist Forbryders Sag, naar han forstaar at dupere. — Iøvrigt — naar Albert skal for Edsvorneretten vil jeg være hans Defensor: det har jeg allerede sagt min Fa'r.«

Den godmodige Tabaret var helst faldet ham om Halsen, og han havde helst sagt til ham: vi vil sammen frelse ham. Men han betvang sig. For ingen Pris vilde han forskertse Noels Agtelse. Derfor trykkede han sin unge Vens Haand og sagde:

»De har et fortræffeligt Hjerte. Jeg var lidt ængstelig for, at den Rigdom og Anseelse, der nu er dumpet ned i Deres Skød, skulde have gjort Dem blaseret. Jeg beder Dem om Tilgivelse herfor, for jeg ser, at jeg har taget grundig fejl. — Men sig mig, De har altsaa allerede talt med Deres Far?«

»Ja.«

»Hvad sagde han?«

»Det skal jeg fortælle Dem udførligt senere. Her ved Smertenslejet skammer jeg mig næsten over, at tale om min Lykke.«

Tabaret maatte lade sig nøje med dette Svar. Han indsaa, at han ikke fik mere at vide iaften, og undskyldte sig med, at han var træt og trængte til at komme i Seng.

Noel holdt ham ikke tilbage. Han sagde, at han ventede en Broder af Fru Gerdy, som man forgæves havde søgt efter flere Steder. Det var ham meget pinligt, at skulde staa overfor denne Broder. Skulde han sige ham alt? Det vilde jo kun gøre Mandens Sorg større. Paa den anden Side var al Forstillelse ham inderligt imod.

Tabaret udtalte som sin Mening, at det var klogest ikke at tale om noget, senere vilde alt opklares af sig selv. —

Med disse Ord anbefalede han sig.

Han er en brav Fyr, tænkte Tabaret, da han saa sagte som muligt listede sig ind paa sit Værelse; han var nemlig lidt bange for sin Husholderskes Vrede, nu han havde været saa længe hjemmefra.

Hun overfaldt ham da ogsaa med Bebrejdelser og Klager, medens hun gjorde Sengen istand. Hun havde ikke sovet hele Natten og havde hørt den mindste Lyd. Hvor kunde Herren sætte sin Sundhed og sit gode Rygte paa Spil paa en saa letsindig Maade?

Tabaret lod Stormen gaa hen over sit Hoved og benyttede et gunstigt Øjeblik, da hun vendte Ryggen til, til at lukke Døren i bag hende.

Saa lagde han sig paa Sengen, hvor han snart atter sank tilbage i sit Tankearbejde.

Han besluttede, at udkaste en ny Angrebsplan og ufortøvet sætte den iværk. Men først gennemgik han endnu engang de Kendsgerninger som forelaa.

I det, som var konstateret paa Gerningsstedet, var ingen Fejltagelse mulig, og de derpaa baserede Følgeslutninger maatte være rigtige.

Havde jeg blot fulgt mine Anskuelser, tænkte han, saa havde jeg ikke løbet fast og ikke henvendt Mistanken paa en Uskyldig.

Den kriminalistiske Grundsætning: Man søger efter den, som Forbrydelsen bringer Fordel, er ikke ufejlbarlig. Naar en Mand myrder en Rig og fratager ham Ur og Penge, saa har han dog langt mindre Fordel deraf end Arvingerne.

Tre Personer kan have Fordel af Enken Lerouges Død: Albert, Fru Gerdy og den gamle Commarin. Albert er ikke den Skyldige, det er afgjort, Fru Gerdy heller ikke, thi Efterretningen om Mordet var jo nær ved at dræbe hende. Tilbage bliver den Gamle. Kan det være ham? Nuvel, han har isaafald ikke handlet selv, men lejet en anden; og denne anden har tilmed været en fin Mand. Det stemmer kun daarligt.

Den Slags fornemme Folk mangler Mod. De bedrager og laver Falsknerier i det skjulte, men en saa grov Forbrydelse viger de tilbage for. Antager vi alligevel, at den gamle Commarin har fundet en modig Mand i sin Klike, saa fik han paa den Maade ikke alene en Medskyldig, men tillige en Medskyldig, som kunde blive ham meget farlig. En saadan Dumhed tiltror jeg ham ikke. — Altsaa Commarin er ikke impliseret i Sagen.

Men maaske har Enken Lerouge, som ombyttede Børnene, tidligere givet sig af med den Slags delikate Affærer. Hvem ved, om ikke en Fremmed i en helt anden Anledning har fundet det nødvendigt, at skille hende af med Livet. Der stikker noget under, som jeg foreløbig ikke kan finde ud af. Kun synes det mig afgjort, at hun ikke kan være myrdet, fordi hun skulde vidne imod Noel. Men en beslægtet Grund maa foreligge, og Gerningsmanden maa være en durkdreven, erfaren Knægt. Paa Grundlag af denne Overbevisning maa jeg søge videre. Fremfor alt behøver jeg Oplysninger om Enken Lerouge. Sandsynligvis finder jeg nogle i Retten imorgen.

Tabaret afvejede nu Chancerne for og imod Albert. For ham taler intet uden jeg og Tilfældet, tænkte han; Beviserne imod ham er saa meget talrigere. Alligevel maa man ikke bænge med Hovedet. Jeg har selv samlet Anklagepunkterne sammen, nu maa jeg ogsaa finde Ordet, som atter bryder Kæden. Han har haft et ganske mærkeligt Uheld med sig. Men han er ikke den første, hvem det gaar saaledes.

Den unge Mand kan ikke angive, hvor han har været henne Mordaftenen. Men hvad kommer det os ved, naar bare det lykkes mig at bevise, at han ikke har været i La Jonchere.

Maaske er Gevrol paa det rette Spor.

Gid han var!

Min Egenkærlighed og Forfængelighed har fortjent en alvorlig Straf!

Omsider faldt Tabaret i Søvn. Han forstyrredes dog af stygge Drømme, i hvilke han saa den unge Albert, snart i Fængsel, snart paa Skafottet. Da han vaagnede — med et Smertensskrig — besluttede han straks at gaa i Gang med Arbejdet.

Den Tanke lod ham ikke i Ro, at han havde bragt den unge Mand i en meget farlig Situation. Men desværre var der længe til, at Dagen brød frem, og han kunde opsøge Undersøgelsesdommeren.

Klokken var knap 8, da han meldte sig hos Daburon. Han bad om Undskyldning for sit tidlige Besøg. Men Dommeren var allerede i Lag med sit Arbejde. Godmodigt smilende hilste han paa Detektiven og spøgte lidt med ham i Anledning af hans Eksaltation Dagen i Forvejen.

»Jeg havde ikke anset Dem for saa skarpsindig. Men nu ser De vel roligere paa Tingene. Indrømmer De, at De overdrev? Eller har De maaske faaet fat i den virkelige Gerningsmand?«

Denne spøgefulde Tone hos en saa alvorlig Mand krænkede den lille Tabaret. Han forstod af den, at det han nu vilde forebringe kun vilde finde uvilligt Øre. Men han lod, som om han intet mærkede og udviklede endnu en Gang klart og roligt, hvad der kunde tale til Gunst for den unge Commarin. Han talte med Overbevisningens Alvor, snart til Forstanden, snart til Hjærtet, men det lykkedes ham ikke at rokke Dommeren.

Det kunde jo heller ikke være anderledes. Tabaret støttede sig paa Gisninger, Daburon paa Kendsgerninger.

Tilsidst erklærede Tabaret resigneret, at han foreløbigt ikke vilde staa fast paa sin Mening, at han havde den største Tillid til Dommerens Uangribelighed og Upartiskhed og at kun vilde advare mod en forudfattet Dom, som han desværre selv havde fremkaldt.

Han vilde nu anstille nye, omhyggelige Efterforskninger. Man vidste jo endnu intet om Enken Lerouges Fortid og Forhold. Maaske havde den af Gevrol eftersøgte Mand med Ørenringene ogsaa noget at fortælle.

Stuttelig bad han om han maatte tale med den Anklagede blot et Minut.

Daburon lænede sig hovedrystende og erklærede, at indtil videre maatte den Anklagede ikke tale med nogen.

»Maaske kan jeg imødekomme Deres Ønske om en tre, fire Dage. Saa længe maa De have Taalmodighed.«

»Jeg beklager Deres Afslag,« svarede Taboret, »men forstaar, at det ikke kan være anderledes.«

Tabaret fjernede sig skyndsomst, han frygtede for, at han ikke kunde blive Herre over sin Ophidselse.

»Tre eller fire Dage,« mumlede han. »I saa lang Tid maa den unge Mand ikke tale med nogen. Det er jo en Evighed. Naa, der er jo ikke noget at gøre ved det. Jeg maa benytte Tiden saa godt jeg formaar.«

— Daburon regnede med, at han i Løbet af disse fire Dage fik aflokket den unge Mand en Tilstaaelse. Det var imidlertid uheldigt nok, at han ikke kunde faa fat i et eneste Vidne, som havde set Anklagede Faste-Tirsdag om Aftenen.

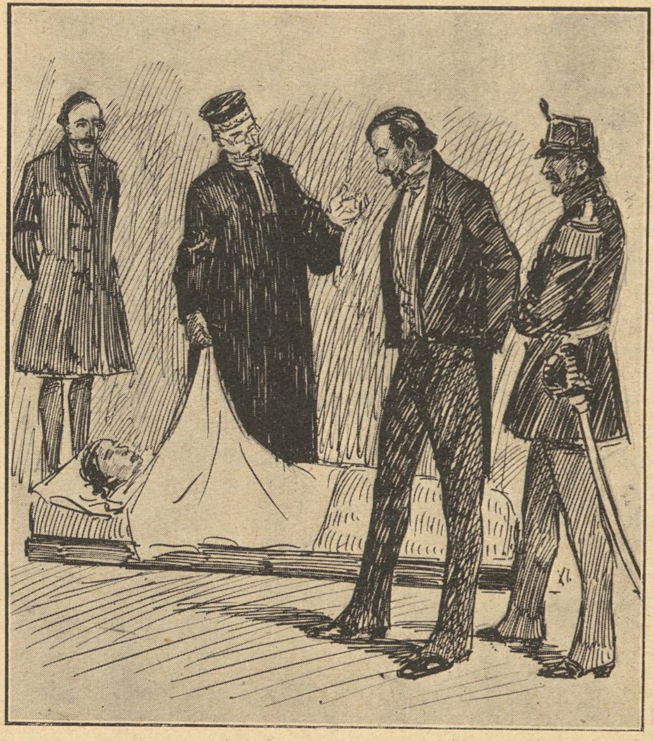

»Om den Myrdede kunde tale!«

Han traf nu de omhyggeligste og mest omfattende Foranstaltninger.

Fem Kriminalbetjente blev sendt til Bougival med den unge Commarins Fotografi. De fik Paalæg om, at undersøge hele Strækningen mellem Stationen Rueil og La Jonchere paa det nøjagtigste. De skulde forevise Portrættet og spørge enhver de stødte paa om de kendte Originalen, eller havde set Vedkommende paa Banegaarden, paa Gaden eller paa Floden. —

Henad Formiddagen begav Undersøgelsesdommeren sig til Justitspaladset, hvor han gav Befaling til, at føre Fangen frem.

Der forelaa nu en hemmelig Rapport, der indeholdt nogle Optegnelser om Anklagedes Opførsel.

Han havde været meget rolig. Efter det første store Forhør havde han staaet en Times Tid ved Vinduet; saa havde han lagt sig og var falden i Søvn.

»Han har en Jærnnatur,« tænkte Daburon, da den Anklagede traadte ind i Værelset.

Den unge Mand saa ikke saa nedslaaet ud som Dagen i Forvejen. Man fik det Indtryk, at han var fattet paa, hvad der skulde komme, og at han saa Fremtiden tillidsfuldt imøde.

Dommeren erkendte nu, at han maatte ændre sin Angrebsplan, at han havde med en Karakter at gøre, der ikke lod sig skræmme af Trusler og overfor hvem Strenghed kun vilde avle Trods.

Han forsøgte derfor med det Rørende.

Han havde før oplevet, at en Forbryder, paa hvem hverken Strenghed eller Formaninger bed, paa én Gang knækkede sammen, naar de rørende Effekter toges i Anvendelse.

Og her havde Daburon sin stærke Side. Han forstod, at tale mildt og indtrængende om Ære, Kærlighed og Familiebaand, at slaa paa Strenge, der fik de mest forhærdede Hjerter til at bæve.

I Virkeligheden havde han Medlidenhed med Forbryderen. Meget talte til hans Undskyldning. Og var ikke den gamle Commarin den egentlige, den første og største Forbryder, eftersom han var Ophavsmanden til hele Ulykken? — Anklagede var jo kun et Offer.

Om alt dette talte Daburon; han mindede den unge Mand om hans Barndomsaars Lykke, ja, selv Forholdet til Claire d'Arlange berørte han og raadede ham til ikke at kaste et deltagende Hjertes Bistand fra sig. Ogsaa hans Ophold i Fængslet vilde blive behageligere, naar først han havde aflagt Tilstaaelse. Der kunde saa indrømmes ham visse Læmpelser, fremfor alt behøvede han ikke helt at undvære sine Venners Selskab.

Men alle Daburons Overtalelser var frugtesløse. Den unge Mands Svar var kun et: »Jeg er uskyldig.«

Heller ikke bragte det Middel, som derefter toges i Anvendelse, den mindste Forandring i Anklagedes Holdning.

Samme Dag blev han nemlig konfronteret med Enkens Lig. Ganske vist gjorde Synet af det et stærkt Indtryk paa ham, men dog ikke mere, end det vilde have gjort paa hvemsomhelst.

Da Retsvidnet udbrød:

»Om den Myrdede kunde tale!« — svarede Anklagede:

»Ja, det vilde være en stor Lykke for mig!«

(Fortsættes.)

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

Arbejdernes Aktiebageri,
Fredericia,
anbefaler til Aktionærerne og andre ærede Forbrugere:
Rugbrød
Sigtebrød
Hvedebrød
samt vort nye, usyrede
Sundhedsbrød,
som særligt anbefales.
Bestyrelsen.

M. H. Cohen & Lamm,
Vekselerere & Bankiers.
Holmens Kanal 24 St.
Telefon 7895 og 7896.

Afbetaling.
Thomsen's Magasiner for Elegant Herre- & Dame-Skræderi
Reel Behandling garanteres.
Betalingsvilkaar efter Aftale.
Nicolaigade 13. Slotsgade 3. Ryesgade 128.
Christianshavns Torv 6.

Skuepladsens Løver. XVIII.

Peter Jerndorff. Tegning af H. Haarløv.

Han er saa fin, saa fjong, saa sedelig,
Hvad der — selvfølgelig — er gledelig.
Men altid fin og fjong og redelig,
Det er en lille Smule kedelig.

Visen om en lille Frø.

Lad alle andre sjunge
Om alt, hvad der er stort,
Jeg synger om en Frø,
Det har endnu ingen gjort.
Med Sympati jeg regner,
Og derfor synger jeg,
Det gjorde ogsaa *Tegner*,
Men han forregned sig:
Hans arme lille Frø,
Hans søde lille Frø
Fik paa Charlottenborg en rigtig ord'nlig Omgang Klø!

Hun kom til ham om Aft'nen,
Den yndige Model
Og satte sig til rette,
Tænk uden Spor af Spræl.
Hun kasted sin Chemisse
Og smed sin Strømpe væk
Og hopped ind i Stuen frem,
Men sagde ej et »Kvæk«.
Den søde lille Frø,
Den yndefulde Frø
Den hopped fire Gange rundt en hjemlig Pas de deux.

Og Tegner sled gevaldig,
Som om han skulde dø,
For han var nemlig bange for,
At *hun* sku' gaa i Frø.
Han huggede ved Aften,
Han huggede ved Dag,
Fra Tegners Værksted hørte man
Hans Hammers raske Slag;
Det gælder jo Mandens Frø,
Hans brilliante Frø,
Hans intresante og charmante og pikante Frø.

Modellen tog sin Strømpe
Og flettede sit Haar,
Og tog imod en Daler,
For hun sad i tunge Kaar.
Da hun kom hjem, straks Mo'ren
Saa strængt paa hende saa':
»Nu har jeg aldrig kendt saa galt,
Hvad har Du hittet paa?
Hvis Du har siddet Frø,
I Timevis som Frø,
Saa har Du Fanden gale mig fortjent en Omgang Klø!«

Saa kom der Bud til Tegner,
Alt fra Charlottenborg:
Det Slavefrø De sendte os,
Det volder blot en Sorg;
For Kunstnerne de syntes,
Det var en hæslig Ting,
Og alle de *smaa* Malere
De vendte sig omkring:
Gaa hjem med Deres Frø,
Det søde lille Frø,
Vi syn's, min Sæl og Salighed, det er en hamber Mø!

EUROPAS SMILEBAAND

Lykttändare (Lygtetænder) Berglund har vunnit 50,000 kr. på lotteri. Underrättelsen härom når honom (ham), då han kommer hem kl. 8 aften.

Berglund: 50,000 kr.! Å här har jag gått å tändt lyktor hela eftermiddagen!

Gick genast ut och släckte alla lyktorna. (Gik straks ud og slukkede alle Lygterne!) (»Strix«.)

— Du ska' få fem millioner tusen kronor kontant, om du kan bevisa, att det inte är sant hvad jag säger! (»Kurre«.)

Kan De gi' igen paa en Møllesten?

Den sorte Herre. Maa jeg betale, Frøken!
Frøkenen: Undskyld, har De ikke mindre?
(»Lustige Blätter«.)

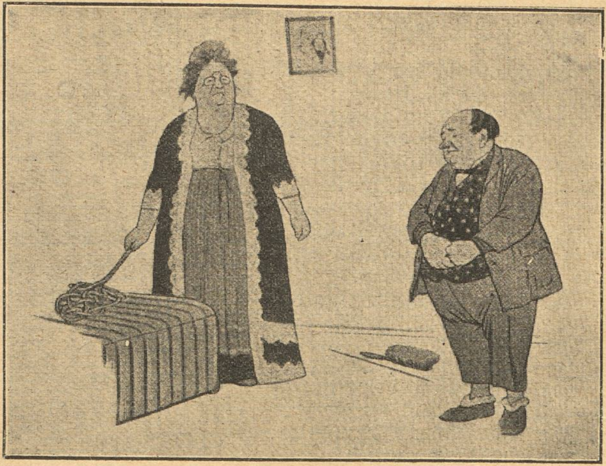

Ægtemanden (bønfaldende): — Amalie, naar Du skælder mig ud, saa lad i det mindste være med at banke Sofaen ud samtidig. Hvad maa Naboen ikke tro! (»Fliegende Blätter«.)

Modedjäfvulen (Modedjævelen): — Se där den senaste galenskapen: ring i näsan, det är ju som skapadt (skabt) för mig, nu har jag då henne riktigt i mina klor (Klør)! (»Kurre«.)

Rød Indmad

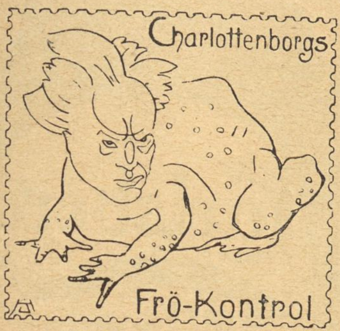

Ugens Samlermærke.

Naa, det er altsaa den sidste ny, *Rudolp Tegners* »Frø« sat ind ved Kongens Foged! Hvilke Fremtidsmuligheder aabner der sig ikke for kasserede Malere og Billedhuggere, som ved Hjælp af en skarpladt Revolver eller fire maskerede Stimænd kan tvinge deres mere eller mindre mislykkede Kunstværker ind i de hellige Haller!

Det er et farligt *Frø*, Tegner her har saaet!

Centralbudepi'er er dog noget nyt,
de ser virkelig fixe ud,
og særlig hos Mænd har fra Adams Tid
Kvinden været det første Bud!

Aabent Brevkort.

Hr. Redaktør!

Den er skrap, siger jeg! Vil De gøre den danske Menneskehed en Tjeneste, saa spørg Brygger Jacobsen, hvordan det gaar med Lurblæseren paa Raadhuspladsen .... Jeg synes vi trænger til den Lur paa Pladsen. Vartovses Koner blæser naturligvis paa Luren. (De kan jo faa Lur hver Dag). Spørger man Magistraten svarer de ikke, men griner. (De er selv nogle Fi-lurer). Men hvad siger Bryggeren? Bryggeren maa sgu da holde paa »Etiketten«. Stemningen hviler som et Kulsyretryk paa Befolkningen. Væk med alt det Lurendrejeri og til Sagen. Var det ude i Operetten, var Blæseren snart kommen paa Plads, kender jeg Lur-i-Feilberg ret. Kære Redaktør, slaa et Slag paa 7000 Central og tal med Carl, og spørg om han er skrap. Sig vi glæder os til en Afsløringsfest hvor Herold synger Smørtenor (Lurmærket).

Hiv og spænd

Deres

Kresjan Blegdam.

Halvtredsaars Sporvejsjubilæum
lader sig da høre.
I Femti Aar har København
været vældig oppe at køre!

Georg Brandes: Det er jo en nydelig Historie! Kan jeg virkelig ikke komme ind Rusland, fordi jeg hedder Georg Brandes? Hvis jeg nu havde kaldt mig Grev *Knut*, saa havde jeg vel sagtens været hjærtelig velkommen!

Reklamen paa Jorden, Ideen er ny,
særlig da her i Norden.
Naar bare ikke Ideen selv
en skøn Dag falder til Jorden!

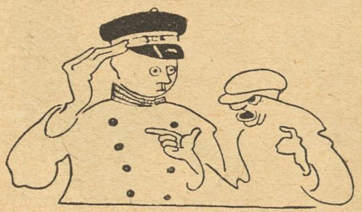

— Hør, Hr. Betjent, det var jo Dem, som forleden hjalp Pensionatværtinde F r a n c i s *med at purre hendes Tjenestepige ud af Fjerene — kunde De ikke komme hen og anholde min mindste, for hun vil ikke beholde Sutten i Munden!*

Efter sikkert Forlydende agter en noksom bekendt Borgerrepræsentant at søge Navneforandring.

Bemældte Herre vil for Fremtiden faa Navnet: *Nørrefarimagius.*

De danske Studenter.

Man strides om, hvad Studenterne *kan*,
før kaldtes de for »den lærde Stand« —
nu paastaar no'en de er dumme.

Fru *Anna* si'r, hvad Studenterne *maa*,
en Himmerrigsharpe klimprer hun paa
og bruger sin Dommedagstromme.

Men spørger Du, hvad Studenterne *vil*,
saa lyt til *Foreningens* Sang og Spil:
hver Muse hyller sit Hoved til,
og Aanderne sørger stumme!

Sally kontra Søren.

Ravnens Redaktion har modtaget Meddelelse om, at Sally Jansen har anlagt Sag mod Søren Krum og Søren Krum mod Sally Jansen i Anledning af de Artikler og Billeder, som d'Hrr. har offentliggjort her i *Ravnen.*

Det var en pudsig Ide af Møbeludstillingskomiteen at sætte »Tivoli i Flammer«. Mon Ideen slog an?

— Næppe. Folk foretrækker sikkert den gamle Facon: *Flammer* i Tivoli.

Fra Indlandsisen kom Hr. *Koch* —
det blev altsaa ikke *Kochs* Død.
I Grønland var der vældig koldt,
og det var altsaa *Kochs* Nød!

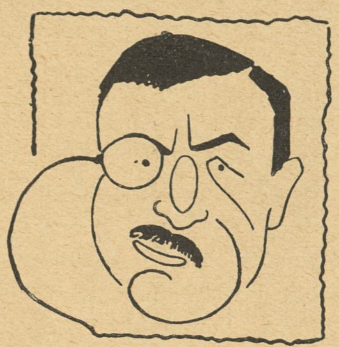

Han er storartet, Sven Hedin. Nu vil han storme baade Norge og Sjælland; men han mangler desværre en Stenbock.

— Hvis han kan klare sig med en Ramsbusch, saa kan han faa vores.

Endelig fik vi da Fru Betty Nansen at se i en Film. Det var uhyre rørende, og Fruen græd ustandselig. Mon vi faar mere af samme Tønde?

— Ih, bevares ja. Nu bliver der skrevet en hel Række Film for Fruen. Med *Vandfald* i.

»Aluminia har levet i Femti Aar,
og Aarene de var smukke.
Naa, forresten køber jeg intet der —
for min Kone er selv en »Krukke«!

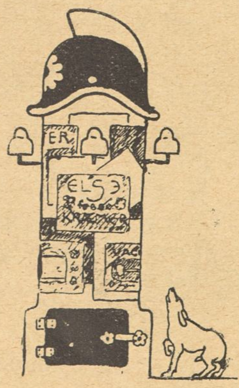

En Søjle, som den, vi snarlig faar,
ej holder Moralen i Ære:
dens første Pligt jo deri bestaar —
plakatfuld altid at være.

Arbejdernes Livsforsikring, Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab. Statsanerkendt. **Dosseringen 4.**

Køb idag **FAMILIE-JOURNALEN**
saa har hele Familien noget at glæde sig over

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Kbhvn.s Tjenestepigeforenings Fagskole.

Redaktionen segner under Vægten af den uhyre Tilførsel til denne Rubrik, men vi har svoret at holde ud, hvad der end sker.

De hundreder af Indsendere maa imidlertid have Taalmodighed — deres Tid skal nok komme!

Damen: Sig mig, hvad er det for en Krog, De har paa Jakken.
Bissen: Jæ ve ette, jæ har foet den a Storm-Petersen.
Damen: Naa, saa er det en *Storm-krog.*

N. Madsen. Tak for Tegningen, der har frydet hele Redaktionen. *Storm-Petersen* vil personlig overbringe Dem sin Hilsen.

Han: Frøken! Jeg drømmer om Dem baade Dag og Nat.
Hun: Tak! Jeg foretrækker en Mand, der er vaagen.

O. Det er jo en hel Radering, De har sendt os! Men iøvrigt — tror De ikke, han holder op med at drømme, naar han først er bleven gift med Damen?

Her er en Vittighed fra *Th. Madsen,* Grejsdalsvej, Vejle:

Fruen (til Pigen): Følg Løjtnanten ud, men tag et Lys med.
Pigen: Det behøves ikke, Frue, for Løjtnanten puster det alligevel ud, naar vi kommer udenfor.

Kære Hr. *M.* Tak for den lille Forfriskning fra det skønne Vejle!

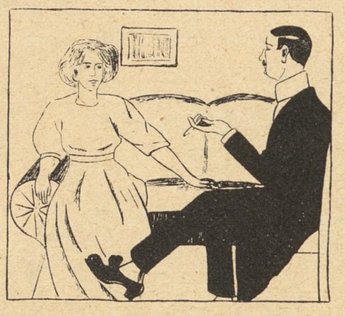

Han: »Nu, da vi kender hinanden saa godt, Frøken, maa jeg saa have Lov at kalde Dem Anna?«
Hun: »Ja — hvis De meget gærne vil; men jeg hedder ellers Agnes!«

Hjalmar J. Vi har den lille Indvending at fremføre, at Herren ikke bør bruge Damens Knæ til Skammel.

Jacob M. Poul Reumert har forlængst optraadt i »Skuepladsens Løver«. Men som De ser, har De ikke arbejdet forgæves.

H. Sørensen, Kapelvej, Istedgade 6 (Navn ulæseligt), *Karl Olsen,* Valdemarsgade. Deres Bidrag kommer frem ved Lejlighed.

Carlsberg Pilsner
Hof-Pilsner.
Carlsbergs Overskud tilfalder Nationen.

»Du maa s'gu se at blive lidt større, Peter! Da jeg var saa lille, som Dig, var jeg mindst dobbelt saa stor.«

E, M., Lyngby. Vi har foretrukket denne Tegning blandt de tilsendte, da vi synes Peter ser saa intelligent ud og har en saadan flot Skilning!

Sv. P. Disse forekommer os at være de bedste i hele Samlingen.

2×1=2.

Den rejsende: Ja, men jeg havde jo bestilt en Dobbeltøl.
Skænkepigen (i en Landsbykro): Vi har ikke dobbelt Øl, og saa bringer jeg Dem to enkelte i Stedet.

Paa forkert Vej.

Rytteren: Fører denne Vej lige til Byen?
Bonden: Nej! De skulde have drejet af ved Sidevejen derhenne.
Rytteren: Jeg maa altsaa ride et Stykke tilbage.«
Bonden: Nej, det behøver De egentlig ikke. De behøver bare at vende Hesten og saa ride lige frem.

Koldblodig.

Lille Karl har faaet Besøg af Naboens to smaa Piger, og Karls Moder giver ham en stor Kage, som hun paabyder ham at dele med sine Gæster.

Da Moderen lidt senere kommer ind i Børnenes Værelse, ser hun Karl spise det sidste Stykke af Kagen, mens Smaapigerne ser benauede til.

— Men fy dog Karl, siger Moderen, Du kan da ikke være bekendt at staa og spise Kagen, mens dine Gæster ser paa det.

— Aa, I Smaapiger — tag og gaa lidt ind i den anden Stue, svarede Karl.

Naar Spillet røres.

Mens de 25-Dages-Soldater fornylig var inde, hændte en lille pudsig Begivenhed i Lejren.

Det var strengt forbudt Soldaterne at spille om Penge, men ikke destomindre forlystede fire raske Gutter sig inde i Teltet med en rask »66« paa 5—10—15 Øre.

Midt under Spillet blev Soldaterne overraskede af Kaptajnen, som raabte: — Ved De ikke, at det er forbudt at spille om Penge?!

— Jovel, Hr. Kaptajn, svarede 45, vi spiller osse bare om Tændstikker, men da vi ingen har, *markerer* vi med Penge!

Lighed.

Hans: Du, Peter, ved Du, hvilken Lighed der er mellem Vejviseren dér og vor Lærer?

Peter: Nej!

Hans: Jo, ser Du, de viser os begge den rette Vej; men ingen af dem gaar den selv!

Tegning af R. STORM-PETERSEN.

Den lange: Jeg tror s'gu, jeg bli'r fuld.

Den lille: Ja, hvad Fa'en tror Du ellers, vi drikker for?

Rigsdagsmænd.

Tegning af EIGIL PETERSEN.

Anders Nielsen.

En vidunderlig Blanding af kinesiske Murbrokker og jyske Tørveklumper, stor og bred som en Karosse, og med en Mine, som han altid kørte med fire — Stude. Hele Ansigtet fuld af Livets dybe Alvor, mens de smaa Øjne angstfuld spejder fremover for at se, om ikke en eller anden lille Tue ligger og lumsker, parat til at vælte hele Læsset. Repræsentant for det lykkelige Løvel, renlivet Venstremand uden Hensyn til Vejret; var i lang Tid Matros paa det J. C. Christensenske Statsskib, hvor han havde til Opgave at passe Fokken, stedse rede til at rebe enten for Storm eller for Svingninger til styrbord, hvilket er Højre. Han taler som en Mejemaskine og tænker som et Knudetov og henter af og til Inspiration i den Drik, Fru Maria Lassen, den politiske Mosekone, brygger.

Gid Danmark havde mange af den Slags Mænd. Hvad det forresten har. Desværre.

Peder Ravn.

Gang i Støvlerne.

Fru A: Hvad, har Du allerede mistet din Tjenestepige? Hun var jo saa dygtig.

Fru B: Det var hun, men hun havde for store Fødder.

Fru A: Hvadbeha'r?

Fru B: Jo, ser Du, naar jeg om Aftenen gemte min Mands Støvler, for at hindre ham i at gaa ud, *saa laante han hendes!*

Afholdsmand — tildels!

Journalisten: Det er vel ikke heldig at nyde Spiritus, naar man saadan arbejder med Luftgymnastik?

Artisten: Næ, næ, jeg drikker heller aldrig — saalænge jeg er i Trapezen!

Fuldkommen rigtigt!

Har Du hørt, at Professor Jacobsen i Gaar styrtede ud af Vinduet, som han — paa Grund af Stuepigens Sygdom — selv gav sig til at pudse.

— Ja, der ser man Følgen af *at gaa udenfor sit Fag!*

7 MILLIONER OKSER

har Liebig Selskabet ladet slagte i dets sydamerikanske Slagterier fra dets Grundlæggelse i Aaret 1865 indtil nu. Dette kæmpemæssige Antal beviser bedst den Betydning, som Liebig's Kød-Ekstrakt har for ethvert Køkken.

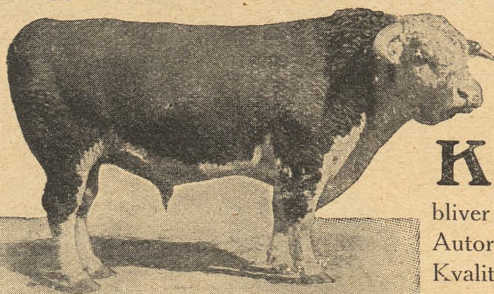

Liebig's Kød-Ekstrakt

bliver stadig undersøgt af bekendte videnskabelige Autoriteter og bliver kun bragt i Handelen i een Kvalitet — den bedste.

Et Æventyr.

Der var engang en Prinsesse, der mistede sin Kæreste og derfor henfaldt i en Melankoli, som intet paa Jorden kunde fri hende for.

Forgæves hidkaldte hendes Fader alle Landets Spøgefugle, og end ikke en Belønning paa 10.000 Dukater til den, der kunde lokke et Smil frem paa den bedrøvede Prinsesses Læber, frugtede — hun var og blev bundsørgmodig.

Saa en Dag kom en Skomager, og han erklærede at kunnne gøre Prinsessen glad. Han forlangte bare, at hun skulde tage et Par af ham tilvirkede Sko paa og beholde dem paa sine Fødder i 12 Timer.

Kongen gik ind paa Planen, Prinsessen fik Skoene paa og beholdt dem paa i 12 Timer.

Da denne Tid var gaaet, samledes hele Hoffet i Tronsalen, og alle saa med spænd̓te Miner paa den nu end mere fortvivlede Prinsesse.

Saa gik Skomageren hen og tog Skoene af Prinsessens Fødder — og i samme Nu raabte Prinsessen: Aa, Gudskelov! Og et stort befriende Smil kom frem paa hendes Læber!

Koen.

Lille Anna har haft sin første Landudflugt, et Par Dages Ophold hos Onkel Søren. Ved Afrejsen her fra Byen blev hun af Moderen formanet til ordentlig at bruge sine Øjne ude paa Gaarden, saa hun rigtig kunde fortælle om alt det mærkelige, man faar at se paa Landet. Og lille Anna gjorde, som Moderen paabød hende.

Da hun efter Hjemkomsten atter sad paa Mo'rs Skød, blev hun spurgt ud om alt muligt, bl. a. om hun ogsaa havde set en Ko.

Jo, det havde hun da rigtignok.

Hvordan saa da en Ko ud?

Lille Anna tænkte sig lidt om og svarede saa: En Ko er et grufigt stort Dyr, med fire Ben, to Horn i Panden, og en Pompadur paa Maven!

Tegning af Jørgen Lund.

Hun: Ja, kære Svigersøn, det smærter mig at erfare min Datters Fejltrin. Tænk, at løbe væk med Deres Kusk!

Han: Tja. Naa, nu er det jo en Trøst, at jeg alligevel skulde ha' en ny Kusk til første November!

Serenade.

Lad mig ej, Ninette,
me'r forgæves be' —
gratiøse, lette,
flagrende Ninette,
sover Du maaske?

Hør mig dog, Ninette!
Blot jeg faar Dig se,
daarende Kokette,
maa Du godt, Ninette,
spotte mig og le.

Selv om Du, Ninette,
prygler mig, maaske,
selv om Du (med Rette!)
kalder mig, Ninette,
Lømmel, Fjog p. p.

Alt jeg ta'r, Ninette,
hvad der end mon ske,
med den mest komplette
Ydmyghed, Ninette —
blot Du la'r Dig se!

(Pause.)

Hvad er det, Ninette?
over mig en Pøs
skiddent Vand — — dit slette
Svinebæst, Ninette —
færdig med dig, min Tøs!!

O. E.

En Anbefaling?

Ved en større industriel Virksomhed bliver der oprettet en ny Post som en Slags Opsynsmand paa Arbejdsstedet. Petersen melder sig som Ansøger og faar i den Anledning Foretræde hos Chefen.

Denne forhører sig indgaaende om Petersens Kvalifikationer, tidligere Beskæftigelser o. s. v. og ytrer sig i Samtalens Løb saaledes:

— Ja, De faar jo paa en Maade en Slags Kommando over en Del Mennesker — tror De nu, De egner Dem dertil? De kender nok det gamle Ord, at kun den kan byde, der først har lært at lyde. Har De det?

Hvortil Petersen svarer: Jeg tillader mig at gøre Direktøren opmærksom paa, at jeg i 12 Aar har været — gift!

Folketingsmand, Kreaturkommissionær *»Jørgen Schmidt«* holder sit Indtog i *Nysted.*

Tegning af Osvald Jensen.

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØN'S
AKVAVITTER

Rasende Uheld!

Amerikansk Humoreske af *Sigge Strømberg.*

Aut. Oversættelse ved *Carl Nutzhorn-Kjersmeier.*

Den enlige Rejsende, som repræsenterede Turiststrømmen til Harristown, steg ud af Toget og gik med værdige Skridt op ad Gaden. Hele Byens Befolkning fulgte ham i ærbødig Afstand og betragtede ham interesseret, thi det var sjældent, at der kom Rejsende til Harristown.

Den fremmede traadte ind i Johnsons Bar, og en Skare Mænd fulgte nysgerrigt efter. Her inde debuterede den Fremmede og gjorde straks Lykke.

Han traadte nemlig hen til Disken, satte Vadsækken fra sig, betragtede Bartenderen Jenkins, betragtede den forsamlede Menighed, stod saa omtrent 10 Sekunder med et forventningsfuldt Udtryk i Ansigtet, og sagde saa endelig:

— Naa?

— ???

— Hvad Fanden er I for en Samling Dompapper?

En ubehagelig Mumlen var Svaret, og en og anden Næve tog uvilkaarlig til Baglommen.

— I har jo ikke det ringeste Begreb om Gæstfrihedens simpleste Bud overfor en tørstig og efterlyst Fremmed.

Et glad Hyl var Svaret. Blikkene lysnede op, og alle Hænder søgte til Bukselommerne, hvor Pengene forvaredes.

Whiskyen kom paa Bordet, og Befolkningen, som var tiltalt af den Fremmedes frimodige Væsen, bød gerne. Han lod sig uden Vanskelighed formaa til at drikke et Glas med enhver af de tilstedeværende, og inden der var gaaet lang Tid, indsaa de Indfødte, at han nu trængte til Hvile. Man bar ham derfor ind i Hotellet, hvis Gæsteværelse kun var delvis belagt — d. v. s. blot befolket med 4 Kreaturdrivere.

Næste Morgen var den Fremmede, trods alt, tidlig oppe og tog sig en Morgenpromenade, dels for Helbredets Skyld og dels for at skaffe Mønt. Han traf da ogsaa snart en Landboer med et tillidsfuldt, omend ikke særlig intelligent Udseende — med andre Ord: en saadan Person som han netop havde Brug for. Til ham solgte han en af sine Revolvere — med Garanti for, at det var det samme Vaaben, med hvilket Napoleon skød St. Helena. Paa Grund af Vaabnets Kuriøsitetsværdi fik han hele 15 Dollars for det, endskønt det saa ud, som en ganske almindelig Browningrevolver til 6 Dollars.

Med denne Sum paa Lommen begav han sig til Johnsons Bar, hvor han traf en Del af Kammeraterne fra den foregaaende Aften. Han bød straks paa en Omgang, som han — til almindelig Forundring — ogsaa virkelig betalte, og begyndte saa:

— Kammerater! Jeg kan godt forstaa, at I undrer Jer over, hvordan en virkelig fin Mand, som jeg, er kommet til dette fordømte Hul. Til Tak for Jeres Gæstfrihed imod mig, har jeg besluttet at fortælle Jer om den Række Uheld, der drev mig — en fremragende Borger i den store By Chicago — her ud i Ødemarken.

For ikke længe siden beklædte jeg en betroet Stilling i et af Chicagos største Firmaer. Et af mine vigtigste Hverv var hver Uge at udbetale Kontorpersonalet deres Lønninger. Det var et temmeligt stort Beløb, det drejede sig om, og jeg kørte derfor altid selv hen til Banken, for at hente Pengene — til andre vovede jeg ikke at betro dette ansvarsfulde Hverv. En Dag, da jeg skulde køre tilbage til Kontoret, efter at have hævet Pengene i Banken, kom jeg i Farten til at stige op paa en fejl Sporvogn og befandt mig snart ved Jærnbanestationen. Her sprang jeg af i den Hensigt at køre tilbage med den første Vogn. Jeg stod netop og ventede paa den, da jeg saa en Bekendt af mig gaa ind paa Jærnbanestationen, og da jeg absolut havde noget, jeg skulde tale med ham om, skyndte jeg mig efter ham, men han var forsvundet i Menneskemylderet. Der holdt imidler tid et Tog rede til Afgang og i den Tro, at han muligvis skulde med det, steg jeg ind i det for at faa fat i ham. Mit sædvanlige Uheld fornægtede sig heller ikke denne Gang. Toget satte sig i Bevægelse og var i fuld Fart, førend jeg blev klar over, hvad der var sket. Til al Ulykke var det et Eksprestog, som ikke standsede før i St. Paul. Jeg var altsaa nødt til at følge med til St. Paul, og hvad værre var: jeg maatte naturligvis betale Billetten. Egne Penge havde jeg for Øjeblikket ikke paa mig, og jeg var derfor nødt til at bruge af min Principals.

Nu kunde jeg naturligvis ikke rejse tilbage saadan uden videre. Min Chef havde ingen Grund til at tro min ganske usandsynlige Historie, naar jeg kom tilbage med Mangel i Kassen. Han vilde sikkert sende Bud efter Politiet og lade mig anholde. Derfor besluttede jeg at blive i St. Paul og tjene det manglende Beløb for derefter at vende tilbage, aflevere Pengene og forklare Sagens Sammenhæng! Naar min Chef fik alle sine Penge igen, vilde han sikkert tro mig i alt Fald kunde han ikke sende Bud efter Politiet, da han jo ikke havde mistet noget.

Altsaa blev jeg i St. Paul og søgte Arbejde, men intet var at faa. Der gik flere Dage, og jeg maatte bruge af min Principals Penge — men stadig fik jeg intet Arbejde.

En skøn Dag lagde jeg Mærke til, at en ung Mand med brede Skuldre og skarpe Øjne holdt meget af at spadsere ad de samme Veje som jeg. Jeg anede, at han vilde mig noget, men min medfødte Beskedenhed gjorde, at jeg søgte at undgaa ham saa meget som muligt. Men uden Resultat. En Dag saa jeg fra Vinduet, at han gik ind i mit Hotel, og da jeg antog, at han nu havde besluttet at tale med mig, skyndte jeg mig ned ad Trappen, medens han kørte op med Elevatoren. Jeg begav mig sporenstrengs til Jærnbanestationen — af lutter Beskedenhed, mine Herrer, endskønt jeg havde en Anelse om, at Mandens Ærinde netop var at byde mig stedsevarende Arbejde.

Jeg købte en Billet, for de faa Skillinger jeg havde tilbage, og naaede hertil, og her blev jeg vel modtaget.

Den Fremmede tav. Alle udtrykte deres dybe Medfølelse, med den af Ulykken saa haardt prøvede Mand. En Indsamling blev straks sat i Gang og sammenholdt med de Penge, den Fremmede i Dagens Løb vandt i Poker, blev det en pæn lille Sum.

Senere paa Aftenen blev der foranstaltet en lille Festlighed for ham, og da Deltagerne skiltes hen paa Morgenstunden, kunde man tydelig se paa dem, at de ikke kom fra et Good-Templarbal.

Da Harristown næste Morgen vaagnede, var den Fremmede sporløst forsvundet. Og sammen med ham Pat Jenkins bedste Hest og Indholdet af Johnsons Pengeskab.

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.
Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

Sygeplejeartikler
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113

Peter Sørensen
Nørrevoldgade 22
Eneste Specialfabrik for Pengeskabe i Danmark.
Hvert Skab bukket af en Staalplade.
TELF. BYEN 2536 x TELF. C. 228

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Store og smaa Lokaler, moderne indrettet,
anbefales de ærede Foreninger.
Restauration — 2 Billarder.
Telefon Øbro **1132.**
Joh. Olsen.

Møbelfabr. Aktiv. Aaboulevard 3. Gl. Ladegaard, Hj. af Vodrofvej
Prima Varer 10 Aars Garanti **Lille Udbetaling.**

Sælg til Eksport.
Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til
JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

De træffer det rigtige ved at købe
Deres **Forlovelsesringe**
hos *Fritz Heimbürger*
Købmagergade 63—65.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

LIND-HANSEN CLICHÉES
KØBMAGERGADE 67-69

Spar Penge hos NOLFI
Køb Senge — der varer længe
Spiralsenge fra 7,00. Pufsenge fra 12,00. Jernsenge fra 3,50. Barnesenge fra 6,00.
Divaner fra 15,80. Komodes. Sofasenge med Plyds 25 Kr. Chaiselonguer.
Puder, Dyner, Vat, Divan og Uldtæpper billigst og bedst
GRIFFENFELDTSGADE 50—50 A
Tel. Nora 1533 y

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

DET DANSKE MÆLKE-COMPAGNI
Pasteuriseret og raa sød Mælk
Daglig nykærnet Smør
Pasteuriseret Kærne Mælk
Telefoner 5858 - 2712

Arb. Ligkistemagasin.
55, Vesterbros Torv 55.
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON's** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faas overalt à 25 Øre.

GENUINE
LUNDs-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

— Intet Arbejde, ingen Penge, intet Brød og Vinteren staar for Døren! Hvordan skal vi dog holde det ud??

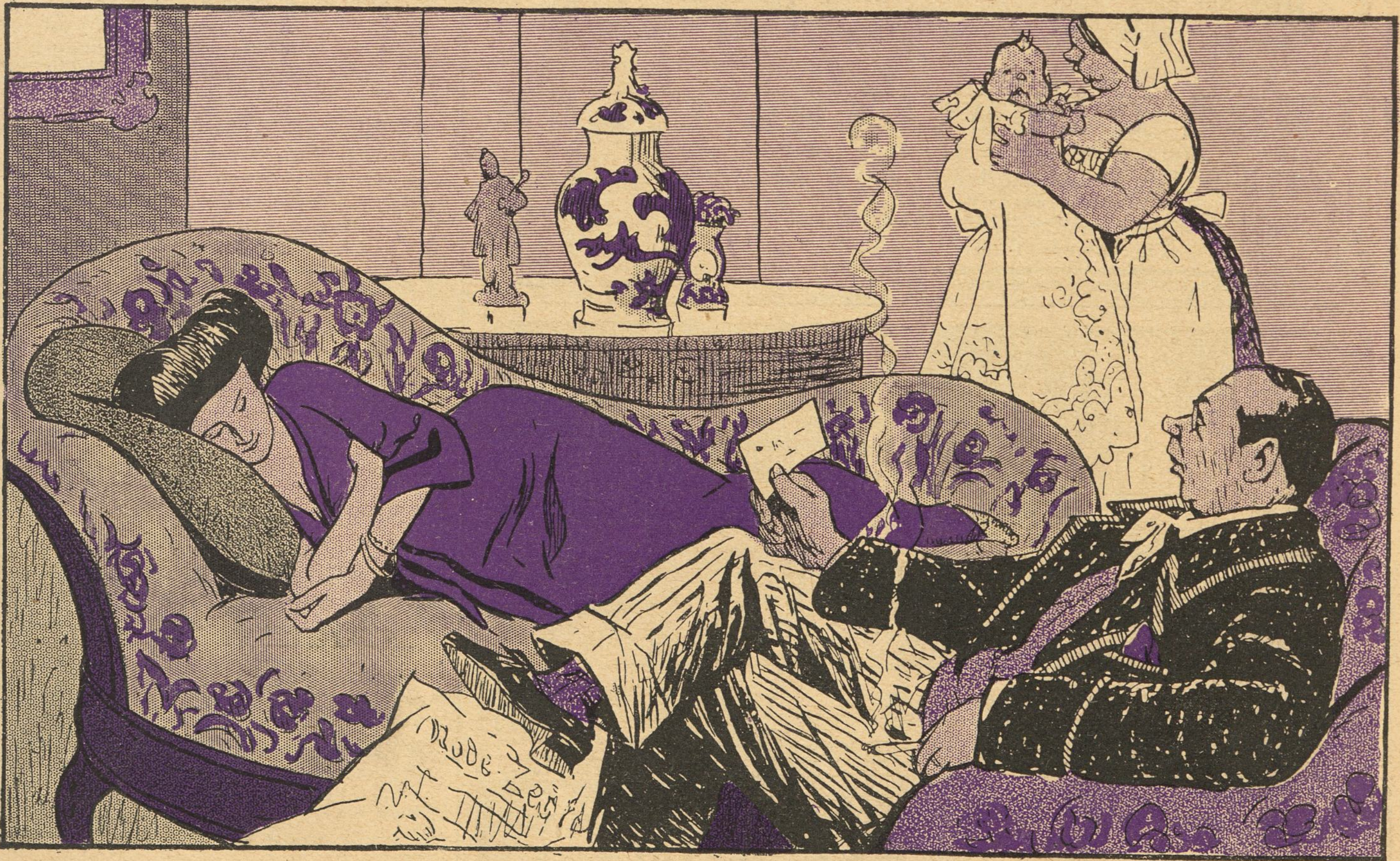

— Der gaar ikke en Dag, uden at vi faar Indbydelser til Middage og Koncerter, og »Sæsonen« er knapt begyndt! Hvordan skal vi dog holde det ud??

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 45. Torsdag, den 6. November 1913

Tegning af G. ALBERTUS.

— Hvem er den Krøsus dér i Bilen?
— Det er den bekendte Forlægger Dyrendal, som har tjent en Million paa den sensationsvækkende Bog: »*Vejen til Velstand*«.
— Og Tiggeren ved Siden af?
— Det er Bogens Forfatter.

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

Alm. dansk Varelotteri.

2den Trækning begynder Onsdag den 12. November.

6000 Gevinster.

Paa et og samme Lod kan vindes

2 Gevinster.

Lodsedler sælges og fornyes à 1 Kr. 60 Øre hos Lotteriets autoriserede Kollektører og i **Hovedkollektionen, Tivolis Boulevard-Pavillon, Vestre Boulevard,** lige overfor Raadhushaven.

CARL JACOBSEN & CO.

Nørrefarimagsgade 64.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.

Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Køb idag **FAMILIE-JOURNALEN**

saa har hele Familien noget at glæde sig over

Har De Tandpine,

brug da altid
Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter.
Advarsel mod Efterligninger.

Indregist. **9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.**

Telf. 4876 og 10424.

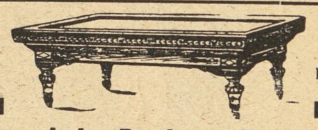

Forlang Illustr. Katalog.

Karambol-, Bord- og Karoline-

Billards

i Ima Kvaliteter og nøjagtig Udførelse 10 Aars Garanti. Et Lager paa 30 nye og brugte Billarder er udstillet i mine Fabriks- og Lagerrum. De sælges billigt mod Kontant, men udlejes ogsaa med Køberet, eller sælges paa moderate Betalingsbetingelser. — Elfenbens- og Imitations-Baller. Alle Rekvisitter.

R. Laursen (tidl. Winthers) Billardfabrik

Classensgade 7, Kjøbenhavn.

Spar Penge

Køb Senge hos **NOLFI** **der varer længe**

Spiralsenge fra 7,00.
Pufsenge fra 12,00.
Jernsenge fra 3,50.
Barnesenge fra 6,00.

Divaner fra 15,80.
Komodes.
Sofasenge med Plyds 25 Kr.
Chaiselonguer.

Puder, Dyner, Vat, D'van og Uldtæpper billigst og bedst

GRIFFENFELDTSGADE 50—50 A

Tel. Nora 1533 y

Møbelfabr. Aktiv. Aaboulevard 3. Gl. Ladegaard, Hj. af Vodrofvej | **Prima Varer 10 Aars Garanti** **Lille Udbetaling.**

Misse.

(Mel. af Sommerrejsen 1913: »Hægt mig i Ryggen —«)

Hun var en ren og skær Novice
i Amors Armé.
Hun vandred troligt, gjorde Misse,
ad Dydens Allé.
Hun var ej en af disse,
der kun tænker paa Fjant;
— nej, — sin Glæde tilvisse
hun i Arbejdet fandt.
For Misse, — den ærbare Misse,
tjente som Ekspeditrisse,
trissed geschæftig bag Disk Dagen lang,
foldede ud sin Komissetalang!
Misse, — den ærbare Misse,
tjente som Ekspeditrisse;
ja, — men desværre
for hende: med Herre-
beklædning hun handlede, Misse!

Ak, — Livet er nu for Malice
ej kemisk gjort rent.
Det aned' bare ikke Misse,
før det var for sent!
Selv en ren Mona Lise
kan saa let det gaa galt,
— og en Ekspeditrisse
er jo udsat for alt.
Tænk, — Misse, — den ærbare Misse,
aabned sit Hjertes Remisse
strax, da Olajsen — med daarende Blik —
gjorde Entré i den lilles Butik.
Misse, — den ærbare Misse,
aabned sit Hjertes Remisse, —
gav — om ej meget —
saa dog, hvad hun ejed —
og lidt til endda, — gjorde Misse!

Olajsen var fra Fod til Isse
en praktisk Natur.
Han kræved' mer' af stakkels Misse
end bare Amour!
Han sin Ekpeditrisse
nu fik frækt fikset op,
— indtil Chef og »Polisse«
tilsidst sagde Stop.
Ak, — Misse, — den ærbare Misse,
misted for evig sin Lise.
Borte var Stilling og Rygte — og Ven,
borte var noget hun ej faar igen!
Misse, — den ærbare Misse,
er ikke mere Novice.
— —
Med Lynskud i Øjet
om Natten paa Strøget
hun nu har Geschæft, — stakkels Misse.

Two-Step.

Sangforenings-Dirigenter IX.

Tegning af V. Afzelius.

V. Poulsen.
Leder for »Bel canto«.

Kril og Krøl i Skoletimen. IV.

(En Time i Fædrelandshistorie.)

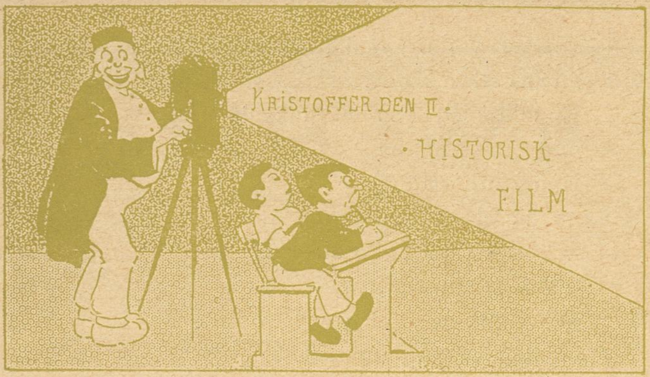

1. Fædrelandshistorie er lige noget for Kril og Krøl, der sætter sig magelig tilrette hos deres Lærer, som nu lader de »levende Billeder« fortælle Kristoffer d. 2.s Historie.

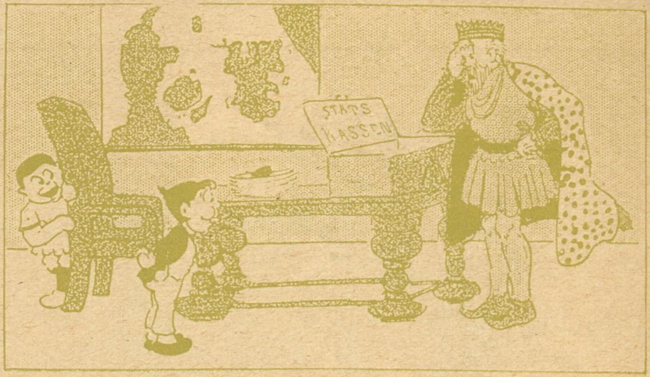

2. Aha! Der staar han jo, det sølle Skrog og glor i den tomme Kasse! Han begriber ikke, hvor han skal faa Penge fra — men saa faar han Øje paa Kril og Krøl. »hør Du, lille Nikodemus der, kan Du og din Bro'r løbe hen til »Onkel« Grev Gert

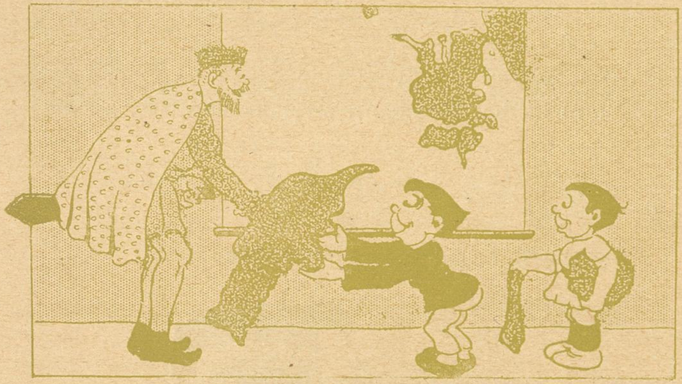

3. og spørge ham, hvormeget han kan laane mig paa Jylland og Sjælland og alt det andet Bras med!« Den var Drengene svært med paa, og Kristoffer pillede Øerne ud fra Danmarkskortet og gav Drengene dem.

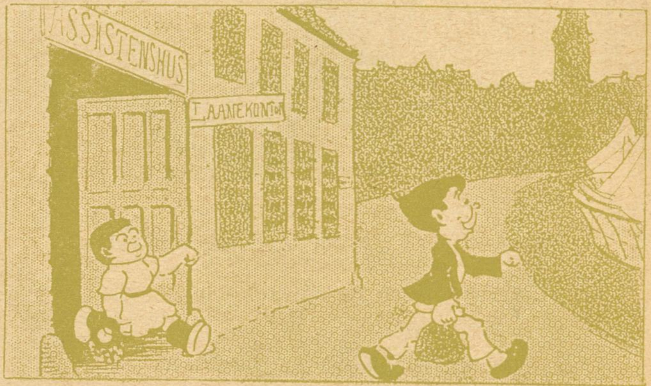

4. Kril og Krøl foer hen til »Onkel« Grev Gert, pantsatte omtrent hele Danmark og skyndte sig afsted med Pengene til Kristoffer, som hurtig soldede dem op, og

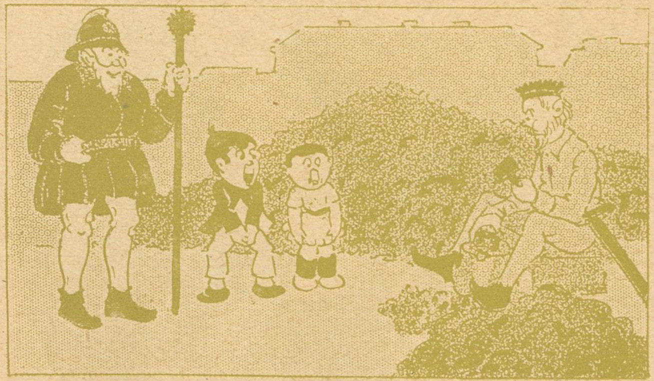

5. her ser vi hans sørgelige Endeligt som Skærveslager paa Danmarks første Ladegaard, der blev indviet af Stoffer for omtrent 600 Aar siden.

6. Men Kril og Krøl fik ondt af det sørgelige Danmarkskort og henvendte sig til Niels Ebbesen, der der gav »Den kullede Greve« paa Puklen og fratog ham »Panterne«.

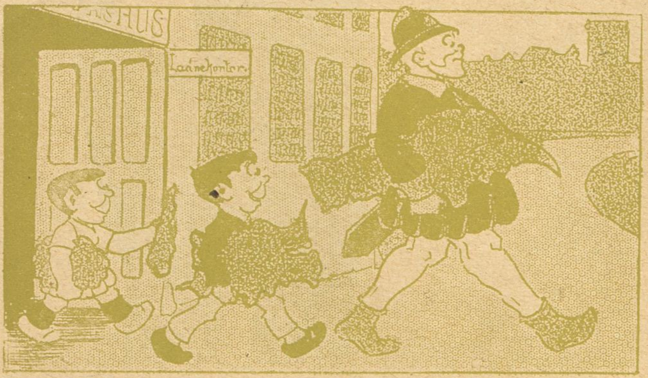

7. Og her ser vi de tre Helte forlade Laanekontoret med Byttet, Jylland, Sjælland, Fyen og Smaaøerne, der kom paa Plads igen — —

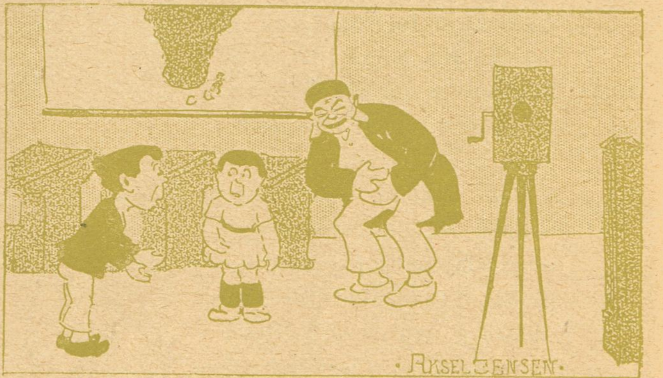

8. Men her standsede Lærer Fjas Filmen og satte derved de to Drenge tilbage paa Virkelighedens Grund. Paa næste Torsdag giver H. C. Andersen en storartet Opvisning i Literaturhistorie. (Fortsættes.)

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

MORDET I LA JONCHERE

Kriminalroman.

(Illustreret af CHR. BOGØ.)

Daburon, der var saa sikker i sin Sag, var nær ved at fortvivle. Ærgerrig opgav han den faderlige Holdning, han havde indtaget og befalede kort og godt, at føre Anklagede tilbage i Cellen.

»Jeg skal nok gøre ham mør,« mumlede han.

Aldrig nogensinde tidligere havde en Forbryder gjort ham Opgaven saa vanskelig. Daburon var saa oprørt over hans Haardnakkethed, at enhver Følelse af Medlidenhed, enhver Mindelse om den Tvivl, han selv havde haft, forsvandt.

Hele Søndagen modtog han Rapporter fra de Betjente, han havde sendt til Bougival. De havde imidlertid, alle Anstrengelser tiltrods, intetsomhelst Nyt at berette. De havde nok hørt Tale om en Kone, der havde set Enkens Morder gaa forbi, men ingen kunde nævne Konens Navn eller betegne hende nærmere.

Derimod kunde Betjentene fortælle en Del om den gamle Tabaret, som de alle havde set og talt med. Han havde været alle Steder, hvor de kom hen; havde eftersøgt hele Egnen med en lille Vogn og en rask Hest.

»Hvorfor viser de allevegne Fotografiet frem?« havde han spurgt. »Paa den Maade kan De snart finde Folk, som for et Par Frank vil sige Dem, at de har set den og den Person og som kan beskrive Vedkommende for Dem.«

Til en af Betjentene havde han raabt:

»Det er noget naivt af Dem, at søge Sporene paa Hovedlandevejen, søg paa Sidevejene, saa finder De dem maaske!«

To andre havde han truffet i Bougivals Gæstgivergaard og sagt til dem:

»Jeg er Morderen paa Sporet. Det er en snild Krabat. Han er kommen over Chetou, ad en ganske usædvanlig Vej. Tre Personer har set ham. To fra Jernbanetoget og en tredie, der saagar talte med ham. Han røg paa en Cigar.«

Undersøgelsesdommeren blev meget fortørnet paa Tabaret og kørte straks til Bougival for at stoppe ham. Men Tabaret var allerede forsvunden med samt sin Hest og sin Vogn.

Træt og meget utilfreds med sig selv, vendte Undersøgelsesdommeren tilbage og forefandt et Telegram fra Chefen for Kriminalpolitiet af følgende Indhold:

»Rouen, Søndag.

Manden funden. Rejser iaften til Paris. Vigtige Oplysninger.

Gevrol.«

14. KAPITEL.

Mandag Morgen, netop som Daburon stod parat til at begive sig hen til Justitspaladset, hvor han haabede at finde Gevrol og Manden med Ørenringene, meldte hans Tjener en ung Dame, der sammen med en ældre, ventede i Forværelset. Navnet havde hun ikke villet opgive.

Daburon befalede at indlade hende. Maaske var det en Slægtning af en eller anden anklaget. Han vilde saa snart som muligt affærdige hende.

Han stod foran Kaminen og søgte efter en Adresse mellem en Bunke Visitkort.

Han hørte Døren gik og Lyden af en knitrende Silkekjole, men han gjorde sig ikke den Ulejlighed at vende Hovedet, men kastede kun et ligegyldigt Blik i Spejlet.

Men han for overvældet tilbage, som havde han set en Aand, og table i sin Forvirring den kostbare Skaal, han stod med i Haanden. Han stammede:

»Claire! Claire!«

Han vendte sig imod hende.

Jo, det var virkelig Claire d'Arlange. Daburon saa forbavset paa hende. Aldrig var hun forekommet ham saa skøn. I hendes Øjne lyste en fast Beslutning.

Hun traadte hen til Dommeren og rakte ham med en fortryllende, ukunstlet Hjertelighed sin Haand, idet hun sagde:

»Vi er jo gode Venner, ikkesandt?«

Daburon vovede næppe at berøre hendes Haand, som frygtede han for, at de forbigangne Dages Kval atter skulde vækkes tillive derved.

Sagte svarede han:

»Jeg er som altid Deres hengivne Tjener.«

Frøken d'Arlange fulgte Dommerens stumme Opfordring og tog Plads i den samme Stol, hvori Tabaret havde siddet, da han udviklede Nødvendigheden af at arrestere Albert.

Daburon blev staaende foran hende, støttet til Skrivebordet.

»De ved, hvorfor jeg kommer,« sagde den unge Pige.

»Ja.«

Han vidste kun altfor godt, hvorfor hun kom og spurgte i sit stille Sind, hvordan han skulde kunne modstaa en Bøn fra saadanne Læber. Men hvad vilde hun ham da, hvad ønskede hun af ham?

»Jeg har hørt, hvad der igaar foregik i Alberts Hjem,« begyndte Claire. »Min Selskabsdame har meddelt mig det. Jeg har tilbragt en Nat i Angst og Skælven. Dog — efter at jeg erfarede, at hans Skæbne hviler i Deres Hænder, er jeg roligere. Jeg forstod, at De paatog Dem denne besværlige Sag for min Skyld — De er jo Godheden selv. Hvordan skal jeg kunne takke Dem?«

Dommeren følte sig ikke saa lidt ydmyget ved denne Tiltale. Ja, den Følelse, at ofre sig for Claire, var engang ikke fremmed for ham. Men siden — — —!

Han sænkede Hovedet, for ikke at møde hendes Blik.

»De maa ikke takke mig, Frøken,« stammede han. »Jeg fortjener i ingen Henseende Deres Tak.«

Claire var for bevæget til at bemærke Daburons Forlegenhed. Men ved Tonen i hans Svar saa hun forundret op. Hun vidste ikke, hvordan hun skulde tyde den. Hun antog, at Dommeren stadig elskede hende, og at hendes Nærværelse vakte smertelige Erindringer hos ham. Forvirret sænkede hun Blikket og sagde stille:

»Jeg betragter det som en Lykke, at denne Sag er lagt i Deres Haand. Jeg havde ikke vovet at gaa til en Fremmed. De, derimod var min Ven, og de har sagt, at De altid vilde være det. De er ædel og sand; naar De antager Dem en Ulykkeligs Sag, vil De snart skaffe Lys i Mørket. De vil gengive ham Friheden. Jeg ved ikke, hvad han er anklaget for, men han kan ikke være skyldig.«

Claire talte med Overbevisning, som var det hun bad om noget ganske selvfølgelig, som ikke kunde afslaas.

Dommeren saa tavs og sagte sukkede paa hende. Han beundrede den barnlige Tillid, den uskylsrene Natur, der intet anede om Tilværelsens mørke Afgrunde.

Han han gøs tilbage for, at træde alle disse skønne Forhaabninger i Støvet. Men samtidig trængte ogsaa Erindringen om den lidte Krænkelse sig frem i ham, og han sagde nu med en vis Betoning:

»Jeg maa sige Dem, Frøken, at den unge Herr Commarin ikke er uskyldig.«

Hun rejste sig halvt og strakte afværgende Haanden ud.

»Jeg siger Dem, han er ingen Forbryder. — Nej, nej, det troer De ikke selv.«

»Jo, Frøken,« svarede Dommeren alvorlig, »jeg er moralsk overbevist derom.«

»Nej, nej!«

Claire saa forfærdet paa Dommeren.

For en Forandring, der var foregaaet med ham!

Var det da hans Alvor? Eller var det en grusom Spøg?

Daburon fortsatte:

»Jeg beklager, at maatte foraarsage netop Dem Smerte. Men det er maaske alligevel bedre, at De erfarer det, som ikke kan forblive skjult, af en Vens Mund. Fat Mod til at bære det Uundgaaelige. Desværre er her ikke Tale om nogen Fejltagelse. Herr Albert Commarin er anklaget for Mord, og alt, alt taler for, at han virkelig har begaaet det.«

Daburon talte langsomt, som en Læge, der giver en Syg Medicin Ske for Ske og i Mellemtiden iagttager Virkningen. Han tiltroede ikke den sarte unge Pige Kraft til at bære en saadan Ulykke, og forudsaa et heftigt Fortvivlelsesudbrud. Men det udeblev.

Med røde Kinder og flammende Blik rejste Claire sig, et Billede paa modig Beslutsomhed.

»Det er Usandhed. Den, der har sagt det, har løjet. Han er ingen Morder, kan ikke være det. Om han selv sagde det til mig, vilde jeg sige ham op i hans Ansigt: det er ikke sandt!«

»Beviserne imod ham er uomstødelige.«

»Jeg har endnu ikke hans Tilstaaelse, men det kan ikke vare længe, før han aflægger den. Og selv om han ikke tilstaar, vil han blive dømt paa Indicier. Beviserne imod ham er uomstødelige.«

»Det kan maaske synes saaledes«, afbrød Claire ham dybt bevæget. »Men jeg gentager: De tager fejl! Han er uskyldig, selv om De har nok saa mange Beviser. Jeg er sikker paa hans Uskyld. Jeg tror paa ham. Jeg alene ved, hvor elsket han fortjener at være. Jeg kender hans højsindede Karakter, hans Offervillighed, hans Godhed. Jeg ved, hvor ulykkelig han var, da hele Verden fandt hans Tilværelse saa misundelsesværdig. Han stod alene i Verden, som jeg gør, hans Far havde ikke Hjærte for ham. Saa kom Kampen for vor Kærlighed. Og nu, da alt det er overstaaet, nu, da ingen mere vil skille os, nu skulde Albert være bleven en Forbryder? Vilde der være Mening i det?«

»Han erfarede pludselig, Frøken, at den gamle Commarins Navn og Formue ikke var hans retmæssige Ejendom, og dræbte af Fortvivlelse derover den gamle Kone, som ene vidste, at han ikke var Commarins legitime Søn.«

»Det er altsammen Bagtalelse, skammelig Bagtalelse!« raabte Claire. »Jeg ved, hvordan han tog Sagen. Han talte med mig om det. Kun for min Skyld var han ked af det. Han troede, at jeg ikke kunde bære det, at han mistede Position og Rigdom. Men hvilken Værdi skulde jeg dog kunde tillægge en Position, der i tre Aar havde skaffet mig saa mange Sorger? Jeg bebrejdede ham, at han kunde tvivle paa mig, og saa skulde han derefter være gaaet hen at dræbe en stakkels gammel Kvinde? Det er jo Vanvid!«

Daburon fortsatte uanfægtet:

»De ved ikke, hvilke Svingninger den menneskelige Natur er underkastet. Særlig i Modgangstider. Først naar vi skal miste noget, føler vi dets Værdi. Kan De vide noget om, hvilke Fristelser han bukkede under for, da han forlod Dem? Hvor langt Fortvivlelsen kan have bragt ham?«

Claire blev dødbleg.

Dommeren havde naaet sin Hensigt og kastet Tvivl ind i det tillidsfulde Sind.

»Han maa være gaaet fra Forstanden,« hviskede hun.

»Muligvis. Forbrydelsen i sig selv tyder imidlertid paa den mest omhyggelige Forberedelse. Tro mig, De staar dem ved, at tvivle paa ham. Vent med stille Hengivelse paa, at denne ulykkelige Sag skal faa Ende. Vær tavs overfor alle. Skjul Deres Sorg. Det kunde senere angre Dem, at have lagt den for Dagen. De var saa ung og uerfaren, da De lærte ham at kende. De havde ingen Moder ved Deres Side. De elskede — og som det ofte gaar — De skuffedes.«

»Nej, Nej!«

Claire var helt fortumlet, Tankerne svirrede rundt i hendes Hoved, saa hun hørte Dommerens Tale som en fjern Mumlen.

Hun spurgte:

»Jeg forstod Dem ikke rigtig. Hvad raader De mig egentlig til?«

»Jeg giver Dem det eneste fornuftige Raad: Væbn Dem med Mod, med kristelig Hengivelse, og riv den Uværdige ud af Deres Hjerte.«

Dommeren holdt inde ved at se Claires Øjne: de flammede op i en vild Bebrejdelse.

»Anser De mig for fejg? Han vilde dele sin Lykke og sin Rigdom med mig. Nu vil jeg ogsaa bære hans Ulykke, hans Skam og Sorg med ham. De siger, at jeg skal glemme ham. Kan jeg da det, selv om jeg vilde?«

Daburon skjulte sit Ansigt i sine Hænder, for at Claire ikke skulde se hans Ophidselse.

Han led alle Skinsygens Kvaler.

Den anden, Forbryderen, formaaede at vække en saadan Kærlighed tillive i en Kvinde, — men han, Daburon?

Han hævede sit Ansigt og saa atter paa Claire. Udmattet lænede hun sig tilbage i Stolen og saa' saa lidende ud, at Daburon vilde tilkalde hendes Selskabsdame. Saasnart han imidlertid strakte Haanden ud efter Klokken, spurgte hun

»Hvad vil De gøre?«

(Fortsættes.)

Lauritz Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

FOLKELIG LIGBRÆNDINGS FORENING
Kontortid: Kl. 2—4, samt Mandag, Fredag og Lørdag Aften Kl. 7—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

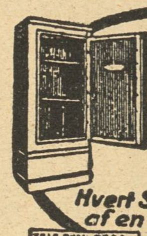
Peter Sørensen
Nørrevoldgade 22
Eneste Specialfabrik for Pengeskabe i Danmark.
Hvert Skab bukket af en Staalplade.
TELF. BYEN 2536 x — TELF. C. 228

Colgate's

originale — *amerikanske*
Cashmere
Bouquet
Parfume
tiltaler enhver.

Skuepladsens Løver. XIX.

Carl Alstrup. Tegning af Hp. Hansen.

Hans Smil og hans Øje
Naar op til det Høje,
Men Halsklud til Trøje
Kan jeg ikke døje!

Med Lov skal man Land —

Mel.: Det var en Aften i Tivoli.

En Dommer sidder i Lykkeland,
Men noget trist der pludselig hænder,
For ikke altid har Lykken han,
Naar en Forbryder ej bekender.
En lille Pige staar just for Skranken
Med røde Kinder og Hjærtebanken —
I Lykkeland, i Lykkeland.

Den Dommer smiler i Lykkeland,
En god Ide han faar bag Skranken,
Af Glæde fløjter et Stykke han
Og nynner veltilfreds ved Tanken:
»Min lille Ven, let nu Hjærteku'len
For ellers slipper Du ej før Julen« —
Til Lykkeland, til Lykkeland.

Den lille tænker paa Lykkeland
Og paa en Moder derhjemme;
Den Tanke Sjælen nok trykke kan,
Hun derfor snart sig maa bestemme.
Saa si'er hun »ja« — medens Taarer piler,
Retfærdighedens Gudinde smiler —
I Lykkeland, i Lykkeland.

Da skifter Filmen brat Karakter,
Den rette Tyv fra Grenen kvidrer,
Og hvad der sker, Kære, hvad der sker?
Saa sker der ikke noget vidre!
Den strænge Dommer maa blot bekende,
At den Slags Smaauheld jo kan hænde —
I Lykkeland, i Lykkeland.

I Lykkeland er gevaldig rart,
Og der er ogsaa godt at være,
Og Loven der, den er altid smart,
Den støder ikke andres Ære.
De ved, »Med Lov skal man Landet bygge«,
Men Loven blæser man tidt et Stykke —
I Lykkeland, i Lykkeland!

Robert Bly.

Europas Smilebaand

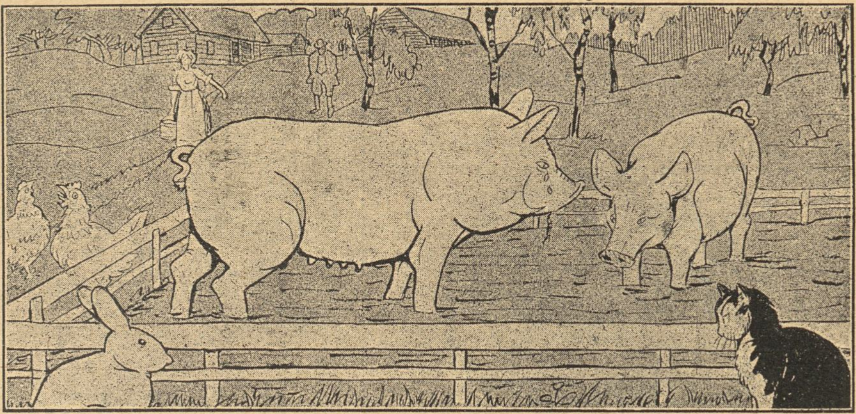

Dødsanelser.

Det mindste Svin: Säj, mamma, varför gråter (græder) du, når du får se en höna (Høne)?

— Jo, för da måste jag altid tänka på bräckt skinka med ägg! (Ristet Skinke med Æg.)

(»Søndags-Nisse«.)

— Hør, kære Petersen, skal vi følges ad hen og se Krokodillerne blive fodrede?! (»Lustige Blätter«.)

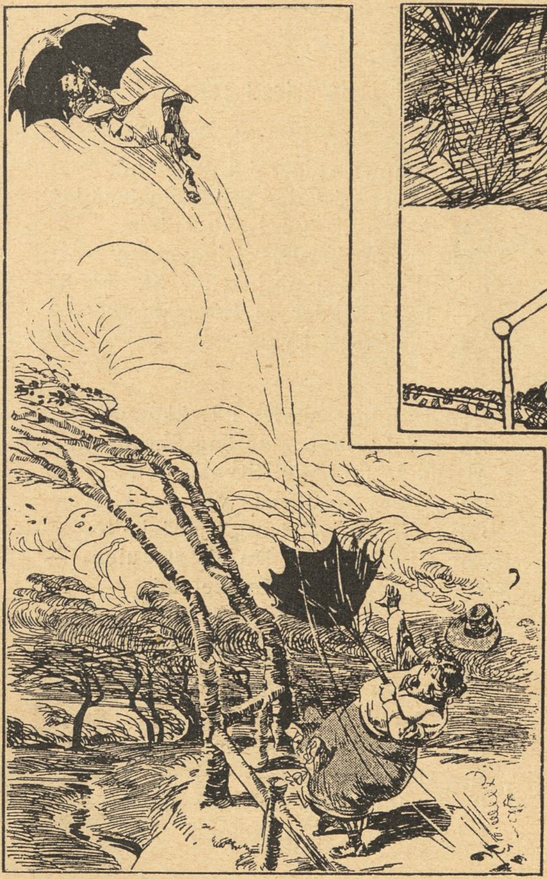

Konen: Hold Balancen, Emil, saa skal jeg telefonere til Flyvepladsen og bede dem sende en Maskine ud for at hente Dig! (»Meggendorfer Blätter«.)

Kvindelige Droskekuske.

-- Hvor vil Herren køre hen?

— Til Dig eller mig . . . Det maa Du selv bestemme. (»Le Rire«.)

Studentens Kaféliv.

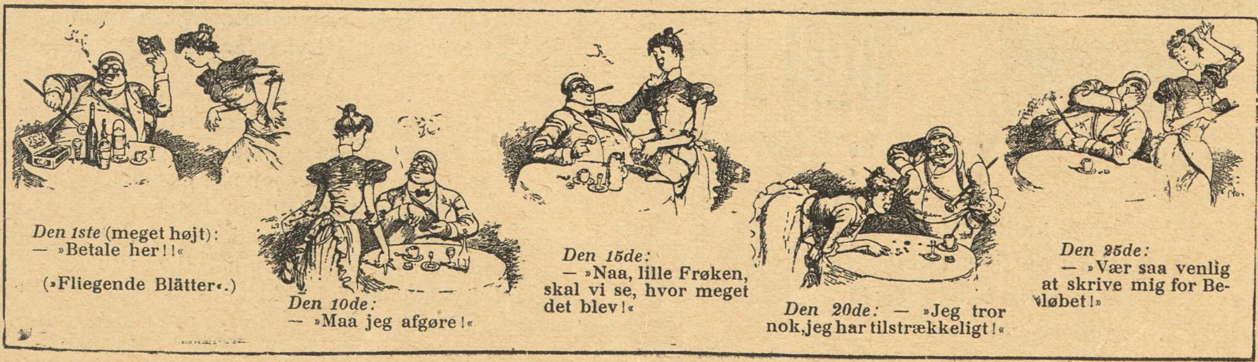

Den 1ste (meget højt): — »Betale her!!«

(»Fliegende Blätter«.)

Den 10de: — »Maa jeg afgøre!«

Den 15de: — »Naa, lille Frøken, skal vi se, hvor meget det blev!«

Den 20de: — »Jeg tror nok, jeg har tilstrækkeligt!«

Den 25de: — »Vær saa venlig at skrive mig for Beløbet!«

Rød Indmad

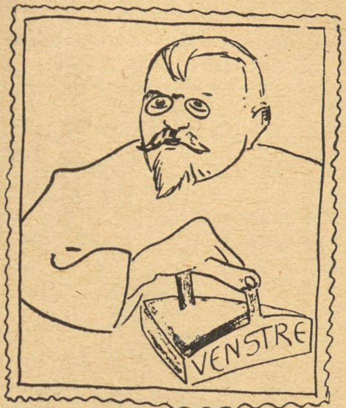

Ugens Samlermærke.

I Følge et udbredt Forlydende er *Sigurd Berg* i Færd med at samle hele Landets Venstrepresse under én Hat og et Hovede — det sigurd bergske! Hvis det var os, der raadede, saa skulde lille Berg sættes for den offentlige Blufærdigheds Rigsret og dømmes under skærpede Omstændigheder. Og Dommen skulde lyde paa, at Hr. Berg blev anbragt paa et Herberg for politiske Hjemløse.

Fra Traneskjær.

Højt Bøsserne knalded, der hvirvlede Røg —
hist dumped en vingeskudt Fugl,
i Dødsangst tumled' Harer og Dyr,
her hjalp hverken Flugt eller Skjul.

I tossede Kræ — hvad rædde s I for?
Med Glæde giv op jeres Aand!
I falder for Stormænd, og hvis I har Held,
maaske — tænk — for kongelig Haand!

(Frit efter Bøcklins Selvportræt.)

22/10. Det var nok en køn Gang Film, *Palle Rosenkrantz* fik malet sammen af *Bøcklins* Malerier! Og hvis er Æren for, at hele Suppedansen ikke fik en travrig Ende?

Finis!

25/10. Det er en nydelig Redelighed med denne Professor *Fischer*, der rejser til Aarhus med en Kuffert Radium og bagefter opdager, at han har faaet en gal Mands Kuffert, fyldt med Uldtøj!

— Ja, der kan man se! Jeg skal have en Sæk Kartofler sendt til Aalborg i næste Uge, og det skal da ikke blive Professor Fischer, der skal staa for Transporten!

En ny Biograf det faar vi,
og saa er der intet i Vej'n.
Til *Walter Christmas* si'er vi:
»Sæt Filmen i Gang, Hr. Kaptajn!«

Aabent Brevkort.

Hr. Redaktør!

Der er skold i den! — Kommer den eller kommer den ikke — den talende Film. — Hvor bliver den a', Hr. Redaktør? Jeg kan meddele Dem, at hele København baade med K og V og Ø og N og B (Boston) gaar og venter paa Sludrefilmen. Og jeg spørger med hele Byen: Er der skold i den. Alle de revnede Filmsaktionærer venter ogsaa med Længsel paa den talende Film og den B-talende Film, navnlig den betalende Film. Forresten vil jeg hel're ha' en Aktie fjærn end at være en »Aktienær«! Men hvad er Meningen? Faar vi Sludrefilmen, eller faar vi den ikke? — *Edison* siger, den er færdig og *Walter Christmas* venter paa 'en. *Asta* har Ordet. Jeg kunde lide at høre, hvorledes *Psilander* siger: »hold Kæft«! Og hvorledes vil det lyde, naar Fru *Nansen* la'r Øjnene rulle? Altsaa! — frem med Sludrefilmen!

Deres hengivne
Kresjan Blegdam.

Hr. Nathansen roste og priste sig sæl',
som var han en ny Molière —
ak Herre Jemini, Enden blev fæl
paa al den Selvros-Affære!

Abrahamsen.

Naar Formanden Ordet til *Lyngby* gir',
af Fryd »det ærede« hvæser,
han griber en vældig Bunke Papir
og læser — og læser — og læser.

Han væver her, og han væver hist,
saa Tingets Taalmodighed himler —
Naa Herregud, en Telegrafist
er jo vant til at bruge — *Strimler!*

27/10. Naa, saa skal *Michael Koefoed* altsaa være Generaldirektør for Toldvæsenet og Chef for Skattedepardementet. Mon han nu kan faa de to Embeder til at forliges?

— Med Lethed! Koefoed er jo en gammel *Forligsmand*.

Tre Billæggerovne til Raadhusmuseum
vil Ministeriet gi'.
For Raadhusmuseet bli r da den
Bilægger
sikkert en lækker Bi'.

Den blaa Bog.

Jensen, Johns. V. Forfatter, cand phil. f. 20 Jan. 1873. Overmenneske, international i Sind, engelsk i Skind, dansk Militarist og Fædrelandsven. Gjorde sig i sin Tid berømt ved at erklære, at Fyrbøderne paa de store Dampskibe fik Tivolismørrebrød, Lammesteg og Iskage og dertil tre Sorter Vin, Mokka og Likør. Spiser selv Lobescowes og Bixemad hver Dag, undtagen naar han er paa Rejse, hvad han altid er. Skriver mange Bøger med Talent og Skruer. Udgav de første under Mærket *Louis de Moulin* og søger nu at komme til at hedde *Johns. V. Hugo Kipling.*

Forbereder sig for Tiden paa en Rejse Mars rundt.

I næste Uge: Forf. *Chr. Houmark.*

Folkets Hus, Jagtvej 69 ❊ Selskabslokalerne anbefales.

St. Jacobs Gæstehjem
Saxogade 80 (ved Istedgade). København.
250 propre Senge fra 35, 50 og 75 Øre.
Elektrisk Lys og Centralvarme.
Varme Retter fra 25 Øre serveres hele Dagen.
10 Minutters Gang fra Banen.

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

LIND-HANSEN
KØBMAGERGADE 67-69 **CLICHÉES**

Forlovelsesringe 14 & 18 Karat.
Th. Halgreens
Specialforretning.
Gothersgade 34, ligefor Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

Skibskaptejnens Frue, sidder og ser paa et Portræt af sin Mand: »Aa jo, Tykkemand, du er nu alligevel den bedste!«

E. M., Randers. Deres nydelige Tegning saavelsom Fruens moralske Betragtninger har vi ikke kunnet modstaa. Maatte Deres Billede komme Skibskaptejnen i Hænde!

Herren: Hvad kan man sige om en Tvebak.
Damen: At den er en af Marstrands Værker.
Herren: Eller en Krøyer (Krydder).

Sikke morsomme Ting den Herre og den Bagerjomfru kan staa og sige. Maa vi spørge: Hvor ligger den Bagerbutik?

Fra *Ejnar Hansen*, Korsør:

Hun: Gid jeg var en Fugl!
Han: Og jeg en Kat!

En Skoledrengs højeste Ønske.
Naar jeg blot var født før Amerika blev opdaget! Tænk, hvor man dog havde sluppet let fra Geografien!

HJEMMET DAMERNES BLAD
er Danmarks mest populære Ugeblad
10 Øre pr. Nr.
1 Kr. 25 Øre pr. Kvartal.

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i
Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.
Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Sygeplejeartikler.
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

Holbergsgade 6

Schulstad Ludvigsen Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Carlsberg Pilsner
Hof-Pilsner.
Carlsbergs Overskud tilfalder Nationen.

Tegning af R. Storm-Petersen.

Paa »Futuristernes« Udstilling.

— Hvad er der i Vejen derhenne?
— Aa, det er bare Udstillingens Opsynsmand, der er bleven gal!

Gram i Hu.

Den gamle velgørende Dame ringer paa hos den bestandig som Ungkarl levende Hansen, og Fruen præsenterer Kvitteringen for Aarsbidraget til »Foreningen for vanartede Børns Opdragelse«.

— Hør, udbryder Hansen, nu har jeg i tyve Aar betalt denne Afgift, men sig mig, bliver de Børn da aldrig bedre?

Sikre Kendetegn.

Turisten: Jeg skulde med Sporvognen til Jernbanestationen, men der findes jo ingen Tal eller Mærker paa Sporvognene her.

Den Indfødte: Det behøves hellerikke. Vi har kun to Linjer og to Vogne, og dem kender vi paa Vognstyreren. Ham med Fuldskægget kører til Nørreport og ham med den røde Næse kører til Stationen!

Skudt forbi.

Frøken Clara besøger et Krigsskib med sin Fader.

— Ja, Frøken, siger den førende Officer, hver Granat, der bliver afsendt af denne Kanon, har en Værdi af 3.000 Kroner.

— O Gud, svarede Frøkenen, hvilken Lykke for Modtageren!

Forraadt!

Fruen (skinsyg til Manden, der er kommen hjem i Regnvejr): Du bedrager mig! Paa din venstre Side er Du fuldstændig vaad, og paa din højre Side tør, — *Du har fulgt en Dame hjem under Paraplyen!*

Tiderne skifte.

— Hvad skal I give eders Bedstemoder til hendes 70-aarige Fødselsdag?

— Vi havde regnet ud, at hun skulde have en polstret Stol; men nu har hun bedt om at faa *et Adgangskort til et Tangokursus!*

Bid.

Betjenten (til Manden, der sidder og fisker): — Har De Fisketegn?

Manden: Næ, men de bider paa ogsaa uden Tegn!

Gamle Maren Smeds er ude at spadsere med sin lille Dattersøn. Pludselig faar Maren Øje paa Præsten, der kommer dem i Møde paa Vejen, og hun siger da til den lille: Ser Du inte, at Præsten kommer, Jens Peter? Se aa faa hivet dine Bukser op, aa faa sat Huen ordentligt, aa faa snydt Næsen, aa faa sagt Goddag, dit Svin!

Gift Dem aldrig

før De har besøgt mine 4 Møbelmagasiner

Adelgade 80, 86 og 87 (ligefor Sølvgade)

samt Østerbro Afdel.: Sct. Jakobsplads 6.

Specialitet: **2 og 3 Værelsers Møblementer.**

Danmarks største Afbetalingsforretninger.

Fineste Arbejde – Største Garanti – Største Lager – her paa Pladsen af

Soveværelses-Møbler · Dagligstue-Møbler · Spisestue-Møbler · Herreværelses-Møbler.

Uden Udbetaling til Folk i faste Stillinger.

10 Aars Garanti.

Paa Afbetaling beregnes kun almindelig Bankrente.

Stort Lager af Chr. VIII, Empire- & Chesterfield Møbler.

Alt forarbejdes paa egne Værksteder og kun damptørret Materiale benyttes.

Paa alt gives 10 pCt. pr. Kontant.

CHR. JENSEN, Snedkermester. Tlf. 8862 - Øbro 2120 y - Helrup 831 x.

Han hed ikke Peter.

En Værtshusbagatel.

Scenen er et Beværtningslokale med Sprutdunst og Tobakstaage. Det er sent paa Aftenen. — Hovedpersonerne er *Madsen* og *Lassen*.

Madsen (slaar i Bordet og farer op): Hva' sa'e Du? . . . hva' var 'et Du sa'e? Ka' Du sige det en Gang til . . . Ka' Du? Jeg hørte det nemlig ikke rigtig, ska' jeg sige Dig. — Naa, Du vil 'et ikke! . . . nej for Du tør 'et ikke, nemlig. (Lille Pavse.) Men jeg hørte det godt, ska' jeg sige dig — — jo, jeg hørte det mejet godt, mejet godt . . . jeg har et forbandet fint Øre, naar det gælder noget. (Pavse.) *Saa Du hedder ikke Peter?* Naa, det gør Du ikke? — Ja, for det var jo det, Du sa'e . . . og som Du er bange for at genta'e. Var 'et ikke, lille Las?

Lassen: Du ska' ikke bli'e saa hidsig, Madsen. Det er der ingen Grund for, Madsen.

Madsen: Det er da ikke noget, Du raader for, min Ven, hva' jeg ska' bli'e og hva' jeg ikke ska' bli'e — — jeg har lagt Barnepigerne a' — a' Du ve' 'et. (Lille Pavse.) Saa Du hedder ikke Peter? saa det gør Du ikke, Las!

Lassen: Vi er altid kommet godt ud a' 'et, Madsen.

Madsen: Det er vi! Det er svart!

Lassen: Vi er Venner . . . Lige fra vi var Legekammerater i Skolen, Madsen.

Madsen: Ja, og Du fik paa Tæven af mig . . . Du tog paa Forskud, lille Las. (Raaber ham ind i Ansigtet) Men det har Du glemt nu — — siden Du ka' komme her og fortælle, at Du ikke hedder Peter!!

Lassen: Husk paa, at vi er Barndomsvenner, Madsen.

Madsen (mere spag): Det er vi, Las! (læner sig imod ham over Bordet.) Ka' Du huske . . . ka' Du huske . . . den Da', Du tabte Tiøren, hva'! Ned i Kloaken, troede Du. Og Du laa og snavede efter den i en hel halv Time . . . mens Skillingen laa oppe paa Fortovet og grinte a' dig.

Lassen: Hi. hi, hi!

Madsen: Og da Du løb paa Apoteket efter Kanindraaber til din syge Mo'er hva'? Da Du sku' vende dig om og glo! . . . og skvat over Rendestenen og slog Flasken i Stykker . . fordi Du altid har gaaet paa Stængerne som en Klods. — Ka' Du huske det, Las?

Lassen: Hi, hi, hi!

Madsen: Og nu kommer Du her og siger til mig . . til mig her . . at Du hedder ikke Peter (Han strækker Hænderne fremefter og strammer Knoerne).

Værten: Naa, naa! Hvad er her paa Færde?

Madsen (betragter ham overrasket): Kommer det dig ved, hva'? Pas Du blot *din* Næringsvej . . . a' Du ka' holde Mandtal over Snapsene. — (til Lassen) Saa Du hedder ikke Peter, si'er Du, saa det gør Du ikke? Og det tror Du, at jeg la'r mig byde Lassen?

Værten: Ja, men—æ . . . er 'et da Løgn, han si'er? Hedder han da Peter?

Madsen: Han! *han! han!!* Hedde Peter! han dér! Næ—hæ! det ka man s'gu da se med et halvt Øje. — — — Nej, men—æ — — det hedder nemlig *jeg!* *Povl Munterup.*

Poesi og Prosa.

De unge elskende sidder paa en Bænk. Saa siger *han* sværmerisk: Ak, hvor klar Fuldmaanen lyser i Aften!

Da springer den unge Dame op og raaber: Det var godt, Du huskede mig paa, at jeg skal købe noget Haartinktur til min skaldede Fa'r!

En god Kunde?

— Mon det er rigtigt, at Jensen, der blev begravet i Gaar, drak sig ihjæl i Øl?

— Helt forkert er det vist ikke. Der var i hvert Fald Repræsentanter for hele tre Bryggerier tilstede ved Begravelsen!

Lovlydig.

Paa Restaurationen ved Midnat.

Herren: Skænk mig et Kys, inden jeg gaar, Frøken Petra.

Petra: De ved godt, Hansen, at jeg ikke maa *skænke* efter Klokken 12.

En god Mand.

— Jeg giver altid min Kone, hvad hun ønsker sig paa sin Fødselsdag.

— Naa, hvad ønsker hun sig i Almindelighed?

— Ja, i de sidste 10—12 Aar har hun ønsket sig et Klaver.

Aarsens Tider.

Agnete slugte Bøger hver Dag med Haand mod Kind,
og Digtekunstens Perler citerede hun alle;
vi læste, *hun* forklared', ved Lampens milde Skin
— oh Vintertid, naar lune Stuer kalde!

Og *Ingeborg*, den vævre, hun kendte hvert Insekt
og havde Rede paa hvert Følehorn, hver Kralle,
hun *kunde* alle Pattedyr og hver en Fuglelægt
— oh Foraarstid, naar Lærkestemmer kalde!

Den lille *Henriette* studered' Botanik,
det gik for hende let som Hægte i en Malle,
hver Plantes Art og Væsen hun kendte paa en Prik
— oh Sommertid, naar dunkle Skove kalde!

Malene havde bare en ganske jævn Forstand,
men hun var dog den drevneste af alle:
nu sidder jeg som tam og veldresseret Ægtemand,
— ak Efteraar, naar Løv og Blomster falde! *O. E.*

Fra „Ravnen"s Galleri.

Tegninger af V. AFZELIUS og OSVALD JENSEN.

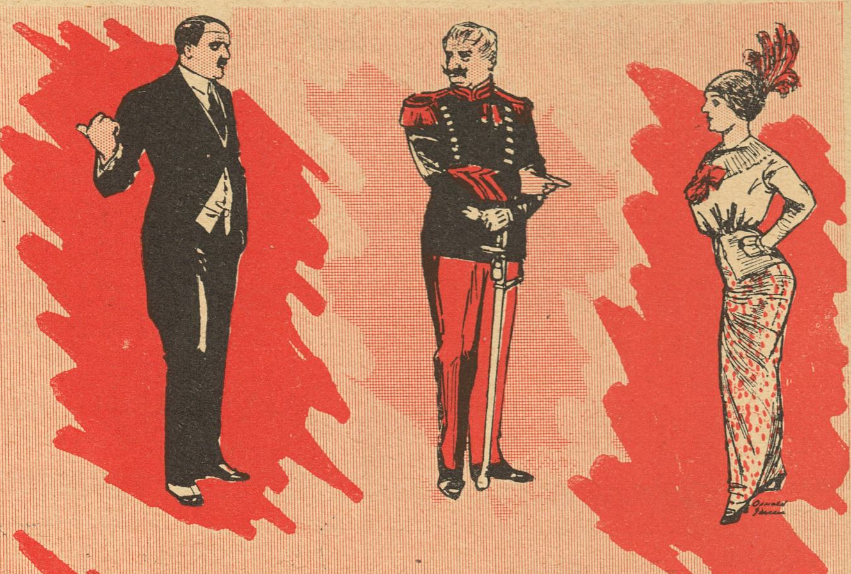

Scene af 3die Akt af »Varietedamen«, som i denne Tid opføres paa »Arbejdernes Teater« paa Jagtvejen.
Fra venstre til højre: *Verner Boesen* som Læge Duron, *Oscar Hansen* som General Duron de Prelê, Fru *Oscarine Boesen* som Varietedamen.

*Scalas Opførelse af »Filmens Dronning«.
Til venstre *Carl Alstrup* som Baron Victor de Gardennes. Til højre *Stribolt* som Josias Clutterbuch.

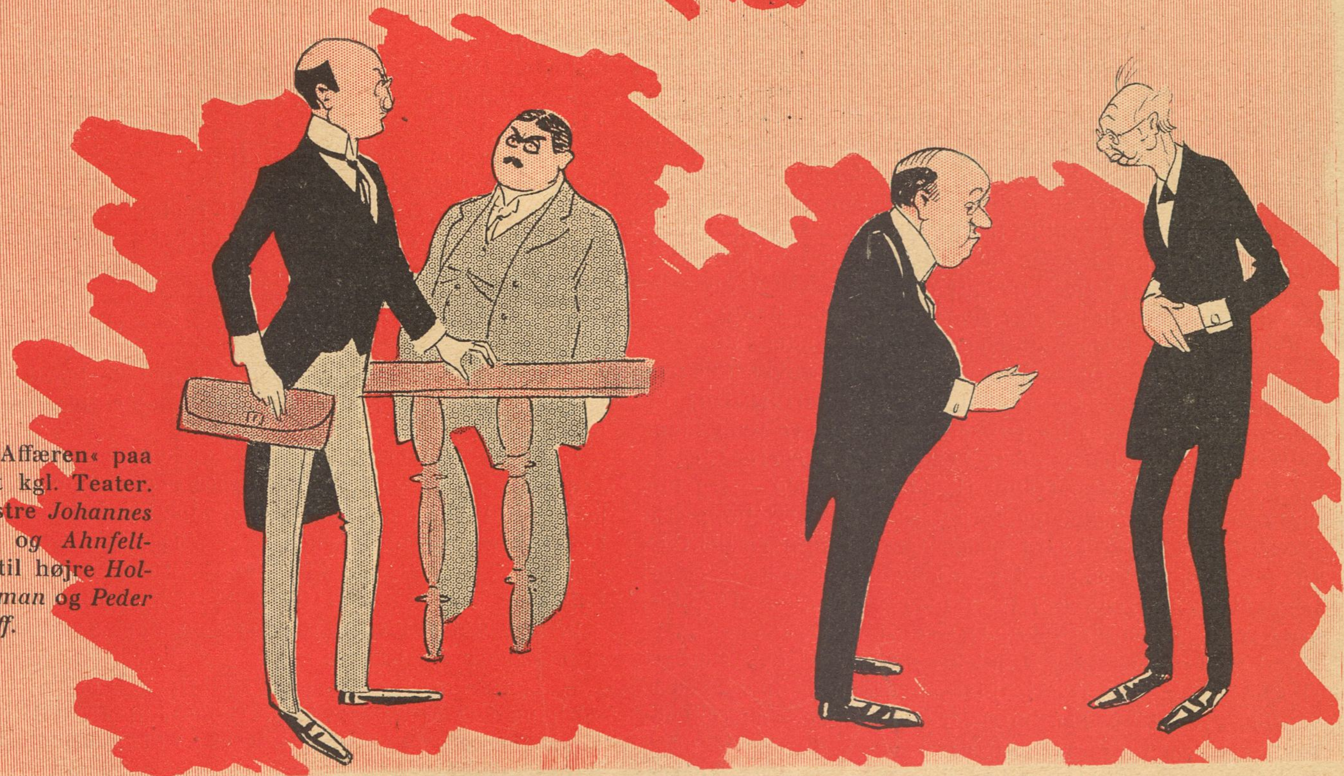

Fra »Affæren« paa paa Det kgl. Teater. Til venstre *Johannes Poulsen* og *Ahnfelt-Rønne*, til højre *Holger Hofman* og *Peder Jerndorff*.

C. B. Møller & Co.s Cigaretter
Hævet over enhver Konkurrence:
Rose No. 101 .... 15 Stk. 10 Øre
Zouav a la Algier . 15 „ 10 „
Monaco med Kork 10 „ 10 „
etc.

Saa
lille
er en
Liebig
Kugle
!

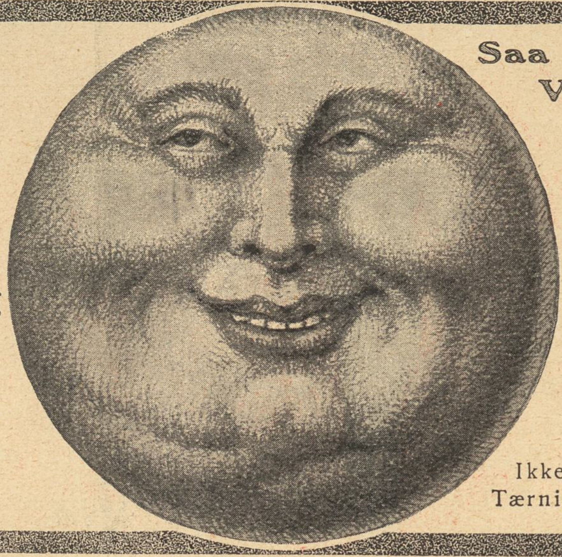
Saa stor er
Virkningen deraf!

Liebig-Kuglerne
gør det muligt for enhver Husmoder at bringe god Kost paa Bordet hver Dag, selv om hendes Husholdningskasse er aldrig saa lille.
Liebig Kugler bestaar udelukkende af ren **Liebig's Kød Ekstrakt,** der er omgivet med et tyndt Lag Gelatine.
Pris per Kugle 5 Øre
(I Daaser à 5 Kugler)
Ikke at forveksle med Bouillon Tærninger.

Den lille Hund.

Fortælling fra Rusland af *Anton Tsjekov.*

Ved *Carl Nutzhorn-Kjersmeier.*

Henover Torvet skrider Politiinspektør Jumjelov. Bagefter ham følger en rødhaaret Politibetjent med en Kurv fuld af Stikkelsbær. Over hele Torvet hviler der dyb Stilhed. Paa Pladsen er ikke et Menneske at se, ikke engang en Tigger. De aabentstaaende Butiksdøre stirrer sørgmodigt ud i Verden som sultne Munde.

Men pludselig er der en, der skriger:

— Naa, saa Du bider, dit fordømte Bæst. Hej, hold den, hold den!

Man hører en Hunds Gøen, og Jumjelov ser en lille Hund komme løbende ud fra Købmand Jugins Gaard; den halter paa det ene Ben og ser sig angst tilbage efter en stor Mand i rød Bomuldsskjorte og med opknappet Vest; han halser efter Hunden, rækker ud efter den, taber Ligevægten, falder, og faar fat i dens ene Bagben. Søvndrukne Ansigter kigger ud af Butiksdørene, og snart er der samlet en vældig Menneskemængde om Manden og Hunden,

— Det er skam Opløb, Deres Højvelbaarenhed, siger Politibetjenten.

Jumjelov gaar værdigt hen til Menneskemængden. Manden med Bomuldsskjorten staar og viser Forsamlingen en blodig Finger og udstøder fæle Trudsler mod Hunden. Jumjelov ser, at det er Guldsmed Krukin. Midt i Menneskemængden sidder en lille, hvid Foxterrie med spids Snude og en gul Plet paa Ryggen; den ryster over hele Kroppen, og dens Øjne er fugtige af Angst og Bæven.

— Hvad gaar her for sig? spørger Jumjelov brøsigt.

Krukin hoster i sin hule Haand, saa begynder han:

— Jeg gaar her, Deres Velbaarenhed, og tænker ikke paa det mindste ondt. Jeg skulde hen til Metri Mitritsj og snakke med ham om tre Favne Træ, og paa en Gang bider dette Bæst mig uden mindste Anledning i Fingeren. Jeg er en Mand, som lever af sine Hænders Arbejde — jeg har fint Arbejde for Tiden og forlanger Skadeserstatning, thi jeg vil maaske ikke kunne bruge denne Finger en hel Uge. Det staar ikke i nogen Lov, at man skal lade sig bide, Deres Højvelbaarenhed. Hvis enhver havde Lov til at bide, saa var det bedst slet ikke at være til.

— Hm, hm, brummer Jumjelov strengt. Vi maa statuere et Eksempel, give Dyrets Ejer en ordentlig Bøde, saa at vi for Fremtiden kan blive fri for disse omstrejfende Køtere. Hvem tilhører Hunden?

— Det er vist General Sjigalovs! svarer en af Tilskuerne.

— General Sjigalovs? Hm. . . Saa—aa! . . . Vil Du ikke være saa god at fortælle mig, Krukin, hvordan Dyret har kunnet bide Dig i Fingeren? Den er jo kun en lille Hund og Du en lang Laban. Se nu at faa Munden paa Gled!

— Han holdt en brændende Cigar hen under Næsen paa den, Deres Højvelbaarenhed! lyder en Stemme fra Mængden.

— Det er Løgn, det er Løgn! vræler Krukin. Hunden bed mig uden videre, og det har man ikke Lov til. Nu tildags er alle lige. Jeg har selv en Broder, der er Gendarm.

— Nej, det er alligevel ikke Generalens Hund! udbryder Politibetjenten pludseligt. Han har kun Hønsehunde.

— Ja, det var nok det, jeg sagde! brummer Jumjelov. Generalen har kun kostbare Hunde, Racehunde — ikke saadan en skabet Køter, som denne her! Du, Krukin, har lidt korporlig Overlast og kan derfor indgive Klage mod Dyrets Ejer. Det er paa Tide, at vi faar statueret et Eksempel.

— Men det kan alligevel godt være, at det er Generalens Hund, fortsætter Politibetjenten eftertænksomt. Man kan ganske vist ikke se det paa den, men jeg har set en saadan Hund i hans Gaard.

— Ja, det er Generalens Hund! gentager Manden fra før.

— Hm, hm. . . . Jeg tænkte det nok. . . . Saa er det vist bedst, at Du tager Dyret med hen til Generalen med det samme, Jeldirin. Og sig til ham, at han gør bedst i at holde den inde, thi hvis enhver Lømmel finder paa at holde en brændende Cigar hen under Næsen paa den, saa vil den snart være ødelagt.

— Der gaar Generalens Kok! raaber en af Tilskuerne. Halløj, Prokov, er det Jeres Hund her?

— Nej, begynder Kokken. . .

— Ja, saa var det altsaa, som jeg sagde! snærrer Jumjelov. Det er en omstrejfende Køter, og den vil nu blive slaaet ihjæl.

— Nej, det er ikke Generalens Hund, fortsætter Prokov. Den tilhører Generalens Broder, han er lige kommet til Byen.

— Er Hr. Generalens Broder virkelig kommet? spørger Jumjelov, og et ydmygt Smil glider over hans Ansigt. Og jeg ved det ikke engang. . . Det er altsaa virkelig hans Hund? Det glæder mig overordentlig. . . Tag den med med det samme! . . . Et dejligt, lille Dyr. . . Bider Folk i Fingrene, hahaha! . . . Ikke bange, lille Pus! . . . Godt, lille Dyr! . . .

Prokov fløjter ad Hunden og gaar bort med den, Menneskemængden ler Krukin ud.

— Lad dette ikke gentage sig! siger Jumjelov og truer ad ham med Fingeren. Næste Gang slipper Du ikke saa let!

Saa fortsætter han sin Vej, ledsaget af Politibetjenten med Stikkelsbærkurven.

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

M. Thomsens Bogbinderi,
Aarhus, anbefales.
Telefon 2065.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faas overalt
à 25 Øre

Mælkeriet Enigheden.
Aarsagen til Omsætningens Stigning er Varernes Kvalitet.
Vore 52 Vogne kører overalt.
Telefoner 2146 & 6270.

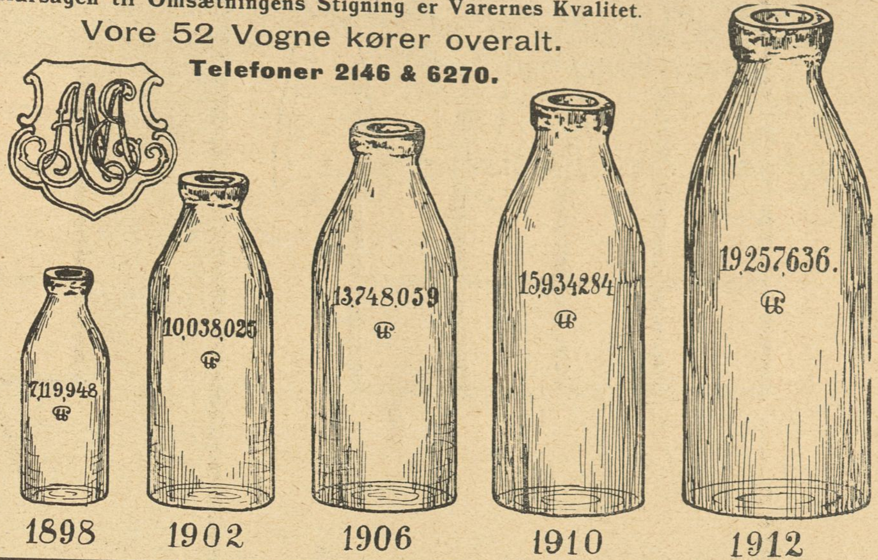

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

Grovt Hvedebrød
fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige.
Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

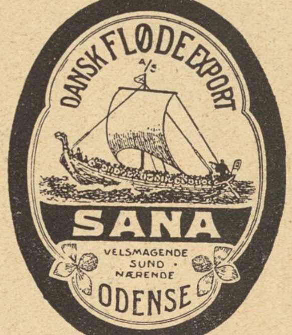

„Sana".
Export Mælk.
Export Fløde.
Piskefløde.
Bemærk Etiketten.
Faas hos enhver Købmand.
Steril og holdbar i ubegrænset Tid.
Dansk Fløde Export A/S., Odense.
Odense: Telefon Nr 2052.
København: » Øbro 162.
» » Central 11050.

Arbejdernes Forsamlingsbygning,
Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

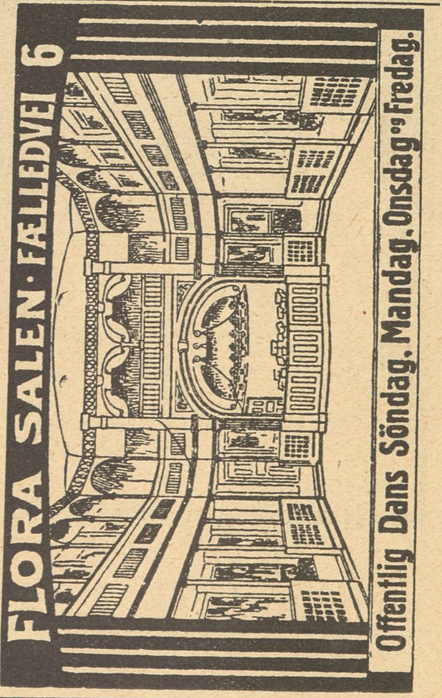

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Jurist og Milliontyv. **Arbejderske og uskyldig.**

Tegning af Helgo Jørgensen.

— Her har boet en Etatsraad før Dem!

— Her har saamænd en Arrestant hængt sig i Morges!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 46. Torsdag, den 13. November 1913

Tegning af BRUNO KNUDSEN.

Lille Misforstaaelse.

— Har din Hund noget Stamtræ?
— Stamtræ —? Nej, den benytter forskellige Træer paa Vejen!

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

═ Største Nytegning i Norden. ═

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

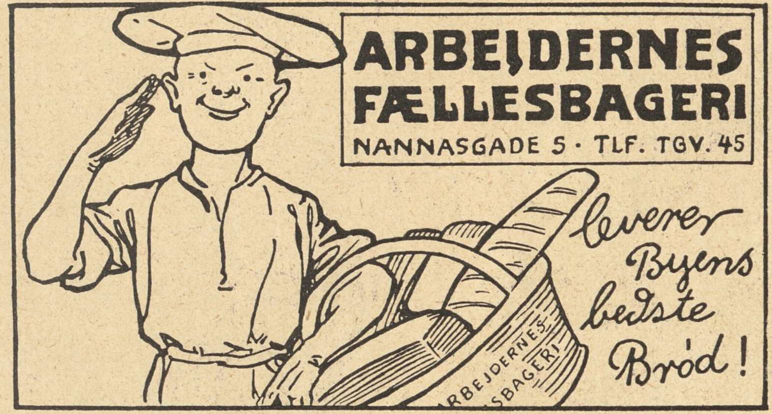

AFBETALING

CARL JACOBSEN & CO.

Nørrefarimagsgade 64.

Peins Depot Søndergade 44, Aarhus.

Prima hygiejniske Sanitetsartikler fra 1.00 til 4,00. Eneforh. for Danmark af Pein's Sikkerhedshjærte pr. 12 Stk. 2,50, 6 Stk. 1,35. Forsendelse diskret. Prøveudvalg ved at indsende 1,00. Illust. Katalog og 1 Prøve 30 Øre.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

St. Kongensg. 108
ved Politistationen.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

Chevallier Niels Lassen Thorn.

Dommeren i Dømmeland.

Der optraadte i Oktober Maaned i Cirkus Variete en højst mærkelig og meget mystisk Artist, der kaldte sig *Chevallier Thorn.*

Hr. Thorn var Tryllekunstner; han betjente sig af en Mængde sælsomme Apparater, tog ofte sin Tilflugt til mystiske, gamle Lovbøger, fyldt med sære Tegn og Runer, og foretog derpaa nogle højst forbløffende Eksperimenter.

Vi skal nævne enkelte af disse:

Ved Hjælp af en med tilsyneladende rent Vand fyldt Karaffel formaaede han at fremstillle *sort* Vædske — det vil sige: han var Mand for paa et Øjeblik at gøre *hvidt* til *sort*, og der var ikke det mindste i Vejen for, at han ogsaa kunde gøre *sort* til *hvidt*.

Stod han med et soleklart, uafviseligt *Bevis* — f. Eks. et Fuglebur — i Haanden, saa — vips — var det væk! Der var ikke Skygge af Bevis tilbage: han, Troldmanden, den viseste af alle Vise, beviste, at der intet Bevis var, og saa var *den* ikke længere!

Et af hans mest storartede Eksperimenter var dette: i et tilsyneladende tomt Rum at fremtrylle en Kvinde, for derpaa at faa hende til at forsvinde igen — for atter at lade hende dukke op igen et helt andet Sted!

Chevallier Thorn yndede at optræde i en lang rød Kappe, som han havde anskaffet sig til Brug for de mere vanskelige Eksperimenter, og naar han havde den paa, *mislykkedes intet.* Alt, hvad han foretog sig — selv det mest umulige eller det stærkt tvivlsomme — var uangribelig korrekt, hævet over Kritik, inappellabelt — *Højesteretsdom.*

Hvem var da denne mærkværdige Mand? »Ravnen« ser sig i Stand til at besvare Spørgsmaalet, og Svaret er højst sensationelt:

Hr. Chevallier Thorn var ingen anden end Justitiarius Niels Lassen, Formanden for Højesteret!

Hr. Lassen optræder i sin Fritid og under et fremmed Navn som Tryllekunstner, og han kan gøre det som ingen anden, fordi han er i Besiddelse af den sælsomme Egenskab: *at være ufejlbar.* Vilde han have to levende Ænder ud af en friskbagt Æggekage — godt, saa kiggede han lidt i sin Lovbog, svingede sin Tryllestav, og saa laa Ænderne der. Ønskede han at spærre en Kvinde inde eller at faa hende til at forsvinde — godt, saa tog han sin røde Kappe paa, konfererede med Paragraf 7,45 og sammenlignede den med Paragraf $88^7/_{12}$, og saa var hun leveret.

Han kunde ogsaa eksperimentere med Børn og paa en saare forbløffende Maade. Han var nemlig i Stand til at bevise, om en Kvinde havde faaet et Barn eller ikke, og naar han blot svingede med Tryllestaven, saa stod der en Kvinde *med Barn* foran ham.

Han var kort sagt storartet.

Men han havde dog en lille Fejl, Chevallier Niels Lassen ogsaa kaldet Thorn, og det var den, at han *havde en snavs Hukommelse.*

Han beskyldte for nogle Dage siden »Social-Demokraten« for at have skrevet en daarlig Anmeldelse af hans Trolderi. Det var ganske vist en lille Snes Aar siden, at den daarlige Anmeldelse var fremkommen, men Lassen Thorn kunde nu ikke *glemme* den, det vil sige, han kunde ikke *huske*, at Anmelderen i Virkeligheden var fuldstændig korrekt og ikke Spor af fornærmende!

Værre var det dog, at Chevallieren af og til, nemlig paa Grund af sin daarlige Hukommelse, blandede de forskellige Tryllenumre sammen. Han kunde somme Tider lade en Mand føde et Barn, som han lod forsvinde, for derefter at beskylde en ganske uskyldig Fe, der optraadte i et stort Numer, for Barnemord, og i en stor Brandstifteraffære (et af Tryllekunstnerens allernyeste Numre) — rendte han saadan rundt i Beviser, Indicier, Paastande, Breve, ny og gamle Momenter samt Interviews (altsammen uundværlige Trylleapparater med dobbelt Bund) at Numret tilsyneadende mislykkedes.

Men ogsaa kun tilsyneladende. Som før sagt: Chevallier Lassen Thorn er ufejlbarlig og i Besiddelse af en aldrig svigtende Dømmekraft, og hver Aften blev han hyldet af et stort og begejstret Publikum, der var saa forblindede af det stærke Lys, der udgik fra Hr. Lassen Thorns Apparater, at det lod sig ganske fortrylle — selv af det værste Sludder.

Og det vil »Publikum« blive ved med endnu i mange mange Aar.

Peder Ravn.

Moderne.

Teaterdirektøren (til Primadonnaen): Ja, nu har *jeg* altsaa lagt Repertoireplanen — maa jeg spørge: Har *De* truffet Deres *In*dispositioner for den kommende Uge?

Sangforenings-Dirigenter X.

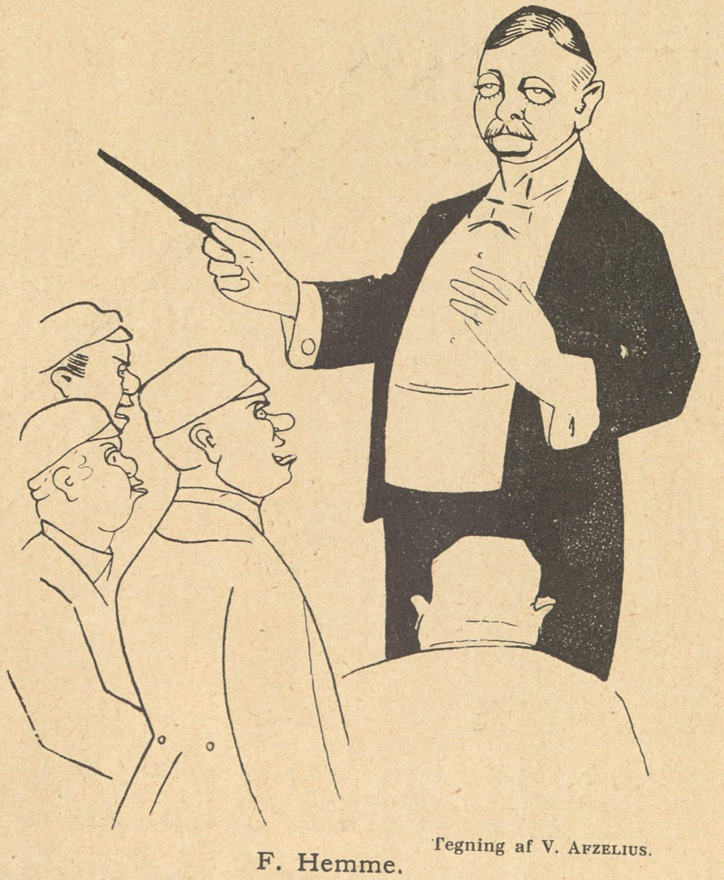

Tegning af V. Afzelius.

F. Hemme.

Kril og Krøl i Skoletimen. V.

(En Time i Literaturhistorie)

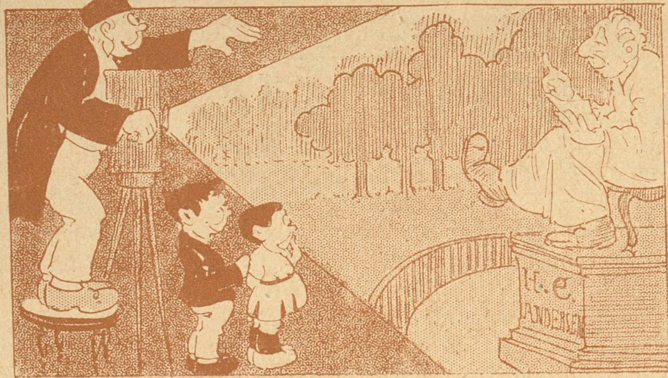

1. I Dag skal Lærer Fjas give Kril og Krøl en Time i Literaturhistorie, og naturligvis lader han Apparatet med de levende Billeder fremstille selve H. C. Andersen, som han sidder i Kongens Have. »Bare han vilde fortælle et Æventyr!« raabte Kril.

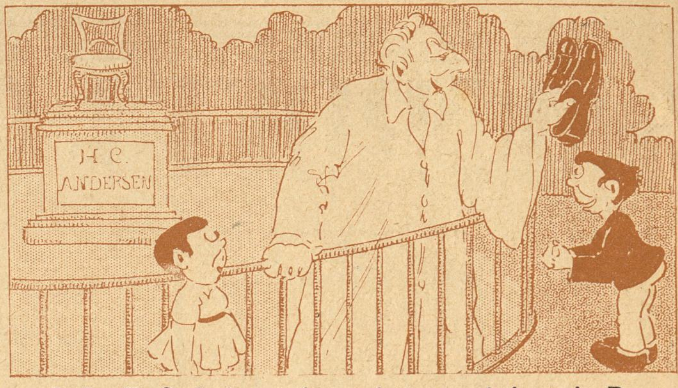

2. Da H. C. Andersen hørte dette, smak han sin Bog i, gik ned fra Monumentet og hilste venligt paa Kril og Krøl. »Vil I se min Æventyrverden?« spurgte den rare gamle Digter. »Ja!« raabte Drengene, og saa tog H. C. Lykkens Galosher paa,

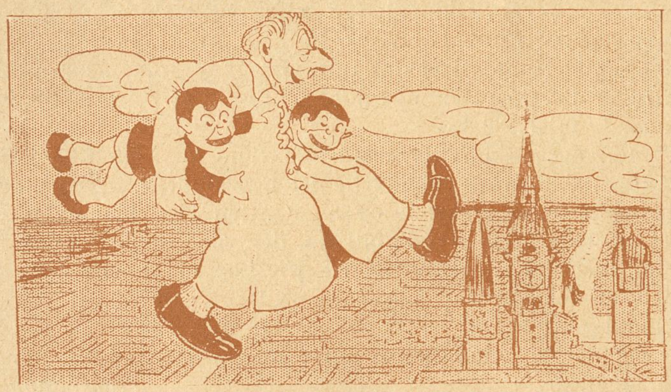

3. og saa gik det i en dejlig Flyvefart henover hele København, hvis Taarne og Tage de to Drenge henrykte genkendte oppe fra Luften.

4. Da de var kommen langt, langt bort, dalede de alle tre ned paa en Mark, hvor der stod en Soldat, en Heks og et hult Træ. »Nu kryber vi ned gennem det hule Træ«, sagde Digteren.

5. Snart naaede de ned i en dejlig Hule, og her saa Drengene et sælsomt Syn! Op foran dem marscherede »Den standhaftige Tinsoldat«, »Tommelise«, »Loppen«, osv., og alle fortalte de et Æventyr.

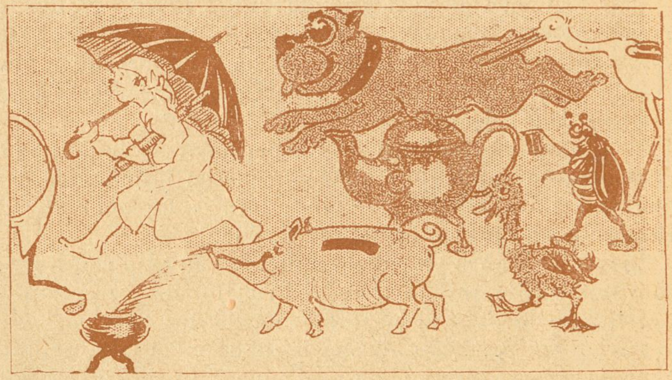

6. Derefter kom »Ole Lukøje«, »Pengegrisen«, »Den grimme Ælling« og mange andre sælsomme Væsener, som hver afleverede sit dejlige og morsomme Æventyr.

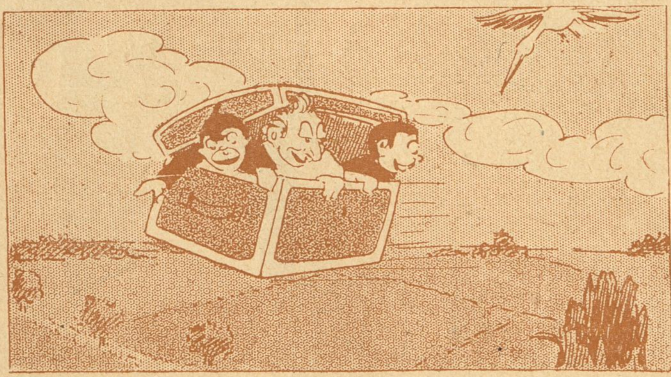

7. Da denne »Revy« var forbi, fremdrog H. C. Andersen en stor Kuffert, og lod Kril og Krøl tage Plads i den — og vips! fløj den op fra Hulen og ud over Mark og Eng lige ind i — —

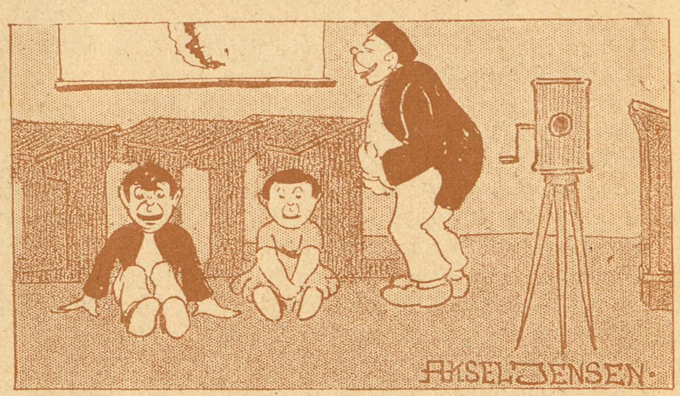

8 Virkeligheden! Da Læreren standsede sit Billedapparat, faldt Kril og Krøl paa Halen af bar Forskrækkelse, for de troede, de var faldne ned fra den flyvende Kuffert! Nu paa Torsdag skal vi paa Havsens Bund.

De forenede Bryggeriers CENTRAL HVIDTØL - Ren fyldig Maltsmag
SKIBSØL - Udpræget Skibsølstype

MORDET I LA JONCHERE

Kriminalroman.

(Illustreret af Chr. Bogø.)

»Jeg vilde — De ser saa lidende ud —«

»Jeg fejler intet. Om jeg end synes Dem svag, føler jeg mig stærk nok til at optage Kampen. At forsvare Albert længere overfor Dem, vilde være en Fornærmelse mod hans Karakter. Jeg har nu kun den Opgave, at rense ham for enhver Mistanke.«

Claire rejste sig for at gaa.

Men Daburon holdt hende tilbage.

Han vilde som Kirurgen med et Smil bringe Operationen til Ende, hvor store Smerter, det end vilde foraarsage den Syge.

»Hvis De kendte de Beviser, jeg har i Hænde,« sagde han med paatagen Ro og Kulde, »vilde De ikke mere tale om Forbryderens Uskyld.«

»Maa jeg høre de Beviser.«

»Gerne! De ved, at De kan forlange alt af mig. Iøvrigt er ét Bevis tilstrækkeligt. Mordet er begaaet Faste-Tirsdag Aften, og Anklagede er ude af Stand til at oplyse, hvor og hvordan han har tilbragt denne Aften. Det staar fast, at han var hjemmefra og først vendte tilbage ved Totiden om Morgenen. Hans Klæder var forrevne og snavsede og hans Handsker i Stykker.«

»Det kan jeg give Forklaring paa,« afbrød Claire ham, og hendes Øjne lyste af indre Lykke. »Det var Faste-Tirsdag Aften, De sagde?«

»Ja.«

»Jeg vidste det jo, jeg sagde Dem jo straks, at han ikke kunde være skyldig.«

Hun lagde i sin Glæde Hænderne mod Hjertet.

Saa skøn hun end var i dette Øjeblik, havde Daburon dog intet Øje herfor.

Overhovedet forstod han hende ikke mere.

Utaalmodig spurgte han:

»Hvad mener De egentlig?«

»Hvis det er Deres bedste Bevis, Herr Dommer, saa giver jeg ikke meget for de andre. Albert var hele den Aften hos mig.«

»Hos — hos Dem?« stammede Dommeren.

»Ja.«

Dommeren tav. Han vidste ikke mere om han var vaagen eller sov.

Endelig udbrød han:

»Albert var hos Dem?«

»Netop.«

»Deres Bestemor, Deres Selskabsdame, Tjenestefolkene har altsaa set ham og talt med ham?«

»Nej, han kom hemmeligt til mig og fjernede sig ubemærket; han vilde tale alene og uforstyrret med mig.«

»Aa, saadan!«

Nu mente han at forstaa alt, Claire vilde redde sin Elskede, selv paa Bekostning af sit gode Rygte. Han beklagede den stakkels Pige, der ofrede sig til ingen Nytte.

Han sagde hende saa med tørre Ord, at han ikke kunde tro hende.

»De anser mig altsaa for en Løgnerske?«

»Fremfor alt maa De betænke, Frøken, at jeg som Dommer har visse Pligter at opfylde. Der er begaaet en Forbrydelse, alt peger paa den unge Commarin som Gerningsmand — følgelig lader jeg ham arrestere. Jeg skrider til Forhør og samler de foreliggende Beviser. Nu kommer De og siger, at de er falske. Saalænge De talte til mig som Ven, fandt De mig deltagende og hjælpsom: men taler De til mig som Dommer, maa jeg kort og godt svare Dem: Giv mig Beviserne.«

»Jeg sværger ved alt, hvad der er helligt —«

»Kun Beviser gælder.«

Claire rejste sig atter og saa forbavset og mistroisk paa Dommeren.

»Glæder det Dem maaske, at Albert er Forbryder? Dømmer De ham gerne? Hader De den anklagede, hvis Skæbne ligger i Deres Haand? Det synes mig saadan. De er ikke upartisk. De lader en Begivenhed fra tidligere Tid faa Indflydelse paa Sagen. De forfølger en Rival!«

»Det er nok! Det er nok!«

Hvert Ord, Claire udtalte, gav Daburon et Stik i Hjertet. Han tog sig af al Magt sammen og sagde:

»Deres Smerte fører Dem for vidt, Frøken. Hvad De der sagde, kan *jeg* kun tilgive Dem. De bliver uretfærdig, fordi De er ukendt med Tingene. Hvis De troer, at Alberts Skæbne kun afhænger af mig, saa tager De fejl. Hvad hjælper det, at De kun overbeviser mig og ikke de andre? Jeg vil maaske tro Dem, fordi jeg kender Dem, men overfor De andre har Deres Udtalelser ingen Vægt, naar de klinger saa usandsynligt.«

Taarerne traadte Claire i Øjnene.

»Tilgiv mig, hvis jeg har fornærmet Dem, men Ulykken gør haard.«

»De kan ikke fornærme mig. Jeg har jo nylig sagt Dem, at de kan befale over mig.«

»Hvis De mener det, saa hjælp mig med at bevise Sandheden. Jeg vil fortælle Dem alt.«

Daburon var overbevist om, at Claire vilde føre ham bag Lyset. Men han var ikke desto mindre forbavset over den Sikkerhed, hvormed hun fremsatte sine Paastande.

»De ved, at Albert i over tre Aar forgæves har søgt, at overvinde sin Faders Modstand mod vor Forbindelse. Endelig gav han for fire Uger siden sit Samtykke. De kender jo min Bedstemoder. De ved, hvor stolt og saarbar hun er. Hun følte sig fornærmet over dette tøvende Samtykke og vilde for enhver Pris undgaa, at faa Skin af, at hun eftertragtede Commarins Millioner. Hun bestemte, at Albert, indtil vi blev offentlig forlovede, idet højeste maatte besøge mig to Timer hveranden Dag.

En Dag fik jeg pludselig en Billet fra Albert. Han meddelte mig, at alvorlige Anliggender hindrede ham i at komme, skønt det var Besøgsdag. Jeg anede intet godt. Næste Morgen ventede jeg ham fuld af Angst og Uro, da hans Kammertjener bragte min Selskabsdame et Brev til mig. Albert bad mig heri indtrængende om en hemmelig Sammenkomst; han maatte tale med mig uden Vidner. Vor Fremtid afhang deraf. Jeg svarede ham straks, at han kunde indfinde sig ved den lille Bagdør i Haven. Paa Slaget ni Tirsdag Aften skulde han banke paa. Jeg tænkte, at kunne trække mig tilbage med en Undskyldning, da min Bedstemoder til denne Aften havde indbudt flere af sine Veninder.«

»Tilgiv, at jeg afbryder Dem. Hvilken Dag skrev de til Albert?

»Faste-Tirsdag.«

»Klokkeslet?«

»Mellem to og tre afsendte jeg Brevet.«

»Tak. Gaa kun videre.«

»Alt traf saaledes ind, som jeg havde ventet. Jeg saa mit Snit til at fjerne mig, men da jeg vilde dreje Nøglen om i Havens Bagdør, var Laasen rustet. Klokken ni bankede Albert paa. Jeg fortalte ham om mit Uheld og kastede Nøglen over Muren til ham, for at han skulde forsøge at aabne udefra. Men det var heller ikke ham muligt. Jeg bad ham udskyde Samtalen til næste Morgen, men tiltrods for mine Bønner vilde han klatre over Muren. Muren er høj, forsynet med Pigge og tæt overvokset med Akaziegrene. Han kom dog over Muren uden mindste Vanskelighed. Vi satte os først paa en lille Bænk ved Laagen, men da det begyndte at regne, flyttede vi ind under Træerne. Albert vilde tale med mig om de Forandringer, som forestod. Da han forlod mig, var det over Midnat. Han var beroliget, næsten fornøjet. Han fjernede sig samme Vej, som han var kommen; kun stod jeg fast paa, at han benyttede Hovedstigen, som jeg lagde ved Muren, da han var kommen over.«

Denne Forklaring, som Claire fremsatte paa den mest utvungne Maade, forvirrede Dommeren i høj Grad.

Hvad skulde han nu tro?

»Var det allerede begyndt at regne, da Albert steg over Muren til Dem?«

»Nej, endnu ikke. Da vi sad paa Bænken faldt de første Draaber. Jeg husker det saa nøje, fordi Albert holdt sin Paraply over os begge.«

»Undskyld mig et Par Minutter.«

Dommeren satte sig ved sit Skrivebord og skrev hurtigt et Par Billetter. Den første indeholdt en Befaling til at føre Albert ind i Justitspaladset. Den anden var en Ordre til en Detektiv. Han skulde straks begive sig hen til Fru d'Arlanges Hus, undersøge Havemuren og konstatere mulige Spor. Man havde to Gange klatret over Muren. Engang før og engang efter Regnen.

Detektiven skulde gaa frem med den største Forsigtighed og give en plausibel Forklaring paa sin Undersøgelse.

Daburon ringede.

»Giv disse Breve til Herr Constant,« sagde han til Tjeneren, »han skal læse dem og straks udføre, hvad der staar i dem.«

Daburon vendte sig atter mod Claire.

»Har De endnu det Brev, som Albert skrev til Dem?«

»Jeg tror det.«

Hun rejste sig og søgte i sin Kjolelomme, indtil hun fandt et sammenkrøllet Brev.

Undersøgelsesdommeren tog det. Atter kom Tvivlen op i ham. Han læste hastigt de faa Linier og mumlede:

»Ingen Dato, intet Stempel.«

Claire hørte intet; hun var fuldt optaget af at bryde Hovedet med at finde flere Beviser.

»Han kom dog over Muren.«

Pludselig sagde hun:

»Man tror sig ofte uset og skuffer sig alligevel. Det var jo derfor tænkeligt, at en af min Bedstemoders Folk har set Albert. Vil de forespørge derom?«

»Hendes Folk. Saa det ønsker De?«

»Hvad Vægt ligger der paa det, blot Albert bliver fri.«

Hvor hun er resolut, tænkte Undersøgelsesdommeren, hvad enten hun nu siger Sandheden eller ikke.

»Albert maa ogsaa endnu være i Besiddelse af Nøglen til Bagdøren. Han gav mig den ikke tilbage. Den maa kunne findes mellem hans Sager.«

»Jeg skal beordre en Undersøgelse.«

»Jeg kender endnu et Middel.«

»Naa?«

»Lad Muren undersøge.«

Hvor hun dog tænkte paa alt!

»Det har jeg allerede sørget for.«

Claire rejste sig, hendes Øjne straalede.

Hun rakte Dommeren Haanden:

Tak, tusend Tak. Nu ser jeg, De er paa vor Side. Men der falder mig noget ind: Albert maa have mit Brev fra i Tirsdags.«

Daburon svarede intet hertil. Han vidste jo bedre end nogen anden, at Albert Tirsdag Eftermiddag havde brændt et Brev. Det maatte være Claires Brev. Hende gjaldt saa Yttringen:

»Hun kan ikke modstaa mig.«

»Hvordan kan saa Albert lade mig blive i en saadan Vildfarelse,« sagde Daburon endelig. »I Stedet for ganske simpelt at fortælle mig hele Historien.«

»Han vilde hellere udsætte sig selv for Fare, end sætte mit Rygte paa Spil.«

Mod dette lod der sig intet indvende, men derigennem lod sig meget forklare.

»Det bliver nødvendigt, at De gentager Deres Udsagn i Nærværelse af min Skriver.«

»Jeg er parat. Ogsaa under en offenlig Retsforhandling er jeg rede til at sige Sandheden.«

Da Claire havde gentaget sine Udsagn og underskrevet i Protokollen, rejste hun sig for at gaa.

»Skal jeg vente til Folkene, som har undersøgt Muren, kommer tilbage?

»Det er ikke nødvendigt.«

»Naar kan Albert blive løsladt?«

»Saasnart det kan lade sig gøre; derpaa giver jeg Dem mit Ord.«

Dommeren vilde ledsage Claire ud. Men hun nikkede til ham, vendte sig hurtigt og gik. Hun vilde skjule de Taarer, der truede med at træde frem i hendes Øjne.

Daburon sank udmattet ned paa en Sofa. I hans Øjne glinsede Taarer.

»For en prægtig Pige!« udbrød han beundrende. Han følte med sig selv, at han aldrig forvandt den Smerte, Tabet af hende havde forvoldt ham.

(Fortsættes.)

Lov mig,
at Du nu vil tage **Sanatogen**
regelmæssig.

Du har Forpligtelser overfor Din Familie og Dine Omgivelser til at sørge for, at din Arbejdskraft og Energi bibeholdes usvækket.

Sanatogen anbefales af over
19.000 Læger
som et fortræffeligt Nerve- og Styrkemiddel.

Brug ikke Efterligninger og Surrogater.

Sanatogen faas paa
alle Apotheker og i Materialforretninger
i Originalpakker à 50, 100 og 250 Gram.

Illustrerede Brochurer med Udtalelser fra Læger sendes enhver gratis og franko ved Henvendelse til

A/S Sanatogen Co. **Frederiksberggade 2.**
København B.

! Dr. HUGO LEVIN, København, skriver om Sanatogen:
Jeg har anvendt Sanatogen i Tilfælde af Rekonvalescens og Nervøse Svækkelsestilstande. Det viste sig, at Appetit, Søvn, Humør, kort sagt hele Almenbefindendet bedredes hurtigt og i paafaldende Grad. !

Forlang en Gratisprøve tilsendt!

Europas Smilebaand

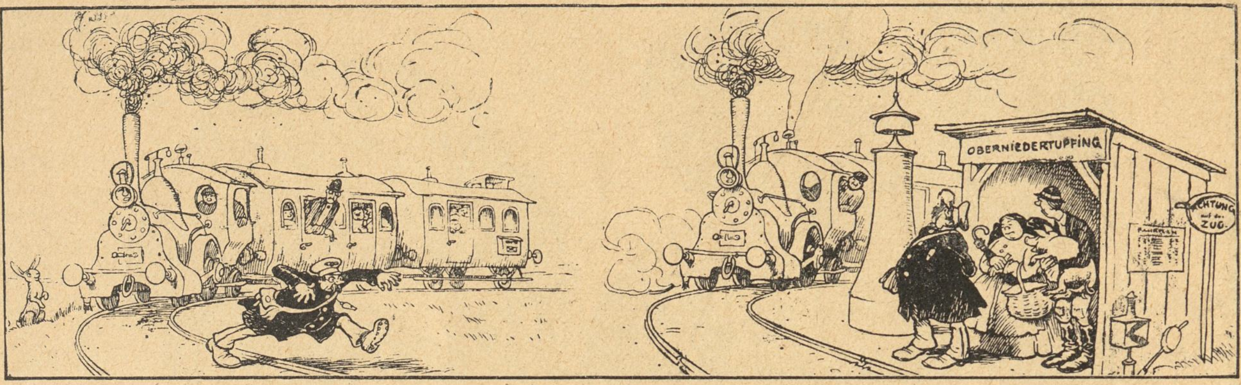

1. Turisten: Hvorfor løber Konduktøren fra sit Tog?

2. En Indfødt: Jo — for han er nemlig ogsaa Stationsforstander!

(»Fliegende Blätter«.)

— Nu reser vi oss! Å dä så att vi kan gå, så sitter vi kvar; kan vi inte gå, så går vi! («Strix«.)

— Naa, nu maa jeg se at blive færdig for at komme hen i »Kinografikum«, naar det ny Drama »Hungersnøden« begynder. (»Meggendorfer Blätter«.)

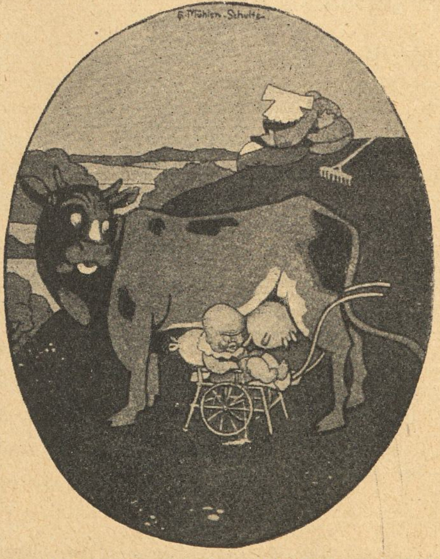

Barnepigen har stillet den lille hen under Koen, mens hun selv »holder af« sin Kæreste.

Barnet udbryder: Ka' den Flaske da aldrig blive tom?!!

(»Lustige Blätter«.)

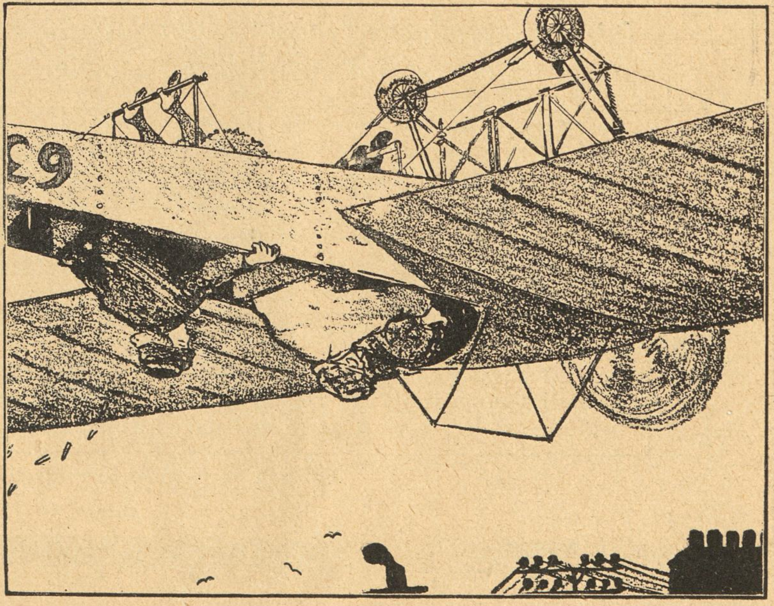

Damen (som flyger med *Pegoud*): — Gud ske lov, att jag är snygg under (har pænt Undertøj) — för engeln Gabriels skyl! (»Søndags-Nisse«.)

Rød Indmad

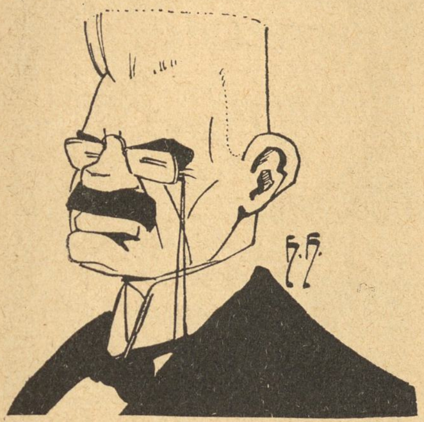

Ugens Samlermærke.

En stor Del af den forløbne Uges Interesse har samlet sig om den pyntelige Kontorchef *Schovelin*, der hellere ser sultne Skolebørn forsømmes end at Thorvaldsens Museum skal mangle Kit i sine Revner. Betragtningen er udmærket; den viser ganske vist ikke sin Opfinder i Besiddelse af et godt Hjærte, men siger til Gengæld, at han har en skidt Forstand — hvad vi vidste i Forvejen. Hr. Schovelin bør gaa videre ad samme Vej: Vi kan nedlægge Alderdomshjemmet og i Stedet for forgylde Marmorkirkens Kuppel; stryg Understøttelsen til Enker og Invalider og brug Pengene til at rejse en Statue af Schovelin — omgiven af Østers, hans Livret og nære Slægtninge.

Som Redaktør var Hr. Pastor Kent
desværre ikke meget bevendt;
med firsindstyvetusind i Ryggen
nu atter han vil forsøge Lykken —
og hvis han rigtig vil fordele Kronerne
snapper han nok fra Mormonerne Konerne.

[29]/10. Sikken *Hans Nielsen* kunde ordne Rockkefeller i Folketinget.

— Ja, men den amerikanske Milliardær har rigtignok ogsaa slaaet sig paa Petroleums-Flasken — det er jo hans *»Trøst«*.

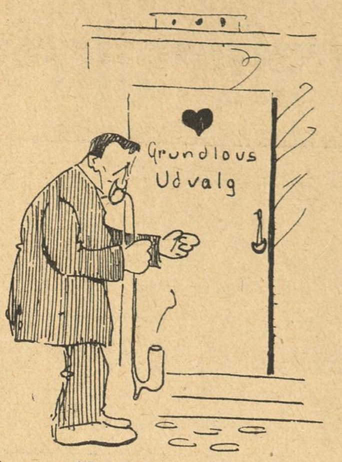

Piper: Undskyld, Hr. Sørensen, er De snart færdig?

Le Maire

Naar Arrestanten tilstaar ej,
Assessoren ta'r fælt paa Vej —
Men Resultatet bliver tit
Kun *Skab* og skidt.

Af Børn skal man — som bekendt — høre Sandheden. I en af Byens største Skoler spurgte Læreren i Religionstimen en lille Pige, om hun kunde sige, hvorfor Josef blev fængslet.

»Fordi han var uskyldig,« svarede Pigen.

— Hvad siger Hr. *le Maire* til den?

Ad Strøget gaar nu kun Omnibil,
Nutildags bruges kun Tøftøffer.
Hestene »braser« alligevel paa —
Det vil sige paa Panden som Bøffer!

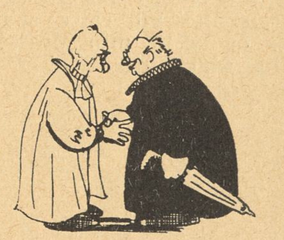

[3]/11. *Niels Lassen* fastholder, at Pigen fra Fejø godt kan have født, selv om hun var *uskyldig*, men der er vist ingen, der giver ham Medhold.

— Jo, en Præst. Han skal have takket Justitiarius, fordi han understøttede Dogmet om *Jomfrufødselen*.

Den Overretsdom
ubelejligen kom —
det bliver snart lidt hedt
for Fred'riksen-Schmidt.

Højstærede Ærø,
du er da en sær Ø,
om ej i hans Fedt
du dypper Hr. Schmidt,

Hold *Regnskab* med Klem
og lys Jørgen hjem —
det bliver kun lidt,
man savner Hr. Schmidt.

[6]/11. Fru *Mehrn* er rasende paa de Tryllekunstnere, som lader levende Kanariefugle forsvinde mellem deres Hænder. Men det er vel ogsaa Dyrplageri?

— Tja. En Fugl i Haanden er dog maaske bedre end ti paa en Damehat!

[7]/11. *Der er fremkommen stærke Opfordringer om ikke at give Bydrenge Tobak i Stedet for Drikkepenge. Mon den Opfordring bliver fulgt?*

— Det gør den vist. Nu beder man bare Dreugene om at ryge og rejse!

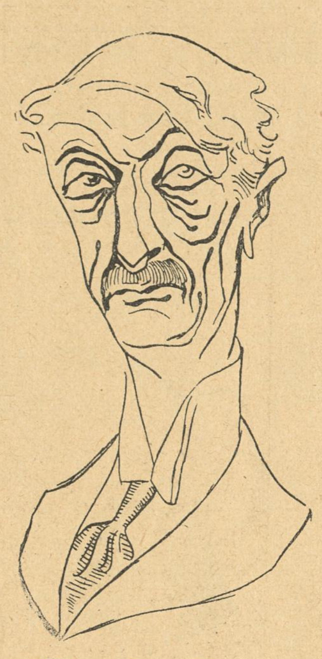

Den blaa Bog.

Houmark Christian Forfatter; f. 4. Juni 1879 i Aalborg; ugift. Begyndte som Skuespiller under *Mantzius* og *Herman Bang*, fortsatte som Journalist, blev derpaa Oplæser og er nu endt som Forfatter — det Syndens Barn for de andre! Forøvrigt kan man ikke sige om Houmark, at han er *endt* som Noget: han har en uoverskuelig Fremtid for sig og kan blive baade Skibskaptajn, Fodboldspiller, Bryder og Præst. Bilder nemlig andre — og tildels sig selv — ind, at han er saa svag, saa svag, at han daarlig kan taale at lugte en stærk Parfume og faar Besvimelsesanfald ved at se en »Palmeherre«, hvis Strømper ikke har Modefarven. Sandheden er imidlertid den, at Christian H. er stærk som den jyske Smed, fiffig som selve Mikkel blandt Ræbild Bakker og har Appetit som en Søslange. Og De skal se, han bliver nok til noget — mere.

I næste Uge: *Alfred Ipsen.*

Arbejdernes Livsforsikring,
Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Middelstandens
Sygekasse,
Nordre Frihavnsgade 30,
Telefon Øbro 2991.
Optager Mænd og Kvinder indtil 60 Aar uden Kontingentforhøjelse overalt i Danmark uanset Aarsindtægt.
Frit Lægevalg. Forlang Prospekt.
Agenter antages.

Køb idag **FAMILIE-JOURNALEN**
saa har hele Familien noget at glæde sig over

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Kbhvn.s Tjenestepigeforenings Fagskole.

Adolph Wulff's
billige, danske
Spillekort
anbefales.

Eksportens Restaurant
Telef. Odense Nr. 531.
anbefales. — Udmærket Køkken.
Billige Priser. Keglebane forefindes.
Ærb. H. J. Petersen.

Afbetaling.
Thomsens Magasiner for Elegant Herre- & Dame-Skræderi
Reel Behandling garanteres.
Betalingsvilkaar efter Aftale.
Nicolaigade 13. Slotsgade 3.
Ryesgade 128.
Christianshavns Torv 6.

Vibe-Hastrups Læder-Creme gør Fodtøjet blankt og bevarer Lædehet.

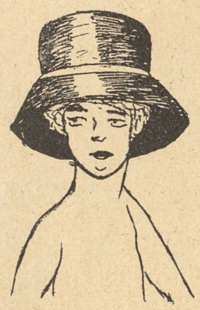

Alfred Pihlblad. Det er alt, hvad der er reddet af Deres store Leverance. Damen her har De sendt os uden Klæder og uden Tekst. Den sidste Mangel lader sig let udfylde. Vi vil kalde Damen: »En rigtig Krukke«.

Kære »*Troldunge*«, her er to af Deres Vittigheder.

1. C.s private Mening om Klaus Berntsen er nok, at han er et rigtigt Asen!
— Ja, og saa vil han sel'følgelig ikke stemme paa et »A'sens« Grundlovsforslag!

Fra Landet!

— Herredsfogeden tro'r vist om sig selv, at han er en Slags Guds Statholder paa Jorderig!
— Han *er* jo ogsaa vor »Herres«foged!

»Jeg sku spørre fra Søster, om Hr. Doktoren inte vil være saa god at komme og se til min Mor. Hun har ingenting sagt i fire Da'e!

— Hvad har de dog arresteret Urtekræmmeren for?
— Hæleri, tænker jeg, han har jo solgt hugget Sukker.

J. B., Kolding. Det er ikke saa meget Vittigheden — som er meget sød, men ogsaa meget gammel — der har tiltalt os; men Deres »futuristiske« Tegnemaade og »Streg« har ganske gjort det af med vor Kritik!

Arbejdernes Aktiebageri,
Fredericia,
anbefaler til Aktionærerne og andre ærede Forbrugere:
Rugbrød
Sigtebrød
Hvedebrød
samt vort nye, usyrede
Sundhedsbrød,
som særligt anbefales.
Bestyrelsen.

M. H. Cohen & Lamm,
Vekselerere & Bankiers.
Holmens Kanal 24 St.
Telefon 7895 og 7896.

Hurtigste Syning

Laveste Priser og Vilkaar
Holmens Kanal 3, Kbhv. K Tlf. Centr. 1876

HJEMMET DAMERNES BLAD
er Danmarks mest populære Ugeblad
10 Øre pr. Nr.
1 Kr. 25 Øre pr. Kvartal.

Skuepladsens Løver. XX.

Christian Schrøder. Tegning af Chr. Hviid.

Hans Kunstnerbane er: Ellipsen,
Talentet nærmest skørt som Gibsen.
— Nu skal han til at spille *Ibsen* . . .
Den er virk'lig nærmest Pipsen!

Ikke i Dagbogen.

Tanten (efter at have set sin Nieces Dagbog): At du var ude at spadsere med din Fætter i Maaneskin, og at han sang neden for dine Vinduer, det skriver du ikke et Ord om.

Niecen: Nej, hvad der sker om Natten, hører jo ikke hjemme i en Dagbog.

Hvad 1914 vil bringe os.

Mel. Mathilde (af Sommer-Revyen).

Vi i Almanakken ser, hvad i »Nitten og fjorten« sker,
Aaret blir mærkværdig, førend det er færdig.
Sne og Regn og Storm og Blæst, rædsomt Søle ved sorte Hest,
Store Hagl i Pustervig før November er forbi,
Nittenhundredfjorten bliver mærkværdig!
Attende Maj vil *Kongen*
Af Kamsjaska dø paa Chaiselongen,
Og Fru *Nansen* hun vil filme *Asta* rent ihjel,
Tyvetusind Meter i Sæsonen.
I. C. — vil holde Bøtten,
Og til Reklamer bruges Frihedsstøtten,
Danmark faar sin Flyveskibsstation i Aabenraa,
Og Prisen den sti'er paa 3 til 17!

Varmebølge i April, grønne Blade og Sommersmil,
Folk der intet aner, faar Børn i lange Baner,
Bondefanger Jørgensen og *Billets*jover Sørensen
Dør omtrent i Februar uden Spor af Dikkedar,
Og i Juli kan vi køre i Kaner.
Tolvte April vil »*Hesten*«
Falde om, hvad den fortjener næsten,
Frelserkirkens pæne Mand vil ta' og kravle ned
Snakke et Alvorsord med Præsten!
Jylland vil faa et Krater,
Grev Frijs og *Klavs* vil blive Kammerater,
Ja og Kongens Skyttekorps maa bære *Christians* Navn
Saa blir de nydlige Soldater!

Tag og trøst din Dejlighed, I kan sagtens faa Lejlighed,
En af Verdens Goder, naar du haver Poder.
Volden faar sit Banesaar, Ørstedspark bliver Banegaard,
Rigsdagsbygningen en Da', Kosmorama være ska',
Og Hr. Rudolf *Tegners* Frø bliver Moder!
Komet faar vi i September,
Og Roserne vil spire i December,
Nørregades »Høne« vil faa Kyllinger i April,
Johannes *Poulsen* Fuldskæg i November!
Atter Hr. *Nervø* flyver,
Og en Ko blir født med 30 Yver,
Alle københavnske Gader de faar mere Lys —
Hvis Almanakken ikke lyver!

Raadhustaarnet danser Reel, Whisky løber fra Kirsten Pil,
Intet er umulig, det vil ske i Juli.
Badested ved Øresund, hele Byen faar Guld i Mund,
Dalerne vil regne ned, saa vi helt maa blegne ve'et,
Jamen Damemoden den bliver gru'lig.
Snart skal det hele *Kor* gaa
Ned ad Strøget næsten uden *Spor* paa,
Kjolerne blir »Tremoutar«, saa Benene man ser —
Det blir da no'et man *glor* paa!
Og lige i Oktober
Skifter Her'ne ogsaa Garderober;
Men det allerbedste i November dog vil ske —:
At »Bræddestablen« bliver sober!

Robert Bly.

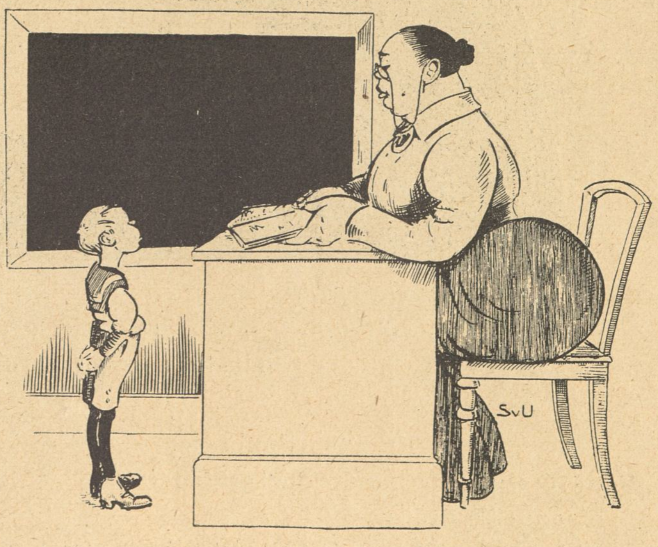

Tegning af Sv. Ulrich.

Lærerinden: Og naar vi dør, bliver vi til Støv.
Drengen: Bliver Negrene saa til Kulstøv?

Naar Sygdom har ødelagt Appetitten

bør man ubetinget forsøge med Liebig's Kød-Ekstrakt. Naar Maden tilberedes med „Liebig", vil Maven næsten altid fungere normalt i Løbet af kort Tid. Liebig's Kød-Ekstrakt indeholder Kødets værdifuldeste Stoffer i koncentreret Form.

Liebig's Kød-Ekstrakt

bliver stadig anbefalet af Lægerne som „Mavevækker".

Naa, Tak!

Værtinden (banker paa hos sin Logerende, en ung Student): — Er De hjemme, Hr. Holm?

Stemme indefra: Ja, jeg ved ikke .... maa jeg spørge: *Hvor er jeg?*

Reklame.

Værten (til Gæsterne i Alpehotellet): De kommer desværre forsent. For fem Minutter siden vilde De fra mit Udsigtstaarn have kunnet set to Turister styrte ned fra Toppen derovre!

Blandt Kiew-Dommere. Tegning af Peder Tabor.

— Vi faar aldrig nogen Tilstaaelse halet ud af denne Beilis, den Jødetamp! Naar vi endda havde Inkvisition som i *Danmark!!!*

En slem Snue.

Bankieren: Hvor stor Aarsindtægt har De?

Frieren: 6000 Kroner.

Bankieren (overlegent): Det er omtrent saa meget som min Datter aarlig giver ud til Lommetørklæder.

Frieren: Da maa jeg tage mit Frieri tilbage. En ung Pige med saadan en Snue tør jeg ikke gifte mig med!

— Er det sandt, Fru Andersen, at De har faaet saadan en høj Stilling?

— Ja, det er rigtignok! Jeg svæver i den syvende Himmel — jeg er nemlig bleven Forpagter af Toiletterne i Luftskibet »Svalen«.

I Sovekammeret.

Fru Petersen: Jamen hvad er det, Du bruger mit Gebis til?

Petersen: Aah, jeg klipper bare mine Cigarspidser af.

Tegning af Osvald Jensen.

Den sidste Heste-Omnibus-Tur gennem Strøget.

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØN's AKVAVITTER

Engelsk Spisestue som Tegningen Kr. 425.

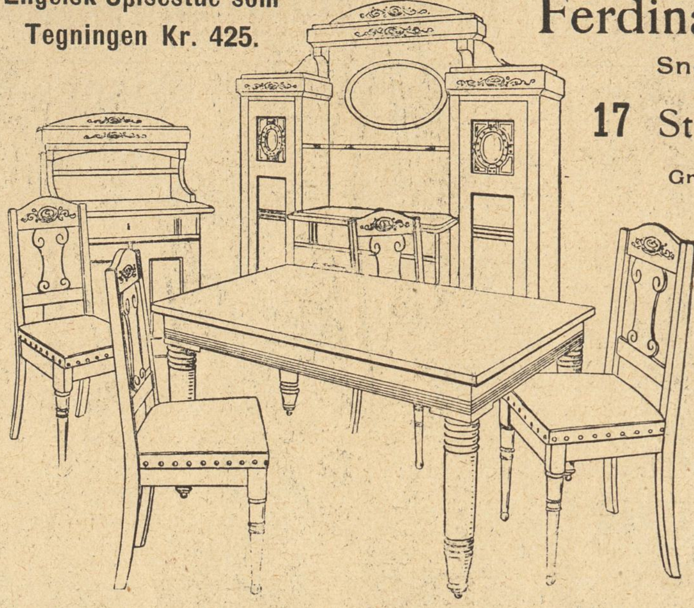

Ferdinand Olsen
Snedkermester.
17 Studiestræde 17
Grundlagt 1884.

Moderne Møbler til Spisestuer og Soveværelser

Maanedlige Betalingsvilkaar til kontante Priser

Handskeknapperne.

Fortælling af *Andreij Teffi*.

Aut. Oversættelse ved *Carl Nutzhorn-Kjersmeier*.

I samme Øjeblik som Toget satte sig i Bevægelse, udbrød Katja med harmdirrende Stemme:

— Uh, hvor skammeligt! Se, jeg har lige købt disse Rejsehandsker, og har næppe haft dem paa, før Knapperne er gaaet af!

Trunikov, Katjas Mand, rystede eftertænksomt paa Hovedet, og da de kun havde været gift i to Maaneder, saa sagde han ikke: »Det er din egen Skyld, min Ven, Du burde først have syet Knapperne rigtig fast,« eller lignende vise Ord, men han kyssede sin Hustrus Haand, netop paa det Sted, hvor Knapperne mangede og sagde trøstende:

— Saa, nu er Skaden lægt!

Men Katja lod sig ikke afvæbne.

— Aa, I Mænd er dog Jer selv lig, sagde hun bittert. Det er Jer ligegyldigt, om Jeres Koner gaar klædt som en Tiggerske.

— Men hvor kan Du dog sige saadan noget min Ven; udbrød Trunikov forfærdet. Drej Haanden lidt, saa kan man slet ikke se, at Knapperne mangler.

— Jo, svarede Katja kort; enhver vil straks se det, det er den Slags Smaating, der adskiller en elegant Dame fra en tarvelig Kvinde . . . .

— Men tag dog saa et Par andre Handsker paa . . . .

— Tak for Raadet! Men Rejsehandsker er nu engang Rejsehandsker!

Trunikov tav og bøjede sørgmodigt Hovedet.

— Saaledes gaar det, naar man gifter sig med en klog Kvinde! tænkte han. Ethvert andet Væsen kunde man let have overbevidst, men Katja knuser mig med sin jernhaarde Logik.

Han betragtede sin Hustru, der sad og stirrede i en Bog uden at læse, og han sagde til sig selv:

— Hvad monstro hun nu tænker? Sikkert at jeg er et Fæ og at det var dumt af hende at gifte sig med mig.

— Det er virkelig kedeligt! sagde Katja pludselig.

— Hvilket min Ven?

— At vi ikke rejser til Wien. Dér kan jeg nemlig faa Knapper, der passer til Handskerne, thi Kommissen sagde, at det var Wiener Handsker.

— Trøst Dig blot, min Ven, svarede Trunikov opmuntrende. I Berlin vil Du saamænd ogsaa kunne finde de Knapper, Du skal have . . . .

Trunikovs Tid var kun kort tilmaalt. Han skulde til München for at afslutte en Forretning for sin Chef og selvfølgelig tog han sin Hustru med! I to Aftener havde de lagt Planer om, hvad de skulde se i Berlin. Der var mange Punkter paa Programmet — først og fremmet skulde Katja have en ny Dragt.

Sent om Aftenen kom de nygifte til Berlin. Butikkerne var lukkede, og de kunde derfor ikke den Aften faa Handskeknapperne købt. Katja var meget utilfreds med Berlin, og Trunikov stemte lydig i med . . . .

Tidligt næste Morgen gik de ud for at købe Handskeknapperne; men Katja kunde ikke faa dem, hun vilde have; enten var de for smaa eller for for store og ingen af dem havde den rigtige Farve . . . .

Trunikovs Tarme skreg af Sult, og han foreslog, at de skulde gaa ind paa en Restaurant.

Maaltidet forløb i Tavshed. Endelig tog Trunikov Mod til sig og sagde muntert:

— Naa, skal vi saa gaa i Zoologisk Have?

— Lad mig være fri.

— Skal vi da købe den Dragt til dig?

Katja stampede forbitret i Gulvet.

— Hvad bryder jeg mig om den dumme Dragt, naar jeg ikke kan faa mine Handskeknapper!

Hele Eftermiddagen løb de nygifte fra Butik til Butik, men Katja kunde stadig ikke opdrive de Handskeknapper, hun havde Brug for. Først hen paa Aftenen vendte de tilbage til Hotellet, gik straks i Seng og vaagnede først næste Morgen, da de skulde forlade Berlin . . . .

I München gik det ikke bedre. Katjas Mand maatte besørge sine Forretninger. Imidlertid kørte hun i Droske fra den ene Butik til den anden, men de Handskeknapper, hun havde Brug for, kunde hun stadig ikke faa . . . .

Helt oprevet vendte hun tilbage til Hotellet og satte sig til at græde. Da hendes Mand kom hjem, og saa hendes forgrædte Ansigt, sagde han:

— Kære, lille Katja! Jeg faar sikkert en ordentlig Overhaling af min Chef. men lad os alligevel rejse hjem over Wien.

— Som Du vil! svarede hun med et haanligt Smil. Mig er det det samme! For min Skyld kan vi gerne rejse lige hjem til St. Petersborg!

— Nej, det bliver som jeg har sagt! sagde Trunikov begejstret og kyssede hende rørt . . . .

I Wien begyndte de nygifte straks at løbe fra Butik til Butik. Trunikov var utrættelig; men alle Anstrængelser syntes forgæves. Endelig kom de ind i en lille Traad- og Garnhandel, og her troede Trunikov til sin store Glæde at have fundet den længselsfuldt søgte Skat.

— Se her Katja! udbrød han glædestraalende. Her er de Handskeknapper, Du har Brug for.

— Nej, de er for smaa! svarede hun irriteret.

— Lad mig engang se dine Handsker.

— Jeg siger Dig jo, at de er for smaa.

— Men lad mig dog blot se dine Handsker! Nu har vi jo snart rejst hele Europa igennem. Kom nu med dem.

— *Jeg kan ikke! vrissede hun. Jeg har glemt dem i Berlin!*

* *

— Naa, hvordan synes de saa om Berlin, München og Wien? spurgte en af Trunikovs Venner ham, da de nygifte var kommet hjem. Det var vel en dejlig Rejse?

— Vidunderligt! svarede Trunikov begejstret. De kan ikke tænke Dem, hvor saadan en Rejse virker forfriskende og udvider ens Horizont!!

„Café Runddelen“, Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.**

Telefon 989.
Klingenberg 1989.

Sygeplejeartikler
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi“, København V.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Forsamlingsbygningen

Koldinggade 4.
Store og smaa Lokaler, moderne indrettet, anbefales de ærede Foreninger.
Restauration — 2 Billarder.
Telefon Øbro 1132.
Joh. Olsen.

Møbelfabr. Aktiv.

Aaboulevard 3. Gl. Ladegaard, Hj. af Vodrofvei

Prima Varer
10 Aars Garanti

Lille Udbetaling.

Sælg til Eksport.

Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger*
Købmagergade 63—65.

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

LIND-HANSEN CLICHÉES

KØBMAGERGADE 67-69

Spar Penge

Køb Senge hos **NOLFI** der varer længe

Spiralsenge fra 7,00. Pufsenge fra 12,00. Jernsenge fra 3,50. Barnesenge fra 6,00.

Divaner fra 15,80. Komodes. Sofasenge med Plyds 25 Kr. Chaiselonguer.

Puder, Dyner, Vat, Divan og Uldtæpper billigst og bedst

GRIFFENFELDTSGADE 50—50 A
Tel. Nora 1533 y

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET“
Prinsessegade 49, Kbh. C.

DET DANSKE MÆLKE-COMPAGNI

Pasteuriseret og raa sød Mælk Daglig nykærnet Smør	Pasteuriseret Kærne Mælk Telefoner 5858 - 2712

Arb. Ligkistemagasin.

55, Vesterbros Torv 55.
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

TELEFON 3684. **TELEFON 3684.**

S. JOHANNESSON's

Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faas overalt
à 25 Øre.

GENUINE
LUNDs-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet. 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind Hansens Reproduktionsanstalt

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Svend Ulrich.

Dansk Retspleje.

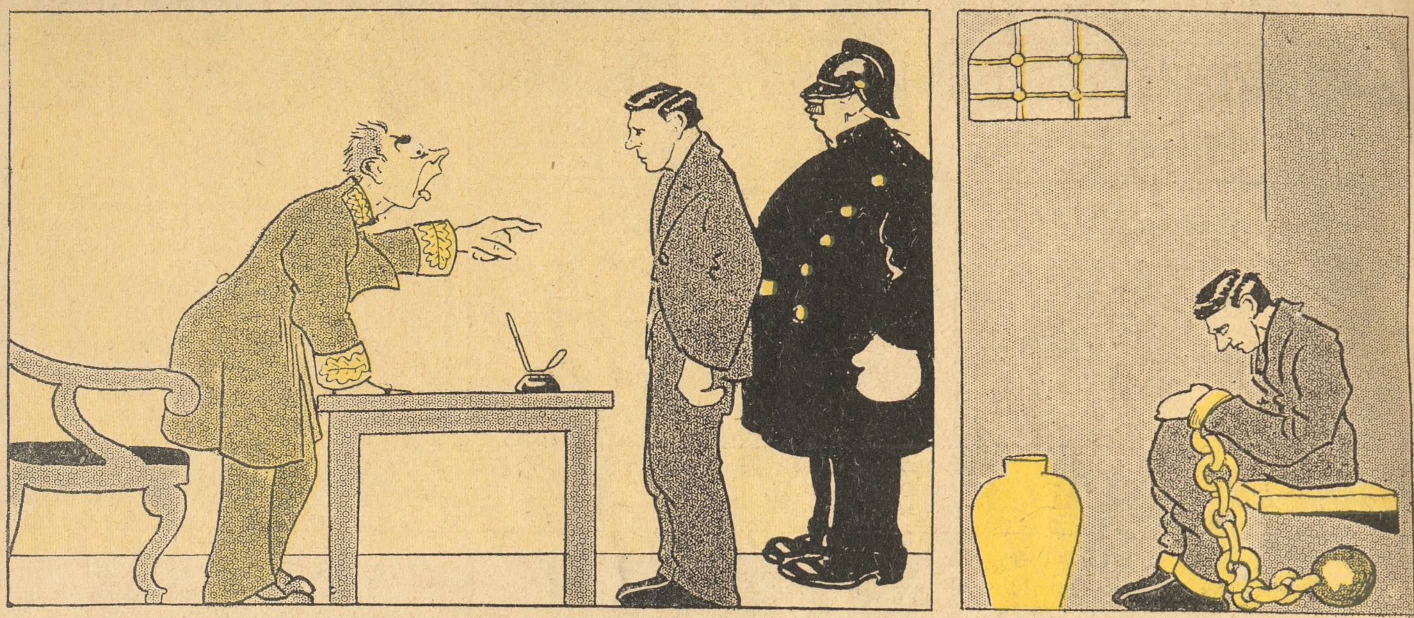

— De nægter altsaa? — Sæt ham ind!

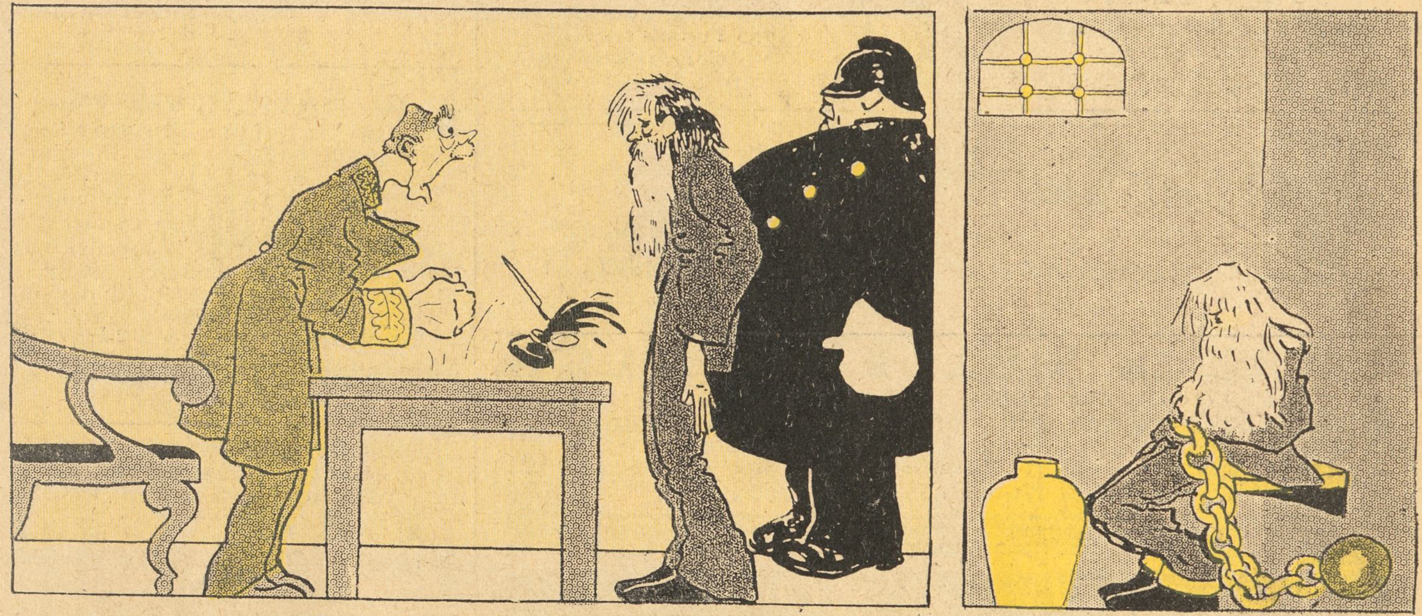

— Jeg lader Dem sidde, til De raadner!

— Hva', er han død? Sikken et Fæ! Nu skulde han jo *frifindes!!*

Øvrigheden bærer ikke Sværdet forgæves!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 47. Torsdag, den 20. November 1913

Tegning af Osvald Jensen.

— Ja, Du er saamænd meget sød, lille Ven, men — Du mangler Tegnebogen!

Lauritz Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Kontortid:
Kl. 2—4, samt Mandag, Fredag og Lørdag Aften Kl. 7—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

Københavns
Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Adolph Wulff's
billige, danske
Spillekort
anbefales.

Holbergsgade 6

Da vi paa Grund af de stadig stigende Læderpriser, kun i kort Tid kan garantere nedenstaaende billige Priser, anbefaler vi vore ærede Kunder i By og paa Land at forsyne sig snarest mulig.

Denne **Herrestøvle** i fint sort Skind 6,35
i fint brunt Skind 6,75

Eleg. **Derby** Laktaa, Off.-Hæl 4,95 ægte Lak 5,85

Stærke billige Drenge- & Pigestøvler

Denne **Damesko** i ægte Lak 4,50
Sort eller brunt Skind, Off.-Hæl . . 3,75

Denne **Damestøvle** i fint sort Skind med Laktaa og Off.-Hæl 5,35
i fint brunt Skind 5,75

Skotøjsfabriken, Nørrebrogade 47, 1., Hj. af Nørrebrostræde. København N
Eksped.: aaben fra Kl. 9—7. Lørdag 9—9.
Provins-Eksped.: Opgiv det Nr., De bruger.
Alt sendes pr. Efterkrav. ☛ **Hvad ikke passer ombyttes.** ☛

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i
Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.
Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

HYGI **Sygeplejeartikler.** **Gummivarer 2. Prisl.** HYGI
Gummivarelageret „Hygi", København V.

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Møbelfabr. Aktiv. Aaboulevard 3. Gl. Ladegaard, Hj. af Vodrofvei | **Prima Varer 10 Aars Garanti** **Lille Udbetaling.**

Ære være —

At slide mig sulten og æde mig mæt
at høvle min Skæbnes trekantede Bræt
at bukke ærbødigst og sige: Forlov —!
har jeg lært. Det var svært. — Men jeg lærte det dog.

For Glæder og Smærter har Tiden ej Brug,
man bør glemme sig selv for sin Bygherres Bug,
tage blødt paa det bløde — og haardt imod haardt.
— Der *er* Kranse at vinde. Men gaa paa Akkord.

Hver Dag, der gaar hen under Døven af Kval,
vil jeg drukne en Drøm og et stolt Ideal,
vil jeg slide og æde mig længere frem
mod et afbleget Maal — mod et dyrt købt Hjem.

Det blonde blir graat, og det graa blir hvidt —
Jeg har trællet mig sløv. Jeg har ædt og slidt,
at Laurbærgrenens agtede Skud
kan dække min skaldede Hovedhud!

Thorkil Barfod.

Hans Højhed.

Ved et Tilfælde er vi kommen i Besiddelse af nogle utrykte Erindringer, nedskrevne af en Dansk, som for en Del Aar siden opholdt sig en rum Tid i et af de mindste tyske Fyrstendømmer. Regenten her var berømt over det ganske Tyskland for sin Mangel paa Intelligens, og der cirkulerede en Mængde Anekdoter om ham. Vor Landsmand har opnoteret en Del af disse Historier, og vi skal servere de bedste af dem for vore Læsere. —

Tæt ved en lille Jærnbanestation var der opført en ny Jagtpavillon, som blev indviet med en større Festlighed. Blandt de indbudne var ogsaa Stationsforstanderen, og Fyrsten lod ham allernaadigst præsentere for sig. I Samtalens Løb spurgte Durchlauchtigheden, om Forstanderen var gift, og fik et bejaende Svar.

„Glæder mig meget — glæder mig meget, min Kære. Har De Børn?“

„Ja, Deres Højhed.“

„Hvormange?“

„Otte — Deres Højhed.“

Til Stationsforstanderens store Overraskelse antog Fyrstens Ansigt ved dette Svar et noget køligt Udtryk, og Samtalen blev ret unaadigt afbrudt. Den brave Mand forstod ikke, hvormed han havde forset sig. Men der gik et Lys op for ham, da han saa Fyrsten vende sig til sin Adjutant og hørte ham sige: „General jeg tror ikke, Stationsforstander Schultze er nogen paalidelig Mand — han siger, han har otte Børn, — det kan ikke være sandt — for — æh — Banen har jo kun været aaben i tre Aar.“

Trumf!

Betjenten: Halløj, Vært, De har vel ikke set noget til en middelhøj Mand med mørk Skæg og graat Tøj. Han er sigtet for Rovmord.

Værten: Jo, jo, Hr. Betjent! Det var ham, De sad og spillede Kort sammen med for en Time siden!

„Stof“.

Sofie: Næ — det er dog uforskammet!

Anna: Hvad for noget?

Sofie: Du ved, at jeg har lært en Journalist at kende, og jeg har sendt ham 4—5 Kærestebreve. De staar nu i hans Blad under Overskriften „Humor“.

Et Kompromis.

I en lille Landsby er der ingen Jordemoder; hun maa i paakrævet Tilfælde hentes et Par Mil fra Byen, hvilket føles i høj Grad generende af Landsbyens Kvinder.

Forgæves har Beboerne protesteret og indsendt Andragende til de lokale Myndigheder, der bestandig svarede, at der var for lidt at gøre for en fast stationeret Jordemoder.

En Dag møder Karoline Præsten og siger da til ham: — Hør, Hr. Pastor, naar vi ikke kan faa en Jordemoder til at bo her i Byen, kan vi saa idet mindste ikke faa det ordnet saaledes, at hun kommer hertil to Gange om Aaret paa bestemte Dage, for saa kan vi jo indrette os derefter!

Land i Sigte.

— Hver Sommer minder min Kone mig i høj Grad om Kolumbus.

— Det var mærkelig!

— Jo, hun raaber bestandig —: Land! Land!

En Træffer.

— Jeg hører, at den ældre, rige Frøken Schmidt ikke mere bor paa Hotel „Den gyldne Gaas“!

Hvorfor er hun flyttet?

Jo, hun kunde ikke holde ud at se Udskriften paa de Breve, der kom til hende. —

Der stod „Frøken Schmidt. Den gyldne Gaas“.

En Opskrift.

Man tager et Gram Løgn, en Haandfuld Løb-omkring, samme Dosis Tungefærdighed, en lille Kvist tørret Sladrelyst, en god Spiseskefuld snak-ikke-om-det, 6 Draaber pur Ondskab, en lille Tilsætning af Misundelse, og efter Behag en Dosis Lyst-til-at-gøre-sig-interessant. Hele Blandingen slaas gennem en Si af Misforstaaelse, hvorefter Væsken hældes paa en Flaske Skadefryd, som proppes godt til og hensættes i et varmt Rum for at gære i nogle Dage under jævnlig Omrystning. Man tager derpaa nogle Draaber med, hver Gang man gaar ud iblandt Folk.

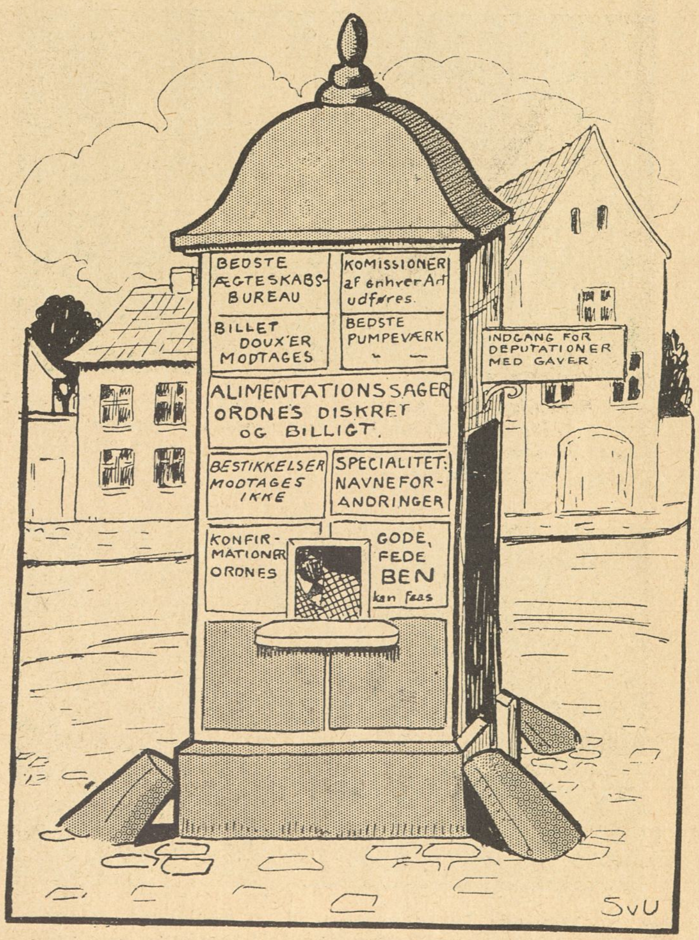

Tegning af Sv. Ulrich.

Retrætepost for Folketingsmand »Jørgen Schmidt«.

Kril og Krøl i Skoletimen. VI.

(En Time paa Havbunden.)

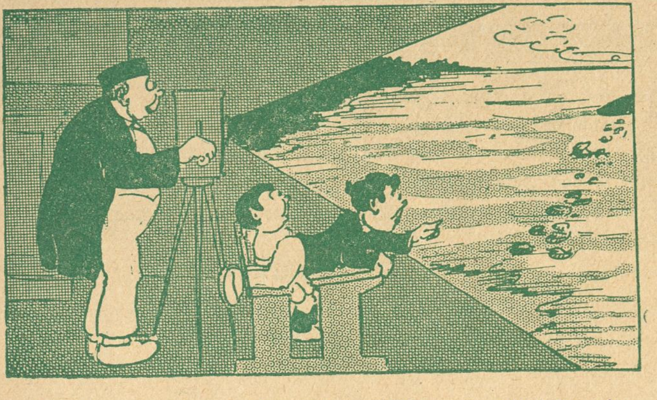

1. »Se saa, Børn«, siger Lærer Fjas, »nu skal jeg vise Jer Havsens Bund med alle dens Mærkværdigheder!« »Uh! Krøl«, raaber Kril, »vil Du se en Hajfisk dér!«

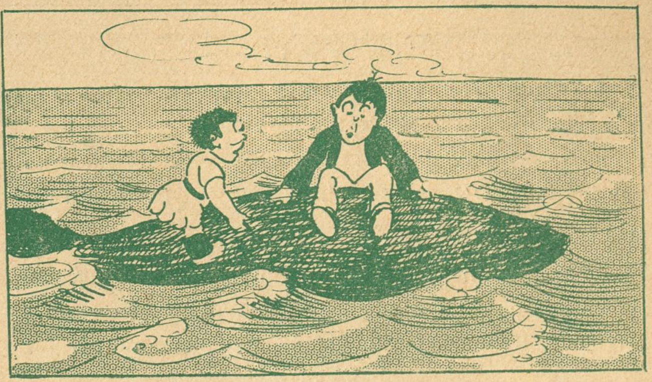

2. Et Sekund efter sidder Drengene paa Hajens Ryg og sejler afsted omtrent som med Damperen, der gaar til Malmø.

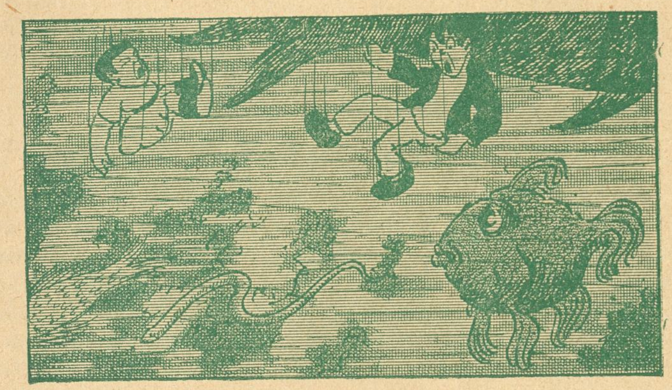

3. Men det gik et helt andet Sted hen, nemlig ned til Havbunden, hvor Drengene blev modtagne af sælsomme Søuhyrer saasom Torsk, Aal og Rødspætter.

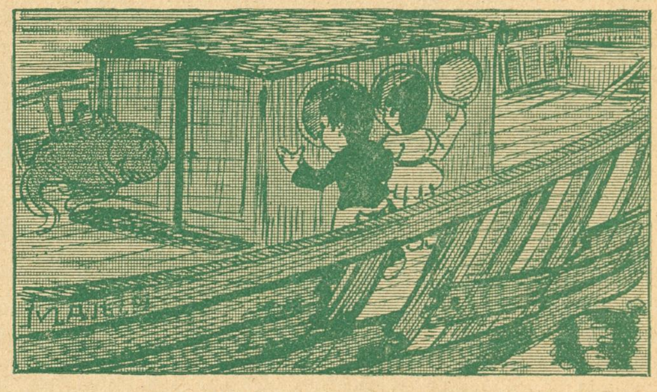

4. Pludselig opdagede Kril og Krøl Vraget af et gammelt Skib, der havde slaaet sig til Ro paa Havets Bund, langt borte fra dets Hjemstavn, og Drengene kiggede straks »indenfor«.

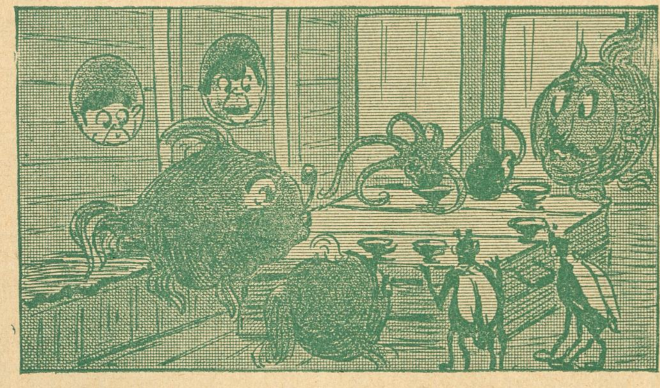

5. Her saa de et sælsomt Syn: Omkring Bordet holdt en Del Fisk Gilde, og Blæksprutten var netop i Færd med at udbringe en Skaal for en Tangloppe, hvis Fødselsdag det aabenbart er.

6. Kril og Krøl bliver afbrudte i deres Kiggen af en Søslange, der tilbyder dem en gratis Sejlads Bunden rundt, og det siger Drengene naturligvis ikke Nej til!

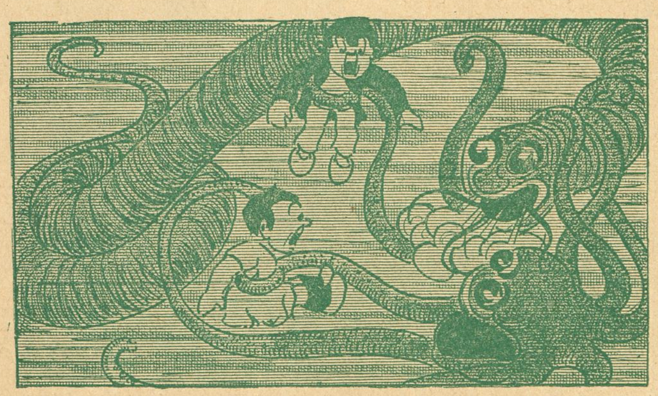

7. Men ak! Turen endte med, at Søslangen og Drengene blev angrebne af en Kæmpeblæksprutte, som netop skal til at spise Frokost paa Kril og Krøl — —

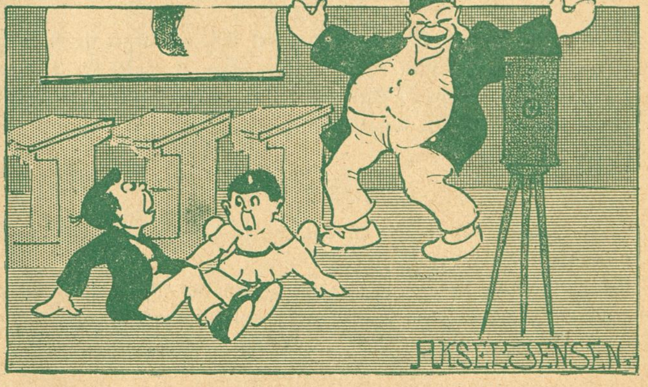

8. da Fjas til al Held og Lykke standser sine Billeder, der har været saa levende, at Drengene var lige ved at dø af Skræk!

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

MORDET I LA JONCHERE

Kriminalroman.

(Illustreret af Chr. Bogø.)

Men midt i hans Betragtninger gennemfór den Tanke ham som et Lyn: Skulde det være Komediespil altsammen? Nej, nej! Hendes Forklaring var saa nøgtern, saa klar.

Pludselig rejste han sig og sagde højt:

»Afsted til Justitspaladset; der vil alt blive opklaret.«

15. KAPITEL

Var Daburon bleven rystet over Claires Besøg, saa blev den gamle Commarin det endnu mere, da Kammertjeneren hviskede ham i Øret, at Frøken d'Arlange ønskede en Samtale.

Han havde ikke meget Lyst til at modtage hende, da han frygtede en Scene.

Hvad vilde hun?

Sandsynligvis forhøre sig om Albert. Hvad skulde han sige til hende? Hun vilde formodentlig falde i Afmagt. Og han som trængte til Ro og Fred!

Men det faldt ham ind, hvor fortvivlet hun maatte være og gav Befaling til at føre hende ind i den lille Salon og bede hende vente et Øjeblik.

Med en deltagende Mine gik den gamle Claire imøde.

»De kommer sikkert for at høre noget om den Ulykkelige«? begyndte han.

»Nej, min Herre. Jeg kommer for at bringe Dem Efterretning om ham.«

»Hvordan?«

»De ved vel endnu ikke, at han er uskyldig?«

Commarin saa med en betænkelig Mine paa hende. Han troede, at hun af Smerte havde mistet Forstanden.

I en mistroisk Tone spurgte han:

»Hvorfra har De den Nyhed?«

Frøken d'Arlange gættede hans Tanker. Hun fortalte ham derfor hurtigt om sin Samtale med Dommeren, og hvordan Daburon tilsidst blev saa godt som overbevist om Alberts Uskyld.

Saa tvivlende end Commarin til en Begyndelse var, lod han sig dog kun altfor gerne overbevise. I de sidste forfærdelige Dage var det mere end nogensinde før blevet ham klart, hvor meget hans Hjærte hang ved Albert, hvor inderligt han elskede ham, tiltrods for, at han ofte havde næret Tvivl om, hvorvidt han virkelig var hans Søn.

Desuden frygtede han Skandalen, den frygtelige Skandale ved en Kriminalproces.

»Er han allerede sat paa fri Fod,« spurgte han.

»Jeg kommer netop til Dem, for at det kan ske saasnart som muligt. Jeg bad Dommeren derom, men han vilde først afvente uomstødelige Beviser. Det vil dog vist ikke falde Dem svært, at finde Midler til at befri Albert.«

»Godt, vi vil ikke spilde et Sekund. Men hvem skal jeg henvende mig til? Til Ministeren — det gaar ikke. Vi kan ikke gaa frem paa Lykke og Fromme, vi maa finde en Mand, som er retskyndig, — aha, nu har jeg det. Jeg vil sende Bud til Noel Gerdy, at han straks kommer herhen og taler med os om Sagen. Han er Sagfører, og finder nok en Udvej. Eller endnu bedre, vi gaar selv hen til ham for ikke at spilde nogen Tid.«

Den Gamle var som forvandlet.

Ligesaa udeltagende og ligegyldig han efter sit Skriftemaal overfor Dommeren havde været, ligesaa ivrig og livlig blev han nu. Han lod straks spænde for og førte Claire ned til Vognen.

»Rue Saint Lazare,« befalede han Kusken. »Men hurtigt!«

Medens de hastigt kørte gennem Gaderne, overmandedes Commarin af Forventninger om at skulde gense Fru Gerdy. Hvordan mon hun saa ud? Vilde hun genkende og tilgive ham?

Da de naaede Stedet, steg Commarin kun med Besvær op ad Trappen.

Noel var gaaet ud og havde forinden givet streng Befaling til ikke at indlade nogensomhelst. Men Pigen dristede sig ikke til at nægte Commarin Adgang, da han med Værdighed erklærede, at ville vente paa Noel.

I Salonen var tre Personer til Stede. Lægen, Præsten og en Officer, en høj og statelig Mand. Alle tre stod ved Kaminen i dyb Samtale. Ankomsten af en Fremmed syntes i ikke ringe Grad at forbavse dem. Commarin hilste, nævnede sit Navn, sagde, at han vilde vente paa Noel og vendte sig derefter til den Gejstlige med det Spørgsmaal, hvordan det gik med Fru Gerdy.

Idetsamme hørtes fra Sideværelset et Smertensskrig.

»Er Fru Gerdy derinde?« spurgte Commarin tøvende. »Jeg vilde — gerne se hende.«

»Det er umuligt,« udbrød Officeren og traadte i Vejen for ham.

Forbavset saa Commarin paa ham. Det var undgaaet hans Opmærksomhed, at Officeren før ved Nævnelsen af hans Navn var faret sammen og havde vendt sig bort fra ham.

»Hvorfor er det umuligt?« spurgte Commarin.

»Lad hende i det mindste dø i Fred, Herr Commarin.«

Den Gamle fór tilbage, som havde han faaet et Slag i Ansigtet.

Hvem var denne Mand der saaledes vovede at holde ham tilbage? Men straks efter bukkede Lægen for ham og sagde:

»Jeg har intet imod, at Herr Commarin ser til den Syge. Hun vil aldeles ikke bemærke hans Nærværelse.«

Ogsaa Præsten mente, at hun slet ikke havde hørt ham, da han før stod ved hendes Seng og talte til hende.

Saa gav Officeren efter.

Skælvende traadte Commarin ind i den Syges Værelse; Lægen og den Gejstlige fulgte ham, medens Officeren blev staaende paa Tærskelen sammen med Claire.

Midt i Stuen standsede Commarin; han kunde ikke gaa et Skridt videre. Han stirrede paa den Døende — hun var saa forandret, at han næppe genkendte hende. Dette af Smerter og Sorg gennemfurede Ansigt, der nu forvrænges des under de sidste Dødstrækninger, var det hans Ungdoms Elskede, hans Valerie?

Men hun kendte ham.

Hun følte hans Nærhed og rejste sig op i Sengen, idet hun jamrende udbrød:

»Guy — Guy!«

Commarin gennemrystedes til sit Inderste. Han blev staaende ubevægelig som truffet af Lynet.

Den Syges Ansigt forklaredes, en overjordisk Glæde oplyste det.

»Guy«, sagde hun, »kommer du endelig! Hvor længe har jeg ikke ventet paa dig. Jeg var død for længe siden, hvis Haabet om at gense dig ikke havde holdt mig oppe. Har dine hadefulde Slægtninge endelig tilladt dig at komme? Har de endelig fæstet Lid til, at jeg elsker dig højere end nogen anden i hele Verden? Eller er det sandt, at de har bagtalt mig for dig? Er det sandt, at man har indbildt dig jeg var dig utro? Jeg — der vilde offre mit Liv for dig. — Du har altsaa ikke troet dem, siden du atter kommer til mig. Aa, hvor jeg er lykkelig! Du maa sige til dem, dine Slægtninge, at det er min Broder, der stadig besøger mig. Du ved jo, han er Officer og skammer sig ved sin Søster, skammer sig, fordi jeg er din Elskerinde og fordi Folk peger Fingre af mig og foragter mig. Men han holder meget af mig — saa kommer han hemmeligt og ser til mig. Han skammer mig ud og skænder. Alligevel kan jeg ikke lade være at føle mig lykkelig, Guy — kom herhen, se ikke saa mørk ud. Troer du mig ikke?«

Officeren traadte et Skridt ind i Værelset.

»Paa Æresord, Herr Commorin,« sagde han, »min Søster siger Sandheden.«

»Den Syge ænsede ikke Broderens Nærværelse. Uanfægtet fortsatte hun sine Feberfantasier. Hele hendes Liv drog hende forbi, endnu engang følte hun sit Livs Lykke og Lidelse. Hun skreg højt, da hun talte om hvordan Guy havde forstødt hende, hvordan hun tryglede ham om en Samtale og tilskrev ham Breve, som hun fik uaabnede tilbage. Hun blev mere og mere ophidset.

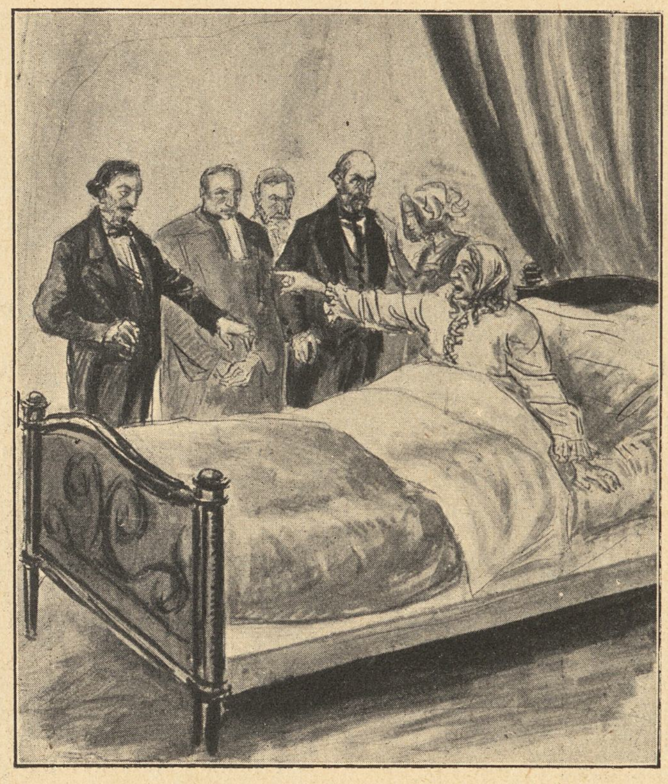
Hun strakte Armen frem for sig og raabte: »Morder!«

»Men mit Barn maa du lade mig beholde, Guy — vort Barn. Du maa ikke tage det fra mig. Aa, jeg ser ind i Fremtiden — Brevene — min Søn — jo, han ved meget godt, at han er min Søn, men han vil ikke tro mig.

Guy, tilgiv mig, jeg kan ikke gøre, hvad du beder mig om. Jeg vil jo ellers altid føje mig efter dine Ønsker, men dette kan jeg ikke — jeg kan ikke. Aa, hjælp mig dog!«

I dette Øjeblik gik Værelsets anden Dør op og Noel Gerdy traadte ind, bleg og rolig som sædvanlig.

Saasnart den Syge saa ham, gik der som et elektrisk Stød igennem hende.

Hun rejste sig op. Hendes Pupiller udvidede sig i navnløs Rædsel. Hun strakte Armen frem for sig og raabte: »*Morder!*«

Skælvende faldt hun tilbage paa Hovedpuden.

Lægen og Præsten ilede hen til Sengen — Hun aandede ikke mere.

Alle stod heftigt rystede over dette Optrin. Det sidste Ord, *Morder*, havde dog ikke gjort særligt Indtryk. De vidste jo alle, hvad Albert, Fru Gerdys Søn, var anklaget for. Moderens sidste Ord gjaldt denne Ulykkelige.

Bleg og overvældet var Commarin sunket ned i en Stol, og Lægen tog sig af ham, aabnede hans Kravebryst og skød Stolen hen til Vinduet.

Langsomt vendte Commarins Bevidsthed tilbage. Hans Blik hæftede sig ved den Dødes Leje. Hvad vilde han ikke have givet, for blot at kunne tale med hende en Time. Hvor klart indsaa han ikke nu, at hun havde elsket ham: Og han! Han havde stødt hende fra sig, dømt hende, uden at høre hende!

Den Gamles dybe Smerte rørte den afdødes Broder. Han rakte ham Haanden og sagde alvorligt:

»Herr Commarin, min Søster har forlængst tilgivet Dem — ogsaa jeg tilgiver Dem nu.«

»Jeg takker Dem — Aa, Gud, hvilket Endeligt! Havde vi dog blot kunnet befri hende for den Tanke, at hendes Søn er en Forbryder. — Nu staar kun tilbage, at faa Albert løsladt, saa at han kan vise sin Moder den sidste Ære. —

Advokaten traadte hen til den Gamle.

»Jeg har jo lovet, at gøre alt for at redde Albert,« sagde han. Claire og Noel saa for første Gang paa hinanden.

Claire blev ubehagelig berørt af hans mørke, stirrende Blik.

Hun sagde koldt:

»Albert er allerede frelst. Vi vilde kun gerne straks have sat ham i Frihed, da han er uskyldig. Dommeren kender allerede Sammenhængen.«

»Sammenhængen?«

»Albert tilbragte den Nat, Mordet blev begaaet, hos mig.« Og hun fortalte nu, for tredie Gang den Dag, hvordan alt var gaaet til Mordnatten. Da hun sluttede, sagde Noel:

»Jeg staar i Morgen fuldstændig til Deres Disposition. For Øjeblikket kan jeg saa daarligt —«

»Først imorgen?« udbrød Commarin utaalmodig. »Jeg venter ikke til imorgen. Det drejer sig her om Alberts Ære og Frihed — hvad der skal gøres for ham, maa ufortøvet iværksættes. Hvis De vil bevise den stakkels Kvinde en sidste Tjeneste, saa befri uopholdeligt hendes Søn.«

Noel bukkede.

»Jeg skal gøre som De ønsker. I Eftermiddag skal jeg meddele Dem Resultatet. Maaske kan jeg allerede iaften føre Albert til Dem.«

16. KAPITEL.

Efterat Claire havde forladt Undersøgelsesdommeren, gik denne med store Skridt gennem Justitspaladsets endeløse Korridorer. Da kom Tabaret i fuldt Løb imod ham og vilde ile forbi.

»Herr Tabaret!« raabte Daburon.

Men den lille Mand vilde ikke standse. Hilsende løb han videre og raabte kun til Undersøgelsesdommeren:

»Han er altsaa uskyldig! Jeg har allerede et Spor. Inden tre Dage har jeg fat i den rigtige Mand. Gerrol er dog snedigere end jeg havde tænkt!«

Tabaret løb op ad Trappen, idet han tog tre Trin ad Gangen.

Daburon gik tilbage til sit Værelse. Paa Træbænken udenfor Døren sad Albert og hans Ledsager.

(Fortsættes.)

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

═ Største Nytegning i Norden. ═

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres* i TRYG.

CARL JACOBSEN & CO.

Nørrefarimagsgade 64.

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET GARANTI FOR HOLDBARHED

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.

Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Har De Tandpine,

brug da altid **Chr. V. Mendes berømte Dentin** à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter. Advarsel mod Efterligninger.

Indregist. **9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.**

PIANOER

i Leje 4-6-8-10 Kr. mdl.
Ved senere Køb godtgøres den betalte Leje.

HARMONIUMS

3-4-6-8-10 Kr. mdl.
Ogsaa for Udenbyesboende!

Frederiksborggade 36, Kbh.

Egne Piano- og Orgelfabriker i København og Aarhus.

Winther

Spar Penge

Køb Senge hos **der varer længe**

Spiralsenge fra 7,00. Pufsenge fra 12,00. Jernsenge fra 3,50. Barnesenge fra 6,00.

NOLFI

Divaner fra 15,80. Kommodes. Sofasenge med Plyds 25 Kr. Chaiselonguer

Puder, Dyner, Vat, Divan og Uldtæpper billigst og bedst

GRIFFENFELDTSGADE 50—50 A
Telf. Nora 1533 y.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

EUROPAS SMILEBAAND

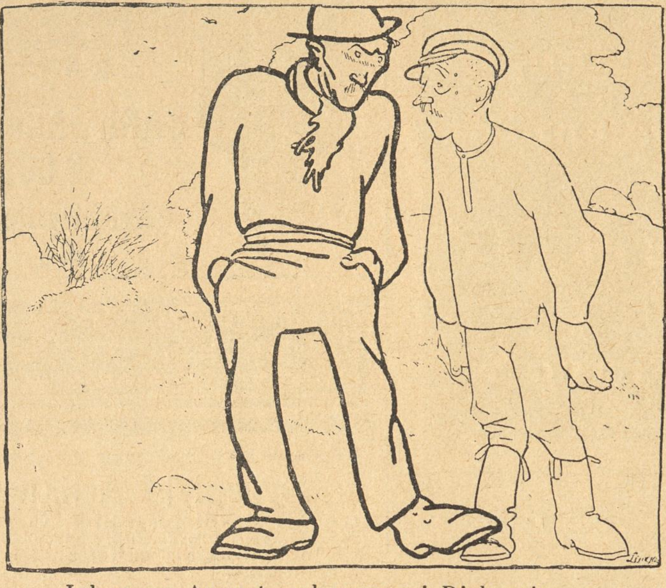

Johan og August er kommen i Diskussion om en Sag og begynde at blive hede i Kammen.
Da siger August: — Ja, eftersom du å den starkaste, Johan, så förstår du nog det här bäst också.
(»Strix«.)

I en Landsby er der ved Nattetid udbrudt en stærk Ildløs.
Så fort lykttändare Karlsson får reda på förhållandet, går han ut och släcker alla lyktor, då han anser, att staden är tillräckligt upplyst av eldsvådan (Ildsvaaden).
(»Søndags-Nisse«.)

Den magre Dame: — På den här platsen stämde (stævnede) en gång en löjtnant möte med mig. Ack, jag hade kanske varit (været) generalska (Generalinde) nu . . . . . om han bara hade kommet! (»Kurre«)

— Tænk i Gaar slugte lille Lars Bedstemoders Garnnøgle!
— Saa hentede I vel en Læge?
— Nej, Bedstemoder skyndte sig at strikke Strømpen færdig!
(»Meggendorfer Blätter«.)

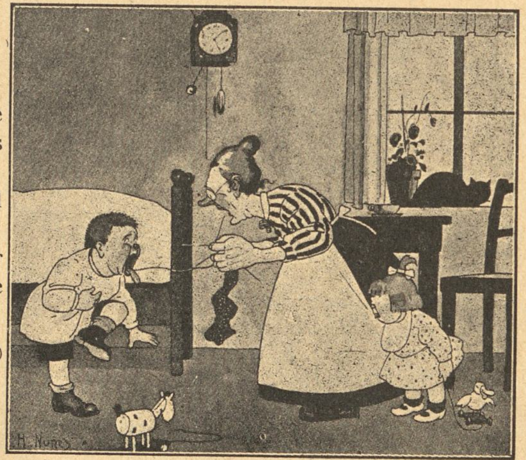

Hurtig Udrykning!
— Halløj, Mutter, der bliver blæst Brandallarm; ta' og staa op og lav lidt Kaffe og lad mig faa noget Barbervand!
(»Fliegende Blätter«.)

Rød Indmad

Aabent Brevkort.

Hr. Redaktør!

Hvad er der i Vejen med *Walter Christmas?* Ska' han ha' Bevilling eller ska' han inte ha' Bevilling? Han er lige Manden der for-walter en Bevilling godt. Men havde han solgt Vestindiens Øer, havde han »vest inte« faaet den. Men nu har han faaet den, det vil sige han har ikke faaet den, for nu klager *Ole Olsen* paa ham — 3 Minutters Pavse — — næste Billede! — »Hvor filmer vi hen?« Nu spekulerer Christmas foreløbig paa et Navn — »Sct. Thomas Biograf«, »Sct. Jean Kosmorama«, »Sct. Croix Fotoplastikon« var jo passende Navne. De lover mere end vore hjemlige: »Svineryggens Biorama«, »Larslejstrædes Kinomatograf«. Regeringen mener jo at de sidder i Gæld til op over »*Øerne*«, og da hans Pung er *Sct. Thomas*, vil de gi' ham Bevilling før Jul, eller som det hedder paa engelsk: »den store Christmasfest«. Tobaksrygning i Lokalet forbudt. Reserveret Plads 25 Øre, plus Skat. Hiv og sving Walter, den er Kolonejs!

Deres hengivne
Kresjan Blegdam.

I Gothersgades Gymnastikhus
man saa i Staaltraadsbur og Blikhus —
ej Gymnastik skønt i en Ringbaas
af Fjerkræ gik en rigtig Spring-gaas.

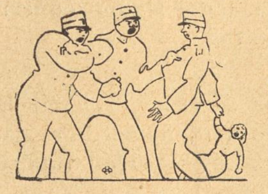

9/11. Det var et Par pragtfulde Krigere, de to Korporaler som overfaldt Hotelejer *Dahlgrens* Søn paa Kongens Nytorv, fordi han ikke »hilste« paa dem.

— Dem kunde jeg godt lide at *hilse paa*. En mørk Aften.

— Naa, det blev nok *Jessen*, der skal føre Sagen for Fejøpigen.

— Ja, det kunde jo umuligt blive andre — han repræsenterer jo *Møen*.

Hr. *Stephensen* i Middelfart
Mod ham hele Harmen sig vender
Selv i »66« er han ikke rar,
Hvis Nogen ikke straks *bekender*.

Paa homøopathisk Hospital
kurerer man »Lige med Lige«.
Ideen synes mig ikke saa gal —
jeg vil pr. Eksempel sige:

Saafremt jeg engang skulde »Dille« faa,
(jeg flittigt Glassene pudser,)
min Vej skal straks til Hr. Ørum gaa:
han kurerer mig sikkert med — Sjusser!

10/11. De Præster skal dog bestandig gøre Mudder! Nu gaar Pastor *Birke* hen og forbyder *Hans Madsen* at være Fadder til et lille Barn, bare fordi Madsen ikke er sikker i alle Dogmerne. Den krænkede Fadder agter at klage til Kongen.

— Nej til *Kejser*.

11/11. Det skal have været meget opløftende at se Politiassistent Hugo Carstensen svinge Stokken under Auktionen over Frederiksberg Sporvejsselskabs gamle Omnibusser.

— Vistsaa, men han har ogsaa Øvelsen i at svinge Staven for det Selskab.

12/11. Hvad gaar der af Altinget paa Island? Nægter de Flertallet af Konsulerne Tilladelse til at indføre Vin og Spirituosa toldfrit?

— I og for sig er der intet at sige til det. »*Islands Mavebitter*« skulde jo ogsaa gerne sælges.

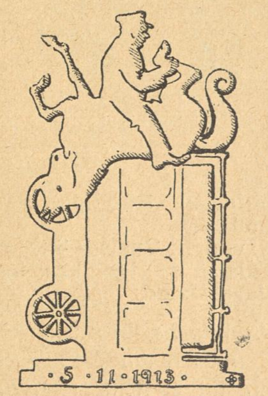

13/11. Frederiksberg Sporvejsselskab agter at lade rejse et Monument for de gamle Rumlekasser. Hvor Monumentet skal staa, er endnu ikke afgjort, men derimod har Selskabets Direktion antaget ovenstaaende Monument-Udkast af *Rudolph Tegner*. — Hvorfor mon man har valgt just ham?

— Jo, — han kom jo saa *godt op at køre* med »Frøen«.

15/11. Politimyndighederne i Lübæk har nu udsat en Sum af 40,500 Mark til den, der kan finde Gærningsmanden til de mange Ildspaasættelser ved Havnene dernede. Det var en rar Skilling at tjene.

— Ja, hvis jeg kendte en rask, løs og ledig Mand, saa ved jeg nok, hvorledes *den* skulde laves!

16/11. Selvfølgelig har Falck ogsaa anskaffet sig et „Samlermærke", der skal reklamere — ikke for at samle, men for at udrydde Fluerne. Mærket skal forøvrigt være særdeles fint.

— Naada! Det er trykt paa Fluepapir!

Det er en Skam, at *Becker* ikke overtog Sporvejene privat. Han kunde — som han antydede i Borgerrepræsentationen — have gjort det meget bedre.

— Bravo, *Besser-macken-Becker!*

Den blaa Bog.

Ipsen Alfred Forfatter, Redaktør f. 17 Marts 1852, lidt af en literær Marerytter og smækfuld af en Indignation, der *støver* ud af ham. Vimser rundt og holder Øje med afdøde Storaander, som han fejrer ved smaa, ret hyggelige Familiesammenkomster. Er for Tiden beskæftiget med at *finde* en Mindedag for *Shakespeare*, som han vil fejre paa »Paladshotellet« med Roastbeef, Slikasparges og Pale Ale à 3.50 Kuverten. Rar, skikkelig Mand, ikke uden literær Kundskab, men for stærkt ballastet med »den graa Syge«, der har Misundelse til Ophav. Navnlig er han bitter overfor Kollega *Georg Brandes*, som jo er naaet *lidt* videre, men hvis Hovedfejl: at tro Verden ligger udenfor Danmark, Ipsen aldrig kan tilgive. Alfred I. er en lille halvtsammenslaaet Paraply, der kan tale. Han er da ogsaa stadig beskæftiget med at *slaa sig selv op*.

I næste Uge: Forf. *Julius Magnussen.*

Forlov- elsesringe 14 & 18 Karat.
Th. Halgreens
Specialforretning.
Gothersgade 34, ligefor Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

en gros. **Hygiejne-Depotet**
„Français".
Gummilageret i København
16, Lille Kongensgade 16.
Hygiejne-Gummi og Bandager.
en detail. *Kun 1. Kl. Varer føres.*
Modersprøjten anbefales enhver Dame.

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Det herligste.

Det Navn kan lindre hver Smerte stor,
ved Tanken jeg stemmes til Sang,
hør Musernes Aander, som i det høje
bor,
nu kommer med tusinde Harpers Klang.

Det rødeste Guld fuldstændig blegner,
de ædleste Stene endnu me'er,
den skønneste Kvinde for intet jeg
regner
mod det, jeg nu for mit Indre se'er.

I Rigmænd! behold kun jer Gulddynge
stor,
Du Skønne! giv en anden din Elskov
saa varm,
thi kun efter det, jeg længes paa Jord,
langt mere end efter din snehvide Barm.

O Gud ske Lov! min Tak dig gælder,
du skabte det Værk jeg besynger her,
jeg fandt det nede i Høkerens Kælder:
En dejlig Gang syltede Grisetæ'r!

Carl Joh. Nielsen

Kære Digter! De ønsker Dem i Belønning for deres Digt saa stor en Sum, at De kan nyde en ekstra Gang Grisetær. Det skal De faa og endda til en Ostebid og en Dram — hvis De da ikke er Afholdsmand!

Tjeneren: »Saafremt det passer Hr. Greven, er Frokosten serveret.«

A. G. Deres Tegning med Tilhørende Tekst vil gøre sig i en Periode, hvor *Frits Jürgensen* er sat paa »Ravnen«s Dagsorden.

Herren: Hvor du dog er snavset i Ansigtet og paa Hænderne min lille Dreng!
Drengen: Ja, men vi har heller ikke haft Fremmede i de sidste 14 Dage!

Carl Sørensen. Af deres to Vittigheder bringer vi den ene, fordi den indeholder en betydningsfuld hygieinisk Moral.

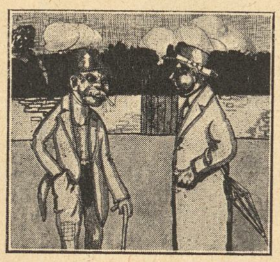

— Hør min gode Mand, jeg synes godt De kunde tage Haanden op af Lommen og Cigaren ud af Munden, naar De tigger.
— Næ, det ka' jeg s'gunte, for naar jeg tager Haanden op af Lommen saa taber jeg Bukserne, og slipper jeg Stokken saa falder jeg s'gu, men Di ku' gøre mig en Tjeneste ved at holde min Cigar mens jeg spytter for jeg savler saa Satans!

P. Christiansen — det var en ordent- Mundfuld!!

— Tante, er Du ikke bange for Vandmænd?
— Nej! siden Gustav fik mig til at *gaa i Vandet*, er jeg ikke bange for nogen Slags Mænd!

Hr. *G. Winche*, Horsens. Naar vi optager ovenstaaende Tegning, gør vi det kun for at fastslaa, hvor stærkt Indtryk *Bruno Knudsens* Tegning fra Ravnens Nr. 26 har gjort paa Dem!

Niels M. Madsen. Tak for elskværdig Hilsen til »*Ravnen*« og *Storm-Petersen*. Vi bringer »Katten« — Omnibussen er — som De vil se — »kørt op«.

Carl: Jeg synes, Du ser noget søvnig ud i Dag Peter, Du har maaske glemt at vaske Dig til Morgen?
Peter: Næ, — jeg er heldigvis ikke saadan et Svin, saa jeg behøver at vaske mig hver Dag.

Th. Nielsen, Stege. Deres Vittighed vil finde Bifald hos mange smaa Drenge, der ikke kan lide at vaske sig.

Johs. Andersen. Vi skal ved Lejlighed gøre Brug af det indsendte, hvis Tegningen lader sig reproducere — den er noget svag.

Herman Jensen. Tegningen er ret kvik, men Vittigheden har staaet her i »Ravnen« og er siden vandret viden om.

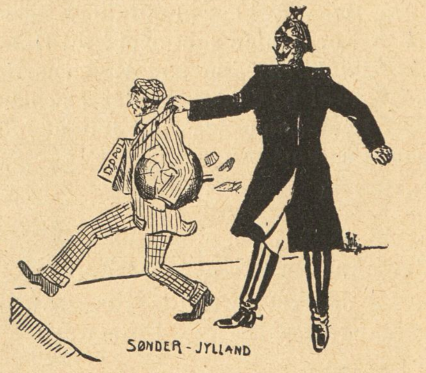

»Efter Forlydende skal Roald Amundsen i den sidste Tid have længtes stærkt efter Sydpolen.«

Kære *Johs.* Vi bringer her Deres satiriske Tegning og deler Deres Harme over Preussernes Adfærd!

HJEMMET
DAMERNES BLAD
er Danmarks mest populære Ugeblad
10 Øre pr. Nr.
1 Kr. 25 Øre pr. Kvartal.

Tegning af Fritz Jürgensen.

De tre nordiske Lande som krigsførende Magter.

Konkurrencen er endt, og her foreligger Resultatet! Deltagelsen har været enorm; der indkom flere Hundrede Vittigheder, og det er ikke formeget sagt, at næsten hver By i Landet er repræsenteret med mindet en Deltager!

Efter en omhyggelig Prøvelse har »*Ravnen*«s Redaktion tildelt Hr. *Mikkel Christensen*, Christiansberg Alle 17, *første Præmie*, Frits Jürgensens Original i Guldramme, for følgende om Mesteren mindende lille Ondskabsfuldhed: »*De tre nordiske Lande som krigsførende Nationer.*«

Derefter følger de 10, som kan glæde sig til at komme i Besiddelse af flotte, forvelagte Originaltegninger af kendte Kunstnere, hvis Arbejder har været optaget i »Ravnen«.

— Er der no'en af jer to der ve', om Sommergæster — om de' er no'en, der kan stikke?

J. Larsen, Sadelmager, Græsted.
(En Originaltegning i Præmie).

Efter Køreturen.

John: I snakker om jeres By, som om den var en Storstad. Men i London dér maa man tage Skorstenspiberne ned om Natten, for at Maanen kan komme frem!

Tom: — Pyt! I New-York kan man aldrig faa Ro til at sove om Natten, hvis man bor i de øverste Etager — saadan et Spektakel gør Vorherres Engle!

Bill: — I snakker, som om alt det var noget! Nej, i Pensylvanien faldt der nylig en lille Dreng ud af Vinduet i øverste Etage — og før han kom ned paa Jorden, var han allerede død af Alderdomssvagelighed!

Helga Hirsch, Øster Fasanvej 32 A [2].
(En Originaltegning).

— Har I hørt, at Henrik forleden Dag huggede sin Moders Portemeniks i Talerkenrækken, og at han lagde den tilbage igen, da han saa, at der ikke var noget i den,

— men at han fik sine Stribs alligevel, da han ikke kunde lade være med at prale af, hvor ærlig han havde været.

Axel Petersen, Skyttegade 28 [5].
(En Originaltegning).

Din Far kan vel ikke holde Hest, du Vigtigpeer, han har jo ingen Jord.

Jo, jeg skal sige dig, vor Hest spiser ikke — Jord. *Emil Ekstrand.*
(En Originaltegning).

Drengen til højre: Nej I har Ret, det lumske kan ikke piskes ud af den jyske Hingst, den er fan'me ikke to Samlermærker værd!

Arbejdsmd. *H. Hansen*, Hedebygade 3 St.
(En Originaltegning).

1. Dreng (3 Aar): Jeg kan huske for 1½ siden, at jeg havde en fuldblods Gyngehest.

2. Dreng (2½ Aar): Er det noget — jeg kan huske for 2 Aar siden, da kørte jeg i min egen Vogn.

3. Dreng (4 Aar): Saa kan jeg sku stikke jer begge, Jeg kan huske fra før jeg blev født, da jeg var saa bange for, at jeg skulde blive en Pige!

A. K. (Ingen Adresse).
(En Originaltegning).

A.: Kan jeres Hest æde Pærer?

B.: Ja, den kan baade æde dem og gi' dem tilbage med Renter!

S. Jørgensen, Arnesvej 15, Brønshøj.
(En Originaltegning).

1ste: Maj vil være Væddeløbsrytter.
2den: Og maj vil være Flyver.
3die: Ja, men — maj har faaet ondt i Maven.

Rud. Hansen, Doktorensgade, Aalborg.
(En Originaltegning).

1ste Dreng: 'va' fo' no'et.
2den Dreng: Ja, va' va'et fo' no'et.
3die Dreng: Je' ve' ik', va' de' va', de' va' fo' no'et.

Barber og Frisør *Carl Joh. Nielsen*, Bredegade 51, Herning.
(En Originaltegning).

Nr. 1. Hvad skal vi egentlig forestille?
Nr. 2. Kan vi ikke bruges til et Samlermærke?
Nr. 3. Jo, til »Foreningen for Dyrenes Beskyttelse!

J. W. Olsen, Gl. Kalkbrænderivej 56 [4].
(En Originaltegning).

Emil: Hør nu Krisjan og Frarik, hvis vi nu med voreses Piske gav os til at slaa efter I. C.s Top, saa han kom til at snurre saa stærkt rundt, at han kom til at kaste sit Grundlovsforslag op, hvem tror i saa der vilde gribe det først, Højre eller Venstre?

Krisjan: Højre naturligvis, for de holder saameget af Mad med *Forslag* i!

Marie Hellum, Skolegade, Sæby.
(2 Kr. i Præmie).

Peer: »Har I hørt at »Lotte« har faaet et Føl med Træben?«

Poul: »Det er vel Følgerne af at den altid staar og bider i Krybben.«

Ravn-Bendixen, Aabyhøj pr. Aarhus.
(2 Kr.)

1. Dreng: »Naar jeg bliver stor, vil jeg køre for Baronen.«
2. Dreng: »Men jeg vil køre for Kongen.«
3. Dreng (en Jyde): »A trover a vel kyre Møg!«

Matros *Marius Pedersen*, Møllegade 11, Horsens.
(2 Kr.)

Hvad siger han til højre, der smiler saa polisk?
»For smaa til en *Bjørn*, vi maa nøjes med en *Pisk*.«

J. Larsen, Rantzausgade 74 [3].
(2 Kr.)

Paa Væddeløbsbanen.

Skal vi holde vores 7 Øre paa »Blood Orange«.

V. Juul-Christensen, Kolonial- & Skibshandel, Nyborg.
(2 Kr.)

Ekstrapræmier.

Vi har af den uhyre Bunke yderligere udtaget følgende kvikke Løsninger, hvis Afsendere vil faa tildelt Ekstrapræmier, bestaaende af andre Originaltegninger, ligeledes af kendte Kunstnere.

Den barhovede: Er der falden nowe nier for dæ?
Den tynde: Ja vor gro Øg haaer smedt æ Føl.
Den tykke: De ska de da et græer for, do ku jo sameld en op.

Kristian Nielsen, Maler og Lakerer, Vejen.

— Kan I sige mig, hvad er det omvendte af 43?
— Det er vel 34!
— Sludder! Det omvendte af 43 er naturligvis fyrre-træ!

Carl Johansen, Frederiksberg Allé 12 St.

Vi fortsætter i næste Numer med endnu ca. en halv Snes Ekstrapræmie-Vindere.

Mal mig den!

Den stærkt sminkede Dame til Maleren, som arbejder paa hendes Portræt: Jeg synes, jeg er saa bleg. Skal der ikke lidt mere Rødt paa?

Maleren: Jo, jo. Dette her er den naturlige Farve — nu kommer den moderne Farvelægning!

Gravstedet.

— Har De slet intet Minde om Deres første Mand, der omkom saa sørgeligt i Afrika?

— Nej, ikke andet end et Fotografi af den Kanibal, som aad ham!

Gasautomatforsikringsselskabet „DANMARK".

(Bankkonto: Privatbanken.)

Hovedkontor: Frederikssundsvej 10, Kbhvn. Tlf. Taga 377.
Hovedfilial: Frederiksborgg. 18, Mezz. Tlf. Byen 3709.
Provinsinspektorat: »Riddersborg«, Fredericia.

Lad Deres Gasautomat forsikre i **„DANMARK"** billigste og ældste Selskab.

Kun 50 Øre pr. Halvaar. — Erstatninger udbetales straks.

NB. Der opbrydes c: 300 Automataabninger mdl.

Klage fra københavnske, populære Dyr.

(Mel.: Min Søn, om du vil i Verden frem —)

Hesten.

Jeg raaber paa Dyrebeskyttelsens Venner
Hyp, hyp!
Mit Navn det er »Hesten«, De sikkert mig kender,
Hyp, hyp!
Jeg paa Kongens Nytorv har staaet saa længe,
At jeg til lidt Hvile nu rigtig kan trænge,
Med Hodet jeg daglig paa Torvet maa hænge
Hyp, hyp!

Hønen.

Paa Gammeltorv har jeg mit velkendte Stade
Put, put!
Jeg kravler tungsindig ad Nørregade
Put, put!
At rulle til Grin det er sletikke stor Tjans,
Og Fortidens Glans er en tarvelig Florglans,
Det eneste »Hønen« nu ejer er *Spor*-sans
Put, Put!

Kanariefuglen.

Fra Ægget jeg kom udi Bur ved Entre'en
Pip, pip!
Men nu er jeg gaaet til Varietèen
Pip, pip!
Jeg brød min Kontrakt, jeg var nemlig den stærke,
Man er en »Kanarie« og ikke en Lærke,
I Cirkus Hr. Troldmanden vilde mig kværke
Pip, pip!

Frøen

Skønt Folk laver Mudder, fra Mudder jeg kommer
Kvæk, kvæk?
Hr. *Tegner* han hugged mig nemlig i Sommer
Kvæk, kvæk!
Nu sidder jeg hersteds forfærdelig i'et
Og hvis at jeg ikke i Fart blir befriet,
Saa klager jeg ligestraks til Politiet
Kvæk, kvæk!

Edderkoppen.

Til Nat-Cabaret vil Fru *Norrie* mig lave
Spind, spind!
Hun vil mig i Loftet som Bomærke have
Spind, Spind!
Hos Natcabaretpiger løser vi Gaaden,
Jeg ved, at de Damer er løse paa Traaden,
Og løs er *min* Traad, men jeg kender dog »Maaden«
Spind, spind!

Fluen.

Lad »*Falcken*« kun komme, af ham gaar der Ry nok
Sum, Sum!
Men jeg skal ham vise, at jeg dog er spy nok!
Sum, Sum!
Jeg snaver og graver og raver i Kalken
Og sætter mig lige paa Næsen af »Falcken«
Og saa søger Skjul jeg hos Fruen i Valken —
Sum, Sum! *Robert Bly.*

Skuepladsens Løver. XXI.

Rasmus Christiansen. Tegning af Hp. Hansen.

Hans Lune sprængte ofte Rammen,
Men skaffed os dog megen Gammen.
Han vil os gærne *more* — jamen
Saa maa han tage sig *alvorlig* sammen.

»Billet mærk.«

Tegning af Chr. Hoff.

Ung præsentabel Dame, meget musikalsk, ønsker pæn Herres Bekendtskab. Billet mærk. »Irmelin Rose« modtager »Strøgtidende«.

En frisk og sund Kvinde uden Paahæng ønsker Ægteskab med intelligent Mand i 20—30 Aars-Alderen. Billet mrk. »Venus« modt. »Strøgtidende«.

En destingveret Gentleman med Interesse for Sport og Jagt vil gerne indlede Bekendtskab med velsitueret Dame. Bill. mrk. »Hector«, »Strøgt.«

Ung. smart Herre ønsker Bekendtskab med ung Pige med Cykleture, Ægteskab og andre Udflugter for Øje. Billet mærket »Du Vindpust saa lunt« sendes til »Strøgtidende«.

En energisk Mand i en god Stliling ønsker en velhavende Dames Bekendtskab, evt. Ægteskab. Billet mærk. »Sover aldrig«, »Strøgtidende«.

Ung velsitueret Frue af det højere Bourgeoisie, som keder sig, ønsker Bekendtskab med en Mand. Gerne Neger. Bill. mrkt. »Balongo« modt. »Strøgtidende«.

En fint dannet Verdensmand ønsker en ung velskabt Dames Bekendtskab. *Diskretion er en Æressag.* Billet mærket »Gentleman« med Fotografi sendes til »Strøgtidende«.

C. B. Møller & Co.s Cigaretter

Hævet over enhver Konkurrence:
Rose No. 101........15 Stk. 10 Øre
Zouav a la Algier .15 » 10 »
Monaco med Kork 10 » 10 »
etc.

❀ Gift Dem aldrig ❀

før De har besøgt mine 4 Møbelmagasiner

Adelgade 80, 86 og 87 (ligefor Sølvgade)

samt Østerbro Afdel.: Sct. Jakobsplads 6.

Specialitet: **2 og 3 Værelsers Møblementer.**

Danmarks største Afbetalingsforretninger.

Fineste Arbejde — Største Garanti — Største Lager — her paa Pladsen af

Soveværelses-Møbler · Dagligstue-Møbler · Spisestue-Møbler · Herreværelses-Møbler.

Uden Udbetaling til Folk i faste Stillinger. **10 Aars Garanti.** **Paa Afbetaling beregnes kun almindelig Bankrente.**

Stort Lager af Chr. VIII, Empire- & Chesterfield Møbler.

Alt forarbejdes paa egne Værksteder og kun damptørret Materiale benyttes.

Paa alt gives 10 pCt. pr. Kontant.

CHR. JENSEN, Snedkermester. Tlf. 8862 - Øbro 2120 y - Helrup 831 x.

Blæsevejr.

Amerikansk Humoreske af *Sigge Strømberg.*

Aut. Oversættelse ved *Carl Nutzhorn-Kjersmeier.*

Cyklonen drager henover Chicago, førende med sig Telegrafstolper, Træer, Butiksskilte og diverse Løsøregenstande. Den fremmede blæser ind gennem Barens Svingdør, gaar roligt hen til Disken og bestiller en Whisky.

Bartenderen serverer det forlangte og bemærker:

— Blæser godt i Dag, Sir!

Den fremmedes Ansigt antager et overrasket Udtryk. Langsomt drejer han Hovedet, kaster et Blik gennem Vinduet ud paa Gaden, hvor Cyklonen netop er i Færd med at foretage en Forandring i en mindre Bygnings geografiske Beliggenhed og bemærker tørt:

— Tja, man kan virkelig spore en vis Uro i Atmosfæren!

Bartenderen forstaar, men vil ikke lade sig forbløffe og siger:

— Aa, jo, eftersom vi er i Chicago blæser det jo ganske godt, men denne Blæst taaler ingen Sammenligning med Cyklonerne nede i Indiana. Jeg mindes en Mand dernede som havde Ansigtet fuldt af Filipenser og som ikke paa nogen Maade kunde blive af med dem. Han havde ofret Hundreder af Dollars paa Patentmediciner, men uden Resultat. Han lod Filipenserne file af, men det hjalp ikke, og han var vis paa, at han vilde faa Lov til at trækkes med dem lige til sin Død, hvis da ikke en Mand skulde gaa hen og finde paa en Maade, paa hvilken man kunde amputere Hovedet af og erstatte det med et kunstigt — akkurat som man bærer sig ad med Arme og Ben. Well, en Dag da han var ude at se til sin Hvede, kom der en Cyklon anstigende. Manden kastede sig straks ned paa Ryggen og maatte ligge og se paa, hvordan alle hans Hvedestakke gik til Vejrs uden at han kunde hindre det. Men da Cyklonen var drevet over og han kom hjem og saa sig i Spejlet, velsignede han Cyklonen, endskønt hele hans Hvedehøst var gaaet fløjten. Sagen var nemlig den, at Filipenserne var blæst væk! Joe Pettersons Gris, der ogsaa var gaaet til Vejrs med Cyklonen, men var kommet ned igen en Fjerdingvej borte, var derimod blevet velsignet med alle Filipenserne. Vi kunde oven i Købet genkende den store blaa, som Manden havde haft paa venstre Kind — den havde Grisen nemlig faaet i Nakken. Petterson var vældig stolt over sin Gris, men solgte den tilsidst til Cirkus Barnum for 150 Dollars. Dér forevises den nu som Vortesvin fra Ny-Guinea . . . .

Den fremmede nippede til sin Whisky; ikke en Muskel rørte sig i hans Ansigt.

— Naa? spurgte han.

— Hva' beha'r? udbrød Bartenderen forbløffet.

— Er det det hele?

— Ja. Er det maaske ikke nok?

Den fremmede smilte overlegent.

— Nede i Kausas, min Hjemstavn, sagde han, blæser det undertiden ogsaa en Smule. Før var der Skove og Bjærge dér, men en Dag kom der en Cyklon og tog hele Stadsen med sig, saa nu er der kun Prærier. En Dag kom der en Grønskolling fra Indiana og byggede sig et Hus. En Nat skete det, at der kom en Cyklon — ikke en af de værste, men saadan en som vi er vant til mindst en Gang om Ugen. Well, om Morgenen da Manden fra Indiana kom ud, saa han til sin store Forbavselse, at hans Hus nu var lige saa umalet, som da han første Gang satte sin Pensel til det. En lang Tid stod han og grundede paa, hvor Farven kunde være bleven af, og tilsidst gik det op for ham. Den var blæst af . . . .

— Men hvordan faar De da Farven til at sidde fast paa Deres Huse? spurgte Bartenderen ondskabsfuldt.

— Vi? svarede den fremmede; hvordan vi faar Farven til at sidde fast paa vore Huse? *Vi sømmer den fast, naturligvis* . . . .

Tak Skæbne!

Lille Svend sidder med sine Forældre i den zoologiske Have, da et Æsel, bærende en lille Pige, trækkes forbi.

Svend bliver ganske vild og raaber: Mo'r Mo'r! Jeg vil ogsaa ride paa et Æsel!

Svends Mo'r vender sig om til sin Mand og siger: Kære, lad Svend ride paa dit Knæ, ellers faar vi ikke Fred for ham!

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier,
Brændejern, Numeratører, Perforérer.

M. Thomsens Bogbinderi,
Aarhus, anbefales.
Telefon 2065.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faas overalt
à 25 Øre.

Køb idag **FAMILIE-JOURNALEN**
saa har hele Familien noget at glæde sig over

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET“
Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning,
Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

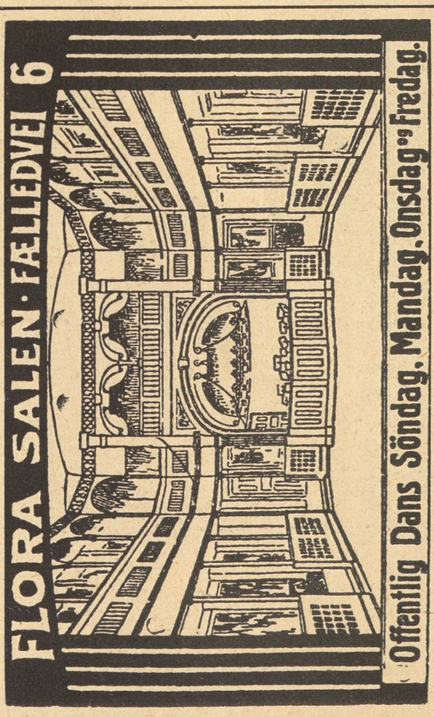

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 54 Vogne kører overalt i Byen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

„Sana“.
Export Mælk.
Export Fløde.
Piskefløde.
Bemærk Etiketten.
Faas hos enhver Købmand.
Steril og holdbar i ubegrænset Tid.
Dansk Fløde Export A/S., Odense.
Odense: Telefon Nr. **2052.**
København: » Øbro **162.**
» » Central **11050.**

LIND-HANSEN CLICHÉES
KØBMAGERGADE 67-69

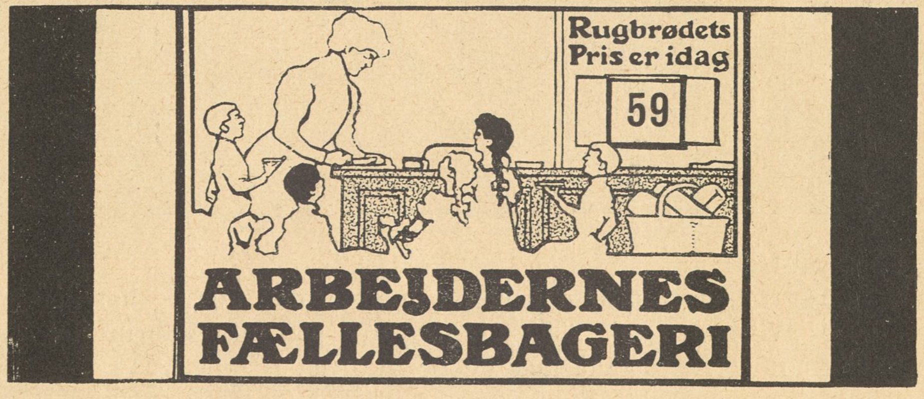

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind-Hansens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Lock-out-Herren:

— Jeg holder paa, at Arbejderne maa straffes, for de har det sgu godt. I Aar kostede Afmagringskuren i Wiisbaden mig 2000 Kroner, men paa min Fabrik bliver Arbejderne radmagre i Løbet af et Par Maaneder — og saa faar de Penge oven i Købet!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 48. Torsdag, den 27. November 1913

Tegning af Helgo Jørgensen.

December.

December! Skal om Aarets »Sir«,
hvor Engle laves af Papir,
hvor Sne og Frost, som ellers Sjælen brænder,
bli'r Julepynt i glade Men'skers Hænder.

December! Tolvtedel af Aar,
hvor kolde Hjærter varme slaar,
hvor Fattigfolk en Stund faar Mad som Grever,
hvor Gaasen dør og Sprællemanden lever!

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

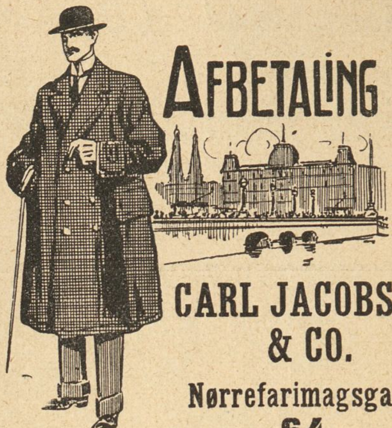

AFBETALING

CARL JACOBSEN & CO.

Nørrefarimagsgade **64.**

Hurtigste Syning

Laveste Priser og Vilkaar
Holmens Kanal 3, Kbhv. K. Tlf. Centr. 1876

Peins Depot Søndergade 44, **Aarhus.**

Prima hygiejniske Sanitetsartikler fra 1.00 til 4,00. Eneforh. for Danmark af Pein's Sikkerhedshjærte pr. 12 Stk. 2,50, 6 Stk. 1,35. Forsendelse diskret. Prøveudvalg ved at indsende 1,00. Illust. Katalog og 1 Prøve 30 Øre.

P. A. Fischer's

Farve- og Fernisfabrik.

Stengade 10—12. Telefon 952.

Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

Peter Jensen,

Bispebjerg Kro,

ligefor Krematoriet og Kirkegaarden, 2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

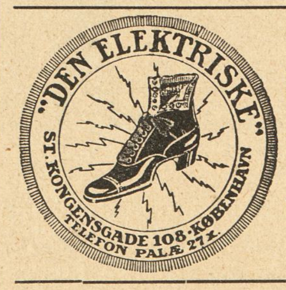

St. Kongensg. 108
ved Politistationen

Køb idag FAMILIE-JOURNALEN

saa har hele Familien noget at glæde sig over

Spis Middag

Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Kbhvn.s Tjenestepigeforenings Fagskole.

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

Hans Madsens 50 Aars Jubilæum.

Den 15. November fejrede den *Hans Madsenske Familie* sit 50 Aars Jubilæum, thi paa denne Dag i Aaret 1863 fødtes Familiens Overhoved *Hans Christian Madsen* nede ved den tyske Grænse. Den lille Hans kunde daarligt høre Lyden af sin Rangles Klokkespil, som blev ganske overdøvet af Buldret fra de danske og tyske Kanoner. De uniformerede Mennesker (»Danske« og »Tyskere altsaa) sloges som vilde Dyr, og da Kampen var forbi, laa Hans Christians Fader blodig og døende i en Grøft, halvt begravet i Mudder. Han døde altsaa i *Ærens Muddergrøft.*

Det har ingen *Konge* gjort i hundrede af Aar!

Den lille Hans Christian voksede hurtigt op og blev stor og stærk, *saa* stærk, at han i 15-Aars Alderen omtrent kunde ernære sin gamle Moder.

Hans Christian blev *kun* Smed. Han havde Næsen midt imellem Øjnene, fem Fingre paa hver Haand, og han kunde tænke; han kunde følgelig ligesaagodt være bleven General, Biskop eller Konge — tiltrods for den sidstnævnte Egenskab.

Han blev da ogsaa paa en Maade Konge, thi 22 Aar gammel giftede han sig, dannede et prægtigt lille Hjem — 2 Værelser og Køkken, 19 50 Kr. i maanedlig Leje — og her bragte hans Hustru, *Kathrine Madsen*, født Hansen, ham efterhaanden tre Sønner og tre Døtre til Verden.

Hans Christian smedede Dagen lang, svang sin Hammer, saa Gnisterne fløj op i Essetaget — thi der skulde jo mange Penge til for at mætte de mange Munde. Men Kathrine var en dygtig og brav Hustru, som forstod en Husmoders vanskelige Lod til Fuldkommenhed, og kneb det vel af og til haardt, saa gled det igennem — med lidt Hjælp i Ny og Næ fra Laanekontoret.

Imidlertid voksede Børnene op, blev store og dygtige som Faderen og stiftede efterhaanden Familie. De tre Sønner blev alle Smede, og ingen af dem plyndrede deres gamle Hjems beskedne Skatte for at faa Penge til at solde op, og ingen af Døtrene fraterniserede med onde Præster og andre Magthavere, hvis hele Opgave det er at underkue Folket.

I det gamle Hjem holdt den gamle Smed god Hustugt og Ærens Fane højt. Han brød ikke tankeløs eller voldelig Hjemmets engang antagne gode Forskrifter, og han formaaede til det yderste at give enhver sit.

Da han var 45 Aar gammel gjorde han en betydningsfuld Opdagelse, med hvis Forberedelser han havde syslet i mange Aar. Opdagelsen bestod i en Slags Krone af Smedejærn. Naar man tog den paa Hovedet, tænkte man mere ædelt, blev mindre hoffærdig og mere gavmild, fik større Medlidenhed med alle Fattige og Forladte og blev mindre grisk efter tom Glans og Herlighed.

En saadan Krone har ingen Konge opfunden i hundrede af Aar.

Hans Christians Krone fik Navnet »Godt Kameratskab«, og den blev baaren af stedse flere og flere af Hans Madsens Arbejdsfæller og Kamerater, der tilsidst dannede en hel Hær af stærke Arbejdere.

Da omsider — nu i forrige Uge — Hans Christian Madsen fejrede sit 50 Aars Jubilæum, stod der ikke et Muk i Aviserne. Hans, hans Kones og deres Børns Portrætter fandt ikke Vej hverken til »Nationaltidende« eller »København«, og man saa ingen Afbildninger af Familiens 2-Værelses-Lejlighed, omgiven af Kranse og Flag.

Thi Sagen er den, at den Slags Billeder giver ikke *Bonus* — og Fanden skulde saa have med dem at gøre!

Paa Jubilæumsdagen samledes hele den Hans Madsenske Familie hos den ældste Søn *Christian*, og her stod den paa Flæskesteg og Æblekage. Ved Midnat skiltes Familiemedlemmerne med et rigtigt solidt og trofast Smedehaandslag — og den næste Dag blæste de Ilden op i Esserne og brugte Hamren saa Gnisterne føj dem om Ørerne.

For der der var Vogn og Laas, Værktøj og Beslag, som skulde gøres færdig, for at Livet kunde gaa sin praktiske Gang, og *det* forstod Familien Hans Madsen fuldtud. Men det har ingen Konge kunnet i hundrede af Aar.

Jens Gorm.

Højere op.

Præstens lille Datter: Min Høne har i Dag lagt et Æg.

Provstens yngste: Jamen min har lagt to.

Biskoppens yngste: Pyt, er det noget? Min Far' har i Gaar lagt en Grundsten!

Rigsdagsmænd.

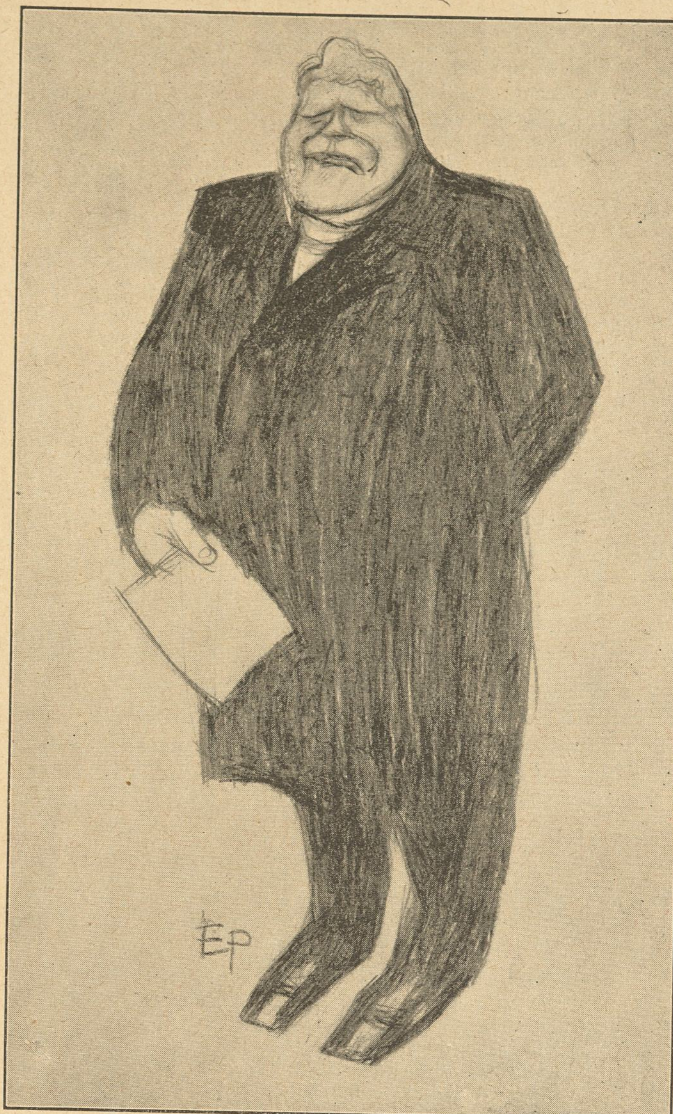

J. C. Christensen. EIGIL PETERSEN.

Denne Gang har Eigil Petersen taget J. C. Christensen paa Kornet, og som det vil ses, har Kunstneren med sin fintmærkende Blyant givet den bekendte Politiker et til Situationen svarende nyt og ingenlunde kønt Udtryk. Hvad er Grunden til, at J. C.s før saa „himmelske" Træk nu er blevne saa fordrejede? Hvor er de milde Øjne og Hee-Smilet henne, og hvor er den sikre præstelige Holdning? Eigil Petersen lader J. C. staa med et Papir i Haanden, og dette Papir giver Svar paa alle Spørgsmaal: Det er Hee-Repræsentantens Grundlovsforslag, som gemmer sig bag de hvide Blade, og hvor skal J. C. gaa hen og finde Flertal for denne sin sidste, ikke helt veldrejede Bly-Knap? Manden har hidtil været berømt som Nationens største Knapdrejer, og store og smaa, blinde og seende har med Beundring set op til denne sælsomme Repræsentant for dansk Pærevælling af den Slags, der er sveden i Kanten! Ingen Storhed og ingen Beundring kan — efter danske Forhold — udtrykkes bedre og klarere end i det Udraab: Han kan narre dem allesammen! Og dette Udraab, denne mod al god Fornuft stridende og alle sundt tænkende Mennesker vederstyggelige Etikette har J. C. Christensen kunnet brillere med i snart en lille Menneskealder. En ypperlig Nar, en politisk Skakspiller, der med samme Dygtighed har flyttet Bønder og Konger, ja, af og til, endda — med en vis smilende Forsigtighed — væltet Spillet overende! Og hvorfor? For at dyrke sin Passion (eller Profession, om man vil) — Knapdrejeriet! Det er Politik, fin Politik, genial Ræve-Kunst: J. C. Christensen længe leve! (vedvarende Hurraraab.)

Men nu er »den« altsaa gaaet i Stykker. Manden har rimeligvis ikke det mindste imod, at vi faar en tidssvarende og fornuftig Grundlov — men han skulde jo øve sin Kunst — og ligger der nu med Smærterne!

Ræven blev til en Mus — og Musen er døende. Peder Ravn.

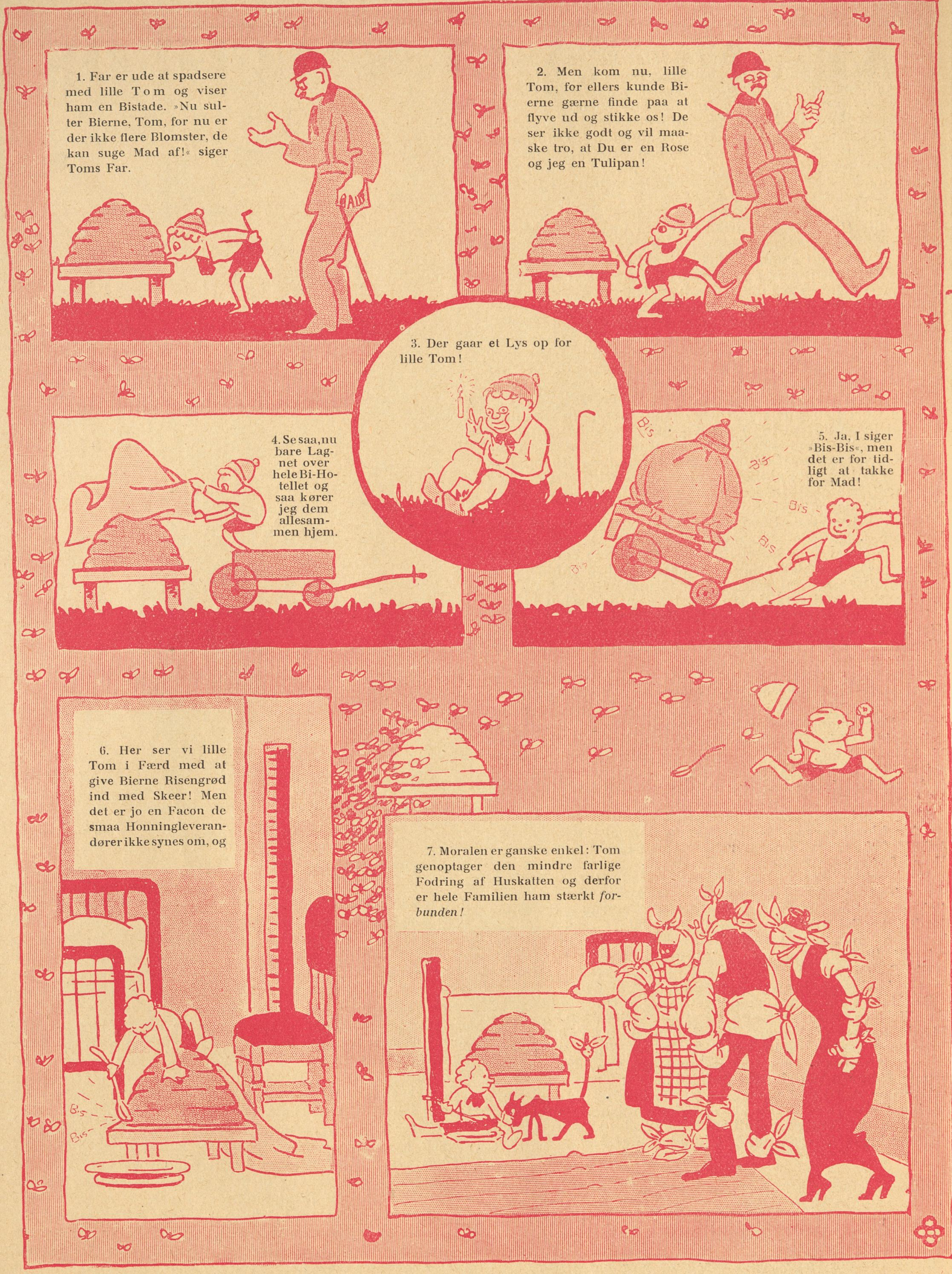

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

MORDET I LA JONCHERE

Kriminalroman.

(Illustreret af Chr. Bogø.)

»Jeg skal straks lade Dem kalde,« sagde Dommeren og traadte indenfor.

Han fandt Constant i Snak med en Detektiv.

Deres Ordre er udført, Herr Undersøgelsesdommer«, sagde Constant. »Herr Martin er netop kommen tilbage fra Villa d'Arlange.«

»Godt, godt,« svarede Daburon og vendte sig til Detektiven. »Altsaa fortæl.«

»En Person er klatret over Havemuren.«

»Naar mener De?«

»Antagelig for en fem seks Dage siden.«

»Er De sikker i Deres Sag?«

»Fuldkommen. Sporene er endnu ganske tydelige. Tyvene — ja, for det drejer sig vel om et Tyveri — steg over Muren før Regnen kom, og tilbage igen efter at den var ophørt. — Dommerens Formodning var ganske rigtig. Sammenligner man Fodsporene paa Hen- og Tilbagevejen, saa er det let at fastslaa denne Kendsgerning, da det ene Spor er ganske smudsigt, det andet næppe til at se. En dygtig Gymnastiker er denne Tyv. Han er sprunget over paa Henvejen, men da han skulde tilbage har han benyttet en Stige. Den maa han saa have stødt fra sig, da han stod oppe paa Muren. Øverst paa Muren var Kalken afskrabet, underneden paa Jorden fandtes dybe Aftryk.«

»Er det alt?«

»Nej. Et Par Flaskeskaar oven paa Muren var revet ned og nogle Akasiekviste var knækkede. Paa Tornene af en Gren fandt jeg denne lille Læderstrimmel, der sandsynligvis stammer fra en Handske.«

Dommeren greb ivrigt efter Læderstykket. Ja, det var af en graa Handske!

Han sagde til Detektiven:

»Jeg haaber De er gaaet frem med stor Forsigtighed og Diskretion?«

»Det er jeg. Jeg bad om at maatte gaa ind i Haven for at søge efter en bortfløjen Papegøje. Folkene ansaa mig for at være Tjener og lukkede mig uden videre ind.«

»De lader til at være en dygtig Mand,« roste Undersøgelsesdommeren ham. »Jeg skal ved Lejlighed huske paa Dem.«

Han ringede og lod Albert komme ind.

Dommeren gik lige til Sagen.

»Er De nu parat til at sige mig, hvor De tilbragte Faste-Tirsdag Aften?«

»Det har jeg allerede sagt Dem.«

»Nej, De har ikke, min Herre. De har løjet for mig.«

Albert blev mørkerød i Hovedet af Vrede over denne Fornærmelse. Hans Øjne funklede.

»Jeg ved, hvad De foretog Dem,« fortsatte Dommeren uanfægtet. »Jeg sagde Dem jo at intet forbliver skjult for en Dommer.«

Han saa Albert fast i Øjnene, og sagde langsomt:

»Jeg har talt med Frøken d'Arlange.«

Ved at høre dette Navn opklaredes den Anklagedes mørke Træk; han havde Følelsen af, at han var undsluppet en frygtelig Skæbne.

»Frøken d'Arlange meddelte mig, hvor De var henne Tirsdag Aften.«

Albert tøvede stadig med Svaret.

Da sagde Dommeren:

»Jeg giver Dem mit Æresord paa, at jeg ikke stiller Dem nogen Fælde. Frøken d'Arlagen har fortalt mig alt.«

Nu besluttede Albert at tale, og han aflagde saa en omfattende Tilstaaelse om hvert Skridt han havde foretaget den skæbnesvangre Dag. Hans Udsagn stemmede Punkt for Punkt overens med Claires. Dommeren hørte med spændt Opmærksomhed paa ham.

Var det muligt, tænkte han, at de begge to gik ud paa at narre ham? Kunde det tænkes, at Claire var delagtig i Forbrydelsen?

Han viste Tanken fra sig.

Men hvem var da den Skyldige?

I en streng Tone sagde Dommeren nu til Albert:

»Det var urigtigt af Dem, at føre mig bag Lyset. Hvorfor sagde De ikke straks Sandheden? De har løbet en stor Risiko!«

»Det drejede sig om min Forlovedes gode Rygte. Min Pligt var at tie. Det var desuden mit Haab, at hun selv vilde tale.«

»De havde tiet, selv med Fare for at blive halshugget? afbrød Dommeren ham i en ironisk Tone. »Det er dog at drive Taktfølelsen for vidt. Naa, denne Gang gik det jo godt! — Nu kan De vende tilbage til Fængslet. Endnu kan jeg ikke sige Dem, hvorlænge jeg maa beholde Dem her, Men De vil blive behandlet med alle mulige Hensyn.«

Albert bukkede og fjernede sig med sin Ledsager.

Daburon gav nu Befaling til at kalde paa Gevrol.

Men Chefen for Kriminalpolitiet var gaaet hen i Præfekturet. Kun et af hans Vidner var tilstede og ventede udenfor.

Daburon lod ham føre ind.

Den Mand, der nu traadte frem for Dommeren, var lille og tæt med et Par kraftige Skuldre. Hans Haar var hvidt, saa at det vejrbidte Ansigt syntes endnu mørkere, end det virkelig var. Han havde store, brede Hænder med senede Fingre. Store Ørenringe hang ned fra hans Øren. Hans Klædedragt var en normannisk Fiskers.

Sky og tung traadte Manden hen til Skranken. Her stod han og drejede forlegen paa en Filthat.

Daburon forstod straks, at han her havde den Mand for sig, som var bleven set i La Jonchere af den lille Dreng. Han saa ogsaa øjeblikkeligt at han havde med en ærlig Mand at gøre.

»Hvad hedder De?« spurgte han.

»Pierre Lerouge«.

»Er De i Familie med Claudine Lerouge?«

»Jeg er hendes Mand.«

»Hvadbeha'r? Den Myrdedes Mand lever, og det har Politiet ingen Anelse om!« fòr det gennem Dommeren.

Højt sagde han:

»Cloudine Lerouge udgav sig for Enke. Hvorfor gjorde hun det?«

»Maaske for at skaffe sig en Undskyldning for sit forargerlige Levnet. Iøvrigt har jeg sagt hende, at hun ikke mere eksisterer for mig.«

»Saa? — Vidste De, at hun var myrdet?«

»Politiet har fortalt mig det.«

Manden meddelte saa Dommeren en lang Historie om, hvordan han havde giftet sig med Claudine mod hans Faders Ønske, hvordan Samlivet fra Begyndelsen af havde været ulykkeligt, fordi Claudine var forfængelig og forlystelsessyg og heller ikke tog det nøje med den ægteskabelige Troskab.

Efter at have snakket løs i en halv Timestid, hyppigt afbrudt af Dommeren, kom han endelig med en Bemærkning, som havde Interesse for den foreliggende Sag. Han fortalte nemlig, at han flere Gange havde sagt til Claudine, at det vilde tage et sørgeligt Endeligt med hende. Thi hun var ogsaa ærgerrig, vilde højt tilvejrs, og indlod sig paa forskellige Hemmelighedskræmmerier med fornemme Folk.

»Hvori bestod de Hemmelighedskræmmerier?« spurgte Daburon. »Fortæl mig alt nøjagtigt. Overfor Retten maa man altid sige Sandheden.«

Den gamle Lerouge lagde sin Hat paa en Stol, kradsede sig bag Øret og fortabte sig saa paany i en uendelig Talestrøm. Men Dommeren hørte taalmodig paa ham, thi hvad han hørte, overtraf alle hans Forventninger og stillede Sagerne i et helt andet Lys.

En af Commarins Tjenere havde engang foreslaaet Claudine Lerouge, at tage et Plejebarn til sig. Han havde ikke villet høre Tale derom, da de jo var velhavende nok og ikke havde nødig at opdrage andre Folks Børn. Men hans Kone betroede ham, at dette Barn var af fornem Familie, og at de fik en stor Sum Penge, for at tage det til dem. Hun bad og tryglede saa længe, og gav saa mange gode Grunde, at han tilsidst gav efter. Hun lovede ham ogsaa, fra nu af at opføre sig bedre, lagde Anger for Dagen over sin Ødselhed og glædede sig over, at de for de Penge, de nu fik, kunde købe den Eng, de længe havde ønsket sig.

Rasende sprang han op, larmede og skreg.

Tilsidst fortalte hun ham ogsaa, hvordan det forholdt sig med Barnets Familieforhold. Barnet var uægte Søn af en hovedrig Statsmand. Denne Mands Hustru havde samtidig ogsaa født en Søn, og nu var det hans Ønske, at ombytte Børnene. Claudine skulde foretage Ombytningen mod at faa tildelt en stor Sum Penge.

Da Lerouge erfarede disse Omstændigheder, forsøgte han igen at faa Claudine til at opgive sit Forsæt. Men hun lo ham op i Ansigtet og sagde, at hun var klogere end ham og alle andre tilsammen. Moderen til det uægte Barn, Fru Gerdy, havde allerede bedt hende om, ikke at udføre Forbytningen, da hun ikke vilde skilles fra sin Søn.

Commarin maatte selvfølgelig intet faa at vide herom. Og Claudine havde nu ogsaa faaet Løfte om en Belønning af Fru Gerdy.

Lerouge troede ikke paa hendes Snak og fulgte med, da hun rejste for at hente Barnet. Han slap hende ikke af Sigte. En Nat traf de i et Værtshus sammen med en anden Amme, der havde et lille Barn med sig. Da der i Gæstgivergaarden kun fandtes et Værelse, hvor Gæster kunde overnatte, maatte de to Kvinder altsaa dele Rum.

Men Lerouge veg heller ikke her fra sin Kones Side. Han vidste, hvem den anden Amme og det hende betroede Barn var, og bad Claudine endnu engang om at afstaa fra sit Foretagende.

Claudine lovede atter ikke at ville udføre Forbytningen. Men midt om Natten hørte Lerouge hende staa op og famle sig gennem Værelset. Han troede, at hun vilde bryde sit Løfte til ham og alligevel ombytte Børnene.

Rasende sprang han op, larmede og skreg, til den anden Amme vaagnede og Commarins Tjener ilede til. I sin Ophidselse greb Lerouge en skarp Kniv og tilføjede det Barn, som var betroet Claudine, et dybt Saar i Armen.

Nu havde Barnet et Kendemærke for hele Livet. Nu kunde Claudine ikke mere udføre Commarins Ønske.

Ammen og Tjeneren skælvede af Angst for den opbragte Matros. Men de frygtede endnu mere Commarins Vrede, nu da hans Plan var krydset. De blev derfor alle enige om, at sige til ham, at Ombytningen havde fundet Sted.

Lerouge opsatte et Skriftstykke, hvori det passerede stod opnoteret, og lod det underskrive af Ammen, Tjeneren og Claudine.

»Har De det Papir med?« spurgte Dommeren.

»Ja. Den anden Politimand, hvem jeg ogsaa har fortalt hele Historien, sagde, at jeg skulde bringe det med. Her er det.«

Med disse Ord trak han en gul Konvolut frem af sin Frakkelomme.

»Den har ikke været aabnet siden Ulykkesnatten,« sagde Lerouge.

»Hvad er der bleven af de fire Underskrivere?« spurgte Dommeren.

»Tjeneren Germain er død og Claudine myrdet. Den anden Kvinde lever endnu.« Ogsaa hun har talt med sin Mand om Sagen. Han snakkede noget om det til mig. Hans Navn er Brositte og han bor i Landsbyen Commarin.«

Dommeren opnoterede Adressen og opfordrede Lerouge til at fortælle videre.

Barnet beholdt et Ar paa Armen. Lerouge vidste ikke, hvorvidt Barnets Forældre, Herr. Commarin og Fru Gerdy fik noget at vide om, at Bytningen ikke var udført. Han lod sig nemlig kort efter skille fra sin Kone. Claudine blev stadig letsindigere, saa at han fuldstændig var til Grin i Byen. En skønne Dag rejste han saa sin Vej med Sønnen.

Tredive Aar var gaaet siden. Han havde egentlig fuldstændig glemt sin Kone. Men saa vilde hans Søn gifte sig, hvortil behøvedes Moderens Samtykke.

Lerouge vidste ikke, hvor Claudine var draget hen; han skrev saa til Fru Gerdys Notar og bad om Adressen, hvis hun endnu levede.

Han fik den, og det traf sig nu saadan, at en Bekendt af ham, Gervais, fik Fragt til Paris og tog ham med.

(Fortsættes.)

Engelsk Spisestue som Tegningen Kr. 425.

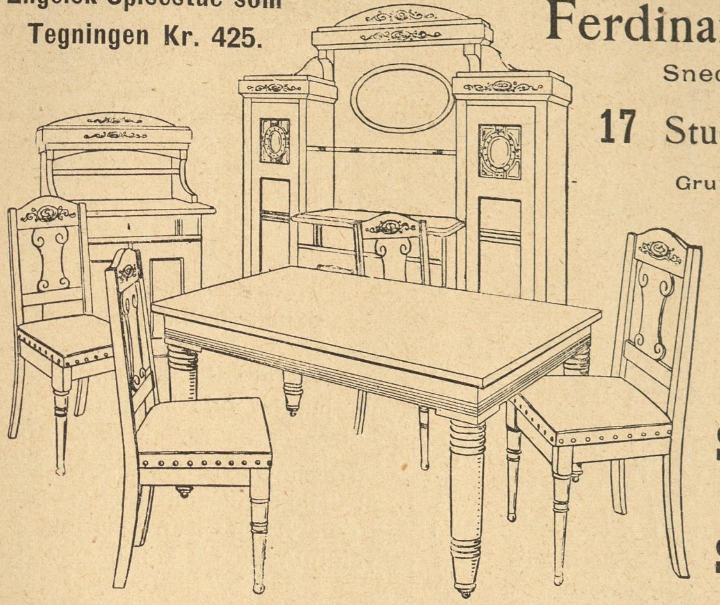

Ferdinand Olsen
Snedkermester.
17 Studiestræde 17
Grundlagt 1884.

Moderne Møbler til Spisestuer og Soveværelser

Maanedlige Betalingsvilkaar til kontante Priser

Afbetaling.
Thomsens Magasiner for Elegant Herre- & Dame-Skræderi
Reel Behandling garanteres.
Betalingsvilkaar efter Aftale.
Nicolaigade 13. Slotsgade 3.
Ryesgade 128.
Christianshavns Torv 6.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Skuepladsens Løver. XXII.

Carl Fischer. Tegning af Hp. Hansen.

En ganske pudsig Mand i Grunden,
Som rent tilfældigvis blev funden.
De sjove Ting, han si'r med Munden,
Gi'r sikkert Guld paa Kiste-Bunden.

Kvindernes Orkester.

(Mel.: Forgangen Nat vor sultne Kat.)

Da Eva gik i Paradis
Og Dyrene gik Parevis,
Hun tænkte ej paa Mol og Dur
Og Kryds for A og Partitur,
Ja, kortsagt Damen, den lille Strik,
Hun kendte ikke det Ord »Musik«,
Klaver og Gitar — ej et Korn,
Og hun kunde ikke gi' Adam *Horn!*

Men siden fik Koketterne
Da Øje paa Spinetterne,
Paa Flygel og Pianofort'
Og da røg Mandens Husfred bort!
Naar Kvinden bare fik Fingre i
Et Flygel, straks sku' det skingre i;
Naar een var gennemmusikalsk,
Saa spillede tyve gevaldig falsk!

Men nu vil Kvindemestrene
Ha' Pladser i Orkestrene,
Helst vil hun dirigere flot,
Som hun derhjemme kan saa godt!
Hun har Forstand paa et Modeblad,
Men Pokker ej paa et Nodeblad,
Hvis hun er med paa Noderne,
Saa gælder det sikkert Moderne!

Jeg ser naar *Callemand* den gi'er
Med flot Orkester, tyve Pi'er;
Og *Hemme* med halvand'n Madam,
Det vilde sikkert hemme ham!
Tænk, Jord'mor *Lassen* som Janitshar,
Det var en nydelig Trommesla'r,
Og Høkerkonen, Madam Brun,
Som Trækudogindienbasbasun!

Næh, Eva, Du min Dejlighed,
Bliv hjemme i din Lejlighed,
Dér er Du første Violin,
Men i Orkesteret kun til Grin!
Nej, Frue, ej spille Bas De maa,
Stop Strømper, Eva, og pas de Smaa —
I Hjemmet er det jo ej forbudt
At dyrke Gitaren, abso-luth!

Robert Bty.

EUROPAS SMILEBAAND

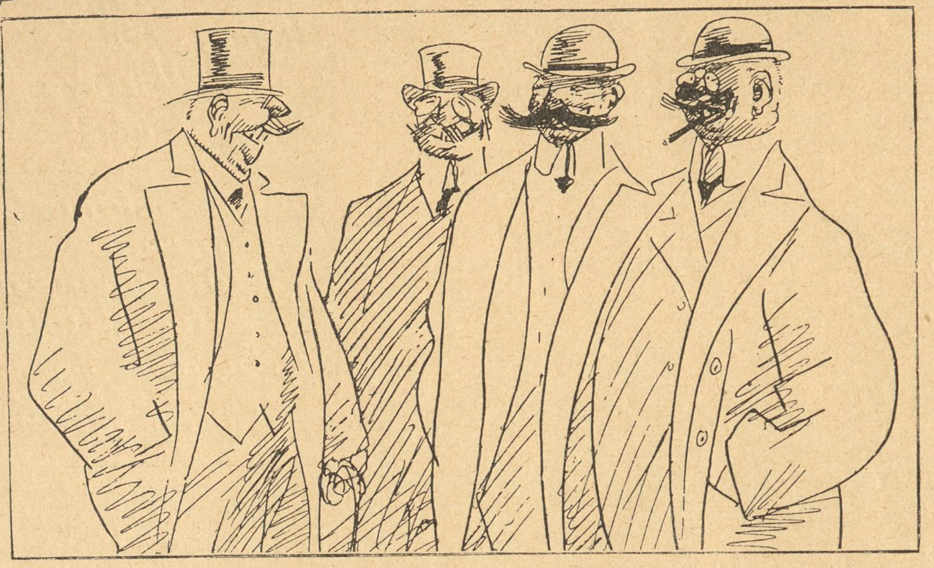

— Di hade bestämt sej för att supa mej full, men jag lura di jäklarna, för jag var full, när jag kom.

(De havde til Hensigt at drikke mig fuld, men jeg narrede Dem, for jeg var fuld, da jeg kom!)

(»Strix«.)

Hvorledes Juveleren og Bageren efter Fyraften reklamerer med deres Varer!

(»Lustige Blätter«.)

— Undskyld Hr. Petersen, at jeg forstyrrer!
— Aldeles ikke! Vi prøver bare paa en Film!

(»Le Rire«.)

Manden fra Helsingborg: Vi er ikke mange i vor By, men dem her er, er i hvert Fald dygtige. For Eksempel vores ny Læge; han opererede forleden en Dreng, tog Hjærtet ud af ham, satte det ind igen — og saa var Drengen rask!

Manden fra Stockholm: Ja, saa dygtige er *vi* ikke. Vi har dog Professor Berg; han skar forleden Ørene af en Mand — det var en Helsingborger — og satte dem fast i Nakken paa ham!

Helsingborgeren: Hvorfor gjorde han det?

Stockholmeren: Naturligvis for at Helsingborgeren kunde faa Plads til Kæften!

(»Kurre«.)

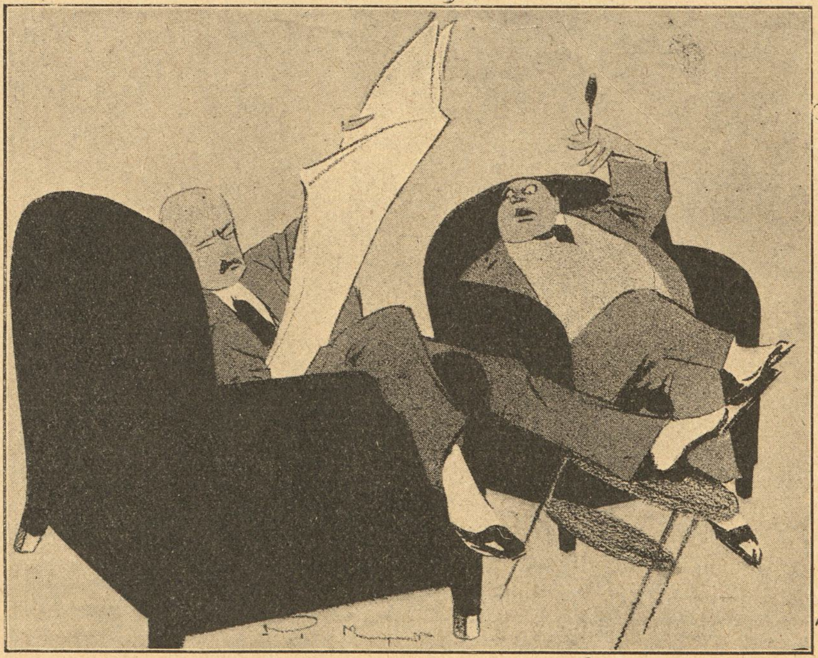

Rød Indmad

Aabent Brevkort.

Hr. Redaktør!

Skaal og Ballade. Hvad skal jeg bruge den til? spørger jeg om. Jeg var til *Carstensens* Auktion og købte en Omnibus for 8 Kroner og 32 Øre. Den var helt nede i 2 Kroner, men den faldt paa det 6te Bud. Hvad skal jeg bruge den til? — Madam Pedersen, som jeg deler en lille Kolonihave med, vil lave den om til W. C. med 16 Siddepladser forneden og 14 foroven og 4 staaende hos Konduktøren, og spring ikke af naar den kør og hold fast med venstre Haand, men den gaar jeg ikke paa! Hvad skal jeg bruge den til, Hr. Redaktør? Da det Lysthus, jeg har, er et temmeligt *Mørkt*-Hus, kunde jeg jo nok bruge den til *Lyst*-hus. Madam Pedersen er utrættelig, hun foreslaar ogsaa, at jeg skal lave den til et Badehus med Restauration paa første Sal, og saa kunde mine kvindelige Familiemedlemmer gaa rundt i Svømme*busser* i Stuen. — — — Hvad skal jeg bruge den til? — Foreløbig har jeg den staaende hjemme i Pigekammeret til Fryd for min Pige, som holder ungt Herreselskab hver Nat i den gamle Rumlekasse.

Det nederdrægtige er, at Konduktøren og Kusken fulgte med, og de er nederdrægtig dyre at holde! Giv mig et Raad, Hr. Redaktør, og jeg er Deres med Skæg, Skaal og Ballade.

Kresjan Blegdam.

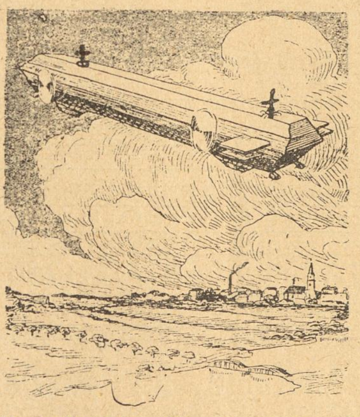

»Plimsollerne«, Havets svømmende Ligkister, har i mange Aar været en sørgelig Kendsgærning.

Efter den frygtelige Ulykke med Zeppelin-Luftskibet er Begrebet flyvende Ligkister indført i Menneskets Lidelseshistorie.

Hvad mon *Louis Cordosa* sagde, da Dommen blev ham forkyndt?

— Han sagde: Jeg vil *spekulere* paa den!

Dommen.

Den gamle Svindler *Louis Cordosa*
svor sig saa ren som en skyldfri Mimosa.

Samtidig dog gennem *Nielsen* og *Nathan*
plukked han Folk som en blodtørstig Satan.

Saa faldt der Dom for ham og *Harry*,
Dommen den rev som Peber og Carry,

Og den servertes i stilfuld Indfatning:
Sex hundred tusinde Krus i Erstatning!

Mon der er noget i, hvad Pastorinde *Welding* beskylder Amagerkonerne for? Hun paastaar, at de »træder af« paa Amagertorvs Trappegange!

— *Hvis* der er noget om det, saa maa *Rudolph Tegner* tage Ansvaret — det er hans Skyld, at Amagerkonerne gaar *»i Frø«!*

— Har Du *set* »De Usynlige«?
— Ja, jeg har.
— Det er godt *set!*
— Men har Du *hørt* »Den stumme«?
— Ja, det har jeg.
— Det er godt *hørt!*

Folketeatrets Publikum sad i en ikke ringe Spænding ved Første-Opførelsen af *Sofaen*.

— Ja, man havde vel ventet, at Sofaen skulde vise sig at være *Parade-Sengen*.

Vil Højre ha' Alvor med Tal i Rækker
og Visdomstale — saa rejser sig *Becker*.
Og hvis man har Brug for det grove vips — op da springer Hr. *Schovelin*.
Men trænges der til et *borgerligt* Ord,
saa sidder Højre og *tier* — i Kor.

Nils Middelboe er gaaet til England og spiller nu Fodbold med en Kraft, saa han er lige ved at tage Interessen fra det danske *Smør!*

— Naa ja, til en Afveksling kan det være meget rart, at en Dansker kan gi' Englænderne *deres Fedt*.

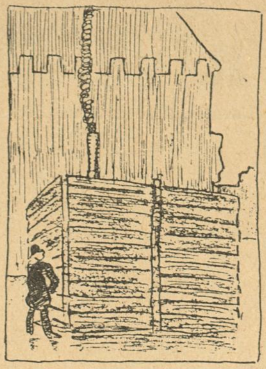

Nu har de da faaet rejst et Plankeværk paa Raadhuspladsen, og bag dette Værk skal efter Sigende rejse sig en Lurblæser-Søjle.

— Foreløbig har der dog kun vist sig en *Røgsøjle*.

Den blaa Bog.

Magnussen Julius, Forfatter; f. 23. April 1882 i *Lemvig*, hvorfra Literaturen henter sin Garde. Julius M. er 7/12 af et Geni og i Besiddelse af *Holbergs* Spot og *Gustav Esmanns* Replik. Skaffede sig hurtigt Forstaaelsen af, hvorledes Bourgeoisiet vil have Madposen skaaret til og fløj med denne Viden i to Tempi fra Morskabsteatret, som han forsynede med dramatiserede Nick-Carter-Romaner, til den mere alvorlige Scene paa Kongens Nytorv, hvis Publikum han »kommer til at le« ved sine perbermyntede Aandfuldheder. Er Ejer af en Ridehest, som han taknemlig har givet Navnet »Pegasus«, og hvis Hovslag høres paa de fleste evropæiske Scener.

Bevæger sig iøvrigt ogsaa til Fods og helst indenfor den usynlige Cirkel, som dem med de 10,000 og derover har slaaet i »*Christians*« København.

Satte for faa Aar siden en Ære i at være en Flab, sætter nu sin Ære i et — Pengeskab.

I næste Uge: Forf. *Carl Muusmann*.

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI

Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

Adolph Wulff's
billige, danske
Spillekort
anbefales.

Eksportens Restaurant
Telef. Odense Nr. 531.
anbefales. — Udmærket Køkken.
Billige Priser. Keglebane forefindes.
Ærb. H. J. Petersen.

Vibe-Hastrups Læder-Creme gjør Fodtøjet blankt og bevarer Læderet.

en gros. **Hygiejne-Depotet**
„Français".
en detail.
Gummilageret i København
16, Lille Kongensgade 16.
Hygiejne-Gummi og Bandager.
Kun 1. Kl. Varer føres.
Modersprøjten anbefales enhver Dame.

Cirkus er ankommet til Byen. Lille Inger kigger ud paa Gaden og ser en Dromedar komme forbi. Hun raaber: »Mor, kom og se, sikken en stor Byld det Dyr har paa Ryggen«.

Viggo R., Odense. Billedet er nydeligt — men er virkelig Skoleopdragelsen saa mangelfuld i det kære Odense?

Generalen til Rekrutten: Hvad Fanden er det 64, De har jo smøget Benklæderne ned i Støvlerne.
Rekrutten: Jo, Hr. General, det er fordi, naar det er saa *koldt*, saa er det saa *varmt*.

Kære *Harald Hansen!* De har sendt os 21 (enogtyve) Vittigheder og Tegninger, men synes De ikke, at det er lidt rigeligt? Vi vil dog belønne en saa enestaaende Flid og bringe et Par af Deres mest vellykkede Ydelser, hvoraf ovenstaaende er en typisk Prøve. Honorar skal De selvfølgelig have — kig op!

HJEMMET DAMERNES BLAD
er Danmarks mest populære Ugeblad
10 Øre pr. Nr.
1 Kr. 25 Øre pr. Kvartal.

Arbejdernes Aktiebageri,
Fredericia,
anbefaler til Aktionærerne og andre ærede Forbrugere:
Rugbrød
Sigtebrød
Hvedebrød
samt vort nye, usyrede
Sundhedsbrød,
som særligt anbefales.
Bestyrelsen.

M. H. Cohen & Lamm,
Vekselerere & Bankiers.
Holmens Kanal 24 St.
Telefon 7895 og 7896.

Middelstandens
Sygekasse,
Nordre Frihavnsgade 30,
Telefon Øbro 2991.
Virker ogsaa som Hjælpekasse.
Optager Mænd og Kvinder indtil 60 Aar uden Kontingentforhøjelse overalt i Danmark uanset Aarsindtægt.
Frit Lægevalg. Forlang Prospekt.
Agenter antages.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Mistænkeligt.

Fru A. —: Har De hørt, at vor ny Borgmesterinde skal have været noget paa et Teater inde i Hovedstaden?

Fru B. —: Ja, jeg tænkte nok at der var noget galt ved hende! Hun havde et Badekar med, da hun kom hertil!

Den kære Familie.

Drengen: Mo'r, er det sandt, at jeg nedstammer fra en Abe?

Moderen: Det ved jeg ikke, jeg kender ikke noget nærmere til Din Fa'rs Familie!

Lokkende.

Studenten: Her har Du en Krone, Svend; kan Du saa skaffe mig en Lok af Din Søsters Haar.

Svend: Ikke nu — men i Aften, saa hænger det paa Spejlet, og saa kan hun ikke se noget!

En Fagmand.

Lægen: Altsaa, De maa tage en fin Pensel og dyppe den ganske lidt i den foreskrevne Medicin og dermed stryge Barnets Tunge ganske lempeligt og tre Gange om Dagen. Tror De, at De kan det?

— Kære Hr. Doktor! De glemmer, at jeg er Malermester!

Dyr Regn.

Manden —: Men, hvad i Alverden kommer Du dog med alt det?

Konen: — Aa, ved Du, jeg gik i Dag ind i Varehuset for at købe nogle Stoppenaale. Imidlertid begyndte det saa at regne, og da jeg ingen Paraply havde, blev jeg ved at købe ind, indtil det blev godt Vejr igen!

Ikke ilde.

Præsten til en ung Pige ved Konfirmationsundervisningen: Hvad! Kender Du ikke Paulus Brev til Galaterne?

Den unge Pige: Nej, Mor har sagt, at jeg ikke maa læse andre Folks Breve!

Tegning af C. Røgind.

Moderne Ungdom.

Hallo — ja, det er mig — I Aften — jo, det kan jeg udmærket godt — Tango! Aah! Det bliver dejligt — jeg skal nok komme præcis — — — —

Aa, Hallo! Maa jeg spørge, hvem er det, jeg taler med?

Av!

— Kender De den Følelse, Frøken, der pludselig betager En, og fylder ens hele Væsen, saa man umuligt kan tænke paa andet?

— Jeg *har* kendt den Følelse!

— Og De tror ikke, den kan vende tilbage?

— Nej; nu gaar jeg nemlig altid med Fodtøj, som er stort nok!

Fin Parade.

— De tigger! og saa gaar De med Handsker paa?

— Det er kuns »Fægte«-handsker.

Godt klaret.

Mo'r! jeg kom til at staa op paa Skammelen — og saa kom jeg til at tage Laaget af Syltetøjskrukken — og saa kom jeg til at spise noget af Syltetøjet — og saa — og saa kom Krukken til at falde ned og gaa i Stykker — og saa — —

Anti-Automat.

En Dreng staar og trækker i Haandgrebet paa en Automat uden at kunne faa noget.

— Ja, min kære Lille, siger en ældre Herre, der ser paa ham, Du maa først lægge et Pengestykke i, hvis Du vil have, der skal komme noget ud derfra!

— Det falder mig ikke ind, svarede den lille Dreng, først Varerne, saa Penge!

Frugtbar Jord.

Kaptajn Jversen fortæller: Jo, ser I, Drenge, I har ingen Anelse om, hvor der er frugtbart i Brasilien i Nærheden af Amazonfloden.

Da jeg engang var i Land der, kom jeg paa en Udflugt til at tabe en Bukseknap — og Katten rive og flaa mig, om der ikke fem Minutter efter voksede et Par nydelige Bukser op paa det Sted, hvor jeg havde tabt Knappen!

Deres daglige Kost bliver bedre,
mere velsmagende og lettere fordøjelig, naar den tilberedes med Liebigs Kød Ekstrakt. "Liebig" er stærkt koncentreret Bouillon, fremstillet af bedste Oksekød; altsaa ikke et Produkt sammensat af forskellige Bestanddele.

Liebigs Kød Ekstrakt
er ad videnskabelig og praktisk Vej fastslaaet at være et Mavens Fordøjelsesvirksomhed fremmende Middel.

Politi-Debatten.

Politidirektøren har Ordet!

— — —

Alle i Salen lytter og tier. —
»Nu vil han da slaa i Bordet
og rase og dundre, fordi man si'er,
Betjentene knubser uskyldige Pi'er
og kradser og river smaa tiaars Drenge
(hvad ikke er nyt, men er sket saa længe).«

Ak nej, saa kender I ej Direktøren!
Med hundrede Skælme bag begge Øren,
med hvide, affabelt krummede Poter
udstrør han Vitser og smaa Anekdoter.
»Jeg har læst i *Times* et Par muntre Historier,
mine Damer og Herrer, de vil sikkert more Jer.
Naa, ikke? — Ja, lad os saa tale om »Sagen«.
Bladene vrøvler, det er klart som Dagen;
jeg véd, der gives nok visse Personer,
som paastaar, der hersker uheldige Skikke
rundt om i Byen paa vore Stationer —
med Prygl og Tamp baade Hellig og Søgn,
aa Gud, mine Venner — det passer ikke!
Beviset: *Tvermoes* si'r, det er Løgn.
Brutale Betjente? — Ak, Passiar!
Politiovergreb? — Fortjener ej Svar!
Dagmar kørte med fulde Drabanter?
Herre, min Gud, hvor Bladene fjanter!
Fulde Folk — jeg spør': hvad er »fuld«?
Manden ku' staa, faldt ikke omkuld —
skal jeg virkelig svare paa alt det Fjant?
Saa fik jeg nok at bestille — ikke sandt?
Nej, nu skal De høre en fiks lille Ting:
Se, det var i Onsdags, eller deromkring — —«

Og saa snakker Hr. Direktøren videre,
imens hans Tone bli'r stadig blidere.
Jeg lytted og lytted og holdt mig paa Panden
og slutter med disse Ord mine Vers:
Den høje Chef er no'en og halvfjers —
aa kære Minister — *stik os en anden!*

Narren.

Fint klaret.

En Herre kom forleden Dag ind hos en af „Strøget"s Pelsvarehandlende og forlangte et Skindsæt, men han stillede den udtrykkelige Betingelse, at Skindet skulde være baaren af en tidligere Ejer i flere Aar for paa den Maade at bevise sin Soliditet. Den Handlende spekulerede lidt paa denne noget mærkelige Fordring og viste derpaa Køberen et nydeligt Katteskindsæt.

— Det ser jo aldeles nyt ud, sagde Køberen.

— Jeg giver Dem mit Æresord paa, at det har været brugt i 8 Aar, og saasnart De har betalt det, skal jeg sige Dem, hvem dets tidligere Ejer var.

Kunden betalte og spurgte, hvem der havde baaret Skindet i 8 Aar.

— Det har en Kat! svarede Forretningsmanden.

Præmiekonkurrencen.

Vi fortsætter og slutter i Dag med Frits Jürgensens-Konkurrencen. Følgende Deltagere vil faa tildelt Ekstrapræmier:

1. Dreng: Har I hørt, der skal være Hestevæddeløb paa Søndag?
2. Dreng: Ja, det har jeg, og min Fader har lovet, at jeg skal med ud og se paa det, og saa skal Fader holde paa en af Hestene, og naar den saa kommer ind som Nummer et, da tjener han mange Penge.
3. Dreng: Sig mig en Gang, hvordan kan Hesten komme ind som Nummer et, naar din Fader holder paa den?

C. Heiden, Detailhandler, Prinsesseg. 6.

— Hvad siger Du om at have en lille Norbak, hva' Peter?
— Er Du gal, Jens!
— Hvorfor de', Peter?
— Nej, jeg siger majet heller en a di smaa Islændere, de æ da »Dansk Arbejde«, og de siger Fa'r man ska købe!

Svend Hirsch, Godsbanegade 2, 3.

Drengen længst til højre: Kan I to Fyre sige mig, hvornaar en Hest bliver et andet Dyr?
Ingen af dem kan.
Spørgeren: Naar den bliver *lam*, selvfølgelig!

Erika Anderson, Turist-Kiosken, Vejle.

— Du kør' for nær op ved os, Per! Se, Ole, han er Proprietæren, og jeg er Præsten, men Du er bare en Husmand, saa Du skal værs'go' køre bagerst; ellers vil vi ikke ha' Dig med!

Vilhelm Hansen, Gl. Lægef. Boliger A 13.

Første Gut: Min Fa'rs Pisk kan knalde lige saa højt som en Bøsse!
Anden Gut: Ikke højere! Min Far har en, der kan knalde som en Kanon!
Tredie Gut: Jamen min Fars Pisk knalder saa højt, at han maa have en Flyver til at hente Knaldet ned igen!

Tømrersvend *Edv. Hansen*,
Mesing pr. Skanderborg.

Første Dreng: Har Du været ude at ride i Dag?
Anden Dreng: Nej, jeg kan holde mig.
Tredie Dreng: Det har jeg skam svært ondt ved!

E. Kristensen, Halgrensgade 2, 4.

Den ene: Jeg synes, Du ser saa nedbøjet ud.
Den anden: Ja, nu gaar vor Næringsvej jo i Grøften.
Den tredje: Det har Du Ret i. Nu begynder de allesammen at flyve li'som *Ravnen!*

G. Bøckel, Brande, Jylland.
(Jeg er kun 13 Aar.)

Og til Slut bringer Redaktionen alle Deltagerne en Tak for det gode danske Humør, de har ladet komme til Orde i denne lille muntre Konkurrence.

Alle udenbysboende vil faa deres Præmier tilsendte.

De indenbysboende Præmietagere bedes henvende sig paa »Ravnen«s Redaktion Fredag mellem 7—9 Aften, Mandag, Tirsdag og Onsdag mellem 2—4 Eftermiddag.

Tegning af Olga og Helgo Jørgensen.

Forleden Dag havde det store Varehus Opvisning af kostbare Dametoiletter, hvis Bærerer var engageret til at passere Revy for de velhavende Tilskuere i *Nimbs* Restaurant.

Lidt senere gik en anden Skare Kvinder gennem Lokalet, hvor de vakte megen Ubehag. Det var Syerskerne, som havde tilvirket de elegante Dragter.

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØN'S
AKVAVITTER

Gaden.

Jeg tilstaar det — jeg elsker Gaden.

Hvor kan man andet end holde af den, Gaden, hvor der er Luft og Sol og Blæst og Skygge, Mænd og Kvinder, Børn og Hunde, Flirt og Larm, Politi og Lirekasser, Skærslibere, Brudekareter, Løsgængere, Automobilbrøl og Brolæggersvendens sunde Sang. Gaden — den store, den sande Demokrat, som gør alle lige. Gaden, hvor selv den uværdigste Hanswurst kan aande ganske den samme Luftning som Komtesse Trestjerne og med sin ærlige Fortovsret puffe selveste Kammerjunker Habenix i Rendestenen.

Der er saa uendelig meget at se paa Gaden. Hvertandet Skridt giver en et nyt levende Billede af det evigt vekslende, farvebrogede Kalejdoskop. Der kan skrives 1001 Artikler om alt det, der er at opleve paa Gaden en Dag, naar Solen lyser og Livet pulserer.

— —

Der sidder to smaa, vaskeægte Lazzaroner paa en kneben Trappesten og spiller Terre. Spændte Miner, graadige Blikke, halvkvalte Udbrud, medens de to snavsede Kejter gridsk spænder om de fem Marmorstumper og rutineret sender dem til Vejrs. En ganske Henningsensk Konditordreng glemmer aldeles sin store Kurv og næsten sin endnu større faglige Værdighed, medens han interesseret ser til. Ingen af dem bemærker hverken den tykke Herre, som paa den forpinte Automatvægt forgæves søger at aflæse sin Korpus' Vægt, eller den lange, magre do., som ivrig og grundig studerer Spiseholderens Middagstavle. Paa Hjørnet staar »Lynets« Ekspresbud og sludrer intimt med Kusken fra Ilgodstransporten. En tjavset Køter, som mest af alt minder om en afslidt Kokusmaatte paa Ben, besøger ganske ugenert den lukkede Konditorkurv.

Du — du — du! En Bil kommer farende opad Gaden lige paa Grænsen af den lovbefalede Hastigheds-Maximum. Du — du — du . . . Betjenten, som staar og taler Fingersprog med et Par tyske Tilrejsende, er ikke langt fra at blive paakørt. »Polisen«, som stod midt i Kørebanen, har Uretten og maa holde Mund. Men til Gengæld vender han sig bagefter og sikrer sig Vognens Nummer til behagelig Erindring ved en anden Lejlighed. Bybudet, som paa Hjørnet filosofisk ryger sin Snadde, smiler blidt forstaaende.

Provinsskuespiller Hantsen møder sin højagtede Kollega Hantzen. De bærer begge langsplittede Direktørfrakker over prima Vatfigur og nogenlunde, næsten ganske nyafstrøget Cylinder. Der tales højt med skolede Organer. De er ikke ved samme Selskab og kan derfor ikke blive trætte af at overrose hinanden. Staaende lidt ude paa Asfalten lader de rolig dens svigefulde Strøm og dens Farer skylle forbi, medens de er langt inde i den afsluttede Sæsons betydelige Triumfer.

Traderaderadade!

Selv Vandvognen, der lunter tungt frem med fyldt Beholder, trækker sig sindig ind til Siden for at give Plads. Inde paa de smalle Fortove tripper alle de søde Ungpiger afsted; — og alle de Smaabilleder, de vende sig omkring, som paa Kommando. En straalende Sekondpeter fører, ikke uden martialsk Selvfølelse, sine Folk nedad Asfalten. Venst'! — Højr'! — Sabelklingen lyner understregende. Taktfast slaar alle de mange støvede Fedtlæders ned i Gaden. Horntuderen synker Spyttet og puster Kinderne op: »Her kommer de danske Soldater, med . . . lyder det triumferende himmelfalskt.

De terrespillende Smaafyre spidser de vaagne Øren og glemmer med det samme hele Insatsen: Tre Tinknapper mod et Stykke misbrugt Viskelæder. Den meget tykke Medborger falder ned fra Vægten og mister uigjenkaldelig sin Femøre. Den magre Herre, som nærsynet studerer Spisetavlen, tørrer forfjamsket Kridtet ud med Næsen. En meget gammel Dame, klædt i en vidunderlig Blanding af noget som Nattrøje og Underskørt, farer pludselig ganske umotiveret tværs over Gaden, forfærdet som en skræmt Høne. Et Intetkønsvæsen af en Barnepige kører begejstret men hensynsløst over alle Ligtorne — paa det forkerte Fortov. Konditordrengen giver i sin Harme over ikke at skulle samme Vej som Jenserne den afgnavede Køter et velment Spark. Tre adstadige Sandwishmænd i Gaasegang vender resigneret Skraatobakken, opgiver Ævret og drejer nedad Sidegaden. En halsende Cykledreng farer forfjamsket ind mellem de to Thespiskærretrækkere. Elskertenoren og Heltebarytonen skraaler op i fuldeste Enighed. Saa et smældende Pistolskud. Vandvognskusken, som atter har faaet sin Rosinante i Gang, trækker forfærdet i Snoren og giver Skovshovedkonerne en forsvarlig Skylle. Vældigt Opløb paa det befærdede Strøg. En af de flydende Varer ikke upaavirket Mand mellem Stængerne paa en vellastet Trækvogn vil ogsaa meget gerne være med, men er for vaklende til at turde forlade Vognen. Selvmord! spørger man i Opløbets urolige Yderkres. Selvmord! mumler den Vaklende og synker bedøvet ned paa den fjermer Vognstang.

. . . Men naturligvis er det bare den Pokkers Cykledrengs Baghjul som punkterede.

Folk ryger indignerede fra hverandere. Tradera! Soldaterne svinger flot om Hjørnet dernede — Færdselen ruller atter uforstyrret videre.

— —

Gaden har Plads til sit næste levende Billede!

Frederik Skousbo.

Fint Svineri.

Gaardmanden hører, at Svinene gør et frygteligt Spektakkel i Stien og gaar ud for at se, hvad der er i Vejen. Ved Stien træffer han en af de ny Piger, der ikke kan forklare, hvorfor Svinene skriger saadan. Saa kigger Gaardmanden ned i Ædekarret og udbryder —: »Naa, nu forstaar jeg det! Du har kun givet dem *en* Sølvske, og der er fem Svin!

Sikkert Kendetegn.

Doktoren: Har der været Nogen, mens jeg har spist Frokost?

Pigen: Det ser næsten ud til det, for Doktorens Overfrakke er borte!

For- og Efterspil.

Sønnen: Far, hvorfor ender næsten alle Lystspil med et Bryllup?

Faderen: Fordi man skal have noget at begynde *Sørgespillet* med!

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.**

Telefon 989.
Klingenberg 1989.

Sygeplejeartikler.
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

HERMAN JUST'S

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekatering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Store og smaa Lokaler, moderne indrettet, anbefales de ærede Foreninger.
Restauration — 2 Billarder.
Telefon Øbro 1132.
Joh. Olsen.

Møbelfabr. Aktiv.

Aaboulevard 3.
Gl. Ladegaard,
Hj. af Vodrofvej

Prima Varer
10 Aars Garanti

Lille Udbetaling.

Sælg til Eksport.

Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger*
Købmagergade 63—65.

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

LIND-HANSEN CLICHÉES

KØBMAGERGADE 67-69

Spar Penge

Køb Senge hos **NOLFI** **der varer længe**

Spiralsenge fra 7,00.
Pufsenge fra 12,00.
Jernsenge fra 3,50.
Barnesenge fra 6,00.

Divaner fra 15,80.
Kommodes.
Sofasenge med Plyds 25 Kr.
Chaiselonguer

Puder, Dyner, Vat, Divan og Uldtæpper billigst og bedst
GRIFFENFELDTSGADE 50—50 A
Telf. Nora 1533 y.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh C.

DET DANSKE MÆLKE-COMPAGNI

Pasteuriseret og raa sød Mælk Daglig nykærnet Smør	Pasteuriseret Kærne Mælk Telefoner 5858 - 2712

Arb. Ligkistemagasin.

55, Vesterbros Torv 55.
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

TELEFON 3684.

S. JOHANNESSON'S

TELEFON 3684.

Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faas overalt à 25 Øre.

GENUINE LUNDS-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlere. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind-Hansens Reproduktionsanstalt.

F.E.BORDING KØBENHAVN.

Rustningsgalskaben.

Tyskland: Hør, skal vi nu ikke holde op, mens Legen er god?

England: Nej, jeg bliver ved, indtil en af os ligger under Bordet!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 49. Torsdag, den 4. December 1913

Tegning af Sv. Ulrich.

I Anledning af Kjertemindes 500 Aars Jubilæum havde Byraadet indbudt Kongen, som imidlertid foretrak at gaa til Militærjubilæum i Kastellet. Den lille Bys vise Mænd besluttede da at invitere den Person, som i de 500 Aar har kastet størst Glans over Byen — *Amanda fra Kjerteminde.*

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

═ Største Nytegning i Norden. ═

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

AFBETALING

CARL JACOBSEN & CO.

Nørrefarimagsgade 64.

Holbergsgade 6

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.

Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Har De Tandpine,

brug da altid
Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter.
Advarsel mod Efterligninger.

Indregist. **9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.**

Alle kan straks spille Klaver
uden Kendskab til Noder og uden Forkundskab i Musik ved Hjælp af det ny epokegørende Spille-Apparat

„PERPLEX“

Pris incl. 6 Nodeblade 75 Kr.

Perplex er det første og eneste patenterede Spille-Apparat der sætter alle, selv et Barn, i Stand til uden stor Øvelse **ved Hjælp af Nodeblade** der skydes ind under Apparatet at kunne spille de nyeste Sange, Valse og alle Slags Musikstykker paa ethvert Piano eller Flygel.

Har de et Klaver i deres Hjem, som De ikke kan spille paa, og vil De fordrive Deres Fritid paa en behagelig Maade, eller maaske ved passende Lejlighed spille op til Dans eller lignende, saa se paa **PERPLEX,** det fremvises uden mindste Købetvang.

Forlang Prospekt. Forhandlere antages.

Eneforhandler for Danmark:
CHR. WINTHERS PIANOFABRIK,
Frederiksborggade 36, København K.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Se til Højre!

Den næstsidste Højremand.

Paa Anfordring af »Ravnens« Redaktion skal jeg gærne — omend ikke med Glæde — skrive en Artikel om *Livet i Højre*, saadan som det for Tiden afflorerer sig. Jeg er ellers en Modstander, og det baade med Skæg og Bulehat a Sosjalisterne (vad »Ravnen«, den sorte Gavtyv meget godt ved!!) men maaskesens kan je omvende en eller anden godtroende Sosjaler, og der bliver større Glæde i Witmarchs gamle Lokaler over en Sosjalist, der gør Højre om, end over 10 Højremænder, som ikke haver det omvendte behov.

Nu syns De vel, at jeg slaar om mig med store Tal, og je ved meget godt, at vi kun er 7 i Folketinget, men vi er da et Par raske Svende *udenfor*, og det er paa Os, at Højre skal bygge sin Fremtid.

De ved maaske, at vi i Aar har opgivet vort Delegerelsesmøde i December. Vi har jo maattet opgi saameget baade Mandatter, og Kredse, og det er lie ve at vi osse maa opgive Haabet. Men osse kun lie ved, Højstærede, for saalænge je kan krumme Albuen og bruge Næbbet plus Pennen, som je osse har i min Magt, saa skal Højres herlige Sag inte bli opgivet, de vil je be Dem om, og det kan De rolig købe Dem et Pund Radium paa.

Vi, der har Frederik den sjettes Kød i Blodet — Frænkel, Hammerik, Abrahams og je specielt — holder fast ved det uforgængelige Program med Næb og Klør, Spar og Hjærter, og saalænge Krup kan støbe en Kanonkugle og Rambusk skye den u, saa ska ingen faa os til at vige fra Skansen, salig Dannevirke, Mysunde og Tripulis i ærbødig Erindring.

Men det vi mangler er — næst Mandskab — none *Provisorier*, saadan none af de rigtig gode gammeldags brandsikre Provisorier med Estrups egenhændige Navnetræk og Kongens Velsignelse. De sku se, hvor Piben og Trommerne fik en anden Lyd, hvis Piber eller Grev Frisenborg fik Lov at smække saadan et Par flade Provisorier ud lie i Skallen paa Rode, Borgbjerg og Zalle. Ingen Stemmeret til Børn under 45 Aar, Landstinget nagelfast paa Livstid, alle Fagforeninger opløste, i Spjældet med Lyngsi og saa en Gang Gensdarmer over det hele.

Det vilde gi Luft, og sikken en Aande der vilde komme over det gamle misrekommanderende Danmark, hvor Højre nu bliver behandlede som Mohikanere. Je ved, at vi endnu er livskraftige og rebelske, og je kenner to Komier paa Købmagergade, der Fanme aggiterer for Højres Sag som et Par nyfødte Geddebukke med Lyst for Ramasjang og Boston i Partiet, og med saadanne to Kærnetropper skal vi nok naa vor gamle Anseelse, da min Ven Sjejberlejn og mig flankerede Spidsen af Højres Grundlovstog med begejstrede Hurraraab for Vorherre, Hans Majestæt og Fosterlandet. Jeg maner da Ungdommen op til Kamp for Provisorismen og Højres øvrige hellige Sag! Smid Krykkerne og spyt paa Neglerødderne, saa vil en nyfødt Højresol paany gløde over Vort Land og Nationaltidende og tildels Witzansky, hvis han vil være med paa ærlig Maade, hva je nok tror han vil, for det har han altid vildet før.

Men som sagt til Kamp til Kamp. Vi har Kræfter nok. Tror De Schovelin er en almindelig Hejdukke og De bilder Dem maaskesens ind, at Holger Petersen er stoppet ud med Hø! Men De kan tro nix, ingen Hønisser paa Højres gamle Loft. Hils hele Ravnereden og sig det fra en trofast gammel Højrehund.

Abert Moggensen.

Sangforenings-Dirigenter XI.

Tegning af Oluf Nielsen.

Th. Holm.

Leder for: »Holmskoret«, »de Clystra«, Bertha« og det blandede Kor »Venskabet«.

Lille Tom og Katten.

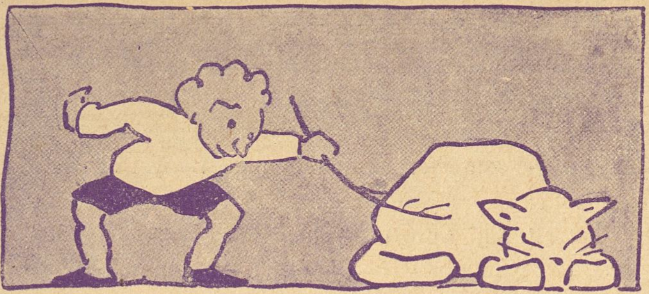

1. Lille Tom er Kattedriller, og her ser I ham stikke en Pind ind i Øret paa den sovende Mis.

2. Med et Spjæt er Katten oppe og viser Tænder, men Tom smiler haanligt.

3 Saa gaar Katten over til Angreb, og Tom anser det for klogest at trække sig tilbage.

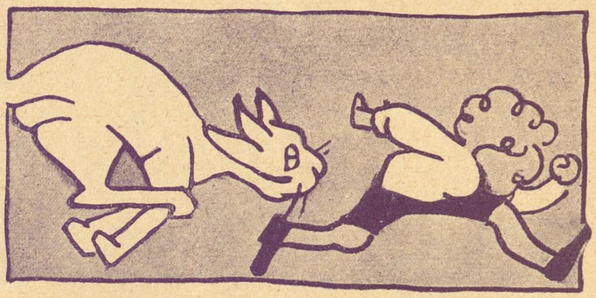

4. Tilbagetoget bliver til Flugt i et stedse mere rivende Tempo,

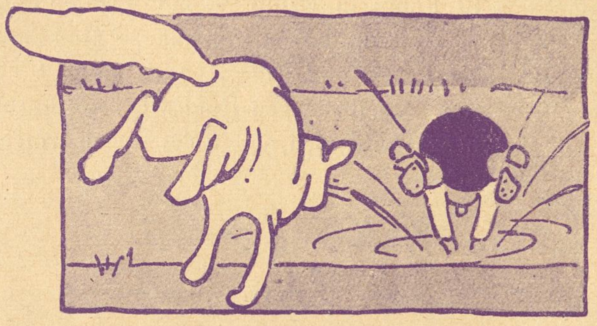

5. og Tom gaar paa Hovedet i Vandet,

6. forfulgt af den hævngerrige Kat, der svømmer udmærket.

7. Ankommen til den modsatte Bred tror Lille Tom, at han har faaet sit paa det tørre; men Mis siger: »Katten skal rive mig, om jeg gi'r mig!«

8. Og her kommer det til et voldsomt Sammenstød,

9. den ender med Toms Sejr — men Sejren er dyrekøbt, og det varer lidt, inden Lille Tom gaar i Lag med Katten igen!

De forenede Bryggeriers CENTRAL HVIDTØL - Ren fyldig Maltsmag
SKIBSØL - Udpræget Skibsølstype

MORDET I LA JONCHERE

Kriminalroman.

(Illustreret af Chr. Bogø.)

Sidste Søndag havde han været hos Claudine. Hun havde først ikke genkendt ham. Han derimod fandt hende uforandret, det vil sige, hvad hendes Vaner angik: hun var døddrukken. Med stort Besvær fik han hende til at underskrive Dokumentet betræffende hendes Søns Giftermaal.

Lerouge havde ogsaa dette Skriftstykke med sig og forelagde Undersøgelsesdommeren det.

Daburon undersøgte dette Papir omhyggeligt. Saa lagde han det tilside og spurgte indtrængende:

»Har De ingensomhelst Anelse om, hvem der har myrdet Deres Kone?«

»Nej. Men jeg tænker mig, at hun har presset de Folk for stærkt for Penge — hun brugte mange paa sine Elskere. Det er tilsidst blevet Folkene for meget.«

Hermed var Forhøret til Ende, Dommeren lod ham gaa, men paalagde ham at opholde sig i Nærheden, hvis der skulde blive Brug for ham.

Da han var gaaet, overfaldtes Daburon af pinlige Tanker. Han havde haft Uheld med sig. Albert kunde ikke være skyldig. Men hvem var da Morderen?

Allerførst vilde han lade den gamle Commarin kalde og meddele ham den nye Afsløring. Han forekom sig selv næsten latterlig; dér havde han for nogle Timer siden ført Noel Gerdy til ham som hans legitime Søn, og nu maatte han tilstaa, at han havde taget fejl og at Albert var hans retmæssige Arving.

Naa, derved var intet at gøre. —

Ogsaa Noel skulde nu erfare Sandheden! Den stakkels unge Mand traadte atter ind i de Ubetydendes Række, efter at have svunget sig op til en saa svimlende Højde. Hvilken bitter Skuffelse! Daburon nærede dog det Haab, at den gamle Commarin vilde holde ham skadesløs; det skyldte han ham.

Men hvem kan Morderen være? spurgte Daburon sig selv.

Pludselig slog en Tanke ned i ham; den syntes ham til en Begyndelse usandsynlig, men kom atter og atter tilbage. Tilsidst bemægtigede den sig ham helt.

17. KAPITEL.

Herr Tabaret indskrænkede sig ikke til Talen alene; han handlede ogsaa og det øjeblikkelig. Da Dommeren lod ham i Stikken arbejdede han paa egen Haand, uden at spilde et Minut og uden at unde sig Ro.

Han skyede ingen Omkostninger; han engagerede en Skare Detektiver, stillede sin Adjutant Lecoq i Spidsen for dem og fordelte dem over Rueils og Bougivals Omegn.

Hele Egnen blev gennemsøgt, og efter tre Dages omhyggelig Undersøgelse opnaaede Tabaret et Resultat: han konstaterede, at Morderen ikke var udsteget i Rueil, som ellers alle Mennesker gjorde, der vilde til La Jonchere, men var kørt videre til den følgende Station, Chatou, hvorefter han var gaaet tilbage til Fods.

Jernbanefunktionæren i Chatou havde Faste-Tirsdag lagt Mærke til en ung, brunet Mand med et tæt, sort Skæg; han var ankommen med Parisertoget og saa ud til at have meget travlt. Manden bar en Overfrakke og en Paraply.

Han slog ind paa Vejen til Bougival. Her havde han passeret en anden Mand, der undrede sig over det Hastværk han havde. Han løb næsten, og røg samtidigt.

Brovægteren ved Seinebroen i Bougilval havde især lagt Mærke til ham. Den Ubekendte var løbet over Broen, uden at erlægge Bropenge; Vægteren var saa løbet efter ham, men kunde ikke indhente ham.

Det var dog ikke alt.

Funktionæren ved Billethullet paa Banegaarden i Rueil erindrede sig, at han Faste-Tirsdag Klokken ti om Aftenen, to Minutter før Togets Afgang til Paris havde udstedt en Billet til en Herre, der ganske aandeløs var kommen styrtende. Herren var helt ude af sig selv og kunde næppe gøre sig forstaaelig.

Alle disse Personalbeskrivelser stemte overens.

Endelig fandt man ogsaa en Bager i Asnieres, der aabenbart havde kørt i samme Kupé i Toget til Paris som den Ubekendte. Tabaret havde skrevet til Bageren og bedt ham komme til sig Mandag.

Dette var Resultaterne af de tre Dages Efterforskninger. Mandag Morgen tidlig, kom Tabaret til Justitspaladset for at erkyndige sig om, hvorvidt Akterne angaaende Enken Lerouges Fortid var indtrufne.

Akterne forefandt han ikke, men han mødte Gevrol og hans Mand i Korridoren. Chefen for Kriminalpolitiet triumferede ganske aabenlyst.

Da han fik Øje paa Tabaret, raabte han til ham:

»Naa, hvad Nyt? Har De igjen udleveret én til Øksen?«

Men Tabaret var idag ganske forandret. Bevidstheden om hans Fejltagelse gjorde ham taalmodig og beskeden. Gevrols Spydighed, som til enhver anden Tid vilde have gjort ham rasende, ænsede han nu næppe; han sænkede kun bedrøvet Hovedet, hvad der højligt forbavsede Gevrol.

»Gør kun Nar ad mig, Herr Gevrol,« sagde han blidt, »jeg har fortjent det.«

»Har De lavet et nyt Mesterstykke?«

Tabaret rystede paa Hovedet.

»Ja, jeg har desværre overgivet en Uskyldig i Rettens Hænder, og nu vil man ikke frigive ham.«

Gevrol gned sig henrykt i Hænderne.

»Jo, det er sgu et Mesterstykke! At indespærre en Uskyldig, det kan ikke enhver gøre. Min Kompliment, Herr Snushane, min Kompliment!«

»Skaan mig nu,« sagde Tabaret. »Tiltrods for at mit Haar er hvidt, er jeg jo dog kun en Begynder i Deres Fag. Jeg var bleven lidt vigtig af de smaa Held jeg har haft. Jeg erkender desværre for sent, at jeg er en Fusker, medens De, Herr Gevrol, ubestridt er Mester i Deres Haandtering. Naa, haan mig nu ikke længere, men giv mig hellere et godt Raad. Alene kan jeg ikke gøre Fejlen god igen, men hvis De vilde hjælpe mig —«

Gevrol følte sig meget smigret over denne Tale; det glædede ham overordentligt, at se Tabaret, hvis Skarpsind han hemmeligt misundte ham, saa myg.

Han besluttede derfor at komme ham lidt imøde.

»Jeg formoder, det drejer sig om Affæren i La Jonchere?«

»Ak ja, kære Herr Gevrol. Jeg vilde klare mig uden Dem, og nu sidder jeg i Suppedasen.«

Tabaret saa stadig meget bedrøvet ud, men indvendig jublede han og haanede han ham:

»Din forfængelige Nar! Vent kun, jeg vil lirke saa længe for dig, til du fortæller mig, hvad du ved!«

Gevrol syntes at tøve.

Endelig sagde han:

»Berolige Dem, Fatter Snushane. Idag har jeg ikke Tid, da jeg skal aflægge Beretning, men hvis De imorgen tidlig vil komme hjem til mig, kan vi snakke om Tingene. Et Lys vil jeg dog allerede idag lade gaa op for Dem. Ved De, hvem den Mand er, som jeg idag har bragt med mig?«

»Nej, sig mig det, kære Herr Gevrol!«

»Nuvel, den Mand, der sidder der paa Bænken og venter paa Undersøgessesdommeren, er — — — den Myrdedes Mand.«

»Er det muligt! De gør Grin med mig!«

»Jeg siger Dem Sandheden. Spørg ham selv.«

»Var Konen da ikke Enke?«

»Nej, eftersom hendes lykkelige Ægtemand sidder her.«

»Jasaa. — Ved han noget nyt?«

Gevrol fortalte kort, hvad Lerouge havde meddelt ham og Undersøgelsesdommeren. Han sluttede med følgende stolte Ord:

»Det er dog et Fremskridt, ikkesandt?«

»Aaja, men jeg troede — — — Død og Pine, min Bager! Ham havde jeg nær glemt!«

Og borte var han.

Gevrol stirrede forbløffet efter ham.

»Han er vist ikke rigtig i Hovedet,« mumlede han.

Tabaret skyndte sig med feberagtig Hast hjem. Hans Hjerne arbejdede under Højtryk: Noel, den stakkels Noel, det var et haardt Slag for ham. Hans Glæde var kun af kort Varighed. Og hvordan stod det til med Albert? Han vidste naturligvis ikke Besked. Og hans Far heller ikke. Men Fru Gerdy? Hun maatte dog vide, at Børnene ikke var blevet ombyttede. Og da Noel fandt Brevene og talte til hende om det, maatte hun dog have oplyst ham herom. Ja — men hvad var nu det!

Forfærdet blev Tabaret staaende midt i Gaden.

Saa maatte jo Noel have myrdet Enken Lerouge, forat hun ikke skulde sige, at Forbytningen ikke havde fundet Sted! Og Noel havde brændt de Papirer, af hvilke det fremgik!

Rædselslagen viste han denne Tanke fra sig. Den var opstaaet af hans Vigtigmageri. Nu saa han Mordere og Forbrydere i sine bedste Venner. Noel, denne ædle, noble Natur!

»Jeg, Fæhoved!« udbrød Tabaret rasende. »Jeg har allerede bragt ét Menneske i Ulykke. Nu vil jeg ogsaa skaffe Noel i Galgen!«

Men alle disse Ræsonnementer hjalp ikke det mindste. Den Tanke lod sig ikke bortvise:

»Hvis Noel nu alligevel var Morderen?«

Foran Tabarets Dør holdt en Ekvipage. Han henfaldt i Betragtninger over, hvem af hans Lejere der modtog saa fint Besøg. Ved Trappen mødte han den gamle Aagerkarl Clergeot. Det var ham en ubehagelig Overraskelse, thi denne Mands Nærværelse i et Hus betød altid et ruineret Hjem.

Han sagde til ham:

»Naa, hvem har De besøgt her i Huset? Hvem har De nu ruineret?«

»Ruineret?« gentog Clergeot forarget. »Hvor kan de sige saadan noget! Spørg De den unge Advokat ovenover Dem, om han beklager, at have gjort mit Bekendtskab og fulgt mine Raad.«

Disse Ord gjorde et pinligt Indtryk paa Taberet. Noel, den forsigtige Noel havde altsaa noget at gøre med Clergeot. Hvad kunde det betyde? Naturligvis noget ganske uskyldigt. Og alligevel — Tabaret maatte tænke paa de femtentusen Franks, han sidste Uge havde laant Noel.

Pludselig hørte han Raslen af Silke.

Højt sagde han:

»Han giver dog en Masse Penge ud.«

Han haabede, ved denne Bemærkning, at faa Clergeot til at tale.

Clergeot forsvarede altid sine Klienter.

»Nej, han giver ikke mange Penge ud,« protesterede han. »Men hans lille Dukke derimod, hun forstaar at smide om sig!«

Det lod til at blive bedre og bedre. Noel stod i Forbindelse med en Dame, som selv Clergeot fandt letsindig. Det vilde sige endel. Denne Afsløring var et haardt Slag for Tabaret.

Han lod sig dog ikke mærke med noget, af Frygt for, at Clergeot skulde faa Mistanke og tie med, hvad han ellers vidste.

»Ungdommen vil rase ud,« mente han ligegyldig. »Hvad kan denne lille Faible koste ham?«

»Det ved jeg ikke saa nøje. I de fire Aar, hun har kendt Noel, maa hun vel godt og vel have slugt sine femhundredetusen Francs.«

»Femhundredetusen Francs! Paa fire Aar! En halv Million!«

Tabaret var fuldstændig lamslaaet.

Altsaa Noel var ruineret! Total ruineret!

»Overrasker det Dem?« spurgte Aagerkarlen. »Skylder han maaske ogsaa Dem Penge? Vær De ubekymret. Han er en snu Karl. Han gør et rigt Parti. Se til mig! Jeg har laant ham Seksogtyvetusen Francs paa en Veksel, og jeg er dog saa forsigtig.«

Aagerkarlen fjernede sig. Tabaret blev ganske forstyrret staaende udenfor sin Dør.

Noel, som han elskede som en Søn! Noel, Hædersmanden!

Nej, det var umuligt. Aagerkarlen maatte i hvert Fald have overdrevet. Det var utænkeligt, at Noel skulde have formøblet baade sin og Moderens Formue.

Pludselig hørte han Raslen af Silke. En henrivende, lille brunet Dame svævede forbi ham og sprang graciøst ind i Ekvipagen.

(Fortsættes.)

Lauritz Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Kontortid:
Kl. 2—4, samt Mandag, Fredag og Lørdag Aften Kl. 7—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Adolph Wulff's
billige, danske
Spillekort
anbefales.

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Skuepladsens Løver. XXIII.

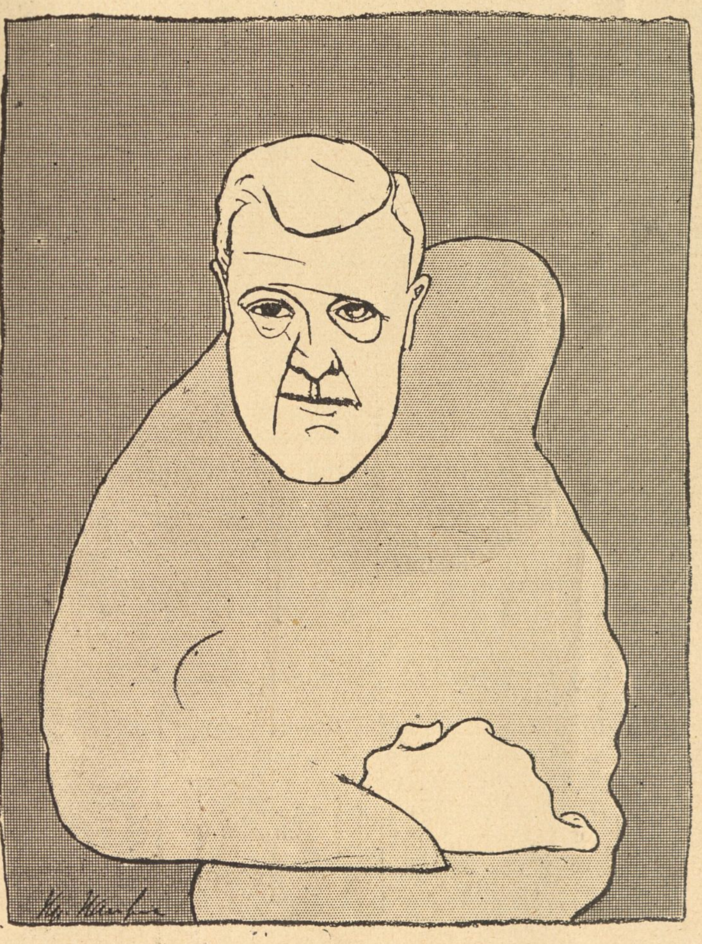

Schiøler-Linck. Tegning af Hp. Hansen.

Hans Glød har ofte tændt den røde Lygte,
Og mangen Sorrifuld til hannem søgte.
Saa kunde han endda — naar ret han spøgte —
— Faa en og anden til at flygte.

Nobelpræmien
eller
Rab-in-der-Nacht-Tango.

(Mel.: I Lille Kongensgade osv.)

En Nobelpræmie, Kære, kan ikke kastes hen til hver,
Aa ja, aa ja, aa ja! aa Singsalia!
Vedkommende skal være, helst frem for al Ting, populær,
Aa ja, osv.
Og derfor tog man ind i Djunglen ganske uforsagt
Og søgte efter en Hr. Tango in-der-Nacht,
En indisk Digter, pralende og morderlig intim,
Som lever af at lave Kransekagerim.

Man maatte fælde Taarer, og fælde Løver, fælde Træer,
Aa ja, osv.
En Del blev lagt paa Baare, og andre de fik Feber der,
Aa ja, osv.
Hver Gang de traf en Negerhøvding eller hanses Vagt,
Saa spurgte de, hvor bor Hr. Tango in-der-Nacht?
Og stadig fik de Svaret. »I maa længere ind i Skov'n«,
Desværre var der ingen Bil og Sporevogn.

De traskede i Dage, de traskede i Uger ti,
Aa ja, osv.
At der var langt tilbage — det var de alle enig i
Aa ja, osv.
Men pluds'lig fra en Gren der lød et Menskeæderhyl,
Som helt spolered Skovens Morgenstundsidyl,
Man sprang til alle Sider for at tage sig i Agt —
Paa Grenen hang i Halen Tango in-der Nacht!

Hr. Tango havde Hale, men ellers en elskværdig Mand,
Aa ja, osv.
Lidt mystisk var hans Tale, og grumme lille hans Forstand,
Aa ja, osv.
Dengang de gav ham Nobelpræmien, da aad han den,
Og spytted efter Kommissionens fine Mænd;
Han lopped sig bag Øret og sprang ned af Grenen kæk
og dansed Tango fire Timers Tid i Træk.

Og Kommissionen glade fik hurtig Vejen hjemad lagt
Aa ja, osv.
De smilte, thi nu havde, de hilst paa Tango in-derNacht,
Aa ja, osv.
Og Tango han er himmelglad, han fik jo Nobels Pris,
Og hans Portræt har vi jo set i hver Avis.
Nu hænger han i Halen atter dèr og muntrer sig —
Og ta'r en »Snus« som »Nobel Pris« paa den Staahej!

Robert Bly.

EUROPAS SMILEBAAND

Landlig Flyveskole.

(»Fliegende Blätter«.)

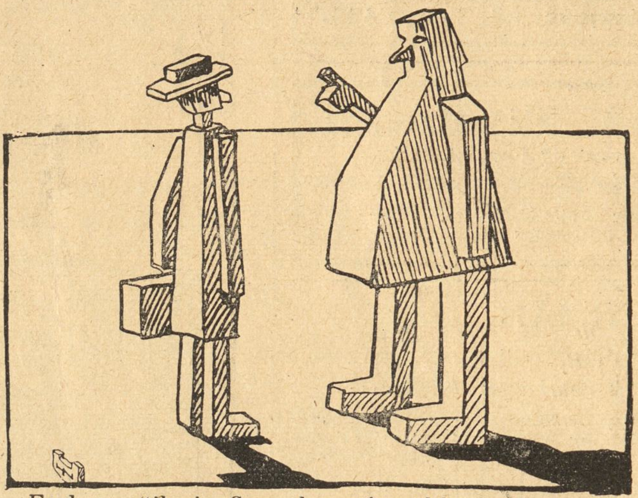

Fadern (til sin Søn, der rejser hjemmefra): — A dä ska jag säga dej, att ärlighet varar längst, för jag har försökt bägge delarna.

(«Strix«.)

Uheldigt Tal. — Men hvarför så rädd (bange), för att ni skall träffa eder man (eders Mand), sådana här små äfventyr har ni varit med om så många gånger förut!

— Ja, men ni är den trettonde (den trettende).

(»Kurre«.)

Lärarinnan vill på ett bildlikt sätt (billedlig Maade) framställa försynens stora makt för Efraim Berglund.

— Tänk dig, Efraim, att du klättrar upp i ett träd (Træ), en gren brister och du faller ned oskadad (uskadt) — vad är det?

— Det beror på en slump (Tilfælde).

— Men tänk dig att du klättrar upp en gång till i trädet och faller ned en gång till alldeles oskadad — vad är det?

— Det är tur (Held).

— Men Efraim, tänk dig nu att du klättrar upp för tredje gången och faller ned för tredje gången alldeles oskadad — vad är det?

— *Då ä de träning!*

(»Søndags-Nisse«.)

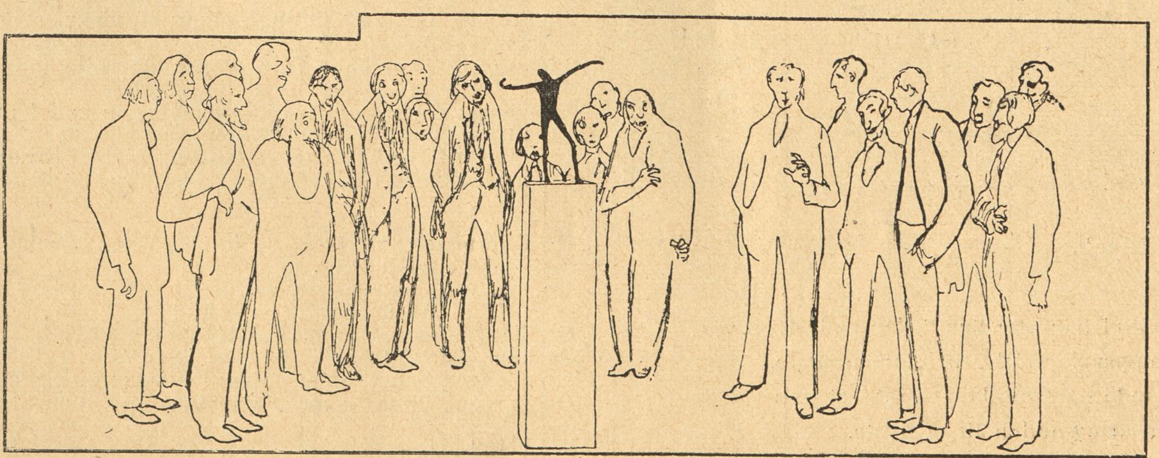

Tvivl. — Ja, det er en mærkelig Figur. Er denne Billedhugger nu moderne eller talentløs?

(»Meggendorfer Blätter«.)

Rød Indmad

Kertemindes Jubilæum.

Der ligger hist ovre en agtbar By,
som fejrer et flot Jubilæum —
den nyder paa Fyen ej synderligt Ry,
har ikke som Faaborg Musæum.

Kan ikke prale med Ymers Brønd,
Konserves og Ribs- Tokayer —
dog ringe ej føler sig Byens Søn,
han ved, hvormeget han vejer.

Og Kongen han inviterte som Gæst
— derved blev Dagen beæret —
Men Kongen han skulde til Krigerfest,
hos os kommer først Militæret.

Den Skuffelse var vel en Kende haard,
den skar helt i Hjærtet herinde —
men tror man, det gør i Festen et Skaar,
saa kender man ej Kerteminde.

Man indbød en anden til Mad og Dans
— den rigtige, maa man vel anta' —
Hvem gød Poesiens og Rygets Glans
over Kerteminde? — Amanda!

Old boy

— Jeg hører, at Overretssagfører Jensen har ladet sig indlægge paa Kommunehospitalets 6te Afdeling. Er han ikke rigtig klog?

— Jo—o, det var vist det klogeste, han kunde gøre!

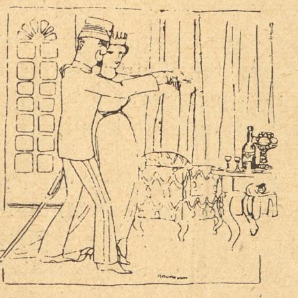

Medens Kejser Wilhelm har forbudt sine Omgivelser at danse Tango, skær de den gevaldig ved Hoffet i Rom, hvor selve Dronningen lægger for. Det skal efter Sigende være paa Opfordring af Befolkningen, at Tangoen er bleven indført ved Hoffet.

— Oho! det er under Paavirkning af *Rom* — ja, saa kan jeg bedre forstaa den!

Tiderne gaar skam fremad. Nu er »Kisten« fikset morderlig op, og den Tid er vel ikke fjærn, da de holder Logeauktion derinde.

— Saa glæder jeg mig til at gaa i det kgl. Teater og se *Hans Beck* danse »Boston« i Balletten »Valdemar«.

Nu har forhenværende Løjtnant, Skuespiller *Chr. Schrøder* faaet en Biografteaterbevilling, og i Forvejen har vi flere Militære, der er blevne udmærkede med Biografbevillinger, saasom Krigsassessor *Claesson*, Kaptajnerne *Fønss* og Walter *Christmas*.

— Tja, i gamle Dage gav man dem en Lirekasse, nu faar de altsaa en Biografbevilling.

Hamlet-Heiberg —: Skal det være Bjørnson, eller skal det ikke være Bjørnson, det er Spørgsmaalet, og det er ikke vanskeligt at besvare; men vi Nordmænd holder paa det tvetungede, det dobbelte, som ogsaa udmærker min lit de Paradeseng.

— Aa, det er altsaa en Dobbeltseng!

Overkrigsretten.

Kaptajnen syntes, Dommen var haard,
og tungt fra hans Bryst et Suk faldt —
Aa, skidt — naar hver Dag paa Besøg den staar,
og naar man Havanna til Maden faar —
er *den* vel saa gal, Hr. *Buchwaldt?*

Hvide Sande.

J. C. tror sig saa mægtig en Mand,
alt dog han ikke magte kan —
rejser sig Bølgen i al sin Vælde,
kan selv en J. C.s Værker den fælde.

Spottende Stormen suste og sang:
„Synkende Storhed! Der var engang —
Brudt er din Magt over By, over Lande,
det skal Du nu baade vide og sande!"

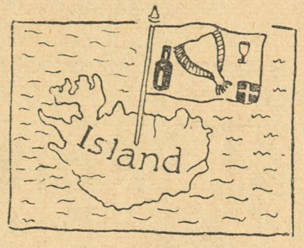

Nu Island vil have sit eget Flag —
En Falk? En Klipfisk? En Ørn?
Bevilget! — Det er jo en velkendt Sag,
at lidt kan fornøje Børn.

Aabent Brevkort.

Hr. Redaktør!

Nu er der Brand i den igjen. En Mand har opfundet en Art Radiumsfarve som kan lyse i Mørke. Det er indlysende at den er selvlysende og den vil ogsaa være til Oplysningens Fremme. Vil De tro det? — Alt kan blive lysende. Vil en Mand og Kone have Bryllup, saa stryger han hende over med Radium, og saa er der »lyst første Gang«. Vil De tro det? — Tænk, at komme hjem om Natten med Fjer og Bømand paa og finde Nøglehullet oplyst. Den strænge Fader kan smøre Datteren ind i Radium, saa kan han se naar hun staar i Gadedøren med Carl. Vil De tro det? — Carl vil naturligvis til en Begyndelse være sort som Graven, men i Løbet af kort Tid vil ogsaa han lyse. Pigebarnet vil nemlig virke som Overføringsbillede. Til den Tid kan Fotograferne ogsaa fotografere ved Radium og de kan rolig lave deres *Mørke*kammer om til et *Lyst*-hus. Alle Mennesker vil saa faa deres Radiumsstrøg. Selv *Harald Raage* vil vi i Mørke kende paa Strøget. Vil De tro det? Nu er der Brand i den.

Deres Selvlysende
Kresjan Blegdam.

Det arme Højre.

Ak, Livet er ikke for Højre en Dans
som fordum paa røde Roser —
i Jylland dumped de nylig med Glans,
og Ferslew gi'r bitre Skoser.

Nu kæmper paa Ærø de desperat
og pønser paa alle Slags Midler —
men Ærø vælger en god Demokrat
og blæser paa Hr. *Sporon-Fiedler!*

»Mandens Overmand« bliver vist ingen Sukces for det kgl. Teater. Hvad der gjorde mest Lykke var Automobilet, og hele Stykket igennem kunde man lugte Benzin.

— Nej, Ben*zon*.

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Møbelfabr. Aktiv. Aaboulevard 3. Gl. Ladegaard, Hj. af Vodrofvei || Prima Varer 10 Aars Garanti Lille Udbetaling.

St. Jacobs Gæstehjem
Saxogade 80 (ved Istedgade). København.
250 propre Senge fra 35, 50 og 75 Øre.
Elektrisk Lys og Centralvarme.
Varme Retter fra 25 Øre serveres hele Dagen.
10 Minutters Gang fra Banen.

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i
Forbrugs- og Spareforeningen
Aalborg.
Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Tlf. 2589. Folkets Hus Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

Sygeplejeartikler.
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

Forlov: elsesringe 14 & 18 Karat.
Th. Halgreens
Specialforretning.
Gothersgade 34, ligefor Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

en gros. Hygiejne-Depotet
„Français".
Gummilageret i København
16, Lille Kongensgade 16.
Hygiejne-Gummi og Bandager.
en detail. Kun 1. Kl. Varer føres.
Modersprøjten anbefales enhver Dame.

T. Helsingør. Deres talentfulde 13-aarige Søn skal faa sin Længsel tilfredsstillet!

Halfdam, W. Roskilde, *Maltha S.* Aarhus, *N. H.* Kolding, *P. C.* Nansensgade. — deres Bidrag staar for Tur!

Schulstad Ludvigsen Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

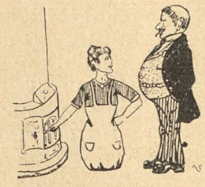

Hun: Det er dog noget Svineri med denne Kakkelovn, nu er den nederste Rist brændt fast.
Han: Næ, saa er det sku da branderi.

B. Aalborg. Deres Tegning giver Anledning til forskellige Betragtninger, men vi vil nøjes med at beklage den arme benløse Dame.

Hvad Teksten angaar, foreslaar vi udskreven en Konkurrence med en Præmie paa f. Eks. 50 Kr. til den, der kan begribe Meningen?

— Æ' de mej du slar paa, va?
— Ded maa du best sæl ku mærke!

P. Christensen. Her ser De deres »Slagstykke« med tilhørende virkelig aandsfulde Tekst!

E. Petersen, Lyngby. Vi er bange for, at Manden, der slæber Døren, hvorpaa Lægen har opskrevet en Recept, ind paa Apoteket er lidt for kendt.

Carl A., Kolding. Er det virkelig kun Poeter fra Breining og Middelfart, der kommer i Himlen? Deres Digt giver i hvert Fald ikke rigtig Forklaring paa Spøgen.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

HJEMMET DAMERNES BLAD er Danmarks mest populære Ugeblad 10 Øre pr. Nr. 1 Kr. 25 Øre pr. Kvartal.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

»*Hvor der ventes.*« Første Billede: ***Stoppestedet.*** Tegning af Erik Frederiksen.

Mangelfuld.

Fruen: (til Vaskekonen) Ja, nu anskaffer min Mand sig en af disse ny Maskiner, der gør Vaskekonerne overflødige.

Konen: Jamen *Nyhederne* fra deres Omgangskreds, kære Frue, dem kan De ikke faa paa Maskine!

Av Rikke!

— Gud, hvor jeg blev forskrækket, udbrød den unge Dame, som under Direktørens Ledsagelse havde taget Sindsygeanstalten i Øjesyn, det var dog et frygteligt ondskabsfuldt Blik, den Kvinde havde, som vi gik forbi her ude i Korridoren! Er hun farlig?

— Ja, somme Tider,' svarede Direktøren undvigende.

— Men hvorfor faar hun da Lov til at gaa saadan frit omkring.

— Det kan jeg ikke forbyde hende.

— Ja, men er hun da ikke Patient her, og som saadan under deres Opsigt?

— Nej, hun er ikke undergivet min Myndighed. Det er min Kone!

Køn Plante!

— Jeg forstaar ikke, at fattige Folk har saa meget imod Kartofler. Jeg spiser Kartofler næsten hver Dag, baade til Kylling, And og Foreller — —

Ska' nok kom'.

En Mand har staaet en halv Time ved et Stoppested, saa gaar Betjenten hen til ham og siger: Det kan ikke nytte, De staar og venter paa Sporvognen, for der kommer ingen.

— Naa, siger Manden — Skinner er er her da, saa der maa da en Gang kom en!

Stærke Lars.

Den stærke Lars Jensen staar ved Havnen og venter Tjans. Fra et Skib losses der tunge Jærnplader og Lars ser til. Saa kommer Skipperen forbi og spørger Lars, om han har Lyst til at være med.

— Ja, nok, siger Lars.

— Men kan Du bære de tunge Plader?

— Aa, ja, siger Lars.

— Vel, saa faar Du fem Øre for hver Plade, Du bærer i Land.

Lars gik i Gang med Arbejdet, og han tog *to* Plader ad Gangen. Pludselig gik Skibsbroen i Stykker, og Lars faldt i Vandet med to Plader i Favnen.

Der gik nogle spændende Øjeblikke; man saa Luftbobler stige op paa Vandfladen og man troede Lars druknet med det samme. Saa dukker stærke Lars pludselig op og raaber —:

Hør, stik mig en Ende, ellers smider jeg sgu de to Jærnplader!

Efter Metermaal.

En gammel Bonde kommer ind til Byen og gaar paa en Barberstue. Han finder Prisen — 20 Øre — for høj og spørger, om han ikke kan blive »skrabet« for det halve?

— Nej, tværtimod, siger Barberen, i de daarlige Tider, vi har, bliver Bønderne altid saa lange i Ansigtet — og det giver det dobbelte Arbejde!

Sang fra „Varietedamen“.

(Arbejdernes Teater.)

(Mel.: For Grigri og saa Papa.)

Da Alfons en Dag var borte,
Var det første Gretchen gjorde,
Pakked' ind sit Klons lige med de' Vons,
I sin Papas Rejsesæk,
Tog sin Mamas ny Chemise,
Smurte sig en Pakke Spise.
Det var henad Kvæld, det var hendes Held,
Da hun listede sig væk.
Tænk i Natten mørk og kold
Stikke a' langt Fa'en i Vold.
:|: Fra Alfons og saa Mama
Stak hun a', ja hjemme fra a'.
Fra Alfons og saa Mama
Spændte hun til Afrika. :|:

Hun var fræk den lille Taske,
De sku' bare se en Maske.
Hun var Gadens Tøs, gik paa Livet løs,
Hun var kendt i hver en Krog.
Hendes djævleblændte Blikke
Som et Lyn hun kunde stikke,
Da var hver en Gut ligestraks kaput,
Hun var baade snild og klog.
Hun var Knejpens lille Fe,
Som de alle vilde se.
Fra Alfons og saa Mama osv.

Med den sorte Nigger Jumbo
Traf hun sammen i Columbo
Ved en Dansefest, hvor han var som Gæst,
Han blev baade varm og skør.
Han saa hende danse Tango,
One Step og i Fandango.
Han sa' ellevild, »ska' vi ta' en Bil,
Ska' jeg hente min Chauffør.
Du faar Farm og Miner fuld
A' det kosteligste Guld,«
Fra Alfons og saa Papa osv

Peder Møller.

Alm. dansk **Varelotteri.**

3die Trækning begynder **Onsdag** den 10. December.

7200 Gevinster.

Paa et og samme Lod kan vindes

2 Gevinster.

Lodsedler sælges og fornyes à 2 Kr. 20 Øre hos Lotteriets autoriserede Kollektører og i **Hovedkollektionen, Tivolis Boulevard-Pavillon, Vestre Boulevard,** lige overfor Raadhushaven.

Tegning af E. HARTVIG.

— Sér I Folk! ... dennehersens Dingsvasser kalder man for et Brand-rør: det er den, der faar Projektilet til at springe .... Ser I! —:

Indeni sidder der en lille spids Dævel, og saa en lille hul Satan, fyldt med et eller andet Dævel-skav, som ka' springe .... og saa er der to Skiver med Krudt, eller hva' Fa'en det nu er — —

Naa, og naar at det saa ska' springe .... saa slaar dennehersens lille Dævel ned i den hule Satan .... og saa futter Krudt og hele Dævel-skavet af — — —

Naa! ... det forstaar I nu altsaa ikke noget af og jeg s'gu hellerikke!! men det er nu osse li'e majet — — For den springer fa'ne'me alligevel!!!

En haarrejsende Historie.

En Student, en Barber og en skaldet Herre rejste sammen. De kom om Aftenen til et Værtshus, som ikke forekom dem ganske sikkert, og de besluttede skiftevis at holde Vagt nogle Timer i Løbet af Natten.

Først kom Turen til Barberen. Han havde imidlertid et Horn i Siden paa Studenten, som altid drillede ham.

Da Nattens Timer svandt meget langsomt, begyndte Barberen at kede sig. Kedsomheden gav hans Hævnlyst nye Vinger, og han fik den Idé at skære Studentens Haar bort. Han tog en Barberkniv og fjærnede Haarene paa Hovedet af den dybt sovende Student, og da hans Vagttid var udløbet, kaldte han paa Studenten, hvis Tur det nu var blevet.

Da Studenten vaagnede, kløede han sig i Hovedet og sagde, da han ingen Haar fandt: „Dit Tossehoved! Hvorfor vækker Du den skaldede i Stedet for mig?“

Hun kunde ikke bunde.

Et Ægtepar bader. Pludselig hører Manden et frygtelig Skrig.

Manden: Hvad skriger Du saadan for?

Konen: Jeg har ingen Grund! Jeg har ingen Grund!

— Naa, hvorfor skriger Du saa, naar Du ingen Grund har?

Hans Højhed.

Ved en Hofsoirée falder Talen paa Frenologien, Videnskaben om, af Hjærnekassens Form at kunne bedømme et Menneskes Karakter og Evner.

Hans Højhed husker da pludselig paa, at han, da han en Gang inkognito opholdt sig i Paris, aflagde et Besøg hos en Frenolog, som netop i de Dage var meget berømt og feteret. Selskabet er ved at revne af loyal Nysgerrighed.

„Fortæl, fortæl — Deres Højhed! Hvordan gik det hele til?“

„Ja — æh —“ siger Højheden, „det forekom mig egentlig ganske mystisk. Jeg — æh — lod altsaa min Hjærnekasse beføle og undersøge — æh — Professoren undersøgte én Gang til — og saa — æh —“

„Hvad saa, Deres Højhed, hvad saa?

„Ja — æh — det var højst mærkværdigt — saa bukkede Professoren for mig og — gav mig Pengene tilbage!“

Bolignøden.

Værten: Jeg lader Dem ikke komme ud af Lejligheden, før De har betalt, hvad De skylder.

Lejeren: Gud være lovet! Saa har man da endelig faaet en fast Bopæl!

Tidens Børn.

En lille Pige: Skal vi lege Fa'r og Mo'r?

En lille Dreng (tøvende): Hvor stor Medgift har Du?

Tegning af N. E. Lange.

Nørrevold i København Anno 1913—14.

C. B. Møller & Co.s Cigaretter

Hævet over enhver Konkurrence:
Rose No. 101.......15 Stk. 10 Øre
Zouav a la Algier . 15 „ 10 „
Monaco med Kork 10 „ 10 „
etc.

Gift Dem aldrig

før De har besøgt mine 4 Møbelmagasiner

Adelgade 80, 86 og 87 (ligefor Sølvgade)

samt Østerbro Afdel.: Sct. Jakobsplads 6.

Specialitet: **2 og 3 Værelsers Møblementer.**

Danmarks største Afbetalingsforretninger.

Fineste Arbejde — Største Garanti — Største Lager — her paa Pladsen af

Soveværelses-Møbler · Dagligstue-Møbler · Spisestue-Møbler · Herreværelses-Møbler.

Uden Udbetaling til Folk i faste Stillinger. **10 Aars Garanti.** **Paa Afbetaling beregnes kun almindelig Bankrente.**

Stort Lager af Chr. VIII, Empire- & Chesterfield Møbler.

Alt forarbejdes paa egne Værksteder og kun damptørret Materiale benyttes.

Paa alt gives 10 pCt. pr. Kontant.

CHR. JENSEN, Snedkermester.
Tlf. 8862 - Øbro 2120 y - Helrup 831 x.

Jimson.

Amerikansk Humoreske af *Sigge Strømberg.*

Aut. Oversættelse ved *Carl Nutzhorn-Kjersmeier.*

Jeg har en Bekendt, som hedder Jimson, og jeg indrømmer gerne, at han ikke er den mest efterstræbelsesværdige af mine Bekendtskaber. Blot jeg fortæller, at han er Patentmedicinagent, har Læseren vist nok . . . .!

Hans Væsen er yderst vindende. Men Gevinsten tilfalder altid ham selv. Hvis man en Gang ønsker at være i Fred, kan man være sikker paa at træffe Jimson. I de mest afsidesliggende Gader i de mindst besøgte Beværtninger løber man altid paa ham, naar man netop ønsker ikke at gøre det. Og det nytter ikke noget at undfly. Han trænger sig ind paa en, byder sig selv paa Spiritus paa ens Regning, og underholder en med Beretninger om sine Patienters Sygdomme, som han naturligvis kurerer med sine Mediciner. Det ender altid med at han faar prakket en nogle af sine Flasker Patentmedicin paa, og tilsidst laaner han Penge af en til ubestemt Tid. Og det nytter ikke at undslaa sig, thi han hypnotiserer en som Urskovens Boa constrictor den lille Kanariefugl, saa at man maa købe eller punge ud — som Regel desværre begge Dele.

En regnfuld Aften, for nogen Tid siden, kom jeg vandrende gennem Dearbornstreet paa Vejen hjem. Jeg var træt efter Dagens Arbejde og vilde helst være i Fred, men da jeg ansaa en Whisky for nødvendig for mit Velbefindende, gik jeg ind i en Bar. Henne ved Disken stod Jimson. Jeg søgte at forsvinde saa ubemærket som muligt, men hans skarpe Øjne havde allerede opdaget mig, og han styrtede hen imod mig, medens den voldsomste Overraskelse stod at læse i hans Ansigt. I et Nu havde han faaet mig slæbt mig hen til Disken og rekvireret Whisky paa min Bekostning. At han snakkede, behøver jeg ikke at fortælle . . .

I over 2 Timer underholdt han mig med detaljerede Beskrivelser af de vidunderlige Kure han havde udført med sine Patentmediciner. Særlig helligede han sig sin afdøde Fasters Mavesyre, hvilket han betegnede som et ualmindelig ondartet Tilfælde, som det dog sikkert vilde have lykkedes ham at kurere, hvis den ulykkelige Fasters Livstraad ikke brutalt var bleven overklippet under Behandlingen. . . .

Da Jimson endelig gjorde et Sekunds Ophold for at kunne trække Vejret, sagde jeg skyndsomst Farvel og forlod med Stormskridt Baren — i Selskab med Jimson. Han fulgte nemlig med, og blev ved med at underholde mig om sin salig Fasters Mavesyre . . . .

Jeg standsede ved et Stoppested for at springe paa en Sporvogn. Jimson tav et Øjeblik. Jeg vidste, hvad der vilde komme — trak min Revolver frem, rettede den mod hans Hoved, talte og sagde:

— Jimson! Hele denne Aften har Du paatvunget mig dit viderværdige Selskab. I to Timer har Du plaget mig med din afdøde Fasters Mavesyre, som — hvis der var en retfærdig Gud til — alene burde plage dig. Min Taalmodighed er nu til Ende. Jimson! Du har drevet mig til Vanviddets Rand! Et Ord til, og Du er dødsens!

Jimson betragtede mig roligt.

— Vanvid! sagde han. Ikke andet! Det kan kureres med Killmequick Patentmedicin, som jeg ogsaa er Repræsentant for. Kurerer alt — ligefra Byldepest til Ligtorne. En Dollars Flasken — 6 for fem Dollars. Giv mig en Femdollarsseddel, saa sender jeg dig et halvt Dusin i Morgen, og medens Du har Tegnebogen fremme, saa kan Du med det samme laane mig en Tier for et Par Dage . . . .

Først tre Dage senere kom jeg til Bevidsthed igen. Paa et Hospital. I en polstret Celle . . . .

Lille Misforstaaelse.

Præsten, der er paa Fængselsbesøg: Ja, det er vel Kærlighed til Brændevin, der har ført Dem til dette Sted?

Fangen: Næ, det er da det sidste Sted, jeg skal søge for at faa en Snaps!

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

M. Thomsens Bogbinderi,
Aarhus, anbefales.
Telefon 2065.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faas overalt
à 25 Øre.

Køb idag FAMILIE-JOURNALEN
saa har hele Familien noget at glæde sig over

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning,
Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

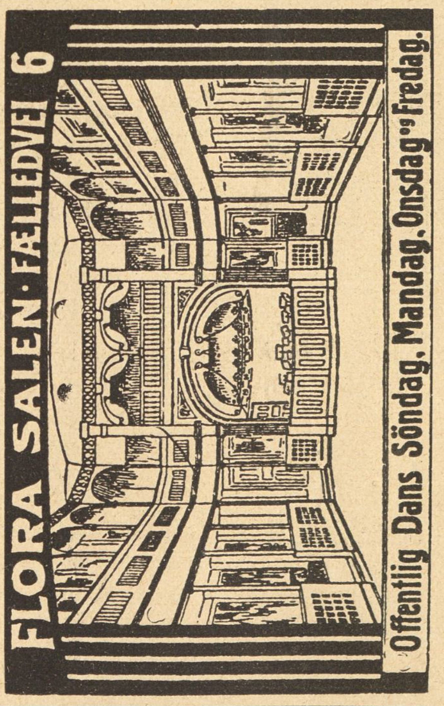

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 54 Vogne kører overalt i Byen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

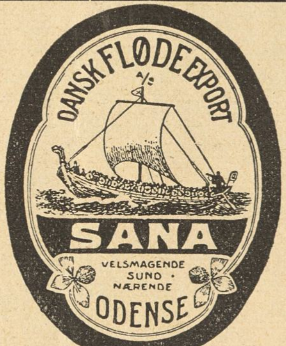

„Sana".
Export Mælk.
Export Fløde.
Piskefløde.
Bemærk Etiketten.
Faas hos enhver Købmand.
Steril og holdbar i ubegrænset Tid.
Dansk Fløde Export A/S., Odense.
Odense: Telefon Nr. 2052.
København: » Øbro 162.
» » Central 11050.

LIND-HANSEN CLICHÉES
KØBMAGERGADE 67-69

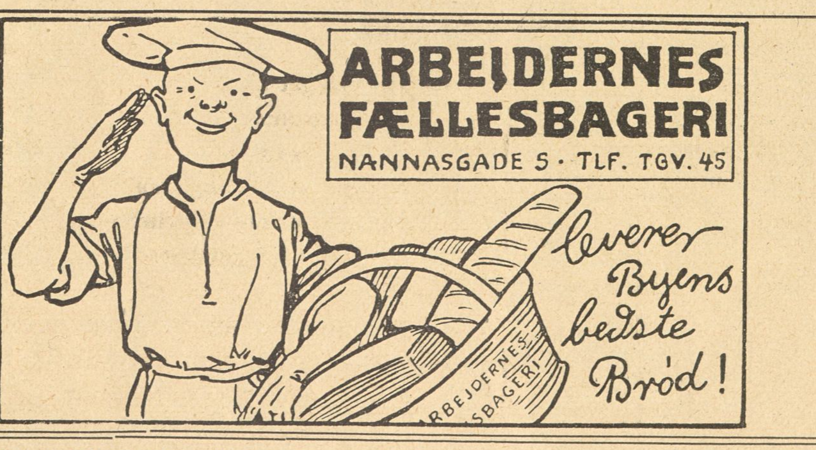

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind-Hansens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af CL. CLEMMENSEN.

Professoren: (iagttagende nogle Børn, der piller Kul): Mærkværdig — en saadan Sans for Mineralier i saa ung en Alder!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 50. Torsdag, den 11. December 1913

Brygger Jacobsens Statu-Mani.

Tegning af N. E. LANGE.

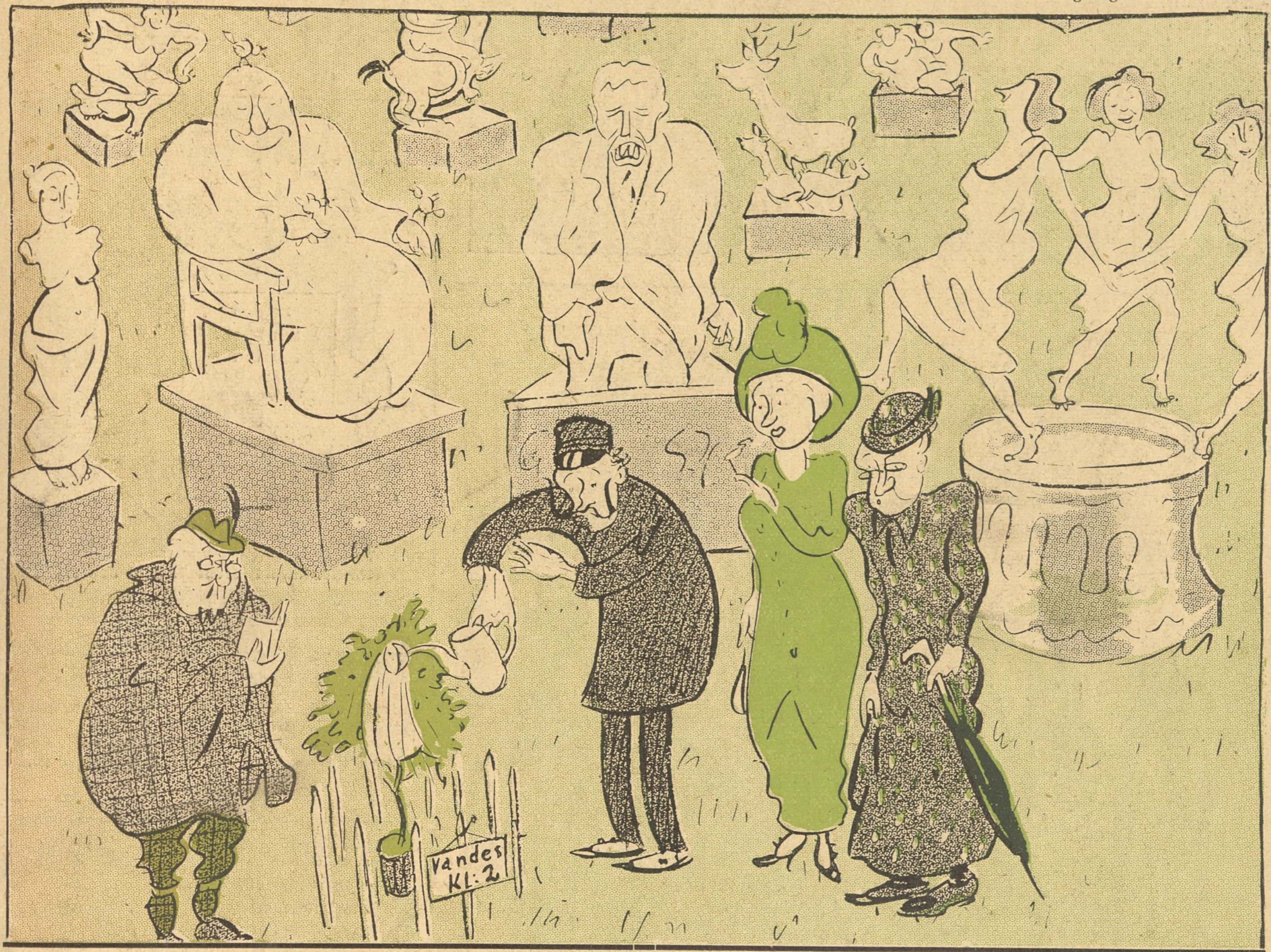

Det sidste Træ i Kongens Have vandes.

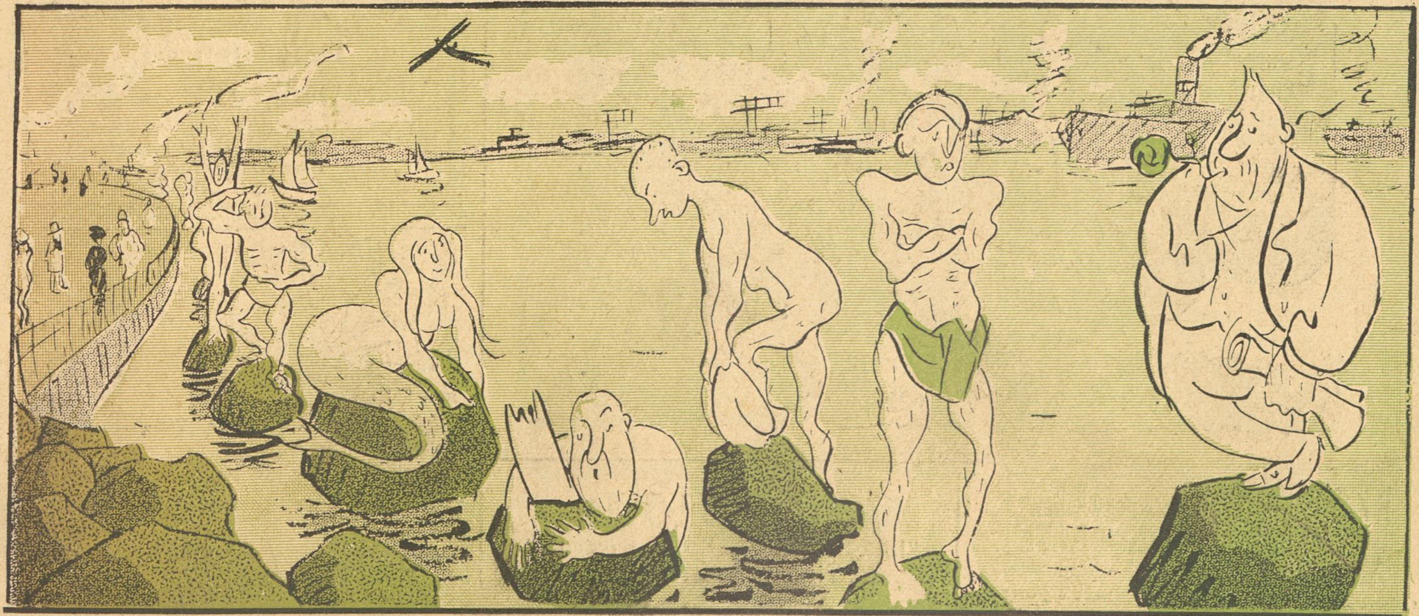

Fra Søsiden er Udfyldningen i fuld Gang!

Andels-Anstalten TRYG,

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

Køb idag FAMILIE-JOURNALEN

saa har hele Familien noget at glæde sig over

Spis Middag

Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.

Kbhvn.s Tjenestepigeforenings Fagskole.

AFBETALING

CARL JACOBSEN & CO.

Nørrefarimagsgade 64.

Hurtigste Syning

Laveste Priser og Vilkaar

Holmens Kanal 3, Kbhv. K. Tlf. Centr. 1876

Peins Depot Søndergade 44, **Aarhus.**

Prima hygiejniske Sanitetsartikler fra 1.00 til 4,00. Eneforh. for Danmark af Pein's Sikkerhedshjærte pr. 12 Stk. 2,50, 6 Stk. 1,35. Forsendelse diskret. Prøveudvalg ved at indsende 1,00. Illust. Katalog og 1 Prøve 30 Øre.

P. A. Fischer's

Farve- og Fernisfabrik.

Stengade 10—12. Telefon 952.

Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

Peter Jensen,

Bispebjerg Kro,

ligefor Krematoriet og Kirkegaarden, 2 store lukkede Glasverandaer.

Have med Lysthuse.

Telefon Taga 800.

St. Kongensg. 108

ved Politistationen

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Orm i Kronen.

Det forekommer mig, at den *gnaver* lidt vel rigeligt rundt omkring ved de europæiske Hoffer, hvor Forholdene ikke just kan kaldes majestætiske. Skilsmisse i Sverige, uhyggelige ægteskabelige Forhold i Spanien, en gal Mand afsat i Bayern osv. osv. — det er altsammen Tilfælde, der er vel egnet til at nedbryde den Respekt og Ærbødighed, man i Følge »Loven« *skal* have for Kongerne og den saakaldte Kongemagt.

Jeg kunde lide at vide, *hvem* der har Brug for Kongerne. Er det Grosserer Jørgensen paa Vestergade, Provst Petersen paa Nørregade eller Skomagermester Jensen i Regnegade?

Naturligvis har samtlige Løjtnanter og Generaler i høj Grad *Brug* for Kongerne — den er jeg ganske klar over — men alle vi andre fornuftige og jævne Mennesker, kan vi ikke klare os uden denne af »Gud indsatte« højeste Embedsmand?

Jeg spørger bare og er kommen i Tanke derom ved at læse om Hr. *Ferdinand* af Bulgarien.

Det er lykkedes ham i Løbet af et halvt Aars Tid at faa slagtet over Halvdelen af »sit Lands« bedste Ungdom, som ofredes i det Øjemed at gøre Bulgarien til en Stormagt, og Hr. Ferdinand til en straalende Sol paa den europæiske Tronhimmel.

Oplagt *Røveri*, kære! Røveri med Guldgalloner og Slæbesabel, Hulvejs-Overfald af den Slags, som ellers straffes med ikke under 3 Aars Forbedringshus.

— — Jeg erindrer en Historie der passende kan være bulgarsk!

Midt under Krigen sad d'Hrr. Ferdinand og Peter af henholdsvis Bulgarien og Serbien og pralede sammen i et Telt, der meget træffende — og meget smukt — var dekoreret med tre Billeder, Jesus med Peter (og Serbien) og Ferdinand paa hver Side af sig.

— Hør, Peter, siger Ferdinand, mine Soldater er absolut de mest intelligente paa hele Balkan, skal vi holde en Flaske paa det?

— Det kan vi godt, svarede Peter, men hvordan skal vi prøve det?

— Det er meget nemt, bemærkede Ferdinand, jeg kalder paa en almindelig Menigmand og spørger ham, hvem de tre Billeder forestiller. Kan han klare Spørgsmaalet, saa har jeg vundet.

— Well, Sire, svarede Peter, som er meget dannet, og som kan flere Sprog.

Saa kaldte Ferdinand paa en Soldat, pegede paa sit eget Billede og sagde:

— Hvem er det?

— Det er Kongen af Bulgarien, svarede Soldaten.

— Godt, og den Mand ved Siden af?

— Det er Kongen af Serbien.

— Udmærket; og hvem er saa ham i Midten?

Soldaten tøvede.

— Hvad, kender Du ikke Jesus? spurgte Ferdinand.

— Jo, sagde Soldaten, jeg ved jo nok, at han blev hængt op mellem to Røvere, men jeg vidste ikke, *at det var Jer to!*

Jens Gorm.

Viola.

Se, i Aften er jeg fri for hvert et Baand og hver en Lænke,
naar jeg undta'r, at min Skrædder skal ha' Penge om et Aar
eller to, og jeg er oplagt til upartisk at tænke
paa Viola, og hvor Verden var vidunderlig hin Vaar.

Ak, Viola, kan Du mindes hin Aften, da jeg kværked
en Splejs, der vilde kysse Dig ... og saa den lange Nat,
og de andre, der kom efter, og din Mine, da Du mærked',
at jeg ikke vilde gi' Dig den store, røde Hat.

Og den Gang Du fik Vished for, det ikke kunde nytte,
at Du plagede mig mere, og gjorde alt forbi,
mens jeg banded' som en Landsknægt, der var snydt for
Sold og Bytte
og sanked mig en Blyhat med en Morders Energi.

Men jeg ser nu, at Du ikke *alene* vilde kysses
og behandles som en lille Tøs med nuttet Dukkehaar
og store, dumme Øjne og ej alene dysses
i Søvn med sære Digte, som Du bare ej forstaar.

Men jeg tilgi'r, ja, jeg tilgi'r Dig og Hatten med, Veninde,
og mig selv de grulig, lange Vers, som jeg for Dig begik,
og haaber, Du har fundet eller snarligen maa finde
dig en Ven, der ikke lider af et alt for kritisk Blik.

Carl Nutzhorn-Kjersmeier.

Ung Kunst i Karikatur.

Tegning af Cl. Clemmensen.

Operasangerinde Frk. Oderwald-Lander.

Elefantens hule Tand.

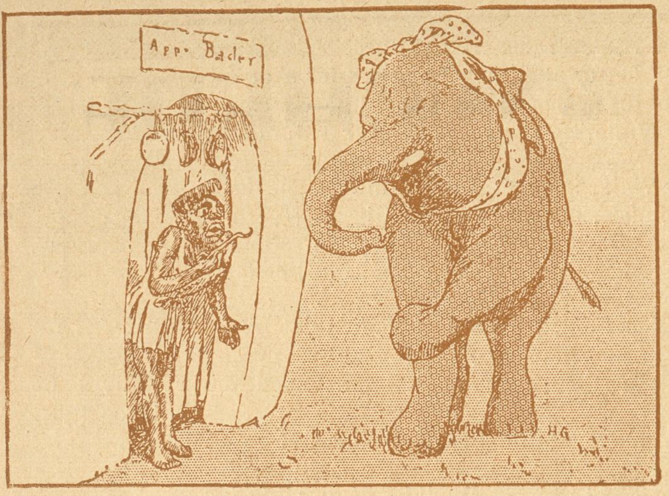

1. Elefanten »Jumbo« har faaet Tandpine og gaar hen til Barbereren for at søge Hjælp. Min Krog er for lille, siger Barbereren — gaa til Smeden!

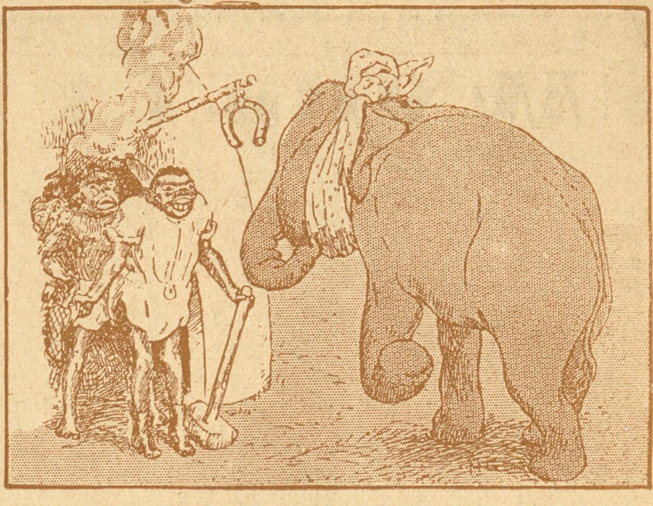

2. Saa gaar »Jumbo« til Smeden, som griner over hele Hovedet og forsikrer, at den Smule Tand skal han snart faa ud!

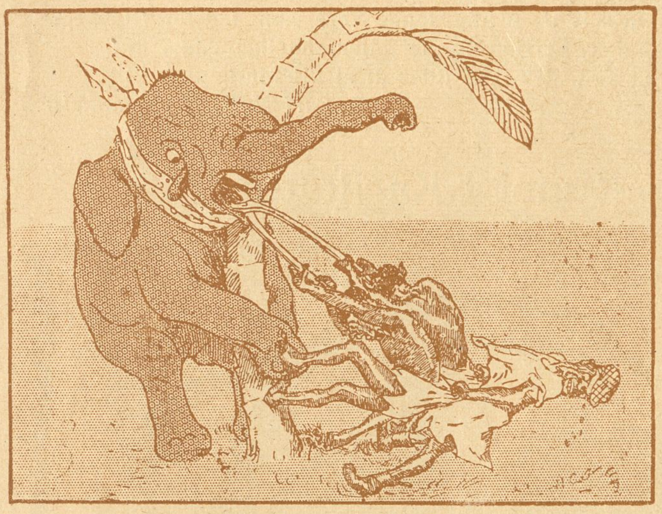

3. Saa sættes Smediens største Tang omkring Tanden, »Jumbo« omfavner et Palmetræ, og de tre sorte Smedelømler haler løs af alle Kræfter.

4. Jo, Godmorgen! Der ligger de alle tre uden at have faaet Elefanttanden med.

5. Lad mig selv, raaber »Jumbo«, griber Tangen og sætter den ind om Tanden.

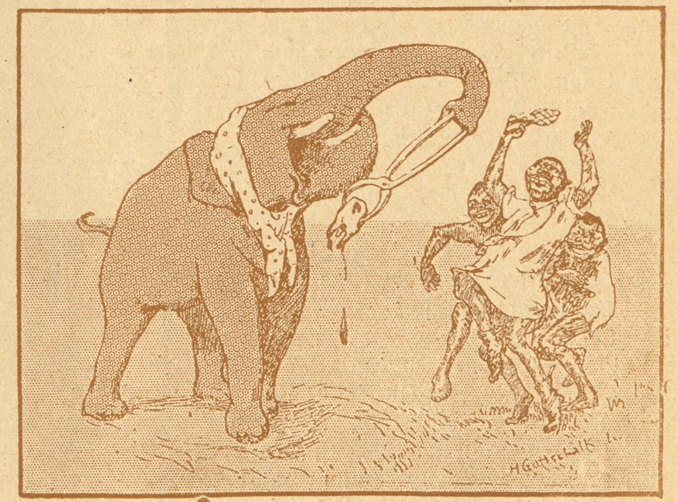

6. Og svup! Her ser I den stærke »Jumbo« som Tandlæge, han kunde gøre de tre sølle »Smede-Dentister« til Skamme!

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

MORDET I LA JONCHERE

Kriminalroman.

(Illustreret af Chr. Bogø.)

Tabaret ænsede hende knapt, men traadte ind i sit Hus. Portneren mødte ham paa Trappen. Manden lod et Tyvefrancstykke spille for sine Øjne, medens han samtidig rystede paa Hovedet.

Han vendte sig til Tabaret:

»Saa De den smukke Dame, Herr Tabaret? Hun har givet mig tyve Francs fordi jeg besvarede hende nogle Spørgsmaal angaaende Herr Noel Gerdy. Herr Noel har vist isinde at gifte sig, og den smukke Dame var meget opbragt derover. Hun maa være hans Elskerinde. Nu forstaar jeg, hvor for han aldrig er hjemme om Natten.«

»Herr Gerdy?«

»Netop. Jeg har ikke talt om det, fordi han aabenbart helst ikke vilde ses. Men han smuttede altid ind gennem den lille Dør, aldrig ringede han paa.«

Portneren havde stadig kigget paa Guldstykket, medens han talte. Da han nu saa op, for at høre Tabarets Mening, var den Gamle forsvunden.

»Hvad Pokker er det!« mumlede han. »Løber den gamle Hankat efter det nydelige Pigebarn! Han vil nok blive viftet af!«

Portneren havde ikke taget fejl, Tabaret løb virkelig efter Damen i den elegante Ekvipage.

Den Tanke var nemlig slaaet ned i ham: hun kan sige mig, hvordan det er fat! Med et Spring var han nede paa Gaden og i fuldt Løb efter hende.

Vognen drejede netop om Hjørnet.

»Død og Pine, hvis hun undgaar mig!« tænkte Tabaret. Han fløj hen ad Gaden, som en Yngling. Nu naaede han Hjørnet, og der, knapt halvtreds Skridt foran ham, holdt Vognen. En lang Vognrække spærrede Gaden. Men Tabaret spejdede forgæves efter en tom Vogn, med hvilken han kunde fortsætte Forfølgelsen. Ellers holdt der paa dette Hjørne en Mængde, men nu han skulde bruge en, var der ingen.

Ekvipagen havde imidlertid snoet sig ud af Virvarret og bøjede nu ind i Rue Tronchet. Tabaret løb saa hurtig han kunde. Hurtigere og hurtigere kørte Vognen; Tabaret var ved at tabe Vejret. Hans Ben rystede under ham, han følte med sig selv, at han ikke kunde holde længe ud endnu.

Da kom endelig en tom Vogn kørende.

Tabaret vinkede fortvivlet. Endnu en sidste Anstrengelse, et Spring og han sad inde i Vognen.

»Vi skal indhente den blaa Ekvipage dér,« raabte han til Kusken. »De faar tyve Francs!«

»Javel,« svarede Kusken med et forstaaende Nik. Han tænkte ved sig selv, at den Gamle havde grebet sin Kone i Utroskab. Han piskede paa Hesten, som satte i skarpt Trav.

Næppe havde de naaet Boulevarden, før Ekvipagen holdt ved en elegant Kniplingsforretning. Tabaret saa den nydelige Dame smutte ind i Butiken.

»Aha! Der gaar hun hen med Tusindfrancssedlerne! En halv Million paa fire Aar! Gud Fader bevares, hvor Mandfolkene er dumme!

Damen opholdt sig ikke længe i Forretningen.

Hun gik imidlertid ikke ind i Vognen igjen, men aflagde Besøg hos en Antikvitetshandler i Nærheden.

»Hun vil købe det halve Paris!« tænkte Tabaret.« Nu gaar vel mine femtentusind Francs ogsaa i Løbet!«

Herr Tabaret skulde faa endnu mere Brug for sin Taalmodighed den Formiddag.

Ekvipagen kørte fra Butik til Butik. Omsider holdt den foran et Konditori. Dengang varede det et godt Kvarter, inden Damen atter viste sig. Men nu drejede Vognen af fra Forretningskvarteret og kørte i skarpt Tempo til Rue Montmartre, hvor den holdt foran et Hus i Rue de Provence.

Damen steg ud og Ekvipagen fjernede sig.

I samme Nu var Tabaret smuttet ind i Huset bag Damen.

»Hvad hedder den Dame, som kom lige nu?« spurgte han Portneren i en barsk Tone.

Men Portneren lod ikke til at ville besvare Spørgsmaalet.

Tabaret gentog i en endnu bryskere Tone:

»Hvad hed den Dame?«

Husmesteren blev forbløffet.

»Fru Juliette Chaffour,« svarede han.

»Hvor boer hun?«

»Anden Etage.«

To Minutter senere befandt Tabaret sig i den Skønnes Salon. Han maatte vente. Fru Juliette klædte sig om. Tabaret var forbavset over den uhyre Luksus, der udfoldede sig i denne Salon. Clergot havde ikke overdrevet. Hvert enkelt Stykke var udsøgt smagfuldt og repræsenterede en lille Formue.

Juliettes Indtræden afbrød hans Betragtninger.

»De ønsker at tale med mig?« spurgte hun med en graciøs Bøjning.

»Jeg er en god Ven af Noel og jeg kommer —«

»Tag dog Plads min Herre,« afbrød Juliette ham venligt.

»Jeg kommer, Frue, for at tale med Dem om et vigtigt Anliggende. Deres Besøg i Herr Gerdys Hus — —«

»Ved Noel allerede, at jeg har været der? Hvem kan have sagt ham det?«

»Altsaa mit kære Barn — —« begyndte Tabaret i en godmodig Tone. Men hun afbrød ham utaalmodigt.

»Jeg ved allerede, hvad De vil. Noel sender Dem til mig for at holde en Straffepræken for mig. Jo, jeg ved det godt. Han har forbudt mig at komme i hans Hjem. Men jeg kunde ikke længere holde det ud. Tror De, det er Sjov, at have en saadan Eremit til Kæreste? Saadan en Hemmelighedskræmmer!«

»De har begaaet en stor Uforsigtighed.«

»Hvorfor? Fordi han vil gifte sig? Hvorfor tilstaar han det ikke?«

»Hvis det nu er noget andet?«

»Det er det ikke. Jeg talte med Clergot, den gamle Aagerkarl. Ham har han sagt det.«

Tabaret maatte se og faa Rede paa, om Noel havde skaffet sig et Alibi. Det var af største Vigtighed for ham.

Han spurgte:

»Vil De hindre Noel i at gifte sig?«

»Falder mig ikke ind! Lad ham bare gifte sig saa snart som muligt, saa faar jeg Ro for ham.«

«Elsker De ham da ikke?« spurgte Tabaret, der undredes over hendes elskværdige Offervillighed.

»Jeg har i al Fald elsket ham. Men fire Aar er en lang Tid. Han har jo fuldstændig spærret mig inde og jeg er færdig med at have en Elsker, som skammer sig ved mig og foragter mig.«

»De synes imidlertid ikke at være ham helt ligegyldig?« sagde Tabaret og kastede et megetsigende Blik paa Genstandene omkring sig.

»Jeg siger Dem jo, at han skammer sig for mig. Aldrig gaar han ud med mig. Sidste Tirsdag for Exempel tog han en Loge i Teatret. Men tror De, at han blev hos mig? Nej, han gik sin Vej fra mig og lod mig sidde og glo paa Balletten alene. Han kom ikke engang tilbage.«

»Hvad vil det sige? Fulgte han Dem ikke hjem?«

»Jo, henad Midnat hentede han mig. Vi havde aftalt, at gaa til Operabal og bagefter soupere sammen. Jo, jeg skal love for, det blev en Fornøjelse! Han sagde ikke et Muk til mig. Masken løftede han akkurat saa meget, at jeg kunde kende ham. Og ved Soupéen maatte jeg lade, som om han var fremmed for mig; han han havde nemlig ogsaa bedt nogle Venner med.«

»Mon Noel dér har villet lave sig et Alibi?« tænkte Tabaret.

Hvis Juliette ikke havde været saa ophidset, maatte hun have bemærket Tabarets Studsen. Han sad bleg og stum foran hende.

Endelig spurgte han:

»Men De morede Dem vel alligevel ved den Soupée?«

»Morede mig! Jo, jeg takker. Hvis De nogensende inviterer ham til Soupée, saa lad ham ikke faa noget at drikke. For efter den første Flaske er han døddrukken. Efter Maaltidet var han saa forvirret, at han glemte alt omkring sig. Han er løbet fra sin Paraply, sit Cigaretui, sin Portemonnæ — —«

Tabaret vilde ikke høre mere. Han rejste sig og raabte ude af sig selv:

»Den Slubbert! Den Skurk! — Nu har jeg ham! Ha, ha, ha, nu har jeg ham!«

Han løb, uden at sige et Ord mere.

Juliette raabte ganske forfærdet paa sin Pige.

»Hvad har jeg mon gjort?« spurgte hun angerfuldt. »Jeg maa have sagt noget, som kompromitterede Noel. Men hvad kan det være? Jeg maa straks underrette ham, for at han kan være forberedt.« —

Tabaret havde kastet sig i en Vogn og jagede afsted til Justitspaladset. Hans Had til Noel var nu lige saa stærkt, som tidligere hans Venskab og Hengivenhed.

Noel maatte i Hastværket, for rettidig at naa tilbage til Teatret, undervejs have mistet sine Sager. Man kunde temmelig sikkert gaa ud fra, at han ikke havde vovet at reklamere dem, medmindre det skulde være sket under et falsk Navn. Det var af stor Vigtighed, at man fandt Sagerne igen. Juliette vilde sikkert nægte alt for at redde den Elskede. Saasnart hun anede Uraad, vilde hun sige, at han havde tilbragt hele Aftenen hos hende.

En Time senere befandt Tabaret sig sammen med en Retsbetjent paa Banegaarden, hvor han forhørte sig om de tabte Genstande.

Faste-Tirsdag om Aftenen var der glemt en Overfrakke og en Paraply i en anden Klasses Kupé.

Da disse to Ting blev forelagt Tabaret, saa han straks, at de tilhørte Noel.

I en af Overfrakkelommerne befandt sig et Par forrevne, forkradsede graa Handsker og en Returbillet til Chotou, som ikke var bleven benyttet.

Disse Kendsgerninger udelukkede enhver Tvivl.

Tabaret ilede straks til Justitspaladset. Til alt Held havde Daburon endnu ikke forladt sit Kontor, skønt Kontortiden forlængst var omme. Han talte med den gamle Commarin, hvem han satte i Kundskab om Pierre Lerouges Udsagn.

Tabaret kom styrtende derind som en Hvirvelvind.

»Disse Kendsgerninger udelukkede enhver Tvivl.«

»Herr Dommer!« raabte han ude af sig selv. »Herr Dommer! Jeg har fundet den virkelige Morder! Det er min Adoptivsøn! Min Arving — Noel!«

Daburon rejste sig.

»Noel!« gentog han.

Sagte føjede han til:

»Jeg tænkte det!«

»De maa straks arrestere ham, ellers undslipper han os. Hans Kæreste vil snart have underrettet ham om, at jeg har været hjemme hos ham og at der er Ugler i Mosen. Hurtigt, Herr Dommer, for Himlens Skyld, handl hurtigt!«

Hverken Tabaret eller Dommeren bemærkede, at Commarin var forsvunden.

Da Noels Navn blev nævnet havde han stille fjernet sig.

18. KAPITEL

Noel havde lovet den gamle Commarin, at forsøge alt, for saa hurtigt som muligt at skaffe Albert fri.

I Løbet af Eftermiddagen besøgte han nogle Personer, som han forstod ikke at træffe hjemme. Klokken fire indtraf han hos Commarin, for at fortælle ham om sine mislykkede Anstrengelser.

»Herr Commarin er gaaet ud«, meldte Devis.

»Saa venter jeg til han kommer tilbage.«

»Vær saa venlig at gaa med mig. »Jeg har Ordre til, at lukke Dem ind i Herrens Værelse.«

Noel var henrykt over dette Bevis paa Commarins Fortrolighed. Han var allerede hjemme i dette pragtfulde Slot, som han ene var Arving til.

Hans Blik faldt paa Commarins Stamtræ, der hang i en gylden Ramme over Skrivebordet. Han traadte nærmere hen til det og fordybede sig i Studiet af Navnene paa hans Ahner. Han fyldtes af en overmodig Stolthedsfølelse. Blodet bankede heftigt i hans Tindinger. Selvbevidst løftede han Hovedet.

»Endelig er jeg bleven Commarin,« hviskede han.

I dette Øjeblik aabnedes Døren, og den gamle Herre traadte ind. Noel bøjede sig ærbødigt for ham — da traf den Gamles Blik ham. Det var et Blik, hvori der laa Kulde, Had og Vrede.

(Fortsættes.)

Engelsk Spisestue som Tegningen Kr. 425.

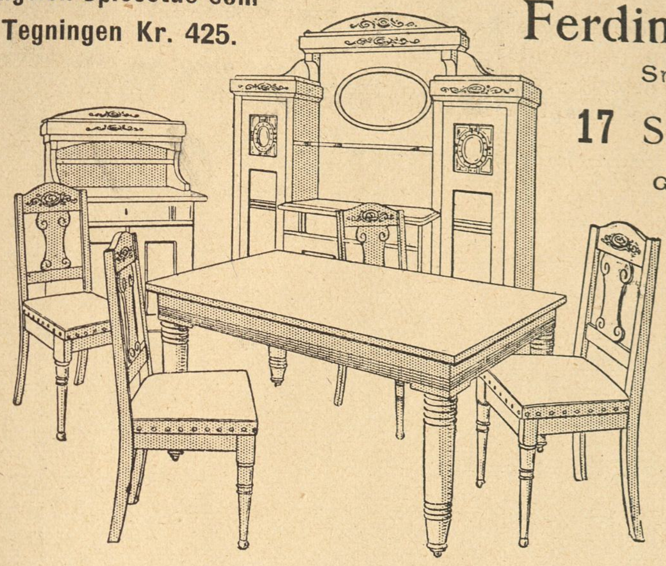

Ferdinand Olsen
Snedkermester.
17 Studiestræde 17
Grundlagt 1884.

Moderne Møbler til Spisestuer og Soveværelser

Maanedlige Betalingsvilkaar til kontante Priser

Afbetaling.
Thomsens Magasiner for Elegant Herre- & Dame-Skræderi
Reel Behandling garanteres.
Betalingsvilkaar efter Aftale.
Nicolaigade 13. Slotsgade 3.
Ryesgade 128.
Christianshavns Torv 6.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Skuepladsens Løver. XXIV.

Holger Rasmussen. Tegning af Hp. Hansen.

Han fanger Griller og Lærketriller,
Og han kan skurke som Skuespiller.
Han dyrker nette smaa Huspostiller —
Og myrder Men'sker omkap med *Schiller!*

En Vise

om en, der aldrig filmer mere.

Tjene Penge har jeg altid gerne villet:
som en stræbsom, ærlig, mindre læst Skribent
har jeg trolig mig igennem Livet fillet,
Herregud, man maa udnytte sit Talent.
Men da Folk ifjor saa kraftig sagde til me'
du sku' meget helre gi' dig til at filme,
smed jeg Pennen for det nye at probere,
— men jeg filmer aldrig, aldrig. aldrig mere!

Jeg har filmet — o bevares som ingen anden,
spillet Skurk og ædel, Konge, Bondeknøs,
jeg har været Pave og Lakaj hos Fanden
og med Tyrkerne i Kamp paa Livet løs.
Man forsikred', jeg var lige ved at faa Ry,
jeg var med den Gang De ved i Draaby,
selv i London man paa Film mig vil servere,
— men jeg filmer aldrig, aldrig, aldrig mere!

Kælen Elsker var min allerbedste Rolle:
jeg en Dejlighed i Filmen Elskov svor,
ak, der ser man, hvad det Filmeri kan volde,
Dejligheden tog alvorligt op mit Ord!
Jeg og »Filmens Engel« — »Sorte Abelone«
er for evig knytted sammen — Mand og Kone —
ak, behøver jeg saa nærmer pointere,
at jeg filmer aldrig, aldrig, aldrig mere?

Naa, jeg samled Penge ganske ufortrøden,
og af Aktiebreve fik jeg Skuffen fuld,
men da Selskabet forleden døde Døden,
er de ikke mere værd det bare Guld.
Abelone mig forlod — kors, hun var gnaven,
hun ku' ikke med mig dele Betlerstaven!
— Jeg paa Sundholm maa en Tid mig rekreere
hvis de har Plads for en, der aldrig filmer mere!

Per Bonde.

EUROPAS SMILEBAAND

Impressarion: — Meine erede herrschaften! Jak hafva hiermit äran att forestelle fräulein Lottchen. Världens starkaste kvinna. Jak utlofer 300 kronen till den som kan trycke fräulein Lottchens axler till jorten. Ger ett fersek, meine herren. Bitte, steigen Sie herein! Och, meine herren, skulle det *icke* lickes eder, så karanterer jak, att ni ändock ska' ha haft en *famoses* nöje. (»Kurre«)

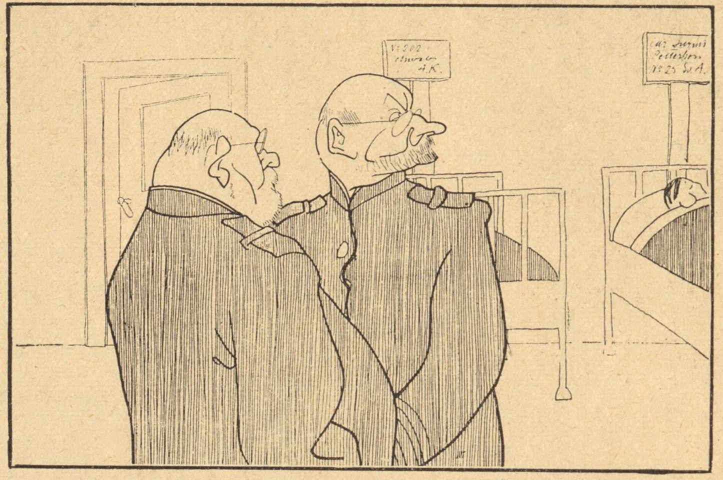

Militærlæger.

Den ena: Är han inte bra (rask) ännu, han som likkar där borta?

— Han är obotlig (uhelbredelig), lider bestämt av *en civil sjukdom* (Sygdom). (»Søndags-Nisse«.)

Sorte-Thorvald staar tiltalt for at have stjaalet en 5-Krone-Seddel, men ved ihærdig at nægte, lykkedes det ham at blive frikendt. Da han er kommen til Døren, vender han sig om og siger:

— Då behöfver jag väll inte lämna tilbaks femman? (»Kurre«).

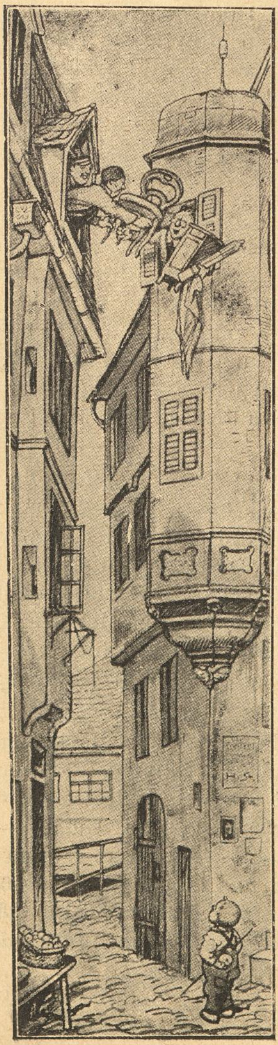

Venligt Naboskab.

Hvorledes Studenterne klarer sig, naar Kongens Foged er paa Trapperne for at gøre Udpantning i Møblerne. (»Fligende Blätter«.)

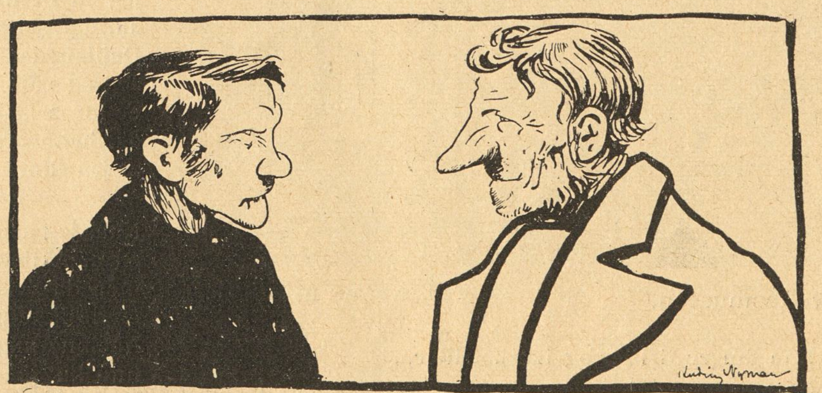

— Nå, hur trifs du å va' gift? (Hvordan synes Du om at være gift?)

— Åhja, nog å dä trefligt (rart) och bra på många vis, men käringa (Konen) har den ovana att rota i fickerna (Lommerne), när jag sofver om mornarna.

— Hva' fasen, lägg metkrokar i dom (Fiskerkroge i dem), det gjorde jag, när jag var nygifter! (»Strix«.)

Rød Indmad

Grundlovssagen.

Fællesudvalg — en Pille besk,
den smager ej Højres Mave —
dér la'r sig Sagen nemlig ej
i Stilhed og Ro begrave.

Det stakkels Højre! Med Øjet vaadt
det staar og i Bukserne ryster!
Medynk næsten griber mit Sind,
dog én Betragtning mig trøster:

Landstingsopløsning kan da ej
til Fortvivlelse Højre drive:
mer opløst end det i Forvejen er,
kan Højre umuligt blive!

$^{30}/_{11}$. Denne Løjtnant *Forstner* i Zabern maa da være hel gal! Nu bruger han Militæreskorte, naar han skal besørge sine daglige Forretninger. Hvad skal man kalde saadan noget?

— *Das* Militærbedækning?

Aabent Brevkort.

Hr. Redaktør!

Nu er der Spir i den igen! De har vel ikke tilfældig hørt, at *Jacobsen* har faaet sit Spir sat igennem? Jo, bevares — nu spirer han som en Yngling paa 20 Aar! — — Jeg siger bare: der er Spir i den! — I Dagens højtidelige Anledning tager Carl Rosen ud af Munden, skylder Gummerne med en Pilsner og siger disse begavede Ord: »Ærede Borgere fra Adelgade og kære Adel fra Borgergade! — Den gik s'gu! Og jeg garanterer for, at det skal blive det længste Spir vor Frue nogensinde har drømt om! Det skal blive med Løvefødder og Geschwejsninger og Hiv og Sving.« — Men! Var det forresten ikke en glimrende Ide, Hr. Jacobsen, at lave Lysreklamer paa Fruespir — saa kunde Spiret betale sig selv! Kan De se »Otto Mønsted« forneden, »Hectors Støvler« foroven og »Lagermans Skurepulver« i Midten. Aa, Gud fri os alle 13 — der er Spir i den!

Kan De høre jeg vinker.

Deres

Kresjan Blegdam.

Statu-Mani.

Det er dog farligt, saa Bryggeren kan!
Med Kunst det ned over Byen øser:
paa hvert et Hjørne en Broncemand,
og Flagstænger prydet med Balletteuser.

I Kongens Have hvert Træ maa væk,
om otte Dage det sidste ry'er. —
Paa Langelinje man kan (oh Skræk)
knapt Vandet øjne for hans Statyer.

Selv »Frue« pyntes! Med Rosenmund
den Brygger byder, og vips — saa
gaar 'en!
Lyksalige By! — Nu mangler kun
en vældig Kuppel paa Rundetaaren!

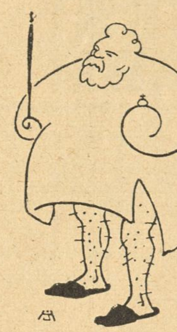

$^{5}/_{12}$. Nu skal *Charles Kjerulfs* »Kejserens ny Klæder« op paa Casino, og Udstyret skal nok i høj Grad flattere *H. C. Andersen.*

— *Den* Skræder kender jeg ikke. Menes der ikke *Brødrene Andersen?*

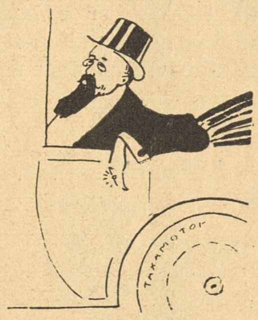

$^{6}/_{12}$. *Taxamotor-Jespersen* har regnet ud, at hans Biler giver et Underskud af 1700 Kr. pr. Stk., og da han har en 3—400 Stykker, saa kan *Over*skuddet næppe blive mere end — skal vi sige 200.000 om Aaret. Men mon hans Regnskab er helt paalideligt?

— Ak ja, baade Sving, Skæg og Ballade!

$^{7}/_{12}$. Man har altid anket over at den danske Hovedstad var altfor stor i Forhold til det øvrige Land. Nu maa det da være blevet rent galt. I Gaar har »Hovedstaden« jo opslugt hele »Riget«.

Den blaa Bog.

Muusmann Carl Forfatter; f. 9 Juni 1863 i Slesvig, vort elskede, omstridte Land; ugift.

»Udstillingsaarets Mand«, mærket af dette Aars Aand og svært betagen af tre af dets Mænd, gamle Kong *Christian, Robert Watt* og Cirkusdirektør *Renz* — som dog alle maa vige Pladsen for Eksellensen *Estrup*, Muusmanns Afgud og Forbillede, Manden og Helten . . . . den komplette Modsætning til *Dreifus*, som efter C. M.s Mening er den nedrigste Skurk og Forrædder, Jorden har baaren.

Trofast og *saa* gammeldags, at han kun modstræbende giver sig for Flyvemaskiner, Cykler og Film; har i Tidens Løb skrevet en uhyre Mængde Bøger og Artikler, som han kan udenad, hvilket forklarer, at han i Aarets 365 Dage ikke et Øjeblik mangler en Anekdote.

Er paa Vej til at blive 100 Aar, smittet af Kaptajn *Weiss* — iøvrigt stejl og stiv i sin Konservatisme og Tro paa Kanoner og Krudt; paa den anden Side frysende som en Mimose, naar en eller anden Bagatel er ham imod.

En besynderlig Blanding af en *Mus* og en *Mand.*

Næste Gang: Forf. *Sven Lange.*

I næste Omgang kommer Ravnens Julenumer, paa hvis 24 Sider Københavns vittigste Hoveder og dygtigste Tegnere har sat hverandre Stævne med det Formaal: at more og underholde specielt den danske Arbejderbefolkning.

»Ravnen« byder den bedste Underholdning paa alle Omraader og er nu forrest blandt danske Vittighedsblade.

Tegn Abonnement paa »Ravnen«, og De sætter derved Bladet i Stand til at blive bestandig mere fyldigt i sit Indhold og pragtfuldt i sit Udstyr!

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

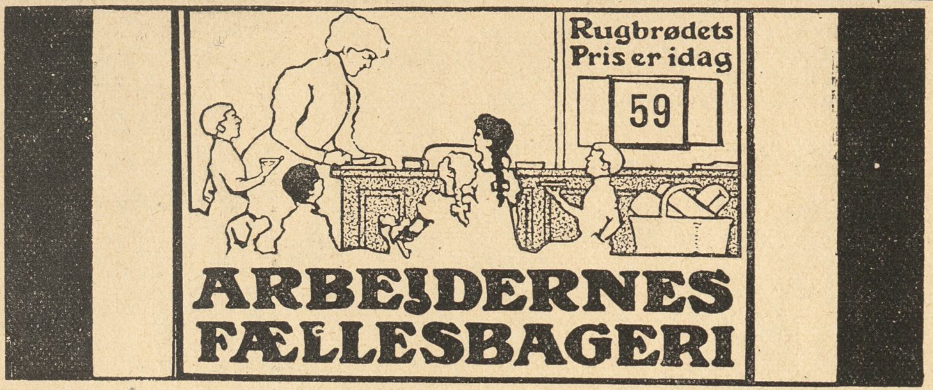

Vibe-Hastrups Læder-Creme gjør Fodtøjet blankt og bevarer Læderet.

A: Kan du sige mig, hvad Lighed der er med en Dame, der er forelsket, og en Kakkelovn?
B. Nej, det ved jeg ikke.
A: De rødmer begge to, naar de bliver varme!

L. Holdam. De har vist Ret; men saa maa de rigtignok ogsaa være *meget* varme.

— Har De intet at sige mig som Svar paa det Brev, jeg skrev Dem til i Torsdags, Frøken?
— Jeg har endnu ikke aabnet det. Onsdag er den Dag, jeg aabner mine Frierbreve.

Kaj W. Det var en ualmindelig overlegen Dame! Vi tror ikke, hun ta'r ham!

Første Dreng: Jeg har faaet en lille Bror i Nat.
Anden Dreng: Hvor kan du faa det? Din Fader er jo i Amerika.
Tredje Dreng: Aa, det kan han vel nok; hans Far og Mor skriver naturligvis til hinanden!

M. Meier. De spørger os, om Vittigheden kommer forsent. Ja, det gør den forsaavidt, som vi har hørt den for et Par Aar siden.

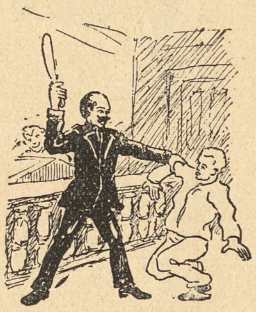

Assessoren: Har man kendt Mage, vil han ikke tilstaa.
Tiltalte: Jo — jo, jeg vil tilstaa hvad som helst, men maa det være mig tilladt at forespørge Assessoren, hvad det er, jeg har gjort?

A. S. Henriksen. Der er godt Slag i Deres Tegning, og det er forholdsvis nyt, at Assessorerne nu ogsaa er forsynet med Knipler. Man kan jo for Resten aldrig vide!

HJEMMET DAMERNES BLAD

er Danmarks mest populære Ugeblad
10 Øre pr. Nr.
1 Kr. 25 Øre pr. Kvartal.

M. H. Cohen & Lamm,
Vekselerere & Bankiers.
Holmens Kanal 24 St.
Telefon 7895 og 7896.

Middelstandens
Sygekasse,
Nordre Frihavnsgade 30,
Telefon Øbro 2991.
Virker ogsaa som Hjælpekasse.
Optager Mænd og Kvinder indtil 60 Aar uden Kontingentforhøjelse overalt i Danmark uanset Aarsindtægt.
Frit Lægevalg. Forlang Prospekt.
Agenter antages.

en gros. **Hygiejne-Depotet**
„Français".

Gummilageret i København
16, Lille Kongensgade 16.
Hygiejne-Gummi og Bandager.
en detail. *Kun 1. Kl. Varer føres.*
Modersprøjten anbefales enhver Dame.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

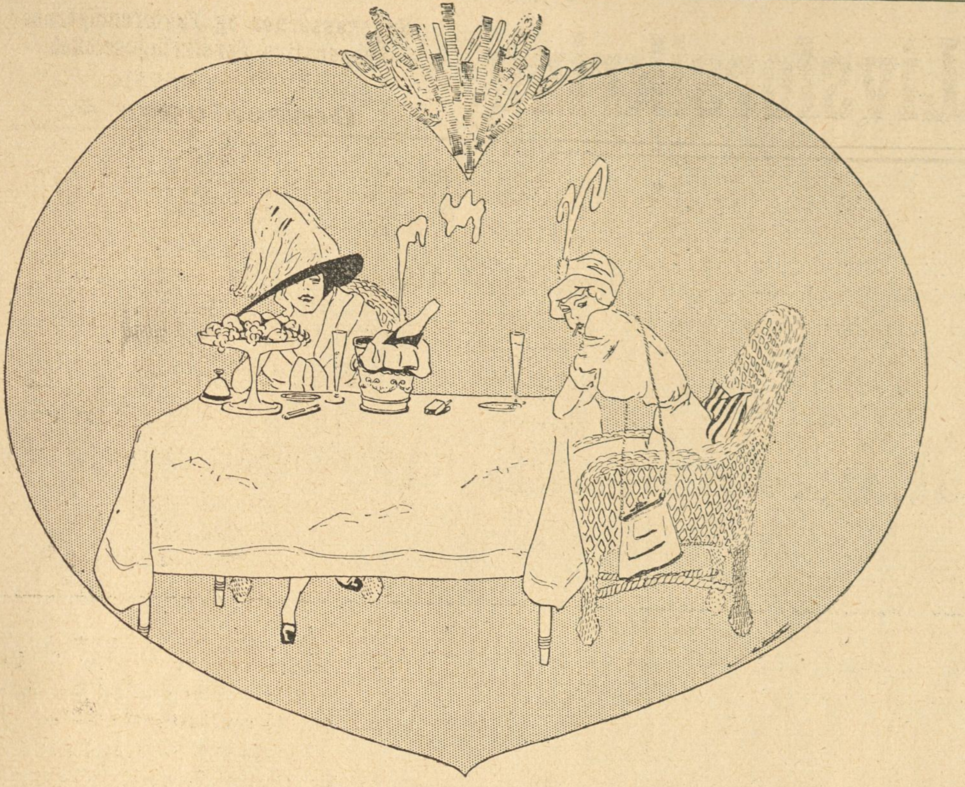

Tegning af Erik Frederiksen.

»*Hvor der ventes.*« Andet Billede: »*Lokkestedet*«.

Mærkeligt Dyr.

A.: De behøver ikke at være bange for Hunden; den bider ikke.

B.: Er det en Hund?

A.: Ja, vil De maaske kalde den for en Kat?

B.: Nej, men for en *Insektsamling*!

Hvad skal man svare?

— Mo'r, har Du aldrig set mig før jeg blev født?

— Nej, min Dreng, det har jeg ikke.

— Jamen, Mo'r, hvor kunde Du saa vide, at det var mig, da jeg kom?

Særdeles praktisk.

Gæsten i den zoologiske Have til Vogteren: Hvordan er det dog Strudsen ser ud i Dag? Den er jo ganske skaldet, og i Gaar havde den en Mængde pragtfulde Fjer!

Vogteren: Jo, men det er kun om Søndagen, at den faar Lov til at bære sine Fjer — de andre Dage bærer Direktørens Frue og hendes Døtre dem!

Vild paa Kareten.

Han: Gaa med mig hjem, dér vil Du komme i Selskab baade med Beethoven og Rembrandt.

Hun: Aa — jeg troede vi skulde være alene!

Sparsommelig.

Fruen: Nu vil jeg køre hen til Bundtmageren og bestille mig et nyt Skindsæt.

Manden: Kære Kone, vi bliver nødt til at indskrænke os i Vinter; det er smaat med Indtægterne.

Fruen (betænksom): Du har Ret — jeg vil *gaa* hen til Bundtmageren.

Orden i Alting.

En lille Dreng og en lille Pige leger »Fa'r og Mo'r«, og saa kommer den lille bitte Karen og vil lege med, men Søster Else raaber: — Nej, hør nu, vi kan da ikke allerede ha' et lille Barn. — Du maa i det mindste vente, til vi har talt til 50!

Af Falcks Program:

I Dag for ti Aar siden — siger Professoren — har jeg dræbt en Flue, der var falden ned i min Kaffe. Havde jeg nu ikke dræbt denne Flue, saa havde denne udklækket tusinde Æg, og disse havde igen udviklet sig til Fluer, og de havde saa formeret sig saa meget, at vi nu vilde have 550,637,841,296 Fluer mere, og følgelig vilde Livet have været et Helvede. Jeg har altsaa ved at dræbe denne Flue gjort et fortjenstfuldt Værk — — —!

Flugt.

— Kendte de min første Mand?

— Flygtigt.

— Hvorledes det?

— Han stak af med min anden Kone!

Mørkets Gerninger.

Komponisten: Jeg arbejder bedst i Nattens stille Time.

Kritikeren: Tja, det er jo en Kendsgerning, at de fleste Tyverier finder Sted om Natten!

Afbrænder.

Damen: Og saa, Hr. Løjtnant, har jeg endnu en Bøn.

Løjtnanten: Deres Ønske er min Befaling.

Damen: De rider daglig forbi vor Bolig, hvorfor jeg maa høre mangen en Bemærkning fra Mo'r.

Løjtnanten: Det skal ikke ske mere, hvis De vil være saa venlig at sige mig, hvor De bor!

Snik-Snak.

Første Sladremadam: Tro'r De nu osse, Mad'm Sørensen, a' den Historie er sand, der fortælles om hende Mad'm Poulsen!

Anden Sladremadam: Ja, gu' gør jeg saa! — Hva' er'ed for Resten for en Historie?

Godt dækket!

A.: Sig mig, skal man tro paa Varsler?

B.: Næh, man skal ikke!

A.: Det er godt, du sagde mig det. Jeg har nemlig modtaget et Varsel fra Værten om, at hvis ikke hele Huslejen er betalt i Overmorgen Kl. 12, bli'r jeg sat ud af Fogden!

En ung Mand fra Fyen blev sendt til København for at gøre forskellige Indkøb, og blandt disse var ogsaa en stor udskaaret Tavle med et Bibelsprog til Byens Søndagsskole. Da den unge Mand havde gjort endel Indkøb, kom Turen til Tavlen, men det viste sig nu, at han ganske havde glemt, baade hvad der skulde staa paa den og hvor stor den skulde være. Han telegraferede nu til sin Kone og fik omgaaende følgende telegrafiske Svar: Jens Mortensen, Hotel Skandia. Os er i Dag født et Barn, 2½ Meter lang og 1⅜ Meter bred. Thora.

„Mine Børn maa spise alt med“.

Hvor stolt er ikke mangen Moder af denne Opdragelsesgrundsætning, uden at betænke hvor ulogisk, hun handler. Kun det, som man nyder med Appetit, bliver udnyttet fuldkomment af Legemet. Denne Erfaring bør der hos Børnene tages endnu mere Hensyn til end hos Voksne. Derfor: Paatving ikke Børnene Maden, men gør den til en Lækkerbisken. Det naturligste Middel hertil er

Liebig's Kød-Ekstrakt.

Fra Kulisserne.

Ved et af vore største Theatre hændte for nogen Tid siden en morsom lille Begivenhed, som vi ikke vil forholde vore Læsere.

En velkendt — ikke af alle lige beundret — Forfatter skulde forsøge sig som Sceneinstruktør og fik et Stykke at prøve sine Kræfter paa. Prøverne begyndte, og Instruktionen var, for at bruge et mildt Udtryk, ikke helt vellykket; men den gav ikke sjældent Skuespillerne Anledning til megen Moro og Gammen.

Ved en Prøve stod en Dag en af Theatrets ældste og mest veltjente Skuespillere og vidste ikke ret, hvor han ved Afslutningen af en Hovedscene skulde gaa ud. Han rettede et Spørgsmaal desangaaende til den ny Instruktør. Denne tænkte sig et Øjeblik om og svarede saa: „Til højre, til højre.“ Skuespilleren gjorde som anvist.

En halv Times Tid senere skulde samme Kunstner atter deltage, men var intet Steds at finde. Stor Opstandelse. Instruktøren rasede, og Skuespillerne begyndte at blive lidt betænkelige; en saadan Skødesløshed lignede slet ikke den gamle hæderkronede Kollega. Endelig kunde en af Maskinfolkene meddele, at den savnede Skuespiller var i Færd med at tage sit Overtøj paa for at forlade Theatret. I al Hast blev der sendt Bud efter ham, og et Par Minutter efter stod han, tilsyneladende meget forbavset og overrasket foran den ophidsede Instruktør.

— Jeg begriber ikke, begyndte denne, hvor kan De falde paa at forlade Theatret?

— Bevares, naar jeg ikke har mere at gøre. —

— Ikke mere at gøre? Tør jeg spørge, hvorledes det skal forstaas?

Ganske rolig og uden at fortrække en Mine svarede Skuespilleren: Hr. Instruktøren anviste mig før at forlade Scenen tilhøjre, ikke sandt? Nuvel, paa højre Side markerede Hr. Instruktøren igaar et stort Vindue. Ved at gaa ud derigennem maa jeg, da Stykket tænkes at foregaa paa en 2' eller 3' Sal, ufejlbarlig have brækket Halsen, og følgelig var jeg færdig. — —

Kunstnerens Ord druknede her i Kollegernes højrøstede Munterhed, og Hr. Instruktøren saa overmaade flov ud.

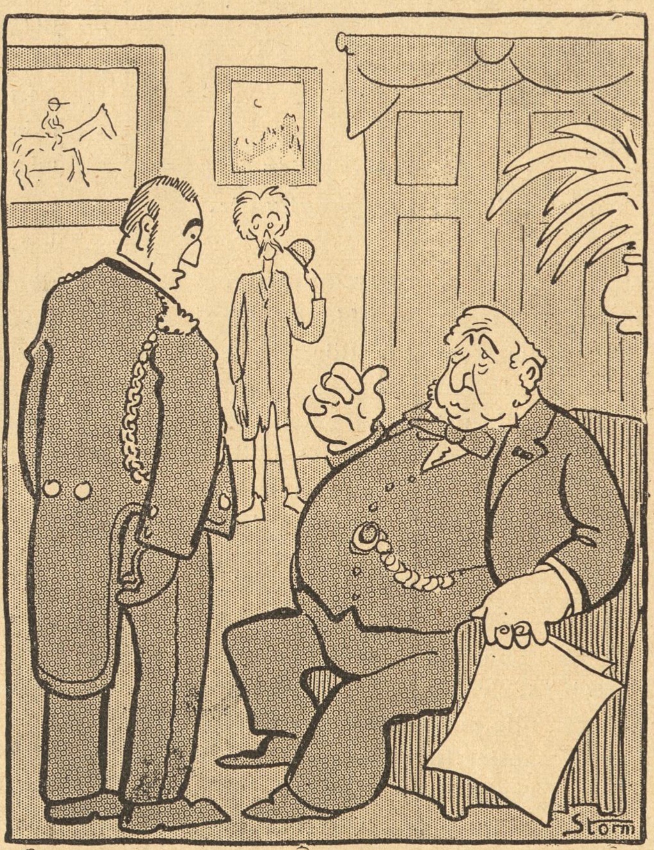

Tegning af R. Storm-Petersen.

— William! Jeg kan ikke holde ud at høre paa den Mands Jammer og Klage — mit Hjærte bløder — — smid ham ned ad Trapperne!

Et Problem.

— Det myldrer og kryber saa underligt heroppe under min Hjærneskal, sagde Hansen til Petersen — jeg tænker i denne Tid meget dybt over et moralphilosofisk Problem.

Der staar skrevet, at man skal elske sin Næste som sig selv. Og der tilføjes, at ingen hader sit eget Kød, men plejer og vederkvæger det — altsaa man elsker sig selv helt og fuldt, og saaledes bør man ogsaa elske sin Næste.

Men — læg Mærke til, Petersen, at jeg siger men — min Næstes Kone er min Næstes Halvdel — skal jeg opfylde Moralbudet efter dets Ordlyd, og elske min Næste helt og fuldt, skal jeg ogsaa elske min Næstes Kone — og det maa man ikke. Er det da ikke underligt, det myldrer og kryber heroppe? sluttede Hansen.

Petersen virrede tungt med Hovedet og gik tankefuld bort.

Immer rolig.

I en Restauration paa Nørrebro har en Gæst siddet og spist godt til Aften. I Løbet af en lille Times Tid satte han 12 Stykker fint belagt Smørrebrød, 6 Glas Øl og 3 Snapse tillivs.

Da han skulde betale, havde han ingen Penge. Værten blev naturligvis gal i Hovedet og raabte til Piccoloen —: Pas paa den Fyr, mens jeg henter en Betjent!

Noget efter kom Værten tilbage med Betjenten.

— Han er her vel endnu, Slubberten, sagde Værten.

— Ak, ja, svarede den lille Opvarter — han har saamænd spist 4 Stykker Smørrebrød og drukken 3 Glas Øl, mens De har været borte!

1. Bataillons Jubilæum.

Tegning af Svend Ulrich.

Militærmyndighederne havde gjort sig den største Umage for at faa Mandskab nok til den store Faneparade, som kun lykkedes ved *ekstraordinære* Anstrængelser

(Dagspressen.)

Den forvandlede Vin.

Fortælling fra det jødiske Menighedsliv i Galizien
af *Chajini Saldau.*

Ved *Carl Nutzhorn-Kjersmeier.*

Repræsentantskabet for den jødiske Menighed i Norovo var fuldtalligt forsamlet. Hr. Moritz Herschberger, Formanden, havde kaldt sine Kolleger sammen til en vigtig Raadslagning — Menighedens Præst, den ærværdige Rabbi Cohn, kunde nemlig om faa Dage fejre sit Guldbryllup sammen med sin tro Ægtefælle, Fru Gittel, en født Rosenstock, og det var ganske indlysende, at Menigheden ved denne Lejlighed burde vise ham sin Hengivenhed og Kærlighed.

Da alle var samlede, rejste Moritz Herschberger, der i Parantes bemærket var Indehaver af en stor Vinhandel, sig højtidelig fra sin Plads og holdt følgende Tale:

— Kære Kolleger! Jeg behøver vel ikke at fortælle Jer, hvorfor vi er kommet sammen. Vor kære Rabbi Cohn — gid han maa leve endnu 100 Aar — kan om faa Dage fejre sit Guldbryllup. Vi maa nødvendigvis benytte denne Lejlighed til at vise ham vor Kærlighed og Hengivenhed, og jeg foreslaar derfor, at Menigheden skyder sammen til et godt Fad Vin, som jeg paatager mig at levere til under Indkøbspris! Intet glæder Menneskets Hjærte, som et godt Fad Vin!

De andre Repræsentanter stak Hovederne sammen og diskuterede livligt Moritz Herschbergers Forslag. Det var øjensynligt, at de ikke var videre begejstret for Planen, thi efter en Stunds Forløb rejste Samuel Setztergroschen sig og sagde:

— Vi ser os desværre ikke i Stand til at modtage den ærede Talers Tilbud! Derimod tillader jeg mig at tilbyde Menigheden et tomt Vinfad gratis. Det er nu min Tanke, at enhver af Menigheden skal hælde en Flaske af sin bedste Vin i Fadet; vi vil da let faa det fyldt, og paa Højtidsdagen overrækker vi vor kære Rabbi det.

— Samuel Setztergroschen har Ret! Hvorfor skal Herschberger løbe af med hele Profitten! raabte Repræsentanterne i Munden paa hverandre.

Samuel Setzergroschen Forslag blev vedtaget med alle Stemmer mod én, og det blev desuden besluttet, at opstille det tomme Fad i Synagogens Garderobe, hvor Menigheden saa skulde indfinde sig med deres Flaske Vin . . . .

* * *

Saaledes skete det ogsaa. Menigheden strømmede til og Dagen før Guldbrylluppet var Fadet fyldt . . . .

Paa den store Højtidsdag gik hele Repræsentantskabet i Deputation hen til Rabbiens Bolig, hvor Samuel Setztergroschen, efter en lille Tale, overrakte Rabbien Menighedens Gave, idet han udtalte Ønsket om, at Vinen maatte smage ham godt. Rabbien takkede bevæget og bad Deputationen om at bringe enhver af Menigheden, der havde bidraget sin Skærv, sine bedste Hilsener. Saa lyste han Velsignelsen over Deputationen, der derefter trak sig tilbage.

* * *

Saasnart Deputationen var forsvundet, sagde Rabbi Cohn til sin Hustru:

— Gittel, hent et Glas! Vi vil da drikke et Par Draaber af den ædle Gave, som den kære Menighed har skænket os . . . .

Fru Gittel kom med et Glas; Rabbien fyldte det til Randen.

— Drik, mit Barn. sagde han og rakte sin Hustru Glasset.

Fru Gittel førte Glasset til sine Læber; saa saa' hun paa sin Mand med et Udtryk af den højeste Skuffelse.

— Det er jo ikke andet end Vand! udbrød hun tonløst.

Rabbien førte Glasset til sine Læber.

— Du har Ret, mit Barn, det er ikke andet end Vand, sagde han roligt.

— Men hvordan kan det være gaaet til? udbrød Fru Gittel forundret.

— Det er saamænd ganske ligetil mit Barn. Ethvert af Menighedens Medlemmer har resonneret som saa: »jeg kan godt spare min Vin og nøjes med at hælde en Flaske Vand i Fadet. — Rabbien vil ikke kunne opdage det i et saa stort Fad Vin« . . . . Men vent blot til næste Lørdag — saa skal Du se mig forvandle Vand til Vin.

* * *

Næste Lørdag Morgen var hele Menigheden samlet i Synagogen. Rabbi Cohn besteg Talerstolen, og efter at han havde holdt sin Prædiken, sagde han følgende:

— Kære Venner og Trosfæller! I har æret mig som en Fader og jeg takker Jer for Jeres værdifulde Gave. Vinen har smagt mig og min kære Hustru udmærket. Men i min Glæde blander der sig en Smule Bitterhed: thi i Nat viste en Engel sig for mig i Drømme og fortalte mig, at en af Jer, for at spare sin egen Vin, havde hældt en Flaske Vand i Fadet. Gud var bleven saa fortørnet herover, at han havde besluttet at Synderen, hvis han ikke angrede og gjorde sin Fejl god igen, skulde dø en skrækkelig Død inden Udgangen af denne Maaned . . . . For at give den Skyldige Lejlighed til at gøre sin Uret god igjen, vil jeg lade Døren til min Forstue staa aaben, han vil da kunne sætte en Flaske Vin derind, og ingen vil faa hans Navn at vide . . . .

* * *

Næste Morgen var Rabbiens Forstue helt fuld af Flasker, fyldte med den dejligste Vin.

— Der kan Du se Gittel! Jeg har forvandlet Vand til Vin, sagde Rabbi Cohn triumferende.

— Hvor Du er klog min Ven! Gid Du maa leve 100 Aar! svarede hans Hustru bevæget . . . .

Mager Trøst.

Fruen (der har Tandpine): Ak, hvorfor er man ikke kommen til Verden uden Tænder?

Manden: Herregud, det er man io netop, lille Kone!

En brav Søn.

A.: Er det sandt, at Deres Fader var Forfatter og Deres Moder Skuespillerinde?

B.: (der er Skomager): Ja, det er rigtigt nok.

A.: Men hvoraf kommer det da, at De er bleven Skomager?

B.: Af ren sønlig Kærlighed. Ellers havde mine Forældre maattet gaa barfodede.

»Ravnen« byder paa det største og mest afvekslende Program! I et af de første Numre paabegyndes en glimrende engelsk Kærlighedsroman, illustreret af **Fru Harriet Fischer-Clausen**, Billedserien »Fattigdommens Afskaffelse« af den unge Kunstner **Anton Hansen**, og »De to Sømænd, levende Billede« af **R. Storm-Petersen**, en højst humoristisk Serie, som vil blive læst over hele Landet. Desuden en Mængde andre Nyheder — Spøg og Alvor — af Landets bedste Tegnere.

»Ravnen« koster kun 10 Øre pr. Numer.

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.
Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

Sygeplejeartikler. Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Store og smaa Lokaler, moderne indrettet, anbefales de ærede Foreninger.
Restauration — 2 Billarder.
Telefon Øbro 1132.
Joh. Olsen.

Møbelfabr. Aktiv. Aaboulevard 3. Gl. Ladegaard, Hj. af Vodrofvej

Prima Varer 10 Aars Garanti Lille Udbetaling.

Sælg til Eksport.
Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til
JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende

De træffer det rigtige ved at købe Deres Forlovelsesringe hos *Fritz Heimbürger*
Købmagergade 63—65.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Eksportens Restaurant
Telef. Odense Nr. 531.
anbefales. — Udmærket Køkken. Billige Priser. Keglebane forefindes.
Ærb. H. J. Petersen.

LIND-HANSEN CLICHÉES
KØBMAGERGADE 67-69

Adolph Wulff's
billige, danske
Spillekort
anbefales.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arb. Ligkistemagasin.
55, Vesterbros Torv 55.
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faas overalt à 25 Øre.

GENUINE
LUNDs-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl, Johan Lund, Kjøbenhavn.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet. 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind-Hansens Reproduktionsanstalt

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Peder Tabor.

Etatsraad Dit: — Jo, jeg har s'gu sendt 500 Kr. til trængende Kongobørns Redning — man er da ikke godgørende for ingenting.
Etatsraad Dat: — Nej, Du er saamænd sikker nok paa Ridderkorset!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 51. Torsdag, den 18. December 1913

Tegning af **Harriet Fischer-Clausen**.

De Piger tre, her paa Forsiden staa,
er mine Kusiner, de søde smaa.
Jeg elsker Dem alle, men een især —
ja, en af de tre er mit Hjærte saa nær.

Vi svigted i Aar ej hævdvunden Skik,
en Julegave de hver af mig fik:
Skøn Anna gav jeg en pelskantet Ting
og Jenny en perlefyldt, daarende Ring.

Men *Else* — ak Else — — nej aldrig i Livet
fortæller jeg no'en, hvad jeg Else har givet!

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

= Største Nytegning i Norden. =

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

AFBETALING

CARL JACOBSEN & CO.

Nørrefarimagsgade **64.**

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Har De Tandpine,
brug da altid
Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smerter.
Advarsel mod Efterligninger
Indregist. **9,** **Kronprinsensgades nye Materialhandel** **9.**

Holbergsgade 6

Sygeplejeartikler.
Gummivarer 2. Prisl.

Gummivarelageret „Hygi", København V.

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i

Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.

Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige.
Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Fred paa Jorden.

Lysets Engel bruser hvidklædt
Julenat fra Rummets Riger,
tænder Kærlighedens Kærte
i hvert frossent, graanet Sind.
— — Fra dit Hjerte Mørket viger!
Had og Uret bort sig dølger;
for en Stund vi lukker Fredens
Højtid i vor Verden ind.

Ak, hvorlænge? Kun en stakket,
kun en skøn, en snehvid Time!
— — — Naar den sidste Klokkeklemten
dør som spinkel Melodi,
vælder Hadets Legioner
frem paany i graadig Stime;
— og vi synes, det med Freden
var en blodig Ironi.

Dog jeg lytter! Gennem Tiden
Trin af Hundredtusind bruser!
Det er Folket, som fra Trældom
gaar mod Lysets Sletter frem!
Alle Barbariets Guder
det i Trang mod Skønhed knuser — —
— *da* vil Brodertanken sejre,
Jorden blive Fredens Hjem!

Hans Laursen.

Lille Tom og Mor's Julegave.

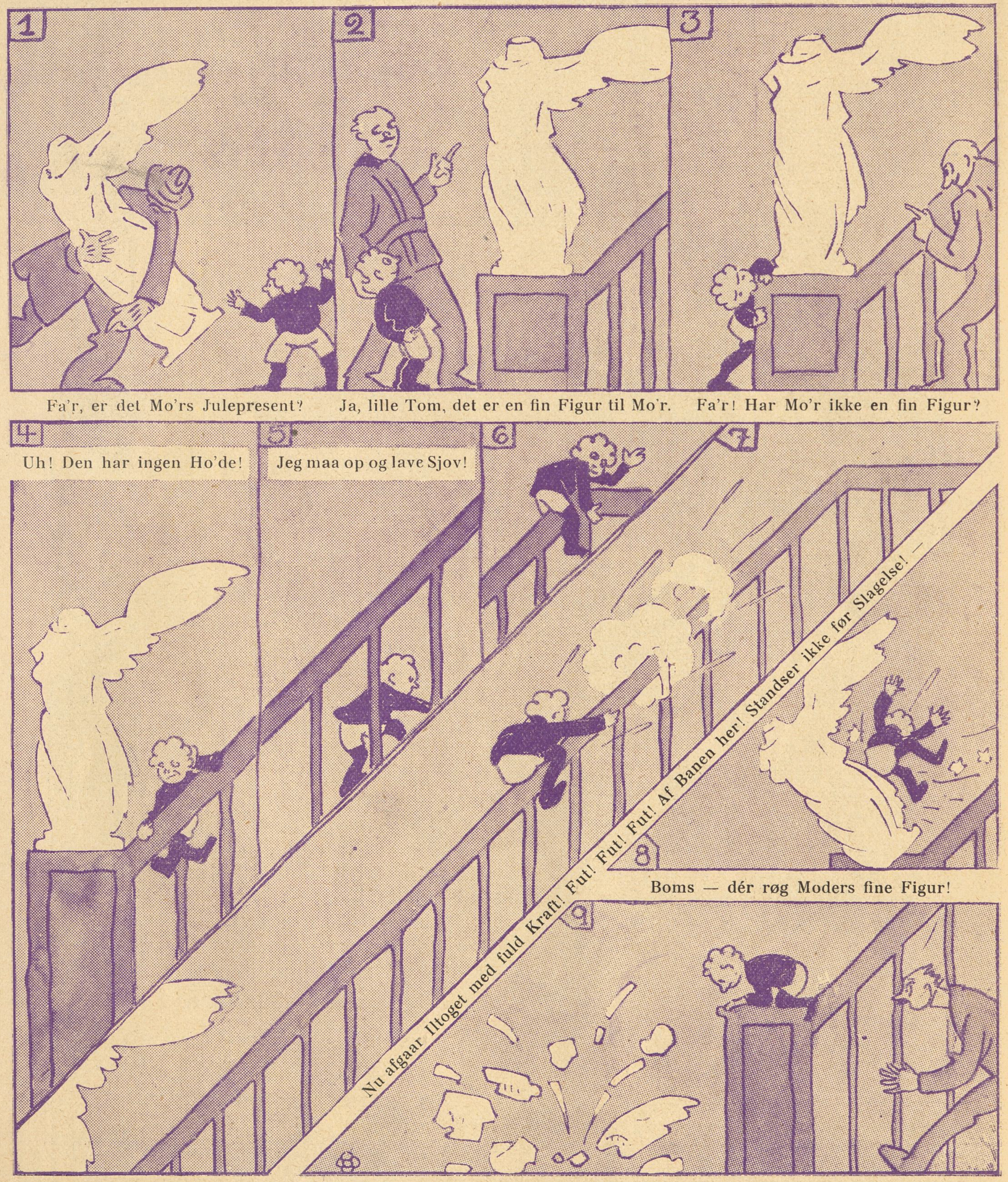

— Jo, Du kan stole paa, *jeg* skal gi' Dig Figur!!!

Til „Ravnen"s Læsere! Dette vort Julenumer kommer ind i mindst 30,000 Hjem, og vi tør maaske gaa ud fra, at man vil finde Numeret virkelig festligt og smukt. Vi siger: Læs det *næste* Numer, som udkommer *Mandag d. 22.*, og De skal se, hvor fornøjeligt og flot det *daglige* »Ravnenumer« er. Men vi spørger —: Hvorfor skulde Arbejderpartiets Vittighedsblad ikke **hver** Uge kunne være ligesaa stort og nydeligt som dette Julenumer? *Intet er lettere!* Tegn Dem som Abonnent, *og De kan hver Uge hele Aaret rundt* faa ind ad Deres Dør et ligesaa smukt »Ravnenumer« som dette — *for 10 Øre!*

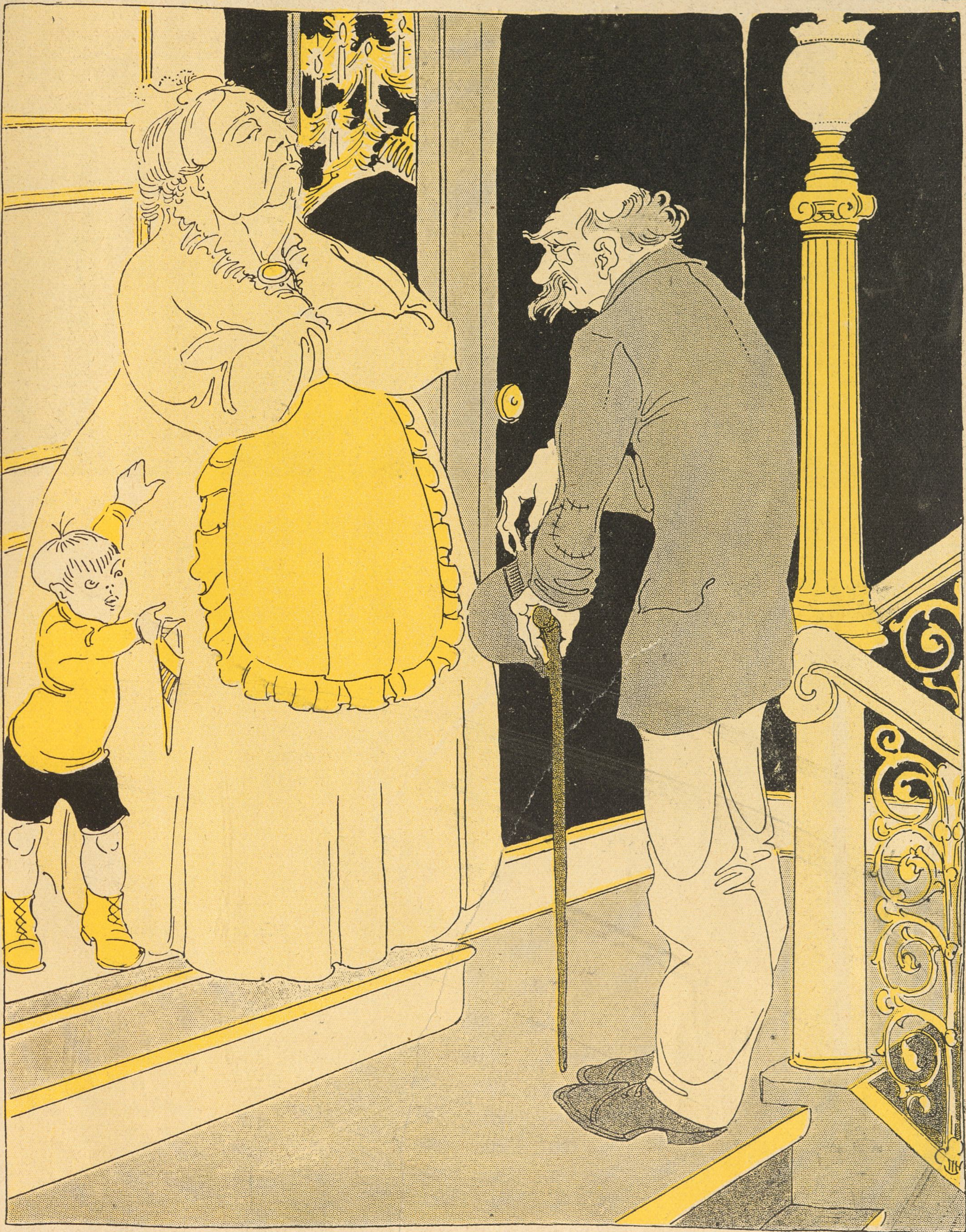

Tegning af G. Albertus.

— Næh, min gode Mand! Naar de ikke tager mere Hensyn til andre Folks Feststemning, end at De gaar omkring og tigger paa en højhellig Juleaften, saa faar De ved Gud ikke noget hos mig!

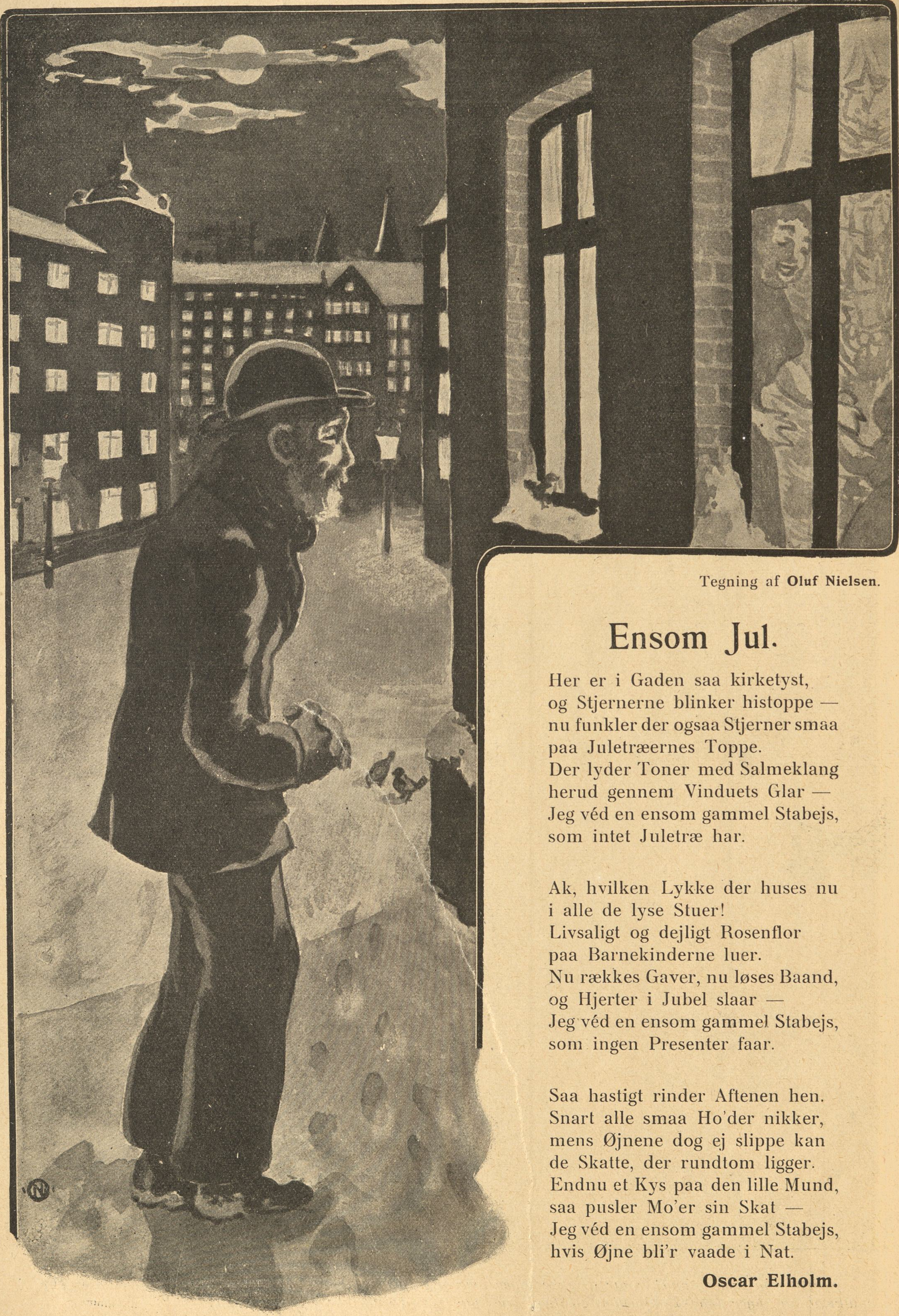

Tegning af **Oluf Nielsen.**

Ensom Jul.

Her er i Gaden saa kirketyst,
og Stjernerne blinker histoppe —
nu funkler der ogsaa Stjerner smaa
paa Juletræernes Toppe.
Der lyder Toner med Salmeklang
herud gennem Vinduets Glar —
Jeg véd en ensom gammel Stabejs,
som intet Juletræ har.

Ak, hvilken Lykke der huses nu
i alle de lyse Stuer!
Livsaligt og dejligt Rosenflor
paa Barnekinderne luer.
Nu rækkes Gaver, nu løses Baand,
og Hjerter i Jubel slaar —
Jeg véd en ensom gammel Stabejs,
som ingen Presenter faar.

Saa hastigt rinder Aftenen hen.
Snart alle smaa Ho'der nikker,
mens Øjnene dog ej slippe kan
de Skatte, der rundtom ligger.
Endnu et Kys paa den lille Mund,
saa pusler Mo'er sin Skat —
Jeg véd en ensom gammel Stabejs,
hvis Øjne bli'r vaade i Nat.

Oscar Elholm.

Lauritz Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

Kontortid:
Kl. 2—4, samt
Mandag, Fredag
og Lørdag
Aften Kl. 7—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle
Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske
Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

Peter
Sørensen
Nørrevoldgade 22
Eneste Specialfabrik for Pengeskabe i Danmark.
Hvert Skab bukket af en Staalplade.
Telf. Byen 2536 x
Telf. C. 228

Adolph Wulff's
billige, danske
Spillekort
anbefales.

Møbelfabr. Aktiv. Aaboulevard 3. Gl. Ladegaard, Hj. af Vodrofvej | **Prima Varer** **10 Aars Garanti** **Lille Udbetaling.**

Vore lærde Mænd.

Professor Friedenreich. Tegning af **Hp. Hansen.**

Ravnen har hermed den Glæde at præsentere — som den første i en lille Serie »lærde Mænd« — Professor *Friedenreich.* — Kender De ham ikke? Nej, det tænkte vi nok, men saa er det sandelig paa høje Tid, at De lærer ham at kende!

Jo, ser De, Professor Friedenreich er Formand for 6te Afdeling paa Kommunehospitalet, og hans Specialitet er Ballade og Narrestreger. Saasnart et Menneske faar Slagside paa Forstandskisten og ser Høns, Kakkelakker eller Solbærrom i Luften, saa kommer han ind til Friedenreich, som i Løbet af to Timer bestemmer, om Vedkommende er gal eller klog.

En saadan Mand *bør* man utvivlsomt kende — og tage sig iagt for. Vi sætter bare, at De kommer ind paa en Kafé, hvor den lærde Professor sidder ved sin Morgenkaffe. Han kigger lidt paa dem, tager Brillerne paa, rynker Panden og siger saa til Opvarteren: Vil De ringe efter den blaa Vogn, for han dér har vist Fjer paa Hjærnen — og saa *er* De den!

Vi ved, at forskellige Handlende har svært ved at drive deres Bude op til Professor Friedenreich med Varer. Budene er bange for ham.

For nogen Tid siden sendte Urtekræmmeren en 11-Aars Dreng op til den lærde Mand med 2 Pund hugget Sukker og en lille gul.

Da Drengen kom, stod Professoren i Forstuen, og i en venlig Tone sagde han til Drengen (som han rimeligvis vilde give en Drikkeskilling): Kom indenfor, min Dreng! Men saa svarede Knægten:

— Næ, De ka' tro nej, Hr. Frederiksen, je' kommer der ikke! — og i næste Nu fløj han ned ad Trappen.

— Han var s'gu ikke saa tosset, mumlede Professoren, — — der iøvrigt skal være en rar Mand.

Kolportøren: Her er en Bog, som De slet ikke kan undvære!

Pigen: Jeg læser aldrig Bøger.

Kolportøren: Saa køb den til deres Familie.

Pigen: Jeg har kun en Kat.

Kolportøren: Udmærket, saa har De netop Brug for en god, tung Bog til at kaste i Hovedet paa Katten!

(Pigen køber Bogen.)

Tegning af **Frederik Andersen.**

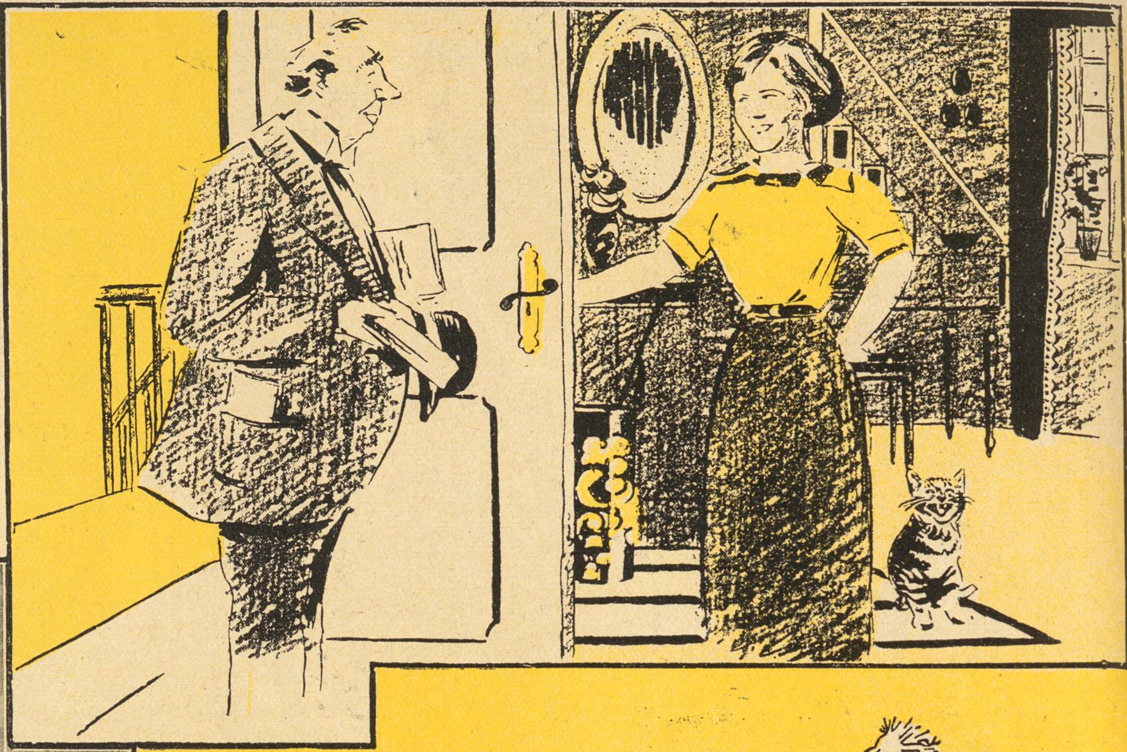

— Hvadbeha'r! Gaar Fuldmægtigen i Vandet endnu?

— Ja, ved De hvad, jeg vil virkelig ikke forære Badeanstalten de Billetter, jeg har tilbage!

Tegning af **C. Røgind.**

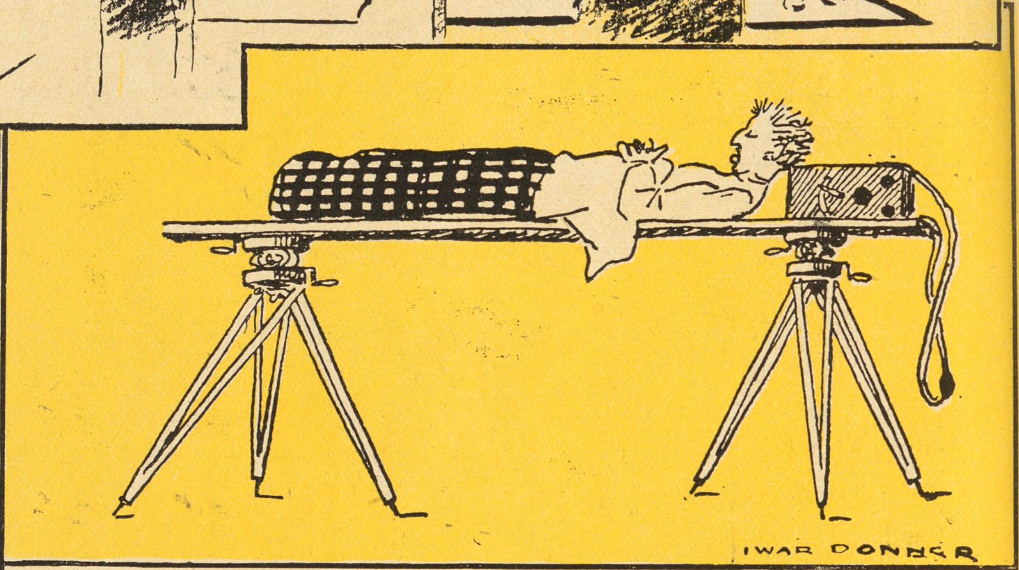

»Filmeren«s Natlelogi. Tegning af **Iwar Donnér.**

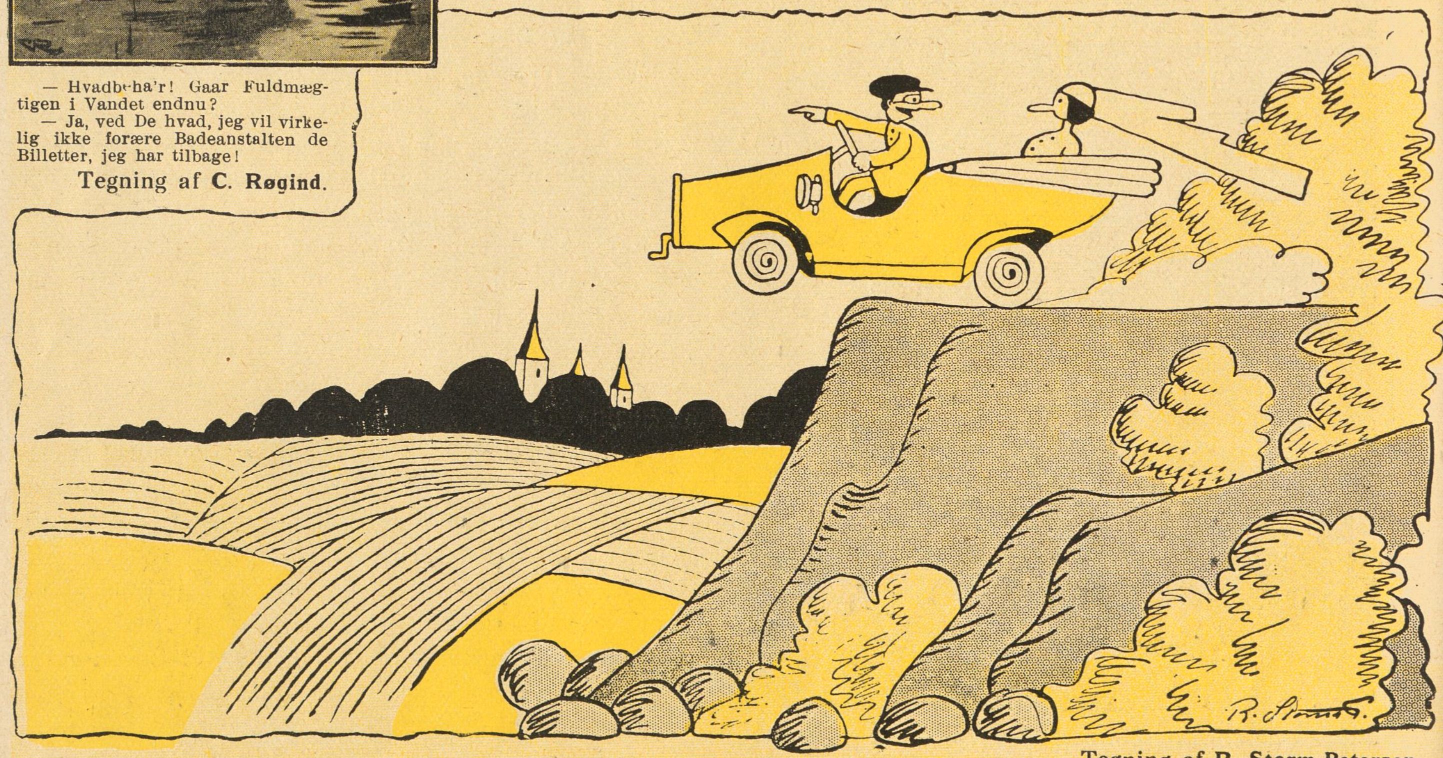

Saa, nu er vi ligestraks ved Slottet! Tegning af **R. Storm-Petersen.**

Drikkesang.

Vi sidder her med Glas i Haand,
opfyldt af Glædens lyse Aand,
og fri for dumme Griller,
imens vi stadig mer' og mer'
paa denne gale Verden sér
igennem nye Briller.

Held Sydens solomstraalte Land,
at altid det frembringe kan
en rig og kraftig Drue;
thi intet er dog bedre, end,
i Vennekres, blandt Vennesind,
den gyldne Saft at skue.

Vi er jo ej de første, som
paa Vinens Godhed sætter Dom
og af den sanker Kræfter:
den gamle Nordbo Gæsten bød
til Bords med Drueblod og Mjød,
— vi har lært Kunsten efter!

Ja Bachus vi med nordisk Jd
vil dyrke bravt til hver en Tid
og glad ham kalde Fyrste;
thi hungre kan vi, hvis vi skal,
men hvor forfærdeligt, i Fald
vi ogsaa skulde tørste!

Vel sandt, at Vinens Aand er kras;
men det er kun det første Glas
hvori den har sit Sæde;
thi paa det trende Bægers Bund
der finder vi et herligt Fund:
en Sum af Livsensglæde.

Velan, saa svinger Glasset vi,
og bruger hver saa sit Geni
og Vinaands-Skatten finder.
Ja tømmer nu Pokalen ud:
en Skaal for Vinens glade Gud,
og en for Nordens Kvinder!

Frederik Skousbo.

»Ravnen« er — ved et af de Tilfælde, der stærkt ligner en Tanke — kommen i Besiddelse af en Række kendte Mænds Ønskesedler for Julen, og vi betænker os ikke et Sekund paa at offentliggøre disse Mænds hemmelige Juleønsker.

Her er de —:

Jeg ønsker mig et Storkors af 1. Klasse og Lov til at kysse Kongens Haand.
H. Witzansky.

Hvad jeg ønsker mig i Julegave? Jeg vilde ønske, at Dagmar Petersen aldrig havde eksisteret.
le Maire, Kriminalretsassessor.

Gaasesteg, Andesteg, Østers og Champagne, — og saa at blive fri for Rend af sultne Unger i Julen. *Schovelin.*

Paladshotellet fuldt af Karle, der er fine som Grever, arbejdsomme som Kameler, lydige som Slaver og villige til at give mig alt, hvad de tjener.
Anders Jensen.

Jeg ønsker mig min gode gamle Rævepels tilbage. *J. C. Christensen.*

Talegaver. *Sigurd Berg.*

Holmens Kirke befæstet.
Fenger, Provst.

Jeg vilde ønske — at jeg var en Løve.
Muus, fhv. Handelsminister.

Mit Hillerød og min Ungdom tilbage.
Lars Dinesen.

Jeg ønsker, at »Blaaregn« maa gi' *Guldregn.!* *Sophus Michaëlis.*

Jeg ønsker mig Magten og Æren — og men absolut ikke *»Riget«*.
Franz v. Jessen.

10,000 Dragoner, 5000 Kanoner og 17 Balloner. *Kaptajn Rambusch.*

Peter Ravn.

„Ravnen“s Juletræ.

Højt fra Træets grønne Top
Straaler Juleglansen,
„Olfert“ spiller lystigt op,
Nu begynder Dansen.
„Tango“ ikke danses maa
Eller „Boston“, mærk derpaa;
Juledans har „Aanden“,
Ræk hinanden Haanden.

Se, Børnlil, nu gaar det godt,
J forstaar at trave!
Der paa Grenen hænger flot
„Christmas“ Julegave.
Og en Film til „Ole O“,
Den skal være særlig go'.
Se, den fine Flue
Den kan „Falck“ vist bru'e!

Paa en lille sirlig Krog
Hænger et Certosa,
„Raage-sæt“ — og Sparebog,
Den er til Cordosa!
Se den lille Skrigeprins,
Det er Jørgen Fredriksens —
Og til Gerdas „Brøder“
„Kejserens nye Klæder“.

Brygger Jacob, se hvor kær,
Et „Spir“ paa Grenen hænger,
Hvergang han det kommer nær,
Kan han ikke længer!
Se, der hænger, søde Pus,
Strøgets sidste Omnibus;
Men enhver vi kværker,
Som ber om Samlermærker!

„Søjler“ med Plakater smaa
Vækker næppe Kvaler.
Se, der hænger, pas nu paa
En „Sludrefilm der taler“!
— — —
Kære Ravnebørn, J ser,
Træet ejer ikke mer'.
Snip og Snap og Snude,
Her er Visen ude!

Robert Schønfeld.

Julegaas.

Grosserer P. Konradsen sad paa sit Kontor og vippede en endnu ikke tændt Cigar op og ned mellem Tommel- og Pegefinger. Hans smaa, godmodige Hundeøjne lyste af den oprigtigste Glæde.

For fjorten Dage siden havde Grosserer Konradsen overværet sin Hustrus, Regine, født Ostenfelds Begravelse. Han havde staaet og set Kisten med hendes jordiske Levninger langsomt forsvinde under Jordens Overflade, og efter Højtideligheden havde han rørt takket Præsten for de Trøstens Ord, han havde talt. Ikke saa meget for Ordene om et hinsidigt Gensyn — den Tid, den Sorg — men for Ordene om, at hendes trofaste Ægtefælle nu stod alene tilbage.

Alene — alene! De Ord havde lige siden da fyldt Grosseren med en Glædesrus, der steg og steg og kulminerede Dags Dato — Lille Juleaftensdag — den 23. December — afdøde Regines Fødselsdag.

I tolv Aar havde Regine, født Ostenfeldt, været hans Hustru for Gud og Mennesker. I tolv Aar havde hendes smalle Læber og spidse Næse været hans Hjems Symbol. Og Næsen var blevet spidsere Aar for Aar — og Læberne mere sammenknebne.

Elleve Gange havde denne Dag — Lille Juleaftensdag — forekommet ham som Aarets forfærdeligste. Thi da mødte Svigermoder — den gamle Fru Ostenfeldt, fra hvem Regine havde sin spidse Næse — og Svigermoders to Søstre, Tante Nielsine og Tante Agathe, der havde samme Slægtsejendommelighed. De arriverede strax efter Frokost med en Gave under Armen, og de tilkyssede Regine deres Lykønskning, saa det genlød gennem Lejligheden.

Naar Konradsen kom hjem til Middag, saa han hvert Aar det samme uforglemmelige Syn: I Sofaen Svigermoder. — Hun strikkede. Ved hvert sit Vindue en Tante. — De hæklede. I en Lænestol, stiv og højtidsfuld, Fru Regine. — Hun sad med Hænderne i Skødet — og en hvid Strimmel i Halsen. Og hun sigtede lige paa ham med sin — denne Dag særligt ualmindeligt — spidse Næse.

Og hele Lejligheden stank af Gaasesteg og Rødkaal.

— — —

Der manglede kun godt og vel fjorten Dage i, at den tolvte Fødselsdag skulde oprinde, da Skæbnen i sin uendelige Barmhjertighed fattede Medlidenhed med Grosserer Konradsen og — som Præsten sagde — bortrev Fru Konradsen ved en altfor tidlig Død.

Derfor sad Grosserer Konradsen Juleaftensdag og følte sit Hjerte svulme med en Velsignelsestrang, der ingen Grænser kendte.

— — —

Ude i Yderkontoret sad Prokurist Petersen og førte Poster ind i Hovedbogen. Og for hvert et Tal, han skrev, og for hver Kolonne, han talte sammen, steg hans Bitterhed mod Skæbnen.

Her sad han Dag efter Dag og regnede med Hundreder og med Tusinder. Og selv ejede han — det sølle Skrog, han var — ikke ti overflødige Kroner til at indløse sin Vinterfrakke for.

I den sidste Uge havde Kviksølvet i Termometret bevæget sig lidt over og lidt under Nulpunktet. Vejen til og fra Kontoret havde han maattet tilbagelægge i Smaatrav for at holde Varmen. Hjemme paa hans Værelse var der koldt. Det meste af hans Gage gik den 1ste i hver Maaned til Skræder og Skomager. — Tøj skulde man jo have paa Kroppen.

Ti Kroner — ti Kroner! Og her sad han og regnede med tre- og firecifrede Tal.

Tristheden og Haabløsheden var ved at overvælde ham, da Principalen traadte ind, iført en struttende Spaserepels.

— Naa, Pe'ersen! — Grossereren undlod altid t'et i sin Prokurist Navn, naar han var i godt Humør. — Naa, Pe'ersen! Sidder vi og længes efter Julegaasen!

Petersen smilede sygt.

— Ja, Pe'ersen! — — Grossereren gjorde hæderlige Forsøg paa at vibrere paa Stemmen. — De ved, det i Dag er min kære, afdøde Hustrus Fødselsdag. Jeg tror at handle i den afdødes Aand — — Værs'go'! Det er et lille Extragratiale! — Og velbekomme Gaasestegen!

Og Grossereren skød en sammenlagt Konvolut med 10 Kr. hen til Petersen, der lukkede Øjnene og blev rød og bleg.

— — —

Ude paa Trappegangen laa Sidse Skurekone og forrettede sin Dont, mens hun med skrattende Inderlighed angav Takten med en langtrukken, drøvelig Salme.

Sidse hørte nemlig til de helliges lille Flok, hvilket kun var en naturlig Følge af, at hun var født rødhaaret og med Hareskaar. Og al hendes Tanke var i Øjeblikket ret inderligt vendt mod Indremissionær Mortensen, hvis Veltalenhed hun om føje Stund skulde nyde.

Hun stoppede op midt i en klagende Linie og flyttede sig selv og sin Spand tilside for Grossereren, der kom ned ad Trappen.

Konradsens Stemme havde nu en smuk og ægte Klang, da han gentog den samme Remse om den kære afdøde — og bevæget overrakte Sidse en Tokrone.

— Det er jo Jul snart, sagde han, og De skal dog ogsaa have Dem en Julegaas!

— — —

Nede i Porten stod Gaardskarlen Jens og støttede sig til sit Kosteskaft, mens han tankebetynget vendte Skraaen i Munden.

Da Grossereren kom gaaende, tørrede han sindigt Dryppen bort fra sin overordentlig farveprægtige Næse, spyttede saftigt i Næverne og gav paa mangfoldige andre Maader at forstaa, at her arbejdedes der ihærdigt.

— Ok ja, ok ja! sukkede han, mens han andægtigt hørte paa Principalens for tredie Gang ordret gengivne Remse. Men da han hørte Ordene: Her er lidt til at købe en Julegaas for, Jens! og da han stod med Tokronen i Haanden, var det, som om hans Næses Farvespil fordobledes.

Og ikke var Grossereren forsvundet om Hjørnet, før han smed Kosten langt hen ad Stenbroen og satte Kursen i skarpt Trav tværs over Gaden, hvor et Skilt dinglede med Indskriften: »Den lille Genstand«.

Og der sad Jens Gaardskarl endnu en Time efter — da Klokken slog sex — ligeoverfor sin gode Ven, Bybud Eriksen. Paa Bordet mellem dem stod et Batteri af tømte

Flasker. Og Jens hævede sit Glas og sagde: Saa drikker vi Grosserens Skaal, Kresjan! For det er ham, der betaler di her Genstande, forstaar du! To Kroner til Gaasesteg — den er go' hva'! Som om man gad æde Pengene op, saalænge der er Drikkevarer til! — Men hans Skaal, altsaa, for han er alligevel en Svend, det er Konradsen!

— — —

Nøjagtig paa samme Tid fremlæspede Missionær Mortensen sit sidste Amen, der næsten druknede i Tilhørernes Snøften. Og han sluttede med at opfordre Guds Børn til at ofre en lille Gave for Missionens velsignelsesrige Sag.

Og Sidse, hvis Hareskaar ved ustandselig Næsepudsninger havde antaget et endnu rødere Skær end hendes medfødte Haar, lod inderlig betaget sin Tokrone forsvinde i den rummelige sorte Bøsse.

Og i samme Time sad Prokurist Petersen i sit iskolde Værelse, hvis Vægge smykkedes af ca. 25 Prospektkort.

Han sad, iført sin nyindløste Vinterfrakke, og fortærede med tungsindige Øjne en Humpel Rugbrød med Margarine og Spegepølse. Og han velsignede afdøde Fru Regine Konradsen, hvis Fødselsdag var Skyld i, at han i Dag ikke frøs — slet saa meget.

Men Grosserer P. Konradsen gik sin Eftermiddagstur. Og da Klokken slog sex, tren han ind ad Døren til den Kafé, hvor han de sidste fjorten Dage havde indtaget sit Middagsmaaltid.

Kafeen stank af Gaasesteg og Rødkaal.

Det svimlede for Konradsen, og det svirrede med Halucinationer for hans Øjne.

— — —

Da denne Duft, der for ham rummede elleve Lille Juleaftensdages Rædsler, slog ind mod hans Lugtenerver, forekom det ham i et Sekund, at Kaffelokalet blev til en Dagligstue. — — I Sofaen Svigermoder — strikkende. Ved Vinduerne Tanterne — hæklende. I en Lænestol Fru Rigine — stiv og højtidsfuld, med Hænderne i Skødet og en hvid Strimmel i Halsen. — —

Tjeneren Sørensen nærmede sig med sirlige Skridt.

— Det skal være en Julegaas, Hr. Grosserer!

— Gaas — —! Og Rødkaal — —! Er De gal Mand! Lad mig faa en drivende saftig Bøf, der stinker af Løg! Og Øl og Snaps vil jeg have til!

Og mens han sad og ventede, dalede en dulmende Fred ned over ham.

Og han sendte en glad Tanke til sit samlede Personale, der snart — hver for sig — skulde sidde og fordøje Julegaasen.

Og han lykønskede sig selv til, at han nu for Fremtiden kunde nyde Juleaftenen uden sin sædvanlige Julegaas — Fru Regine Konradsen, født Ostenfeldt.

Thorkil Barfod.

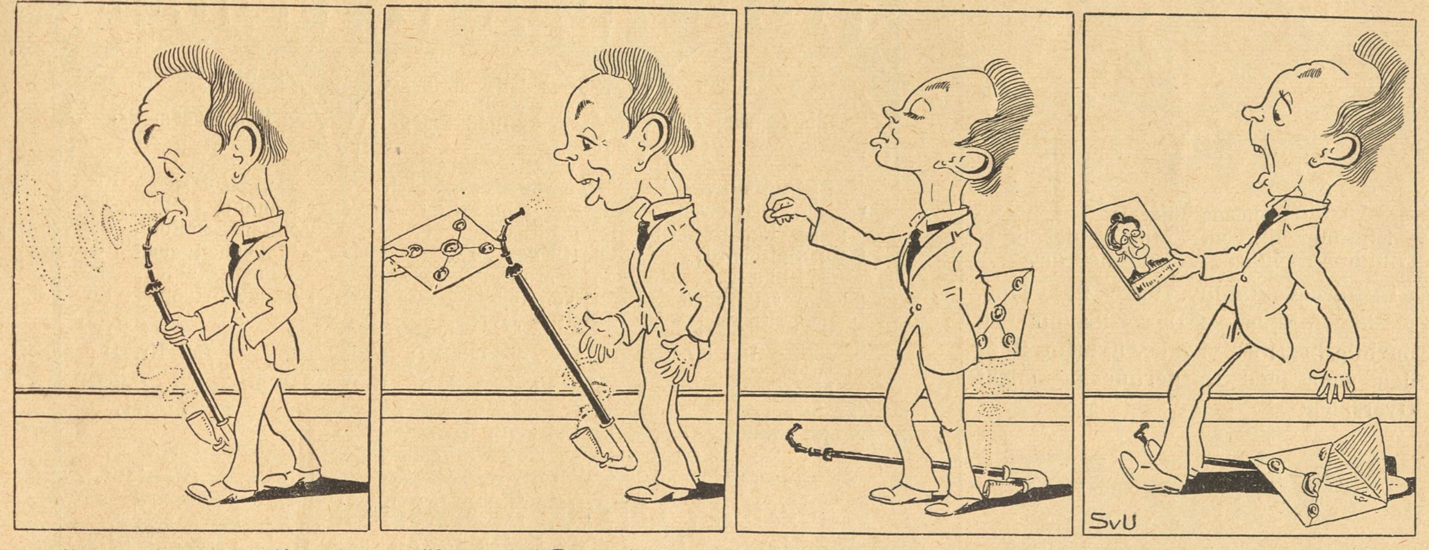

Nu har jeg kun 25 Øre tilbage til at holde Jul for, saa hvis der ikke kommer Penge fra Tante, er jeg fuldstændig til Rotterne.

Ih, du milde! Der er Postbudet med Pengebrev fra Tante! Nu er jeg reddet!!

Værs'go', min gode Mand, her har De en 25 Øre i Drikkepenge. Mor Dem godt i Julen!

O, Skræk og Jammer! Det var ikke andet end Tantes Fotografi! Den gamle Hejre!!

Tegning af **Svend Ulrich**.

Hukommelse og Fantasi.

Gamle Moses ligger for Døden, og hans Hustru, *Sara*, sidder ved hans Leje. — Jeg mærker, det snart er forbi, siger Moses, men inden jeg gaar bort, har jeg nogle Meddelelser at gøre Dig angaaende vore Pengeforhold. — Se, der er først Jans Jansen, han skylder mig 1 Krone.

Sara saa beundrende paa sin Mand og hviskede: Gud være lovet, han er endnu ved fuld Bevidsthed.

— Saa kan Du notere, fortsatte Moses, Jens Larsen; han skylder os endnu 21 Kr. 80 Øre.

— Hvor han dog har en klar Forstand, tænkte Sara.

— Ferdinand Mikkelsen skylder os 6 Kr. 10 Øre.

— Hvilken beundringsværdig Hukommelse, mumlede Sara.

— Og saa er der Jespersen, fortalte Moses, ham skylder vi 14 Kroner.

— *Nu begynder han at fantasere*, mumlede Sara med en sur Mine.

Skudt forbi.

— Tænk Dig, Julie, jeg stod og legede med min Broders Pistol, der pludselig knaldede af. Du kan tænke Dig, jeg blev saa rædselsslagen, at jeg styrtede hen til Spejlet for at se, om jeg levede.

§ §—Nu gælder det om at træffe Centrum!

C. Ekstrøm. Hvad mener Manden? Der er jo ingen Skive at sigte paa.

En Karl havde drukket sig fuld og sov i en Grøft ved Siden af en So. En Total-Afholdsmand kom forbi og udbrød: »Skammer Du Dig ikke ved at ligge i et saadant Selskab«. Karlen vedblev at sove, men Soen kravlede gryntende op og gik sin Vej.

— Barberer De ogsaa Aber? — Jeg har endnu ikke forsøgt paa det —, men vær saa god at tage Plads.

Gerhard Peters. Frisørlærling.

Tak for de to Vittigheder. Den første er ikke hel ny, det gør derimod den anden Indtryk af at være. Maa vi spørge, om den er hændt i Deres Praksis?

Bondens Enetale.

Kommer di, saa kommer det ikke, kommer di ikke, saa kommer det.

A. Jacobsen, Valby. Der er flere Ting, vi ikke forstaar af Deres Produkt, og navnlig begriber vi ikke, hvorfor Bonden gaar med Garderhue og falskt Overskæg.

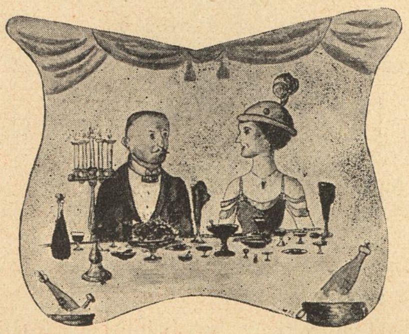

Han: Der er nu Fordel ved at være skaldet. Man behøver aldrig at have Kam med sig.
Hun: Saa skulde De saamænd lade Deres Tænder trække ud, saa behøver De ingen Tandbørste!

Christian K. Andersen.

Det er ubegribeligt, at Herren og Damen kan være saa aandsfulde med *saameget* i Glassene!

Fra Efteraarsmanøvren.

Nogle Soldater gik trætte og sultne hjem fra Øvelse, da pludselig en af Soldaterne raabte: »Holdt, Kammerater!« De andre studsede, men han ved blev: »Jeg har paa Fornemmelsen af, at her engang har staaet en Kro,« derpaa trak han halvanden Pægl Brændevin op af Lommen, idet han udbrød: »Lad os mindes den.« Kammeraterne jublede af Glæde, og da de alle var blevet vederkvæget, gik de rask og glad hjem til Kasernen.

Ærbødigst
Einer Hansen, Korsør.

Tak for Historien — og sikken en Lugtesans den Soldat besidder!

Forlovelsesringe 14 & 18 Karat.
Th. Halgreens
Specialforretning.
Gothersgade 34, ligefor Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

en gros. **Hygiejne-Depotet**
„Français".
Gummilageret i København
16, Lille Kongensgade 16.
Hygiejne-Gummi og Bandager.
en detail. *Kun 1. Kl. Varer føres.*
Modersprøjten anbefales enhver Dame.

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Syg.-pl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

HJEMMET
DAMERNES BLAD
er Danmarks mest populære Ugeblad
10 Øre pr. Nr.
1 Kr. 25 Øre pr. Kvartal.

KØB ALDRIG MØBLER
Før De har besøgt mine Møbelmagasiner
Blegdamsvej 78, Hj. af Helgesensg. og Helgesensg. 27.

Spisestue.	Kr.	**Soveværelse.**	Kr.	**Dagligstue.**	Kr.
1 eleg. udskaaret mass. Eg. Buff.	92	2 Senge m. Fjedermadras	84	1 Kanape, 4 Stole	92
1 Eg. Spisebord..	34	1 Klædeskab	20	1 8-kant. Salonb.	24
6 Eg. Stole	51	1 Servante.......	19	1 Pillespejl med Konsolskab ...	45
1 Eg. Anretterbord	13	1 Toiletmøbel	35	1 Dameskriveb. .	36
1 Mekka Chaisel..	64	2 Stole	9		
Ialt Kr.	254	Ialt Kr.	167	Ialt Kr.	197

Masser af andre Møbler til de billigste Priser, der kan præsteres for vel udført Arbejde. – Flere monterede Værelser forefindes. – Meget billige Afbetalingsvilkaar. – 10 Aars Garanti.
Eget Snedker- og Tapetsererværksted.
Til ovenstaaende smaa Priser gives yderligere 10 pCt. pr. Kontant.
Søren P. Larsen, Snedkermester. Telefon Nora 795 y.
Blegdamsv. 78, Hj. af Helgesensg. og Helgesensg. 27.

Alle kan straks spille Klaver
uden Kendskab til Noder og uden Forkundskab i Musik ved Hjælp af det ny epokegørende Spille-Apparat
„PERPLEX"
Pris incl. 6 Nodeblade 75 Kr.
Perplex er det første og eneste patenterede Spille-Apparat der sætter alle, selv et Barn, i Stand til uden stor Øvelse
ved Hjælp af Nodeblade
der skydes ind under Apparatet at kunne spille de nyeste Sange, Valse og alle Slags Musikstykker paa ethvert Piano eller Flygel.
Har de et Klaver i deres Hjem, som De ikke kan spille paa, og vil De fordrive Deres Fritid paa en behagelig Maade, eller maaske ved passende Lejlighed spille op til Dans eller lignende, saa se paa **PERPLEX,** det fremvises uden mindste Købetvang.
Forlang Prospekt. Forhandlere antages.
Eneforhandler for Danmark:
CHR. WINTHERS PIANOFABRIK,
Frederiksborggade 36, København K.

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

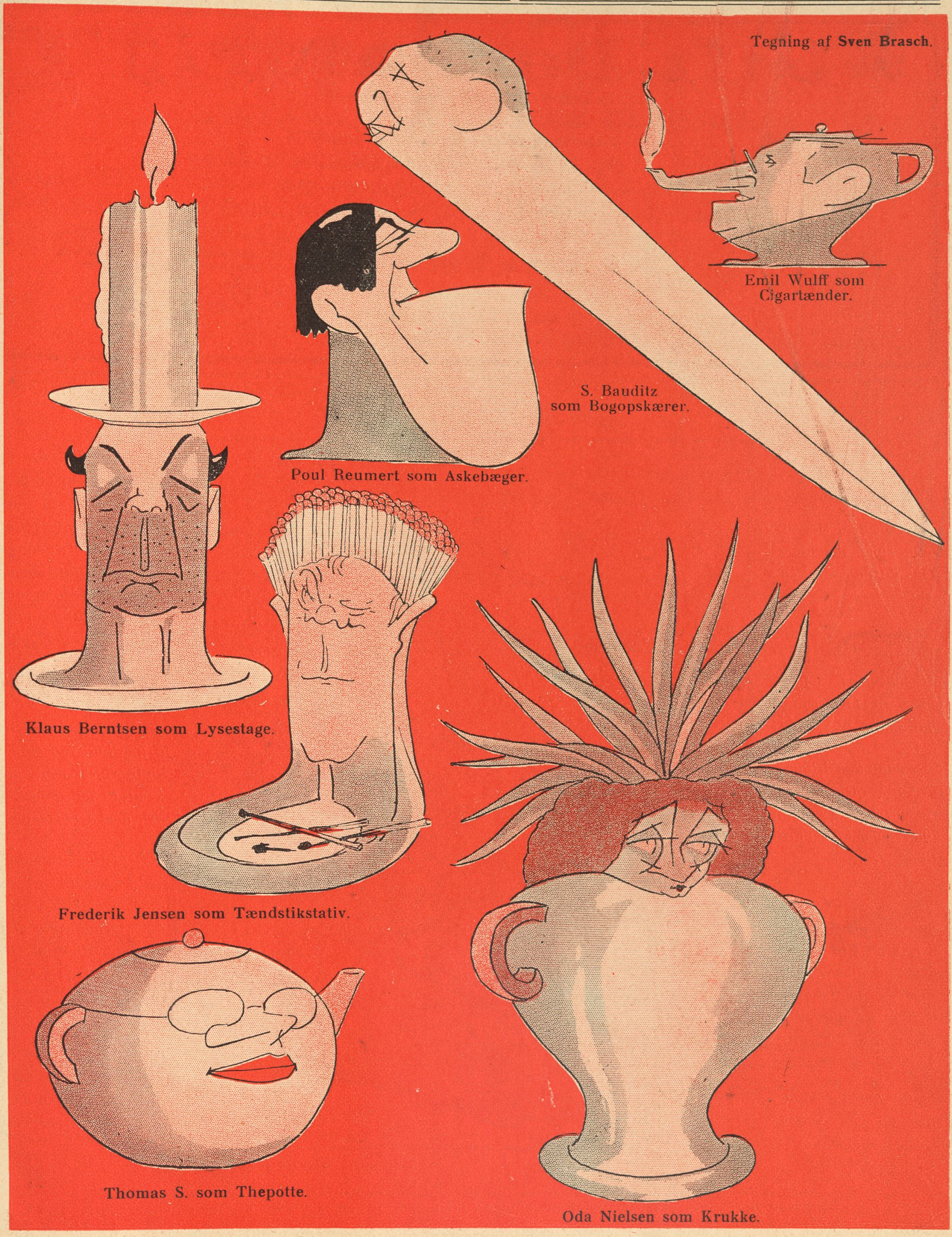

Sven Brasch's Udkast til moderne Kunstindustrigenstande (specielt egnede til Julegaver).

C. B. Møller & Co.s Cigaretter

Hævet over enhver Konkurrence:
Rose No. 101.......15 Stk. 10 Øre
Zouav a la Algier .15 » 10 »
Monaco med Kork 10 » 10 »
etc.

Gift Dem aldrig

før De har besøgt mine 4 Møbelmagasiner

Adelgade 80, 86 og 87 (ligefor Sølvgade)

samt Østerbro Afdel.: Sct. Jakobsplads 6.

Specialitet: **2 og 3 Værelsers Møblementer.**

Danmarks største Afbetalingsforretninger.

Fineste Arbejde — Største Garanti — Største Lager — her paa Pladsen af

Soveværelses-Møbler · Dagligstue-Møbler · Spisestue-Møbler · Herreværelses-Møbler.

Uden Udbetaling til Folk i faste Stillinger. **10 Aars Garanti.** Paa Afbetaling beregnes kun almindelig Bankrente.

Stort Lager af Chr. VIII, Empire- & Chesterfield Møbler.

Alt forarbejdes paa egne Værksteder og kun damptørret Materiale benyttes.

Paa alt gives 10 pCt. pr. Kontant.

CHR. JENSEN, Snedkermester. Tlf. 8862 - Øbro 2120 y - Helrup 831 x.

„Kleiner og Knallerter".

Al Begyndelse er tung, sagde den unge Tyv, da han stjal en Ambolt.

*

Tidligere var min Mand Fyr og Flamme — sukker en yngre Frue — nu ryger han bare!

*

Saadan kan det gaa her i Verden, sagde Konen: Hun fik Tvillinger, og Manden fire Gange fem.

*

Det er i Grunden pudsigt—: Jens Nord, der rejser i Ost, han købte for nogen Tid siden en Vest i Syden, og nu bliver den syet om til en Sydvest!

*

Man kan nu ogsaa forlange for meget sagde Urmageren —:

„Jule-Maskinen".

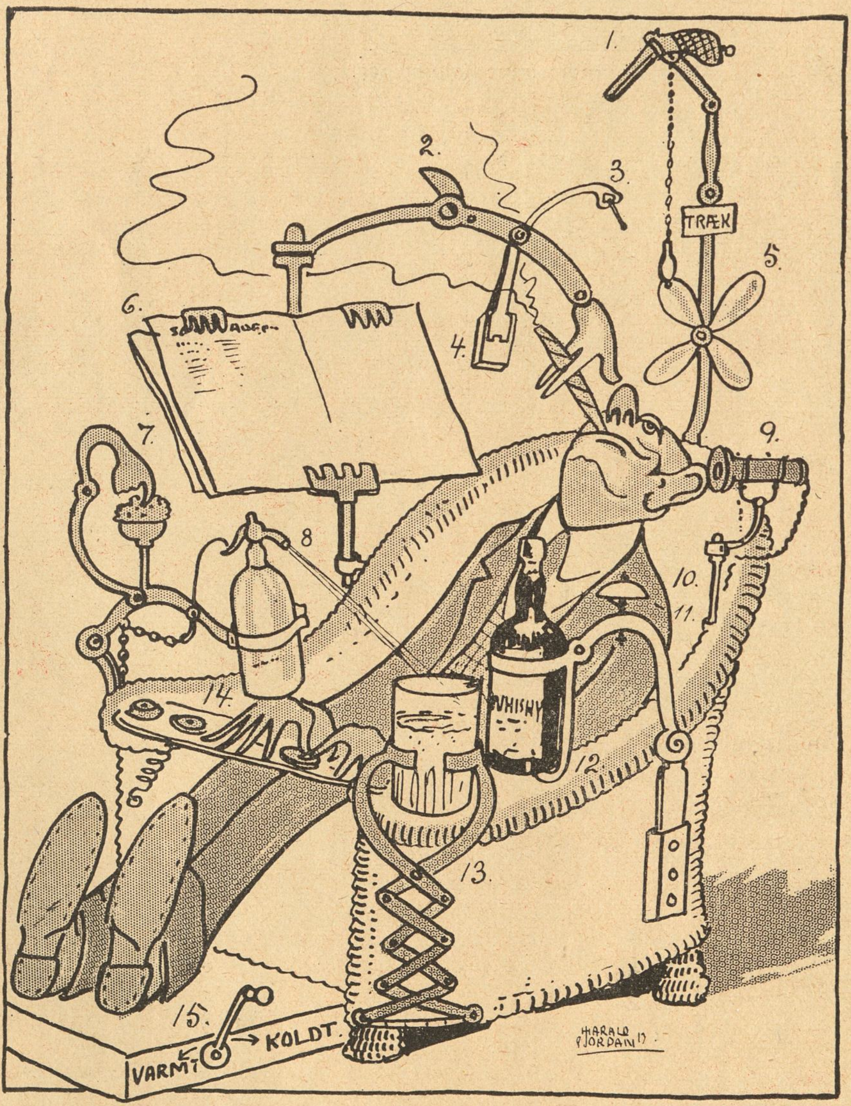

Tegning af **Harald Jordan.**

Der kom en Bondekone ind til ham og forlangte Pengene igen paa et Ur, som han havde garanteret for i 2 Aar. »Det er en køn Garanti, sagde Konen, min Mand satte det ud, 8 Dage efter at jeg havde købt det!«

*

Det er da godt, at Damemoderne atter gaar henimod det fyldige. Saa kan unge Døtre igen være bekendt at gaa paa Gaden med deres Mødre!

*

Der er ingen Mening i at kalde en Vegetarianer for et Kødhoved — man kan dog vise det Hensyn, at kalde ham et Kaalhoved!

*

Det er svært at vænne sig af med at drikke Øl, naar man har overlevet fem Læger, der har forbudt En det!

»*Ravnen*« har herved den Fornøjelse at forevise *Edisons* allernyeste Opfindelse, Maskinen til Hjælp for »juletrætte Mænd«. Brugsanvisningen medfølger og ser saaledes ud: (Man bemærker sig Tallene paa Tegningen).

Der trykkes paa de elektriske Knapper eftersom man ønsker *2.* Cigarkniv. *3.* En Tændstik. *4.* Tændstikæske. *5.* Elektrisk Luftventilator. *6.* Avisholder. *7.* Svamp, der fugter Haanden, som vender Bladene. *8.* Selvvirkende Zifon. *9.* Telefon. *10.* Forstilleligt Telefonstativ. *11.* Klokke, der ringer, naar Whiskyflasken er tom. *12.* Apparat til Bortfjærnelse af tomme Flasker. *13.* Løfter »Sjussen« til Munden med 2 Minutters Mellemrum. *14.* Knapper, hvorfra Maskinen dirigeres. *15.* Varme og Kulde. *Nr. 1.* Hvis man er ked af det Hele, trækkes i Haandtaget — Revolveren gaar af!

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

M. Thomsens Bogbinderi,
Aarhus, anbefales.
Telefon 2065.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faas overalt
à 25 Øre.

Køb idag **FAMILIE-JOURNALEN**
saa har hele Familien noget at glæde sig over

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET“
Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning,
Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

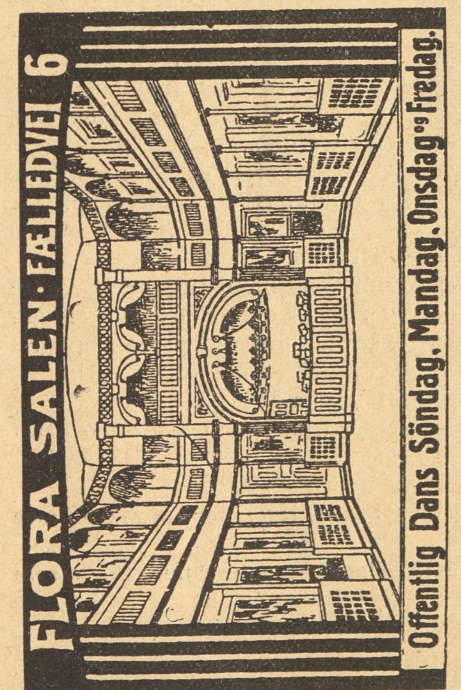

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 54 Vogne kører overalt i Byen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913. 1124. 7980. 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

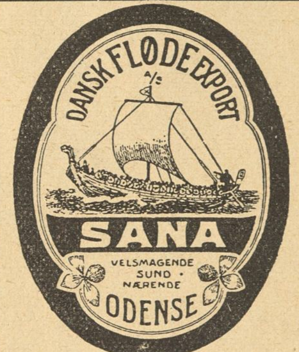

„Sana“.
Export Mælk.
Export Fløde.
Piskefløde.
Bemærk Etiketten.
Faas hos enhver Købmand.
Steril og holdbar i ubegrænset Tid.
Dansk Fløde Export A/S., Odense.
Odense: Telefon Nr. **2052**
København: » Øbro **162.**
» » Central **11050.**

LIND-HANSEN CLICHÉES
KØBMAGERGADE 67-69

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind-Hansens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

MORDET I LA JONCHERE

Kriminalroman.

Tegning af **Chr. Boge.**

Noel gyste — han forstod, at han var fortabt.

Tavse stod de overfor hinanden.

Det var angstfulde, tunge Øjeblikke.

»Herr Commarin —«!

»Ti, Usling«, sagde Greven dumpt. »Ikke et Ord vil jeg høre! Store Gud — at *Du* er min Søn! Du vidste jo, at Fru Gerdy var din Moder! Du har gjort dig til Morder for at bedrage mig! Du har villet bringe en anden i Galgen i Stedet for dig selv! Din Mor har Du dræbt! Morder! Skurk!«

Noel var langsomt veget tilbage for den Gamles Blik; nu stod han ved Væggen, stirrende frem for sig med tilbagebøjet Overkrop. En hæftig Skælven gennemfo'r ham. Rædsel stod malet i hans Ansigt.

»Jeg er ikke den eneste, der ved Besked«, fortsatte Commarin; »Arrestbefalingen er allerede underskrevet«.

Et Skrig banede sig Vej over Noels Læber.

Han rettede et lurende Blik paa Commarin, som vilde han styrte løs paa ham.

Den Gamle var traadt hen til sit Skrivebord; han aabnede en Skuffe og sagde:

»Det var egentlig min Pligt at udlevere Dig til Retfærdigheden — men Du er jo min Søn. Kom og sæt Dig her, nedskriv en fuldstændig Tilstaaelse og sæt Navn under. Her er min Pistol — tag den — Gud være Din Sjæl naadig!«

Commarin vilde forlade Værelset, men Noel holdt ham tilbage.

Han trak en Revolver op af Lommen og sagde:

»Jeg behøver ikke Deres Pistol, mine Foranstaltninger er trufne — levende skal man ikke faa mig. Kun et endnu —«.

»Hvilket?« spurgte Commarin koldt.

»Jeg vil ikke dræbe mig endnu«.

»Kujon!«

»Nej, jeg er ikke bange for at dø. Men jeg vil vente, til jeg ser, at enhver Udvej er spærret«.

»Fejge Usling!« udbrød Commarin. »Skal jeg da selv —«.

Han løb hen til Skrivebordet, men Noel standsede ham.

»Hør engang paa mig, Herr Commarin«, sagde han i en hæs, skarp Tone. »Jeg har begaaet en Forbrydelse, det indrømmer jeg — men hvem har lagt Spiren til den? Det har *De*. De er nu saa naadig at tilbyde mig Deres Pistol. Den Højmodighed har sin Grund. De vil undgaa den Skandale, at Deres Navn ved Retsforhandlingen bliver bragt i Forbindelse med mit«.

Commarin vilde svare.

»Sig mig ikke imod!« afbrød Noel ham i en bydende Tone. »Jeg har ikke i Sinde at ofre mig, jeg vil frelse mit Liv, hvis det er muligt. Giv mig Midler til at flygte; jeg lover Dem til Gengæld, at jeg ikke skal lade mig fange levende. Altsaa Penge!«

»Aldrig!«

»Saa udleverer jeg mig til Retfærdigheden, saa skal De faa at se, hvad der bliver af Deres gode Rygte«.

Ude af sig selv sprang Commarin hen til Skrivebordet for at tage Pistolen.

En Time senere fandt Tjeneren den gamle Commarin liggende udstrakt paa Gulvet.

Noel traadte i Vejen for ham:

»Bare ingen Slagsmaal«, sagde han haanligt, »jeg er den stærkeste«.

Commarin fo'r tilbage.

Han overvejede. Han vaklede mellem Ønsket om at holde sit Navn rent og se Noel sone sin Synd.

Endelig sejrede hans Stolthed.

»Lad os gøre en Ende paa det«, sagde han i en Tone, hvori der laa den dybeste Foragt. »Hvad forlanger Du?«

»Saa mange Penge, som De har hos Dem«.

»Jeg har firsindstyve Tusind Francs.

»Det er ikke meget — men kom med dem. Jeg havde regnet med en halv Million, og det vil jeg ogsaa have. De firsindstyve Tusind modtager jeg kun som et Forskud. De maa love mig at udbetale Resten, saasnart jeg sender Bud efter dem.

I Stedet for Svar aabnede Commarin sit Pengeskab, trak en Pakke Banknoter frem og kastede den for Fødderne af Noel.

Advokaten traadte et Skridt frem imod sin Far og sagde:

»Driv mig ikke til det yderste — det er en farlig Ting at drille et Menneske, som ikke har mere at tabe. Jeg var i Stand til at udlevere mig —«.

Han bukkede sig og tog Pengene op.

»Giver De mig Deres Æresord paa at have Resten parat til mig?

»Ja«.

»Godt, saa gaar jeg. Frygt ikke, jeg lader mig ikke fange levende«.

En Time senere fandt Tjeneren den gamle Commarin liggende udstrakt paa Gulvet, næsten livløs.

(Fortsættes).

Tegning af A. Koch.

Første Dreng: Vi skal ha' Sød Suppe Juleaften!
Anden Dreng: Pyt! Er det noget? — Vi skal ha' Baronesse Gyldenkrones Levninger!

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Tegning af **Helgo Jørgensen**.

Den varmeste Anbefaling.

Henimod Jul blev Hans Peter kaldt op paa Fabrikantens Kontor.

Fabrikanten nikkede venligt til ham, bad ham lukke Døren og tage Plads.

Hans Peter blev ganske uhyggelig til Mode ved denne overstrømmende Elskværdighed. Han lukkede Døren, men blev staaende.

Fabrikanten gjorde et Par afsluttende Pennestrøg paa et Papir, han netop sad og skrev paa. Derefter sagde han:

— Jeg maa desværre meddele Dem, Hans Peter, at jeg fra den første ikke mere har Brug for Dem. Vi maa indskrænke os.

Hans Peter foer sammen, som var han blevet stukket.

— Jeg er meget ked over det, sagde Fabrikanten. — I de Par Aar, De har været her, har jeg jo kun haft Grund til at være tilfreds med Dem. Derfor siger jeg Dem ogsaa op med fjorten Dages Varsel til Trods for, at jeg kan lade Dem gaa med otte.

— Jeg har Kone og Børn... mumlede Hans Peter.

Fabrikanten rynkede uvilligt sine Øjenbryn. Naar han talte saa pænt til en af sine Arbejdere, kunde han vel nok blive forskaanet for disse sædvanlige Beklagelser. Men da Hans Peter, som han selv sagde, var en særdeles flink og dygtig Mand, havde han ikke noget imod at vise ham en ekstraordinær Hensynsfuldhed. Han fik en Idé og sagde:

— Gaa op til Maskinfabrikant Frost. Det er en af mine gamle Venner. Det er slet ikke umuligt, at han har Brug for Dem.

Det lysnede lidt i Hans Peters Ansigt. Det var virkelig ualmindelig pænt af Fabrikanten. Tænk, at han maatte hilse fra ham. Det skulde nok hjælpe.

Og med en taknemmelig Mumlen forlod Hans Peter Fabrikantens Kontor.

* * *

Først et Par Dage senere lykkedes det Hans Peter at træffe Fabrikant Frost personlig.

Fabrikant Frost var en lille, ilter Mand, der straks modtog Hans Peter med et barskt:

— Hva' vil De?

Men da Hans Peter havde nævnt sin forrige Principals Navn, blev den lille, bistre Herres Ansigt straks en hel Del venligere.

— Naa, saa De skal hilse fra Kneisenberg — — min gamle Ven Kneisenberg! Se, se!

Saa tav han en Stund, mens han, tilsyneladende meget nøje undersøgte nogle beskrevne Papirer, der laa foran ham paa det amerikanske Skrivebord.

Hans Peters Hjerte svulmede. Han ventede allerede, at den lille Fabrikant skulde sige til ham, at han kunde begynde den næste Morgen.

Han blev sørgeligt skuffet.

— Desværre, sagde den lille Mand, kan jeg ikke bruge Dem lige i Øjeblikket. Alt er optaget. Alt. Men — han tænkte sig om — kender De Brygger Svendsen?

Hans Peter kendte ikke Brygger Svendsen.

Fabrikanten fortsatte:

— Med det Kendskab, De jo har til Maskiner, vil De utvivlsomt kunne gjøre Fyldest hos ham. Jeg skal give Dem en varm Anbefaling med til ham.

Hans Peter blev straks meget skuffet. Men saa faldt hans Blik paa den lille, venlige Mand, der nu var i Færd med at skrive en varm Anbefaling til ham. Og Hans Peter blev pludselig helt fornøjet. Det skulde nok gaa altsammen, mente han.

Og saa vandrede han af Sted til Bryggeren — med Anbefalingen i sin Lomme.

* * *

Bryggeren modtog ham i Maskinhallen — stor og mægtig. Hans Peter afleverede sin Anbefaling.

Bryggeren saa' velvilligt paa ham og bød ham indenfor i Kontoret.

Hans Peter syntes, at alle Mennesker var saa ualmindelig venlige imod ham. Det var næsten foruroligende.

Inde i Kontoret bød Bryggeren ham en Cigar. Hans Peter stak den forlegent i sin Lomme.

— Selv har jeg ikke Brug for Dem! sagde Bryggeren beklagende. — — Men kan De køre?

Jo, Hans Peter kunde da baade køre og passe Heste — det havde han gjort i gamle Dage.

— Godt! sagde Bryggeren og ringede op i Telefonen til Papirfabrikant Abrahamsen. Han meddelte Papirfabrikanten, at han sendte ham Hans Peter paa Halsen. Og — det maa siges til Bryggerens Ros — han sparede ikke paa Anbefalingerne.

Da han havde lagt Hørerøret fra sig, vendte han sig mod Hans Peter:

— Kan De forlange en varmere Anbefaling? spurgte han.

— Nej! sagde Hans Peter — — takkede og vandrede videre til Papirfabrikanten.

* * *

Papirfabrikant Abrahamsen var en høj, mager Mand, der modtog Hans Peter i sit lille, mikroskopiske Kontor, som laa ud til en skummel Baggaard.

— Jeg har netop i disse Dage faaet en ny Kusk, som jeg er særdeles tilfreds med. Men maaske kan jeg senere faa Brug for Dem. Da Brygger Svendsen imidlertid har anbefalet Dem saa varmt, vil jeg gerne gøre noget for Dem. Sæt Dem ned!

Hans Peter satte sig.

Abrahamsen skrev — og da han var færdig, foldede han omhyggeligt Papiret sammen, lagde det i en Konvolut, som han lukkede, skrev udenpaa og sagde til Hans Peter:

— Gaa hen efter denne Adresse. Det vil De sikkert faa Fornøjelse af.

Hans Peter gik, men hans Sind begyndte at blive tungt — der var kun fire Dage til Jul.

— — —

Nede paa Gaden skyndte Hans Peter sig med at læse Udskriften paa Konvolutten.

Hr. Fabrikant Kneisenberg! stod der.

Det svimlede et Øjeblik for ham. Ganske mekanisk tog han Anbefalingen ud af Konvolutten.

— Kære Kneisenberg! stod der. — — Da jeg ved, at De undertiden har staaet og manglet en paalidelig Mand, sender jeg Dem hermed en dygtig og flittig Arbejder, Hans Peter Hansen, som jeg kan give min allervarmeste Anbefaling.

De kommer vel og spiller L'Hombre paa Fredag?

Hilsen fra Deres

P. Abrahamsen.

— — —

Det svimlede igen for Hans Peter.

Han fandt, at alle Mennesker var saa urimelig gode imod ham — men at det hele jo alligevel var saa usigelig sørgeligt.

Saa drev han langsomt hjem til Konen — medens han rev Anbefalingen i smaa bitte Stumper.

Flemming Algreen-Ussing.

Tegning af **R. Storm-Petersen.**

Maleren: Naa, Andersen, hvo'n gaar'en ellers?
Andersen: Aa, jo Tak. Je' har jo staaet Model baade te' Kresjan den fjerde og Isak Iskariot — men je' har det li'godt bedst nu i Juletiden, naar je' hænger Englemodel!

Redigeret af **AXEL WESSEL**

RAVNEN

Nr. 52. Torsdag den 25. December 1913

Tegning af GEORGIA JACOBSEN.

Flot som et »Rødlys« hun straaler
Og varm, som jeg ved ikke hva'!
Med de mange »Ampère«, hun maaler,
Har hun let ved at »brænde den a'«!

Hvorfor bliver Øjnene sløret
Under Haarets lysende Guldrand?
Jo —: hun har en Guldring i *Øret*,
Men mangler en paa sin Guldbrand!

Andels-Anstalten TRYG.

De Forsikredes eget *kooperative* Foretagende.

Største Nytegning i Norden.

TRYG er særlig anlagt for ugelønnede og mindre Bemidlede.

TRYG styres og ejes af de Forsikrede selv.

Alle *bør derfor livsforsikres i* TRYG.

CARL JACOBSEN & CO.
Nørrefarimagsgade 64.

M. H. Cohen & Lamm,
Vekselerere & Bankiers.
Holmens Kanal 24 St.
Telefon 7895 og 7896.

Middelstandens
Sygekasse,
Nordre Frihavnsgade 30,
Telefon Øbro 2991.
Virker ogsaa som Hjælpekasse.
Optager Mænd og Kvinder indtil 60 Aar uden Kontingentforhøjelse overalt i Danmark uanset Aarsindtægt.
Frit Lægevalg. Forlang Prospekt.
Agenter antages.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

P. A. Fischer's
Farve- og Fernisfabrik.
Stengade 10—12. Telefon 952.
Detailsalg af alle Malervarer færdige til Brug, til Dagens billigste Priser.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden, 2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

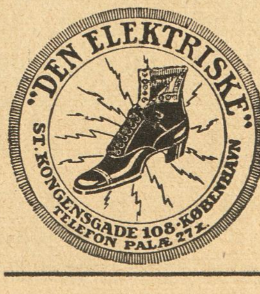

St. Kongensg. 108
ved Politistationen

Køb idag FAMILIE-JOURNALEN
saa har hele Familien noget at glæde sig over

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Kbhvn.s Tjenestepigeforenings Fagskole.

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

Hun saa jo godt, da de gik,
at »Gamle« roded i Skuffen —
og Else véd paa en Prik:
Altsaa er »Gamle« ved Muffen.

De standsed ved en Butik,
og Else stirred paa Muffen,
men »Gamle« videre gik
og vinkede »Nej« med Luffen.

Tegning af V. AFZELIUS.

Saa hvisked hun no'et, den Strik,
med Smil og forjættende Puffen —
og se, da de hjemad gik,
var'et *hende*, der var *ved Muffen*.

O. E.

Tegning af EIGIL PETERSEN.

Edvard Brandes.

Rigsdagsmænd.

Han blev stiltiende Finansminister, idet selv hans værste Modstandere gik ud fra, at han kunde tælle til 4 og iøvrigt havde Forstand paa Penge.

Edvard Brandes har en mærkelig „spredt“ Hjærne, i Modsætning til Broderen Georg, der er Specialist. Edvard B. var Forfatter, Literaturkyndig og Teaterkritiker, inden han lod sig helt tage af Politiken, og han har endda haft Tid og Raad til at studere „Sanskridt“, der skal være noget med „Hønsefødder og Gulderødder“. Men han gav Slip paa alt dette for at blive Politiker; — den gamle Rotte med den fine Næse (se Billedet) syntes bedst om det Teater, som p. T. befinder sig i Fredericiagade, og dér blev han Politikens Emil Poulsen.

Hans Skuespil paa det kgl. Teater interesserede ham ikke længere, og han gad endnu mindre kritisere, hvad de andre skrev, skønt han kunde det bedre end de fleste. Thi hvad er den Komedie værd, der varer fra Tæppe gaar op til Tæppe gaar ned? Nej, paa den politiske Scene er der Laurbær at høste, Kaarder at krydse, Bifald at vinde — og dér er man selv i Scenens første Plan!

Og tænk! Skal der anlægges en Stikbane mod Holstebro, eller faar Hr. Pinderup moralske Betænkeligheder i Anledning af et lille Tilskud paa Finansloven til Ophjælp af Hønseriet paa Færøerne — 25 flittige Referenter, der repræsenterer 300 inden- og udenlandske Blade, skriver omhyggeligt hver Ord ned og sender det ud til den undrende Menighed!

Dér vil Edvard Brandes nok være med! Det er „Anmældelse“, siger han, og med stort Selvbehag bruger han sin skarpe Forstand blandt andet til at forsikre, at der ikke er det mindste at gøre overfor de Millionærer, der skruer Fattigfolks Petroleum op.

Ikke for det — Edvard Brandes har Ord for at være en ret godgørende Mand. Men at han — naar det kniber for Staten — hælder store Portioner af sine egne Penge i dens Kasse — det er dog vistnok Løgn.

Peder Ravn.

Begrebsforvirring.

Læreren: Kan Du, Emil, fortælle mig lidt om den engelske Regering.

Emil: Den engelske Regering bestaar af en toetages Bygning, den øverste Etage kaldes Overhuset, den nederste Underhuset. Af den første kan man kun blive Medlem ved at være født der. Kvinder har ikke Adgang. —

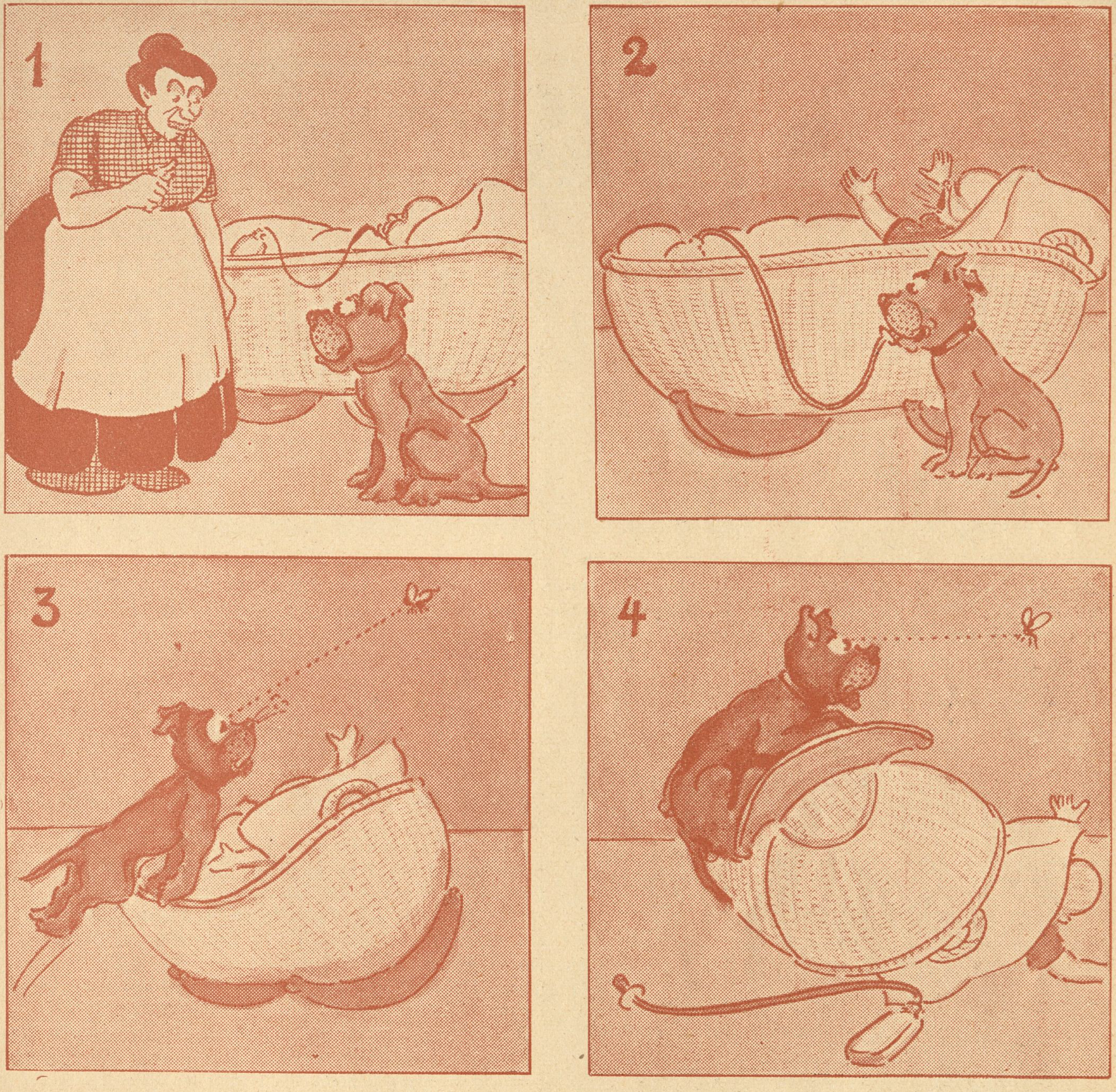

Børnenes Side.

1. Kan lille Bobbemand nu passe pænt paa Søster til Mor kommer tilbage!

2. Søster har tabt Sutten og Bob benytter Lejligheden til at undersøge, hvordan det er »at sutte«.

3. En Flue! Bob, der er en ivrig Tilhænger af *Falck* og hans Fluekrig, farer som en besat efter den lille Flue —

4. og rundt gaar Vuggen med Søster og Puder og Flaske i en Pærevælling!

5. Hvorledes Situationen saa ud, da Moderen straks efter kom ind i Stuen!

Arbejdernes Livsforsikring,
Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

MORDET I LA JONCHERE

Kriminalroman.

(Illustreret af Chr. Bogø.)

Noel løb som et jaget Vildt gennem Gaderne uden Maal eller Med. Lidt efter lidt blev han opmærksom paa, at de forbipasserende saa efter ham, og han slog ind i et langsommere Tempo.

Han saa sig sky omkring.

Det syntes ham, at Folk betragtede ham mistroisk. Var hans Signalement allerede ude?

Han vilde træde ind hos den nærmeste Barber og lade sit Skæg tage af. Men paa Tærskelen vendte han om. Hvis Barberen fattede Mistanke? tænkte han.

Han tumlede omkring, til Natten brød frem.

Saa blev han roligere. Skulde en Mand med hans Opfindsomhed og med Penge i Lommen ikke kunne skjule sig i Paris? Tilmed, naar hans Pengeforraad var uudtømmeligt? Han maatte tage en Beslutning.

Forklæde sig og stikke over Grænsen.

Men pludselig kom han til at tænke paa Juliette.

Skulde han flygte uden Vished for nogensinde at gense hende?

Klogskabens Stemme sagde til ham:

Tag dig iagt! Flygter du sammen med hende, bliver Sagen farligere. En saa smuk Kvinde trækker alles Blikke til sig og gør en Flugt umulig.

Hvad gør saa det, svarede en anden Stemme i hans Indre. Vi frelser os eller dør sammen. Selv om hun ikke elsker mig, saa elsker jeg hende. Jeg kan ikke leve uden hende. Hun maa flygte med mig, eller — —

Men hvordan skulde han komme hen til Juliette? Se hende? Tale med hende?

Det var for risikabelt at gaa hen til hende. Maaske var Politiet der allerede.

Skønt, det er jo umuligt. Ingen ved, at hun er min Elskerinde. Der vil i hvert Fald forløbe nogle Dage, inden man søger mig dér. At skrive vilde være meget farligere.

Han tog en Vogn og lod sig køre hen til Juliette.

Undervejs søgte Noel endnu en Gang at finde Rede i de Omstændigheder, der havde gjort ham til Morder.

Da han havde opdaget og læst Commarins Breve, betoges han ligesom af en Henrykkelses-Rus, da han virkelig troede, at han var Commarins legitime Søn.

Men hans Moder sagde ham Sammenhængen, beviste ham, at han under alle Omstændigheder var hendes Søn, og bad ham ikke at tage denne længst glemte Sag op igen. Men derom vilde han ikke høre Tale.

Han bad sin Mor skaffe ham en betydelig Sum Penge af Commarin. Han tilstod sin Pengeforlegenhed og alle sine Dumheder; han bad og besvor hende om at hjælpe ham. Men han anstrængte sig forgæves; hun vilde ikke anmode Commarin om Hjælp.

Denne Kamp mellem Moder og Søn varede flere Uger. Tilsidst indsaa Advokaten det haabløse i sine Bestræbelser og tav.

Han havde allerede fattet sin Beslutning.

Han vilde skaffe Vidnet i Landsbyen ud af Verden. Naar hun ikke mere kunde vidne imod ham, havde han ikke mere at frygte.

Han anede intet om, at Pierre Lerouge levede. Fru Lerouge havde aldrig været oprigtig mod noget Menneske og havde aldrig fortalt Fru Gerdy, at hendes Mand var i Live.

Planen var let at udføre.

Det gjaldt kun om at aflede Mistanken.

Den Plan, han havde lagt, udførte han med raffineret Nøjagtighed.

Han brændte alle Breve, der kunde vidne imod ham, og beholdt kun dem, der omhandlede Ombytningen. Allerede derved maatte Mistanken falde paa Albert, da Enkens Død alene kunde have Fordel for ham. Noel vilde ikke stemple ham som Forbryder, han vilde kun lokke Politiet paa falsk Spor.

Paa at indtage Alberts Stilling tænkte han i Virkeligheden ikke. Hans Plan var den: roligt at vente paa, hvordan Tingene vilde udvikle sig, saasnart Enken var ryddet af Vejen. Processen vilde sandsynligvis trække i Langdrag, den gamle Commarin efterhaanden blive mør og sluttelig indvilge i et Forlig. Han vilde kun presse Penge af ham. Mange Penge!

Efter at alle Forberedelser var trufne, besluttede han sig til at udføre Mordet Faste-Tirsdag.

For at sikre sig et Alibi, ledsagede han Juliette i Teatret den Aften og derfra paa Operabal.

Tabet af hans Overfrakke foruroligede ham i første Øjeblik. Senere bekymrede han sig ikke om det.

Han tænkte som saa: Hvem kan vide, at Frakken tilhører mig?

Alt gik efter Ønske, og han var allerede overbevist om, at han stod ved Maalet.

Da Fru Gerdy læste i Avisen om Mordet, gættede hun straks hvem Gerningsmanden var, og erklærede i det første heftige Udbrud af Fortvivlelse, at hun selv vilde angive Noel.

Hun gjorde ham bange. Hun begyndte jo at fantasere, og han frygtede for, at hun skulde forraade ham. Saa fattede han Planen om at lede Politiet paa Alberts Spor.

Han betjente sig nu af sin gamle Ven Tabaret, om hvem han vidste, at han var en af Politiets ivrigste Agenter.

Saalænge Fru Gerdy levede, følte han sig ikke rigtig sikker. Men saasnart hun havde lukket sine Øjne, triumferede han.

Nu saa han ikke flere Hindringer. Hvorhen han vendte Blikket, var Sejren ham vis.

Og nu, hvor han havde opnaaet alt, hvad hans Ærgærrighed stræbte efter -- nu var alt opdaget.

Men hvordan — hvordan?

Vognen holdt.

Noel stak Hovedet ud af Vinduet for at se, om der var noget fordægtigt.

Gaden var tom.

Noel betalte og steg ud.

Tjenestepigen, der lukkede op, udbrød, da hun saa ham »Aa, er det Dem, Herre! Fruen har ventet Dem med Længsel.«

Juliette ventet ham? Hvordan forholdt det sig?

Men der var ingen Tid til Spørgsmaal. Noel havde straks fattet Situationens Alvor, og hele hans Koldblodighed var vendt tilbage.

»Hvis det ringer, maa der ikke aabnes, forstaar De!« sagde han til Pigen.

Da Juliette hørte Noels Stemme, ilede hun ham imøde. Men Noel skubbede hende tilbage i Solonen og lukkede rask Døren i efter sig.

»Hvad er der i Vejen?« raabte Juliette skrækslagen.

Noel svarede ikke. Han greb hende heftigt i Armen, saa hende med et flammende Blik ind i Øjnene og sagde:

»Juliette — vær oprigtig — elsker Du mig?«

Hun følte, at der var foregaaet noget usædvanligt! Hun anede en Ulykke.

Alligevel vilde hun forsøge med sit sædvanlige Drilleri:

»Din Gavtyv! Du fortjener —«

»Naa!« udbrød Noel, og stampede rasende i Gulvet. Han trykkede hende ind til sig, som vilde han knuse hende.

»Ja, eller nej. Elsker du mig?«

Saa ophidsed havde Juliette endnu aldrig set sin Elsker, skønt hun ofte med Vilie havde drillet og ærgret ham.

Hun stammede:

»Naturligvis elsker jeg Dig — det ved Du jo, hvorfor spørger Du saa?«

»Hvorfor? Fordi Du skal bevise mig det. Elsker Du mig virkelig, saa følg mig. Forlad alt og kom med nu med det samme.«

Juliette forfærdedes.

»Hvad er der sket?«

»Ikke noget af Betydning. Jeg elskede Dig for meget, Juliette, det er hele Forklaringen. Da jeg saa, at jeg ikke havde Penge nok til at tilfredsstille dine Luner, saa tabte jeg Hovedet. For at skaffe Penge har jeg begaaet en Forbrydelse. Hører Du! Jeg har begaaet en Forbrydelse, og nu er de efter mig. Vil Du flygte sammen med mig?«

Juliette saa med store Øjne paa ham.

Hun tvivlede endnu.

»En Forbrydelse?« stammede hun.

»Der er de!«

»Ja jeg er en Forbryder! Vil Du vide, hvad jeg har gjort for Dig? »Jeg har begaaet et Mord — dræbt et Menneske — for Din Skyld.«

Advokaten havde ventet, at Juliette forfærdet var veget tilbage for ham. Han havde troet, at hun vilde løbe sin Vej, gøre han Bebrejdelser, falde i Afmagt, skrige og raabe om Hjælp.

Men intet af alt dette skete.

Med et Spring var Juliette om Halsen paa ham og kyssede ham saa lidenskabeligt, som hun endnu aldrig havde kysset ham.

»Ja, jeg elsker Dig!« sagde hun. Aa, at du virkelig har kunnet begaa en Forbrydelse for min Skyld! Hvor har jeg dog miskendt Dig.«

En usigelig Glæde fyldte Noel ved disse Ord. Han syntes, at han endnu ikke var fortabt.

»Hurtigt, lad os komme bort, inden der sker en større Ulykke. Endnu er det mig jo ubegribeligt, hvordan Sandheden er kommen frem —.«

Juliette erindrede sig pludseligt det Besøg, hun havde modtaget om Eftermiddagen.

Nu forstod hun alt.

»Jeg Ulyksalige!« udbrød hun jamrende. »Jeg har forraadt Dig. Ikkesandt, det skete i Tirsdags?«

»Ja.«

»Saa har jeg, uden at ane det, sagt Din Ven Tabaret alt.«

»Tabaret?«

»Han var hos mig i Eftermiddags.«

»Saa kom — hurtigt. Det er et Vidunder, at de endnu ikke er her.«

Idet samme blev der trukket heftigt i Klokkestrengen.

»Der er de!«

Noel blev dødbleg.

Han og Juliette stod midt i Værelset — lyttende.

For anden Gang lød Klokken.

Og for tredie Gang.

Charlotte kom listende ind paa Taaspidserne.

»Der er flere derude, jeg kan høre dem hviske sammen.«

Nu begyndte de at banke og stampe i Gulvet.

En Stemme raabte:

»I Lovens Navn luk op!«

»Hurtigt ned ad Bagtrappen,« hviskede Juliette.

Hun trak Noel med sig.

Men ogsaa paa Bagtrappen hørtes Hvisken.

Enhver Udvej var spæret.

Noel raabte:

»Jeg er fortabt!«

»Men der maa dog findes Frelse,« raabte Juliette fortvivlet.

»Ja. Jeg har givet mit Ord. Laas alle Døre, derved vinder vi Tid.«

Juliette og Charlotte ilede bort for at udføre hans Ordre. Men Noel trak en Revolver op af Lommen og rettede den mod sit Bryst.

Idet samme traadte Juliette ind, og da hun saa, hvad han havde i Sinde, styrtede hun sig med en saadan Heftighed ind paa ham, at Skuddet gik af.

Kuglen gik gennem hans Bryst.

Han udstødte et forfærdeligt Skrig.

Han vaklede, medens Blodet strømmede ned ad ham. Han blev dog staaende oprejst og vilde til at skyde paany. Men Juliette holdt ham omslynget, saa at han ikke kunde røre sig.

»Du maa ikke dræbe Dig, jeg vil ikke have det! Jeg elsker Dig! Hjælp! Red ham!

Indgangsdøren var bleven opbrudt. Nu havde de fat paa Forstuedøren.

»Slip mig!« skreg Noel. »De maa ikke faa mig levende!«

Tiltrods for sine forfærdelige Smerter, stødte han hende med en voldsom Anspændelse fra sig, saa at hun faldt om paa Gulvet.

Han spængte Hanen, stemmede Revolveren mod Brystet og trykkede løs.

Det var i yderste Øjeblik — Mændene traadte ind. De troede, at Noel havde skudt sin Elskede og derefter sig selv. De havde jo hørt to Skud.

Men nu rejste Juliette sig.

»En Læge!« raabte hun. »Hent en Læge — han kan ikke være død.«

(Sluttes.)

Engelsk Spisestue som Tegningen Kr. 425.

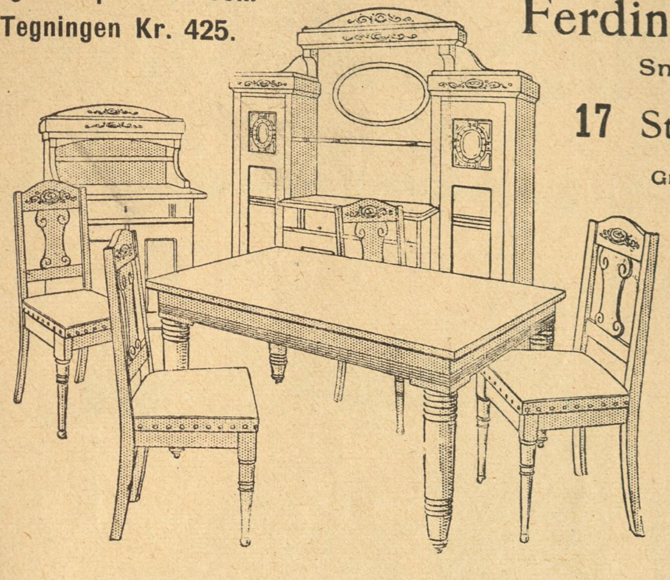

Ferdinand Olsen
Snedkermester.
17 Studiestræde 17
Grundlagt 1884.
Moderne Møbler til Spisestuer og Soveværelser

Maanedlige Betalingsvilkaar til kontante Priser

Afbetaling.
Thomsens Magasiner for Elegant Herre- & Dame-Skræderi
Reel Behandling garanteres.
Betalingsvilkaar efter Aftale.
Nicolaigade 13. Slotsgade 3.
Ryesgade 128.
Christianshavns Torv 6.

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET GARANTI FOR HOLDBARHED

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskære-kursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Vibe-Hastrups Læder-Creme gjør Fodtøjet blankt og bevarer Læderet.

Ung Kunst i Karikatur.

Tegning af Cl. Clemmensen.

Koncertmester Marius Hansen.

Modegalskaben.

En Ægtemands Vise.

(Kvædes paa Tonen: »Vi hørte aldrig noget om Aand eller Vær«).

Vor Tid degenererer — ja, alle Himmeltegn
os spaar en voldsom Synken i Moralen,
og lystigt over alle de gamle Tiders Hegn
sig Modedjævlen boltrer vild og galen:
Foroven Damens Kjole til Barmen knapt maa naa,
forneden skal den slidses op til Knæ'rne,
— at skjule bly og ærbar de Pusselanker smaa
er Fanden ta' mig ikke mer moderne!

Selv Mutter hun er greben af Modens Raseri,
hver Dag hun trisser sig en Tur paa Strøget;
hun er til Aars, godt fyrre, og fed og triveli',
dog Slids hun har, som blotter Undertøjet.
Til Tidens Smag at følge var Mutter aldrig sen,
men, Gud bevars, saa hun ser ud i Klæ'rne!
Paa Hovedet jeg ryster: Ak, Mutter dine Ben
er Fanden ta' mig ikke mer moderne!

Selv har jeg været ærbar i alle disse Aar,
der svandt, fra jeg blev smedet fast til Mutter!
men naar nu gennem Staden min vante Gang jeg gaar,
det er som Ærbarheden fra mig smutter:
De ranke slanke Piger — det Bentøj tar min Ro,
og Elskovsdrømme kildrer mig min Hjærne
— at holde af sin Kone og være hende tro
er Fanden ta' mig heller ej moderne!

Per Bonde.

EUROPAS SMILEBAAND

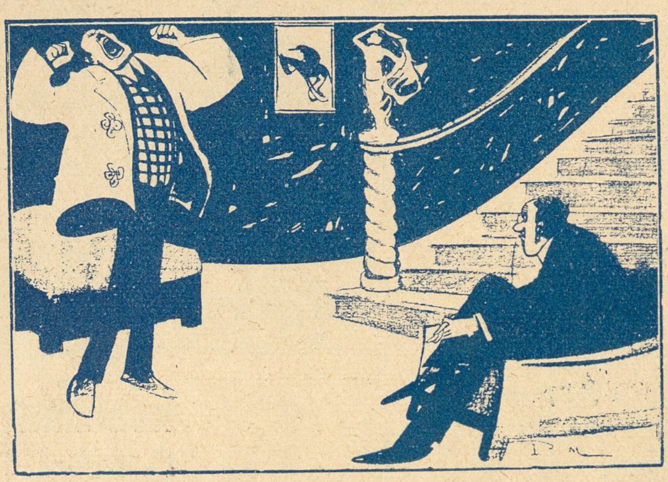

— Du, Charles, spelar du schak?
— Nej, för tusan, jag vill inte ha med bönder att göra!
(»Kurre«)

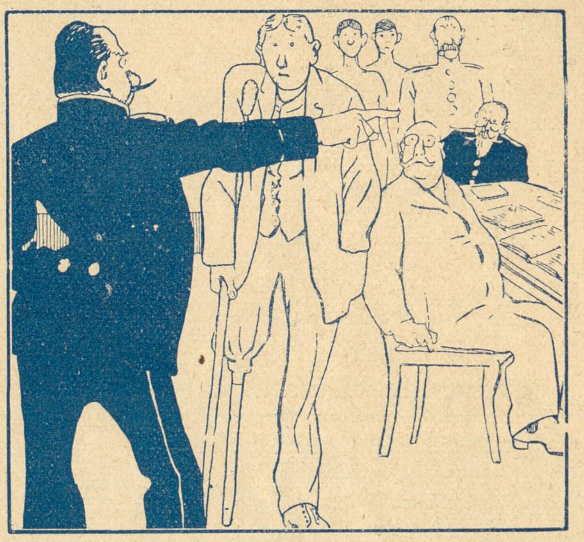

Den enbenede Karlsson møder paa Session.
Doktoren: (vred). Gå efter benet, och stå inte här och simulera!! (»Søndags-Nisse«.)

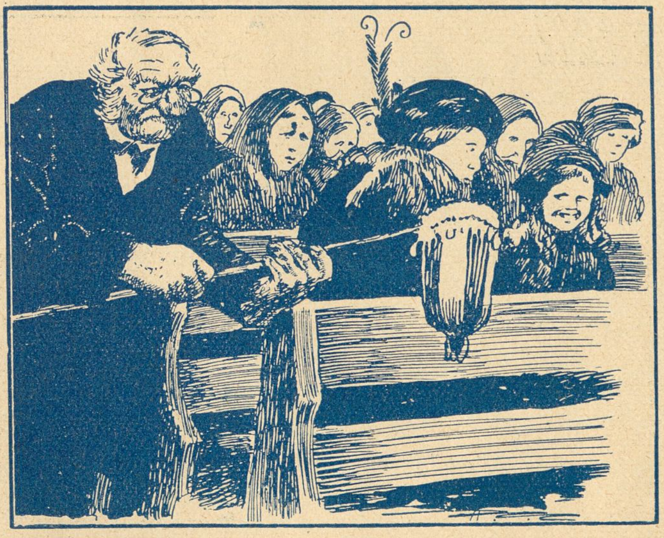

Lille Grete er kommen i Kirke med sin Tante og ser for første Gang en »Kollekt«. Da den er passeret hende, siger hun:
— Hur mycket fick Tante? *Jag* fick bara et Øre!
(»Strix«.)

— Lad dog være med at holde Deres Spadserestok op foran det levende Billede!
— Det er ikke min Spadserestok — det er *Asta Nielsen!* (»Lustige Blätter«.)

Turisten i Afrika: Den Dans er storartet; den maa vi se at faa indført i Balsalene hjemme!

Dansen gør Lykke!
(»Fliegende Blätter«.)

Rød Indmad

Den blaa Bog.

Sven Lange Forfatter: f. 22. Juni 1868 og vistnok Opfinder af *Svend* uden *d*, hvad der er overordentlig fint og literært. Besidder Zola-Hjærne og et elskeligt Slangeblik, med hvilket han gennemborer samtlige københavnske Skuespillere, som er parate til at kysse Støvet under hans Støvlesaaler, naar de bliver rost af ham, og som ydmygt og med bøjet Ryg modtager hans koldblodige Svøbeslag.

Kan af og til være kritisk elskværdig, men ynder i faa Ord at hælde en Forestilling over med læsket Kalk. Mistede forleden pludselig hele sin Koldblodighed i Anledning af *Gunnar Heibergs* Skuespil »Paradesengen«.

Lange, der ellers giver »Moral« Fanden og hans Forhammer, blev ganske løbsk i Anledning af Heibergs Brug af *Bjørnsons* Familieforhold. »Zolahjærnen« kan altsaa slaa Revner, og det berømte lange Slangeblik dugges! Tog dog straks Oprejsning ved at skælde Georg Brandes Basunen fuld og viste sig ved denne Lejlighed som en *Svend* helt igennem. Altsaa en Svend med *d* i Enden!

Næste Gang: Forf. *Johns. Jørgensen.*

Hr. Doctor Fraenckel i Leding gaar —
se Stridshingsten under ham danse!
Den tapre Doctor omkring sig slaar
og spidder sit Bytte paa Lanse.

Hr. Fraenckel gør blandt Fjenderne lyst,
de segner hulter til bulter —
bil være den gæve, som voved en Dyst
mod fattige Smaabørn, som sulter!

$^{10}/_{12}$. Det gør mig i Grunden ondt for de mange Auktions-Mennesker her i Landet; hvad skal de nu leve af, efter at Staten har overtaget *Hammeren*?

Aabent Brevkort.

Hr. Redaktør!

Nu er der Regulering i den! — Det er godt man ikke er Chauffør paa Kongens Nytorv, saa kom man da altfor ofte til »Læsterne«! Men jeg vil hellere til Hægterne. — Hægt mig i Ryggen, Hr. Redaktør, om det ikke er en genial Ide af Politiet. Hvem kan finde Katten? Labyrinten er aaben med de sædvanlige Forlystelser. »Hesten« er ved at revne af Grin, den tror, det er til Ære for den, at Torvet er inddelt i Baase. — — Jeg siger bare: der er Regulering i den! Kongens Nytorv som Dyrskueplads, den er oplagt. Nu er der noget vist malerisk ved Torvet. Biler i store Buer udenom, Bilbusser i Yderkredsen og Publikum i Indrekredsen. Nu skal vi bare ha' en Totalisator, saa er der Knæk i Gaden. Ned med Hesten og op med Grundtvig, og saa Automat Cafe i Stuen og Syngepiger paa Platformen! Men det vilde maaske være en *plat* Form for Lystigheden? Frem med Reguleringen, Hr. Politi! Gammel Torv venter paa Lægterne. Jeg foreslaar vi spærrer Frederiksberggade af, og saa kan de køre ned ad Kattesundet. Vi maa spærre hele Byen af. Gaderne skal laves i 3 Reguleringer. En for Barnevogne. En for nyforlovede og en for unge Koner i Omstændigheder. Frem med Reguleringen!

Venlig Hilsen i Kørselsretningen.

Deres
Kresjan Blegdam.

Nu maa vi ikke mer' hedde -sen.
Jeg hapser et finere Navn end min Fa'rs:
Snart faar jeg nye Visitkort, min Ven;
hvad gi'r Du mig — *Jens Peter Gyldenaspar's!!*

Hvilken Forskel er der paa en Harmonika og en Lirekasse?
— Hiv og Sving!

$^{11}/_{12}$. Naa, nu skal *Ivar Schmidt* altsaa til at opføre »Jorden rundt i 80 Dage«; men er det nu ikke altfor lang en Tid at bruge om det Stykke Arbejde?

— Nej, det passer — Schmidt har selv været ude og taget *Maal*.

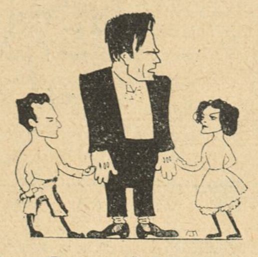

Bodil og Adam, Fa'rs egne smaa,
skal vi til Kongens Nytorv gaa?
Sødeste Børn — lad mig nu se,
at I kan dannel og pænt Jer te.

Bodil maa ej volde Gudrun Sorg,
og ej chikanere Ingeborg —
og Adam maa være artig og stille,
husk: ikke Poul og Johannes drille!

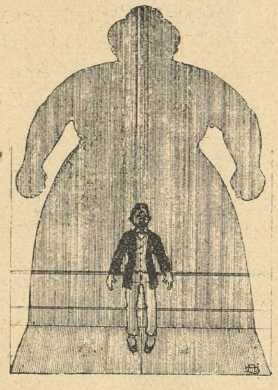

Manden: Ja, jeg maa rigtignok tilstaa, at der ikke kan være *Skygge* af Tvivl om, hvem der er Herre i Huset!

„Høne"-Kusken: Ja, Du maa nok græde, Lotte. Der røg „Busserne", og nu kommer Turen nok til os!

Den 29. December udkommer »*Ravnens*« *Nytaarsnumer* fyldt til Randen med Lystighed og Glæde. Numeret indeholder ogsaa en ny og morsom *Konkurrence*, idet det gælder for Læserne at gætte, hvem de Herrer og Damer er, som har afgivet Model til henved 70 Karikaturer. Naturligvis er der mange Præmier!

I Nytaars-Numeret begynder Storm-Petersens Serie »Levende Billeder« og en glimrende Kærlighedsroman, illustreret af Fru *Harriet Fischer-Clausen.*

en gros. **Hygiejne-Depotet**
„Français“.
Gummilageret i København
16, Lille Kongensgade 16.
Hygiejne-Gummi og Bandager.
en detail. *Kun 1. Kl. Varer føres.*
Modersprøjten anbefales enhver Dame.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Boqbinderi og Kontrolboqsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Hjalmar J. Den med Samlermærket skal komme frem i al sin Glans. Den anden nøjes vi med at skære Teksten fra og serverer den her —: Hør Sofus, ska' I ha' noget Juletræ i Aar? — Næ, men min Fa'r har lovet at drikke sig fuld, og saa ska' vi danse om ham!

Johns. Vi gengiver her deres lille Kunstværk, der har samme Fejl som den medfølgende Tekst — Mangel paa Modenhed. Men det kan komme — De har Evner!

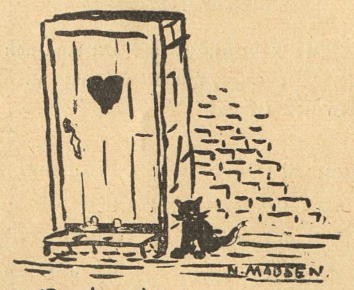

En Lækat.

N. Madsen. Vi præsenterer her Læseverdenen Deres lille »Lækat«, som formentlig ikke behøver flere Ord med paa Vejen til Populariteten!

M. Andersen, Aarhus. Deres »glødende Længsel« efter at komme i »Ravnen«, maa vi vel se at tilfredsstille ved Lejlighed!

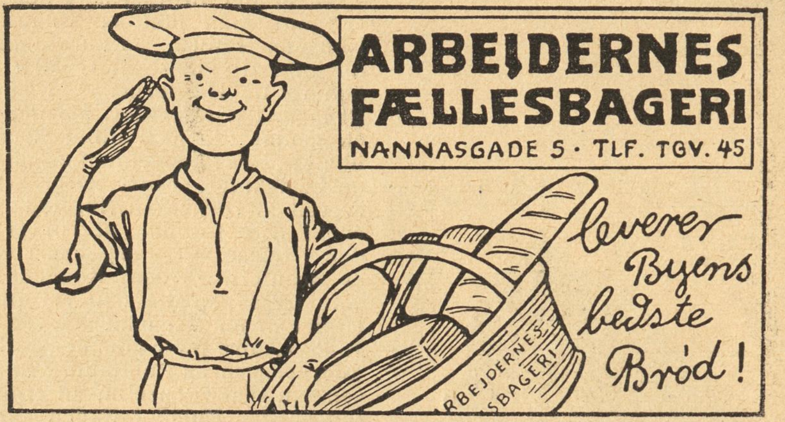

Da vi paa Grund af de stadig stigende Læderpriser, kun i kort Tid kan garantere nedenstaaende billige Priser, anbefaler vi vore ærede Kunder i By og paa Land at forsyne sig snarest mulig.

Denne **Herrestøvle** i fint sort Skind 6,35
i fint brunt Skind 6,75

Eleg. **Derby** Laktaa, Off.-Hæl 4,95 ægte Lak 5,85

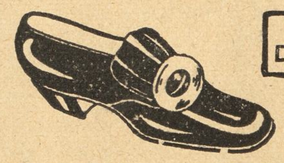

Stærke billige Drenge-& Pigestøvler

Denne **Damesko** i ægte Lak 4,50
Sort eller brunt Skind, Off.-Hæl . . 3,75

Denne **Damestøvle** i fint sort Skind med Laktaa og Off.-Hæl 5,35
i fint brunt Skind 5,75

Skotøjsfabriken, Nørrebrogade 47, 1., Hj. af Nørrebrostræde. København N
Eksped.: aaben fra Kl. 9—7. Lørdag 9—9.
Provins-Eksped.: Opgiv det Nr., De bruger.
Alt sendes pr. Efterkrav. Hvad ikke passer ombyttes.

HJEMMET DAMERNES BLAD
**er Danmarks mest populære Ugeblad
10 Øre pr. Nr.
1 Kr. 25 Øre pr. Kvartal.**

Etatsraadens Julerædsel.

Tegning af Helgo Jørgensen.

Ikke Madens Mængde,

men dens Kvalitet gør Udslaget ved Ernæringen. Det naturligste Middel til at give enhver Ret Kvalitet og Smag, selv om den er fremstillet ved de simpleste Midler, er

Liebig's Kød-Ekstrakt.

Retter, der er tilberedt med „Liebig", smager, som de var kogt med Bouillon af friskt Kød.

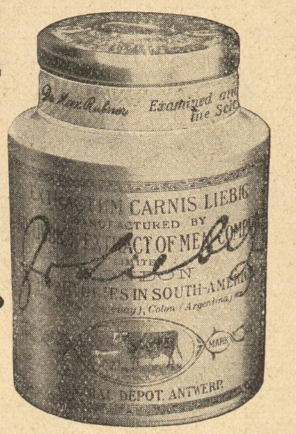

Tavlen.

De kender alle den gamle Forfatter med det store Haar og Guldbrillerne. Han har, som bekendt, de allerhøjeste Tanker om sit eget og sine nette Værkers Værd.

Forleden blev han tørt fælt af, da han, just som han kom ud paa Gaden, traf den tykke og saa ondskabsfulde Skuespiller P.

Efter at have hilst paa hinanden udbryder Skuespilleren:

— Naar De er død, kære Digter, vil der komme en Tavle paa dette beskedne Hus, som De bebor.

— Tror De, svarede Forfatteren synlig rørt og smigret. Og hvad kommer der saa til at staa paa den Tavle, kære Kunstner?

— Til Leje! svarede Skuespilleren og hilste Farvel.

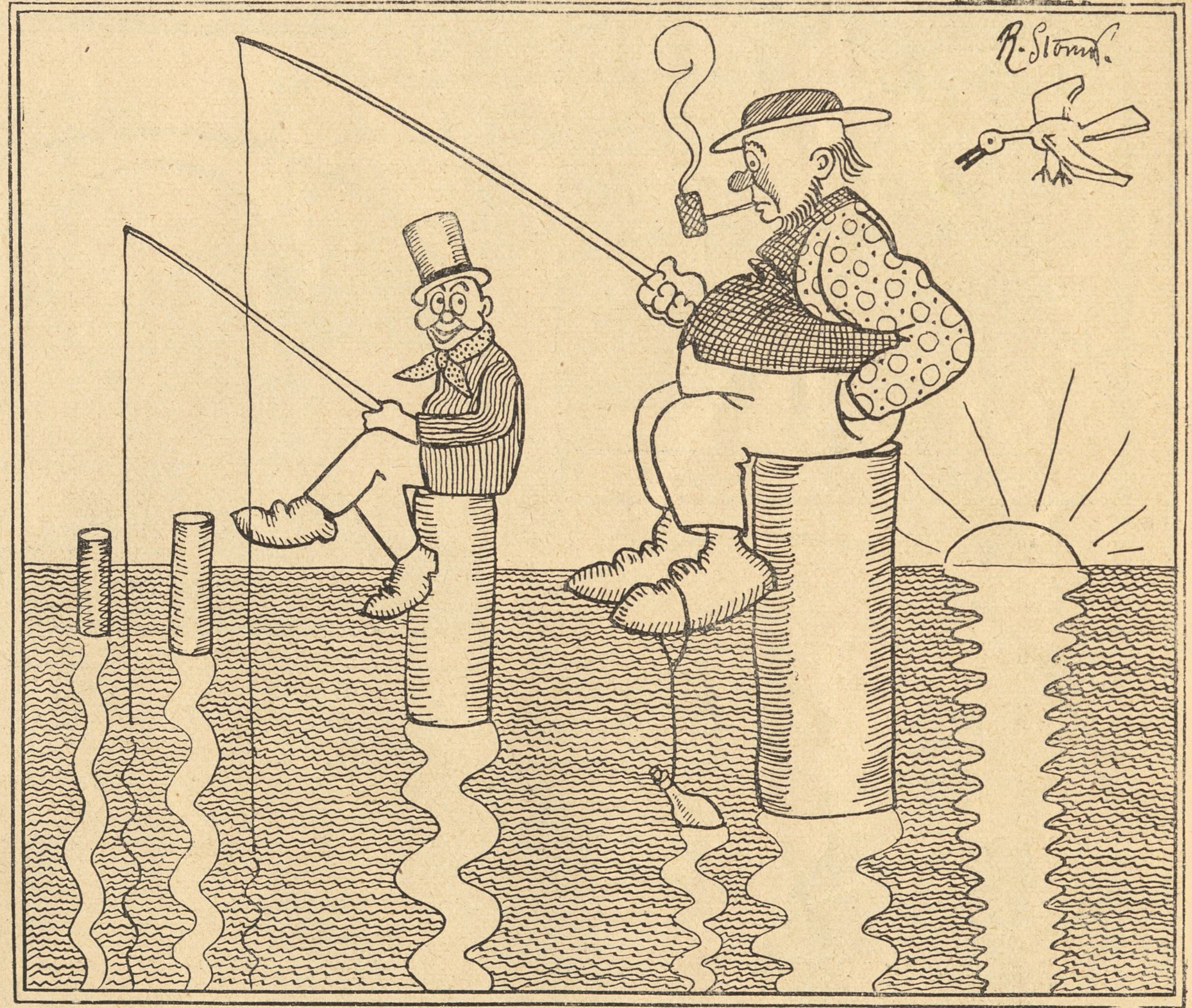

Tegning af R. STORM-PETERSEN.

— Jeg tror nu, at Flæsk er bedst til Madding.
— Næh, *Orm* er meget bedre!
— Jamen, *Sildestykker* er ogsaa godt!
— Du skulde s'gu meget hellere hænge en Tiøre paa Krogen, for saa kan Fisken selv købe, hvad den vil ha'!

En god Trøst.

Den skrumpende Vogn med den dødsdømte, Bøddelen og hans Medhjælpere kører langsomt ud mod Retterstedet, og en susende, kold Blæst jager hen over Vejen.

Pludselig aabner den dødsdømte Munden og siger: — Det var en væmmelig Blæst.

En af Bøddelens Medhjælpere svarer:

— Aa, ja, nu har vi da Medvind, men husk paa os andre; vi faar Modvind, naar vi skal tilbage.

♥ ♥ ♥

Ha! Ha!

Herren: Frøken, med hvem har jeg den Ære at danse?

Damen: Med mig!

Tegning af Sv. Ulrich.

Kongens Nytorv under Kørselsreguleringen.

Tegning af Erik Frederiksen.

Drengen: Er der noget med Mord i Idag?

Tegning af Borresø.

Rejsen til Amerika.

— *Sæt nu han ikke kommer!*

JULE-HVIDTØL · DE FORENEDE BRYGGERIER

HUSK at købe

DE FORENEDE BRYGGERIERS

Jule Hvidtøl

i Dag.

Mona Lisa.

Mel.: Joachim udi Babylon.

Nu er Lisa kommen hjem igjen
Fra en Tur i Pisa —
Mona Lisa, Mona Lisa er en livlig Svend!
Hun blev hugget, sagde Rygtet selv,
Men vi tror, at hun er flygtet selv,
Mona Lisa, Mona Lisa, stygge Kvinde, skælv!

Lise hun er bleven set til Dans
Udi Røde Mølle
Med en Bølle, grim og sølle, uden Skønhedssans.
Mona Lise var en Snob til Dans,
Da Musikken spilled op til Dans,
Da gik Tasken, rent i Vasken. Lise hun blev hans.

Og i Schwejts der er hun ogsaa set,
Der hun maatte ase
Dels ved Naadlen og ved Jodlen, paa en Varietet.
Lise dansed for Tyrolerne,
Saa det gibbede i Polerne,
Derpaa rejste Mona Lisa til Mongolerne.

Hun blev lokked' af en Mandarin
Ind i Thesalonen,
Der blev Kongen, i Sæsonen, væk i hendes Grin.
Han gav Lise fine Silketing,
Og han sagde, han hed Wilchening —
Det forlyder, at den Snyder nu gaar taus omkring.

Og i Monte Carlo saa's hun sidst
Mellem fine Joner. —
Fire Kroner, fire Kroner ofrede hun vist.
Men en Aften da det lille Nor
Stod og spilled ved et Spillebord,
Blev hun hugged, skønt hun sukked, i et stille Kor.

Men da Pigen skulde gaa som Fragt,
Sprang hun ud af Rammen,
Og Madammen flygted sammen med en Nattevagt.
Paa Parises nye Banegaard,
Der fik Pigen dog et Banesaar,
Hun blev genkendt, af en Ven kendt, det er saad'n, det gaar.

Nu er Lise bleven hængt igen
Op i Glas og Ramme —
Hun sku' skamme, hun sku' skamme sig den lille Svend.
Og Moralen maa I røgte paa —:
Søde Piger ikke flygte maa.
Mona Lisa, Mona Lisa, hun forsøgte saa!

Robert Bly.

Den syge Næse.

Jespersens Næse var i den senere Tid svulmet betænkelig op, og tilsidst henvendte han sig til en Homøopat, der gav ham nogle Sukkerpiller og raadede ham til tre Gange daglig og ti Minutter ad Gangen at holde Næsen nede i en Kaffekop med varm Olie. Saa vilde den Affære være klar paa to Dage.

Tre Dage senere ringede Jespersen Homøopaten op og spurgte, om han ikke maatte hælde den varme Olie i et Vandfad, for nu kunde hans Næse ikke mere faa Plads i Kaffekoppen!

Det klikkede!

Underofficer Andersen gaar gennem Stuen og purrer Mandskabet op. Sidste Mand i Sengerækken er Skuespiller Jespersen, der har meget svært ved at komme ud af Fjerene.

— Ka' han komme op! brøler Andersen,

— Jeg skal være der som et Skud! svarer Skuespilleren.

Straks efter kommer Sergeanten ind igen og ser Skuespilleren ligge i Sengen.

— Hva'behar' — var det ikke Dem, der skulde komme op som et Skud?

— Jo, svarede Skuespilleren — men det klikkede!

„Café Runddelen", Nørrebros Runddel, Concert hver Aften, Harald Hansen, Telf. 10392.

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.
Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

Sygeplejeartikler
Gummivarer 2. Prisl.
Gummivarelageret „Hygi", København V.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Store og smaa Lokaler, moderne indrettet, anbefales de ærede Foreninger.
Restauration — 2 Billarder.
Telefon Øbro 1132.
Joh. Olsen.

Møbelfabr. Aktiv. Aaboulevard 3. Gl. Ladegaard, Hj. af Vodrofvej — **Prima Varer 10 Aars Garanti** — **Lille Udbetaling.**

Sælg til Eksport.
Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til
JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger*
Købmagergade 63—65.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

LIND-HANSEN CLICHÉES
KØBMAGERGADE 67-69

Eksportens Restaurant
Telef. Odense Nr. 531.
anbefales. — Udmærket Køkken. Billige Priser. Keglebane forefindes.
Ærb. H. J. Petersen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
(Vald. Jørgensen & Co. Krüger & Petersen.)
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage)
Telefoner: 913. 1124. 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Adolph Wulff's
billige, danske
Spillekort
anbefales.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Forlang illustreret Katalog.
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Prinsessegade 49, Kbh. C.

DET DANSKE MÆLKE-COMPAGNI
Pasteuriseret og raa sød Mælk — Daglig nykærnet Smør
Pasteuriseret Kærne Mælk — Telefoner 5858-2712

Arb. Ligkistemagasin.
55, Vesterbros Torv 55.
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON's** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Vask Dem altid i
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe.
Faas overalt à 25 Øre.

GENUINE
LUNDs-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl, Johan Lund, Kjøbenhavn.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet. 10 Øre om Ugen Enkelte Numre udenfor København og paa alle Jernbanestationer 15 Øre. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen, Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved Lind-Hansens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN

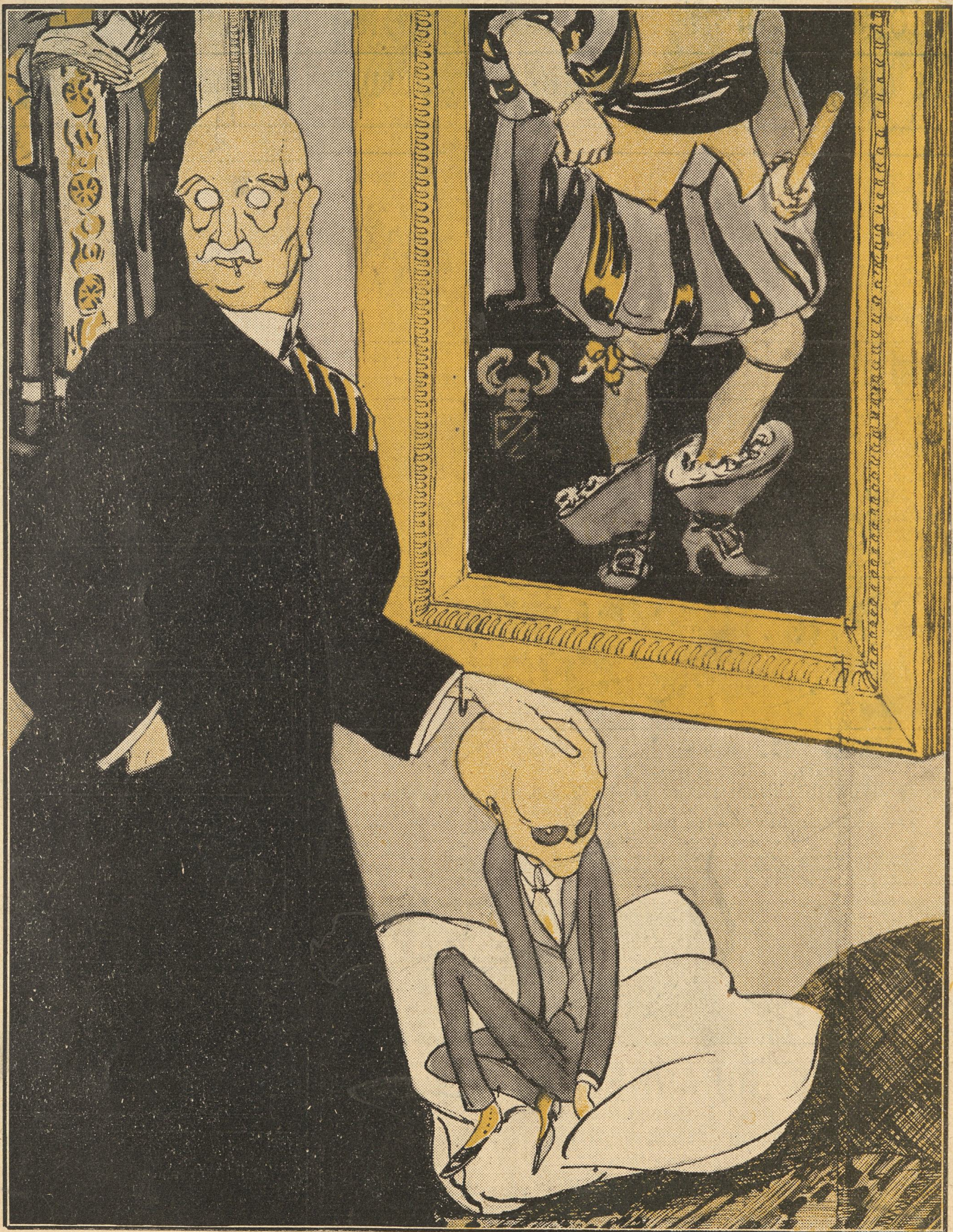

Adelens Degeneration. Tegning af ANTON HANSEN.

— Ja — *han* lever dog; mine to ældste Sønner maatte jeg sætte i Spiritus med det samme!

Redigeret af AXEL WESSEL